

رۆمان

ۆرپستانى غەربان

ئىبراھىمى يونسى

وهر ئېرانى له فارسىيه وه بۆ كوردى

غەرب پشدهرى

كوردستان - ههولير

۲۰۰۶

ناوى كتيب: (رۆمان) ۆرپستانى غەربان

- نووسىنى: ئىبراھىمى يونسى
- وهر ئېرانى له فارسىيه وه: غەرب پشدهرى
- نەخشەسازى ناوه وه: ۆران جمال رواندى
- بهرگ: هو ر سديق
- پيچن: سۆزان عزه ددين
- سه رپه رشتى چاپ: هيم نجات
- ژماره سپاردن: ۲۳۳
- تيرژ: ۱۰۰۰ دانه
- چاپى يه كه م ۲۰۰۶
- نرخ: ۸۰۰۰ دینار
- چاپخانه: چاپخانهى وهزارهتى پهروه ده

زنجیرهى كتيب - ۵۸ - (۱۶۱)

ناویشان

دهز ۱۱ چاپ و بۆكردنه وهى موكرىانى

پۆستى ئەلكترۆنى: asokareem@maktoob.com

ژماره تلهفون: 2260311

www.mukiryani.com

بۆ / چاوه گه شه ئەلزيابيه كاني خاتو ((شەرا))ى له دلان ئازيزم... دياريه

-غەريب-

حەشیمەتە کە پراوەستاو و بە پیتی پیتیست و بە گوێرە ی بارودۆخی کاتە کە دروشمی بژی و بمری دەلێنەو. ((هاورپی حیزی)) لە پێشەوای ریزی پراوەستاو، ئیستاش ھەوای پابەرایی ھەر دە کەلەیدایە، جا قەیدی چییە لەو سەرەوای نا لەم سەری، گرزییە جارانی ھەر بە ھەنیاوەییە، ھەر بە دەموچاو و روخسارە پانە ی جارانی و ئەو دوو لۆجە ی کە لە کۆتایی ھەردوو ئیستی لا پرومەتە کانیەو دەگەنە کۆتاییە لێو کانی و پرومەتی بەدوو بەشی یە کسانەو دەباش دەکەن. بە جووتە چاویکی تەم گرتووی زەردباو و قژیکی نەرم و زەردی کارەبااییەو و بەدوو شانێ داتەکیو، وایان پێشان دەدا کە ئەمە ھەمووی لەسەرەنجامی سەرپیداگرتن و خۆ خواردنەو و پامانی لە حال و بالی میللەتەو بی...

ئیستاش کاتی ئەو ھاتوو، ھەر کەسەو لە جینی خۆیەو، خۆی لەو کۆمەل و لایەنانە بکیشیتەو کە تا دوینی شانازی بە بوونە ئەندامیەتی خۆی تیدا دەکردن، ئیستا ئیدی لە روودامان و شەرم و شکۆ ھەلگێراو، ھاوپیانی یە کترین دەستنیشان کردوو. ئەو ھەندانی دیش کە دەو نیویدا دلەپراوکی و ئەو سەرە و سەریانە ئەوانیش ھەروا بەو زووانە ئاراستە ی یە کجارەکی ژیانی خۆیان دیاری دەکەن. زیندان ناواتەخوێز و ((ناوالان)) یش چاوەرێ.

شەوانە ھەندیکان دەبینی کە دە ژووری زیندانیان یان لە ھەساری – ئەگەر ھاتنەدەر ئازاد بیت – ئەو لێک خەبوونەتەو و بە ((دزی)) یەو خەریکی خواردنەوین – خواردنەوای ھەر دە زیندانیان دەکرن. دەخۆنەو، بەلام فەرمووی کەس ناکەن. جاری واشە ئاوپکی دەدەنەو و زەردیکیان دیتی. خۆ ئەگەر لە پەژێوانبوو کەن بن ئەو بە دەنگیکی بلندی ئەوتۆ کە ھەموو زیندانیەکان کە گوێیان لیبی پلاران داویتە دەمارگیر و توندەرەوکان. جووری پلارەکانیش ئەو دیارە – کە بە خراپە و بی خاتر و خواشت باسی مووشە کەکانی یەکیەتی شوڕەوی دەکەن!

دۆستایەتیش ئەو ھەر ھەر ھیچ، باری کردوو، دیارە کە بی غەشیە بوونیشی دەریکخراویکیدا مانای دۆستایەتیە نادات و ئەو بۆنە ی ھەر لێنایە. خۆ ئەگەر دۆستایەتی ھەبایە ئەو ھەرباش بوو، بەلام نەبوو، ویلداشییەکی بی بنەما و پێشەکی: کتوپر دەبوویە ھاوپی – یانی چەند ھەنگاویک لەپێش دۆستایەتیەو – دەگەل ئەو ھەشدا کە کەمترین ھەنگاویکت دەمەیدانی دۆستایەتیەدا نەھاویشتبوو! دەنا کوا تا ئیستا کام دۆستیەکی لەپینا

دۆستایەتیەدا چۆتە بەردەمی سیدارە ی؟ دۆستایەتی، دۆستایەتیش ئەو دەمە ی خۆشە دوو سەرە بیت، دۆستایەتیەکی دوو سەرە نەبیت ھیچە... رۆژیەکی دوو رۆژ ھەروا دەبی گەندی کارە کە دەردەکەوی و دۆستایەتیەکی نەمینی... حیزب و ھەموو ئەوانیدی رۆیون – ھەموو رۆیون، تەنیا خا و خیزانەکان نەبن – ھەر ئەوانی – ژن و ژال – و دایکەکانن کە ماونەو... پەنا بەخا، بوونەو ھەوانیکی سەیرن! لە سەرەتای ھەفتەو بە ھیوای سێ دەقیقە چاوپنیکەوتن ئەو ھەموو سوکایەتی و شەرمەزارییە ی پشکنینی سەربازان و چاوپنیکەوتن ئەفسەران قبوڵ دەکەن و ئاوا کۆتایی بەسەردانی ھەفتانە ی دینن، ئەو جا بە ھەر شیواییەکی بوو، میو و خۆراکیکی نامادە دەکەن و دەستی مندالەکان دەگرن و دەیانھێننە مائی بابە ی! مندالەکان لە نەدیئەو دەزانن ئیمە چ بوو وین، و چمان کردوو و چمان گوتوو. ھەر جاریکی، رۆژانی جەژنی، یان بەھەر ھۆیە کەو، کە ریی ناو ژووری زیندانیان بدیستی، ئەو لە دەم و زارە بچکۆلە و زمانە شیرنەکانیانەو گۆیمان لە چیرۆک و بەسەرھاتە تال و شیرنەکانیانەو دەبیت – جا چ خۆش و چ ناخۆش! ناخۆش لەم لایەنەو کە دایکە ھەروا بە ھەرەمەکی پە ی بەو بردوو کە مندال ھەست بە پیوستییە بوونی بابی دەکات، و دەپەوی بەھەر شیواییەکی بوو ئەو ھەزە ی دامرینیتەو. بۆیە دادەنیشی و ئەو دە دل و دەروونیدایە ھەلیدەرێژی و بە یادی بابیەو مندالەکی دەخافینێ. ئەو کەساسە چ بکا... لە کوپرا دەست پی بکا – لە چیرۆک و سەربوردە ی بی خان و مانییە بەولاو، چ یاد و بیرەو ھەریەکی نووسراو و نەنووسراو ی دیکە ی نییە. بۆیە ھەر دەبی ژاراوی ئەو سەربوردە تال و ژارانە بگریت و بە جوړیک لە جوړەکان دەزاری مندالەکیانەو بتکینێ و دەرخواردی بدات. شتی ئەوتۆ لەو دەموزارە پاک و بچکۆلانە ی ئەو مندالانەو دەبیسێ کە ماویدەکی زۆرە ھەر لە بیریشت چۆتەو، کەچی لە دەمی وانەو ھەر دەلێنی ئەو شتانە دوینی روویانداو، ھیندە تازەن! لەو لایەنەشەو خۆشە، کەوا دەزانی ھیشتا ئەو ھەر لە مائی و دانیشتووی – ئەو مال و خیزانە ی کە دە حیزبایەتیەتدا بزر کردوو؛ سەیر دەکە ی جی و رییەکت ھەبە. ژنە کەم ھەرەوکی دوینی بی پارە ی لی وەرگرتیم و چوویتە بازار ی و مانتۆکە ی بەدلی خۆمی بۆ کرپیم، ھەرچەند جاریکیان لەو دیوی میلە ئاسنەکانی زیندانیو یەخە ی مانتۆکە ی ھەلدەداتەو، بەلام من لیبی بی ئاگام و ناچمەو سەری – ئاخ سێ دەقیقە دیدار چیبە تا من لە جلەکانی خۆم بجمەو، تا سەرەنجام خۆی پی راناکیری؛ شاقەلی مانتۆکە ی بەلاو دەنیتەو، و دەلی ((رەنگە کەیت بەدلە؟ ئاخ تۆ

هميشه هزت له رهنكي فسته قيبه - دوينيم كړيوه!) دهيوئ دووباره له خوښه ويستيبه كيم دنيا بېته وه.

تازه ديمه وه سرخو. ههروا له خوډه قسه كهم له زاري دهره پهرئ: ((دك پيروزت بئ.. به به به، زورجوانه؛ زوريش ليدئ!)) نهوه ده حالتيكيشدا كه ههر زهينم لهوي نيبه - دهگهل نهوه هممو خوښحالي پيشاندانه شيدا ههسته دهم نهوئش دهن كه لاوهئ نهوه به لاوه به سره اتانه دا تيك و پيك شكاوه و ورد و خاش بووه. به چاو و به دهم، و مووي قزه سهرى و ته نانه ت به هممو بوونى خوډه وه پنده كهنئ - به راستى جوانه. هميشه ده خيال و روماناندا ژنان به و شيوه ده بينم: جوان، پاكيزه، بېگهره و ساده و ساكار. رهنكه نه بوونى نازاديه بيت كهوا به و رهنكه يان دهره دخت - چونكه ده ستى پياوى به ژنانى نيو رومان و خيال و نه نديشان رانگات، له راستيدا شتى پر و پوچ و سواو ژن و ميگردان ريشه كيش ده كات و به لائى جوانيه شه - ژن ده دوو تويى خيال و ده دهمى زيندانيه و كاتى سه فريدا چهند جوانان!... نهوده مى تازه ده قوناغ و سره تاييه كاني پيشقه چوونيدا بووين، ژيانى كومه لايه تى تازه ده هات فراوو و پيرچكه ده بوو، هوكار و كه رهسته كاني كارى هيشتا، ده قوناغ سره تاييه كاني پېگه يشتنيدا بوون، دهو ده ميدا هيشتا شيوازى ((نوئ)) بو سه لماندى په شيمانيه نه دوزرا بووه، ههرچه نده ده مانادا نه وهش هيجى لهويدى كه متر نه بوو - له واتادا ههر هه مان شت بوو: كوشتنى هاوريان بوو، به هوئى خودى هاوريان نه وه: هاندان و ناچار به خو كوشتن كردئ.

((هاورپى حيزبى)) له پيشه وهى ريزه كه وه به ورياييه وه ويستاره. ته واوى هوئ و گوئ و ههست و نه ستى به لاي قسه كه ره كه وه، كه ژماره كان يه كه به واوى يه كدا ريزه كات... بيس ت مليون.. په نجا مليون... دلخوشكهره؛ په نجا مليون زيندانى له كوئ، و هه زار نه فهر له كوئ!

له په نايه كى هه سارئ په توئكم راخستوه؛ دانيشتووم ئينگلزييه ده خوئنه وه. دوو كوئنه سره ههنگ دهر بارهئ ناينده ده مه ته قيبانه. ههروا كه چهند ههنگاوئيكيان ده مينئ بگه نه من به باشيم كوئ ليپانه. كه دووريش ده كه ونه وه ديسانوه تا چهند ههنگاوئيكان به ولاتره وه، ههر به دوا قسه كانيانه وه: ((... به لئ... نه لبه ته... باشه، نه گهر...)) و پيشئ ده خو مه وه. سره ههنگه پيرتره كه، ته زيبجى به دهسته وه؛ سهرى رووتاره ته وه و مووى لاجانگ و په نا گوئيه كانيشى سپى بوون، ده موچاويشى پره ليه - نهويديكه يان قيت و قوزه، و هيشتا جل و

به رگى سه ربازي نه ميريكاى ده به ردايه؛ شاقه لى پالتوكه ي به سهر پانتولنه كه يدا به رداوه ته وه و قوچكه كاني داخستون. ههر ته نيا بوئيناغ و نيشانه كاني له جاران كه متره. له دووره وه وا پنده چئ كه چاوه رپئ شهيورى ئيواريه، تا بچيته مه شق و ريپوانى... ((باشه، نه گهر روژتيك شتيك بقه ومئ ديسانوه ههر ئيمه ين كه ده بئ قولئ لئ هه لمانيه وه...)) ههروهك تا هيشتا هيچيان نه كردبئ! ((به لئ... ئيمه... ههر نهو ناغايانه ي كه نارهازيان پيشان دابوو... و... نه وه تا ئيست هاوكاريه ده كهن... باشه ئيدى، نهوه مرؤيه جارى وايه لاواز و بئ ده سلات و ده ست و پئ سپيه، و جارى واشه قاره مانپكه نه بېته وه...)).

سهره ههنگه كى دى به كاوه خوئ دنكه ته زيبحه كه داويشتن - نهوئش ههر له و بروايه دايه - كه به لئ، كه سى دى و رييه كى ديكه نيبه - ديسانوه ههر نه وان - ديسانوه ههر ئيمه! دهرگه زى وهك فرفرؤكه ي به دورى هه ساريدا ده سوړپته وه، نهوه سهره و سهرى نهوه ده سته سرپى به ده سته وديتى ههر يه كه ي به لايه كيدا باده دا، و ههر كه ده سته سرپه كه به ته واوى باى خوارد و گشت بووه، ههر بهو ئالوزى و راشكاوييه وه كاره كى دووباره به پيچه وانى يه كه مجاره وه دووباره ده كاته وه - ههروهك نه ركيكى زور پيوستى پئ سپيردرا بئ، دووباره بايدده دا و بايدده اته وه - ههروهك ده ستورئ.

دوو سئ سهران ده سوړپته وه؛ تا له پير ده وه ستئ؛ چهند ههنگاوئيكيان دپته وه دوايه و به توره ييه وه ده لئ: ((سلاو له منه وه)). و بئ نهوه ي چاوه رپئ هيج وه لاميك بيت ده لپته وه: ((له سايه سهرى ئيوه وه، زور باشم - سوپاس)). به خو به ده سته سرپه وه به رپئ خويدا ده روا ت. يهك دوو چهرخان ده دا؛ ديسانوه ده كاته وه هه مان نهوه هه وه لئ و ده لئ: ((شادمانم به وه ي كه ده فرمون باشم)) له كاتيكدا كه به رامبه ره كى هيجى نه گوتوه. ((منيش زور باشم)) و ههردوو كه له په نجه كاني ههردوو ده ستى به رز ده كاته وه، يانى له ((چاكى)) دا بئ هاوتاييه... گوايه نهوه نيشانه ي فرؤكه وانه كانه؛ يانى كه ههردوو مه كينه كان به باشى كارده كهن. دهنك و پيستى ده موچاوى ده لهرنه وه، چاوه كاني ئالوزن؛ شيوه ي روخسارى وهك نهوه كه سانه وايه كه تووشى شيوه شه پريوييه كى سوو كه لئ ده موچاوان دهن: كه مه له ريه كى ههيه. هممو ده مئ ههروايه. پياويكى كه له گه ته، ئاغر و ده مارگيره، چاكيه كه شى ههر نهويه. ده گاته به رده مم؛ تيده پهرئ، چهند ههنگاوئيكان دوور ده كه ويته وه؛ ده گه رپته وه. ده لئ:

((چاکم گوی لیبوو؟! فرمایشتیکتان به مننه؟ هەر فرمانیکی ههتانه فرمبون... گرنگ نییه... داوای لیبوردن دهکهم... وهک بلایی کاتم گرتین... من زۆر باشم، دوی شه و چاک نوستم... هه، هه! ... گرنگ نییه!))... و دهروا...

سهید کازم ده دالانه کیدا ناگری کردۆتهوه. ئاوپرژینه کهی دهبن ههنگلی ناوه و چاوی نوقاندوون و بهههواي دومبگه کهی برۆ و سمیلان پیکهوه- هه لده ته کینی و خوی هه لداوی و گۆزانییان ده لئ:

آورماغی آچتدلار

قزی گوتروب قاجدلار؛

آورماغین دالینده

قزن اوزن آچتدلار

هی بالاجا بالاجا بالاجا

هی بالاجا بالاجا بالاجا *** **

هه لته کاندنی برۆ و سمیلان و دهنگ و زرمه ی دومبگی زیاتر ده بی...

کلیر سوراغن سنین

اجازه وهر بیرمنه اولوم گوناغون سنین...

پابدا مابدا بیلرم ماسکاوچا مین مرم؛

ماسکاوچ مینان اوغلانا

من قزیمی ورمرم

هی بالاجا بالاجا بالاجا...^(۱)

سهید کازم بهو سمیله بابرانه و شهو چه کمه به لهک نهرمانه یه وه که له یه که به تی شۆره وییه وه راهاتوون، مله ستور و که له گایه که بۆ خۆی، به گریبه ند فرمانه بری پاکردنه وی زیندان نییه- پارهی وهرده گری و خاوی نییه راده گری، به لام سلاو له کهس ناکا. پیتی وایه که فعه له یانی کریکار، که شهو ده لئ ((فه حله)) - نابی سلاو له کهس بکات. شه گهر جار جاره تریاکی وه گیر که وی شهو ده ئاو ده ستیدا ده کیشی. وینه ی ستالینی له سه ر قۆلی چه په ی و وینه په ریبه کیشی له سه ر قۆلی راسته ی کوتاوه. که له گه ت و به له باریکه، ده مورچا و ره که له یه کی زهرده له و - که چه ل- کلاویکی که پی سه رده می شۆرش له سه ر- شۆرشی شۆره وی. شه ئاورماغییه ی که هه میشه به ستایشته وه ی ناو دینی و یادی ده کاته وه ئاورماغی باکوته، یا به واتای خۆی ((پاکی)) یه که کاک سهید سه رده می هه لاتن و ئاواره یی په ناهینده گییه خۆی له وی به سه ر بردوه.

سه باحی ده ریزی و ری و ره سماندا- و له هه موو جییه کی سییه رگران و ئیسک قورسیکی ناقۆلابوو. هه روهک خوی پیوه گرتبوو، هه میشه و له هه موو جییه کی جنیوی ده دان شه ژداد و ئابادی رابه ره حیزبییه کانی ده ردینا. کاتی که له هه ساری یا له راره وه که دا توشیان ده بی لووتیان لی هه لده کا و جا بیانیینی نه یانیینی و تیوه ریخیان بۆ له بنا گوئیانیان وهر دینی؛ و بۆ شه مه به ستشه هه میشه له سه ر پییه و به شی وانیشی هه ر پییه - سه باحی له پشدا کریکاری کارگه ی چیت سازییه بووه؛ له سالی سی و دوو (۱۹۵۳ز) پیش ئاشبه تالی حیزب له کاتی دروشم نووسینیدا ده گری؛ فرمانداری سه ربازی داوای پاکانه و نووسینی نه فره تنامه و په شیمانیه ی لیده کا؛ شه داوا له ((حیزب ده کا ری پاکانه ی پیبدن، به لام)) هاورپیان قایل نابن. چه ند مندالئیکی سه لک و بنکه، ژتیکی له کار که وته ی ده ست و پی سپی هه یه، و هیچشیان نییه. ئیستا شه وه تا هه م په شیمانیشه و هه م ده مارگیر: ده مارگیریه شه وه ی که نه هیلی لیره ش - ده زیندانیدا - رابه ره کان هه ر رابه ر بن، و له پی شه وه ی ریزی راوه ستن و زوو تیته قینن.

^(۱) فرۆشگایان کردهوه، کهجیان فراند و هه لاتن، له ودیوی فرۆشگایه روی کهجیان کردهوه... بچکۆله " بچکۆله... به شوین تۆدا دیت، ریم بده به میوانت بم. من پابدا و مابدا ی نازام، سواری مۆسکۆفیچیش نام، کهجهشم نادهمه کورپکی سواری مۆسکۆفیچی بیت...

هەر ئەوان جارێك بلێن بژی، ئەو سەد جارانی دەلێتەوه و هیندەهشی بە توندی دەلێ، نەك هەردەنگی خۆیان، ئی باب و باپیرانیشتیان و ششەیی لێ دوو نەكات و تۆزی نەشكێنن... ((باشە، ئەوەبوو ئەو سەردەمەیی، پاكانە و نەفرەتنامە و پەژێوانی نووسین كفر بوو، كەچی كە سەردەیی خۆیان هات بوو بەشێك لێ ئەرك و پێویستییه كانی حیزبی!؟)) و بای دە بەرغەبابەیی خۆی دەکرد، و بەلاقرتی و گالته جارێیهوه دەیگوت: ((بەلێ، هاوڕی، مەرفە دەبێ جی و ری ناسیبت! هەبوونی مە بۆ نیشتمان پێویستە!)) و ملی وەك كە لەبابی درێژ دەکرد و چونكە كورته بنەش بوو خۆی داویشته سەر پەنجە پێیانی و خۆی هەلدینا. ((هەبوونی گەندوگویی ئاوەلائیش بۆ ولات و مەملەكەتی هەر پێویستە!)) و ئەوجا دەمی بۆ جنیوی تەر و بر و ئاودار دەبوو و گەزارەیی درەدەكێشا. ئیدی كاری بەسەر كەسی دییهوه نەبوو. ئیستاش ئەوه بە تەك هاوڕی حیزبیه كەوه راوەستاوه لێ بن گوێیانیهوه، با بژی و با بمرییه كی ئەوتۆی وا، دەلێت، وشترەلۆكی مەست دەكا: ((بامری رابەرانی خاینی حیزبی تۆوه!)) و جگە لێهە دروشمانەیی نیو ژووری زیندانیشت، لێهە لیوانیشتیهوهی دای و باب دەره قاندنەوه، بەلام خۆ ((هاوڕی حیزبی)) تەرناییت و ئەو دارەش نییه بەو ((با)) یانە بله ری. ئەم هاوڕییه و هاوڕیپێانی بانەوش هیشتا هەر وەك جارانی كە بازنەیی خەرمانەیه كیان بە دەوری ناوەندی خۆیان و تیشكی ولاتییدا كێشابوو، دە زیندانیشتا بازنەیی ئەو خەرمانەیه یان هەر بە دەوری مەلبەندی تیشكی خۆیاندا كێشابوو: هەر لێ خۆیانیهوه دەستپێكردبوو و هەر لێ خۆشیانەوه بە كۆتا دەهاتەوه، و جگە لێ خۆیان، چیان بەسەر سەباحی و ئەوانیدییهوه نەبوو و هەر ئاگاشیان لێنەمابوو، و لێ خۆیان بەولاوه بیریان لێ كەسی دی نەدەكردهوه - دەبازنەیی بووندا هەرگیز وەیلان نین: حیسابی كەمترین شتی خۆیانیان لایه - هەر لێ بچووكترین پرتەقائیکهوه بیگره كە رۆژی سەردان و دیدەنییه بۆیان دینان تا دەگاتە كەمترین ئامین و نەرموشلترین بامری و با بژییهك، یا كورتترین وتاریكی كە بۆ ((پەند و ئامۆژگاری)) دەینوسن. ئەندازیاری ئەلیكترۆمیکانیکه، جارانی بزۆینهری ماشینی كۆمەلگا رابەرێكی زانا و دانای ئەوتۆ بوو كە گەلی دەگەیانده مەزلگای بەختەوهری و دەبویست بەزۆوترین كات رەورپهوهی سەردەم و قۆناغی بنیاتنان و پێشكەوتن وەگەر كەوێت و بەزویی بەرهه پێشەوه پڕا.

دەو سەردەمانەشدا پێشقه چوون بەر لێ راگەیانندی دەستی پێدەکرد - راستیش بوو؛ دەبوو بۆ گەیشتن بە دەروازەیی شارستانیەت بنیاتنان و پێشقه چوون لێ پێشدابایه، - و ئەوه دەمی دە تۆ

بیت هەلدابایه بۆ ناو دەروازەیی گۆلی و - گو ۆۆ! ئەوه دەمی شۆرش، شۆرشێكی سپی بوو، بەلام بۆ بنیاتنانی ولاتی دەبوایه وانەیی سازەنده گیەت شان بەشانی هونەر و سازو ئاواز (مۆسیقا) بخوینی هەر بە نامە بەشی ریگا و بیناسازی دەخویند، دیاره كە ژیان بە لێهە باری دەبینیت ((دیاردەكان)) هەر دەنیو ((ژینگه)) و دەوروبەردا تاوتوی دەكات... ((ژیان جوانه...))، ((ژیان دەر كەوتنی بوونی خودایه...))؛ ژیان دەبی بپەرستری. بەلام لێپێشدا دەبی ژیان دروستبكریت ئەوجا بپەرستری. كەواته ژیان دروستكردن بەسەر هیللی ری و بانی بنیاتناندا تێدەپەریت و دەروات. ئەوجا دوايي - بۆچوونه ناو ژیانەوه، دەبی لێهە زیندانەیی هەلێی: زیندان زیندوو خانەیه كە، زیندانییه كانی بە كەلكی ژیان نایەن، بە مانای وشه، مردوون...

هاوڕی حیزبی دوور بوو لەوهی پێشبینی قەومانی رووداوه كان بكات و هەست بە ئاریشه كان بكات، خۆ دواي قەومانیش چ كاریگەرییه كی ئەوتۆشی بەسەر ئاریشه و قەوماوه كانهوه نەبووه، ئەو هەستەیی هەر تێدا نەبووه. دیاره لێ رابوردووش توشی هیچ نازار و دەردە سەرییهك نەهاتوو تا بە لێهە بیرخۆردنەوهی شادو شەنگول بیت - ئایینده هەموو شتیك بوو. سەید حەسەن بۆ رق هەستاندنی دامودەزگا و پەشیمان بووه كان، خۆی رووت و قوت كردۆتەوه. میله ناسنە كانی بە لیواری حەوزە كەوه هەلپەساردوون، دە هەوای خۆیدا یه. تێپرا هەلداهه تە ئاوازه تاییه تییە كانی جارانی. قۆله شكاهه كەیی وەك پالەوانان بە پارچه قایشینی پێچاوه، لێهە پێیه باریكە لێ لاوازه كانی هەلدەقۆزیتەوه. لێ لای چەپی حەوزە كەوه و دوو سی هەنگاو بەرهه خوارتر - وەك پالەوانی زۆر خانان بەرهه لای ئاغای شەمساییهوه - دیت - بالی فشركدوونهوه و خۆی وێك هیناوه تەوه و پشتی كوور كردۆتەوه. پێتوايه هەر ئیستا نا ئیستا بەرامبەر كەیی دەهاری. دووای یهك دوو هەنگاوی دی كە دیتە پێشی دیسانهوه وەك دە چالێدا بیت، وەك چالەوانان سوڕێكی بە دەوری دوو ئانیشهكە فشه كانی خۆیدا دەداتەوه و بەرهه لای میله كان دیتەوه. هەر ئەو سەید حەسەن، شوفیر و تەتەر كەیی كۆمیتەیی ناوەندییه، كە ماوه یهك بە هیوای ئەوهوه كە ((هاوڕیپیان)) جینی چاپخانه نەپێییه كان دەگۆرن و دەیانگۆزینەوه، تێهەلدانی خوارد و زورنای لێدا - كاتیك كە كوتەك تێپیان كردو دەستی شك، دلتیابوو لەوهی كە بەهەر حیسابیكان بیت ئەگەر ویستییان چاپخانه كان بە پشتی حوشتریش لێ ولاتی و دەره نین، بەوهنده ماوه یه گەيونه تە مەراكیش. ئەوجا دواي هەژده... بیست رۆژیكان

ددانى پيدانا. و به حەپەساويەو دەيتى كە جى و بانىكى وشك و برىنگ و قاقەرە زارۆكيش لە مالى دەشېرىن خەويدا بە دەم پىكە نىنپۆه چاوەرپىيە...

حوسىن رەزايى لەو سەرى رىزىيە. خۆشى و شادى لە رووان پراو و قىت و قۆزىيە كەى جارانى نەماو، ديارە ئەو قىت و قۆزىيەى چىدى پىويست ناكا. ئەوان رۆژانە ئىدى سەرنجەكانى هەر يەكجارى ونن! لە هەموو جىيەكى ورد دەبىتەو، و سەرنجەكانىشى لە چ جىيەكى راناوستان و جىگىر نابن، وەك بەدواى خۆيدا بگەرى! كە دە چاوەكانى رادەمىنم، كلاو رۆژنەى دنيايەكيان تىدا دەبىنم نوقمى پرسە و ماتەمە، حوسىنى پرسەدارى ئەم دنيايە - هەر دەلپى لە پرسە و ماتەمى خۆيدا دانىشتوو...

يەك دوو جارى هەلە كەردوون؛ كاتىك ئەو جارەى كە مامۆستا شەمسايى گەيىيە دوا دىرى راپۆرتە كە و بى چەند و چوون گوتى: ((سى و حەوت ملپۆن كەس)) هەر بەو خەيالەو كە ((ئىوارە)) و ((بەيانى)) يە و دوغاي بۆ والا حەزەرەتى دەكەن گوتويەتى: ((نامىن!)) و كورەكان هەموو لە فلقەى پىكە نىنپۆيان داو تا لاوازى و خۆ بە دەستەو دان و پەشيمانىيە وى زياتر بسەلمىنن و ناشكرائى كەن. هاوړپى حىزبى كە كەمتر واو پىكە نى، ئەمجارەيان لە پرمەى پىكە نىنپۆيدا، و سەباحى ئەو هەلەى قوستەو و چەند دروشمىك و يەك رىزى وشەى نابەجى حەوالە كەرد. حوسىن دەستە پاچە بوو، سوور مۆر هەلگەرا، ئارەقەى دەردا - و تىما. ديارە كەس بە سەرخۆى نەهينا: زىندان تەننەت بۆ دل گەرمىيە دۆستانىش چىيە، يەككى نەنارد چاوەدەرىيە رى و رەسمە كە بكات - بۆ خۆيان دەحەسارپدا رى و رەسمى چوارەمى ئابانىكى^(۱) دىكەيان هەبوو - چوارەمى ئابانى خزمەتكاران. بەلام وىژدانى ((هاوړپىيان)) چاووگوتى زىندانى بوو، و زىندانىش بى هىچ گومانىك و بەدوور و درىژى و بى دواكەوتن راپۆرتى رووداوە كەى وەك خۆى، چۆن بوو، ناوا پىدەگەيى، و حوسىنىش ئەمەى زۆر چاك دەزانى... هەر بەو جۆرەى كە كورەكان دەيانگوت كاتى كە گرتويانە، بەو مندالپەشەيەو خۆى لە گىلپەداو و خۆى شىت كەردو. شتى سەير و سەمەرى كەردو: ماوەيەك هەروا خۆى بەدارى سەر دەركى ژوورى زىندانپۆه هەلواسيو؛ دە ژوورى زىندانپۆه بۆ ئەوەى يەكك جىى خۆى لە تەنىشت ئاوالە كەيەو بكاتەو، بە قسەى كورەكان (زىندانپۆهكان) پىويستى بە پاژنە هەلگىشنىك

^(۱) ئابان: دوو مەين مانگى پايزى - وەرگىر.

دەبوو، كەچى ئەو هاتبوو، شووتىيە كى دە ئامىزى نابو ((رپوى بۆ خۆى دە كونپۆه نەدەچوو، گەلشكىش بەدواو))؛ شەوانە هەر كە بانگى داو گرياو؛ لە خۆو تريفقاه تەو و پىكە نيو، بەرۆژوو بوو و گرياو... بۆ، هەروا؟ كام زىندانپۆه كە هەيە نە گريابىت و دە دللى خۆيدا شىوونى نە گىرپابىت؟ ئەو هىچ كە گريان عەيب نىيە تازە ئەو پىكە نىن و خەنىنە وانەش هەموو هەر گريانە. نەك هەر حوسىن، بەلكە هەموو كەسىك هەقىەتى بۆ سادەيى و ساوئلكەيى و خۆش باوەرپىيە خۆى بگريەت.

ئاخر هەموو دەپاراپنەو دەلپە ئاوتىك باينايە و دە دور عەردىدا چووبايە خوارى و دەگەل دەلپەكانى دى يە كمان گرتبايە و بە شىووى سەرچاوەى كانياو پىكى روون و پاك و بىگەرد لە سەر رپى رپوارانى بەر قرحەى هەتاو پىكى گەرم هەلقولاباينەو و تىنووه كامان تىراو و پاراو كەردبان. لە سەر تەو خۆزگە و حەزەكانى حوسىن و هەموو ئەوانىدش هەر ئەو بوو، بەلام بەداخەو، يا خاكە كەى هەو نەبوو، يا كارپز هەلكە نەكەى وەستا نەبوو. ئىمەيان دە زەلكاوى كەرد... باشە چ لەوەى ناخۆش و نا لەبارترە كە تۆ بىيت و ماوەيەكى دوور و درىژ شان و قۆلان بكوتى و رەنج بەدەيت و ئارەقەى برپىژى و بە ئاواتى ئەوەى بگەيە بىرە ئاوپكى سارد و فىنك و پاك و بىگەرد، كەچى لە پر لە بىرپىكى پىسايە مالى هاوسىيە كەت سەر و دەدەرنپى!

((هاوړپى حىزبىش)) دە قولايىيە ناخى خۆيدا كەوتتە گەرانى... ئەو وىش هەر ((بىر)) لىدەدا... دە گۆشەيەكى زەين و لىكدانەو خۆيدا وەك وىنەيەكى ناديارى لى دۆزىيەتەو. دە گەرانى دەورويەرى خۆيدا قولاغبىكى ئەو وىنەيەى دىبوو و سەرە گلۆلە بەنىكى وەچنگ كەوتبوو. ئاخر بار تا قورستىيت، كە داتنا سوكتەر. بە واتاى نووسەرىكى، مەرۆقە هەرچەندە گوناھبارتر بىت دواى تۆ بە كەردنپى پىرۆزترە: گوناھبارپكى فەرمەسۆن كە تۆبەى دەكات كارەكەى زۆر لەو پىاچاكە، گەورە و بە نرخترە كە هەرگىز دەستنويزى نەشكاو. ئەو تامى گوناھپى كەردو و پى رها تەو، ئەو جا هاتوو بەبىر و باوهر و سۆزىكى پتەو و رووبەرووى گوناھكان بۆتەو و لىبان پاشگەز و پەشيمان بۆتەو و واى لەو تام و چىژ و خۆشپەيە ئەوان گوناھانە هپناو، لە كاتىكدا كە ئەويدى (پىاچاكە كە) ئەو تام و چىژى گوناھانى نەچىشتوو و چ كارپكى بەرامبەر كارپكى دى ئەنجام نەداو. و سروشتيشە كە پاداشتى ئەو دووانە وەك يەك نىيە و ناشبى... بەللى بەو جۆرە تا بار قورستر بىت دواى دانانى سوكتەر: تا راپۆرت و

زانباريان زياتر بدهيت هينده زياتر له بهر هه لدا بوون و نازاديه نزيكترى. هه موو گرانباريه كه خوڅى و فهراموڅييه كى به دواوويه، و نه وه ئيستاش ((هاورپى)) به خيراخوڅى، دهيه وڅى خوڅى سوو كه باركا! ((تو نهو نيت كه ده گهل كورپى فلان خاندا...)) حوسينيش خوڅى لى گرڅو كردبوو و گوتبوو: ((جا باشه، مهبه ست چييه!)) و نه وهى به شيوازيكى وا گوتبوو كه هيشتاش هه له سه زمانان و ده بير و هوڅاندا هه ما بوو. ((هاورپى حيزبى)) وه كه هه موو لاوڅى ... وه كه حيزبش - كه سه رده مى لاوه تى تپه پراڼدبوو ئيدى له سه سوز و مه رج و به لپنه خوڅ و شيرنه كانى جار انه ما بوو، وه كه كيژوله كى كه له سه رده مى مندالييه يدا به لپن ده داته كورپزگه و يلدشه كه ي گه مانى، كه تامابى هه خوڅى ده وڅى، كه چى كه گه وه ده بى هه لووتيشى پيدا ناهينى وه هه نه باى ديبى و نه باران ناشيناسيت! نه ويش هه نه و جار هى وا دوستانه خوڅيشاندا بوو نه ويش به مهبه سته ... كه به قسه ي حوسينى تا ((كه سايه تيبه)) خوڅى له لاي سه روكى زيندانى به هه ند پيشانبدات.

دهنگى گرووبان يوسفيم هاته گوڅى، كه حوسين ره زايى بانگ كرد ... ((حوسين ره زايى، بو دفته رى!)) نه وهى له وناوه بو به دم پيكه نينيوه وه كه وى گوتيانه وه ((حوسين مهبه ست، دفته رى!)).

جا وده نه وه كه ره ي له و قوره ي دهرينه، كه ((بو له خوڅراو بى جى گوتوته ئامين؛ ده تويست قه شهريان بكه ي، توندره و ده مارگره كان رايان سپاردبوو و هانيان دابووى!...)) دوور نييه بيه نه ژوروى ئينفيرادى، كى ده لى نايه نه زيندانى زره ي - يا قزل قه لعه - تا به قسه ي سه روكى زيندانى، بيته پياو. كوره كان هه موو، دانيشتوو و به پيوه، شاد و دلگير و مات، چاويان له دوويه تى و به تپرامانيوه ي به رپى ده كهن. حوسين سه رى به رداوه ته وه و رهنگى رووى په رپوه ... نا هه قيشى نييه. من يان حوسين فهيله سووف نه بووين تا بزايين ترسى مردنى، له ترسى دواى مردنيه، يا نه وهى بزايين كه مادامه كى هه ين و زيندووين نه وه مردن نييه و كه مردنيش هات ئيدى نه وه ئيمه ش نين و نامينين، يا بزايين هيچ ناخوڅييه كه تاسه ر نييه، و خوڅو ته گه ر واڅى ئيدى نه وه ناخوڅى هه رنييه. يان هه مديس خوڅو فهيله سووف نه بووين كه هه ر نه وه نده ژيانه ئاساييه مان به س بيت. به لكه وه هه موو نه فامان ئيمه ش هه ر نه فاميك بووين

كه نه مانده زانى ده گهل هه رمان و نه مريدا چ بكه ين... و خوڅمان ده وگيژاوه ي هاريشتبوو - زيندانيش نا هه قى نييه. هاورپيان راپورتى له سه روك زيندانيش ده دن... .

رى و ره سه كه كوڅايى هاتبوو. په توو و كتيبه كانم كوڅو ده كه مه وه و ده چمه وه ژوروى. ده دالانه كيڅا تووڅى ده رگه زى ده م، هه روه كه فهرمايشتيك هه بى... نا... ئيستازوڅو له سه ر خوڅييه تى، پيڅه چى حالى زوڅو باش بيت... به ره و لاي حه ساريوه ده گه رپته وه. دواين كه سه كه له حه ساريوا دپته وه ژوروى زيندانى، و نه ويش به تپوه خوڅييه وه - ئاخو نه وه ش جوڅه به ر خوڅاڼيك و سه ر بزويى و مل نه دان و سه رپيچييه كه، كه پياو ته ندروستى باش بيت و تير نوستبيت، دواين كه سيش بيته وه ژوروى و گرووبان يوسفيم هه روا ده سته كليان راوه شينى و به و سه ر و پوته لكه گه مژانه يه وه به قه رانه ته وه و به شيوه زمانيكى ئيسك گرانانه وه، به پياو بلى كه خوڅو هه لڅستنى به ر تاوى ((تاواوو!)) يانى ته واو و كوڅايى هات.

هيشتا نه گه بيوينه وه ژوروى سه ر و سه كوتى په يدا بوو - گرووبان يوسفى ده لپم: ((ئاغاي سليمانى - سه ر ده ان)).

سه ردان! خيڅى! هيچ كاتى وانه بووه نه وه ده مانه سه ردان بكرت... خو من كه سم نييه بيته ديده نيهم، جا مه گه ر منداله كان به سه فهر هاتبن.

ده پرسم: ((سه ردان يان دفته رى؟)) زه ينم له حوسينى هه رنه مانه وه - ده لپته وه: ((سه ر ده ان)).

خوڅو ده پيچمه وه. كوره كان به گومانه وه م سه ير ده كهن. تازه ئيدى متمانه كان به ته واوى شل و شوڅو و له رزوك بوون: نه گه ر تاك و ته رايه ك مابن و هيشتا متمانه پيكتو بكه ن ده نا هيچ - پييان وايه شتيان ليده شارمه وه، و ئاكام له شتانه و پييان ناليم - چالاكى و جوجول بو ئازاد بوونى توندتر بووه - يانى چرتر و خه ستر بوته وه - و سه ردان بوونه ته ماناى ((ئاگادار بوونه وه له رووداوان))، دكتور په نا هى سه رساميه كه مى له چاوانرا ده خوڅيندمه وه - زياتر ئوگرى ويم. شاره زاي كار و كارڼه وه كانى يه كترى هه ين؛ ده زانى نه گه ر هيچ هه بى و شتيكم بيستبى به وى هه ر ده لپم. ده روم. ده رگه زيم به لادا ره ت ده بى، به بى هيچ هه لوسته و راوه ستانيك... گرنه گ نييه... راستييه كه شى به و سه ردانه چومه ته ليستى په شيما نبوووه كانه وه - گوايه ده چم راپورتى بده م.

دەچمە بەر دەركى ژوورى زىندانى؛ پاسەوانەكە دەركەى دەكاتەوه؛ دەچمە ھەيوانى. كەس ديارنييه. چونكە بى مۆلەت چوونە ژوورى سەردانى باو نيبه، سەرىكم دە ژوورى سەركە زىندانى ھەلكرد. سەرگورد (رائد) حاجى كازمى دانىشتووه؛ سەلامى دەكەم؛ يەكاندەردوو، دەلى؛ ((فەرموو، سەردان — ھەولە زۆر نەخايەنى)). لە كۆنە پۇليسەكانى پۇليسخانەيە. پياويكى ميبەربانە، بەتايبەتى دەگەل خا و خيزاناندا. ديارە سارد و گەرمى رۆژگارى زۆر ديوە، باوكانە دەگەل خەلكيدا دەدوى — زۆرىش دەلى — دەشترسى؛ دەترسى راپۆرتى ليدەين. دەلى من تەيمورتاشم بەوەزيرى دەربار ديوە، و ھەروەھا ديتوشە ئا ئەليرەشدا زىندانى بوو، و ھەر دیرەشدا مرد... تيبەدەگەياندى كە ئيدى ژيانى زىندانى سياسى گيزەن و ئالۆزە؛ لەوانەيە كەشتيبەكە بگاتە جى، لەوانەشە دەنيوہى ريبەدا خۆ لە كەپكە شاخىكى دات و نقوم بىت، و ئەوہشى دەزانى كە ئەو ولاتە جارجارە تووشى ئالۆزى و بلۆزيبە دەبىت و واچاكتە پياو دۆست و ناسياويك و ئاشنا و رۆشنايەكى ھەر ھەبىت بۆ رۆژى ليقەومانى، باشترە. بەلام لاوہكان — خويئندەوارەكان... ئاھ ئەوانە ھەموو، خوا نەناس بوون: ھەموو بى شەرم، لوت بەرز، و خۆبەرست؛ لەسەر لوتكەى شاخپرا قسەيان دە گەل خەلكى دەكرد، كەچى لە لايبەكى ديبەوہ حيزب داد و برۆى بوو لە دەست ئەو پيرو پاتال و كە نەفتانە و لە ھەژمەتانيان ھاواريان لى ھەستابوو؛ ھاواريان بوو لە دەست سەرھەنگ باستى و نمونەكانى، كە رابەرانى حيزبى يەكسەر بە دوو سال زىندانى دەكرد و ئەو يەك دووانەى ديشى كە بە دەستورى رەزمارا بە لە سیدارەدان تاوانبار دەكرد، ھەر كە فەرمانى خنكانيان دەردەچوو دەستبەجى مەرىكى بۆ لە خۆ دەگرتن لە سیدارە نەدرين، و ھەر كە لە سیدارەش نەدەدران ئەمە مەرەكەى سەردەبرى و بەراستيش دەيكرده قوربانى و دەيبەشيبەوہ.

سەردانى ئەمرۆش ديارى و بەخششى يەككە لەو پیرەميردانەى كە حيزب دەيگوت ميسك رزيوانە بوو. دەچمە ديوى پيشخانى ژوورى سەردانى. ئيديشى لىن، ئەوانيش بۆ سەردانى ھاتوون... ئاھ، ديارە حوسنپيشيان ھەر بۆ چاوپيئەكتەنى داواكردبوو.

دەرفەتى بىرکردنەویم نيبە: ھەر كە چوومە ژوورى، مامە مەشەدى خەرىكى ئيكلام بۆ كەردنيم بوو و پورە گولبەھاريش كە لەبەر لاوازی و بى تاقەتيان لەبەردەمى ميلە ئاسنەكان دانىشتبوو وتينى دەخۆى دەكرد و ھەولە ھەستانى دەدا. چەندەم ھەول دەگەل دا ھەلنەستى

كەلكى نەبوو، و ھەر ھەستا. ھەمويان جلوبەرگى كورديبان دەبەردايە. چاك و چۆنە دەكەين- بە فارسى، مامە مەشەدى كە تا بناگووياني زار داچپرپوہ دەلى؛ ((ئاغا بە زمانى خۆمان بدوين و قسان بكن)). مەبەستى زمانى كورديبە. وەستا فەيزوللا ھەر بەو پاكى و رووہ خۆشەكەيەوہ دە نيوان پورە گولبەھار و مامە مەشەديدا راوہستاوہ، مندالتيكى ھەوت ھەشت سالانەى بە باوہ شيوہ، دادە مەليحەى خيزانيشى لە تەنيسشيوہ، پارچە كچۆلەيەكى شەيتان و مەكۆكەى ژيكەلەشى لە تەكە. چەند جوانە جوان! چاوەكانى دەلىنى چاوى مامزين. ليۆەكانى ەك ليوى مندالتيكى گريا و ھەلقراچاوان- لچ و ليوى تۆزىك پفن و ھەلامساون. كەلەگە تۆكە، قشتيلە؛ بەقسەى پورە فريشەى ھەروەك تۆبە گولئى! بەشەرم و شكۆبەكەوہ چاكوچۆنە دەكا؛ سوردەبىتەوہ، رەنگيكي دىنى و رەنگيكي دەبا، بەجلى كورديبەوہ، كراسى گولباتمان، و پشتيندى گولدار، و كۆلجەى مەخمەرى مۆر، ھەر مەپرسە چەند جوانن. مامە مەشەدى لەبارەى بابەيەوہ دەدوى، كە سوپاس بۆ خواى، باشە، و ئوتومبىلى كړيوہ... ئەوجا بە ئاماژە بەو كورپيژگەى كە بە ئاميزى وەستا فەيزوللاوہيە و قامكى خۆى دەمژى، و بە واقى وپروہ سەيرى ميل و پاسەوانەكەى نيوان دووميلەكان دەكات، دەلى؛ ((حەمە عەلى، سلاوت لە خالەى كەرد؟ سلاوتى لە خالەى كە، دەى ئافەرين كورپى باش!)) و دووبارە شەويلاكەى لەبەر زار داچپرپى دەچنەوہ بناگوويان و ئەو چەند ددانە بەلغ گرتوانەى وە دەردەكەون. حەمە عەلى ھيندەى دى قامكان دەزاريبەوہ رۆدەبات و ھەروا بە ھەپەساويبەوہ سەرقالى قامك مژينيبە. مامە مەشەدى دەستى دەگرى و دەلى؛ ((گوتم سلاوتى لە خالەى كە... بلى خالەگيان سلاوت!)).

دەلىم: ((مەمەد عەلى خان سلاوت! چۆنى، چاكى؟ ماشەللا ماشەللا پياويكى بۆ خۆت- ماشەللا!)) دەوتيوەيدا پورە گولبەھار ئەو سيغارەى پىچابويەوہ بە مۆدەنە گلنەكەيەوہ كەرد و ھەروەك ژنە كوردان قوتووه جگەرەكەشى دەبەر پشتيندى نايەوہ. پورويلە ھەروا بەدەم چەسپ لە سيغاردانپوہ دەلى؛ ((ئاغا، واى تيمەگەن، ماشەللا چاوى مارى دەردىنى... نازانى چەند شەيتانە!)) و ئاوپ دەداتەوہ و بە كورپيژگەكە دەلى؛ ((ئاخى سلاوت لە خالە گيانى كەرد؟)) و بە سۆزىكى دايقانەوہ كە پرى ميبەربانيبە دەلى؛ ((دەستت لە زارت دەرينە!)) و ئەوجا ((بلى، بلى خالە گيان سلاوت!)) مندالە ھەروا بە ھەپەساوى و شەرمەوہ دەلى؛ ((خالە گيان سلاوت!)) و سەرى بەردەداتەوہ، و سەرى بە سينگى فەيزوللايەوہ دەنوسيتتەوہ. كيزۆلە

شەيتانۆكەكەش كە گويى لەو دەبى، بەچاوه زىتەلەكانى و پرچە كورته كانىبەوه يەكاندەر دوو دەلى: ((خالە گيان، خو منيش سلاوم كرد!)).

مامە مەشەدى دەلى: ((وہى بە قوربانى بولبولەكەى خووم م... بەلى ئاغا، كچەكەى منيش سلاوى كرد... عاليه گيانم سلاوى كرد!)) مەليحە پىندەكەنى و سوور ھەلدەگەرى. كىژۆلەكە بە رووبەكى گەش و پر لە شەيتانىبەوه سەرى بەردەداتەوه. لە ژىرەوه دەروانى و لاقان رادەوشىنى؛ وەستا فەيزوللا جى بەخوى ناگرى لە خوڭشيان و خەنى دەبى، و مامە مەشەدیش دەبىتە يەكپارچە شادى و شەنگولى: ((ئاغا، باوەر بەرموون يەك دەقيقە بەبى ئەوانە ناژيم)). دەلىم: ((خوا لييان نەستىنى... خوا بيانپاريزى)).

پوورە گولبەھار دەلى: ((خوا دەست بە بالى ئيوە و حوسين گيانيشەوه بگرى... خودا لەو بەند و زىندانەتان رزگار كات ئىنشاللا – ھەر ھەمووتان، بو خاترى ھەرچى پياوچاك و ئەوليايە!)). ئەمە نزاو پارانەوہىەكى كوردىيە؛ ھاوارى پىنج ئىمام و دوازە ئىمامان نىيە، ئەوہ باسى پياو چاك و دۆستانى خودايە: ((ئىنشاللا ھەرچى زووترە بەرھەلدا دەبن، و ئەو دەمى قۆل و باسكانى لى ھەلگەن و ژنىكى بو حوسين گيانى بىنن – ئىدى ئەوہ پىر بووين، نەوہ و رەچەلەكمان دەوين، ھەزەمان لىيە گەمانيان دەگەل كەين...)) دەلىم: ((جا ئەوہ حوسيناغا بە كچەكانى مە قايل نەبوو – دەبى لەوانەى لای خوټانى...)) مامە مەشەدى دەلى: ((قسەى وا مەفەرموو... ئىمە لە كوردستانەكەى بەولاولە چ جىيەكى ديمان نىيە، ھەمانە و نىمانە ھەر كوردستانە، بەگيانى ئيوە و بەگيانى ئەم دووانە كچى وامان ھەن ماشەللا ھەر دەلىسى سوورە گولن...)) و بەدەست و بەسەر ئاماژە بو كورپىژگەكە و كچۆلە بچكۆلانەكە دەكا: ((بەگيانى ئيوە، و بەگيانى ئا ئەمانە ئەگەر بوو كمان لەوان كچانەى كوردستانى خوټان نەبى، دەشايە كەشياندا ھەلئاپەرم – پىيان دە مالى نانىم!)) پىندەكەنى: ((ئەوہ لە ئىستا را لە خزمەت وەدا – ئيوە بە شايدە بن – ھەر دە خزمەت وەدا دەگەلى دەبىنمەوہ)). دەستى بو لای وەستا فەيزوللاى دريژ دەكات: ((ئەو مندالەى وە من دە، ماندوو بووى)). كورپىژگەى تايين باوہشى دەگرىتەوہ و خوى بە سىنگى بابە گەورەيەوہ دەنوسىنى.

پوورە گولبەھار دەلى: ((ئاغا، چاوت لىيە، ئەكەبەر اغا ئاگرى چەند گەرمە؟! ئاى ئاغا، ئەگەر يەكەن نازا بىت و بلى پشتى چاوى كوردان برۆيە، چۆن خوى پى دەگۆرپتەوہ. ئاغا ئىمە لە

ماليش ھەر بە كوردى دە ئاخقېن... خودا ھەمووان سەلامەت كا – خوا ئەو مەرز و بوومەش ھەر ئاوەدان كات... ھەرچى زووتريشە خوا ئيوە لەو بەلایەى رزگار كات!)) و دەستە پاچە فرمىسكى لەچاوان دادەبارن ((ئاغا، تو گيانى خوټ، و گيانى ئاغا، و ئيوە و ئەمانەتییە حوسىنى... حوسىنى بەخواو بەوہ دەسپىرم...)) گريانى دە ئەو كيدا دەمىنى و فرمىسكى دىنەوہ خواری.

دەلىم: ((پوورە گولبەھار، تو دەبى ئىمە بە حوسىنى بسپىرى! لىرە ئەو گەورە و سەرورەى مەيە... ماشەللا ھەر بو خوى حىسابە...)) و بە زەردەيەكەوہ لىيە زىاد دەكەم ((ئىنشاللا ھەر بەو زوانەش بەردەبىت... ئىدى ئەوہش ھەر بەسەردەچىت... تائىرەش خراب نىيە ھەروا دەبى... ئىمە ھەر لە غەمى وەداين، دەنا ئىمە چ ناخۆشەكمان نىيە لىرە. ھەر لە سەبەينيوە تا ئىوارى جەفەنگان لىدەدەين... دلئان بەمەوہ نەبىت!)).

مامە مەشەدى ھەروا دەخەنیتەوہ؛ لە خوڭشيان ئيو چەوانى ئارەقەى دەرداوە؛ ئارەقەى ھەنيای بە قولىنچكى مېزەرەكەى دەسپىتەوہ. مېژوو بى بەزەبىيانە چرچ و لۆچە ئالۆزەكانى خوى لەسەر روخسارى ئەو ژن و مېژدە نەخشاندووہ و مووى سەريانى كە چرۆى سەوزى ھەزاران تارىكە شەوى ئەنگوستە چاوبووہ، و بە مەرەكەبى سپى رەنگ كرووہ. مېژوو ھەر بو خوى پىكەتەى كەوتن و تىكشكان و چرچ و لۆچى مرۆفانە... روخساريان ھەرچى نىشانەى تۆف و زريان و پىكداھاتنەكانە ھەمووى تىرا ديارە، و تا ئىستاش سايە و سىبەرى ئەو بەلایانەيان ھەروا بەسەردا ھەلدەكشى. ھەوا ھىشتاش ھەر روون نەبۆتەوہ. بە سپايى بە حوسىنى دەلىم: ((تۆ كە دەتزانى ھەر نەبايە ئاگادارت كردبامەوہ نوقلىك نەباتىكم بو ئەو مندالانە ھىنابايە...)).

كىژۆلەكە گويى سووكن: ((خالە گيان، نوقلت دەوين؟ ھا؟ و لە گىرفانۆكەكەى خوى نوقلىكى دەردىنى و چەچە بچكۆلانەكەى دە ميلەكانى دەركەى زىندانىرا را دەدەرى – ھەموو لە ھەموو پىدەكەن... پاسەوان كۆتايى كاتەكەى راگەياند. من دەبوو زووتر رۆشبتامايەوہ تا ھەر نەبايە ئەوان زياتريان پىكەوہ دەمەتەقى و دەردە دل كەربايە. ھەر دەگەل يەكەم راگەياندىنى پاسەوانى من خوافيزيم كرد. مەشەدى خانم ھەروا زياترى پى دادەگرت: ((تۆ بىت و خودا، تۆ گيانى ئاغا... جە چلكنەكانت بدە بە حوسىنى تا لىرەين بيانشۆين... ئەوہ منم و

مه‌لیحه‌ش هەر لیڤه‌یه - ئیوه له جیتی محمهد عه‌لین، خودایه چهند گل له‌سه‌ر گۆڤه‌که‌ی ویهه هینده‌تان عومر بیت - من وه دایکتانم رۆله)). وهستا فه‌یزوللا و داده مه‌لیحه‌ش زۆریان په‌له‌کرد. ده‌گه‌ل وهستا فه‌یزوللائی به‌ خزمایه‌تییه‌کی دور، له‌ داکیڤا ده‌گه‌ینه‌وه یه‌ک - ئیدی هه‌رچۆنیک بوو، خزم و خۆیش بووین. ده‌شارۆچکه‌کی چکۆله‌دا هه‌موو و هه‌ریه‌که‌ی به‌ لایه‌کدا ده‌گه‌نه‌وه یه‌ک و خزم و قه‌وم و قیله‌ن. ((تو گیانی خۆت ته‌گه‌ر شه‌رمی بکه‌ی، کۆڤه‌ دوایه‌ له‌ کن پوره‌ فاقه‌یت شکایه‌ت لێده‌که‌م - به‌ خودای ته‌و هه‌قی به‌سه‌ر هه‌موانه‌وه هه‌یه‌...)).

مامه مه‌شه‌دیش شتیکی ده‌رباره‌ی پوره‌ فاتی - نه‌نم - هه‌ر باسکرد. سوپاسم کردن. خواحافیزم لێکردن؛ کیژۆله شه‌یتانۆکه که به‌ هاندانی داکي به‌ ده‌نگیکی به‌رزوه خواحافیزی لێکردم و به‌ریی کردم: ((خاله‌ گیان به‌خیرچی!)) ناوڕێکم دایه‌وه بی ئیختیار ماچیکم بو‌وی - و بو‌ هه‌مووان هه‌لدا... و به‌ ده‌نگیکی به‌رزوه: هه‌ر ده‌لێی گۆله‌باغه، کیژه‌که‌م... ته‌و شه‌وه می‌شکم سه‌یر جه‌نجا‌ل بوو. به‌ پێچه‌وانه‌ی جارانه‌وه هاته‌ راره‌وه‌که - و ملم له‌ راوی‌چکان نا. ده‌رگه‌زی یه‌ک دوو هه‌لوێسته‌ی کردن و گوته‌ی که‌ حالی زۆر باشه‌ و دوی شه‌وی چاک نوستوه، و ... گرنگ نییه‌... و من ده‌روخسارییه‌وه رامام. ماوه‌یه‌کی ده‌جییدا هه‌ر جینگلم دان - خه‌وم لێنه‌ده‌که‌وت: مامه مه‌شه‌دی، و پوره‌ گۆله‌هار، و عالیه‌ و محمهد عه‌لی و حوسینم، به‌ به‌رده‌وامی به‌ می‌شکیدا ده‌هاتن و ده‌چوون. خه‌وم زرا... هه‌مدیس هاته‌وه‌ ده‌ری. کۆڤه‌کان ده‌ راره‌وه‌کیدا نوستوون - جییه‌که به‌ر ته‌سک بوو، بۆیه هه‌ندیکیان ده‌ راره‌وه‌کیدا ده‌نوستن. حوسین له‌ باری به‌ره‌وه‌ی راره‌وه‌که‌دا نوستوه، سه‌ری به‌سه‌ر لایه‌کی سه‌رینه‌که‌یدا لار بو‌ته‌وه، زه‌رده‌یه‌کی ته‌نکی به‌سه‌ر لالیوانه‌وه‌یه. خه‌ونی ده‌بینی؟ چ خه‌ونیکی خۆشه‌، وا زه‌رده‌ی دینیته سه‌رلیوان؟... پاسه‌وانی نیو ژووری به‌ندیخانه‌که‌ش له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌کی ته‌نیشته‌ ئاو ده‌ستیوه، دانیشتوه و وی‌ژینگان ده‌دات؛ پاسه‌وانه‌که‌ی سه‌ربانی ده‌گه‌ل ته‌ویدیکه‌ی نیو تاوه‌ری پاسه‌وانییه‌دا قسانده‌کات، ده‌نگیان له‌ په‌نجه‌ره‌ بچکۆله‌که‌ی ژووری ئاو ده‌ستپا ده‌گاته‌ گوی: ((هیشتا پاره‌ی زیده‌کارییه‌که‌ی ته‌م مانگه‌یان نه‌داوه...)) پڕۆژیکته‌ره‌که‌ ده‌گه‌ل هه‌ر سوپانه‌ویکیدا په‌نجه‌ره‌ی ئاوده‌سته‌که‌ که‌ف مال ده‌کاته‌وه.

مش مه‌مه‌د بیداره؛ هه‌روا چه‌نه‌ی لێده‌دا، و له‌ولاولای سه‌رینه‌که‌ش له‌ جگه‌ره‌ی ده‌گه‌ری... مش مه‌مه‌د کرمانجه (لادییه) - حالی شه‌ره - چاک و چۆنییه‌ ده‌کات. قوتووی جگه‌ره‌که‌م

ده‌ردینم و فه‌رمووی لێده‌که‌م. به‌ تاسه‌وه جگه‌ره‌یه‌که هه‌لده‌گری؛ شخارته‌که لێده‌ده‌م؛ جگه‌ره‌که‌ی به‌سه‌ر و بنی داده‌گیرینی، له‌ قونچه‌کیوه: له‌و جییه‌ی که‌ تاجه‌که‌ی پێوه‌یه. ته‌وه‌شیاں جوژه‌ خه‌باتیکه‌. دوایه هه‌روا سه‌ره‌و بن ده‌ گۆلیی ده‌گری، هه‌روه‌که‌ جوچه‌ چۆله‌کیکی ده‌ مشتی گرتی، به‌ هه‌ردوو ده‌ستانی ده‌گریته‌، تا رووناکییه‌که‌ی دیار نه‌بی - هه‌ر دیار بیت ئینگلیزه‌کان پێده‌زانن!

قسه‌ ناگرین؛ کۆڤه‌کان نوستوون، و منیش که‌وتومه‌ته‌ خه‌یالان. به‌راستی ژیاینیکی سه‌خته. له‌وه‌ی ناخۆشته‌ هه‌یه‌ که‌ بارودۆخیک بیته‌ پێشی پیاوی ده‌گه‌ل نزمترین و سوک و چرووکتین که‌سی هه‌یج و پووچدا راگرن و هه‌ر ته‌وانه‌ش به‌ تیکرای ده‌نگ: به‌ باشتر و پیاو چاکتر ده‌ستنیشان بکریته؟ بو‌ نمونه‌ هه‌ر ته‌و موحه‌قیق زاده‌یه‌ی بینن و ده‌گه‌ل ته‌و مه‌تمور و ته‌و سه‌رۆک روکنیدا به‌راورد بکه‌ن، و خه‌لکی به‌وه‌ی ده‌مکوت که‌ن که‌ گوايه‌ خه‌لک و کۆمه‌لگا هونه‌ر ناس نین، بێن چاره‌سه‌ری کیشه‌ و ناریشه‌کان و داده‌رییه‌ به‌ ملی میژوو و ئاینده‌دا بینن و له‌ ته‌ستۆی وانی گریده‌ن! ژانه‌کان ده‌ستۆی میژوو ناخرین. ژانه‌کان ژانی منن؛ ته‌وه‌ منم دۆراوم، و ده‌دۆریم؛ منم که‌ ئابرووم چوه‌. میژوو گالته‌ی ته‌وه‌م پێده‌کا، که‌ نه‌مزانیه‌وه‌ و ته‌قلی خۆم ده‌ ده‌ست که‌سانتیکی بی‌ ئاگا، یا به‌ ئاگا ناوه‌ و داویانمه‌ته‌ ده‌ست داوه‌ریکی؛ که‌ نه‌مزانیه‌وه‌ چوومه‌ته‌ ژیر رکیف و فه‌رمانی که‌سانتیکی ته‌وتۆوه‌ که‌ که‌س نه‌یده‌زانی کین و کۆری کین و نه‌یانه‌زانی ده‌ر و ژوریاں جییه‌ و چ نییه‌، یا ته‌گه‌ر زانییشیاں به‌منیان نه‌گوتوه‌، و وه‌ک ئامیڤیکیان ده‌کار هه‌یناوم و سوودیاں لێوه‌رگرتووم... ئاینده‌ هه‌ر هه‌ینده‌ ده‌توانی بلی که‌ کاره‌کان راست نه‌بووون، که‌ هه‌له‌بووون، و ده‌بی په‌ندیان لێوه‌رگری و نه‌هه‌یله‌ی هه‌له‌کان دووباره‌ ببنه‌وه! به‌لام من چی؟ ئاخ‌ ئاینده‌ هه‌ر ئاینده‌یه‌، هه‌له‌ی ئاینده‌ تایه‌ته‌ به‌ ئاینده‌وه‌. ده‌بی په‌ندی لێوه‌رگری! په‌ند له‌ من، یا له‌و که‌سه‌ی که‌ ئیمه‌ی دووچاری ته‌م به‌لایه‌کرد؟ - به‌رواله‌ت په‌ند وه‌رگرتن له‌ من، چونکه‌ من ئیستا و ده‌و هه‌لومه‌رجه‌نه‌دا، و ده‌و قۆناغه‌یدا، ئیدی بوونه‌وه‌ریکی هۆشه‌ندم - ده‌بوو هه‌ر زووتر بیرکه‌مه‌وه! له‌به‌رته‌وه‌ی وه‌ک ده‌لین ته‌رازوو دوو لاتای هه‌یه‌ جاری وایه‌ جو‌ی پێده‌کێشن و جاری واشه‌ زی‌ر - گوايه‌ ئیستا نۆری زی‌ره‌که‌یه‌. ((جه‌نابی ته‌جه‌ل، ته‌و کاره‌ی که‌ تو ده‌یکه‌ی ترسناکه‌ - به‌و جوژه‌، کۆ کۆژییه‌)). ته‌وه‌ قسه‌ی بابهی بوو که‌ هه‌رگیز نه‌ده‌چوه‌ گویم، ته‌گه‌ر گویشم دابایه‌ ته‌وه‌ له‌ گالته‌ پێکردنی به‌ولاره‌ چ وه‌لامیکی دیم نه‌بوو ((ئیه‌ وه‌ک گه‌لایه‌ک وان به‌ ده‌ستی خۆتان، خۆتان له‌ داری ده‌که‌نه‌وه. ته‌و

گەلایەى لەدارتیش بێتەوه ئەوه مردووه؛ جارێكى دى بە هەزار كە تیرە و چەسپ و سەرتشان ناتوانى پێوهى خەیتەوه و بیلکینتتەوه - پێشپهوه بلكینتتەوه هەر بێسوودە - دارەكە هەروا زیندووه و گەلاگە مردو!) سەیركە... هەر لە ئیستاو پیربوون... باشە، من لە حوسینىكى بەولاوتەرەوه ناناسم. كۆ دەلى هەموویان یان زۆرەیان بەسەرھاتى لە ئى ویش تال و سوپرتیان بەسەرئەھاتوو و نیاھە؟ ھەریكە بەخۆى دەریایەكە، لیواو لیو چیرۆك و سەرگۆزەشتە و داستانن... كۆرەكان ھەموو پیربوون؛ پیریەكى وا كە جارجارە تروسكەى لاوتیەیان بێدە سەلاتانە لە چاوان سەرى دەكرد و دەھاتە دەرى. ئیدی ئەولاو نەبوون كە ناوہ ناوہ غەم دایانگى دەخۆیانەوه پێچى و رەشەبايەكان لە كەلین و قوزبىكى مێشكییەوه ھەلكات و تۆز و خۆل و گەردى پیریە بێنى و بۆ ماویەكى، بوونیان، دەخۆیەوه لول دات... تازە ئیدی پیربوون، خەریك دەرز. بىر و ئەندیشەش ھەروا لە خۆو ھەست بە زیندانییە خۆى دەكات. چ بەكەن لەلایەكەوه ئەو زیندان بوو بەخۆو بەو بمرە و بژی و نامین، و دیدەنى و سەردانى سى دەقیقەبى، و تاوهرى چاوەدێرى، ولێك خەپوونەوهى ھەبوانى و ووتار و ئامۆژگارى ((باوكانە))ى بەرپرسیانییەوه... لەلایەكى دیکەشەوه دەرى زیندانى، كە زیندان و بەندىخانەى ھەراوتر بوو - بەندىخانەى رەھای خا و خێزانان. بۆیە بیروبوون لێكدانەوه نەزۆك دەبوو، و سەرئەھەكە پەرت و بلاو، سەرپێچ و یاخى - مێشك دەستوورى نەدابوونى و رێرەوى بۆ دیاری نەكردبوون؛ مێشك ببوو جێ تارمايى و شتە ناديارەكان و دەبن دەستی وانداوو، و سەرئەھەكەش، ھەتیو و بێكەس و بێدەر؛ تا ئەو دەمەى سەرئەھەكە، وتیەك ئەو تارمايانەیان لەو دەلامەى ژوورى مێشكدا راونايايە و تێروانییەكان ھاتبانایەوه سەربارى ئاسايى و رى بە ديبان كەربايە... لەخۆو پێدەكەم: دیسانەوه یەك لەو چیرۆكانەى بابەم وەبیر دیتەوه: دەيگوت پیاویك مەسەلەى كۆنى دەگێرپایەوه: لە بارەى خۆخالى كەردنى و دەست بە ئاو گەياندىیەوه. دەنیو مەجلیسەكەشدا شوانیكىشى لیبوو... پیاو كە دەيگوت لەسەر پێشاوى نابى بەرەو قیبلە دانیشى، نابى روو لە بارى سەرەوہش كەى چونكە پشتت لە قیبلەى؛ خۆ بەرەو خۆرئاواش ھەرنابى، چونكە روو لە قودسە؛ بەرەو خۆرھەلاتیش ئەو ھەركارى كەردنى نییە، چونكە پشت لە قودسە... دەو دەمەیدا بانگی شوانەكەیان كەرد و گوێی لە كۆتایی چیرۆكەكە نەبوو. بۆ سەبەبى لە دەشتى میزی دیت. رووی دە قیبلەى كەرد، سوپایەوه؛ رووی دەبارى سەرەوہ كەرد دووبارە سوپایەوه تیما، ئەوجا كیری بەدەستەوه گرت و بەھەر چوارلایاندا سوپا ھەربۆی نەكرا. تا وا

تەنگا و بوو چارى نەما و خۆى رانەگرت و بەدەم سوپانەوتیو پەلامیزەى بەھەرچوار دەورى خۆیدا ھەلدا، و گوتى: ((خوا سەر لەو كەسەى بشیوتى، سەرى لى شیواندىن!)) راستیەكەشى ھەر ئەوھى، خوا سەر لەو كەسانە بشیوتى كە ئاویان سەر لى شیواندىن... دیمەوہ ژوورى؛ درێژ دەبەوہ... سەرئەھەكە خەم لێدەكەوى. خەونان دەبینم - خەونى ئالۆز و تێكەل و پێكەل. شیخ زەینول عابید دەخۆیدا دەبینم، كە ھەرگیز نەھاتۆتە خەونیم، بەلام دەشزانم كە ئەو شیخ زەینول عابیدینە - بەخۆ و بەمێزەریكى زلەو، ھیندەى ھیلانە حاجى لەك لەكىكى؛ سوور و ملەستوور، چاوزیت و ئالۆش، و دەنگ گری، و وركن... شیخ زەینول عابیدینە و شیخ زەینول عابیدینیش نییە - مەلا ھەسەنە، بەخۆ و بە لووتە باریكەلانەكەى و رەنگە زەرد و چاوە برسى و ترسنۆكەكانیەوه... تازە لە نەخۆشییە ھەستاوتەوه. بەراستی مەلا ھەسەن زەھەتى كێشاوہ: بەدەمى پیرۆزى وى بوو كە خودا دووبارە منى بەدایەرى بەخشیوہتەوه، بۆیە دایەگەرە واپشتى بەوى قایمە... باسى عەرش و قورشى دەكات - بە پشتیوانییە خودای نوشتویكى بكات ھەر دواى یەك ھەوتوان بەرھەلدا بن... دوايش كتوپر تێكەلاو بوون و بوونە مەلا ھەسەن قازى عەسكەر و شیخ زەینول عابیدینى دەبارى - زیاتریش بەلای شیخ زەینول عابیدینیدا بوو - گوتى بى زەھەت بچم پیرسەم داخوا سەعات چەندە، نوێزى عەسرى بوو؟ چووم، ھەركە گەیمە بەر دەركى، ھەروا لە خۆو ئاوریك دایەوه: خەریك بوو قەندى نیو قەندانەكەى دە بەركى خۆى دەكرد. ھەر كە چاوى بە من كەوتەوه قەندانەكەى بەنیوہییەوه دانایەوه؛ گەرۆوى پاك كەردەوه، و سوپانەلایەكى پێدادا، دوايە بۆ داپۆشینی كەرەكەى كۆقەندىكى دەزارى ھاویشت... وەى، چ سەیریكى كەردم! لەو سەیركردنەى كە دە ئەفساناناندا دەگێرپەنەوه! دایكى پۆلازى خۆى كەردۆتە فەروخ لىقا، بەلام لەپەر تەلیسمەكەى دەشكى و پەردەى لەسەر روو لادەچى و روخسارە پر چرچ و لۆچ، و لیوہ نەستوورەكانى لە بن پەردەى روو جوانەكەى فەروخ لىقاوہ دەردەكەوتتەوه. بە دینى روخسارى دێوہى دەموچاوى شەعبانیم وەبیر ھاتەوه - جەللادى بەندىخانەى زەرەھى: چ دەموچاویكى دزیو و كرىت و ترش و تال، و چەند بى ئاپروو... لە خەوى راپەريم. وە سەر ئارەقەى گەراپووم. قۆلى موختاریم لەسەر دەوى بوو و ھەناسەى لى پرپیووم. ھەولمدا ئەو خەونەى لێك دەمەوه! باشە خۆ من جگە لەو دیدەنییە دواى نیوہۆیە چ شتىك و بەرژەندىیەكى نەبوو. بلى ئەو خەونەم پەيامىك و ئامارەيەك بووبى بۆ ئایندە؟ نازانم...

سهیره کەش ئەوێه که منیش هەر دەزائەم، ئەتای لێیە و نە چ جیشی دیشی، کەچی ئەو هەموو نالە نال و نرکە نرکە لەچی و بۆچیە.

مانگی مەرپەمییە؛ کورپەکی گیراوە- وەک دایە دەلی، لە هەمەدانییە. و دواپیش بە وەخت و ناوەختان، بەهۆ و بەبێ هۆ، هەر هەلێکی بۆ برەخسێ نیدی ئەو بۆی تیرا هەلێ کاتەو هە گریانێ، زیاتریش ئەو دەمانە ی که ((باب)) لە مالتی نییە. چونکە هەر چاری تەریان باب لە پیستی خۆی دەهاتە دەری و کافر دەبوو و لە بن لێوانە دەستی پێدەکرد و خۆ ئەگەر داییش نەپێرپایەو نیدی بە تورکی تیبەر دەبوو، لە دەمو دووی قسەکانرا و پێدەچوو کە مەبەستی دلدانەو و لاواندانەو نییە- بەلکە گلەیی و گازانده و تانە و تەشەرن. بەلام تانە و تەشەر بۆ- نەمدەزانی. مەلیحەش هەر نەیدەزانی.

دایە و باب خەلکی دەرووبەری (ساوە)ن و بە مندالی لە هەمەدانێ ژیاون. وەک زۆرجاران لە مەلیحە دەبیسە ئیمەش هەر لە (هەمەدان)ی لە دایک بووین- بەلام من ئەووم وەک تارماییەکی دیتتەو یاد- هەر وەک فلیمیکی لیل و پیل دە خەویکی ئالۆز و دیریندا؛ فلیمیکی ئەوتۆ کە بەشی زۆری سەراپیتتەو، و خەونێک کە زۆر بەی زۆری لە بیرچوو بیتتەو، هەر وەک نووسینیکی رەش کرابیتتەو، و شوینەوارەکی مابێ و هەمدیس بەسەریدا هاتبەنەو و شتی دیکەیان لەسەر نووسیبیتتەو. جی نووسینەکی پێشوو رەشکردنەو هەکی هەموو هەست دەکەم، و دەزائەم کە وەختی خۆی نووسین بوو، بەلام نووسینە کە چ بوو- ئەوێ نازائەم، هەرچەندە بە یارمەتی ئەو قسانە ی بەرێکەوت لەزاری مەلیحە ی دەردەپەڕین، توانیم چەند سەرپەتیکان لەبارە ی ئەو شتانەو هەلکەمەو، کە بە هیچ جۆرێکی ناتوانم پشتیان پی بەستم و بەراستیان بزائەم، چونکە هیچ کاتێ دایە و بابە نەیانویستوو ئەو لیکۆلەرەو لاه، یانی من، دەبارە ی ئەو لیکۆلینەوانە یارمەتی بدەن، و تەنانت وەک هەستیشی پێدەکەم هەلکە دەن ئەو نووسین و یادداشت و بێرەو ریبانە زیاتر بێرەو و زیاتری تاریک و لیلترکەن، مەلیحەش وەک گەرە کچی هەر مالتیکی سرتی دەگەن دایکیدا بەکە، و هەستی لێناوە... چۆن هاتین، چ قەوما هەتا بێین، بۆ کوی دەچووین، بۆ هاتین، ئەوێ بەواتە ی دایم بۆ ئەو پەری دنیا، و بۆ ئەو پەناپەسیوێ چەپە کە- بەراستی لیشم روون نییە و هەرگیز پێشم وانیه رۆژیک لە رۆژان پەردە لەسەر ئەو نەینییە لاییت و ئەو تارماییە روون ببیتتەو- جا مەگەر وەک زۆر شتی دی

(۲)

پیری شەوی کتوپر بە مالتی وەرپوون. شەو درەنگان بوو- شەو درەنگانی شارۆچکە یەک. دایە تازە ی پیاڵە و قوری و ژیرپیاڵە ی چای خێرکەبوونەو، هەر وەک جارێ پیش جی و بان راخست و گالەدانێ دەرکی حەساری، هەر وەک خوی هەموو دەمی دەستی دە ئەژنۆیان وەرینابوو و دە دنیا ی خۆیدا، ئەو دنیا یە کە من هەرگیز سەرە دەریم لی ئەدە کرد و پەیم پێدەدەبرد، رامابوو و خۆی رادەژاند.

دەو جۆرە کاتانەشدا، جار جارە وەک لە بن لێوانەو گۆرانیا یان بلی، ورتە ورتیکی دەهات بەلاواندنەو و سەر دولکە ی ژنان نەدەچوو، زیاتر کۆنە غەم بوون بە بایدەدان. دەیگوت:

((فەلەک تیکتدا بنە و ئەساسم

خماویت کردن دەری و کراسم

ئەگەر دەشتەوی، گیانم دەریتر

با بسپرتتەو، هەوا و باس))

ئەوجا هەناسیکی ساردی هەلکە کیشا و فرمیسی دادە باراندانەو و دەستی پێدەکردەو:

((من کە شەو و رۆژ روو لە بیابانم

و شک نابنەو، ئەشکی چاوانم

نەتام گرتوو و نەهیچ جیم دیشی

هیندە ی دەزائەم، دەم بە نالائەم)).

رۆژتیک له که لێن و قوژین و پهنا و په سیوێکهوه ((به لگه یهك)) که هه رگیز به خه یائی که سدا نه هاتی و چاوه روان نه کراو بیته - که هه ر واشه - له پر سه ر وه ده رنیته و سه ره په تیک بداته ده ست، تا ((میژووناس)) یکی وه کو من بتوانی به هوئی تهو سه ره په ته وه سه ره له نوێ رابردو هه لئیتته وه و نه یئیه کانی روون کاته وه و که لێنه شا راوه کانی بداته به ر روناکی سه رنج و تی را مان - ته لبه ته ته وه وه ه و هک دیاره هه یچ راستیه کی تیدانییه، چونکه میژووناس و لی کۆ له ره وه هه ر نه بی له سه ره تا وه شتیکیان ده رباره ی کاره کانیان ده به رچا و گرتوه و نه خشه و بی لانیکیان دارشته وه... ته وه ی که منیش ده یزانم هه ر هینده یه که هه ر کاتی که ته و با سه دیتته گۆرێ، یا ئاماژه ی پیده کری، دایی بی یه ک و دوو، و بی را وه ستان له ناخی دل و ده روونییه وه هه ناسیکی ساردی قوول هه لده کی شتی. هه روه ک ده بده به یه کی مندالنه یان ده جیه کی سدا شار دبیته وه و هه می شه له سه ر پێ بی و من هه می شه به وه خت و نا وه ختان - هه می شه ه به نا وه ختان - پیه کی پیدابنیم، و هه ر که تینی گه یشتی لاستیکی تاین ((فس)) له جیی خۆیه وه فش بیته وه. به لئی هه ر به بچو کترین ئاماژه یه که ته و هه ناسه به ره لالا ده بی. جاری واشه ته و با سه هه ر له گۆریشدا نییه که چی وه ک به ئامی ریکی کۆنترۆ له وه بی، هه ر دورا و دور ته و لاستی که خۆی ئاماده ده کات و هه ناسه ی ((دایی)) به ره له لدا ده بیته و سه ر ده کا. هه ر به دوای ته و هه ناسه شدا ((خودا زه لیلیان کات ئینشالا)) یه کی به ده مدا دیت... وه ک نه فرینی پی له من بکات که پیم به ده بده به که دا نا وه و هه وا که یم به تان کردۆ ته وه! و فرمی سکی له چاواندا قه تیس ده مینی - وه ک بلئی له داخی من...

هه ر ته وه نده م له بیره که من و مه لیحه - زیاتر من - به وه دلخۆش بووین که مالمان گواستبایه وه و چووبایه جیه کی تازه و ناوالی تازه مان په یدا کردبان - له ناو لۆرییه له سه رباری جیی خۆمان خۆش کردبوو - و ته وه ئوتومبیله ش تا دی تینی تیده کا. هاوارمان ده کرد و ده تریقایه وه. به پێچه وانه ی دایی و بابهی که زۆر ناراحت بوون. دایی ده گریا و به ره وه ام چمکی سه رپۆشه که ی به گۆشه ی چاوه کانیدا دینا و به ریده دایه وه - جاری واش بوو به ده م ریوه چمکی سه رپۆشه که ی - به به رلووتیه وه - ده نا. باوه گیان نه ده گریا - باوه گیان هه یچ کاتی که ناگریه ت. به لام تیکچوو بوو: شین و مۆر ببۆه و زه رد هه لگه را بوو. چاوه کانی نه ده سه روه تن، سه روویشی ها تبوو. دلنیا بووم ته گه ر ته و ریشه ی له روومه تم سووبایه ده موچاوم هه مووی ده بووه خوین: وه ک ته و جارانه ی که که یفی ساز ده بوو و ریش و چه ناگه چاله که ی له ده موچاوم

هه لده سو و ختووه کی ده دام. دایی و بابه گیان وه ک به فه رمانی ده ولته تی بچه سه فه ری؛ په له ی گه یشتنه جیه یان نه بوو. به لام ئیمه ی مندال، وه ک هه ر مندالیکی دی په له ی گه یشتنه ئاینده مان بوو - ئاینده، جا هه ر ئاینده یه ک.

له چایخانه یه کی سه ر ریه نان و په نیری کمان خوارد، و نوستین، و به یانییه که ی هه مدیس دایی و باوه گیان و مه لیحه هه ری که پت و بزگوریکیان تاو دایه - یه ک له بن هه نگلی و یه ک له سه ره ده ستی و یه ک له سه ر سه ری و به کۆلی - که وتینه ریه به پیمان، تا له شاری وه دوور که وین، بۆه ی که ئوتومبیل هات ئیمه له سه ر جاده ی بین. ئیستا تیده گه م، که ته گه ر ها تبا یه له ناو شاری یا له چایخانه که سوار بوو باین پارهی زیاتریان ده ستاند. به ده م ریوه شو فی ر پیتوایه ده ته وی به پیمان برۆی، و خه ریکی رۆینی - و زۆر پیداناگری بۆ کری، دایی به ده ستیکی ده ستی من و به ده سه که ی دی که ی سه ما وه ری پی گرتبوو، و منیش جار جار وه دوای قانگه لاشکان ده که وتم، که (با) بی ره وه به ویی داده دان و به رد م تیده گرتن، یا به رد م هه لده گرتنه وه و هه رچیم دیتبایه و نه دیتبایه به ردیکم داویشتی؛ داویشه شل و شه پریو و ماندوو، وه ک سه ی به رمه ری، که دیتته وه په نا شوانی، ده ها تمه وه نیوه وان...

رۆژیکی تا به ره به ری نیوه رۆیه له که ناری جاده ی ماینه وه، ئوتومبیل باسیکی نه بوو. به نا چاری له سه رگیای قه راغی رایه خمان راخست، و چامان لێنا، و نان و په نیری کمان خوارد - ئای که خۆش بوو! نوستبووم که مه لیحه رایته کاند: ((هه سه ته ئوتومبیل هات!))، ئوتومبیل هه روا ده هات، و ته پوتۆزی له دووره وه را دیار بوو. به پێچه وانه ی جارانه وه، هه ر که گوتی ته وه ئوتومبیل هات وه ک فیشه که شیتته ی ده رپه ریم و به ره وه لای ئوتومبیله که که وتمه غاردانی. باوه گیان تووره بوو. گه رامه وه؛ باشه ناخر نه ده بایه وایبشاندین که چاوه ری ئوتومبیلین. گه یشتینه بیجار - هیتشاش شتی کمان ما بوو بگه ینی - هه ر له و گه راجه ی که ئوتومبیله که ی لی را وه ستا - ژووری کمان به کری گرت. نه مانزانی شه وه که چۆن رابورد. هه موومان شه که ت و ماندوو بووین؛ که س هه یچی نه ده گوت: نان و په نیر و چایه کمان خوارد، و نوستین. وه بیرم دی - ریک نازانم، به لام وه ئیستام له پیش چاوانه - که دایی هه ر له و ژووره ی گه راجه که دا، و له بن سه ما وه ری دانیشتبوو، ده تگوت ته وه نه ک هه ر ئیستا، به لکه سه د سا له دانیشته وه. هه روه ک جار ان شوشه ی لامپا که ی وا جوان سرببۆه - په له ی پیوه نه بوو...

گەردى بەيانى باۋەگيان دامودەزگايەكەى تاۋدابوويە و رۆيسو: سندوقتېك بە چەند قوتوۋە بۇياغىكەۋە دوو سى فلچە و چەند پارچە و پوۋچە پەرۆيەكى خاۋىن كوردنەۋەى كەوشانەۋە، وە دەرکەوتتېو. كۆلان بە كۆلان گەپابو و پىلاۋى بۇياغ كوردبون: دوو فلچەى بە بزماريەۋە بە سندوقكەيدا شۆر كوردبونەۋە، تا خەلكى بيبىنن و بزنان ئەۋە بۇياغچىيە و پىلاۋان بۇياغ دەكات...

نيوهرۆيە ھاتەۋە... من لە ھەسارى (گەراج) ھەكى يارىم دەکرد: ھەك پىرە پىاوان دەچومە دەستشۆرى (ئاۋدەست) و بەدەنگىكى گرو ناقلاۋە دەمگوت: ((ئەھە)) و كاتى كە دەنگەكە لەناۋ ئاۋدەستەكەپرا دەھاتەۋە و ۋەلامى دەدايەۋە: ((ئەھە)) كەم ھىندەم پى خۆشبو، زۆرى نەدەما لە خۆشبييان لەخۆچم. بەردەستى پەنچەرچى شوفىرەكان بووم. دامودەزگاي پەنچەرچىيەئىيە ئەۋدەمى ھەك نى ئىستا نەبوو. ئوتومبىلش كەم بوو: تا ئەۋ سى چوار رۆژانەى لە بىجارى بووين لە ئوتومبىلنى بەۋلاۋە زياتر نەھات. ئەۋدەمى كاكى شوفىر (چوۋپ) ھەكى دەردىنا و دەئاۋى ھەلدەكىشا تا پەنجەرەكەى دەدیتەۋە و ئەۋ چوپەكەى وشك دەکردەۋە؛ جى پەنجەرەكەى بە سمارتە (سپارە) ى دەرنى، ئەۋجا پارچە لاستىكىكى رەش يا سورى دىنا و بە قەدەرچى پەنچەرەكە بەشپوۋەكى خپ يا درىژ لاكىشى دەپرى، دوايى تيۋپە چەسپىكى دىناۋ كە سەرەكەى دەکردەۋە بۇنىكى خۆشى لىۋە دەھات و لاستىكە براۋەكەى بەۋ چەسپە دەکرد و لەسەرچى پەنچەرەكەى دادەنا و بە مەنگەنەيەك دەبجەراندا تا بە تەۋاۋى دەيگرت. ئەۋجا شخارتەى دىنا و ئاگرى بەجى پەنچەرەكەى دەرمانەكەۋە دەنا و ئەۋىش كلىپەى دەکرد و دەيگرت- كاكى شوفىر گوايە ھەر بۇ گەنجەفان ئەۋ ئاگرەى پىۋە دەنا، كە دەشبوۋە راستى و ئاگرەكە تىنى دىنا ئەۋ دەكەۋتە ھەۋلان، پەفەپ چۆنى ۋەمىنى. منىش ھەر دەكەۋتە يارىيە دانى كوزاندنەۋى- چام بۇ كاكى شوفىر بانگ دەکرد، و لە برى ھەمو ئەمانەش بەراتەكەم ئەۋە بوو بچمە نيۋ ئوتومبىلەكەۋە لەپشت فەرمانەكەى دانىشم و ھەك شوفىرەكەى لىخورم: گيانى... برۆ دەى برۆ! پىم لىدەنا و گازم دەدايە، بەلام چۆن، ئەۋە ھەرلەجىي خۆمەۋە گوايە لىدەخورم، بەلام چۆن لىخورپىنىك؛ ھەك باى سەرەپى داژوم، ھەرۋەك شوفىرانىش، لەكاتى خىرا لىخورپىنىدا خۆم بەۋلاۋايدا دەدا و خۆم داۋىشتە سەر سوكانى، يانى بە قورسايىە خۆم ئوتومبىلەكەم بىرو بەۋىدا دەبرد!...

لە دەۋدوۋى دايى و باۋەگيانپرا دياربوو كە كاروبارەكەى باۋەگيانى ناسورپى و چ رەۋنەقنىكى ۋاى نىيە و دوۋبارە باۋەگيان بە نيازە بارگە و بنەى تىك نىتەۋە و ۋەرى كەۋىتەۋە. بۇ كوى؟ بە واتاى ئەۋرۆ بەرەۋ ((كەسنەزانى)) و بەگفتى باۋەگيانىش بەرەۋ ((قىسمەت ئاۋا)) يە. من ئەۋدەمى پىم ۋابوۋ قىسمەت ئاۋاش شارىكە، ھەك (بىجارى)، و بەلكە لەۋىش چاكت. دايى دەپويست ۋەمىنىن.

دەيگوت: ((باشە چەندى دى؟!)) يانى دەبى چەندى دى لە ھەمەدانى- و بىنگومان لە كورەكەى- دوورتر كەۋىتەۋە: كورەكەى لە زىندانىداۋو. ئەۋا ئىستا دەزانم- ئەۋ شتانەم ھەمو بەۋ جۆرە ۋەسەريەك خستەۋە. بەلام باۋەگيان دەيگوت كە ئىدى- ئەم ئىدىيەى بەگرژى و مۇنىەكى ۋا سەپىرەۋە دەگوت- كە ئىدى نايەۋى لەنيۋ ئەۋ كۆمەلە خەلكەدا بژى (بىجارىيەكانىش ھەمو كورد بوون- بەلام كوردى شىيە) و ھەر بۇيەش دەپرا تا لەناۋ ئەۋانىدىدا بژى. بۇيەش! ھەرۋەك لە خۇدا و ھەرچى ئىمامەكانە لالووت بوۋى، تاكو بەۋ لالووتى و روو ۋەرگىپرانەى و بە كويى چاۋى ئەم خەلكى خاۋايانەى ئىرە دەروات و تا ھەتايە نەفرىن و بەدبەختى بۇ خۆى و مندالەكانى بىرپى و بچى لەناۋ سونيان بژىت! ھەك ئەۋەى بلنى دەچم و لەناۋ ھۆزە ئادەمخۆرەكاندا دەژىم، لىنگەپى با بامخۆن و ناسودەم! دايى دەيگوت: ((باشە ئەۋە تۆ ۋا رقت لە خۆت ھەستاۋە، ئەم مندالە بىنگونانە چەكەن...)) باۋەگيان دەيگوت: ((جام، كە پىر بو لى دەپرى... كە ھەر بىرپى پىاۋ بچتە دۆزەخنىۋە، دەتوخوا با (۱۰) دە پلە بەرەۋ خوارترى)).

من دەۋ قسانە نە دەگەيشتم و قسەى تەمەنى من نەبوون، و نەمدەزانى كام جام و كام ئاۋ، يا بۇ دەچىنە دۆزەخنىۋە... دايى ھەروا ھەناسەى ساردى ھەلدەكىشان و مات و مەلول و بىدەنگ ھەستى لە خۆ بىرپىو. ئەۋ جۆرە ئاھو ھەناسانە، سارد و سۆلە و غەمى تەۋاۋى پايزى سەدەكان و گەردە لول و تۆف و زريانە بەستەلەكەكانى تىدا كۆبىۋنەۋە. بەھەر ھەناسىكى لەۋ ھەناسانە ھەزاران گەلا دەۋەرىنە سەر زەۋىسى دللى و ھەزاران باسرىشكى بەسەر پانتايىە دەشتەخەزان لىكەۋتەكەى گيانىدا تىدەپەپى و سەۋزايى و مىرگەپان و پۆرەكەى گيانى سىس و ژاكو دەکرد... ئەۋانەش ھەمو ئىستا دەزانم.

سەرلەنۆی بارگە و بنەمان تێکنایەوه و کەوتینەوه ری- ھەرۆک جارن؛ تەنیا ھێندە نەبی پیش ټوہی بگەینە نیو شاری لە ئوتومبیللی ھاتینە خواری؛ شەوی لە چایخانیککی ماینەوه، و سبەیی بەیانی زوو، دەستوبرد وەرپ ټوہینەوه: بە چوار دەوری شاریدا سوپاینەوه- چ سوپانەوہیەک، بە جوړیک دایی ھێندە دەشاریہوہ ھەلژوانیبوو و ھێندە چاوپیداگێرآبوو ملی خوار ببوو. چوینە وسیناواہ- دیسانەوه بۆ چایخانلی... و سەرلەنۆی ری کردن- ئیستا ټوہ لێرەین: لە شارۆچکەیی بانە...

ټوہ لێرە دەژین. ژیانی ئیرە تابلیلی ژیانیکی سادە و ساکارە- یانی ټوہ دەبینی ئیمامی مزگەوتی شاری بیکارە و لە سەربانی ناشی بەرماللی خوێان دیت و دەچیت، جارجار لەسەر خو و ھیندی جارانش خیراخیرا راویچکان دەکات- بە گوێرەیی روژ؛ و ټوہ ناشی، ھەندی جارن زۆر خیرا و زۆرەیی وەختانیش ھێواش و نەرم و لەسەر خو؛ و نیوانی ئیمام و شیخی شاریش ھەرۆک ھەمیشەیی خودای- ھەتا روژی قیامەتی- ھەرۆک سەیی تیریاوہ، و شیخی ھەر بیکارەیی و ھەرۆک لەبەردەمی مزگەوتی قسان بۆ خەلکی دەکات و پاشەملەش تیر و توانجان بە ئاشکرا و بەنھینی داوتتە ناحەزی- ټوہ زۆر بە ټوہ بانە- زۆر جارانش قوندە قسەکانی بۆ ټوہ خەلکە رەشوروتانە پیوست بە روونکردنەوی دەکەن. ټوہ جارانش کە تەلاق مەلاقیک دەکەن بارودۆخە کە بەلای مەلایدا دەشکیتتەوه و بارە کە راست دەکاتتەوه. لەو لاشەوہ ټوہ لێرەسراوان خەریکی سەرۆکایەتی و قوستنەوہی چەپ و راستی خوێانن. ټوہ قایقماسە، لە لایە کەوہ کە خودای شارۆچکە کەیی، ټوہش جەنابی سەرۆان موحتەباییە کە زوو زوو سەر دەماللی جەنابی قایقماسی ھەلدەکا، و خزمەتکارە کەیی جەنابی قایقمایش ټوہ ھەر ھێچ کە بە بچوکتیرین خزمەتییکی خانمی پاداشتی خو و ټوہ گری؛ جەنابی قایقمایش بۆ خو لوتفی دەگەن ما و خیرانی سەفوتیدا ھەیی؛ ټوہ حەزرتی (تەجەل)یشە کە لە بنکەیی لەشکری قەراری گرتوہ و پەیدەرپەیی جاسوس و چلکاو خوێان رادەگری؛ و ئیسماعیل خانیش ټوہ ھێچ کە دەستوری پییہ ((بە کوک و پیستەوہ)) ھەریینی. حاجییەکانیش کاریان تەواوہ، و لە سایەیی پرنسنگ و لەبەر روشناییہ ((ئەمنییہ)) و دلناییہ، تا دین قەلەو و تەنگەستورتر دەبن. تا ئەستورتریش دەبن زیاتر بەسەرۆختی شیخ و مەلایان رادەگەن. ټوہ چەند بیگانانەیی گەرەکیش کە ھەن، ټوہانیش ھەرۆتر ((تەرکی)) سەرشارنی خوێان بەجی دینن و بەشی خوێان دەتیرن، ناوہ ناوہش ھەوال و دەنگوباس لە شاریہوہرا دین کە گوایە ھەر بەو زووانە رەزا شا لە

تەخت و بەختی خو و دەکەوتت و چارەیی و نەوہیی؛ بەلام ټوہیان دیارناییە کە بەدەستی کی ټوہ دەگری، و رەزاشاش ټوہا ھەرۆک لەسەر تەخت و بەختی خو پاللی داوہتەوہ و میثیشی میوان نییە.

ریچکەیی ژیان سادە و ساکارە؛ شتیکی ټوہ ژیانی دوا تاقیکردنەوی؛ تەنیا ټوہ جیاوازییە نەبی کە کەس نامادە نییە خو بە لێرەسراو بزانی و نامادەبی ټوہجامەکان راگەینەتی و کەسیش نامادە نییە ټوہجام وەرگریتەوہ. ھەر دەلیی سەردەم، سەردەمی چاخە زێرینەکانی میژووی کوئی بەر لە ئیستایە، ټوہ دەگێرەنەوہ- کە ټوہ دەمی گورگ و مەر پیکیەوہیان ئا و خواردۆتەوہ، ھەموو پیکیەوہ ټوہ پورە ھەنگی دەکاردان- تەنانت ټوہانەیی ټوہرکی سەرشارنی خویشیان بەجی دینن و لەناردنی کەمتەرخەمیە ناکەن و خو ناگنخینن، ئەمە دەگەن ټوہشدا کە ټوہانە ژمارەیان لە پەنجەیی دەستان تیپەرناکات.

بەلام نا، بە پیچەوانەوہش، ریچکەیی ژیان ھیندەش ھەرۆک سادە و ساکارناییە، و ھێچ کاتیکیش ھەر وانەبوہ. بگرە و بەردە و بەرگری و بەرخودان ھەمیشە ھەر ھەبوہ، و ھەشە- ھەمیشە جوہر شتانیک ھەن کە پێشان دەن نەک ھەر بە رەزاشا بەلکە بە ھێچ زۆرداریک ری نادری چەوتە چەوتی بکا. لەپر دەبینی یەک لەولارا راست دەبیتتەوہ و تاو دەداتە چەک و لە مەیدانی رادەوہستی: چەند روژیکان پیش ئیستا زیرغامییان ناردبوو. زیرغامی فەرمانبەری باج بوو. لە توند و تیژییەدا بەناوبانگە و ئافەتە. پیشمەرگە لووت و گوئی و لچ و لیویان بریبوو و بەنیوہگیاناییەوہ ھینا بوویانە بەردەمی دەرکی مائە پورە فاتی و لەویان فریدابوو، ھەر راست بەرامبەر مائی مە- تا بەو دەمولیوہ جوان و نازدارەییەوہ، بەسەر و ریشی ټوہ بارودۆخی کە ھەییە پیبکەنی... بابەگیان دوکانیکی پاکوخواوین و ژیکەلەیی پیبکەوہنا. ھەرۆک گوتم پیبەدۆزە، بەلام لە ھەموو پیبەدۆزەکانی دی جیاہ: پیلاوی بە دەزووی غەرغەرە دەدروہوہ، و ھەموو جوہر پیلاویکیشی نەدەگێراییەوہ. ئەمەش لەبەر ھیندی نا کە نایەوی، نا، بەلکە ټوہ کارەیی کە ټوہ دەیکرد بۆ ھەموو کەسێکی نەبوو و خەلکی سادە و ساوێلکە نەیانبوو ټوہکارەیی پیبکەن. ئەفسەر و سەرۆک فەرمانگە و پاسەوانەکان و ټوہجوہرە بابەتە خەلکانەیی مشتەری وی بوون. دام و دەزگای بۆیاغچیہ تیہشی دانا، و کە رەوتتەییەکی بلندی دوو نەفەرە و چەند جووتە نەعلیکیش. ھەرکە مشتەری دەھات، راوی دەکرد و دەستوبرد

پیللاوه کانیم به فلچهو سابونی پاک و نهرم ده کردنه وه و نامادهم ده کردن تا شهوجا باوه گیان بویاغبان کات. دوکانی مه دوو دوکان هورازتری دوکانی سوئی عهزیزی پینه دۆزه، دوکانیکی بیس و پۆخل. قایشی پیش به رۆکیی و شهو چلکاوهی ئاوی کهوشانی که به ههفتهی جاریکیشی نه ده گوپی، جاش کهوشی بن لاستیکی بو کرمانجان داده کوتا. کهچی دوکانی باوه گیانی هه ده تگوت تۆپه گوئه. روهی ده قیبله یه- بهرامبهر ده رکی مزگه وتی گه وره. که ره ویتتهی بویاغبان پیتی له گوشهی لای راستیوه یه. که چه ند فلچه یه کی گه وره مان پیوه هه لواسیوه. باه گیان له بهری لای چه پیوه بهرامبهر که ره ویتته که به خو و به روانکه و دوو سه رده ستهی شین - و ریشی تاشراوه وه داده نیشی. له سه ره تاوه که تازه هاتبوین، زۆریه ی رۆژان منداله کورد له بهر دوکانی و به واتی وره وه چه ند تاویکان ده به روانکه و سه رده ستهی شین و ده ده سته کانی باه گیانه وه راده مان که وه ک فریوکه به فلچه به سه ر کهوشاندا ده هات و ده چوو و بویاغبی ده کردن...

له پر پیوه ریون- سه رۆکی شه منیبه و چوار پاسه وان ((پۆلیس)) دوویان له بهر ده رکی و دووشیان ده گه ل جه ناب سه رۆکی- بی شه وهی له ده رکی دن و یا مۆله ت له کهس بجوازن- هاتنه زووری. لیتره کهس ده رکی چه ساریی دانه ده خست- چونکه باو نه بوو: ده رگا بو میوانی هه میشه له سه رپشتی بوو. زۆریه ی خانوه کان هه روه ک سه رده مه کانی میژووی کۆن هیشتا دیواری چه سارییان بۆنه کرابوو: میژوو هیشتا فیله و ته له که بازییان نه ببوو؛ خه لکی ئاگیان له دل کر میبه یه کتری نه بوو، دیواریان ده نیوانیدا نه بوو- هه موو له هه موو خو شه ویستی یه کتری بوون. له وان شه بوو تا هیشتا یه کتریان نه دیبیتته وه و شاره زای ناخی یه کتری نه بووین- ده دلی خو مدا گوتم، شه وه رهنکه باه گیان پیللاوه کانی جه نابی سه رۆکی چاک نه دروو بیتته وه، یا چاک بۆ بویاغب نه کردبی، شه ویش تووره بووه، بۆیه وا بهو نیوه شه وه ناوه خته هاتوو! هه ر که دنگی ته په ته پی یبانیس له دالانه کپرا هات، دایب رهنگی پینه ما و هه ناوی به ربۆوه و سپی هه لگه پرا- مه لیحه شه هه روه تر- به لام وه ک دایب نا؛ و منیش به ماتتی و واقی وره وه ده سه رۆکی به وه رامابووم.

یه ک له پاسه وان هه کان ده دالانه کیدا ما بۆوه؛ یه کی دیشیان له خوار ژورویوه راوه ستابوو، و جه نابی سه رۆکیس به که وشه وه هاتبووه بهر په نجه ری - چاویکی به سه رتا پای ژوروه که و دایب و

مه لیحه و سه ماوه ره که دا گپرا- دایب پشته له سوپاکه وه راوه ستا، سه یریکی ده رگای پاشخانه که ی کرد. پاسه وان هه که به دوا ی شه و سه یر کردنه دا چوو ده رگای پاشخانه که ی کرده وه. نه مزانی باوه گیان که ی هاتبووه- چووبوو ده رکی چه ساریی گاله دا- که چی شه وه تا له خوار ژووری له ته ک پاسه وان هه که وه راوه ستاوه. شه ویش رهنگی په ریوو. پاشخانه که تاریک بوو؛ پاسه وان - سه ر پاسه وان ناسرخان- کابرایه کی لولاک خواربوو، هه روه ک پۆلیسی سواره گه لاوگه ل ده رۆیی، بی مۆله تی جه نابی سه رۆک هات و لامپایه که ی تاودایه، و چوو پاشخانه کیوه. دنه گیکیش له سه ربانیبه وه هات. هه موو ته ماشای بن میچیمان کرد. جه نابی سه رۆک له وه لامی ته ماشا کردنه کانی ئیمه دا گوئی: ((پاسه وان هه کان)). له سه ربانین!

که جه نابی سه رۆک ته نکه تاوی و بی نارامی و ناراحتی دایب ئاوا دیت گوئی: ((ناراحت مه بن خانم- هیچ نیبه؛ هه روا ورده شتی که... که ئومیده وارم له وهی تینه په ری... ئینشاللا شه وه شه به سه رده چی... هه روا چه ند پرسیاریکانی لیده که یین و دیتته وه - ناراحت مه بن)).

به لام هه راسانیبه دایب ره گ و ریشه ی له وهی قولتربوون بهو جو ره گفتانه هیور بیتته وه- و له پر مه ی گریانییدا. هه روا بهو ده مولیوه له رزۆکانه یه وه گوئی: ((برا له، بیکه به خاتری ئیمامی شه بولفه زل و خاتری روحیانه تی ئیمام ره زا- به زه بیستان پیماندا بیتته وه... غه ربین... بیکه س و بیده رین...)) و ئیدی نه ی توانی به رده وام بی، و وه ک فه نه ری ویک هاتته وه و که وته سه ریه ک و دانیشه گریانی. مه لیحه شه وه که هه موو جه لان که وته وه کۆمه ک و دلدا نه ویی و شه وه ی پییکرا دریی نه کرد- و ده سته گیانده کلکه ی سه ریۆشه که ی جه نابی سه رۆک که شه وهی دیت وه ک دلگیر بووی. باه گیان لیوی له لیوی نه ترازاند. جه ناب سه رۆک زۆر به میهره بانیه وه به لام سه رۆکانه، گوئی: ((خانم، گوتم ناراحت مه بن- من به لیبتنان ده ده می- چه ند پرسیاریکیان لیده که یین و دینه وه... من گفتی شه ره فتان ده ده می!)) و ده گه ل قسه که ییدا په نجه ی بۆ سه رسینگی خو ی راداشت، یانی که من - خودی من، پیای گه مان نیم. و وه ری که وت. له کاتی که دایب وه ک قه وانی درزای هه ر ده یگوت و ده یگوته وه: ((خوا سبیه ری ئیوه مان له سه ری که مه نه کا! خودا وه ند ده ست به بالتانه وه بگری!... خودا وه ند...)).

ئەوان رۆيشتن و ئىمە مائىنەو... دەگەل يەك دىنيا پەرت و پەرىشانى و مەينەتيدا. غەم ھات و خەوى لە مالى راونان. من مندالبوم، غەم بەلاو شتىكى تازەبوو؛ ھىواو ئومىدم ھىشتا باليان نەگرتبوو كە لە سنورى رۆژ و ھەفتانى تىپەرىنى - ھەيھو، ھەيھو لەم ھارينەو تا ھاونىكى دى تەمەنە رىيەك بوو! تىگەيشتم ھەر ھىندە بوو كە رووداو و بەسەر ھاتەكان وەك خۇيان زۆر بە وردى و بى ئىختيار - دەمىشكەمدا بچەسپىم و تۆماریان بەكەم و ھىچى دى، تا دوايە بىم و دەوربەرەكانيان بەسەرکەمەو و بيانىم و ئەوجا چىم دەدەل و بىرومىشكىدايە بىم و بەچاويكى دىيەو و بەشىۋەيەكى دى دەريان بېرمەو؛ بەلام كە دايى دەستى دەكرد بە گريانى ئەمن بە دەستەخۇم نەبوو غەمبار و كزو مات و مەلوول دەبووم.

شار نوستوو؛ كە چرا دەكوژايەو، دىنيا بى ھەست و چرپە و خامۆش دەبوو. چراي كۆلانان ھەردە كۆلەكەي تەرىشدا نەبوو. دىنبايەكەي مە ئىرە بوو، ئىرەش تاريك بوو، ئاگامان نە لە ئەستىرەكانى دى و نە لە پايتەختى و نە لە شارە گەورەكانى دى نەبوو. ھەر كە چراي مائە بچكۆلەكەمان دەكوژايەو، ئىدى ئەو مال و حال دەبوو (لۆتكە) يەكى نىو دەريايەكى ھارو ھاج و رىبوارانى بەرەو سەفەرىكى بى تام و چىژ و تفت و تال دەبرد. بەلام ئەمشەو ھەرچەندە ھەموو شارو ھەموو چرايەكانىش كوژابوونەو و بى ھەست و چرپە بوون، كەچى دىنباي مالى مە ھەروا دانىشتبوون و شەوارەيان بوو و شەونخوونيان دەكىشا: دايى ھەروا دەنووزايەو، مەلىحەش بە دەنگى كچانەيەو دەگريا و لەشمەلشى بوو، و من ھەرچەندە ھەستى خەتەرىكى وام نەدەكرد و بەگويرەي تەمەنەكەم ھەست و نەست و سۆزم ھىندە قوول نەدەبوونەو دەوشتانەو گلىم، بەلام دەگەل ھەموو ئەمانەشدا كە گويم لە دەنگى نالە و گريان و لاوانەو دايى بوو ئىدى خۇم پى رانەگىراو لە بانگى گريانىدا. و سەيرەكەش لەوھيدا بوو ھەر كە من تىم ھەلدەكرد گريانى دايى گورج ژىر دەبوو و لەگريان دەكەوت، ھەرەك سەرەتاي دەست پىكردنى گريانى من كۆتايى نەواری گريانى وى بىت - دايى چوو ھەسارى و ھىندىكى ئاو بەسەر و چاواندا كەرد. دواي تاويك دووبارە ھاتەو... كاتزمىرىكى تەواو بەسەر رۆينى باوگيانيدا نەزىبوو كە دەنگى تەپە تەپى پىيان - ئەمجارەيان بە لەسەرەخۆيەو - لە پەنجەرەپرا ھاتە بەرگوئى... مەلىحە ھاواری كەرد: ((بابەگيان ھاتەو...)) دايى بەرەولاي دەركى ھەلىنگدان... بابەگيان و كاكە سەلىم دالاندار بوون... كاكە سەلىم بىووە كەفلى، وەك ئەو دىنبايەيان دابنى!... ھەر لە چايخانىو پاسەوانىك كاكە سەلىمى بانگ كەردبوو بۆ

كەفلىيە بابەگيانى. دايى بە زۆرى كاكە سەلىمى دانا و سەماوهرى ھەلكردەو - و كەوتىنەو چا خواردەئوى...
 كە كاكە سەلىم رۆيى، دايى پرسى: ((ئەكبەراغا، بۆ ھاتبوون؟ مائەكەيان بۆ پىشكىنى؟ چيان پرسى؟)). باوگيان گوتى: ((وئەللا بلىم چى! بۆ خۆشم نەمزانى...)) رەنگ و روى واى پىشانەدا كە ھىندە پەرت و پەشىۋە، سەرەدەرييە لە ھىچ ناكات ((بۆ خۆشم بە چاكي تىنەگەيشتم... پرسارى زۆر شاردرارو و نادياريان دەكردن: چەند مندالت ھەيە؟ - ئەوئەندە... ئەوھيانت لە كەنگىۋە نەدووە؟ - لە فلانە وەختەو... ھەرگىز؟ - ھەرگىز... ئەو چەند رۆژانە كەستان ھاتتە مالى؟ چ پەيامىكى ھىنابو... كەي دەنوون... چ كارەي... چ جۆرە ميوانىكتان دىن... بەو زووانە نامەتان لە شارىەو بۆ ھاتوو - و ئەو جۆرە قسە پىر و پوچ و بى مانايانە - تىنەگەيشتم... بۆ خۆيشم ھەر مات و بىدەنگ بووم... ھەردەبى يەكىك لەو سىخوړانە شتىكىان بۆ تىچاندېن-)) و بەسەر و روى گرژ و دىمەنى چاوەكانىرا واپىدەچوو دەمىشكى خۇيدا بە دواي سەرەپەتىكىدا وئىلە، دووبارەي كەردەو: ((چاك تىنەگەيشتم!... نازام داخوا بە تەمان چمان بۆ دەكەولتى كەن...)) و دەبىر و خەيالانەو چۆو - دايىش لەروودا دەو دىنبايەيدا دەرۆنى و بىروخەيالى وىش وەك پىدەچوو ھەر بەدواي ئەو كەولەو بوو...
 * * *

دەر و دهشت نارام و ئاسووده بوون؛ سهوزهجات خوڤيان له بهر ههتاوی وشك دهكردهوه؛ شل و پلى ده ههچ شتتیکیدا نهبوو- خهوی شهوانه، هه موو لایه کی توندو توڵ و تهرو تازه کردبوونهوه. ناساغییه سروشتی ده میك بوو په پرسیوو: سروشت ئاره قه ی کردبووه، و دنکه ئاره قه ی به سه ررووی گول و گول غونچه و سهوزه گیایانه وه له له شی دهردا بوو- کیتیو پیرسوله یمان^(۱) نوقمی گولان بوو.

به هار بوو، درهنگانه به هاریك، دهگه ل هاوینتیا تیک کردبووه: ((پیره زستان به هاری له خه و کردبوو و تازه سه رتهای خوردادی بوو، وهرزی گولان، به لام تنیا گولیک چیه دهشاریدا نهبوو- گوايه باو نییه و نابی گول دهشاریدا بی- له کوچه و گولان و بازاریشدا هه رنه بوو- ته نانه ت به کرینیش- به لام له دهر و دهشت و کیوان هه ر مه پرسه، هه مووی هه ر خه رمه نی گولان بوو.

ئه و درهنگه به هاری که دهگه ل هاوینتیا تیک کردبووه وهك په ری و شازاده ی میهره بان ی په ربیان، هه موو لایه کی کردبووه شادی و خو شی و تریقانه وه- کتوپر هه موو لایه که دهگه ل یه کتربیدا میهره بان و رووخوش بیوون؛ ساردییه زستانی، و به فر و سه هۆلبه ندان، تیپه رپیوون، و هه موو شاد و شهنگول ببوونه وه. گه رم داها تبوونه وه، ته نانه ت دار و درهخت و کیو و تاشه به رده کانیش هه موو هه ر ده خه نینه وه.

نه رمه بایه که دهستی به سه ر و پرچی سهوزه گیایدا دینا، و لق و پۆپی درهختانی ئالۆز ده کرد- پرچ و کهزییه درێژه کانی پوره خورشیدیش ههروه تر؛ به لام سه ر و پرچی کچۆله که ی ته رپوون و ترسی وه ی هه بوو که گه رماوی ئه وده مه و به یانییه زوه ی نه خو شی کات. رووبار هه ناسه ی ده دا، هه روا ده فه ی سینگی بوو هه لده ستا و ده نیشته وه، و دهگه ل نیشته وه ی سینگی شیدا، زه رده و خه نینه وه ی له رووان ده نیشته. ئاوی ته نکاوی دهستی به له ش و لارو لارانی که ناریدا دینا؛ ئا و چاوی قرژالی بوو، ههروه که باریکه یه که بیته و له ئاسمانی جودا بوویته وه و که وتبیتته

(۱) ناوی کتیه که له بنچینه دا سوله یمان به گه (خه لکی ناوچه که ش هه روا ی پیته دین)، به لام من به به لگه و پشتیوانه ی ئه م دیرانه پیرسوله یمان پی راسته: دلم رانا دهستی له بهر ئه وی غه می له بهر ته وی ژانی، بانگیکم وه بهر خولای ئه ویدی که م وه بهر پیغه مبه ری ئاخری زه مانی، بانگی دیم وه بهر چاکی گه رمین و کویستانی، بانگی دیکه م وه بهر پیرسوله یمانی له بان... (له قه لای دورمه وه وه رگیا وه).

(۳)

منداله وردکه دهوهری پوره خورشیدیان دابوو، و ئه ویش هه روا سه رقالی ئی شی خو ی بوو، و هه ره شه و گه ره شه هه می شه ییه کانی دووباره ده کردنه وه: ((باشه، گوی مه ده نی! ئه وه ئه من پی م گوتن، ئه گه ر نازان گوی ناده نی، هه رکاتی ئی وه ش له دنیا یه له و زووخا وه تان خوارده وه ئه وده می تییده گه ن... ئه وه ی له سه رمه یه هه ر گوتنه!...))

به لام هه ر به وده قسانه شه وه رانه ده وه ستا. ئه و سه رده مانه هه موو که سیك هه روا هه ره مه کی ده یزانی که هه ر ئامۆژگاری و چاوسوور کردنه وه یه که ئه گه ر یه که دوو ته وقاتی مزیشی دهگه ل نه بی پر ناکا. هه روا به و جو ره چه ند جار یکانی شالا و بو دینا یین- و ئی مه ش هه لده هاتین، و ئه ویش ده چۆه سه رکاره که ی خو ی.

کیژۆله که ی له سه ر لاده رکینکی وه که ته خته ی مردوو شو ری دانا بوو و فۆته یه کیشی قه دکردبوو و به جی شه رمییه وه نابوو، و لیفکه ی له و له ش و لاره ناسکۆله ی ده خشانده ههروه که دهگه رماویدا بی دهستی درێژ ده کرد و جامه ئاوی له ته نکاوی رووباری پر ده کرد و وه سه ر و له شی کچۆله ی ده گپرا؛ ئا و خوینا و به له شی کچۆله ییدا- به ره و ژیر ده هاتنه وه خواری؛ هه موو ئه و خوینا وه ی به سه ر لایه کی سینگی دا ده هاته وه خواری و تا که مه ری خه تیکی مه یله و سورباوی ده کیشا و ئه و جا به لایه کی لا ده رکه که یدا شو ره ی ده کرد. کیژه که کونیک خری له لاجانگی بوو و هه ر خویناوی لیده هات، و تا ئه و خوینا وه ش راده وه ستا، پوره خورشید وازی لینه ده هی نا و هه ر خیرا خیرا ئاوی پیدا ده کرد، تا به ته واوی پاک بیته وه وه وسلی شوشتنی لیده رچی...

خواری- و زۆریش بهو جودابوونوهی شادبیت. دهگه‌ل ورشهبای شه‌مالی رهنه‌گه‌که‌ی مؤرمۆری ده‌نواند، هه‌روه‌ک رووی دلدارێکی که گراوییه‌که‌ی ده‌ست به‌پرانیدا دینی و ده‌شیلێت.

پرده‌که به‌سه‌ر رووبارییدا چه‌مابۆوه، و راز و نیازی ده‌گه‌لدا ده‌کرد و خووی له‌ ئاوینه‌ی چاوه‌کانیدا ده‌دیت. ورده‌چه و ده‌موچاویان ده‌ئاویدا ده‌شوست. خۆر چرای رووی خووی زینده‌تر هه‌لکێشبوو تا ده‌موچاوی خووی ده‌ ئاویدا جوانتر ببینی. کێوه‌کانیش وه‌ک داپیران پالیان وه‌ ناز بالیقی هه‌ورانوه‌هه‌ دابوو و گرژ و گه‌ش، ده‌گالته‌ و گه‌مه‌ی نه‌وه و تۆره‌مه‌کانیانه‌وه‌ رامابوون.

چه‌ند گویدرێژێکی به‌ره‌للا، له‌ولاتره‌وه‌، دوور له‌ قسه‌ و قسه‌لۆکان، بێ غه‌م و په‌ژاره‌، ده‌میان ده‌له‌وه‌رێ نابوو؛ چه‌ند قه‌له‌ره‌شێکی زۆر له‌مه‌ش دوور نا. هه‌لنیشته‌بون؛ جارجاره‌ سه‌رێکیان به‌م لاولادا خوار ده‌کرده‌وه‌ و باله‌ فیه‌کیان ده‌کرد و به‌گالته‌وه‌ سه‌ریان ده‌ دووی یه‌کتری ده‌نا و یه‌که‌دییان وه‌به‌ردنده‌وکان ده‌دا. جاری واش بوو هه‌ر به‌راستی پێک هه‌لده‌په‌رژان.

نیشانه‌ی گه‌مه‌ و شه‌ری راستییان، هه‌ر له‌ دنده‌ووک کردنه‌وی و شیوه‌ی بزواتی سه‌روه‌که‌لله‌ و چاوه‌کانیانه‌وه‌ و ئه‌و شالاو و خۆ گیف کردنه‌وه‌یانرا وه‌ده‌رده‌که‌وت و دیاریبوو. کلکیان ده‌گه‌ل نه‌رمه‌بای خوار ده‌بوونه‌وه‌. هه‌لده‌به‌زنه‌وه‌ و خولێکی ده‌ده‌ن، و دیسانه‌وه‌ دینه‌وه‌ جێیه‌که‌ی خۆیان: هیچ دلێک ده‌نیو سروشتدا غه‌می ناوینی: خوهری ئاوی هه‌رده‌لێی لایلیایه‌یه‌، به‌لام سروشت بۆخۆی وه‌ک مندالی به‌ناز په‌روه‌رده‌ گرووی گرتوه‌وه‌ ناسه‌روی و چاوان لێک نانی- کچه‌ش هه‌رواخه‌و ده‌بیاته‌وه‌.

پووره‌ خورشید هه‌روا سه‌رقالی کاره‌که‌یه‌تی. ژنیکی توند و تۆل و به‌زیبک و زاکونه‌، قه‌یره‌ ژنه‌، به‌لام پیر ده‌نوینی؛ به‌پێستیکی وشکه‌لاووه‌ و پر چرچ و لۆچ و لووتیکی زۆر باریکه‌له‌وه‌، هه‌ر راست ده‌لێی لووتی رێوییه‌کی تووله‌که‌، ده‌نگیکی گرو پیاوانه‌. چاوی ده‌قولکه‌ی چاوه‌کانیدا هه‌روا پرته‌ پرتیانه‌، هه‌رده‌لێی گیانی زیندانی کراون که له‌گه‌ل هه‌ر چاوه‌گێرانیکیدا پێت وایه‌ ئیستا نا‌ئیستا له‌ قولکیان دینه‌ده‌ری و ده‌رده‌په‌رن.

وه‌ک ئه‌وه‌ی که ئه‌و قسه‌ی بۆده‌کا، که‌رپی، یا ده‌گه‌ل گویدرگه‌که‌ی شه‌ری بی، هه‌رکاتیکی که قسانی بۆده‌کا یه‌ک به‌خۆی ده‌شپړینی... سینگه‌ وشکه‌لاووه‌که‌ی هه‌ر له‌ یه‌خه‌و به‌رۆکه‌ والا که‌پرا دیاره‌- هه‌میشه‌ بۆ کازمی ده‌ژیه‌- کوره‌ تاقانه‌که‌ی- هه‌موو ئیشیکی له‌پێناوی ویدا

ده‌کات. گیاوگۆلی کویستانی له‌ کتویرا دینی: لوشه‌ و قارچک و که‌نگر و ریواس و گیا برژیوه‌ و مه‌ندۆک. و ته‌نانه‌ت دارانیش دینی. ئاوکیشیه‌ مالان ده‌کا، مردووان ده‌شو، هه‌رچی بلێی له‌پێناوی کازمی کوریدا دپه‌ییه‌ نا‌کا. ته‌نانه‌ت تریاکیش بۆ عوسمانی می‌ردی، که تا که‌ تریاک کیشی ئه‌و شارۆچکه‌یه‌، ده‌کری بۆ خووشی ده‌لی ((تلیاک)).

پووره‌ خورشید ده‌لینگ و قۆلی لی هه‌لکرده‌وون و هه‌روا لیفکه‌کارییه‌ ده‌کات و ئاوی ده‌په‌رژێ- و کارته‌واو نابێ- کچه‌ لایه‌یه‌کی به‌ باری سه‌رسوپمان، و نازه‌وه‌- یا بۆ قه‌شه‌رییه‌ ره‌هه‌وا خستوه‌. گالته‌ به‌کی ده‌کا- به‌موچاوه‌ که‌ لا شووشه‌بیانه‌وه‌ی- به‌ ئیمه‌ یان به‌ ژبان؟ هیچ نیشانه‌یه‌کی به‌ نانه‌ستیسی پێوه‌ دیار نییه‌ و ساده‌ و بێ ئارایشته‌... کیژۆله‌یه‌کی زۆر ساکار و له‌به‌رچاو و دلان. سینگ و به‌رۆکیکی رێک و پێک. و لاکه‌له‌که‌ و که‌مه‌ری تا سه‌ر سمت و که‌فه‌لی به‌شێوه‌یه‌کی رێک و جوان و به‌خه‌تیکی گونجاو هاتوونه‌ خواری و ده‌گه‌ل هه‌رجوله‌یه‌کی ئه‌و که‌فه‌ل و رانه‌ی هه‌تا سه‌ر کرکه‌ی ئه‌ژنۆیانی وه‌ک جیوه‌ی ده‌له‌رنه‌وه‌- هه‌ر ده‌لێی ماسین ده‌خزن. تاقباز نوستوه‌. دلۆپه‌ ئاوه‌کانی به‌له‌شیدا دینه‌خواری و له‌به‌ر تیشکی رۆژی باق و بریقیانه‌ و رهنگی ده‌گۆرن. له‌سه‌ر پشتی راکشاهه‌. شانه‌کانی جوان و رێک و گونجاو و له‌بار. ده‌موچاویکی خریله‌ و چه‌ناگه‌یه‌کی تۆزیک درێژکۆله‌. لێوه‌کانی نه‌زۆر گوشت و نه‌زۆریش ته‌نک، و به‌ دووه‌یلی باریک کۆتاییان دیت. گه‌نده‌مووی سه‌رلێوه‌کانی هێشتا هه‌لنه‌گیراون. لووتیکی قه‌له‌می، به‌لام نه‌ختیک کورت؛ ئیسی روومه‌ته‌کانی که‌مۆکه‌ دیارن- ناوچه‌وانیکی پان و سفت و لوس و قۆره‌ش. قۆل و بازوه‌کانی هێشتا مووی هه‌رزه‌کاریه‌یان هه‌ر پێوه‌ ماوه‌و خه‌په‌تۆرییه‌ پشته‌ ده‌سته‌کانی سه‌رده‌می مندالییه‌ی هه‌رپێوه‌ دیاره‌. له‌ روخساریا نیشانه‌ی تازه‌ هه‌لدان و پێگه‌یشتن و لاه‌تییه‌ی تیرا دیارو تیکه‌له‌. ئه‌وانه‌ن ده‌بنه‌مایه‌ی نه‌گه‌تی و به‌ده‌ختییه‌ نه‌وه‌ و ره‌چه‌له‌کی خۆیان: موژده‌هینی خۆشه‌ختی و شادی و خۆشحالی یه‌کیک و مالتویرانی و سه‌رگه‌ردانی سه‌دان‌ی دی. هه‌ر ته‌نیا یه‌ک ئامازه‌ به‌سه‌ تا ده‌داوی که‌وی و دووچاری نیو تانۆپۆی شپتییه‌ بی. ئیدی تازه‌ تپه‌چووی، ئیدی سه‌رتاپا- یا ده‌بییه‌وه‌ یا ده‌یدۆرینی. ژن یا کچ هه‌ر ناویکی لێی ده‌نیی، زۆر به‌ ئاسانی ده‌توانی کۆمه‌لێکیان لێ بینی و بیانکری و تا دلته‌ دینی ده‌گه‌لیدا بدویی و پێبکه‌نی و رابویری و ئه‌گه‌ر لیشیان وه‌رزه‌ بووی ئه‌وه‌ روویان لێوه‌رده‌گێری و له‌ خۆتیان دوور ده‌خه‌یته‌وه‌، بێ ئه‌وه‌ی هیچ گوی بده‌یه‌ ژبان و

خۆشەويستى و ئەوين و سۆزى دەروون و غەم و تېمان و كەساسى و كۆلپان، تا وايان لىدى بۆ نانى شەوى دەكەونە سۆلى و ناچار دەبن ملكەچى خۆفروشتنى بىن و...

نا! ئەو تەنيا بۆچونى تۆيە و بەس كە لە مېشكى خۆتتا كۆكردۆتەو كە دەتوانى دەريكەى و ھەندى پارەى دەمستى نىي و بەو خەيالەو، كەلىي وەرەز سووى، يالىي تىرېوويت و دلت نايھەويت! نەخىر، نا ھەروا سادە و ساكار و ئاسان نىيە، بتوانى ئەو چاۋە بەروالەت پاكانە، بەو پېرئىگەنەى لىيانەو دەپتۆ و ئاگر و كەپەى ئەو دلانەى بلىسەيان دىت وازيان لىيىنى و بەچلكى پارە ملكەچ و ئالوودە و خەفەتبار و شەرمەزاريان كەى.

ئەمپۆ بەيانى -سەر لەزو- كاتى كەدايى ھەروەك ھەموو جەلان ھەسارى دەماشت و ئورپىنى دەكرد ئەمن لە مالى ھاتبوومە دەرى... ئەمپۆ دايى بەپىچەوانەى خووى رۆژانى دىكەى كە كون و قوزىن و كەلپىن و كەلەبەرى ھەموو دەپشكىنى و دەماشت و ئورپىنى دەكرد، زۆر بى وازبوو و بەبى تاقەتتەو گەسكى دەدا. ئورپىنىشى نەكردبوو؛ تەپو تۆزىكى وای نابۆو ھەرمەپرسە. رامكرد، چوم مەسەنە ئاۋىكەم ھىناو دەستەمكرد بە ئورپىنى. بەبى ئەو ھىچ گوئى بداتە من، ھەر راست وەك (مرادسپۆرى) كە ھەر كاتى لادىيەكى وەچنگ نەكەوتبا ئەمرانى بەسەردا بكا و بۆ خۇشى رۆلى (جەناب سەرۆك)ى بەسەردا بگىپى، بەگژ ھەسارىدا دەچوو. ھەر گەسكى دەدا و دەگريا... بە جوولە و بزواتى ئەو رۆژەى دەستى دايى، جوولە و بزواتى دەست و پەنجەى (ماشەللا خان)م و پەيرھاتەو. ماشەللاخان سەرتاشى زىندانى بوو، كەتە پياۋىك، رووگرژ و مۆن و بەد فەسال و لىو ئەستور و خرۆيلكاۋى (ئاۋلاۋى) و ددان گرپو چاۋ زەرد- وەك كەمتىارى برىندار. مەكىنەى تراشى بە توندى لەرەگى مووى سەران گىر دەكرد و بىرەو بەۋى سەرانى دادىنا و ھەلەت و پەلەتى لەسەرى قوربانىيە بى دەرتانەكانى بەردەستىدا دروست دەكردن، وەك بلدۆزەريان لەسەرى درابى، دەھات تەپەى ماھورى لەسەرى زەلامەكاندا دروستدەكرد. مووەكانى ھەلدەكەندن و دەپۆيى، و بەردەوام ئەوە باس ھەر باسى سەردار ئەسەدى بوو، كە ھەر جارىكى سەرى چاكردا ئىدى ئەو بەخششكى چاكى دەدا و ماشەللاش نەبايە سەرى نەدەخستە بەردەستى كەس و ھەربەوى سەر چاك دەكردو... بەھىمايەكى شاعىرانەو لە قوربانىيەكەى بەردەستى دەگەياند كە ئەويش وەك سەردارى بكات و دەستخوشانەكى چاك بداتە ماشەللاش و نافەرىنى بكات!

لە مالى وەرەز ببووم، ھاتبوومە تەماشايە... ئەو گەمە و يارىيانەش وەك ھەموو گەمە و يارىيەكانى دى ئەگەر تەماشايان نەبى زوو بى بازار دەبن و رەونەقىيان نامىنى. شەپىش ھەرەتر- شەرى بى تەماشايى بى لوتفە... ھەر تەماشايان كارەكان خراب دەكەن.

پوورە خورشىد دووبارە بەجىگەياندەنەو بەرپارەكانى خستەو گەپ و شالاۋى ھىنايەو، و ئىمەش تېمان تەقاندەو و ھەلاتىن. ھەروا چەند ھەنگاۋىكان ھەلاتىن و وەك كەروپشكى تاژى لە دوو باماندايەو و ھاتىنەو جىي جاران، و راوہستايەو. ئەوچو بۆو سەركارەكەى خۆى، چەند ھەنگاۋىك بەولاترەو راوہستايىن، ئەوچا وردە وردە بازنەى راوہستانەكەمان تەنگتر كردەو و ھاتىنەو سەر نوختەى دووبارە دەست پىكردنەو... دوو ھەفتە پىشتەر ھەر ھەمان ئەو يارىيەمان كەرد: چەند رىگرىكان كوشتوبون؛ ئەمنىيە ھىناۋىيە ئىرە؛ يەكىكان لەسەرتاتە شۆرى فرىداۋو دەيانشوشت- قولى، خزمەتكارى ((كەلابى رەجەب)) يان ھىناۋو بىشوا. تەرمەكەيان نەداۋو كەس. لاۋىكى بالابەرزەى رەشتالە، و دەموچاۋ رەقەلە. تازەختەى سىلپى دەدا. ئەمنىيەكان راوہستاۋون، قولپىش جەلەكانى لەبەر دادەكەند، شەروال و مرادخانىيەكەى لەبەردانا... سەيرە! پىشتىندى لە برىنەكەيەو پىچاۋو! گوللەكەى بەلاى راستى زگى كەوتبوو و لەپىشتىو ھاتبوو دەرى. پىشتىندەكەى بەسەرۋىدا ھىناۋو، تا خويئەكەى راوہستى. كورپىكى بارىكەلە... چەند جارىكانى پىشتىند لەسەر گۆشتى رووت بەسەر زگىدا ھىناۋو، شوپنەۋارى خويئەى لەو زياتر پىتو نەبوو كە بە كەمەرىيەو مەيى بوو...)) سەيرى؟ ناكەسە چ دلىكى ھەبوو!) ئەو قسەى ئەمنىيەكە بوو ((سەيرى گوللەى وەكوى كەوتو!؟ دەگەل ئەو ھەشدا پىشتىندەكەى لەسەر برىنەكەى پىچاۋو... ھىچ پى نەدەچو بە گوللەى ئەنگواۋى، ئەمنىيەكە گۆرانى دەگوت -ئى كە مرۆڭ گيان سەختە!) و پىكەنى... و پىكەنى... و ئىمەش پىكەنى...

وەك كىژۆلەيەكى خەۋالوۋ كە دايك بىھوى پىش نوستىنى جەلەكانى لەبەرداكەنى و بىگۆرى، تەۋاۋى ئەندامەكانى لەشى ئەو كچۆلەيەش دە ژىر فەرمانى پەنجەكانى پوورە خورشىددا ملكەچ بوون- نوستبوو. پوورە خورشىد دەستى لەسەر دلئى دادەنا- دەستە ھەر لەوى بوو؛ دىسانەو بەرزى دەكردەو- ھەروا بەم جۆرە، جوولە نەبوو... روخسارى تورە دياربوو... خەوى دەھات، بۆ لىدەگەران چاۋان گەرم كا! چاۋەرى بووى ئەو كىژۆلەيەى ھەروا بەدرۆ خۆى لەخەو

کردوو هکتوپر راپهړی و ههستیتهوه لهسهر لادهرکه که دانیشی، و بهواقی وپهوه هیلکوکوکهی چاوهکانی بیرو بهویدا بگپرې، و هاوارکات و بلقان به کهفی سابونی دروستکات، و بیانتهقینیتتهوه و به خوښحالیهوه راکات و بلې: ((مندالینه وهرن!)) و شلپ خوئی هلداته ناو تاوی... .

باش... .هوه تاوا، شه میش وا... . کوردیک کوژرابوو، په یوهندی به کهسهوه نه بوو- و هک همیشه. شه منیبهکان شانازیان ده کرد و خوئیان بادهدا، کهس نهیده زانی ریکهوت به ماناراسته قینه کهی، ریکهوته و کهس هیچی به دهسته خوئی نیبه، و و نازانی که ریکری قاجاغچیه تی ده و ناوچانه دا کار و کاسبیبه، هوئی ژیان و په یداکردنی بژیویه... . ئیدی شهوه شه مردبوو هه ربویه ش جی گو مانبوو. به لآم خراپی کاره که شهویه، که شهوانه دی زیندوون، و کوئیایی نایهت و وازناهیتن- پووره خورشید هه ر جامه تاوان پر دهکات، و له بن لیوانهوه خه ریکی ویرد و نزا خویندنیبه و تاوی به سه ری کچوله کهیدا دهکات. ئیمه شه له ((بیسمیلا)) ی زیاتر هیچی دیکه نایسین... . من راست و راست به رامبه ری کچه کهم... به لآم و هک له من تورابی... . شهوه چیبه؟ و هک شتیکی دیارو نادیار، جار جاره هه لآن و بکوژیتهوه... هه ر بهو شیهوه روخسارهوه... شتیکی سهیره! ساتهکانی سهردهمی مندالی شوینه واریک ده میشک و هزر و بیردا جیدیلی که ده گهل ته مه ندا له ناو گیان و له شی مرؤقدا دهژی و ده مینی. راسته که ده گهل فراوو بوون و گه ووه بووناندا رهنگ و بوئیان کهم و که متر ده بیتهوه، به لآم زور جاران که وه بر دینه وه به زرده خه نه یه کی بی پروایانه وه به ره و روویان ده بیتهوه، که چی هه ر هه شن و هه ر ده شین... .

و هک شهوهی لهو دیوی شووشه یه کی نیوه رووندا، شتیکی ده ناو ته مومژی ژووری گه رماوی کیدا بیینم... . ده بینم... . و هک شهوهی مه لیحه ش له وی بی- ها؟ به لی... . روخساره کان هه موو پی کدادین و ده چن- کچه خیرا خیرا ده روا و تیده په ری... . سهیره، پرچی مه لیحه ی ده هونیتهوه. و هک شهوهی دایی نیسکی بژی ری... . شهوه چ بوو... . کاکه پنده که نی- جا من کاکه م دیوه؟... . مات و بیده ننگ راوه ستام. ههوت بووم. نازانم ده مم به ش بوته وه یان نا، به لآم هینده ی ده زانم که ماوه یه که له نیو ته ماشاغچیه کاندان مه ماوم و نیم. پووره خورشید دوا این شالوئی خوئی دینی. راده چله کم، و به خوئی دیمه وه. و هک هه موو تراژیدیا یه کانی دی سهیره کریان هینده نیبه. له

تراژیدیا یه کاندان هکته ری تراژیدیک هه لآر ده یه و به دوا ی ناماغی کی گه ووه دا وپله. باشه شهی شه وژنه، شه ریگره یان شه قاجاغچیه ده بی ناماغه گه ووه کانیان چ بی؟ ده بی چ دهر د و نازاری کی گه ووه یان هه بی که به دوایدا ویلن و که و تنه کانی شیان به قه ده ر شه و دهر د و نازارانه هینده گه ووه بیت - باشه شهوانه سو زانی بووینه، ریگر بووینه... له جیهانی بچکوله ی ئیمه دا گه ووه یی که سانیک به گویره ی گه ووه یی کیسه ی پاره، یا پانو پوری و هه راوی زهوی و زار پئوانه ده کری. سو زانیبه ک یا قاجاغچیه که که سه ری پی سی چوار کیلو چا یا پینج شه ش مه تره قوماش به قاجاغی دینن و ده فرؤشنه وه ده بی ئیش و دهر ده کانیان چهند و تا چ شه نده زه یه ک گه ووه بن؟ خو شه گه ریش گه ووه یی و پله و پایه هه ر بو سو زانی سیاسی و شه شراف، یا قاجاغچیان نیو ده ولته تی بی، شهوه شهوانه ی ئیمه شهوانه نین؛ که لایی ره جبه ی شهوان، که لایی ره جبه ی شاروچکه که ی ئیمه نیبه، و ته ماشاغچیان شیهوی ژیان شهوان، که سانی دیکه ن. ته ماشاغچیان شه تراژیدیا نه ئیمه بووین که به ره هم هینه کانیان بو دلده انه ویمان، ئیمه یان به خوئی تاوی- شهویش لهو دنیا ی دی- بانگه ئیش و میوانداری ده کرد.

کاره که ته واو ببوو؛ که لایی ره جبه و - قولی- خزمه تکاری و تورکی عاره بانچیبه که ی له کری باریبه هاتبووه، هه موو ناماده بوون. پووره خورشید دوا این کاری خوئی ده ستیپت کردبوو. هه ر که دوور که وتینه وه فؤته که (په شته ماله که) ی له جی شهرمی کچه که کرده وه، و ده گهل شهوه موو ناخوشیه هه ژاران شهیدا، به سوژی کی زور دایکانه وه و هک چو ن دایکیک منداله که ی به ریته نیو جی، قولی ده که مه ری وهرینا... سه ری کچوله که ی که و ته سه ر سینگی. قولی خه لآته که ی له سه ر لادهر که کی بلاو کرد و پووره خورشید کچوله که ی له سه ر در یژ کرد. که لایی تابلی دنگیر و زویر بوو، بهو رهنگ و رووه هه لآ مساو و په ریوه ی به دو که لی تریاکی، و به خوئی بهو که لله زل و ناوچه وانه دهر په ریوه یه وه، هه روه ک سه ر ما برده لان، رهنگی پی نه مابوو. پووره خورشید سه رو خواری خه لآته که ی به ست و قولی و عاره بانچیبه توور که که ش یه کی سه ری کی لادهر که که یان گرت و به ره و - گوپرستانی غه ربیان- وهریکه وتن.

ریبه که به بهر دهر کی مه دا تیده په ری. ژنانی گه ره کی له به رده رکی مالی پووره فاتمی - به رامبه ر مالی مه - خر ببوونه وه و هه ریه که شتیکیان دهر باره ی کوژراوه که ده گوت. به لآم هه مووشیان بو بی که سی و چاره ره شیبه شه سو زانیبه ی ده گریان، و هه روا له چک و دامه نی

كراسه كانيان بوون به گۆشه‌ی چاوه كانياندا دینان. له‌لای مندالّه كانیشه‌وه، نه‌كا كه‌سیك بمبینی، به‌دزییه‌وه چاویكهم به ژنه‌كان و به‌نیو مالیدا خشاندا- دایی ده‌نیو ژنه‌كاندا نه‌بوو، په‌نجه‌ره‌ی مالیش داخراوو.

وه‌ره و برۆیه‌ك ده‌كاردا نه‌بوو -سۆزانی نوپۆزی مردوو و ته‌لقین و زۆر شتی دیکه‌ی نه‌بوون. هه‌رچه‌نده به‌گۆیره‌ی پینویست و به -فتوای مه‌لای شاری- جارجاره ده‌بوايه بكرین. زۆربه‌ی زۆری دوكانداره‌كان له‌به‌رده‌می دوكانی راوه‌ستا بوون و لیویان ده‌جوولاندن، بابه‌گیان دانیشتیبوو و درپۆشه‌کاری ده‌کرد...

* * *

(٤)

كاك سه‌لیم رۆیشتبوو، به‌لام مه‌شه‌دی ته‌كه‌بهره‌راغا هه‌روا وه‌ك خۆی چۆن بوو هه‌روا دانشتبوو: سه‌ری به‌ردابۆوه و وه‌ك له‌سه‌رلیتواری چالێکی قووله‌وه سه‌یری قوولاییه بنه‌وه‌ی چاله‌كه‌ی كا، قوولایی چالی ژيانی خۆی. ده‌تاریکییه‌دا ده‌هه‌وای رامابوو. چی ده‌دیت؟ داخوا چاوی سه‌رنجی ده‌ئاینده‌یه‌کی سارد و سړ پرپیوو؟ یان ده‌ ژووړیکی تاریکی زیندانیتکی وا برپیوو كه‌سایه و سیبهری به‌سه‌رتاپای ژيانیدا كیشابوو؟ نایا له‌ سه‌یرکردنه‌كانیدا ته‌و ته‌لقه‌یه‌ی ناو ته‌و زنجیره كۆمه‌لایه‌تییه‌ی نیو دنیای بایۆكیمیا (ته‌مه‌ه زیندوووه‌كان)ی ده‌دیت كه‌ له‌ سه‌ره‌نجامی جی گۆرکینی خۆیدا رپچكه‌ی ته‌وای ژيانی ته‌و و سه‌رتاپای مندالّه كانیشی گۆرپیوو؟ نا، هه‌رگیز، هه‌رچه‌نده ته‌و ته‌لقه‌یه ون و نادیاریش نه‌بوو، به‌لام ته‌و به‌رپای به‌رپای نه‌ له‌ دوور و نه‌ له‌ نزیكه‌وه‌ی نه‌دیت و نه‌دیت...

له‌ پشت میژیوه دانیشتیبووم سه‌یری ته‌و په‌یکه‌رۆكه‌یه (ساتیر)) ده‌كه‌م كه‌ دۆستیتیم بۆی ناروووم و بی ناگا ده‌كه‌ومه یادی ته‌لقه نه‌دیتوه‌كه‌ی مه‌شه‌دی ته‌كه‌بهره‌راغاوه. په‌یکه‌رۆكه‌كه‌: دپۆی خودای جه‌نگه‌له: هه‌ر له‌ ناوه‌كه‌په‌را دیاره كه‌ خودای جه‌نگه‌له. جا چونكه‌ خودای جه‌نگه‌لیشه بیگومان لایه‌نی درندایه‌تی و خووه‌جانه‌وه‌رییه‌كه‌ی دیاری ده‌دا كه‌ له‌ هه‌موو گیانله‌به‌رانی دی به‌هیتز و به‌تواناتره. دیسانه‌وه له‌به‌روه‌ی كه‌ خودای جه‌نگه‌له له‌ قه‌له‌مه‌روه‌ی خۆیدا له‌سه‌رووی هه‌موو یاساكانی جه‌نگه‌له‌وه‌یه: ئی ئیدی هه‌م دپوه و هه‌م...

لای یۆنانیییه‌كان ته‌و شته به‌سه‌ر و له‌شی ئاده‌می و كلك و گوپی ته‌سپ وپنه ده‌كه‌ن؛ لای رۆمییه‌كان به‌كلك و گوپی و چوارپه‌لی بزن و سه‌ر و له‌شی ئاده‌مییه‌وه وپنه‌كراوه. من وپنه و بۆچوونی رۆمییه‌كانم لا په‌سه‌ندتره، و په‌یکه‌رۆكه‌كه‌ی كه‌ من هه‌مه، هه‌رچه‌نده ئیرانیسه، زیاتری تاییه‌تمه‌ندی و شیوه رۆمییه‌كه‌ پیوه‌یه... ته‌وا ته‌وم له‌به‌رده‌مدایه: به‌سه‌ر و كه‌لله‌یه‌کی پاك تاشراوه‌وه، كه‌ گه‌لیك تاییه‌تمه‌ندی سه‌روكه‌لله‌ی له‌ كاسه سه‌ری خۆیدا هه‌لگرتوه. هه‌روه‌ك

گندورهیه کی که له دوولاره گوشرا بی، له ههردوو سهروهه، باریکایی و قۆزیهیه کی لی پهیدا کردبی، بهدوو گوئی تیژی بزنییهوهی، سهه و روویه کی لاواز و درێژکۆله، لووتیکی باریکه لهی چرچ، دوو برۆی پر، دووچای به قۆلداچوو و پیلووی ههلامساو و کهوتوو و ناوچهوانیکی خوار و خێچ و روممهتی قوباو دوولوی تهنگ و تیک ترنجاو، هینده که ههردوو لیوهکانی وه که تیبهی سهردهرکه و په نجهران، له دهموچای جودا بوونه تهوه و سیبهریان له چه ناگهی کردوو، ههرده لیبی شهوه به قوولی ده دهریای بیر و لیکدانه واندان رۆچوو و پاله په ستۆی بیر و لیکدانه وه و هزره کان شهوه دوو لیوانه یان له جیبی خۆیان له ق کردوو. چه ناگه درێژ، به دهسکه نه ریشیکه وه که ده لیبی شهوه نه ندازهیه کی سی گۆشه ی دوو لایه کسانه و له پهنا لیوه کانییه وه گیربووه. گهردن بلند و ملهستوو و سینگ ده ره په ریو، به لام پان و پۆر، نا. ده ره په ریوه زگی راست له قۆله کی بهر گهردنییه وه دهستپیده کا، زگ و سینگی ههه هینده لیک ده کرینه وه. که سینگی ده گاته سهرزگی ئیدی له ویرا نشیو ده بیته وه به ره ناوکی و له سهه ناوکییه وه به رزاییه کی پهیدا ده کات و له پر ده پوو کیته وه — گه ده و گیبالی — هینده دا که وتوو به جۆزیک که شه لقه ی ناوکی، ریک گه یوه ته وه سه رکلاوه ی شه ژنزیانی و خه ریکه بگاته وه عه ردی: ترسی شه وه ی لیده کری که له هه ر ئان و ساتیکدا زگی به ته قی. ناوکی و شوپۆته وه هه ر راست ده لیبی پۆرگی کیره گایه، بۆیه شتیکی سروشتییه که ران و که فه له کانی له دواوه ده ره پرن — و ده ریش په ریون. قۆل و بازوو ه کانی لاواز و باریکه له ن و ده گه ل لا که له کانی که ئیسکی په راسووانی تیرا دیاره نیوانیکیان هه یه. شانه کانی ده گه ل یه ک نایه نه وه؛ نشیویه ملی سه ری زیاتر به ره وه پيششه وه پی دا هیناوه، وه که شه وه ی شتیکی به باشی نه بیستبی و به سهه سوپمانیکه وه سه رو سه کوتی هینابیتسه پيششه وه. لاق و له ته ری، پل و پای بزنین — و بزنیش هیما ی ئالۆشی و هه وه سبازییه ه ...

به دینتی شه وه په یکه رۆکه ی سه ره به خۆ فالچییه که ی گه ره کیمانم وه بیرهاته وه، که به مندالی دیتبووم — توونچی هه مامی بوو. دواپیش هه ر دیتمه وه: به سهه ژنیکیانه وه گرتبوو، که گوایه نرای مندالوونیی بۆ له سهه زگی ده نوسی. خه لکی هینابوویان و رووتیان کردبووه و به کۆلانیاندا ده گتیرا، و لیشیان ددها. ده گه ل شه وه په یکه رۆکه ی موویان به نیوانیوه نه ده چوو هینده پیکده چوون: به خۆ و به وه ده ری پی درێژه پر له که و چلگ و پیسییه یه وه، شه وه له شه داته پیوه ی و شه وه گه د و گیباله ده ره په ریوه یه وه، و شه وه ناوکه خه ری و شه وه لاق و له ته ره باریکه

قامیشیانیه وه، و به خۆ و به و ران و لولا که شل و پلانه یه وه که نه رۆژیک بیل کاریه ک و نه جاریکی پی چۆته شواییه دهه و دهشت و کپو و بهنده نان — شه دی شه وه ده ست و پل و شانه داچه کاوانه ی ...

مه ندیله که ی خۆیان ده ملی ئالاندبوو و خیشه خیش رایانده کیشا ... جا تو و ره بیر لیبکه وه داخوا شیوه ی شه وه روخسارو قه لاقه ته ده نا و هه موو گیانله به رانی مالی و درنده ی کینوانیشدا هه یه؟ بۆ نهونه سامی شیر، چوست و چالاکی و که لله ره قیبه بزنی، و نه رمی و جووله و هپز و توانای شه سپ، یا ده مارگیری و سوورپهی گا؟ شه وه گا، کاتی په له خوینیکی رژاوی به سهه زه وییه وه دیت، ئیدی شه وه یه کانه دروو راده سی و بونی پیوه ده کات و ده که ویتسه سمکۆلان و پی له زه ویدانی، بۆره ی لی بلند ده بی و له گابۆرێ ده دات، و بانگی گایه کانی دی ده کا، هه ر راست وه که ئازیز مردوو ان — جا گابی یان مانگا. هه ر گاگه ل گوئیان له بۆره ی بوو، وه که دایکانی گه ره کی، کاتی بیستنی هه والی مه رگی ئازیز مرده یه کی هاوسییان به هه له داوان دین و له ده وری شه وه په له خوینه ئاپۆره ی ده به ستن و سه ریان لیک نزیک ده که نه وه وه ده ست ده که ن به سمکۆلان و کلکان راده وه شینن، و ده ستده که ن به گابۆری. ده وه ده مه یدا، وه که ده لین، هه موو شتیکی به سووری خوینی ده بینن. ده وکات و ساتانه دا لی نزیکه بوونه وه یان ترسناکه، چونکه خوینیان دیوه، خوین به ری چاوی گرتوون، ته نانه ت ده ماره سو ره کانی چاوشیان دیاره — و شه وه خوینه ی رژاوشه، خوینی هه رچی بی، ئاده میزاد یا گیانله به ریکی دی، هپچ جیاوازییه کی نییه ...

کاتی شه وه رۆژه هاتمه وه مالی و به سه رهاتی کارای فالچیم بۆ داده خانی باسکرد، له هه ژمه تان وشک بوو — هپباریکی به ده سه ته وه بوو، ده چوو له هه ساری ترشیاتی بینی، گوئی: ((وای، زه لیل مرده)) و په نجه ی شاده ی ههروه که جارن که سه رسام ده ما، بۆ لا لیوی برد و زۆر میه ره بانانه چاوی له مۆله ق وه ستان: ((په نا به خوا، له ده ست شه وه مله پوره مفته خۆرانه!)) و دوا ی تاویک، کپژ و ویژ و تاسا و شه وه نده شی گوئ: ((زه لیل مردانه، هار بوینه، هار ...)) بابه گه وره ش هاتبوو — و شه ویش دیبووی. داده خان نه یده زانی چ بکا. تیما بوو. گوئی: ((جا تو خودا شه من چ بلیم! وه که ده لین شه وه یه ئاخری زه مان!)). دوا یی ههروه که چۆن خۆی ده یگوت، دیاربوو که ئاخزه مان زۆر له وه و پيشتره وه هاتوو. سه رگوزه شه ی سه رده می لاهه تییه ی شه وه ی پيشانده دا

که ئەم جۆره رووداوانه يه کهم جار نین و له پێش ئەوەشدا زۆرشتی تری لەو بابەتانه قەوماون و روویانداوه. گێرپایهوه که جارێکیان بزنه کهیان و ندهبیت و دایکی دهینیرێ بەدوایدا بگهڕێ و بیدۆزیتتهوه. به پرسیارانی سهر له دورو دهنی تا قولاغی له دهركی ماله كاك يه عقوبی دهبینیتتهوه —چهند مائیکي سهرووی مائی خۆیان- داده خان به ناباوه ریهوه سهرده دهركی دهنی، ههر ئەو دهگاته دهركی ژنی کابراش له بهردهمی قوت دهبیتتهوه. ههر که داده خان دهیهوی دەم لێک کاتهوه، ژنه ههڵدهچی و دهلی: ((بزنا!)) وهك ئەو گیانله بهره له جیاتی کلکێک و دوو شاخان ههزاران کلک و شاخی لێ روواین. بهلام ئەو دهمه تهقی و چه نه دانه کاری خۆی دهکا: بزنه له ژورویوه، دهنگی داده خانی دهیسی و ههروهك هاواری تیبهستی، باره ی لی ههڵدهستی: ((مه ئە ئە ئە!)) نیشه که قۆر دهبی... کاکه رهجهب عهلی کورپه نازداره کهشیان ههرخیرا بزنه ی بهسته زمان دهباته دیوی ژوروی و توند دهمی دهبهستی ((زه لیل مرده!)). داده خان سهری پهنجهی خسته سهرومه ته چرچ و لۆچاوییه کانی: ((به لێ کورپی خۆم! ههر لهو ده مییهوه تاخر زه مانه...)).

ئوتومبیلی ههزرتی ئەجهل کتوپر له سهری مهیدانی ئەبوعهلی دهکوژیتتهوه. ئیسماعیل خان که له لای دهسته راستی شوفیریه بوو، خۆی فریادهدا، ههزرتی ئەجهل سهرو روی تیک دهترشی: ((کورپه هه ی ده بهنگ، ئەوه که ی تاگا له ئوتومبیل بوونه؟)) دای تۆزیک بیرو میتشک هیئان و بردن: ((پیاوی قورمساغ!)) ئەوهی گوپی له شیوهی گوتنی ئەو وشهیه ببوو که له گهرووی موباره کییهوه ده په ریبوو لایان وادهبی که جیبی هاتنه خوارێ شوفیری له دهووروبه ری کیوی قافیوهیه. شوفیره که گوتبووی: ((ههزرتی ئەجهل، ئیدی ئەوه کوژاوه تهوه؛ گوناھی منیش نییه. مه کینه که ی خنکاوه)). و ههزرتی ئەجهل پریشکان داوی و شوفیره ی بهسته زمان وه بهر قامچییه کلکه گایه که ی ددها و هه موو شان و قۆل و پشت و پشته ملی دهکوژیتتهوه و هه ناسه ی لیده بری. له نازایه تییه مه کینه که ی توره نه ببوو که توانیبوو به بی مؤله ت و به ئاره زووی خۆی کوژا بووه — مه کینه، ئەو بهنده ی خودا، چ تیده گا؛ به لکه له وه توره ببوو که ئەو خه لکه رهش و رووته بین و روخساری موباره کی بینن و ئەو سامه ئەفسانه ییه ی رهنگی کال بیتتهوه و ئەو رهشه خه لکه سامیان لێ بشکی. ههروا به تاقیکردنه وه بۆ ده رکه وتبوو که ناسیاوه تی ئەگه ر بی ریزی شی به دواوه نه بی، که مته رخمه می به دواوه یه. هه رنه بی گه ده و گیپال و ماسوولکه شل و پل و روخسار و پیلووه هه لامساوه کانی پیاوی له نزیکه وه ده بینن. شوفیره که

له ئوتومبیله که دابه زیبوو، ههروهك دهو جۆره کاتانه دا ده بی بکری، به دهسته راستی که وه ی فه رمانه که (سوکانی) گرتبوو و به شانی راست و دهستی چه پيشی لایه کی په نجه ره ی ئوتومبیله که ی پالده دا، و ئیسماعیل خانیش بهو هه موو شپو شالات و چه کمه و جلویه رگه یه وه ده گه ل پاسه وانی سه ری مهیدانی که وتبوونه پالئانی، تا به سه ره و خوار که یه کیدا شوڤر که نه وه. خۆر تازه دههات له بلندا ییه کانی ئەلوه نده وه ئاوا ده بوو. دالانه هه وره کان ده به رابه ر سه رکه لی ئاوا بوونیدا پان رابووون و ههر ده تگوت ده ماده می سه ر له به یانییه کی زووه... تاریکی تا دههات به سه ر شار و ((سهنگ شیر)) و که لاه ی ته لاری سولتانی ماده کانا و به سه ر گۆره بی نازه که ی بابه تاهیر و زنجه که ی بوعه لیدا ده کشا. ئەوانه هیچیان نه مابوون، به لام رۆژه که ههروهك خۆی مابوو و هه رئاوا ده بوو و هه لدههاته وه و ئەو چاوشار کییه ی ده گه ل شارو خه لکه که ی هه رگیز به کۆتا نه دههات؛ سه رداران، و قه شه و زۆرداران ی به کۆلیک نه فرینه وه و پیاوچا کانی به توتشه به ره ی پر ی به ختیار یه وه به پر ی ده کردن. ده گه ل ئەوه شدا که به سه ر هه ردووی ئەو لایه نانه دا، وهك يهك و به یه کسان یان لێ هه لدههات! به لام به لای هه زرتی ئەجهل و شاقه ل شوڤره کانه وه که ئەوی (ئهجه لی) پی له بن شاقه لی خۆیان دهشاردنه وه و جو یبه و مه ندیلی نو یوه خۆیاده دن چ جای ئەوه ی که یه کسان نییه، به لکه گو مراییشه. به راستی نه ده بوو خۆر له هه موو کهس وه کو یهك هه لبی، باشه ئەگه ر وه کو یه کیان لێ هه لبی که واته جیاوازی نیوان ئەوان و ئەو ره شه خه لکه چییه.

راستت دهوی، ده بوا یه دوو خۆر هه بوایه. هه قی وابوو ئەو خان و به گله ره ی چله ی زستانی ئاوی ته زبو ده خواته وه بیگوتبا یه ((ئه فسوس بو ئەو ئاوه سارده ی رهش و رووت ده یخۆ نه وه!)) هاتنی شه وی و کشانی سیبه ریش هه روا به خۆرایی نه بوو... دیار بوو هه ربۆیه بوو و جودی موباره کیان له چاو نه چن: یه کیك له وه ره شه خه لکه ناما قو لیبه دیتنی یان بکات، ئەدی نه یانگوتوه کرمانج هه موو ره شه ولاغن... ئیدی خۆکاری ره شه ولاغانیش دیاره. کێ ده زانی داخوا ئیستر په یزه نه یان نا. گا قۆچان داوی یان نا، سه گ ده گه زێ یان نا. کاتیک ی به خۆت ده زانی کار له کار ترا زاوه.

شه قام و مهیدانی بوعه لی هه روا مۆنجه ی دههات له قوتایانی قوتاجانه و کتیب به بن ههنگلیوه، که له گۆره پانی فوتبۆلیتیوه به ره و مال ده بوونه وه. هه ردوو جۆگه له ئاوی

كەنارەكانى شەقامەكەش كە خۇيان لە بەفرەكەى چىاي ئەلۆەند دزىبۆۋە، و دەگەل ھەرزەكارەكاندا سرودى نازادىيان دەچرى و دەچوون خۇيان تىكەلاۋى پىسايى شارى كەن. ھەروا بەرپۆەش گۆرانىيان بۆ دار و درەخت و سەوزە و كىلگەكانى سەرە رىيانىيان دەچرى و مژدەى ھاتنى خۇيانىيان دەدانى و ھەر كە دەشگەيشتنەجى ئىدى ئەو سەرلەنۆى تەر و تازەو پارا و دەبوونەو... ھەموو جىيەك ھەر ھەراو بەزمە. گۆرانىيە شادەكان دەنگە كپ و بى ئاوازەكانىيان زىندوو كرەبوونەو. مندالان ھەروا دەستە دەستە دىن، و ھەر كۆمەلەى وەك ئەسپى پىش قەتارى تریقە و قاقای پىكەنىنى لاوەتبان دەھەوايدا دەزرنگىتەو...

لەپر دەنگ و بەنگ نامىتى... ((وسس، ھەزرەتى ئەجەلە... ھەزرەتى ئەجەل!)) و سرتە سرت و چرپەچرى ترسانى سەرھەلدەدات و وەكو ھەموو بانگەشەيەكى دى، دەستوبرد ھەموو لایەكى دەگرىتەو و بلاو دەبىتەو.

ھەزرەتى ئەجەل دەشاریدا دانانىشى - شار يەككە لە زۆرىەى زۆرى قەلەمپرەوكانى ژىر دەسلەتتى وى. زۆرىەى كاتەكانى لە پادگانى لەشكریدا بەسەردەبا؛ لىرەش سەرراپەردەو دامودەزگا و- زىندانى- ھەيە، جا لە كۆيى نىيە؟ سەر و مال و ئابروو و ناموسى ھەمووانى لە بن دەستىيە. ئەدى ((تاران)) ھىمنى و ئاسايشى ئەم ناوچەيەى ھەموو لەوى دەوى؛ بۆيە لىپرسراو، و بۆ ئەجمادانى ئەو بەرپرسيارىتەشى دەبى نازاد و بالا دەست بى- و ديارە لەم لایەنە شەو، كەمايەسى نىيە، بەلكە زىادىشى ھەيە، ھەرەھا پارويكى نىوہ جوراويشى لەمە بە ئىسماعىل خان بەخشيوہ. بەلام بە پىچەوانەى قسانەوہ كە دەگوتىن، چونكە بەرپرسيارە ديارە دەبى چارەنووسىكى زۆر دەردناكى ھەبى، يان دەبى. بەلام ھەرگىز نەشيبووە و ناشىبى بۆ خۇشى ئەو دى چاك دەزانى، ئەوہ پەنجا سالىشە ھەروايە. ياسا؟ - ياساش ھەر خۇيەتى: ھەرچى بىھوى، چۆن ئارەزوو بكا. چا و گوپى لە ھەموو جىيەكى ھەن- تايبەتى و گشتى. ماوہيەك لەمەوپىش جووتە برايەكى مانگىك دە زىندانى توندكردن، بە بيانوى ئەوہى گوايە لە كۆرى مەى خۇزندا چاوى ھەوہەسبازىيەيان دە پەيكەرى فەوزىيەى شائزەوہ برپوہ، و گوايە زەردەخەنەى ((مانادار))يشيان ھاتوونى. ديارە ھەزرەتى ئەجەلىش لەمەدا بى مەبەست نەبوونە، چونكە ئەو دوو لاوہ بەگوپىرەى ئەو ھەوالانەى گەيشتون لەوانەن كە ھەزرەتى ئەجەل مەبەستىانە: زەوى و زارى چاكيان ھەيە، بى ژن و مال و حالن، چۆن دەبى وا دەست بلاوين. لە

كانتىكا كە دامودەزگاي ھەزرەتى ئەجەل ئەو ھەموو خەرجىيەى ھەيە. ھەر ئەو مانگەى پىشوووش دكتور يۇناتانىشى گرت. جوولەكە... جاسوسى بۆ رووسان دەكرد: نانى شاھەنشا دەخواو دروودى جوولەكانەى بۆ ستالىنى دەنئىرى! دوو مندالى چا و برۆ جوانىشى ھەبوون. ھەزرەتى ئەجەل لەو باوہردەدا بوو كە ئەوہش ھەر بى مەبەست نىيە: بۆيە چا و برۆيان جوانە تا چاكتر جاسوسىيە بكن و خەلكىش تىنەگەن كە جاسوسىيە بۆ رووسان دەكەن، و دەنا رووسىيەكى لادىيى و چا و برۆى واجوان! نا... دەبى ئەوہى يەك لاكەمەوہ! و ھەزرەتى ئەجەل بەشى دووہى كارەكەى، ئەوہى راستىيى، وەك كارىكى لىكۆلىنەوہ و پشكنىن و داھىتان، سەر دە دوونا و كەوتە شوئىنى. ئەو دوو ھەرزەكارە ماوہيەكى زۆر بۆ بەردانى بايان ويكەوتن- تا سەرەنجام ((تاوانبارى))يەكەى لەسەر لابرا. بەلام لىكۆلىنەوہ و پشكنىن و بەدواداچوونەكانى ھەزرەتى ئەجەل دەگەل ئەو ھەرزەكارانەدا، بوو بنىشتە خۇشەكەى سەر زمانى ھەرچى كارەكەر و خزمەتكار و بەردەست و قەرەواشانە. دەيانگوت: ھەزرەت ئىسماعىل خانى راسپاردوہ، ئەم جارەيان كاميان زۆر لووس و پووس و خاوينترە، ئەويان يىنى؟ كەچى ھەزرەتى ئەجەل پر دەداتە ئىسماعىل خانى و لىي تۆرە دەبى كە ((گوپلكە پىياو ئەدى ئەمن نەمگوت?...)) ئىسماعىل خان ھەرزى دەكا، قوربان سوئندەكە بە سەرى موبارەكتان ھەر دەلىتى ئاوينەيە ھىندە لووسە؛ ئەو تەنكە سىبەرەى كە وەبەر دىدەتان ھاتووە ئەوہ ئەگەر قىبول بەفرەموون وينەى سىبەرى رىشى ھەزرەتى ئەجەلە... خەلكەكە ھاتبوونە ھارىكارىيە. مەمەد عەلى رەزائىشان دەنيو دابوو. لاويك بوو تازە دەگەيشتى، شازدە ھەقدە سالانە. كىتپەكانى دەبن ھەنگلى راستىيەوہ نابوون و بە دەستەكەى دىكەشى پالى بە ئوتومبىلەكەوہ دەنا. راست ببۆوہ و ھەلچوبوو - لە مەيدانى فوتبۆلىتوہ دەھاتەوہ. ھەزرەتى ئەجەل لەوپەرى تۆرەيى و لووت بەرزىيەوہ پرا، كە لەسەر كوشنى دواوہى ئوتومبىلەكە پالى دابۆوہ، بە تىلەى چاوى دىتى. ھەر كە چاويشى پىكەوت كتوپر روخسارى موبارەكى وەك وينەى پۆلارۆيدى كامىرا گۆرا: ھەر بەوچۆرە بەلام زۆر لەوہ خىراتر، تارىكييە سەر روخسارى رەوييەوہ و زەردەخەنىكى كە شىوہ و شوئەوارى لە ھىچ جىيەكى نەبوو وەدياركەوت، و بلاوېوہ و تا دەھاتىش رەنگ و تىنى گەرمىيەى زياتر دەبوو.

مەمەد عەلى غىرەتى وەبەر خۆى نابوو و ھاتبووہ ئەولايەى كە ھەزرەتى ئەجەلى لى دانىشتبوو... دەيوست بە يەك سەرنجى خىرا روخسارى ھەزرەتى ئەجەل، و تاج و

ئەستىزەكانى سەرشانى و گەلا خورمايىبەكەى دەورى كالاڭكەى و ئەو دوو قىراجە رەشەى تەنىشتەكانى پانتۆلەكەى دەنىو ئوتومبىلەكەيدا بىنىي و بۆ برادەر و مالاڭوھىيانى باس بكات.

((ئىسماعىل خان!))

((بەندەى حەزرەتى ئەجەل!))

يەك تىلە چاوى بەسە. حەزرەتى ئەجەل رووى لە ئىسماعىل خانى وەرەگىرئى و سەيرىكى محمدەلى دەكا. محمدەلىش كە ھەر ئاوا بەم شىۋەبە بەيى بانگ كردن. بانگ كراوھ ئىدى پال بە ئوتومبىلەكەوھ نانى، حەزرەتى ئەجەلىش لەو دووركەوتنەوھى ئوتومبىلىنى رازى نەبوو- دەيوىست ھەر دەناو ئاپۇرەى خەلگەكەدا بىت! بەلام تازە ئوتومبىلەكە دوور كەوتۇتەوھ، ئىسماعىل خان دە ئاماژەكە گەيىوھ، شوفىرەكە خۆ داۋىتەوھ پىشت فەرمانەكە و سويچەكە دەخاتەوھ ئوتومبىلەكەوھ و گىرەكە (دەندە) دەگۆرئى. ئوتومبىل وھ پرتە پرت دەكەوتۇتەوھ. خەلگەكە بلاۋەيان لىكردوھ، ھەر تەنبا محمدەلى نەبئى كە كەوتۇتە بەر دل و دىدەى حەزرەتەوھ، ماوھ.

((قوتا بىت!))

((بەلئى قوربان!))

لە قسە دەگەل كەردنى گەوراندا (قوربان) مان نەخوئىندوھ و ھەروا فىرى بوووين.

((پۆلى چەندەمى!))

((پىنجەمى دواناۋەندى قوربان!))

ئەوھ شوفىرەكەش ئاگای لىبە - ئوتومبىل ھەروا پرتە پرتىبەتى.

قوربان دەفەرموئى: ((ئافەرىن! باوكت چ كارەيە!)) بە تىلە چاۋىكەوھ دەگەل ئىسماعىل خانى.

محمدەلى ئەلى دلشاد و شاد و شەنگول، رەنگىكى دىنى و رەنگىكى دەبا: لوتفىكى كەم نىبە- دوور نىبە بۆ تەواو كەردنى خوئىندى، بىنىرئىتە تارانئى- گەورە پىاوان ئەم جۆرە لوتفانەيان زۆر كەردوون.

ناو و ناويانگ و كاروپىشەى باوكى پىدەلئى، بەلام لەجىياتى ((بۆياغچى)) كەوش درووى پىدەلئى و بەسەر ئاماژە بۆ لايەكى مەيدانى دەكا، و شوئىن كارەكەى باوكى پىشاندەدا. بەو رەنگ ھىنان و بردنەشى، جوانىبە مندالائىبەكەى دوو چەندانى دىكە بۆوھ. بەو دەموچاۋە خرو خەپان و سىپىبە بەرچاۋەى و ئەو دوو چاۋە رەش و لووتە قەلەمىبەيەوھ ئىدى... ھىشتا تال و سوئرى و خۆشى و ناخۆشىبە ژيانى نەچىشتوھ، قەلەمى بىر و خەيال و لىكدانەوھ خەتى دەنىوچەوانئى نەكردوھ... .

((برۆ!))

دە شوفىرەوھ خورپىنە... و ئوتومبىل دوور دەكەوتتەوھ و حەزرەتى ئەجەل دىسانەوھ دەچىتەوھ قەپىلك و دۆخى پرتس و سامى خۆبەوھ، بەشىۋەبەكى لئى نىك بوونەوھ نەكرئى ھىشتا لە گىرەنەوھى چاۋىكەكەوتنى خۆى و حەزرەتى ئەجەل نەببۆوھ كە سەرباز و پاسەوان بەمالئى وەرەبن و دەبىن - ((باۋەگيان)) يان لەپىشدا برد - باشە بۆ؟ ھىچ دىيارىبە.

محمدەلى بۆخۆى ھىچ نىگەرانبىبەك و دلەراۋكەبەكى نىبە؛ لەوھ دلئىبە كە حەزرەتى ئەجەل دەبەوئى ھەر لە ئىستاوھ بىنىرئىتە تارانئى- دەستوپىۋەندەكان فەرمانەكە بەپىچەوانەوھ تىگەبىشتوون! بەلام... بەلام سەرەنجامى كارەكە دەردەكەوئى كە ھەردووكيان ھەوالچىيان بۆ رووسان كەردوھ، ھەردووكيان زىندانىبە كونەرشىن، ھەردووكيان ھەلدەواسن و لە دارىان دەدەن. باجى گولبەھار و دوو زەغىفە و كورپىزگەبەك مانەوھ. ھەرچى بىر و لىكدانەوھ و خەيالئى دابى بوو ھەمووى فت، تىكراى ھىواۋ ئاۋات و ئومىد و حەزەكانى بە باچوون. ھەروا ھەفتەبەك پىش ئىستا بوو كە مەنجەل و قابىلەمەى بۆ- جىازى عالىبەى كرىن. عالىبە كچىكە تازە دەگاتئى، بەلام بە تەواۋى مانا جوان، ھىچ جىبەكى نىبە جى پەنجەى نەخش و نىگارى خوداى پىۋە نەبئى، كەلەگەت، سەروكەزىبە رەش، لىۋەكانى لىۋى خۋاى عىشق و جوانى و دەم غونچەگول، بەتايىبەتى ئەو جوانىبەشى ھەموو دە روخسارىدا بەرجەستە بووھ و كۆبۇتەوھ. كراسەكەى، ھەرچەندە كالىش بۆتەوھ، بەلام دەبەرويدا ھەر دلئى مندالئى شىرە خۆرەبە و بەسىنگ و بەرۆكى دايكىبەوھ نووساوھ. دامەنى تابلىنى كورت، چونكە دايكە بىنەوايەكەى - ۋەك مندالئى بەناز پەروەردە- زۆر لەسەرخۆ، بەلام بە شادمانى و رووبەكى خۆشەوھ دەيلاۋاندەوھ. كەچى كچۆلەكە تا خوا حەزكا سەر زىندوۋ و زىتەلە ھەروەك لاخەدار بەرووى

شلك و تەرى يېڭەيشتووى خەلقى سالى. دەنگى تازە دەھات درزى سەردەمى لاوتىيە تى بىي و دەگەل ھەر وشەيە كيدا ھەزارھا درز و تەراوكەي دەگىانت دەكرد. چاۋەكانى ھەردەمە رەنگىك بوون، دەگەل ھەر رەنگىكىدا ھەزاران رەنگى جۇراوجۇرى لىدەكەوتەو، كە ھەريەكەيان زمانى داستانىكە بۇخۇي، و ھەرچى بوونە ھەمووى لە يەك جىڭگا، و بەيەك دەنگ، و يەك سىمفونىيا دەگوترا، بەلام ئەركى ھەرە گەورە ئەو سىمفونىيايە چاۋەكانى لى بەرپرسياربوون كە نەخش و جى گوتنەكەي دەناو نۆتەي مۇسقىقادا دىيارى بكا: خاوبوونەو و جەختكردن و گرژبوونەو، و بەرزى و نزمى داىبىنكردنى بەردەوامى پارچە مۇسقىقاكە: كە ئەوان وەك وتارىيىزى زەبردەست دەسات و كاتى خۇيدا مەحشەپىكى بەريا دەكات و نارامى و دلىيىي بۇ بىنەر و گوئىگر دەكاتە دىيارى و ھىورى دەكاتەو. بى ئىختىيار چاوت دەچاوى ھەلدەنگوئى و سەرنجت لە پەنايەكى ئەو چاوانەي ويدا بۇ پەنايەك دەگەرى: ئەو ھەموو گەرمى و نەرمى و ئەو ھەموو رەنگانەي كە يەك بەدواي يەكدا لىك دەتالين و گىژت دەكەن... و ئەو ھەموو پاكىيە تىكەلاۋەي بە شتىكى دىكە بچوئىنى، كە ئەوئىش سەرنەجام ھەر پاكىيە كە تەنيا دەتوانى ناوبىنى نازو نوز. بەلام نازو نوزىش نىيە، چونكە بەدەست خۇي نىيە- ھەروا لەخۇو شتىكى سروشتىيە؛ ھەربۇيەشە پاكە، و وەك تىشكى خۇرە تاوى خۇيت تىپەلدەسوئ و تۇ خاوبوونەوئىكى سەير دەخۇتدا ھەستەدەكەيت و پىت خۇشە ھەروا بەم جۇرە چەندىن كاتژمىر و چەندىن سالان دەو پەنايەيدابى و نەيەيتەو دەرى و دەگەلدا ئاوتتە بى. بەلام كى دەلى پىت رازىيە. بەتايىتەي ئەگەر نىيازىكىشت دە دلى دايتت و لە چاۋەكانتەو سەركات. دەوبارەيدا بروسكەيەكى بەرەو دوا، سەرنجىكى سارد و سى، كە گرى خۇزگەكانت دامركىننەتەو. ھەر بە پەيردنى بەرەو ھەز و نارەزووانە، پۇژدەكتەرىكى كە لەو دىوى رەشىنەي چاۋيەو دىناۋەو شووشەي ئاۋىزەكە رووناك دەكاتەو، كتوپر دەكوژىتەو و ئەو پىللووانەي مەستىيان پىۋە ديارە بەسەريەكدا دەكەونەو.

ھەر كە ((باۋەگىان)) لە ئىشى دەھاتەو ئەو خىرا مەسىنە و دەستشۇرى دىنايە بەردەمى، تا بابە دەستىكى بەسەر و رووى خۇيدا بىنى و ماندووى وەحەسى. مەسىنە و دەستشۇرى ئامادەكردوون و لە خوار ژوروى چاۋەپى بابىتەي و گوئىشى بۇ چىرۆكى ((كاكە)) ى ھەلخستوۋە كە سەربازو پاسەوانەكان بە مالى وەردەبن... حوسىن مندالە، ھەر سى چوار سالانە دەبى- مەلىحەش ھەر مندالە...

بابى ھەموو دەمان بوو. لە مالىش بايە كەس ھەستى پىنەدەكرد... ھەمىشە ھەروايە، ھەمىشەش ھەروا بى ھەست و خوست بوو. ھەرگىز ئىۋاران بەدەستى بەتالەو نەدەھاتەو، شتىكى ھەر پىبوو: شووتى، كالەك (گندۆرە)، ترى... بەلام ئىستا؟ ئىستا نە ئەو و نە كورى گەورەي مالى ھىچيان نىن...

ھەرچى خەون و خەيالەكانى داىيش بوون ھەمووى رەوينەو، ھەروا ھەفتەيەك لەمەوپىش بوو تاكە گۇرەوى و چمكە لەچك و قۇرىيە شكاوى ھەموو ھەلپشتن و چوو مەنچەل و قابلمەي بۇ جىيازى عاليەي كرىن.

ورده وردەش چاوى بەكچە دراوسى و كچانى چەند مال بەولادەترەوى مالىە خۇياندا دەگىرا و بەچاوى مشتەرىيەو لىي دەروانىن. ئەدى ئەو مەمەدەش وردە وردە قوتابخانەي تەواو دەكات و لە ((فەرمانگا)) يەك دادەمەزرى. ئى خۇ ژنىشى دەوى؛ ئەو نەگومان و نەخەيالەش بوو. ماشەللا بەلا دورر. ھەر دەتگوت درەختى شمشادە ھەلچوۋە. دەست لەسەر ھەر كچىكى دانى، قونىي بۇ لە عەردى دەخىشىنى...

ئەو ئىستاش ئەو ھەموو خەون و خەيالانە، ئەوئەتا بە يەك مشتەكۆلەي لەبەريەك چوون! وەك بەنىو تارمايىاندا بىت و بچىت.

ئەوشەو دەگەل عاليەي چوونە پۇلىسخانەي. پاسەوانەكان، و ئەفسەرى ئىشكەر... ھەموو عاليەيان پىر بەچاوى دىت، ھەر بەچاوان رووتيان كرددەو، ھەموو لەشيان بەسەرنجان مالى - بەلام ھىچيان لەزارى نەھاتەدەرى. با بەگىلى خۇيان نەخەنە ناو ئەو گىژاۋەو: ((مندالتان وردە، خوا ھەلناگرى، خۇتان و مندالەكانتان بەدبەخت كەن!)).

بەيانى ئىسماعىل خان پەيدابوو، نەيگوت چ بوو و چ نەبوو و چۆنى زانىو و مالىي چۆن دىوئەتەو... خوا راۋەستاوى كات. خوا بەپىي خۇي ناردبووى. بەئاشكرا نەيگوت چىيە، بەلام دياربوو شتىكە. ئەوانەي كە دەبوو بزنان دەيانزانى - دەيانزانى كە لە بنەچەدا ئىستواری سوپايە، بەلام راستىيەكەي دەستى زۆر دەپۇيشت و بە ھەموو شتىكى رادەگەيشت. لەبەر ئەوئەي خزمى ھەزرتەي ئەجەلە، ھەرەك بۇ خۇي دەيگوت لەداكۆو. سەرەپراي ئەوئەش ئەسكۆيى دىزەي ھەزرتەي ئەجەلىشە. ناوئەو جلوبەرگى ئەفسەرانە و ئىستوارانە دە

بەردەكات: چەكمەى لە پىندەكا، دەمانچەى دەبەستى؟ سلاۆى بۆ ئەفسەران ناك. ئەگەر سلاۆيان بۆ بكات ملكەچى و كەمايەسىيە. لەسەفەر و پىشوازياندا، دەگەل دەگەل، لە پىشەوہى ئوتومبىلى بە تەنىشت شوفىرىيەوہ دادەنىشى. بۆئەوہى تا ئەگەر خوانە خواستە بەلايەكى زەوى يا ناسمانى بۆ حەزەرتى ئەجەل رىككەوت ئەو بىتتە قەلغان و سوپەر و پىشمەرگەى وى. بەلام راستىيەكەى ھەر ئەوہى، كە دەگەل حەزەرتى ئەجەل بىيندى، تا ھەموو لايەك بزائىن چا و گوئى و رازگرى و بىيە و ھەركاتى چوہ جىيەكى خەلكەكە، بەقسە و گفتى پىشيانان ئەوہ ئەو بە كۆلك و پىستىيەوہ حەزەرتى ئەجەل بۆ خۆى. روخسارىكى رەقەلە و درىژكۆلەى ھەيە، وەك ئەسپى سەر و كەللە درىژ؟ گوايە ئىستىوارى سوارە بوہ: بە لولاكى خوار و ئەوزمانە لالەيەوہ، واپىندەچى بىيەوئى لە ھەلس و كەوت و پىاوانى سوپايى نزيك بىتتەوہ. خەفىيە ھەن دەنگوباس و ھەوالان دىنن، و ئەوہ ھەر ئەويشە كە ھەمووان تەتەلە و ساغ دەكاتەوہ، دە شارى گچكەدا –تەناتە ناوہندى سوپاشدا– لولىنەى خان ئاوى زۆر دەبا، ھەتا تىيەكى دەبگرى. ئەوہ سەلام و ئىكلام بەجىيى خۆى. لە ھەر مالىكىش –كەورە مالان–دا ئەوہ دەزگايى تىياكەكەى ئەگەر بفرەموئى حازر و ئامادەيە. خۆ ئەگەر بى بانگەشتىش بچتە مالان ئەوہ ديارە ((كارى)) ھەيە؛ كارەكەش ھەر ديارە، كارى حەزەرتى ئەجەلە.

خۆشبەختانە بازەنى نارەزوو و داواكانى حەزەرتى ئەجەل ديارە: نەغد و نەغدینە جا ھەرچىيەك بىت – ھەر لە ئەسپى چاكەوہ تا پارە و پولىكى كاش و قالى و قالىچەى باش؛ و سىكس – تەنيا نىرینە. بەلام ئىسماعىل خان سەرى پىوہ نىيە بۆ مىينەى و لە بەينى خۆماندا بى، ئاوى تىدا دەخواتەوہ. خۆ ھەر ئەوہندە يەككىشى ھەلنا ئىدى ئەوہ سەرى دە دوو دەنى و وەبەر پەسەندى گەورە پىاوان كەوتوہ – بۆ دەخشى و فەرمایشان دەدا كەوا چاكە – بۆ سەلماندى شا دۆستى و ولات پەرسىيە – ئەوہندە پارەيە پىشكەشى حەزەرتى ئەجەل بكرى... ھەر بۆ ناوى بەرزيانتان باشە... وچاكە فلان چەند رۆژىكيان لە مالى حەزەرتى ئەجەلى خزمەتى بكات و ھىندىك كاران ئەنجامبدات و ماوہى لەوى وەمىنى (ھەرچەندە ئەو راسپاردەيە ئىستا، بە شىوہەكى دىكە گۆراوہ). (حەزەرتى ئەجەل ئەو جوانوہ ئەسپەيان زۆر لا پەسەندە)) سەرورچاوى وا دەگەيەنئى كە خۆزگە بە خۆتان كە جوانوہ ئەسپەكەتانيان لە لاپەسەندە، ئەو بەخت و شانسە روو لە ھەموو كەسكى ناك... حەزەرتى ئەجەل بەو زووانە تەشرىف دەبەنەوہ

تارانى؛ فلان شازادە ئەسپى وا و واى داوا كەردوہ... كە بەرىكەوت ھەموو ئەو تايەتەندىيانەن كە لە جوانوہ ئەسپە بەسەندكراوہكەى ئىوہدايە.

زۆر خۆمانە و بەروويەكى زۆر خۆش و گەشەوہ ھات لەسەر بەستەكە نۆينەكانى نوستنى دانىشت و گوئى حوسىنى راكىشا و گفتى دايە كە رۆژىكى دەبيات و سوارى ئەسپى دەكا. واى كە پىاويكى چاكە! عاليەشى دىت و وەبەر سەرنجانىدا؛ چاوەكانى دەمانگى سىنگ و بەرۆكىدا وىل بوون و بى ئىختيارىش كەوتە بەر تىشكى پىژىكتەرەكانى چاوى – بەلام ئەو ھەلەى بۆ نەرخسا ئاراميان تىدا بگرىت. ھەر بۆ دلىياكردنەوہ و رىنمايە، بە دەنگ و رەنگى كەسكى كە زۆر دەمىك بى ئەو جۆرە كىشانەى بە نووكى پەنجەكانى تىك و لىك كەردنەوہ، بە دەنگىكى وا كە وىنە و شىوہى ئەو دەنگانە ھەر لە مەزاتخانەى مال فرۆشاندا ھەبى و بىبىسى، گوئى: ((ناى بابە... ھىندە ناراحت مەبەن مە! روو وەرگىرانى ئەو پىاوە سادە و ساكارە شتىكى وانىيە!)) ئەو پىاوە سادە و ساكارەش حەزەرتى ئەجەل بوو.

((باوہرتان بى، ئەو برايە... ئىوہ نايانسن...)) باجى گۆلبەھار بى ئىختيار بە دەنگىكى كەساسانەوہ گوئى: ((دەى كاكە، خىرا!)) ئىسماعىل خان گوئى: ((بەلى... خەرىك بووم ئەوہ دەگوت... روو وەرگىرانى ئەو پىاوەى ھەر ھىچ نىيە. ھەروا بە يەك دوو وشەى لووس و پووس، و زمانىكى شىرن – دەبى ببوون – دەتوانن بىكەنە ئەلقە و لە پەنجە توتەى خۆتانى كەن!)) بە سەرورويەكى واوہ وەك ھىچى نەھىشتىتەوہ و سەودايەكەى يەك لا كەردىتەوہ و بلى: ((دەى سەلەواتىكى لىدەن و خىرى لى بىينن)) باجى گۆلبەھار چاوى لە مۆلەق وەستابوون و بى ئىختيار گوئى: ((ئاوا!)) ئىسماعىل خان گوئى: ((باالى! خواوہندىش ھەر بۆيەى زمان داوہتە بنىادەمى بەندەى خۆى تاكەسانى دىكەى پى ھىركا... وانىيە؟ يەك پاكى و سادەيى لە چاوان دەبارى. باجى گۆلبەھار كە لەبەرى ئەوبەريوہ زۆر شەرمىونانە، تۆزىك لە خوارترەوہ دانىشتبوو لايەكى سەرىشەكەى بە ددانى گرتبوو گوئى: ((وہللاھى بلىم چى، ئىوہ چاتر دەزانن)) ئىسماعىل خان گوئى: ((بەلى ئىدى، ھەر ھىندە بەسە... بۆ نمونە ئەو كچە خاتونە...)) ئامازەى بۆ عاليە كەرد... ((راستىيەكەى نەتان فەرموو ئەو كچە خاتونە ناوى چ بوو...؟)) دايى گوئى: ((عاليەى قەرەواشتان)) ئىسماعىل خان گوئى: ((خوا بىھىلى، خوشكى مەيە... بەلى، ھەر ھىندە بەسە ئەو عاليە خاتونە دوو سى رۆژان بچتە مەتبەخىيان و كارى بكەن، و

وہک دەشبینم کچۆلەیه کی به زیبک و چاپووک و دەست رەنگینیش بێت. چونکە وامدیتە بەرچاوان کیژیکی خاو و خلیچک و دەست و پێ سپی و ناو لەپ خەناوایتان بار نەهینابێ. هەر وراشە. چونکە کچی ئیمە ی هەژار و نەدار هەردەبێ گورج و گۆل و چوست و بەکاربن. تا هەر نەبێ بتوانن بەرە ی خۆیان لە ناوی دەرینن)) باجی گۆلبەهار گوتی: ((کاکە وای تێمەگەن- لە هەر پەنجەیه کییەوه سەد هونەر دەباری...)) و عالیە لەرووی خۆ بەکەم گرتنییەوه لایەکی لەچکە کە ی بەدەمیەوه گرت و زەردەیه کی هاتی. ئیسماعیل خان گوتی: ((دەزام، دیارە... بەلێ، هیندە بەسە کە کیژە خان... راستییە کە ی هەمدیس ناوە کە ییم لە بیرچۆوه...)) دایی گوتی: ((عالیە قەرەواشتان)) ئیسماعیل خان دە درێژە ی قسە کانیدا گوتی: ((هیندە بەسە عالیە خان دوو سی رۆژان بچنە مەتبەخی مائە حەزرتی ئەجەلی کاری بکەن... ئەلبەتە داوای لیبوردن دەکەم، پەرژین بێ، چیشتکەر و کارەکەر و چاپەز و قەرەواشی هیندە لێن هەر مەپرسە، بەلام وایە ئیدی، ئەوانەش دلێان بەوی خۆشە کە ئەدی... شازادەن... دەلێی چی دلێان بەوی خۆشە کە یەکیک بچیت و پەرژین بێ لیتان و بلێ ئەری کەرتان بە چەندی... یا ئەو کورپژگەتان... راستی لە بیرم چۆوه، کورپژگە کە ناوی چ بوو؟ دایی بە بۆچوونی خۆی کە کورپژگە کە ئەوی لەویبە دەلێ: ((حوسینی خزمەتکارتان)). ئیسماعیل خان دەلێ: ((کام حوسینکە...)) عالیە پێکەنینی بە سادە و ساکارییە دایی دێ- و پێدەکەنی، هەرچەندە دەنگی پێکەنینە کەشی قوت دایەوه، بەلام تەواوی ژینی ناسکەکانی سەرتاپای ئیسماعیل خانی هەژاند، کە تا ئیستا بۆخۆی پە ی بە هەبوونیان نەبردبوو. بەلام هەستیکرد گۆرا... مەلیحە دەلێ: ((ناوی محەمد عالیە، حوسین ناوی ئەو بچکۆلەیه یه)). دایە شلەژاوه؛ چ بکا؛ ئیدی خۆ هەر بەبیستنی ناوی محەمد عالیە ئەو خۆی لێ وندەبێ، ((ناه)) هەناسیکی هەلدەکیشی. ئیسماعیل خان هەر بەدوای قسەکاندا درێژە ی دەداتی: ((یا ئەوی حەمە عالیە خان چەند رۆژیکان بچن و سینییە قاوەلئییەیان لە بەردەمی دانین، یا چەکەکانی بۆ پاککەنەوه -ئیدی ئەوه دەتوانن؟!)) باجی گۆلبەهار دەلێ: ((بەلێ کاکە، ئاغاش فیری کردووه!)) ئیسماعیل خان دەلێ: ((باشە، ئیدی ئەوه چاتریش... باوەرتان بێ لە خۆی سادەتر هەرنییە - ئەو گەورانە دەلێم...)).

دوایی وەک ئەوی ئەو ریتماییه جۆرە زیادە رۆییەکی لە مافی ئەو خێزانەدا هینابیتە کایە، بەدەنگیکی نیوه فەرمییەوه درێژە ی دەداتی: ((دیارە بۆ خۆشتان باشتر دەزانن- وەک دەلێن،

هەرکەسە بۆخۆی ئیشی خۆی چاتر دەزانی- من هیچ مەبەستیکی تاییبەتیم نییه... بێرەدا تێدەپەریم. گوتیان پێشهايتیکی وای لێ رووداوان، گۆم بابچم و هیندیکیان دل دەمەوه. ئیدی پیاویش چەندی لە دەست بێت هەرچاکە)). دایی بەدەنگیکی پەر لەتکاوه دەلێ: ((خوا دەست بە تەمەنتانەوه گری؟ خوا سیبەری ئیوهمان لەسەری کەم نەکا، خوا مندالە کانتان پێ بیلێ)).

ئیسماعیل خان زۆر خۆمانە پێدەکەنی، و دەلێ: ((زۆر سوپاس، خام، بەلام هیشتا هەر رەبەنم، هیشتا ژنم نەهیناوه... ئای هە ی، ئیمە و ژن هینان... هەرچەندە وەک ئیستا فەرموتان گۆراوم... وەک بلێی ورده ورده خەریکم پیر دەم، بەبێ ئەوی بەخۆم بزاتم. ئینشاللا رۆژیکی دێ بۆ خۆتان قۆلی لێهەلکەن و قەیرە کچیکی گوی رایەلم بۆ وەبیسن)). و سەیریکی عالیە ی دەکاتەوه و پێدەکەنی. مندالەکانیش هەموو هەر پێدەکەن. ((...بەلێ لە گالتەش دەرچی، دەمەوی ئەوەتان عەرزکەم کە وەک ئەوی من بیستومە تۆمەتە کەشیان زۆر قورسە- نابێ پشتگویی خەن... راستییە کە ی، چۆنە پرس و رایە کیش بەرێژدار زەینول عابیدین بکەین؟- هەم پیاوی خودایە و هەم حەزرتی ئەجەلیش باوەر و متمانەیان پیاوانە. بۆ خۆم زۆر جارم لەلای وی دیوه؛ بۆی بیارپتەوه و نزای بۆ بکا... ئەگەر بە چاکی زانی ئەوان ئەو کارەش بکەن.

دەبوون ها، من ئەوەتان بەبرایانە عەرز دەکەم...)) باجی گۆلبەهار دەلێ: ((خوا لە برایەتییەتان کەم نەکا... بۆ خاتری هەر پینچ ئیمان!)) هەر دەوشیلە و بیلەیدا ئیسماعیل خان حوسینی تاو دەداتی و لەسەر ئەژۆیه کانی خۆی دادەنی؛ دە شایییەکی نوویی دەدەستی دەنی، تا بەستەنی مۆتە ی پێبکری. ئی، ئەوه پارەیه کی زۆره...!

دیارە سەودای گیان بەس نەبوو نۆرە ی سەودای لەشیشە... دەمیك بوو هاتبوو، باجی گۆلبەهار هۆشی لێنەبوو- زۆر لەمەوپیش... لەسەر دەمانتیکی دیرینهوه... لە کۆنەوه... بە کۆنی گیان و هەموو تەنتەنە و بەنبەنەکانیەوه... تێپەری. عالیەش چوو مەتبەخی مائە حەزرتی ئەجەلی؛ ئەکبەرەغا بەربوو، بەلام حەمە عالی سوسەیه کی نەبوو. وەک دەیانگوت جاسوسی راستەقینە هەر ئەو بووهو باییشی تێوەرداوه... بەلێ، ئەدی مندالی بنیرییه قوتابخانە ی لەوه ی چانزی لێدەرناچی... ئامادەیی - ئم! ئەوه بۆچوونی حاجی ئەحمەد ریش بابایە... نا... رووداوه کانی هەر و سادە و ساکارین! ئیسماعیل خان دوو سی جارانی لە زیندانی ئینفیرادی تاریکدا دیبوو؛ وەک ئەوی زۆر شتی دیکە ی پێوه زیاد کردبوون. دیسانەوه هەزار رەحمەت لە

بابی که گوتبوی گهوره چ گوناھیککی نییه. بۆ ئهوه راستهوخۆ له ژێر چاوه دێری حهزرتی ئهجهل خۆیدا بێت، گواستویهتییهوه قهراولخانه تاییهتییه کهی خۆی. عالییه ده لسی ده بیینی- به لام له دووره وه. هه رباشه، سوپاس بۆ خوا، چاک نییه ماوه، شوکرانه ی خوی دهوی.

عالیه ههفته ی یهك دوو شهویکان دیته وه مالی؛ روخساری گرژ دیاره، به لام هیچیش نالی، هینده نه بی که ئومیده واره: یانی هه ر به لینه کانی ئیسماعیل خان و چیشته که ره که دووبات ده کاته وه...

ماله که سارد و سره، وه ک ناشی ئاو لیپراوه، ئه که به راغا ناچیتته چایخانه- هه ر ناچیتته چ جییان. پیتشوتر شه وانه ده چوه لای ناشنا و روژشنا و براده ره کانی و یه ک دوو دهستی دۆمینه ده کرد، و هه ر که ده شهاته وه ئیدی ئه وه باس هه ر باسی ئه وه ی بوو که چۆن هه ردوو سه ره سییه کانی قفل کردوو و حه سه ن قه سابی چۆن وه گیر هیئاوه و چا و قلیانه که ی لی بردۆته وه- و قاقا پیده که نی. ئیستا ده ورو به ر هه مووی سارده: ساردییه په راویزه کانی ده ورو به ری، ساردییه ده ری زۆر زیاتر کردوو: کی ئاماده یه ده گه ل یه کیکی تۆمه تبار به جاسوسییه رووسان، که تاهیش تاش کورپه که ی هه روا له قهراولخانه ی تاییه تیدا به نده، هه ستی و دانیشی و ده گه لی تیکه ل بێت؟ باشه بۆچی ده گه ل تیکه ل بی؟ تا چ له سه بنی زووتر نییه ئه منیه بیت و بیگری؟ نا، ئه وه گیللییه، خۆ کوژییه. باشه پیکه وه چ بلین؟ خۆ له پیتشداش چیان نه بووه بیلین؛ رهنگه بلپی دراوسییه، و مافی دراوسییه تییه. باشه خه لکی چوزانن که خۆی و هه موو خیزانه که یان جاسوسییه ده که ن و ولاتی به بیگانان ده فروژن! ئه له به ته زۆر نه بوو بیستبوویان که بابیشی- بابی ئه که به راغا- دوا ی شوژی به لشه ویکی گیلان گیراوه و هه ر ده زیندانیشدا مردوو... به لام ئه وه ده می وه ک ئیستا نه بوو بین و پیرسن داخوا ولاتی به چندی داوه و به کیی فروشتوو. وایان زانیوه که هه ر ویستوو یه تی که ره ویته یه کی بۆ بۆیا غچه تییه ی بکری- له وه که ره ویته بلنده پیچکه دارانه: له پر زنجیره ی ژیا نی ئاسووده و ریکوپیککی له به ریه ک ده ترازی و ده پسی. ئه وه خۆشییه ی جارانی- به سه رده چی، وه ک ئه و رابوردوو خۆشانه ی هه ر نه دیتن و تازه سه ره تایی کاری بی- هه رچه نده ئه و رابوردوو هه ره وه ک خۆی، هه ر له به رچاوان بوو- به لام ببوو خه ون و خه یال و تازه زنجیره که پسابوو و خیزانه که ی کردبووه که ی برابریه- هه رده گه ل محمه د

عه لیدا، که له جییه کی دوور و دهنای تۆری زیندانیدا بوو ده ژیا. ژیا نه که وای لیتهاته وه که تازه به تازه سه ره تایی ده ست پی کردنه وی بێته وه...

دوا ی ماوه یه ک هه وای هات که هه ردوو کیان بر دوونه ناوه ندی پارێزگا... زۆری نه برد سه ر و سه کوتی ئیسماعیل خانی په یدا بۆوه: ئه مجاره یان به کۆلیک گله یی و گازانده و تانه و ته شه رانه وه و به کۆلیک منه ت و ستایشی پی او چا کانه ی حه زرتی ئه جه له وه، ئه و کچه چا و له ده رونمه ک به حه رامه بی له به رچا وگرتنی ئه و هه موو شتانه، چوه به قسه ی سه ره نه نگیککی که بۆ هی ندیک کاروباری تازه ربا یجان ده چی، هه له خه له تا وه و ره دووی که وتوو! زۆر به لاقرتییه که وه به ده نگیکی زۆر تو ره وه به لام زۆر شیوا وه ((تمم! چوه تا جه ناب سه ره نه نگ- ته ویش ئه و جه ناب سه ره نه نگ- راسپارده له لای سه ر له شکری تازه ربا یجان وه بۆ حه زرتی ئه جه ل بی نی- بۆ کیش، بۆ ئه و که سه ی که له زه مانی ستارخانه وه سه ر له شکری تازه ربا یجان بووه. کاتی که ئه و حه زرتی به بی مه تاره ئاو مه شقی ده کرد... به لی، چوه راسپارده بۆ به ردانی برای بی نی!)).

و شه ی برای به شیوه یه کی هینده قیزه و نانه وه به سه ر زماندا هی نا که باجی گو له هار له تاوان ریسواییه عالییه ی هه ر له بیر چۆه و تی کرا بوو و روخساری ئه که به راغاش وه له رزه هات، ده تگوت پیستی مریشکییه و په رت لی هه لکی شاون وا گرژ و سوورو شین هه لگه رابوو.

چاوه رپی بوو قۆلیان هه لکه ن و بچن کچه چا و له ده ره که یان له تازه ربا یجانیا بی نه وه- مه زا ختی شی گرنگ نییه- چونکه ئه وه کاریکی نا به چی و ناشایسته یه که مرۆڤ سکا لایی خۆی له ده ست حه زرتی ئه جه لی خۆی، بۆ حه زرتی ئه جه لیکی دی بیات؛ مرۆڤ له وه ی خۆی هه لی و بچی به یه کیکی دییه وه نووسی! ئه وه راست نییه که...!

* * *

خوو و خدهو نهریت و ئەزموونەکانی ژیانیش سەد هیندەدی دی کارەکان خراپتر دەکەن و کۆمەڵ بەقورپیدا دەبن.

روخسارە خۆپر هەلچووەکەى محمد عەلیشى تا هینشتا هەر لەبەرچاوان بوو، ئەوجارەى کە گرتیان پیش ئەوەى بگاتەوه مالى ئەوان بە مالى وەردەبن و دەبەسن، ئەو رۆژەش گوتیان شتیکی وانیبە... هیندیک پرسیارانى لیدەکەن و دیتەوه. شیوەى هاتن و بردنەکەى ئەم جارەشيان دەگەڵ ئەوەى جارى هەوئەلى چەند پینکدەچوون: ئەکبەرەى پى و انەبوو شتیکی ئەوتۆیە، بۆیە هیچ خۆرەیه کی بەلدیدا نەهات، تەنانهت داواى ئەوەشى نەکرد کە رییى بدەن بچیتەوه مالى و ناگاداریان کاتەوه. باشە بچیتەوه بللى چى؟ بۆخۆى دیتەوه؛ کە بەریشبوو و هاتەوه لەجیاتی ئەوەى بچیتەوه چایخانەو لەوێ دەگەڵ برادەرەکانیدا بکەوتتەوه گەنجەفان یە کسەر دیتەوه مالى...

کاتى کە وەرپیکەوتن کابرایەکی وەرگەش شان بەشانى پاسەوانەکان کەوتە رییە. بەلام ئەو وەکو ئاگای لە هیچ نەبى؛ هەر تەنیا ریبواریکە و کەوتۆتە ناوە وان و هەر وا رەگەڵ کەوتوو. جارجارە دەگەڵە وى ئەکبەرەى - جەفەنگیشی لیدەدان، و ئەویش - وەرگەنە - بى ئاگایانە زەردەیه کی بۆ دەکرد... بەلام ویشدەچوو ((کارەکە)) هەر وا ئاسان و چوکەڵە نەبى - چونکە پاسەوانەکان بەشیوەیه کی دیکەیان دەنیوەخۆ گرتبوو: پاسەوانیک لەپشتەوه، کە هەر پینوێ نوسابوو و دەگەڵی دەپۆیى. ئەوەى پیشەوهش بەردەوام ئاوری لیدەدايهوه.

کابرای وەرگەنە جگەرەیه کی راداشتى. ئەکبەرەى گوتى: ((زۆر سوپاس... دەکاریان ناهینم)). کابرای وەرگەنە گوتى: ((ئارەزووی خۆتە - فەرمايشیکی دیکە، تۆ دەکاریان ناهینى بەندە دەکاریان دینم، هەههههه!)) ئەوەى بەگالتهیه کەوه گوت، بەلام زۆر تال، وەك کۆلتيکیان مەتەلەك تىگر تى. ئەکبەرەى زەردەیه کی بۆ کرد. مەتەلە کەکەى - ئەگەر مەتەلەك بووبى - بەسەر خۆى نەهینا... پیاویکی خۆش روو بوو: لەوانەشە هەر بە خەیايشیدا نەهاتبى مەتەلەکان باوى. زەردەخەنەى هەر بەلپوانەوه بوو، وەك ئەوەى بللى ((هەى قوماربازا!)) پیاویکی وەرگەنەبوو، دەموچاویکی پانکەلە، زەردباو. چاو گەوره و مات، وەك چاوى ماسییه، سىل باپر، لووت گەوره و مووی سەرى ماش و برنج، کە بۆ داوای داھینابوو. نیوچەوانى وەك نیوچەوانى بەرگدروو پەرە بە سالدوچووکان، پر چرچ و لۆچ و خەت خەتاوى. دەنگى وەك لە بنى زگپرا

(۵)

ئەکبەرەى هەرگیز بە خەونیش گریان و ئەمنیە و پۆلیسخانە و ئەو شتانەى بە خەیاڵدا نەهاتبوو. راستە جارى واهەبوو دەشاریدا دەبوو دەنگۆ کە فلانە کەسیان گرتووە یا فیسارە کەسیان دەزیندانیدا کوشتووە یا فلانە گەوره لە پەنجەرەى پۆلیسخانەى خۆى هەلداشتووە و هەلآتووە. بەلام ئەوانە شتیکی بوون کە بە هیچ جۆریک پەپوەندى بەو و بەوانى وەک ویەوه نەبوو. ئەو هەر تەنیا نان و ئاویکی وەگەر کەوتبا بەسى بوو. بەوى چى فلانە کەس گىراوه یا نەگىراوه. با وایان نەکردبايه بگيرين؛ گوى وشک بە قونى کەسەوه نانسى - تا شتیکت لى رونهدا خۆ ((دەولت)) لە خۆرا شیت نەبوو. پیاو دەبى بۆ خۆى شیت نەبى و دەولتەى شیت نەکا. یا کى دەلى زۆر جارەن هەر پر و پاگەندە نیبە - خۆ خەلکی خوا سەلامەتیاں کا. دەنکە نیسکیکی دەکەنە کیوئیک... ئەو (ئەکبەرەى) هەرگیز نەدەچووە ناو ئەو گۆنگەلەوه؛ تا ئیستا کەسیک بە دووربینیش لەو جیبانەیدا نەدیوه... ئەکبەرەى گوناھى نەبوو. ئەو دەرد و پەتایە گشتى و ئیقلیم گىر بوو. هەر کەسە و بۆخۆى دەیتوانى رووداوه کان تاقیکاتەوه - کە ئەویش لە توانای هیچ تاکە کەسیکدانیبە. ئەگەر بریارە هەر کەسە و بۆخۆى هەموو رووداوه کان تاقیکاتەوه، ئەو مێژوو لە جىگای خۆى دەچەقى و رادەوستى. بەلام تاقیکردنەوهى گروپیش هەر وەتر، وەك دەلین هەر درەختیک بۆخۆى دەبى خۆشى بەهار و تەزووى پایز و رۆژانى باوئوران و گەردەلوولان تاقیکاتەوه، و هەر کانیبەک دەبى بۆخۆى بەناو چینهکانى زەویدا تیپەرى و رى و ریچکەیه کی تابیەتى برى تا ببیتە سەرچاوه. ئەو بەخت و ناوچەوان و ئیقبالی زۆردارانە کە چاکە و خراپە و جوانى و کریتی پیکەوه دەستیان دە دەستی یەکتە ناو. دەواناويدا تەنیا چەند کەسیکن کە دەولتەتیاں لە پشتهو دەبنە پیاوى رۆژى، ئەوانەش ئەو کەسانەن کە هەر بۆ خۆیان هەلیان قۆستۆتەوه و بە ناو تاقیکردنەواندا تیپەرپون. ئەمە سەرەرای ئەوەى کە زۆر جارەن دەولت تووشى نوشوستى و چورتمان دەبى، هەندى کەس وەك کوارگى ناوختە لە عەردى هەلدهتۆقن و سەرى جلەوى دەگرن و خەلکی بەدواى خۆیاندا لاری دەکەن و چۆنیان بوى وادەپۆن، و خۆ نەبوونى فەرھەنگى سیاسى و کۆمەلایەتى و نەبوونى

بیت. ده گهله همموه نه مانه شدا زور قوشمه بوو- رهگی ملی شوپربوونه وه. بی ئیختیار گوتی: ((نه خیر به گیانی ئیوه! ده کاریان ناهینم... نه گهر و ابام ده مگوت- خو عهیب نییه)).

پیاوه ورگنه که گوتی: ((ده زانم!)) هه روا به دەم خه نینه وه، و به ده نگیکی مانا داره وه، که پری بی باوه ری بوو؛ وه که ئه وهی بلی: ((بو خو ت که ری!)).

ئه که به راغاش بی ئیختیار زه رده یه کی کرد. تووشی چ ناسیاویکان نه بوو، هه چه نده یه که دوو که سیش ئاورپان دایه وه و هه روا سه ری بیی سه رنجیکیان دانی. هه رجاریک نه گهر که سیک ئاورپی لیدابانه وه و سه رنجیک دابانایه ئه وا کابرای ورگنه تووژیک خو دوورتر ده گرت و سه ری به رده دایه وه، یا وای خو پشاندده که ئه ده گهله ئه و کو مهله و گروپه دا نییه و خو ی له گیلویه ده دا. گه یشتنه پولیسخانه ی- رییه که زور له به راییه مه یدانویه نه بوو. پاسه وانی به رده رکی ئیکلامی کیشاو ده رگای کرده وه. له پر رهنگ و رواژا و روخساری کابرای ورگنه گؤرا، و سه رۆکانه ده رکه وت. به دالانه کیدا رویشتن. گلۆپی دالانه کی دایسا. هه رکه گه یشتنی پیاوه ورگنه له دوو پاسه وانه کانی راخوپی و گوتی: ((هه رلیزه ده بی، ده گهله که سه نادوی- تیگه یشتن؟)).

پاسه وانه کان جووته پیان لیکنان و گوتیان: ((به سه رچاو، جه ناب ره ییس)) و ئه که به راغا تووژیک خو توند و تو له کرده وه. ویستی شتیک بلی، به لام نه یوانی. چ بلی؟ هیچ کاتی بی ری گرتنی به میتشیکیدا نه هاتبوو تا هه ر نه بی به لای که موه کاتی که ده گری چ بلی یا چ بکات یا بیر له وه بکاته وه داخوا خه یال و راسته قینه تا چه ند ده گهله یه کدا تیگده که نه وه، ده بی وه که ئه و بی لیگروته وه هینده ترسناک بی! هیشتاش نه یده زانی که به راستی گیراوه- ئی باشه له به رچی؟ بو؟ خو هیچی نه کرده وه... ها؟ محمه مد عه لی؟... تو بلی بی ریزی به رامبه ر حه زه تی نه جه ل نواندی؟... نا، نه گهر و ابایه هه ر ئه وه ده می له پالمانی ئوتومبیله که وه نه ده هاته وه مالتی. بی ری بو هیچ نه ده جوو، وه که خه ونی بیینی، که ئه ئه ئاوا روو به پیاوی له دیواری که ن و دوو که سه ئه م لاو لای بگرن... نه وه که بقه ومی؟ ده گهله ئه وانه شدا ده مولیوی وشک بیوون، ورده ورده هه ستیده کرد ناتوانی چیدی روو به دیوارییه وه راوه ستی و خو راگری. به تیله چاوکی سه ریکی دالانه که ی کرد. که سی لینه بوو؛ پاسه وانه که ی به ر ده رکی لایه کی ده رکه که ی پیوه دابوو و زور به خاو و خلیچکی و ماندوو ه تییه وه راوه ستابوو؛ ئانیشکی

له سه رجی فانو سه که دادابوو و تفهنگه که شی به ده سه ته که ی دییه وه گرتبوو. له ژووری ته نیشتیوه ده نگه ده نگیك ده هاته گوی- ده نگیکی ماندوو. رهنگی ده رگا که شینیکی کال بوو؛ سه رتا پای په له په له و گه پر بوو. له دالانه که ی سه ری را ته په ی پی ده هات. کو تایی دالانه که پلیکانه ی به که ریوچان بوو، که ریوچی سواو و رووشاو و قوشتاوی، و چرایه که به ته لیکی باریکه له وه هه لواسرابوو.

پیاوه ورگنه که بانگی کرد: ((بییه نه ژووری!)).

چوو، ژووریک و میژیک ته خته ی سیی ساده بوو، په له په لای و پیس، به ته نیشته په نجه ره یه کی روو به خو ره لاتیوه....

((چت ده گیرفانی دایه ده ریان بیته!)).

بی ئیختیار ده سه ته کللیک و چوار پینج قران خورده ی ده ریسان و ده بنی به رکی نانه وه. پاسه وانه که هات و گیرفانی کراس و شه روا له که ی پشکنین. دوو قوچه و ده سه سه ریکی پیسیشی ده به رکی دا بوون. پاسه وانه هه مووی هه لپشتنه سه رمیژی. پیاوه ورگنه که گوتی: ((مامه تو که ری یا خو ت که ره ده که ی؟)) ئه که به راغا تیغه گه یی. ((کاتی پیته ده لین چت پیته ده ری بیته مانای ئه وه یه وه که پیاوان ده ری بیته!)) پیلانو و گؤره وییه کانیشی هه موو گه ران. تازه بو دی ده رکه وتبوو که نابی پرسی بو وا ده که ن، یا چی کرده وه، یا نارزه اییه پیشان بدا... رهنگه ناوی نارزه اییه ی هه ر نه شیستی. زه رده خه نه یه کی تالی هاتی. پیاوه ورگنه که چاو لکه که ی وه که زانایانی هه لگرت و ده چاوی کرد. قه له مه که ی تاو دایه، نووکی قه له مه که ی ده شووشه ی مه ره که بی هه لکیشا، و بی چه ند و چوون پرسی:

((ناوت؟)).

ئه که به راغا سه ریکی کرد؛ پیی و ابوو کابرا ده گهله خو ی ده لی.

((ده گهله تو مه، مامه! ناوت؟)).

ئەكبەرغا بەچاۋىكى سوورھەلگەپراۋە، بە ئاستەمىكى خۇ بەرەو پېشى نوشتاندهۋە و دەۋ دەمەيدا كە بەھەرچوار قامكى دەستە راستىيى تاماژەي بۇ سەرسىنگى خۇي دەكرد گوتى: ((ناوى من؟)).

پىاۋە وركنەكە گوتى: ((مامە، تۆ بۇ خۇت گىل دەكەي؟ باشە لە تۆ زىاتر كەسى دى لە ژورىيە؟)).

ئەكبەرغا ھەروا ئاورپىكى دواۋەي داپەۋە — پاسەوانەكە رۇبىو.

((گوتم ناوت؟)).

((ئەكبەرى نۆكەرتان)).

پىاۋە وركنەكە نووسى: ((ئەكبەر)) و زۆر بەكاۋە خۇشەۋە دەگەل نوسىنەكەدا سەرى بەلايەكىدا لار كردهۋە و ەك مندالتيكى ئىملاي بكا دووبارەي كردهۋە ((ئە — ك — بەر!)).

((ناوى باوكت؟)).

((كەربەلايى مەجموود)).

پىاۋە وركنەكە قەلئەمەكەي دە شوشەي مەرەكەبەكە ھەلكىشايەۋە و نووسى: ((مەح — موو — د)) و دووبارەي كردهۋە و ئەو موۋەي بەنوكى قەلئەمەكەۋە نووسابوۋ لىي كردهۋە.

((ناوى خىزانىتان؟)).

((رەزايى)).

پىاۋە وركنەكە نووسى ((رە — زا — يى)) و دوايەش ((ژمارەي ناسنامەتان؟)).

((ۋەللاھى...)).

پىاۋە وركنەكە نووسى، و دووبارەشى كردهۋە: ((نا — زا — نى!)).

((شويىنى لە داىكبوون؟)).

((ساۋە)).

((سا — و — ە)).

((مىژۋوى لە داىكبوون؟)).

((ۋەللاھى...)).

((نا — زا — نى)).

((شويىنى دانىشتن؟)).

ئەكبەرغا ئەۋيشى گوت و جەناب رەيىس ھەرۋەكو نووسىنەكانى خۇي بەھەمان شىۋەي نووسى.

((ژنت ھەيە يا رەبەنى؟)).

((!...)).

پىاۋە وركنەكە ئەبلەق ما: ((ئەو گالتە بازىيەت لەچىيە... ژن و مندالت ھەس يان نا... ھەس بىژە ھەس...))

((ھەيسمان)).

((ھەي — سىا — ن)) و ئىنجا: ((باشە — ناوى مندالئەكان؟)).

((مەمەد ەلى نۆكەرتان...)).

((بەسە)) و نووسى ((مە — مە — د — ە — لى)) و دىسانەۋە.

((كارتان؟)).

((پىنەدۆز)).

((پى — نە — دۆ — ز)).

((سەۋادتان ھەس)).

((كوپرە سەۋادىك)).

((سه - ره - تا - بی)).

((زمانی بیگانان دهزانی؟)).

ته کبه راغا بی ئیختیار، و بی باوه پانه، پیکه نی. به لأم گرژ و مؤنی جه ناب ره بیس پیکه نینه که ی ره وانه ده. پیاوه ورگنه که به مرچ و مؤنییه وه گوتی: ((له گه ل تومه مامه! نا بیان نا؟)).

((وه للا بلیم چی!)).

((هرچی هه به بیللی. دهزانی بللی دهزام. نازانی بللی نازام)).

ته کبه راغا گوتی: ((نازام)).

((ته وهش هه به. ته گهر بزانی و بلینی نازام ته وه خوینی خوت له سه ری خوت؛ و تو باللی خوت به ملی خوت...)).

((وه للا جه ناب ره بیس... باشه له کوئی بزاتم؟... تازه به که لگی چی من دیت؟)).

((ئیستا دهزانی بیان نازانی؟)).

((عه رزم کرد نازام)).

پیاوه ورگنه که قه لمه که ی ده مه ره که بی نایه وه و نووسی: ((نازانی)) و دووباره ی کرده وه ((نا - زا - نی)). و هندی پرسیاری دیکه ی وه که ده گه ل کیتی ((په یه ندی)) هه به، و هاموشوی ده گه ل کیه، و له و جوژه پرسیارانه ی کرد. دوايه بانگی کرد ((حوسین زاده!)). پاسه وانه که ی هه و للی هات، و جووته پیتی توند له عه ردی دان. جه ناب ره بیس بی ته وه ی سه بیری کات. نووسینه که ی دایه دهستی و گوتی ((ژماره - ۳ سی - به بی چاوپیکه وتن)) و حوسین زاده گوتی: ((پیشم که وه، مامه!)).

مامه که و ته ریبه. له ژوره که هاتنه درئی. هه ره له جیتی یه که م جار بیان راگته وه - هه مدیس روو له دیواری. پاسه وانه که ی دی روئی. و دواي چهنده دقاییکان ده گه ل سه ریاسه وانیکه ی هاته وه که تابلوی که ی نیوه که وانه ی به زنجیری که وه ده ملیدا بوو. پیمان ده گوت سه ریاسه وان

قاسمی. هه رسیکیان پیکه وه که و تنه هه لینگدانی. و به لای پلیکانه کاندای چوونه هه ساری پشته وه. ئیره ساختمانیکی یه که نه زمه ی چوکه لئی سی درگا بوو: یانی سی ژور. سه ریاسه وان قاسمی ماوه یه که به قفلا نه وه خه ریگ بوو تا یه کیتی له و درگایانه ی ژماره (۳) سی به سه ره وه بوو کرده وه. درگا که ی والا کرد، گلویه که ی هه لکرد و به ته کبه راغای گوت: ((بچو تی! هه رکاتیکی شیشی سه راویت بوو له درکی ده)). دوايه به بی ده نگ و به نگ درگا که ی داخسته وه و کلومیدا، و روئی... پاسه وانیکه ی له بهر درکی به جیه شتیبوو.

ژوریکه ی گل و خولای ده گه ل مافوریکه ی بیس و پوخل و دوو په توی سه ریازی. ته کبه راغا هه ره که فیروو پیلایه کانی داکه نندن، و له سه رچوکان له سه ر مافوره که ی دانیشته. تازه ی وه بیر هاتبووه که ده بوايه بی پرسبایه و بیکردبایه ته گیرمه و کیشه و هه راو هوریا. ناخر... ته ره فتاره ده گه ل ناژه لانیشتا وانا کری. به لأم وه که ته وه ی میشکی کاری نه کا، وه که ته وه ی هیزیک هاتبی و ده سلات و ئیختیاری لی زهوت کردبی. ههستی به خه ته ره به ترس نه ده کرد. شتیکی سروشتیبه که مرؤقه له پیشدا خه ته ره و ری و شوینی خه ته ره بزانی و دواي به رگریبه بکا. کاتی که خه ته ره دیار نیبه و شوینه واریشی ونه، میشک تیده مینی؟ ترس کاتیکی وه خو ده که وی... که شوینه واریکه ی دیار بی جا نه وده می چاره ی ناسانه. به لأم کاتیک که ته وانه نادیارن شتیکی زور سروشتیبه که میشک به هه موو لایه کیدا په رت و په ریشتان و ئالوز ده بی و وه که میشه که رانه ی نیو ژوریکه ی هه ره خو بیر و به ویدا ده دا... له بی ئیشیان ماندووبوو. هه ره بز ره زایه تیبه دللی خوی له در کیتیدا. پاسه وانه که په لکه ی سه رکونی درگا که ی لادا و گوتی: ((چیبه؟)).

((سه رتاو...)).

ته وه ی باش بوو، پاسه وانه که ی دناسی. هه رنه بی ده جاریکان - به لکه زیاتریش - پوتین و چه کمه و زهنگالی قایشی بو بویاغ کردوه. پاسه وانه که بی گویدانه وی په لکه ی سه رکونی درگا که ی پیوه دایه وه و فیتویکی لیدا - دواي چهنده دقاییکان سه ریاسه وان قاسمی هات. دیسانه وه ماوه یه که ده گه ل قفله کان خه ریگ بووه. و سه ره نجام درگا که ی کرده وه، گوتی: ((چیبه مامه، ده لیتی چیشتی هه لوچکه ت خواردوه؟)) له و قسه پرا وه بیری هاته وه که (پیاو ناب)

به چيشتى هه لۆچكهى باوهركات و خو شل كات) تهكبه راغا زهردهيهكى هاتى له دهنكى سهه پاسهوانه كه شرا دياربوو، كه هيچ مه به ستىكى لهو قسه يه دا نيهه .

ئاودهسته كه له لايه كى هه ساريوه بوو: مه سينه يه كى بى ئاو وشكا و. مه سينه كى له جوگه له كى ته نيشته ئاوده ستيوه پر كرد... كه ميكي ده پاسهوانه كيوه رووانى، بهو نيازى ئاوريكى ناسياوه تيبه لى بهدى بكا، به لام نه بوو. هه رچهنده بو خو شى زورى هه ولدا كه چى كابرا هه به سه رخوى نه هينا: واى سهير ده كرد كه گوايه هه نايناسى. شه ويش دوو جارى له ده ركيدا و دوو جاران چوه سه راوى و هه ردوو جارانى گوئى ليبوو كه ((خواردنى چيشتى هه لۆچكهى، جىي متمانى نيهه!)).

قامكى هه ردوو دهسته كانى ده پيشته سه ريه وه وه رينابوون و پالى وه ديواريه وه دابوو و چاوه كانى بريوونه قولايى بير و خه ياله په رته كانى ته وه پى ژوره تاريكه كه يه وه. هه رواشه، كاتى كه مرؤف به لايه كى به سه ردى بيه وى و نه يه وى ده بير و خه يالان راده چى؛ ده يه وى سه ره په تىكى تهو به لايه و دهسته كوى؛ چ بووه، و چ روويداوه، بو روويدا؟ به سه ر هاته كانى پيش تهو به لايه تاوتوو ده كات و تا له رى تهوانه وه سه ره په تىكى ون هه لكاته وه؛ به لام به لاي و بيه وه هه موو تهو شتانه ي كه سروشت و ژيان به مرؤقيان به خشيبوو تا دهو جوژه كاتانه، ده هاناي بين به لاي و بيه وه (تهكبه راغا) شتىكى وانهبوون، و هه رچهنديشى ده كرد هيچى واى وه ده ست نه ده كه وت. ((ههسته با جيه كه ت بو راخه م)) تهو دهنكى باجى گولبه هارى خيزانى بوو كه تهو لهو چاله وه هينا يه وه نيو ژوروى مالىوه و وه ئاگاي هينا يه وه. هه ناسىكى هه لكيشا (ئا هه) له ليوارى چالى بير وه ريه كانى دوور كه وته وه - مرده خه نده يه كى به سه ر ليتوانه وه مه يى بوو؛ دهنكى چيشتى هه لۆچكهى نه خواردوى ده گوئيدا هه روا وهك خو ي بوو. هه ستا. و سالدانه سالدانه چوه هه سارى.

* * *

(٦)

((ئاگات لى نيهه ((كه لايى)) چ خانمه هه مه دانيهه كى هينا وه، پياو هه ر هه زده كا دانيشى و تيراميينى - له ته ماشا كردن يى تير نايى!)) تهو قسه ي عه به ورچيه كه ده گهل كورى پوره هه نيف و براى پوره كه وى پيك هه لوه ستابوون و باسيان ده كرد و پيده كه نين. تهو منيش له قه راغ رووبارى، له سه رگيا و گوئى دانيشتووم و كرمه سوورى به قولايه چوكه له كه مه وه ده كه م و خه ريكى ماسى گرتيم. ((تهو ته ختى ده موچاويه تى، هه ر ده لى مانگه... ناويشى قه مه ره گچكه يه هه ر كه چاوت ويده كه وى ئاوت به لالغاواندا ديه خوارى!)) و دووباره پر به ده مى هاوار ده كاته وه ((... دوكانى هه مووانى ته خت كردوه... ئاى كه به دم هه زبه مشتته رى زوره! ديئيم سى كاتزميرى ته واو سه ره گرت. تهو هى چوه پالى هاتنه ده ره وى نيهه... خو خوانه خواسته پارهى پى بى ئيدى واوه يلا - تهو هه رده بى چاوه روان بى و تفى قوتنده يه وه)) عه به ورچه كورتيكى به خو وه بوو، به قه د پياويك - پياويكى كه ته. ده يانگو دايكى به مندالى به به زى ورچى هيلكه و رزن بو كردوه بزيه وا پانوپر بووه! هه ربزيه ش بوو پيان ده گوت عه به ورچه .

ديويك بوو بو خو ي. كه ده گهل - هه مه بله - ي بابى به ريه دا ده ريشت سى چوار قولانج له وى بلنتر و سى چوار بست له وى پانكه له تر بوو. بابى له چاو ويدا ده تگوت جوجه له يه. كه پيكه وه ده بوون كور و بابت لى تيكده چوون. پولى چواره م بوو. هه موو كه س ده يزانى كه هاموشوى خانمه كانى لاي كه لايى ده كات. ده يانگوت سوزه نه كيشيه تى؛ بو خو شى شانازى به وه وه ده كرد كه سوزه نه كى گرتوه و هه ربزيه ش گه لاوگهل ده روى تا خه لكى بزنان سوزه نه كيه تى.

تهو ژنه ي كه ده يگوت كه لايى تازه ي هينا وه - ييست روژ مانگيك پيش ئيستا؛ به سوارى فورديك هاتوه. هاتنى ((فورد)) يكى بو شاروچكه كه ي مه رووداويك نه بوو هه روا زوو له

بیرکری: کینو و گهرده‌نه‌ی خان، هەر راست ده‌تگوت دیواره و لووتی به ناسمانیوه ناوه و هه‌لچووه، خو جاده و ری و بانیکیش نه‌بوو، نه‌وه‌ی هه‌شبوو هەر نه‌و ریبه بوو که رووسه‌کان له شه‌ری جیهانیدا رایانکی‌شابوو. سه‌ره‌پای نه‌وه‌ش ئوتومبیله‌که یاتاگی — که ئیمه نه‌مانده‌زانی چیه — سووتابوو. هه‌رچه‌نده ئیمه چ ناسه‌واراییکی سوتانییمان پیوه نه‌ده‌دیت. کهچی شوفییره‌که‌ی که‌لایی وه‌ک دایک مردان هۆره هۆر ده‌گریا، تا چوون قاله دهم خواریان هینا. هەر له‌سه‌ر قسه‌ی ویش همه‌ گیزه‌ش هات. ده‌ ته‌واوی نه‌و کات و ساتانه‌شدا ئیمه‌ی منداڵ — ته‌نانه‌ت گه‌وره‌کانیش — بستیک له‌ فۆرده‌ی وه‌ دوورنه‌ده‌که‌وتینه‌وه و به‌جیمان نه‌ده‌هیشت. قاله دهم خوار ده‌یگوت گوايه چهند وه‌ختان له‌ فرۆکه‌خانه‌ی به‌غدايه ((فیته‌ر)) بووه، همه‌گیزه‌ ته‌نه‌که‌چی گه‌ره‌کی بوو. ئیدی هه‌رچۆنیک بوو دوا‌ی دوو سی‌ رۆژان دهن‌اوه‌په‌ری خو‌شی و شادی ئیمه‌ی مندالاندا ئوتومبیله‌یان وه‌گه‌رخسته‌وه. تاخر ئیمه‌شی لێ سوودمه‌ندبووین: رامانده‌کرد و له‌ دواوه‌ خو‌مان پێ هه‌لده‌واسی و سوار ده‌بووین — قاله دهم خوار به‌خۆی و شه‌ویلاکی خوار و چه‌وریوه‌ تابلێ شتیکی عاجباتی بوو! به‌ له‌ خو‌ رازیبوون و پۆزلی‌دانیکه‌وه له‌ ته‌نیش‌ت شوفییره‌وه پالی به‌ کوشنه‌که‌دا — هه‌روه‌ک بو‌خۆی ئوتومبیله‌که‌ی دروستکردبێ! ته‌دی همه‌ گیزه‌ به‌خۆی نه‌و ده‌رلینگ و شه‌رواله‌ کون کونه و نه‌و لاقه‌ شه‌له‌یه‌وه چۆن سواربوو، هه‌ر مه‌پرسه‌...

نه‌و شه‌وه‌ کاتی قسه‌کانی عه‌به‌ ورچه‌م گێرانه‌وه و گوتم یه‌ک له‌و خانمانه‌ی که‌ که‌ربه‌لایی تازه‌ی هیناون همه‌دانیه‌، دایی لیج و لیوی پیکدادان. هه‌رکاتی بیری نه‌ولای کردبایه‌وه لیج و لیوی تیک دهنان. نه‌و شه‌وه‌ش هه‌روه‌ک خوی جارانی شه‌کری شکانده‌وه: ((باشه‌ چ ده‌بێ ته‌گه‌ر نامه‌یه‌کی بو‌ مه‌شه‌دی که‌ری بنووسی؟ هه‌ردوو وشه‌... نه‌وه‌ خوايه‌، به‌لکه‌ ئی هه‌وال و باسیکی لابی... به‌لکه‌ نه‌وه‌ خوايه‌ بو‌ خاتری نه‌با عه‌بدو‌للا و به‌ره‌که‌تی وی به‌ره‌هلدا بووبی... له‌وان یه‌کیش...)).

به‌لام چاو سوورکردنه‌وه‌ی بابه‌گیانی زمانی له‌ کلله‌وه‌ برد. به‌لام خو‌ داییش له‌وی که‌متر نه‌بوو؛ بیهینابایه‌ ناخۆشیه‌ که‌سی ده‌روه‌ست نه‌ده‌هات. گوتی: ((هه‌روا یه‌ک دوو وشه‌ خراپی چیه‌، نه‌عه‌یبه‌ و نه‌شووریه‌ی... ته‌نیا هه‌ردوو وشه‌! هه‌رنه‌بێ خزم و که‌سه‌، پینه‌ی شانیه‌یبه‌.

ته‌تو بینووسه‌، به‌لکه‌ خوا و راستان وه‌لامینکی بیته‌وه... تاخر دیقم کرد، جه‌رگم بوو به‌ خوین — تاکه‌ی؟)).

بابه‌گیان له‌ دین ده‌رچوو. گوتی: ((ژنه‌که‌، من نه‌وه‌ چهند جارن به‌ تو بلیم — چهند جار!؟ چهند جارن بلیم من بو‌یه‌م خو‌ون و گو‌ر به‌گو‌ر کردوه‌ تا بو‌ مه‌شه‌دی که‌ری نه‌نوسم — بنووسم چی؟ بنووسم که‌چه‌کم... لا ئیلا‌هه‌ ئیله‌للا... شه‌یتان به‌ له‌عنه‌ت بێ! به‌سه‌ ژنه‌که‌، وازیته‌ با هینده‌ی دی کافر نه‌بم! ته‌گه‌ر نه‌ولیاو پیاوچاک پیت و فه‌ریکیان هه‌بایه‌ هه‌ر نه‌وه‌می کاریکیان ده‌کرد. تازه‌ پیت و فه‌ریان به‌ چ که‌لکی من دی — نه‌و پیت و فه‌ره‌ با هه‌ر پیرۆزی خو‌یان بێ... به‌سه‌ با چیدی کفران نه‌که‌م... با هینده‌ی دی له‌ دین ده‌رنه‌چم! ته‌سته‌غفیروللا، خودایه‌ تو‌به‌!)).

نه‌وه‌ چنده‌مین جاربوو. دایی وه‌ک خوی هه‌موو جاریکی روو گرژ بکات و ده‌ستبکاته‌وه‌ به‌ فینگه‌فینگی گریان و روو وه‌رگێرانی له‌ بابه‌گیانی، و ئیمه‌ش ده‌و نیوه‌یدا وه‌ک دوو بی‌چووه‌ کوتری سل و کیوی ده‌ستمان کرده‌وه‌ به‌ دزه‌ روانینی — له‌ بابه‌گیانه‌وه‌ بو‌ دایی و له‌ داییه‌وه‌را بو‌ باوه‌گیان — له‌ نیشانیکی نیشتنه‌وه‌ی نه‌و گه‌رده‌لوول و تو‌ف و زریانیه‌ی ده‌گه‌راين؛ و جارجه‌ره‌ش به‌ نیشکان وه‌رده‌گه‌راينه‌ یه‌ک — زیاتر من — و نه‌وجا ورته‌ ورت و فسکه‌ فسک و دوايه‌ش نووستن...

((خانمه‌کان))یش وه‌ک سه‌رۆک فه‌رمانگه‌ و نه‌فسه‌ره‌کان، پێلا‌وه‌کانیان ده‌هینانه‌ لای بابه‌گیان. بابه‌گیان ده‌ستبیرد کاره‌کانی ده‌کردن و ساف و لووس پاره‌که‌ی وه‌رده‌گرت و جاری واشبوو دوو سی‌ قسه‌شی ده‌گه‌لدا ده‌کردن؛ هه‌رگیز سه‌ریشی نه‌وی نه‌ده‌کرد. وه‌ک حاجی سه‌عدوللا و نه‌وانیدی نه‌بوو. حاجی سه‌عدوللا قه‌تی ته‌ماشای خانمه‌کان نه‌ده‌کرد. هه‌رکاتی په‌یدابان نه‌و ((وان یکاد))ه‌ی ده‌ چوارچیوه‌ی گرتبوو به‌پیش چاوی خو‌یه‌وه‌ ده‌گرت. جاری وابوو خانمه‌کان سه‌ریان ده‌کرده‌ سه‌ری: ده‌چوون و ((وان یکاد))ه‌کیان له‌ پیش لاده‌برد، و قاقا پیده‌که‌نین.

رۆژیکیان حاجی عه‌ولایی ده‌باغ هه‌ر راست دوا‌ی رۆینی خانمه‌کان گه‌یشته‌ به‌ردوکانی. هه‌ر ده‌وه‌مه‌یدا بابه‌گیان ده‌ستی ده‌گیرفانی راکرد و قرانیکی ده‌رینا و دایه‌ من و گوتی بچم نان و ماستی بکرم و بیبه‌مه‌وه‌ مائی. حاجی عه‌ولای که‌ ریشه‌ تو‌پینه‌که‌ی ده‌خه‌نه‌ ده‌گرت و یه‌کپارچه‌ ده‌سته‌کانی سووربوون — گوتی: ((مه‌شه‌دی...)) هه‌ر له‌و رۆژه‌وه‌ که‌ هاتبووین بابه‌گیانیا هه‌ر

به مه‌شەدى بانگ دەکرد. لێرە شیعەکانیان ھەر بە مەشەدى و کەربەلایی بانگ دەهێشتن- جا ھەر وشەییەکی دیکەیان بەزاری خۆشبايە، یا ئى وا ھەبوو بۆ خۆى دەیگوت چۆنى بانگ کەن؛ خۆشبەختانە ھەر لە رۆژى ھەوەرلێوہ بابە گیانیان بە مەشەدى بانگ کرد. ((... ئەرئ مەشەدى، ئەتۆ پارەى حەلال نەکرده خەرج دەکەى؟ دیارە ئەر پارەى دەشیدەى بەمە ھەرلەوہیە!)).

بابەگیان دەستی لە درێوشەکارییە راگرت و بەواقیئى وەرەوہ تەماشایەکی کردی. ھەر بەو واقە وەرەوہ گوتی: ((حەلال؟! حاجیاغا، لە شیرى بەر مەمکی داکیش حەلالترە. ئەدى ئەرە بەچاوی خۆتانى نابینن ھەر لە سبەینى زووەوہ تا شەوى درێوشەکارییە دەکەم و مشتەى لێدەدەم!)).

حاجى عەولای گوتى: بەئى... وایە راست دەفەرمووی، بەلام ھەردەبایە حەلالیشیکەییەو)) و کە سەرسامییە بابەگیانیشى ئاوادیت درێژەى داہە ((شتیکى وانییە، ھەرمەنەى قرانیکی لێدەدەى و بەو جوولەکانەى دەگۆرپەوہ)).

بابەگیان گوتى: ((کاکە حاجى، بۆ من چەندم وەگەر دەکەوى تا ھەرمەنەى قرانیکی لى داشکینم- تا بەگفت و فەرمايشتى ئیوہ حەلال بىت؟ باشە، کى دەلى ئەر جووہ ھەرھەمان ئەر پارەییە بۆ دراوسییەکەمى حەلال کردوہ لەویم ناداتى... خۆکەس دەستى بەکلکیوہ نەگرتوون.

حاجى عەولای گوتى: ((من بارە شەرعییەکەى دەلیم. ئەگەر جووہش کارىکی وابکا، خۆ ئۆبالەکەى بەملى تۆ نابى- تۆ ئەرکی شەرعى خۆتت بەجى ھیناوە و ئۆبالەکەى بەملى وییە)).

بابەگیان سەریکی بادا- بە قسەى خۆى ھەر راست وەک زەینەل عابیدینى. بەلام لەوہ بەدواوە ھەركاتى ئەگەر سەر و سەودا و حیسابیکی دەگەل حاجى عەولای ھەبایە کە پارە و پولیکی بداتى لە ((گێرفانەکەى دیکەى)) دەر دینا، و دەیداہە و بەوہ ئۆبالەکەى دەشوشتەوہ!...

((بانە)) شوینیك بوو ھەر راست دەتگوت لەجیئەکی زۆر دوورە دەستى میژووہوہ بەجیماوہ و میژوو رۆیوہ و جا بەھەر ھۆیەکەوہ بووہ ئەر ماوہتەوہ، یا ئاگای لە رۆینى کاروانى میژووئ نەبووہ، یا ئەگەر ئاگاشى لیبووبى پیتی رانەگەییوہ و دەگەلى دەرئەچووہ و ھەروا وردە وردە

لەنگەرى رۆینى خۆى تیکنەداوہ. یا ھەر نەرۆیشتوہ. ھەر وەك خۆى لەسەر كەلتوور و داب و دەستور و خدە و نەریتی باب و باپیران ماپۆوہ. دواہین نەتەوہکانى ئاریایی نەژاد كاتى- وەك دەلین- لە باشوورى روسیاوہ ھاتن ھەریەكە بەگۆیرەى خولق و خوو و ھەز و ئارەزووہکانى خۆى، لێرە و لەوى بارگە و بنەیان خست: ھەندیکیان كانیای داوین چیاکانیان کەوتە بەر دللى و لەوى مانوہ، ھەندیکیان تا ئەر سەرى دنیاہە رۆیشتن، تا رۆژئاواہ، خاکە بەپیت و فەر و زەنویر و سەوز و ھەوا سازگارەکان، و ھەندیکیشیان وەك رەسەنى باب و باپیرانى مە لە نزیك خۆییەلینەکان نەبزووتن...

ژیان راوہستا بوو، بى ھەست و چرپە و بى جوجۆل بوو- بەلام نەمردبوو. دەگەل ئەر ھەموو گوشار و كۆل و بارەگرانانەى سەرشانیشى ھەر رايدەکیشا و غەمى نەبوو. ئەلبەتە کەسانیکیش ھەبوون غەمبار و غەمخۆر- کەمیش نەبوون- بەلام ھەموو لە ھەمووش نا. کورەلا و ھەبوون، و بە ھەبوونى وانیش زەردەخەنە و قاقای پیکەنینى ھەرگیز نەدەبرا...

لەلای سەرەوہى خۆرھەلاتى شارى، کۆنە قەلاتىکی مېرى، لەسەر تەپۆلکیكى، شارى کردبووہ دووبەش و لىکی جودا کردبووہ، مېرى بەبى لىك ترازانى خەلکی ناتوانى مېرایەتى و دەولەتمەدارى بکات. قەلاتەکە ئیستا ببووہ سەربازخانە. پەنجە ھەنگا و لەچۆمییەوہ ئەرە سنوورى لای سەرەوہى شاربوو، ھەرەکو دوو فەرمانرەوا- دوو رابەر- پیکەوہ، لە نىوان کۆمەلکە گوناھبارى پەشیمان و تاوانبارکراو بە مەرگ کەوتبوونە رى. یەکیکیان راست روو بە باشوور، ئەویدى بەلای باشوورى خۆرھەلاتدا، لەسەر لىوی تەپۆلکەکەى- تاوانبارەکان کشاوونەوہ دواہە و رىیان چۆل کردبوو. فەرمانرەواى دووہمى مالى مەى بەلای بەشى خۆرئاواى تەپۆلکەکەوہ نوساندبوو و بەشى سەرەوہ بوو، کوچە و کۆلانەى لىژ و پەر چال و چۆلى پەر لە پاشەرۆكى مالاتى کە ھەموو رۆژى ھەر لى زیاد دەبوو و بەردەوامیش دوو کەلى سوتانی لى ھەل دەستا، دەستى پیدەکرد و بە مالى مەلا حوسینی دواہى دەھات کە کۆتایی بەشى باشوورى خۆرھەلاتى تەپۆلکەکە بوو.

سەرگۆفکەکە دەسپىکی رى چونە مالى کەلایى رەجەبى بوو، کە لە بەشى سەرەوہى رۆژھەلاتى قەلاتیوہ بوو. بەتاقى تەنى، چەند بنەدارىک و بارىکە جۆیەکی ئاوى. پاشماوہى گەرەکی سەعادەت ئاواہە بوو. مالى مە لە داوینى خۆرئاواى تەپۆلکەکەوہ لە پەناہەکی

سەرگوفكىتوھ بوو. شەپۆل و زەمانىك نەبوو كە خەلكى بتوانن دەگەلى دەرچن يا وەدواكەون- ھەر دەتگوت زەمانە لەپېش مېژووھە لەجىي خۆى چەقبوھ و راوھستاوھ. تەنيا شەپۆلى گۆرانى نەبى، كە زەمانىك بوو ھەر كەسىك لەولارا دەھاتوھ جلوبەركىكى سەير و سەمەرە و پىلاوئىكى عەنتىكەى دەگەلە خۆى دىنايوھ. ئەوھ نىشانەى ئەوھبوو كە لە شوئىتئىكى دىكەى سەر ئەم گۆى زەبىيە ((مۆدە)) يەك داكەوتوھ، كە ھىشتا نەگەيوھتە ئىرە- و ھەركاتى كە شتئىكى وا دەبوو ئەودەمى ھەستىاندەكرد و بەويان دەزانى كە بىجگە لە خۆشيان مرۆقى دىكەش ھەن. بەلام كە ئەو شتانەيان بۆ روون دەبوو دەيانزانى، ئەودەمى غەم دايدەگرتن و ھەراسان دەبوون- وەك ئەوھى تەنيايان لا باشت و پەسەندتر بى. جارئىكيان كورى پەخشدارى دوو چەرخىەكى ھىتا كە خەلكى پىيان دەگوت ئەسپە ئاسنىنە، ھەموو سست بوون، لەوھى كە ناوا بەو شىوھىە لەسەر دوو پىچكان دەروا و ناشكەوى، و لەوھش سەرسام بوون كە خەلكى لە شوئىنانى دى چەند بىكار و بى ئىشن- ئىدى ئەوشتانە لەسەرسامى و سەرسوپھىنان و تىپرامان بەولواوھ ھىچى دىكەيان بەدراوھ نەبوو... كۆلانەكان ھەر ئەو كۆلانە كۆنە دىرئىنەبوون- كۆلانئىش نەبوون؛ ھەروا سەربەرەو خوار كە يەك بوون و ھىچى دى. ئەوھى لەولارا دەھات زنجىكى قوت دەكردەوھ. جارى وا ھەبوو ئەو زنجانە سەرچەقى رىيەيان دەگرت و جارى واشبوو دوور لە رىيە خۆيان بەسىنگى تەپۆلكەكىنە دەنوساند و لەوييان دروستدەكردن. لای خۆرھەلاتى تەپۆلكەكەوھ ((كۆنە بانە)) بوو كە گەرەكى سەرەوھى شارى بوو و دەكەوتە خوار تەپۆلكەكەوھ. تەپۆلكەكەش بۆخۆى ئەوھ گۆرستان بوو؛ ئەوھ شەقام ھىچ كە ھەر نەبوو، ھەموو شوئىتئىك ھەر خۆلە پەتە و قور و چلپاو بوو، تا رۆژئىكيان كتوپر سەرباز پىوھربوون، و ئەو كۆختە و زنجانەيان ھەموو تىك و پىكدا. وەك ((زەمانە)) وەختى ھاتبى... بەلام نا، ھىشتا دوور بوو؛ چونكە ھىشتاش تا چىشتەنگاوى خەلكى ھەر دەخوئىدا بوون و تازە دەھات مېزەرەكانيان بەسەر دەموچاوى خۆياندا ھەلدەكىشا و چىشتە خەويان دەكردنەوھ - دەيانگوت سوننەتە - بەو شىوھىە زەمان بەدەست سوننەتپوھى پەلە قازەبوو.

رووى مالىيە مە، رىك بەرامبەر دەروازەى دامو دەزگای كەلایى رەجەبى بوو، ھەركاتى خانەكان ھاتبانايە شارى بە بەردەمى دەركى مەدا تىدەپەرىن: مىلى كۆلانئىيان دەگرت و دەچوون تا دەگەيشتنە پەنا مالىيە مەلا ھەسەنى و لەوئوھ، بە كۆلانە تەنگەبەرەكاندا، لە بەرامبەر مزگەوتى گەورەوھ سەريان دەردىنايوھ، كە دوكانەكەى بابەگىيانئىش رىك بەرامبەر بەوى بوو.

جگە لەو خانمانە ھىچ ئافرەتئىك بەجلى مۆدە و پىلاوى بەرزەوھ نەدەھاتە دەر و بازاران. خانەكان بە سفورى و سەروپرچى كورت و رووتەوھ دەھاتنەدەرى و دەگەرآن. ئەلبەتە پرچى ھەموانىش ھەر كورت نەبوو. بەراست پرچى كورت چۆن بوو؟ ھەروا بەدەم رىوھش؛ دەدان، و پىدەكەنن، و بەم جۆرەش زۆرجاران دەكەوتنە بەر پلار و قىزويئىز و تانە و تەشەرى تىكپراى رەشە خەلكەكە. رۆژى دواى قسەكانى عەبە و رچە بوو كە ئەو (خانم) ەم دىت: دەمى نوئىزى عەسرى- لىرە دەمى نوئىزان نەبوایە، كەس نەپدەزانى كات چ وەختە. مەگەر كاك صالح يا حاجى سەعدوللات دىبايە، يا ھەر بەتايەتتى چوبابى و قىروسىيات لە خۆت كەردبايە و لىت پرسىيان سەعات چەندە. لە ترسى ئەوھى نا كە پىت نەلئىن، زۆرىشيان پىخۆش بوو، بەقسەى ئىمەى مندالان، بۆ خۆيان بەدواى مشتەرىياندا دەگەرآن. بەلام بۆ چىت پرسىبايە؟ ھەر تەنيا بۆ گەنجەفان، دەنا ھىچى دى و ئىمەش ئەو جەفەنگانەمان دەكردن: كاك سالىح يا حاجى سەعدوللا كە يەكى دوو كلىلەى چوكەلەيان بە زنجىرى سەعاتەكانەوھ ھاتبوونە خواری، زنجىرەكەيان دەگرت و سەعاتەكەيان رادەكىشا و لەبەر باخەلئىيان دىنايوھ دەرى. سەعاتى ((ئەبو داغمە)) بوو. سى قەپاغ، ھەر بۆ زىاتر پاراستنىش قايشئىكيان بۆ كەردبووھ كىف و بەرگىكى مەخمەرى سەوزىشيان بۆ درويبوو... كاك سالىح يا حاجى سەعدوللا سەعاتەكەى لە كىفى دەردىنا، زۆر لەسەر خۆ؛ بە قامكى گەورەى دەستە راستى قورمىشەكەى پال پىوھدەنا تا، سەر قەپاغەكەى بلند دەبوو. ئەودەمى سەعاتەكەى بە گۆبىوھ دەنا و دەبىگوت: ((دوو سەعاتى ماوھ بۆ سەر دەستەى)) يا ((سى سەعات چارەك كەمى لەسەر دەستەى لاداوھ)) كە ئەوھ بۆ ئىمەى مندالان و تەنانەت بۆ گەورەكانىش مەتەلئىك بوو، ھەرچەندە وامان خۆ پىشان دەدا كە ھەر ئەوھمان دەوى و ھەر ئەوھى كە ((يەك چارەك كەم)) لەسەر دەستەوھ زۆرباشە و لەوھش باشت نابى و دەستمان دەكرد بە پىكەنىنى. يا راستە و راست دەبىگوت: ((قورمىشم نەكردوھ و نوستوھ)) و دىسانەوھ سەعاتەكەى بەگۆبىوھ دەنايوھ، رایدەوھشاند، ئىنجا قەپاغەكەى پشتمەوھى بەسەرە نىنۆكى دەكردەوھ و بە يەكئىك لە كلىلە چوكەلەكان سەعاتەكەى كۆك (قورمىش) دەكردەوھ و ھەلى دەستاندەوھ و ئەوجا سەيرئىكى ئاسمان و خۆرە تاوئى دەكرد- ئەگەر خۆر بە دەروھ بايە- دەنا ھەر سەيركردنى دەوروبەرىيە بەس بوو- و بەكلىلەكەى دى و ھەر لە پشتمەوھ سەعاتەكەى جووت (مىقات) دەكردەوھ...

له لای بابه گیانه وه له سهر که ره ویتته که دانیشتبوم، و سهیری دوکانه کانی نه بهریم ده کرد، که مەم بە که لاشوشه کانی نیو گیرفانییم ده کرد. رۆژانه که مەم هەر سەر له بهیانی وەرگرتبوو، هاتبووم بای بالی خۆم بدهم، یا ئەگەر شتیک هەبێ ببه مەوه مالتی - که کتوێر خانمەکان پەیدا بوون. هەر که هاتن بابە گیان سەری بلند کرد... چواربوون، خانمە تازە که شیان ده گەل بوو: له پێشهوهی هەمووان بوو. دووی دیشی له پشتهوه بوون؛ یه گیان خەریکی دەزوی غەرغەرە کرینی بوو له کورپی حاجی سه عدوللای - دیاربوو به سەر جامخانە شتەکاندا چه مابوو و سەریشی کردبوو سەر کورپی حاجی. تازە که یان به رهو لای دوکانی بابە گیانییه وه خشی - جووته پیتاویکی به دهسته وه بوو.

هەر که باوه گیان گوپی له تهق و تۆقی پیتاوه کانی بوو سەری بلند کرد و سەر نه کانیان گهینه یهک، دیتیم وهک جندوو که یان به ده موچاویدا هه لپرتییبی رهنگیان تیکچوو، و ههردووکیان له جیبی خۆیان وشک بوون و سپی هه لگه ران.

... بابە گیان هه روا وهک خۆی بوو... خانمی تازە هه ره وهک ریی لی گۆرابی یان هه له یه کی زۆر گه وهی کردی، له سه رپاژنه ی پیتی سوپا یه وه به شله ژاویه وه وه دوور که وته وه... خانمە کانی دی له پرمه ی پیکه نینییاندا، و کردیانه هه را.

((هه ی خاکی دنیا مان به سه ری! مه شه دی خۆ کچه ت نیوه گیان کرد!!.. چاومان روون، هه ر تۆ مابووی، تۆش؟!... قه مەر... قه مەر...)) ناوی خانمی تازە قه مەر بوو ((قه مەر، وه ره، وه ره مه ترسه، مه شه دی سه ودا سه رت بووه، مه ترسه، ناتگه زی!!)) باوه گیان ناراحه ت بوو؛ چاوی سور هه لگه ران، رهنگی رهش داگه ر، تاخر له پیتش دهر و داروسییان جوان نه بوو تاوای ببینن. کاتی خانمەکان بابە گیانیان ناوا دیت لیاندا و رۆشتن. قه مەر خانم له بهر دوکانی کورپی حاجی سه عدوللای پشت له دوکانی بابە گیانییه وه راوه ستابوو من ده وه مه یدا هاتبوومه بهر دوکانی. یه کێک له خانمەکان به دهم پیکه نینیه وه وه دووی که وت. گویم لیبوو زۆر به سپایی گوتی: ((نا... پیتاویکی دیم هیناوه... کاره کهم لی هه لوه شایه وه... ده بی سه ره له نوێ نه وه هه موو رییه ی بکوتمه وه!)) و ده قوچه که و ده زوی غەرغەرە کانه وه راما. جوان بوون... بابە گیان هه موو دهستی خوین بوو؛ درپوشه قامکی هه لدرپبوو؛ دهنکه ئاره قه ی سه ره نه یای، که تازە ده هات

هه لوه رن، دانیشتبوو؛ گه رده نی سوورو پر چرچ و لۆچ و ماندووشی شه لالی ئاره قه ی بسوو... هه واش گه رم بوو.

له و رۆژه وه ئیدی نه مدیته وه ده گه ل خانمەکاندا بێته وه بازاری، یا بی په چه و چارشیی بیت: هه ره وه که فه رنه نگ خانمی به ته نی ده هات، و چارشییوشی ده گه رته وه... زۆر به که مه یش ده هات... تا نه وه نده ی وه بیرم بی له یه ک دوو جارن به ولاره تر نه هاته وه. به پێچه وانه ی خانمەکانی دیکه وه که به به رده رکی مه دا تیده په رین، نه و رییه که ی ده گۆزی و به به رده می مالتی پوره فاتیما ده رۆیی نیمه چوو بوینه سه رجیی، من و مه لیحه و دایی پیکه وه ده نوستین. بابە گیان نه و رۆژه درهنگه ر هاته وه؛ هه ر له ئیواریه لچ و لیوی پیکادا بوون و گرژ و مۆن بوو، دایی ده یزانی له سه رپیتیه و هه ر دهستی بده یه ده ته قی، هه ربۆیه هیچی نه گوت. به پێچه وانه وه ده و جو ره سات و وه ختانه دا که بابە گیان غه م دا یده گرت نه و زۆر میه ره بان و هیور و ئارامه تر ده بوو ده گه لیدا. من تا ئیستاش سه رم له کاره کانی دایی هه ر دهنه کرد: بۆ خۆی هه ر هه لی لی هه لکه وتبایه نه وه گریانه که ی له بن برۆیان بوو و فرمیسکی ده هاتنه خواری، به لام هه رکاتی من یا مه لیحه - زیاتر من - بگریه ی نه و خیرا ژیر ده بیته وه، و فرمیسکه کانی راده وه ستن. هه رکاتی بابە گیانی غه م و گه رگه رت و تیگه راییه کی هه بایه هینده ی به گه رمی و خۆشه ویستی و میه ره بانیه وه ده واند هه ر مه پرسه... به رده وام ده ور و خولی ده دا - به و له شه داته پیوه شییه وه. نه و شه وه بابە گیان ده می له هیچ نه دا. گوتی سه ری دیشی. داییش له یه ک دوو پاروانی زیاتر نه چوو سه رزاری.

مه لیحه نوستبوو خه ونی حه وت پاشایانی ده دیت؛ من هه ره که خوی هه موو ده میم، په تووم ده خۆه پێچابوو و چاوه ری هاتنی دایی بووم، که بابە گیان گوتی: ((واچاکه ورده ورده خۆمان خړکه یینه وه... وه ری که وینه وه!)) و هه ناسیکی سارد و قوولی هه لکیشا. رهنگی په ریوی روخساری و ساردیه هه ناسه کهیم ده بن په توویدا دیت و هه سته پیکه کرد.

دایی به دهنگیکی نه رم و نیان و چاوه رییه، گوتی: ((برۆین... بچینه کوی؟)) روخسار و سه رنج و چاوه نیگه ران و ده موچاوه داچه کیوه که ی ویشم ده دیت... ((بچینه وه لای خۆمان؟)) دهنگ و تاوای قسه کانی له لایه کی پر له غه م و حه سه رت و له لایه کی دیشیه وه پری حه ز و ئاره زوی گه رانه وی بوو. بۆ مه گه ر چ بووه... شتیک روویداوه?... باشه، خۆ تۆ هه ر بۆخۆت پیتش چه ند

رۆژتیکان چاکه و پیاوه تیبیه ئیڤهت باس ده کردو- داگزابوو یه سهر و پۆته لاکى شیخ زهینول عابیدینی و ده تگوت ئه و له خوا نه ترسه ی که پاشه مله زمان له و خه لکه باشانه ده کوتی و ده لئی واده کهن تاوا بچی و پیاوی ده خۆن و گوايه ده گه له مه کێرد و په نیرن... ههر بۆ خوشت بسوی ده تگوت که ئه و خه لکانه سه گه که یان سه د شیخ زهینول عابیدین و شیخ عه لی و مه لا ره جه ب عه لی دینی- ها وانه بوو؟).

بابه گیان دیسانه وه به زمانیکی زۆر غه مبار و ئاوازی دهنگیکی یه کجار شیواوه وه گوتی: ((با)). پیده چوو ده بیر و خه یالانه وه راچوو بی، چونکه خو و خده ی خۆییو هه رکاتیکی و ابایه ریشی ده خوراند. ((با... خوا هه لئاگرئ خه لکه که ی زۆر چاکن. به لام... به لام هه رچه ندی سه ری خۆم دینم و ده به م ئیڤه به که لکی ئیمه نایه. لیڤه ئیشیکی وانییه... قوتابخانه یه کی وای لی نییه... ئه وه ی که هه شه هه ر قوتابخانه نییه... هه رنه بی خۆ پیوستیت به یه کی که ده گه لی هه ستی و دانیشی و هاموشوی بکه ی و هاموشۆت بکا... ئه وه هه ر بۆ خۆت یه کسه ر زیندانیه کی ته وای... هه موو شتیڤ سنوریکی هه یه)).

دوای تاویڤ ((سه ره رای ئه وه ش، ئه و کچه ش ئه وه گه وه بووه... هه رنه بی له بهر منداله کان ده بی لیڤه برۆین. پشت به خوا هه روا پاره ی ئه و که ره ویتهم بۆ جوربی وهری ده که یین- نامه وی چاو به ره ژیری وه ستا عه لی بم و به قه رزاری برۆم- هه رچی هه مانه هه مووی له وانه وه یه)). وه ستا عه لی دارتاشی ده گوت، که تازه ربا یجانی بوو. ((ورده شتیڤیکش به حاجی عه ولای ده بباغ و وه ستا فه یزوللای قه ردارم... به هه ر حال ده بن باری قه رزاندان، ناتوانم هه روا برۆم و به جیبیان بیلم- خوا هه لئاگرئ، پیاوه تیبیان کردوه... به لام هه ر که ئه و قه رز و قۆلانه م سه رو به رکردن و پاره ی ریبهم دابین کرد، پشت به خودا وهری ده که یین، تا بزاین خودا چی بریوه ته وه!)).

دابی هه ناسیکی هه لکیشا و گوتی: ((خوا مالیان ویرانکا ئینشاللا که ئیمه یان وا ده ره به ده ر کرد!...)) به دهنگیکی کزه له وه که چاوهرپی هه والئیکی گرنه گ بوو، ئیدی خۆ دایی خوا سه لامه تی کا له هه زار ئاوازی ده خویند. گۆشه یه کی په تووه که ی له سه ر لادام تا بزانی به ناگام یا نوستووم- پیده چوو میشک و بیری په رت بن- نازانم چ ئامازه یه کی بابه گیانی کرد، یا سه رنجی بابه گیانی چی تیدا بوو که وا له پر باره که ی گۆری و که وته سه ر تورکی گوتنی. زۆر به ده گمه نیان قسه به تورکی ده کرد، مه گه ر کاتی و ابایه که نه یانویستبایه ئیمه تیبگه یین،

هه رچه نده له دوایه، جا درهنگ یازوو شتیڤ هه ر تیده گه شتین. هه روا له بن جیوه گویم قولاغ کردبوون تا به لکه ئی سه ره په تیکم ده ستگیربی. گوتی: ((بو گون بیزم سلیطه خانم گوردوم... ها، بوردادی!))⁽¹⁾ رسته ی دووه می قسه کانی به وه لامی سه رنج و روخساری دایی ده چوو. که من چاوم لی ئی نه بوو. درێژهی دایه ((په تیاره خان!)) که ئه و قسه یه ی یه ک دنیا نه فره تی لیوه داده باری... به لام نه فره تیکی پر به زه بیانه.

دابی قریشکه یه کی کزه له ی لیوه هه ستا، و به توندی چه پۆکیکی له سه رو روو و گه رده نی خۆیدا... دیاربوو زۆر ئالۆز و شیواوه و پشوی سواره. ئیدی بابه گیان هه چی دی نه گوت. دابی وه ک سه ر لی شیواوان، به دهنگیکی له رزۆک و گه رووی پر گریان وه گوتی: ((اکبر آقا، سن الله، مدن جانی، دوز دیرسن یا باش باشه گویورسن!))⁽²⁾ ئاوازی قسه کانی پارانه وه یان تیدا بوو.

بابه گیان گوتی: ((هوم! باش باشه!))⁽³⁾ دنیا یه ک ناتومیدی و تیمان و سووکایه تی ده ئاوازی قسه کانی ده نگیان ده دایه وه. ((خیر، گوردوم... چخ گوزل داگوردوم... اوزگوز و منن!))⁽⁴⁾ وه وه ک ((هینج)) بدا- وام هاته به رگۆی. به لام نه مویرا سه رم له بن په تووه که بینمه ده ری، هه رچه نده هه موو له شیشم وه سه ر ئاره قه ی گه رابوو. ده کاتیکیدا که جیبی باوه رپیش نه بوو، بابه گیان هه رگیز نه ده گریا. دابی بیده نگ بوو- ئه و له پر مه ی گریانیدا... ئیدی ده رکه وت که قسه کانی هه یچ گومانیکیان تیدانییه و دایی چ قسه ی نه مان. بابه گیانیش هه چی دیکه ی نه گوت... دابی له هه یوانی راوه ستاوه و به واتی وره وه ده ترۆیکی داره بییه که یه وه راماره. من له جالۆکه یه کی یه کجار زۆر وردیله ی ناو تالی ته ونه نادیاره کانیه وه رامام، که هه روا به رده وام خۆ بیڤه به ویدا ده دا. قه لیڤ چله داریکی به ده ندوکیوه گرتوه، خه ریکه له نیوان ئه و دوو لکه ی داده نی که له پیشدا وه ک پیوابیه تی. هیئدیکی به ده ندوکی جی گۆرکی پیده کا؛ فره تی ده کاته سه ر لقه که ی ته نیشتیوه، له دووره ویرا ته ماشا ده کات و سه رنجانی لیئده دا، دوایی دیتته وه به سه ریدا دیت و ده چی- له درێژییه وه- پرا به تا قیده کاته وه داخوا نیشته وه و جیبی

⁽¹⁾ ئه ورۆ ده م هه راش خانم دیت... به لئی، لیڤه یه.

⁽²⁾ ئه که راعا، تووبی و خودا، توگیانی مه مه دی (مه مه د عه لی) به راستیه، یا هه ر ده ته وی سه رم بکه یه سه ری.

⁽³⁾ ئهم! سه رکردنه سه ر.

⁽⁴⁾ نه خیر، بۆخۆم دیت، چاکیشم دیت، هه ر راست به و دوو چاوانه ی خۆم.

خۆی گرتووه یان نا؛ پێدەچی دلتیا بێت. بەلام نا، هیشتا ماویەتی. دوایە بە باری درێژیەیدا دەپێوی و ئەوجا بەسەر ئەو دوو لکەمی پێشاندا کە چلەدارە کەمی لەسەر داناوە ری دەکا... ئی... بەروالەت چ کەموکەسرییەکی نییە. ئەو تاقیکردنەوه کانی خۆی تەواو کردووه، و دەو دەمیدا نێرە قەلەکش چیلکەدارێک بەدەندوکیۆه دەگاتەوه جی. هەر کە ئەو دەگاتەوه قەلەداکانە کە خۆی گیف دەگاتەوه و دەروا. نێرە قەلێش تاقیکردنەوه کان دووبارە دەگاتەوه ((ئای لەو ژنەگیلە- خۆ ئەو جێیە کەمی لەقە!)) ئەو هشی لەخۆ گیف کردنەوی و پەرو بەل داچۆزان و چاوه خڕەکانی و سەرقیت کردنە و پێرا دیارە.

((قار)) یکی کە لە کاتی گەڕانەوهی مێیە کەیدا لی هەلەدەستی، ئەویش هەر ئەومانایە دەدا. دایە هەروا کز و مات راوەستاوه - دیارە کە دە دەریای بیر و لیکدانەوه و ئەندیشە قوولدا خەریکی پەلە قازەیه: ئەوانە، ئەو تازە خەریکی ما و هیلانە دانائین، کەچی ئەو دەبی ئەو هەمی کە پێکییەوه ناوه هەلیۆه شینیتەوه و کاولی کاو لێدا بپروا... بۆ کوی؟ - دیسانەوه بۆ قیسەت ئاوابە! ئەگەر قیسەتە کە ئەو هەبی، واو دیلا بۆ ئاوابیە کەمی. ئەوانەش دیارە هەرۆک مە ئاوارەن، دەنا ئیستا کوا کات و سەردەمی هیلانە دروست کردنییە - هەلۆیەک (کۆلارە) راست بەسەر هەساری مەیدا خول دەدان؛ چاوم لێیەتی هەروا سەری بەم لاوادا بەدەدا و چاوان دەگێری. دوینی یەک لە جوجکەکانی فراند؛ هەرچەندە مریشکە کە ماویە کەمی و دەو کەوت و خۆی لی گیف کردووه و بەسەریدا قیقاند و بە دەندوکانی وەرگەرایە، بەلام هەر بی سوود بوو، فراندی هەر فراندی - و ئەو ئیستاش هاتۆتەوه. بەردیکی هەلەدەگرمەوه و بەهەرچی هیزی قۆل و بازووم هەیه دەیهاویم. کە ئیمە دە هەساریدا دەبینی دور دەکەوتەوه، بەلام وا دیارە هەر سووری لەسەر ئەو هەمی بە جوجکەکان رابگا. مریشکە، بی تاگا لە هەلۆیە، خۆی دەخۆلی گرتووه و هەروا پێپرکەیهتی؛ لە دوو جوجکانی زیاتریش لەبەر نەماون. یەک لە جوجکەکانی لەسەر پشتی هەلێشتووه، ئەویدیشی لە تەنیشتیۆه نوستووه. جوجکەکان تازە فێرە ((پێپرکە)) بووینە. لە شپۆه جوولانی پی و خێراییه جوولانەوه یانرا دیارە کە لاسایی هەرەمەکیانەیان بەسەردا زالە و ئەو کارانەش زۆر بەراشکاوانە وەک گەوره و بەسالداچووان ئەنجام دەدەن؛ وریایی و زیتەلەییەکیان جیی سەرنج و تیرامانە: وەک پارچە کچۆلەکی کە پیتاڵۆه گەورەکانی دایکی لە پی دەکات و خۆی وەک گەوران دەنوینی، تا بلین: ((سەیری، چەند گەوره بوومە؛ بۆ خۆم خەریکم چینه دەکەم!)) جاری وایە واخۆ پێشان دەدەن کە ماندوو بووینە، و وەک گەوران سەر و ملیان قیت دەکەنەوه و

بەولاوایدا دەگێرن، بەلەکانیان شۆر دەکەنەوه و بن بال و پەرەکانیان بە دەندوکی دەخورن، یانی کە خۆیان دەدۆزن و لە غەم رەخسبون، دوایە خۆ رادەوهشیین؛ پەری لامیلیان گەرژ دەکەنەوه و دەست دەکەن بە جۆکە و جیکەجیک - هەرۆک پەلەوهری گەوره. ری دەکەن و سەریان بیرو بەویدا بەدەدەن و دەجوکین، بی ئەو هەمی دەنکە دانیک چیه هەلیگرنەوه، هەرۆک گەوران - بی گویدانە دایکیان - و هەر کە داییش دانی بۆ رۆکردن، ئیدی ئەو بەلان لیک دەدەن، و خۆ پیکتر دادەدەن و پالان پێکەوه دەنن... دایە دە بارودۆخیکی سەیر دایە: هەمیشە هەر لەبەر پەنجەرێیە. لایەکی سەریۆشە کەمی بە ددانی دەگری و دادەنیشی - وەک چاوه لە ری کەسێک. هەر کە یەکی لەلای سەرگوفکە کەوه دەرکەوت ئیدی ئەو ئەو بە دووچاوی نیگەران و بە قوولداچوویەوهی، وەک دوو چاوی روونکی دووربینی چاوه کانی تیندەپری، و هەرکە ریبوارە کەشی بۆ روون بۆوه، ئیدی ئەو لەسەرەخۆ دەکشیتەوه و خۆی پەنا دەداتەوه.

رۆژیکیان خافی تازە هاتووی هەمەدانی لە کەناری تەپۆلکە کەوه بەخۆ بە چارشیوی سەریهوه وە دەرکەوت، و ریچکەمی رۆینی بەره و لای مائی پووره فاتی گرتەبەر. دایە کە لەبەر پەنجەرە کەوه دانیشتبوو بە گورجی کشیهوه؛ دووبارە هاتەوه پیی - وەک یەکی زۆر حەسرەتە و مەندی برسی کە دواي ماویەکی زۆر خواردینکی خۆش و بەتامی لەبەر دەمی خۆیهوه دیبی و ری دەست بۆ بردنی نەبی: هەموو قورساییه لەشی خۆی بردبووه پیی؛ کە هیندەمی نەمابوو بەسەر سەردا بکەوتتە هەویانیه، دەتگوت دەیهوی لە پەنجەرە کەپرا بفریتە دەری. تاگای لە ماسوولکەکانی دەموچاوی برابوو: دەمی بەش ببۆوه، دەموچاوی داچۆراوتر و چاوه کانی لە جاران قوولتر و کراوتر و بی ئارامتر دیاربوون؛ سەرنجی تیژی چاوه کانی وەک دوو دریشیهی تیژ چارشیوی ئەو سۆزانییهیان کون کردبوو و بەناو لەشولاریدا دەگەران و نەرموئۆلی ئەو لەشولاری ئەو تازە نەمامە شلکەیان دەکێلا. هەر کە ئەو لەپیچی داوینی لای خواری مائی پوره فاتییدا تیپەری دای بی ئیختیار بە پشتداکەوت، و سەری بە تەپەیهکی ترسناکەوه، وە دیواری کەوت. مەلیحە زیرکەندی و بەرهو لای وی غاردا. بە شلەژاوییهوه، سەری هاویشته سەرکۆشی خۆی. رەنگی روخساری دای وەک مردووی سەرتاتە شۆری لیبهاتبوو؛ و لیبەکانی وشک هەلاتبوون، و دەماری ملی خیراخیرا لیبەدا. مەلیحە، هەروا بەشلەژاوییهوه، بەگریانەوه هاواری کرد ((حوسین... حوسین!)) رامکرد ((حوسین - ئا... خیراکە، دەبجوئیه داوهشی!)).

ئاۋەكەم برد؛ مەلىحە ھەر لەۋى، لە ژورۇى، ئاۋەكەى دە دەستى خۆى كرد و بە پەنجەى بەسەرۋچاۋى دايدا پۇاند؛ ئىنجا بەچمكى لەچكەكەى سەر و دەموچاۋ و سىنگ و بەرۆكى دايسى وشك كردهۋە، و ھىندىكىشى ئاۋ بە دەمىداكرد.

چەند رۆژىك لەمەۋەر، بەرە بەرى ئىۋارى، ژن و زال لەبەر دەركى مالى پورە فامى دانىشتوبون؛ ئەۋى جى ئاپۇرەى ژن و كچانى گەرەكى بوو- ھەر گەرەكە بۆخۆى كەزى سىپىيەكى ھەبوو، و پورە فامىش سەرسىپى گەرەكى مەبوو، كە گەرەكى خوارى بوو. پىر و جوان دەھاتن، كچان لە گەرەنەۋى سەراۋ و سەرگانىيە لەۋىيان لادەدا، و ماندوۋىيەتەيە خۇيانىيان دەھەساندەۋە- و ھەموو لە ھەموو رازى دللى خۇيان بۆ يەكترى ھەلدەپشت و ھەۋال و دەنگوباسىيان پىك رادەگەياندن و دەپۇشتنەۋە.

كاك سولەيمانى -زاۋاى پورە فامى- كە لە پىاۋە دىيارەكانى گەرەكى و سەرۆكى فەرمانگەش بوو، ئىۋاران بۆ ئارەق خواردەۋى دەچوۋە دەم چۆمى. سىنيان بۆ دەرازاندەۋە و بۇيان دەبرد- ھەموو دەماندىت. جارى وا ھەبوو بەدۋاى يەكىك لەو خانمانەيدا دەنارد بچىت و گۇرانىيانى بۆ بلىت- ئەۋە ھەموو ئەۋانەمان دەزانى و ئاگامان لىبوو- ئەۋ رۆژەش، لەسەرچۆمى، لە دور را دىاربون- سى چوار كەسىك بوون. ھەر كە دەنگى ئاۋازى خانمى بەرزبۆۋە كتوپر لەشى دايسى ۋەك پىستى ھىندىك جانەۋەران كە شەپۆلى تايەتە لە دور را ھەست دەكەن، گۇرۇبو- گوتى ھەلخست و كتوپر تىكراۋو. ھەموو ژنەكان ھەستىان پىكرد، و ھەموۋىيان بى گويدانە پورە فامى، بەدەنگ و ئاۋازىكى داىكانەۋە گوتىان: ((دەك خىرى لە خۇتان نەبىن ئىنشاللا!...)).

لەو رۆژەۋە بابەگىيان رى خۆى گۇرى. لەپىشدا بۆ ئەۋەى بەرىيەكى خۇش و دلگىرو بەرفراۋانتردا ھىندىك پىاسە بكات، بە بەردەمى مالى پورە فامىدا دەچوۋە دوكانى بۆ ئىشى، كە بەكارۋانسەراى (خان) ھەسەن خانى داۋى دەھات. و بە كورته ھەورازىكىدا تىدەپەرى و دەچۆۋە بەرامبەر مزگەوتى. بەلام ئىستا بۆ ئەۋەى توۋشى كەس نەبى و توۋشى چاك و چۆنى و ھەۋال پىسىيە كەس نەبى سەبىنان زوو، پىش تاۋ كەوتنى لەمالپوۋە راست، بەشان و شەپىلكىكى داچەكاۋ و روۋىيەكى گۇر و مۆنەۋە دەچتە دوكانى. لە دوكانىش بە دەگمەن نەبى سەر بلند ناكات؛ دەدەمى كار كرىشدا زۇر بەدەگمەن بىرو ھۇش و سەرنج و دەستەكانى تىك دەكەنەۋە و پىكەۋە كارەكان ئەنجام دەدەن: جارى واىە ئىشىكى چەند بارە دەكاتەۋە: ھەر دەدروى و دەدروى،

و داۋى تاۋىكى ئەۋەى درۋىيەتى، ھەلدەۋەشىنئىتەۋە، و لەبەر خۆيەۋە دەست دەكا بە جنىۋدانى ئەۋ ھەست و ھۇش و پەرت و بلاۋىيە خۆى. جارى واىە ماۋەيەك تاكە پىلاۋىكى سەرکۆشى لەبىر دەچىتەۋە، و ھەر لەخۇرا ھەناسان ھەلدەكىشى. زۇرجاران ۋەلامى پىسىيان دەبەزىنى و ۋەلامى بى جى دەداتەۋە... تىكشكاۋە، ھەموو دەمى لىۋەكانى وشك، و سەرو لاملى شەلالى ئارەقەن! بۆ ئەۋەى زۇر نەچىتە مزگەوتى بۆ سەراۋى ئاۋى كەمتر دەخواتەۋە. بۆ دەستنوۋىزى عەسرانىش، كە كۇلان و بازار چۆلن، دىتەۋە مالى. ئىۋارانىش بە درەنگانىكەۋە دىتەۋە مالى- بەتايىيەتى ئەۋ دەمانەى كە خەلكى ھەموو چوونەتە مزگەوتى بۆ نوۋىزى ئىۋارى؛ ئەۋ كاتانە ئىدى ترسى تىك ھەلدەنگوتنى مشتەرىيەكانى كەلاىى رەجەبىش نامىنى.

ئاي كە تىپەربوۋنى مشتەرىيەكانى كەلاىى رەجەب بە بەر پەنجەرى مالى مەدا، بەخۇ و بە شوۋشە ئارەق و ئەۋ گۇرانىيە سەرخۇش و مەستانەيانەۋە چ ئازارىكى گەۋرە و ژان و دەرد و رەنجىكى كوشندە بوون بۆ داىى! ئەۋە ئىستا تىدەگەم.

جاران دەمە دەمى خۇراۋاى، سەرۋەختى ھاتنەۋەى بابەگىيانى، مەلىحە ھەيوانى ئاورپىن دەكرد و گەسكى لىدەدا و قالى و بەرەى رادەخست و سەماۋەرى تىداۋىشت و قۇرى و پىالەى لە دور دادەنان- و داىى لەبەر سەماۋەرى دادەنىشت، تا باۋەگىيان دەھاتەۋە. مالى مە روۋى بەرەۋ خۇراۋا و بەرامبەر بەچىاي پىر سولەيمان بوو، بەراستى زەرەدە پەرچوان بوو، بابەگىيان زۇرجاران، شوۋتى، كالكە (گندۆرە) يا ترىى دەگەلە خۇيدا دىتايەۋە. ھەموو لە ھەموو دادەنىشتىنە دەمەتەقى و چا خواردەۋى. نانى ئىۋارىشمان ھەرلەۋى دەخوارد. خەلكى ئەۋ شارۋچكەى مە ئەگەر ھەيوانىان ھەبايە، لە ھەيوانى و ئەۋەى نەشىبايە لەسەربانى و دەنا لە ھەسارى نان و چاى ئىۋارانىيان دەخوارد. بەلام دوتىنى بابەگىيان فەرمورى كە ئىدى چىدىكەى وازى دانىشتنى ھەسارى نەماۋ؛ و ئەۋە ئىستا ھاتوۋىنەۋە ژورۇى و سەيرەكەش لەۋەدايە كە ئەم جارەيان داىى جىا لە جارەكانى دى كە ھەمىشە بەرپەرچى قسەكانى بابەگىيانى دەدايەۋە، و بە پالپشتىيەمەۋە شتىكى ھەر دەگوت، ئەم جارەيان ھىچ گوتى نەدايە ئەۋ ھەموو تەماشاكردنە پىر پارانەۋەى من و مەلىحە و ممتەقى لىۋە نەھات- ئىستاش مەگەر بە دەگمەن سەرىكى ھەلىپىن و قسىكى بكن.

* * *

غەمى ئەۋەدى كە مردوۋە و (تەلقىن) نەدراۋە و كەسى بۆ نەگىياۋە و كەسى بۆ نەچۆتە ژىر دارەبازەكەى و تەرمەكەى كەسى دەگەل نەبوۋە بۆ سەرقەبران و كەسىك نەبوۋە فرمىسكىكى بەسەر گۆرەكەيدا ھەلۋەپىنى... ھەموو ئەمانە ئەو دايكەى شىت و ھەيلان كىرۋە. ئىستا تىدەگەم... ئىستاش ھەر بەچاكى نا.

(۷)

باشە چۆن دەتوانى ھەست و نەست و خەيالى دىۋى ناۋەۋەى مېشكى مۇرۇق ۋەسەف بىرى كە ھەر جوۋلەيەكى ((بىرۆكە)) يەكى لى پەيدا دەبى كە دەتوانى دىنبايەك ھەستى دى دەخۇ بگىرى؟ ئەو ھەموو ھەستە بە چ تەرازوۋىك دەپپورى و دەگەل چ پىۋەرەكدا دىتتەۋە؟ نازام - سەرو بنى ديارنىيە؟ تا ئەۋپەرى غەم، تا ئەۋپەرى رەنج و مەينەتى! بەلى ھەموو ئەمانە يا بەشىك لەۋانە كە من دە لاۋاندنەۋەكان و ناۋازەكاندا گويم لىدە بوون كۆتايى و سنورىكىان نەبوۋ، كە دەيگوت:

((بەشى كەس نەبى دەردى دلى من
ھىند زۆرە غەمى بى حاصلى من
يە كىك دەزانى چىم لە دلدايە...
دلى پر غەم بى ۋەكو دلى من))

... بەو دوايىانە ئەمانەى ھەمىشە لەسەر زارى بو... و جارى واشبو لەپر بە ھەسارىدا ۋەك ۋە دوۋى كارىكى زۆر گىرگ كەۋى، دەھاتەۋە سەرى - تاۋىكى چاۋ بەۋلاۋلاى ژورەكەدا دەگىپرا - دوايى دادەنىشت و پەنجەكانى تىك دە ئالقاندن، يان بەرەۋ قىبلە لەسەر ئەژنۇيان دادەنىشت و ئەو سىنگ و بەرۆكە رەق و تەق و ئەو لاپانە شل و داچەكيوانەى دەكوتسا، كە ماندووش دەبو، ۋەك دەسكەۋانى، لەسەرەۋە تا كەمەرى ئىدى ئەۋە بۆ پاش و پىشەۋە دەھەژاۋ خۇى رادەژاند... لەپر ھەلدەستايەۋە و دەرگاي كۆمەدەنەكەى بەو كىلەى ھەمىشە بە بەرۆكىدا شۆرەبوۋە، دەكردەۋە؛ مقەبايەكى لى دەردىنا و توند بەسىنگى خۇيەۋە دەنوساند: ((ئۆھ، رۆلەكەم، ۋاى رۆلەكەم! ۋاى كۆرپە بىكەس و بىچارەكەم ئۆھ - ھ - ھ)) لە ئاۋازى ئەو ((ئۆ)) يە درىژەۋە لوۋردى ھەزاران گورگى برىندار دەھات. مائەكەى لى بسوۋە جىى ئازار و شەكەنجە دانى: دەگەل ھەر پارچە جلوبەرگىكى، كراسىكى كوپە دلبنەندەكەى، بە سەيركردنى ھەر پىاللە و قاپ و كەۋچكىكى كە رۆژىك لە رۆژان ئەو خۇشى وىستون، بە يادى ھەر

ھىندىك بەسەر نىۋەرۋىدە رابردبوۋ كە لەسەرقەبران ھاتمەۋە مالى. پەنجەرەكە لەسەر پىشتى بوو و دەنگى گىرمانى دايى كۆلانى پر كىر دبوو. كۆلانىكان ھەموو ھەتاۋبوون. ۋە ھەۋا تا دەھات گەرمتر دەبوو. يا رەنگە من لەبەر ماندوۋ بوۋىم ۋا گەرما بى. بەلام دالانى نىۋ مالى فىنك بو، و ژورەكەش ھىندە گەرم نەبوو. ھىشتا پىلاۋەكانم دانابوون و دانەنابوون، ھەر بەسەرپىۋە كەۋتمە چاۋگىران بەدۋاى خوار دىدا. دايى دەگەرمەى گىرمانىدا ھەستى كرد و مەلىحەش كە دانىشتبوو و دەگەلەۋاندا دەگىيا ھەلىستاندا تا شتىك بۆ بىنى بىخۆم... گوچكە نانىك تاداۋايە. ئىستا ئىدى ۋەختى گەمان نەبوۋ؛ دەرىش گەرم بوو. بۇيە ھەروا بەدەم نان جوينىۋە كەۋتمە گوى ھەلخستنى مۇسقىاى شىۋەنى. كۆتايى مانگى موحەررەمى بوو و خوا بۆدايى دابو، بەھەر بىبانوۋىكەۋە بايە ئىدى ئەۋە گىرمانەكەى لەسەر پى بوو. گىرمانەكەشى لەبەر ۋەبىۋو كە كەس نىيە بۆى بلاۋىتتەۋە تا ئەۋىش ((چاۋىك تەركا)) ئەۋە ھىچ كە شەۋ و رۆژى خۋاى چەندن ئەۋ چاۋى ھەر تەربوون. بەلام ژنانى گەرەكى بە ھەستى ژنانەى خۋيان و رەمەكىيە دايكايەتتە بۆنىكىان كىر دبوو. پورە گولەندام منداۋ بە باۋەشىۋە دەگەل پورە ناسكە و پورە فاتمىدا ھاتبوون. دايى دەگىيا و غەم و كەسەرى نىۋ دلا و دەروونى خۇى بە توركى دەردەبرىن - خەلكى ئىرە فارسىيە چاك دەزانن و باشىشى تىدەگەن، بەلام سەريان ھىچ لە توركى دەرنەچى. دايش ئەۋەى دەزانى - و عاليەى بەزۆر ناۋان ۋەك: گەۋرە و مەزلووم و ئاۋارە و بىكەس و بىدەر و بى پىشت و پەنا، دەلاۋەندەۋە. من ئىستا دەزام، كە دايى دەيزانى كچەكەى گىران و شىۋەن و فرمىسكى كەسە زىندوۋەكانى خۇى دەۋى، تا لە گۆرپىشدا بزانى كە كەسوكارىكى ھەيە بۆى دەگرىن و بۆى دەلاۋىننەۋە، و سەرو پرچ و روۋى خۇيانى بۆ دەرنەۋە و سىنگ و بەرۆكى بۆ دەكوتن. دايى دەيزانى - ھەموو دايكانىش دەيزانن...

په یوه نډیبه کې که ده گهل شتيکياندا بوبی، لافاوی دورد و نازار و غه می، سهريان ده کرد و تاماويه کې زور نه د نيشتنه وه. هات و هاوار و ناله و له خذانی مه ليحه ش نه وه ش سه ربارو بن بار.

دایې وای هه سته کرد که ئیدی ژيان بوی نه ماوه و خه رمانی ته مهن و خوشی و جوانیبه ی هه موی به رباد بووه. ئیستا هه موی شتيکی له بونی عالیه یدا کۆ کردبووه، ئینجا کاکه... عالیه رابردووبو، و ئیستا که نه ش ماپو به لآم هه ر هه موی شتيک بوو: ده ست و په نجه ی رهنگینی، کار و کردار و ناکاری، شه رموشکوی، می شک و هوشی)). وای! ساگر ت تیبه ری نه میری سوپای! مال و مندالت به کوی زوخال بن!) عالیه نه عالیه ی جارن نه بوو که ده خیال و بیری مندا بناسریتته وه، زوری به سه ردا تیبه ری بوو- له هه ر مه یدانیکی و له هیچ مه یدانیکیدا مه لیحه تۆزی نه ده شکاند. ده بوايه زه همه تیکی زور و هه ولتیکی زور بدرابايه تا ئی، نه وه خوايه شتيکی له وی بچی. خو هه ر کاتیکیش به یادی جارانه وه بی ناگایانه ناوه که یم به سه ر زمانیدا هاتبايه نه وه دایې خیرا چاویکی لی مۆر ده کردمه وه و وه که ده موچاوم به ته نی مه نجه لی ره ش کردبی! و به توور په یبه وه ده یگوت: ((بیس میللا، خه وت دیوه!)) و بابه گیانیش نیو چاوانی تیک دنا. زور جارانش -دایې- هه ر بوخوی مه لیحه ی به عالیه بانگ کردبوو- ئیدی ده رده که ی بی دهرمان بوو و نه ده شاردرایه وه- هه روا له خۆرا وه ده رکه وت- و بابه گیان چاوی لی سوورده کاته وه دایې ده لی: ((توه، له و هوش و گو شه ی که من هه مه، خوا بیبری! بوخوشم نازام ده لیم چی... تیکچوویمه!...)) و نه و جا داخی دلې خوی به مه لیحه یدا ده ریژی، به سه ریدا ده قریشکینی: ((کچی له گهل تۆمه... نه وه لالی، بو وه لآم ناده یه وه!)).

بابه گیان تا شه وی نه ده هاته وه، دایې سه ربه ست بوو، چه ندی گریابا- زوری سوود له وه هه له ده بینی. به ناوازیکی زور به سوژه وه ده یلاوانده وه:

((عه زیزام له ده ست دوردی جودایې

له چاوانم نه ماوه، رۆشنایی

گرفتارم به داوی دورد و غوربه ت

نه یار و هاوده می، نه ناشنایی))

نه وانه ی هه موی به فارسی ده گوتن، و ژنه کان ده یانزانی که غه ریبه یه، و دلې بو زیدی خوی ده سوتی، و کوره که شی چه پسه - و((غه م))ی هه یه. ئیدی نه وه نه یینیبه که نه بوو شاراوه. نه وانش در یغیان ده گهلدا نه ده کرد به گریان...)

پوره گوله ندام ده گهل ژنه کانی دی دانیشتبوو و به ده نگیکی نهرم سه ر دوولکه ی ده گپرانه وه. ده گهل نه وانه شدا جار جاره به خو شه ویستیبه کی دایکانه وه نه و کۆر په یه ی باوه شی که په نجه ی گوره ی پی خوی گرتبوو، ده کوشیدا خوی ده سینگ و مه مکی پر شیری هه لداویش ت و چاوشاریکی ده گهل داکیدا ده کرد، ته ماشای ده کرد و به ده م گریانپوه وه لآمی چاوه که شه کانی منداله که ی ده دایه وه: ئای له گوره یی دایک، کاتی که بو دلې خوی ده گری و بو خاتری دلې منداله که شی به چاوی ته روه پیده که نی. منداله که وه ک بزانی بارودوخه که ناسایی نیبه ده سته بچکوله خه په توره کانی به سه ر و روی داکیدا دینا و پیستی ده موچاوی هینده ی دی داده چه کاند، و سه رویرچی ده رنیبه وه و ده روخساری داکیه وه راده ما و هه ناسیکی کورتیله ی هه لده کیشا. ئینجا قامکی گوره ی پی به رده دا، و روی ترش و تال ده کرد. دایکه ش هه روا ناوه ناوه له نیوان گریان و فرمی سک هه لپشتنیوه، چاوه سووره هه لگه راره کانی ده گپران و سه رنجیکی پر سه رته ی کۆر په که ی ده دا، و هه رچه ند جاریکیش که وا ده کات هه ناسیکی ناکام -به لآم پر مانا- که نیشانه ی دورد و مه ینه تیبه کی زور بوون، که زۆر به شیان هه روا به خۆرای و له خۆره بوینه- له سینیه وه سه ره هه لده دا.

نه وه هه ناسیه بو چییه؛ بیر له چی ده کاته وه؟ بو تال و شیرینی و خوشی و ناخوشیبه دایکایه تیبه یه؟ بو په له قاژه و بی غه میبه منداله که یه؟ بو زورداری و زه بر و زه نگیبه گوره کانه، یا بو جه ور و جه فای رۆزگار ه؟ کی چوزانی... نه گوره و نه گوره تریش، که س تیناگا! چه ده گهل مندالیکی بچکولانه ی بی ناگادا ده که ی؟ ئیدی، منداله، ده گهل مندالیکی که به ده م گه مانه وه دنکه شخارتیکی لیده داو مالی ساگر تیبه ر ده دا چه ده که ی؟ ((هه ر ده یکوژم! نه تو بابیگرم... وه به رده ستام بی... هه ر ده یخنکینم! ئاپروو به ره یه! ده یکوژم!)) به لی، نه وه مایه ی ریسوایی و ئاپروو چوونیبه، به لآم کوشتنیشی هه روا ئاسان نیبه. نه وه دایک ده یزانی، بابیش هه رده یزانی... ((وه ره، وه ره هه ی به لاگیر! له خوینی خوت گه وزی!)) و پالنیکی پیوه ده نی، تا بچی بنوی؛ ده گهل پال پیوه نانه که شیدا رایده کیشتته وه به ره خوی نه کا

بكهوئى، تومەز پالەكە تۆزىك لە سنورى خۆى زياتر بوو... دەگەل ئەو شەدا ھەر بۆخۆى دەپھوئى نەكەوئى و نازارى پىنەگا، و لە دەستى بابى دوور بئى، چونكە ھەرچۆنئىكى بئى بابى پىاوه، دەستى قورسە... بەو بيانووه كە ((دیسانەوہ دەتەوئى بچىيە كوئى، بچى ئاگرئىكى دى بكهيوه)). لە بابەى بە دوور دەگرئى تا دەستى نەيگاتئى.

دەنگى تەپە تەپئىكى پئى ھات. داىبى بئى ئىختيار، بە روخسارئىكى نىگەرانەوہ، لە گريان وەستا. خودايە بۆ خۆت رەھمئىكى بكهئى!... نا، دياربوو چ پاسەوان و رەببىستىك لە گۆرئى نەبوون. سوارئىك لەسەر ماينيوہ بە بەردەركى مائىدا تىدەپەرى. ماينەكە زۆر بەكاوہ خۆ و بەدلگرائىبوہ ھەنگاوى داويشتن و رىبى دەکرد، و سوارەش ئاوزەنگى لىدەدا، و ماينەش نەك ھەر ھەنگاوى خىراتر نەکردن بەلكە لەجىبى خۆى چەقى و ئاوپى دابووہ و دەبىلانسد. داىبى، و ژنەكان، ھەموو بئى ئىختيار سەريان لە پەنجەرئىو ھىنابوہ دەرى و ئەو دىمەنەيان تەماشائى دەکرد. سوارەكە دەستەسرىكى بۆرى چلكنى وەبن چەناگەيوہ ھەلبەستبوو ھەردوو سەرى دەستەسرىكەشى لەسەر كلاوہ كوردبىيەكەيوہ گرى داوو، پىدەچوو ئەو خواوہ رۆبىنى ماينەكەى ھىندەى دى نازارى ددانەكەى زيادكا و خىراخىرا ئاوزەنگى دە خالىگەى دەكوتا، و جنىوى دەدان. دەو دەمىدا جوانوہ ماينئىكى قەشان و چوار پەل قەلەمى، كە دياربوو، زۆر نەبوو ببوو، بەكلكى قىتەوہ بەغار نزيك بۆوہ؛ چوار نالەيسەكى نەرم و جوانكىلەى بە دەورى داكىدا كرد، ئەوجا راوہستا و بەكلكى قىت و گوئى موچ و سەروكەللەى سەرسام و ساختە و قوماربازيبوہ تەماشايەكى پشتمەوہى خۆى كرد. سوارە دەگەل ناراحەتەشيدا زەردەپەكى ھاتئى، و گوئى: ((ھەى دەم ھەراشئى پەتیارە! بلى چوئىلەكە خۆت چى و گوشتاوت چى - ھەى ناكەس!)) ماينەكە لەسەرەخۆ كەوتەوہ رى، بەلام جوانوہى شەيتان ھەروا سەرسام راوہستابوو و تەماشائى جىبەكى دەکرد كە نەسوارە و نە ئىمە ھىچمان نەماندەدەيت، و ئەو جىبەش ھەر دە خەيالئى خۆيدا بوو كوئىيە. ھىشتا زوو بوو تايبەوئى ھىز و توانائى فرتودانئى خۆى بۆ راکىشانئى دلان بە تاقىكاتەوہ - يا خەرىكى مەشق كردنئى بئى - ھەرچى ھەبوو، ئىمە نەماندەدەيت. ھەر كە سەر و كەللەى داىكىشى لى و ننبوو، بئى ئەوہى سەبرى داىكى يا سەبرى سوارەكە بكا زۆر وشيارانە، بەغاردانەوہ بەرەو لای خۆراوايە تى تەقاند. واش دەرپەرى كە دەتگوت ھەر ئىستا نا ئىستا كوئرانە خۆ بە ديوارى مائى مىرزا شەرىفى قەپانچىدا دەدا، كە ديوارەكەى تا نزيكى مائى پورە فاتمىوہ ھاتبوو و بەجۆرئىكى وا كە مئشكى بپئى. سوار و ماينەكە زۆر

بەنىگەرانىبوہ ئاوپان لىدايوہ - ھەروەكو مە، كە چاومان تىرپىسو و متتەقمان نەدەكرد. ماينەكە ھەر دەبىلانسد، و جوانوہ قوماربازيكەش كە رىك بە ديوارىبوہ لەجىبى خۆى چەقىبوو ھاتەوہ و حىلەيەكى ناسك و كچانەى كرد، ھەروەكو بلى: ((لىرە-م، داىە!)) و بەغاردان ھاتەوہ لای داىكى. ماينەكە ھەروا بۆنئىكى پئىوہ كرد و جانوہكە زۆر سادە و ساكارانە ھات و خۆى دەداكى ھەلسوى، سەرى بردە بن زگ و نىوان ھەردوو پاشووى داىكىبوہ و سەرەگوانى، گوانەكانى گرت و يەك دوو مژى لىدا...

ھەر بە دىتنى ئەو دىمەنە سەر لەنوئى شىوہن و لەخۆدان گەبىبوہ پەرىپەرچەكەى ئاسمانئى و ژنەكانىش بەدايدا.

تەواوى غەم و دەرد و ناسۆرى دنيايەت دە لوورەلوورى داىبى و ئەو ژنانەدا دەبىست - تەواوى ناكامى، تالى و سوئرى، و ھەرچى ناتومىدبىيەك ھەيە: ئەو ناتومىدبىانەى كە ھەر لە بەرزو نزمى داووون. و ەك شەپۆلەكانى ھەلمى بەر ھەتاوى بىر و بەويدا بلاو دەبوونەوہ. پارانەوہ و گلەبى بوون، ناكامى بوون. لە خودا پارانەوہ بوو كە لە بىرى نەكات، گلەبى بوو لىبى كە ئەوى لە بىرچۆتەوہ و ناكامىش بوو لەوہى كە ناتوانئى پشتم بە كردارەكانى بىستەرى.

((ئۆزۆ و - وە)) لوورەى گورگى برىندار بوو، گورگى برسى، گورگى تازە زاو؛ كە برسبىيە و بىچووہكەشى ھەروەتر و ناشتوانئى بەجىبى بىلئى، چونكە دەزانئى راوچى ھەن، مرۆقى دوو پئى ھەن - لە ترسى كۆرپەكەى، كە لەوانەيە لە دەستى بچى و ھەرگىز نەبىيئىتەوہ، سەرەپراى ئەو غەمەى، كە من ئەوا تازە پەى بە بناوانەكەى دەبەم و ھىشتاش تەواوى لى دلئىا نىم، تازە خەرىكە بۆم روون دەبىتەوہ... كۆرپەكەى لە زىندانئىيە... ئەى خوداى ئاسمانان، دە كارئىكى بكە!... وائى، باشە ئاخى ئەو سىنگ و بەرۆكە رەق و تەقە چەندى غەم تىدا جى دەبىتەوہ خودايە؟

تەواوى ئەو نووزە و لاواندنەوانەى داىم ھەموو ەك دەنگدانەوہى دەنگئىك، كە دەمئىكە كپ بۆتەوہ، دەھانتەوہ بەرگوئى و دەلاپەكى مئشكەدا ھەلمگرتوون. دياربوو كە رەگ و رىشەى غەم و خۆشەويستبىيە ھەروەك خۆيان مابوونەوہ و ھەروەك خۆشيان رىك و پىك و بەردەوام بەدەستئىكى داىكانە لە ناخى دل و دەرووندا ئاودەدران، و چرۆيان دەركردبۆوہ و پىنگەبىوونەوہ و دەمى گول كوردنئىيان بوو. دياربوو كە ئەو ئەى ئىستا نىيە و من ھەر بە تاقىكردنەوہى خۆم

را ده‌مزانى. چونكه كۆنه غەم ھەر بە دەنگ و ئاواز و نارە نارە كەپرا ديارە: ژەنگى لىداوھ و بەلغى گرتووه، بەلام ھەرەك خۆى تيژ و جەرگ بپرە. ئەو كۆنە غەمەى دايش وەك ھەر شتتېكى تايبەتايبە ھەر كەسىكى، ئەوئيش تايبەت بەخودى خۆى بوو. كە ناگوئيرتتەوھ و نادرى بە كەسى دى و تەنيا دەتوانرى باس بكرى و بە پتوانەى ھەست و نەستى خودى ئەو غەمەى وەسفكەى. داىي دەگەل بناوانى غەمان ببووه يەك، و يىاد و يادگارى لەوھى خۆشترىشى نەبوو...

ماوھەكەيان ھەروا لاواندەوھ، تا واى لپھات شل و كوت و شەكەت و ماندوو بوون، و پوورھ فاتمە بۆ دلدانەوى چەند سەربردەھەكى گپرانەوھ: ھەر لەو رووداوانەى دوئىنى و پىرى رووياندا بوو. گوتى: ((بە قودرەتى خوداى...)) ھەمىشە سەرەتاي قسەكانى وا دەست پىدەكرد. ((بە قودرەتى خوداى، ئەو دىلەسەھەى پشنت مالى پوورھ حەنەھەى شەش دانە تولەى بووھ - تولەى وردىلە وردىلە، ھەرەك تۆپەلە خورىيان، ھىندە جوانن لە تەماشاكردنپيان تىر نابى... زىنەبى كچى پوورھ حەنەھەى دەگۆ حەوت دانەى تەواون - ئەو جارجارە، وردە نان و شتى واىيان بۆرۆ دەكا - دەگوت حەوت دانەبوون؟ گوايە يەكپەكەيان كەم ئەندام بووھ - جا يان دەستى يا پاشووى، نازام - ئىستەرەكانى تۆپخانەى پيان لىناوھ. دىلەكە كە دەزانى مندالەكەى كەم ئەندام بووھ بە قودرەتى خوداى دەكۆزى و دەمخو!)).

دەنگى لوورەى داىي گەببەوھ ئاسمانى... مندالەكەى پوورھ گولەندامپش دەناو ئەو ھەموو ھات و ھاوار و گرىھ و زەنايەى دەكۆشى داكيدا خەوى لپكەوتبوو!

بابەگيان شەوى ھاتەوھ؛ ھىچ حەوسەلەھەكى نەبوو و كە دايشى ئاوادىت بە يەكجارى قۆلى لە كراسى دەرتنا. دانىشت و ھەرەك جارار دەو دەمانەدا بۆ ئەوھى كەمترى ببىنى و چاوى وەچاوى نەكەوى، و زياتر ناراحەت نەبى، ھات پالى وەلاشپانى پەنجەرەكەيدا: ھەردوو ئەزۆى بەزگىھەوھ نوساندن و پشنتى سەرىشى دەناو ھەردوو لەپى خۆى گرت و پالى وە دیوارىھەوھدا، و لە دیوارى ئەو بەرى و لە پاشخان و دە ئاسمانپۆھ رامما. ھەر ناوھ ناوھ لە ھاوارى داىي رادەچەنى و چەندى دەكرد و دەكراند، دلۆپە فرمىسكىكى بۆ لە چاوان ھەلقەنى و بەروومەتانىدا بىتتەخوارى و كەمىك نازارەكانى سوكتراكا، نەبوو و نەبوو. ماوھەكە ھەروا ماىھەوھ چى دەدیت؟ دەتگوت دوو وئەھى دەمىشكىدا دەستە و يەخەن و بگرە و بەردەيانە:

يەكيان بە دووچاوى مېھرەبان و سەر و روويەكى جوان و گەش، و ھەلسوكەوت و بزواتىكى خۆشەوھ: ئەو وئەھەى كە ھەرچەند جارپكان دەھاتەوھ مالى خپرا رابىدەكرد و دەچوو تەشت و مەسىنە ئاوى گەرمى دىناو بەدەستى دادەكرد. دوامپش كە ئەو دادەنىشتە سەرناخورادنى، ئەو وئەھەى، لەبەر سەماوهرى، يا دەكاتى ھىبار شوشتنى، يا بۆ تىك و دروومانى دادەنىشت و پپر بە چاوى سۆز و خۆشەويستىبەوھ تىدەپروانى. جارى واش دەبوو ھەر ئەو وئەھەى جەلەوى لە دەست بەردەدا و ھەلدەستا، دەچوو ھەردوو دەستى دەگەردەنى وەردىنا و دەگوت: ((بابەگيان!)) ئەو وئەھەى ھەر بەو شپۆھ و رەنگەوھ دەدبەتەوھ، وەك بلىي ھەر ھەمان مندالە سى چوار سالەكەيە كە ھەمىشە لەسەر ئەزۆپەكانى دادەنىشت و وەك ئەو جىبەى تاپۆكردبى. ئەگەر شەتەنىبەكشى كىشى كىردبا، ئىدى ئەوھ بابى لە پشنت بوو: ((كەس خۆ لەكچى من نەگەيەنى - بلى چاك كىرد!)) ئەو قسانەش پارسەنگى ئەو ھەرەشە و تانە و تەشەرەنە بوون كە كاكە يان داىي لپيان دەكرد، ئەوئيش سكالائى خۆى بۆ بابى دەبرد: ((بابەگيان، كاكە لپوم لى بادەدا!... كاكە قزى راکىشام!)) و لپوھەكانى ھەلدەقچاندن. يا ئەو دەمانەى كە بەگريانەوھ دەچوو شكايەتى لە داىي دەكرد و ھاوارى دەبايىھەوھ دەبەست. ئەوھ بابەش زۆر بە نەرمى و سۆز و مېھرەبانبىبەوھ وەك بپچووھ چوئەككى دەئىو دەستان گرتبى، ھەردوو دەستى دە ملە بارىكە گچكەلانەكەى وەردىنا، و دەگوت: ((قوربانى ئەو كچە جوانەى خۆم بم!)) و دەستىكى بەسەرىدا دىنا و دەيلاواندەوھ، بەسۆزىكى واوھ كە ھەر لەباوكان بوەشپتەوھ؛ و ھەر بەو وشە ناسك و پپر نەوازشانە كوورەى دەروونى كچە دەنىشتەوھ و زەردەخەنەى دەچاوەكان دەزانەوھ، و دەستى دەكردەوھ بە شەتەنىبە: ((بابەگيان، داىي لپى دام...)) بابە دەگوت: ((نا! كەى؟)) بە دەنگىكى رەنجىدەوھ دەگوت: ((ھەر ئىستا - لپرەى دام!)) لپوھەكانى وىك دىنانەوھ و قۆلى ھەلدەكرد و پپشانى دەدا - ھەروا بە درۆوھ دەبويست بلى كە قۆلى شىن بۆتەوھ؛ و بابەش ھەر دەستوبرد ((ئەوتى)) ماچ دەكرد، و ھەر ئەو دەمى جىبەكەى چاك دەبۆوھ و ئاسوودە دەبوو: لەسەرچاويەوھرا دياربوو؛ لە رەنگ و روازائى بابەشەوھ ھەر دياربوو كە لەو ((دەرمانە))ى كە ماچەكە بوو وپپى چاك بۆتەوھ و رازىبە. ((... بابەگيان بزائم دەزانى بە رۆژانەكەى داتمى چم كرىوھ!)) دەگەل تاكە تاكەى وشەى قسەكانىشيدا سەرى دىنا و دەبرد و بەچاوە خپرە بچكۆلانەكانىشى دە بابەيەوھ رادەما، بابە خۆى بەسەر سامبىبەكەوھ پپشانەدا، و ھەروا كە دەستى دە كەلەكى نابوو پپر بە دنيايەك سۆز و مېھرەبانى خۆشەويستىبەوھ دەچاوەكانى

رادەما، و ەك كېشەيەكى زۆر گەورەى واى ھاتبېتتەپرى و ھەلكردنى بەھسى سەربى دەيگوت: ((نا! چت كپرپو؟ سنجوو؟)) كچە زىكەيەكى چكۆلەى دەكرد، دوايە بەناز و نوزوۋە دەيگوت: ((نا، ئەگەر زانیت؟!)) و چاۋەكانى زياتر زەق دەكردنەۋە. بابە واى دەنۋاند كە ۋەك دەقۋولايى و ناخى ناۋەۋەى خۆى رامابى، لەپر ۋەخۆ دەھاتەۋە و بە روخسارپىكى پىر ئومىد و پىرسەۋە دەيگوت: ((بىنېشت؟!)) كچە بەخۆشپىيەۋە دەردەپەپرى و لەپە چكۆلانەكانى لىكەدان و دەيگوت: ((نە!)) و قاقا پىدەكەنى. ((باشە، ئەۋە خۆ نەترانى، بۆ خۆم دەيلىم: ئاۋى نە - با - تم - ك - پ - ى!)) و لىۋەكانى وىك دىنانەۋە و بۆ ئەۋەش تا بزانى بابە چ دەكا كەمپكى لى ۋە دور دەكەوتەۋە. بابە بە تەۋاۋى شاد و شەنگول و خۆشحال دەبو، و بەسەر و روۋىەكى واۋە كە گوايە ھەرگىزاۋ ھەرگىز ئەۋشەتى ھەر بەبىردا نەھاتتوۋە دەيگوت: ((ئەى فىلاۋى! ناقۇلا، ھەر بە خەيالىشمدا نەدەھات)) و لەۋلاۋەش داىي ھەلىدەدايەۋە و دەيگوت: ((دەباشە دەى، بەسە ئىدى ورچى، با نانەكەى بخۋا! تۆش ھىندەت روۋداۋەتە ئەۋ ورچەى ھەر بەجارپىكى بوۋە و منەتى كەس نازانى. جا مەگەر خوا بۆ خۆى بزانى رۆژ و رۆژگارى بەچى دەگا!)) بەلام كچە بە گەت و لغت و شىۋەى قسەكانى داىي ئاشنابو و دەيزانى ئەۋ قسانەى تا ھىچ كويىەك بر ناكەن و كەس پىشتيان ناگرى. كاكى بەدزىيەۋە قامكى لى رادەۋەشانەد ۋە ھەرپەشەى لىدەكرد، ھەر بابەش بوۋ دىسانەۋە ھەلىدەدايەۋە: ((كچى منە - دەبەرى دەمىرم)) و دەستىكى بەسەر و سىنگ و بەرۆكىدا دىنا. ئەۋ سەردەمى ھەموو جارى كە بابەگىان دەھاتەۋە، ئەۋ دەچوۋ خۆى دەشاردەۋە تا بابەگىان دادەنېشت ئەۋجا بە سپايى دەھات و لە پىشتەۋە را بە چەچە بچكۆلانەكانى ھەردوۋچاۋى دەگرت - بابەگىان تەنەت جارپىكىشى ئاگا لە ھاتنېتى نەبو! - بەپىكەنېنەۋە سەرى بە گوپپەۋە دەناۋ دەيگوت: ((ئەگەر نازاى كىيە؟)) بابەگىان بە دەنگىكى رەنجاۋە دەيگوت: ((گولبەھار وامەكە - دەزام تۆى!)) و كچە لەخۆ دەبۆۋە بەپىكەنېنى... ((ئى ى ى، تىگەپىشتم - مەمەدە!)) و ئىنجا كچە دەيگوت: ((ھاي بابە، چەند گىلى!)) و لە پىرەمى پىكەنېنى دەدا، و بابەگىان ھەروا بەگالئەۋە دەستى درپۆ دەكرد و دەيگرت و لەسەر ئەژنۆيانى دادەنا، و رىشە زىرەكەى لەۋ دەموچاۋە نەرمونۇل و شەلى ھەلدەسۋى...

ھەر دەگەل ئەم وىنەيەدا وىنەيەكى دى ھەبو، كە سەرتاتكىي دەگەل وىنەكەى دىدا دەكرد و خۆى بەرەنگىكى دى دىنايە پىشى و ئەۋىدىكەى دەشاردەۋە و خۆى دەنۋاند. ئەم جارەيان وىنەكە روۋبەرۋ دەھات، نەك لە دواۋە: كچىكى تا بلىي شۆخ و قەد و بالا رىك، گۆرەۋى

نايلۇن و پىلاۋى پانىيە بەرزى لەپى. نەرم و شل و خەرامان - ھەر بەۋ شىۋەيەكى كە ئەۋ رۆژە دىتى و ھەر بەۋ جۆرەش كە سلەمىەۋە و راپىكرد و دوركەوتەۋە. وىنەى رەنگدانەۋەى ئەم وىنەيەكى لە تەۋاۋى شتەكانى دەروۋىەرى خۆيدا دەدەت. وىنەيەكى ئەۋتۆ نەبوۋ شتتېك روۋى كاتەۋە، ياخود يارمەتى روۋنكردەۋەيەك بەدات - ئەۋەى كە ھەبوۋ تارىك و نوتەك بوۋ. ئەۋ تارىكىيەكى كە پەردەى بەسەر تەۋاۋى گىانيدا كىشابوۋ و تا دەشھات تارىكترى دەكرد. ھەر كە وىنەى يەكەمى لەمىشكىدا ۋە دەركەوتبايەۋە دوۋەم سەرى بەرز دەكردەۋە، و دەستوبىر ئەۋىدىكەى بەلاۋە دەنايەۋە، و ھەرچى روۋناكىيەكىش بايە، ھەر بەھاتنېتى دەبوۋە تارىكە شەۋىكى ئەنگۋستەچار. زۆرچاران لە كاتى درپۆشەكارىيەدا كە پىنەيەكى دەكرد سەرنجەكانى دە دىناى تارىكىيەدا وىل دەبوۋن و ئەۋ دوۋ وىنەيەكى پىكەۋە دەھاتتەۋە بەر دىدەى خەيال و لىي تىكەل دەبوۋن و ھەردوۋىكى پىكەۋە لىك دەروۋن؛ بەلام ھەر كە ۋە ئاگا دەھاتەۋە، وىنەى يەكەمىيان شوپنەۋارىكى نەدەما و وندەبوۋ، ئەۋەى دەمايەۋە ھەر تەنبايەۋە وىنەى دوۋەم بوۋ... ناچار سەرلەنۆى ئەۋەى دوروۋى ھەلىدەۋەشانەۋە. داىي دەبوۋىست بزانى لە كۆى بوۋم و چىم دەكرد. ھەرچەندە بۆ خۆشى دەيزانى، و چاكىشى دەزانى، چونكە چۆم ھەروا پەنجا شەست ھەنگاۋىك لە مالىمەۋە دوروۋى و لە پەنچەرپۆ بە جوانى دىباربوۋ. دەگەل ئەۋ ھەموو پىداگرتن و سوۋرپوۋنەشىدا، چاۋىكى ھەر لە دەركىۋە بوۋ، ۋەك چاۋەپىيەكىكى بكا - دەغەم و ناسۆرى خۆيدا ون ببوۋ. سەرنجەكانى برىبوۋنە نوختەيەكى زۆر دوروتر لە خۆى، بەلام لىۋەى دىباربوۋ كە ئاگاى لە خۇدى خۆى و ناخى دەروۋنى خۆيەتى، ۋەك بلىي ((خود))كەى دىكەى لە خۆى جياكردىتتەۋە و لە بەرامبەرى خۆى دانابى - چىچ و لۆچى دەنپو چاۋانپىدا نەمابوۋن. ھەندى جاران راست دەبۆۋە و تا كۈنى ژورر و تا پاشخانى دەچوۋ - دەگەرايەۋە و دەينالاند. لە راستىدا قاچەكانى ھۆيەك بوۋن مردوۋىكى بى گىانيان بەرەۋ گۆرپىكى كە گۆرپى دايكانى ھەموو دىنايە بوۋ رادەكىشا.

ھەر گوتى و گوتىيەۋە، لە كۆى بوۋم و چىم دەكرد، ھەرچەندە ھەست و ھۆشپىشى بەلاى مەۋە نەبو، بەلام ھەر دەپىرسى؛ و منىش ساف و لوس، بە زمانى مندالائەى خۆم، و بەبى ئەۋەى گۆى بدەمە ھىچ ھەروەك چۆن راست و رەۋان فىرېبوۋم، بەبى ئەۋەى ھىچ گۆى بدەمە، ھەست و نەست و سۆز و حال و بالى كەس، چۆنەتتە شوشتنى سۆزانييە و چاۋەخشت و لاجانگە

كونه كەي و قسەكانى پووره خورشيد و بردن و ناشتنييم - سەر لەبەر ھەموو گيڤاپيەوھ. دايى بەلادا ھات - ماوھيەك دريژبوو تا ھاتەوھ سەرخۆ.

ماندوو بووم، پشت بە ديواربيەوھ، خەوم ليكەوتبوو... ئەو شەوھ تا رۆژ بۆھ ھەر خەونم ديتن - خەونى شوشتنى سۆزانيە، ھەر جارەي بە جۆريك: جارى وابوو لەسەر لادەرکەي دريژ ببوو و پووره خورشيد بوو دەيگوت: ((برۆن، برۆن، دەنا ئەو فۆتەتان بەدەموچاويدا دەدەم!)) و بى ئەوھى سەر بلندكا ھەروا خەريكى ليفكە كيشانى خۆي بوو... جارى وابوو خويناي لە لا جانگيۆھ فيچقەي دەکرد. يا لە سينگيەوھ، راست لەسەر مەمكيەوھ دەھاتە دەري و سەري دەکرد... گوللەكەي راست وەمەمكى چەپى كەوتبوو... بەلئى پووره خورشيد لە چەند لايە كپرا پشتى خۆي بەستبوو و نارە نارى بوو... دوايى لە پىر لەسەر لا دەرکەكەي ھەستا و وھ دوو مندالان كەوت... ئەوھ ھەلديم بەلام چۆن! ھەموو لەشم دەلەرزى لە ترسان و... مردووھكە لوھى دى. دەخەيشدا زانيم ئەو دەنگە دەنگى داييە. دەنگى دايى؟!... نەمزاني لە كوپرا - بابەگيان خپرا پەيدا بوو. گوتى: ((چت لە گيانى مندالەكەم دەوي؟...)) ھەر سۆزانيەكە گوتى لەوھى بوو ديسانەوھ چۆھ سەر لادەرکەكە و دريژ بۆھ، و دايى گوتى: ((خودا زەليليان كا ئينشاللا، خودا زەليليان كا!...)) مندالەكان كوردانەوھ ھەراو ھۆريا... پووره خورشيد شيتيگيربوو، فۆتەكەي ((پەشتەمال)) لەسەر لەشى سۆزانيەكەي ھەلگرت و بە ھەموو تواناي خۆيەوھ بەسەر و چاويدادام... زريكاندم و لەخەوھكە راپەريم... دايى لەسەرچيى دەستە و ئەژنۆ دانيشتبوو؛ و خۆي رادەژاند... ئارەقەم دەردابوو، دەموچاوم ھەر تەپبوو. ھەر كە لە خەوھكەي راپەريم وەك ھەموو جەلان گوتى: ((بيسميلا)) و دەستىكى دايكانەي بەنيۆچەوانيدا ھينام و تەنيشتى گۆپيم. داوتنى كراسەكەي تەپبوو وە سەروچاوم كەوت - دۆشەگەكەش ھەر تەپبوو... دەنگى نووزەي سۆزانيە كۆتايى نە دەھات! دەستى بە برينەكەيەوھ نابوو، و دەگريا، و پووره خورشيديش دەستى دە پرچەكانى نابوو و سابوونى ليئەخشاند و سۆزانيش وەك مندالى نيۆ گەرماوى زريكەي بوو... دايى لەولاترەوھ، دەستە و ئەژنۆ دانيشتبوو و ھەر خۆي رادەژاند... مندالە وردتەكە پرمە پرمى پيئەنينيان بوو... قولى، خزمەتكارى كەلاي رەجەب خەريك بوو پشتيندەكەي دەكردەوھ، و ئەمىنيەكان بەترسەوھ سەريان دەکرد: ((چاوت ليئە وەكوپى كەوتووھ...!)) ھەر ئەوھيان گوت و نەگوت خويناوھكەي كە راوھستا بوو فيچقەي كرددەوھ؛ پووره خورشيد تورە بوو... لە ھەژمەتان بەسەر و سينگ و بەرۆكى خويدا دەكيشا،

بەلام چۆن!... پياوھ لادنيەكە كەرەكەي جل دەکرد و دەگريا، ژنيك كە بەلاي كەرەكەدا تيدەپەري گوتى: ((دەك خوا زەليليان كا ئينشاللا ناگريان دەمال و مندالى بەريى خوايە...)) بەلام ئەوھيان ھەر بەدەنگى دايى دەچوو! ھەر داييش بوو، دەوخەويدا كە سواری كەري ببوو و دەچووھ سەر قەبران!

* * *

پيشه‌نگیوه دهست ده‌كا به قسان و له‌ولاوه پۆليس يهك دوو ته‌قان به ئاسمانیدا ده‌كا و ده‌نگ و به‌نگ نامیئى و بی‌ده‌نگیبه‌كى كس و ماتى وهك گۆرستانى بالآ به‌سه‌ر ئه‌و ناوه‌دا ده‌كیشى.

من گوتم: ((له مالى كه لایى ره‌جبه‌ی بو...)).

دیسانه‌وه هه‌روهك ساته‌كانى دواى ته‌قه‌ی رى پیتوانى، له پر بی‌ده‌نگیبه‌كه شكا. داىى كه به‌بیستنى ده‌نگى ته‌قه‌كان شه‌پۆله‌كانى ده‌روونى ده‌سینگیدا په‌نگى خوارده‌بۆوه، به‌شله‌ژاویبه‌وه له‌جیبى خۆى راپه‌رپى و به‌و حاله‌وه به‌ره‌و ده‌ركیوه‌چوو، هه‌روهك خۆشه‌ویستترین كه‌سیكى رووبه‌رووى خه‌ته‌ریكى گه‌وره بوویته‌وه و ده‌هه‌ر ساتیكیدا چاوه‌رپى ئه‌و خه‌ته‌ره بی‌ت-بى له‌چك و سه‌رپۆش! به‌تایبه‌تیش به‌و شه‌وه‌ی! منیش به‌بى چاوه‌رپانى و بى هیچ هۆیه‌ك، له‌جى ده‌رپه‌ریم. به‌لام چاوسورکردنه‌وه‌ی بابە‌ی له‌جیبى خۆمى داكوتمه‌وه. بابە ناراحه‌ت بوو، له ناراحه‌تیان هه‌ر له‌جیبى خۆیه‌وه پششى به‌دیواریه‌وه دابوو. گوتمى: ((پشت به‌خوا ئه‌وه‌نده ئابرووى ماویشمانه، ئه‌ویش ده‌با!)) و ده مه‌لیحه‌یه‌وه راخوړى گوتمى: ((ئه‌وه بۆ وا دانیشتیوى و زه‌ق زه‌م ته‌ماشا ده‌كه‌ی!))... برۆ بیه‌ینه‌وه ژوورى، مه‌هیله له‌وه‌ی زیاتر ریسواين!...)) من ده‌گه‌ل مه‌لیحه‌یدا به‌دوو په‌یسه‌رى ئه‌و فه‌رمانه‌یه‌وه چووم. ئه‌وده‌مى هیشتا داىى نه‌گه‌یبوو ده‌ركى كه هات و هاوارى خانه‌كان بلند بوو... ده‌نگى هاوار و زریكه‌ی نا دیاریشیان هه‌ر بی‌ده‌نگى و خامۆشى شه‌وه‌كه‌یان شكانده‌وه و ورده ورده تا ده‌هات زریكه و هات و هاواره‌كه رووتز ده‌بۆوه: ((كوشتیان، كوشتیان! بگه‌نى... بگه‌نى... هه‌ی هاوار بگه‌نى...!)) و ئیدی هات و هاوار و قیژه و زریكه و له‌خۆدان... گه‌یشتبوینه داوینى سه‌رگوفكه‌كه‌ی، و له‌وى راوه‌ستاین. روناكى شه‌وقى ئه‌و فانۆسه‌ی له مالى كه‌لاییه‌وه به‌ره‌و سه‌ربازخانه‌ی ده‌چوو، دیاربوو؛ ده‌نگه‌كان واپی‌ده‌چوون، ئه‌و تاریك و روونه‌ی له شه‌وقى چرایه‌كه‌وه ده‌هات و ده‌چوو، ئه‌وه‌ی ده‌سه‌لمانده‌كه ئه‌و كۆمه‌ل و حه‌شیمه‌ته‌ی به‌ره‌و سه‌ربازخانه‌وه ده‌چن كه‌م نین، ده‌چوونه وى، تا به‌ هاوارتیانه‌وه بین!

چهند رۆژێك له‌مه‌و به‌ر راوچى، یه‌كانه به‌رازىكى هه‌لده‌پرن و به‌ره‌و شارى ده‌ره‌تینن. یه‌كانه هه‌رده‌گاتى نانه‌وايه‌كى له‌به‌ر ته‌ندوورى به‌شفره‌ی ده‌نگیوى. سه‌ربازىكیش له‌به‌ر ده‌ركى قه‌لاش لیده‌دا، به‌لام هه‌رچه‌نده سه‌ربازه‌كه تفه‌نگیشى پێده‌بى، مۆله‌تى ته‌قه‌ی پینابى- مۆله‌تى ته‌قه‌ی ده‌بايه له‌ جه‌ناب سه‌ره‌ه‌نگیبه‌وه بدرى، كه ئه‌وده‌مى ئه‌و ده‌خه‌وى دواى نیوه‌رۆیه‌یدا

(٨)

بولیلى ده‌مه‌و ئیوارى، لای به‌رى خۆره‌ه‌لاش، كوچه و كۆلان و سه‌ربان و بن بانى شارۆچكه‌كه‌ی تێكرا ده‌خۆوه پینچابوو. كیوى ((ئاربابا)) به‌خۆ و به‌دوو لوتكه قیته‌كانى و لا پالنه پان و پۆره‌كه‌یه‌وه ده‌ره‌نگیكى مۆردا مه‌له‌مه‌لى بوو، هه‌ر وندهبوو و وه‌ده‌رده‌كه‌وته‌وه، تا ورده ورده وای لیتهات تاریكى بالى به‌سه‌ر هه‌موو جیبه‌كیدا كیشا، و روناكایى له ئاسۆى جوان و رازاوه‌ی كیوى پیرسوله‌یمانوه تا ده‌هات هه‌لده‌كشا و ئه‌و لوتكه و قه‌دپالنه پاك و بی‌گه‌ردانه‌ی كه هه‌ر ده‌تگوت به‌ شامپۆى شۆراون و بسمیل كراونه‌وه ده‌ تاریکیه‌دا رۆده‌چوون و نقووم ده‌بوون - شه‌و داده‌هات. ئه‌وا ئیستا شه‌وه و هه‌رچی ده‌ر و ده‌شت و چیاو چۆل و شارو ئاوه‌دانیه‌ هه‌مووى ده‌خۆوه پینچاوه و چاو به‌هه‌رلایه‌كیدا ده‌گێرێ و ده هه‌ر گۆشه‌یه‌ك ده‌روانى، شته‌كانت لی‌ده‌بنه‌ دىو و درنج و داو و ته‌له‌ی چنراو و زراوى مرۆف ده‌به‌ن.

ده‌گه‌ل داىى له هه‌یوانى راوه‌ستا‌بووین، و زۆر به‌گومانه‌وه‌مان له ده‌وربه‌رى خۆمان ده‌روانى و وه‌ك هه‌ست به‌ خه‌ته‌ریكى - نه‌مه‌ده‌زانى خه‌ته‌رى چى - بگه‌ین. داىى به‌ بی‌ده‌نگى و بى‌هات و هاوار ده‌گه‌ریا و هه‌ناسه‌ی هه‌لده‌كیشان - ده‌وچه‌ند رۆژانه‌دا هه‌ر یه‌كجاری ببوو. چاوه‌كانى هه‌ر ده‌تگوت كه‌نده دلۆپین و ئاوى ده‌ده‌لینن، هه‌میشه هه‌ر ته‌رپوون. به‌لام ده‌گه‌ل هه‌موو ئه‌مانه‌شدا تا بیتوانیبايه هه‌ولتى ده‌دا - له‌به‌رمه - ئارام و له‌سه‌رخۆ و بی‌ده‌نگتر بی‌ت.

هاتبووینه‌وه ژوورى، و تازه زۆر نه‌بوو له ناخواردنى ئیوارى ببوینه‌وه... دواى نوێژى خه‌وتنان بوو... كه له‌پر ده‌نگى ته‌قه‌ی چه‌ند گولله‌یه‌ك گۆمى داوه‌ستاوى شه‌وى شله‌قاند، بابە تێكرا‌بوو، سه‌ر و پشتى له شپپانه‌ی په‌نجه‌ره‌كه ته‌كاننده‌وه و به هه‌ست راگرتنیكه‌وه، به‌ره و لای ده‌رى په‌نجه‌ره‌كه‌وه، له‌جیبى خۆى چه‌قى. گوتمى: ((پیم وایه سى گولله بوو!)) و دواى ماوه‌یه‌كى دى: ((ده‌نگى ته‌قه‌ی ده‌مانچه بوو...)) له دواى ته‌قه‌كان، دنیا كپ و خامۆش و بی‌ده‌نگتربوو، هه‌ر راست وه‌ك ئه‌و ده‌مانه‌ی كه له‌رى پیتواناندا یه‌كێك راست ده‌بیته‌وه و له

پرخه دهات- هەندیکیش دەیانگوت سەربازە که هەر فیشەکیشی پێنەبوو- تا سەرهنجام کەریمەکاڵ لە باغی سولتانی- هەر ئەو حسارە ی که دیوار بە دیواری مالتی مە و دەزگاکی کەلایسەو بوو- دەگەڵ یەکانە ی تێک دەتالین و ناوقایە یەک دەبن: سەردەستە ی ((پالتۆ)) یە کە ی لە دەستی یەو دەپیتچی و دەستی دە زاری یەکانە ی دەنی- و هەناسە ی لێدەبری- ماوە یە کی زۆر دەستی هەر بریندار بوو. و ئەو خامە کانی دە چنە سەربازخانە ی و هاواریان دەوی بەستوو بیانگەنی! باشە ئەو ویستیشیان بە هانایانەو بچن و بیانگەنی، تازه چیان پێدەکری؟ ئەو ی لێدبابوو خۆ هەر لەوی رانەو ستاوه، رۆیو و دەجەرگە ی تاریکە شەویدا خۆی دە قامیشە لێنی ئەو لاوتری مالتی کەلایسەو پەناداوه؛ خۆ سەرباز و ئەمنییەش ئەو هەر هیچ کە پیاوی شەوی و بەرەنگارییە شەوانە ی هەرنین... دەو نیویدا دایە بی ئیختیار بەو سینگ و بەرۆکە رق و تەقە ی خۆیدا کیشا: ((وای، کچە کەم، وای کورە کەم! یا ئەبولفەزل، یا فاتیمە! خودایە بەرەمی خۆت رەحمیکی بکە ی!)) ئەوانە ی هەموو بە دەنگیکی بەرزەو دەگوتن، هەرەو کە مافی ئەو ی نەبی، بۆ مردووی خۆی بگریا و بەناوی خۆیانانەو بانگ کات و ناچاربی تەواوی شەپۆلە کانی دەروونی بەناوی یا حوسین و یا فاتیمەو هەلپێژی. بەلام کئی گوی بداتی، کوا گویی بیستنی! میرزا رەشیدی، دوو دەرگا ئەولاتری مالتی مەو، لە مزگەوتیێرا دەهاتەو، ئەو ی هەر بۆ دەنگوباسانی هاتبوو هەر دەویست سەرهەپەتیکی دەستکەوی و شتیکی هەلکړینی. داییش بە پێچەوانە ی خوری خۆیەو، چونکە غەریبە بوو، دەگەڵ خەلکی گەرە کئی زۆر تیکەڵ نەدەبوو، هەر وای بی ئیختیار کە دەستی بە سینگییەو نایوو بە هەناسە برکێو پرسی: ((میرزا رەشید کامەیانە؟)).

میرزا رەشید ناگای لە هیچ نەبوو و چی نەدەزانی- لە مزگەوتیێرا دەهاتەو. هەر وای کتوپر لە کوپرا بزانی کامەیانە! مەلیحە هەر وای خۆی بە قۆلییەو- قۆلی دایکی- هەلئاسیبوو و رایدە کیشا، بەلام دەروەستی نەدەهات. دەو نیویدا ناسرخانی پاسەوان دەگەڵ دوو سەربازاندا لە سەری کۆلانی مالتی پووورە فاتمیو و دەدەرکەوتن: دەو تاریکییەیدا هەر بە شپۆی رۆیشتنە کە پرا دیاربوو کە هەو. من بی ئیختیار قیژاندم: ((پاسەوان هاتن!)).

بابە کە تا ئەو دەمی دانی بە خۆیدا گرتبوو هاتە بەردەری، دەو تاریکییەیدا چاویکی لە دایە مۆر کردەو، و لە ژێر لیوانەو هیندی شتی بە تورکی گوتن کە بیژە ی ((ئابروو)) یان لە هەموو

وشەکانی دی زەقتر تیدا دیاربوو. کۆمەلە ژن و پیاویک لە بەر دەرکی مالتە پووورە فاتمی خریبوونەو، و دەمەتە قتیان بوو. سەرهنجام دایە و دەو کیشەکیشی دەستی مەلیحە ی کەوت و هاتەو مالتی.

ناسرخان و دوو پاسەوانە کە ی بەخۆ و بە دەمانچە ی رووتەو بە بەردەری مەدا رابردن و دوا ی سەعاتیک ری و ری بە کویدا چووون هەربەویدا هاتنەو. دیاربوو پەروەندەیان ئامادە کردبوو و ورده تریاکیکیش کیشرا بوو. پیم وابوو ئەگەر دایە لە ترسی تانە و تەشەر و گازانە ی بابە ی نەترسابا هەلدەستا دەچوو و لە ناسرخانی دەپرسی داخوا کێهەیانە- هەرەو کە ئەو ی هەموو خامەکان بە بنەچە کەو بناسی!

دیاربوو غەمەکان ورده ورده کۆن دەبوون. ئیدی تا کوتەک توندتر بیست لە بەرایییدا ئازاری کەمتەر. چونکە دەو دەمەیدا هەموو لەشی خۆی ئامادە ی ئەو لێدانە ی دەکات و ئەندامە کانی هەموو ویکرا بە هانای ئەو جییەو دەچن کە لێدانە کە ی ویدە کەوی و هەموو ئەو ئیش و ئازارنە دەگەڵ ئەو جییەیدا بەشە کەن کە لێدانە کە ی ویکەوتوو و تەواوی لەش واکەرم دادی هەست بە ئازارە کە ناکری، هەربۆیە یە برین لە سەرەتاو نایە شتی و دەلین گەرما و گەرمە، بەلام با سارد بیتهو، و هەموو ئەندامە کانی لەش بچنەو سەر ئەنجامدانی کاروبارە کانی خۆیان و ئەو جییە بە تەنیا جی بیلن، جا دەبینی کە ئازارە کە چەندە بە ئیش و کوشندە ی، و ئەو برینە چۆن دەستدەکا بە بروسکان و هەرچی ئازار هە یە دەبی بە تەنی بیکیشی. داییش بەو جۆرە بوو. ئازارە کە ی هیشتا دە قۆناغیکیدا نەبوو. هەموو ئەندامە کانی لەشی پیی راهاتن تا هەریە کە یان بە تاییە تەندی خۆی و لەلای خۆیەو خۆراگرتی بەرامبەر بە ئازارە کان و بیته مایە ی دلدانەو و کلاو رۆژنە یە کی ئومیدی ئەوتۆ کە بە قوولایی و ناخی گیان و دەروونیدا رۆچی و ئومیدان ببۆژیتیتەو. کانی ئازار و غەمە کانی لەنوی وەبیان دابۆو و لیوولیو بوون، گریه و زاری دایە بۆ مایە ی لە دەست چووی بوو نەک لەتای سوودوقانجی... ژنانی گەرە کئی هەمدیس هاتنەو، و بی پرس و را کەوتنەو کۆمە ک و یاریدەدانی دەرھینانەوی دایە دەبنی ئەو کان و بیریدا.

تا دههات ژنی ددهیش زیاتر دهبوون... ((خودایه مهرگی خوښه ویستایان نه بینن! خودایه زگ سوتاو نه بن!)) ښه هه مووی نزاو پارانه وی دایې بوون، ښه ښه نزیانه بوون که ژنه کورد بڼ ښه وان هیان ده کړدن که بڼ دلدانه وی به هاواربیاښه ده هاتن.

به لڼ غم ناوایه، ښه سرورشته که یه تی. ښه مانه - دایې و ښه وان - هیچ کاتیک دانوویان هیښده پیکه وه نه ده کولای. جا بڼ ((گه وره کان)) ده یانه پښت؟ ښدی ښه فارس، و عجه م، و شیعه، و ښه وان کوردی سونې، به لڼ ښه ویستا دایې ببوره یه کپارچه هه ست و نه ست: چاکه ی ښه هه مووی مه رداپه تی و مرؤقایه تیبه یان چوڼ بداته وه؟ به گوری بابی ښه ښه که سه ی که ده لڼ سونې سه ری خه لکی ده برن، ژن و مندال و داک و فرزه ندیه نازانن، و ده گه لماندا هه لئناکه ن!

ښواره وه خته ی روژی سته م یا چواره م بوو - سته م و چواره م مردنڼ سؤزانیه ... راستیبه که ی شه بوو. بابه هه روه ک جارن ښه ژنوی به زگیبه وه نوساندبوون و سه ری به هه رددو ده ستانه وه به لاشیپانڼ په نجره که یه وه دابوو و سه رنجی چاره کانیشتی که ده وچه ند روژانه دا زیاتریان خوین تیزابوو و سووره لگه رابوون، ده ده رکی پاشخانڼ بریبوون و بی ناگایانه زاری به ش ببووه ... که دایې به مه لیحه ی گوت فانوسه که هه لکا. ښه خیره ... دیاروو بڼ وه لامی ښه م پرسپاره که له روخساری بابه پرا خویندبووه و من چاوم لڼی نه بوو، بڼ زیاتر روونکرده وی گوتی: ((دهه وی سبه یڼی نه گه ر حوسه له م ببی شامی که بابیکي لڼیم. قیسه مان نیبه؛ ښستاش دره نکه، خو مه لیحه به ته ننڼ نایتم - هه رچی هه بی، هه ر که - ده لڼم هه روا بڼ خو م شه قاویکی باویم و ده گه ل حوسینیدا تا مالڼ پوره گوله ندایم بچم و هیڼدیک قیسه بیڼم ... ښه ورؤم پیکوتوه)). بابه هیچی نه گوت. نه یگوت بڼ به و شه وی، سبه یڼی بچو بیه پڼه، یا شامی که بامان بوجیبه، یا فلاڼ و فیسار - هیچی هه ر نه گوت - روخساری هاواری ده کړد: ((برؤ، خو هه رنه بی تاویکم گوی له ده نگت ده بری!)).

هاتینه هه ساری، دیتم دایې مه سینیه کی پر ناو کړد، و گه سکی تاودایه. له وه لامی واقه وره که ی مندا گوتی: ((ښستا ښه هه ر هاتووین ده چین هیڼدیکیش گولڼ ((زمانه گا)) ی بڼ دووسبه ی نیوه رڼیه ش ده که یڼ...)) روښت - من مه سینیه که هه لگرت، ښه ویش گه سکه که - ده ستی منیشی گرتبوو. ښه ده م هه رگیز ښه وه م به خه یالدا نه ده هات و نه مده زانی که گولڼ زمانه گایه به شه وی ناکری، و ښه گه ر بشکری خو به گه سک و مه سینیه ناوی ناکری - چوو زانم.

روښتین، به لڼ له جیاتی ښه وه ی به ره و لای قه لاتی میریبه وه بچن - که ده یانگوت گولڼ زمانه گای زور لڼیه - هاتین و به به رده می مالڼ پوره فاتمیدا به ره و مالڼ ښامیمان کوتا، که ده که وته به ری روژاوی مزگه وتی گه وره وه. به لای ناشی و پردیدا ره تبووین و به هه ورازی ته نیشته مالڼ شیخیدا وه سه رکه وتین... ښه، ښه ده مه یم زانی - ده چینه گورستانی غه ربیان! ده دلڼ خو مدا گوتم ره نکه ښه وی گولڼ زمانه گای زور تر بی. گوتم: ((خو ښه وه گورستانی غه ربیانه)) ښه وه قسه ی خه لکی گه ره کی بوو. دایې گوتی: ((ده زانم، ده زانم! له کوپرا ده زانی؟ ښدی من هیچی دیم نه گوت. نه گه بیووینه گورستانی دایې فانوسه که ی کوژانده وه. گوتی: ((واچا کتره... که س نه مانینی)).

گه ښتینه نیو گورستانی. نازانم له کوپرا ده زانی، یه که سه رچوه سه رگوره تازه که ... خو ی به گوره که ی دادا، سینگ و به رؤکی تیبه لڼسوی، و گوره که ی ده باوه شی و ره پڼا: ((عالیه گیان! هه سته وه، هه سته راستبه وه که چه که م! ښه دایکت، دایکه به ده بخت و بی نه وایه که ته هاتوه! ... دایکه چاره ره شه که ته ... هه سته راستبه وه، ده هه سته وه که چه که م! دایکه به ده بخته که ته ده گه ل... حوسیني... حوسین گیانی هاتوه! و ده به ر هه رتکانو مرم، به قوربانی کاکه ی م... ده هه سته وه که چه که م!)) کاری سه ی و سه مه ره ی ده کړد: داده هاتوه، خاکی گوره که ی ماچ ده کړد، کوشی هه لده کړد و سینگه رووته که ی له عه ردیبه وه ده خشانده؛ ده ستی ده (کینلی) گوره که ی وه رڼا - به گوپی کینلی گوره که یدا ده چرپاند. سه ره نجام خو م پی نه گیرا، بی ښختیار له ته که یه وه دانیشتم؛ ده ستم به گریانی کړد، و ښه ویش به لاواندنه وی: ((هه سته پی، هه سته پیوه که چه که م! بابه پشتی شکاوه، بابه که ته پیر و که نه فته بووه، ده هه سته پی... ښه مه لیحه ش چاری له رڼته، چاره وړانته که زیبه کانی بڼ به یڼیه وه... ده ک رووی ښه دایکه ته ره شبی... هه سته وه، و تفی له رووی ښه دایکه به ده بخته که، که توی وا به و جوړه تووشی ښه زه لکاوه کړد - هه سته وه هه سته وه، نازیزی دایه! ... وای، وای چم کړد، چم کړد! ... که چه که م ښه بوکڼیتته؟ ده ک پیرؤزت بی... پیرؤزت بی... خویبه کورپه کانت بیڼم! ... که چه که م، گه رده م نازادکه، گه رده نی دایکه روو ره شه که ته... که نه یتوانی به خانه ی به خته بسپیری، که نه یتوانی له دوی ته رمه که ته وه سینگ و به رؤکیت بڼ بکویتته وه و ناوا به ختی ره ش کړدی. که نه یتوانی له سه ر گوره که ته شینت بڼ بکاوه گه رمه شینت بڼ بگیری... که نه یتوانی له شایی و زه ماوه نده که تدا هه لڼسوری... عالیه گیان، گه رده م نازاد که و بمه خشه -

به قوربانی چاوه گه شه جوانه کانت بم- بمبوره که دره نگ هاتم... نه مزانی هه روا زوو ده چیه سه فه ری... نه متوانی به ریته کم، نه متوانی تویشه به ریته بۆ تیک نيم! عالیه گیان... کچی عالیه گیان... ده ههسته نه وه حوسین گیان هاتوه... ده ههسته دهی به سه کچه کم! بللی... بللی براله گیان به خیر هاتیبه مالی خوشکه که ت... حوسین گیان، توش بللی... بللی خوشکی... خوشکی مالی تازه ت پروز بی... بللی- ده بللی!...)).

ئای چم چیشته! هه چهنه مندال بووم و هیشتا وه پینوست ههستم به غه م و نیش و نازاران نه ده کرد، به و قسانه ی هه راوورم تیبه ربوو...)

سه ره نجام دوای ساته وه ختیکی ته واو - که بو من سه دهه کی ته واو بوو- هه ردو لای گوژه که ی ئاورشین کرد و گه سکی دان به دم گه سک دان و مالینیشه وه هه ره پاره وه بیه خشی له وهی که دره نگ هاتوه و نهیتوانیه له سه ره وه ختداییت و تۆوی گولان به گوژه که ییدا بکات و بیچی- ده ک رووی رهش بیت... ناگری قودره تییمان ده گیانی که وی، ته وانیه تۆیان به و رۆزه که یاند ((ده ههسته وه، ده ههسته وه کچه کم، ته وه برا بچکۆله که ت ده گریه... ههسته وه! ههسته وه پیی بللی، برا گچکه کم مه گریه!)) و هه رده و ده مه یدا ئاوری دایه وه و پیی گوتم: ((مه گریه کوره کم، مه گریه رۆله، تۆ هه قی منت نه بی... کاکه، وای کاکه... ناخ کاکه!)) ده گه ل هه ره وشیه که له وه وشانه شدا له سینگ و رانی حۆی ده دا: ((عالیه گیان، بۆ کاکه ی بیاریه... ناخر تۆ پاکه... به خودای بیگوناها، پاکه، بی گوناها، به پیغه مبه ره پاکه، به خودای هه رچی له که یه به داوینته وه نییه، له گوئی پاکتری!)) ته وانیه هه مو به ده نگینکی نووساو و ئاوازیکی هیدییه وه ده گوتم و سینگ و به رۆکیشی له عه ردی ده سوهی و ده چه مییه وه و خاکه کی ماچ ده کرد: ((له خودای بیاریه... ته تۆ نزا کانت گه را ده بن... تۆ هیشتا بۆنی شیر ی خاوت له زاری ده هات... تۆ وه که په ری گوئی بووی... پاک و خاوین و بی له که... بللی... بللی خواجه له تۆم ده ویتته وه! ناخر تۆ بۆیه چووی ته وی رزگار که ی! کچه غه ریبه کم.

نازانی چون هاتیبه وه مالی... هه ره ته وه نه ده ده زانی، که له هاتنه ویماندا نه ته وه هیچی گوت و نه من. تووشی که سیش نه بووین. هیچیشمان به بابه نه گوت. به لاک دایی پیده چوو هیوترتر بی. ته وه شه وه باش نوست؛ پر خه پرخی زووره که ی پر کرد بو...

بهره به ری نیوه ره وه بوو؛ له کن بابه یه وه دانیشته بووم که نه بولفه ته خان هات. خه لکی ده وروبهری هه مه دانی بوو، خه فه ی ته منیه ی بوو- هه مو که س ده یزانی. گوایه ته و ناغای زه مینی سه رۆکی ته منیه ی ده گه ل بابه گیانیدا هه ریسیکیان خه لکی ناوچیکن. کورته بنیه کی ده موچا و قفلانه ی چو که له و سیسه له. هه ره راست وه که هه نجیری چره له. سه ری له چا و ده موچا ویدا گه وره تر بوو، نیوچه وانیکه بلندی چره و لۆچاوی و چن چینی قول، ده تگوت ته وه وه ستای گوژه که ده ده می دروست کردنییدا که هیشتا قوره که ی هه ره نه رم بووه، به نوکی قه له مپری یا به سه ره میلیکی ته وچال و چینه نه ی تی کردوه و ته وچا ده کوره یدا سووری کرد ته وه. ره نگی روخساری به لای سه وزیکه تی رییدا ده نواند؛ چاوه کانی به قولدا چوو بوون، ده ماره کانی چاوی سووره له گه را بوون، حۆ ته وه ده می مژه تریاکیکیشی لیدابا ته وه هیئنده ی دیکه ده بوو. یه کپارچه سوور و ده موچا ویشی سووره له گه را- سووریکه تی ره- ته وه ده می چره و لۆچه کانی روخساری ده کرانه وه و چاوه کانی وایان لیده هات واتسه زانی ته وه له جیه کی ده مه روو درپژبووه و یه کیکی دیکه ی زۆر قورس هاتوه و حۆی به سه رداداوه و وه که بۆقی که ده میر گیکیدا پیی لیده نیی و هیئنده ی نامینی چاوه کانی ده ره رهن، ئاوی چا و ده ریو قیبوون. له شی له نا و قه دیوه شل و پل بوو و وه که مندالی تازه پیگرتوو داره داره ی ده کرد و ده رپۆی- به قولی فش و ناله پی ده سته به ره و داوه کانی. واپنده چوو شتیکی بۆ داوه پال پیوه نی. ده سته کانی کردبوونه له نگه ری سه ره و له شی. ده گه ل ته وانه شدا سینگی بۆ پی شه وه و سه ری به ره و داوه چوو بوو؛ هه ره راست وه که بزنیکی هه ستیته سه ریاشان و بر او. قژی سه ری پرو ماش و برنج ببوو و به ره و داوه شی دادینا. به زۆری کلا و شاپوی له سه ری ده نا.

دیاربوو هیچ کاریکی نییه. بابه گیان فه رمووی دانیشتنی کرد تا پینا له کانی بۆ بویاغ کا. به لاک ته گو تی نا، کاری هه یه. هه ره هیئنده ی که دانیشته بابه گیان به پیچه وانیه جارانیه وه پیی گوتم، گوژه که ی به رم و بچم له حه ساری مزگه وتی که مینک ئاویتم. گوژه که م تا و دایه وه و رۆیشتم. هه روا به ریوه و به بی هیچ مه به ستیگ ئاوپرکم دایه وه. بابه گیان و نه بولفه ته خان سه ریان پیکه وه نابوو و وه که به نه یی قسان بکه ن و ابوو. دواپی تیگه یشتم- زۆر دواتر- که به بابه گیانی گوتبوو مالی مه له ژیر چاودیری دایه و کاکه ش له زیندانی هه لاتوه - ته مه شیان له ناوه ندی ئوستانی را نویوه. کاتی که هاتمه وه نه بولفه ته خان رۆیوو، به لاک بابه گیان زۆر سه رقال بوو. به پیچه وانیه جارانه وه که جاری واده بوو لینکه پینا لوی له سه رکۆشی له بیر ده چۆه

و تپیرا ده‌ما، ئیستا بی نارام و زۆر به‌په‌له، خێراخێرای ده دروی و ده‌رۆیی- پێستی سه‌ری سووره‌لگه‌ر‌ابوو.

شه‌ویش هه‌روا هه‌لچوو و بی نارام بوو. ته‌نانه‌ت یه‌ك دووجارنیش قیت بووه‌ و چوو هه‌یوانی، و ماوه‌یه‌ك به‌ سه‌ر و رووی گرژ و خه‌یال‌او‌یه‌وه‌ كه‌وته‌ راو‌ی‌چكان. دای‌ی شتی‌ابوو: نا‌كا له‌ كه‌له‌ی دابی! جا ئه‌و پیاوه‌ بی‌چاره‌یه‌ چ بكا چاكه‌، ئاخ‌ر هه‌رچی غه‌م و تالی و سویری دنیا‌یه‌یه‌ هه‌مووی هه‌ر داو‌یته‌وه‌ هه‌ناوی خۆی و لیوان لیك‌ نا‌كات‌ه‌وه‌. كین‌وی‌کی غه‌م له‌سه‌رشانی بوو؛ هه‌ناوی گر‌كانیك‌ بوو كه‌ هه‌شتا سه‌ری هه‌لنه‌دا‌بوو؛ جه‌رگی هه‌موو تبه‌كه‌تبه‌كه‌ ببوو؛ هه‌ر له‌ ئیستاوه‌ پشتی كو‌رپ‌ ببۆه؛ و له‌ لووتی درا‌بووه‌ و نا‌له‌ و هات و هاواری دای‌یشی هات‌بووه‌ سه‌ری: وه‌ك بوومه‌له‌رزه‌یه‌ك روویدا بی و كین‌وی‌کی هاو‌یش‌تبه‌تته‌ سه‌ر‌كین‌وی‌کی دی! راسته‌ نا‌له‌ نا و بی نارام‌یه‌ دابی ورده‌ ورده‌ تا ده‌هات كه‌متر ده‌بووه‌- خاك، سارده‌، مه‌یل بره‌ - به‌لام ده‌گه‌ل هه‌موو ئه‌مانه‌شدا، هه‌ر فرمی‌سك و هه‌ناسه‌ی سارد هه‌لگه‌ش‌ان بوو و ئه‌و هه‌ناسه‌ و فرمی‌سكانه‌ی ئیستا‌ش زیاتر له‌ ریی كاكه‌یدا هه‌لده‌رشتن... به‌لام ئه‌و بی نارام‌یه‌ی باب‌ه‌گیانی هه‌نده‌ی نه‌خایاند. چه‌ند شه‌ویك‌ دوا‌ی ئه‌مه‌بوو... هه‌موومان دان‌یش‌تبه‌تبه‌وین؛ دای‌ی، نارام و له‌سه‌رخۆ سه‌ردول‌كه‌ی ده‌گوتن و ئیتمه‌ و مه‌لیحه‌ش به‌دوا‌یدا ده‌مان ستانده‌وه‌، كه‌ ته‌په‌ی پیه‌ی‌کی تا‌شنا بلن‌دبوو... و دیسانه‌وه‌ جه‌ناب ره‌ییس و پاسه‌وانه‌كان هاتنه‌وه‌.

ئه‌وه‌می ((زانست و شارستانیه‌ت)) هه‌موو جیه‌ی‌کی نه‌گرتبوو: جگه‌ له‌ كه‌سانی كه‌له‌ زل و ئۆپۆزیسیونی سیاسی ره‌زاشا به‌ولاوه‌، ده‌نا ئه‌و كه‌سانه‌ زۆر كه‌م بوون كه‌ به‌دله‌راو‌كین‌و چاوه‌روانی ده‌ستگیر‌کردنی شه‌وانه‌ و هاتنه‌ مالانی كتوپری مه‌ئمووران‌ه‌وه‌ بچه‌ بن لیفی. كه‌ هیواو ئومید پرا، دله‌راو‌كیش نامینی، كه‌س غه‌می له‌ ده‌ست چوونی هیچی نه‌بوو... به‌لام مالی مه‌ ده‌و شاره‌ چكۆله‌یدا له‌ هه‌موو ئه‌و یاسا و ریسایانه‌ جیاواز و به‌ده‌رت‌ر بوو. باب‌ه‌گیان وه‌ك فه‌نهری له‌جیتی خۆی را‌په‌ری - من و دابی و مه‌لیحه‌ش هه‌روه‌تر... ده‌رگامان كرده‌وه‌، و دابی بۆ ئه‌وه‌ی فرمی‌سكه‌كانی دیار نه‌بن سه‌ر‌پۆشه‌كه‌ی تانیوه‌ی ده‌موچاوی هه‌نایه‌ خوار... دیسانه‌وه‌، ما‌له‌كه‌یان پشكینییه‌وه‌، یان چاوی‌کیان به‌سه‌ر و بنی ما‌له‌كه‌ دا‌گه‌راو‌ لامپایه‌كه‌یان تاو‌دایه‌ و دا‌لان و پاشخانه‌كه‌یان به‌ وردی پشكینی، و هه‌مدیس ده‌نگی ترپه‌ی پیه‌ی‌کی له‌سه‌ربانییه‌وه‌ راهات. جه‌ناب ره‌ییس له‌لاش‌یپانی په‌نجه‌ره‌كه‌ی ئه‌وجیه‌ی باب‌ه‌گیان پشتی

ویده‌دا له‌وی، دانیش‌ت. ماوه‌یه‌ك سه‌رتاسه‌ری ژووره‌كه‌ی به‌چاوان كین‌لا... دوا‌یه‌ له‌په‌ر چاوی به‌ باو‌لی‌کی كه‌وت. گوتی: ((ئه‌و باو‌له‌ی بكه‌نه‌وه‌!)) ژووری، پاسه‌وانی لینه‌بوو، باب‌ه‌گیان سه‌ری‌ی‌کی دابی كرد، دابی به‌ ناچاری و به‌دل‌گرانییه‌وه‌، سنجاقی یه‌خه‌ی كراسه‌كه‌ی كرده‌وه‌ و كلیله‌كه‌ی به‌رۆکی دایه‌ ده‌ست باب‌ه‌گیانی، باب‌ه‌ باو‌له‌كه‌ی له‌ تاقی هه‌نایه‌ خوار و له‌به‌رپه‌ی جه‌ناب ره‌ییس دانا، و قفله‌كه‌ی كرده‌وه‌ و سه‌ری باو‌له‌كه‌ی هه‌لدا‌یه‌وه‌ - بو خۆی كشایه‌وه‌. جه‌ناب ره‌ییس باو‌له‌كه‌ی سو‌راند و ئه‌وه‌ی تپیدا‌بوو هه‌لپه‌رشت و به‌ ژووری وه‌ر‌كرد. هه‌مووی ورده‌ شروشا‌لتی ژنانه‌بوو. ((كۆنه‌)) مقه‌با‌یه‌ك سه‌رنجی را‌كیشا- ئه‌وه‌ی كه‌ هه‌موو جار دابی ده‌یه‌ینا و به‌سینگی خۆیه‌وه‌ ده‌نا. مقه‌با‌یه‌كه‌ی هه‌لگرت‌ه‌وه‌. هه‌ر كه‌ هه‌لگرت‌ه‌وه‌ دابی دوو با‌لی لیكدان و هوویه‌کی كیشا و له‌ هۆش چوو. به‌لام ئه‌وه‌نده‌ ساته‌وه‌خته‌ ده‌هیچ می‌ژوویه‌كیدا نه‌نوسرا.

مه‌لیحه‌ سه‌رقالی دابی بوو و منیش ده‌سته‌پاچه‌ تپمابوم- له‌وه‌نده‌ی زیاتر كه‌ جامی به‌ر سه‌ماوه‌ره‌كه‌م پر‌كرد له‌ ئاو و دامه‌ مه‌لیحه‌ی. وینه‌ بوو- مقه‌با‌یه‌كه‌ی ده‌لیم- وینه‌ی خیزانیی. جه‌ناب ره‌ییس ماوه‌یه‌کی ده‌وینه‌كه‌یه‌وه‌ رامان، و ده‌بیر و خه‌یال‌انه‌وه‌چوو. و له‌به‌رخۆیه‌وه‌ گوتی: ((ئمم)) و سه‌ری‌کی با‌دا - زۆر زانایانه‌. به‌سه‌رو روخساریدا دیاربوو شتی‌کی یه‌كجار زۆر گرنگی دۆزی‌یته‌وه‌. دیسانه‌وه‌ كه‌وته‌وه‌ بیر‌كردنه‌وی، و هه‌روا كه‌ وینه‌كه‌ی به‌دوو ئه‌نگوستان گرتبوو و له‌سه‌رئه‌ژنوی ئه‌ودیو و ئه‌ودیوی پیده‌كرد ده‌تاسمانیه‌وه‌ رامان. كاتی كه‌ وینه‌كه‌ی هه‌لگرت، سه‌ره‌تا باب‌ه‌گیان سپی هه‌لگه‌را و دوا‌یه‌ش ره‌ش دا‌گه‌را و وا‌ی لیه‌ت ره‌ش و شین بووه‌ و چه‌ناگه‌ی وه‌له‌رزینی كه‌وت و لالی‌وه‌كانی دا‌چۆران و چاوه‌كانی سو‌رپان. زۆر ترسام. ئه‌و حاله‌ته‌ی هه‌ر ئه‌و كاتانه‌ به‌سه‌ردا ده‌هات كه‌ زۆر تووره‌ ده‌بوو و له‌ پێستی خۆی ده‌هات‌ه‌دری. ده‌ دلی خۆمدا گوتم، نه‌كا پر‌داته‌ ئه‌وكی جه‌ناب ره‌ییس و هه‌ناسه‌ی لی‌ بپه‌ری! گه‌ندی كاره‌كه‌ش ئه‌وه‌بوو كه‌ ژووره‌كه‌ چ پاسه‌وانی‌کی لینه‌بوو. له‌ دوا‌ی پشكینی پاشخانی پاسه‌وانه‌كه‌ی ژووری نار‌دبووه‌ ده‌ری. دیاربوو له‌ راره‌وه‌كه‌یه‌... به‌لام به‌ پێچه‌وانه‌ی چاوه‌روانییه‌ من و -مه‌لیحه‌-ش كتوپر چاوه‌ سو‌راوه‌كانی باب‌ه‌گیان پر‌بوون له‌ فرمی‌سك، لی‌وه‌ له‌رزهی چه‌ناگه‌ی زیاتر بوو و ده‌ستی‌كرد به‌ گریان. به‌ تورکی گوتی: ((تو گیانی منداله‌كانت جه‌ناب ره‌ییس- بۆ خاتری ئه‌و خودایه‌ی. ئابرووی خاو و خیزانمان له‌م ولاتی غه‌ربا‌یه‌تیه‌یدا پاریزه‌ - بیه‌كه‌ به‌خاتری هاو‌زیدیه‌ خۆمان...)) و زۆر شتی دیکه‌ی بی سه‌روبه‌ر.

فرمیسکی بابە گیانی بە پێچەوانەی فرمیسکی گەورە پیاوانەو، دە هیچ مێژوویە کیدا نەنوسراوە. هەی، ئەو من لە کویم، سەرا و مێژوو کوجا مەرحەبا؟ کۆتەك بوو، زەنگال بوو، کلازی دووفاقە بوو، ئەمیری لەشکری خۆرئاوا بوو، رەزاشا بوو... ئەوانە ئەگەرچی بە لای خۆیانەو دەربەری مێژوو بوون بە لām جیتی نوسین و تۆمارکردن و هەلگرتنی ئەم جۆرە رووداوانە نەبوون.

نەمزانی ئەم فرمیسک و سوکایەتیەیی بابە گیانی چ کارێکیان کردە سەر مەلیحە، بە لām وەك کۆتێکی هەزار تەنیم بەسەریادەن گیان و دەروونم تێك شکان - لە خودی بابە گیانم خراپتر بەسەر هات، کاتی ئەو دیتم لە ژێر باری ئەو باری لێدانەگرانە دوو لاهاتەو. تا ئەو دەمی هیچم دەربارە ((مروۆفی رووخاو و سووکایەتی پێکراو و مروۆفی لە کەسایەتی دامالدراو و مروۆفی گریا و بەسەرکە لاوەی کەسایەتی خۆیدا)) نەبیستبوو، و دەربارە ((پشتی جەماوەری ژێرباری ستەم و روخساری شۆراو بە فرمیسکی شوورەیی و فرمیسکی گەرموگۆری کە لاوەی گیان دەردی سەلمانندی حکوومەتی نەزان بەزانا، و تالی و سویری و سووکایەتی و کێشانی هێلی راست و چەپ بەسەر بێر و باوەروو بۆچوونی راستەقینەدا لە پێناو شتی پڕو پوچ و نەزانیدا)) هیچم نەخویندبوو.

بە لām هەر بەو نەندە تێکشکان و سووکایەتی پێکردن و ئەو نەندە فرمیسکانەیی بابە گیانی مێژووی هەزاران دەرد و ئێش و ئازار و غەمی جەرگ بۆم تاقیکردنەو. هەر ئەو نەندە فرمیسک و سەرنجە پڕ لە سووکایەتیەو ئەو نەندە پارێوەی بابە گیانی دەریایەك تالی و سویری و نەفرەتیان دە دڵ و دەرونی خۆشاندم. ئێستاش بەروونی، نازام هەستی چیم کرد، ئەو نەندە نەبێ کە بە راستی هەستی سەیری ئەوتۆ بوو، کە ناتوانم چ ناویکی لێ بنێم، ناخ ئەو بابەیی کە لە بەرچاری من لە پیاوی هەموو دنیایە ئازا بە جەرگ و بە توانا تر بوو، رووخاو تێکشکاو دەبینی: پشتی پالەوانە کەم لە عەردی درابوو.

نازنام چ بوو کە رەنگی روخساری جەناب رەبیبیش گۆزا: پەلەییەکی سپی بەسەر روومەتەکانیدا هات و بلاو بوو - سوکە هەناسیکی لە سەرخۆی لە سینەیی هاتە دەری. وێنە کە بەرامبەر بە خۆی راگرت و ماوەیەکی تێپارما. دواوە سەیریکی دابی کرد کە بێهۆش و گۆش لەوی کەوتبوو. وە لāmی بابە گیانی نەدایەو. ماوەیەك هەروا بە روخساریکی غەماویەو دە دایەو روائی، ئەوجا گوتی: ((خام... خام... بەخۆراپی خۆتان ناراحت مەکن... هیچ ناراحت مەبن... هەستە

دانیشە، کۆرە کەتان بەرەهە لدا بوو... بەو زووانە دیتەو...)) هەر کە ئەو هی گوت دابی جوولا؛ لە سەر ئەژنویان دانیشت. بێ ئەو هی پاژنە پێیان وەبن خۆ داتەو. دەستەکانی لە پێشەو پان راگردن و بردنە پێشی، بە واقێکی وەرەو، هەر وەك ئەو هی بە خیاڵ، هاتنەو هی کۆرە کە بیینی و بیەوی دە نامێژی گری.

جەناب رەبیب گوتی: ((بۆ نەزانێوە کۆرە کەت بەرەهە لدا بوو؟ من پێم وابوو ئێستا هاتتەو هەش!)) دابی وەك لە دنیای خەیاڵەو بەخۆ بیتهو. دەستی دە کەلەکی نا، گێژو وێژ، هەر وەك چۆن دانیشتبوو گوتی: ((راستدە کە!)) بە قوربانی دەمت بۆم! خودا لە زارت بڕوانی! خودایە بە گەردی پێت بۆم... خوا مندالە کانت لێنەستینی! خودایە مژدەیی بوو و زاواوە تیەیان بیەیی!)) و هەستایە سەرچیچکان و دانیشت. جەناب رەبیب، بەسەر قالییە کەو، بە لām کە مەتەر خەمانە، وێنە کە فریادایەو سەر شێ و شالانەکان، و بە پۆزیکەو، وەك دەگەلە خۆی بێ، زۆر بەسپاییەو گوتی: ((ئیدی ئەمەیی نەبینمەو!)) و هەستا، و رۆیی. ئێمە هەموو کز و مات و مەلوول لە جینی خۆمان نەبزووتین و کەسی دەگەل نەچوو بەر پێکا. ئەو شەو بە گیانی نەبرد؛ هەموو شاد و خۆش حال بووین، وەك دنیایان دابینی... بە لām نا... دیسانەو لە دەریکیان دایەو. پاسەوان بوو!... هەموو شەلە ژاین... بە لām هەمدیس نا، پاسەوانە کە گوتی جەناب رەبیب دەفرەموون سبەینی سەریکی لە دایەری بەدا - یانی بابە گیان - و بیینی، یانی جەناب رەبیب بیینی. ئای بەچاوان... دابی دواوە رۆشینی جەناب رەبیبیش وێنە کە بە ئێمە هەر پێشان نەدا. چوو لە جینیکی دیکەیی شار دەو و تاماوەییکی زۆریش هەر نەمدیتەو.

بە یانی دەگەل بابە گیانیدا چووم. کەس رێگر نەبوو. بۆیە چووم تا ئەگەر خوا نەخواستە پێش هاتێک بۆ بابە گیانی هاتە پێشی، من بیتمەو و هەوالیان دەمی، تادابی دڵخوتەیی نەمیتنی - یاخوا نەکرده توشی دڵراوی بێ. لە پلیکانان و سەرکەوتین و چوونە بەر دەرکی ژووری رەبیبی. پاسەوانی بەردەرکی هەوالی دایە جەناب رەبیبی. رێیانداین. بابە گیان بە دەم چوونە ژووریەو، دەستیکی بۆ دواوە هەلته کاند، یانی تۆ مەیه؛ و بۆ خۆی چوو ژووری. لایەکی دەرکە کە کرابوو. ئیکلامی کێشا. قسە کاتم پێچ پێچ دەبیستن: باسی کاکەیی بوو: کەیی دیویەتی؟ لە کەییەو نەیدیو؟ - بابە گیان سویند و قورئانی دەخوارد، دەگریا - کە هەر نەیدیو و هیچ کاتی لەو تەهی گێراو نەیدیو تەو. سەر و رووی جەناب رەبیبی گرز و مۆن بوو. هیندی شتی دیکەیی گوتن کە

پاسهوانه که رتی بیستنی نهددا- نه له بهرتهوهی پاسهوانه به نهقهست نهیهلی، من هەر بۆ خۆم دهرسام له دهركی وهنیزیک کهوم ((... ئهویان لهم دهووبهراوه دیوه... ههوالیان داوه... خانمه کانیس گوتویانه که یه کتریان ناسیوه... دواایش ئهم وینهیه...)) بابه گیان ههر خهریکی سویند خواردنی خۆی بوو، به قورئان و به جوققهی عالی ههزرت، و به سهری جهناب رهیس و به تیمام حوسین، که نهیدیوه و تا ئیستا ئهو خانمهی ههرتهدیوه، و ئاماده شه روو به قیبله سویندی بخوا.

جهناب رهیس گوتی: ((دهلین ژنه که تیان له گۆرستانی غهریبانا دیوه...)) بابه گیان گوتی: ((جهناب رهیس ئهوهی بۆ خۆتان دهزانن که له ولایتیدا ههروا باوه که ژنان ههفتهی جارێک دهچنه سهرقهبران و سههر و فاتیحایه کی بۆ مردووه کانیان دهخوینن و دهلین خیره...)) جهناب رهیس گوتی: ((شهوی دواي کوشتنی ئهو خانمهی ئهویان له قهراغ چۆمیدا دیوه... ههوالیان داوه... که ههر لهو جییهشیان دیوه که تهرمه کهیان لی شوشتوه)).

دهوره دهی، تۆمهلی... ئهوشهوه بۆیه دهلینگ و داو و تهژگهلی دایی و تهپرپوون! تومهز بهرهبهری بهیانی چۆته دهری و له رووبارییداوه- و چوه جی شوشتنی تهرمی کهچه کهی بیینی! وای له دهست ئهو دایکهی، چ ههستیکی هیه!... هاتینهوه مالی- نهچوینه دوکانی. بابه گیان بهو یهك دوو روژانه وهك سههرنج لیدهدا و ئیستا دهزانی پشستی کورر بپۆه: چاکه ته کهی بهری پیوهی ههراش ببۆه؛ شانم کانی داچه کیبون، ههروهك کوته کیکی توندیان له سههری دایی؛ که لاوگهله دهپۆی - پیریبوو. بهدهم رپوه به دهنگیکی زۆر نهرم و نیان و میهره بانهوه، بهلام تال و غهمناکهوه، گوتی: ((حوسین، تۆ ئیدی، بهداخهوه، گهوره بووی؛ ئهوهی که نهدهبوو بیزانی بهداخهوه دهیزانی... من نامهوی لهوهی زیاترت پی بلیم که بۆ خۆت بیستوتته و دیتوتته - بهلام ههولده، ئهگهر ههر شتیکی دیکه شت زانی، یا دوايه بۆت دهركهوت و زانیت، ههولده ئهو نهپنیانهی مالی له لای هیچ کهستیکی نهدرکینی)). ئهوهی به جۆریکی واگوتن، خۆ ئهگهر سههری پراویشی هیئابایهوه مالی، و نهجن نهنجیشیان کردبام شتیکم لهدهمی نهدهترازا و له زمانم نهدههاته دهری، خۆ ئهوهشی نهگوتبایه ههر وابووم و نهپنی مالم قهت نهدهدرکاند. ئیستا به پیچهوانهی سههردهمی مندالیهوه بوو، که ههمووی ههر دل ساغی و خۆشی و ساده و ساکارییه و هیچ شتیکی شارهوی تیدانییه، ژبانی ئیمه تانیستا ههمووی ههر نهپنی و نهپنکاری بوو-

بهلانی کهمهوه، ئهوهم ههست کردبوو، و ههلسوکهوتی بابه گیان و دایی و مهلیحهی، بهبی ئهوهی ههست پیبیکم، ئهوه ههستانهیان ده دل و میتشک و بیر و هوشدا ئاخنیوو و جیی خۆیان گرتبوو. غهمه که ههر تهنیا ئهوه نهبوو - که هیچ نهدرکیتم، بهلکه دهسو دهگهله دهووبهراوه کهدا بپۆم و ههنگاو بنیم: حال و بالی مندالانی هاو سال و تهمهنی من زۆر له ئی من خراپتر بوو. ئهوان جانهوهریک بوون هه میسه چاوه رپی تهلهزگه و مهترسییان بوون...

بهو قسانهی بابه گیان، و ئهوه ههموو پینشهانته، ههر ئهوهندهم بهخۆزانی گهوره بووم... ههروا بهو جۆره! بهدبهختییه کهش لهوهدا بوو که جارێک مهسه له کامم بهدزییهوه دهزانین و تیدیده کهیشتم و بۆ ئهوه مهسه لانه شم زیاتر پشت به گومانه کانی خۆم و ههست و نهسته کانی دایی دههست- تاخر کاتی که دایی خهیاڵ دهیبردهوه دهیتوانی کچ یا کوره مردووه سههه ساله کهی له گۆریدا بیینی و له ههر کوژراو و مردویکی دیکهرا کوشته و مردووی خۆی زیندوو کاتهوه و به هه موانیشی بسهلمینی. هه موو ههولته کانی من ههر ئهوه بوون - له خودام دهویست، به جۆریکی وا بشکیتهوه و بارودۆختیکی وا بیته پیشی و سههره لدا، که پیچهوانهی هه موو ئهوه گومان و خهیالاتانه له خه لکی دیکه بییه مهوه... ئهوه ئیستا ئاوا! ئیستا نهختیک شاره زای په یوه ندییه کامم، ئهوه به سههرهاتانه ههر تهنیا بیریان جهنجال نه کردبووم - بهلکه مهسه له کان له دهووبههر و له پشتهوه و له بهردهمم و له هه موو جییه کی دیکه دا ههر هه بوون: له ههر کوپیه کی بام، یا نه بام. ئیدی ئهوه له بهرچاوان و له ههر سههرنج و به سههر هه موو ده موزارانه وه و ده ههر فسکه فسکیکیدا - و ده ههر وتهیه کی کرچ و کالدا ههر ئهوه باسه بوو. تیهلچاوی مندالان خه نجه ریک بوو ده دلیان راده کردم؛ سههرنجه کانیان درپوشه یه ک بوو ده میتشکیان ده چه قاندم، و قسه و وته کانیان کوتکیک بوون له سهریان ده دام؛ هه والپرسینی ژنان له دایی شیشه یه کی سووره وه کراو بوو ده چاویان راده کردم. رووم له هه رلایه کی کردبایه، ئهوه به دوامه وه بوو، له دوامه وه بوو... ته نانه ت مندالیکیان گوتی که خوشکم... وای، ئیدی له مالی نایه مه ده ری... هه رچه نده ئوتومبیلی باریش هاتبوو چونکه کوره کهی کاک سلیمانی تیدا بوو له مالی نه هاته ده ری.

* * *

دره ختی نیوان هەردوو گوئی پشیلێش — که من به لوتکه‌م ناو هیناون — که هەر له‌و کاته‌وه‌ی من وه‌بیرم دی و چه‌ندین ساڵ پشتریش وه‌ک نیشانه‌ی سه‌رکه‌وتنی‌ ئه‌و کێوه‌ی خۆیان به‌ خه‌لکی پشانداره، چونکه هه‌لکه‌وتی کێوه‌که یه‌ک بن و دوو لوتکه‌یه و بۆته نیشانه‌ی سه‌رکه‌وتنی، که ئه‌و دوو لوتکه‌یه‌ش رێک هه‌رده‌لێی دوو گولینگه‌ن و کێژی شه‌یتانی سروشت بۆ گالته و بۆ قوماربازییه به سه‌ری پشیله‌کێیه‌وه کردوون.

دوینی ئیوارێ گه‌مه‌وه جی؟ هەر که تاقیکردنه‌وه ته‌واو بوو، له‌سه‌ر ئه‌نجامه‌کان رانه‌وه‌ستام، هاتمه‌وه دیاره سه‌رقافله‌چی کاروانی زانین و زانستی شارۆچکه‌که‌م. له‌ نیوه‌ندی ئوستانیدا ده‌خوینم. به‌لام وه‌ک زۆر شتی دیکه‌ی ده‌گمهنی، له‌به‌رچاوی هاوشاریاندا، چ کایه و مایه‌یه‌کم نییه. چونکه له‌ رواله‌تدا وه‌ک ئه‌ندامی‌کی که له‌ له‌شی شاری دا‌براب‌ی و له‌جییه‌کی دی نشونما بکات و ابووم: شار به‌رده‌وامی ژبانی تاییه‌تی خۆیه‌تی و من رێیه‌کی دیکه‌م گرتۆته به‌ر. دوینی هەر ئه‌وه‌نده‌م پیکرا سه‌ری‌کی له‌ نه‌نکم هه‌لینم و هه‌والێکی بپرسم، و ئه‌وجا وه‌حه‌سیم. چونکه له‌ پێرێوه به‌رێوه‌م و ئه‌و ده‌ (١٠) فرسه‌خ رێیه‌ی دواییم به‌ یازده (١١) سه‌عاتان بپێوه و هاتومه‌وه!

داپیره زۆر به‌ که‌یف نه‌بوو. هه‌رچه‌نده که چاوی به‌ من که‌وت هه‌موو غه‌می‌کی له‌ بیرچۆوه، ده‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌رمات دیار بوو. هه‌روه‌ک جارێ نه‌ک له‌ به‌رخۆی به‌لکه له‌به‌ر خه‌لکی دی، هه‌موو هیوا و ئاوات و خۆزگه‌ی له‌ خودای ئه‌وه‌بوو که من زوو ژنی بێنم و مندا له‌ کاتم به‌ چاوی خۆی ببینی و ئه‌ودهمی خودا ره‌حمی پێبکا و له‌بن دوو تاشه به‌ردانی وه‌شێرن. بۆخۆی ده‌ژیا و غه‌می ئیدی‌که‌ی ده‌خوارد. هه‌ندی‌ خا‌نووی به‌رامبه‌ر ماله‌که‌ی خۆی پشاندام. که به‌ په‌نا گرده‌که‌ی قه‌لا‌ی میرییه‌وه نوسابوون، که ده‌که‌وتنه قه‌راغ رێیه و ده‌زگای که‌لایی ره‌جه‌ب بوو. تازه له‌وێرا هاتبۆوه: و هیندیک شتی ده‌باره‌ی کوشتنی سۆزانییه‌کی باسکرد که چه‌ند شه‌و له‌مه‌وپیش له‌وی کۆژرابوو. هەر به‌و روخسار و ده‌نگ و ئاوازه‌ی که هه‌میشه هاو‌غه‌می و هاو‌ده‌می لێوه‌وه دیاربوو گوتی: ((پساوه پینه‌دۆزه... عه‌جه‌مه... خه‌لکی ئه‌ولای هه‌مه‌دانیه)) و هه‌روا به‌سه‌ری ئاماژه‌ی ((ئه‌ولا))ی کرد که گویا له‌ جوگرافیای می‌شکی ویدا ((ئه‌ولای هه‌مه‌دان)) ده‌که‌وتنه ئه‌وجییه‌ی ئه‌و ئاماژه‌ی بۆ ده‌کا.

(٩)

خۆزه‌تاو له‌سه‌ره‌خۆ بلند ببوو و شه‌وی له‌ شارۆچکه‌ی ره‌تاندبوو؛ سه‌ری‌کی له‌ گۆرستانی غه‌ریبانیش خوارکردبۆوه و ته‌په‌ی ((کۆنه‌بانه))شی روناک کردبۆوه: شار له‌ خه‌وی هه‌ستابوو. روبرار به‌ خوڤه‌ خوڤه‌وه زه‌مانه‌ی به‌رپه‌ده‌کردو زه‌مانه‌ش هه‌روا ده‌رۆیی و نه‌ده‌گه‌راپه‌وه، و هه‌سه‌ره‌ته‌کانی به‌شیوه‌ی شه‌نبایه‌کی نه‌رم که ده‌گه‌ل هه‌موو چه‌زو ئاره‌زوو و هه‌سه‌ره‌ته به‌هیزه‌کانی دیکه‌دا شان به‌شان ده‌هاته‌وه، پفیککی به‌سه‌روچاوی خۆردا ده‌کرد و هه‌موو ئه‌و ده‌نکه شه‌وفانه‌ی سه‌ر رووی گۆگیا‌ی ده‌سپه‌نه‌وه که ئیوارێ له‌تاو ئاوابوونی خۆری ده‌مه‌و ئیواره هه‌لوه‌ریبوون. خۆر تا ده‌هات ورده ناله و هات و هاواری روبرایی کپ ده‌کرده‌وه و مووی له‌شی و لا‌غه به‌رزه بی‌ خاوه‌نه‌کانی خاوه‌کرده‌وه که له‌ شه‌ویوه له‌سه‌رمان گه‌ژ ببوو و خه‌وی سه‌به‌ینه‌ی له‌لا‌خۆش ده‌کردنه‌وه. هەر له‌ به‌یانی زووه‌وه با‌ئنده‌کان هیلانه‌کانیان به‌جی هیشته‌بوو و جی و جانه‌وه‌ره‌کانیش روویان ده‌کون و که له‌به‌ران کردبۆوه و خپبوونه‌وه په‌ناو په‌سیوان. سه‌رنجه‌کانی ئاسمانی راوه‌ستانیان نه‌بوو؛ ئیدی ئه‌و خۆره‌تاوه چ جییه‌ک نه‌ما‌بوو ده‌خۆیه‌وه نه‌پێچی.

هەر که چاوم هه‌لینا کێوی ئاربابا، هه‌روه‌ک خۆی به‌ هه‌ردوو لوتکه‌ی جوان و ناوچه‌وانیکی پانکه‌له‌وه به‌روومدا خه‌نییه‌وه و وه‌ک هه‌میشه پشسوازی کردم. په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌م رێک به‌رامبه‌ر کێوه‌که‌یه، من له‌و کێوه‌وه هه‌موو دنیا ده‌بینم. ده‌گه‌ل نه‌خه‌شی سروشتی ئیرانیدا زۆر ویکده‌چن: نیوان هه‌ردوو لوتکه‌کانی ده‌ریای خه‌زه‌ره — ئاسمانه — و خودی کێوه‌که هەر راست ده‌لێی پشیله‌ی خۆ گه‌رمۆله کردووه، به‌خۆ و پشستی سه‌وز باوی خۆله‌می‌شی ره‌نگییه‌وه، هه‌موو ئه‌و ده‌ماره تیر ره‌نگه سه‌وزانه‌یه‌وه — که هه‌مووی ره‌زه ترییه: له‌ چه‌پ و راستی‌شیه‌وه ئه‌وه هه‌ردوو کێوی پابۆس و پیر سلیمان — که یه‌کیان گولستان و ئه‌ویدیان کویستانه. دوو تاکه

((... ئىدى نازانم چۆن بوو... ئەوۋە خۇدا بۇ خۇي دەزانى- نەكەي ئەۋەي بە كەس بلىنى، ئابرووم بەي ھا!)). لەو دەمىيەۋە كە مندالبوم و تا ئىستا ئەو ئامۇژگارى و راسپاردانەي ھەر لەبىرە لە بىرىشى نەچۆتەۋە كە: بە كەس نەلئىم، و ئابرووي نەبەم؛ دەگەل ئەۋەشدا كە ھىشتا ھىچى نەگوتوۋە كە پىي بلىن قسە. كە دەزانى سەرسامم و پىدەكەنم دەلئى: ((ئەي روررەش، ھەرۋەك مندالىيەت - خەرىكى گالتە بازارييە... باشە... باۋابى، گالتەت لىيى... خۇدا سەلامەتت كا. راستدەكەي تازە ئىدى ئىمەش پىر بوۋىنە)). تاۋىك راۋەستا و دوايە ھەر بەدەم قسانەۋە گوتى: ((بەلئى، خەرىكبوم بلىم...)) و ئەۋە ھەروا بە تاسەۋەش تىم ھەلدەروانىتەۋە و دەلئى: ((ماشەللا زۆرت ھەلداۋە... ماشەللا ماشەللا! ھەر راست ۋەك دايكە بىتەۋايەكەت - چەند خاك لەسەر گۆرەكەي ويە ھىندە تەمەنى تۆ بى ئىنشاللا)). ھەرچەندە ۋەك دەبىسمەۋە، ھىندە بەدايىك ناچمەۋە.

ۋەبىرم ھىنايەۋە: ((نەنە، خەرىك بوۋى بلىي...)).

داپىرە گوتى: ((بەلئى، خەرىك بووم بلىم. بەلئى خۇا بۇخۇي دەزانى - پاربوو پىرار بوو ھاتنە ئىرە - مالىكى تا بلىنى باش و بىۋەۋى و بە ھەيا و ناموسن... ئەۋە پىت دەلئىم لەكن كەس قسان نەكەي ھا!)).

ماۋەيەك چاۋەرئىمام؛ دياربوو ئەو ئامۇژگارى و راسپاردانەي ئەو دەيىكردن بى جى دياربوون، چونكە ئەو قسانەم لەھەر جىيەك و لەلای ھەر كەسەك كىردىن چ زىانىكىيان نەبوو و نەنگ و شوورەيىش نەبوون، بى ۋەيى و بە ھەيا و ناموسى، نەك ھەر نەنگ و شوورەيى نىن، بەلكە زۆر چاكىشن. گوتم: ((نەنە، گوتت بە كەس نەلئىم - باشە، چ بەكەس نەلئىم؟)).

گوتى: ((ئا، ۋەبىرم ھاتەۋە، دەمويست بلىم، لەبىرم چۆۋە... ئىدى پىر بوۋىمە، چ ھۇش و گۇش و ناگايەكى وام لەخۇ نەماۋە - خۇ ئەتۇش ماشەللا ئىستاش ھەرۋەك مندالىيە گالتەت بەشتان دى- بۇ دەھىلى!)).

دواي تاۋىك سەرنجە لىل و پىللە ئالۆۋەكانى رەشىنە و سىپىنەي چاۋە خۇلەمىشىيە زەردباۋەكانى دەسەر و چاۋى پىمەۋە. ئىنجا گوتى: ((بەلئى... خەرىكبوم چ بلىم؟)).

گوتم: ((دەتويست شتىكى دەربارەي پىنەدۆزى بەرامبەرتانەۋە بلىي)).

گوتى: ((ئا... بەلئى؟ بەلئى ۋەبىرم ھاتەۋە... كچەيان كەۋتە دواي دەزگاي ئەو كەلايىە و چەند شەۋىك لەمەۋپىش - كوشتيان - ديارە بۇ خۇيان وانالىن... بەلام ئىدى، ئەۋەي ھەيە و دەلئى... دەشلىن برايەكەي خۇي بوۋە، ھاتوۋە كوشتوۋىەتى... لەگريە و ھات و ھاۋارى دايكەكەش را ھەروا پىدەچى... ديارە بۇ خۇشى ھەروا نالى، بەلام بەو گريان و لە خۇدانەپرا ديارە، كە شىۋەنى كەربەلاش وانىيە. تائىستا چەند جارىكىشىان مالا پشكىيون. پياۋەكەيانيان دوو سى جاران بردۆتە دايەرەي سەرايە - كاكە سەلىم پۆتە كەفيلى.. لەكن كەس قسان نەكەي ھا - گوناھن - خاۋەن ئابروون... تازە خۇا بۇخۇي دەزانى - خەلكى ھەموو شتىكى دەلئىن... خۇا ھەلئىگى، كچى عازەبىيان ھەيە...)).

لە قسەكانى داپىرەپرا دياربوو سۆزانييەك كوزراۋە و گوايە بە رىكەۋت مالا و خىزانەكەشىان ھەموو لىرەن... قاموسە ئىنگىليزىيەكەي دەبن ھەنگلى دەنئىم و دىمە بازارى - بۇ خۇ بادانى، بەروالەتتىكى واۋە دىم گوايە بى ئەۋ قاموسەي چم پىئىكارى. ھەر راست ۋەك دەروپىش مستەفای كە بەبى ئەو گۆسكە شەرىتەي بە پەتتىكىيەۋە بەملى خۇيدا دەكرد. لە دوكانى كوتال فرۆشپىيە مېردى پوررەكەم دادەنىشم، ھەرتاۋە نا تاۋىك قاموسەكەي لىك دەكەمەۋە چەند لاپەرىكان بىرە بەۋىدا ھەلدەدەمەۋە بەرىكەۋت جىيەكى دەبىنمەۋە و زۆر بەۋوردى دەيروانمى. دەۋ دەمانەشدا بەدزىيەۋە، ئاگام لەسەرنجە ھەسرەتە و مەندەكانىشە.

ھەر راست ۋەك ئەۋ ژنە مازوو فرۆشانەي كە چارۆكە مازوۋەكانيان لەبەردەمى خۇياندا لىك بلاۋ دەكەنەۋە و جارجارە ھەلگىپرو داگىپريان دەكەن و كال و كرچيان لى ھەلدەۋىرن و لەكن كرپارانيان خۇشەۋىست دەكەن. بەلام بەپىچەۋانەي وانەۋە كەلوپەلەكەي من بى كرپارە...

بەقسەي سەردەمى خۇمان بى، ھىلى ئاسن و تۆرى رىگەۋانى پان و پۆرى مېشك و ژيانى خەلكى ھىشتا ۋەدى نەھاتوون و ۋەك ديارىشە ھىچ كاتتىكىش ۋەدى نايە. تەنانەت گۆرانى سەرخانى خەلكەكەش ھىچى ديارنىيە و ھەستىكى پىئىكارى: دەتوانى ھەمىشە ئەۋ خەلكەي لە يەك باروۋخى راۋەستاۋ و ۋەك خۇيدا بىنىيە بەرچاۋان، ۋەك قەل و بزىن، و رىويان؛ سالى رەبەق لە دەستە جلىكى بەۋلاۋەتريان دەبەردا نىيە و سالى دوازدەي مانگى ھەرئەۋەيە. ئەگەر پالتۇبى، ئەۋە زىستان و ھاۋىنى بۇ نىيە و بەرگى شىن و شايانىشە. ھەموو دە چلكىدا رەق ھەلاتوون، سەرو رىش ھاتوو دەلئى دەروپىشن، و ۋەك پارەي كۆن، ھەموو سۋانەۋە. ھىشتا

هەول و تەقەلا و ماندووبوون و بگرەو بەردەى ژيانى رۆژانە بىرو ھۆش و ھەست و نەستى نەتەنيون. جالجالۆكەى شارستانىيەت ھىشتا بەرپۆھە. نەك خۆى، بەلكە ئى رۆژتەك لە رۆژان نىشانەكانى بگەنە جى و خەلكى دەتانوپۆيە بارىكەكانى خۆيەو ھەپىچى. شەوانى ژيان و شەوانى خۆشيان ھىشتا ھەرەكو خۆى لەسەر شىنگ و تاقەتە و ەك خۆيان ماونەو. لىرە بەپىچەوانەى شوپىنانى دىكەو، خەلكى ھەر بەلاوھتى لەبەر ناسكىھيان سىس دەبن و دەژاكىن، و بە پىچەوانەى ئەو درەختە شلكانەوھى كە لەبەر چروپپىھە دارستانى و نەبوونى روناكىيە و جى تەنگىيە وشكەل دەبن. بەلام ئەو خەلكە دەگەل لىك دوورى و ئەو ھوو نىوانەى نىوانىشياندا، ھەمىشە ھەردەگەل يەكن: لە پرسە و سەرەخۆشپىيە و مەرگ و ژىنپىدا، لە نوپۆى، و لە نەبوونى و قات و قىرى و پەتاو نەخۆشياندا. لە رۆژانى لىقەومانپىدا ئەو تانوپۆيە ناديارانە ھەموو سەرھەلدەدەنەو و وپكرا خۆ لىك دەبەستەنەو و پال وىك دەدەنەو. بەلام دەگەل ئەو ھەموو رشتە و تانوپۆى پەيوەندىيە ھاويەشە ناديارانەشدا، لە بن ھەركون و كەلەبەرىكى بىدەنگ و ئارامدا، چەندىن سوپاى چكۆلە و ناديار و ون بەردەوام دەبگرەو بەردە و شەپىدان: پىنەدۆز، دەگەل پىنەدۆزى ھاوسپى، بە ققال دەگەل بەققالى تەنىشتى، و كوتال فرۆش دەگەل كوتال فرۆشكى دىدا، جولەكە دەگەل ھەمووان و ھەمووش دەگەل جولەكاندا، و سەرەنجام دەولت بەبى جىاوازی دەگەل ھەمووانى شەپە. ھەرىپىيان وايە كە بەتايىبەتى بۆ ئەو دروستبوون كە رۆژتەك لە رۆژان وركى يەكترى بدپن. ھەموو پىكەو دەھەرايەكى نادياردان. لەراستيشدا مال و خىزان بنكەيەكى ھەسانەوھى چەند ساتىكەن كە تىياندا بىنەو سەرخۆ و ئەوجا سەرلەنوئ بىنەو مەيدانى تا بكوژن و بشكوژپىنەو. بەلام ئەم زۆرانبازيە ھىشتا لاوازترىن شىوھى زۆرانبازی بوو؛ ھىشتا ژيانى نىو دارستانى گورگان ھىندە برسى نەببو وای لىبى ھەر يەكىيان ساتىكى بكا و يا وەنەوزىكى بدا ھەمووى بگەنە سەرى و پەلامارى دەن و ونچوونچرى كەن. تەنيا گورگىكە كە خۆى لە بۆسە داو دەولتە، كە ھىندە درندەيە بەزەبى بەكەسدا نايەتەو. ھەموو لە ھەموو لەو گورگەى تۆقيون و ھەر راست وەك ئەو مەرانەى دەدەمى ھىرشى گورگاندا سەر دە دووى يەك دەنپن و خر دەبنەو سەرىك و ھەر كە چاويان وپكەوتن نەترەيان دەچى و چاويان لى دەنوئىن تا سەر قەپۆزى ئەودىوى مەرگانە نەبىنن. نەك لە چاويانەو ئەو نەپىنيانەى دەروونيان بۆ ئەو گورگانە ئاشكرا بن.

نابى دە چاوەكانى توغورول و پەخسدارىيەو رامىنن، نەكا پرىشكە ئاگرىكيان لىوھە بىھەرى و چەند ئاوالىكان بكاتە قەرەبرووت. ھەر كە چاويان بەسەرھەنگى دەكەوى، دە دەرفەتەكى زۆر خىرادا، خۆ پەنا دەدەن و خۆ دەشپىرەو، نەكا بە قامچىيە رەشى دەستى، شان و ملیان داغان كا. ھەر كە قايمقامىش دەبىنن ھەرەتر، يا رىيەكان دەگۆرن، يا سەريان بەر دەدەنەو و فېزمالكى دەدەنى، تا نەبىنرپىن - بەكورتى يانى ((دەولت)) نەيانىبىنى و دەولت نەبىنن...

ئەو ژيانەكەيە، ھەر واشبوو، و ھەر واشدەبى، تەنيا ئەوئەندە نەبى كە ناوھەكان و ھەوراز و نشىو و راست و چەوتى سەرسەدانەكان و ئىنجا كەوتن و ھەستانەوھەكان نەبن كە دەگۆرپىن دەنا ھىچى دى، ئەم جۆرە ژيانە، يانى ھەر لە بەيانىيەو ھەستان و وە دووى كارى تۆ پىدە و ئەو سواركەوتن و لە ھەموو خۆشپىيەكى دنيايە دوور و لەبەرچاوان ون، ئىدى مرۆف بە ھەموو شتەكى رادى، ھەرەك دەشپىن ھەموو كەس نافەرىدەى خو و خەدى خۆى و كەسانى دىيە. ھەر بەو جۆرە وەك مرۆف بەسەرھاتەكانى رۆژانە ھىچ و ھىچ شتەكيان نەبىنى و نەبىسى و تىنەگا - دەگەل ئەوئەشدا كە ھەم دەبىنى و ھەم دەبىسى، و ھەم تىشەگا. كەچى ھەموو شتەك ھەر بەھەمان شىوھى دوتىنى و پىرى دەبىسى و دەبىنپتەو - و ھەر بەھەمان شىوھى پىشوشى تىدەگاتەو... و ئەو شتەش ھەمووى لە سەرەنجامى دووبارە بوونەوھى وئەكانەو دەبنە خەو و عادەت. ئەبولفەتخ خان بە بازارپىدا دىتەخوارى؛ گۆشتى دەكپى، پارەى نادا، چاى دەكپى، ھەمدىس ھەر پارەى نادا؛ جگەرەى دەكپى... بەستەنىيە دەخوا... لە راستىدا ھىچ شتەكى ناكپى بەلام ھەموو شتەكىش دەخوا. ئىدى ئەو بۆتە شتەكى بەلگەنەويست، چ بۆ خۆى و چ بۆ خاوەن شتەكان.

ئەگەر برپارىبايە پارەى بدا نەدەبوو مەئموورى ئەمىنيە... قابىليەتى. دەنا ئەگەر وانەبى، ئەو ئەويش راپۆرتەكەى خۆى بەناوى تەواوى ھەموو ئەو كەسانەى كە لە عىراقىيە شتى دىنن، دەداتەو ((دایەرە))ى.

لە حاجى و وردەوالە فرۆشانىش ئەو ھەر كەسەكيان چووبايە سەفەرى، جا بە واسىتە يان بى واسىتە دەبايە مۆلەت لە جەناب سەرھەنگ وەرگىرابايە و لە رىي وىشەو سەرىك لە خانمى سەرھەنگى درابايە داخوا چ دەفەرموون و ھەزىان بە چىيە - خۆ نەدەكرا وشەى ((پىويستى)) لەرووى وىدا گوترابايە چونكە ئەوان پىويستيان بە كەس نەبوو. ئىدى ئەو ببوو ئەركى

سەرشانى ھەموو كەسەك، لايىكردنەو ە لوتفەكى گەورەبوو، ئەو شەرەفە ھەروا بە ئاسانى بە ھەموو كەسەك نەدەدرا، كە ئەوان ئىشىكىيان بە كەسەك بىي. ئەو ەى جوانو ە ئەسپىكى جوانى ھەبووايە، ئىدى ئەو شىتىكى سروسىتى بوو كە دەبوايە دەخزمەت جەنابى جەزەرتى ئەجەلدا بايە، يا قاچاغچىيەك پارچە ە پووچەى جوان ە دلگىرى ژنانەى ھىتابايە ئىدى ئەو دەخزمەت خانى سەرھەنگىدا دەبوو- ئىدى ھەروا بەم شىو ەيە، ئەوشتانە ھەموو بېونە عادەت. خۇ ئەگەر دياردە ە شتە سروسىتىيەكانى سەردەمى مندالىيە نەبانايە كە ھىشتاش دەدەل ە دەروون ە مېشكاندا زىندوون ە تېن ە تەوژمىك ە ئەوین ە خو شەويستىيەك دەناخ ە ھەناواندا بە ئىمە دەبەخشن ((دېتە ە دووبارە بوونەو ەى ئەو دياردە ە ئەوشتانە لەبەريەكيان دەبردین)). بەتايەتتى ئەو خەلگە.

ئىنجا دولەتتەش ھىندىك خدەو خو ەى تايبەت بەخۇ ەن ە بەسوود ەرگرتن لەو خدەو خو ە نەرتتەنە ھىندەى دى خەلگەكەى بە قورپدا دەباتە خواری: بەردەوام ھېز ە تواناى خو ە بە چاوى خەلگىدا دەداتەو ە سەربازان بەخۇ ە بەتفەنگى پرنۆو بەدەر ە بازاراندا دەگىرى، ئەفسەران بەدەستكىشى سىپى ە چەكەمى جوان ە بىرقەدار ە شمشىرى سىپى بەلاگە لەكىو دەگەل تىپى مۇسىقاي سەربازىدا چەند جوان ە رىك قول ە بازووان رادەو ەشىنن. ھەموو كەس پىبوايە ئەو شمشىر ە دەستكىش ە تەنگ ە تەپل ە مۇسىقا ە كەرەنا ە شەپپورە رەزاشا لە پارەى گىرفانى خۇى كرىونى! دەناو ھەموو ئەو باقى ە بىرىق ە ھەراو زەنايەيدا كەس ئاورپىك لەو ھەموو شىرو ورى ە خانووە قورەتتىك تەپىوانە ە ئەو ھەموو نەبوونى ە نەدارىيەى خو ە ناداتەو ە روژتىك لە روژان بىرىكىيان لىناكاتەو ە. كاتىكىش كە ئەو سەربازانە بە بازارپىدا تىدەپەرن؛ مندالان بە سەرنجى پىر ەسەرت ە ەز ە خوژگەى بى پايانەو ە تىبانەو ە رادەمىتن ە پىرەمىردەكانىش لەژىر لىو ەو ەرتە ورتىانە: ((ئەى، بۇ دوولوى چاپووك ە بەزىبىك ە ئازا، ھەمووان خىكەنەو ە سەرىك!)). ئەوانە خىكەنەو ە سەرىك!؟ بۇ خىيانكەنەو ە؟ ئەو ھەموو تەنگ ە نىزانە؟ جا دەكرى!؟ مندالەكان واقىيان وپدەمىنى ە سەرسام دەبن. بەلام ئەو ەش لەجىي خو ەدا راستىيەكى تىدايە: خوويەك ھەيە تائىستاش ئەو خو ە ھەرماو ە. ھەروا چەند روژتىك پىشتىر بوو گوردانىك دەگەل چەند ياخيەكى پىخواست بەرەنگارى يەكترى دەبن، نزيكەى شەست ەفتا كوشتەى دەدەن، ە دەست لە ئەژنۆيان درىژتر دىنەو ە... ئەدى... ئىرە شارە. دەمەو ئىواران گوندىيەكان ەك لە جندۆكەى ھەلاتىن، بەخۇ ە بەكۆلەبارى پىشتىو ە لە شارى ھەلدىن ە رادەكەنەو ە ە شار

تا بەيانى دەخۇيدا وندەبى- تا دىسانەو ە بەيانى زوو سەر لەنو ە وخۇى بىتەو ە ە ھەمدىس گوندىيەكان بەخۇ ە ولاغەكانىانەو ە و يا ھەر بە پىبانەو ە، كۆلەبار بە پىشت يا بەدەستەو ە، كەلوپەل ە شتومەكەكانىيان بە پەلە بگەيەننەو ە شارى: ئەو كاتى ھەموو بە پەلەن، پەلەى بەرەو ە شاربوونەو ە، بەخۇ ە كلاؤپىكى پىش بە مقەباى بە جىرە لاسىتىكىكەو ە بەستراو، نەك خوانە خواستە گرووبان عەبباس قولى، يا ناسرخانى سەر پاسەوانىيان بگاتى ە بە تاوانى سەرقتىيە ە لەسەرنەنانى كلاؤ شاپۇى پەھلەوى سزايان بدەن! مندالان كە يەكەمجار دىنە شارى سل ە سرك ە شەرمىون ە ترسى شارىيان لىدەنىشى. ھەر دەلئى خو ەيان لەو ە چكۆلەترىش دىنە بەرچاوان كە ھەن. جا بۇ ئەو ەى ھەستى كات ە شوین لەدەست نەدەن پەنا دەبەنە بەر ولاغەكان يا ھەر بە بابىانەو ە يا ئەوانەى دەگەلئىانن، دەنوسىن ە لىيان جودا نابنەو ە ە غافلئىان ناكەن. دەگەل مندالە شارىاندا تىكەل نابن- ئەوان لە ئىستا را پىاون. راسپىردران دەگەلئىان تىكەل نەبن، مندالە شارى جىي متمانە ە پىشت پىبەستنى نىن: ھەر كە بابىيان يا ئەوانەى دەگەلئىان لىيان دوور دەكەونەو ە، ەك سەيان كە سەيەكى لاو ەكى وگىر دىنن، ئاوا دەورەيان دەدەن، ە جاشولكەى كەرىيان لى دەتارىنن ە ھەلى دەبىرن، گالتەيان پىدەكەن ە لىيان دەدەن. بۇ؟ - نازانن... بەلام نا دەزانن، ھەر لەبەر ھىندى كە ئەوان خەلكى شارىن، شار گەورەيە، پاسەوانى ھەن، ھەر لەبەر ھىندى كە ئەوان پىيان لەسەر زەوييە خو ەيان نىيە ە بەقەد بالا ە روخسارى كىو ە بەندەنان ئاشناو شارەزانىن كە لە دلئان دەرنەچى. شار مىشتىك قور ە خىشتەيە، كە بەسەر ە چاوپىكى گرژ ە مۆنەو ە تىيان دەروانن... لە خو ە ە خدەو نەرتىي دابراون ە دووركەوتوونەتەو ە. ناسرخان ە سەرھەنگ ە ئەوانى دىش چ تەفسىرىكىيان نىيە- ئەوانىش وا راھاتوون- خەلكى واىان لىكردوون؛ لە زىادە بەدەريان رىز لىدەنىن... راھاتوون. جارى واىە داكىكە ە دەگەل مندالەكەيدا ھاتۆتە شارى- بە پاژنەى قلىشاوى پىي ناوچاش كەوشىو ە كە بەگوئىرەى وەرزى سالى، يا پىر لە خۇلەپەتە، يان دەقورپدا وندەبوو- يان بەكراسىكى شىرو دىر لەبەر ە لەچكىكى چلكن بەسەرەو ە. كورپىزگەكە پىاوى مالىيە، نىرىنەيە. ھەرچەندە كىژۆلەش نەقىزە بەدەستەو ە بەدواى ولاغاندا دىنە شارى. بەلام تا كور لەويىي، ئەو ە ئىشى كىژ ە كالان نىيە. ھەرەك پىشىنان دەلئىن ((بەرخى نىر بۇ سەر پىنە)): دەبى چا ە داكى كا ەفىر بىي كە چۆن بۇ پەيداكردى ھەر شاھىيەكى چۆنا ە چۆن دەگەل چەرىچى ە جامباز ە كرىاراندا چەنەى لىدەدات ە دەگەل دوكاندارى بى وىژداندا چەنگە چىپەتتى ە بەرگرىيە دەكات. جارى

وايه له نيئو ئو داك و كچانه دا ئى وا هەن كە بۆ كرىن و فرۆشتنى دېنە شارى گۆشتى لەشيان له كوني كراسه دراوله كانيانرا دياره و قامكى گهوره پييان له كه لاشيپرا هاتوته دهرى و هيئده ژيكله و جوان و له باريشن هەر مه پرسه. ئەوانه پير يا جوان كه دهگه نه شارى دهپيشدا ئو خوريبه كى بهرپيوه دهپريسن، هه لده ويژننه وه و ده مه چه كى خوئى دهئالينن، يا ده خورجيني ده نيئنه وه و به كوئى دادده نه وه، كه جارى وايه هەر ئو خورجينه مندالكيشى تيدا نوستوه. ئينجا له بهر دوكانىكى يا به پاڻ ديوارىكيه وه پيلاوه كانيان داده نين و تاك تاكه دهياتته كينن و بى ئيختيار دهستىكى به سهر و پرچ و رووى خوينا دا دينن و ئو تاله مووانه ي له بن له چكيوه هاتونه دهرى، وه بنيان ده نه وه، ئو ده مى له په نا ((كيته له))⁽¹⁾ ماست يا توره كه مازوو يا كه ندوله ههنگوين يا مريشك و جوجكيكى كه دهگه له خوئان هيتان بۆ فرۆشتنى له سه رچيچكان به ديار هاتنى كرياناره وه هه لده ترووكين - ئه وه ش ئه گهر جامباز دهبوه ي ريبه دا سه ره ريبان پينه گرتبن و شتومه كه كانيان له چنگان دهره هيتا بن. ماوه يه كى كورت يا دريژ بى گويدانه هيچ. جارى وايه له پير ده بينى ئه وه دهو بى ئاگاييه دا راده چله كى و تيكرا ده بى: ئو ده مانه ي كه ژنيك يا كيژوله يه كه ده بينى ئه وه دوكاندارى ئه وه به رى چاوه حيزه كانى دهو جيبه ي برپوه كه چمكيكى داوينى كراسه كه يان هه لچووه و تا سه ره ئه ژنوئيانيان هاتوه و كابرش لهو بهرپرا نيشانه ي لينگرتوه. ههروهك ژهنگه سوره ي پيوه دا بن، تيكرا ده بن و سوور هه لده گه رپين و له شه رمان سهريان داده خه ن...

ئو هه شاره و ئه وان هه لاديين - شار ئاواو خه لكى لاديش ئاوا... له سه ر دوكانى مي ردى پووريم دانيشتوم: قسه وباس دهر باره ي مردنى سۆزانيه كيه كه چه ند روژ له مه ويپش كوژراوه و دوينيش دا به گهوره بهو هه موو ئه ولا ولايه وه و زۆر به پاريزه وه ليئده دا. ئه وه تا ئيستاش خه لكى ده لئين: ((هه ي بتره ژم، هه ي باره كه لالا - سه د ره جمه ت لهو شيره ي خوار دووته؛ به وه ي ده لئين برا؛ هه ي دهرت به گيام؛ ده لئين...)) كه ي، له كوئى، له سه رچى؟ - ديارنييه ((ده لئين، براى بووه... وهك ده شلئين وه جاغزاده شن، وه جاغى باپرى گرتويه تى...)).

((چۆن؟! بۆ عه جمه ميش سه بيديان هه ن؟!)).

⁽¹⁾ كيته له: ئه و گۆزه له گله بچكۆلانه بوو كه جاران شريان تيدا هه وين ده كرد و هه ر به ماسته وه ده هيترا نه شارى... چونكه وهك ئيستا فافون زۆر نه بوو. وه رگيتر -

((به لئى، هه يانن، به لام ئيدى، وهك سه بيده كانى مه نين. ئه وان كاتى كه ژنه كانيان له ريبى سهردانى كه ره لايه ئاوس ده بن و دېنه دنيايه، بهو مندالانه ده لئين سه بيد. سه بيدي خوئيان، ئيدى... هه نديكيشيان كه داكيان سه بيدي بهو جۆره ن ته نيا هه ر سى شه مان سه بيدن!)).

((هه هه، سى شه مان!)).

پووره گولبه هاريش هه ر پيئكه نيني به وه ي هاتبوويه، كه گوتبوويان سونى كلكيان هه يه. له بهر ئه و قسانه چوو بوو پارهى دا بووه ئاخوندان، كاكه ره حيميش هه ر بۆ پيئكه نيني چوو بوو پارهى دا بووه شيخه كانى مه.

((به لئى مامۆستاش ده يگوت ئه وان هه بيديان نين، ئه وه ش له به روه ي چونكه جنيسوى به خوله فايان ده دن؛ ده يگوت نيكا حيشيان هه ر ته واو نيبه - و منداله كانيان هه موو زۆلن!)).

((نا باه، ئه و ههروهك عه جمه ميش نه بووبى؛ ئه و سه بيدي راست بوو؛ عه جمه ئه و غيره ت و پياوه تيبه يان له كوئى بوو)).

((باشه هه ي پياوه، نامهردت نه كه ن، خو تۆ هه ر هاتووى هاتووى، نه ده بوو كاره كه يه كجارى يه كسه ره كه يه وه دوو گوللانيش له سه رى كه لايى به تال كه ي. ئه فسوس له و ده مانچه ي به ده سته تۆوه بووه!)).

((جا چ جياوازيه كى هه يه... ئه م كه لاييه نا يه كى دى - خو گه وواد قات نه بووه!)).

كابراى ده ووا بۆ خوئى نه يده زانى، به لام وهك هه ست و بيري كه وتبه نه سه ر ريبه كى، ئه وه ي قبول بى كه ئيمه پيوستيمان به دا هيتان هه يه.

((چۆن، جياوازي زۆره. ئه وه مى كه لايى ره جه ب بيري ده كرده وه، ئه و جا ده بووه كه لايى ره جه ب)).

راستيبه كه ي ده شلئين هه ر له و ده ور و به رانه يه...?

((كى؟ ئه و برايه؟... نا باه نا، ئيستا گه يه وه ته نيئو ياخى بووه كان)).

سەردەم سەردەمی وەرە و برۆ و بگر و بکوژی حەممە تال و سەید عەتای بوو: هەریەکیان چل بەنجا کەسێکی بەدووخۆی دابوو و کردبوویانە رۆژی خۆیان. لە باجم بیست کە دەیگوت ماوەیەک لە مەوپیشت حەممەتال لووت و گووی و لچ و لیوی زەرغامی فەرمانبەری مالیاتی لەسەر خەلکی گوندی ((شوی)) کە گوندی خۆیان بوو بپوێ و کردووێتیە پەند بۆ چەندانی دی و چوو لە قەراغ چۆمی شارییەوهی فێداوه.

((نا... یاخییەکان غەریبەیی لەناو خۆیاندا قبوڵ ناکەن. دەبێ هەر لەو دەور و بەرانی بێ)).

ئەو ((بەرورای گشتی))ی شارۆچکەمان بوو، وەکو هەر بێر و راپەکی گشتی دیکە، بێ هیچ یاسا و رێسایەک، بە هەر جۆرە شیوەیەک راست دەر دەچوو. هەر وەک ئەوێ دە هەموو مەیدانیکیدا هەروا بێ: جاری وایە بێر و رای گشتی دەر بارەیی کەسێکی، خوار دیتەوه؛ کە بەر وائەت سەیری دەکەوێ رەگە دەمارێکی بەکەوشیوە نابینی، بەلام هێندە نایا کتوێر رەگ و دەمارێ لە هەموو لایەکیاندا لێ پەیدا دەبن.

کتییەک دەر دەچێ. ((رەخنەگران)) بە زۆری زۆرەملی دەیانەوی ناوەرۆکی ئەو کتییەیی دەمیشکی خەلکی بناخن، بەلام خەلکە کە قبوڵیان نییە و نایکرن و نایکرن. پێچەوانەیی ئەوێش روو دەدا: کەسانیکی خۆیندەوار و باسەواد و رۆشنبیر دین و دەیانەوی بەرەمەییکی داپلۆسن و لەبەر چاوانی بێخەن بەلام رای گشتی نارەزایی و بەرگری پێشاندەدا و خەلکی گرگر بەدوایدا دەگەرین و دەیکرن، تا دواوە وردە وردە دەردەکەوی کە بەرەمە کە شتگەلیکی وای تێدا بوو کە وەبەر چاوی ((رەخنەگران))ی بەرێز نەکەوتوو! ئەلبەتە نامەوی بێم کە رەخنەگر هەمیشە هەر بەجێیەکییەوه کاریگەر دەبێ و ئیلھام وەر دەگرێ، نا، جاری واش هەییە کە ئەولایەتەیی کە رەشە خەلکە کە بەبۆنی سادە و ساکارە گشتییەکی خۆیانەوه بۆی دەچن هیچ رەخنەگریک پەیی پێنابات. لەوانەشە هەر بەهۆی ئەوێشەوه بێ کە خۆی لە رووداوان جیاگرتوو و خۆی دوورە پەرێز دەگرێ.

گفتوگۆ بەردەوام بوو:

((های بابە، ئەوێ تۆ لە کوویی! حەممە تال و سەید عەتا سێبەری عەجەمان بە تیری دەنگیون... دەزانی بە چ زەحمەتێکی خۆیان لە زیندانی هەمەدانێ رزگار کردوو و هەلاتوون... ئیستا دواي هەموو ئەو کوێرەوێرییانە بێن و عەجەم پەرەرییە بکەن!)).

حەممە تال و سەید عەتا هەردووکیان لە زیندانی هەلاتوون، هەردووکیان پێشیان لە ((دەولەت))ی دەخواردوو و بەزەییان بە ئەمنییە و ئەفسەر و گروباناندا نەدەهاتەوه - هەقیان بەسەر سەربازانەوه نەبوو. عەجەمیان بە وشەیی ((پلاو))ی تاقیدەکردەوه، کورد بە ((ل)) قەلەوێ دەلێ پلاو کە ئەم وشەیی گوتن و دەرپێنی بۆ عەجەمان زۆر سەخت و گران بوو و هەر دەیانگوت ((پیلوو)) دەولەت یانی ئەمیری لەشکری خۆراوا، بەو هەموو دامودەزگا و هەیت و هوتەیی کە هەیانبوو، جەرگیان جەرگی دەخواردوو و لەرقان لیوی خۆیان دەکرۆشت کە هیچیان لە دەست نایە و دە بەرامبەر ئەو یاخیانەدا چیان پێناکری و هەنگاوتیک ناچنە پێش، تا سەرەنجام و هەر وەک هەمیشە، دوو سەردەستە پێکەوه کەوتنە گیانی یەک و یەکتریان قێکرد، و دەولەت هەناسەییکی تۆخەیی هەلکێشا... دیسانەوه وەک هەمیشە، کورد بوونەوه ژەهر و تریاکی یەکتری: ((لەناوێردنی کورد بە کورد خۆی!)).

ئەو شەوه باجم لە مائی سەفوەتاغای میوان بوو. سەفوەتاغا مەموری ئالوگۆرکردنی هەنگ (فەوج)بوو. بەر وائەت وەک ئەفسەران، بەلام لە مەیدانیشت بوو. باغیکی گەورەیی خوار گەرماوی میرزا عەبدوللای، نزیک ئەوجییەیی پێیان دەگوت خەخانە و پاشاوەی سەردەمیکی کۆنە، مانگی بە هەژدە تەنانی بەکری گرتبوو - کە راست دەیکردە مانگانەکی خۆی و هەموو ئەو دەرمانە و پارە زیادانەیی دیکەشی کە وەریدەگرتن.

سێ ((ری))ی هەبوون، کە بۆ باغی و بۆ مائی دەچوون و دەهاتنەوه. تەلەفۆنیشتیان بۆ راکێشبوو تا ئەگەر جەناب سەرەنگ فەرمانیکیان هەبایە، یا ئەو عەرزیکی بۆ جەناب سەرەنگی هەبایە بتوانن راستەوخۆ یەکتەر بدوینن و قسان بکەن. پیاویکی رەشتالە، بالابەرز، تۆزیک بەلە باریک و پاکو خاوین، خاوەنی دووچاوی رەشی گەورەیی لیک دوور و دەموچاویکی هیلکەیی و بۆ ناوێر قویاو. لەسەر لووتییەوه جۆریک بوو، هەر دەتگوت ئەو دەمەیی هەویری دروستکردنی هێشتا شل بوو و خۆی نەگرتوو پالیان پێتەوه ناو و چۆتەوه ناوی و پووچ بۆتەوه تیک قویاو: چەناگە و ناوچەوانیکی دەرپەرپو. دوو دگانی پێشەوهشی زیڕ بوون.

دهنگی هەر به ویزه ویزی ژهنگه سووردهی دهچوو. چهند تالهموویهکی تهنگی بهسهریهوه بوو که بهشیویهکی زۆر ئەندازیارانه بهسەر تهپله سهری خویدا دینایهوه، ئەقدهس خانێ خێزانی، ژنیکی زۆر په‌رپووت و ناحمز بوو، کچی ژن خوشکه‌که‌ی-عه‌زیزه‌ خام- که من له‌پیشدا نه‌مدیوو تا بلێی جوان و له‌باربوو. به‌رده‌ستییه‌ تریاک کیشانی سه‌فه‌تاغای ده‌کرد. خه‌لگی (تویسرکان) بوون و فارسییان به‌شیویه‌کی زۆر شیرین و خوش قسه‌ ده‌کرد.

ئهو شه‌وه‌ی هه‌روه‌ك جارن باجمنیشی ده‌گه‌له‌ خویدا برد- من له‌ پله‌ و قوناعی راویژکاری فه‌ره‌ه‌نگیدا: پۆلی هه‌شته‌م بووم و له‌جیی خۆمدا بیجگه‌ له‌ ئه‌فسه‌ران دهنه‌ وینه‌م نه‌بوو. دانیشتنه‌ خواردنه‌وی، و قسه‌ لێره‌ و له‌وی کران و که‌وتنه‌ سه‌رتیکردنیم داخوا ته‌رفیعه‌که‌ی ستوان قه‌مشه‌یی ئه‌فسه‌ر هاتوه‌ یان نا، داخوا په‌روه‌نده‌ی دزیه‌تییه‌ سه‌روان نه‌سیری گه‌یوه‌ته‌ کوێ، داخوا ئیسماعیل خانی به‌رده‌ستی هه‌زرتی ئه‌جه‌لی که‌م ده‌بینم یا زۆر، داخوا هه‌ر له‌ ناوه‌ندییه‌ سوپاییه‌ یان نا- و ئه‌وجا قسه‌ هاتوه‌ سه‌ر جلوه‌به‌رگ و که‌لوپه‌لی ژنان: که‌ داخوا ئه‌مسال چ جوهره‌ پیناڤو و چ شیوه‌ کلاویک و کام عه‌تری بۆنخۆش له‌ نیوه‌ندی ئوستانیدا باوه‌؟ داخوا کراس چ ره‌نگیکن؟ پرچ، کورتن یا درێژ، پیناڤو پاژنه‌ بلندن، یا نزم، ئاغزوونه‌دارن یا بی‌ ئاغزوونه‌؟... منیش هه‌روه‌ك خۆم، وه‌ك تازه‌ له‌ (ئاش)پیرا بی‌مه‌وه، و ئاگام له‌ هیچ نه‌بی، باجمن ناکام و شه‌رمه‌زار ده‌که‌م، و ئه‌فسوس بۆ ئه‌وه‌ هه‌موو پووله‌ی له‌کیسی چوووه‌ و منی پێ ناردۆته‌ خویندنی که‌ ته‌ناهه‌ت نازانم ستوان قه‌مشه‌یی ته‌رفیعی کردوووه‌ یان نا، یا کاری په‌روه‌نده‌ی دزیه‌ته‌ سه‌روان نه‌سیری سه‌ره‌نجامی به‌ کوێ گه‌یوه‌!...

له‌ ده‌م جۆیه‌ باغی دانیشتبووین و ئه‌وان تاوه‌لیان ده‌کرد و ده‌شیان خواردوه‌- به‌بی‌ مۆره‌: رینگایه‌کی سه‌یریان بۆ تاوه‌ کردنی بی‌ مۆره‌ داھینابوو: ره‌جه‌بیان له‌سه‌ر رییه‌کی باغی به‌رامبه‌ر به‌جۆیه‌ و پشت به‌خۆیان دانابوو و ئه‌ویان کردبووه‌ مۆره‌: ئه‌وه‌ به‌ریکه‌وت، و هه‌روا له‌خۆه‌ به‌ ئاره‌زووی خۆی ژماره‌یه‌کی ده‌گوت و ئه‌وان یارییان له‌سه‌رده‌کرد... ((هه‌ی، له‌عنه‌ت له‌ پیره‌ بابت! سه‌گبابی قورمه‌ساغ، ئیستا چ وه‌ختی دوو شه‌شییه‌!)) و قاقا پیده‌که‌ن. ره‌جه‌بیش پیده‌که‌نی و ده‌یگوت: ((کورکوپر!)) سه‌فه‌تاغا هه‌مدیس شیت ده‌بووه‌، و ده‌یگوت: ((هه‌ی سه‌گت ده‌گۆری باهه‌ قورمه‌ساغه‌ که‌ی ری... ئیستا که‌ ئه‌وه‌یان نه‌بوو لایه‌که‌ی دی!... ده‌و کونه‌ لووته‌ پیسه‌ چلماویانه‌ت ریم...)) ره‌جه‌ب له‌ پیستی خۆی ده‌چوووه‌ ده‌ری: ((ئاخر جه‌ناب

سه‌روان...)) - ((بیده‌نگ!)) باشه‌ ئه‌من چ بلیم بۆ تو باش بیت، هه‌رچی ئه‌من ده‌یلیم ته‌تۆ هه‌ر پیت ناخۆشه‌!)) - ((گوتم بیده‌نگ به‌... خه‌ریکی کاره‌که‌ت به‌!)) و ره‌جه‌ب پیددا ده‌هاته‌وه‌ و ده‌ستیان ده‌کرده‌وه‌ به‌ پیکه‌نینه‌ی و هه‌روا به‌ خۆشه‌ویستییه‌وه‌ داك و بابیان بیراز ده‌کردنه‌وه‌، و ((نیشتمان)) به‌و ((خزمه‌ته‌))ی وی هه‌سابوووه‌. سه‌ره‌نجام له‌ تاوه‌لی ماندوو بوون و قسه‌ هاته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ رووداوه‌ی تازه‌ له‌ شاری قه‌وماوه‌: رووداوی ئه‌وه‌ سۆزانییه‌ی کوژرابوو. راستییه‌که‌ی کی‌ بوو؟ بۆ کوژرا؟ کی‌ کوشتی؟ بۆ هه‌ر ته‌نیا ئه‌وه‌؟ دانیشتنه‌که‌ هیشتا هه‌ر دانیشتنی پیاوان بوو؛ ژنه‌کان له‌ دیوی نیو مائی بوون.

من دوو فاقه‌یییه‌ که‌ سایه‌تییه‌ باجمن زۆر له‌مه‌وه‌ به‌ره‌وه‌ هه‌ستکردبوو. جاری واهه‌بوو ده‌بووه‌ چهند که‌سایه‌تییه‌کی زیاتریش. ئیستا سه‌رم له‌وه‌ی سوڤده‌مینێ که‌ چۆن به‌خۆ و به‌وه‌ هه‌موو ده‌راویکی و ئه‌وه‌ هه‌موو گۆرانه‌ ده‌روونییه‌ خیرایانه‌یه‌وه‌ که‌ هه‌رده‌مه‌وه‌ جوهره‌ مجیزیک بوو، نه‌بووه‌ شاعیر، چونکه‌ هه‌رده‌مه‌وه‌ ساتیک شتیکی ده‌گوت و هه‌رتاوه‌ نا تاویک می‌شکی ده‌گه‌ل جوهره‌ ئاواز و مۆسیقایه‌کدا ده‌هاته‌وه‌. ره‌نگه‌ هه‌ر بزیه‌ش بووی که‌ هه‌رگیز قسه‌کانی کاریان تیینه‌ده‌کردم و ره‌نگه‌ هه‌ر ئه‌وه‌ باره‌ ده‌روونییه‌ و هه‌ر ئه‌وه‌ گۆرانانه‌ش بی‌ نه‌یه‌لن خه‌لگی گوی بدنه‌ شاعیران و هینده‌یان کاریگه‌ری نه‌بی. چونکه‌ نیو ئه‌وه‌نده‌ی که‌ به‌شیر ده‌یلین ئه‌گه‌ر به‌ په‌خشان بینوسن، به‌سه‌ بۆ ئه‌وه‌ی هه‌لیانواسن و له‌ سیداره‌یانده‌ن که‌چی ده‌یانبینی ئه‌وه‌ به‌ کولک و پیسته‌وه‌ دین و ده‌چن و که‌س له‌ گۆلیان کالتر پینالی و به‌وه‌ش دلخۆشن و خۆ باده‌ده‌ن، که‌ قسه‌ی خۆیان کردوووه‌ و مه‌به‌سته‌کانیان ده‌بره‌یون و ده‌وله‌تانیش به‌وه‌وه‌ شادمان که‌ هیچی وایان نه‌گوتوووه‌ ((شتیکی)) لێپه‌یدابی. ئه‌لبه‌ته‌ ئه‌وه‌ شتیکی نییه‌، مرۆڤ ده‌توانی چهند که‌سایه‌تییه‌ کیش بی. لێره‌دا شووره‌یییه‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ راستیدا ئه‌وه‌ دوو فاقه‌یییه‌ی باجمن ببوووه‌ ((که‌سایه‌تییه‌ که‌ی)).

هه‌ر که‌ سه‌فه‌تاغا ده‌ستی به‌ قسان ده‌کرد من ده‌که‌وتمه‌ بیری ئه‌وه‌ چهند و چوونه‌وه‌: له‌ لایه‌که‌وه‌ هه‌قی به‌خۆی ده‌دا که‌ چیژ له‌ کوشتنی ئه‌وه‌ سۆزانییه‌ی وه‌رگری که‌ کوژراوه‌، چونکه‌ ده‌و زه‌لکاوه‌ی که‌وتوووه‌ و له‌لایه‌کی دیشه‌وه‌ دلێ به‌ کوشتن و خۆ فرۆشتنییه‌وه‌ بسووتی. هه‌روه‌ك ئه‌وه‌ کاره‌ساته‌ دوو په‌روه‌نده‌ی لیک جودا بن. ئه‌لبه‌ته‌ ئه‌وه‌ش شتیکی له‌ عاده‌ت به‌ده‌رنه‌بوو، دیاره‌ ئه‌وه‌ جوهره‌ شتانه‌ له‌جیی دیش نمونه‌یان هه‌ن و زۆریش و که‌میش نین. یه‌ك

مالي خه لکي ده خوا، کهچی پيشره و پيشه وایه و ربي راست به خه لکي پيشانده دا؛ یه کی دی حاجیه و گزی و فزی و دزی و فیل له خه لکي ده کا و بهو پاره یه ش ده چیتته زیاره تی... دیاره که شه وانه ش هه ریه که و حیسابی خوی هه یه. باله وهی گه پیتین... زیاتر شه و کچه یان به ناوی ((چاو و برؤ جوان)) و -چاوه پره ش- وه بانگ ده کرد. ههروه که بؤ خوی ده یگوت شه و کاتانه ی له ده م چۆمی بیخوارد بایه وه له دووی دهنارد بیت و چهنه گۆرانیه کانی بؤ بلئ.

به روخساریکی غه ماوییه وه گوتی: ((ئیدی که تیده پرؤنی، چ گونا هیکی نیه. خو هه روا به ئاره زووی خۆشی تیوه نه گلاوه... کام ئافره تیک هه یه به هه ز و ئاره زوو و ویستی خوی بیت و بیتته سۆزانی و له شی خوی به هه رکه س و ناکه س و هیچ و پوچیکی بفرؤشیت و خوی هه راج بکا... نا، شه وه رۆژگار هه لیداشتوته شه و چاره نوسه وه... رۆژیکی دلئ زۆر پر بوو... پیم و ابئ یه که دوو رۆژ پيش کوشتنیی بوو. زۆر گریا - زگم پیئ سووتا. ناوی یا شه ناوه ی لییان نابوو، قه مهر بوو. شه وشه وه هیچی نه گوت، هه رگریا. گوتم: قه مهر، شه وه بؤ ده رگی؟ چته، به من بلئ، به لکه بتوانم یارمه تییه کت بدهم - باوه رکه ن شه گه ر بیگوتبا ده چمه وه مالي بام، یا به یه کیکی وه که لایی ره جبه یی قه ردارم و شه ونده پاره م پیویسته، ده مدایه... هه ناسیکی هه لکیشا، کچۆله ی پاک و بیگونا... ئاخ ئیوه نازانن، به ته واری مانا مندال بوو. زۆرم هه ولدا بزائم، نه یگوت. دیار بوو خاوه ن که س و کار و کچی مالئیه و لاری بووه. شه ورؤ، زۆر به تاییه تی، له زه مینی، سه رۆکی شه منیه م. بیست - قسه ی خۆمان بی - بیستم برایه که ی گیراوه و زیندانی بووه - ئیستاش چۆ ناو چۆن، شه هه ر نه یگوت و منیش نه مپرسییه وه - و شه کچه به دووا په یسه ری برایه که یه وه چوه، تا ورده ورده له خشته چوه، یانی تۆ بلئ له خشته یان بردوه...)) سه فوه تاغا زۆر ساده و ساکارانه، وه ک کارتیکردن و کارلیکردنی هه ر به خه یالیشدانیه و ده کوله که ی ته ریشدا نه بن هه ر به وه ده نگه زیک زیکاو ییه وه گوتی: ((باشه، ده گه ل شه وانه شدا، هیچت ده گه ل نه کرد؟ خو ده لئین زۆر جوان بوو...)) ((نا - نا به گیانی ئیوه. تۆ بؤخۆت ده زانی من له م جۆره کاره نابه جینیانه ده ترسم. ئیدی هه رچی بووی، سۆزانی بوو... راسته، زۆر جوان بوو - شه وه قسه ی له سه ر نیه، به لآم ده ستیم گرت، گه مه م ده گه ل ده کرد... به لآم بؤ میشی لی میوان ده بوو، بؤ ته زوویکی پیدا ده هات، یا ته نانه ت هیچی لیوه دیاریده دا. له ده ست ویکه وتینی تیکرا ده بوو. شه گه ر زۆریشته لیکرد بایه، گوئی نه ده دایه ی، و چاوه ره شه گه وره کانی ده بوونه دنیا یه که غه م. هه ر که لیی غافل ببا ی لیته وه

دوو ده که وته وه ده چوو ده ستی ده شه ژنۆیانه وه وه ردینا، و هه رچه نده لیوه کانیشی لیک ده ترانان و ریزی ددانه سپییه کانی وه دهر ده که وتن و زه رده یه کی غه ماوی به لیوه کانیه وه ده نیشته وه و چه ناگی له سه ر شه ژنۆیه کانی دادنا و ده پیاییه وه راده ما - هه ر راست وه ک دایکی کۆرپه مردوو. چاوه کانی کتییکی گه وره ی چیرۆکان بوو - چیرۆکی تال. له راستیدا خودی خوی له خودی خوی داده بری. ههروه که شه خوی نه بی، که ده ستت ده دایه، وه که ده گه ل یه کی دیدا ده ستبازییه بکه ی و شه ته ماشاچی بی و چ په یوه ندیه کی به ویه وه نه بی - تا له پر وه ئاگا ده هاته وه و ده که وته وه سه رخۆ، خوی خر ده کرده وه و خوی داده پۆشییه وه، سه ر و گه رده نه به رز و جوان و له باره که ی دینایه وه پیشی و ههروه که مندالان، به ده نگیکسی وه ک پارانه ویوه ده یگوت: ((توخودا وامه که... خیرا کاره که ت ته واکه و وازم لی بیته برؤم... تویی شه خودایه ی لیم گه ری برؤم!)) شه، بی چاو و رووی و پرکیشی و په لاماردان و هه لپه ی پاره ی خافه کانی دیکه ی نه بوو، که خۆیان به ناز ده که ن و چاوان داده گرن و خو دینن و ده بن تا پاره ی زیاتر په یدا که ن...)).

ئاغای سه فوه تی گوتی: ((نه به گیانی ئیوه درۆتان عه رز ناکه م... کچیکی به ته واری مانا پاک و بیگونا هه بوو... تا شه وده می شه وه هیچ که فیتر نه ببوو. دوا یه ش که وای لیته ات، من شه دوا ییه ی ده لیم، شه لبه ته شه ویش پاره ی وه رده گرت به لآم نه ک وه که شه وانیدی که پاره یان ده دیت چوارچاو ده سوون و وه دووی ده که وتن و ده یانقۆسته وه. ره نگه بلئیی شه وه ش ته له یه که بووه ناویه ته وه، تا مشتته ری زیاتر پیوه بن. به لآم نا، هه ر له هه لئسکه وتیرا دیار بوو...)) ئاغای سه فوه تی گوتی: ((ته دی شه گه ر راستت ده کرد و زگت پیده سووتا، خو تۆ فه و جیکت قه ره واش و خۆمه تکار هه بوون ده رزگارت کرد بایه)).

بام گوتی: ((جاده و ده وره به رید!؟ شه ویش من!)) و پیکه نی، و قوتووی جگه ره که ی ده رینا و هه ر بؤ سه ربه ندئ قسان سه ره که ی لادا و جگه ره یه کی ده رینا و قونچه که ی چه ند جار یکان له پشته قوتووه که یدا: ((جا بؤ شه وده می براده ران ژیان یان پیده هیشتیم!؟ گوا یه دالده درام؛ هه ر هینده به س بوو شه هه واله بگاته گوئی مه لای که فلان سۆزانییه کی بر دۆته وه ماله خوی - شه وده می که ری بیته و باری که. ته نانه ت هه ر خودی خۆتان... شه گه ر بمرد بایه وه، قسه تان ده گه ل ده کردم و ده تان دوواندم؟ دیاره نه تانده کرد؛ ده نا به گیانی شه و برایه ی به هه موو

حەزىكەوه ئەو كارەم دەکرد. ئالەم بە تەواویم ئاگا لیتی دەبوو. دوای ئەو ھەموو قسانە، ئەدى چەم وەلامى دەولتە تى دابايەو- ئەودەمى نۆزەى ئىمە و کاروبارى ئىدارەى بوو... نا، ئەو بۆ من نەدەبوو... ئەوە کارى دەولتە تىبە دەبى ئەو بىکا...)).

باجم گوتى: ((بەلئى... خۆ من سەمەرى نىم- من خەلکى ئىرەم، دەبى وەك ئىرە و ھەر لىرەش بژىم. سەمەرى ئەفسەرە، ئەورۆ لىرە سەبەنى لەجىبە کى دى...)).

سەمەرى ستوانىك بوو ساف و لووس، و کتوپر شەیدای فەرەنگ خانى بوو و چوو لە دەزگایە کەى کەلایى رەجەبى دەرىنا و بردیە مالى ئىمامى و ((موسلمان))ى کرد و ماردى کرد. ھەوالى ئەم رووداوە وەك بۆمبا دەو شارەچکۆلەیدا تەقیبەو، و ھەرچى سەر بە دەولتە تى بوون ھەمووى ھەژاندن. دەنگۆ داكەوت کە... سەرھەنگ، لە ریزبوونى سەربازانى بەیاناندا سەمەرى ھیناوە و لەبەر دەمى ئەفسەرەکاندا چى خراپە پى کردوو و زۆرىشى جنىبو پىداوە، لەسەر ئەوئى کە چوو سۆزانیبە کى ھیناوە و ئابرووى سوپا و دەولتە تى بردوو، و سەمەرىش شمشىرى راکىشاو و ھەلىکوتاوەتە سەر سەرھەنگى، و گوتوویە تى خۆ خانە کانى وانیش لەو خانمانەى دەزگای کەلایى چاتر نین، و بەلئىشى داوە کە ئىدى تۆبە بکات و واز لە کارى خراپە بىتى. بەلام خۆ خەلکى دى تا ئىستاش ئەو بریارانەیان دەگەل ژنە کانى خۆیاندا نەداوە و بەلئىنى ئەوئىان لىوئەرنەگرتوون خراپەى نەکەن.

گوایە زۆرىشى لەو پەيوەندیانەى ژنى سەرھەنگى بە خەلکىبەو، گوتوون...

وہبىرم دى لەشە ھىرەوئى بىستدا کاتى دەورى سەربازخانەیان گرت ھەموو تەسلىم بوون تەنیا ئەو سەمەرىبە نەبى، کە ئەورۆ بە ناپىاو و ((ترسنۆک))ى ناو دەبەن. بەخۆ و بەشەست تىرە کەبەو بەرگىبە کى واکرد نەبىتەو، و خۆشى بەدەستەو ھەرنەدا. تەھەلات. دوايەش گوایە لە رووداوە کانى نازرباجانى سالى بىست و پىنجدا (١٩٤٦ز) يەكێك بوو لەو ئەفسەرە ھەلاتووانەى گىراونەو و گوللەبارانى کراو. چەندىن دواتر بىستەو کە فەرەنگ خانم- کە ئىستا قودسى خانم- لەپىناو ئەو جوانەردى و لەخۆ بوردەبى، ئەو رىبە شەرافەتەندانەى ھەلئى بژاردبوو بەرى ھەرنەدا... ئەوکارە گۆرانىکى دەمىشکى خەلکىدا دروستکرد: ھەر نەبى ئەگەر بۆ يەك جارىش بوو ئەوئى سەلماند کە رووالەت نىشانەى ناخى ناوہوى دل و دەروونان نىبە، کارى چاک کارىگەرىبە کەى زۆر لە خۆى بەولاوئەتروو دەچى و زۆر شتى دىکەى دىش...

بەلئى ئىستا دوای بەسەرچوونى ئەو ھەموو سالانە بىر لەو قسانە دەکەمەو- نامەوى بلئىم کە خودى ئەو- باجم- لەسەر و بنى قسەکاندا مەبەستىکى ھەبووبى. ئەو ئىستاش ئەوئى پىيان دەگوت تراژىدىاى ژيانى عالیەى- کە ئىستا ھەموو شتىکىم لەلا روون- ھىچ پەيوەندىبە کى بە سروسى راستەقینەى ئەوئەو نەبوو... چارەنووسى کى بە سروسى خاوەنە کەبەو بەندە؟ بۆ داخوا ئەمىرى لەشکرى خۆراوایە بەراستى ئەمىرى لەشکرە، بەراستى سەردار و سەرورە و ھەموو تايبەتەندىبە کى سەربازى و رابەرىبە تىدايە؟ يا بە قسەى ئەکبەراغا، ئاغاى زەینەل عابىدىن، بەخۆ و بەو جوببە و مېزەر و رىشەبەو بەراستى مەلایە؟ -ئىدى خۆ عەبا و مېزەر بەشىکى دەروەى کەسایەتیبە پىاوین: وەك قسەى ئەو نووسەرەى دەلئى، کەسێک شەپقەى لەسەرىبى کوا وەك ئەوئەبە کە کاسکىتى لەسەرە. وەك بلئى چارەنووس بە پىچەوانەى رىکەوتەو ئىختىارىکە بەدەست خۆت، کەچى ھىچ ئىختىارىکىش دەگۆرىدا نىبە... بەلام چارەنووسى عالیەى تەنیا يەك شتى تىدا روون و ئاشکرايە و ئەوئەبە کە وەکو ھەموو چارەنووسىکى دىکە بە مردنپى دوایى ھات. خۆ ئەگەر وەك ھەموو خەلکى ئەوئەبە پەپىرەوى لە داب و رەسمى باو کردبايە بىگومان مېردىکى دەکرد و مندالى دەبوون و پىر و کەنەفت و دلزار و بىزار دەبوو و سەرەنجام دەمرد، و مشتىک ياد و بىرەوئى خۆش و ناخۆشى بۆ مندال و نەوئەکانى بەجى دەھىشت. بەلام ئەم ژيانە دەرەتەى ئەدا تاوەك سەرەداوى گۆلەبە کى ونبوو بىاندۆزىتەو: کە ھەر لەسەرەتاو تالە دەزووئەکان پسان و ئەو ((تراژىدىا))یە ھاتە پىشى. ئەگەر ئەو تالە دەزوو نەپسابايە، ئەودەمى ئەو کارەساتە دلئەزىنەش رووى نەدەدا. دەپىشدا وىست و مەبەستىک لە رىچکەى خۆى لايدا و ئەلقەکانى زنجىرىکى دىکەى راتەکاند تا سەرەنجام مەبەستىکى دىکەى پىچەوانەى ئەو رىچکەبەى لەسەر ھىلئى خۆى ترازاندا و دوو مەبەستى لە دەروەى ئەو دوو زنجىرانەدا -يا ھەردوو سەرى ئەو دوو زنجىرانەدا- پىکدادا و لەو پىکدادانەشدا بوو کە ئەو تانوپۆیانە پسان. دەزوو کە بۆ خۆى پىسپسۆک نەبوو، پىچرانىشى خەتای بى مايبەى و خراپىبە ماددە کەى نەبوو؛ خۆ ئەو مەبەستىکى خراپى نەبوو، وىستى کارىکى بکا برايە کەى رزگار بى، و برايە کەشى وىستى کارىکى بکا کە پەلەى پىسى بەداوئى بنەمالە و خىزانە کەیانەو نەلکى - و ((تراژىدىا))يانى ئەو. وەك دەلئىن، کارى خراپ لەراستىدا ھەمووى ھەرچاکەبە کە لە زۆر بەولاوئە رۆشنىندا ئەوچاکەبە وەخراپ گەراو: گوایە زۆرە رۆبى لەچاکەیدا ئەو چاکەبەى دەکاتە خراپە- دەحالىکدا کە تراژىدىا لە خراپەو وەدى نایە.

وادياربوو بام وەك زۆر له ره‌خه‌گرانی ئەده‌ب و هونه‌ر، خۆی و هه‌ست و نه‌سته‌کانی له به‌سه‌رهاتی داستانه‌که جودا کردبووه و وەك کێشه‌که‌ی له ((پرسپکتیۆ)) دا بریار دابی؛ ئاغای سه‌فوه‌تی هه‌ست و نه‌سته‌کانی به‌ره‌و لای قه‌له‌مه‌ره‌ویکی کۆمه‌لایه‌تی دیه‌وه جله‌وکیش کردبوو. به‌روخساریکی یه‌کجار زۆر پر له داخه‌وه گوتی: ((زۆر خراب بوو!...)) بام گوتی: ((ئه‌دی، راستییه‌که‌ی زۆریش خراب بوو؛ به‌سته‌زمان زۆر لا‌بوو، هیچی وای ته‌مه‌ن نه‌بوو، هه‌رچه‌نده...)) ئاغای سه‌فوه‌تی به‌ ناره‌حه‌تییه‌وه هاته‌ نێو قسه‌کانی بامه‌وه. گوتی: ((های بابە! ده‌و ده‌ریای بیرکردنه‌وه‌یه‌دا ئی‌مه‌ له‌ کویتین و تۆ له‌ کویتی... تۆش دلت خۆشه... به‌گۆری بابی سۆزانییه‌! خوای ده‌کرد سه‌ر به‌ له‌شی هیجیان‌وه نه‌ده‌ما. من مه‌به‌ستیکی دیکه‌م هه‌یه... من دلگیری شه‌وم که... بۆ سه‌ره‌نگی گران ته‌واو ببی و زۆری له‌سه‌ربکه‌وی... له‌وانه‌یه‌ هه‌زره‌تی ته‌جمل شه‌م رووداوه به‌ حیسابی نارێکی و ناتاسایشی ناوچه‌که و خودا نه‌خوایه‌... لینه‌هاتوویی جه‌ناب سه‌ره‌نگ له‌ قه‌له‌م بده‌... و شه‌وه‌می...)).

ده‌گه‌ل ده‌ربرینی هه‌ریه‌ك له‌و رستانه‌دا چه‌ندین جار ده‌چه‌قی و راده‌وستا. ئاغای سه‌فوه‌تی وشه‌که‌ی ((شه‌وه‌می)) به‌وه‌ پینه‌کرد، که له‌ جیاتیان قوتوه‌ جگه‌ره‌ زێرلیه‌ جوانه‌که‌ی کرده‌وه و جگه‌ریه‌کی لیده‌رینا و به‌لای لیویه‌وه نا، و زۆر به‌کاوه‌ خۆ دایگیرساند و هه‌روا به‌کاوه‌ خۆشه‌وه‌ چه‌ند چه‌سپنکی لیدا...

دیاربوو ئەگەر کاره‌که‌ گه‌ندبایه‌ خودا نه‌خوایه‌ جه‌ناب سه‌ره‌نگ ده‌گۆرا، و ده‌گه‌ل ویشدا فه‌رمانبه‌ری گواستنه‌وه‌ی ده‌گه‌لدا ده‌گۆرا و هه‌رسی سه‌رچاوه‌که‌ش نه‌ده‌مان، و ته‌له‌فۆن نه‌ده‌ما و مال ده‌گۆرا و له‌ولاشه‌وه‌ قوتوه‌ جگه‌ره‌ی زێریش تیده‌چوو- و شه‌وه‌م کۆمه‌ل زبانی ده‌گه‌یشتی؛ دیاره‌ که‌ سوود و زبانی کۆمه‌ل به‌پله‌و پایه‌ی شه‌وه‌ که‌سانه‌وه‌ به‌نده‌. وەك شه‌وه‌ په‌یوه‌ندیانه‌ هه‌میشه‌ هه‌روا بووبن. نیستاش هه‌ر ده‌لێن شه‌گه‌ر فلان نه‌بی ئیدی شه‌وه‌ کۆمه‌ل تووشی زبانی ده‌بی و له‌به‌ر یه‌ك ده‌چی و کۆتایی دی...

ژنه‌کان هاتن و سه‌ری قسان گۆرا. بام به‌ دیتنی عه‌زیزه‌ خانمی یه‌کراست سه‌ده‌و هه‌شتا ده‌ره‌جه‌ی که‌سایه‌تییه‌ خۆی گۆری- له‌سه‌ره‌یالی سۆزه‌وه‌ یه‌کسه‌ر بازیدایه‌ سه‌ره‌یالی هه‌سته‌ رووته‌ ناسکه‌کانی. گالته‌ و پیکه‌نین ده‌ستیان پیکرد. عه‌زیزه‌ خانم شه‌وه‌م ماریکی ده‌باغیدا دیبوو، به‌لام چ ماریکی شه‌ستوو! عه‌زیزه‌ خانم به‌ نیشانه‌ی په‌نجه‌کانی هه‌ردوو ده‌ستی و چاوه‌ جوان و

مندالانه‌که‌یه‌وه شه‌ستووارییه‌ ماره‌که‌ی دیاری ده‌کرد و پێشانی ده‌دا، ئاغای سه‌فوه‌تی شه‌ستووارییه‌ ماره‌که‌ی به‌ چاوان مه‌زه‌نده‌ کرده‌وه. بام بی ئیختیارانه‌ ده‌ستی بۆلای گۆشه‌ی چاوییه‌وه‌ چوو، و سه‌ری به‌ردایه‌وه‌ و لا‌چاو و لیواری لووتی خوراند، هه‌روه‌ك پووشکه‌ی ده‌چاری که‌وتی. به‌لام به‌پێچه‌وانه‌ی شه‌وه‌ی که‌ پووشکه‌ی ده‌چیتته‌ چاوییه‌وه، شه‌وه‌ پیکه‌نینی به‌رووانه‌وه‌ دیاربوو و شه‌وه‌ به‌شه‌ی چاویشی که‌ من ده‌مدیت، زه‌ق زه‌ق بوون و چ به‌لایه‌کی نه‌بوو. چاویکی زردا‌کانه‌ی لیداگرتم و تیله‌ چاویکی دامی- به‌ روخسار و ده‌مولتیویکی چه‌په‌ساوه‌وه‌ عه‌زیزه‌ خانم شین و مۆر ببۆوه، و پیکه‌نی، و دوو په‌له‌ی سووری، که‌ له‌ هه‌موو ره‌نگی ده‌موچاوی سوورتر بوون له‌ ناوه‌راستی روومه‌تی و ده‌ده‌رکه‌وتن.

عه‌زیزه‌ خانم بیوه‌ژن بوو- له‌ پێشه‌روانی شووکردنی سه‌ره‌نه‌که‌وتوو بوو. بلسووزیکی ره‌نگ لیموویی ناسک و به‌ده‌ن چه‌سپی له‌به‌ردا بوو. هه‌روا بیست، بیست و پێنج سالیک ده‌بوو. هه‌له‌سوکه‌وتی کچانه‌یه‌کی تیکه‌ل به‌ شه‌رم و ناز و سوو سپی هه‌لگه‌ران- و زۆر سه‌رده‌مانه‌ بوو- روخساریکی له‌بارو جوانی بوو؛ ده‌می له‌چاو ده‌موچاویدا که‌میک گه‌وره‌تر دیاربوو، لیوه‌کانی کورت و گۆشتن بوون. به‌لام له‌ هه‌موو جیه‌کیشی جوانتر چاوه‌کانی بوون، ره‌ش و گه‌وره، ئافره‌تییکی لاو و مندالکار، دوو شه‌رووی که‌وانی به‌سه‌رچاواندا هاتوو که‌ شیوه‌یه‌کی بزۆزانه‌ و مندالانه‌ی دا‌بووه‌ ره‌نگ و روا‌زی. پشته‌ملی و ده‌ورو به‌ری گوتیه‌ به‌چکۆله‌کانی گه‌نده‌مووی زه‌ردیان هه‌ر پێوه‌ بوو؛ ده‌ماره‌کانی گه‌ردنی مه‌یله‌ و شینیان ده‌واند. ئالفه‌یه‌کی وەك په‌رپه‌ر بالنده‌ی به‌گوتیه‌وه‌ بوو، و زنجیریکی جوان و له‌باری به‌ ((دلێکی تیرلیداو)) شه‌وه‌ گه‌ردنه‌ جوانه‌که‌ی رازاندبووه. که‌ پیده‌که‌نی یه‌کپارچه‌ ده‌بووه‌ شوو ناز وەك مندالیکی که‌ به‌دووی په‌پولاندا راکات ویا په‌لکه‌ گولان هه‌له‌وه‌رپێنی و به‌ هه‌ویاندا بلا‌وکاته‌وه، خه‌خنی پیکه‌نینه‌که‌ی هه‌ر راست وەك خوهری شه‌وه‌ جۆیه‌ ناوه‌ی ده‌چوو که‌ به‌ ته‌کماندا تیده‌په‌ری و هه‌رچی شووشه‌ی ئاره‌ق و مه‌زه‌ی هه‌بوون ده‌گه‌له‌ویدا هه‌م ئاواز ده‌بوون و ده‌خه‌نینه‌وه‌. به‌لام ده‌گه‌رمه‌ی پیکه‌نینیدا، هه‌روه‌ك گه‌وره‌ که‌چیتکی ده‌نیو منداله‌ ورتکاندا دیترابی له‌په‌ر شه‌رم ده‌یگرت و ته‌ریق ده‌بووه، ره‌نگی رووی سوور هه‌له‌ده‌گه‌راو بیده‌نگ ده‌بوو، و خه‌نینه‌وه‌ی جویباری بیده‌نگییه‌که‌ی له‌وه‌ قولتر بوو که‌ ده‌رده‌که‌وت. له‌سه‌ر شه‌ژنیان دانیشتوو، هه‌رچه‌ند جاریکان که‌میکي شه‌ولولا ده‌کرد و داوینی کراسه‌که‌ی داده‌کیشایه‌وه، ده‌گه‌ل هه‌ر زه‌رده‌خه‌نیکیدا لیوه‌ کورتیله‌کانی زیاتر هه‌له‌ده‌کشین و ددانه‌ سپییه‌کانی زیاتر وه‌ ده‌رده‌خست...

له دواى ئىوارىيۆه سفرهى ترياكييان راخست. عهزیزه خانمیش چهنده چهسپىكى لیدهدان و دوهدهمانه دا مایه ی سهیرکردنى بوو. ئەو دهمانه باهم دهبووه ((وهستا)) و تریاکى بهدهمهى ئەو و ئەقدهس خانمىۆه دهکرد. دهو جوړهساته وهختانه دا عهزیزه خانم وهك دهمسى بو مەمكۆلهى شیرخواردنى دريژكا، لیوهكانى ویتك دینانهوه و دارى وافۆزهكهى بهلیوان دهگرت. تریاکى وهك جگهرهى دهکیشا. به چهسپى پچرپچر – و ئینجا پینکهنین. گویشى نهدهدايه باهم؛ لهسهه نهژنویانى خو دهسوراند و وهخت و ناوهختى نهبوو ههرهباى دهکرد... و دووباره پیندهكهنیسهوه، به دهردى ئاغای سهفوهتى دهیگوت تریاکهكهى حهرام دهکرد، ههرچهنده زۆریش خهتای وى نهبوو، چونكه باهم چ ئاگای لهدامو دهزگای تریاک کیشانى نهبوو؛ قاقای شیرین و دزه نیگا زهردهخهنهى ((دهوروبهران)) یش هیندهى دی لیکردبوو. ئاغای سهفوهتى گورزهى زیاد له قهبارهى خوى گهرهترى بو ئەقدهس خانمى دادهگرتوه، و دهیدايه دهستى باهم، و ئەقدهس خانم هاوارى له دهست ئەو گورزه سهرچۆپلهكه خپانه لى ههلدهستا. دهگهل ههموو ئەمانهشدا، گورزهكهى تا قونچكى دهکیشا. ددانهكانى پینسهوهى، بهتاییهتى ئەوانهى خوارى، ههمووى بهلغى جگهره و تریاکى بوو. دهیگوت: ((ئەوه دهبینى، هیندهم لهو گورزه سهرچۆپلهكه خپانه بو دادهگریهوه كه ناچار بى كارهكهريكى تاييهتیم بو راگرى لهسهرجیى ئەوديوه و دیوم پینبكا و تهنیشتانم بگۆرئ)). ئاغای سهفوهتى دهیگوت: ((قوربانى سهرت)) سهیریكى عهزیزه خانمى کرد كه دهیگوت: ((برۆ بمره، تا جاو ههرزانه!!)).

باهم زۆرى سوپاسى خودای کرد كه بهسهرهاتى مارهكه وهخیرگهراوه. و ((راشكاوانه)) رایسپارد كه نابى ئەو كیشیه پشنگوى بخرى و ههردهبى بهدواى سهیید موختارى مارگردا بنیژن و بیت مارهى بگرى، و ههموو لایه كیش راسپین، كهس توخونى نهكهوى و ههقیان بهسهریهوه نهبى، نهكاجوتهى ناشقه و ماشقان بن... زۆر ترسناكه... ئینجا ههروهك جارن وهنیو سیاسهتى كهوتنهوه – نه ههر سیاسهتى ناوخۆ كه روون و ناشكراوو و هیچ كهموكورییهكى نهبوو، بهلگه سیاسهتى دهرهوه، كه ههمیشه باس و سهرباسى دهورى مهقاله ئاورى بوو و باس باسى هیتلهر و كار له ئەقل بهدهرهكانى: ئینگلیز و فهرانسه و رووس له ترسى وى خهویان لیتناكهوى؛ ئای خوژ دهبوو گۆرى بابى ئەو رووسه ههلتهكاندبايه! سهروكى ولاتان له ترسانى ههموو خویمان پیس کردوه. ئاغای سهفوهتى زۆر تاييهتمهندانه گوتى كه دهگهل ئەعالى ههرهتتى خوژماندا ئەناوان)) ههردوو پهنجهى شایهتمانى له ناوهراستیه لیک گریدان – ((ئه ئاوا)) و بهدزییهوه نامهش بو یهكترى دهتیرن. دهبى

ههر ((ئه ئاوا))ش بن، ئیدی ههردووکیان ئاريا نهژادن – ههرچى بى ئیمه ئامۆزای گهرهین. باهم زۆر بهراشكاویهوه، دهستی بو لهملیدا. ئاغای سهفوهتى: -زۆر بهسپاییهوه – چونكه كارمهندی ههنگ ((فهوج)) بوو گوتى، هیتلهر تهنانهت پارهى تفهنگه برنۆیهکانیشى لیوه نهگرتۆتهوه، و ههرچهنده ئەعالى ههرهت ههلیداوه بیسوود بووه و قبوولى نهکردوه و نهکردوه – ئەلبهته كه دیاره بهلاى ئیمهوه شتیكى سهیرنییه: ئیدی، ئەوه فهرمووى كوره مامیکییبهو له كوره مامیکى كراوه. ئاغای سهفوهتى ههروا بهسپاییهوه دريژهدایه: ((تازهى گوتوهكه، تۆپ و تۆپخانه و فرۆكەش، چهندت بوى بۆت دهنیژم)) و ماسوولكهكانى دهموچاو و دهوروبهرى لووتى و پیلوهكانى هیئان و بردن ((بهكورتى، تا مردنیت دهگهلم)). به ئاماژى چاو و برۆیانى راگهیاوند كه ماویهتى و قسهكهى دريژهى هیهه ((مج –مج... مجیر – مجیر – مجیر!)) و ئەوجا بیدهنگى، دوايه ((بوف – ف – ف! كوره چای تیکه... بهلى، خو قوتابجانهى فرۆكهوانییهى ههروا به خوړایى دانهمهزاندوه... بهگیانى تۆ ((دلێكى)) هیهه ئا ئەوهنده گهره!!)) دهستهكانى به قهدراییه گهرههیی شووتیهكى گهره لیتك كردنهوه.

ئەقدهس خانم كه تازه خهريك بوو دهچوره ژیری و وهنوزى ددهان بهدهنگیكى رهنجورانهوه گوتى: ((كهريش ((دلێ)) وا گهره!!)) و كهوته قالدوان و خوى لیتكوت.

ئاغای سهفوهتى ههروا گورزه تریاکهكهى بهنیوهچلى لینگهرا.

(چهند سال دواى شهڕ ههلگیرسانى كه ئەلمانیهكان هیرشيان كرده سهر رووسهكان قسهى دهورى مهقالهى تریاکى رهونهقیكى بهرچاوى پیداكرد. دهیگوت: ((ئیستا دهزانى له كوین؟ – ئەلمانیهكان دهلیم – دهلین خهریكن دهگهنه ههشتهرخانى... دهزانى یانى چی؟ یانى وهكو... وهكو ئیره باكوته... ئیرهش قهوقازه... ئیرهش ههشتهرخان... ئەها، ئیرهه!!)).

شوینی باكوت و قهوقاز و ههشتهرخانى لهسهه خوژمهیشه ساف كراوهكهى ناو مهقالهى ئاگرى تریاکهكه دهست نیشان دهکرد ((دهزانى... دوو ههنگاوه رییه... ههر تهكایتىكى بدن كار تهواوه)). چاوى باهم تروسكهیان دههات. له دوو ههنگاوانیش كهمتر – لهوجییهى كه خهلووزهكه نهگهشابۆوه ئەوه دهریای خهزهر بوو... چ نیژیک! دیار نهبوو بو هیندهیان خو گنخاندوه!!)).

ئاغاي سەفۋەتى لە درېژەي قسە كانيدا گوتى: و جا ئەو ئىستا چت ديوه؛ جا ئەدى ئەگەر خەيالى گرتنى عيراقيشى لەسەريدا- ئەعالى حەزرتى خۆمان دەلېم: لەبەرئەوئەي كە عيراق هەر مالى خۆمان بوو و ئەو قسەي لەسەر نيبه- تاقي كيسرا لەمەداين ئيدى خۆ ئەو نكولى لىكردنى هەر نيبه، وەنا؟)).

((ئەدى)).

((بەو شېوئە ئېرەش بوو ناوئەندى لەشكرى، يا تەنەت سوپا...)).

بابيشم هەر پەسەندى بوو، كاتى كە ئېرە بېتتە ناوئەندى لەشكر و سوپا گومانى تېدانىيە كە پلەوپايەي دايەرەكانيشى هەموو بەرزتر دەبنەو و هەلئەكشن...

دەو دەمەيدا تەلەفۆن زەنگىكى دوور و درېژى ليدا، و ئاغاي سەفۋەتى وەك كىچ لەجىي خۆيرا راپەرى. رەنگى زۆر تىكچوو. گوتى: ((تازە، تىچووين!)) لە نيوئەي ريبە دەگەل زەلام و تەلەفۆنىدا گەينه يەك: زەلامە تەلەفۆنەكەي بەدەستەو گرتبوو؛ ئەقدەس خانم پرخەي دەهات، عەزىزە خانم بە حەپەساويەو دامەنى كراسى و ليوەكانى هەلكشيوونەو، پىستى سىپى لەشى و ددانە رىك و ريزەكانى و دەدرەكەوتبوون- ئاغاي سەفۋەتى گۆشى تەلەفۆنەكەي گرت، پىيەكانى جووت كردن و گوتى: ((سلاو جابى سەرەنگ! -هەر ئىستا بۆ خۆم دەپهتەنمە خزمەتتان... هەر ئىستا- فەرمائىشتە)). كەم كەمە دەگەل تەلەفۆن و زەلامەكەيدا هاتنەخوار بەرەكەي و ئىمەش هەموو سەرسام و شەژا و دانىشتبووين. ((ئەسكىنەسەكان گەورە بن يا ورد... يا... سەرم لەرپە...)) پشتهلپوى ئارەقەي دەردابوو؛ دەنگى زىكەدارتر ببوو. كە قسە هاتە سەر ئەسكىنەسان هەموو هەناسىكى ئاسوودەيبەيان هەلكيشا و دەچاوەروانىيەدا نەمان، و بارودۆخى سەرسامىيە عەزىزە خانمى كە بابمى دلگير و نىگەران كوردبوو رەويىەو. دەستىكى بەقزە لولەكەي سەر نىچەوانيدا هيناو لەسەرچىچكان جىي خۆي خۆش كرد و زەردىكى هاتى. ئاغاي سەفۋەتى داواي چەكە و قايشى پشتى و كلاوئەكەي كرد. بە پياوئەكەي گوت چرا لوكسىكى دى هەلكا. پۆزشى هينايەو، گوتى تا دەفتەرى ((نووسىنگە)) سەرەنگى دەچى، جەناب سەرەنگ داواي پارەي كوردو- دەروا، دەگەرپتتەو- و دەروا...

ديسانەو قسە هاتنەو سەر باسى سۆزانييە- ئەوئەيان بام بوو باسەكەي هەلئەسەندەو. عەزىزە خانم نارەحەت بوو- نارەحەتى ئەوئەي كە بۆ هەر هەموويان نەكوشتون، كە ئەوانە تىكرا شورورەي و لەكەي نارەحەتى كۆمەلن ((وال-لا!)) بەروخسارىكى توورپەو، كە بۆ هەموويان بەجاريكى نەكوشتون و كۆمەليان لى ئاسوودە نەكردوون ((وال-لا!)) و ئەم ((وئەللا)) يەي، بەليو جولاندىكى واو دەگوت، هەر مەپرسە چەند شيرين و دلگيربوو...

((لە هەمەدانىو وەرپى كەوى و بىيە ئېرە، بۆ ئەوئەندى! دە توخوا وەرە!)) ئەو دەنگى ئەقدەس خانمى بوو كە لە خەوى رابپۆو: ((ئەو هەموو كىو و بەندەنانە، ئەوئەيان ئاوا!)) ئامازەي بە پياويكى دەكرد كە سۆزانييەكەي كوشتو: ((سەگباب، تۆ كە هەر هاتووي، نەدەبايە كاريكى يەكراست و حيسابى ئەنجام دەي... ئەوانە هەر بە توخم و تۆ و پيس و خراپن- هەرچىيەكيان لىبەكەي هەر كەمە. ناخ بۆ پياويكى دەستىكى دەوئەشاند و هەموو ئەو ژنە بەرەلدايانەي هەر لەو سۆزانيانەو تا ئەو سۆزانيانەي دەمالانيشدا هەن يەك جى كوشتبان و ما و حالى لى ئاسوودە كوردبان!)) و هيلنجىكىدا. بام واقى ورم: هەموو هەر حەپەسايين؛ عەزىزە خانميش پەشۆكاو دياربوو بەرگريەكى زۆلانەي پيشاندا، زەردەخەنەيەكى مانادارى بەلاي ليوەكانىو نىشتبوو. هەرەك لەو دوايانەدا گوتى لە ئەقدەس خانمى بىستووە كە عەزىزە خانم مندالىكى دوو مانگانەي فريداو. ئەقدەس خانم بە دەم هيلنجانەو گوتى: ((ديسانيش سەد رەحەت لەو كوردە پاپەتيانە... بەوئەي دەلېن غيرەت!)) هەموو بەروخسارىكى پىر لە چاوەروانىيەو سەيرى ئەومان كرد- ئاشكرابوو كە دراوسپەكەي تەنېشتيان كچىكيان هەبوو ئەفسەرىك داواي كوردو، و زۆرى بۆ داك و بابى كچەي هيناو و ئەوانيش گوتويانە كە كچى نادەين بە بىگانان، لەبەرەش كە ئەفسەرە هەر وازى لىنەهينان، هەستاون باريان كوردو و چوونەتە ديوى عيراقى... هاتوونەو ئەفسەرەي بكوزن لە مالى نەبوو، لە باتيان خانووەكەيان ئاور تىبەرداو و سوتاندوويانە.

بام دياربوو غەمىكى ديشى هەيە: لەوئەي دەترسا نەكا هەر ئەورۆ و سەبەكەي عيراق بگيرى. جا تا درەنگ نەبوو بىرى هيندىك بۆن و عەتر و گۆرەويان بۆ ئەقدەس خانمى- بۆ عەزىزە خانميش- بىنن. دەنا لەوانەيە بقەومى و ((خراپ)) روويدا - و ئىنجا ((لە چاوى!)) پەرداغى ئارەقىي بلند دەكرد؛ دەگەل وشەي ((لەچاوى)) لە عەزىزە خانمىو بازەرەقەيەكى نيوە بازەنەي سەرنجىكى دە هەوايدا دەبەست و هەر بەلاي عەزىزە خانميشدا دەشكايەو...

لهوهی په ست بووم. که باجم جاری و ابو لایه نی سۆزانییه ده گری، و ئه و به پاك و بینگونا ه ده زانی و دسته ده كا به جنیوان، به و حاله شه وه ئه و خلیسكان و له پری ده رچوون و هه ولدان بۆ له خسته بردنی به کاریکی خراب نازانی. عه زیزه خانمی ده بینم مندالی درو مانگانه ی له بارچووه و که چی نه فره تیش له کاری سۆزانه تییه ده كا. تیناگه م. باجم و که سانی دی هینده یان درۆ ده گه ل خویان و ئیدیدا کردووه که ئیدی خویان لی ونبوووه و خویان نابینن یا نه گه ر بشبینن به و شیوه یه ی که هه ن خویان ده بینن، و به هه ر بیانوو یکه وه بی ویزدانی خویان ده خه پینن. ده گه ل یه کیشدا هه روا دوو روون، و رووی راستیان ده ونیوه نیوه پیدا ونبوووه - و من تیماوم. نه گه ر باجم وهك ده لی وابی، ئه و به وچۆره پیاویکی چاکه. خۆ نه گه ر وهك ئه وهی ده یكا، ئه وه پیاویکی هیج و پوچ و سووکه. خۆ نه گه ر نه همیشه و نه ویشه، نه وه پیاویکی نالوده و تیوه گلاوه - پیاویکی دوو رووه. شه وی تا چه ندين نزاو پارانه وه و ویردان نه خوینی ناچه سه رجیی و نانوی، هه ر ده گه ل ئه وه شدا ئیدی ئه وه نارهق و تریاک و کاره که ربازیشی به رده وامه! ئاغای سه فوه تی عه زیزه خانمی له بن په روبالی خۆی گرتوووه، و سه ره رشتیه ی ده كا - تالاری نه بی و ((خراب)) نه بی - به لام به م چۆره.

(۱۰)

به ره به ری خۆراویه بوو، چومه مالی پووره فاتمی ده سکه وانمی بینم، تا مه لیحه زه نجه فیلی بۆ دایکم تیدا بکوتمی، چونکه ده یانگوت سه رمای بووه و دلی ژانی ده كا، چاوم به بادانه وی زهینه ل پاسه وانمی که وت که له داوینی مالی پووره هه نیفه پرا تا به ر ده رکمی مه ده هات و دیسانه وه هه ر به ر پیه پیدا ده گه راپیه وه که پیدایه هاتبوو. هه ردوو ده ستیشی ده پشته خۆیه وه گرتبوون و وهك سه رقالی شتیکی بی، هه رده هات و ده چوو. ده مانچه ی به که له کیوه بوو. به بابه گیانم گوت؛ بابه گیان گوتی ((ده زانم)) به چه ساوییه وه سه یریکم کرد. گوتی: ((گویم لیبوو؛ گوتم که ده زانم!)).

نیو کاتژمیڕ ده بوو هاتبوومه وه. بابه گیان په نجی هه ردوو ده سته کانی تیک ئالقاندبوون و سه ری به ده سته ی و به لاشییانی په نجه ره که کردبوو و هه روهك جارن ده هه وای رامابوو. دایمی له هه یوانمی بوو؛ من له به ر په نجه ره که راوه ستابووم سه یریم ده کرد، دایمی، ئافره تییکی خوین شیرین بوو، به لام ده ردی مه رگی عالیه و دووری کاکه ی ده موچاوه خریله که یان سیس و ژاکاو و پر چرچ و لۆچ کردبوو و نه و سه روپرچه ره شه قه ترانییه یان پر له تاله مووی سپی هه لگی پابوو. حالی دایمی هه همیشه له دوو باران زیاتر نه بوو؛ نه گه ر نه گریابایه کش و مات و بیده نگ بوو. جاری و ابو هه روا له خۆوه ده مه لیحه ی راده ما - به سه ر و روویه کی غه ماوی و پر داخه وه، خۆی راده ژاند، هه روهك بلتی: ((هه زار هه یف بۆ ئه و چاو و برۆیانه، هه یف بۆ ئه و به ژن و بالایه - هه یف - تازه به و له که یه وه کی ده تخوازی!)) جاری واشبوو وهك مندالان که چاوی له دووی دایکی نایته وه، بۆ هه ر جیه کی چووبام ئه وه چاوی هه ر به دوامه وه بوو، که ده شه اته وه ئیدی ئه وه هه ر هه مان سه روچاو و سه رنجه کش و ماته کانی جارانیم وهك خۆی ده دیتنه وه و هه روهك خۆشیان بوون. وهك به دوای مندا له و وینه ونه کال بووه وانه بگه ری که ونی کردوون و به هاته وه ی منیش له گه رانی بکه وی. وهك بلتی ئه و وینه خه یالیانه ی به هه واوه هه لواسرابن یا

نه مه ی له شکرکی خۆراوا - هه زه ته ی نه جه ل - هه ر که له ئوتموبیلی دابه زی یه که سه ر، چۆن ده رویشیک به خزمه تی شیخه که ی بگات ناوا ده ستویردییه ده کات و هه روهك ده بیسم، و له و دواپانه ش به دریتی بیسته مه وه، هه ر کاریکی که ده كا، تۆیه ی ده کات و خۆ له گوناهان پاك ده کاته وه. به رواله ت له به ره وه ی نوماینه دی ده ولته ته ئه وه له خزمه تی دیندایه، به لام هه ر له هه مان کاتدا به پاره ی خیری ((زانایانی دین فرۆش)) ده کپی و بۆ خزمه تی خۆی و ده ولته تییان راده گری... هه مووی هه ر سات و سه ودا، هه مووی هه ر سوود و قازانج. هه مووی هه ردوو رووییه و ده کار ده بری. پیاوگیژ ده بی. به قسه ی دۆستیکی ((په یوهندی نیوان دل و زمانان پچراوه)) - پیاو سه ره ده ری له هیج ناکا؛ کامه راسته، ئه وه ی که ده یلین یا نه وه ی نایلین و هیج کاتی به سه رزماناندا نایه؟ ئیدی به هه ر حال، من تیناگه م، و تۆش که ویستت تیبگه ی، و تا تیده گه ی، ئه وه پیوه بوو ویت و لی بوویته وه...

جی پینان دیاری و دورا و دور به دویاندا بچی. بۆ کوئی؟ - بۆ هه مه دانئ؟ - بۆ
ته به دییهت؟ - کی دهیزانی.

هه رچی بوو چاوه کانی هینده بهم لاولادا گێرپابون، لیواره کانی گلینهی ههردوو چاوی سوار و
خورا بوون، ورده ورده چووک ببونهوه، واش پیدهچوو تا هیشتا ش چاوه کانی به دیتنی نهو
وینانه رانهاتن. ناتوانم بلیم هه رگیز له م بارودۆخه ی ئیستای خۆی که تییدایه، جودا
بوویتهوه، چونکه هه ر ئیستای بوو که نهوی به رهو رابوردوو و ئاینده راکیشابوو. به لام نهو
رابوردوو و ئاینده یه شه - غه می مه رگی عالیه و دوروی کاکه - هه رچی بوو - ئیستای نهویان
ده خۆه پێچابوو.

ههروهک به دیتنی من یا دیتنی وینه یه که بوونی راسته قینه ی ئیمه ی وه بیر بینیته وه، هاته وه
سه ر خۆی و دهستی له کار کردنی کیشایه وه، چ کارێک! جاری وا ده بوو له گه نیککی چهند سه عاتان
وه بهر شوشتنی دها و هینده ی ده سووه وه و هینده ی ئاوپیدا ده کرد چ جلوه رگی خۆشی
نه ده هیشتن و هه مووی ده ئاوپیدا شه لال ده کردن، تا مه لیحه ده چوو و نهو له گه نه کلۆله ی له بهر
ده ستان ده ردینا و له سووینه وه و په رپووت کردنی رزگار ده کرد.

دهستی له ئیشی بهردا و ده سه رووچاومه وه راما. سه یریککی روخساریم کرد، هه ر نهو سه ر نه
چه سپاو و په رته ی جارن بوو، زۆر له سه ره خۆ، ههروهک له شتیکی ساده ی رۆژانه بدوی پرسه ی:
(عالیه شیوی خوارده؟) به کش و ماتیه هه وه سه یریکم کرد؛ چاویکم به م لاولادا گێرا؛
مه لیحه به سه ر ئاماژه ی کردمی بلئ ((به ئی)) گوتم: ((به ئی)) هه ر ئیستای خوارده)) و سه رم
به ردا یه وه.

بابه گیان هاواری لی هه ستا - گوئی لی بوو. گوئی: ((ئاخری و ئاقیبه ته ی نه وه نده ئابرووه ی
لیره له و کاوله ویرانه ییدا ماومانه ئه ویش ده به ی!)) و ده نگه ی بلنדר کرد: ((ژنی... و هه وه
سه ر خۆت... هینده خۆت گیل و ویل مه که! به خودای شیتت کردووم... به و خودایه ی کاریککی
وا ده که ی روو له کیو و بیابانان که م... به سه یه ته ی... به سه یه ته ی ئیدی، هه ناسه ت لێ پریم!)).

دایی ههروهک جارن وه لامی نه دایه وه، و ده هه وای راما یه وه - پیا له و ژیرپیا له ی ده شوشتن.
ئیا وه بوو؛ بولیلی ئیاواری به رهو تاریکیه شه بۆوه؛ ته میکی مۆر بالئ به سه ر کینلگه کانی

نزیکی پیر سلیمان و داوینی ئاربابا و ده شتی که نار ری و رووباریدا کیشابوو و نهو بولینه ی
خه ستر کردبوو؛ قارو قوری قه له ره شکانیش ئاسمانیان پر کردبوو - ده نگه ی ژاوه ژاویکی تاک و
ته راش، جار جاره له و ناوه ده هات. خه لکی له مزگه وتی هاتبوونه وه یا خه ریککی هاتنه وی بوون؛
یا له سه ر سه رفی شامی دانیشته بوون، یا خه ریککی دانیشتنی بوون؛ شارپیه که ی ده چۆوه
کاروانسه رایه که ی که لایی چۆل بوو: نهو رۆژانه هاتوچۆی له جارن که متر به سه ره وه بوو.
مه لیحه ئاوری کردبووه، تا هه م سه ماوه ری پێ تیهاوی و هه م له نه وتیش بگریته وه - دار و بار
هه رزان بوو؛ ناوچه یه کی جه نگه ئی بوو، بلێسه ی ئاگری وه هه وا هه لده چوون و داده که وتنه وه؛
ئاگره که تا ده هات ورده ورده داده مرده وه، چهند جاریکیان نه بی وه ک چاوی سه ی نیوه نوستوو،
له پر تروسکه کی دها و بیرو به ویدا بلاو ده بۆوه و نه خشه رپرتیه که ی به رهو گوپی سه ماوه ر و لا
دیواره که ی ده برد و رووناکي ده کرده وه، و وینه ی من و بابه گیانی، به زه به للاحی و خوار و
خینچی به دیواریه وه ده نه خشانده، ده نا هیچی دیکه نه بوو، و تروسکه ی لیده برا...

مه لیحه چوو پیا له و ژیرپیا له کانی له کۆت و به ندی ده ستی دایی رزگار کردن، و ده گه ل داییدا
پیکه وه هاتنه وه ژووری. بابه گیان گوئی چرایه که ی پیکه ن. مه لیحه لامپایه که ی له سه ر تاقی
هینایه خوارئ دایگرساند. به لام هیشتا شوشه ی لامپایه که گه رم دانه هاتبوو و پلیته که یان
هه لنه دابوو که ته قه ی ده رکی حه ساری هات - زۆر له سه ره خۆ، له ته قه ی ده رکه لیدانی دیکه
له سه ره خۆ و هیوترتر. هه موو له جیی خۆمان راپه رین، و دایی له پیش هه مووانه وه، به
روخساریکی نه وتۆی واوه که چهند مانگیک بیت چاوه رپی ته قه ی نهو لیدانه بیت. هه ر له
په نجه ریوه هاواری کرد: ((کییه؟)) یه کیك زۆر به سپایه وه گوئی: ((بیکه وه، منم!)) به بیستنی
نهو ده نگه سه رتا پای له شی دایی وه له رزه کهوت؛ ره نگ و رواژی تیکچوو؛ به شله ژاویه وه
هه ستا، رایکرد - هینده ی نه ماوو سه ماوه ر و چرای تاین به چمکی داو و ته ژگه ئی به سه ره یه کدا
قلپ کاته وه. تیهو خورپینی بابه گیانیشی هه رده فریانه کهوت: خۆی به لاشییانی ده رکی
ژووریدادا و به ره ته لانه وه به دالانه کیدا هه لات، و تا ئیمه وه خۆکه وتین نهو چوار پلیکانه ی
کردنه یه ک و خۆی گه یانده ده رکی حه ساری: ده گه ل پیاویکی - لاوتیک - کۆله گیا به کۆلپوه و
لینگه که وشیک به ده سه ته وه، رووبه روو بوو...

دایی وشک بوو؛ به شله ژاوی و واقی و په وه گوئی: ((کیت ده وی؟)).

ئەو رۆژانە تاك و تەرا كرىكارى تورك لەو ناوھەبون. داىي بە كۆلھەگياھە كەي كۆلھەگياھە و ايزانى ئەمەش يەككە لەوانە ھەر كە پياوھ -لاوھ- دەنگە كەي بەرگوڭ كەوت كۆلھەگيا و لينگە كەوشە كەي دانان و داىي دە نامىز وەرئينا. دەگەل گەيشتنە ھەسارىماندا رووبەرورى ئەو ديمەنە بووينەوھ. مەلھىحە زىيانكەندى: ((كاكەيە!)) و بى ئىختيار نيوەى دووھەمى وشەكەي بە دەنگىكى زۆر نزمەوھ ديزە بە دەرخۆنە كرد، و بەگريانەوھ خۆي بە مەلھەوھ ھەلئاسى، منيش بى ئىختيار دەستم لە لاق و لەتەر و ناوقەدەوھ، وەرئينا. كاكە منى بلند كرد و ماچىكرەم - منيش ئەوم ماچىكرەوھ. داىي كەش و مات و بىدەنگ و واق ورماسو، و دەلەزى. چەند دەقىقەيەكى خاياند تا توانى خۆي دەگەل ئەو بارووخە تازەيەدا بگوجئيني. بابەگيان لەو سەرەوھ بە ددان دەچەرەوھ بردنيوھ بە دەنگىكى لەرزۆكەوھ گوتى: ((دە ھەر نەبى دەركى داخەن!)).

دەرکەمان داخست. داىي ھەروا دە روخسارى كاكەيەوھ مۆلەق ببوو- رەنگى سەي ھەلگەرابوو. تائىستا كەس ھىچى لەزارى نەھاتبەوھ دەرى، داىي بە سەپاي چوھ پيشى؛ سەرى بە شانى كاكەي كەرد- و لە ھۆش چوھ كاكە تاويدايە و ھىنايەوھ ژوورى...

دانىشتن. بە تەواوى نازاڤم داخوا داىي وھۆش ھاتبۆھ يان نا، كە بابەگيان بە روخسارىكى واوھ كە شتىكى زۆر گرنكى وھبىر ھاتبىتەوھ رووى لە من كرد و گوتى: ((ھەستە، راستبەوھ؛ ھەر خىراو دەستوبرد بچۆرە مالى پورە فامى، بلئى... شتىكى بلئى!...)) ئەو رستەى دوايەى دەگەل مەلھىحە بوو. مەلھىحە گوتى: ((بلئى دەستەكە⁽¹⁾ نانئىكمان بەدەنى)).

بە دلگرائىيەوھ ھەستام. بابەگيان گوتى: ((راوھستە، قسەكەم تەواو نەبووھ... ھەروا كە دەچى، لە چوون و ھاتنەوئىشتدا، سەرنج دە داخوا پاسەوانەكە ھەر لەوئىيە يان نا... وا نەروانى كەست تىبگا- تىنگەيشتى؟ ئىدى نەچى ھەر بەولاولاياندا مل بەدەى و پروانى... پەلەش ناكەى- ئىدى خۆ گەورەى، دە ھەموو شتان دەگەى)). كاتى نىگەرانى و دلگرائىيەكەى چوونىي دىستم گوتى: ((مەترسە، تا دىيەوھ ھەر لىرەيە)).

نىگەرانى ئەوھىبووم، نەكا تا من دىمەوھ ئەو رۆيشتبى. ((بەلەى مەكە!)).

كاكە گوتى: ((نا، بابەگيان، غەمت نەبى، كەس لەو دەور و بەرانە نەبوو. بۆيەش ھەر بەتايبەتى ئەوكاتەم ھەلئىژارد، چونكە دەمزانى ئەو دەمانە خەلك ھەموو بۆ شام خواردنئى چوونەتەوھ مالى... سۆراغى مالىم لە ژنە كوردىكى كرد. رووم دەمالئىكى دى كەردبوو...)).

داىي، وەك لە ترسان و لەبەر دلەراوكەى خۆي زياتر بەھۆش ھاتبىتەوھ و ھەردوو چاو و روو و تەواوى بوونى خۆي دە روخسارى كاكەيەوھ برىبوو و زۆر بە تورپەي و گرژىيەوھ دەستى بۆ لالئىيەوھ برد و گوتى: ((وھى، قورم بەسەرى! مەگەر چۆن؟ -چوويە كوى؟!)).

((ئا ئەم خانووى ئەم لايەوھ...)) بەدەست ناماژەى بەلای شانى چەيدا كرد. ((قەيرە كچىك وەلامى داىيەوھ... ئىرەى نىشاندا)).

((باشە، سوپاس بۆخوا)) داىي تاويك ھىور بۆھ. ((باشە، عەببى نىيە... زىنە بى كچى پورە ھەنەفەى بووھ - ھىچى گوت؟)).

((نا، ھىچى نەگوت... دەموچاويشى چاك نەدەيتەم، ئەو كۆلھەبارەى پشتم ھەموو شتىكى شارەبۆھ. لينگە كەوشەكەى... گوتەم كە چكارەم)).

بابەگيان گوتى: ((بەھەرھال، وريايى ھەر باشە زىانى نىيە... جارئى لەپىشدا ئەوگياھەى بەرنە ژوورى ناوھەستى و لىرەى لابەن، با لەبەرچاوان نەبى... نا، ناوھەست نا... برۆ بىھىنە... ئاگات لىبى ھىچى لى ھەلئەوھەرى...)) مەلھىحە چو و كۆلھەگياھەكەى ھىنا. و بابەگيان لە پەنجەرەى پشتخانئىوھ پرا ھەلداشت و ئاودىوى دەرىي كرد... ئەوجا ھاتەوھ... ((ورىايى ھەرچاكە - برۆ كورەكەم... برۆ باش سەيركە!)). چووم، مەلھىحەش ھات و دەرەكەى پىوھدا، بەو جۆرە كە ھەر لىرەيى و ئاگاي لە دەركى بى تا ھەركاتى من دىمەوھ بى ئەوھى پىويست بە لە دەرەكەدانئى بكا دەرگام لىبكاتەوھ.

چووم، بە وردىم سەرنجى ئەولاولايدا. كەس ديار نەبوو. پورە فاتم بە تەنبايى لە ھەيوانى دانىشتبوو. ھەر كە گوتەم چمەوھى وەك ھەموو خىرخوازىكى كە -تەنيا دەكتىباندا- دەيانەوھى چاكەى دەگەل خەلكى بكنە و چاكەكەش بەسەر و روويەكى گرژ و مۆنەوھ، لەپىشدا ھىندىكى ئامۆزگارى كردم كە ماشەللا ئىدى ئەوھ گەورە بوويە، ئىدى نابى چىدى ھىندە لاسارم، ئەوھ تازە پىرەمىرد و پىرئۆن تووشى داوى خۆيان ھاتوون (مەبەستى داىي و بابەگيان بوو) دەبى

⁽¹⁾ دەستەكە نانئىك: سى چوارنان.

زیاترم ناگا لیښ، له وهختدا بچمهوه مالتی، و نان و ماستیک، یا هر شتیکی دیکه ی پیوستییان بۆ بکړم... ((ته دی کورې خوځم)). بهرو ناندینپوه چوو، که ندووه گلینه یهک بوو. هروا به دهم دسته کردنی نانه کانهوه پرسى: ((گوتیان هر یهک دستهک... زیاتریان ناوی... رهنکه زیاتریان گوتی و تو له بیرت نه مابى؟ نه گهر پیت خوځه دوو دسته کان بهره؟)) گوتم نا، له بیرم نه کردووه هر نه وندندیان گوتووه. هرده دسته که سى نان بوو. نانه کانی دامى. گوتى: ((راوهسته، مه پړا)) و له پشت ناندینپوهش دوو هیلکه ی درینان. گوتى: ((ته وانه بدهره دایکت، بیانکاته دلته مه و بیانخوا... با هیژیکى بیتهوه بهرى)). و ده که له خویدا بلئ دریزه ی دایه: ((گیانی لیپراوه — ژنه ی تاین هر تواوتهوه!)) گهرامهوه مالتی؛ له گهرانه ویشدا سرنجم دان — کهس لهو دهوروبه ره نه بوو. هر که گهیشتمهوه مه لیحه وه که هموو جارن له پشت دهرکتیوه به لچ و لیو و نیوچهوانی گرزوه گوتى: ((ویش!)) وامزانى ده دنیای خه یالاندا نقورچیان لیگرتووه، پتی و ابوو رهنکه بهو تاریکانه ی چووبمه ته که لایه نی! نیدی ناگای له وه ی نه بوو له وه ته ی روپیوم ثوا هر گویم بۆ هه لله ق مه لله قان راگرتووه.

گوتم که نه له رویشتنی و نه له هاتنه ویتدا که سیک لهو دهوروبه رانه نه بووه. بابه گیان که میکی خه یال ناسووده بوو، به لام هیشتاش هر دلئى ناوی نه خوار دبووه، که نه وه که پاسه وانه که چوو بیت پاسه وانیکی دیکه بانگ کات. نه ده حجه ی، بى نه وه ی هیچ به کهس بلئ، ههستا و چووه پاشخانی؛ چهند ده قییکانی نه وناوه به سهح کردهوه — مه ده زانی له چ ده گه پری. دیسانه وه به هه مان ته ننگه تاوییه وه گه رایه وه؛ زور خیرا دانیشته وه و به کاکه ی گوت: ((دهو پاشخانه که په نجه ریه کی چکولئى روو بهرو باکووری تیدابوو که به سه رته واری نه وه دهشت و ری و بان و رووباره ی دهرییدا دهروانى. نه گهر له ویرات خو هه لدا بابه — یانی هروا توژیکت له خو رادیتبایه — له نشیونپرا با ده دایه وه و یه کسهر ده چوویه ده ((باغى سولتان)) یه وه، که له راستیدا باغ نه بوو، زهوییه ره قینک بوو به پال ته پوکله ی قه لاتیوه و سه ریکى به مالتی مه وه و سه ره که ی دیکه ی به داموده زگای که لایى ره جه بییه وه بوو و له ولشه وه سنوره که ی تا دهم چومی بوو. چومه که دهو وهرزانه ی سالتیدا زور بوو — هه موو جییه کیشى ته نکاو بوو. سه رده مانتیک که بیکار دهوروم چهند سه عاتیکام به پیوه لهو په نجه ریه پرا دهری و بان و له ته پوتوزی هاتنى ترومبیلئ دهروانى. کاکه هاته وه، و دانیشته وه، و بۆ روونکردنه وى ده سهرو رووی بابه گیانییه وه راما. باوه گیان گوتى: ((هه موو ساتیک له گوینه پى وهر بن... تائىستا

دوو سى جارن پى وهر بوینه، و سه رتاپای مالتیان پشکنیوه. نه گهر هه رکتانئ هاتن، هر لهو په نجه ریه پرا خو فری ده وه ی و ناودیو ده ی... ماشه لالا جیلتی، هیچت لینايه... و خو ت ده تاریکییه دا ونده که ی. هر که دهنگی دهرکی حه ساریت بیست... جا هر که سیک بیت... تو خو ت باوی پاشخانی. نه گهر که سیکى و ابوو من له حه ساری و ده دالانه کیدا ده یکه مه هات و بات و شیر شیر، و نیدی تو ش هیچ راناوه ستى... باشه؟)).

کاکه گوتى: ((باشه)).

بابه گیان گوتى: ((باشه، ده ی ئیستا بلئ!)).

((چی؟)).

((هه موو شتیك. له هه وه لیوه... له هه وه لیوه مپا بۆ باس که، بزائم نهو به لایه چ بوو، و چو ن له ناسمانپرا داباری، و بۆ ته نیا به یه خه ی نه م چندانه ی مه وه نووسا...)).

کاکه دهبیر و خه یالانه وه چوو؛ په نجه کانی به سه ر لیو و چه ناگه یه وه که وتنه گه مان، و له پړ وه که لیوه کانی بابه کی گهرمی داغی لیدابن وشک هه لگه ران و سه رنجی چاوه جوانه کانیشی ده خه ت خه تی به ره که وه برین. دهو ده مه یدا گنجیکى باریکه له ی له سه رنیوچه وانی په یدا بوو که ده گه ل هر زرده خه نه و پیکه نینیکیدا به ته واره تی ونده بوو و نه ده ما. نهو ده مانه ش که پینه ده که نی و ده بیر و خه یالانرا ده چوو، نیدی نه وه روون و ناشکرا پیوه ی دیاربوو. به لام هه رچی بوو جوان بوو. شیوه ی دهم و قه ییتانی لیویشی هه روه تر، بابه گیان به بی نارامییه وه بیده نگیه که ی شله قاند، و گوتى: ((کورت و کرمانجی... هر له هه وه لیوه... که چو ن نهو پیتشاته روویدا... دوايه ش، ده زیندانیدا... مالتی نهو پیاوه ی که...)).

دایى گوتى: ((زه لیل بن، ئینشالالا!)).

کاکه وهک موتالای کتیبیکى نادیارى ته واکردبى، به سپایى سه رى هه لینا، دهم و هه نیه ی ده بارودوخیکى تابه تیدا بزواندن و به سه رهاتى کوژانه وه ی تومبیلئ حه زره تی نه جه ل و نهو گفتوگوئیه ی نیوانیانى هر بهو شیوه یه ی که بۆ دایى و مه لیحه و منى گپرا بووه وه — ومن هیچ شتیکی لهو باره یه ودم له بیر نه مابوو — بى گویدانه نهو تووک و نزاو سینگ کوتانه ی دایى که لهو پیاوه و توخم و توره مه و ره چه لهک و عییل و عه شیر ته که ی ده کردن و ده نیوان چاو

زه قکردنه وه و فیشه فیشی توورهبی بابه گیانه یه و هرا، سه ره له نوئی به کورتی دوو باره ی کرده وه. نه یزانیوو که بابه گیانی شیان هه رگرتوو، و کاتی زانی، زوری سه رسوپما، و یه کجار نارحه ت بوو. هه رگیز ((کیژه)) شی له وی نه دیوو. له جیاتی عالییه به بیژدی ((کیژه)) ی ناودینسا و شه ویش زور به توورهبی و نارحه تیبیه وه. هه رکاتی ده هاته سه ناو هیئانی وی تیپرا ده بوو، وه ک بۆگه نیویکی زور ناخوشی به کونه لووتاندا هه لچوو بی. ((کیژه دروی کردبوو. شه هه رگیز نهیدیوو. دایی سه رتا پای سه رسامی و شه و زور شتی دیکه بوو، که من ناتوانم باسیان لیوه بکه م... ((کچه بیچاره که! هه ولی ده داو ده یهه ویست ئیمه غه می نه خۆین!... بیچاره!)) و دهستی به خۆهینان و بردنی کرد. کاکه نارحه ت بوو.

بابه گیان گوتی: ((دهی تو خه ریک به، بیللی... کارت به و قسانه وه نه بی... تو هه ر خه ریکی گپرا نه وی خۆت به... دوابی؟ له وی چت ده کرد، چی ده گوت... باشه خۆ شه و پیاوه شیت نه ببوو، ده بی شیت بووی که ناوا توئی گرت... بلی...!)).

کاکه چاویکی به هه ر چوار لایاندا - به مه، به ژووری، به هه موو لایه کیدا - خشاندا. من وه بیچوه پشیله خۆم به یه وه نوسان دیوو، و سه رم ده بن بالی نابوو. گه رمی و بونی ئاره قه ی له ش و بن هه نگلیم به چاکی هه سته کرد. سه یر شه وه بوو نه ک هه ر به و بۆنه ی ناراحت نه بووم بیتم خۆش بوو! خۆم به سه ر رانیدا دابوو، و رووم تیپکردبوو و چاوم له روخسارییه وه نه ده تروکاندا، دایی وه ک داوه ری یاری بۆکسینی یه ک دوو جارانی ((هوشیار)) دابوو: ((ماندوو!)) - یانی شه وه پیت ده لیم! به لām من له وه دلنیا بووم و ده مزانی که شه و یارییه ده رکردنی تیدانییه - هه موو جارانی کاکه ده یگوتی: ((نا، دایه، وازی لی بینه، چۆنی پیخۆشه - ماندوو نیم)).

بابه گیان گوتی: ((بلی - ئیدی منداله کانیش هه موو شتیکی ده زانن... هه موویان ده ماوه ی شه ده سه لیده ا پیربوون... هه موو ده زانن - بلی، گوی مه ده یه!)).

کاکه ی دارماو، هه ناسیکی هه لکیشا: ((ناه - ه) چرچ و لۆچی هه نیه ی زیاتر وه ده رکه وتن؛ سپی بوو، زه رده ه لگه را، و هیللی کۆتایی لیوی لۆچی تیپکه وت. هه روا که رووبه روو ده پروانی گوتی: ((بلیم چی...)) راوه ستا: ((دیاروو ئازاری هه یه و نه خۆشیشه... شه هه موو کویره وه رییه گالته نییه...)).

((ده گه ل شه وه شدا...)).

کاکه که میکی خۆ هیئاو برد، وه ک شه وه ی چیرۆکی بۆ ده ر و دیوار و ده رگای پاشخان ی بگپرتتسه وه، ده هه وای رامابوو، و به ره نگ و رووی هه لبزپکا و لیوی وشک و ده نگه له رزۆکه که یه وه که که رخی که وتبویه گوتی: ((نا - هم! شه دوو سی رۆژانه ی که له ناسایش ((نه منییه)) بووم...)) بابه گیان به ده موچاویکی چه ساوییه وه گوتی: ((ناسایش بۆ؟ بۆ له سه رایه نه بووی!؟)) ((نا؛ هه ر له هه وه لیوه بر دیاغه ئاسایش)).

دایی گوتی: ((کویریاییان دایه ئینشاللا... ئیمه هه موو رۆژی خوا دایناوه، هه ر له بولیلی به یانییه وه، تا ده مه ده می خۆراویه وه ک منداله هه تیوان له به ر ده رگای شه و کاوله و یترانه ی راوه وه ستاین و خیره و مه ندیک نه بوو پیمان بلی لیزه نییه... هه ر ده یانگوت نابی!...)).
خه ریک بوو نه ییرتته وه و هه ر له دووی بدات، به لām بابه گیان ده رفه تی نه دا. گوتی: ((بلی... گوتم تو گوی مه ده ره شه و قسانه)).

کاکه به دوا ی قسه کانیدا گوتی: ((دوو سی رۆژان له دایه ره ی ئاسایش بووم. هه موو رۆژی چ به یانیان یا دوا ی نیوه رۆیان، شه و پیاوه ده ییوسه، شه و ئیسماعیل خانه بی شه ره فه ده هات و ئامۆژگاری ده کردن و شه کری ده شکاندا!... ئاخ، شه گه ر وه به ر چنگام ده که وت، ده مزانی چی لیده که م!)) سه رنجی چاوه کانی که وتن، و فشاری لیوه کانی زیاتر بوون.
((باشه؟)).

((ده هات ئامۆژگاری ده کردن که: کوره که گیان، به خۆراییی مندال مه به وه... شه وانه دلیمان به هیئدی خۆشه که ریژیان لی بگیری، و جه گه نیان به پاشه لیوه هه لواسن... باشه ئیدی، دلیمان به وشتانه خۆشه - هه ی ناپیاوی بی شه ره فه!)).

((خوا کویری کا... به ئیمه شی هه روا ده گوت... خودا...)).

بابه گیان دوو باره چاوی سوور کردنه وه و گوتی: ((ئیدی؟)).

کاکه هه ناسیکی هه لکیشا: ((نازآم، به خودای... نازآم چ بلیم... شه وه من هه ر ده لیم: ((باشه من هه ر ده مه وی بزآم منتان بۆچی، له سه رچی، له به رچی گرتوو... که مته ر خه میم،

گوناهم، چیم کردوه - مائی که سم خواردوه، به دیواری کیدا هه لزانوم؟ هه نه بی ته وه ندهم پی بلین...)) ناپیاوهی بی شه په شه به خوی و بهو لووتهی وه ک لمبۆزی ته سپی گه پیه وه پیده که نی و ددانه شفره به رازیبه کانی و دده ده خات. ده لی: ((تهی بابه، ماشه للاً خو ئیوه خوینده وارن. بو ئیشی گه ورائیش، حیساو و کیتاو ههس! خولق و خوری گه وره پیاوان وه که هه وای به هاریبه، ده میکی وایه و ده میکی واتر! ناو له پی دهستی روو به هه واه به رز ده کاته وه و روو به زه وی ده یه ئینه وه خواری: ((ده میکی ئاوا، ده میکی واتر! له وانه یه خوانه خواسته کاریکی وات کردی پیی ناخۆش بووی...)) کاتی که منیک ده مه ویست نار ه زاییه که در بپریم، هه به و تفنکه پیسه یه وه ده لی: ((به لکه کاریکی واشت کردی لیی خو ش هاتبی...)) و قاقا پیده که نی - هه ی بی شه په ف!.

((هه رخوا ده زانی...)) وه که ده لانیکی بیه وی مه ره له ریکی به مل کریاریبه وه کا: ((خو بو خوی ده زانی...)) قور مساع!... ((خو بو خوی ده زانی، له وانه یه خو دا ناوسی کات و جمکه ی پی فریدا!)) من و مه لیحه پیکه نین. کاکه هه در یژه یه دایه قسه کانی: ((... هه هینده به سه یه که دوو روژان قاوه لته یه بو به ریبه سه ری، یا شه وانه، ده می نوستنی، یه که دوو لاپه ره کتیبانی بو وه خوینی...)) به هه رحال، چووم - یانی به ده دست خو م نه بوو، بر دیانم... دوا ی نیوه پۆ بوو. بر دیانم ژووری قهراولخانه ی ته نیشته ژووره که ی وی. چارپایه کی لیبوو، وه سه سه لام: ((زیندانی تاییه تی...)) کاتژمیر نزیک کی چوار بوو؛ دهنگی راکردن و هیس هیس و وه ره و برزی ده ورو به ری ده روازه، ته وه ی نیشان ده دا که گو سه گ ده یانه وی ته شریفی سه گانه یان به سن و برۆن. دوا ی چاره که سه عاتیکی هات و هاوار بر پایه وه؛ ته و ناپیاوه هه مدیس په یدا بووه - جه نابی ئیسماعیل خان! ته فسهری ئیشکی وه که توله سه ی به دوا یه وه بوو - ههروه که ئیستا ته و ته فسهر بیته و ته میس ئیستیوار!

دهرگای کرده وه؛ به ته فسهری گوت که ئیدی هیچ کاریکی به و نه ماوه. به منی گوت وه دووی کهوم. له سه ساری تیپه پین. خانووه که شەرقی و غه ربی بوو - یانی هه مه لایه نه بوو له بهر ته وه ی که په نجهره ی روو به خواری ژوورو ی تیدا بوو. به لام په یکه ره ی ته سللی خانووه که، شەرقی غه ربی بوو. له پلیکانان وه سه ره که وتین؛ با ماندا یه وه و له پلیکانه ی ده دی وه سه ره که وتینه وه، که گه شتیبه سه ری، خانووه که بووه دوو به ش: لایه کیان ژووره کانی دانیشتنی زه لامه که ی بوو،

لایه که ی دیش ژووره کانی نوستنی بوون. ژووره کانی دانیشتنی له باری به ره وه (خواری) بوون... نه چوینه وینده ری. دهرگای ژووریکی کرده وه. که چوینه ژووری، به رام به رمان چرایه کی رازاوه بوو، ده گه ل دوو که ره ویتان، له به شی لای باشووری خو راوایه وه به رام به ر چرایه که، و مویتله یه که له لای خو ره لاتیوه، به ته که سه ری چرایه که وه، چرایه کی نوستنی و ژیر سیغاریک و زور له و جزه شتانه هه بوون. ژووره که ی هه موو پيشاندام، تا نه گه ر سیینیبه که یا کتیبکیان دایه دهستم بزائم کیه ی ده به م.

شه و دره نگانیک بوو که به ردهستی ناشپه زخانه که به روویه کی گهش و ده می به پیکه نینه وه و به دهنگ و ناوازیکی ماناداره وه هاته هه مان ته و ژووره ی به ته نیشته قهراولخانه که وه بوو، و گوتی بچم سینی هه زه تی ته جهل به م!...

چووم. ناشپه زو به رده سه ته که ی له ژیر لیوانه وه شتیکیان پیکتر گوت، و ناشپه زه که زه رده یه کی هاتی و ته ماشایه کی کردم، و به رده سه ته که ش سه ر و پرووی خو ی تیکنسا، و سه ریکی بادا، و له بن لیوانه وه که وته جینودانی - نه مزانی به کی. سینی و په رداغیان دامه دهستی که نه مه زانی سینی و په رداغی شه ره تین یان ئی مه ی خو اردنه وین - شتیکی مه یله و زه رده بوو، هه ر راست وه که ته سه که نجه بینی بو گه نیویکی لیده هات. که وتمه لینگدانی. هه سار و هه موو جیه که رووناک بوو. له پلیکانان وه سه ره که وتم، به نووکی په نجه ی له ده رکیمدا. له ژووریوه، ههروه که بوقیکی، به و دهنگه ناسازه قیرقیراویبه یه وه گوتی: ((وه ره ژووری!)) چووم - سه لام کرد. بیجامه ی ده بردا بوو، له سه ر چارپایه که ی، خو ی له گه ز دا بوو. ئیم هه لروانی، زه ردیکی هاتی. گوتی بچمه پيشتر - و ئاماژه ی بو میزه که ی ته نیشتیبه وه کرد که چرایه که ی له سه ربوو. سیینیبه که م له وی دانا. به ده سه ت ئاماژه یه کی کرد که نه مزانی ئاماژه یه دانیشتم، به لام ته و جیه ی که ته و گوتی جی دانیشتنی نه بوو. دوو دل مام. گوتی: ((دانیشه!)) گه رامه وه تاجم له سه ر مویتله که دانیشتم، گوتی: ((هه ره له و جیه ی که گوتم)). دوو باره ئاماژه ی سه ر چارپایه که ی کرده وه... به ترس و له رزه وه له سه ر لیواری چارپایه که دانیشتم. گوتی: ((چاک دانیشه)). بو خو شی پی زیاتر لی راکیشان و له سه ر لا در یژ بوو. گوتی: ((بشیله!)) قاچیم شیلا... دوا ی توژیک گوتی ((به سه)) هه ستایه وه و چوار مه شقی له سه ر چارپایه که دانیشتم. ((جهل کانت دا که نه!)) به چه ساویبه وه تیم روانی: جهل کاتم دا که نم!... ژووره که هه رچه نده

چلچراشی تىدا بوو به لام هەر مهيله و تاريك بوو. له چراى سهرميژه كهى زياتر هيچ چرايه كى ديكه نه دايبسا. گوتى: ((گوتم جله كانتان داكهنن... له بهرته وهى ماندوو بوويت- منيش حهزم لييه تۆزىكتان بشيلمه وه...)) كه دووباره دوو دليه كهى منى، يا به گۆتهى ئه و ناپياوه سهريپچى منى ديت گوتى: ((ئيسماعيل خانم راسپاردوو هه موو كاروباريكى خويىندىت بۆ تاماده بكات- ده مهوى بتنىرمه تارانى- ده تنىرمه دانيشگاي سهربازى... جله كانت داكهنه...)).

به كورتى، تا سه رده نجام توپه بوو و بۆوه هه مان حه زهت ئه جله لى جاران؛ په نجهى به دوگمه يه كى سپى ليوارى ميژه كه دا نا: دوگمه ي زهنگ بوو. هه ر دواى ساتيى كه م دهنگى پيى هاتنىيى خيراو به په له هاته گوئى، و ته قه له ده ركپوه هات. هه ربه و مرچ و مۆنييه يه وه گوئى: ((وه رنه ژوورى!)) ئه فسهرى قهراولخانه بوو. زۆر به ره قيه وه گوئى: ((مه گه ر ئه ولاره نه گيراوه؟ چۆنه وا به يى مۆلّهت هاتۆته سه رى؟)) من را وه ستابووم و سه يريم ده كرد. زمانم گيرا بوو- له و هه موو هيچ و پووچييه! پياو بلئى چى! پيره ميژدپكى ته پيو، به و روخساره وه، له و درۆيه وه، له... چم نه بوو بيليم. ئه فسهره رهنكى له رووان په رپيوو؛ ده له رزى؛ كلاوه كهى ده بن ههنگلئى نابوو- ده تگوت په يكه ره... گيان له له شيده نه ما بوو... منى برد، قفلئى كه و ره لى ده رگا كه مدا... تا سبه ينى نيوه رۆيه كه س لئى نه پرسيمه وه. ديسانه وه ئه و قورمساغه ناپياوه هاته وه. زۆرى خۆ به شله ژاوى و په شوكاوييه وه نيشاندا. پرسى داخوا نيوه رۆيه چم خواردوو. گوتم نيوه رۆژم نه خواردوو. ئه دى قاوه لئى به يانى؟ قاوه لئيشم نه كردوو.

زۆر سه رسام بوو؛ زۆرى پۆزش هيئانه وه. زۆرىشى پيناخۆش بوو... ده ييوس! له كاتيكا له سيرپرا تا پياوى ئاگاي له هه موو شتيكه. من ئه وده مى ئه و شتانم نه ده زانين؛ به لام دوايه تيگه يشتم كه ده خانوو و ئاپارتمان هيدا، هيچ كاريك هه رچه نده بچكۆلانه ش بيت به يى ئاگادارى وى ناكري، به توپه ييه وه بانگى كرد: ((ره حيم عه لى!)) ره حيم عه لى شاگردى ناشپه زخانه ي بوو- هات. ((بۆ نيوه رۆژى كا كه تان نه داوه تى؟)) كردييه هه راو زه نا، و ته پوتۆزئىك مه پرسه. نيوه رۆژم خوارد، دوايش هاته وه و كه وته وه ئامۆژگاريان و رى پيشاندا نيم! من گيژ بووم، وه ك خه ونى بيينم: حه زه تى ئه جله ئه مير له شكرى رۆژتاوا- به م جۆره!... ئه وهى ده يگوت با وه رچم پيى نه بوو. ناخر... ئ-م... گوتى كه به لئى، چوو و بۆى پارا وه ته وه و گوتويه تى مندا له (يانى

من) و حه زه تى ئه جله ليش به و مه رجهى كه من ((ره فتارم)) بگۆرم چاو له هه له و گونا هه كامم ده پۆشى!... به هه رحال، قفله كهى كرده وه، و رۆيى. ئه و بيينه به رانه چه ند جار يىكان دووپات بوونه وه- و هه موو جار يىكيش ئه و ده ييوسه به پارانه وى چاوپۆشى ئه و قورمساغه ي ديكه ي له ((گونا هه كام)) بۆ وه رده گرتمه وه. سه ر له نوئى گرژى، و توپ و ته شه ر و هه ره شه: كه ئه گه ر ره فتارم نه گۆرم ده منيپرتته سه ربازييه بۆ به نده ر عه باسى و او و وا؛ و ديسانه وه قفل و دووباره ئامۆژگارى، هه ر به هه ويائى وهى كه من ره فتارم بگۆرم... تا ئه و ده مه ي كه ته شه ريفى سه گانه يان ده برده مه له بندى سوپاي ئه وه حالم بوو- ومن ده گه ل ئه فسهره كانى قهراولخانه يدا مامه وه- و له ولاشه وه ئاشپه ز و شاگرد و كار كه ر و چه ند قهراولئىكى به ر ده ركى- چونكه ئه و زه لامه بۆخۆى له وى بايه يا نه بايه هيچ جياوازييه كى نه بوو، دامو ده زگايه كهى هه ر به رده وام بوو...)).

هه ناسيى قوولئى هه لكيشا؛ ده ستيكى به روومه تيدا هيئام، گه رووى ساف كرد و دووباره گوتى: ((ئه فسهره كان له سى چوار يىكان زياتر نه بوون كه به نۆره ده هاتن، بيىك ئاشنا بووين؛ خۆشيان ده ويستم و زۆر جاران داده نيشتن و ده رباره ي- دانيشگا و قوتابخانه كانيان ده وان. ئيستا ئيدى دلئىابوونه وه. ته نانه ت زۆر جاران ده چوممه ناشپه زخانه كه ش. ژنيكى ليىسو؛ ژنيكى زۆر دلئسووز و ميهره بان بوو- ئه و ژنه ي كه گوتم- به رده وام جنيوى ده دان. ئه و سوو كه به سه ره اتى ((كيژه)) ي به دزى ئاشپه ز و شاگردى ناشپه زخانه ي بۆ گيرا مه وه.

بريارمدا هه ليم. ده دلئى خۆمدا گوتم هه ر ته نيا هه لاتن؟ ئه وه ش هه ر چاره نييه!... باشه ئه دى ئه من ئه و دوو قورمساغانه له كوى وه گيرييم؛ چۆنيان تۆله ليىكه مه وه؟ ئيدى ئازاريكى كه م نه بوو- ئه وه گوزه ران و بارودۆخى ((كيژه)) ئه وه ئيوه، له لايه كى ديشه وه دواكه وتنى خۆم له هاوړى قوتابيه كان و خويىندىم- خۆ من به خيىرى ناگيانم به ته ماى دييلۆم وه رگرتنى بووم...)).

ده ستيكى بۆ نيوجه وانى برد، وه ك ئاره قه ي په ربيته چاوى- مه ليحه پيال له چايه كى له به رده مى دانا- كه س ورته ي ليينه ده هات، كا كه له سه رخۆ چايه كهى خواردوه، دوايه هه ر به هه مان ده نگه له رزۆكه كه رخه كهى، كه ته نانه ت چايه كه ش كه رخييه كهى لانه برد، سه رى ده دووا داستانه كهى نايه وه:

((ئەو بېرەم وردە وردە دەمیشكىدا بەھیزتربوو. وای لېھات لەوہی زیاتر بېرم لە هیچ شتییکی دیکە نەکردەوہ. بۆ ئەجماندانیشی زۆر رینگای پێر پەناوپیچم دەبەرچاوان گرتن. بەلام کاتێکە ریککەوت من ھەرگیز ئەوشتەم دەخەيالی خۆمدا دانەنابوو: رۆژیک- بەر لەسێ چوار ھەفتان- لە زۆر بێزارییە تەنباييەم چوومە ژوروی ئەفسەری قەراولخانەکە. دواي نيوەرۆ بوو. ھەوا گەرم و شێداربوو... لە پێشەوہش يەك دووجاران چوو بوومە وئ. ئەفسەریکی چاک و لەسەر خۆ بوو، کە چووم- نوستبوو. ئەو دەمانەي ئەو ناپیاوہ لەوئ بايە، نەیاندەوێرا کاری وابکەن. گەورەترین کاریکی کە لە دەستیان ھاتبایە بیکەن ئەوہبوو کە کراسیکی درێژ دەبەرکەن و پێوہی راکشێن. ئیستا کە ئەو لەوئ نەبوو ئەفسەرەکە جلەکانی داکەندبوون و دەمانچەکەي لەسەر جلەکانی دانابوو، و پرخە و پفەي بوو... بئ ئیختیار ھەناسەم لە خۆپێر...)).

بئ ناگایانە ئاوازی دەنگەکەي شل بۆوہ، و ھەناسەکەي دەسینگیدا تاساند.

((نازانم چۆن بوو- وەك شتێك دەگویمدا بلئ: ((ھەلگەرە، بۆ راوہستای، چاوەپێی چی؟ ھەلی لەوہی چاکترت بۆ ھەلناکەوئیتەوہ- ھەلگەرە!)) ھەناسەم لەخۆپێر؛ وردە وردە لە مێزەکەي نزیک بوومەوہ- دەلەرزیم... دەمانچەکەم تاودایە... تا ھاتمەوہ سەرەخۆ ئەو ھیزە دەستمی بەرەو باغەلئ رادام! نارەحەت بووم سەیرم دەکرد ئەو پیاوہ چ خراپەيەکی دەگەلەمندا نەکردوہ... بەلام ئیدی دەستم نەدەچووہ دەباغەلئمەوہ... چۆنەتی بەکارھێنانیشی ھەر بۆ خۆیان دەو ماوہیەیدا کە ھەر پیکەوہ بووین، یا بۆ خۆ نواندنی یا لە رووی ئەو پەيوەندیانەي نئوانماندا پئ نیشاندا بووم. دیسانەوہ ھەر بە فەرمانی ھەمان ئەو ھیزە نادیارەوہ لەسەر پاژنەي پیمرا سوپامەوہ، و وردە وردە ھاتمەوہ دەری و پێش ئەوہی پاسەوانی سەر لاتەختی بەر دەرکئ لەوہنەوز و قالدوی خەوی و ناگابیتتەوہ من وەك بروسکە بە بەردەمیدا رەت بووم- و بامدایەوہ- و ئەوجا ھەلئ!... ((... گویم زنگەي دەھات، وەك ھەزار تۆفانم بەدواوہ بئت. دەنگی پاسەوانەکەم دەبیست؛ پوور وای لە دیتنیم ورمسا. نەمگوت ھەلاتووم. پیم وابوو ناگایان لئتانە و ھەوائتان دەزانن- ھیچ ھەوائکی راست و دروستیان لانەبوو- من بۆ خۆم لەو ئیسماعیل خانە ناپیاوہم بیستبوو، کە بەرەو کوردستانتان مل ناوہ. ئەوہشی گوت کە گوايە رەدروکەوتئ ((کیژە شتان زانیوہ ھەربۆيەش رۆيون. مائە پووریم سەرو روویان خۆش نەبوو؛ خۆ ئەگەر سەر و رووشیان خۆشبایە لەوئ ھەرنەدەمامەوہ- مانەوہم کاریکی راست نەبوو.

ئەوانیش ناھەقیان نەبوو دەترسان... ھەر ئەو شەوہ شام پێداکرد و بە کەناری باغەکانی دەوری شاریدا ھاتمە قەراغ رییە- رینگای کوردستان. ئەوہم بەلای خۆمەوہ دانابوو کە پێیان وانییە چوومە ئەو دەوروہرانی بارەگای ئەو ناپیاوہیان لئوہ نزیکە، زیاتر دەوروہری ریی تارانئ دەخەنە ژئر چاوەدئیرییە، دەمەویست بەھەر شئوہیەك بووہ خۆم بگەيەنم ناوہندی سوپا و کاری ئەو دوو قورمساغانە يەك سەرەو يەك لاکەمەوہ. بەلام ئیستا نا...))

((... شەوی، درەنگانئیک خۆم گەیاندە ھەورازە شاخنیکی. دانیشتم، تا ھەم وەحەسئیم و ھەم ئەگەر ئوتومبیلش ھات لەو ھەورازەي ھێواش دەبیتتەوہ و خیراییەکەي نامئنی و ئەو دەمی بە ئاسانی دەتوانم سوایم- چونکە پارەم پئینەبوو... زۆری نەخایاند کە تروسکەي لایتی ئوتومبیلیم دە تاریکییدا دیت. لەسەر رییە وەلاکەوتم؛ لەپشت کۆمەگلئکی قەراغ رییەم خۆ لە بۆسەدا تا ئەوہی کە ئوتومبیلەکە وردە وردە و بەنالە نال، لەمنەوہ رەت بوو- ھەر کە تئپەری لەپشت کۆمەگلەي ھاتمە دەری و زۆر بەزەحەت وئیی ھەلزانم و چوومە سەری. خۆشبەختانە سەری کەسي لئینەبوو. بارەکەي کلۆقەندی پاکەت بوو. سندوقئیکیان شکابوو. پاکەتیکم دەرکئشا و دەستم کرد بە کرماندن و بە خواردنی...)).

کاکە زەردئیکی ھاتئ؛ ھەموو کەیفمان بزووت. درئۆہی دایە:

((دەمە دەمی بەیانی بوو؛ ھەوا تا دەھات روناکتر دەبوو. سەیرم کرد لەوانەيە ئوتومبیلەکە لەجییەکی راوہستی، و شوفیرەکە ھەستی بکا و ریسەکەم لئ بئیتتەوہ خوری. پاکەتە قەندیکم دەبن ھەنگلئ نا- پاکەتئیکیشم خواردبوو- و خۆم فرئدایە خوارئ- و کەوتمە رییە. دە وەختی تاو کەوتئیدا گەيمە شارئکی. نەچوومە نئوشاری. بە چوار دەوری شارەکەیدا سوپامەوہ. لە شوانئیکم پرسی، گوتی ئیرە بئجارە...)).

دایی گوتی: ((پەنا بەخوا!)) ھەموو سەرسام و واق ورمما و حەپەسابوون؛ کاکە راوہستا.

بابەگیان گوتی: ((ئیمەش يەكەمجار چوینە بئجار. ھەردەلئیی چارەنووسی ھەموانان يەكە... دەي بلئ، تۆ کارت بەو قسانە نەبئ)).

کاکە لە بەدوا داچوونی داستانەکەیدا گوتی: ((کە قەندەکە تەواو بوو ئیدی ھیچی دیکەم پئینەما؛ چەند رۆژئیکام لەمەزرایە دروئینەي جۆی دەگەل سەپاناندا کرد. ھئیندەي نەمابوو بە

داسی ئەو قامکەم بقرتینم)). دایى گوتى: ((دەك خوا بکوژى!)) كاكە قامكەكەى پيشاندا
 كه هيشتاش جىي برينهكەى هەريپۆه دياربوو. ((و بوومه هاويهشى نان و چايان. خەلگىكى
 چاك بوون؛ هيچيان نەپرسى. چەند رۆژيكانيش لاي ئەوان مامەوه؛ دوايه سۆراغى رتيەم كرد.
 پيتيان گوتم چۆن و بەكويدا پرۆم. بەلام من تەنانت ماقريكم پينهبوو. ناچار چاكەتەكەم بە
 پازده قرانان فرۆشت و -كەوتە رتيە- لە هەر جيبهكى يەك دوو رۆژان دەمامەوه، و
 هەر جار يكيش كه ئوتومبيل هاتبايە و بمتوانيبايە سوار دەبووم -دەرۆيشتم... بۆ كوى؟ -
 نازام. تا دوايه شهويكيان لەسەربارى ئوتومبيلپۆه تروسكەى چرايهكم بەدى كرد- پيدەچوو
 چراي چايخانيكى بى- پيش گەيشتنە وى خۆم لە ئوتومبيلكەى فرېدايه خواري و دابەزمەوه.
 بەهەر دەرە سەريهكى بوو ئەو شهوهم رۆژ كردهوه: ئەوجيبهكى لىي دابەزيبووم دەشت بوو، و
 سەرماگالەى دەکرد. ماويهكم دەولاولا رووانى.

چ ئاوه دانيبهكى نزيكى ليوه نەبوو... سەرهنجام بەرەبەرى نيودرۆيه لە برسان پەنام برده
 چايخانهكە. ئەوهم لەبەرچوو بلیم: دەو ماوهيدا ميژەريكم پەيداكردوه و دەسەرمەوه پيچاوه، و
 بوومەتە يەك مندالە كورد- ئا ئەو ميژەرەى ئيستاش هەريتمە. پرسيم، گوتيان ئيره
 ((ديواندەرە)) يە. لەبەردەمى چايخانهكەى تابلۆيەك چەقندرا بوو كەرتى چوونە سنەى
 پيشاندهدا. ليكمدايهوه كه ئەگەر ليژەرە بچمە سنەى ديارە لە كوردستاناتەوه ديم، ئەوه كەس
 گومام ليناكات و بى دەرەسەرى دەگەمى... بەلام... بەلام قەزاو قەدەر لووت و بزووت
 رووبەرۆوى شانۆيهك بوومەوه...)).

راوەستا، و ئيدى هيچى دى نەگوت؛ لەژيرەوه سەرييكي دايى كرد. دواى تۆزىك گوتى: ((دواى
 ماويهكى دى ئەوهى ديكەتان بۆ باس دەكەم)).

بابەگيان بە تونديبهوه گوتى: ((گوتم خەريك بە... هەموو هەر وهك يەكين، جياوازييه كمان
 دەنيوانيدانيبه- ئەو ئابرووهى كه نەدەبوو بچى چوو، ئيدى ئەوه هەموو دەزانن، ئەوه هەر بۆ
 خۆمانين كه وهك كەوى نيۆ بەفریمان لى بەسەر هاتووه، سەردەبن بەفرى دەنيين و پيمان وايە
 كەس نامانينى... ه-ى-ه! هەموو دەزانن!)).

كاكە سەرى بەردايهوه؛ تەپەو ترپەى دلئى دايى ئاشكرا هەستى پيدەكرا، و دەنگى هەناسەى
 هەمووان، تەك تەك، دە ژووریدا دەبيسترا. منيش خۆم بەويهوه نوساندبوو و هەروا سەيريم
 دەکرد.

بابەگيان گوتى: ((بلى، دوايه و موايهى نييه، بيگيرەوه، تا نەهاتوون تەواويكە... هەرساتيەك
 بين دین... كچى، دەرکەت باش داخستوه؟)).

مەليحە گوتى كه دەرکەكەى زۆر چاك داخستوه. بابەگيان گوتى هەستە بچۆه تەماشايەكى
 بکەوه و بزانه، نەوهكو چاك دانەخرابى. دايى بلندبوو و چوو. و دەستبرد گەرايهوه- بى ئارام
 بوو.

كاكە دەستى پيكردهوه. رەنگى رووانى پەرى. ئەويش وهك دايى دە هەواوه رام- وهك بەدواى
 وینهكاندا- و ئيمەش هەموو چاومان لەزارى وى پرېبوو و متتەقمان نەدەکرد.

((لە سووچيكي چايخانهكەى ديواندەرەيدا، دانيشتبووم و نان و چاي شيرنم دەخوارد... دوو دلئى
 ئەوهييووم يەكەجار بيم ئيوه وهبينم يا بچمە سنەى و وه دووى سوراغيتان كەوم... بيچگە
 لەوئەندە پاشماوه پارەى چاكەتەكە هيچى ديكەم پينهبوو...)).

دايى ديسانەوه و بى ئيختيارانە گوتى: ((دەك خوا بکوژى!)) و بابەگيان دووبارە بى ئيختيار
 چاوى سوورکردنەوه. ((...هەوت هەشت كەس زياتر نەبوو- ناوچايخانهكە دەليم- هەموويان
 لەسەر سەكۆيهكەى دەرى دانيشتبوون- زۆربەيان كورد بوون. دوو تانكەرى نەوتكيش- لەو
 ((لەيلان))انە، كه تازه گەيبوونە جى: يەكيكيان لە سنەپرا دەهات و ئەويديشيان دەچووه
 سنەى. دوو ئەفسەريش كه دياربوو بەو دوو تانكەرە نەوتانە هاتوون لە سەرسەكۆى چايخانهكە و
 لەسەرميژيەك دانيشتبوون، و سەرگەرمى قسان بوون- پيدەچوو زۆر دۆست و تيكەلاوبن. چەند
 پارووه نانيك بە چاي شيرنەوه خوارد. بەدەم خواردنيشەوه گويم بۆ هەلخستبوون. ئەفسەرەكان
 دەيانزانى كه ئەوهى لەويين هەموو لادتي و كوردن و فارسىيە نازانن. زۆر راشكاوانە دەدان.
 منيش هەروهك گوتم بەو ميژەرەى لەسەرم ناوه كەس پيى وانەبوو هەر فارسىشم. ئەفسەرە
 سەرهنگە پلە دووهكه زۆر بى پەروا دەدوا: لە بارەى كچيكي جوانەوه دەدوا كه حەزەرەتى
 ئەجەل ويستويهتى...)) چەند جار يكاني لووت دە حەواى كرد: پيدەچوو لووتى وشكەل بووبى

و گيرايې؟ رهنګي زياتر ګوزا؛ هه ناسه سوارتر بو. به دوو قامکان قوچې کراسه کمې باده-د دهستی دله رزین. کاکه لاوکی جوان بو. له تماشاکردنې تیر نه ده بوم. نیستا تیده گم دایې هقی بو که دهیگوت: ((ماشه لالا قه و بالای همر ده لینی دارمشاده)) من دارمشادم نه دیبو، به لآم ده مزانی که مادامه کی وه کاکه یه داریکی جوانه... دایې هه ناسه قوولی هله ده کیشان. وه ک بیهوئ هه موئ هه وایه کی که کاکه هه ناسه تیدا دده هه مووی ده سینگی خویدا بپاریزی. کاکه به راسپیری به بابه گیانی پشت له سو به دانیشتبو، تا کهس له دریرا نه بیینی، و بابه گیانی به پیچه وانه ی خوی جارانی خوی هه پشته به دیواریه وه دابو. روخساری داته پیبو به لآم بیا وانه و نیرانه بو. به ده نگیکی دهر دنک و له سه ره خوه وه ک شتیکی نهینی بدرکینی، گوتی: ((باشه دهی، بلای، شهرمی ناوی؛ ده زانم دهر دنک، به لآم ده موئ همر بزائم- ده موئ هه مو به سه ره اته تاله کانی خوم گوی لیبی... ئیدی هه سه رگوزه شته که ی نیمه یه)) کاکه هیندیکی دیکه شی یاری به قوچې کراسه کم کرده- دهستی به سه رشاندا تیپه راندبو. به لیوه له رزه وه گوتی: به لی... ئهم... که سه زه تی نه جهل... ئهم!)).

دایې به ده نگیکی مه زلومانه وه گوتی: ((دهک شاور ده مال و مندالییه وه چی، خودایه!)) بابه گیان چاوی زه قتر و سوورتر کرده وه. کاکه که و ته وه قسان. گوتی له سه ره نگی گوی لیبو وه ((سه زه تی نه جهل و یستووی ته ی براهه کی رام بکات و بیه نیته ژیر بار...)) ددانی ده چی ره وه بردن، په ره ی لووتی دله رزین، پچر، پچر، هه ناسه هله ده کیشان. ((کیزه به دوا ی په یسه ری کاری براهه کی که و ته وه...)) و له سنی ده که ویتته دوا ی سه ره نگی کییه وه و سه ره نگی ده گه ل چوونی بو نه بجامدانی هه و فرمانه ی که پی سپیردراوه، هه ویش هله ده گری و ده گه له خویدا دها... کاکه ناره قه ی دهر دا بو. به له پی دهستی هه نیه ی سرپه وه. دایې هوشداری چواره میدا، به لآم کاکه گویی نه دایه. گوتی نه فسه ره که گوتووی ته ی من دلنیم له وه ی که هه کیزه ((له وانه نییه!)) هه مه سه له یه ده گه ریتته وه بو پارسال. دینی ژورریکی بو کچه ی به کری ده گری و له وئی دادنه ی ((له لای پیری نیکی سه ر ناسینه ی له خودا نه ترس تا ناگای لیبی...)) تا دیتته وه. به لآم ناتوانی زو بگه ریتته وه، یا هه نه بی سه ریکی لیبداته وه. مؤلته تی ناده نی... ((هه ناپیا وه ش، نیسماعیل خان- هه و واده- ده دایه ره ی خه ده ماتدا مشکی راوده نا- کاری نابه جیتی ده کردن- دهستی ده مؤلته تی نه فسه رانه وه، وهرده دا و بوخوت ده زانی هه رچی

نابه جی بایه ده یکرد...)) ئیدی سه ره نگی ده که ویتته دلپراوکی. چه ند نامه ی نوسیوون، وه لآمیان نه هاتو ته وه، پاره ی ته وای بو به جیهیشتووه، به لآم نه ک هینده که به شی ته وای هه ماوه دووردریژه بکات- کاکه هه ناسه هله ده کیشیتته وه. به شهرمه وه قسه کانی سه ره نگی دوویات ده کاته وه که گوتبو: ((ده مه ویست بیخو ازم و ماره یکه م، به لآم کاتی که چوومه وه دیتم نه کچه یه و نه پیریژنه هه ردوویکیان بوونه ته دوو دلپه شو و به عه ردیدا چوونه ته خواری...)) و دوا یی، زور ده گه ری، و سه ره نجام به شیوه یه کی نهینی ده بیسیته وه که پیریژن چوته بن کلیشه یه وه و هه لی خه له تاندووه به گه ووادیکي شاری فرۆشتووه و بو خوشی خوی ونکرده وه...

((ناه- ه!)) هه وه ناهی دایې بو. دهستی له سه ر دلای خوی دانابوو و چاوه کانیشی هه ردووک نوقاندبوون، وه ک دوعا گویه کی که ده گه ل خودای خوی تیکه ل ده بی شو- سه ر و سیننه ی به لارییه وه هی نابوونه پی شی، کاکه دریژه ی به قسه کانی دایه وه: سه ره نگی که گوتی: ((هه و کاره ی چوون کرده بو- نازانم، چونکه هه و له وانه نه بو...)).

دایې گوتی: ((دایکی بری خودایه... دهستی دایکی شکی... رووی دایکی ره شبی. وه ک په ره ی گولی بو- له وی پاکتر هه رنه بو...!)).

کاکه سپی هه لگه را، بابه گیان زه رده بو و دوا یه ره ش دا گه را. هه ردوویکیان ددانیان ده چی ره وه بردن. بابه گیان به پشو سواریه وه و به ده نگیکی وه ک پارانه ویوه گوتی: بلای! و کاکه گوتی: ناچار سه ره نگی ده ست له هه ژنو یان دریژتر ده گه ریتته وه... چونکه له ده رۆژانی زیاتر مؤلته نابی! ته لگرافیشی کرده وه، که چی سوپا مؤلته که ی بو دریژ ناکاته وه... به کورتی، هه رچی که لله چییه کانی ته ورژ و مه راغه و مه هاباد و هه شوینانه هیه هه- له ری هه و هه و- هه مووی لیکده دا... هه وه نیستا ش له سه قزیوه را دیتته وه... ئیدی کاتی نه ماوه، ده بی سبه نی زو له سه رکار ناماده بیست، دنا به قسه ی خوی تا سه رده شت و به ولاده تریش ده چوو... له دوا ییدا تکای له ناواله که ی کرد، که وه دؤست و ناوالیک، و یه ک هاویژ، سه رو سو راغیکی بو بکا و له هه ر کو ییه کی قولاعیک لیپه یدا بو ده ستو برد ته له فونیکي بو بکات... ناواله که ی؛ که ناوی سه سن بو و پله ی سه رگوردی هه بو گوتی: ((باشه تو پیست وایه شتیکی وا عه تیکه ش هه بیست که وه ک پاله وانه سه رگه رده نه کان کاله ی ناسنی به دوا دا هه لبه ستی!)).

سهره‌ه‌نگ گوتی: ((کوره، ئه‌وه تۆ ده‌لێنی چی - هه‌تا ئیستا جوانی وات به‌چاوی خۆت نه‌دیوه... نه‌من شتیکی ده‌بیژم و ئه‌تۆش شتیکی دی ده‌ژنه‌وی... دانه‌کانی هه‌ر راست یه‌ک ریز مرواری، لێوه‌کانی نه‌کورت نه‌ درێژ، ده‌موجاویکی رێک... ئه‌وه چاوه‌کانی هه‌ر مه‌پرسه - ئایه‌تیکی جوانی بوون - ده‌یانداوندی - له‌هه‌ر چرکیکیدا هه‌زار ره‌نگیان ده‌نواند...)).

کاکه ئه‌وانه‌ی وا ده‌گێرانه‌وه، وه‌ک هه‌ر له‌به‌ری کردبن، و به‌شپۆه‌یه‌کی واشی ده‌گێرانه‌وه، وه‌ک ئاگای له‌ که‌س نه‌بێ، یا وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌چوو ئه‌و شتانه‌ هه‌موو له‌سه‌ر ده‌رکی پاشخانی نوسرابنه‌وه و ئه‌و بیاغۆینیتته‌وه. ئاگای له‌خۆی نه‌بوو، وه‌ک خه‌والووبی و ابوو. ته‌نانه‌ت نه‌ ئاگای له‌ ده‌ستی من، که‌ ختووکه‌ی رانیم دده‌ا، نه‌ له‌سه‌رم که‌ له‌بن بالیه‌وه‌م به‌ سینگییه‌وه نوساندبوو، نه‌ له‌دایه‌ی که‌ وه‌ک سیر و سرکه‌ی ده‌کولاً و خۆی راده‌ژاند، نه‌ له‌ بابه‌گیانی که‌ وه‌سه‌ر ئاره‌قه‌ی گه‌رابوو و سپی ببوو و زگی هه‌ر به‌رز و نرم ده‌بۆوه‌ رانه‌ده‌وستا، نه‌ له‌ مه‌لیحه‌ی که‌ زۆر به‌ ئارامی ده‌گریا و تپۆه‌ی رامابوو... ئاگای له‌ هیچ شتیکی هه‌ر نه‌مابوو.

((کوره‌ هیشتا له‌ کویتته‌... له‌ ته‌واوی ته‌مه‌نی خۆتا پارچه‌یه‌کی ئاوات نه‌دیوه... وای، چا و چ چا و یه‌ک دنیا ره‌نگ و خاسه‌ ره‌نگ... یه‌ک دنیا ژیان... و لاوه‌تی... ره‌ش هه‌روه‌ک ره‌شی قه‌ترانی - که‌ به‌ده‌مه‌ته‌وه‌ پێده‌که‌ن... چ بلیتم...)) کاکه ئه‌وانه‌ی به‌جۆریکی ده‌گوتن وه‌ک له‌ هۆلی تاقیکردنه‌ویدا بێ و به‌رامبه‌ر مامۆستای راوه‌ستا بێ و ئه‌وه‌ی خۆیندوو یه‌تی و له‌به‌ریکردوه‌ بیلیتته‌وه و ئه‌و شتانه‌ی ده‌رباره‌ی فیرعه‌ونه‌کانی میسرایی نه‌زانانه‌ له‌به‌ر کردبێ و بیانلیتته‌وه - تا نمره‌ی چاک وه‌رگری. ((...هه‌ردووکیان پێده‌که‌ن. ده‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که‌ گرژ دیاربوون، و شه‌ریان به‌ خه‌لکی ده‌فرۆشت، به‌لام به‌نیه‌تی ناشتی؛ که‌سیان قبول نه‌بوو، و هه‌رده‌و ده‌میشدا وه‌ک مندالیکی به‌ر سینگ و به‌رۆکی داکی متمانه‌یان ده‌دان و پشتیان پێ قایم بوون... به‌لام من رێبه‌که‌یم دیبۆوه: هه‌موو رۆژی ده‌رباره‌ی نزیکبوونه‌وه‌ی به‌ردانی - ((براکه‌ی)) - درۆم بۆ هه‌لده‌رشت...)) (دایه‌ گوتی: ((کویرایی دایه‌ ئینشاللا!)).

((کاتی که‌ دلته‌نگ ده‌بوو و غه‌می ده‌خوارد، ره‌شینه‌ی چاوی به‌ جۆریکی تاریک ده‌بوو، له‌ هه‌موو شه‌وه‌کانی زستانی تاریکتر - ئیدی چ بلیتم... ناوی عالیه‌ بوو... هه‌ر به‌راستیش عالی بوو...)) دایه‌ی خۆی رانه‌گرت، له‌ پرمه‌ی گریانیدا، و کاکه‌ی ره‌نگ و روو هه‌لبزرا و ده‌مولیو وشکه‌لاتوو، و سه‌ر و گه‌ردن شه‌لالی ئاره‌قه‌ی، که‌ هه‌ر ده‌تگوت تازه‌ له‌ناو نوینی

نه‌خۆشیه‌ راست بۆته‌وه‌ له‌قسان راوه‌ستا. بابه‌گیان ده‌دایه‌وه‌ی خورپی که‌ دره‌نگ وه‌خته، وانه‌کا پاسه‌وانان به‌ مائی وهرکا. به‌ناوه‌ینانی وشه‌ی پاسه‌وانان، دایه‌ی هه‌روه‌ک که‌سیک ده‌ستی بۆ کلیل ده‌زگای هه‌سته‌کانی بردبێ ((به‌سپایی)) کوژایه‌وه. کاکه‌ش ئیدی هیچی تری نه‌گوت. باوه‌گیان هه‌ر به‌هه‌مان ده‌نگه‌ ماشینییه‌که‌یه‌وه‌ گوتی: ((ئی؟)) کاکه‌ گوتی: ((چ بلیتم... ئیدی له‌و بابه‌تانه‌وه‌ ئه‌ه؟)).

((گوتم بلی، هه‌مووی بگێره‌وه! ئیدی ئه‌وه‌ سه‌رگوزه‌شته‌ی ئیمه‌ی خۆمانه‌... ده‌بێ سه‌رگوزه‌شته‌ی خۆم به‌ ته‌واوی بزاتم... ئه‌وانه‌ هه‌موو ژبانی ئیمه‌ن... کێ ده‌لێ (سه‌به‌ینی به‌چاوی خۆمان ده‌بینین... با هه‌ر نه‌بێ بزاتم... هه‌مووی بگێره‌وه...)) کاکه‌ ده‌سته‌ ئاره‌قاویه‌که‌ی نایه‌ سه‌ر ئه‌ژنۆم - ئه‌ژنۆم گری گرت... ئای که‌ ده‌ستی گه‌رم بوو؛ تفیکی کردوه‌ و گوتی: ((مه‌لیح، ده‌م وشک بووه‌ بێ زه‌حه‌مت چایه‌کم بۆ تیکه‌!)).

مه‌لیحه‌ چایه‌که‌ی تیکرد، و پیاڵه‌که‌ی برده‌ پشینی. کاکه‌ ده‌ستی له‌سه‌ر ئه‌ژنۆی هه‌لگرت، و پیاڵه‌که‌ی تاودایه‌، به‌لام چایه‌که‌ی نه‌خواردوه‌... گوتی:

((ئوتومبیله‌کان وه‌گه‌ر که‌وتنه‌وه‌ و ئاماده‌ی بزوتنی بوون؛ هه‌ردوو ئه‌فسه‌ره‌کان یه‌کتریان ماچکرد؛ ئه‌وه‌ منیش هه‌ر دانیشتوم؛ سه‌رم وه‌ ده‌ستم کردبوو... ئیدی هیچ ئاره‌زوویکم نه‌مابوو...)).

(دایه‌ گوتیه‌وه، خوا بمکوژی) ((... که‌ ئه‌و شتانه‌م هه‌موو بیستن دوکه‌لم له‌ که‌له‌ی سه‌ری هه‌ستا. زانیم چ ریسواییه‌کی گه‌وره‌یه‌!... سه‌یرم کرد چونم بۆ سه‌نی و به‌و بارودۆخه‌وه‌ هیچ سویدیکی نییه‌. هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ مه‌هابادم ده‌ خه‌یالی خۆم گرتبوو بچم، چونکه‌ پیم وابوو ئیوه‌ چونته‌ ئه‌وی. به‌لام که‌ ئه‌و داستانه‌م بیست بپاره‌که‌م گۆری. سه‌یرم کرد به‌گۆیه‌ی قسه‌ی ئه‌فسه‌ره‌که‌ (کیژه‌) له‌وی نییه‌ - پێده‌چێ هه‌ر له‌و ده‌ور و به‌رانه‌بێ... به‌ره‌و سه‌قز رانه‌وستام، هاتم... ئیواره‌ بوو که‌ گه‌یمه‌ داوینی گه‌رده‌نه‌ی...)).

تینی ده‌ستم دایه‌ رانی، گوتم: ((کاکه‌ چایه‌که‌ت ساردبۆوه‌...)) کاکه‌ زه‌ردیکی هاتی - زه‌رده‌یه‌کی بێ ره‌نگ و بۆ - و به‌خۆیه‌وه‌ گویشیم. سه‌یره‌که‌ی ئه‌وه‌بوو منیش هه‌روه‌ک بابه‌گیان شه‌لالی ئاره‌قه‌ی بووم. ده‌ستیکی به‌ هه‌نیه‌ و سه‌رو چاویدا هینا، و پیاڵه‌که‌ی بۆ لێوی برد.

بابه گيان هه روا بى نارام بوو- دايش ههروه تر. كاكه پيالله كهى دانايه وه، گوتى: ((كه گه يه داوينى گه رده نهى شهو بوو. كاروان چييه كان باره كانيان لهو دهشتهى خستبوو، و تاگريان كردبووه. چه كه كه م چاك ده بهر باخه ليدا جى كرده وه و نهوجا چومه نيويان؛ و نان و په نير و چايه كم ده گه لدا خواردن... به پيچيه وانهى نهو قسانهى ده يانگوت، خه لكى كى تابلئى ساده و ساكار و زوريش ميهره بانن- كوردان ده ليم. پيلاو پيى نه نكاوتبووم- پيم به خوين بوو. هينديكيان بهز دامى، گوتيان پيى چه وركه. گوتيشيان نه گه به په له ش نى نه وشو وه مينه و سبه ينى ده گه لا مه لا بانگدانى وه پيكه وه- نهو ده مهى بو خويان وه پي ده كون. هيچيان نه پرسى، پييان وابوو كريكارى رى و بانيم. جاجيك و جه واليكيان دامى؛ جه واله كه م وه بن سرمد و نووستم. نان و چاي به يانيشم هه ده گه له واندا خوارد و نهوجا كه و تمه وه رى- به لام له شارى نزيك نه بوومه وه. روژانه زياتر هه ده نووستم- ده لاپال و شيو و دولاندا- ته نيا نهو ده مانه نه بى كه برسيه تى زورى بو ده هينام، ده كه و تمه سه ر و سوراعى شوانان، و نان و شيريك لى ده ستانن. خه لكى كى چهنده ميهره بانن!... له ته كيانه وه داد نه نيشتم، نه وان بلويريان ليده دا و منيش بيرم له چاره ره شيه خوم ده كرده وه. هه به ناموژگار ييه نه وان تا نهو په رى و په تاله كو نانه شم ده لاق و له ترم نالاندوون. شه وان زياتر هه به ناگا بووم؛ ترسم له جرو جانه وه و نهو جوژه شتانه نه بوو، چونكه چه كم پي بوو...)).

دابی هه روا به خو رازاندنيوه له بن ليوانرا. گوتى: ((دايكت بمرى خوايه!)) و من به هه موو چاو و گوئ و هه موو بوونى خومه وه به دواى نهو چه كه يدا كه گوتبووى، كه و تبوممه چاو گيپانى و ده سو رام، كه چى چه كه كه ته نيا يه ك قولانجم ليوه دوورتر بوو، شه و يش كه له كهى شه ولاى بوو. دابی گوتى: ((سه جارم گوت ماندوه، نازارى مه ده!)) كاكه ديسانه وه گوتى: ((نا دايكه كارت پيى نه بى)). و منى زياتر به ره و لاي خويه وه رايكشا.

((... هه فته يه كه له مه و پيش سه رى خوم هه لگرت و رويشتم، هه كه له مالى نهو پياوهى نزيك بوومه وه- چه پى چ سه يه كى ليوه نه ده هات پاسى بكا- نزيكتر كه و تمه وه و شه وهى روويده دا به چاوى خوم ديتم...)).

دهنگى ناخاوتنه كهى هه روا له خووه تا ده هات كزتر و نه ينيانه تر ده بوو.

((و ديتم كه به لى ((خانميش)) ته شريفان له و ييه!...)).

په ره كانى لووتى له رزين، و دلويه نارده قهى سه رليوه كانى كه تازه خه تيان ده دا زياتر بوون. مووى سه رو پشته مى هه موو راست ببوونه وه. ده موچاوى خاوين بوو به لام ليتوارى نيوچه وانى و په ناگوپى هيلئى نارده قه و چلكيان كردبووه سنورى نهو دوو به شه و مووى سه ريان پي جودا كردبووه. نهو چون بوو خوشوشتنى وه بير نه هاتبووه؟ گوتم: ((كاكه خو ناو زوره، شه دى بو خوت له رووبارى نه شوشتووه. نه من هه موو روژى ده چوميدا مه لهى ده كه م- مه لهى نازانى؟)).

كاكه ده ستى كى خو شه ويستيبه به سه ريده هينام، زه رده خه نه يه كى ژاكاوى هاتى و گوتى: ((بو نا، به لام باشه، ئيدى، ريك نه كه و توره. به روژ نهو هه ر هيچ كه نه ده بوو، شه وان هه سارد بوو. چاوم لييه هينده ده ناوى كه و تووى لوتت كه چه له بووه- وه كه شه وهى هه ميشه ده چوميدا بى!)).

گوتم: ((به لى، ده گه لا مندا لندا مه لهى ده كه م)).

دابی گوتى: ((هسته كچى، نهو مه نجه له گه و رهى وه سه ر ناورى نى با لاق و له ته ر و له شى خوئ وه شو)).

مه ليحه هه ستايه پي. بابه گيان به منى گوت: ((كانى گه و ره قسان ده كا- نهو سه د جارت پي بليم- مه يه ناو قسه ي گه و رانه وه- تيگه يشتى!)).

تيگه يشتم، نهوجا رووى ده مى ده كاكه ي كرده وه گوتى: ((باشه؟)).

كاكه گوتى: ((ئيدى، هيچ... دوايه ش شه وهى كه بوو ئيدى...)).

((چ بوو؟ جا من نه گه ر بزانيبايه له تو م نه ده پرسى: دياره نازام بويه ده پرسم!)) شه مشه و ناوازهى دهنگى بابه گياني هه مووى هه ر شه ر و هه راو هه ره شه و گوره شه بوو.

كاكه گوتى: ((هيچ. هه فته ي پيشتر، ده خو روايه دا هاتم كه نارى نهو چومه ي. مندا له كورديكم ديت؛ پرسيم ((كوره كه گيان دهو شاروچكه يدا چ پينه دوز و مينه دوزى لى نين؟)) ده مهه ويست پيلاوه كه مى ده مى بو م ببات و بو م چاك كاته وه. گوتى: ((بو نا، ئى خو مان هه يه؛ عه جه ميكيش هه يه- مه شه دى نه كه به راغا... كوره كه شى ناوى حوسينه)).

ويستم پرسيارتيكى بكم، چا سوور كرده وى بابه گيانى لینه گه را.

((واى ده تگوت كيتوى ته لوه نديان به سهرى داداوم. ههوت بووم- مييشكم دينگه دينگ و ههراى بو، گويم ههروا هاشه بوى. گوتم خودايه بو خوت ره جى بكهى... تهوان ليره، تهوكچهش (كيژه) هه رليزه! خهريك بوو شيته ده بووم. بيرم له نابرووى نيوه ده كرده وه...)) كه گرژبوونى دابى ديت خوئى له خهتى سى و شه شدا. گوتى ((منداله كورده كه گوتى نيستا دره ننگه دوكان و بازار داخراون... دهنه دوكانه كه يم پى نيشانده داى... ماله كه شيان هو له وييه... و به ده دست ثامازهى نيروهى كرد، به لام چونكه له سه رخوم نه بووم، چاكم تاگا ليتى نه بوو. هه ريويهش به رپيه كى ديكه دا هاتم)).

بابه گيان گوتى: ((تى، دوايى؟)).

((دوايى هيچ- هه ره وه يه كه ده يزان)).

كاكه ديار بوو هه ره له بهر دلئى دابى بوو نه يده ويست شته كان له وه زياتر روون كاته وه، به لام خو بابه گيان وازهين نه بوو. دايبش ده گهل تهو هه موو ناره حه تيبه شيده پيى ناخوش نه بوو- رهنگه هه ره له بهر ته وه نده شى بى ده ويوست پيچه وانهى قسه و قسه لوكى خه لكى كه بوخوئى بيستبوونى له زمانى ويه وه ببستى- ومن خوا خوام بوو، هه مووى بگيرپتسه وه تا بزانم چوئى چه كه كه راكيشاوه، و چوئى ته قه كر دووه.

((هيچ... سه ره تا بريارم ته مه نه بوو- ده مويست وازى لى بينم و به دواى نيوه دا بيم... به لام كاتى زانيم نيوه ش هه رليزه ن ئيدى نه زمانى ده بى چبكم)).

ده ستى بو نيوجه وانى برد، و ماويه كه وهك سهرى بيتشى هه روا مايه وه.

ته مجاره يان نورهى بابه گيان بوو. ناهيكي هه لكيشا، و گوتى: ((هيى- هه! بريارى منيش ته وه نه بوو ليژه بمينمه وه، ده مويست يه كسه ره لهم كاوله ويرانه وه دركه وم و برؤم؛ به لام خو شه ويستى خه لكى، و دوايهش تهو به سه ره هاتانهى هاتنه پيش هه ردوو پييان به ستم و هيشتميانه وه! - باشه؟)).

((هيچ... چووم. ويده چوو تازه خه ريكي شام خوار دنى بن- له سهر سفره ي بوون. بوخوم نازانم روخسارم چون بووه، هه ره كه منيان ديوه هه موو به شله ژاوييه وه راست بوونه ته وه...)).

دابى هه ناسه ي له خو بريبوو؛ سه رو روى نيستاي به ناشكرا داته پيوتر ديار بوو به ره له تاويك پيش نيستا، و ده شله رزى. ((هه ره كه چه كه كم راكيشا هه موو به زريكانه وه هه لاتنه ده رى... دوو گوللم ته قاندىن هه موو هه لاتن، ته نيا ((كيژه)) نه بى به شله ژاوى و به راكر دهنه وه به ره رووم هات و گوتى: ((كاكه... كاكه هه له مكر د!)) هه له ت كر د! بو خو شم چاك تينه گه يشتم- نه زمانى خه ريكم چ ده كه م... لووله ي ده مانچه كم ده لاجانگيى كرد و ده ستم لى پيده ايئا...)) دابى بى نيختيار له سينگى خويدا و به روويه كى ئالوزه وه كه وت و زريكاندى ((ناخ)) دوايه به نوزيه كه وه گوتى: ((دهك ده ست شكى... بى نينساف! چونت دل هات! ته وخوئى به قوربانى تو كر د!... بى نينساف- بى نينساف!)) و قوئى راوه شاندى و به لاداهات. مه ليحه كه سه ره قالى ئاور دوو و مه نجه لى بوو، به په شو كاوييه وه راى كر د، و من رام كر د، و گوژه ئاويكم هيئا. كاكه سه رى دابى له سه ر كوئى خوئى دانا، و به له پى ده ستى نيوجه وانى سه رپيه وه. كاكه رهنگى به رووانه وه نه ما بوو. له بن ليوانه وه به ده نكيكى گريانا وييه وه ده يگوت: ((له بهر من! من گوتبووم بچى خو فروشييه بكا!... من گوتبووم بچى نابرووى بنه ماليكى بات!)).

بابه گيان سه رى به ديواريه وه دا. له بن ليوانه وه گوتى: ((تو كه كاره كه ت هه رده كر د ده بوو كارى ته و ناپياوه قورمساغه شت يه كسه ره كر دبايه وه و به سه ر وه ختييه وه چووبايه وه. خو تو تازه كاره كه ت هه ر كر دبوو.

ناه نيستا ده زانم!

دابى وه هوش هاته وه و چووه هه يوانى؛ بابه گيانيش هه ره هاته وه سه ره خو، شه و دره نگانىك بوو؛ كه س تا ته وه ده مى تيكه ي له ت نه كر دبوو. بابه گيان ده ستى كى بو ژيره ناگه ي برد و به روخساريكى بير ئاميزه وه گوتى: ((باشه، تو دهنه او تهو هه موو هات و باته دا جييه كى لي ره چا كتر و دلنيا تر ته دوزييه وه ني ره نه بى! لي ره شه وانه له پر پى و دره دهن و سه ر و بنى مالى ده پشكن... هه ره نه بايه بيرت له و دوو منداله به سته زمانه بكر دبايه وه... و اچا كتره تازووه لي ره برؤى... دهناليره وهك به ده ستى خوئى و به ده ستى به سترا وه وه خوئى ته تسليم كه ي وايه...))

چاكتره برۆي!) من بى ئىختىيار روخسارىكى بى گوناھانەم بەخۆۋە گرت؛ مەلىحە دەگەل دايدا لە ھەيوانى بوون: دەنگى فىنگە فىنگى گريانى دايى دەھاتە گوئى.

كاكە تىكرا بوو. گوتى: ((برۆم؟! بچمە كوئى؟)) ھەرۋەكو شىتانی لىھات؛ ئىنجا سوورھەلگەرا، دوايە بوو بەفر و خوئين. بەر رەنگە پەريوھىوھ راست بوو و بەدەموليوئىكى لەرزۆك و بەگريانەوھ گوتى: ((باشە، دەرۆم... نەمە مايەى دەرەدە سەرىتان، بابەگيان- دەرۆم!). بابەگيان گوتى: ((راوھستە- راوھستە ھەرنەبى شتىكت بەدەنى بىخۆى، ھەرنەبى پارەو پولىكت بەدەمى دەگەلە خۆتى بەرى... راوھستە، ھىشتا قسەكائەم تەواو نەبوون و ماويانە...)) كاكە بى ئەوھى وەلامىك بەداتەوھ بەرەو لای شوئين پىلاؤ داكەندىئوھچوو. دايى دياربوو گوئى قولاغ و لەسەر ھەستە، ھەر كە ئەوھى بىست وەك شىتان ھاتەوھ ژوورى و گوتى: ((بروات؟! - بۆ كوئى بچىت؟)) و ھەر بەر دەنگە پەر لە سۆز و نالەيەوھ درىژەى دايە: ((راوھستە، كورەكەم... يەك دەقىقە راوھستە... منىش لەگەل تۆدا دىم- رەنگە دايكت مردبى! منىش دەگەل تۆدا دىم... خۆ من ھىشتا ماوم و نەمردووم! بريا مردبام- خۆزگە تا ئىستا سەد كفنم دەرزاندا!)) ئەو قسانەى بەشىئوھ دەنگىكى واوھ دەگوئن وەك دەگەل تارمايە خۇيدا بدوئى. عەبايەكەى تاودايە. من بى ئىختىيار وەگريە ھاتم- مەلىحە بەگريانەوھ ئاوقايىە گەردەنى كاكەى بوو- كاكەش ھەروا دەگريا: بابەگيان، كە دياربوو، زۆر نارەحەت بووھ، ھەرۋەك جارانى پشەى بەديواريەوھ دايەوھ، و گوتى: ((بەنا بەخو، لەدەست ئەو ژنەى! بەو تىكەوھدانەى ئاخرى سەرى ئەو كورەى بە فەتارەت دەدا...)).

كاكە ھەر سووربوو لەسەر رۆينى. دەيگوت: ((بابەگيان راست دەكات- راست نىيە؛ نەدەبايە من ھاتبامايەوھ نىرە)) دايى ھەروا قوشقىانە وەرئى كەوتبوو و ھەر دەشىگوت مەگەر ئەو مردووھ، بۆ دايكى مردووھ؛ ئەو ھىشتا نەمردووھ- ئەويش دەرۋا- و نا لەم جۆرە قسانە. من و مەلىحەش ھەروا دەگريان تا ئەوكاتەى كە دەنگ و دۆخى روخسارى بابەگيانى بە ئاگای ھىناینەوھ: تەماشايەكى توندى ھەمووانى كرد و بەدەموليو و چەناگەى لە رزۆك و ئەو روخسارەيەوھ دەتگوت خۆلەمىشى لى نىشتوھ، و بەو چاوانەى چرچ و لۇچيان دە تەنىشتانەوھ كەوتبوو رووى دە كاكەى كرد و گوتى: ((دانىشەوھ!)) دوايى بەدايى: ((تۆش ھەر دانيشەوھ! خۆت گىل مەكە؛ دەستى كورەكەى بە كوشتن مەدە!...)) بەلام ھەموو داخى دللى خۆى بەمن

و مەلىحەدا رشت: ((گوئىتان باش بگەنەوھ، سەيركەن چ دەلیم: يەك وشەى ئەمشەو و يەك وشەى كاكەى... يا ھەر برايەكى دىكەتان... لەدەمى بىتەدەرى و بە كەسيكى بلين- دەتاغكىنم! ھەر بۆخۆم- دەرۋەيدا- بەو دەستانەمتان- دەرۋەنم! -تىگەيشتن؟ گوئىتان باش بگەنەوھ!)) چاۋەكانى دەرپەريوون، سەرى بردبووھ نىو شانەكانى و ھەردوو دەستى لىك گريدايوون، حازر و نامادە، بەدەنگە ترسناكە سامناكە لەسەرەخۆكەى دەتگوت ھەر ئىستا دەيەوئى ھىرش بىنى و برپارەكەى بە ئەنجام بگەيەنى و ماغكىنى.

((بە كورتى، لە بىرتان نەچى... ھەرچىيەكتان ديوھ، يان نەديوھ... يا كاتىك رەيىس مەيىسيك شتىك دەپرسن، نازام، نەمديوھ- ئاگاتان لە زارى خۆتان بى، دەنا خودا شاھىدە- دەتان خنكىنم- و خۆم دەھەسىنمەوھ!...)) ھەر بەر بارە و بەو دەنگ و سەدايەوھ: ((گوتم دانيشەنەوھ- نای لەگەل تۆمە!)) دەگەل دايى بوو. ((واز لەو گىل بازىيەى بىنە... چەند كورى تۆيە، ھىندەش كورى منە... بەلام تۆ ئاگات لە زۆر شتان نىيە... تۆ پىت وايە ((مندالەكەت)) لە مالى دەرەدەكەن!)) بە دەنگىكى پەر تانە و تەشەرەوھ. ((ئەم...!)) و لەسەرەخۆى سەربادا... ((نا خانم گيان، دەریناكەم- تۆ پەرتى، تۆ تىناگەى، تۆ ھەر ئىستا دەيىنى... بەدللى خۆت پىت وايە خۆشت دەوئى... ھىي- ھەى!)) و بى ئىختىيار فرمىسكى بەچاواندا ھاتنەخوارى.

دايى گوتى: ((باشە، ئەوشۆ وەمىنە، تا سبەينىش خوا كەرىمە...)).

بابەگيان بە دەنگىكى زۆر تىماو و كزەلە و لەسەرەخۆە گوتى: ((ئەم- خوا كەرىمە! خوا!... ديارە كەرىمە!... بە قوربانى ئەو كەرەمەى بىم ئەو بۆخۆى لەو سەرەوھ لىيى دانيشتوھ و زەق زەقىش دەيىنى چۆمان بەسەريدا دەدەن و كەچى... نە باى پىدادى و نەباران!)) سەيرىش ئەوھبوو دەگەل ئەو قسانەشىدا وەك دايى ھەرخۆى دىناو دەبرد و خۆى رادەزاندا.

((وەرە و مەردى خۆى بە بەو شەوھى كفران مەكە- ھەر لەبەر خاترى ئەم مندالە! تۆزىك بىرپەكەوھ- بەلكە ئى ئەوھ خوايە كوئىرە رىيەك پەيداىت... دەك مالت كاۋل و وپران بى وەك مال و حالى مەت ئاۋا كاۋل و وپرانكرد! ئاگرت دەگيانى مال و منداللى بەرى!)) و بەرەو قىبلە تا توانى لە سىنگى خۇيدا.

بابه گیان هر به هه مان دهنگی تیتماو و کز و لاوازییه وه گوتی: ((بیرپه وه به سه ئیدی! شتیکی بده ئه وه به سته زمانه ی بیخوا؛ دوو سی ههفته یه هیچی وای نه خواردوه - دهستویرد سفره بیان راخست... له سهر سفره ی کهس هیچی نه گوت. ته نیا هر دایی بوو خیرا خیرا که ره و ماست و هیلکه ی ره پیش ده کرده به رده می کاکه ی و زوری لیده کرد که زیاتری بخوا. دوایه سفره بیان پیچایه وه و دهستیان کرده وه به قسه و ته گیران.

بابه گیان گوتی: ((دهی باشه، نه خشهت چیه، دتهوئ چ بکه ی؟ خو تا دنیا ماوه هه روا تاواره و دهر به دهر نابی. مانه وه شت لیتره ئه وه دیاره که چهنده خه تهر و ترسناکه... تو هیچ گوی مه ده ئه و قسه ژنانانه. ژن هه روا سوژاوین، دایکی من و دایکی تو هیچ جیاوازییه کیان نییه، هه موویان وه که یه کن... سه رو بنی پارچه قوماشیکن)).

کاکه گوتی پیخوشه بچته ناو یاخیکه ره کان. بابه گیان سه ریکی بادا. گوتی: ((نا، به خو ت و به و چه که ته وه کاریکی راست نییه، هر بو ته ماحی چه که که ت پاش حه وتوویه کی بی سه رو شوینت ده کن - بی چه کیش تو به که لکی وان نایهیت، به خو ت ناگرن... نا)) و ماوه یه که ده بیر و خه یالانه وه چوو. دوا ی تاویک سه ری هه لینا، و گوتی: ((نیستا ئه و چه که ت له کوئییه؟)) کاکه دهستی بو یه خه ی کراسه که ی برد؛ دایی به ترسه وه خو ی بو دوا وه رانا، و به هه راسانییه وه گوتی: ((نا، نامه و ی بیبینم!)). بابه گیان گوتی: ((باشه، منیش هه ر نامه و ی بیبینم - با هر لای خو ت بی، من پیموایه چاکترین ریگا ئه وه یه، ئه گهر بی، هر ئه و به یانییه گولبه هار بن زمانی پوره فاتمی تاقیکاته وه، داخوا دتهوانی قاچاغچییه که یا که سیکی وا په یدا کات - ئه لبه ته یه کیکی به متمانه - که هر نه بی بتگه یه نیته پینجوین یا بتگه یه نیته سه رسنوور...)).

کاکه گوتی: ((یانی ئیوه ده لئین هر ناوا به م شیویه وازیبنم و برۆم؟)).

بابه گیان به حه په ساوییه وه گوتی: ((تینه گه یشتم!... ئه دی دتهوئ بیینییه وه و بخوینی؟!)) یه که دنیا ئیش و ژان و ئومید و ئاواتی تیکشکاو و ناکامی ده و پرسبارده دا بوو.

کاکه گوتی: ((نا، مه به ستم ئه وه یه که ئه و ناپیاوه قورمساغه، ئه و ئیسماعیل خانه و ئه ربابه کانی له و قورمساغر لیگه ریپین هه روا به ئاره زووی دلئی خو یان بله وهر پین، و هر کاریکی حه زیان لیوو بیکن... دیاره ئه وه یان من نایزائم، ئیوه باشتی ده زانن)).

بابه گیان گوتی: ((کوړه که م، ئیدی خو تو مندال نی. به ته نیا یه کیکی وه که تو کاری مه مله که تی راست ناییته وه... که میک بیر بکه ره وه - ئیسماعیل نه بی حوسین خان، حوسین خان نه بی، حه سه ن خان - ئه و ده بیوسه نه بی، ئه و قورمساغ - ئاوه که له سه رچاوه وه لیله...)).

به لآم کاکه هر ده یگوت، و نه یده زانی ده لئی چی. به بروای وی ئه وه راست نییه ئه و لیدا پروات و لیگه ریپ ئه وانه هه روا به بی ئاره قه ده رچن. بابه گیان ئاوری گرتبوو. گوتی: ((مه ردی حیسابی، که میک بیر بکه ره وه - دتهوئ به سی دانه فیشه کان هه موو ولائی بگری؟ ئه دی ئه و هه موو دهرس و تیهه لدانهت ویکه وتوو ده نابی دهرسیکی لیوه رگری؟ ئاخر هر کاره و حیسابیکی خو ی هیه... ئه گهر مندالانهش بیر بکه یه وه، ئه وه قهیدی نییه: به فیشه کیکی ئه و پاسه وانیه ی بهر دهرکی ده کوژم، و چه که و فیشه که کانی لیده که مه وه، ئه و جا یه کی دیکه، دوا یه ش یه کی دی - دوا یه ش ته واو، کاره که مه یسه ر ده بی - هر راست وه که گالته ی مندالان! نا، کوړه که م نا - ئه م بوچوونانه راست نین. نه گبه تییه که و هاتوو، ده بی شانی بده یینه به ری و نابی هینده ی بیین و به یین... ده بی باری لی بیینییه وه به لا دوورییه ی لیبکه یین... ئه و رییه ی تو دتهوئ بیگرییه بهر ئه نجامه که ی کاریکی خو کوژییه - هه روا له خو وه نابی قامکان ده کونه ماری نیی، بو تو پی ت وایه ئه و هه موو کورده، که زور و که م چه کیان پییه، ده ولته ت پیای دی ده ناوه واندا نییه؟)) کاکه ده به رامبه ر ئه و قسانه دا هه وت ببوو، هه رچه نده له به رامبه ر قسه ی داکیدا قسه ی نه بوو... به لئی گیژ و هه وت بوو؛ ساته وه ختیک پیش، بابه گیان سه رزه نشتی کردبوو که مادامه کی ئه و کاره ی هه ر کردوه بو ئه و قورمساغه شی نه کوشتوو وه ئه و ئیستاش گله یی و گازانده ی ئه وه ی لیده کا بو ده یه و ی ئه و قورمساغه ی بکوژی. ئیدی نه یده زانی به کام قسانه ی باوه ر کات... ئه و جا، ئه وه په یوه ندی به خو یه وه یه - به ده ورو به ری ژبانی خو یه وه - به کچه که یه وه: هیچ کاتی کوړ ناییته کچ - کچ هه میسه ((به ر خو له ی بابه)) یه، جیاوازی هیه ده گه ل کوړی؟ کچ گه وره ش بی ت و بییته خاوه نی مندالائیش دیسانه وه واخو به ملی باییه وه هه لده واسی هر ده لئی ئه وه مندالائیکه و تازه فیتره قسان ده بی...)

بابه گیان به دایې و مه لیحه ی گوت: ((له پېشدا چرایه که ی کز که ن- و هخت دره نکه؛ نه و خوانه ناسانه و هک که ری شهیتانی بونی ده که ن... نه کا به مائی و هربن)).

دایې خیرا پلیته که ی داکیشایه خواری. بابه گیان گوتی: ((هیندهش نا!... باشه... بهسه. تۆ هه لیم به یانییه وه- به لآم به لالانه وه و نوزده نوزی دایه و بابه گیان و غه ربیه خۆم نا- ده چی بن زمانی پوره فاقمی به تاقیده که یه وه. ده لئی عه جه میکه ده یه وئی له سه ربازییه هه لئی... له لیه ته ته گهر ری و راست بچی و شته کانی هه موو ده کوشی که ی و هه مووی بۆ هه لپریزی ده بی شه وهش بزانی شه، شه وکه سه نییه کاره که مان راسته و راست ده دهستی نی... هه رکاتی یه کیکی دلنیا و به متمانه په یدا بو، شه وده می، ده توانی پانه وپان چ هه یه پی پی بلئی- له وانه یه هه رب پیوستیش نه کا... مه مه دیش (مه مه د) یه ک دوو شه وان، یا چه ند شه ویکان شه گهر بتوانی شه وه لیره ده می نیته وه- به ته مای خوای، منیش هه رده و ماوه یه یدا هه ولده دم ده سه ته جلیک و هه ندی پاره و پوول هه رنه بی بای یه ک دوو مانگیکی بۆ په یدا که م- جله کانی ده ده مه فه یزوللای بوی بدروی؛ خودا عه مری دریزکا کورپکی چاکه- شه گهر بشتوانم پاره که ی بۆ له حاجی عه ولای یا له میرزا صالحی ته نه که ساز یا هه ر له فه یزوللای یا له هه رسیکیان بۆ و ه رده گرم. له لیه ته کاتی به سه لامه تی گه یه جی خوی شه وده می ده توانی چه که که ش بناوکات، و کارپکی بۆ خوی په یداکات و ده ستیکی بچولینی... ده و نیوه یدا منیش شه گهر توانیم، ره نکه بشتوانم. ئی شتیکی له شه بولفه تحی ده ربینم)).

کاکه دیار بوو ته سلیمی قسه کانی بابه گیانی ببوو، به لآم دایې هه ر دوو دل بوو. ده یگوت بچی له وئی چ بکات (کی جلی بۆ ده شوا؛ کی شیویکی بۆ لیده نی؟ - نازانم، پیده چوو شه مانه ش هه ر شتیکی بن و به میشکی دایکدا بین و هیچی دی).

((ته دی نالین کییت، بۆ هاتووی؟)).

بابه گیان به روخساریکی نارازییه وه- که هه میسه له گفتوگۆی ده گهل داییدا هه روا بوو- گوتی: ((با پروا و نه یکوژن- هه ر رۆژپکی هه لیکه. له وانه یه له وئی بشیگرن- هیچ دوور نییه. به لآم جحیله، به رگه ده گری- یانی ناچاره به رگه بگری، چاره چییه؟... شه گهر پرسیان با بلئی هاتوومه ته زیاره تی شه میروول موثمنین، دوایه ش، له وئی تییرانی زۆر لین، ته نیا نابی...)) دوا یی رووی ده کاکه ی کرد و دریزه ی دایه: ((شه گهر به گوئی منیش ده که ی شه وه تیکه لئی شه کۆمه له ی

نابی. هه ولده تا بۆت ده کری له ناچه کوردییه کاندایه ی نییه وه، و له وئی نه جولئی، تا بزانی دوایه خودا چ ده کا- چونکه سه ره پای هه موو شتیکی لیره وهش نزیکه، و ده توانی هه ر ناوه ناوه ش هه وائیکی بزانی و هه وائیکی بنیری.

باشه... له بیرت نه چی؟)).

شه و قسه یان بۆ دایې بوو... ((تستاش هه رده و پاشخانه یدا... راهه سه با سه یریکی که م؛ بۆ خۆت دانیشه...)) هه ستا و به ره و پاشخانیه چوو، و هه ر دوا ی ده قیقیکی هاته وه.

((هه ر ده ویدا خۆ ده شوی، هه ر ده ویشدا ده نووی- په نجه ره که ی زۆر چوکه له نییه؛ پیوای به ئاسانی پیدا دی و ده چی. هه رکاتی یه کیکی شات هات... هه موو که سیکی ش هه ر نا- شه گهر به مائی و هه ربون شه وانه من ده یکه مه هه راو زه ناو شات ه شات و تۆش له په نجه ره پرا ئاو دیو ده بی... هینده بلند نییه- یه ک دوو مه تر زیاتر نابی. به لآم نه چی کاری مندالانه بکه ی و خیرا ته قه ی بکه ی!... ئیوه ش له بیرتان نه چی؛ ده رکی حه ساری هه میسه ده بی داخرابی... کرابیته وه ده تاغخینم!)).

که س هیچی نه گوت مه لیحه ته شت و ئاوی برده ن پاشخانی و کاکه راست بووه. دایې ویستی چرایه که به ریته پاشخانی؛ بابه گیان نه یه یشت. گوتی شه وقی چرایه به و نیوه شه وه ی ده پاشخانیدا کارپکی چاک نییه... ته قه و ره قه ی له ته شت و مه نجه لانه وه نه هینی... ئیوه ش برۆن بنوون)).

دایې ده گهل کاکه یدا چوه پاشخانی. کاکه له پېشدا نه یه یشت، به لآم دوا یه شه وئی وه مندالان خسته ناو ته شتی و که وته پشت شوشتنی. دوا ی تاویک هاته وه و کراسیکی بابه گیانی بۆ برد. ئینجا ته شت و مه نجه ل و جامه که ی برده وه ده ری و جی بۆ راخست.

شه و شه وه (شه وه کانی دوا ییش) خه و نه چوه چاوی دایې. شه وهنده ی من بیدار بووم چه ند جار یکانم ئاگالیبوو له سه رنووی په نجه ی چو سه ری له پاشخانیدا؛ له که لینی ده رکیتره سه یری تاریکییه ژورپی ده کرد و تپی راده ما، که له ده نگی هه ناسه کانی دلنیا ده بووه ده گه رایه وه، یا ده نا و ته خته و چیغی نوستنی داده نیش، یا له سه رجی جینگی ده دان. بابه گیانیش هه ر به ئاگابو: ناوه ناوه ئه یکی هه لده کیشا، به لآم هیچی نه ده گوت.

ئەودەمى وشەيەكم بۆ دەربېرىنى ھەستەكام نەدەزانى، بەلام ئىستا دەزام كە ئەو شەو دەمىشكە ناسكەمدا شتىكم بەدى دەکرد، ھەر راست وەك ئەستېرەى كلكدارى رژا، كە لە نىوان سىنەى دايسى و پاشخاننۆ دەبزوت. شوین ناھەكانى دايم ھەلدەگرت؛ تەنانت نەدیتەش دەمدیت كە روويان لە پاشخاننۆ - يەك دنيا ھەست، ھەستى بى گەرانەو. بە دەرگای بیدەنگى پاشخاننۆ دەكەوتن، و دەچرژان و دووبارە دەھاتنەو و دە ساردائى سىنەيدا وندەبوونەو و بە دلەگەرمەكەى خۆيان گەرم دەكردەو و سەرلەنۆى رىيان دەگرتەو بەر. ھەلچو بووم. تا ماوہىەكى ھەر نەنوستم. روخسارى كاكەم ھەر لە پيش چاوان بوو!... تازە خەتى سيملى دابوو، مېشكم مژولى ئەو سىنگە پان و ئەو بالا بلندەى بوو. ھەر ئەو شەو شەو خەونم دیت: ديسانەو پورە خورشيد بوو سۆزاننۆ دەشوشت، و جارجارە بايدەدايەو سەرەمە و ھېرش و شالائى بۆ مەى مندالان دىنايەو، كاكەش راوہستا بوو؛ پرمە پرم پيدەكەنى. پورە خورشيد دەستى وەبن كەمەرى سۆزاننۆ كەيدا بوو و ھەرى دەگىرا... كە كاكە برينەكەى لاجانگى دیت برۆ تىكنان... دوايەش نەمزانى چۆن بوو: لەپر، وەك ھەر خەونىكى، بوومە كورە جھيلەيەكى وەك كاكەى و لە قەراغ چۆمى راوہستام... ورجىكى كەتەى زەبەللاح ھات، ترسام! لەپر - نەمزانى لە كوپرا - كاكە ھات - ھەر بەو جووتە چاوانەو كەلاوتى و متمانە بەخۆى تيدا شەپۆل دەدات. ھەر كە ھات ترسم نەما. گوتى: ((چىيە؟ - مەترسە؛ ئىستا بۆ خۆم دەردى تىمار دەكەم!)).

وەك بىيەوى دەگەل ورجەى دەستەو يەخەبى چوہ پيشى و پەنجەيان لىكدان... منى نىگەران، بە شەوق و زەوقىكەو سەيرم دەکرد... دوايى... لەپر لە پشتەو پرا تەقەيەكيان كرد: ((شتراق)) راجلەكىم، و لەو خەوہى راپەريم...

ھەموو لە خەوى راپەريبووين. دايسى و بابەگيان لەناو تەخت و چىغى خۆياندا دانىشتبوون؛ دايسى ھەناسەبركىتى وىكەوتبوو، وەك گىرپووبى. دواى تاويك ھەموو گوى قولاغ بووين. مەليحە بوو گوتى: ((تەقەى تەشتەكە بوو... رەنگە پشيلە بەريدا بيتەو!)) راستيدەكرد پشيلە بوو ئەو تەشتەى دايسى بە ديوارىيەو ھەلپەساردبوو خستبووى! دايسى گوتى: ((كوپرايى داىە ئىنشاللا!)) ديارنەبوو لەگەل كىتى بوو. ھەستا بەلەرزە لەرزەو، دەتارىكييەدا بەرەولاي پاشخاننۆ چو - كاكەش ھەروا نوستبوو. بەيانى، لەسەر قاوہلتييە خەونەكەم گىرايەو. دايسى

مات بوو، و دەستى بەنزاو پارانەو و ويرد خوينتييەكرد. كاكە بە پىكەننەو گوتى: ((زۆر گەورە بوو؟)) گوتم ((بەلى... بەلام بەتۆ ھەر نەدەوئىرا)). كاكە پىكەنى و دايسى بۆ دلنەوايىيە ئاھىكى ھەلكيشا. بابەگيان گوتى: ((عەبە گولچيرىكىش ھەبوو))^(۱) و ھەر بۆ روونكردنەوى كاكە دريژەيداىە: ((چەند روژتيك لەمەوبەر ورجىك لە دەست لۆتتييەكەى خاوەنى بەرھەلدا بوو دەگەل خەرەكچيەكى بەناوى عەبە گولچير ئاوقى يەكترى بوون و پەراسووى پىاوہى ھەموو شكاندن؛ ئەو بىچارەيەى گەياندە حالى ھەلەولايە، تا گاردى سەرسنوور ھات و گەيشتى و ورجەكەى كوشت... ئەو ھەر ئەو خەونەى ديتۆتەو...)).

* * *

^(۱) گولچير: گولچەرە: گول چەرە: گول روو: دە شارى بچوكدا وەك ئەو شارەى مە ئەگەر مندالتيك بەھەر شپۆھەك ھەتتو بيت و دايسى بەختوى بكات، ھەر بەناوى داىكيەوہى بانگ دەكەن.

دهدان و پیشی دهخوارددهوه و دهگهل شهوشدا کهدایی ناگای لیینهبوو شهو بهچاو و برۆ و بهدهم و لیو و لووتهوه ناماژهی دهکردی و ددانی دهچیرهوه دهبردن.

((نا گروبان نهبوو؛ کۆله گیایهکی بهسهرشانیهوه بوو؛ وهک بییهوی پیتلاوهکانی چاک کاتهوه- تاکیکی پیتلاوهکهی بهدهستهوه گرتبوو)).

دایی گوتی: ((باشه، دهبايه پیت گوتبايه ئیستا بهو شهوهی کهی وهختی پیتلاو چاک کردنهوییه... هه موو دهزانن که شهکبهراغا شهوانه کارێ ناکا... چاکه، شهوړۆ دهیباته دوکانی)).

بابه گیان لهوهی زیاتر خۆ پێ رانهگیرا و ههر لهو سه رهوه پیرا هاواری کرد: ((گولبههار، وهره پیاله چایه کمان دهیه، دهوړۆین...!)) که زهینهب شهوهی بیست قهرتاله کهی تاودایهوه و به کولینی دادا، و دایی ده رکهی داخستهوه و هاتهوه.

هیچی وای نهگوتبوو؛ بابه گیانیش ههر هیچی نهگوت، ته نیا گوتی که ده بی وریایی، ههر لهخۆوه دهگهل شهو و شهو دا، دانه داته قسان، قسه چاک و خرابی ههیه، قسهی له خۆرا کاران دهشیۆینی. بابه گیان قاوه لتی کرد، و راسپاردهی شهویشی دوویات کردهوه، و پیتلاوهکانی کاکهی ده پارچه پهرویه کیهوه پیتچاو به روخساریکی گرزوه به رهوه دوکانیهوه چوو.

تا تاوه لاتی دایی بای دوو سالان زیاتر پیربوو- هیندهی پیش خواردنهوه و هیندهی هاویشتهوه ههناوی خۆی. ئی خۆ نه دهکرا بهو کهری بهیانییهی بگاته سه ر مائی پووره فاتمی؛ بهلانی کهمهوه ده بی چیشتهنگاو قایم بیی شهوجا بچی- و تا شهوده میش عومریکی ما بوو.

ههر که گویم له دهنگی کاکهی بوو یه کسه ر رامکرده پاشخانی... هیشتا دهرفه تی شهوهی نهبوو ههوتیره کهی بخته وه بهرپشتیی- من دیتم. ئای که گهوره بوو! که کاکه شهو تاسه و هه سه رتهی دیتم شهوی له کیفه کهی هیئنایه ده ری. جوانترین دیمه ن بوو که ده مدیت: به بریقه، وهک ئاوی روونی زستانی، که به شینی ده نواند. چومه پیشتر، و هه روا که به ده ست کاکه یه وه بوو ده ستیکم پیداهینا. هیشتا ش نازانم چ خۆشیه که بوو. شهو نه ده م ده زانی که هه م له هه یبه تیی ده ترسام و هه م له دیتنی خۆشحال بووم. جاریکیان سه یه د موختاری مارگر ماریکی هیئنا بوو. دایکان هه ریه که و وه لیفه تانه یان ده دا که منداله کانیان ده ستی به پشیتیدا بیئن، تا

(۱۱)

تهواری ئیش و نازار و ناخۆشیهکانی دایی ده نیگه رانییه سه لامه تیهه گیانی کاکه یدا ون ببون و شارابوونه وه. ئیدی شهو ناارامی و شیوه ن و زاری و هات و هاواره ی جارن شوینه وارێکیان نه ما بوو. په شیوییه کهی جارن پاک له پاک سرا بووه، و له جیی شه مانه نا تاسوده بییه ک هاتبوو و به رده وام نه یده هیشت و هعه ردی که ون. که ری به یانی چوو بووه هه ساری و سه رقالی ئاورشین و گه سکدانی بوو. ئیمه هیشتا ههر ده جییدا بووین و شهو هه روهک خوری جارانی، هه روهک هیچ رووی نه دایی، ده رکی هه ساری کرد بووه و هه ساری ئاورشین کرد بوو، و سه ری خۆی قان کرد بوو. دهنگی گه توگوویه کمان بیست. هه ستمان راگرت. بابه گیان هاته لای په نجه ره کیه و بو شهوهی چاتریشی گوئی له قسه کان بیت ده ستیکی برده بهر په ناگوئییه وه. دایی بوو قسهی ده گهل زهینه بی پووره هه نیفه یدا ده کرد. زهینه ب وهک کچی تهواری شهو مالانه ی گاوگۆل و مهرو بزنیان هه ن- که متر مالتیک هه بوون شهوانه یان نه بن- که ری به یانی ریخ و ته پاله ی ده قهرتاله ی کرد بوو و به کۆلینی دادابوو، و هیئنا بوویه سه رگوفکی به رده می ده روازه ی داموده زگای که لایی ره جه بی، شهو په ینه له ده روازه ی شهو شاریه یدا که له که ده بوو و به سه ریه کدا ده پیشا و به بی ناگر له ناوه خۆیدا ده سووتا و خۆی ده خوارده وه و هه لمی ده کرد.

زهینه ب گوتی: ((پووره گولبههار، دوی شهوی کوره جیئله یهک سو راغی مائی وهی له مائی مه پرسی - شه ری به راست ئیره ی دیت بووه؟)) دایی به روخساریکی و ره وه گوتی: ((جیئله!؟ نا... مائی مه ی ده ویست؟... چی ده ویست... شهوه هه بووی و نه بووی لهو گروبانه مهسته سه رخۆشانه بووه... زه لیل مردانه!)) بابه گیان له وهی تو قیبوو، دایی قسان بیرو به ویدا بیئی و به ری و شتیکی نابه جیی له زاری ده ره پری و خۆلی ده دزی کا، ههر له جیی خۆیه وه جینگلی

ئەو دەرىزىسى سامى بىشىكى ۋە ئەو دەرىزىسى كېچىشە تا دەستى بە بەرەكەت بى ۋە مەشكەكەي نقىشكى زىياتر بىكەۋىتى. منىش دەستى بەپىشى مەرەكەيدا ھېنا - سارد و سىر و سامناك بوو. دەست لىدانى ئەو چەكەش راست وەك وى بوو، تەنبا ئەو ئەبى كە لە دەستلىدانى ئەمەيان دلتىابوم چونكە دەمزانى ئەو وەك ماری نىبە لەپەر ھەلگەرىتەو و پىئودا. دەتگوت دەست بەپىشى مارو دەست بەپەر و بالى بېچوۋە قومىيەكيدا دېنم... كە تا و بان گەرم بوون دايى بانگى مەلىحەي كىرد. گوتى ئەو دەچىتە مالى پورە فاتمى، و دواى وى دەركى داخاتەو، حوسىنىش - يانى من - ئەگەر چوۋە دەرى ئىدى نەيكاتە رېچكەي بىزە گەلى ھەر بىتەو و بچتەو دەرى، ئەگەر چوۋە دەرى دەبى ۋەك دۆخىنى كورت ئەگەر بەزى نەپتەو و يەكجارى بىر و لاي بابەگىيانى ۋەمىنى، تا نىوەرۆيە؛ دەر كە دەبى داخى ھەرچى ھات لىبى نەكاتەو، تا بۆخۆى دىتەو. بەلام مەلىحە شىتىكى گوت من تىبى نەگەيشتم. گوتى كە بابەگىيان گوتوۋىتەي بچمە دوكانى ۋە تا پىلاۋەكانى كاكەي چاك دەكاتەو ھەر لەوى بىم و بىنەھىتمەو مالى. دەقساندا ناۋى كاكەمان نەدەھىنا ۋە ھېما ئامازەمان دەكردى. تۆزىكەم خۆ ھىنا ۋە برد، دوايىش ۋەك دايى دەلى گۆرمەم و نكرد. دايى چوۋە مالى پورە فاتمى.

رۆيشتىم بى ھەست و خوست لە بەردەمى بابەگىيانىيەو دانىشتىم. بابەگىيان تابلې سەرقال بوو. ئاگاي لە من ھەر نەبوو كە لەۋىشتم - ھەر مەشتەي دەكوتا ۋە دىرۋەشەي لىدەدا، و لەبن لىوانەو دەگەلە خۆى دەگوت. ماۋەيكە ھەروا دانىشتىم، تاسەرى ھەلېنا. چاۋىكى سەيرى بەسەرو روخسارىدا خشاندم و گوتى: ((ھا!)).

گوتم: ((ھىچ، ھاتمەو...)) ئىدى ھىچى دىكەم نەگوت. ئەو گۆشتەي كرىبىۋى بىردەمەو، نەچوۋمەو ژوروى، ھەر لە دەر كىۋە دامە دەست دايى و گورجىكى گەرامەو.

كە گەيمەو بابەگىيان تاۋىكى تەماشاكردم. دوايە گوتى: ((ئاه، تىگەيشتم...)) دوايى ((ئافەرىن - ئىستا پىدەچى دە ھەموو شىتىكى بگەي. ھەر لەۋى دانىشە، كە تەۋاۋىو ھەلېگەرە بىبەو)).

بە دوو دەرىزىانى دە دروى؛ زۆر كەم بەم جۆرە ۋە ھېندە بەكەيف دىبوو. بەقسەي كوردان ((دۆم بى ۋە كەلاشى بۆ خۆى بكا)) ھەردەو دەمەيدا دوو كەسى دىش ھاتن، ۋە پىلاۋەكانىيان بۆياغ كىرد، و من ۋەك ھەموو جارىكى دەو جۆرە كاتانەدا كە لەۋىيام، گورجىكى ۋە تا بابەگىيان

پىلاۋەكانى كاكەي دەبن مېزەكەيدا شاردنەو مەن پىلاۋەكانى ئەو دوۋانەم بە فلچە ۋە كەفى سابوونى پاك كىردنەو ۋە بە پارچە پەرۆيەكىم وشك كىردنەو. بەرەبەرى نىوەرۆيە بوو كە لىبىۋە - پىلاۋەكان نورت و نوى بىۋونەو. خەرىك بوو دەكۆنە پەرۆيەكىانەو پىچى كە ۋەبىرم ھىنايەو بۆياغى نەكردوون.

گوتى: ((بۆياغىيان ناۋى... ھەروا چاترە... ئەگەر بۆ خۆشى قسەي كىرد بلى بابەگىيان گوتى ۋاچاكتە)).

تەماشايەكى ۋەستايانەي دەستكارەكەي خۆى كىردەو، ۋە ئەو چا پىلاۋەكانى دەكۆنە پەرۆيەكىيەو لولدا و دەبن ھەنگىلى نام، رايىسپاردىمى لە چ جىيان رانەۋەستىم و يەكسەر بچمەو مالى. منىش ھەر وامكرد. ھاتمەو لە دەر كىمدا، دايى بۆ خۆى دەر كەي كىردەو ۋە دواى دلتىابوم لە دەر كە داخستەۋى پىكەو چوۋىنەو ژوروى. كاكە ھەر لە پاشخانى بوو. پىلاۋەكانىم دايەو. دايى نارەھەت بوو: ((ئەو ئەو پىاۋە چى لى قەۋماۋە! پەنجە بۆياغىكى لى چاۋ بوو، ئەو ئەگەر ئى خەلكى بايە!...)) كاكە پىلاۋەكانى دە پى كىردنەو؛ زۆر چاك و ئاسوۋە بوون.

دايى بە پىچەۋانەي جارانىيەو چىشتىكى گەرموگورى بۆ كاكەي لىنابو - ئاخىر ئەو دەورو زەمانانە چىشت لىنان بۆ نىوەرۆيان باۋ نەبوو - نىو رۆژيان بە ھەرچىيەكى خوا بىدبايە تىك دەپەراند؛ زىاتر ئىۋارانىيان لىدەنا. بەلام ئەمىر بە پىچەۋانەي تەۋاۋى رۆژەكانى دىيەو گۆشتاۋىكى تابلې بە تامى بۆ كاكەي لىنابو: دەيزانى كە كاكە دەستاۋى گۆشتاۋى وى زۆر پىخۆشە ۋە دەمىكىشە نەبجاردوۋە. دواى نىوەرۆژەي كاكە دوۋبارە لىبى نوستەو ۋە تا بەرەبەرى ئىۋارى ھەلنەستا. منىش كە ۋازى يارىكردنى نىۋ مىندالائىم نەبو ھەر لە مالى مامەو.

ئىۋارى بابەگىيان ھاتەو - كەمىك لە جاران دەرەنگىر. ھەموومان دانىشتىۋىن: مەلىحە لەبەر سەماۋەرى، كاكە لە جىيەكەي خۆى پىشت لە سۆيەي، بابەگىيان ۋەك جاران، پىشت بە دىۋارىيەو ۋە دايى بەرامبەر - ۋەمن كە لە ھەموو جىيەكەم خۆشتر بن بالى كاكەي بوو. بابەگىيان گوتى، گوتى كە ئەۋرۆ بە ئەنقەست لە جاران دەرەنگىر ھاتتەو ۋە لە بەردەمى مالى پورە فاتمى گەراۋتەو؛ كاتى رۆينى كەسى لەۋناۋە نەدىۋە بەلام كە گەراۋتەۋىدا ەلى مىدالى پاسەۋانى دىۋە كە لە خوار مالى پورە ھەنەفىۋە راۋىچكەي كىردوون. بەھەر حال ئاسوۋە بوو بەۋەي كە

ئامۆزگارىيەكانى ھەموو رەبەرچاۋ گېراۋن و ۋەك خۆيان جىيەجى كراۋن و ئەو دوو دەمانەش كە ھاتۆتەۋە دابى تا دلئىيانەبوۋە كە بابەگيان خۆيەتى دەرگەي نەكردۆتەۋە. ھەرۋەك جاران لەجىي پىلاۋ دانانى ئاۋى بە دەستىدا كرد. دەست و پى و دەموچارى شوشت، ئەوجا ھات، و دانىشت پىاللە چايەكى خواردەۋە، جا بە دابى گوت: ((باشە، تۆ كارتىك، شتىكت كرد؟)).

دابى گوتى كە چوۋە و زۆر تايىبەتمەندانە، بەشپۆدەيەكى نەپىيانە و بەدزىيەۋە بە پوورە فاتمىي گوتوۋە كە ماللە عەجەمىك لە شارىيەۋە ۋەلاميان داۋە و گوتويانە كە مندالىكى تاقانەي ناسكيان ھەيە، دەترسن بىيەنە سەربازىيە و دەشترسن بەو نەخۆشى و دەرد و دوو و پەتايانەي جارجارە دەناۋ سەربازخانەكاندا بلاۋ دەيىتەۋە كورپەكەيان لە دەست بچى، و رايان سپاردوۋە ئەگەر بگرى چارەيەكيان بگەين، داخوا دەكرى كورپۆگەي دەگەل پياۋيكي دلئىيا و بە متمانە تا سەرسنوورى بنىيرىن. مامى كورپەكەي لە كەربەلايەيە؛ ھەر ئەۋەندە بەسە بگاتە سەرسنوورى ئەۋدويى و ئەودايى و بابە بەستەزمانەي لە كۆل ئەو ھەموو غەم و خەفەت و دلپراۋكەيەي بىنەۋە...

بابەگيان گوتى: ((ھەردەبى لەجياتى ئەو دابى و بابەش (سەيرىكى كاكەي كرد و پىكەنى) يەك دوو فرمىسكۆكەت بۆ ئەو مندالە بەستەزمانەي ھەر ھەلۆھەراندىن؟!)).

دابى گوتى: ((ئەدى، جا ئەۋە ھەر ديارە! ژن ۋەك پياۋان نىن، تۆ سەيرى خۆت مەكە)).

((بەلام ئىمە دوئىي شەۋى ھەموو پىكەۋە برىارمان وابوۋ كە!)).

ھەر بەقسە لە گرفتارىيە مندالى مالىكى دوورى كەس نەناسدا پشكى دايكايەتییە خۆي باۋىتە سەر سفردى ھاۋدەردىان. لە درىژەي قسەكانىدا گوتى كە پوورە فاتم سەرەتا بەجۆرىكى روانىۋەتى، ۋەك بۆنى شتىكى كوردبى، تەنانت گوتويەتى كە ئاگايان لەخۆ بىت - يانى ئىمە - پاسەۋانىك لەۋ ناۋە ھاتوچۆيەتى ۋەك لە مالىكى بچەفتى... و كاتى دلپراۋكەيى ئەۋى ديوە گوتويەتى كە ئەۋىش ھەر دايكە و دەۋشتانە دەگا؛ غەمى نەخوا - سەسەرچاۋان. بەياني نا دووسەي شەۋى، سەعیدى زاۋى، دىتەۋە - ئىدى، بەرەۋ ئەو ژىرانە چوۋە (بەزاراۋى ناۋچەكە ((بەرەۋژىر)) عىراق و ((بەرەۋ ژوور)) تاران بو) ئىنشاللا ھەر كە ھاتەۋە كارتىكى ھەردەگا، ئەوجا پرسى، باشە ئەۋە سبەي شەۋى ھاتەۋە من قسەم دەگەل كرد، ئەۋدەمى ئىۋە ئەۋ

ماللەي چۆن ئاگادار دەكەنەۋە تا كورپەكەيان بنىرن، تا سى سبەي يا چوار سبەي دەگەلئى ۋەرى كەۋى چۈنكە ۋەك ئەۋ - يانى پورە فاتم - بىستويەتى عەجەمستان لەۋپەرى دنيايەيە - لەسەقزىش بەۋلاۋەترە. دابى لە بەرامبەر ئەۋ پرسىارەيدا تىدەمىنى و ئاخريەكەي دەلئى كە بەھەر شپۆدەيەكى بى ((تەلگراف)) يكى دەكەين كە بەزۋوترىن كات خۆي بگەينىتە ئىترە. بەلام پورە فاتم ۋەك ئاگاي لە ھەموو بەندو سەرەبەندان بى گوتى عەيىي نىيە، ھەر كە زاۋايەكەي بە سەلامەتى گەيشتەۋە قسەي دەگەل دەگا؛ ئىدى خۆ ئەۋ سەفەرەشى نەبوۋە سەفەر - پەنا بەخوا. چى وانىە دوو سى رۆژ پتر زياتر نابا. و لە ۋەلامى سەرغە پر لە پارانەۋە ئامپىرو روخسارە داچۆراۋەكەي دايدا گوتبوى دل لە دلئى نەدا؛ ئىنشاللا بى ئەۋدى كەس پەي بە ھىچ بەرىت ئەۋ مندالە بەستەزمانەي لە سنورى ئاۋديو دەگا؛ ئەگەر ئەۋ بەستەزمانە لەۋدويىش كەسى ۋاى نەبوۋ ئەۋ بەزاۋايەكەي دەلئى و رايدەسپىرئى بىباتە لاي كەس و كار و خزمەكانى خۆي و بەۋانى بسپىرئى - پەنا بەخوا. گوتبوشى ئەۋدى لەلای كەس باس نەكات و نەيدركىنى، و ۋاۋ ۋاۋ فلاڭ و فىسار و ئەۋشتانە...

بابەگيان بە سوربۇنەۋەيەكەۋە گوتى: ((دە فەرمو)) دابى ھەستى نەما، ئىمە ھەموو سەرمان سورما، كاكە گىژ و ۋىژبوۋ، خۇدايى تا ئىترە ھىچى بى جىي نەگوتبوۋ، كەچى بابەگيان ھەر بەراستى گەرم داھاتبوۋ سەرۋچاۋەكان ھەموو سىل و چاۋەرۋان بوون. بابەگيان گوتى: ((دەفەرمو! ئەۋانە موسولمانن و ئەمانەش نا موسولمان و ئادەمخۆر! ئەمانە دەچنە دۆزەخ و رىزداران و ھاۋپاشكۆكانىشبان تەشريفى نا موبارەكيان دەبەنە بەھەشتى! ئەگەر يەكسانى و داد ئەۋەيە، با ھەر پىشكەش بەخۆتان بىت!)) ھەموومان ھەناسەيەكى ئاسودەيىمان ھاتەۋەبەرى... ((بەلئى، مەمەدى، ھەر ئەۋ شتەنە بوون كە دەست و پىيان بەستەم و ھىشتىمانەۋە - و دەنا بەھەر نرخیك بايە ئەم كاۋلە ۋالاتەم بەجى دەھىشت و دەرۋىشتەم، تەنانت ئەگەر بەگەدابى و دەرويشىش بايە!)).

جارتىك پوورە فاتمە گوتبوى كە بۆخۆي ۋەلام دەنپىرئەۋە ۋە ھەۋلدەدا ھەرچى زووترە ئەۋكارە بە ئەنجام بگەينى. بابەگيان دابى راسپارد كە ناۋە ناۋە سەرتىكيان لىداتەۋە تا ۋاتىنەگەن كەرو گىل و ئەمەك نەناسىن: دەۋ ھات و چوون و سەردانانەشدا، تا ئەۋ بۆخۆي شتىكى نەلئىتەۋە ئەۋ نەكا ھىچ بلئى.

هەر ئەو شەوه نوردوووه نانه قەرزەكەيان دایهوه دەستم بیهه مەوه و رهوانه ی مائی پوره فاتیان کردمهوه، پشیمان گوتم که بهدزیهوه چاوان بهولاولایاندا بگێرم و ته ماشاکم داخوا پاسهوان ههروا دهواناوهیدا پاسی دهکهن و هه ن یان نا، و مهلیحه ههمدیس له بن ده رکی وه مینسی تامن دیمهوه بو ئەوهی زوو ده رکی بکاتهوه، و پتیوست به لیدانی نهکا.

چووم. ئەو جارهیان ههیدەر گوئی پانی پاسهوان لهو پیبوو، ههروا بهددم هاتوچوووه تا لای ههوزه که ی بهردهمی مائی پوره هه نیغه ی دههات و دهگه پرایهوه.

پوره فاتم گوئی: ((ئیسستا که هاتی پاسهوانه که هه ره لهوی بو؟)).

خۆم گیل کرد... ناراحت بوو- گوئی ((رۆله)) هینده سهرت بهرمه دهوه - که بهریهیدا ده پۆی ئەهولات باش سهیره که... هه رجیه کیش دهبینی به مائی بلێوه... زیانی نییه...)).

هاتمهوه ئەوهی روویدا بوو گێرامهوه.

ئوهش بلیم که بابه گیان گوتبووی پیاله و ژیریاله و کهوچک و هه پوری زیاده بو کاکه ی مههیننه گوپی: بابه پیاله ی هه ریه کیک له ئیمه چای بخواتهوه و نانیس دهگه ل دایی یاده گه ل بابه گیانی بخوا. پیلاوه کانیش - پیلاوه کانی کاکه ی - هه میشه با له پاشخانی بن، تا ته گه ر که سیک له پر هاته ژووری و ده رفه تی لابر دنی ئەو شتانه نه بوو با قولاغیک له بهرچاوان نه بیت. ئەو شه وهش تا درهنگانیکی دانیشتن. کاکه ماندووی هه سابوو و به که یف بوو، و دایی هیور بوو - جگه له وهی که جار جاره هه لوه سته یه که ده قسان ده کهوت. دهوکاتانه دا دهستی ده ئەژنۆی وهردینان و ده کهوته ده ریای بیر و خه یالانه وه. تیپرامانی هه ره ده روخساری کاکه یه وه بوو؛ چاری لی نه ده تروکاند. هه ره که نه یینسی. جوړیک بوو وه که ئەوهی له خویدا ونبووی و ده گه ل یه کیک دیکه ییدا سات و سه و دابی، که ئیمه نه مانده دیت.

بابه گیانیس دلێ زۆر خۆش نه بوو. چاره پیبوو دلێ خه بهری دابوو که ئەمشه و به مائی هه ره ده بن. ئیسستا تیده گه م، پیی وابوو پیش نوستنی بین چاکتره، ئاخ ترس و له رزی له خه و راپه رین و هه ستانی و له جی ده ره پرنی شله ژانیکی ناخۆشی له دوایه، له وانیه کاکه ده سته پاچه بیت و نه زانی چ بکا. هه ریویه بوو تا درهنگانیکی شهوی دانیشتن. چ باس نه بوو؛ بو کات به سه بر دنیس، ناوه ناوه شتیك - له لایه ن بابه گیان یان داییه وه - ده هاته گوپی و له و

شتانه ی دایی به پوره فاتیکی گوتوو و پوره فاتم بهوی گوتونه وه و کاکه یان راده سپارد که هه رکه گه یه ئەو جیهی بوی ده چی ماشه للاً خوینده واره و زهینی روونه گورجیکی کتیب و ده فته ران بکریت و زوو خۆی فیره زمانی ئەو شوینه ی کا - چی وای ده گه ل زمانی فارسیدا نییه، ئیمهش چ له بهیانی زووتر نییه ده ست به و کاره ی ده که یین، (من که هه ره له ئیس تاره کوردیه که م وه که ناویه)، به لکه ئی ئەوه خواو راستان کردی و ئیمهش سه ره نجام توانیمان دوا ی ماوه یه که لی ره هه لکه ندرین و بچینه کوردستانی عیراقی و به و شادینه وه. دایی هه روا ده کولا هه ره ده بهینا و ده یبرد و ده دلێ خویدا لیکی ده دایه وه؛ ته واوی شهوی له سه رجی هه رگریا، غه می وه یوو روژیک بیت به نا چاری رو له غه ریه که ی - عالیه - تاک و ته نیا و بی که س و بیدر و ((بی په نا)) لی ره له نا و ئەو خه لکه غه واره یه به جی بیلی!

هه قیشی بوو، تا ئەوه ده می ئەو شوینه نه بوو بووه نیشتمانان، که مردوو مان لی ناشت ئەوه ده می بووه نیشتمانی راسته قینه مان و به لانی که مه وه، ئەوه نده به لای داییه وه روون بوو که ئیدی تازه نارۆین... ئیمه ئاگامان له وهی نه بوو به لām وه که هه مو شمان ئەوه ی بزانی و ابو - له به ره وه هه ره به ئاوات و ئومیدی ئەوه وه بووین روژیک له روژان به خت و ناوچه وان و ئیقباله که بگوپی و کاکه بیتته وه!

سه ره نجام چوینه ناو جی. ناخۆشییه دوینی شهوی ته گه ر چی سوکتیش ببوو به لām ده قوولایی ناخدا هه رمابوو: نیشتبوو. نازام کاکه، به لām دایی و بابه گیان هه ره راست وه که فه نه ری بوون که پیان له سه ردا گرتن: ده ناویدا کوک و خر ببونه وه سه ریه که، هه رچاوه پی هیندی بوون پیان له سه رلابه ییت و فشاریان له سه ره نه مینسی، ئیدی هه ره هینده یان به سه تا له جی خویان بترازین ده ره پرن. ئەو شه وهش دایی هیچی وا نه نوست: به رده وام ئەوه دیوه دیوی بوو و ئاه ی هه لده کیشان و ده پارایه وه... ئەو شه وهش به خیر گه را... ئەو روژه دووباره دایی چوو مائی پوره فاتی و من هه مدیس چوومه وه دوکانی لای بابه گیان و تا نیوه رۆیه نه هاتمه وه. ئەو روژهش دایی سه وزه کوکوی بو کاکه ی لی نابوو، کاکه دوا ی نیوه رۆیه نوست. بابه گیان گوتبووی شهوی که میک درهنگتر دیتته وه، نیگه ران نه یین. تا دوا ی نوژی شیوان مابوو، له دوا ی نوژی ده گه ل حاجی عه ولای پیکه وه هه ریه که یان بو مائی خۆی دیتته وه. له خوار مائی پوره هه نیغه ی تووشی زهینه ل پاسه وانی ده بی؛ به هه ویای وه ده ست هینانی باس و هه وائیکی،

ده گه ليدا ده كه ويته چاك و چۆنى و نه حوالپرسییه، هه چهنده ههوا به سهه تاریکییه دا بوو و رهنگ و روخسار زۆر دیار نه بوون. ههه بۆ شوینه ونیهش فهرمووی شامیی له -زهینه لای- کردبوو.

گوته حاجی عهولا به لینی پارهی پیداهه بیداتی، و سوپاس بۆ خوا وهك کارهكان بۆخۆیان مهسهه برین هه موو شته كان روو بهه روخپن. داییش گوته كه نه ورۆ لای پوره فاتمی بووه، گوته ویه ته كه زاویه كهی به سه لامه ته گه یوه ته وه و هه موو شته كانی ده گه لدا باس كر دووه؛ زاویه كهی گوته ویه ته هه رسته كان ساغكه مه وه نه وه پهری تا سی سهی دووباره وه پهری ده كه ویه ته وه رایسپاردوه تازووه ((ته له گراف)) بکهن و كوره كه یان وه پهری خهن، تا خوانه خواسته نه كه ویه ته وه جار یکی دی؛ خوا ده زانی، هه زار موقه دده له ریهیه؛ له وانیه، زمانی شكی، پيشهاتییكى بیته پيشی؛ یاكی چوزانی، له وانیه هه زار ريكهوت رویدات، به قسهی وی كه سیوتنی هه لده دهیه ههواى تادیتته وه خواری به هه زار لایندا خول ددهات. كورتیه كهی، واچاكره نه وه ده ستاو ده ستیه نه كهن. دایى ده وه لامدا گوته ویه كه هه له دویتیه ((ته له گرافی)) كر دووه و نه وه هه چاوه ریه كوره بگاتی -له وانیه نه مشه و یا به یانی بگات. به هه حال با نه و ابزانی گه بشته وه و نه وه لیتریه و چ ههیه ناگاداری كات. بابه گیان گوته جله كانیش تا سهی ئیواری فه یزوللا ته واویان ده كات. له بهر نه وه نه گهه نه وه دوو رۆژه، په نا به خوا به خیر و خوشی تیپه پهری نه وه خهیا لمان له ولایه نه وه تاسووده ده بیته.

دایى هه له وه دم و ساته وه كه وته ريكخستنی ته داره كی سه فه ری كاكه ی. سه ره تا نه و جلانه ی بۆ شوشبوو هه مووی بۆ پیاچه وه، و دوايش هه نه وه ده می به ره و لای تا وه كه وه چوو، بۆ حه لوا دروست كر دنی، بۆ توشووی ریه ی. من و مه لیحه به پیاچه وانیه بابه گیانییه وه كه ده یویست هه رچی زووتره كاكه ی به رینكات یه كجار زۆر نارحه ت بووین له وهی كه به و زوانه ده پوات و ئیسی نایبینه وه.

نه و سه رنجانه ی تیک هه لده نگوتهن و تیک ده ئالقان هه مووی بۆنی لیک داپران و جودایان لیده هات و تاك تاكه ی ئاهه كانی كاكه ش كه جاروباره له سینه پرا ده هاتنه ده ری هه نه وانیه یان ده گپراهه وه. شه وانى بهر لیک داپران و جوداییه هه میشه هه روایه. كه نیشانه ی وه بیره یان هه وه جودایی و لیکدا برانیکى گه وه تره بابه گیان رووی ده می ده دایى كر ده وه: ((ته دارهك و مه داره كی ناوی- پاره ی ده باخه لیدا بی هه رچی بیه وی، له هه موو جیه كه هه یه- به خۆرایى بارى قورس مه كه. نه گهه

پاره یهك، چوزانم، ورده زیپت كه هه یه بۆی له جیه كهی جله كانی بدروی له هه موو شته یكى چاكره ...)).

ده وه ده میدا یه كینك به توندی له ده كه یدا- هه چهنده زۆریش توند نه بوو. به لام به بهه راورد كر دنی ده گه ل نه و له ده كه دانانه ی نه و چهنه رۆژانه ی خۆمان، ده تگوت تۆبه. هه موو له جی خۆمان راچله كین، و سه یرمان كر د! دایى رهنگی سهی هه لگه را بوو، ده مولیوی وشك بوون و لیوه كانی ویک هاتنه وه. بابه گیان به ده ست ئامازه ی پاشخانیهی كر د. گوته با لایه كی ده كه كه ی والا بی. به نیمه شی گوته له جی خۆمان نه جو لیتین، زۆر ساده و ساكارانه دانیشین- هه ره كه هه یچ نه بووی. هیشتا شامان نه خواردبوو. سه ماوه ر تازه وه كولا هاتبوو. كاكه به ته نیشته دیوارییه وه باریكه ی دایه و چۆه پاشخانیهی. بابه گیان هاته نیو په نجه ره كیه و گوته: ((کییه وه؟)) یه كینك له ودیو ده رکیوه گوته: ((بیکه نه وه، خۆمانین)).

سه رسامیهك به سهه روخساری بابه گیانیدا تیپه ری: ((خۆمانین!)) دایى له هه وتیه و په شوكاوی و دلّه خورپه وه به ربووه. بابه گیان چوو. دیسانه وه به ئامازه ی ده ست تیگه یان دین له جی خۆمان نه جو لیتین، تا بچیت بزانی كیه و چی ده وی.

ده كه ی كر ده وه... نه بولفه ته خا بوو، مه ئموری نه منیه (ناسایش)! بابه گیان له ترسی نه وه ی نه وه كو -به قسه ی وی- كاكه مندالكاریه بکات یا ده سته پاچه بیته و به خۆرایى خۆ له په نجه رپرا ئاو دیوكات، هه له هه ساریوه و به دریه ییه دالانیهی و تاجیهی پیلان دانانیهی- ته نانه ت له جی پیلان وایش- و تا نه وه ده می نه بولفه ته خا دانیشته نه وه به ره وه ام یه كه له دوا ی یه كه به خیره هاتنی ده كر د و ده یگوت و ده یگوته وه: ((گه وه بیتان فه رموه، ئاوه داتان كر ده وه. پیلان وتان سه رچاوان...)) به لانیه كه مه وه ده جارانی گوت و گوته وه. هه موومانیه له بهر هه ستاین. هات و به ده م پرسیارانه وه چوه بنه بانیه، سه ری سه ره وه، له جی بابه گیانی دانیشته. فه رمووی كر ده وه، نیمه ش هه موو به ته واوی ریز و نه ده به وه له به رامبه ری دانیشته ی. دایى چای گه یاندى؛ نه بولفه ته خا پیا له و پیلان و هه موو جیه كهی وه بهر سه رنجاندا.

بابه گیان گوته: ((نه وه چۆنه! به نده نه وا زیتان فه رموه... لوتفتان فه رموه، سه ربلندتان كر دین)). تا ئیره بووه سیژده جار.

ئەبولفەتح خان گوتى: ((دەبى بېورن، دانىشتنەكەم لى تىكەدان... ھەروا ھاتم... لىرەو ھادەبەردم، لەپەر ئىوھ و ھېر ھاتەوھ. گوتم ئاى، ھاوشارى و خۆمالەتبان گوتوھ، با ھەر نەبى لادەم و سەلامىكى بەكم و ھەوالىكى مەشەدى و مەشەدى خانى بېرسم... دەى توخوا چۆنى ئەرباب؟)).

ئەو رستەى دوایەيانى دەگەلە من بوو؛ من بەنىوھ سەرشۆپىيەكەوھ، قامكم بۆ زارى برد و بە چاوى سرك و سلەوھ و بە كەمى زەردەخەنەوھ دە سەروچاوپىوھ رامام- يانى وەك ئەوھى بلىم چاكم.

بابەگيان ھەروا كە چاوى دەوئەوھ بېرىو. دەستى ھىناو قامكى لە دەم دوور خستەوھ و بى ئاوردانەوھ لەمن گوتى: ((ئىختيارتان ھەيە، جەناب رەيىس. جا باشە كى لە جەنابعالى بەولاولە شايانى مەجلىسانە... بەراستى بەندە نەوازىتان فەرموھ. ئەگەر دەمزانى، بەواتەى ژنان، گايەكم لەبەر پىي سەردەبىن...)).

نازائم بابەگيان ئەو مىوان نەوازىانەى وا بەمۇزە لە كوئى فېرىبوو. بى ئەوھى ھىچ بە كەس بلى، بە پىچەوانەى خوو و رەشتى خۆيەوھ، ھەر بۆخۆى بلند بوو و چوو سىنىيەك و ئەو شووتىيەى كرىبووى لە پاشخانپىراھىنان. چەقوى تاووايە، شووتىيەكەى شكاند، و قاشىكى زۆر جانانەى لە پىش جەناب رەيىسى دانا. ھەردە دەمەشدا داى دەلى: ((خوا لە ئىمەتان نەستىنى... خوا لە گەورەيىەتان كەم نەكا، خانم و ئاغازادەكان چۆن، چاكن، بەكەيفن، ساز و باشن؟)) و بى ئەوھى چاوپىي وەلام بىت سوپاسى خوداى دەكا!

ئەبولفەتح خان گوتى: ((لە سايەى سەرى ئىوھە باشن. سلاويان ھەبوو. ئىنشاللا رۆژىكى رىك دەخەين تەشريفتان بىننە مالى مە و مندالەكانىش بىنن- دلپان پىخۆش دەبى، چونكە لىرە ھاونشنىكىيان نىيە- خۆ ئەو كاول بووھش ھەر شارنىيە!)) و چاوپىكى بەلایى پاشخانپىرا گىپرا: لايەكى دەركەكەى كراوھ و ئەويدىكەى داخراو، و تارىكىيە ژورپى دياربوو.

بەوچاوە قاوئەيى مەيلە و زەردە بىلبىلە رەش و گەورانەى و ئەو سەروچاوە چرچ و لۆچاوى و شانە بارىكەلانە و ئەوقۇە خۆلەمىشىيە دىرەيوھە كە بۆ دواوھى داھىنابوو و خەتىكى دەناوھراستى كرىبوو و ھەريەكەى بەلایەكىدا خستبوون، ھەر راست بە مەبۇنى پىر دەچوو.

شوتىيەكەى خوارد؛ تا لەوى بۆوھ چايەكەش پىنگەيى. داى چاى تىكرد. داىسى خۆى ھىنا حالى جاوى. ھەردەتگوت ئىستا نا ئىستا بەلا دادى و راست نايىتەوھ. ھەروەك بۆ خۆى لەدوايەدا گوتى

ويستويەتى كارىكى واپكا ھەرچى زووترە بپوا نەكا خودا نەخواستە مەمەد دەپاشخانپىدا كۆكە يا پىزمىنىكى بىتى و مالىوئىرانى كات.

ئەبولفەتح خان چايەكەى خواردەوھ؛ چەند جگەرىكىشى بەدوادا بە بادان- و دوايەش چايەكى دىكەى خواردەوھ. ئەوجا زۆر خۆمالىانە و بەدەنگىكى زۆر لەسەرخۆھ گوتى: ((بەلى، گوتم با ھەر نەبى سەرىكى لەو ھاو شارپانەم ھەلىنم- خۆچ زىانىكم لىناكەوى...)).

بابەگيان گوتى: ((گەورەيىتان فەرموھ...)).

ئەبولفەتح خان تاوئىكى بىر كەردنەوھ. چەند چەسپىكى جانانەى لە جگەرەكەيدا. من بى ئىختيار بەدزىوھ سەرىكى دەركاى پاشخانپىم كرد؛ بابەگيان رەنگى سپى و زەرد ھەلگەرا، گوتى: ((چاوت لىيە جەناب رەيىس راست دەفەرموون- ئىدى تۆ مندال نىت؛ ھەستە دەى مندال بازارپىيە مەكە... گوتم ھەستە ئەو چايەى بەرە خزمەتبان!)) لەكاتىكدا كە واشى نەگوتبوو.

جەناب رەيىس كە سىگارە تەواو بوو كەى ئىوان پەنجەكانى خۆى لەبىر چووبۇو، ھاتەوھ سەرخۆ- وەك لەشېرن خەوى راپەرىبى- گوتى: ((نا، وازى لى بىنە نارەحەتى مەكە... مندالە ئىدى... خوا لىتان نەستىنى)). و دواى ساتەوختىك بى ئەوھى رووى دەمى لە كەس بى بەدەنگىكى نىوھ رەسميانەوھ دىرەئەى داى: ((بەلى، گوتم لەوانەيە خراب نەبى- بەلكە باشىش بى...)) و روخسارە پرسىاراويىەكەى بابەگيانىشى دىت بەدواى قسەكاندا گوتى: ((بەلى... گوتم لەوانەيە كارىگەر بىت...)) سەرىكى ئەملاولاي كرد، وەك كارىكى گرىنگ و نەپىنى و لىپرسراويانە نىشاندا: ((بەيانى ھەزەرتى ئەجەل تەشريف دىننەوھ؛ شتىكم لەلای خۆمەوھ دەبەرچاوگرتوھ، گوتم بەلكە ئى بتوأم كارىكى بۆ ھاو شارپىيەكام بە خزمەت بگەيەم...)) بۆ تاقىكردنەوھى ئەو ھەوالە دە دەموچاواندا، تاوئىك راوھستا. دياربوو دللى بە قسەكەى خۆش بوو. لىي زىاد كرد: ((بەھەر حال، بەيانى تەشريف دىننەوھ)) (گىنامى، بەيانى دەچىنە سەرى!)) (بەلایى مەنەوھ خراب نابى ئەگەر سكالانامەيەكى بۆ مەشەدى خانى بنوسن، و بەدەستى خۆيان بىدەنە دەست خودى جەنابى ھەزەرتى ئەجەل- ھەر راست لەسەر لىواری چۆمى بەردەمى پىشوازيكەرانىش دادەبەزن. بنوسن مندال بوو، و كارىكى مندالائەى كرووھ، نەيزانىوھ، لە بچوكان خەتا، و لە گەوران عەتا... پىم و ابى بى جى نابى...)).

بابه گیان وهك رموزنه‌ی دیتین له‌جیتی خۆی مات و سه‌سام ده‌پروانی. کاتی جه‌ناب ره‌ییس شه‌و سه‌سامییه‌ی بابه‌گیانی دیت گوتی: ((به‌لّی، ئیدی...)) و شه‌وجا دا‌یدایه‌ تورکیه. به‌ تورکی له‌ بابه‌گیانی پرسى ((مندالّه‌کان تورکیه ده‌زانن؟)).

بابه‌گیان گوتی نه‌ء، ته‌نیا شه‌و و دایى ده‌یزانن. جه‌ناب ره‌ییس به‌ تورکی گوتی: ((ناخر، هه‌لا‌توه... چه‌کی شه‌فسه‌ریکیشی ده‌گه‌له‌ خۆیدا فراندوه... له‌ ناوه‌ندی ئوستاتیوه یانرا نووسیوه. شه‌لبه‌ته ده‌بخشن- شه‌م شتانه‌شیان به‌و دوا‌ییانه هاویشته‌ته سه‌ری، خۆ ده‌زانى ده‌لّیم چی؟... هه‌رچنده‌ خوا بۆ خۆی ده‌زانى... له‌وانه‌شه شه‌وه هه‌ر شه‌ویش نه‌بووی)).

ده‌و ده‌مه‌یدا ده‌نگی خشیه‌ی پییه‌کیش له‌سه‌ربانییه‌وه هات. هه‌موو خۆمان واپیشاندا که‌ گویمان لیته‌بووه. له‌ زگ و سینگ هه‌لچوون و داچوونی بابه‌گیانییه‌وه دیاربوو که‌ تووشی شله‌ژان و نارعه‌تییه‌کی زۆره. بابه‌گیان شه‌وق ما- ره‌نگی په‌ریبوو. کاتی جه‌ناب ره‌ییس راوه‌ستا، به‌روخساریکی ته‌واو سه‌سامه‌وه- زۆر ئاساییانه- گوتی: ((راستیت ده‌وی؟!)) داییش هه‌روا سه‌سامی به‌روخسارییه‌وه دیاربوو- یانی ده‌گه‌ل شه‌و نیگه‌رانییه‌ی هه‌موواندا، شه‌ویش سه‌سامی خۆی ده‌رده‌پری. بابه‌گیان لی‌ی زیاد کرد: ((گالته ده‌فه‌رموون!)) و روخساری سامناکی لی‌ نیشته: ((باشه ئیستا شه‌و گیله‌ رووی ده‌ چ ده‌رکیکی کردوه؟... عه‌رزى جه‌نابتیان نه‌کردوه؟...)) شه‌بولفه‌تخ خان گوتی: ((ئیدی شه‌وه‌یان نازام...)) و بی‌ وازانه گوتی: ((ته‌گه‌ر بزانییابه ئیستا لی‌ره نه‌ده‌بووم...!)) بۆ پینه‌کردنی شه‌و هه‌له‌یه‌ی کۆکه‌یه‌کی کرد و به‌سه‌روچاویکی نیگه‌رانه‌وه رووی ده‌می ده‌ هه‌مووان کرد گوتی: ((به‌هه‌رحال، مه‌شه‌دی، مه‌شه‌دی خاتم، مندالینه... مه‌ردی خودای بن ده‌ستمان ده‌زاخی نه‌نین!)) شه‌وه‌ی به‌ فارسی گوت. بابه‌گیان هه‌ر به‌و سه‌رو رووه ترساوییه‌یه‌وه- گیژ، به‌لام به‌ پیژانیته‌وه، گوتی: ((نا، جه‌ناب ره‌ییس، شه‌و قسانه‌ چین ده‌یا نه‌فه‌رموون- زۆر دلنیابن! ئیوه چاکه‌یه‌کی گه‌وره‌تان به‌سه‌ر ئیمه‌ و مندالّه‌کانه‌وه هه‌یه. ئیمه‌ش هه‌نده بی‌ چاو و روو و په‌رژین بی‌ لی‌تان شه‌مک نه‌ناس و بی‌ شه‌مک نین... نه‌خیر، دلنیابن!)).

دایى گوتی: ((خودا سایه‌تان له‌سه‌ری ئیمه‌ و مندالّه‌کان که‌م نه‌کا؛ خوا مندالّه‌کانتان پی‌ بی‌لی- بۆ خاتری ئیمام شه‌بولفه‌زل!)) بابه‌گیان گوتی نازانی سکالانامه‌که‌ی به‌کی بنوسی، چونکه‌ بۆ خۆی سه‌وادیکى وای نییه‌ و چه‌زیش نا‌کا له‌ غه‌رباییه‌تییه‌دا که‌س به‌ نه‌ینی مال و خیزانی بزانی.

شه‌بولفه‌تخ خان گوتی: ((کچۆله‌که‌ چۆنه‌؟)) مه‌لیحه‌ی ده‌گوت، و مه‌لیحه‌ش له‌وه و دوا بووه ((کچۆله‌)). هه‌رکاتی بمویستبایه سه‌ری بکه‌مه سه‌ری ده‌مگوت: ((کچۆلی چایه‌کی تیکه‌!)) و شه‌وه‌ی به‌لاوه له‌سه‌د جنیان خرابتربوو- به‌وچاوه زه‌رد و ره‌شانه‌یه‌وه ده‌ روخساری مه‌لیحه‌یه‌وه راما: ((ته‌وانیش هه‌ر نه‌خوینده‌وارن؟)).

بابه‌گیان گوتی: ((بۆ، تا پۆلی چواره‌می خویندوه، به‌لام هه‌نده نییه‌ بتوانی سکالانامه‌ بنوسی... شه‌وماوه‌یه‌ش شه‌وه هه‌ر هه‌یچ که‌ کتیبی لیک نه‌کردۆته‌وه...)) جه‌ناب ره‌ییس گوتی: ((من بۆ خۆم ده‌ینوسم، با هه‌ر ئیستا شه‌و خاتوونه‌ش پاکنوسی کاته‌وه... چونکه‌ باش نییه‌ ده‌ست و خه‌تی من ده‌و به‌سه‌ره‌اته‌یدا ده‌ دۆسییه‌یدا بیت، ده‌نا خۆ شه‌و شه‌رکه‌م نه‌ده‌خسته سه‌رشانی وی)).

دایى و بابه‌گیان تا توانیان دوعای سه‌رومالیان بۆ کرد. به‌لام کاغەز و قه‌لهم و مه‌ره‌که‌ب چیه‌، ده‌وماله‌یدا نه‌بوو. ناچارمنیان وه‌دوای کاغەز و قه‌لهم و مه‌ره‌که‌بی بۆ مالى پوره‌هه‌ نیفه‌ی نارد که‌ کوره‌که‌یان ((میرزا)) بوو. گوتیان بچم و دوو په‌ره‌ کاغەز و مه‌ره‌که‌ب و قه‌له‌میکی له‌وی بی‌نم، و زوو بی‌مه‌وه، و وریایم مه‌ره‌که‌به‌که‌ نه‌رێژم و نووکی قه‌له‌مه‌که‌ش نه‌شکینم؛ ده‌رباره‌ی سکالانامه‌ و شه‌و جۆره‌ شتانه‌ش هه‌رله‌لای هه‌یچ که‌سێک باس نه‌که‌م؛ هه‌ر بلیم نامه‌ی بۆلای خۆمان ده‌نووسین.

به‌راکردن چووم، و هاتمه‌وه. زه‌ینه‌ل پاسه‌وان هه‌روه‌تر هاتبوو. هه‌رکه‌ منی دیت دوورکه‌وته‌وه... هاتمه‌وه. جه‌ناب ره‌ییس سکالانامه‌ی نووسی: ((بۆ خاکی به‌ریپی جه‌نابی چه‌زهره‌تی شه‌جەلی پایه‌ به‌رز شه‌میر له‌شکری ریزدار و شکۆداری خۆراوا، خوا پایه‌یان و شان و شه‌وکه‌تیان زیاترکا)). شه‌و ناو و نیشانه‌م تائیس‌تاش وه‌ک دوتینی له‌ بیرماوه. دوابی ده‌ دووسی دێراندا ((زه‌عیفه‌)) سیانی دایى- بوو که‌ عه‌رزى خاکی په‌رۆزی به‌ریپانی ده‌گه‌یاند که‌ شه‌وه عومریکه‌ له‌ داب‌ران و دوورییه‌ جگه‌ر گۆشه‌که‌ی محمه‌د عه‌لی ره‌زایی فرمیسی خوین ده‌رپێژی و بی‌جگه‌ له‌ زاتی په‌رۆزی شاهانه و جه‌نابی چه‌زهره‌تی شه‌جەلی پایه‌ به‌رز شه‌میر له‌شکری شکۆدار به‌ولاوه جیه‌کی دیکه‌ی نییه‌ هانای بۆ به‌ری داواکارییه‌کی خاکه‌رایانه‌ی بی‌ ده‌سه‌لاتانه ده‌خوازی که‌ مه‌رحمه‌ت به‌فه‌رموون به‌چاوی لی‌بودن و به‌خشینه‌وه چاوپۆشی له‌ ((جگه‌رگۆشه‌)) که‌ی به‌فه‌رموون که‌ زۆر به‌داخه‌وه کاریکى نه‌زانانه و مندالانه‌ی شه‌نجامداوه و به‌و نه‌زانییه‌ی ژبانی بنه‌ماله‌یه‌کی شیواندوه و تیک و پیکی داوه و دایکیکى زه‌عیفه‌ی توشی ده‌رد و غه‌م و که‌سه‌ران کردوه. تا شه‌و ((زه‌عیفه‌)) یه‌ هه‌یه و

عومری ماوه دسته و نزا روو له خوا بۆتان بپارێتسه و خوا زاتی پرۆزی شه هیریاری و جه نابی هه زه رتهی ته جه لی شكوډار ده بن بالی خۆی گری.

جه ناب ره بیس سكالانامه كهی خوینده وه - تابلیتی چاك بوو. هه موومان له هه موو زانست و زانینه، مات و سه رسام و شهوق مابین و شهومان ده نیو سه رنجه كانی خۆمانه وه لولدا - به تاییه تی وشه ی ((زه عیفه)) ، ((ده ردی جودایی))، سینییه کی نخون کرده وه و چوار مه شقی له به رده می سینییه كه دا پان بۆوه و به هه ر شیوهیه كه بوو به خه تیگی شه ش ته قه ل و مانگه شه وی سكالانامه كه ی له نوی نوسییه وه. پیده چوو جه ناب ره بیس ده ستنوسه كه ی خۆی ده سوپی هه اویشتی - و ئاره زووی روینی کرد؛ چونكه هه روییه ده یگوت هه ست ده كا مه شه دی خانم ته ندروستی باش نه بیته. ده ده می روینیدا، تیه له چاویکی له جی پیلانو دانانیوه پرا گرتوه ژووری پاشخانی - هه ره كه چاوی كه وته سه ره شه وی سه ری بابه گیانی بی تیختیار شو بۆوه و لیوه كانی تیک هه لقرچاندن - ئامۆژگاری کرد كه به یانی سكالانامه كه ده با، با هه ره به وه ده سته ی ژیرچه نه ی عه بابیه كه ی پینگرتوه سكالانامه كه به به رسینگی خۆیه وه بگری تا له دووره وه دیار بیته، و شه و جا بیته بیداته ده ست جه نابی هه زه رته ی شه جله. ژوری پۆزش له وه ی هی نایه وه كه به وه ناوه خته هه راسانی کردین، و بابه گیان له وه لاملدا ژوری سوپاسی شه وه کرد كه لوتفیان فه رموو و به نده نه وازی کردون. چرایه كه هه ره زوو ره پیش خرابوو؛ مه لیحه له وه سه ری دالانیوه له سه ر پلیكانه كان چاوه ری بوو. بابه گیان جه ناب ره بیسی تا سه ری كو لانی به ری نكرد. دابی یه كجار دلخۆش بوو. پیم و ابی ده دلی خۆیدا وای دانابوو كه هه ره شه وه نده به سه شه هریار یا جه نابی هه زه رته ی شه جله - بزانی به ندی ده كه ی كاریکی نه زانانه ی لیقه و ماوه و ((زه عیفه)) كه شه و روژ فه رمیسی جودایی ده ریژی و پیی وایه تاییته هه ره دوعایانیان بۆ ده كا. شه وه ده می گومان له وه دا نامینی چونكه بۆ خۆشیان ساوكن و جه رگیان هه یه، بی دوا كه وتن، كه مه تر خه مییه ((جگه رگۆشایه تییه)) به چاوی به خشین چا و لیده پۆشن و شه وه به دوعا گۆیه كان ده سپرنه وه.

تا بابه گیان نه گه رایه وه كا كه نه هاته وه ژووری ناومالی؛ كاتیكیش كه هاته وه ژور شه لاه ژابوو. به بابه گیانی گوت: ((چه ندم هه زه ده کرد ئیوه لی ره نه بان تا نه زانییه كم پیشاندا بایه تا ماوه له بیری نه چیته وه... په حا! من داوای لی بردن بكم! شه دی شه وه كه سیک نییه له وه بی شه ره فانه بپرسی كه من گونا هم چ بووه...؟

بابه گیان گوتی: ((هه رچۆنیکی بی، یه کیکی ئاوا ده نیواندا هه رچا كه. به قسه ی پیشینان بز نه كه ره ی جوانتره. دیسانه وه ش هه زار ره حه مت له بابی كه ده وه ته نگه ده یه یدا هاته وه و شه و رینیامیه ی کرده وه... هه رچه نده پیم و ابی بۆ قسه و باس و خوا سانیس هاتبوو... شه گه رچی به دلی خۆی، هه ره له رووی خۆیه تی و هاوشاریه تییه وه نه كرا سه ریکی له پاشخانی خوار کاته وه. به لام سه رنجه كانی شه وه یان پیشانده دا كه بی مه به ست نه هاته وه... سه ره رای شه وه ی كه ده نگی خشییه ی پییه كم له سه ربانییه وه بیست...)) هه موو هه ر بیستمان، و كا كه گوتی كه له پاشخانیوه ژور به ئاشكرا ده بیسترا. بابه گیان له درێژه ی قسه كانی دا گوتی: ((به هه رحال، به لایه ك بوو هاتبوو به لام سوپاس بۆ خوا وه خیر گه را)).

كا كه سكالانامه ی به لاره په سه ند نه بوو، ده حالی نكیشدا كه هه موو هیوا و ئاوات و ئومیدی دابی به وه وه به ندبوو. بابه گیان ده گه ل رای كا كه یدا بوو، به لام هه ر گوتیشی: ((تیستا شه وه خۆ زیانیکی نییه - سكالانامه كه بۆ شوینه و نییه هه ره ره ی خراب نییه. تیمه ش به ده م شه وه كاری خۆمان هه رده كه یین. كورتییه كه ی شه وه یان یان چ رییه كه له مه یان ناگری. خۆ شه گه ر پیاوه بی شیه وی كاریکی بكا خۆ هه ر سه به نی راست نایكا - تیمه كاری خۆمان هه ر ده كه یین - خۆ شه گه ر موعجیزه یه كیش له و ئیما مزاده بی غیره ته شه وه رویدا شه و شه ده می ده توانین نامه یه ك بنیرین؛ به لام شه دلی ئاوی نه ده خواره وه... با وایدانیین شه وه به سه ره اته ((تیدی)) هه ره وه كو خۆیه تی و هیچی... لی شین ناییته وه. به هه رحال، تیمه ته داره کی روینی ریكده خه یین، تابزانی دوایه ش خوا چ ده كا. ده حالی كدا كه دابی پییابوو و سووریش بوو له سه ره وه ی كه كا كه هه رلی ره وه مینی تا وه لامی هه زه رته ی شه جله دیته وه، بابه گیان گوتی: ((به لیتی شه وه هه زه رته ی شه جله دانیشتوه و چاوه ری سكالانامه ی خانمییه، تایینی چۆناو چۆنی فه رمیسی جوداییه جگه ر گۆشه كه ی هه لپشتوو - ئم!)) و پیشیشی ده خواردنه وه و ددانی ده چه ره وه ده بردن، كا كه به روویه کی سوور هه لگه را وه وه و چاویکی خه یالاوییه وه زه رده خه نه ی ده ناردن و ناویژی ده کرد. به وه ی ناره حه مت بوو كه ده ی دیت له سه ر وی نیوانی دابی و بابه گیانی تیکده جیت و ناخۆش ده بیته، و خیراخیرا به هه ر بیانوییه كه وه بایه ماچی ده کردن. پیش چوونه وه نیو پاشخانی چه ند جاریكانی هه ردووك ماچکردن.

*

*

*

دەنگى زىكە و هات و هاوار و پەر و بال لىكدانى مريشكى دە حەسارى گەرا، و سىبەرىك بە ھەشتاوى بەسەر پەنجەرەيدا تىپەرى. من و مەلىحە گورجىكى رامانكرده حەسارى- بەلام بىسود. مريشكە بى نەوايەكە پەرىشان حال بو، و بەسەر و پۆتەلاگىكى قرژ و چاوه سوورەكانىيەو سىنگى رەپىش كردبوو و بالەكانى نەختىك شوڤر كردبوونەو، زۆر بەنىگەرانييەو بەرەو جووگەلە ساغەكانىيەو كە پەنايان بردبوو پەنا ناودەستىو چو- ھەلۆ، سەرەنجام بى گويدانە ھاتنەو و هات و بات و بەپەرەوچوون و بەخىرەينانەو ھى حەزرتى ئەجەل، يا بى گويدانە ھىچ خو و خدە و دەستوور و ئادابى گەورە پىساوان، جووگەلەكەى فراندبوو و بۆى دەرچو بوو! دەستوورى رۆژ، بەقسەى مرۆى ئەم سەردەمە، ھەرتىك پەراندى كار و نىوەكاران بو. داىي بەدواى پەيسەرى ئەنجامدانى نەخشەكەى خۇيدا چووه مالى پوورە فاتمى و سەر و بنى كارەكانى دىكەشى ئەوھبوو كە دەبوو سكالانامەكە بدا. منىش ھەر لە بەيانى زووهو رامگەياندبوو كە دەچمە سەيرى. خۆشەختانە لە جووگە فراندنەكەيدا داىي لە مال نەبوو. برپاروابو مەلىحە لە مالى بى. ئەلبەتە كە ھەمىشەش ھەر لە مالى بو، بەلام ئەجەرە ھەر بەراستى دەبوايە لە مالى بى، بەتايبەتى دە سەروپەندى ھات و بات و ھاتنەو ھى جەناياندا ھاتوچۆ بە بەردەركى مەدا كە سەرەرى بو، زۆر لە رۆژانى پىشوو تر زياتر بو. برپار بو ((لەمال بى))، دەركى باش داخات و تاھاتنەو ھى داىي دەركى لە ھىچ كەسىكى نەكاتەو، و كاكەش ھەر لە پاشخانيدا بىت و نەيەتە دەرى. كاكە گوتبووى ھەرەكو دوتى ئىسراحت دەكات؛ پىشى گوترا بوو كە ھەر دەبى ئىسراحتى بكا چونكە پەنا بەخوا رىيەكى دوور و درىزى لەبەرە، تا زياتر ئىسراحتى بكا چاكتەرە. ئەلبەتە ئەگەر وەرەزىش بو- دەتوانى، زۆر بە وريايىيەو، ھەر لە پەنجەرەپرا سەيركات و ئەگەر ويستىشى با رى و رەسى پىشوازييەكەش

بىنى، بەلام وا چاكتەرە سەرى لە پەنجەرەپرا نەھىننەتە دەرى و خۆى ئاشكرا نەكا، چونكە مالىكە لەژىر چاوه دىرى داىي. پىشوازي ھاتنەو ھى حەزرتى ئەجەل- حەزرتى ئەجەلەكانى دىش- ھىندەى نەخايدان و ھىندەش پىپىچ و خەم نەبوو- بەقسەى لىكۆلەرەوان ھىشتا چ پىشكەوتن و پىنگەيشتىكى وا لە مەيدانىدا وەدەر نەكەوتبوو و نەگەيشتبوو تا بە دەستووردى و لەوختدا ھەوال و باس بگەنە جىي خۇيان. ھەرەك جارن، حەزرتى ئەجەل پىش نىوەرۆيە دەگەيشتنەو جىي، چونكە گوايە دواى نىوەرۆيان ئەو رىيە مەترسىدارە: ترسى توشبوونى ياخيانيان دەكرد. ھەريۆيەش رۆژى ھاتنىيان لەپىشدا ئاشكرا نەدەكرد. ئەجەرەش ئىمە بە رىكەوت ئەوھمان زانىبوو.

ئەلبەتە ئەو قسانەى سەرەو ھەموو ((پروپاگەندە)) بوون؛ شتىك بوون ناھەزان بلاويان دەكردەو. دەنا ئەو ديارە كە حەزرتى ئەجەل ترسى لە ھىچ كەس و لە ھىچ شتىك نىيە، بە ((كردەو))ش كەس نەيدىبوو بۆيە گومان لەوھدا نەبوو كە ترس ھەر بە خەيالاتىشدا نەدەھات. كى رىي دەكەوت ھىندەى لى بچتەپىشى ھەر روخسارىشى بىنى، جا چ جاى ئەو ھىندەى لى نزيك بىتەو بىتە ماىيە مەترسى- خوا نەكا! ئەو كفرىكى گەورە بو.

كاتى ھاتنى، دوو كاتمىرى مابو بۆ نىوەرۆيە، بەپىچەوانەى جارنەو تەنيا كەنناسى شارى كە ئەو پىش ھەر لەبەر خودى جەناب رەببىسى بو، بلووژىك و شەرۆلىكى زەرد، بى سۆرانى و كاسكىتەك لەسەر، دەحالىكدا كە سەتلەكەى وەك شتىكى گروپيان بالىك دوور لە خۆى بەدەستەو بو، لە كۆلانىپرا پەيدا بو، بانگى لادىيەكى كوردى دەكرد، سەتلەكەى دەدايە دەستى و ((فەرمانى پىويستى)) بۆ دەردەكرد و بۆ خۆشى دەستى دە كەلەكى دەناو لە دوورەو رادەوستاو چاوه دىرى كارەكانى دەكرد. تەننەت جارى واشبوو كابرى وەبەر شەقان دەدا، كە بۆ سەتلەكەى بە تەواى پرنەكردوو يا ئاوەكەى بە نالەبارى بەرپى ئوتومبىلەكەى حەزرتى ئەجەلدا كروو! چونكە رىي قىرتاو ھەرنەبوو. من ئەو سەردەمە زۆر مندال بووم و بىنگومان ماناى بىدادىم بەچاكى نەدەزانى. بەلام شتىك ھەبوو، ئەو پىش ئەوھبوو كە ھەردە و سەروپەندە كورتەيدا ھىندىك رووداوى خىزانىمان بۆ ھاتنە پىشى، دەگەل ئەو ترس و لەرز و دلەراوكى و رى پىوانە و ھەست بە سەرشۆرى و نالەبارى كردنە، رىيەكى دوور و درىژم لە قەلەمپەروى ھەست بە نازار و ئەشكەنجە و ناخوشىيان برى. پىشتر بە بىانووى عەجەم بوونىمەو، نازارى

بیدادیم له نیتو مندا لاند ا ههست پیکردبوو. له بیرمه، هر که مندا لیکي له ته مهنی خوځدا له کولانی به تنیا وه گیری دینام فیتیه کی لیده دا و له چاو تر و کانی کیدا روه مندا لیکم وه سه ر ده گه پرا و خړ ده بونه وه و گالته یان پینده کردم، لچ و لیویان لی باده دام و زاریان لی خوار ده کردم هوه، و ورده ورده لیم ده هاتنه پیښی، تا خوځیان هه لده دامی و گوئیان راده کیشام و هه ل ده هاتنه هوه؛ جاری وا هه بوو به رده بارانیښیان ده کردم. ده مه ویست خو قوتار کهم و هه لیم، به لام له لایه کیسه وه غیره تم قبولی نه ده کرد و له لایه کی دیشه وه که بمویستبایه هه لیم دنا وه خوځیان ده گرت هوه و ریی هه لانیتم نه ده ما — تا سه ر ه نجام ده ستم ده کرد به گریانی. روژیکیان کوری کاک سلیمانی که تازه له خویندنیپرا هاتبووه و کتیبیکي زله ی ته ستوری دهن هه نگلیدا بوو که هه موو که سیک خوژگه ی پی ده خواست فریام کهوت: هات و له مندا له کان قه لس بوو. له وه ده میه وه بوینه ناشنا: یانی هه ر کاتیکی که بیانیایه یه کتری من بی نیختیار به دوو چاوی پر له شادی و روخساریکی پر له متمانه وه به روه لایه وه ده چووم و ته ویش ده ستیکي به سه ریدا دینام و به فارسی ده گه لندا دده وا: وه که ته وه ی که که ی ده چمه قوتابخانه، چهنده خوشک و برام هه ن، کامیام زیاتر خوژده وی، شار خوژه یانه نا، و تاوا له م جوړه قسانه ...

جاری و ابو، هه ستم ده کرد که ته وه ش هه ر بیدادیه که کوردیکي لادیسی ده لینگ هه لکراو دینن و ناچاری ده که ن سه ر جاده ی ناوړښین کات یان دایه رده ی پو لیس خانه یان پی ده مالی و پیان خاوین ده کرده وه، و خو ته گه ر نار ه زاییه کیشی پيشان دایه ی یا بیگوتبایه یشی هه یه و ده بی زوو بگه ر پته وه گوندی و به کاره کانی رابگات، ته وه باریان کوته ک ده کرد. راسته هیشتا نه مه د زانی بیدادی ده دنیایه دا به هیژ و توانایه و ناریشه که زور له وه قسانه گه وره تر و به ولاره تره، یا بیگومان ده وه ته مهنه یدا نه بووم یا ته وه کارداره نه بووم که بچم و هاویه شیییه ده بیدادییه دا بکه م یا نه که م؛ به لام ده زمانی که به کوردیکي بیچاره پیکه نین که مراد سپوری پاسه وان لیده دا ته وه ش هه ر هاویه شی کردنی بیدادییه یه. هه ستی ته وه م ده کرد. ته نانه ت هه ر به دیتنیشی غه مبار ده بووم و خه فه تم ده خوارد به لام به داخه وه زور جارارن ده گه ل هه موو مندا لندا ده و پیکه نینانه دا هاویه شیم ده کرد — هه ر وه که نیستای ته وای خه لکی. ته گه ر پیښنه که نیبام به لانی که مه وه هه ستی په سه ندیییه زور لیکردنی مرادیم به لاره زیاتر په سه ند بوو تا ده گاته ته لادییه بیته وایه. ته لبه ته ته وه ش هه بوو: ته وه دور و زه مانانه نه که هه ر من به لکه هیچ که سیک له خه لکی نه ییده زانی که ولات و کیشوهریان هه یه و ده بی یاسایه ک

بیانپاریزی... دوایش که زانیان تینه گه یشتن چوون. چونکه خو ته وان یاسا کانیان دانه نابوو و نه شیان نویسوونه وه. کاتیکیش که گوايه تیکه یشتون، له جیاتی یاسا وشه یه کی دییان ده بیژت، ته ویش ته وده میان به سه ر زمانی داده هات که قسه ی فلان ره ییس یا فلا ته فرمانبه ر یان گیراباوه و وشه ی یاسایان به زمانیدا هاتبایه.

دنا خو بوخوځیان کاریان به سه ر یاسا و به کاره ینانیه وه هه ر نه بوو. له بیرمه روژیکي مراد سپور کرده لادییه کی ده لینگ هه لکراوی وه به ر کوتانی دابوو، پیاوه ی بیچاره نار ه زایی ده رده بری و ده یگوت به چ یاسایه کی لیده دا... و مراد هه مدیس به یاسای خو ی وه ریده گه راپیه وه به لیدانی، و نیمه ش به یاسا گوتنه ی کابرای پیده که نین — ته مه ش ته وکاته بوو که تازه چووبوومه قوتابخانی!

به هه ر حال، ریرو ی ته و تمییلی هه زره تی ته جه لیان ناوړښین ده کرد و کاتمیریکیشی مابوو بو هاتنی، پاسه وان بیړه و به وییاند ا راده کرد و ده چوون حاجی و دوکاندار و پیاو ماقول و سه ر وک دایه ره کانیان ناگادار ده کرده وه که ته وه خه ریکه ته شریف دینن، بچنه قه راغ چومی، و چاوه ریښ. شیخ و تیمامی مزگه و تیشیان هه ر ناگادار کرده وه. بو پيشوازییه چ سنووریک نه بوو: هه موو که سیک ده توانی بچی — تا زورتر بی چاکره. مندا لان بی ده ستور و بانگه یشتن ده چوون، چونکه ته وه سه ریه گوران و خو شیییه کی گه وره بوو، ته نیا که سانیکی که له وه پيشوازییه دا به خشرای نه هاتنی بوون ژنان بوون، مه گه ر دایکیک یا خوشکیکی بیته وا که کوره که ی یا براو میړده که یان گیرابی یا نان په یدا که ری مالییان بو سه ر بازییه بر دین یا بیانه ن، که ده هاتن و گوايه سکالانامه ی ده دن — هه ر وه که ته ورزی دایسی. دنا ژنانی دی ته نانه ت له مالییش نه ده هاتنه ده ری. خو ته گه ر هاتباناشنه ده ری و له به ر ده رکی راوه ستابانایه ته وه پاسه وانان نه یانده یشتن، نه که خودا نه خواسته خواگیریک ده جلی ژنانه دا یا ژنیک ده جلوه برگی خویدا هه زره تی ته جه ل به چاوه زاری بنگیوی. ته لبه ته وایان نه ده گوت؛ ته وه یان وه پال چاو و دلپاکیییه هه زره تی ته جه لییه وه دده ا. ماله کانی ته ولولای ریرو ی هه زره تی ته جه ل زور پیش ته شریف هیسانی، راست وه که خه لکه که، ملکه چ و سه ر یان به ردا بووه؛ چاوی زوریه یان نووقابوو، و هه ر وه که خه لکه که، به رامبه ر هه زره تی ته جه ل شه وق و تروسکه ی خو شه ویستییه ده چاوی هیچ یه که له واندا نه بوو.

پیشوازی ده گهڻ سادھي و ساڪاري خۆشيدا هيٺديڪي ناريڪي هر هه بوو، كه گرنگترينيان شيوهي راهستاني پيشوازيڪهران بوو- ياني ريڪويڪي و ريزبهندي راهستاني، كه كي له سهرووي ڪيوه بوهستي، تا ٿاوت ده ايهوه، هر له چاوتروڪانيڪدا، ده گهيشتيهوه تهوسهري ريزي، ريزه كه هميشه ناريڪ و خوار و خيچ بوو، وه ماري ڪوژراو، چونكه هر يه ڪيڪ لهولاهه دههات و بهنرمه ڪوڪيهڪ و يارمته تي ٿانيشڪي و گوتني ((بي زهههت)) ڪيهوه دهناو ريزه كه پيدا جييه ڪي بوخزي ده ڪردهوه و هممووي به سهريه ڪدا ده اناهوه! له پيشدا پاسه وانينڪ هاتبوو و هر راست وهڪ وهستي ديواوي كه نه خشه و خهتي ژوراني پرڙي خه تيڪي راستي به گهچي رشتبوو كهوا چاوهرون ده ڪرا سنوريڪ بي ڪس نه يهه زيني و بهولاهه نه رواو له خهتي لانهدا. بهلام همموو هم پيشدهستيانه چ سوود و ڪاريگهريه ڪيان نه بوو. ده ربهري شيخ و نيماميش تاريهه كه زور لهوهي توندوتيزتر بوو. له سهريچي راهستاني به ردهوام له نيوان هم دوواندها تهوه ههراو ناڪوڪي بوو، و همموو جاريڪ دواي ته شريف بردني هه زهتي ته جهل يا هر خاوهن مه قاميڪي دي داويني تهو ناڪوڪيهه زياتر هه لده ڪشا، له بهر تهوهي له وانه بوو هه زهتي ته جهل يا هر ته جهليڪي دي كه ته شريفان دينا له وانه بوو ئي چند قسيڪان ده گهڻ نيمامي بڪات و به شيخي رانهگا، يا به پيچه وانهوه، تهوده مي تهوه گه په ڪي به رهوه شانازي به سهر گه ره ڪي سه رهوه ده ڪرد و فيز و ثيفادهي له سهر ليدهدا و مه ته له ڪي داويشتي، چونكه نيمام و شيخ، شاريان ڪردبووه دوو گه رهڪ، تهوهش له به رهوهي كه مائي نيمامي له گه ره ڪي به رهوه و ماله شيخي له گه ره ڪي سه رهوه بوو. هر هيٺده بهس بوو مائيڪي گه ره ڪي سه رهوه بگوازيتهوه گه ره ڪي به رهوه - كه زور ڪه مي روودهدا- تا شيخييهڪ، بيته نيمامي و نيمامييهڪ بيته شيخي... بهلي، سه رهه نجام دواي هم همموو ههراو ناڪوڪيهه ڪه ماوهيهڪ دل و ميشڪ و هزي خه لڪي شاره ڪهي به خوه سه رقان ڪرد، وابوو برياردرا- كه نيمام له سهر و هه موانهوه راهستي، و شيخي له خواره ويهوه، و ڪاتي پايهدار ته شريف دينن تهو له ويبي- ياني نيمام- تا ريزي دهوله ته نندان و شادوستيهه ((زانايان)) و گيان فيداياني پياوماقول و سه راني خه لڪي ناسراو به رهري دهوله بگه يهني و دهوله دلنيا ڪاتهوه كه خه لڪ و ناچه كه همموو له بهر روشنايهه ٿاموژگارويهه ڪاني ذاتي پروري شهرياري و فه رمانده و فه رمانه و اواني پايه بهرز ده ته و اوي خير و خوشي و ٿاسايشدا زيان به سهر ده بن و له پارانهوه و نزا بو ذاتي پرور و سهروڪه به ريزه ڪان بهولاهه بير له هيچ ناهه نهوه و سه رقالي هيچي

ديڪه نين. دياره شيخي تهو داره بييه له روز ڪانه نييه كه بهو بايانه بله رزي، خوا هه ٿانگري هه رگيز مهيداني بو ناحهزي خزي به جي نه هيشتهوه. تهو يش بي درهنگ به دواي قساندا دي، پشڪي به ندايه تي و پارانهوه و نزا ي خزي، و له باتي همموو ((زانايان)) و چين و توپزي سه راني خه لڪ و ناچه كه ده سه به ته ي دل سوزي و سهر سفره ي چاوه روانييه ده ڪات و چه ند رسته يه ڪي عه ربه ي خهست و خول يا تيڪه له به عه ربه ي و فارسيه ڪي وشڪ و برينگ به شيوه زمانيڪي ره واني ڪوردي به ري ده ڪات هر ده گه له وهيدا به ياني ٿوميده واريهه ده ڪات ڪه ذاتي پروري هومايوني و دهوله تي شهرياري ههروه ڪي جاري جارانه له چاوديري خه لڪ و ڪومه لگادا دريغي نه فه رمون. با ته وهند هه بلين ڪه مه بهست لهو ڪومه لگايه، يه ڪه و دهردو شه خسي تهو بوو و نينجا ته گه ((دهولهت داواي دهست نيشان ڪردني فه رموو، تهوا تهوده مي نيمام و خه لڪاني ديڪه ن. جاري واشبوو تهو هه لانه هه لنه ده ڪه وتن و نيمام هر هيٺده پي راده گه يي كه عه رزيانڪا كه خزي نيمامه و تهوهي ته نيشتيهوه شيخه، تهوهي ديش... وهڪ تهو خاني به ختياريه ي كه به قسه ي يه ڪيڪ له ٿانسانيان له يه ڪيڪ له سه فه ره ڪاني شادا بو باشور، دهستي خه سهروي- ڪوري- ده گري و له پيشه وه ي پيشوازيڪه راندا راده وهستي و ڪه شا ده گاته جي دواي نيكلامي گوتبووي: ((به ننه (به نده) ته رشده، به ننه زاده، خه سهوه)) و به دهست ٿامازي ڪردبوو - ڪه ياني خه سهوه ناچه يه و تهو دوو نه فه ره و ته واني ديشي بيگومان همموو به ڪيري!...

زوريه ي جارانه ڪاتي پيشوازيه هه زهتي ته جهلدا تهو پيشهاتانه رووياندهدا: جاري واده بوو كه هه زهتي ته جهل ماندو بوون، يا ڪاتيان نه بوو يا سياسي تايه تي ناچه ڪاني دهولهت پيوستي نه ده ڪرد روي خوشييان پيشان بدن. تهوده م هر به هيٺدي ده پايه وه ڪه بگوتري ((به ننه نيمام، ته نيشتي به ننه شيخ... ته واني ديش... پياو ماقولاني شار!)).

بهلام به شيوهيه ڪي گشتي وابوو كه له پيشدا گوتم، ده و ڪات و شوينانهدا هه زهتي ته جهل له ٿوتومبيلي دههاتنه خوازي و ده گهڻ ٿاماده بوواندا تهوقه يان ده ڪرد، و تانيوهي ريزه ڪه ده چون. هر ڪه له نيمام و شيخ رهت ده بوون همموو ريزه ڪه، پيڪه وه و جاري وابوو ڪومه ليڪ له وديوي ريزه ڪه وه، ههردو دهستيان دريژ ده ڪرده پيشي تا تهوقه ي ده گه لدا بڪه ن. بهلام زور جارانه هر ڪه له سهروڪ و نيمام و شيخي رهت ده بوون پيش تهوهي بگه نه ((خه لڪه ڪه)) هر له

ناوهرپراستی ریزیوهرپا دهگهپرانهوه و سواردههوبونهوه، و درپیشتن- و خهلهکهکهیان دهتهپوتوز و لوتف و مهرمهته تی تۆزاییه دهولهتیدبا بهجی دههیشت و هر که دهگهیشتنهوه مائی جهناب سهرههنگی نهوه یهکهو دهردوو موچهی سالانهی دیاریکراوی نیمام و شیخیان (که بیست تمه و دوزاده تمه بو) دهنارد- نهوه نهگه پیتش وهخت نهیان ناردبايه. دواي تپهپرین و رۆیشتیان نهوجا بگره و بهرده دهستی پیده کرد که بهلی، نهو ناوای دهگهله نه میری لهشکریدا تۆقه کردوه و نهو ناوا، و قور بهسهر نهو کهسهش که نه میری لهشکری دهستی لی کیشاوهتهوه و لهبهردهمهوه تۆقهی دهگهله نکردهوه و بهلای ریزهکه دا تپهپهوه! ئیدی نهوه نهو قوربهسهره دهبووه مهخسهره: ماوهیهک گیتو ویز دهبوو: ((ها، که گه ییه بهردهمی میرزا سهعیدی لهپر وهک بلئی وشک بو! نهو پیاوه بی نهوایه ههردوو دهستی رهپیش کردبوو، بهلام تۆ بلئی ههر ناوری شی لیدایهوه - حاشا!)) نهو قسانهیان بهدهنگیکی دلسۆزانهوه دهگوتن و زهردهیهکی تانه و تهشهرانهشیان ناواخن دهکردی. تا چند رۆژیکان ئیدی نهوه باس ههرباسی قهد و بالآ و قهلاقت و زهردهخهنه و ئوتومبیلی حهزرتی نهجهل بوو.

ری و شوینی پیشوازییه لهوبهری چۆمییهوه بهرپوه دهچوو، که بهلانی ههره زۆرهوه شهست مهتر له مائی مه بهولارهتروه نهبوو. خهلهکی بهسهر پرده چهپههکهیدا دههاتن و دهریزییدا رادهوهستان.

ریکویچی ((ریز))هکه بهمل سهرۆکی پۆلیسهوه بوو. پهخشداریش دهچوو له تهکیهوه رادهوهستا و جارجاره تیوهریخیکی تیوهردینا که گوايه نهویش دهکارانهدا نهخشی خۆی ههیه.

نهلبهته که پاسهوانهکانیش بیکارهیهک نهبون: بهردهوام دهگهله مندالاندا ههرايان بوو. نیمهه مندال بهخشکهیی خۆمان دهگهیانده نهو سهره و سهری ریزی و ریزهکهمان وهک کهوانهیی خوار لیده کرد. تا لهپر پاسهوانهکان نیمههیان وهبیردههاتهوه و هیرشیان دینا و دادههاتنهوه بهردان ههلهگرهوه و بیانهاوین- و نیمه ههلههاتین، تا دیسانهوه بهخشکهیی بیینهوه جیههکهی خۆمان و نهو گه مه و گالته بازییه تا هاتنی ئوتومبیلی حهزرتی نهجهلی ههر بهردهوام بوو، و نیمه نیمچه نازادییه کمان دهستگیردهبوو... ههرچهنده له سنوریشمان تی نهدهپهپرانده. ئوتومبیلهکان ههمیشه دووان بوون: یهکیکیان ئوتومبیلی خودی حهزرتی نهجهل بوو، که دهتگوت بهلیفکه و سابوونی شوژاوه و تازه له همامی هاتۆته دهی، وهک ناوینهیی

دهبریسکایهوه- پیش نهوهی بگاته جی و بیته نیو شاری، لهرییه له نزیك چایخانهکهی رهسهقهلاتی دهیانشوش- و بهدواشیدا ئوتومبیلیکی زهیتونی به ههوت ههشت سهرباز و گروبانیکهوه که پاریزهر و پاسهوانیه حهزرتی نهجهلیان پینک دیناوه دهگهپرانهویدا نهو کهسانهشی تیدابوون که نهسپی چاک، یا شتیکی بهزاران خۆشیان ههبوو، که تا نهوکاتی پیشکهشیان نهکردبوو و سیاسهتی ناوچهکهش وای دهخواست که ههبوونی نهمانه دهبیته هۆی تیکچوونی ئاسایشی ناوچهکه، تا ورده ورده لییان دهکۆلنهوه و گومانیان لهسهر نامینی. رییهکه له قهراغی چۆمییهوه دهستی پیده کرد و بهدهشتیدا، تا داوینی چیای دهپۆیی و دهگهیشته باغی میرزا رهشیدی، که ههمووی رهزی میوه تری بوو. ههر که دهگهیشته باغی پیچی دهکردهوه و له چاوان وندهبوو. شیوهی هاتنی ئوتومبیلهکان ریکخراو و دیاربوو: ئوتومبیلی پاریزگارییه له پیشهوه، و ئوتومبیلی حهزرتی نهجهل بهدووری سهده مهتر له دواوه. کاتی هاتنی، ئوتومبیلی پاریزگارییه ههر که له باغی میرزا رهشیدی تیدهپهپری رادهوهستا و ئوتومبیلی حهزرتی نهجهلی وهپیش دهکوت، نهوجا ئوتومبیلی پاریزگارییه بهدووری سهده مهتری که لهپشتهوهپا دههات. کاتی ئوتومبیلی حهزرتی نهجهلی دهگهیی بهردهمی ریزی پیشوازییکه ران ئوتومبیلی پاریزگارییه له دووری سهده مهتری شوینی دیاریکراوی خۆی، رادهوهستا، بۆ نهوهی نهو تهپو تۆزهی بهدواوهیدا دیت پیشوازییکه ران و جهنابی حهزرتی نهجهلی نارهحهت نهکات. که لهراستیشدا وهک بلئی نهو گهرد و خۆل و تهپوتۆزهش تۆتیای چای پیشوازییکه ران بی وابوو.

سهعاتیکی مابوو بۆ نیوهپۆیه که گهرد و خۆل و تهپوتۆزی خوار باغی میرزا رهشیدی مژدهی هاتنی حهزرتی نهجهلی راگهیا. ئوتومبیلی پاریزگارییه (نیسکۆرت)هات و لهسوچیکی خوار باغی میرزا رهشیدییهوه راههستا، و ئوتومبیلی حهزرتی پۆلیسان گۆرا؛ سپی بوو، شین و مۆر ههلهگهرا، زهردبوو و روممهتهکانی تیک قوپانهوه. ههروا بهسهر ناماژهی پاسهوانیک و پیهکانی خۆی کرد و ههناسیکی قوولی ههلهکیشا؛ پاسهوان رایکرد و بهدهستهسرپکی چهکهکانی جهناب رهییسی سرپنهوه. جهناب رهییسی خۆی راستکردهوه، توند و تۆلی قایشی پشتیی به تاقیکردهوه و دهستیکی پیدا هیئا، و گوتی: ((برایان، ههریهکه لهجی خۆی!...)).

ئەوجا دەستى برد و شاۋرەكەى راكىشا. شاۋر لىدانەكەى دەگەل ھەزرتى ئەجەل بو. ھەرچى چاۋ ھەبوون دە ئوتومبىلەكەى ھەزرتى ئەجەلەۋە رامابوون و ئوتومبىلەكەى ھەزرتى ئەجەللى دە بىلبىلەى ھەمور چاۋەكاندا بو. يەك دوو نەفەر كە بەھەشتاۋى بەسەر پىردە چەپەرەكەدا تىپەرپىن، بەراكە راکە لەرىزەكە نىزىك دەبوونەۋە؛ بىدەنگىيەكى مەرگ ناسا ئەۋ ناۋەى داگرت، و سەرنجى ھىچ پاسەۋانىك، ھىچ زىندەۋەرىك جگە لەۋەى بۆ پىشەۋە بەھىچ لايەكىدا نەدەگەرا...

پاسەۋانىك بە ئامازەى جەناب رەببىس لەۋانىدى جودا بۆۋە و كوردىك كە بەخۆى و كەرو بارەدارەكەيەۋە لەرىلى لاي سەردەشتىۋەرا نىزىك دەبۆۋە رايگرت و بۆخۆشى بەلاى كەرەكەۋە جوت پى، راۋەستا. لەۋلاترەۋە كەرىكى بەرھەلدا دەنىۋىگىيادا كەتتوبو و قەلىك كە مرخى لى خۆشكردبوو لەسەر پىشتە برىندارەكەى ھەلىشتىبوو و بە دەندوۋەكانى ۋەرگەراپۆيە؛ دوورا و دووريش سەيەك بەسەر دەستەكانى خۆيدا كەتتوبو و دەسەرورچاۋە بىۋازەكەى كەرەكەۋە رامابو. ئوتومبىلى ھەزرتى ئەجەلى نىشانەى تىرى ھەموو سەرنجەكان بو. لەۋ سەرى رىزىۋە، چەند ھەنگاۋىك لە رەببىسى پۇلىسان بەۋلاۋەترەۋە، دايى خۆى دە سەرىۋىشى نويۋىۋە پىتچابوو و سكالانامەكەى ۋەك دەستەسپى ئەۋ تاۋانباركراۋە نازاۋ بە جەرگانەى بەكوشتنى، كە لەبەر نازايەتتە، تا ۋەختى تىربارانكردنى بەسىنگى خۆيانەۋەى دەگرن تا جەللادەكانيان سەر دلپان بەكەنە نىشانەى تەنەنگەكانيان، ناۋاى بەخۆۋە نوساندبوو. سەرۋكى پۇلىسان بەرىزىتى راگەياندا؛ ((براىان، با كلاًۋەكانيان دانپن، ئىدى كەس دەست نەجولپنى!)) سەرۋك دايەرەكان بۆ دواجار دەستىكىان بە يەخە و داۋىنى چاكەتەكانياندا ھىنايەۋە و دەستەكانيان ۋەك كاتى نويۋى شىعان بەم لاۋلادا بەردايەۋە... ئوتومبىلەكە ھات و لەبن دارتوۋەكەۋە راۋەستا. سەرۋكى پۇلىسان بە رەنگ و روۋىكى لەپىشان پەرىۋەتر، دووبارە گوتتەۋە: ((ھەر كەسە و جىپى خۆى!)) ئاگادارى دا ((ئا-گا-دار)) گروبان ناسرخان بەرەۋ ئوتومبىلەكەيەۋە راكرد، و لە چەند ھەنگاۋىكەۋە، دەست بەلىۋى كلاًۋەۋە جوت پى راۋەستا- چووبو دەركى بكتەۋە، بەلام ھەردە و دەمەيدا ئەفسەرىكى كەلەگەتەى چەكە لەپى لەپىشەۋەى ناۋ ئوتومبىلەكەۋە دەرىپەرە دەرى- ئىسماعىل خان بو- دەرگاگەى بۆ ھەزرتى ئەجەل كەردەۋە، خۆى لەلاى دەرگاگەۋە، دەستىكى بەلىۋى دەركىۋە و دەستەكەى دىشى بەلىۋى كلاًۋەۋە، ھەروا دە ئامادە باشىيەدا مايەۋە، تا ھەزرتى ئەجەل بە نەقە نەقەۋە ھاتە خوارى و چەند ھەنگاۋىكان ھاتە

پىش. ئەوجا ئىسماعىل خان دەرگاگەى داخستەۋە و ھەرلەۋى دەست بەھەۋاۋە راۋەستا، ھەزرتى ئەجەل بەخۆى و بەقەد بالاكورت و ورگە مام ناۋەندى و ئەۋ سەرورچاۋە چىرچ و پىر و داچراۋا و لەخۆراۋى و خود پەسەندىيەۋە، و بەۋ روومەتە شل و روخسارە خرو داتەپىۋەۋە گەرمای ھىچ ھاۋىنىك و سەرمای ھىچ زىستانىك كارى خراب و كارىگەرى نەكردبوۋە سەرھەلاۋسان و پىف كرتىيان و بەۋ زەردەخەنە لەخۆبايەى كە لە روۋيدا شەپۆلى دەدان، ھاتە پىشى، بەرپرسەكان ھەموو ئىكلاميان كىشا، رىزەكە ۋەجوللە ھات، پاسەۋانان دەستى سەلامانىان بەرزكردنەۋە، ئىمام و شىخ چەمىنەۋە، پاسەۋانى لاي كەرەكەشەۋە، بەرامبەر ھەزرتى ئەجەلى دەستى سەلامى ھەلىنابوو و لە دوورەۋە دەلەرزى، كەرەكە مېشىشى لى مىۋان نەبوو، سەرۋكى پۇلىسان تاتوانىبوۋى زگى بردبۆۋە ناۋى و سىنگى دەرىپەراندىبوو و لەبەر سەر زۆرھىنان و بردنپش لارەمل سەرى خواركردبۆۋە، ئەۋدەستەى بۆ لىۋى كلاًۋەكەيەۋە بردبوو، بە ئاشكرا دەلەرزى، يانى ھەر بۆخۆى پىشى خۆشبوو بەلەرزى، تا ھەزرتى ئەجەل بىيىنى و بزانى چ سام و شكۆ و ھەيەتتىكى ھەيە؛ دايى جولا؛ پاسەۋان نەبەپشت... دوايى، ۋەك دەشپرن خەۋىدام و خەۋنى بىيىنم... دەنگى تەقەى گوللەيەك ھەۋاى شلەقاند...

خەلكەكە ھەموو ۋەك بروسكەى لىدابين لەجىپى خۆيان وشك بوون؛ ھەزرتى ئەجەل بەپىچەۋانەى ئەۋ ورچەى دەخەۋىمدا دىتتوبو نەك ھەر نەھاتەپىشى بەلكە لەسەر چىنگان و بەماتە ماتە بەرەۋ لاي ئوتومبىلەكەۋە ھەلات... گوللەيەكى دىكە و يەكىكى تىرىش... دەنگى كاكەى گوتى: ((تف لەۋ ناۋچەۋان و بەخت و شانەى!)) دەنگى زىكەى دايى ئەۋ ناۋەى پىر كەرد... خەلكەكە ھەرۋەك چۆن لە پرىكدا وشك بوون ھەرواش كتوپر بەئاگا ھاتنەۋە: رىزەكە، سەرھەتا تىكچىرزا، و راست ۋەكو زەرۋىيەكى خويى پىداكەى لەجىپى خۆى لىك ھەلۋەشاۋ چى لە ھەناۋيدا بو ھىنايەۋە... و لىك چىرا. ئەۋانەى كە تواناى ھەلاتنىيان ھەبوو بەرەۋ چۆمى ھەلاتن؛ ھىندىكىش ۋەك كەرويشكى تاژى بەدواۋە ھىندىكىان راكرد و گەرەنەۋە؛ سەرۋكى پۇلىسان دەۋدەمەيدا كە پىنى ۋابوۋ خەتەرەكە نەماۋ رەۋىيەۋە ھائىكى ھاتەۋە بەرى و بەدەنگىكى فەرماندارانە گوتى: ((بى- جولا!)) ئەۋدە خەلكەى كە لەرىزەكەدا مابوونەۋە، راۋەستان، بى جولا- بەلام دوو دلالتە. ھەر بۆ دلتيابىيە كە بە ئاكام و خەۋن نىيە نوقورچىك لە روومەتى خۆمدا... نا، نەنوستبوم! كاكە بە بلندىيە بالايەۋە قىت راۋەستا بوو، بەروۋىيەكى پەرىۋو دەمانچە بەدەستەۋە؛ و ئىسماعىل خان بەرەۋ لاي ئوتومبىلى پارىزگارپىيەۋە رايدەكرد،

و حەزرەتی ئەجەل خەریکی چوونە پشت ئوتومبیلێوه بوو و دایى ھەروا دەیزریکاند و دەستەکانى ھەلدەتەکاندن، ھەموو ئەو رووداو و پېشھاتانەش دەچەند ساتەوختیکیدا روویاندا- لەسى گوللان زیاتر نەھاوئێژرا- پېمابوو ئەم جارەیان کاکە بەقسەى ئەبولفەتخ خان بەراستى دوچارى کارىکى زۆر (نەزانەتر) ببوو: ھەردووکیان پێکەو، ھەم حەزرەتی ئەجەل و ھەم ئىسماعیل خانى ویکرا بەنۆرە و بەردابوو... ((تف!...)) ئەو دەنگى کاکەى بوو. لەپێشدا وىستى ھەلئى، بەلام سەبرى کرد بۆ کوى؟ خۆ لەو دەشتەى پەنايەك نەبوو- تا کوى ھەلئى؟ بۆ کوى ھەلئى؟... بە پەشۆکاویەو سەبرىکى دەوروەبرى کرد... تەنیا يەك سانىيەى پېچوو... ((بېگرن!)) پاسەوانەکان ھېرشیان کردە سەرى، کاکە بەرگرى نەکرد، تەنیا کارىکى کە کردى ئەو بوو دەمانچەکەى بەدەورى سەرى خۆیدا ھەلسوراندا و زۆر بەرقەو، بەدوو چاوى دەرپەریو، دە ھالىکیدا کە چەناگەى ژىرەوئى ھاتبوو پېشى روخسارى و لەبەر ددان دەچىرەو بردنێى رانەدەو، ستا، بەرەو لای حەزرەتی ئەجەلییەو ھاویشت. دەمانچەکە بە شووشەى ئوتومبیلەکە کەوت؛ شووشەکە ورد و خاش بوو و ھاتەخوارى؛ پاسەوانەکان کاکەیان لەزەوى برى؛ دایى زریکاندى، و خۆى بەسەردادا: خۆى پێو چەسپاندبوو و دەیزریکاند و ھاواری دەکرد و سکالانامەکەى رادەو، شاندا، عەلى میدالى چەند پیلەقەيەكى بەلاکەلەکە و پشتى داويدا، بەلام دایى لە کاکەى ھەر نەدەبوو.

کە خەتەر نەما ئەوجا حەزرەتی ئەجەل لەنوى فووى دە دەدەبەى بەخۆ نازىنێوئى کردەو و لە سوراودانى خەيالى خۆیەو بەخۆکەوتەو و ھىندىکى بەسەرو رووى خۆیدا ھىناو رەنگىکى ھاتەو بەرى، و دەستى راو، شاندا- کە نەکەن لىدەن! و بە سەرۆکى پۆلیسانى گوت کە سکالانامەکە لەو ژنەى وەرگرى- زۆر نامیرانە... ئافەرىن! ئەو یە ئەمىرى لەشکر، کە دەو بارودۆخانەشدا ھەر دەبرى خەلکىدايە! بەلام ئەو ھەش ھەيە ((کە گەورەيى و نەگبەتى ھىندە لىک دوور نین))، چونکە گوتن دەربارەى حەزرەتی ئەجەلى دەنێویدا چ بايەخىکى ئەوتۆى نىيە، لەبەرئەوئى گەورایەتییەکەى لە رەوشتى کەسایەتى خۆیەو نىيە و نەبوو. ھەر لەگەل تەقەى يەکەم گوللەدا ھەرچى رەنگ و روو ھەيە پىنى نەماو کەش و فش و گەورایەتییە درۆزانەکەى يەکسەر سەد پلە دابەزى و بەيەك سانىيە گەيشتەو سەر ھىچ و پووچىيە راستەقىنەکەى خۆى.

کاکە راستبوو، شەرۆلە بە خۆلەکەى زۆر بېباکانە تەکاند. سکالانامەکەیان لەدایى وەرگرت و دایانە دەست حەزرەتی ئەجەل، دایى ئەوئى بە چاوى خۆى دیت- و ئەو ھەموو کارەکە بوو. ھەر دەدەمەشدا پارێزگارەکان و پاسەوانانىش گەيشتنى. سەربازەکان ھەر بەرپێو خۆیان لە ئوتومبیلێ فریدا و ھەر لەدوورەو بەرامبەر خەلکەکە ئەژنۆيان دادان و لوولەى تەفەنگەکانیان دەحەشیمەتەکەى کرد. حەزرەتی ئەجەل وەك چۆن مېشىکى لە پەنا گویى خۆیەو دەرکا دەستىکى ھەلئەکاند- یانى پىويست ناکا... ئىسماعیل خان شتىکى بەسەرگروبان و سەربازەکان گوت، و سەربازەکان ھەستانەو، کاکە کە رەنگى لەرووان برابوو و کتوپر تىکشکابوو و دەلەرزى، بەدەم ھاوار و زىکە و لەخۆدانى دايبەو بەرەو ئوتومبیلێ پاسەوانەکانیانەو برد: لە دوورەو دياربوو کە خەرىکى دەست لەپشتەو بەستنتى بوون. سەرەنجام ھاويشتیانە نىو ئوتومبیلەکەو، ئوتومبیل بەرەو سەربازخانەى وەرئى کەوت. دایى ماو، يەك ھەروا بەدواى ئوتومبیلەکەيدا بالى راو، شاندا و زریکاندى- ھەر راست وەك مریشکەکەى مالىمان- و دوايەکەى خۆى دەخۆلئى وەردا. گوايە بە قسەى خۆى، خۆى بەسەر چەکەکانى حەزرەتی ئەجەلدا داو. ئەلبەتە چ چەکە و مەکە دەگۆرئىدا نەبوون؛ چەکە سیفەتى توانايى و بەھىزى حەزرەتی ئەجەل بوو... پاسەوانەکان نەيانھىشت... چ رى و رەسمىک بەرپێو نەچوو؛ حەزرەتی ئەجەل سوارى ئوتومبیل بوونەو، و لىباندا رۆيشتن، و حەشیمەتیش دەست لە گونان درىژتر ھاتنەو شارى.

بەھەر حالکى بوو دايبيان ھىنايەو مالى- فەيزوللاى بەرگدروو بن پىلى گرتبوو، و ئەويش ھەر خۆلئى وەسەرى خۆى دەکرد، ھاواری دەکرد، سەرورچى خۆى و دەموچاوى خۆى دەرپىنەو، و مندالەکەى دەويستەو. حەشیمەت وەك سوپای بەزىو، کۆمەل کۆمەل، بەرەو شار ملیان نابوو. باس ھەر باسى کاکەى بوو... خوا رەھمى کرد... نىرەکەرىک بوو بۆخۆى... ھەروا پشتىکى دى بەولاو، ترەو بەيەکارى دەدیت... لاوىکى لىو، شاو، بو... ھەر بە خەيالىشى دانەدەھات!... بە چ رقىکەو دەمانچەکەى بۆ سەرى ھاويشت! دياربوو زۆرى دە دلئىدايە (و لە بن لىوانەو يەکى يەك دوو ماشەللا، و بەدزىشەو چەند چاو و برۆ بادانىک). ژنان ھەموو لە مالى ھاتبوونە دەرى. ھەر کە لىيان نزىک بووینەو دايبيان دەنێو خۆیانەو گرت و فەيزوللاى بەرگدروويان نازاد کرد. لە پېشدا ھىندىکيان ناو بەزاريدا کرد تا تۆزىک بىتەو سەرخۆ و تىنىکى دە ئەژنۆيان گەرىتەو، ھىنايانەو لەبەردەرىکى مالى پوورە فاتمىيان دانا. مەليحە

به گريان و په شوکاوبيهوه گه يبوويه... دوايي چند سهره ژنيك دايبيان بردهوه مالى. بهراکه راکه چوموه دوکانى بابه گيانى... بابه گيانيان گرتبوو! به گريانهوه هاتمهوه مالى و هه والى گريانى بابه گيانم به دايى و مه ليحه ي راکه ياند. دوو سى ژن بو دلذانهوى دايى لهوى مانهوه. دايى له لاي روونبوو که تا ئيستا کورپه کيان له سهر بازخانه يدا گولله باران کردووه و ههر له سينگ و رانى خوى ددها، و خوى راده ژاند و پيى هه لا ده گوت؛ و پوره فاميش دلئ ددهايهوه: ((نا، به قوربانتم...)) ته گهر خوانه خواسته، زمانم شكى، شتيكى و ابايه دهنگى ته قه ي دههات... باشه خو ((خانوهه که)) هيندهش دور نيبه... دهنگى دههات- خوانه کا خواهه!) به لام سهر بازخانه که دور بوو، ههرچه نده نهو قسانه فه راموشيه که بوون بو دلئ دايى و نهو له حالئکدا بوو که نوميدى خوى له جياوازي قسه کانى خويدا ددهيتهوه. و بچوکترين مزديه که گهره ترين نوميدى په يدا ده کرد ((... نا، خوانه کا! توخودا گولبه هار به پير ناخوشيانهوه مه چو... جحيله... خودا پشتيوانييه ي ده کا ئينشاللا!...)).

مندالائى به رده رکى رانه ددهوستان يه که يه که و دوو دوو دههاتنه به رده رکى و خويان پيشاندهدا و ده گهرانهوه: ئيدى نهوانيش ده يانه ويست بچم و باسى نازايه تى و نه به ردييه نهو کا که يان بو بکه م که به تهنيا ته قه ي له هزره تى نه جمل کردووه، و تهنانه ت چه که به تاله که شى ههر هه واليه سهرى کردووه...

هيشتا زورى مابوو بو نوئى عه سري که له پر دهنگى ئوتوميبيلان هه مووى قوشقى کردن. چ بووه؟ چ روويداوه؟ هزره تى نه جمل به پيچه وانى جارانييهوه ههر ازوو، نهو يش بهو دواى نيوه رويه، چون ده گهر پيتهوه! دايى دلئ به ريووه: چيان به سهر کورپه که ي... کورپه جحيله که ي- به ندى دلئ که يدا هيئاوه! و کهوتهوه کوشى بيهوشيه. هيشتا نههاتبووه سهر خو به سهر غه ميکى ديدا کهوتهوه- تا فه يزوللا به هه ناسه برکيوه پى راکه يى و گوتى که بوخوى، بهو دووچاوانه ي خوى، کا که ي ده ئوتوميبيلى سهر بازه کاند اديوه و ههرچه نده چا کيشى نانسى به لام ده ستي بو هه لته کاندووه و ههرچه نده کا که ش نهو نانسى به پروويهوه پيکه نيوه تهوه. نهوه ي واگيرايهوه ههر مه پرسه و گيراشيهوه که له جيى جامى ئوتوميبيله که ي مقه ببايان به پيشى ئوتوميبيله که ي هزره تى نه جله يهوه گرتووه. به چاوى خوى ديويه تى. و ههر که چاويشى ده چاوى مه ليحه ي هه له نگو تن بى ئيختيار

چاوى به ردانهوه، ههرچه نده ئيستا تيده گم و که نه گهر سهريشى به رنه دابايهوه و چاويشى دانه خستبايه ههر جياوازي نه بوو، چونکه به هه رحال ههروه که ده لئين عه شق کويره...

ئيستا وه که جارى جارن ده رگا له سهر پشته؛ مريشکه که ش چوو بووه ده رى و جوجکه که شى سهرى تيذاچوو بوو- به سهرهاتى هه لئ و بر دنى جوجکه که مان به قسه ي پوره فامى له دايى شاردهوه، تا به گفتى وى خه يالى خراپ نه کات و به هيچ و خورايى، و به شتى هيچ و پووجهوه خوى به هيلاک نه دا. دهو دهمه شدا دايى له سهرنج تيگرتنى پر تانه و ته شه رانه ي مه ليحه ي غافل نه بوو: ناخر خو برپار نه بوو ده رکه ي ناوا له سهر پشتى ليگه رى يا له کا که ي غافل بيت. به لام هه رجارى که تيرى نهو سهرنجانه ي له چاوى مه ليحه ي ده چه قين، به سته زمانه وه که کونى ((به نداو)) ي پالويى ده ريبنى جوگه له ي فرميسکيى به خوړ دههاته خوارى، ههرچه نده دايى هيشتاش ناموزگار ي بابه گيانى ههر ده گوئيدا دهر زينگايهوه و به ناشکرا هيچى نه ده گوت، ژن دانيشتبوون و جار جاره ده گريان و جار جاره ش به هه زار قوربان و سه ده قه وه تا چايه کيان ده ر خواردى دايى ددها، که جه ناب ره ييس بوو، زه مينى!

هات و ههروه که جارن به پيلاوهوه به سهر رايه خه کاند اچوو له سهرى سهرهوه له جيى پالذانه ويى لاي په نجه ره که وه دانيشت. ژنه کان له چکه کان يان به بهر ده مولووتى خو يانه وه گرت و چمکى له چکه کان يان به ددانيانه وه گرت. جه ناب ره ييس گوتى که پيى خو شه ماله که چول بى- و ژنه کان به ناچارى و نا به دلويه هه ستهان و روئيشن.

ههر که نهوان روئيشن گوتى که ههر تهنيا دايى له ژورويدا وه مينى... من و مه ليحه ي ناره دالائه کى، که پاسه وانى کى ليئوو. چند شتيکى له دايى پرسى بوو که ئيمه ئيستا ش ههر نه مانزانى چبووه و نهو چ وه لامى کى داوه تهوه.

جگه له وه ي که کا که که ي هاتو ته وه، و دايى به له خوچوون و به لاداهاتنى وه لام دابووه. مه ليحه ش که هه ميشه ناماده بوو بروسکه يه که ليذا تا جوگه له ي فرميسکى وه که کونده ي سهر به رده و ژپر هه لوه رى، نهو يش چ وه لامى کى وای نه دابووه: که ي کا که ي ديوه- نه بديبوو و نه يديبوو و گريان و گريان. جه ناب ره ييس زورى به هو ش و گوش و هه لس و کهوت و ره فتارى مندا هه لگوت، تا توانى رستى. گوتى نه گهر راستيه بليم توپيکى فوتبول ئينيم بو ده کرى، نه هيئنده گه وره- له وانى که ميرزا که ريم خه رپازى تازه ي هيئاون! و هه ر دوو ده ستي به نه نده زى شوتيه يه کيان تيوه چى ليک

کرده و و چاوه کانی به سهر سامییوه هه لئینانه وه. به لآم منیش هه نه مدیبوو- هیچ شتی کم هه نه دیبوو. ده گهل شه وهدا که سهری بردبوه ناو شان کانی روخساریم له بهرده می بوو. جه ناب ره بیس گوتی: ((بلی بزائم، کاتی که هاته وه توچوری دهرگات لیکرده وه یا خوشکه کهت؟ گوتم: ((نازائم)). گوتی: ((چ نازانی؟)) گوتم: ((هیچ)) گوتی: ((من چیم گوت، بیلئوه!)) گوتم: ((هه ره وهی که گوت- گوتت کهس هاتوته مائی؟ به خودای له جه نابی نه بولفه تح خان به ولاره کهسی دیکه نه هاتوه...)) گوتی: ((تینه گه یستم، گوتت دوی نویژی خه وتنان بوو یا پیش نویژی خه وتنان؟)) من شتی وام نه گوتوه. دیسانه وه گوتی: ((دایی زوری پیخوشبوو)) و هه روا له بهر خوشییوه گوتی: ((ته دی چۆن، دیاره که پیی خوش دبی، وهنا؟)) هه راست له سهر زمانم سوو بلیم: ((نا، تیکچوو...)) خوا ره می کرد. له جیاتیان گوتم: ((بو خوشحال بی؟)) گوتی: ((به هاتنه وهی کاکهی ئیدی!)) گوتم: ((به خودای من کهسم نه دیوه... به پیغه مبه نه مدیبوو...)) گوتی: ((ته گهر زانیست کاتی هاتنه وهی روخساری بابه گیانی چۆن سوو ده لیم زور زیره کی!)) گوتم: ((به خودای من نه مدیتوه... جه نابی نه بولفه تح خان بوو... به خودای هه ره وه بوو...)) گوتی: ((کی؟)) گوتم: ((مف- مف... نه بولفه تح خان!)) و له پرمهی گریانمدا. گریانه کهشم به دروه نه بوو- هه به راستی ده گریام: ده گریام و هه نیسکم ددان ((هک- هک!)) و سهرده ستم به ده مولووتدا دینا ((هک- هک!)) جه ناب ره بیس حهوه سه لهی نه ما، و ههستا و رۆیی.

ته وده می کۆمه لگا وا پیش نه کهوتبوو و له مالبوونی کاکهش هه چهنده بی گیمه و کیشه و دهرده سهری نه بوو به لآم گوايه له بهرامبهر یاسادا به تاوان دانه دنرا و کور یا کچ یا برا ته گهر له مائی بابی یا برای یا خوشکی خۆی په نا دابایه و خۆی شار دبابیه وه، جا به هه تاوانیکه وه بایه، ئیدی ته وه کاریان به باوک و براو خوشکی ته وه کهسه وه نه بوو. ته وه مان له زمانی سه عید به گی نه واقیلوه بیستبوو. ته وه کتیبیکی یاسای هه بوو؛ سکا لانه می بو خه لکی دنووسی. له وانه شه هه به وه هۆیه وه بووی که بابه گیانیان به ره هلدا کرد.

شه وی که بابه گیان هاته وه وه کی نیوهی ناخوشیان کۆتایی هاتبی و ابوو، دایی دوی رۆیشتنی ژنه کان و جه ناب ره بیس، له بهردلی ئیمه- من و مه لیحه- زوری له خۆی کرد خۆی راگری تا چاوی به بابه گیانی کهوته وه، ئیدی سهرله نوی دهستی پیکرده وه و کهوته وه بی ئارامی و ناره حه تییه وه. بابه گیان ده گهل ته وه هه موو ناره حه تی و ناخوشیانه شیدا جارێک له جارانی له پرووی دایی نه دا و پیی

نه گوت که که مته رخه مییه که له ویه وله وه به دواوه هه رگیزاو هه رگیز جارێک له جارانیش ئامازه کی بو ئه م لایه نه هه نه کرده وه- و دایی شه وشی چاک ده زانی. به هه رحال، دیاریبو شه وهی له ئیمه بیان پرسیبوو هه ره مان ته و پرسیارانه شیان له بابه گیانی کردوه و بابه گیانی وه کی ئیمه نکولی کردبوو و نه بولفه تح خان و زینه لی به گواهی هینابوونه وه و پیی و ابوو شه وانیش هه ره جه ختیان له سهر قسه کانی وی کردوته وه... له وی هه موو کاتی هه ره ناره حه تی ئیمه سوو و ترساوه نه که نه زانانه قسان به زینین و زوری سوپاسی خودای کرد که ته وه لایه نه بیان وه خیرگه راره و به خیرتییه رپیه و دیسانه وه جه ختی له سهر شه وه کردوه که لی ره شه به دواوه نابی کهس له دوو لیوانه مانه وه ببیه که کاکه هاتوته وه و شه وی پرسیشی ئیمه هه ره شه دووپات کهینه وه که بلیین هه رگیزاو هه رگیز نه ماندیوه.

دایی و بابه گیان ئیستا تیده گهن کاکه بو دینسی شه وی هیندهی ماچرکدبوون... ((دهک خودا بکوژی، ماچی مالتاواپی بو!)) ئیستا ده زانن که هه ره شه دهمی ئاگاداری هاتنه وهی حه زه رتهی ده بی پریری خۆی ددا. هه ره بویه شوو جله کانی ژیره وه و شه روا له کهی بابه گیانی داکه ندنه وه و ته وانه ی خۆی ده بهر کردنه وه! (ته لبه ته هه ره شه وده می دایی گلی دانسه وه و ده گهل گه واهی نامه ی کاکهی و هه ندی په لکه گولی وشکدا هه لیگرتن و شار دنییه وه). ئیدی ته وه دیاره کاکه ده پاشخانیدا راکشاوه؛ مه لیحه جارێکی ده چینه لای و سهری لیده دا تا بزانی داخوا هیچی ناوی که چی خۆی لیده کا به نوستوو؛ دوی شه وهی که ته وه ده روا هه لده ستیتته وه و له په نجه ره یرا که چاوه دیری کردوه و هه رده و دهمه یدا که ئوتومبیلی حه زه رتهی ته جله لی له خوار باغییسه وه و ده درده که وی و به ده پیش گرتنی ماوه ی نیوان مائی تا چۆمی و سهرنجدانی شه وهی که هه موویان هۆش و گۆش و هه ست و نه ستیان به لای هاتنی ئوتومبیلانه وه یه و دیارنه بوونی مه لیحه شه به هه ل ده زانی و به سپایی له مائی دینه دهری- و خۆی ده گه یه نینه قه راغ چۆمی، و تا ته قهی گولله ی نایه مه لیحه نازانی مائی به جیه یشتوه. هه ره که گوپی له ته قهی ده بیست گورجیکی راده کاته وه مائی، تا هه لیستینی و ئاگاداری کاته وه، که ده بینی نه ماوه، و تازه شه کار له کار ترازوه.

* * *

له دایره له بهر ده می بابی دانیش تېووم که پاسه وانیک هات و گوتی: ((حه زره تی نه جهل ته شریفیان دین)) . باب هه ده ستوربد دهستی به نایه تهل کورسی خویندنې کرد و به سه رخویدا فوکرده له ترسی شهوی نه کا ته مجاره یان هه زره تی نه جهل به گومانیکې خراپه وه بیروانیتې و ده ئوتومبیلی پاریزگار بییهی هاویت و ده گه له خوئی بهر پیت . چونکه جیی باوه ری نه بوو . هه روک له خویم بیست نه و جاره ی دیش که ته شریفیان هینابوو له ریی ئیسماعیل خانی بهر ده سستی وه هه والیکې ((گه موگوپیان)) نارد بوو: ئیسماعیل خان گوتبووی که هه زره تی نه جهل نه حوالی پرسبون . نه حوالی بابی! نه ویش نه که له شوانی ، چونکه شوان هه نه بوو ، و هپچ کاتیکیش نه حوالی مه پیکې پرسی ، نه ویش نه که له شوانی ، چونکه شوان هه نه بوو ، و هپچ کاتیکیش هه بوونی هه رنه بوو — و باب هه شهوی چاک هه ست ده کرد و ده یزانی — به لکه له مام ریوی پرسبوو ، که هه همیشه خه ریکې خواردنې پاشاوه ی که لاکانه . گوايه باب هه بیست و پینج تومانی (تمن) داوه ته ئیسماعیل خانی و هه رچونیکې بووه به لکه سه ر و بنی کیش هه کی بو بیتی ، هه رچه نده چاوه روانییه خودی هه زره تی نه جهل لسه گوژمه ی (مه بله غ) دوو هینده ی شهوه زیاتر نه بوو ، و ئیسماعیل خان گفتمی دابوو که هه رکاتی سه روروی هه زره تی نه جهل گولی کرد و گه شبووه و شهوی بیر که وته وه ، شهوده می قسان بیتیته نیو قسانه وه و شهوی له بیر بهر تته وه ، تا باب هه همیشه هه رده دله راوکی و بیر و خه یالاندا سه رقال بیت ، و و په روه نده ی فه رمانه که ش هه روا کراوه بی ...

باوه دواي جلك گورینی به نایه تهل کورسی خویندنیتوه به ره و ده م چومی ملی لینا . به قسه ی وی من له مائی مامه وه . نیو سه عاتی مابوو بو نیوه رویه که به رهنگ و روویه کی په ریوه وه ، ده م به ویرد و سه لاوات ، هاته وه مائی ، له وه لامی پرسیاره که ی مندا هه روا به کورتی گوتی که له ده م روبرای کاره ساتیک قه و ماوه و هه ر وا ویرد و سه لاواتیشی ده خویندن و به سه رخویدا پف

ده کرد . دیاریوو به و زه رده خه نه ی که کردم ، باوه له پیستی خوئی هاته ده ری ، گوتی : ((تو مندالی ؛ هیش تاشا هه ر مندالی ، چ نازانی و تینا گه ی !...)) و من نه مزانی چ تینا گه م و چ نازانم ؛ دواشی نه که وتم ... چوومه بازاری و به سه رهاته که م به شیوه یه کی جوړاوجوړ له ده می خه لکیه وه بیست . کورته ی داستانه که شه و بوو که جحیله یه کی تاوانبار به کوشتنی خوشکه که ی له مائی که لایی ره جه بی ، له پر ری که ده و ده مه یدا کاتی دابه زینتی هه زره تی نه جهلی ، وه ک رموزنه کی مووی لی هه لکرو زینن له ده م چومی قوت ده بیتته وه و هه زره تی نه جهل وه بهر ده مانچان ده دا و که گولله شی پینامینتی ده مانچه که ی هه والهی سه ری هه زره تی نه جهلی ده کات و جامی پی شه وه ی ئوتومبیله که ی ده شکینتی . هه رچه نده قسه کانی لیک جیاوازیش بوون به لام له هه ندی لاره تیکیان ده کرده وه : ده هه موو قسه کاندا شه وه هه بوو که کوره جحیله یه که ته قه ی کردوه و لایکی جوان و لیوه شاهه و گوستاخ بووه ؛ هه رکه هه زره تی نه جهل کوره ی ده بیتی و گوئی له ته قه ی ده بی ، کونه مشکي لیده بیتته قه ی سه ری و هه لدی و خوئی بو پشت ئوتومبیله که یه وه ده کوتی ؛ ئیسماعیل خان که به ناو ((پیشمه رگه)) یا پاریزه ری خودی هه زره تی نه جهل بوو به جیتی ده هیلتی و تیتی ده ته قینتی ؛ که س دهستی بو چه کی نه بردبوو ، ده گه له شه وهدا که هه م ئیسماعیل خان و هه م سه رۆکی پولیسان و هه م پاسه وانه کانیش — هه ره هه موو — ده مانچه یان به لاکه له کیوه بوو . پاریزگارانیش (حمایه) درهنگ وه خوکه وتبوون . جحیله که ، کوری نه که بهر عه جه می پینه دۆزبووه ، که پیاوینکی خه لکی هه مه دانی یا ده ور به ری هه مه دانیه — سه عاتیک پیشر نه که بهر عه جه میان گرتبوو ؛ گوايه چه ند جاریکې دیشیان گرتوه و ماله که یان پشکنیوه . پروپاگه نده یه کی سه ر پییش که وتبووه سه ر زاران که وه زورینه ی شه و پروپاگه ندانه ی دی که س نه یده زانی بناوانی له کیوه یه و چوناو چون داکه وتوووه . پروپاگه نده که ده یگوت که گوايه هه زره تی نه جهل ((چاو له دووی)) شه و کوره جحیله ی بووه و گرتوویه تی و زیندانی کردوه ، و خوشکه عازبه که شی بو بردانی برابه که ی ، خوئی ده باوه شی شه م و شهوی هاویشتوووه و سه ره نجام سه ری له مائی که لایی ره جه بی و ده ره اته تته وه و لاره ش ویستوویه تی توله ی خوئی و خوشکه که ی بکاته وه ، تا کاره که ده گاته ئیه . چه کی له کوی هیئاوه ؟ — که س راستییه که ی نه ده زانی . له وانه یه له سه ربازخانه ی دزیبی که لپی زیندانی بووه ، یا له وانه یه له چه ته و ریگرانی کریبی ؛ به لام چونی ده ست به چه ته و ریگران راگه یه ؛ دواپی به و شیوه یه ی که باب هه بو جهنابی سه فوه تیی گپراهه وه گوايه له جهنابی زه مینی سه رۆکی

ئاسایشی، بیستووه که، لاوه که ده مانچه که ی له قهراولخانە ی سەرپەرده ی حەزرەتی ئەجەلی دزیو. من برا بچکۆله کهیم دەناسی، بەهێوای ئەو ی بتوانم ئەو ی ببینمەو و شتیکی لی هەلکەپنم بە بازاریدا هاتمە خواری. دوکانی بابی بەرامبەر مزگەوتی گەورە بوو... دوکانە که داخراوو؛ حوسینیشم نەدیت... چوو مە مائی داپیرە ی- (دایکی دایکم) کونە هەوال بوو. سەرەرای ئەو هەش ماله که ی بەرامبەر مائی ئە کبەر عەجەمی بوو، هاموشوی دەگەلدا هەبوون. داپیرە لە ماڵ نەبوو، و لە مائی ئە کبەر عەجەمی دەنگی گریان و لە خۆدان و شیوەن وزاری دەهات- دیاربوو لەوێبوو.

دوای نیوەرۆ بوو هەوالیان هینا که حەزرەتی ئەجەل تەشریفیان رۆیی... بەبێ هیچ ری و رەسمیکی بەرپێکردنی! که ئەمە یە کێک بوو لە شتە هەرە سەیرەکانی دنیا، بەلام لەجیاتی ئەو ی ئەم هەواله جێی سەرسامی و نارەحەتییه بابە ی بی ت هیوری کردووه و ئاسوودەییەکی تەواوی بەدل و دەروون و میشکی بەخشی، بەلام بێجگە لەو هەش که نەکا ئەو رووداوه بێتە مایە ی تۆرەبی و سەختگییە خەیاالی بەولایەیدا هەر نارەحەت بوو. هەربۆیە و بۆ بەهێزکردنی میشک و دل و دەروونی و ناخی بێ هیزی خۆی کەوتەو ئەتەل کورسی و قول وەللا خۆیندنی. دیاربوو هەر بۆ و دەستکەوتنی سەرپەتییکی و بە مەبەستی هەوال و باسیکی، یا هەرنەبێ بۆ سوککردنی باری میشک و بیری، دەورەبەری عەسری بوو گوتی بچم و لەزاری وییەو تەکا لە سەفوەتیی و خا و خیزانی بکەم بۆ شامی (ناخواردنی ئیواری- وەرگێر) تەشریف بێننە مائی مە.

چووم. خزمەتکار بە جەنابی سەفوەتیی راگەیاندا. جەنابی سەفوەتیی بۆخۆی هاتە دالانی و منی برده ئەو ژوورە ی بەرامبەر ژووری ئەقەدەس خانمی بوو. لە سیلە ی دەرکیۆ ئەقەدەس خانم دیت که بەسەر روخساریکی گرژ و مۆن و پێدەچوو گریانای-یەو خۆی دەچارشێوئیکی مەیلە و کەسکەو پێچابوو بەلام عەزیزە خانم جلوبەرگی میوانییە دەبەردابوو- پێدەچوو یا بچیتە جییەکی یا تازه ئەویش لەجییەکی هاتبیتەو. ئارایشتیسی کردبوو. راسپاردە که ی بائم گەیاندا. جەنابی سەفوەتیی بە روخساریکی که لێو ی دیاربوو حەزی لێیە هەرچی زوو مەن لەیەخە ی خۆی کاتەو هەر بە دەنگە نووزە نووزاوییه کە یەو بە پیتە (س)یەو که وەک فیت

فیتە ی لەلایەکی ددانی بیسەو هیرا دەهاتە دەری گوتی: ((سلاوان بە جەنابی رابگەیهنە، بلی بەداخووه ئەمشەو تۆزیک سەرقالم، لەوانە یە هەر کاتیکی داوامانکەن، داوامانکەن...)).

و هیرم هینانەو که حەزرەتی ئەجەل تەشریفیان بردۆتەو. گوتی: ((دەزانم، دەزانم... ئەو ئیستا لەوێرا دیمەو. ئیو هەروا بە باوکتان بلین...)) و بەروویەکی ئەندیشاوییهو، دەحالیکیا که سەری بەردابوو، لێی زیاد کرد: ((سبەینیش هەر سەرقالم. بەلام دووسبە ی شەوی بە چاوان... بە خزمەتیان دەگەین)). ئەو ی گوت و چوو ژووریککی دیکەو و دوای چەند دەمەتەقییه که دەگەل ئەقەدەس خانمیدا، که مەن هیچ سەرە دەریەکم لەو بگۆمگۆییە ی دەرنە کرد، هاتەو و گوتی: ((بەلی، سلاوان بگەیهنەو؛ و بلی دووسبە ی شەوی بە چاوان... هەر چۆنیک بێ بەخزمەتیان هەردەگەین... دەموچاوی عەزیزە خانمی سور هەلگەرابوو؛ جا لە تۆرەبیان، یا لە شەرمان، نازانم. بەلام هەرچی بوو دوو هیئندە ی دیکە ی جوائتە کردبوو. زەرەخەنە یەکم پێرا و رۆیشتم...))

ئەو دوو رۆژانەش تێپەرین؛ رۆژی دیاریکراو هات که بریار بوو جەنابی سەفوەتیی بەخا و خیزانەو شەوی بۆ شامی بێنە مائی مە. دەو دوو رۆژانەدا، هەرچەندە ناخی هیورتر ببوو بەلام دەئاگری خۆتێهەلقوتانیدا دەسووتا، بەتایبەتی که جەنابی زەمینی رووی نەدابوو. شەوانە که ئارەقە که ی دەخواردووه دەبیر و خەیاڵانەو دەچوو و هەر وەک یاری شەترەنجی که بیەوی بزوتنی نایندە ی بەرامبەرە که ی بزانی و پە ی پێبات دەمەیدانی بیرومیشکی و ئەگەری بزوتنی بە مەزەندەو دەمۆرەکان رادەما؛ تەنانەت بادانی تەزبیحیی لەبیر دەچۆو، جا چ جای سەرکردنە سەر و دەست تێوێردان و پیکەنین- دەست تێوێردانی مەن و بە مەن پیکەنین... دوای نیوەرۆیە دیسانەو گوتی بچمەو و و هیر جەنابی سەفوەتیی بێنمەو، نەو کو لەبیری چووبیتەو. هەر لە بازار ی تووشی جەنابی سەفوەتیی بووم. پێدەچوو هەروا سەرقال و بلی واز و بلی کەیف بێ. بریارەکم و هیر هینایەو. گوتی: ((سلاوان بە جەنابی بگەیهنەو، و بلی بە چاوان- مەن عەزیزە بە خزمەت دەگەین؛ بەلام ئەقەدەس لەوانە یە نەتوانی بیت، تەندروستی زۆر تەواو نییە...)) دوای چەند ساتەو ختیکی هاتەو سەر قسان: ((لەوانە شە بیت... بەهەر حال، گەنگ نییە... بەخزمەت دەگەین بە چاوان)). هاتەو مائی؛ بابە هیئندە خۆشحال بوو، وەک نەحەزەتی ئەجەلیک هاتبێ و نە حەزرەتی ئەجەلیک رۆیشتی. هەر بۆ ئاوی رووان بەزرداکیی

گوت: ((هەرچۆنیک بوو تۆ دواى نيوه‌پۆيه به‌رهبه‌رى عه‌سرى بچۆوه و داوا له ئه‌قدهس خانى بکه ئه‌ویش هه‌رده‌بى بيت. بلى هه‌رده‌بى ته‌شريف بىنن، خو ته‌گه‌ر خوانه خواسته نه‌ساغییه‌کيشتان هه‌بى ته‌وه جیبى حه‌سانه‌ويمان هه‌یه و له‌وى وه‌حه‌سى... هه‌مووى هه‌ريه‌ك ماله، ئيره و ئه‌وتى نييه -... مالى مه‌ش هه‌ر مالى وه‌يه)). و لى زیاد كرد: ((ته‌ه‌شتانه‌ى گوتنم بۆت ده‌چنه‌وه سه‌ريه‌ك؟ به گالته‌ى نه‌زانى)).

زردايكه‌كه گوتى: ((نا قوربان هينده‌ش گيل نيم، ته‌وه‌نده‌ى هه‌ر ده‌زام!).

ئه‌لبه‌ته من ده‌مزانى، باهه‌ش هه‌رده‌يزانى - بىگومان ده‌شيزانى - كه ته‌گه‌ر ته‌قدهس خانم چينيش بوايه و وشه‌ى زردايك (باوه‌ژن) وشه‌يه‌ك بايه و ده‌ هيچ زمانيكى دنيايه‌شدا نه‌بايه، ته‌ناهت ده‌كورديشدا وه‌به‌رگوڤيان نه‌هاتبايه، به‌لاله‌ په‌ته‌يبى و هه‌ر فيل و ته‌له‌كه‌بازيه‌ك بايه تىي هه‌رده‌گه‌ياندا، و به تيريكى دوو نيشانه‌ى ده‌نگاوتن، يه‌ككيان ته‌وى كه ته‌قدهس خانى له مالى هه‌لده‌كه‌ند و دووه‌ميش نه‌يده‌هيشت عه‌زیزه خانم به‌ته‌نى سوار چاكي مه‌يدانى بيت و به‌ته‌نى جلپت بازييه‌ى تيدابكات.

باهه‌ دووپاتى كردوه: ((بلى ته‌شريف هه‌ربىنن، جیبى حه‌سانه‌وهران هه‌ر له‌وى بۆ چينه‌كه‌ين. هات هات نه‌هات نه‌هات. ئيمه به ته‌ركى خويمان هه‌ستايان...)) دواى هينديك راوهستان، وه‌ك بى بېركردنه‌وه بى گوڤدانه هه‌چ گوتى: ((زۆرى ده‌گه‌ل پيندامه‌چۆ، خوټى له‌به‌رچاوى چووك مه‌كه‌وه... ته‌وانه نابى زۆريان زه‌نگوله و گولنگه به پالوتوه كه‌يت هات هات، نه‌هات نه‌هات... زۆرى ده‌گه‌ل پيدا مه‌چۆ...)).

زردايك روڤيشت و به پيچه‌وانىيه چاوه‌روانىيه باهه‌ى، دواى سه‌عاتىك هه‌موو پيچه‌وه ده‌گه‌ل ته‌قدهس خانم و عه‌زیزه خانم و جه‌نابى سه‌فوه‌تتیی هاته‌وه... دانيشتنه ئاره‌ق خواردنه‌وى. جه‌نابى سه‌فوه‌تتیی هيشتا له داچله‌كينى ته‌وه رووداوى نه‌هاتبۆوه سه‌رخۆ، به‌لام دياربوو ده‌رباره‌ى گوڤين و لاهردنى جه‌ناب سه‌ره‌نگ و هه‌ژانى بارو گوزه‌رانی خوټى دل ئاسووده بوو، به‌تايبه‌ته‌ى بۆ چاو‌ترساندننى ناوچه‌كه، به‌يانى، ته‌وه قاچاغچيه‌ چه‌كداره‌ى ماوه‌يه‌ك له‌مه‌به‌ر گيرابوو و شه‌وى پيشوو حه‌زرتى ته‌جه‌ل ته‌وى له ناوه‌ندى سوپاوه ناردبووه و به دارپياندان كردبوو.

عه‌زیزه خانم ئارايشتى ته‌واوى كردبوو: بلوزيكى پڕ وینه‌ى جوان و شىك ره‌نگى ده‌به‌رکردبوو. گه‌رده‌نى به‌رزى، ده‌گه‌ل ته‌وه زنجيره‌ى ملى كه ته‌وه ((دلّه))ى كه به زنجيره‌كه‌وه بوو ده‌گه‌ل هه‌ر قسه‌و پيچه‌نيناكيكدا له خه‌وى راده‌په‌رى. بىگومان دلئى هه‌ر بينه‌رئيكيشى له خه‌وى راده‌چله‌كاندا. ته‌قدهس خانميش، دياربوو ته‌ویش له‌به‌ر چاوليکه‌رييه، حه‌وت قه‌له‌م ئارايشتى كردبوو، و گه‌مه‌و گالته‌ى پياوانه‌ى ده‌گه‌ل من و باه‌يدا ده‌کرد - شتى وايده‌گوت ته‌زوت به‌له‌شيدا بيت: ((ته‌وه ژنه تاس و لوسانه)) به تيله‌چاويكى لای عه‌زیزه خانمپوه - (هه‌ربوون!) هه‌ر مل ته‌ستورئيكى وه‌ك توڤيان گه‌رکه ده‌روه‌ستيان بيت و پييان راگا...!) وای... هينده‌ى نه‌مابوو له شه‌رمان بتويمه‌وه! عه‌زیزه خانميش تا ده‌هات وه‌كه هه‌لۆه‌ى سووره‌هه‌لده‌گه‌را، و سووره‌هه‌لگه‌رانه‌كه‌شى نه‌ك هه‌ر لى ناسن نه‌بوو به‌لكه‌ زياترئيشى جوان ده‌کرد. كاريگه‌رى ته‌وه مه‌ته‌له‌كانه‌شى له‌وى زياتر نه‌بوو كه له‌وه‌ندى و گوستاخييه‌ى زياتر ده‌کرد. هه‌ر چۆنى بوو سفه‌رى شامى راخرا. به‌لام له‌سه‌ر سفه‌رى شتى زيده‌تر نه‌گوترا - تا ته‌وه‌ى كه داموده‌زگای تريك كيشتاننى هاته‌گوڤرۆ و راخرا. باس و خواسى ته‌وه شه‌وه هه‌مووى هه‌ر ده‌رباره‌ى باسه‌ كۆمه‌لايه‌تتییه‌كان بوون، به‌ره‌و سياسه‌تى ده‌روه‌ نه‌چوو: پينه‌چوو سياسه‌تى ناوه‌وه هيشتا گرنگى خوټى پاراستبى و له ده‌ستى نه‌دابى. ئيستايى ته‌وه گرنگ نه‌بوو كه ته‌عالى حه‌زرتى خويمان بيانه‌وى به پشتيوانىيه هيتله‌رى عيراقى بگرن و شاره‌ بچكۆله‌كه‌مان ببته‌ ناوه‌ندى له‌شكر و سه‌ربازان و به‌گوڤه‌رى ته‌وه قه‌له‌مه‌روه‌ى ده‌سه‌لانى هه‌نديكان به‌ر فراوانتر بيت يا نه‌بيت؟ ئاريشه‌كه ئاريشه‌به‌كى ناوچه‌يبى بوو. جه‌نابى سه‌فوه‌تتیی پيياوبوو - به‌وه‌ خو نواندنه‌يه‌وه وا پيشانده‌دا كه ته‌وه باوه‌ر و بوچوونه‌شى له سه‌رچاوه‌يه‌كى كاره‌رمایی به‌تواناوه ده‌ستكه‌وتوو... باوه‌رى وابوو كه حه‌زرتى ته‌جه‌ل بريارى سه‌خت و توندوتيرزى به‌رامبه‌ر ناوچه‌كه برياردابى و له‌به‌رچاوگرتبى. و گوتى: ((ناه، ته‌وه خه‌ت و ته‌وه‌ش نيشان...)) و خه‌ت و نيشانى به‌سه‌رى په‌نجه‌ى به‌سه‌ر گولئى قالئيه‌كه‌ى داھينا. دوايه وه‌ك برياريكى زۆر گرنگى وه‌بیر هاتيبته‌وه و به‌رواره‌كه‌ى له‌بىركردبى يا گومانى لييه‌تى پرسى - له دانيشتوان - ((ته‌هورۆ چيه‌يه‌؟)) گوتم: ((سى شه‌ميه‌يه بىستى خورداوى...)) جه‌نابى سه‌فوه‌تتیی به‌ره‌نگ و روويه‌كى زانايانه‌وه، ده‌گه‌ل ته‌وه‌شدا به هه‌لشاخينه‌وه گوتى: ((ته‌هورۆ سى شه‌ميه‌يه و بىستهمى خورداوه... چاكي گوى بده‌نى...)) ته‌مه‌جاريان رووى ده‌مى له باهه‌ى بوو: ((له بىرتان بيت، شه‌ويتكه و ليك خرپويينه‌وه و دانيشتووين گه‌نجه‌فه و جه‌فه‌نگان ده‌كه‌ين... سه‌يركه‌ن بزاتن

دەلیم چی. ھەر لە ئیستاو قەریتە ی ملی ئەو خەلکە ی توندکەنەوہ تا دەلین بەس! پێش بارانی کە پەنک، ھەر ئەو رووداوی ئە مەرۆکە ئاگاتان لیبە!...) و دوای نەختیک وەستان ھاتەوہ قسە: ((بەلێ ھیشتا ئەوہ سەرەتای عیشقە... من پیم وابی کارتی بلانشیان^(۱) دا بیتە جەناب سەرھەنگی)). کارتی بلانش زاراوہیەک بوو کە ئەمسال من لەوئ نەبووم ھاتبووہ تارانئ و سەرۆک و بەرپرسان دەقساندا، بەجئ و بجئ جئ دە قسانیان دە شاخنی تا بەوجزە جئ پئی خۆیان دەگەل ئەو رووداوانە ی لە تارانئ دەقەومان بگوجینن و وەبیر گوینگرانی بیننەوہ.

بابە گوئی: ((ئەو خەلکی خواپە گوناھیان چیبە?...)).

((راست دەکە ی! جا ئەگەر وابی ھەر شاقەل دراپیک لەولا را بیت و لەھەر جیبەکی بیەوئ شریخ، ترەقەییەکی بتەقینئ ئەوہ ولات دەبیتە مەملەکتی حوسین قولی خانی؛ و بارودۆخیك دە مەملەکتیدا دروستدەبئ کە سەگ ساحیبی خۆی نەناسیتەوہ!)).

عەزیزە خانمیش ھەر برۆی وابوو: ((نەگبەتە... وەل-لا)) و لیبەکانی بەتوورپەییەکی واوہ - کە یەکجار زۆر جوان و شیرین بوون - ویکھینایەوہ.

بەلام ئەقەدەس خانم ئەوکارە ی زۆر بەسەختی پەسەند بوو. ((چاکیکرد، بە قوربانی ئەو دەستانە ی م... بەلام ئیدی، فایدە ی چی؛ ئەوانە شانس و بەختیان وەک خۆیان، ھەر وەک سەیی بەرەللا، بەردەوام پینان دەوہرئ!)) ((ئەمانە)) حەزرتی ئەجەل و جەناب سەرھەنگ و بیگومان جەنابی سەفوەتیی و عەزیزە خانم بوون] ((چەندم حەزەدە کرد لە تەختی ئیو چەوانئیی دابایە، تا تیکەیبایە یەک مەن ماست چەندی کەرە دەکەوئیی!...))

نەمدەزانی، ئەگەر بزانیبایە شەکیکم نەزر دەکرد!... بەلام ئیدی، فایدە ی چی. ناخ ئەگەر پیاو دەبووم و شان و قول و بازووی تۆم دەبوو!...)) ئەو رستە ی دوایە ی روو پئ لەمن بوو.

جەنابی سەفوەتیی زۆر بەتوندی نارەحەت بوو. پبستە سەری لەبن مووہ لاواز و تەنکەکە ی سەریەوہ سوور دەچۆوہ. ئەقەدەس خانم تیلەچاویکی سەرکەوتووایە بەھەر چوارلایاندا گئرا. بەلام جەنابی سەفوەتیی شتیکی تیداھیشتەوہ. گوئی: ((سەبیری، ئەقەدەس گیان، سەدجارم پئ گوتووی؛ تۆ بەوقسانەت سەرەنجام کارەکان لەدەست خۆت و لە دەست منیش دەدە ی. ئەوہ

^(۱) carte blanche: دەسلانی تەراو یا دەسلانی بی سنوور.

جاری چەندەمە - بەراستی من نازانم، تیناگەم تۆ مەبەستت چیبە، دەتەوئ چ بلئی؟... لەوہ ی زیاتر کەلەوانە یە بتەوئ ئەو ژیان و ئەو پاروہنانە ی خوا داویەتی ئەویش بیری!) ئەقەدەس خانم زەرەدەخەنە یەکی ساردی کردی، و گوئی: ((بۆ خۆم دەزانم دەلیم چی! بەلێ، بەگیانی خۆت، تۆ زۆر سادە و ساکاری، زۆرشتان ھەرنانانی - ھە ی لەبەرت مەرم!... نا، چاکیش دەزانئ و تیشدەگە ی! ئیوہ وەک کەوہکەتان لیبەتووہ سەرتان دەبن بەفرئ ناوہ و پیتان وایە کەس ناتان بینئ. نا، گیانە، زۆر چاکیشتان دەبینن... ئیوہش ھەردەبینن، ئیدیش ھەردەبینن - ئ-م-م!)) و بە تەشەرەوہ سەریکی بادایەوہ ((ئ-م-م! بە قسە ی ھەندیکان وەل-لا!)) ئەو ((ئەوانیدی)) یە و ئەو ((ھەندیکیان)) ە لە خانمئ تەنیشت منەوہ بەولاتر کەسی دیکە نەبوو.

بابە بۆ ئەوہ ی ئاریشەکە ھیورکاتەوہ چاویکی لە من کرد، یانی کە بۆ ھەر وا دانیشتووم و بەقسە ی وی ھەر ناوم لە دەمولەوسان دیتەخوارئ و لاشەویلاکەم تا بناگوئیان چووہ؛ بۆ گرامافۆنەکە ی وەکارناخەم؟ گرامافۆنم خستەکار و قەوانئ ((گولزاری ناشانییە بووہ خەزان)) م ھاویشتە سەری، کە تازە بەتازە ھاتبوو و دوایین وشە ی مەیدانی مۆسیقا بوو: ھەرکە گویت لیدەبوو بەدەست خۆت نەبوو دەگەلیدا وە ھەلەکە سەما دەکەوتی. دەگەل ئەوہشدا جەنابی سەفوەتیی زۆری کەسەر و غەم و خۆخواردبووہ سەرەنجام لەبن لیوانەوہ دەگەل بەدیع زادەیدا تیکەلاو بوو. دەمولیو و چاوەکانی عەزیزە خانمئ و ئەو خۆراژاندنە لەسەرەخۆیەشی ھەر ئەو ھەماوازییەیان پیشان دەدا. ئەقەدەس خانم ویستی بەدوای مەبەستەکەیدا بچیتەوہ، بەلام بابە سووربوو لەسەرئەوہ ی کە حۆقەکە سارد دەبیتەوہ. ھەردەو دەمەیدا عەزیزە خانم داد و برۆی گەرمایە ی بوو و بە باوہشیئ سینگ و بەرۆک و گەردنی خۆی باوہشیئ دەکرد و بەردوام تارینی گولئ کراسەکە ی زردایکئ دەکرد. بابە ھیچ رانەوہستا و ھەر زوو زوو دووہم و سیئەمیشی بۆ ئەقەدەس خانمئ دادەگرتەوہ تا لە پەل و پۆی خست و بەدنیای بی ئاگاییە ی سپارد. دەو ئیوہیدا جەنابی سەفوەتیی چەند تارینیکی لە سام و ھەیبەت و شان و شکۆی حەزرتی ئەجەلییەوہ... کردن ((ھەر وەک بورجی ژەھرەمار...)) و بەسەر ئامازە ی عەزیزە خانمئ کرد و بەدەنگئیکئ نزمەوہ درئژە ی دابە: ((عەزیزیکیش ھەبوو... ھەر وەک بورجی ژەھرەمار!...)) لە ولامئ سەرئەجە پرسیاراویەکانی بابەدا، گوئی: ((چوو بوو یارمەتی خانمئ جەناب سەرھەنگی بدا...)) بیدەنگی. ئەو رستە ی دواییان وەک لەلاوہ چوو بیتە ناومیشکی ئەقەدەس خانمئوہ، کتوپر چاوی کردەوہ و وەناگا ھاتەوہ و دەنگەکە ی گۆمی ئەو بیدەنگی و

خاموشییهی شله قاند. به دووچاوی خه والووی پیلو و قورسه وه به ده دهنگیکی ماناداره وه گوتی: ((به لئی، چوو بوو یارمه تی بدا!)) و دوویاره که وتوه دنیای بی ناگاییه. دوایه له زردایکه که مم بیست که گوتی ته ویش له ته قدس خانمیی بیستوه که جه نابیی سه فوه تیی عه زیزه خانمی بردووه تا کاتی حه زرتی ته جهل نیسراحت ده کا نه و باوه شیینی کات، قاچه کانی بشییلی!... من قه وانه که م گۆری؛ بابه سه رنجیکی ده ست خۆشانه ی تیگرم. جه نابیی سه فوه تیی هه ربه دوا ی قسه کهیدا و به هه مان دهنگی له سه ر خۆیه وه گوتی: ((به لئی، پیتان وایه ده توانن- په رژین بیست- چ گووه کی بخۆن. ههروهک بیستبووم... و بیگومانیش بووم... چونکه ده زانم ناتوانی له وه زیاتر بیست... ثم، ته ویش له گه ل کی؟! که سیک که ژیا نی له ناو گولله توپ و تفه ننگ و خومپاره دا به سه ر بردووه و سه دان جار گولله ی وه ک تا وه ته رزان به بنا گوئییدا ((ویزه)) ی کردووه... بیستم وهک له گۆره پانی مه شق کردنییدا بن و به به رده می سه ربا زاندا بین و بچن، راست و رهوان، وهک رۆسته می داستان هاتنه پیتی ریزه که و سکا لانا مه که یان له دهستی دایکه که وه رگرتووه، و ته نانه ت زه رده یه کیشیا ن به رووی ته و جیحیله گیلۆکه یه شدا کردووه...)).

جه نابیی سه فوه تیی ته و مافه یان نه بوو که وا پیتان دهن ترساون. هه رچه نده ته وه به پارێزگاری و خۆپاراستنی خوده وه په یوه نده، له به رته وه هه ر له بنجینه دا مافیکی سروشتی بوو. وهک که له شیرینیکی که ده گه ل که له شیرینیکی دیکه دا شه ریته تی و به رده وام دهن دوکان له زه وی دده ا و گوایه واخۆی دهنوینی که به رامبه ره که ی هه ر به خه یالی شیدا نایه ت و گویشی ناداتی و هه لگرتنه وه ی دهنکه دانیکی زۆر له لا به نرخ و بایه ختره له بوونی به رامبه ره که ی، له کاتی کیشدا که بو چرکه ساتیکیشی لی غافل نابی و له ژیره وه له راست و چه پیوه لیی ده روانی و به ئومییدی ته وه ی که بای سه ره دهرزییه کی ترس و لاوازییه وی بو دهر که وی... به لئی ته ویش مافی ته وه ی نه بوو کاریکی و ابکا که سیک بای سه ره دهرزییه کی ترس نه ک هه ر له ودا به لکه به پله ی یه که م له جه ناب سه ره ننگ و حه زرتی ته جهل و دوایه ش ((ده ولته)) دا ناشکرا کات. به لام ده گه ل هه موو ته مانه شدا گوایه خراب بووه - گوایه حه زرتی ته جهل له به رامبه ره خه ته ری مه رگ رزگاری بووه، هه رچه نده ئیستا ته وه چیروک و داستان دهرباره ی حه زرتی ته جه لی دروستده کرین که گوایه به چ هیژ و توانا و خۆراگریه که وه، بانگی داکی کورپی کردووه و هه ربو خۆی سکا لانا مه که ی له ده ست وه رگرتووه و چۆن ههروهک باوکیکی میه ره بان که له

گوناھی رۆله سه ره رۆیه که ی خۆی ده بووری ئاوا به زه رده خه نه وه به رووی لاوه که پینکه نیوه و نه به یشتووه به د رهفتاریی ده گه لدا بکری.

به هه رحا ل سه رچاوه ی دهرپرینی ته و کاره و سه ره له دانی ته م ته فسانه یه ش دیسانه وه هه ر ته مه بووه که ته وانیش ((مافی)) ته وه یان نییه به ناشکرا کردنی ترسی خۆیا ن ترس و دلّه خورپه ی خه لکی بشکینن.

بابه که به خودی خۆی له ری و شوینی پیتشوازییه که ئاماده بوو له وه لامی سه رنجه پرس ئامیزه کانی سه فوه تیدا به شیوه یه کی نادیا ر دهستی ره زامه ندییه قسه کانی بو له ملیدا، یانی له راستیدا شتیکی به که لکی وای نه گوت شت بی- ره ننگه ته ویش هه قی ته وه ی نه بی، چونکه ته و دوو سه ره بوو و په یوه ندی به هه ر دوو لایانه وه هه بوو: هه م په یوه ندی به خه لکی ناوچه که وه و هه م به ده ولته تیشه وه. هه روا که خۆی به داموده زگای تریاکیوه سه رقا ل کردبوو، به چاوان ئامازهی کردی که دهنگی گرامافۆنه که که متر که مه وه گوتی: ((به لئی- به لئی... باشه... ئیدی- به لام)).

جه نابیی سه فوه تیی گوتی: ((عه رزمکردن، تازه سه ره تای بیسمیلا یه... ته و سه ره په ته زۆری به دوا ویه - عه رزمکرد ته وه پی و قودومه که ی بو)). له لای گرامافۆنه که وه، هه روا له خۆرا، گوتم ((به لام خه لکی ده یانگوت هه رکه دهنگی ته قه ی هاتووه حه زرتی ته جهل قوچاندوویه تی و هه لاتووه...)).

هه رته وه م گوت و نه گوت بابه سه رنجیکی وا توندوتیژی تیگرم که هه ر وشک بووم، و نه متوانی رسته که ته وا وکه م و جه نابیی سه فوه تیی واقی وپما و گوتی: ((واش نا، ده تو یست هه روا ریک و راست راوهستی و سینگی خۆی وه به ر گولله ییدا... ته ویش گولله ی ته و شاقه ل دراوه؟! دیاره مندالی!!)) و چاوه کانی سوړاندن، و سه رنجی ده سینییه ئاوردووه که ی کرد.

ته قدس خانم خه وه که ی ره ویبووه. گوتی: ((راستیان گوتوه. هه ر گوللیکی بته قینی هه موو ته و گه ووا... پاسه وان و ته فسه رانه میزی به خۆ داده که ن...)) ته و بیژه یه ی حه زی ده کرد بیلی دیاربوو بیژه ی گه وواد بوو که به پاسه وان گۆرا. ((... ئیستا ده بی له ((خانمه کان))- خانمی

جەناب سەرھەنگ و ھەموو ((خانەکان)) و قورمساغەکانی وەك ئەو ئیسماعیل خانە بېرسن
كە تا ئیستا چەند جارانی دەریی گۆریوە!)).

گۆزە و دیزەکانی ھەموو دەسەری منی بی چارەدا شکان. گەرم داھانتی دەمی ئەقدەس خانی
کاتی وتنی وشە ((خانەکان)) و ناوازی تانە و تەشەری وشەکان و تیلادتیل تەماشاکردنی
بابە و چاو بەردانەوی جەنابی سەفوەتیی و سورھەلگەرانی عەزیزە خانی ھەموو تیکرا
ئەوھیان نیشان دەدا کە دەستە گۆلئیکی وام بە ئاوی داداوە بەسەد ((خەزانی ئاشناییە))ش
ھەلئاوھری. قەوائم ھاویشتەو سەری... جەنابی سەفوەتیی یاری بە قوتووە جگەرە زێرلیبەکە
دەکرد، و ھیچی نەدەگوت. ئیمەش ھەموومان، ھەر لە بابەپرا تازرداکئی و من، خۆمان
لە گیللیبە دابوو کە ناگامان لە ھیچ نیبە و ھیچیش نازانین - ھەر وەك مەشتی شاعیر وەك
گویمان لە گریمانە نیسبی ئەنیشتانین راگرتبی. عەزیزە خانم راست بۆو و لە گەرمان چوو
حەساری. مائی مە باغچە نەبوو، و ئەویش دەگەل باغ و سەوزە و جیتی فینک راھاتبوو. بابە
بەدەنگئیکی وەك بلئی توندووە گوتی: ((راستبەو، بزائە خانم ئیشیکیان نیبە... لە خزمەتیانرا
بۆ - نەکا ئیشیکیان بی)).

ئیشە کە دیاربوو ئاو لە مەسینەکردن بوو، کە لەوانەبوو کارە تینەگا و ئەو شانازیبە بەھۆی
زمان زانیبە کە مەو بە من ببری. عەزیزە خانم چ ئیشیکیی نەبوو، گوتی کە گەرمایبەتی،
دەویست ھەناسیکیی بدات، و تییگەیاندم کە مانەو شەم خراب نیبە. ماوەیەك ماینەو، و
پیکەو لە ھەموو ئاشیکمان لیکرد و زۆرمان قسە لیرە و لەویو کرد - لە راستیشدا ھەر
دەربارە شتیک بوو: ئەو زۆر شتی دەپرسین و من وەلام دەدایبەو. ئەوشتانە دەشی پرسین
زیاتر دەربارە ئەو وانانە بوون دەمخویندن و ئەو ش کە ماوەی چەند سالی دیکە ھەروا دەبی لە
ناوەندی ئوستانی وەمینم. و داوی دەمەوی چ بکەم. دیاربوو لەو ریبەو دەویست مندالیبە
خۆم تیکەیبەنی. دیاربوو ئەوشتە لە عادەت بەدەرانی ئەقدەس خانم لە گەر مەوی تۆرە
بوونیبدا وەپال منی دابوون ھەر لە بنەرەتدا نەچوو بوو گۆیبەو و قبوولی نەکردبوون. ئەلبەتە
منیش ئەودەمی ھیندەم گوی نەدەدایبە ئەو وردە ئیشانە کە خۆم زلتر پیشان بەدم. دوا
چارە کە سەعاتیک و لەوپەری ئیرەیی و حەسەرەتی بابەیدا ھاتینەو زووری، ئەویش دانیشتەو و

بەتکای بابە بە ھەمان لیو پیکەوھەنان و چەسپ لیدانی جگەرە ئاسای و سینگ و مەمک
ھەلئەکاندنیبەو، گەش بۆو و کرایبەو.

جەنابی سەفوەتیی بەدوا ئەو قسانەیدا کە من گویم لی نەبوون گوتی بەلایەك بوو ھاتبوو کە
سوپاس بۆ خوا بەخیر تیبیری؛ جەناب سەرھەنگ شەکیکی کوشتبۆو و گوتبووی خۆینەکە
بەتایەکانی ئوتومبیلی حەزرتی ئەجەل داکن؛ ئەویش یانی جەنابی سەفوەتیش نەزری لە
خۆگرتبوو؛ بەلام دلئ ھیندە پربوو، کە بەلئ، ئیستا ئەو دەقسەکانی پيششوی دەگەین -
دەفەرموون، ئەو پئی و قودومەکەشی ئەو لە داردانە ئەرپۆ... واریکەوت ھەر ئەو رۆژە دوا
نیوەرپۆبە دەگەل بابە چوبینە لای ئامۆزا گەرەکە کە تازە لە دیپرا ھاتبۆو - رەنگە
ھەرپۆبەشیان ھینا بی پاره و پوولئیکی لی بستینن، چونکە لاو لە دار دراو کە وەرزی و رەشو
رووتی ویبوو، حوسین سمیل، برای لاو لە دار دراو کە نۆکەر و چاپەزی ئامۆزای بوو. ئەویش
لەوی بوو، راوھستا بوو، پالی وە دیواریبەو دابوو؛ دەستیکیی دەبن پشتیندی نابوو و وردە وردە
فرمیسکی بەردەدانەو. ھەرچەند جاریکیی کە خوار دەبۆو و پیالە چای لە بەردەمی دادەنانین یا
پیالە بەتالی لە بەردەمی ھەلئەگرتینەو تەریبە یەخو بەرۆکی نیشانی دەدا کە دەمییکە کولی
گریانینی نەنیشتۆتەو و ھەرگریاوە. ئامۆزاش زۆر نارەحەت بوو. دەرکەوت کە چۆنەتی
دەستگیرکردنی قاچاغچیش لە راستیدا شاکار و نازایەتیبە ئاسایشان و بەقسە ی خەلکی
نازایەتیبە ((دەولت))ی نەبوو. ئەو ئامۆزا بۆ بابە باسکرد: ((... دانیشتبوم چام
دەخواردەو...)) نەویست بلئی دانیشتبوم و تریاکم دەکیشا کە رووداوی پیکداھاتنننن
دامی. ((چام دەخواردەو. سواریک ھات. گوتم بۆن بزائن کیبە، ھەرچەندە دیاریش بوو -
لەبەرئەو جەکانی شین بوون؛ دیاربوو ئاسایشە. گویمان لە تەقە بوو. پیکداھاتنە کە
لە داوینئ کیوھە کە بەرامبەرئ روویداو، بەلام ئیمە بەگۆبیرە خدە خۆمان دەستمان
تیوھەردەدا، یانی نەشماندەتوانی دەستی تیوھەردەین - چونکە بی چەك بووین. تازە یەك دوو
تفەنگە حوسکەمان شاردابوونەو ئەگەر بیانھینینەو دەری تا ئەوانی پی لەو بگرەو بەردە
رزگارکەین، کە کارەکیان تەواو بوو ئەو بیشرم و ئاپرووانە کە ھەرگیز نەشیان بوو، چە کەکان
بە پاساوی ((بی مؤلەت))یوھ دەست بەسەردا دەگرن - جا ئەودەمی وەرە و ببینە!... بەلئ،
ئاسایش ((ئەمنیە)) ھات و گوتی کە گروبان فلان سلاوی ناروون و تکا دەکا کە تەشریف
بیتن... ئەلخو کمولیللا. گوتم ئەسپیان زین کرد و سواربووم و دەگەل نۆکەرئیکیدا چوم. چەند

ده قیقیکانی زیاتر نه خایاند... پیکدا هاتبون؛ ئاسایشه کان خویان ده پهنا بهردان نابوو و ههروهه عادهتی خویان ته قهیهان بهه وایدا ده کرد... شه و جا شه که ره... شه و...)) مه بهستی ((عه بدوئلا)) ی برای له دار درای حوسینی بوو. به لām نامۆزا له بهر زۆر تورپیه و ناره حه تیان داخی دلّی خۆشی بهو قسانه ده دایه وه. هه ر راست وهک خزمیکدی دلّسۆز که به تورپیه وه له گونا هه کانی خزمه له ده ست چوو ه که یه وه بدوی.

((گیله هه ر منی دیت له پشت بهرده که وه هاته ده ری- ده گه ل شه وشدا که جینه که ی زۆر قایم و له باربوو و به سه ر وانیدا ده پروانی و هیچ پیویست به و کاره ی نه بوو. ده یتوانی هه ر له وی وه مینی. هه ر نه بایه تا ده هاته لای من و ده سه ته و داوینی من ده بوون و تکایان لیده کردم بچم و دووری خه مه وه.

هه موو کاره که ده مایه وه سه ره ته وه ی که شته کان به جی بیلی و بو خوی بروا...)) به لی له پشت به ردیه وه هاته ده ری و وه ک فرپۆکه ی، به را کردن، به ره و لای منه وه هات. هه ر که دیتیم زانیم چ هه له یه کی کردوه. ئاوزه نگیم لیدا و به چوار ناله به ره ولای ویم تاودا، و له کاتی کدا که هه ولّم ده دا ئاسایشه کان نه بیینن هاوارم کرد: ((برۆ- بگه رپۆه- بگه رپۆه هه ی جاشه که ر- به ره ولای منه وه مه یه!)) به لām بو تیده گه یی! ئیدی ری که وته که وابوو... ئیستا من، وه ک شه وی هه ر نه بیینم، چوار ناله کی و ته قله کوت ده رۆم- و جه نابی به دوامه وه. تادوایی شه سپه که م راگرت، و جه نابی ته شریفی هی ناو هه ردوو ده ستی شه سپه که ی ده ئامیزی وهرینا، و گوتی: ((ئاغا، منم!)) گوتم: ((جاشه که ری سه گباب، چه ند م گوت کوره برۆ... بو هاتی؟)) جه نابی هه مدیس ده یفه رموو: ((ئاغا، منم!)) ده و نیوه یدا جه نابی گروبان شه ره فیش ته شریفی سه گانه یان هی نا، و جه نابیان ((ده ستگیر)) فه رموو!

ناچار گوتم تفه نگه که ی بداتی- هیچی دی نه ده کرا. ((خان گیلدی)) به ده سه ته وه بوو... به لی شه وه ش شاکاره که ی جه نابی!... دوایه ش زۆرم هه ولدا تا هه رچۆنیک بووه رووداوه که دیزه به ده رخۆنه بکه م و به هه ر جۆریک بووه تفه نگه که ون که م... به لی نی هی ندیك پوول و پاره شم به گروبان شه ره فی دابوو، گوتم فیشه که کانیش چاره ده که م، به لām گوتی که ناتوانی، له بهر شه وه ی که هه موو گو ییان له ته قه کان بووه؛ سه ره وه ش له ناو ئاسایشدا پیاری خویان هه یه، و

ناره حه تمان ده که ن. به لām پیموایی ئاریشه که شتیکی دیکه بوو... گروبان له ده ره جه ی ده گه را... له دوایی شدا هه ر وه ریگرت...))

شه وه بابه چه ند پارچه قوماش و عه تریکی که له عیراقیوه یانرا هی نا بوون- له سه ر داوا و دلخواز- پیشکه شی شه قده س خانم و عه زیزه خانمی کرد- وه کویه ک. میواندارییه که وه خیر گه را، و تا ده رنگانیک درێژه ی کیشا و به خۆشی و شادییه وه کوتایی هات.

* * *

((حوسین، ئەو پىلاۋانە پاككەوھ...)) بابەگيان سەرگەرمى ئىشىيە. گەتوگۆ دەبازاریدا گەرمە. ئەبولفەتخ خان غەلى شەيتانى ھىناوئەتە داپەرە؛ غەلى شەيتان لە چايخانەى باسى لىھاتوويى و جوانى و جىئىلى و نازايەتتە ((جىئىلە)) يەكى كەردووه كە تەقەى لە حەزرەتى ئەجەل كەردووه. ھەرزە كارانىكى كە تا ئەودەمى پىلاۋەكانيان بۇياغيان نەدەيتبوو و ھەر بۆئەوئەى بىن و لە نەزىكەوھە بىيىن دە شاييان بە قوربانى بۇياغى پىلاۋەكانيان دەكرد و دۆستانەش بەرووى مەنەوھە پىدەكەنەن و زۆر بەرپىزەوھە دە بابەگيانەنەوھە دەروانى. جارى وايە ھەروا بەرپىوھە گويم لىيە كە دەلەين: ((چوار لاوى ئاوا پەيدابن بارودۆخە كە چاك دەبەت)). بەلام كەس نازانى بارودۆخە كە چۇنا و چۆن چاك دەبى، يا بارودۆخى چاك چ جۆرە شىتەكە. تەنبا شىوھى چاكى بارودۆخى بەلاى ئەوانەوھە وەك من تىيدەگەم، ئەوھىە كە ئەبولفەتخ خان پارەى ئەو شتەنە بدات كە ھەلىان دەگرى و دەيانبات و مرادسپۆر، كورده شەلەى ئاروشىن پىتەنەكات، و جەناب سەرھەنگ و سەرۆكى پۇلىسخانە و پەخىشار وەك كورى ئەو خەلكە بەجەدەيدا بىنەخوارى و كاربان بەسەرگەسەوھە نەبەت...

ئىمەى مندالانىش ھەروا خەرىكى يارى و گەمە و شەيتانىيە خۇمان بووين. ئىمەى مندالان وەك تەپاش و دار و دەوھەنى كىسوى ھەر لەخۆوھە بۇخۇمان دەرواين و گەورە دەبووين. يارىيەكانىشمان ئاوا ھەرەك خۇمان سروسىتى و خۇرسك و لەخۆوھە بوون، وەك ھەموو شتەكانى شارى، ئەوھە چەپەرەكان بوون رۆژانە ژنان لە ساپە و پەنایاندا جلوبەرگان دەشوشتن و سەرى مندالەكانيان دەدۆزى و يا جارى وادەبوو بزنە گروپىيەكى برىندارىيان كە لە بزنە گەلپيان كىرەبۆوھە دەرمان دەكرد. ئىمەى مندالە وردتەكە وەك سەى بەرەللا بە كۆلتان وەرەبووين. بەلام بەپىچەوانەى سەپە بەرەللايان كە لە سىبەرپىكى دەگەرەن تا سەريانى بەراست و چەپەيدا تىدا بادەن و بە تەقەتەقى شەويلاكەيانەوھە خەرىكى مېش گرتنى بن، ھەرگىز نەدەسەرەوتىن و

ھەدادانمان نەبوو، لە يەككى دەگەرەين تا ئەوھەندە ھىز و توانايەى تىماندا ماوھ ئەوئەش بە قوربانى وى كەين و لەم بارەپەوھە لە ھىچمان كەم نەبوو. لە ھەموو شىتەكى بى وەيتەر دار تەلەفۇن بوو كە باى تىدەگەرە و ئىمەش دە دىناى مندالىيە خۇماندا پىمان وابوو ئەوھە راسپاردەى جەناب سەرھەنگى دەگەيەننە تارانى و دەستورراتى تارانى بە جەناب سەرھەنگى دەگەيەننەوھە، و بەردوچكەيەكمان ھەلدەگرتەوھە و پىمان لە دارتەلەكان دەدا و كە ((وو-وو)) دەنگى ناو دارتەلەكان زياتر دەبوو زۆر راشكاوانە، دەگەل تارانپىمان قسە دەكردن- پىمان وابوو ھەرنەبى خۆ ئالۆز بلۆزىيەكى دە قسەكانى سەرھەنگىدا دروستدەكەين. بەردەكانمان لە دارتەلەكان دەدان و گويمان پىوھە دەنەوھە و شىتەكمان دەگوت، و خۇمان واپىشاندەدا، وەك شىتەكمان بىستىبى و كىتوپ دەردەپەرىن و دەستماندەكرد بە درۆيان بۇ يەكترى...

دواپە پىشواى و بەرپىكردنى تەرمى كۆزراوى ئاسايشانىش كە تا سەرەقەبران بوو... دەچووين. كاتى كە مردووه كۆزراوھەكان دەشاردەوھە، چەند پىاوپىكى ئاسايشى دى كە لەوى ئامادەبوون بە فەرمانى گروبانەكەيان تەقەيان دەكرد و چەند فېشەكەيان بە ئاسمانپوھە ھەلدەتۆقاند، ھەموو پىكەوھە- بەرەو ئاسمان. و وىكرا، بەئاسمانپوھە، راياندەگەياند كە سەرچوخە سەوزە غەلى قوربان غەلىزادەى كرمانى فرزەندى رحىم غەلى شەھىدبووھە- ئەو گوللانەى بەچەتەو ياخيەكانىانەوھە نەنابوون لىرە بە ئاسمانپىياندا ھەلدەتۆقاندن، دەيانگوت بۆيە ئەو تەقەنە دەكەن تابلەن دەولەت ناترسى دەنا راگەياندى چى؛ خوا بۇخۇى دەزانى، خەلكىش دەزانن و تەننەت چەتەكانىش...

ئەوجا، پورەقەوھەت بوو، كەلاوئىكى دىھاتى بوو، بىچارە و تىماو فېدار. نازناوھەكەى ((پورەقەوھەت)) بوو: چونكە بگەيشتابىە ھەر ژنىكى دەيگوت: ((پورە قەوھەت)) يانى خوا قەوھەتتەدا، يا ماندوو نەبى، كەچى ئەو خواپەكەى لە قەوھەتە كە لادەرد. و ئەوھەش بىسوھە ھۆى ئەوھى بەو ناوھەپەوھە بانگ كەن. من تا ئىستاش ناوھەراستىيەكەم ھەر نەزانى؛ پىشم وانىيە كەس بزانى. تەختى دەموچاوى و شىوھى چاوەكانى و پىكەنپەنەكەى زۆر بە سەپرى بەروخسارو چاوپىكەنپەنى سەرۆكى ئەغومەنى دەچوو، ھەرچەندە دەموچاوى ئەو داچۆرەبوو و پىكەنپەنەكەشى بەپىچەوانەى پىكەنپەنى ئەوھە پاك بىدەرەتاناھە بوو، ھەرەك مندالىكى شەرمپون كە گوناھىكى لى روودەدات و دەپەھوى بەزەردەخەنىكى دىزە بەدەرخۇنەى بكات.

که‌او پانتۆلیکی کۆنه له‌بەر و ((میزه‌ره)) یکی رهنگ و رووکالبووه‌وه‌ی ده‌گه‌ل کلاویکی چلکن، که جارچاره ژنیکی خیره‌ومه‌ند بۆ ده‌شوش له‌ دوری سه‌ریه‌وه‌ پیتچابوو- بۆ پشیتیند پوره قه‌وت به‌سه‌ریکی شوپ و سه‌رنجیکی ئالۆز و هه‌راسانه‌وه‌ به‌ه‌لالی نیسو کۆلان و بازاران بوو. جاری وابوو لیوی خواریی، نازام به‌هۆی چیه‌وه، نه‌یده‌توانی میشکی خۆی و بی‌ری خۆی کۆکاته‌وه‌ و له‌شتان وردیته‌وه، بۆیه‌ قسه‌کانی هه‌موو حه‌لله‌ق مه‌لله‌ق بوون و بۆی نه‌ده‌چوونه‌وه سه‌ریه‌ک - کۆ ده‌زانێ، رهنگه‌ هه‌ر به‌راستی میشک و بی‌ری به‌شتیکی دییه‌وه‌ خه‌ریک بۆ... به‌هه‌رحال جاری وابوو لیوی خواریی له‌ده‌ست خۆی ده‌رده‌چوو و پیترا نه‌ده‌گه‌را تاله‌ لیکاو یکی به‌لالیویدا ده‌هاته‌خواری، هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ستی پیتبکات و به‌سه‌ر ده‌سته‌که‌ی پاکی کاته‌وه‌ و دم و له‌وسیشی ویک بیته‌وه. من تا نیستا بوونه‌وه‌ریکی له‌م که‌سه‌م بیوه‌تر نه‌دیوه: کاری به‌سه‌رکه‌سه‌وه‌ نه‌بوو، هیچی له‌که‌س داوا نه‌ده‌کرد. ریی خۆی دیتبووه. سروشت به‌ جوړیکی وای فیرکردبوو که ده‌یتوانی زیاتر پشت به‌سۆزی نیوه‌ی دووه‌می ژیان به‌سه‌ستیت؛ و پشت و په‌نای وی ئه‌و پوره‌انه‌ بوون:

((پوره قه‌وت!)) پوره ده‌یزانی و تیده‌گه‌یی و به‌پروویه‌کی خۆشی دایکانه‌وه‌ کاره‌که‌ی بۆ جیه‌جی ده‌کرد و پارچه‌نانی، پاشماوه‌ی خواردنیکی ده‌دایه، تا دیسانه‌وه‌ برسی ده‌بووه‌ و ده‌چۆه‌ لای پوره‌یکی دیکه‌و ((پوره‌قه‌وت)) یکی دیکه‌ بلێ.

هیچ کاتی نه‌یده‌گوت که برسیه‌تی و نانی ده‌وی. ده‌یگوت ((پوره قه‌وت)) و ئه‌وجا چاوه‌کانی هه‌لده‌گلوڤین، و ده‌یگوت: ((خه‌وم دی!)) و پوره تیده‌گه‌یی، و ده‌رمانی ((خه‌وی))ی دینا. تا نیستا هیچ ژنیکم نه‌دیته‌وه‌ به‌توندی ده‌گه‌لیدا بچوئیتته‌وه‌ یا هیچ گومان و ترسیکی لیبی بوو بیت. هه‌موو هه‌ر به‌چاوی ئه‌ندامیکی نه‌خۆشی خانه‌واده‌وه‌ سه‌یریان ده‌کرد. جاری وابوو ته‌نانه‌ت بۆ ئه‌وه‌ی بۆ خۆشی چ ده‌نگان بکات بانگیان ده‌کرد و په‌رداغه‌ دۆیه‌ک یا پیاله‌ شیریک یا چایه‌کیان ده‌دایه، ئه‌ویش هه‌ر به‌و روومه‌ته‌ داچه‌کیوو زه‌رده‌خه‌نه‌ پاک و شه‌رمیونییه‌وه‌ و ده‌گه‌ل ئه‌و دوو ده‌سته‌ی بن باخه‌لیه‌وه‌- که زستان و هاوین هه‌روا بوو وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌میشه سه‌رمای بۆ- ده‌هات و ئه‌وه‌ی بیاندا بایه‌ وه‌ریده‌گرت و ده‌بخوارد، به‌و که‌سه‌ی که شته‌که‌شی ده‌دایه، جا هه‌ر که‌سیک بایه‌ و ته‌مه‌نی هه‌رچه‌ندیک بایه، ده‌یگوت: ((عه‌مرت درێژی)) و هه‌مدیس هه‌ردوو ده‌سته‌کانی وه‌بن هه‌نگلی ده‌دانه‌وه‌ و سالدانه‌ سالدانه‌ ده‌که‌وته‌ ریه‌ه. به‌لام

ئیمه‌ی مندال، دوور له‌و دنیاو سۆزانه، بۆ ئامانج وه‌دووی ده‌که‌وتین. هه‌رچه‌نده‌ به‌ تاقیکردنه‌وه‌ ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رکه‌وتبوو که مرۆقیکی بۆ وه‌یه‌ و ئیمه‌ش حه‌زمان به‌ ئازاردانی نه‌ده‌کرد. به‌لام جاروباره هه‌ر ده‌هاتین و ورده‌ به‌ردیک که‌سه‌که‌ گلیکمان هه‌لده‌گرتیه‌وه‌ و دوور له‌ مه‌به‌ستی پیتادانی، هه‌روا ده‌مانه‌ویشتی. پوره قه‌وت ده‌گه‌راپه‌وه، هه‌ر به‌و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌وه؛ سه‌ری به‌رده‌دایه‌وه، هه‌ر راست وه‌ک ئه‌و به‌رخه‌ی که بیه‌وی به‌گالته‌وه‌ قۆچان باوی- و ئیمه‌ له‌ تریقه‌ی پیکه‌نینیمان ده‌دا، و هه‌لده‌هاتینه‌وه، جاری واشبوو هه‌روا که به‌دوایه‌وه‌ بووین له‌په‌ر ده‌یگرت و نارته‌ی لیده‌دا، و ده‌که‌وت. ئه‌وکاته‌ هه‌موومان لێ کۆ ده‌بوینه‌وه‌ و ده‌وره‌مان لیده‌دا. ده‌و جۆره‌ کاتانه‌دا جینگلی ده‌دا، برۆیه‌کانی تیکده‌کردنه‌وه، رهنگی پینه‌ده‌ما، ئه‌و ده‌مانه‌ی که چاوه‌کانی له‌ سه‌ریه‌ک داده‌نان و نه‌ده‌سه‌روت ده‌شگریا. جاری وابوو ده‌شپشایه‌وه‌ و هه‌ر له‌و جیه‌ی که لیبی که‌وتبوو و جینگلی ده‌داو چاوی لێ له‌سه‌ریه‌ک داناوون و به‌ ده‌موچاویکی گرژه‌وه، بۆ هۆش و بۆ ئاگا، ئه‌و شتانه‌ی ده‌ریداوون ده‌یله‌سته‌وه، و ئیمه‌ش به‌پروویه‌کی ترش و تال و بیزاره‌وه‌ سه‌یرمان ده‌کرد و ئه‌ویش هه‌روا په‌له‌قاژه‌ی بوو. گه‌وره‌کان ده‌هاتن و قول هوه‌للایان ده‌خویند و به‌سه‌ریاندا پف ده‌کرد: ده‌یانگوت ئه‌وه‌ رموزنه‌ سواری بوون و وای لیده‌که‌ن و ابکا: داوای لیده‌که‌ن بچیتته‌ سه‌ردینی ئه‌وان و ببیتته‌ لایه‌نی ئه‌وان و ئه‌ویش به‌رگریه‌ ده‌کات! هه‌ر ئه‌و به‌رگریه‌شیه‌تی که ئه‌وی واهینده‌ له‌لای ئیمه‌ گه‌وره‌ کردوه‌... به‌سه‌ر و چاویکی تیک ترشاوه‌وه‌ ده‌رمان چۆلده‌کرد و لیبی ده‌کشاینه‌وه‌... تورک و فارسه‌کان ده‌هاتن بازنه‌یه‌کیان به‌هه‌رچوار ده‌وریدا ده‌کیشا، تا له‌مه‌چیترا نی دیکه، نه‌یه‌نه‌ یارمه‌تیدانی ئه‌وانه‌ی پیتتر و کاره‌که‌ خراپتر نه‌که‌ن، ته‌گه‌ر هه‌ر ئه‌وانه‌ی هه‌وه‌لی بن ئه‌وه‌ زوو ماندوو ده‌بن...

ئه‌وجا ((فه‌ته‌شیت))⁽¹⁾ بوو. پیاویکی بالا مام ناوه‌ندی، ئیسک پان، چوارشانه، قه‌یره، برۆپرو موو ماش و برنج، و چاوه‌ش و گه‌وره‌ و زیته‌له‌ و ریش درێژ و دووفاق، لوتیکی گه‌وره‌ و روومه‌تیکی ده‌رپه‌ریو. سه‌رقۆت، پێخواست، هه‌نگاو ورد و له‌سه‌رخۆ، هه‌رده‌تگوت ئه‌وه‌ سیاسه‌مه‌داریکه‌ و به‌ بازاریدا دیتته‌خواری: دوايه‌ له‌په‌ر، بۆ هیچ ئاگادارییه‌ک، ده‌سته‌ده‌کرد به‌رمبازییه‌وه‌ وه‌ک مندالیکی سواری داریکی ببی ئاوزه‌نگی له‌خۆی ده‌دا و به‌بال راوه‌شاندنیوه‌ و راست وه‌ک له‌سه‌رخانه‌ی زینی بۆ قیت دانیشتوه‌ و قورساییه‌ خۆی هه‌موو داوه‌ته‌ پیتشی. که

⁽¹⁾ فه‌ته‌شیت: فه‌تاحه‌شیت.

تاوئىك دەپۆيى لەپەر جەلەوى توند دەكرده و ھەررەك ھىچ نەبووى لەبەردەمى دوكانىك يا مالىكى رادەوھستا. لەبەردەمى دوكانەكە يا مالىكە دادەنېشت، و بە دەنگىكى زۆر نەرم و شلەو دەيگوت: ((نەخۆشم!)) و داواى چاى لە دوكاندارەكە دەگرد، يا بى گويدان دەستىدەبرد جگەرەى لەليوى دوكاندارەكە دەكرده و چەند چەسپىكى جانانەى يەك بەدواى يەكى لىدەدا و دوايە دەيداىەوھ. كە چايەكەشى دەخواردەوھ بەرەنگ و رووى پىاويكى كە ماندووى ھەسايىتەوھ پىالە بەتالەكەى بەسەر روومەتە دەپەرپو و ناوچەوان و چەناگەيدا دىنا، و دەگەل ھەرتىھەلسوئىنېكىشىدا دەيگوت: ((وھى! وھى!)) تا پىالەكە بەتەواوتى سارد دەبۆوھ. ئەگەر مال بايە كلوكلدانى لە ژنى مالىكە داوا دەگرد. زۆر جارنم بىستبوو ژنان دەو جۆرەكاتانەدا دەيانگوت: ((وھى، فەتە چ بووھ وا ھەمدىس نەخۆش كەوتىيەوھ؟! خۆ من ھەر دوئىنى بو كلدانم دايتى، ئەوھ نابى ھەموو رۆژى چاوان بېژى، چاوەكانت خراب دەبن!)) دەگەل ئەوانەشدا كلدانيان ھەر دەدايە و ((فەتە))ش بەكاوھەق قەيتانى كلدانەكەى دەكرده و كلچىوكەكەى جارئەك لەراستەوھ بۆ چەپ و جارئەكەش لە چەپەوھ بۆ راست دەچاوان دەكىشا، و برۆيەكانى دەستىك پىدا دىنان و رىكى دەخستن. جارى واش ھەبوو كەللەي دەبوو- لە دەست ئىمەى منداڤ كە وەدواى كەوتبووين و بەدزىەوھ لەسەرى كۆلائيپرا چاودىرمان دەگرد و ھەر ھەلدەستاىەوھ بە ھوھاوھ وەدواى دەكەوتىنەوھ. جنپوھەكانىشى كە دەيدان ھەمىشە ھەر يەك جۆربوون، و ھىسابى: ((ھەى پانايى و قولايىھ قوزى داىكت بگىم!)) و ژنان بە روويەكى خەندانەوھ چاويان بەردەدانەوھ، و دەيانگوت: ((دەك خوا شەرمەزارتكا، فەتە، ئەو قسە قۆرانە چىيە دەيانكەى! ئەوھ تەرىق نابىيەوھ!)) و پەنجەى شاىەتەمانيان بۆ زارى دەبرد و بەدەم پىكەننىپوھ چاويان شۆردەكردەوھ. جارئەكەيان يەكئەك لە داىكەكان گوتى: ((دەك رووت رەشبى، فەتە؛ خۆ ئەوھ منداڤى منە!)) فەتە بى ئەوھى خۆى تىكدا دە سەرچاوى ژنەيەوھ رووانى. گوتى: ((چاك راوھستە بابتىنم...)) تاوئىكى بەچاوى رەزامەندىيەوھ تىھەلپروانى، دوايە گوتى: ((نا، با لە بەينى خۆماندا بى، گۆشت دەخورى!)) و داىكان ھەموو لە پىرەمى پىكەننىپاندا- دياربوو قسەكەى پى خراب نەبوو، قسە يا لە شىت يا لە منداڤ. عەسران كاتى چاى عەسرى دەگەيىھ ھەرماڤىكى دەچوھ ژوورى، يەكسەر ھەلدەكشاىە سەرى سەرى و داواى چاى دەگرد، ئەلبەتە ھەمىشە ئەوھشى دەبەرچاو دەگرت كە پىاوى مالىكە لەمال بايە. دادەنېشت؛ چاى دەخواردەوھ و دەربارەى ئەوكارانە دەدوا كە دەبەرچاوى خۆى گرتبوون بيانكا. دەيگوت ئەگەر

وھستا سالىكى تەنەكەچى يارمەتى بدات نىازى وايە بن ساپىتەى شارى ھەموو تەختە بەندكات تا زستانى كووچە و كۆلائي شارى نەبىتە قور و قوراو و لىتاو، چونكە بە قور و چلپاوى دلى دەگىرى. ھەموو مەبەستەكەشى ئەوھبوو كە سەرماى دەبى. كىوى ناراباش زۆر لە شارى وەدوور كەوتۆتەوھ، دەبى تەنافىكى دە سەرى ھەردوو لوتكەكان خرى و بە يارمەتییە رەھىم لەندەھۆر و ھەسەنە بۆقى تۆزىكى بىننەوھ پىشى. رەھىم لەندەھۆر شوانىكى كەتەى ملەستوور بوو، و بۆ ئەو كارانەى دەست دەدا. بەلام ھەسەنە بۆقى، پىاويكى كورتە بنەى قوتە كە ھەرگىز بۆ ئەو جۆرەكارانە نەدەبوو! ((ئەوھ رەھىم لەندەھۆر شتىكە، ئەدى ھەسەنە بۆقى چىيە؟)).

فەتە زىرەكانە خۆى دەنوند و دەيگوت: ((ھا! كە تەنافەكەم بە لوتكەكانى ناراباوا بەست، لە ناوھراستىپرا گرى دەدەم؛ زۆرباشە كە گرىيەكەم لىدا سەرى تەنافەكەى دەدەمە دەست رەھىم لەندەھۆرى و دەلئىم رايكىشە! ھەر كە تىنوسا بە ھەسەنە بۆقى دەلئىم خۆى ھەلدا و ((لوت))ى بگەزى و ھەردوو گويىەكانىشى رايكىشى)).

خاوەن مال پىدەكەنى و دەيگوت: ((ئى، ئىستا تىگەيشتە!)).

فەتە دەيگوت: ((نا، تىنەگەيشتووى... دەلئىم گويىەكانى توند رايكىشە. تا رەھىم لەندەھۆر لەبەر تازارى تەنافەكەى چاكتر رايكىشى، ئەودەمى منىش خۆ ھەلدەدەم لاقىكى ھەسەنە بۆقى دەگرم و رايەكىشم... ئىستا تىگەيشتى؟)). خاوەن مال تىدەگەيى و ستايشى ئەو پرۆژەيەى فەتەى دەگرد كە ھىچى واى لە پرۆژەكانى لەمەرخۆمان كەمتر نەبوو و زۆرىشيان وىدەچوو.

فەتە بەدواى قسەكانىدا دەيگوت: ((ئەودەمى ھەر نەبى خۆ بەلانى كەمەوھ خەلكەكە ژەمە تىرەكى تىر بەزكى خۆيان دەخۆن!))- ناراباوا ھەمووى ھەر رەزە تىرى بوو.

ئەگەر وەرزی تىرى بايە و تىريان لەمالي ھەبايە ئەوھ دەيانھىنا و دەياندايە. ھەر كە فەتە تىرەكەى دەدیت دەستىكى دىناو بە بەرچاويەوھ دەيگرە سىبەر و بەسەرسامىيەوھ دە ناراباباى رادەما و دەيگوت: ((سەيرە! خۆ ئەو ناقولايە لەپىش مندا وەخۆكەوتووه! ديارە كىوھەكە ھاتۆتەوھ پىشى- تف لەو ناوچەوان و بەخت و ئىقبالى كە من ھەمە!... دەى، باشە، عەبىى نىيە، ئىدى تىپەرى... بەلى، ئەوھم دەگوت: ((ئەگەر يارمەتيم بدن دۆخىنىكى

شەروائىش بۇ خۆم دەكېم... نەك لەو دۆخىنە خورىانە)) دۆخىنەكەى خۆى دەردىنا و پىشانی دەدا: ((بەلكە لەو دۆخىنە فتىلەبىانە...)) و ئەوجا لەپەر راست دەبۆو و چوارنالى غارىكى بەدەورى ژووریدا دەکرد و ھەر بەچوار نالىبەو دەردەپەرىپە دەرى، بەبال راوہشاندىتوہ كە شەویلاکەى خوارپى وەك ئەسپى ماندوو كە سوارەكەى بە قامچىانى وەرگەپاوتى شۆر دەکردەو و-تا دەم چۆمى- دەپۆىى. ئەوہ ھىلى كۆتایى بوو. كە دەگەيشتە ویندەرى رادەوہستا؛ خۆى خواردەکردەوہ و بەك دوو مشتە ئاوى دەخواردنەوہ.

((ئەحمەد شا)) ئەوہ بەكەىكى دىكەیان بوو، كە بەدبەختى و چارە رەشىبەكەى نەك ھەر بۆ ئىمەى مندالان بەلكە بۆ تەواوى خەلكى كوچە و كۆلان و بازارى شارى ماىەى خۆشى و سەیر و سەفا و رابواردنى بوو.

گوايە ئاوى راستەقىنەى خۆى وەستا حەسەن بووہ- بەقسەى خەلكى خەلىفە حەسەن- بەرگدروو بووہ و بەكجار زۆر بەرپۆبووہ. ئىستاش خەلكى يادى ئەو رۆژانەى ئەويان ھەر لەبىرماوہ كە ئەورۆ پىدەلەين ((خەلىفە)). بەلام ئەم ياد و بىرەوہرىبانە و پەيوەندىيان بەرابوردووہو لەراستىدا زگ پى سوتانى حالى ئەورۆى ئەويان دەچەندانى دىكە زىاتر دەکرد... دەيانگوت خەلىفە حەسەن حەزى لەكچىك كەردووہ و شىت و شەيدای بووہ و كچەش ھەرەتر دەگەلىدا بووہ بەلام خوازىنى بۆ پەيدا بووہ و شووى پىكردووہ و پىش ئەوہى پىكىش بگەن دەزگىرانەكەى جوانە مەرگ بووہ و لەسەرەنجامى ئەو ھەژان و داچلەكىنەيدا ئاواى لىھاتووہ و رۆژى بەم رۆژە گەيشتووہ. سەرچاوەى ئەو قسە و قسەلۆكانەش ھەمووى شەوگەرىپە خەلىفە حەسەنى بوو بۆ سەردانى گۆرى جوانەمەرگان و گەرانى بەناو گۆرستاناندا. بەلام كەس بەراستى نەيدەزانى واىە يان نا، ھەرچى ھەبوو ھەر قسە و قسەلۆكى سەر زاران بوو.

خەلىفە حەسەن ھەمىشە زەردەخەنەىكى بەلالىتوہوہ دياربوو، وەك لە ھەموو ژيانىدا غەم و ئارەزووى ھىچ شتىكى نەبى، و دنيا بەكامىتوہ و خەلكى دنيايان بە ئارەزوو و حەزى وى دروستكردووہ: ھەموو دەمى رووخۆش بوو و دەترىقاىەوہ: لە چايخانان دادەنىشت، گوللى دەبىست و گوللى دەگوتن و خەندەى وەردەگرتنەوہ. بەلام كاتى كە بە كوچە و كۆلان و بازارىدا دەھات و دەچوو بە روخسارىكى غەماووبەوہ پارىزى لەسەرئىچى چاوى خەلكى دەکرد و بەشىوہىەك بوو كە گوايە نەھىچ دەبىسى و نەھىچىش دەبىنىت، ئەگەرچى ھەندى جار بەرقەوہ

يا ھەروا ئاوپرىكى دواوہى دەدايەوہ و بەگوپرەى پىويست برۆيەكانى تىك دەنان، يا زەردەپەكەى دەھاتى و دەپۆىى. ئاوى گراووبە مردووەكەى ((گوللى)) بوو. سەرئىچە رقاوبىەكانى ئەو دەمانە بوون كە مندالىك يا ھەر ھەموومان پىكەوہ ئاوى ((گوللى)) مان بەزارىدا دەھات. بەداخەوہ ھەرەك دەلەين و ئىستا تىدەگەم تەنيا دەزگا بچوو كەكانن كە بەخىرايى گەورە دەبن و پىدەگەن و مېشك نەبى كە لەو ئەندام و دەزگايانە بەدەرە. ھەربۆيە وا بى مەبەست و بى بىرو لىكدانەوہ ئەو كەسانەمان ئازار دەدان.

دەو كاتانەدا خۆين دەزايە دەموچاوبىەوہ، چاوى زەق دەبوونەوہ، برۆيەكانى دەھاتنەوہ بەك، و ماوہىەك رەنگى دەگۆرا. ئەو دەمى تەزىبەكەى لەبەر پىشتىندى دەردىنا، و لىوى دەبزاوتن. ديار نەبوو چ دەلى؟ لەبن لىوانەوہ شتىكى دەگەلە خۆيدا دەگوت و تەزىبەكەى بادەدا. كە ئىمە ئەوہمان بە دوعا كەردن دادەنا. بەلام دەگەل ھەموو ئەمانەشدا، بەگرۆبىەوہ، راست و رەوان دەپۆىى، ھەرەك بازگانىكى بەوہج سوود و زىانەكانى دەمىشكى خۆيدا تاوتوو بكات يا وەك سەرفەرماندەپەكى وا بىر لە نەخشە سەربازىبەكانى بكاتەوہ كە دايرشتوون.

ھەر لە ھەوہلپوہ كە وازى لە كارەكەى ھىنا ئاوى لەخۆى نا ((ئەحمەد شا))؛ بۆ ئەو ئاوى لەخۆى نا، ئەوہ ديارنىبە، خەلكىش وردە وردە بەو ئاوىەوہ راھاتن و دەگەلىدا رۆيشتن. كەسەيك نەپىرسى ئەرى بۆچى و لەبەرچى- پىويستىشى نەدەكرد: ئەوہ لە لايەنى خۆيەوہ كۆتايى ھاتبوو و چ زىانىكىشى بۆ خەلكى نەبوو. بۆ ئەوانەى خۆشيان بە فەيلەسووف و ئەدىب و پىشەوا و زەعمى دەزانن نىو ھىندەى ئەويان تىدەبى؟ ئەحمەد شا يا ناسىرەدىن شا چ كارىگەرىە كيان بەسەر ژيانى خەلكىبەوہ ھەيە كە بىانەوى بزنان ھەيە يان نىبە يا ئەگەر كارىگەريان ھەيە بۆ بە تەنيا لەم ئاودا ھەر ئەحمەد شا؟

عەرەبانچىبەكى تورك لە گەرەكى بوو گەچى بۆ ((ساختمان)) ئى ((سەربازخانە))ى دەبرد. ھەموو ھەولتى ئەحمەد شا پەيدا كەردنى پىنج شايى پۆل بوو. ئەو دەمى سەكەى پىنج شايى يا بىست و پىنج پەناباتى لىدرا بوو. ھەر كە وردەكەى دەبوو پىنج شايى دەچوو دەيكردە پىنج شايەكى خړ و لەسەرىيى ((ساختمان))ەكەى رادەوہستا تا عەرەبانچىبە كە دەگەراپەوہ بى ھىچ دەنگ و بەنگىك پىنج شايەكەى دە دەستىدەكرد و دەپۆىى (ھىچ كاتى پارەى وردەى نەدەدايە) و ديارە ئەوہش نرختك بوو بۆخۆى ديارى كەردبوو. جارىكىان بابەگيان لەم بارەيەوہ

گله‌یی له عه‌ره‌بانچییه که کردبوو که بۆچی ئەو پارهییه لهو بیچاره‌یه وهرده‌گری. به‌لام عه‌ره‌بانچییه که ده‌لی که هه‌رگیز به‌خۆرایی سوار نابێ، دهن‌ا ئەو هیچ نالی ((ئه‌حمەد شا)) پارهی دهن‌ا و سوار دهن‌بوو و عاره‌بان‌ه له‌وسه‌ری شاربییه‌وه ده‌چوو ئەو سه‌ری شاری. مه‌به‌سته‌که‌ش هه‌میشه په‌خشداری بوو له‌وپه‌ری شاری له‌سه‌ر بستووی گومرگی. ئەحمەد شا وه‌کو پاشایان دهن‌ا و عاره‌بان‌ه‌که‌یدا به‌پێوه راده‌وستا؛ ده‌ستی وه‌ک بۆ سه‌لامی به‌رزده‌کرده‌وه، گرتی داویشنه‌ نیوچه‌وانیوه و هه‌روه‌ک سولتانیکی که به‌ناو حه‌شیمه‌تیکیدا رابهری به‌رده‌وام سه‌ری به‌لای راست و چه‌پاندا ده‌گێراو به‌زده‌ده‌نه‌وه هه‌ستی خۆی به‌رامبه‌ر به‌و حه‌شیمه‌ته‌ ده‌رده‌بری که له‌میشکی خۆیدا پینابوو هورای بۆ ده‌کیشن و شه‌ویش وه‌لامیان دهن‌اتوه. دوایه‌ تیگه‌یشتم ئەو ئەحمەد شایانه‌ چه‌ند زۆرن که له‌ناو گالیسکه و ئوتومبیلاندا دهن‌نیشن یا به‌پێی پیاوه‌ به‌دلتیابییه‌وه به‌رئیه‌دا ده‌رۆن و ده‌میشکی خۆیاندا و له‌ وه‌لامی هه‌ست و نه‌ستی ئەوجانه‌وه‌ره‌ ساخته و پۆشته‌و په‌رداخانه‌دا ده‌ست راده‌وشین و به‌روویانه‌وه پینده‌که‌نن یا برۆیان تیک دهن‌ین!

ئه‌لبه‌ته نه‌ک هه‌ر من به‌لکه هه‌یج که‌سیک نه‌یده‌زانی چی به‌میشکیدا دیت و ده‌چی- له‌وانه‌یه هه‌ر ئەو شتانه‌ی پیندا بیت و بچیت که ده‌میشکی هه‌ر هه‌موو شاو به‌رپرس و رابه‌راندا دیت و ده‌چیت... ((ئه‌حمەد شا)) هه‌روا ده‌ست به‌هه‌واوه ده‌رۆیی. ده‌سته‌که‌ی دیکه‌شی بۆ ((مێزه‌)) هه‌که‌ی ده‌برد و کلاو یا تاجه‌ خه‌یالییه‌که‌ی دینایه‌ سه‌ر برۆی و به‌ لاتیلایکی سه‌ریه‌وه دهن‌ا. له‌و دهن‌که ئاره‌قانه‌ی که له‌نیوچه‌وانیه‌وه هه‌لده‌قولا دیاربوو که ئاریشه‌که‌ی زۆر به‌راستی و راشکاوانه‌یه. خه‌لکی له‌سه‌ر دوکان و کۆلانه‌کانه‌وه پینده‌که‌نن و جارجاره‌ش مه‌ته‌له‌کیکیان داویشتن، ئیمه‌ی مندالانیش له‌ پاش و پێشه‌وه عه‌ره‌بان‌ه‌که‌مان دهن‌یوه‌خۆ ده‌گرت و به‌ده‌م ریه‌وه ده‌مانکرده‌ قه‌له‌بالغی، به‌لام ئەو هه‌رگیز گوئی له‌هات و باتی که‌سه‌وه نه‌بوو- ئەو ده‌هه‌وای خۆیدا بوو: ده‌ستی بلند کردبوو و چه‌ناگه‌ی داچۆراندبوو و به‌رغه‌بابه‌ی فوودابوو. سه‌رنجه‌کانی ورد و به‌لام ئالۆز بوون؛ شانه‌ چکۆله‌کانی زیاتر دا‌که‌وتبوون، وه‌ک قورسایه‌ هه‌رچی باری ژبان‌ه له‌سه‌ر شانه‌کانی هه‌ستبکات، به‌ ئاگا له‌وه‌ش، که ئەو باره‌ی، به‌هه‌ر حالیک بووه، تا ئییره هیناوه. به‌لام ئەوه‌شی پێوه دیاربوو که پشته‌ی له‌ژێر ئەم باره‌گرانه‌دا دوولاهتاوتوه. ده‌رۆیی. تا ده‌گه‌یشته‌ نیوه‌ی ریه‌. لیره‌دا کتوپر وه‌قسه‌ ده‌هات، بێ ئەوه‌ی رووی ده‌می قسه‌کانی له‌ که‌سیکی تابه‌تی بی، یا گۆرانیکی به‌سه‌ر راوه‌ستانه‌که‌ی خۆیدا بیت، هه‌روا که ده‌ستی به‌لای

لاجانگیوه بوو رووداوه نه‌هینییه شاردراره‌کانی شاری به‌ده‌نگیکی به‌رز و بلند و نیرانه‌وه، وه‌ک ده‌گه‌ل خاوه‌ن په‌له و پایه و به‌رپسانی بیت، ناشکرا هه‌لیده‌رشتن: ((خه‌لکینه! رۆژی شه‌موو سه‌روان زه‌ه‌ری ده‌گه‌ل ژنی فه‌رمانده‌ی که له‌ مالی نابێ، گه‌مه و گالته‌ی دایه‌ مه‌مه‌ده به‌گورگیان پینکه‌وه کردوو و هه‌ر له‌ هه‌وا‌را گورگه‌ی قوزتۆته‌وه... ده‌موقه‌پۆزی گورگه‌ش ره‌ش بوون- هه‌والیکیشمان پینگه‌یشتوو ئاوا ده‌لی رۆژی دووشه‌موو که ستوان ناهیدی له‌سه‌ربازخانه‌ی ئیشکگر بووه، سه‌رفه‌رمانده‌ چوووه بوو که شووشه‌یه‌کی به‌رتیل داوه‌تی- خه‌فیه‌کان رایانگه‌یان‌دووینی. ژنی سه‌ره‌ک نه‌زمییه‌ش چۆته‌ مالی سه‌رۆکی دارایی، گوايه‌ له‌وی حیکایه‌تی ئەمیر ئه‌سه‌لانیان خویندۆته‌وه... ژنی گروبان ناسریش بۆ خه‌نه‌به‌ندنانی چۆته‌ مالی ره‌یسی- مه‌ئورانی تابه‌تیش ده‌فه‌رموون. سه‌فه‌وتی ژن خوشکه‌که‌ی خۆی بۆ ئەمیری له‌شکر برده‌وه کفته‌ی قولقولی بۆ لینی- ئەمه‌یان سه‌رۆکی تابه‌تی قه‌راولخانه‌ی رایگه‌یان‌دوووه...)) هه‌موو رووداوه‌کانی ناوشاری ده‌گوتن و خه‌لکیش به‌تاسه‌وه گوییان ده‌دایه و به‌زده‌خه‌نه و لاقرتیوه به‌رپیان ده‌کرد و سه‌یره‌که‌ش له‌وه‌یدا بوو ئەو شتانه‌ی ئەو ده‌یگوتن زۆربه‌یان راستبوون. چۆن و له‌ کوپه‌را ئەو زانیاریانه‌ وه‌ده‌ست هینابوون، ئەوه له‌خۆی به‌ولاوه که به‌رده‌وام ده‌کۆلانا‌ندا ده‌سورایه‌وه که‌س نه‌یده‌زانی و که‌سیش پیتی وانه‌بوو که ده‌توانی ته‌واوی ئەو هه‌موو ورده‌کاریانه‌ به‌ ناو و رۆژ و به‌رواره‌وه ئاوا ده‌میشکی خۆیدا بیاریزی. ((ئه‌حمەد شا)) بۆ ئەوه‌ی ئەو سه‌ره‌ستی و ئازادییه‌ی ئاوا ده‌سته‌کووی چه‌ندین جارانی له‌ پۆلیسخانه‌ی شه‌و رۆژ کردۆته‌وه تیه‌ه‌لدانی به‌دوادا خواردوو. تا سه‌ره‌نجام بۆیان ده‌رکه‌وتوو شه‌یته. هه‌یج کاتی، له‌ شوینی هه‌ره‌مه‌که‌یدا ئەو جۆره‌ وشانه‌ی به‌زمانیدا نه‌ده‌هات، ئەگه‌ر که‌سیک بیگوتبايه و وه‌بیری هینابایه‌وه، ئەوه دیسانه‌وه هه‌ر خۆی لی گیل ده‌کرد و وای پیتشاند‌ه‌دا که ئاگای له‌ هه‌یج نییه- له‌ دۆستایه‌تییه‌دا زۆر سه‌ر راستبوو، و هه‌ربۆیه‌ش روویه‌کی خۆشه‌ویستی شاره‌ بچکۆلانه‌که‌ی ئیمه‌ بوو. له‌راستیدا جۆریک له‌ ((بیروپرای گشتی)) یا زمان حالی خه‌لکی بوو، هه‌ربۆیه‌ش بوو هه‌میشه ئاهه‌نگ و به‌زم و ره‌زم و پینج شاییه‌که‌ی ئاماده‌بوو. به‌لام سه‌یره‌که‌ی له‌وه‌دا بوو که هه‌یجی له‌باره‌ی خه‌لکی شاره‌که‌وه نه‌ده‌گوت و له‌نیو وانیشدا به‌ به‌رپۆبه‌ری گشتی په‌روه‌رده‌شی هه‌ر هه‌یج نه‌ده‌گوت. رۆژیک عاره‌بان‌ه‌که‌ به‌ به‌رده‌می به‌رپۆبه‌ری گشتی په‌روه‌رده‌دا رته‌بوو؛ ئەحمەد شا هه‌روا به‌ده‌ستی سه‌لامیوه، ده‌ ئاماژه‌یه‌کی به‌ به‌رپۆبه‌ریدا، رووی قسانی ده‌ حه‌شیمه‌ته‌که‌ی ناو میشکی خۆی کرده‌وه و گوتی: ((تا ئیستا له‌ باره‌ی وان‌ه‌وه

چ هه‌واییکی ناله‌بار نه‌گه‌یوه، نابی بَشگات؛ ئیمه پیمان وایه که هه‌ر نه‌گات، په‌روه‌رده و فیترکردن (فه‌ره‌نگ) جیی کاری نابه‌جی و ناله‌بار نییه. ره‌زامه‌ندی ته‌واوی ئیمه به هه‌موو کارم‌ند و فه‌رمانه‌ره‌کان بگه‌یه‌نه؛ وه‌بیر سلیمانیش بینه‌وه که راپۆرتی ناله‌باری ده‌بار‌وهه دیت- با ده‌ست له مله‌ورپییه هه‌لگرێ، دنا به جوقه‌ی هوما‌یونیییه قه‌سم هه‌لیده‌گرێته‌وه!)).

هه‌ر که ری و ره‌سمی ره‌ژه و تیپه‌پینی مه‌وکیبی هوما‌یونی ته‌واو ده‌بوو و ده‌گه‌یشه‌یه به‌خشدارییه بی ته‌وه‌ی عاره‌بانچی هه‌یج بلێ یا داوای دابه‌زینی لیبکا ده‌هاته‌ه خوارێ و ده‌هاته‌وه سه‌رخۆ و ده‌چۆه که‌وله‌که‌ی جارانی، به‌پێخواستی و به‌شانه داته‌کیوه‌کانیه‌وه ده‌که‌وته‌وه رییه، هه‌روه‌ک نه‌ ته‌جمه‌د شایه‌ک هاتبێ و نه‌ ته‌جمه‌د شایه‌ک رویشتبێ! و ده‌وکاته‌یدا یه‌کیکی وه‌ک بلێی حاجی حوسین به‌زازیکی بانگی ده‌کرد ((هۆی، ته‌جمه‌د ش)) و ته‌جمه‌د شا زۆر خاکه‌رایانه، به‌غار، ده‌چوو ((وه‌ره ته‌وه‌ گۆشته‌ی به‌روه‌ه مائی مه‌، بلێ حاجی نار‌دوویه‌تییه‌وه... راکه، ئافه‌رین)) و پرێسکه‌ گۆشته‌ی ده‌دایه‌ ده‌ستی و هه‌قی رییه‌شی ده‌ مستی دنا و ته‌جمه‌د شا هه‌ر به‌ غار ده‌رۆیی.

ته‌وه‌ کۆمه‌له‌ شیتته‌ زۆریه‌ی شه‌وان ده‌توونی هه‌مامه‌که‌ی میرزا عه‌بدوللایدا ده‌نوستن بۆیه‌ به‌لای خه‌لکییه‌وه په‌یوه‌ندی ته‌وانه‌ راسته‌وخۆ ده‌گه‌ل کۆمه‌لی له‌مه‌چتران —یا پێشه‌وا‌ی وان- بوو.

مه‌ش روحو‌للاش هه‌بوو —تورک بوو، هه‌یندیکی شه‌کرۆکه‌ له‌سه‌ر سینییه‌کی له‌به‌ر دوکانی دانابوو و هه‌ر به‌وه‌نده‌شه‌وه ناوی له‌ دوکانه‌که‌ی نابوو قه‌نادی (شیره‌مه‌نی). هه‌یج ده‌میکی له‌به‌ر دوکانی نه‌بوو- به‌قه‌سه‌ی خۆی له‌ ((کرخانا)) ((کارخانه)) ی بوو. کرخانه‌که‌شی هه‌ر پشت دوکانه‌که‌ی خۆی بوو که له‌وئ نوکو‌لی دروسته‌کرد، یا هه‌ولێ ده‌دا بی وه‌ستایی و بی زانیین نوکو‌ل دروستبکات. چه‌ند هه‌نگاوێک له‌ولای دوکانه‌که‌یه‌وه بۆنی شه‌کری کولاره‌ ده‌هات. ده‌یانگوت — له‌ کوی، ته‌وه‌ش هه‌ر دیار نه‌بوو و پیم وانییه‌ که‌سیش زانیبیتی — ده‌یانگوت به‌ مندالی به‌ مشتته‌ کشمیشیکیان له‌ خشته‌ برده‌وه، پیاویکی مرچ و مۆن بوو، خاوه‌ن ده‌موچاویکی ره‌قه‌له، به‌لام پر چرچ و لۆچ و سېسه‌له، هه‌روه‌ک توێکله‌ هه‌ناری وشکه‌لاتوو، دووچاوی به‌قولداچوو، و سه‌رنجیکی پر له‌ چا‌وچنۆکی و دوو لولاکی چه‌ماوه. کلا‌وه‌که‌شی که به‌شیک بوو له‌ خودی که‌سایه‌تییه‌که‌ی- تا، که‌پی، بوو، که‌پی بوو، دوايه‌ش کلا‌وشاپۆ یا به‌قه‌سه‌ی خۆی، شاپکا. من هه‌یج کاتی ته‌موم به‌سه‌ری قۆته‌وه نه‌دیوه که‌واو سه‌لته‌یه‌کی درێژی

ده‌به‌ر ده‌کرد و به‌داره‌ داره‌وه به‌لاریاندا ده‌رۆیی. هه‌ر که کافی (ك) ((کشمیشی)) ده‌بیست ده‌بووه فیشه‌که شیتته. گه‌وره‌کان ده‌یاننارده‌ لای روحو‌للائی تا چاره‌که کشمیشیکیان بۆ بکری؛ جاری وابوو بۆ خۆیان ده‌چوون. ده‌چوون و زۆر به‌راشکاوییه‌وه ده‌یانگوت: ((مه‌ش روحو‌للا، شیرینی چ هه‌یه، مه‌ش روحو‌للا ده‌یگوت: ((ناوی نه‌بات، نه‌وگول، شیرنه‌نان، راحه‌ته‌لگو...)).

((گه‌زۆت نییه‌؟)).

((نا، گه‌زۆی نییه‌...)).

((ته‌دی بادامی برژاو؟)).

((نا، نیه‌تی)).

((ته‌دی کشمیش؟)).

تا لیڤه‌دا مه‌ش روحو‌للا شیت ده‌بوو، و به‌ربینگی به‌ کابرای داواکار ده‌گرت- به‌لام شتیکی وانه‌بوو که قانون بیه‌گری تاشکایه‌تی پیه‌کری؛ بۆیه زۆرجاران شه‌ر و هه‌رایه‌که نوێ ده‌بۆوه، جاری واده‌بوو ده‌گه‌یشه‌یه مریشکه ره‌شه‌ی. به‌لام زیاتر ده‌ر و دراوسی ده‌که‌وتنه‌ نیوانیه‌وه و مه‌ش روحو‌للا به‌بال راه‌شانندیوه ده‌چۆه ((کرخانا)) که‌ی.

ئیمه‌ی مندالانیش له‌ ده‌ریوه‌ لوتمان به‌ شوشه‌ی جامخانه‌ی دوکانه‌که‌یه‌وه ده‌نوساند و به‌چاوی پر له‌ شه‌یتانی و به‌پیکه‌نینه‌وه کلکیمان ده‌گرت: ((کشمیش وار))^(۱) و تا ته‌وه‌ که‌ مراییه‌ به‌ بال راه‌شانندیوه ده‌گه‌یشه‌تی ئیمه‌ بۆی ده‌رده‌چووین.

ته‌وجا ((داوده‌ که‌رخۆر)) ته‌وه‌ جووله‌که‌ بوو، پیره‌می‌دیکی ریش درێژ و چه‌رمگ، بالا‌ مام ناوه‌ندی و قه‌له‌و و وورگن، ده‌موچاوی پانیکی ره‌قه‌له و زۆر بیه‌رنگ، و مل و گه‌رده‌نیکی زۆر کورت و چرچ و لۆچاوی و زه‌رده‌که‌وا و سه‌لته‌یه‌کی درێژی جووله‌کانه‌ی سووکی ده‌به‌رده‌کرد، که لۆکه‌که‌ی شی بۆوه و ریشاله‌ لۆکه‌ له‌ ته‌واوی کون و که‌لین و که‌له‌به‌ره‌کانیه‌وه هاتبوونه‌ ده‌ری. هۆی ناوبانگییه‌که‌شی به‌ ((که‌رخۆر)) له‌ سالی گرانیه‌ قات و قری ده‌بی، که‌ ده‌گه‌رینه‌وه و گوتوویانه‌ ده‌وسالی‌دا له‌ برسان گۆشته‌ی که‌ری خواردوه‌وه.

^(۱) کشمیش وار: کشمیش هه‌یه‌؟

له گهړه كې جووله كان له پهنا ديواری له بهر بهر په پړوچكهي داده نيشته و ((راوه كویر)) انه دی ده كړد
 - شتيكي وهك كویر فرينیپه له مه شقی فرۆكه واناندا: نادیده خو دی ده دوزی، له بهر شه وهی
 چاوه كانی، به قسه ی خلكی مه، كه م حوكم ببون. به لام نیچیر به نه اندازیهك بوون كه بی
 سهیر كړدن و تینو پینی راوچی به دهستی پړوه دهاته وه، له پهنا دیواریسه وه چوار مه شقی
 داده نیشته هه روا كه له بهر هتاوی پرتی چاوی بوو ده میشی هه روا داچه قابوو، به هزی
 سهره په نجه كانیه وه كه نه خشی مین هه لگره و دیان ده دیت ((مین)) هكانی به كه یه كه و چه ند
 چه ندانه له كون و كه لپن و درزه كانه وه دینانه ده ری، و ده بغلیقاندنه وه - جا چه ند بهرق و
 خو شیهه وه! هه روهك په یوه ندیبه كی هاو خوینی له نیواندا هه نه بووی. ده گه له شه و شدا كه
 نه دیده دیت جار جاره سه رنجیكي چاوه لیل و پینله كانی ده كه مینگای نیمه ی نار سهن ده گرت ...
 جاری ابوو وهك كه ری گرو پشتيكي به دیواریدا دینا. خو شیهه كه ی نیمه ش شه و بوو كه ورده
 ورده لپی نريك ببینه وه و ده حالتيكیدا كه هه ناسه مان له خو برپوه بچین سیبه ری لیکه یین. هه ر
 سیبه ری گه یبایه شه وتیكده چوو؛ ده ستیكي به راست و به چه په یدا دریژ ده كړد و باز نه یه كی
 به دریژایی هه ر دوو بالی، به دهوری خویدا ده كیشا؛ و ده كه وته گه ران به دوا ی شوینی هه تا وه كه
 و تیپه ری نی په له هه و ریكدا كه به لای شه و وه شه پارچه هه و ره به ری رژی لیگرتو وه، سه ری
 به ره و تاسمان بیروه بویدا ده گپرا، و نیمه ش راست ده گه له جووله و بزووتنی وی خو مان به راسته
 و چه په و پاش و پیتشاندا ده جوولاند. مندالانی دی له دووره وه خو یان لی خیل و خوار ده كړدین
 و شتی سهیریان ده كړد، تا ده گه یشته شه وهی كتوپر تریقه ی پیکه نینی به كی یا شه وهی كه به
 خو جوولاندنی سیبه ره كه ی جوولاندبوو فیله كه ی ناشكرا ده كړد. به پیکه نین و هوا كیشانه وه،
 دوور ده كه وتینه وه، له كاتیكدا كه داود گورجیكي به دهوری خویدا ده سوورایه وه و به
 تووره یبه كی جووله كانه ی بی ده سه لاتانه وه له بهر دوچكه یه ك یا شتیكي وا ده گه را به نیمه ی
 دادا و ده ستیشی راده هه شانندن و جنیوی ده دان. به لام نیمه چ ترسیكمان نه بوو. له بهر شه وهی كه
 جوو بوو. جاری ابوو له پهنا دیواری خه و ده پیرده وه؛ ده جوژه كاتانه شدا دیسانه وه له سه ره خو
 لپی نريك ده بوینه وه خو لمان ده زاری كه هه میسه داچه قابوو یا له گوئیبه پر له مووه
 سپیبه كانی ده كړد، و هه لده هاتین، و سهیره كه ش له وه دابوو كه ده گه له شه هه موو گه مه و گالته
 پیکردنه یاندا هه ر پیتشمان ده گوت - مام داود، به لا بردنی (كه رخور) ه كه.

هه ندی كات سه رمان به مالاندا ده گرت: زیاتر به ماله پریژنه ته نیاكاندا. یهك دوو جار انیشمان
 سه ر به مالی پووره خاتونیدا كه جلوه رگی پیاوانه ی ده به رده كړد داگرتبوو. ژنیكي ره شتاله
 بوو، نيسك پان، ده موچاویكي هیلكه یی، به لام گوشت، تاو بردوو و رهش داگه رار، خالیك به
 چه ناگه وه، كه موویه كی رهش راست له ناوه ندی شه و خاله یه وه روا بوو، میرده كه ی دوو سی سال
 له مه و بهر مردبوو و شه ده گه له كلاو رژه نیه كی تیدابوو كه له گه ركه ی پییان ده گوت په نجه ره.
 ده ركه ی مالی له سه ر هه ساریكي بوو كه چوار پینج مالی دیكه شتی تیدابووون و وهك زورینه ی
 خانوه كانی شاری به شپه چه ریكي له كو لانی جودا ده بووه. پووره خاتون پیاوی سه رده می
 خو ی بوو. هه ر كه میرده كه ی مرد (هه روهك ده گپرنه وه و حال و بالی نیستاشی گه واهی شه وهی
 ده دن) دوو كه ری كړین و هات جلوه رگی پیاوانه ی ده به ر كړد و ده ستیكرد به باره دار هینانی ...
 هه روهك ((كه رداران)) پیلای لاستیكي بن ته ختی له پیكرد، پووزه وانه ی ده به ست، پرچه كانی
 خر ده كړدنه وه و ده بن كلاوی ده نانه وه و میزه ری له سه ر ده پیچان. به و پشتيكده ی پشتی و
 شه جلانه ی كه له به ری ده كړدن و به و ده موچاوه تاو بردووو گرژیه وه و به و نه قیزی كه
 به ده ستیه وه ده گری و شه ((هه چه چه)) یه وهی كه هه میسه ده لی، كه س نازانی كه هه ر ژنیسه.
 به پیچه وانه ی كه رداره كانه وه شه و شه ی له ده شتی نه ده مایه وه. له كیوپرا هیندیكي گیا بو كه ر
 و مهرو بزنه كانی كه هه بیوون ده دروو و ده یكرده سه ربار و ده گه له خویدا بزوی دینانه وه.
 به یانی، ده گه له بولیلی، له پیشدا سه ری له په زه كان ده دا؛ ده یان نیرته ده شتی، دوا یه به ره و
 كیوی بو داران وه ری ده كه وت. به ره به ری نیوه رژیه ده گه یشته وه شاری. پینج شایی باجی
 بارانه ی هه ر له ده ركه ی ده روازه پیرا ده دا و پسوله ی و ه رده گرت. نازانی بو لپی ده ستین، به لام
 ده یزانی كه ده ولت لییده ستینی؟ هه ر ده ولته، هه میسه ده ستینی، هیچ كاتیكیش نادات، و
 ده شزانی كه ده بی بدات، و جنیوه كانیشی هه ر بدات، نیستا ده ولت یا ده بیسی یا نابیسی ...
 پووره خاتون باره داره كانی ده فرۆشیت - هه ر له زوو وه فرۆشتو یه تی - و به هه شتاوی به خو و
 نان و په نیر و شووتی یا تری یا هه رچیبه كی كه روونك پی راسپارد بایه ده هاته وه مالی. كه
 له وی نابی كچه بچكوله كه ی لای خه جیجی هاوسیپان به جیدلی كه چاویكیشی نیسه، چ
 كچیكي دلسو ز و میهره بان! هه میسه گوره بییان ده چنی؟ چاوه كه شی هه ر به میلی چینی كچه
 دراوسیبه كه یان كویربووه.

دەچىن و لە پەنجەرەپرا سەيرى پورە خاتوون و كچه كەى دەكەين. ديارە كە داىكە كە لە ماندوويە تىيان ئاگاي لە خۆى نىيە، حەسەرە شپىكى راخستووه و لاجەوالتىكى لول داوه و سەرى پىكردووه و نوستووه - كەلىنكە كىشى بۆ كچه كەى هەشتۆتەوه تا ئەگەر ماندوو بوو و ويستى با دەگەل (داك)) ئىدا بنوى. روناك بەو بووكۆكەى داكى بۆى لە پەرۆ و پاتالان دروستكردووه و قۆپچەى كۆنە كراسانى بۆ كردۆتە ((قلقلانە)) يانى دەموچا، يارى دەكا. چاوه كانى، هەموو گىيانى، تىكرا بە دەورى داكيدا دەگەرپىن و سەما دەكەن. روخسارە رەنگ پەريوھە كەى لە خۆشى و شادىيان هەروا دەبرىسكىتتەوه؛ لە ناخى دەروونىيەوه شادانە پىدەكەنى و پىكە نىنە كەى وەك دەنگى زەنگۆلەى زىوى ژەنگ گرتوو دەو ژوورە چۆل و هۆل و بەتالەيدا لە پال ئەو سەماوەرە تەنەكە و ئەو دوو پىيالە و ژىرپىيالە گلىنانە و ئەو حەسەر و جەوالەدا، دەلىسى ئاوازی ئەو مۆسىقاىيە كە هەر دەبى لەناو گۆرستاناندا لىبدرى. دەگەل هەموو ئەمانەشدا هەر پىرچۆش بوو. من تەنانەت ئەو كاتانەى كە لە مندالتىكىش بەولاووتر نەبووم بەدەيتنى ئەو كچه و هەلسوكەوت و بىستنى ئەو قسانەى كە دەگەل كۆكە كەيدا دەكردن دلم توند دەبوو و دەگوشرا. ئىستاش هەركاتى كە ئەو رۆژانەم وەبىردىنەوه، هەموو ئەو كاتانەم دىنەوه بەرچا و دلم دەگىرتتەوه... كچۆلەى كى وردىلەى لاق بارىكى، قژ خورمايى و دەموچاوتىكى يەكجار زۆر بچووك و جوانكىلانە.

روناك كراسىكى چىتى كالبووه وەى بچووكى دەبەردايە. پورە خاتوون پىرچە كانى بۆ هۆندوونەوه - بەلام چ جوان! دارە دارەى دەكات و دەگەلە خۆى و بووكە كەيدا دەدوى. هەرتاوه ناتاوتىك دادەنىشىتتەوه - ديارە قاچە بارىكە ئە كانى رايناگرن - هەر جىيە كى بىگاتى - سەر عەردى روت - و قسە كانى دەگەل بووكۆكە كەى، بەروخسارىكى زۆر راشكاووه، و بەدووچاوى ئەبلەقەوه، درىژە پىدەدا. ((... وى كچى خراپ... باشە ئىستا من چ قورنىكى بەسەرى خۆمدا كەم! چوويت و خۆت لەو خۆلەى وەر داوه و ئاوات لە خۆت كەردووه، ئاخىر خۆ پورە خەجىج هەروا سەعاتىك نابى دەست و دەموچاوى شوشتووى!)) هەروا بۆ سەرسامىيە يا بۆ وەبىرەيىنانەوى ئەنگوستى بۆلىتى دەبەرد، دەمالتىكدا كە وەك هەموو داىكان پىكە نىنى دەچاواندا شەپۆلىيان دەدا. ((گۆم مەچۆ دەرى... بەلام بۆ تۆ گۆيت هەيه! خوا رەحمى كرد كە نەكەوتوويە بن دەستوويە لى ئىستەرە كانى تۆپخانەى؛ ئەگەر كەوتبايتەتە بن دەست و پىيانىيان من چىم جوابى داىە بدابايەوه!... دەلىم ئەگەر كچى چاك بى و ئازارى پورە خەجىجى نەدەى ئەوه

شەكۆكەيه كى گەورەت بۆ دەكۆم - باشە?... نوقلت ناوى، بەلى باشە مامى؟ ئەدى ئاوى نەبات؟ ئەويشت هەر ناوى؟... ئى ئى، ئىستا تىنگەيشتم - كورسى نەعنات دەوى - هەى شەيتان! باشە، ئەگەر پورە خەجىجى لى رازى بىت كاتى كە لەكىوى هاتمەوه و بارە دارە كام فرۆشتن دوو دانە كورسى نەعنای گەورەت بۆ دەكۆم - لەو سپى سپىيانە، باشە؟ - باش...)).

چاوه كانى زەق دەكاتەوه، دەگەل بووكۆكە كەى پىدەكەنى و بەخۆيەوه دەنوسىنى: ((گىيانە كەم!... دەزانى چىيە؛ ئەگەر كچىكى زۆر چاك بىت ((چاوه كانى وىك دىنىتتەوه، رومەتە چكۆلە كانى چىرچ دەكا)) كە گەورەبووى دەتدەمە يەكىنك لەو چەتانهى بەگژ دەولەتتيدا دىنەوه و شەرى دەگەل دەكەن، باشە؟)) دوايە كتوپر روخسارىكى شلەژا و بەخۆوه دەگرىت ((ئەيەرۆ، دەك خوا بكوژى! دوىسى گۆم قەندى مەخۆ، دانەكانت هەلدەوهرن!)) مستە بچكۆلانە كەى وەبەرچەناگەى دەدات ((بەقسەى داىەى ناكەى - باشە. بابە پىرە، وەرە بىيە، ئووو هەروا بە گالتەوه چاوه كانى زەق دەكاتەوه و رەنگ و روويە كى ترسناك بەخۆيەوه دەگرىتتەوه: ((ئەى قورم بە سەرى، خۆ ئەوه خەرىكە بىت... كچى راکە وەرە لەبن كراسە كەى داىەى خۆت وەشپىرە!... نا بابە پىرە، زولەيخا كچىكى نازدارە - لىرە نىيە، هەر لە مال نىيە...)) بابە پىرە دەپرات و داىە، زولەيخا لەبن كراسە كەى دىنىتتەوه دەرى. زولەيخا نوستووه. ((ئەى خوا مەرگ، چاويشت زەقن و نوستوشى! هەى نەگبەت، تۆش بوويە داكى پورە خەجىجى - ئەويش هەر دەلى كەرويشكانى نوستووم... ئامان لە دەست ئەو پىرپىژنانە!)).

دەو ماوه كەمانەى كە تىشىدا بىدەنگ دەبوو داىكە نوستووه كە بەرپىنمايى هەستىكى ناديارەوه لەو خەوه شىرنەى رادەچلە كى و بى ئىختيار دەستى بۆ جى پىكە نىن و وردە قسە كانى مندالە كەى كە هەستىشى بەشەپۆلە كانى نەدەكرد دەخۆيدا، درىژ دەكرد و هەر كە مندالە كەشى وەقسە دەهاتەوه پەلى ئەو هەستە ناديارەى دەكردە دار دەستى پىشەخۆى و بەسىنگ و بەرۆك، يا لە تەنىشتىيەوه جىيە كى بۆ خۆى دەكردەوه و ئەو نىگەرانى و شلەژان و دلەپراوكىيەى كە كەوتبوونە سەر روخسارىشەوه هەمووى دەپەوينەوه و نەدەمان. جارىكىيان بەدەم ئەو سەرىپىداگرتنانەدا، كچۆلە كە لە گەرمەى راکە راکەى و قسە كەردنى دەگەلە خۆى و بووكۆكە كەيدا چارى بەو سەرەتاتكىيەى ئىمە كەوت. بەشلەژاوييەوه لە جىيە خۆى چەقى؛ خۆشى دەچاوه كانىدا نەما؛ زەرد هەلگەرا، سپى بوو، بۆكۆكە كەى بەهەردوو دەستان توند

به دهه موچاوی خۆیه وه نا، نه ژنۆیه کانی شل بوون، دانیشته و دهستی کرد به گریانێ؛ ملی بوکۆکه کهشی به سهر سینگیدا لاریۆوه و بوکۆکه به چاوه ره شه قه ترانییه بی بیلبیله کانییه وه کهوته گریانێ و لووته ره شه کهشی به سهر دهستی رووناکییدا هیئاو هه موو سه روچاری خۆی پیسکرد. پوره خاتوون ده خه ویتیدا دهستی درێژکرد؛ و مندا له که له سه ره راخه ره که گه وزنیکی داو خۆی به ره و لای و بییه وه رانا و نه ویش به دهسته پیچراوه که یه وه به خۆیه وه نوساند و له بن لیوانه وه هه روا به ده م خه ویتیه گوتی: ((کچه که ی خۆم!)).

مانه وه مان به چاک نه زانی، چونکه پوره خاتوون ژنیکی تونده ته بیات و ناله باربوو. ئیواران کچۆله که ی له باوه شێ ده کرد و خۆی ده گه یانده مه جلیسه ژنان که له به رده می مالتی پوره فاتی داد نه نیشتن و کۆزلیکه یان ده به ست؛ جه فه نگی لیده دان و گۆله به رۆژه شی ده قرتان. ده و جۆره کاتانه دا له سه ره باره سه روشتیه راسته قینه ژناییه که ی خۆی بوو: جلکی ژنانه ی ده به رده کرده و ژنه کان هه موو تیکرا ریژیان له پوره خاتوونێ ده گرت و هه مووش نه و مندا له یان خۆشه و یست، له کۆشییان نه ده هاته ده ری، ئیدی هه مووش هه ر پوریوون... ئای له و خۆشیه ی! نازام، له وانه یه وه که دیانگوت هه رواشی نه داری و ده رده داری و به لای ناخۆشی نه و خه لکه ی هه موو وا کردبوونه پوره و مام و خزم و کهس... گوایه نه و به لایانه به پیچه وانه ی مردنیوه شتیکی نادیار و کهس نه دیته بوو، ده نا به روالته کهس به لای نه بوو. دیاربوو هه ربۆیه ش لینه ده گه ران کهس به که سه وه بنوسی... خۆشیه دیکه مان ته ماشا کردنی له سیداره دراوانبوو، که من تا هیشتا نه مدیوو. نه گه ر نه وانه مان ده ست نه که وتبایه ده چوینه به رده می دوکانی وه ستا ره همانی به رگدروو راده وه ستاین، وه که نه وه ی هیچمان له بن سه ریدا نه بی و هه روا راوه ستاین، له روخساری ورد ده بوینه وه، به تایبه تی کاتی پارچه قوماشیکی ده بری و ده گه ل هه ر جووله یه کی ده ست و مقه سه که ییدا ده م و شه ویلاکی خوار و خێچ ده کردنه وه و باید ده دان و چرچ و لۆچی ده نیوچه وانی خۆی ده خستن. راده وه ستاین و تیمان هه لده روانی و به درۆه ده ستان ده کرد به باویشکدانی تائه ویش وه باویشکان ده هات. یه که دوو رۆژان دوا ته قه کانی کاکه ی، له هه زه رته ی ته جه لی بوو، تازه قاوه ل تیمان کردبوو، من تا نه وده می نه مه زانی چ بکه م، دایه ی خۆی به ئیسه ی مالتیه سه رقال کردبوو و ئای دار بییه که ی ده دا؛ مه لیحه چوو بوو له سه وزی مالتی پوره هه نیفی ئای بیئی، منیش له هه یوانی راوه ستابوم، که یه کی که له مندا له کان به به رده می مالتیه دا تیپه بری و فیتوکی لیدا. زۆرم گوی نه دایه. تا گه رایه وه و به تاماژه ی چاوو

برۆیان تیگیه یاندم که شته که گرنه گه. چووم. به راستیش گرنه گه بوو. گوتی قاچاغچییه کی چه کداریان به داریۆه کردوه باجینه سه برتی. به دایکم نه گوت، چونکه ده مزانی چاوه ری به هانه یه کیه تی ده ستکاته وه به شیوه و له خۆدان و له خۆچونه ی و بیکاته وه هه را. رۆیشته ی. قاچاغچییه که یان له لایه کی ته په ی ((کۆنه بانه)) ی، به پروی پرسوله یمانیه وه، که به سه ره به شیکی زۆری شاریدا ده روانی، هه لواسیوو. کۆمه له مندالیکی زۆر و ته نانه ت هه رزه کاریش به ره و خواری ته په یه وه ده چوون خۆر هیشتا هینده له کیوی بابوسی دوور نه که وتبۆوه؛ سه به ره تاهیشته به سه ره شیو و دۆلی ئاریابا و ((جه ده ره)) دا هه ر بازایتی بوو. له خوار ته په وه له جیه کی نیمچه گۆریلکه که گۆرستان بوو، سیداره که یان دانابوو. هیشتا زۆرمان مابوو بیگه ینی سه به ره ره دێژه که ی نه و پیاوه مان به سه ردا کشا. ره نگی هه تاوی به پیچه وانه ی جارن، زه ردیکی که م ره نگ بوو. پوره فاتی ده یگوت هه ر کاتی خوینیکی به ناهه ق بریژی ره نگی خۆره تاوی ئاویه. نه وه نه وه ی پێشانده دا که خوینه به ناهه ق ریژراوه که خوینی ((پیار چاکیک)) ه.

هه شیمه تیکی مه یله و زۆر له سیداره که خریبۆوه، هیندیک چاویان له پیاوه له دار دراوه که وه بریوو، هیندیکی دیکه یان له لای ((بانگه واز)) که وه کۆبوونه وه، نه و کۆمه له ی که خوینده واربوون بانگه وازه که یان به خوینده واره کان ده خوینده وه، جگه له وانه ی که بانگه وازه که یان ده خوینده وه و له سه ره خۆ به خه لکه که یان روون ده کرده وه ده نا ده نگ و به نگ له هیچ که سه یکه وه نه ده هات، راست وه که نه و ده مانه ی که مردوکی به خاک ده سپێرن. له وه زیاتر له دووره وه هیچ شتیکی دیکه دیار نه بوو. نزی که که وتینه وه... یه که م جارم بوو سیداره و له سیداره دراوم ده دیت... سیداره نه وه یه که دیانگوت! سی کۆله که بوون که دوویان نزیکه ی سی چوار مه تریک - سه روخوار - چه قیندرا بوون، ده گه ل کۆله که یه کی دیکه له نیوه راستی، که تۆزیک له دووه کانی دی نزی که بوو. به سه ری هه ریه که له کۆله که کانه وه پارچه داریکی وه گورگه یان به شیوه یه کی ئاسویی له سه ره داکوتابوون، و له ژێر نه ویشه وه پارچه داریکی دیکه یان له بنه وه را کردبوو پشتیوانه ی نه وه ی سه ره وه و دایان کوتابوو و به هه مووان سی گۆشه یه کیان دروست کردبوو، که باری سه ره وه یان راست وه که نه و دارانه ی سه ری کۆلانه کان ده چوو که فانوسیان پیدا هه لده واسین. له سه ره وه ی دوو کۆله گانرا ته نافیک تیپه بریوو که به نه لقه ی سه ری

كۆلەگە كەي ناوهراس تېدا تېدەپەرى و كۆتايى تەنافەكە بە ناوهراس تېدا هاتبوو و توند لەملى قاچاغچىيە كەي شەتەك درابوو.

پىيەكانى قاچاغچىيە كە مەترىك لە زەويىيە دەوربوون؛ پىلاو و گۆزىيە دەپىدا نەبوون؛ هەردوو كەلە پەنجەي پىي پارچە داويكيان لە پشتەوهر پىو بوو و توند بە دوو كۆلەگانەوە گرىدرا بوون؛ دەستەكانى لە پشتەوهر بەسترا بوونەو. سەر قۆت بوو، پشتى لە هەتاوى بوو. لاويكى كەلەگەتەي بە لەبارىكى رەشتالە، دەموچاويكى رەقەلەي بە تەنكە ريشىكەو، لووت بەراني، وەك بە قولايە ماسى گرتىنۆه بووي و بەلايە كيدا سوپاي و ديمەنيكى وای دابوويە، وەك بۆنيكى ناخۆشى بە بن لووتيدا هاتى و روى وەرگىرا بى و ابوو، بەلام دەموليوى ئەو ديمەنەي دىكەي وندە كرد و دەيسرپىيەو. ليوى خوارىي بەلاي راستەيدا كەوتبوو و دەميشى تۆزىك بەش ببۆو؛ زمانيشى لەنيوان درزى دوو ليۆه كانيەوە دياربوو. رەش داگەر ابوو، هەروەك يەكيكى لەبەر ئازاران خۆي وىك هينايىتەو. بەو دەستانەيەو كە بۆ پشتەوهرى بردبوونەو و ئەو سەرهى كە بەدوايەدا كەوتبوو و بەلايە كيدا خواربوو هەر دەتگوت ئەو هەوالىكى يەكجار زۆر ناخۆشيان داوختى بۆيە هەر دەستبەجى ئاوا لەجىي خۆي وشك بوو. برۆيەكانى تىك نەنابوون، يەكيك لە برۆيەكانى بەنیشانى سەرسورمانىكەو بەرزكردبوو. نيۆچەوانى كراو نەبوو، بەلام گەش و دەردەدار دياربوو؛ واتدەزانی ئازار و ئيش و دەرديان بەدەرزى لىداو.

نەرمە بايەك دەهات و ئەوى بە هەواو دەشەكاندەو، و سىبەرەكەي دەشارىيەو هەلدەسوى. هەردوو دەلینگە شەروالە كەريان لىك بەستبوون، پىلاو دەراوهر و وپەكانى، هيشتا لەبەر پىي بوون، تۆبلى لە پەلەپەلييە رۆينىي بۆ لاى خوداي بۆ پيشكەشكردنى ئەو سكالانامەيەي بۆى نوسىبوو دەگەل تەكانى لەپىي داگەندرا بوون و سەراسىمە بە دەرگاي حەق هەلگەر ابوو و لە نيۆه رىيە شتىكى چاوهرى نەكراو روو دەدات و دەمىنيىتەو. بەيانىكى بەدەرزىيە سنجاقىكى بەسىنگىيەو درابوو: ((عەبدوللاي كورى... ناسنامەي ژمارە... بەتاوانى سەپىچى چەكدارانە دەگەل مەئورانى دەولەتدا لە بەروارى... لە ديوانى جەنگى لەشكرى رۆژئاواو دادگايى و بەرامبەر مادەي... ياساي ليكۆلينيەو و سزاي ئارتەشى شاهەنشاهى فەرمانى لە داردانى درا...)) دوو كۆلەگەي كورتى دىكەيان چەقاندبوون. چەند بەيانىكىش لەوان درابوون، كە بەمەرەكەبى مۆر نوسرا بوونەو. بانگەواز و بەياننامە كانيان بەكەتيرەي لە شەپكە تەختىكى

پانكەلە دابوون و بە كۆلەگە كانيانەو دەكوتابوون: ((ئاگادارى: ماددەي... لە ياساي ليكۆلينيەو و سزاي ئارتەشى... هەر كەسيك بەچەكەو رويبەر ووى مەئورانى هيزى ئىنتىزامى...)) كۆلەگەكەي دى پەيامى بانگەوازيكى دىكەي پىو بوو، كەمن نەمزانى دەربارەي چىيە —ئەويان دەپيشدا خويندبوو.

راستەو راست نازام كە ئەو پياوهم بەداریۆه ديت هەستم بەچى كرد. هەرئەوئەندەي دەزنام كە زۆر بەسەختى تىكچووم و بى ئىختيار رەنگ و رووم تىكچوو- يەكيك لە مندالەكانى گوتى... ئەدى، ئىمەش جوانى و ناشىرینى، هەردوو كيان بەربردنى زەمانە و كات و وەختان فيردەبين.

هەروەك چۆن يەكە و دەردوو و بى پىچ و پەنا و بى پەروا و پەروشى من، رووداوى شوشتنى ((سۆزانی)) يەك بۆدایى گىرايەو... ئاواش يەكيك لە مندالەكان گوتى: ((حوسين، ئەگەر تۆش كاكەت ئاوا بە دارىداكەن چ دەكەي؟)) بە سەرسامىيەو تىم روانى- هەرگىز ئەو بەبىردا نەهاتبوو: كاكەي لەدار دەن!... هەرگىز شتى وای نای... دایى ئەو هەموو پارانەو و هیندە دەستە و دامانى پىر و پياوچاكان بوو؛ رۆژى سەد نویشن دەكا، نيۆه نویشن بەدەستى بەهەواو و نيۆه دىكەيان بەدەست بەردانەو، وەك نویشن پىاوانى گەرەكى. دەلى بەلكە ئەو خوايە نویشن وان راستى و بىگرى.

بەلام ئەم پرسىارە وەك ددان ئيشىكى كە جارجارە بروسكان بكات و هيشتا تىنى نەهينايىت و تاوى نەسەندىت؛ جار جارە بروسكەي دەدايەو و دەميشكەدا دەهات و دەچوو. دەوساتانەدا روخسارى كاكەم دینايەو پيش چاو و بەخۆم دەگوت لەو بارودۆخەيدا دەموچاوى چۆن دەبى!... نا، ئەو هەر نايىت... شىوام، ئاخىر كاكەم زۆر خۆشەويست... ئەو هەيام بەدایى نەگوت.

دوو سەعاتى مابوون بۆ نيۆهرويه. چەند كەسيك و مەلايەك لە شارىوهر هاتن و تەرمەكەيان لە دارى كردهو. ئىمەي مندالانىش پىمان ابوو هەر لە دارى بيىتەخوارى و پىي بە عەردى كەون بەدوامان دەكەوى و راومان دەنى! سەريكى تەنافەكەيان لەو كۆلەگەي كردهو كە تىوہى پىچرايوو؛ چەند كەسيكىشيان بۆ ئەوئەو تەرمەكە يەكسەر بەر نەبيتەو و خوانەخواستە ئازارىكى پىبگا هاواريان كرد: ((ئەهاى، لەسەر خۆت... بەرىنە دەن!)) يانى سەرى تەنافەكە يەكسەر بەرەلدامەكەن. ((باشە... زۆر باشە- ئەها! ئەها!)) بە شلكردەو و لە دوودانى

تەنەفەكەى لاۋەكە داكشېبە خوارى؛ ھەر كە پېنەكانى گەشىتنە عەردى دوو سى كەسيان كە بەلاى سىدارەكە ۋەستابوون و چاۋەپرې بوون ھەردوۋ شانەكانيان گرت، و ھەر بەو حالئەۋە كە پاشەلى گەبىبە عەردى زۆر بەزەجمەت تاگرىتى مل بەندەكەيان كەردەۋە، پېستى گەردەنېتى رووشاندېبوو. ئىمەى مندالان چەند ھەنگاۋىك لەولاترەۋە بوۋىن ھەردوۋى تاۋىكى ۋەك جازان ھاتىنەۋەپېشى. دەمى لاۋەى ئىستا بەتەۋاۋى بەش بېۋە و زمانى لەلايەكى لىۋەكانىيەۋە و سەرىشى بەسەرسىنگىدا شۆرېبوونەۋە. كە دەگەل ھەر جوۋلەيەكىدا ۋەك سەرى بوکۆكەكەى روناكى تەكەتەكى بوو بە ملىبەۋە- چاۋەكانى نوقاندېبوون. لەسەر پىشتىيان درىژكرد. دوايەش ھەردوۋ دەست و لاقىيان گرتن و دە دارەبازىكىيان ھاۋىشت كە لە مزگەۋتېيانرا ھېنابوو و بۆ شوشتنى بردىانە مزگەۋتى سەيد رەزاي.

ۋە دوۋى تەرمەكەى كەۋتېن؛ بە كۆلاناندا ھاتىنەخوارى، و دەگەل ئەو حەشىمەتەى كە تا دەھات زياتر دەبوو چوۋىنە ئەو كۆرستانەى كە نىزىكترىن كۆرستانى بەشى خۇراۋى شارى بوو. كۆر ھەلگەنەكان ھېشتا لە كۆرھەلگەندى نەبېوونەۋە. تەرمەكەيان لە تەك كۆرەكەۋە داناس. ھەردەۋ دەمىدا مەلا مەمەدېش لە مزگەۋتى شېخ سالھىيەۋەرا ھات. كە كۆرەكە تەۋاۋىبوو تەرمەكەيان ھاۋىشتى و خۇلىيان ۋەسەردا و مەلا مەمەد تەلقىنەكەيدا، و حەشىمەتەكە ھەموو راستبوونەۋە...

ھېشتا چەند ھەنگاۋىك بەولاترەۋە نەچوۋبوۋىن كە دەنگى ژنىكمان بېست، كە بە قرىشكە و سىنگ و بەرۆك و سەروپۆتەلاگ و دەموچاۋ رىنەۋەۋە لەداۋىنى شارپرا بەرەۋ كۆرستانى دەھات. راۋەستاين. پېرېژنىكى سەرو پېچ سېى، بەپىشتى كەرىۋە، چىكى دەسەروپېچ و سىنگە رەقەلەكەى خۇيەۋە نابوو و لەخۇى دەدا و دەموچاۋە چرچەكەى دەپنىيەۋە. كورە لاۋىكى لەپىشتەۋە بوو، بە نەقىزىكىيەۋە، كە كەركەى پى لىدەخوپى و لەسەرەخۇشى دەگىيا: دايك و براى لە دار دراۋەكە بوون. خەلگەكە دەيانگوت برا گەۋرەكەشى دەگەل ئاغايەكەى كەرىم بەگ پىكەۋە لە شارىن. بەلام ئىمە ئەۋمان نەدېت... لەو دوۋانە و خەلگەكەى شارى بەۋلاۋە كەسى دىكەمان نەدېت. ئەو زەمانە- تا سەردەمى كورپى رەزا شاي- چاۋەدېزى حوكمەت لەسەر پىسە و چلەۋ رى و رەسمى كفن و دفن و بەخاك سپاردىنېۋە نەبوو. دەگەل پېرېژن و كورە لاۋەكەيدا گەراينەۋە- ئىش و كارىكى دىكەى خۇ پىۋە خافلاندىمان نەبوو. پېرېژن جارجارە لەخۇى دەدا

و جارجارەش ((زىكى دەكرد)): ((يا ئەللا، يا ئەللا... خودايە زۆر شوكر، خودايە زۆر شوكر، شوكر، ھەزارجار شوكر!)) بەلام ھەردوۋى تاۋىك جەۋى ھەستى خۇى لە دەست دەدا و لەخوداى دەپاراپەۋە تاتەخت و بەختى سەرنىگون كات، مەملەكەتەكەى ۋەبەرلافاۋى نوح پىغەمبەرى كەۋى... و دوۋبارە لەخۇدان و سەروپېچ رىنەۋە؛ تا سەرلەنۇى گەشىتنەۋە تازىبە باران. ھەر كە گەشىتنەۋە نىزىك گردى، نىزىك دارژالەكە، لاۋە نەقىزەكەى ۋەبەن ھەنگلى خۇيدا و دايكەكەى لە باۋەشى كرد و لە كەركەى ھېنایە خوارى.

دوايەش بن پىلى گرت و بەرەۋ لاى كۆرەكەيەۋە برد... كۆرەكە دياربوو- تازەبوو. پېرېژن ھەر لە دوۋرەۋە خۇى لە دەستى لاۋەى راپسكاند. گوتى: ((پىدەزەم... پىدەزەم... كۆرپى كورپى خۆم پىدەزەم و دەيناسمەۋە... دەيناسمەۋە... لەنىۋان سەد ھەزار كۆرپانيدا دەناسمەۋە دەيناسمەۋە!)) و خۇى بەكۆرەكەى دادا. كۆرەكەى دەئامىزى گرت و ئەۋگەلى لەبنى كۆرەكىۋە ھاتبوۋە سەرى ھەموۋى بەسەر و روۋى خۇيدا كەرد. لاۋەش راۋەستابوو و دەكولتى و دەگىيا. براگچكەى مردوۋەكە بوو- و پېرېژن دەگەل كورەكەيدا دەدا و راز و نىزى دەكردن. ھېندەى لەخۇدا تا لەپەل و پۆبوو. جارى ۋابوو ۋەك پىكەنى، جارى ۋابوو شل دەبۆۋە ۋە ھەروا بەدەم گىرانىۋە بەلادا دەھات. سەعاتىكى پىچو؛ لاۋە لە دايكەكەى نىزىك كەۋتەۋە، و شىتىكى پىگوت. پېرېژن بە كۆرەكەى گوتەۋە: ((عەبدوللا گىان... جگەرگۆشەكەى داكى... دلەندەكەم... ھەموو كەسى داكى... ئازىزى دلەم... بمبوره! برايكەت دەلى درەنگە... دەلى چ جىمان نىيە... پەنايەك شك نابەين... ئاخىر ئىمەش ھەروەك تۆ غەرىبىن، ئازىزەكەى دلەم... دەبى بچىنەۋە مالى... لاى خوشكەكانت... ئاخىر خوشكەكانىشت چاۋ لە رىگان... تا ھەۋالى زاۋايەتتىيە براكەيان بۆ بەرمەۋە... ھەۋالى زاۋايەتتىيە... خودا حافىز... مالتاۋا كورەكەم!... دەبى ھەرىچمەۋە تا دەگەل خوشكەكانت شىنىت بۆ بگىرېم... ئاخىر بەستەزەمانانە بە تەنىن... بەتەنى پىسە دەكىش... ئەگەر جىيەكەم دەبوو... يەك مانگ... يەك سال... دە سال... شەۋ و رۆژ ھەر لەلات دەمامەۋە... بەتەنىم بەجى نەدەھىشتى... بەلى، ئازىزەكەى داكى، جگەرگۆشەكەم، ئازىزى دلەم!...)).

دەگەل ئەۋەشدا كە مندال بوۋىن بى ئىختىيار كەۋتىنە ژىر كارىگەرى ئەۋ نالە و لەخۇدان و شىن و گىران و زارىبەۋە. كەس دەنگى لىۋە نەدەھات؛ روخسارەكان ھەموو گرژ و ماتبوون-

ھەموومان ھەستمان بە ئازار دەکرد. نيوەرۆ بوو كە، لاوہ دايكى بە ئاميزى سوارى كەرەكە
 كردهوہ، و چۆن ھاتبوون ھەر ئاواش دايك و كورہ بەنالە و شيوہن و گريانەوہ، بەرىيى خۆياندا
 چوونەوہ. ژنان ھەرەك ھەميشە لەبەر دەرکى مالى پورە فامى جەم ببوونەوہ- مالىكە
 لەسەرچەقى رىيە بوو؛ بەلام دياربوو دايك و كورہ لەكاتى ھاتننيداندا لەبارى بەرەوہى چۆوميرا
 قەدېر لىياندابوو و ھاتبوونە گۆرستانى. ھەر كە لە دووررا دايك و كورہ و دەدەرکەوتنەوہ ژنەكان
 ھەموو بەپىريانەوہ چوون، و كەوتنە گريان و چاوسپىنەوئى و لەچك و سەرپۆش بەدەم و لووتەوہ
 ھەلدانى، و دەورى دايكەياندا. دايكەكەش ھەر راست لە خوداى دەويست كۆمەلە ژنيكى
 ئاناواى و دەستكەوئى و شىنييان دەگەلدا بگيرپتەوہ. بەلى، دەورەى پىرۆننيداندا بەھەزار تەكا
 و رجا دايانەزاندا: ((ئاخر ئەوہ نابى، ئاخر دەبى شتيكى ھەربخۆى- قومەناويك...
 پيالەچايەك... باشە خۆ كافرستانى نيبە... خۆ لە چۆلەوانىيەت لىنەقەوماوہ... ئەدى بە
 قوربانى ئەو سەر و پرچە سىپىيەت بىن! ئەو مندالەش ماندوہ...)) و دەستوبرد سەماوہريان
 تىھاويشت. دوو سى ژن گورجىكى راپەرين و چوونەوہ مالى ھىلكە و ماست و نقشك- و
 ئەوہى خوا دابووى و وەبەردەستانيان ھاتبوو ھىنايان. دايش بە غارچۆوہ و ھىندىكى قەند و
 ((خۆراكە)) چايەكى ھىنا- و دوايە دانىشتنەوہ گريان و لەخۆدان و شيوہن و زارىيە- ھەرکەسە
 و بۆ غەمى خۆى دەگريا. كەرەكەيان بە مندالىكىدا ناردە دەم چۆمى و لاوہشيان لەلايەكسەوہ
 دانا و نان و چايان لەپيش رۆنا. داكى لاوہى دەگەل ھەر سورە شىنيكىدا دەيگوت: ((خودايە
 زگ سوتاو نەبن! خودايە داغى ئازيزانتان نەبين!... خودا رۆلەكانتان لىنەستىنى...!)) ھەموو
 دايكەكان پىيان دادەگرت شەوئى و ھەمىنى، رىيەكە دوورە، بەيانى پراتەوہ، بەلام دايكەكە
 ھەروا بەخۆ رازاندنيوہ بەدەنگىكى وەك بالۆرەگوتنيوہ دەيگوت: ((كە كچۆلەكان بە تەنن...
 ھەردەبى بچنەوہ... تا مژدەى زاوايەتییە براكەيانيان بۆ بەریتەوہ...!

يەك دوو سەعات دواتر بەو حال و بالەوہ كەوتنەوہ رى.

* * *

ئىدى ھېچ گومانىڭ بۇ خەلڭكە نەمابۆۈ: ھەروا بە تاقىكرندەۋە و ئەزمورنەكانى خۇيان دەيانزانى كە ھەزرىتى ئەجەل بۇ دىزە بە دەرخۇنە كىردن و شاردنەۋەي رووداۋەكە خۇي ئامادە كىردىۋە و دەيوست ناۋچەكە -لە ناۋجەرگەيەۋە- شارۋچكە كەي مە- چاۋترسىن و سەركوت بكا. ھەر لە پىرو پىشيانانەۋە ترس ھەروا بوۋە. پىاۋى ترسنۇك ھەمىشە توندوتىز و دىپوۋە پىاۋى بە تۈنا و لىھاتوۋ زۆر بەدەگمەن جەلەۋى خۇي لە دەست دەداۋ پەلە لەكار و كىردەۋەكانىدا دەكات. دىيارە لە دوايەدا تىڭگەيشتەم كە ئەۋ دەزگايەۋى ھەزرىتى ئەجەل نماندەيەتى و ئەۋىش يەككە لە مۆزەكانى لەجىيەكى دىۋە ھاتوۋە و خەلڭكى ئىرە نىيە و لەناۋ جەرگەۋى خەلڭكە كەۋە ھەلنەقولاۋە و نەھاتتۆتە دەرى و لەناۋە وان پەيدانەبوۋە، تا ھىز و تۈنايەكى ۋاي پىۋى بېخىشت و خەلڭكە كە بە ئى خۇي بزانى. لەبەرئەۋە دەترسا، و لە بەرامبەر ئەۋ ترس و لەرزەشدا ھىز و وزىيەكى ۋاي دەخۇيدا بەدى نەدەكرد بىتتە پالپشتى و بە پشتىۋانىيە ۋى ترسەكەۋى مەھار كات و بىرەۋىيىتتەۋە. ھەر كە ترس پەيدا دەبوۋە راست ۋەك رۆنجان بەسەر ئاۋىدا كىردىۋى لوس بارىكەۋى دەدايەۋ دەۋىيى. دەيانويست تۆ بترسىنن و زراوت بەرن. بۇ، چۈنكە تۆ ئاگادارى ھېچ و پوچى و سوكى و بىۋى ماىيەيەيان بوۋ وىت و ئاگات لىبوۋە. مادامەكى تۆ ئاگادار و شاھىدى ئەۋ چاۋ شكاندەنيان بوۋ وىت كەۋاتە تۆ تاۋانبارى، و ئىدى نابى لە گىيانى خۆت دىنبايىت، چۈنكە تۆ ھەر بەلەۋى بوۋىت، بە دىتنيىت، بەجۆرىك لەۋ تاۋانەيدا ھاۋبەشى، و دەبى بەلانى كەمەۋە تىتتەگەيەنن كە ئەۋەدى دىۋتە ئەۋە ھەۋىيە و ئەۋەدى كە دەيىنى ئەۋەيان ئەۋەيە كە دەبايە بىيىنى... لەۋانەشە دىيىتت، بەلام ((چاك))ى تىنەگەيۋى: ئەمە ((من))ىكە كە دەتۈنى مەۋقە بكوژىت و ئەگەر تۆشى نەكۈشتوۋە ھەر بۇ ھىندىيە كە دەپەۋى بىتى، تا بزانى كە ھەيت و دەشتۈانى نەشبيت- ھەيت ۋەك ئەۋەدى ئەۋ دەپەۋىت، خۇ ئەگەر ناتۈانى ۋەك ئەۋەدى ئەۋ دەپەۋىت ۋابى، ھەركاتى بىۋە تۆ تىچوۋ وىت. بەلام ئەم گەۋرەيىيە ۋەلامى ئەۋ سوكاىەتتەيە... لەۋ جۆرە كات و شوئانەدا يەك دوۋ سەعاتان

ۋەك خەلڭكە كە ھەموو لىك ۋەرەز و بىزارىن، كەمتر ۋىك دەكەۋتن و كەمتر لە يەكتر نىك دەبوۋنەۋە- دەيانويست تەنيا بن. و دەموچاۋ و سەرو سەكۈتەكان ھەموو تىكناۋون و گرژومۇن؛ پىرەمىردەكان دەتگوت دەبىزكىتن؛ قەيرە پىاۋەكان ھەموو بىرۋىان تىكدەنان... بەلام جىل و لاۋ و ھەرزەكارەكان... ماشەللا لەۋ جىتلاۋە... ھەر لەسەر بەزىمى خۇيان بوۋن و ھەر دەتريقانەۋە و پىدەكەنن و مەتەلەكىان داۋىشتن- ۋەك نەبايان دىيى و نەباران.

رۆژگار و بەسەرھاتەكان، خەلڭكە كەيان كىردىۋە مەشتىك نفايشگەر. ھەمويان لەرۋودا، و بە ئاشكرا خزمەتكار و دەست بەنزەۋە بۇ بەردەۋامى زاتى پىرۋز و ((دەۋلەت)) دەپارنەۋە- راست ۋەك ھەمىشە- و لەبنەۋەش ئەژداد و ئابادى زاتى پىرۋز و ((دەۋلەت))يان دەردىنا. ھەر راست ۋەك ھەمىشە بارودۇخەكە بەگىشى بە بارودۇخى مىڭكەلە خەۋنەكانى ئەجمەدشاي دەچوۋن كە ئەۋانىش لە دوۋ سىيەكان زىياتر نەبوۋن -خەۋنەكان دەلىم- ھەمىشە و سالاۋ دۈۋدەۋى مانگى ھەر ئەۋ دوۋ سىيەكە بوۋن و ھىچى دى. دەيگوت: ((ۋەختىكى دەخەۋنەمدا دەمدىت ھەموو دىنا شىن ھەلئەگەر! ھەتاۋ شىن، ئاسمان شىن، دەشت شىن، كىۋى ئاربابا شىن- ھەموو جىيەك شىن... و ھەموو كەسش بوۋنەتە مەر، ئەمىنىش بوۋەتە ئەجمەدشاي مەر. يانى ھەر راست مەرى مەر نا، سەرو كلك و لەش مەر، بەلام چاۋەكان چاۋى ئادەمىزاد. تا چاۋ دەتروكىنى دەبىيە سەگ، پشىلە، رىۋى- بەلام دىسانەۋەش ھەر مەر. تىدەگەن دەلىم چى! ئەمىنىش بىۋومە ئەجمەد شاي مەر. رۆژىكىان ھەر ئەۋ سۆفى سەلىمەم دىت كە ھەر بەۋ قەدو قەۋارە و قەلەفەتە مەپرىيەۋە ئەۋ لە دوۋى گاسن و ئاموۋرىيە و خەرىكى عەرد كىتلاۋىيە و بەزىمانى مەرانىيە خۇي گايەكەۋى دەۋاندىن و گۆرانى بۇ دەگوتن: ((بەع بەع و بەع بەع- بەع و، بەع، و بەع!)) گايەكانىش ھەر مەر بوۋن، بەلام جەناب سەرھەنگ و جەناب رەيىس و دەۋلەت، ھەمويان زەردىۋون- زەردىكى زەيتۈنى. ھەندى كەسى دى بەلەك بوۋن: سەرەكان سىپى و لەشەكان رەش- دەموقەپۇز زەرد. ھەزرىتى ئەجەل، ھەر ئەۋ ھەزرىت ئەجەلەۋى خۇمان، راست بىۋە، بەراز، بەلام دىسانەۋە ئەۋەدى كە كەرىم كالى ئەنگاۋت؟... لە پىر سەرى دەنپو گەلۇزى دەنا و بەشفرەكانى يەك دوۋىكى كەت و پارچە دەكردن. ئەۋانى دىش ۋەك مىشيان لى مىۋان نەبى، بەزىمانە مەرپانەكەۋى خۇيان پىدەكەنن و دونگۆلەكانىان رادەۋەشاندىن. لە يەك لەھزەدا دەبوۋنە سەگ، دوايە دەبوۋنەۋە مەر- دوايى دەبوۋنە كەلەشىر (كەلەباب)...)).

((كەلەباب؟))

((بەلئى، دەبوونە كەلەباب و دەياغۆيىند: ((قوو قوو قوو!)) وەك ئەسپىيان دەكەولئى كەوتبى و يا دليان لە ژيللا بيت و دەردىكيان پيوە نوسابى، مليون دريژ دەگرد و چاوەكانيان دەنوقاندن و وەك باوەشىنى شكاو باليان ليككەدان، و دەياغۆيىندەو: ((قوو قوو قوو!)) ئەو رەييسە جل زەردەكە... ناوى چ بوو. خو ھەر ئىستا گۆتم؟))

((حەزەرتى ئەجەلى لەمەر خويمان!)).

((بەلئى ئەو... دەستى دەبەركى دەنا و مشتە دانپكى - لەو گەغەى بۆنى كەردبوو - لەبەركى - لە بن كەولە خورىيەكەو - دەردىنا - ئاخىر بۆ خوشى ھەر مەريو - لەبەر كەلەبابەكانى رۆ دەگرد.

كەلەبابەكان گەغەكەيان دەخوارد، بەلام بە چ دلە خورتەيەكەو! بەردەوام سەريان بەراست و چەپەيدا دەگيڤا و تەماشاي ئەولايانيان دەگرد و دەندوكيان لە عەردى دەدان. وەك لەوەى بترسن مەرەكانى دى دانەكەى پيشيان ھەلقۆزەو. كە دانەكەيان دەخوارد دەفەينە سەر داران، و سەريان دەبن بالەكانيان دەناو لىي دەنووستن... نا، خوانەكا، لەبىرم چوو. لەپيشدا كاتزەميرەكانيان لە باخەلئى دەردىنان و كۆكيان دەگردن نەك خودا نەخواستە بە ئاگا نەيەن و نوئىزى ئەو خەلكوللەيەى بچى. وىرديان دەخوئىندن، ئەوجا دەنووستن، بەلام سەيرە كە تەماشات دەگرد دەتديت نا، ديسانەو ھەر ئەو مەرئەن كە بوون - لاسايى كەلەبابانيان دەگردنەو. جارپكى ديكەشم خەون ديتەو، سەير دەكەم بومەتە ئەجمەد شاي بزنان...)) ((عەجەب!))

((بەلئى خەونى دەبينم... يانى نووستبووم، دە خەوئىمدا دەدیت - ئەبولفەتخ خانيش دەزانپت. ديتم ھەموو دنيا سوور داگەرا، چ سوورىەك، ھەروەك پەرى سیاوەشان. ھەروەك شووشە مەرەكەبىكى سوورت ھىتابى و بەدنبايەت وەرکردبى، ئەمجاریان ھەموو بووینە بزنى سوور... سوبجانەللا!))

بە روخسارىكى سەرسامەو دەبیر و خەيالانەو دەچوو.

((سوبجانەللا! تەگەى بزە گەلئى نىرييەكى تا بلئى قەد و قەوارە ناشىرن بوو، ھەر راست وەك قەد و قەوارەى ئەمير لەشكرى لەمەر خويمان، بەخۆ و بەيەك دوو دەسكە ريشەو، دەموچاوپكى پانكەلە و لەر و رەقەلە و، دوور لە پروى ئەم حەشىمەتە - ئەوەش كە ھەر

ناگوتري - ھەموو دەزانن كە ھەروەك ئەوەى ناو زگيان ھەموو دەرىتابى، ھەر راست كەولە خورىيەكى بەتال و ھىچى دى...))

قاقاي پىكەنىنى حەشىمەتەكە.

((بەلئى، دياربوو لە كوئىستانى لەوەرپا بوو، و لە قەد و قەوارەپرا دياربوو كە لە تەواوى ژيانى خویدا جگە لە خواردن و نووستن و... چ شتىكى ديكەى نەبوو...)) (قاقاي پىكەنىنى).

((... ئىستا منيش ھەروەك ئىستا بى ئەجمەد شاي بزنام... ديارە نەوەك ئىستاكە لە چايخانە دابنیشم. و دەگەل خەلكى تىكەل بم. نا، ئەو دەمى تىكەلاوى قەدەغەبوو... دەخەويدا، قەدەغە بوو... نەچن ئەو قسانە بۆ خو بادان و فيشال و خو ھەلكيشانى لەجىيەكى دى بلئىنەو.

ئيوە بۆ خوئان گوتتان خەونەكەمتان بۆ وەگيڤم - چاك دەزانن كە تەگەگەمان نازانى - ئەوانەى وەك ئەبولفەتخ خان و رەييسى گەورە بەگەد و گىپالىيانەو نانسيت و چ حىسابىكيان بۆ ناك...)) خەلكەكە بەدەم گالتە و پىكەنىنەو دلىباى دەكەنەو كە ئەو شتانە لە چ جىيەكى دى نەلئىنەو.

((بەلئى، عەرزەمكرد كە، ئىستا ئەمنيش بەخىرى ناگيانم بابلىن ئەجمەد شاي بزنام - ھەمووشيان لىرن... ھەر ئەو حەزەت ئەجەلەى لەمەر خوئان - بەلام زورى خو دەرنەدەخست... لە بنەبانى ژورپى چاوپىدەكەوت... بە تەگەكەى...))

بەقەد و قەوارەيەكى ھەست پەرىشانىيەو بەدەنگىكى وەك پارانەويو لە بن لىوانەوەى دووبارە دەگردەو: ((لە كونى ژورى!؟)) و ئىنجا ((بەلئى... ئىدى - بۆ نا؟... ژورپىش دەرىيى ھەيە. ئاخىر ھەم بزنىش بوو و ھەم ((پيشەنگى)) بزە گەلئى... ھەندى وەختان ھەر بۆ خووشى بوو - لە ژورى. بەلئى لە ژورپى دەدیت و چاوى پىدەكەوت. نەيدەويڤا لەبەرچاوى ئىدىكە شاخانى دەگەل لىكدا. لەبەردەمى بزە گەلئى كە دەگەيشتنە يەك قەپوزيان لە قەپوزى يەكترى دەسوى و يەكترىان بۆن دەگرد... ئاوا. لە كوى بووم؟... بەلئى، خەريك بووم بلئم: تەگە، يانى پيشەنگى بزنان، سەر و كەللەى وەك كەلبابى بوو، وەك سەردارىكى، دەھاتە سەرھەمان ئەو تەپەيەى مىرى، و بە بەردەمياندا راوپىچكەى دەگردن، و ھەر ((شادبن)) پىدەگوتن... چ

دەنگىنك! و خەلكى... يانى ئىمى بىزىش... بەزىمانى بىزىنە و بە ئاوازی مەپرانە، وەلائىمان دەداپە.

ئىستا بۇ نمونە منى تەگە، ((ھەر شادىن)) تان پىدەلېم، ئىدە بىزىنە گەلېش بە زمانى مەپرانە وەلام بەدەنە: ((مەپرە... كان... ھەر شادىن!!)).

و حەشىمەت پىكەو بە دەنگ وەلامى دەداپە: ((بە ع بە ع - مە مە مە ع - مە ع)) و بەدوای ویدا قاقای پىكەنېن و ھەرا و ھوریا... لە كۆلان و بازارپەو ھەرا دەپانگوت ئەو دەپسان ئەھمەد شا بەزمىەتى. بەلام ئەھمەد شا بۇ خۇى مات و پىدەنگ و كە دەماپە: يانى چى؟ خۇ ئەو شىتېكى لە عادت بەدەرى نەگوتبو! يەكە بەكە تەماشا دەكردن، چاوەكانى خىل و خوار دەبون، و بە ھەموو رەنگ و روو و چاوەكانىيەو دەپويست بزانی كويى ئەو قسانە ماپە پىكەنېن؟ خۇ ئەگەر ماپە پىكەنېن بىن ئىدى ئەو خەونە خۇ خەون بەراستى نىيە. روخسارى سەرتاپا ھەوت دەبوو. ھەرا بە ھەوتىيەو زمانى لى دەدەكېشان، تا سەرەنجام بەكېك دەپگوت: ((بەلى، گوتت ھەر شادىن!!)).

((باشە، مەگەر چۆن؟ دەولەت ((ھەر شادىن)) قەدەغە كەردو؟ - دە خەونىشدا؟

ئەبولفەتح خان گوتى؟ كى گوتى - تازە؟! ئەدى بۇ دەنگتان نەكەردو؟)).

((نا، كەس ھىچى نەگوتو، بەلام بىزەكان ئىدى بە زمانى مەپرانە وەلامىان دەداپە!!)).

ئەھمەد شا بەروپەكى شادەو لەجى خۇى پان بېو و دەپگوت: ((سوجانەللا... پىم و ابوو خەون دىتېش ھەر قەدەغەكراو! وەرنە سەپرىمان و بىنن بۇ كى گەرووى خۆمان دەدەپىن! ئىستا ئەگەر ھەزەرتى ئەجەل باماپە و چەند وشەپەكى فارسى يا توركىم گوتباپە ھەرچىيەك بەزارىدا ھاتباپە ھەمووتان پەسەندبو، بەلام بە زمانەكەى خۇتائىم لى تىناگەن... كەسېك نىيە پىرسى و بلى ئەرى پىاو كويى ئەو قەسەپە ماپە پىكەنېن؟ نا، من لە ئىو دەپرسەم، ئىو دەفەرموون بىز ئافەرىدەى خوداى نىيە؟ زمانى نىيە؟... نا، قورىان، لىنگە و قوچى تىگەپىشتوون، بىستوتانە گوتووانە بەستەزمان بەلام خۇ نەپانگوتو، بى زمان. وەختىكېش دى گەز و نىويك زمانى دىرې دەبى. تازە، من گوتومە بوومەتە ئەھمەد شاى بىزان، خەلگىش ھەموو بوونەتە بىزەكانى ئەھمەد شاى؛ لەو و پىش گوتم كەسەر و كەللە و شاخى ھىندىكان

سپى بوو دەنا ئەوانىدى ھەمووان شاخ و سەرو لەش و بەدەنپان رەش بوو، تەگەكەى گوتىشەم، سەرتاپاى رەش بوو - پىستى سەروچاوشى ھەر رەش - راست وەك قۇزاغیان... كە لەوئو دەپىن بۇ خەلگ كوشتنى دىن... ئىستا لەوانەپە بلىكى كە، ئەدى، ئەو ھەر تەگەپەك بوو و وەكو ھەر تەگەپەكى دى و وەپىش بىزە گەلۆكەپەك و مېگەلە مەزۆكەكى كەوتو و بەراپەو... نا جانەم - نا. ھەلەكەت ئالپەدەپە - تەگە ھەمىشە لەپىش مېگەلۆو ناپروا... وەك ئەمىرى لەشكرى كە گەپپە قەراغ شارى، نىك چۆمى، خۇى رەپىش دەكات و سىنگى دەردەپەپىنى... يانى ئانا رەل (ھەر مەن پىاوم)... دەنا بە دىرېابى رۆزى ھەر خەرىكى لەو و پەپىنېپە... لەوانەشە بلىكى ئەدى ئەو ھەموو قايش و قروش و شمشىرەى بەستووتى؟ - نا، ھەرا لەخۇو نەپپەستو و داوانەت - خاوەنەكەى گوتووتى بىبەستى - ئەو پىش وەكو مەن و تۆ مەزۆقە، ھەزى لىپەتى...

((نا...!!)).

ھالەتېكى پەرت و بلاوى و شلەژانى بەچاوەكانىيەو دىباربوو. چاپەپىيەكە چاپەكى دىشلەمەى بەرەنگ و خەستى لەبەردەمى دادەنا و ئەو تەنېشتىشى سىغارىكى دەپىچاپەو و دەپداپە دەستى. ئەھمەد شا ھەر بەو پەرتى و بلاوى و شلەژاوپەپە چاپەكەى ھەرا بەگەرمى ھەلدەقوراند و چەند چەسپىكى جانانەشى بەدوای يەكدا لە سىغارە دانەگىساو كەى دەدا و ئىنجا دەپداپەو دەست خاوەنەكەى، و دەپگوت: ((تال نەپى، ئىنشاللا!)) حەشىمەتەكە دەپدەنگىيەو و ئەو پىش دەپىر و خەيالان رادەچوو - لەكۆلەى سەرەپەت و نى خەونەكانىيەو سەرە دزوپىكى دەدپتەو. لە پىر ھەروەك جى پىپەكى دەمىشكى خۇيدا دىپتەو، وەخۇ دەھاتەو. رووى لە ئامادەبووان دەكرد، و دەپگوت: ((ئەرى گوتتان لە كوي بووم؟)).

((تەپەى مىرى!!)).

بەخۇرانانېكى كە ھىچى واى دەبەر ئارخىدسىدا نەبوو لىو بەخەندەو دەپگوت: ((نا... زانىم... وەپىر ھاتەو!!)) و دەستى بە تەزىپەو بۇ پىشى را دەداشت، يانى كەس ورتەى لىپەپەت. ((بەلى، گوتم ھەر شادىنى پىدەگوتن، و بىزەكانىش وەلامىان دەداپەو. تەگە ھەر كە وەلامى ((شادىن)) دەپىستەو لەخۇشيان چاوەكانى بىسكەپان دەدا - راست دەبوونە دوو كوونو و ئاگر... رىش و كلكى دەلەقاندىن، وە مرقەمرقى دەكەوت... ھەر راست وەك نىپپە

پوره ریحانی... دوايه يه کسەر ده بووه ورج... به لآم چ ورچيک! ره شه ورچيکي نهره (دبو!)
 چاوه کانی زهق ده کردنه وه و په يکهري نيره ورچه زلهی دینایه بهرچاویان، شه و جا سهري ده دوو
 قسان دهنأ. ((و هك يهك ميگه له مهري قه له و پته هوی دونگ چه هری له دور ه و پرا به دی
 کردبی گویی قولآغ ده کردن و هك بزنه کانی ناگیان له مه همودی بی زواد نه بی که شه وه
 نیره ورچه، چونکه هیچ سه روبه ندیکی ده گه ل بزناندا نییه و به خویی چیشتی ش ناگه نه وه یهك،
 هه روا به و شیوه یه و هك مه ران به رامبه ری راده وه ستان و سه یریان ده کرد- به ده ست خو شیان
 نه بوو، ده لئین چاوه کانی موگناتیسیان تیدایه- و به باعه باعه وه ههستی خو یان ده دره پری. هه ر
 راست و هك شه سه ربازانه ی هه زه ته ی شه هلی له مه ر خو مان که هه رای ده کیشن. ورچه که
 هه ستا بووه سه رباشوان و دهستی راده وه شان دن- و هك هه موو ورچيکي دیکه که خو ی ده کرده
 شوان- هه روهك هه زه ته ی شه هج... له ولاتره وه له پشت مالئ سه لیمه که چه لئ دالاندار- پشت
 سه ربانی مالئ که ریم ریوی به ته نیشته هه شیمه ته که وه چه ند پشیله یهك که قالبه نفیشکیکیان
 دزیبوو و لپی خریبوونه وه، و لیکتریان ده مراند- هه را و هوریا و زه نایه کیان نابووه هه ر
 مه پرسه، ته گه، هه روا که له سه ر پاشوان راهه ستا بوو لاونیو سه یریکی پشیله کانی کرد، به لآم
 پشیله کان هه ر سه رگه رمی شه ر و هه رای خو یان بوون- هه ر راست و هك یاسا کانی ئیمه... مه ر
 و میگه له بزنه کانی که باعه باع و ماعه ماعیان بوو. ته گه ده ستیکی به لای راست و یه کیکی
 به لای چه پدا هه لته کاند- یانی بیده نگ! منیش هه روا وه ستاوم، شه وه به لای خو یه وه من شه هه د
 شای بزنام، و ریزی ته ماشا ده که م! به لآم که س گویم ناداتی. کاتی هه شیمه ته که بیده نگ بوو،
 ته گه گوتی: ((ئه لبزنون وه لبزنات...)).

وهك هه شیمه ت چیدیان خو پی رانه گیری له پر وه جوش هاتنه وه؛ روخساری شه هه د شای گرژبوو،
 و جوش و کولی هه شیمه تی و هك یهك مه نجهل ناوی ساردی به سه ردا که ی ورده ورده ((فس)) ی
 دایه وه نیشته وه. شه هه د شای به رده نگ و روویه کی په ریوه وه، سه یریکی ناوچایخانه که ی ده کرد و
 ده یگوت: ((ئه لبزنون وه لبزنات، ئیننه ل پشیلاتی قه د سه ره قه ت په نه پروکوم،
 ئیشکه نوچرنو کوهوم...)).

هه شیمه ت له خو ده بووه، به لآم هه ر زوو ده خاموشیه دا نقوم ده بووه.

((باشه بو... به عاره بی!)).

((به لئ، به عاره بی- چیه تی؟!...)).

((ناخر خو تو گوتوته مازهنده رانیه!...)).

((باشه با مازهنده رانیس بیست... عاره بی چیه تی، خو خراب نییه- ماموستای خو مان
 کوردیشه که چی خوتبه ی هه ر به عاره بی ده خو نیته وه... به لئ دیسانه وه بزنه کان بن کلکیان
 گه رم داها ته وه: ((به ع به ع- مه مه ع- مه ع!)) به لآم پشیله کان، هه روا به زمانی خو یان
 خه ریکی مشتومری بوون... شه وانیش هه ر بز بوون، به لآم بز نه پشی... چه ند که رویشکیکیان
 مه موری ریك و پیکیه بوون، به ناو میگه لئیدا ده هاتن و ده چون و ده گه ران، و سمیلیان باده دان-
 هه ر راست و هك سمیلی حاجی عه ولاخانی خو مان، و هه موو جیه کیان ده پشکنی، و
 گوئیه کانیان یهك بو پیشه وه یهك بو دواوه هه لده خست... خه فیه بوون... یه کیکیان
 هه ر ده تگوت شه وه ژنی شه بولفه ته خانی خو مانه و له ویت داناه- چاوه کانی قیچ بوون...
 به کورتی، ته گه که، که ئیستا ورچه ده ستیکی درژکرد و یه کیک له بزنه کانی به رده می که له
 پیشدا بو دیاریکرا بوو راکیتشا و قرچه قرچ، له به رده می هه موواندا دایاچی و خواردی-
 بزنه کانی دی هه موو گوتیان: ((به ع به ع- مه مه ع- مه ع!)) شه ونده ش بلیم- ویژدان شتیکی
 چاکه، پیاو نابی پی له هه قی نی- به ویژدانه وه ده لئیم من هیچ کاتی نه مدیتووه کاروبه رخی
 شیره خو ره بخوات، تا کاروبه رخ له شیر ی نه برابانه وه نه یده خواردن: پیش خوارد نیشتی به گویره ی
 یاسا ده سکه گیایه کی ته ر و تۆلیان ده دایه شه و جا ده بخوارد. ده یبرده ئیجباریه و له وی
 ده بخوارد. خوا هه لئاگری بزنی ناوسیشی نه ده خوارد- لییده گه را تا ده زا- بو شه وه ی میگه له
 توشی زیان و که مایه سیه نه وی... به لئ، ویژدان شتیکی چاکه... شه و شای هه رکاری رۆژیک و
 دوو رۆژ و جاریک و دوو جارن نه بوو، کاری هه موو ده موسه عاتیکی بوو- هه میشه ی خودای
 ده باز پیدا قیت و قنج به ره لئا بوو... رۆژیک حاجی سه عدو لآم ده وچایخانه یدا دیت...)).

((هه ر ده و خه ونه یدا!)).

شه هه د شای به روخساریکی ئالۆزه وه گوتی: ((نا، ده حه مامیدا! ئم... جا و هره سه یریکه ئیمه
 چه ند وه خته یاسینی بو چ که ریکی ده خو نیین!... سه د جارم گوتووه خه ونم دیوه، شه وانم هه موو
 ده خه ونیدا دیتوون... سوپاس بو خوا که شه هه وال و باس و خواسانه ده کاتی وشیاریه و
 به ناگییه دا نین، دنیا شامی شه ریغه، بز بزنه، و مرۆف مرۆقه- و له ناو که ر و چوار پیاندا! تو

هەر خەریکی نۆك ھارینی خۆت بەو بەپێخواستی وەنێو قسەكام كەو! رەنگە بتەوی بلیی كە تۆ دەنێو مێگەلیدا نەبوو وی؟!...)).

((باشە، ئیستا نەیزانی شتیکی گوت- ببوو... خەریك بوو بلیی... گوتت حاجی سەعدوللالت دیو!)) ((شەیتانی پاك بە نەعلەت بی، بەلێ حاجی سەعدوللالت دیت... بەلێ، ھەر راست خۆی بوو، چونكە مێزەری تاییەتی حەجیی دەشاخیووە پێچابوو؛ بن چەناگەشی تاشیبوو... بەلێ بۆیە دەلێم خۆی بوو. گوتی: ((ئەری ئەحمەدشا ئەتۆ چ شایەکی كە ئەو ورجە كەولەمەپێکی بەخۆ داداوە و خەریكە یەك یەك و چەندان و چەندان دەخوا و خەریكە مێگەلێ قركات و كەچی تۆ خۆت لێ كەر کردوو. دەنگت لێنایە؟ ئاخەر ھەر نەبێ شتیکی بلی، فەرمانیکی دەرکە... مەگەر كەسانێکی وەك تۆ، دەنا خۆ لە گەورە بزانەو تالە موویەك ناجولێ و متتەقیان لێنایە...)).

((گۆم: ((جا ئیستا چ بوو كاك حاجی... هیچ رویداوە؟ تا ئیستا نەمیستوو لە بزنە گرۆییەكانی تۆ هیجیان خورابن... ھەوالتی تازە هیچ ھەبە؟ ئیستا بۆ ناچیە لای مەلا خەلیلی بزان و سەریکی لێدە- نەكا تەلاقت كەوتبێ؟!)). گوتی: ((رەحمەت لە بابت، مەسەلە ی تەلاقتی لە گۆریدا نییە؛ ئەگەر وابایە مەلا خەلیلی بێچارە قسەبەكی نەبوو- ھەر بە كەللەقەندێك یا ھۆقە برنجی پێكێو دەنوساندوو و لەحیمی دەرکردوو...! نا، قوربان مەسەلەكە مەسەلە ی تەلاقتی نییە. پیاو- دەفەرموو سەیری من، دەلێم پیاو- ھۆش و گۆشم ھێندە پەرتە! مێشکی پێنەھێشتوو- ورجە دەلێم. ھەموو رۆژی خوادایناو ئەبولفەتح خان و ناسرخان و كێ و كێ دەنیری بۆ باج و سەرانی؛ ژیانی پێ تال کردوو. رۆژێك مریشك، رۆژێك فروج، رۆژێك برنج، رۆژێك پارو پولى بێدەنگ... لەكار و كاسبی كر دووین. سێ شاییبان پەیدا ناكەین سەر و كەللە ی بزنەكە رویشكان پەیدا دەبێ و بەشی خۆی دەبات... دەلێن بۆ تارانێ... چووزانم، ئەو باجە، ئەو سوپایانە، ئەو یان بۆ كەمايەسیە شتومەكە... ھەر رۆژە بەناویكەو- تەنگیان بەخەلكی ھەلچنیو!...)).

((نا، دیاریو كاكە حاجی بەراستی تێماو! دیارە ئەویش وەك ھەموو بزنەكانی دی ھیچی نەدەگوت، بەلام وەك ھەموو حاجی بزان بەدل و بەگیان نامادە ی خزمەتی بوو، تێپرا دیاریو كە وردە تێگراویبەكی ھەبێ. ماوہیەك سەیریم كرد. زگم پێی سووتا- بزنە ی بەندە ی خوا

خەریكبوو ھەرنەمینی. كتوپر چارەسەریبەكی تەنگوچەلەمە و تێگراویبەكەم دیتەو: تێم ھەلكرە ئاوازە بزان و گۆم: ((مەع مەع... مەمە مەع مەع!)) و زیاتری بۆ ھەستام و چریكاندم، ھەر راست وەك ئەو قەمەرول ملوكانە. حاجی سەعدوللالتی نالێ، وەك ھەموو دنیایان دابیتێ، رەنگ و رووی كرانەو، و دەستی دە بناگوویی نا، و تێبەلكرد: ((مەع مەع- مەمە مەع مەع!)) و بۆ ھەستاو چریكاندی... سوپاس بۆخوا گری كۆرە ی تێگراویبەكە ی كرایەو- و راپەری و بازێکی دایە سەربانی، و دەستی بە لەوەرێ كرد!...)) وەك دەستی بۆ نیوچەوانی بەری، و چەند ساتێكان كەوتە بیر و لێكدانەوان، دوايە گوتی: ((ئە، لەبیرم چووئوو... باش بوو وەبیرم ھاتەو- مەپوونە گەریكیشی لیبوو... راست وەك مەپوونەكە ی مامەللا ئەكرەمی... پیر و تولەك... دەو ناوہراستەیدا دەسوارا چەرخى دەدان. كۆلوانەبەكی سەردارانە ی بەشانیووە بوو... لاسایی دەرکردوو- ئەویش ھەر بزن بوو... پێدەكەنی و لاسایی دەرکردوو- جیتی دۆستانی دەست نیشان دەرکرد. دەمی وەك دەمی پشیلە ی بوو، لالێوہەكانی كەفیان دەردابوو. لەسەر پاشوان راوہستاوو و بەزمانی بزنە- مەپوونێ شتی دەگوتن. بەلام سەر و رووی خۆش نەبوو. ھەریەك دوو وشە ی دەگوتن و پشوو سوار دەبوو و ((رەمب)) بەسەر قوندا دەرکەوت، و بزنەكان قاقا پێدەكەن. تەگە چاویکی لێ زەق دەكردوو و حەشیمەت بەزمانی بزانە ھورایان دەكیشا: ((بەع بەع- مەمە مەع مەع!)) و رێبێوان بە تەپل و شەپوورە دەستی پێدەكرد...)).

حەشیمەتەكە چاوەرێبوون. ئەحمەدشا دواي چەند ساتەوختێك بە روخساریکی واو كە پە ی بە ھیمای دروستبوونی دنیا بە بردبێ و ھیچ گری كۆرەبەكی نەكراو دەنایەدا نەمابێ دەگوت: ((بەلام كە بە باشی سەیرمكرد دیتم، ھە ی دلێ بێ ئاگا، بەرازەكە ی كە ھەر بزنەكە ی- ھەمان ورجەبە، و ورجەش ھەمان بەرازی ھەوالتی... كاتێ كە چاك تەماشاكرد دەبینم كارەكە كاری ئەو حاجی عەبدوللالت بەباغیە كە لە پشت قەلاتی خۆ ماتداو و سەودای پێستە مەر و بزان دەكات، و چاوان لەتەگە ی ھەلدەتەكینی: ((بێرە بیت!... پەنا بەخوا)) تاویك بێدەنگ دەبوو، و ئەو جا سەری ھەلدینایەو و بەروویەكی خۆشەو، بەروومەتە چرچ و لۆچاویەكانیووە كە پێكەنینیان پێو دیاریو رووی دەمی دە حەشیمەتەكە دەرکرد و دەگوت: ((ئیستا بە سەلامەتیە سەری رەببسی گەرە یەك ((ھەرشادبن)) ی بزنە جوانیکی بەشیوہ زمانیکی رەوانی مەرانە مەرەمەت بفرەمبون: ((و حەشیمەت بەپیر و لاو و گەرە و بچووكەو، بەدەنگیکی

له بار بهع بهع و مهع مهعمان تېهه لگړد و ژاوه ژاوتېکيان بهرپاگرد هر مه پرسه، هر راست وهک ده می تېههردانی زاوه ماک و کارو بهرخان- هه مو ویکرا هر بهع بهع و مهع مهعمان بوو.

من تهو ده می مندال بووم، و ده دنیای مندالیه دا شهو شیوه رفته رده ی حه شیمه ته کم به دوو رووی لیکده دایه وه. نه مده زانی که شهو شه شیوه یه که شه مومون و به سه رها ته کانی عومر فیتری کردون و جزیکی زوران بازی و بهر بهر کانی بهر ده و امی و مانه وه ی ژیا نه.

مهقامات- پایه داران- به ته و او ی فیز و خوبادان و ثیفاده لیدانیوه، به برۆتیکنا نیوه، وهک له جهنگی فته توفوتو حه وه هاتنه وه ده باز پیدا راوتیکه یان بوو و ده اتن و ده چون، ده یان بردن و، جنیویان ده دان، و ده یان کوتا و خه لکه که شه هر ووا، شه گهر دهر فته تیان هه بایه شه و هله ده هاتن، ده نا که تر پین ده کران به لیدانی یا مال و سامانیان هه رچی بایه ده بووه توؤز و با- و ده نگیان نه ده کرد و لیویان نه ده بزوت؛ به لآم هه روا له رق و کینه و تور ه ییانی شه خویان ده خوار ده وه، و پریسه کی دل و ده وون و هه ناویان لی ده ناخنی و له بهر زورنالیه شه کاره ساتانه رهنگیان بهرو وانه وه نه ده ما و لیویان سورای لیده پرا. له و چه ند که سانه به و لاره که سی دی ده شاریدا نه مابو له بهر ورگ و گه ده و گیپال زلی و ته نکه ستوریه ده رۆینیدا سه ری بو دواوه به ری و قیتی کاته وه- سه هر هه مو شوؤر و قه د و بالآ هه مو بو پیشه وه به ره و چه مینه وه بوو... دایکانیش شه و بو رۆزی لیکه ومانی هه روا خه ریکی زانین- شه وه شه هه مومون و تاقیکردنه وه فیتری کردبون، هه رچه نه شه شه کاره شه جیی په سه ندی ((پایه داران)) نه بووه: سکالایان له وه یه که شه هه مو خه لکولالیه هه مو رۆژی ((جرت)) مندالیکی ده رده فرتین و به کوچه و کولانیان و ده رده کهن و خورد و خه و حه سانه وی له خه لکی دی حه رام ده کهن و هه راسانیان لیته لده گرن- به تاییه تی نووستنی دوی نیوه رۆیان. هه رچه نه پیشتر شه مندالانه له بی خواردن و بی دهرمانیه دا هر به مندالی سه ریان ده نایه وه ده مردن که چی ده گه ل شه وه شه هینده یان هر لی ده مانه وه که کوشتوپریه نمایشیه کانی گه وره کانیش گۆرانیکی وا ده رنه خا بیته هوی ئالۆزی بارو دۆخه که و وه زعه که بشیونینی. مندالان، کچ و کور، به لولا که باریکه له کانیان و ورگه دهر په ریوه کانیان و شه سه لکه خرانه یانه وه که ته که ته کی بوو به ملیانه وه ده گل و خولیدا ده گه وزین، ده گریان، پیده کهن، و هه رچه نه پیکه نینه کانیان وهک پیکه نینی گه ورا بوو و ده گه ل قاقای پیکه نینی شادی منداله تیر و ته سه ل و پوشته و

په رداخه کاندایا وازیه کی یه کجار زوری هه بوو ده گه ل شه وه شه هه رچی بوو خو تریقانه وه و پیکه نین بوو و دهنگ و رهنگیکی شیان هه هه بوو و به قسه ی پیریژنه سه رسپانیس ئاوی ئاسیاری ماله کان بوو. ئاخو خو مالی بی مندال وهک ئاشی ئا و لیرا وه.

به لی، ده و شاره ده رده داریدا، به و هه مو رابوردوه نه نو سراوه ی و به و هه مو هه ژاریه وه ی که ده چرچ و لۆچی نیوچه وانی هه مو ده موچا وه کاندایا چه سپا و دیار بوو، خه لکی ریچکه ی ژیانیان به شیوه یه که خو و رووش و خده و نه ریت کردبو یه شتیکی سروشتی بویان ژیانیان به سه رده برد و شه ریبه یان ده پیتوا: زوریه ی خه لکی به پیر و لاو و قهیره پیاوه هه روا کاریان ده کرد و نه یانده کرد، لاره کان شه هه ر له خوره شادو دلخوشبون؛ منداله کان به ره و ناینده په له یان بوو- له راستیدا بو رزگار بوونیان له ده ست توندوتیژی و درپه مالی شه و نه که یه ی له ژیان مالیاندا هه بوو، ده نا چ هیواو ئومیدیکیان به ناینده نه بوو: باوکه کانی خویانیان له بهر چاوی بوو... پیره میرد و پیریژنه کان به رده وام هه ناسه ی ساردیان هه لده کیشا و له خودای ده پارانه وه هه رچی زوتره له دهر و رهنج و که سه ری ژیانیان رزگار کا، به لآم ده گه ل شه وه شه و به ژیانیه نوو سابون رۆژ له رۆزیان زیاتر هه ستی هه لاتی شه به خو ده کرد له ده ست مردنی: ((پوره فاتم، شه ری چۆن؟)) - ((سویاس بو خودای، شه ورۆچاترم...)) - ((پوره ره عنا، ئیوه چۆن؟)) - ((خودا راوه ستاوت کا کوره کم، سیبه نده م توؤزیک دی شه ی، به لآم شه ورۆچاترم)) سبه ییش چاترن، و دوو سه شه شه هه ر...

کاریان ده کرد، پیده کهن و گۆرانیان ده گوت و شه ی تانیان ده کردن. شه و لوانه ی وه کیویش که و تبون و ده گه ل ((ده ولته)) و شه منیه کان ده سه ته وه یه خه ده بوونه وه و ده گه لیاندا پیکه ده هاتنه وه، و شه و لاه ی ده ستیشی له ((ره یسی گه وه)) و شه اند، به ئاشکرا و به نه یینی ستایش ده کرا، به راسته و چه پاندا قسه ی به جی و نابه جییان ده پرژانندن، هه ره وک له خورا فیروبوین که جنیودان شه گهر خویی ژیانیش نه بی یارییه ده ری ژیانیه: بی جنیودان ژیان ناچیتته سه ری، پیاو دیق ده کا، جنیودان په نجه ره ی ئاسوده ییه بو نییه... و پینه کردنیشی ئاسانه: له شوینی زور توندوتیژی و ناله باردا چاره که ی هه ریه ک ((خودایه تزیه و شه سه ته غفیروللا)) یه - حیزبه کان تاراده یه که په یان به و مانایه بردوه: گوتنی بامری و بابزی، له ریپوانه کاندایا ره ژه رۆینه کاندایا، جگه له و ئامناجه زیاتریان نییه: دیانه وی شه نده مانه کان سوک بن و هه لنه چن. بو

لاوان چاكترين جى گۆرەپانى فوتبول ئىنچىيە. لە شارۆچكە كەي مەدا بۇ ئەو مەبەستە چايغانەكان و ھايد پاركە كانى گەرەكى بون... پىشەواي رەخنەگرانى ئوسول، رەھمانى گا پەرستبوو، كە بەقسەي دايى، قسەكانى ئەو پىاوه، خودايە ھەزار جار تۆبە، كولى دلانى ھەلدەستاندن. پىاويكى رووگرژ و تورپو تىكشكاو. خىراخىرا دەوا، و بەدەم رپوھ كە قسەي دەكرد ھەنگاوي توند دەكردن و خىراخىرا دەرپويى، ھەررەك خۆشى بە دواي قسەكانى خۇيدا راکا، مەلایەكان ناويان لىنابوو گا پەرست، تا لەورپىھوھ لە خەلكى بگەيەنن كە ھۆش و گۆشى تەواو نىيە و كپلە و وازى لە ھەموو شتىكى چاك ھىناوھ و بۆ ((پەرست)) پىش وھ دوو ((گا)) ي كەوتووھ و گاي بەشەرىفترين ئافەرىدە دەزانى. دەگەل ھەموو ئەمانەشدا گوپيان لە قسەكانى رادەگرت- ئىدى ھەرچۆنىك بوو ئەويان بە ((بالول)) ي شارى دەزانى: بەلای ئەوانەوھ ئاقلتيكى - شىتتى وابوو كە كەس ھىچى لىنەدەگرت. ئەوھى بىگوتبايە گوپيان بۆ رادەگرت، و پىدەكەنين و لەبن لىوانىشەوھ ((ئەستەغفىروللایەكى)) پۆزش ھىنانەوتپان پىدا دەدا؛ و سەيرەكەش دەوھىدا بوو كە رەھمان بۆ خۆي و زۆر بەوردىش ھەرچى ئەركى دىنى ھەبوو ھەمووي بەجى دىتان: رۆژووي دەگرت، نوپۆي دەكرد - نوپۆيشى ھەر لە مزگەوتى دەكرد. دەيگوت- رەھمان گاپەرستى دەلیم- دەيگوت شەيتان كەستكى ماقول بووھ كە گوتوويەتى كرنۆشى بۆ نادەمى نابەم، ئەگەر منىش بامايە ھەر نەمدەبرد، بۆ بىبەم؟ بەلام، ئەلەھىازوبىللا، خودا دەگەل ئەو ((خان)) ھەملەستوورەي كە مىلى بە بىورپكى تىژ نابرىتەوھ، چ جىاوازييەكى ھەيە؟ ئەویش ھەر دەلى كرنۆش بۆ سەركارەكەي من ببە. ئىمە سەركارەكانى وى دەبىنين كە چۆن! سەد رەھمەت لەكفن دزى ھەولئى، خۆ ئەمانە تەنانەت ھەبوو و نەبوويە كىشيان بۆ كەس نەھىشتۆتەوھ!...

بىرپكى بگەنەوھ، كە ھەر ئەو شاھەنشايەي خۆمان ئەگەر بىت و ھەربەو جەناب سەرھەنگەي خۆمان كە لە خزمەت گوزارىدەدا مىلى لەداوھ دەزووي بارىكتەرە، يا ھەر ئەو ھەزرەت ئەجەلەي خۆمان، كە بەو ھەموو ھەراو ماشەللا و قايش و قوروش و نىشانە جوانانەيەوھ كە پىوھىەتى، بلى لوتت لە ەردى دەو ئىكلامى بۆ ئەو رەھمانە گاپەرستەي بكىشە! جارى لەپىشدا بۆ ئىكلامى بكىشى، ئەگەر وانەكا كاروبارى خەلكى بى ئىكلام رادەوھستى؟ بۆ من ئىكلامى بۆ ئەو مانگايەي دەكىشم بۆوھىە كەوا بەجوانى شىرى دەدا؟ دوايەش... ئەوھ كام پىاوه ئاقلەيە دىت و نۆكەر و سەركار و گيانفیدای دلسۆزى خۆي بە قوربانى پىاويكى ئاسمانى دەكا؟ ھەزرەتى ئەجەل ھەر خەرىكى كارى خۆيەتى، چاكىش دەكا. نە ئىكلامىك دەيانىش دەكىشى،

ھەر چىت ويست دەيكا، و تەنانەت ئىكلامى بۆ خاوخىزانىش دەكىشى. ئىدى ئەوھ چ نەخۆشەيەكە تۆ بىت و پىاويكى دىناو ئەزموندىدە لە سەرپەرەدى خۆت و دەدەرىپى ئەوھ چىيە ئىكلامى بۆ مەشەدى روحوللاي قەننادى نەكىشاوھ؟! يان وەرە ھەر لەبەنەرەتدا چ پىويستىيە كت بە دروستكردى مەشەدى روحوللاي بوو- ئەويش لە قورپى، دەحالىكىدا كە ئىدىكەت ھەن و لە بلىسەي روناكىيەت دروستكردوون؟ دوايەش، تازە بەتازە دىي و مەشەدى روحوللاي بىچارە و بى دەرتان لە بە ھەشتى و دەدەردەنپى ئەويش لەبەر دلى خاتوو ھەوا خانى... ئىستا واز لەوھش دەھىنپن كە ئەو خاتوونە بەرپۆزە چى بەسەر ئەو پىاوه كۆلە ھىنا... بەوھ شەوھ راناوھستى و ھەر ئەو سەركارەي لە دامودەزگاكەي خۆتت و دەدەرنا دەستەيەكى دىكە دەنپىيە سەرو سۆراغى، تا بەھەلە ھەل و تىللىيان لەخشتەي بەرى و ھەلىخەلەتپى! و دواجار بەو ھەموو سوكاىەتپىيەوھ، بەخۆ بەيەك گەلا ھەنجىرەوھ، لە بەھەشتى تىپەلدەدەيە دەرى... خۆتان لە خوداي مەكەن! خوا لە مردووي ئاغا و بەگلەران خۆشەي كە ھەر نەبى كاتىك كرمانچىكى و دەدەردەنپن خۆ ھەر نەبى دەرىپى و شەروالى لەپىي خۆي و ژن و مال و مندالى داناكەن.

جارپكى بە كاك سلىمانى گوتبوو: ((دەزانى جىاوازييە من و تۆ ئەوھىە كە بابى تۆ لە بابى من زىرەكتربووھ. بابى تۆ لە جىاتى ئەوھى وەك بابى من لە ساي سىبەرى پالداتەوھ و ئانىشكان دادا و سىغاران بكىشى و دوكلەكەي بە باكا، تا خەلكى بەخۆ ھاتنەوھ دەستى خۆي وەشانو بووھ خاوەن زەويوزار.

من بوومە رەھمانى گا مانگا پەرست و تۆش بوويە نەسروللاخان... بەلى، ھەربۆيەشە كە دەفەرموون خودا ھەر پىنج پەنجەي دەستانى وەك يەك دروست نەكردوون! (ئەستەغفروللا))

ژنان زۆر بەوردى بەلام بەرپوالەت بەگرژىيەوھ گوپيان دەدايە قسەكانى. بەلام ئەو پىكەنىنانەي كە جاروبارە دە نىوان سەرورچاوه تىكەوھەنراوھكانيانرا دەي دەكرد تىكەوھە با دەدان. دەو جۆرەكاتانەدا دەيانگوت: ((واي، بلىم خوا چت لىبكا، رەھمان؛ ھىندەت شتى بى سەرورپاگوت و ھىندەت كفرکردن گۆرەوييەكەم بەراوھ ژوو چىن!)) نىشانەي پى خۆشحالىيە شاي بەقسەكانى لەوھىرا دىاربوو كە جارجارە پىالە چايەك يا بادىيە دۆيەكيان بۆ دىتا. پىا لە چا يابادىيە دۆيەكيان بەدەستەوھ دەگرت و- زۆر خۆمانە- و لە كاتىكىشدا كە چمكىكى سەرپۆشەكانيان

گرتبسو و به درۆوه نیوچه وانیان تیکنابوو و زه درده خه نه یان به لیوانه وه شه پۆلی دده او به ده مولیوی هه لقرچاوه وه ده یانگوت: ((بگره، ئه و پیا له چایه ی وه خۆ، هیئده ش کفران مه که، مندالی ساوامان هه ن؛ هیئده کفران ده که ی خیر و به ره که تی خودای له ماله کان هه لده گیری! خه لکی له خۆرا پیت نالین مانگا په رست!)) ره همان پیا له چا یا بادیه دۆیه که ی وهرده گرت و ده یگوت: ((نامه ننا، ئه ی باجی تۆ بۆ خۆت چیت؟ تۆش هه ر مانگا په رستی... وه نا؟ ژنه ده یگوت: ((وا، خوا شه رمه زارت کا، ره همان!)) ره همان ده یگوت: ((زۆر چاکه، با شه رمه زارم کا. به لām من بۆ خۆم به لانی که مه وه سه دجارا تم به و دوو چاوانه ی خۆم دیتووی که سه رت به لاکه له کییه وه نووساندوه و به قوربان و به سه ده ده قه ی بوو ویت و له به ری گه راوی. کارتیکی چاکیشت کردوه. چونکه خۆ هه ر نه بی پیا له شیریکت دده اتی... ئیدی خۆ وه رزاشای هه ر نه بی خۆ گه ل و گونیت پیشان نادات...)) و ژنه کان له پر مه ی پیکه نینیان دده ا، و دوايه له و خۆشیه ی که ده ربان بریبوو، تۆ به یان ده کرد و هه ر ئه سه ته غفیرو للاؤ خودایه تۆ به بوو که ده ماودهمی ده کرد، و ده گه راوه. ((ده زام، باوه رتان به مانگاله ی هه یه بۆیه گۆرانیا نی بۆ ده لین... ئه دی بۆ من بۆ نالین؟ بۆ خۆشتان چاک ده زانن. ئه وه هه زار سا له پاره دده نه ئه و ((نوشته و گشته ک)) نووسانه و دوعایه کیان لیسه درده گرن و- تا ئیستاش موعجیزه یه کتان لیته دیتون؟ نا، نه تان دیوه، به لām دیسانه وه هه ر ده شیانده نی... بیده ره تا نییه چ بکه ن- ده بی هه ربیده ن... چارچییه. هه ر ئه وه تان بۆ ماوه ته وه؛ له وه ی ده ترسن بلین باوه رمان پیی نییه و ئیدی ده ستان له بنی هه نبانه ی بیته ده ری... باشه، هه قیشتانه...)).

قسه یه کی زۆر جوان بوو. ده یگوت: ((خودا، به قوربانی بم، هه موو شتیکی به ئاده میزاد گوتوه، به لām شتیکی له بیرچووه نه یگوتوه که ئاده میزاد مرۆقیکی دلخۆش نییه!)) ئه و قسه یه ی له ته واوی گه ره کی، له سه ر هه موو زمانان بوو.

له لایه کی، خه لکی نیوچه وانیان تیک نابوو؛ له ولای دیشه وه کوره جیل و لاوه کان ده تریقانه وه و گۆرانیا نیان ده چری و سهیره که شی ئه وه بوو که جاری وابوو، به تاییه تی شه وانی مانگه شه و، هه ربیه که ی بۆ یاری راسته قینه ی یا بۆ یاری خه یالی، شیعی زۆر نایاب و یه کجار جوانیا نیان ده گوتن که من هه ستم به جوانی و نایابیا نیان ده کرد و هه موویم بۆ دایه ی و بابه گیانی وهرده گیریانه وه:

یاخوا هه روا گه رد و تۆزی
 ده سرۆکه ی له ملان ئالۆزی
 له یلا جه ژنت لی پیروزی
 * * *
 دیسان شه وهات بۆ حالی من
 بۆ دله که ی پر خه یالی من
 عاله م سووتا له ناله ی من
 * * *
 ئه گه ر عه شقت زمانه ی بی
 سه د جار عومرت زووفانی بی
 حه یفه ئیخلاص په نهانی بی
 مه لا زاده به خیرهاتی

به لām سهیره که ی ئه وه بوو که ئه وه ی زووتر ده هاته سه ر زاران حه ز و ئاره زووی بسوونی چه ک و ئه سپ و ژنی چاوجوان بوو بۆ رووبه روو بوونه وه ی ((ده وه لت)) ی:

ئاخ! مایینیکی نه و گوانم بی
 سی ریزه فیشه کدانم بی
 ژنیکی چا و جوانم بی
 جا ده وه لت تۆ بی بۆ شه ږم

ئه مه خه ونیک بوو گه وره و بچوک ده یاندیت و تیدا هاوبه شبورن و ده گه ل ئه وه شدا ئه و خه ونه هه رگیز نه ده شیواو ئالۆز نه ده بوو: بۆ هه ندیکان وه دی ده ات و بۆ هه ندیکانیش هه روا به خه ونی ده مایه وه، به لām چۆن خه ونیک که وه دیهاتنه که یان له که سانی دیبه وه چا و ده کرد و هه موو

رۆژنىڭ دەياندېت. چتان لى بشارمەۋە، ئەۋە ئارەزۋى مېنىش بو. ديارە من لە تەمەنىڭدا نەبووم كە بوونى ژنىكى شۆخ و شەنگ و چاوجوان بە پىۋىست بزانم بۆ روويە پروبوونەۋە (دەۋلەت) ئى. بەلام ۋەك ھەر كورپىك ھەز و ئارەزۋى تەنگ و فېشە كدانم دەخوئىندا دەگەر، ۋ ئەۋ ئارەزۋە كە دەگەل بەسەرھاتىكى بەسەر بىنەمالەى مەدا ھاتبوو بىۋە پىۋىستىيەكى ھەرگىز لەبن نەھاتوو. راستە ئەۋدەمى نەمدەزانى كەرەگ و رېشەى ئەۋ ئارەزۋانە دە قولايى مېژۋى ئەم نەتەۋە داىيە، يانەخۇ مېژۋ ھەر زۆردار و نۆكەرەكانيان دەبىۋوسنەۋە، ۋ نەمدەزانى كە راستىيەكانى مېژۋ ھەموۋى دەۋ ئارەزۋو و چىرۆكە نەتەۋايەتبانەدايە.

بەلام دەگەل ھەموو ئەمانەشدا دەۋ ئاۋازى گۆرانىيانەى كە دەشيانگوتن شتگەلىكىان تىدابوو كە چاكيان تىدەگەيشتم: تىدەگەيشتم كە كىۋو و چيا بەراستى سەربلندن، ۋ ھەر ئەۋە نىيە كەمن دەيىنم- لەۋە بەرزترە كە من پىم ۋابوو. ياخيەكان ھەموو ھەر لەكىۋىيەۋەرا دەھاتن، ھەرچەندە كاتى لە كىۋى دەبوونەۋە و دەھاتنەخوارى ئەۋ ياخيە نەدەمان كە بوون. مېنىش ۋەك زۆرىيە زۆرى ھەموو ئەۋ خەلكانە، لەخۆۋە گەيۋومە ئەۋ سەرەنجامە كە رزگاربوون لەكىۋىرايە، ۋ لە كىۋىرا دىت، ۋ ئەۋە لەكىۋىيە ۋ دەگەل كىۋانە باكى بە ھىچ نىيە، ۋ ھەرياخيەك كە لە كىۋى بىتتەخوارى دەگەل ھەر ھەنگاۋىكى كە لە دەشتىدا ھەلدېنىتەۋە بستىك خۇ بۆ دارى سىدارەى بەرز دەكاتەۋە خۇ بۆ ھەلدېنى. ئىستا دەزام كە ئەۋە ھەر كىۋە سىبەرى خۇ بەسەر دەشتىدا ھەلدەكىشى، ئەۋ كاتانەش ھەستم دەكرد: ھەستىكى ناديارم لە گەۋرەيى ۋ شكۆمەندىيە كىۋى ۋ قىزە ۋ نىيە ئەۋ جىيەى كە كىۋو نىيە، ۋ تىمانى ئەۋ خەلگ ۋ جىيانەى كىۋىيان نىيە، ۋ گەۋرە بوونى ئەۋانەى كە دەگەل چۆل ۋ جىيانەى رەھاتوون ۋ ئولفەتبان پىۋەگرتوۋە دەناخىدايە: پىۋى چەكدار تابەكىۋىيەۋەيە ھەر راست بۆ خۇ كىۋىكە؛ كاتى بەرەۋ دەشتى شۆرپۆۋە دىسانەۋە تۆزە ھەۋايەكى كىۋى ھەر تىدا دەمىنى: تەنانەت بە تىلەچاۋەۋە دەروانە تەرمەكەشى- يانى بەرپىزەۋە.

دوۋ تاكە درەختەكەى نىۋان ھەردوۋ لوتكەكانى چىاي ئەربابام دەمېشكىدا بەلاۋە گەۋرەترىن ۋ سەر سورپىنەرتىن ئافەرىدەن؛ كە نەيىنى جوانى ۋ رازاۋەيى ۋ شكۆمەندى كىۋەكەن. كىۋەكە ئارام ۋ سەربلند دەيىنم، كە لە دواى ھەر تۆفانىك، ھەر تەمىك، ھەر بارانىك، روۋەگەش ۋ

دەردناكەكەى دە ئاسمانى پاك ۋ بىگەرد ھەلدەسۋى ۋ ۋەك داپىرەى مالى، لەۋپەرى دەردەدارىيەدا، لەبەر دللى نەۋەكانى پىدەكەنى.

لەۋ ئاۋاز ۋ گۆرانىيانەى دەچايخانەكاندا دەياندېن تىدەگەم كە ھەموو دارىۋوشەكان، شا ئىسماعىلىيەكان، شا غەباسىيەكان، ھەموو ھاتوون ۋ ماۋەيەك دەگەل خەلگى ساي سىبەرى ئەۋ كىۋانە پەنجەيان لىكداۋە ۋ دوايە بە كۆلىك بارى قورسى نەنگ ۋ نەفرىنەۋە رۆيشتوون، ۋ كىۋەكانىش- دەگەل خەلگەكە-دا ھەرماۋەنەتەۋە ۋ خەلگەكەش ھەرۋەك ئەۋ كىۋانە، بەدللى پىر ئىش، ئارام، ھەر بەۋ پەخشنەيىيەنەۋە زاۋزى دەكەن ۋ نىرىنەكان بە ((كۆمەن)) بۆ گۆرەپانى قوربانىيە دەنېرن، ۋ دىسانەۋە ۋەك چيا ھەروا ۋەك خۇيان دەمىنەۋە. لىگەرى با شاپوور ۋ ئەتاتورك ۋ رەزاخانەكان بوونى خۇيان بەسزاي مەرگ بەدەنەۋە. تا دايكان بىسن ۋ كىۋە ھەبن، غەمى ناۋى: دايكان مىندالان دەبوئىن ۋ زمانيان دەپارىژن ۋ كىۋىش لاۋەكان. دەۋنىۋەشدا، دايى ۋەك ھەموو دايكانى دى ھەرگىز لە كىۋى غافل نىيە: چاۋىكى ھەر لە كىۋىيە ۋ بەسەر پىدەشتىدا دەگرىت، ۋ ۋەك ھەموو دايكان دلەراۋكەى نىرىنەكەى خۇيەتى، كە بردوۋيانەتە قوربانىيە، ۋ ئىدى ھەروا بەم چۆرە چاۋىكى بەلاى كچەكەيەۋە ۋ ئوۋىدىشى، بەلاپالى كىۋىيەۋە، ۋ ھەفتەى جارىك دەچتە سەرگۆرەكەى- ۋ بەدەردى بۆ خۇى دللى دەچتە سەردانىي، ۋ رازو نىيازى دەگەل دەكات. راستىش دەكات؛ مىندال بەشىكە لە بوونى ۋى، تا ئەۋ مابى مىندالەكەش دەناخى ويدا ھەر زىندوۋە، ھەرچەندە زىندوۋىكى- ئەگەرچى نىك- دوۋرە دەستە.

بە ئامۆزگارى ۋ سپاردەى پوۋرە فاتمى ۋ تىكرى ژنانى گەرەكى پىكەۋە دەچتە ((پىرسلىمان)) ۋ ((پىرماد)) ۋى ۋ مىرازان دەگرىتەۋە. مېنىش دەچم ھەموو ھەر دەچىن. ئەۋانە ((پىۋاچاكن)): نىرىنەن دەپارىژن، مىرازان ھاسل دەكەن، ئارەزۋان ۋەدى دىتن.

دەچىن. كىۋى پىر سلىمانى يەكپارچە بەگوللى رەنگاۋرەنگى سەۋز ۋ زەردى كىۋى داپۇشراۋە- گىۋا گۆل كە ھەر ھەموو گۆرەكانى داپۇشيوۋە، لە بارىكە رىيەكى زۆر بارىك بەۋلاۋە رىي نىك كەۋتەنەۋە كەس نادا بچنە سەر گۆرى كەس ۋ كارەكانىيان. بەشىۋەيەك چىۋىر ۋ ھەستەمە كە ھەر دەتوانى لە داۋىنى نىك گۆرەكانەۋە راۋەستى ۋ دوۋراۋ دوۋر سەيرى كىلەكانىيان بىكەيت ۋ ھىچى دى. مەزارى پىرسلىمان كەۋتۆتە داۋىنى؛ كىۋەكە ھىندە بلندىيە؛ لەراستىدا لە تەپۆلكە گردىك بەۋلاۋە زياتر نىيە. مەزارىكى سادەۋ ساكار، بى نارايىش ۋ شايستەى پىۋا

چاکیکی گوره، دهگهله ئهوه شدا سه ره پنه نایه کی شیروانی به سه ره وه کراوه؛ هه موو سالی خه لکی خیره ومه ند به یارمه تی لاهه کان ده ستیکی پیدا دیننه وه، به ردیکی گوره ی به رز به ژوو سه ره وه، و له په ینگانی ش ئه وه ورده به ردی نهرم، که نیازمه ند و چلدانه گره وه کان هه لیان ده گرن و به کیلی گۆره که یه وه فشار ده دن و دوا ی فاتحیا خویندن ی به په نجبه به کیله که وه ی ده لکینن. که فاتحیا یان خویند زۆر به سپایی په نجیه یان له سه ره به رده کان هه لده گرن: نه گهر پیوه نووسا، ئه وه نیازه که هاتۆته دی...

خه لکه که رۆژی پیش رۆینی هه موو شتیکی ئاماده ده که ن: یه کیک گۆشت، یه ک گه لامیو، یه کیک نان و ماست، یه کیک شه کروچا- هه ره که سه وه به گویره ی توانا و ده ست رۆیش تووییه خۆی- شتیکی ئاماده ده کات- و ده که ونه رییه، به خۆو به مندال و مه نجهل و قابله مه و توره که ماست و سه ماوه ر و پیاله و ژیر پیاله وه. منداله کان ده و ناوگیا و گۆل و دار و ده وه نانه دا که مان ده که ن و به دار و باراندا هه لده رۆچکین. وه ک ده گپرنه وه ده لئین کیتی پیرسلیمان وه ختی خۆی لیپه واریکی پر له ورج و به راز بووه.

پوره فاتم ده یگوت: ((به لئ، به قوربانی م، زۆریه ی خه لکی که لکیان له وانه وهرده گرت بۆ مرار حاصل بوئی)). پیرسلیمانی ده گوت. ده یگوت: ((کافییه که م...)) به سه ره ئامازه ی ده کرده سه ری ئه و جیه ی که گۆری کافییه که ی وی بوو ((چه ندگل له سه ره گۆره که یه تی هینده ته مه نی منداله کانی ئیوه بی، به قه د ئیستای مه لیحه ی ئیوه بوو... نۆبه تی ده هاتنی؛ هینا بوومه سه ره پیرسلیمانی... چوو بوو هه ره ک ئیستای ئه و مندالنه به دار و باران هه لده گه رین و که مان ده که ن، ده گه ل هاوته مه نه کانیدا که مه ی ده کرد که... کتوپر بووه هاتوهارا. وای دایه رۆژی ره ش نه بینی! ده ناو دارو ده ون و هه ژگ و گیاو گۆلاند و رچیکی جا بلیم چه ند- به قه ده ر گویلکیکی گوره- به رامبه ری هه ستا بووه سه رپاشوان!... زریکاندم، هه لاتم... هه رکه ورجه م دیت جه رگ و دل و هه ناوم به ربوونه وه. به لام خۆم لی ون نه بوو. هاوارم کرد: ((نه ترسی، دایه؛ کاری به تۆنییه- مه ترسه!)) به لام بۆ خۆم ده لئیی، هه ناوم ده ویدا نه ماوه. کافییه که م راهه ستا بوو، دوور له گیانتان وه سه ری پیان که وتبوو. بۆ پیت وایه یه زه رپه ی رهنگ به رووانه وه ما بوو، نه ما بوو! منداله وردیله کان هه موو به زا قوزیقه وه هاتبوونه وه خویان ده بن داوین ی دایکه کانیاندا شار دبووه. لاهه کان ده ستیان کرد به به رد هاویشتنی. قیژاندم: ((مندالینه به ردان

ماوین، تورپی مه که ن...)) به لام من شتیکی ده لئیم و ئیوه شتیکی دی ده بیسن... ئه وه هه نیفه زرپ و زیندووه، ئه وی رۆژی ئه ویش بوو- تازه بووک بوو. نه گهر درۆ ده که م بلئ درۆ ده که ی...)) پوره هه نیفه به ده نگیکی سه رسورپه ئه وه نارازیانه گوتی: ((ئه یه رۆ، دوور له رووی ئیوه!)) و پوره فاتم ده درۆیه ی قسه کانیدا گوتی: ((وه ی خواجه! چه به سه ره ات... خانگیکی وه ک ئیوه، کاتی که هه راو هات و هاوار و قیژه و زه نایه که برایه وه، ورجه وه ک زانیستی ده ناو کۆمه له ژن و مندالیکیدایه، و وه ک ده وه ی گه یشتی که گوتم وازی لی بینن کارتار پینی نه بی. نه یه یینا و نه یه رده یه ک چنگه تفی به ده موچاوی کافییه که م دا کرد، و ملی رییه ی گرتووه و لییدا رۆیی. به کورتی، سه رتان نه یه شینم، کافییه که مم هینا یه وه، و به هه ر شیوه یه ک بوو یه ک دوو قومه ناوم به گه رویدا کرد، تا ورده ورده هاتووه سه رخۆ، ئیدی له و رۆژه به دواوه به قودره تی ئه و خودایه ی، بلئیی له رزی لی بیته وه، حاشا... به قودره تی خودای، هه ره به وچنگه تفه ی!)).

ئیس تاش به هه وله جوانه کانی ((ده ولته)) ی له چه ند پیره داریکی کۆنه سال به ولاره، داریکی دی له پیرسلیمانی نه ماوه؛ هه موویان بری و چووه چیشتخانه ی سه ربا زخانه وه. به لام برینی ئه و سوته مه نیانه ش به نرخی سوتانی ژیان و له نیوچوونی چه نده ها سه ربازی بیته وا ته وا بوو و کۆتایی هات، که چه ته کان بۆ تفه نکه کانیان بۆ سه یان بۆ ده نانه وه له ناویان ده بردن. ده گه ل ئه وه شدا ((ده ولته)) له هه نگاوه کانی خۆیدا ده ست به تال نه هاتۆته ده ری و سه ره که وتوو بووه، چونکه کیوه که ی روتانده وه و له په ناگاییه ی هینایه ده ری و جیی خۆتیدا شار دنه وئی تیدا نه هیشته وه. به لام کیوه که ش دووباره هه ره وک خه لکه که ده ستی به زاوژی کرده وه و دره خته کان سه ره له نو ی سه ریان ده رینایه وه و قه د و بالایان کرده وه. هه وای ئه ویش هه ره وک هه وای شاری پری غه م و که سه ره بوو، به لام به پیچه وانه ی شاریه وه بۆ نیکی که ده گه ل هه موو ئه و غه موحه سه ره تانه دا ئاو تبه ببو ئارامییه کی شکۆمه ندانه ی به و جیه به خشیوه: هاشو هوشی لاهه کانی ش لیپه وه ک هه ر جیه کی دی، ویزه ویزی پیرانه ی زه نکه سووره کان و هه موو ئه وچرو جانه وه رانه ی دی به ئاشکرا دیار بوون. غه لبه غه لب و جۆش و کولئ لاهه تیه هه موو ئه و ناوه ی داگرتوو، و که فوکولئ ژیان به سه ره هه موو لایه کی ئه م دیاری مه رگه دا په خشانه- ئه م سه رزه مینه ی که رۆژیک بوو خه لکه که ی هه موو دلئان پر له که فوکول و دلئیکی پته و بیان ده سینگیدا ته په ی بوو و هه موو جوان و رازاوه و پر عه شق و ئه وین و ئه وینداری بوون و ده دان

و ده تریقانه وه بیده که نین شهوا ئیستاش له تاشه بهرد و دار و ده وه نان به ولاره که مارومور سهره تاتکییان ده بندا ده کهن، ده نا شوینه وارکیان دیارنییه و نه ماوه.

منداله کانی گه مان ده کهن؛ لاره کان- کچ و کوپ- به دزی دایکانه وه، له وانه شه ورده ناگایه کیشیان هر لی بی و به ره زامه ندییبه وانه وه- به پاکییبه وه خهریکی ئه وینداریه ن: ده جۆلانه یدا داده نیشن، به کتری وه جۆش دینن: کوران قۆل و مه چه کی کچان ده گرن و کچانیش به ده دست ویکه وتنی وان خۆیان تاوتوی و به نازده کهن و له ژیره وه شهرا ده روان و به گۆناخوین تیژاوه کانیانه وه ده گه ل فشاری دهستی کوره لاواندا خۆ ده کیشننه وه تا به چاکی له نگه ره گرن؛ شه ده می کوران هه ناگاوئیکی به چه په یی یا راسته یدا هه لدیننه وه که نار ده گرن و دهستان ده بن هه نگلی خۆ ده نینه وه... و دووباره جارئیکی دی و جارئیکی دی... جاری وایه جۆلانه دوو که سیه: دوو گوریسیان به دوو لقه داری به رامبه ره یه که وه هه لئخستوو: کوره ده یه کیکیدا و کچه ده یه کیکیدا؛ پیسه ک ئازاد و شه ویدی ده قۆله ی هه لۆرکیدا: به له نگه ری پیسه ئازاده که بیان پالان پیکه ده نین و دیلانی ده کهن- تا سه ره سپیبه کی ناقۆلایان لی په یدا ده بی، شه ده می کچ به چاوی شوپروه و به روخسارئیکی که له شه رمان و له به ره گرو بلئسه ی گه رمی دهروونی رهش داگه راوه و ده نکه ئاره قه ی شه رمی له سه رنیشتوه، ناچاره چمکی له چه که کی به لالیویه وه بگریت و دوور که ویتنه وه. سه ره سپیبه کان شه جۆره دیلانییه یان لاپه سه ند نییه، ئیدی خۆ سهروه ختیك شه وانیش شه جۆره دیلانییه یان به تاوات خواستوه، زۆر جارن شاییه ده کهن. کچ و کوپ، ده ست له ناو ده ست، په نجه له ناو په نجه دا، به شیویه کی نیوه باز نه یی چه ند ساتیکان له دوری شه کوره ی به زمی شاییه ده لی هه لده په را، هینده هه لده په رن تا کاتیکی که ده ست به رده دن هه رچه نده زۆر جارنیشیان جی گۆرکی کردوه ناو له پیمان ئاره قه ی ده رداوه، کورانیش زیاتر جی گۆرکی ده کهن و له و دۆیه ی ده گوزانه وه دهستی دۆیه کی دی. دیاره که هیشتا به ته واوه تی دلایان نه دۆراندوه، ده نا شه ویندار هه رگیز لیک دور نا که ونه وه و لیک دانابرین. سه ره نجامی زۆریه شه دیلانی و ره شه له کانه ش خوازینی و هاوسه ریبه تیبه... له ناو کیژاندا به ته نی هر مه لیحه یه که ناچته دیلانی و ره شه له کی ناکا- ئاخ هیشتا دانه مه زراوین؛ هه رچه نده ئاشکرانمان نه کردوه که پرسه دارین. جگه له وهش، کاکهش هر زیندانییه...

فه یزوللاش هر دیلانی (جۆلانی) ناکات؛ ئاواله کانی رووی لیده نین که ده دهستی سیروانی یا شیلان یا گه لاویژیدا هه لپه ری که چی شه ههروه ک گوئی لینه بووی دور ده که ویتنه وه...

دایی دلخۆشه: به رده که ی هر له هه وه لی مراره که یه وه گرتویه تی و پیوه نوساوه! به روویه کی مه یله و ترس و زه رده خه نه وه ده لی: ((به قودره تی خوی! هر پالم پیوه نه نا، باوه رتان بیت!)) پوره فاتم و هه موو ژنه کانی دی دلخۆش و شادن: ((نیازی گۆلبه هاری گرتویه تی! کام دایکیك له وه دیهاتنی نیازی دایکیکی دیدا، شه ویش که په یوه ندی به مه رگ و ژیانی کوره که یه وه بی، خۆش حال نابی؟ و گۆلبه هار، سه ره که چه ده لیم... ئینشاللا هر شه یه که دوو رۆژه یه، هه وائیکی خۆش ده بیسی. من بۆ خۆم نه زرم کردوه، ئینشاللا هر که هه وائیکی خۆش هات و کوره که ت به ره لدا بوو یه که دانه گیسکم داناوه بیکه مه قوربانی...)) دایی ده یگوت: ((خوا بکا وایی؛ خهریکه شیت بم- خوابکا- خوا مندالی هه مووان پیاریزی- بۆ خاتری هر پینج ئیما مان!)) و شه و جا ده هاتینه وه؛ و دایی تا بلئیی سووک بسوو، وه ک بلئیی دوی چه ند مانگ ریپییوانی هه مامیکی گه رمی کردبی و چیشتیکی خۆشی خواردی- تا چیشته ناگاوئیکی دره نگ هه رنوستبوو. دیار بوو ده و نیوه یدا جاروباره ئاوازیکی هر ساز کردبوو: ((تۆ که شه پاره یه ی بۆ به ری کردنییت قه رز کردبوو شه گه ره ته داوه ته وه یه که دوو رۆژان بۆ، به لکه سوسه یه کی بزانی و هه وائیکت ده ستکه وی... ئاخ شه منداله به سته زمانه گونا هه. ئیمه هه روا به هه ویا خوی لیگه راوین- گونا هه: یه که دوو رۆژان بۆ، به لکه شه و خویه هه وائیکی بزانی!... خۆ شه گه ره پاره که شت داوه ته وه شه ده توانی وه رگریه وه... ئاخ وه لاهی خهریکه شیت بم... ئیمه هه روا دانیشتیوین، و کهس نازانی شه به سته زمانه چی به سه رها ته وه. خوا هه لئاگری!...)).

بابه گیان له جی خۆیه وه زه رد ده بوو و رهش داده گه را، به لام هیچی نه ده گوت- هیچی نه بوو بیلی. له وانه بوو ده دلی خۆیدا بیربکاته وه داخوا شه وه ی که روو ده دا و تیده په ری، یا شه وه ی که ده بیینی راسته و شه تیی ناگا. ئاخ وینه ی ئاریشه کان زۆر ساده و ساکار و دلنیا که ره وه دیار بوون: شه وه شه بولفه تح خان هه روا شتومه کان ده کپی و پاره ی نادا، جه ناب سه ره هه نگ و شه وانیدی هه روا به رده وام زۆر به پشت شه ستوری و دلنیا یی ته واوه ده بن و ده خۆن و ده کهن؛ ره فتاری له سه ره خۆشیان دلنیا یانه و روخساریان پشتیوانی و زه رده خه نه ی سه رلیویه کانیان شه وه پیشانده دن که ژیان هر وه خۆیه تی و ساده و ساکاره، و ده ولت ده ولت (خه لکی) یه.

له دلی خۆیدا وای بو ده چوو که ده بی پیتیستییه کی وا ده ژاندا هه بی که ئاواوای ئه م کورده یا ئه کورده بی ده سله لانه ی ده گرن و لیده ده ن، یان به دارێیدا ده گرن، یان مندالی خه لکی ده گرن و به زۆر ده نیترنه سه ربازیه و له وی له ناو جۆره ها نه خوشی بی پزیشک و داوه درمان به ره لانی ده گرن. هه رده بی پیتیستییه کی وابووی که خودی ئه و خۆی، و کور و کچه که یان ئاوا به ورژه گه یانده وه. گه یژو ویژ بوو، به لآم نه وا که هه ست به هه یج نه کات: خۆی ده خوواره وه؛ ئالۆز بوو، وه که به دوای سه ره ده زووی خه ونیکدا بگه ری که به ششی زۆری ئه و خه ونه ی له بهر چوو بووه و ده یووست به پینه و په رۆ و پارچه و پوچان خه ونه که ی پینه کاته وه وه به بیری بیته وه... به لآم سه رنه ده که وت- و کی ده لای وه ختی خوشی فه ته شه ییت و ئه سمه د شاش هه روا نه بوینه!... ئیستا ئه وه ورده ورده دی ده گه له خۆیدا بلای- جاری وایه ته وره، جار هه یه تیماو، و به روخساریکی پۆزش نامیزه وه. جاری وابوو که ده چوو ده کانی- زیاتر له گه رانه ویشیدا- که له پشته وه ی ده پۆشتم بگه ره و به رده یه کی که ده گه ل خۆیدا بوو که من هه رگه ی سه رم لیده رنه ده کرد، وه بهر گویم ده هات و ده بیست. دا بیست به و حاله ی وی زانیبوو، و هه ر له بهر هه یندیش بوو که زۆری سه رنه ده کرده سه ری. دیار بوو با به گیانی هه ر به بی له وه ده کرده وه حه وت هه شت تمه نیکان پاشه که وت کات و دوو سی رۆژان و ده دووی کاکه ی که وی تا بزانی چی به سه رهاته وه. خۆر هه روا هه نگاهی به سه ر رۆژه کاندای هه لدینایه وه به ره و وه رزه کان ده چۆوه. سالی دی زوو تپه ری و پایز به خۆو به غه مه هه میشه یه کانیه وه به خه یایی نزیک ببۆوه ((سه رما لیبه زوو ده ستی پیده کرد) و هه ر راست وه که په رده ستاریک که به زه بی به ناله و هاواری مندالاندا نایه ته وه و گوینی ناداتی، ئه ئاوا به رگی له بهر دره ختان داده مالی و بو خه وی زستانی ناماده ده کردن. په ره سیلکه کان له سه ر ته لی ته له فونی پیش مالیمان ریز ده بوون و ده رباره ی کۆچی به ره و گه ره سه یرییان راویژ ده کردن- هه ندیکیان بیشتر رۆیوون. ئاسمان پاک و بیگه رد بوو، به لآم په له هه وره کانی که وه پیش بای که وت بوون به سه ر چه ند ئه سته ره یه کی تازه هه لاتوویدا که تازه به تازه تروسکه تروسکیان بوو راده کشان و په رده یان به سه ردا هه لده کیشان- و تیده په رین. با، گه رده لول و ته پوتۆزی ده شتی دیناو به سه ر شاری وه رده کرد و هه ناسه ی ساردی به سه ر مالی مه دا هه لده کیشا، تۆز و خۆلی غه می چه ند مانگانی به سه ر دا بییدا دیناو ده برد، مه لیحه ی ده ته کاند و ئاره زووی فه یزولانی به سه ر ویدا ده ته کاند وه. فه یزولانی ده مه و خۆراوایان له درمالی پوره فامی که جه ی خه بوونه وه ی ئه وینداران و گۆینده ی هه والان بوو

را ده وه ستا و دوورا و دوور ده مالی مه وه، گوایه ته ماشای مانگی ده گا، ئه گه ر مانگ به ئاسمانیوه بایه، راده ما، ده نا ده قشله و قه لاتی حوکه تیه وه راده ما و هه ناسه ی هه لده کیشان و گه رمی ئه و هه ناسانه شی بو یارییده دانی ده ست و په نجه کانی مه لیحه ی دناردن که پشیان خه ریکی شوشنتی مه نجه ل و قابله مه و پیاله و ژیرپیالان بوو و له سه رمان شین هه لگه رابوون، بای ده هات و ناگری غه م و لیکدا برانی ئاوالی گه مان ده ده روونی مندا هه روا نیله ی بوو- ئاخه ده بوو ئه و سا ل بجه قوتابخانی. با هه لیده کرد و له کۆچه و کۆلان و بازاراندا کلاوی سه ری ((گه وره پیان)) ی ده فراند. گه وره و پیان و ما قول به دوای کلاوه کانیاندا بالیان لیکه ده دان؛ ئه وانه ی کلاویشیان به سه ریه وه مابوو به هه رودو ده ستان ده ستیان به کلاوی خۆیانه وه گرتبوو بانه ییا. به لآم ده گه ل هه موو ئه مانه شدا بیری له خه لکه و له رۆل و نه خشی خۆی نه ده کرده وه و که س نه بوو نه خشی خۆی و بای پایزی و ئه و کلاوانه ی با له سه رانی ده فراند پیک بگری، چونکه وادیار بوو وازیان له کلاوی هه ناوه و ئیستا نۆره ی پیستییه.

دایی له لای په نجه ره که وه دانیشته بوو و ده دره خته که ی حه ساریوه رامابوو، وادیار بوو دره ختی تاین به و سه رنجانه ی وی وه لره زه هاتوه و گه لا ره نگ و روو پینه ماوه کانیشی یه که به دوای یه کدا هه لده وه راندن. به لآم ده گه ل هه موو ئه مانه شدا وه مندالیکی بزۆز خه ریکی بزۆزه بوو، و هه موو جله کانیشی له بهر خۆی دانده مالن- ئه وشۆ، به لانی که مه وه، به گۆره وی و کراسه وه ده نوون! ته پوتۆز و گه رده لول بیده نگییه کی سه ریان که پیش شه ودا هانتی به سه ر ده شتییدا کیشابوو هه ر ئالۆز بوو- قه ره قه ری بۆق و قوراویلکان له چ جه یه کپرا نه ده هات.

په نجه ره کانمان هه موو داخستبوون، و چاوه ری هاتنه وه ی با به گیانمان ده کرد، که فه یزولانی به هانکه هانکه وه گه یشتی، و هه والی هه نا که با به گیانمان گرتوه! چه ند نایک و شووتیه کیشی ده گه له خۆیدا هه نا بوون، گوتی ئه وه با به گیان داویه تی بیانه ییته وه. چاره که سه عاتیک زیاتر وه که ده نگی ئوتومبیلنیکم بیستی؛ پیه بووم بچم و وه منداله کانی دی خۆی پیه هه لواسم، به لآم گه رده لول و چاوزه ق کردنه وه ی دایی و رووترش کردنی مه لیحه ی نه یانه یشت، و ئیستاش تازه وه ختی چوونه وه ده ری نه مابوو. بای ده هات و ره یله ی به باوه ش تاوه ناتاویک په نجه ره که ی ده کوتا. فه یزولانی هه یچی ده رباره ی ئوتومبیلنیه نه گوت. گوتی دووباره ده چیته وه بزانی داخوا هه والنیکی وه گه رده که وی یا نه نا- به هه ر حال هه رده یته وه. دایی و من و مه لیحه، به

غەربىيى، ماينەۋە - ماۋەيەك دانىشتىن، ۋە فەيزوللا قولغاغىچكى نەبوۋ، ۋە دابىي ۋەردە، ۋەردە كەۋتە دلەراۋكان. چوۋ بوۋ ھەرۋەك جاران كە كاكە لە مائى بوۋ دەرەكى دەرىي داخستبوۋ، ھەرچەندە ھەۋلىشى دەدا بەسەرخۆي نەھىنى، بەلام بە ئاشكرا پىۋە دياربوۋ ناراحەتە. نىسو سەعاتىك بەسەر رۆينى فەيزوللايدا تىپسەرىپوۋ كە دىسانەۋە دەنگى لە دەرەكەدانى ھاتەۋە. ((ئە، فەيزوللا... خودايە تىر غەمبىي، لاۋە!)) من چوۋم ۋە دەرەكەم كەردەۋە. فەيزوللا نەبوۋ - پورە خورشىد بوۋ! دابىي بەدەيتىنى ۋى تىكراپوۋ - ۋى لىھات! ترس ۋە نەفرەت ۋە شەرمەزارى دە روخسارىدا... ھەموو شتىك بوۋ؛ ھەرۋەك لەلامى كۆمەلنىك بىگانە پىسپىسۆكىك ياسىسركەيەك شەلئەكەي كون كون كەردى. ئاخىر روۋداۋى مردوۋ شوۋرىيەكەم ھەموو بۆ گىراپوۋە. دابىي زەق زەق سەيرى كەرد - بى ۋەۋە فەرموۋىيەكى لىبكات. پورە خورشىد بەۋ چاۋانەۋەي كە ھەمىشە پرتە پرتيان بوۋ، بەۋ دەنگە گرىيەۋە گوتى كە بەلى، كاك سلىمان ميوانى ھەيە - ئەۋە لەۋپرا دىت - گوتبوۋى بچىت لە دىيەكەي خۆي، بەلاپالەكەۋە، گۆزە رۆينىكى لە كويخاي ۋەرگرى ۋە بېھىنى؛ لە دىپرا دەگەرپتەۋە ئوتومبىلنىكى دەبىنى، لەۋ ئوتومبىلانەي كە سەربازان ھەلدەگرن كە لەدەم جۆگەكە خوار چايخانەي ((رەشە قەلات)) يەۋە راۋەستابوۋ، ئوتومبىلەكە پىر لەسەربازبوۋە؛ كاتى ئەۋ بەخۆۋ بەگۆزەۋە بەلايدا رەتدەبى ۋەكىل باشى گەۋرە سەربازەكان ۋە دەزانى ئەۋ گۆزەيە گۆزەي دىيە، داۋاي دۆي لىدەكا... دابىي چايەچىيەكە بە سىنىيەكە چاۋە ھاتوۋە ۋە ھەرچى دەگەل ۋەكىل باشى كەردوۋە كە تا درەنگ نەبوۋە ۋە چەتە ۋە مەتە ديارنن ۋە دىكەۋى، بەلام ۋەكىل باشى گەۋرەي سەربازان گوى ناداتى، گوتوۋى دەستور ۋاىيە كە تا ھەۋا تارىك نەبى نەچىنە نىۋشارى ۋە نەبېھىشتوۋە ئەۋ ۋە چايەچىيەكەش لە ئوتومبىلەكە نىك بىنەۋە. (ھەرۋەك كىلى دەزگايەكى لەناۋپرا بادەن، روخسارى دابىي ۋەردە، ۋەردە نەفرەتەكەي سەرد دەموچاۋى لى ۋەلاكەۋت ۋە ھەز ۋە تاسە ۋە ئارەزوۋىيەك جىي ئەۋ نەفرىنەي دە دەموچاۋىدا گرتەۋە - دابىي ئەۋە ئىستا زۆر بەتاسەۋە گوتى ھەلدەخا)؛ بەلام ئەۋ، يانى پورە خورشىد پىالە چاي يەك لە ئەمىيەكانى كە بۆلامى ئوتومبىلەكە بردوۋە، ئەۋ چاۋەدېرى كەردوۋە... ھەمان ئەۋ لاۋەي دىۋە كە ئەۋ رۆزە تەقەي لەۋ رەبىسە گەۋرە كەردوۋە. كويى بى ئەگەر درۆ بكا - ئاخىر بۆ خۇشى ئەۋ رۆزە بە ناخىرى گىيانىۋە چوۋبوۋ سكالائامە بداتە رەبىسى گەۋرە، لەبەر ئەۋەي دەيانگوت كازمى كورىان دەۋىت بىبەنە سەربازىيە. بەلى بەۋ دوۋچاۋانەي خۆي دىۋىيەتى - ھاتبوۋ مزگىنى دەۋىست.

دابىي دەستوبىر فائۇسەكەي پىكرد. دەستى گرتەم، ۋە لە مائى ھاتىنە دەرى - بى ئەۋەي بەكەس بلىن. بايەكەي شىكاندبوۋ، بەلام باران ھەر دەبارى - چال ۋە چۆل داۋەستابوۋن ۋە پىر ئابوبوۋن؛ ئاۋى چالاۋان ھەموو بلقىيان دابوۋ. تا دەھات بلقەكان دە ئاۋسان ۋە دەگەل دلۆپە بارانىدا دەتەقىنەۋە، ۋە ئاسمانىش ھەروا بەردەۋام رىژنەي دە چالاۋان دەكرد. بەلام ئاسمان نىۋە ساف بېۋە ۋە مانگى چەند شەۋە بە ئاسمانىۋە لەنىۋان لوتكە چىاي ئاربابا ۋە پىر سلىمانىدا ھەروا سەرتاتكىي بوۋ. ۋىنەي مانگەكە دەچالاۋەكاندا دەلەرزى، ھەرچەند جارىكى پەلە ھەۋرىكى ناقۇلا پەيدا بايە ئەۋە ئەۋ دىمەنەي لىل ۋە پىل ۋە ۋندەكردەۋە. ئىمەش دەستىكمان دەۋتىكەدانەي ۋەردەدا ۋە دەھاتىن ۋەنىۋ چالاۋان دەكەۋتىن ۋە ۋىنەي مانگەكەمان تىدا ۋەردە ۋە خاش ۋە پارچە پارچە دەكرد، ۋە مانگىش ۋەك مارى سەربانكراۋە ھىندىكى جىنگل دەدان ۋە دابىي ھىۋر دەبۆۋە ۋە دەھاتەۋە دۆخى جارانى. بەلام تا لىرەي ۋەك خۆلىدەھاتەۋە لە لايەكى دىكەۋە تىك دەچۆۋە. دەگەل ھەموو ئەمانەشدا ھىچ تىكەندەچوۋ ۋە تۈرەش ديار نەبوۋ: زۆر بە ئارامىيەۋە نوۋكە داسولكەيىيەكەي لەلىۋى چالەكە گىردەكرد. گەيشتىنە نىك پەخشارى، سوۋسەيەك نەبوۋ. ھەرچىەكمان كەرد ۋە كراند زەينەل پاسەۋان نەبېھىشت بابە گىيانى بىننن. لە ھەۋەلىۋە گوتى لىرە نىيە، دابىي گوتى قەدەغەيە، كاتى دابىي زۆر پارايەۋە زۆر بە تۈرەيىيەۋە لە دەركىي دورخستىنەۋە. ناچارھاتىنەۋە. لە گەرانەۋىدا چوۋىنە مائى پورە فاتمى. دابىي ھەموو روۋداۋەكەي بۆ گىراپەۋە. قسە لەۋەي نەبوۋ كە ئوتومبىلەكە ھاتوۋە، ئەۋ دىتوۋىيەتى. پورە فاتمە منى دەگەل مەھموۋدى نەۋەيدا، نارەدە مائى پورە فرىشتەي كچى، كە ھەر دىۋار بە دىۋارىيەۋە بوۋن دەگەل مائە خۇياندا. بە مەھموۋدى گوت ھەرچەندە ۋەختىش درەنگە ۋەختە بەلكە بچىت ۋە لە دايەرى لە يەكىك لەۋ سەرجوخە ۋە ۋەكىلانە، چوزانى، ھەر كەسىك بوۋ، ھەۋالىكى ۋەرگرى. ((دەي، بە قوربانىم، خىرە، - غەربىيەن - گوناھن!)) ھەر ئەۋ رىستەيەي لەزارى ھاتەدەرى دابىي لە پىرمەي گىرانييدا.

لە بن لىۋى سواندەي بانى، ھەتىۋانە سەرى بەردابۆۋە ۋە بەكەساسى دەگىيا... مەھموۋد دوكاندار بوۋ ۋە دەگەل نىزامياندا دۆست بوۋ ۋە دىناسىن. گوتى ھەر ئىستا دەچىت ۋە ھەلدەدا ھەۋال ۋە باسىكى ھەر بىننىتەۋە، ھەرچەندە دايەرەكەش دوۋرە ۋە قەرەۋل ۋە پاسەۋان نايەلن. بۆ سەگ لەخۆ دەركردنى بىلنىكى كە لە سوچىكى ژورى ھەلپەسىردا بوۋ، دەستدايە ۋە سەرەكەي لىكردەۋە ۋە كلكە بىلەكەي بەدەستەۋە گرت ۋە مىلى لىنا. گوتى ھەركاتى ھاتەۋە خەبەر دەدات.

ده گەڤ دايبدا هاتينهوه مالى. مه ليحه دانىشتبوو و ده گريا. هيشتا زور نه بوو هاتبوينهوه كه ديسانهوه دهنكي دهر كهى هاتهوه. نه مجارديان دايبى بو خوى چوه دهرى. فهيزوللا و دايكى بوون، و به خو و به دهوريه كه بابهوه. گوتى كه چوه، به لام ههريه كهى كردوه و كراندوه هه واليكي راستى بو له گروبانى قهراولخانهى دايه ردى وه چنگ نه كه وتوه. گوتى ئوتومبيل هاتوه به لام هيچ كه سيكي نهوتوى نه هيناوه - هه ر ته نيا نه و سه ربازانه بوون كه تازه گوازاراونه توه نه و ههنگه (فهوج) ي ئيره. و له وانه شه به لاي خو به وه راستى گوتى، چونكه پوره خورشيد هه ر له خو را زور ده لى - دياره ويستويه تى شتيكى وه گيره كوى.

بو به شى كه باب هيناوه، چونكه زانيويه تى پوره گولبه هه ر نه پرژاوه شتيكى بو ئيوارى ليتى؛ دايكيشى هه ر بو به هيناوه، چونكه مامه مه شه دى له وى نييه، تا له لامان بيت و به ته نيا نه بين. دايبى له بنى زگيه وه دوعاى به خيبرى بو كرد. به لام هه روا له كوڤ بوو. هاتبووه سه رى بچيته مالى نه بولفه تح خانى به لگه نه و شتيكى له ده ستى، فهيزوللا گوتى نه ويشيان ده گه ل ديت. تا ئيمه له ناخواردنى ده بينه وه نه وه لاي پوره فاتمى داده نيشى، تا مه جمود ديتته وه. نه گه ر پوره گولبه هاريش هه ر له سه ر قسه كهى خوى سووربوو بچى نه وه هه موومان بيكه وه ده چينه مالى نه بولفه تح خانى.

دانىشتين و هه رچونيك بوو شامه كه مان خوارد - له و ده ميه وه كه فهيزوللا هاتبووه مه جموديش هه ر هيچى به هيچ نه كردبوو. هه ر نه وه لامه ي به فهيزوللايان دابووه به ويشيان گوتبووه. فانوسه كه مان داگيرساند، فهيزوللا فانوسى تا ودايه و كه وتينه رى.

شار ده باوه شى ميژويه كى مردودا نووستبوو - جگه له چايخانه كان - سي به رى ديواره باريك و سه ربانه هه لته كيه كان، كو لاته ته سك و تروسكه كانيان پر كردبوون: دلۆپه ئاوى بارانى له سه رخو و به خو ر له سوانده كانه وه ده هاته خو ارى: يهك - دوو - سى چوار پيئنج. دوو - سى... يهك دوو سى! و نه و جا لوره ي بايه كه دوو كه لى لوله سه به ي سه ربانه كانى لول ددها، هه ر ده تگوت مووشه ده مه ي ئاسنگه ريه: ((فوو - و - ه!)) و ئينجا شه ققه ي پيكدادانى دهر گاي مالىكى نه و نزيكانه، و سو ر و لول و پيچدانى نه و گه لايانه ي له داران ده بوونه وه، و خو يان به ديواراندا ددها و ده كه وتنه وه و به رده بوونه وه سه ر زه وى و نارام ده بوونه وه، و ((عه وه عه و)) ي سه گيكي بى په ناو بى كه لبه وددان، و دهنكي گرامفونىكى ماله خوا پيداويكى كه ميژوى مردوى تيدا

بيداربوو - مالى سليمانى - و ئاوازي ((گول - شه - نى - ئاشنايبى - بووه - خه زان!)) ده كو لانييدا دهر شاهيه وه و دهنكي پيى دوو ريبواري دهرنگ وه خت تيكه لاوى شلپه شلپى ده بوو.

مالى نه بولفه تح خانى له گه ر كهى سه ره وه، نزيك مزگه وتى سه يد ره زاي بوو. فهيزوللا له سه رى كو لانيوه ماله كهى پيشاندا و بو خوى چوو له په نايه كى راوه ستا، و ئيمه ش به خو و به فانوسه وه چينه پيشى، و له دهر كي ماندا... دهنكي كرانه وه ي دوورا و دوورى دهر كيكي نه و نزيكانه و پرسيارى كچيك ((كيتيه؟)) - وتكاى ((بيكه وه)) و دووباره ي دهنكي كچه ((كاكه گيان!)) و به دايدا هه مديس كردنه وه و داخستنه وه ي دهر كى و نه و جا خشه خشى پيلاويكى كه له عه ردى ده خشا.

نه بولفه تح خان دهر كهى كردنه وه... به خو و به بيجامه وه. راست وهك مه ميونه قون سوورى سيركان كه بو گالته بازييه ي جل ده به ر ده كه ن.

دايبى سلاوى كرد؛ من خو م گورج كردنه وه، و نه بولفه تح خان لاده ركيكى به ته نيشت خو به وه ناو به و دوو چاوه زه رد و بيليله ره ش و زه قانه يه وه تيمان رامما. پشيله يه كه له بانى ماله دراوسييه كه وه خو ي هه لدايه سه ر ديوارى هه سارى. ديتم، نه بولفه تح يه كه به خو ي راچله كى، و هه ر وهك ئيمه بازماندا بى رووى لى تيكنايين.

بى هيچ فه رموو و مه رمويه كه گوتى: ((ها، چتان ده وى ت؟)).

دايبى به سه ره اته كهى زور به كورتى بو دووباره كردنه وه: نه بولفه تح خان به روخسارى خاوه ن قه رزيك كه قه رداره كهى هاتى و داواى مو له تى قه رزدا نه وه كهى لي بكات گوتى: ((باشه مه شه دى خانم، ئيستى ديوارىكى له ديوارى ئيمه ت نزم تر نه دوزيوه ته وه، هاتوى توشى چور تميكان كه يت؟ نه وه ي پيتان كردين له باب و باپيرانيشمان زياده و به شى هه وت پشتمان ده كات!)) ويستى بچيته وه ژوورى به لام دايبى كه وته پارانه وه و لالانه وه.

نه بولفه تح خان به پروويه كى ترش و تال و توربه وه گوتى: ((نه وه بو خو تان ده بينن من له ماله وه م و به خيبرى ناگيام گوايه ده سه سي مه وه! ئيوه ده لى ن ئوتومبيل هاتوه - من نه وه ئيستا له ئيوه ي ده بيه م، ئاگام له مه جمودى بى زه واد نييه. له كو يرا بزاتم؟ گه راجم هه يه، باجم شو فير بووه، بو خو م شو فيرم... ناتوخوا هه ر بو خو تان بلين، له كو يرا بزاتم؟ ده لى ن كوربه كه تيان

هیناوتتهوه، باشه وایه، دهبأ ئهوش وهكو كورپ ئهوه خهلكهه ملى خوئ شوپر كردبايه و خهريكى كارى خوئ بايه و دهرسى خوئ بخوئندايه، و ئهوه كاره چهوتانهه نه كردبايه!... خهلكى هاربووینه. دهو هه موو ناز و نيعمه تهيدا دهگهوزن و ئهوجاش دهگهله ئهوه هه موو ئه من و ئاسايشهيدا دین و ناوا چه له ننگانه بهرپورى گهوره كانياندا دینهوه! دياره، كاتى كه كارىكى وا دهكهن ئيدى نابئ چاره پئى ئهوهى بى نوقل و نه باتى له پئيش بگئرن و خهلاتئى كهن. نا، ئهوه هه خۆمانين- ئيوه بن وادهكهن؟... دهلئى ئهوى مه شه دييان بؤ گرتوه، برؤ له خوئ پيرسه؛ سهريكى ههيه و ههزار سهودا! منيش وهكو ئيوه تيمام... بؤ گرتووينا...)) ئهوه قسانهه هه موو وهك ستليكى ئاوى سارد به سهردا كرين و دهر كه كهه داخسته وه. ئهوه چؤوه ژوروى و ئيمهش ههروا له جيئى خۆمانه وه وشك بووين. سه ره نجام دايسى هاته وه سه رخوئى، و غه مبار و په ريشان هاتينه وه سه رى كوئائى و دهگهله فهيزوللايدا هاتينه وه مالى. و به دهه م ريوه دلخوشيه خۆمان به قسه كانى فهيزوللايى دايه وه لهو قسانهه كه پوره خورشيد كردبوونى- هه رچه نده گرتنى باهه گيانيان به لاوه مه ته ليك بوو. وشه كانى ناز و نيعمه ت و ئاسايش و دلئيايى، له زارى دايسى نه ده كه وتن. دياره هه ر له بهر ئهوه هه موو ناز و نيعمه تهه بوه كه ده بوو فه ته شيت و ئه جمه د شا و پوره قه وه ت وايان لئى به سه ر بئى، ناز و نيعمه ت! عه جه ب ناز و نيعمه تيك!

له لايه كى ئه وه مندا له كه ت. ئه وه به لايه ه بيه سه ريبنن، له لايه كى ديشه وه ئه وه شيان ئاوا بگرن، مي ردت هه ر رؤزه نا رؤزيك باوي نه ژوروى... ئه وه چيه ئه منيه ت! له بهر زؤر ئه منيه تيان له و كاول بووه ئه لاي هه لاتين... لي ره ش ئه منيه ت هه روا زمان ليناهي نئى... فهيزوللا تاويك دانيش ت، دوايه بؤ نووستنى چؤوه مالى. ئه وه شه وه تا درهنگانيكى دهگهله داكي دا دانيش تين. دايكى پيرئيتنى لاواز و رووخوش و قسه خوش و به سوژ بوو، و دهگهله كور په كيدا پي كه وه نزى كى كانى مير، له به شى لاي به ره وهى شارى، پئيش گو رستانى غه رييان سه رييان پي كه وه نابوو. كراسي كى گو لدارى له رهنگى كراسه كهه م ليحه هه ده به ردا بوو.

گو تئى: چاره كامم، سه يرى كراسه كهه م ده كهه؟ رهنگه بلئى به خؤو بهو ته مه نه ته وه كراسى گو لدارت له بهر كرده وه؟ راسته نازيه كهه م، به لام خو من بؤ خو م قه ت ناچه بازارى، ئه وه فهيزوللا گيان هيناوتيه وه وه دلئى ئيللان و بيللان هه رده بئى ده به ري كهه، حه زم له رهنگه كهيه تئى)).

مه ليحه هيجى نه گو تبوو. سو ره له گه راو چاره بئى گونا هو مندا لئه كهه به ردا نه وه. له جيئى هه ميشه بئى باهه گيانى، لاي سو به كه وه، دانيش تبوو و به چاره زيته به قول دا چوه كهانى واى ته ماشاى مه ليحه ده كرد، هه ر ده تگوت پساويكى پيسكهه رژدى چا وچنؤ كه و له مشته ليره هه كيه وه راماه- به شيويه كى وا به تام و چيژ و خوئ و به روويه كى واگه ش و روونه وه هه ر ده تگوت ئه وه ئاوى ده زارى زاوه. هه ر مه ليحه قسه هه كى ده كرد ئه وه سئ چوار جارانى خو بيه قوربان و سه ده قه ده كرد. فارسى نه ده زانى، به لام هه ميشه رووخوش بوو، و هه ركاتئى مه ليحه پيال هه چايه كى له پئيش داده نا ده يگوت: ((به دايكى كوران بئى)) هه ر له ئيستاهه مه ليحه هه گردابوو. به لانى كه مه وه ژوره كه بارودؤ خي كى سه يرى بؤ مه ليحه وه دئى هينابوو. بي جگه له ني گه رانى دا بئى- و هه مووان- له وي بوونى پوره غونچه ه باريكى له بار و تاييه تئى ده دلئى مه ليحه يدا وه دئى هينابوو: هه موو گيانى هه رگوئى بوو، وهك هه ر ئيستاهه تريه ي پئى ئه وه كه سه ه كه ماويه كى زؤره چاره پئيه تئى ده دالائه كي دا ئه وه دئيت، يا هه ر خودى ئه وه كه سه هيه وه له ده ركيدده دا. سه ره نجام لاي به ره به يانى نووستين. پيرئيزن خه وه نه بوو، و دايسى سوودى له م هه له وه رده گرت و بؤ غه م و ترس ره وي نيه، و دلدا نه وهى خوئ هه ر تا وه نا تاويك ده پيرسى: ((پوره غونچه، ئه وه نه نووستوى؟ بؤ نا نووى، جيئه كه ت ناخؤشه؟)) و پوره غونچه ده يگوت: ((نا، به قوربان ت بئى، له ده رت گه رپم، جيئه كه زؤر خو شه! ئيدى پيرى و هه زار عه يب؛ هه موو ئيسقانه كامم زانى ده كهن، ده لئين ئه وه با داريه ه)) و هه ناسي كى هه لده كي شا ((ئاي-يه!)) و پلي ته هى چراهه كهه هه لده دا يه وه، و داده نيش ته وه، و چاويان تيك ده برينه وه.

بايه كهه شكاندبوو؛ لايه كى په نجهره كرابؤوه. ئه وه شه وه هه روهك ئه وه چه ند شه وانه ه كه كا كه له مالى بوو، دايسى وهك كا كه ه به ته نيش ت خو يه وه هه ست بكات و ني گه رانى وي بئى، چه ندين جار ان هه ستايه وه و سه رى به پاشخانئىدا گرت، و تا به يانى هه ر هه ناسه ه هه لكيشان و جين گلي دا.

* * *

کهوا یه کهی وهبن کلاوهی نه ژنۆی دایه وه، شاههنگی لیبو بادانه کهی گرانتر کرد، و گوتی:
 ((نه عزه مه لالهو ئوجوره کم وه نه حسه نه عهزا نه کوم و غه فهره له نا وه له کوم، بیحورمه تی
 سوره تیل فاتیحاه!)).

بیدهنگییه کالبی کیشا، ژنه کان لیوی سه پۆشه کانیاں داکیشایه خواری، و هه موو فاتیحایان
 خویند؛ دایی وه هۆش هاته وه، و زریکاندی، و کولتی، ژنه کانیش ده گه له وی ده ستیان
 پیکرده وه. من له سه ره تاوه پیم وابوو بابه گیان شتیکی به سه ره هاتوه، به لام دوايه هه ره چۆنیک
 بوو به لیو و چاو و برۆ بادانی شتیکم له فهیزوللای هه ره پرسی: ((بابه گیان هیچی لیها توه؟))
 تا ئیتره گریانم نه هاتبۆیه. فهیزوللای سه ریکی به ناماژهی نه خیره وه باداو سه رده سه ته کهی به ده دم و
 لیو و چاوه کانیدا هیئا... ((کاکه؟)) ته م جار هه هه ره به سه ره، به لام به نیشانه ی ئه ری! هه ره که
 نه وه دم دیت بی ئیختیار یه کسه ره وه گریه هاتم... مات مات ((له کوی؟)) هه ره به سه ره به ته په ی
 ((کۆنه بانه)) ی ناماژه کرد. وای، دیمه نی سیداره و قه د و بالایی که له گه تی لاره له سیداره
 دراوه کهم هاته وه به رچاوان؛ سه رم سو راو گیژ بووم؛ هه ستم کرد ره نگم پینه ماوه...

ده ونیوهیدا دایی وه ئاگاهاتبۆوه و سه روپرچی خۆی ده رپنیه وه ده یقریشکاند و له رووی خۆی
 ده دا. ژنان ده وریان لیدابوو، و ده گریان و ئه ویش هه روا به هه ردوو ده ستان له خۆی ده دا و جاری
 واشبوو وه ک ده هۆل کۆتی به تاکه ده ستیکی وه رده گه رایه سه ره و سینگ و به رۆک و ده موچاوی
 خۆی. ئاوازی ده نگه کهی ئاوازی ناره زایه تیه بوو- به بوون و نه بوون، به چاره نووس: باشه ئاخه
 چی کردبوو که ئاوا مسته هه قی هه موو ته و سزایه بوو، چی کردبوو که ئاوا دووچاری هه موو
 ته و به لایانه ببوو و ده بوايه ته و هه موو تالیه بچیژی- هینده؟ بو؟... ته مانه هه موو ته و شتانه
 بوون که هه ره ده یگوتن و له سه ره و رووی خۆی ده دا، و رووی خۆی ده رپنیه وه، و بگه ره به رده و
 کیشمه کیشم و هه ولتی ژنه کانیش مه گه ره له له خۆدانی دایی زیاد کردبا دنا بی فایده بوو. بو
 خه لک برابوو خوا ته و هه موو ده رد و مه ینه تی و به لاه ناخۆشیا نه ی بو وی ناردبوو؟ بو یه خه ی
 زه ی نه له عابیدینی کافر و ته مبه ره له شکری پیاوکوژ و خودا نه ناسه کانی دی نه ده گرت، که سالی
 دوازه ی مانگی بی کار و بی عار هه ره ده وه رپین و به زه بیشیان به که سدا نایه ته وه؟ ها؟ باشه
 بو؟ بو؟...

دوايه ده رده ده کانی خۆی به شیعر ده کرد و ده ستی ده کرد به شیعر خویندنه وی:

دایی و داکی فهیزوللای چیشته نگاوی له خه وی هه ستابوون. دایی ده رکی هه ساری کردبۆوه.
 تازه چاوم هه لیبوو که زریکه ی پیکه وه ی دایی و مه لیحه ی ده نیو جییه که یاندا هه ژاندم. هه ره
 زریکاندیاں و هیرشیاں به ره وه ده رکی کۆلانی برد، به لام وه که له به رده رکی بو چوونه کانیاں لیک
 جیاواز بووبه وه: دایی به دیتنی مه لا هه سه ن و سه روپرچ سپیانی گه ره کی خوره یه کی به دلیدا
 هاتبوو، به لام دوو دل بوو. له په نجه ره پرا روانیم. مه لا هه سه ن به خۆ به شاقه لی شوژی دراو و
 پیلاره له به رییه که هه لوه شاهه که یه وه له پيش سه ره و پرچ سپیانی گه ره کتیه سالدانه سالدانه
 ده هات و لیوی دینان و ده بردن. فهیزوللای چهند هه نگاوێک به ولاوه تر، به گریانه وه، له که ناری
 هه شیمه ته که وه ری ده کرد- و من چاوم هه لده گلۆفین و له په نجه ره پرا ته و شتانه م ده دیت. کاتی
 که نزیکبوونه وه یانم دیت و زانیم وه ک بو لای مالی مه بین به هه ره ده رده سه رییه که بو لیفه و
 دۆشه که کهم برده نه پاشخانی. مه لیحه به ده دم گریانیه وه هاته وه. ژنه کان هه ره که گه یشتنه به ره
 ده رکی هه موو پیکه وه له سه لای گریانیا نندا. داکی فهیزوللای که به شه له شه له وه خۆی
 گه یاندبوونه وه ده گه له وان تیکه له بوو... زریکه کانی هه وه لیبی دایی دامرکانه وه، و
 بیدهنگییه کی مه یله و کهم ته و ناوه ی گرتیه وه- دیاربوو وه ک جاران له خۆ چۆته وه. سه روچاوی
 هه موو خوین بوو، له هۆش خۆی چوو بۆوه. فهیزوللای له باوه شیی کردبوو؛ چاوه کانی خۆشی به
 گریانئ سووربوونه وه... ژنه کان ده ستیکیاں ده گه له دایه و داییاں له پلیکانان برده سه ری.
 مه لا هه سه ن بی گویدانه ته و هات و باته ی، به ویرد خویندنیوه، له پيش دوو سی ژنانه وه
 یه کسه ره هاته ژوروی و، چوو له بارئ سه ره وه، جییه هه میشه ی بابه گیانی له په نا ئاگری له
 سه رچۆکان دانیشته. داییاں برده پاشخانی؛ یه که دوو ژن و چهند کچۆله یه که پاشخانه که یان
 راخست و ناماده یان کرد؛ چهند ژنیک هه ره له وی له پاشخانی مانه وه، و سه ره و پرچ
 سپییه کانیش ده گه له داکی فهیزوللای هاتنه وه ژوروی ناومالی. من کز و مات و بیده نگ بووم.
 گریانئ فهیزوللای ده رفه تی نه ده دا هیچی لی بیرسم. ژنه کان دانیشتن، مه لا هه سه ن شاقه لی

غهمی عالم نه سببی گیانمان بوو

به دهردی مه فراغت کیمیا بوو

غهمی ههر کس له ناخردا دهوای هات

دهوای دهردی دلّی نیمه به لا بوو

مه لا حسنه وهك همیشه زهرده خنه یه کی شهرمیونی به لایوانه وه نابوو و ته زبیتی باددها، و له بن لیوانه وه تویه و ته سته غفاری له دست کفره کانی دایسی ده کرد... به لام دهیزانی که دایکه، و زگ سوتاوه، و خوداوه ند ره حیمه... و دایسی ههروا دهیگوت: ته نیا هه ره شو و تهوانی وهك وین که ده بی سزاو تولهی هه مووان بده نه وه، و شو هه موو بهد به ختیلهی بکیشن و... وای- وای... و ((شریق- شریق)) و ناوژیته ژنان، کیشمه کیش و ((وای، کوره کهم، کوره لاده کهم؛ وای کچه کهم، وای کچه نهو بوو که کهم، وای کوری تازه زاوام!... مه لا بخوینه... بخوینه... نه وه بو وایده نگ دانیشتووی... کوره دهی فاتیحای ماره بیبه هه ریه که یان بخوینه!... دهی دهی بخوینه وه، بو وایده نگ دانیشتووی؟ وای، وای!)) دیسانه وه له خوچوه.

زینهب به خووه به شهریه وه بو شوای راکرده دالائی، و خیرا هاته وه. هیندیکی شو به سه روچاواندا پزانده... و من هه وتبووم... میتشکم به تال بوو... له پر قسه کانی بابه گیانم وه بیر هاتنه وه... نیستا بابه گیان ده بی چ بکا...! مه لا حسنه شهوای به هه زانی و عه شه ره قورثانیکی خویند: چاوی نوقابوون، زهرده خنه یه کی شهرمیونی به لیو و سه روچاوانه وه دیاربوو، و ده ده می خویند نیدازاری خوار و خپچ ده کرد. سه ری دایسی ده کوشی پوره فریشته یدا بوو؛ پوره نامینه ی ژنی سالحا غای، به چکمی له چکه کهی ده می بو دهرسپیه وه- که فی هه لدا بوو.

به راستی شو مه لا و پزیشکانه شتیکی سه یرن؛ ده مایدا که به لایه ک دیت تهوانه ته سه لا و دلنه واییه کی یه کجار زور گه وره ده گه ل خویندا دینن و دهنه مایه ی نارامی و دلنیا بیبه کی ته و او؛ ههر که دهنگی قورثانی هات نیدی شو هه موو بی ئیختیار زاریان به ش ده که نه وه؛ ههر که پزیشکیکی ده بینن وه که هه لاتنی مردنی به چاوی خویند بینن هه موو رهنگ و روویان ده کریتته وه و گهش ده بنه وه. چ به ره ریه کی گه وره ی ماله به دبه خت و کلؤل و به لا لیدراوانن! داکئی فهیزوللای ده و هره و برویه یدا، به هاریکاریسه کیژ و کالان سه ماوه ری ده م کردبوو و

ته سبابی هه موو ناماده کرد بوو- دایسی ده پشدا ی سه ماوه ر تپهاویشتبوو- داکئی فهیزوللای له باری لای خواری ژووری، له بن سه ماوه ری دانیشتبوو چای تیده کرد و فهیزوللای ههروا به ده م گریانیوه پیاله چایه کانی له پیش مه لا حسنه و سه ر و پرچ سپیه کان دانا. دایسی بیده نگ بوو. رهنگه به هوشیش بوو بی، به لام له بهر ریژی قورثانه که وای بیده نگ بوو. مه لا حسنه به رده وام ده بخویند و دیاریش بوو ههر له به ردا یی زیاتری دریزه پیده دا. ههر ده و کاتیدا دوو سی پیای دیکه ی گه ره کیش هاتن...

سه عاتیک رابرد- به لام چ رابردنیک! هه رده و سه عاته یدا مه لا حسنه دوو سی جارانی دیکه ی به ناچاری خویند بوو. سی چوار جارانیسی ((ره حیمه لالهو لیمه نه قهره هه فاتیح)) دوو باره کرد بوو. سی سه عاتی مابوو بو بانگی نیوه ریبه که ((لیمه نه قهره هه)) ی چواره م یا پیته میشی گوت. که فاتیحایه که ته و او بوو هه ستا؛ ژن و پیای له بهر ماموستای له جینی خوینده هه ستان، و بیده نگی پاشخانه کهی داگرت. ده ده می رویشتنیدا به فهیزوللای گوت وه دووی که وی، و رووی له پوره ره عناو پوره فاتمی کرد: ((نیمه ده بی بچین و به کفن و دفنه که ی رابگه ین...)) و به ده نگیکی ناشکراوه گوتی: ((نیوه ش ناگاداری خوشکی بن. ههر نیستا مه شه دیش دیننه وه. به داخه وه شه ویش حالی خراپه، زور چاک نیبه. شو قسه ی له زمان مننه وه به خوشکی بلین))- مه به سستی گولبه هاری ژنی بابه گیانی بوو- وه رگیتر- و به ده نگیکی به رزتره وه گوتی: ((کاریکی وانه کا خودا نه خواسته شه ویش له دست بچی. ئینشاللا له ده ستیش ناچی، به لام حالی چاک نیبه... هات و هاواری زوری بو چاک نیبه- منیش که کاره کان ته و او بوون ئینشاللا دوا ی نیوه ریبه، به پشتیوانیبه خودای، سه ریکی هه ل دینمه وه...)). پوره ره عنا وه گه وره سه ر سپیه کی به ده نگیکی زور له سه رخو و نه نیتیه وه پرسی: ((مه لا، لیاندا وه؟)) مه به سستی بابه گیان بوو.

مه لا حسنه به سپایه که وه گوتی: ((نا، قسه له لیدان و شو شتانه وه نه بوو. دوینی شه وی که به دوا ی منیاندا نارد، شه ویشیان له پزلیسخانه وه راهینا، تا ده گه ل شو ره حیمه تیه یدا بو دوا جار یه کتری بینن و بزانی ته گه ر ره حیمه تیش، قسه یه ک، شتیکی هه بی پی بلین...)).

پوره فاتم گوتی: ((ده ک برم خویه!)) و ژنه کان نارام نارام، له دلنه فرمیسیکیان دابارانن.

مەلا ھەسەن لە درىژەي قسەکانیدا گوتى: ((بەئى... بەلام خۆي رانەگرت، ئەژنۆيەکانى شل بوونەو ھەوت... نيوچەوانىشى كەمىك قىرغبا...)) زياترى دەنگ لى ھەلئىنا و گوتى: ((بەھەرھال لە زمانى منەو بە خوشكى بلئىن كاريكى وانەكا ئەو پياوھ بىدەرەتانه لەوھى زياتر ناراحت بى)). و ئىدى رانەوھستا، لەسەر شانىھەوھرا ئامازەيەكى فەيزوللاي كرى، و كەوتەپى... و ديسانەوھە ھاوار و زىيەكە و لەخۆدان و بە قوربان و سەدەقەي ژنان بەرزبۆوھ...

پياوھەکانى دەرو دراوسى لەلایەكى خوارىي ژوورەكەو، بەرامبەر بە پىرئىژنەکانەوھە دانىشتبوون و سىغارىيان دەكىشا و چىپەچىيان بوو و لە چەند و چۆنى ئارىشەكەيان دەپرسى. منىش زۆرم ھەز دەکرد بزانم. گويم ھەلخست بەلام پىنەدەچوو كەس ھىچى لى بزانى... دووبارە قىرشكە و لە خۆدانى ژنان، كە تا سەپىچى كۆلانى مالىھ پورە ھەنەفەي ھەر بەدواي مەلا ھەسەنىيەوھە بوو- و دواي ھەول و تەقەلایەكى زۆر: داىي لەپەر لەجىي خۆيەوھە دەپەپى، ژنەكان گرتبوويان، و ئەو دەپويست پىروا تەرمى ئازىي بىيى، دەستى داتى. ژنەكان دەروھستى نەھاتن، پياوھەكان ناچاربوون ھەخۆكەون، و لەبەردەركى گرتيانەوھە، بەلام ئەو ھەر خۆي دەنپەوھە، و دەيزىيكاند و پى دەدایە ھەموان... ماوھەيك ھەروا سەروپىچى خۆي رنىەوھە و لەسەر و سىنگ و بەرۆكى خۆيدا و كفى كردن، تا لە ھۆش چۆوھ.

نيو سەعات بەسەر رۆيشتنى مەلا ھەسەنىدا تىنەپەپىبوو كە لە پەر بەردەرگا قەلەبالغ بوو- ھەرەك ئەو كاتانەي كە دەھاتن و مالىھەيان دەپشكنى: تىپەي بە پەلەي ھاتوچوونى و ئالۆزى بەردەرگى دەگەيىھە گويان. ھەموو تىكراپوون، تەنانت ئەوانەي قسەكانى مەلا ھەسەن و پورە رەعناشيان بىستبوو. چەند كەسىك دارەبازىكيان بەدەستەوھە گرتبوو و دەيانھىنا. داىي ھەر كە چارى بەو ھەسەنەتەي كەوت لەجىي خۆي دەپەپى و ھەر بەقەلەمبازان و بەزىكەوھە- بە خەيالى ئەوھى كە ئەوھە تەرمى كاكەيە- بە پىرپەوھەچوو: ((لەبەر تەرمەكەت دەمىرم! گايەكىشمان نيىھە تا لەبەپىتى سەپىرم- قوربانى خۆت و قوربانى تەرمەكەشت بىم، بە قوربانى خۆي ژىر پىيەكانىشت دەم...!)) و مەلىحە و ژنەكانىش بەدواي ويدا... گويم لە دەنگى ئەھمەدى شاگردى عەبدول حوسىن كەبابچى بوو بەدەنگىكى نىگەرانەوھە ھاوارى كرد: ((ھىواش- ھىواش!)) لە پلىكانەكانەوھە دەھاتنە سەرى ((ئاي، وريا بە، خەرىكە دەخزى!))- بابەگيان بوو!

داىي زمانى بۆوھە و دەستى كرىوھە بەسەردوولكە ھەلدانى:

((فەلەك زار و نزارت كردم ئاخىر

بەدوورى گولعوزارت كردم ئاخىر

بەدەستى نەردەوھە گىرۆدە ماوم

شەش و پىنجت بەكارى كردم ئاخىر!)) و ژنەكان ((ئوھو، ھو، ھو)) دەستيان پىكردەوھە.

زىنەب و يەك دوو كىژ و كالى دى رايان كرىو لەپاشخانپىرا لىفە و دۆشەگ و سەرىنيان ھىنان و رايانخستىن، و پياوھەكان بابەگيانىان لەجىي جارانى خۆي درىژكرد و داىي ھاتە نىو- ھەشىمەتەكەي، ھەروا بەدەم سەردوولكانەوھە:

((موسلمانان سى غەم ھاتوون بە يەكجار

غەرىيى و ئەسپىرى و غەمى يار

غەرىيى و ئەسپىرى سەھلە ئەما

غەمى يار ئەستەمە، چۆن چاك دەبى كار... ھوھو ھوھو!))

بابەگيان بىھۆش بوو؛ پەنا برۆي خوينى پىوھە مەيى بوو؛ پشورى سواربوو. ماوھەيك چاوى لە مۆلەق راوھستان- چاوەكانى دەبن مىچىيەوھە بىبوون، بەجۆرىكى وا كە ھىچ نايىنى. ھىچ جۆلە و بزوتىكى دەچاواندا نەبوو. ھەرتاوە ئاتاويك ((ئاخىك)) ھەلدەكىشا و بەدەنگىكى كە زۆر بەزەھمەت دەبىسترا دەگەلە خۆي دەگوت: ((ئاخ! پشتم شكا، بىرپەي پشتم شكا!)) و ھەمدىس دەكەوتەوھە دىناي بى ھۆشپىيەوھە. داىي سەرلەنوى بى ئەوھى ھىچ گوئىھەك بداتە پياوھەكان و پارانەوھى ژنەكان بەسەرو پۆتەلاك و سىنگ و بەرۆكى خۆي دادايەوھە شىعەرى دەخوئىندنەوھە:

((غەمى عىشقت، بىبابان پەروھرى كردم

ھەواي بەخت بوو، كە بى بال و پەپى كردم

بەمن ئىژن سەبوورىكە- سەبوورى

سەبوری واقوری دنیای وەسەر کردم... (ای وای!) و لەسەر و پۆتەلاک و سینگ و بەرۆکدان، و خۆ راژاندن، و چەند ساتەوختیک لە دیواری ئەو بەریتوێ ریمان، بەلام چۆن بە شییوێهەیکە کە هەردو دنیاییدا نییە. دوایە، لە پەر راست وەک فەتەشییتی خۆی هەلداویشت و دیسانەو دەکەوتەو لەسەر و سینگی خۆدانی، ئەو سینگیە کە هەموو ئیسیکەکانی دەریەریبون و پەراسووەکانی دیاربون... هیندە لەخۆیدا تا پیاوێکان و دەدنگ هاتن: ((پوریلێ، مەهیلێ، خۆ خەریکە خۆ بکوژی- گوناھە؛ مەهیلن!)) و ئەوجا ((گولبەهار خانم، ئەو دەبینی مەشەدی نەخۆشە، تۆزیکت ئارام بێ و دگان بەخۆتدا بگرە...)) بەلام داییی ئەو قسانەو هەول و تەقەللای ژنەکانی نەدەچوو گویی.

سەرەرای ئەوێش ژنەکان لە گریان و لە لەخۆدان و شیوێنی درێغیان دەگەلدا نەدەکرد، تەنانەت یەك دوویکیان سەردوولکەشیان دەگوتن و گەر مە شینیشیان دەگێرا.

بانگی نیوەرۆیە سەعاتیکی مابوو کە دووبارە فەیزوللا ھاتەو، چەرپە چەرپیکی دەبن گویی داکیدا کرد. دایکیشی بەشە لەشەل چووێ لای پورە رەعنا و پورە فاتی و چەرپە چەرپیکی دەگەلدا کردن. فەیزوللا چەرپە چەرپەکە دەگەل پیاوێکاندا دووبارە کردەو. دیاربوو دەبوا یە ژنەکان وەرپێ کەون بۆ سەر قەبران- بۆ گۆرستانی غەریبان-... بە چ حالیکێ چووین! داییی نەیدەتوانی برۆا کەچی راشی دەکرد- تاوێ ناتاوێک دەو نیوێیدا تیدەما، نەدەیتوانی برۆاو نەدەیتوانی راکا. ژنان قۆلیان گرتبوو... دەرو دراوسێکان هەموو ھاتبوون- لەولاتریشەوێ ژمارەیکە ژن و کچی دیکە ھەر ھاتبوون- خوشکەکانی فەیزوللا و تەنانەت بووکی ئیمامی، و کچی پورە فریشتەش.

داکی فەیزوللا و زینەبێ کچی پورە حەنیفی و پیاوێکان لای بابەگیانی مانەو، و ئیمە کەوتینەرپێ. ھەروا بەریتوێ مندالەکانی گەمانیش گەیشتنەو مە و دەگەلمان کەوتن. لە مائەکانی نزیک گۆرستانی غەریبانیشرا چەند کێژوکال و چەند ژنیکی دیشمان بە پیرەو ھاتن و ھەرەک باوێ بەسۆزدارییە ژنانەو چمکی لەچکەکانیان بۆ چاوان بردن...

ئاسمان ھەور بوو. با ھەورەکان را دەدا و ریی بۆ خۆرەکە خۆش دەکرد و ھەورەکانیش وەک یەکیک پالیان پیوێنی وەلا دەکەوتن و کە بایەک تیدەپەری ئەوان دەھاتنەو. ھەر خۆرەکە دەگەییەو ھەوران لە ترسی تەرپوونی، گورجیکی بەلایاندا تیدەپەری. و دیسانەوێش بە تەرپە

وردە دلۆپانەوێ خۆی لەپشت چادری ھەورەکانەو دەشاردەو، و دیسانەو ھەلدەھاتەو، و ھەورەکان رایانندەکردەو و گەمارۆیان دەدایەو کچیکیان دەچاوان دەکیشایەو. بەلام بەری خۆرێیان ھەر پینە دەگیرا، و خۆرەکە بەچاری گەشەو بە کویریە چاری ھەورەکان دەرکەوتەو و دووبارە ھەلدەھاتەو. ھەورەکان گرژ دەبوون، و تورپ دەبوون و بە مەرەم وەک سەگی گرووی دەرپیشتن و نالە نالیان بوو، و با دەگەلەواندا سرووتی پرسەدارییە دەگوت و درەختەکان وەک پرسەدارانی شەوی قەدری خۆیان رادەژاند- بێ ئەوێ بزانی بۆچی و لەبەرچی- و ھاشەیان دەکرد و گەلاگانیان بەدەم باوێ دەدان تا بەسەرگۆری کاکە و عالیەیاندا بوەشپین.

ھەر کە گەیشتنە گۆرستانی، داییی کە رییەکە وەک ئاوی شارەزا بوو ھەر راست وەک داکی لاوێ قاچاغچییەکە خۆی بە گۆرەکە کاکە دادا... کاکەیان بە تەک عالیەییەو ناشتبوو؛ دەو ماوێیەیدا چ غەریبەیکە دیکە نەمردبوو. گۆرەکە دە نامیزێ گرت، یەخە کراسەکە بە ھەردوو دەستان دادری و سینگە رووتەکە بەگلی گۆرەکەو نوساند، و قروسکەیکە ھاتی کە تا سەرمۆخی ئیسقان دەچوو. سینگی لەگلی سەرگۆرەکە ھەلدەسوێ و دەبۆیندەو:

((کە من سووتە دلایم چۆن نەنالیم))

کە من بێ حاسلام چۆن نەنالیم

کە بولبول لای گولی خۆیی و بنالی

کە من دووری گولایم چۆن نەنالیم...))

سینە و بەرۆکی ھیشتا ئەو تاکە زەمینە نەبوو کە لافاوی زەمانەیی پیدایا ھاژە بکات و ریی بگریتە بەرو چۆن ھەروای لیگەریت و برۆا: لافا، پارچە پارچە ئەو زەمینە ھەلدەکەند و دەگەلەخۆی رادەدا، و داییی بۆ خۆی بەدەم لافاوتوێ دەرپویی. بەلام سەرەکە لەو دەابوو کە ھەروا بەردەوام لەخۆ بوردە بوو. جووتە لاستیکیکی کۆنە دەپیدابوو. ھیشتاش ئەو جووتە پییە بە ژانانەیم ھەر لەبەرچاویە. ھیشتا دەبیینم کە ژنان گرتبوویان، و ئەو خۆی رادەپسکاندەو و بەدەوری گۆری کاکە و عالیە و خۆیدا دەسورایەو و دووبارە دەھاتەو سەر گۆرەکە کاکە، و چوار مەشقی دادەنیشت و سینگی لە خۆلەکە ھەلدەسوێ. ((کافر، چۆنت دل ھات... چۆنت دل ھات ئەو لەش و لارە بەو ھەموو جوانیەو، ئەو تەختی دەموچاوە... کافر، دل رەق،

چۆنت دلّ هات پەتە باوئە ئەو گەردنە زەردە- ھەى كافر، شر، دلّ بەرد! واى، واى!) و توند لەرووى خۆى دەدايەو. ((واى، واى! داىكت بىرى...)) و ئەوجا بە تورەبەيەو: ((بۆ نامرم... باشە بەكەلكى چ ديم ئەگەر مېنم!)) و چنگىكى مور لەسەر و پرچى خۆى دەپنەو- ((واى!... لىفە و دۆشەگم بۆ درويبوو... خەرىكى بەرگە پشستىە بووم بۆى بدرووم... ئاخەر دەمويست بىكەمە زاوا... جووتىك قومى... دەك زەليل بى كافر... ئاورت دە مندالى بەربى خوايە- وەك ئاورت لەگيانى من بەردا!... وەك ئاورت لە مالى بەردام!... ھەردوو قومىيەكانت لى ئەستاندم... كافر... كافر!)) و ديسانەو گەرمەشەن- ھەروەك بۆ دلدانەوئەى ئەوانە:

((نازىزان مەردى لە نامەرد نايە

گريان و نالە لەبى دەرد نايە

لەم داپەريە ئەو راستىيە بىيە

بلىسە لەناو كوونوى سەرد نايە))

زمانى شىعەرەكانى بابەتايەر زۆر لە كوردبەيەو نزيك بوو، ژن و داىكەكان چاكى تىدەگەيشتن، و خۆيان دەكوشت.

تاوتىك بە ھوھوى گريانئەو رادەبرد، دوايە كتوپر ھىور دەبوو، و كىلى گۆرەكەى دە ئامىزى وەردىنا. من دلنىام كە بەو كارەى ئازارى رووشانى گەردنى كاكەى سارىژ دەکرد و بەو سىنگە رووتەوئەى كە لەگلى گۆرەكەى دەسوى ھەموو ئازارەكانى وى دادەمركاندەو... كىلى گۆرەكەى دەباوئەشى دەگرت و رووى دەكردە عالیيەى و دەيگوت: ((كچەكەم ھەستە راستبەو، كاكەت بە ميوانى ھاتۆتە مالى... كورەكەم، دلبنەدەكەم، خوا تەمەنت درىژكا- چاكت كرد كە لەبەر دلنى داىيت دەگەل خوشكەكەت ناشتبويەو... خوا تەمەنت درىژكا... خودايە خىر لە جوانيە خۆت بىينى... لەبەر دلنى داىكە بىچارە و بىدەرە تانەكەت!)) ئەوجا لەپەر دەھاتەو و ديسانەو وەك مندالان، يا وەك جارن كە دادەنىشت و سەوزەى پاك دەكردەو، و پىيەكانى لى درىژ دەکرد و بەدووچاوى لە مۆلەق وەستاو، ھەروەك ھىچ نەبىنى، و تەنيايە و راز و نيازنان دەگەلە خۆيدا دەكا يا لە وەلامى پرسىارىكى مېشكى خۆيدا، بە دەنگىكى وەك پارانەوئە

دەيگوت: ((زۆر پىكەوہ چاك و تەبابوون... گيانيان لەسەر سەرى يەكترىدا دەخولايەو... ھەر كە لە قوتابخانەپرا دەھاتەو و خوشكەكەى دەدەيت زەردەخەنەى لەسەرلەيان نىيە ھەر لە دورەو بە پەل پەل دەپىرسى: ((دايە، عالیە بىوازە؟ چىيەتى؟)) و كورەكەم دەچوو دەستىكى بەنىو چەوانىيەو دەنا- نىوچەوانى خوشكەكەى. ئەوجا دەھاتەو، و دەيگوت: ((دايە، شەرت دەگەل كروو، لەسەرچى؟)) دەمگوت: ((نا دايە گيان، نا بە قوربانىت بى، شەرى بۆ دەگەل كەم، خۆ شىت نەبووم، دەلى سەرم دىشى)). ھەر كە دەستى دەگەيشتە نىوچەوانى ئەگەر بەقەدرايە يەك كىوى ئازار ھەبايە يەك دەنكى نەدەما. دەمگوت: ((عالیە گيان خۆ تۆ كاكەى چاك دەناسى؛ كاتى دىتەو زەردەيەكى بۆ بكە؛ كچەكەم، خۆ تۆ بۆ خۆت دەزانى دەنا ناراحت دەبى...!)) دەك كويرايىت دايە كە ئاوا دەستت تىچوو، كە دەستت نايە ئەو دلە پاكەو!)) و خۆى رادەژاندەو ((ئاور لە ژن و مندالت بەربى، و تاعونت دەگيانى مندالان گەرى، و خۆرەيان لە گەروى بى!... عالیەكەم دەيگوت: ((دايە، من بۆ خۆم كچىكى بۆ كاكەى دەبىنەو... بۆ خۆمى دەگەل دەچم، مالى دەگەل دادەنىم... بۆ خۆم چاودەپىرە مندالەكانى دەكەم و دەيان عاملنىم... ئاخەر دايە، لەوانەيە ژنەكەى نەزانى كە كاكە لە مالى چەند نازدارە)) دەمگوت: ((عالیە گيان. باشە تۆ خۆشت دەبى شووبكەيت، خۆ تۆ ناتوانى تاقامى قىامەتى ھەر لە مالى كاكەى بى...)) دوايە لە پر، بە ھەردوو چەپۆكان لە سەرو رووى خۆى دەدايەوئە لە نىوان ھەردوو گۆراندان وەك فرفرۆكەى دەخولايەو تىبەلەدەكردەو: ((لاوہكەى تازە لاوم، بووكەكەى تازەنە و بووكەم...!)) و لە نىوان ھەردوو گۆرەكاندا دادەنىشتەو:

((وەرە بولبول بنالىنەن لە دەس غەم

لە من عىشقى سەحەر فىرەبە، دەمادەم

ئەتۆ بۆ نەو گولنىكى وا دەنالى

ئەوا من بۆ دلزامم ھەتا ھەم!)) دەگەل ھەر بەندىكى كە دەخويندەو ئىدى ئەو ئەزانەكان بەگريان و شىوون و لەخۆدانئەو وەلاميان دەدايەو، و دە پىچ و لولى ئەو گفتوگۆيانەى ناو مېشكىانەو فرمىسكىيان دادەباراندن.

سهره! دايك هميشه ناماديه كه چاكييه منداله كه و شهو به لئنه ي كه مندان دهيدا به چاكييه خۆي به بي هيج قسه يه كه قبول بكات و بچوكترين گومانئيكيشي به دلئدانه يه له چاكي و پاكييه ي. باوك ههرچونئيك ي بي شهو شتانه به چورئيك ي دي ليكده داته وه.

دایي هميشه له پاكييه عاليه ي دلئيا بوو. به لای ويه وه مندالئيك بوو له گول پاكتر، ههر راست وهك پاكي فريخته يهك. خوا شهو كه سه ي كويز و زهليل كات بووه هۆي تيوه گلاني ي؛ شهو بو خۆي ئالوده نه بوو. داوئني له داوئني يهك پيغه مبهرزاده ي پاكتر بوو. خوا مالئ سه به بكار ي ويرانكا كه ممه ده ي هاندا دهست له رووي خوشكه گول كه ه ي ه لئني ته وه، كه له گياني خۆي خوشتر دهويست و خۆي له پينار داده نا؛ خۆ شهويش ههر له بهر خاتري وي روژي خۆي بهو روژه گياندا! دايي ههرگيز هيچياني به گونا بهار نه ده زاني: ههر يه كه يان به شيوه يهك بي گونا به بوون. به لام ده گول هم موو شه مانه شدا به دواي گونا بهاريدا ده گه را... بو خۆي؟ بو نا، خۆي... بو خۆشي، شهدي، كه مته رخه م بوو- كاكه ي دهستي دهستي توش كرده وه؛ عاليه شي هه روا دهستي دهستي نارده نيو شهو زهلكاوه ي ((واي، بو خۆم به دهستي خۆم كوره كه م كوشت -دهك ئاگرم تي بهر بي- بو خۆم دهستي دهستي منداله كه ي خۆم نارده بهر دهستي مردني!... بو خۆم دهستي دهستي منداله كه مم هاويشته نيو ئاوري...)) به لام ههر نا. ئاور له شه مير له شكر و تايه فه و دوور و نزيكيه وه چي، تهخت و تاجي رهزا شاي وهر گه ري... واي، واي! ده حالئيكيدا كه بابه گيان، به پيچه وانه وه، داد و بروي له دهست شهو كوره گيژو لاساره و شهو گيله كچه ي بوو، به لام ههر دههاويشته وه هه ناوي خۆي، به وه ي نييه ئيستا شهو كه دواي روژيشتنئيان يه كيان به سهرفيرازي و شهويديان به چاو لي پوشي نيوه ياد ده كاته وه.

رابوردوو و ئيستا و ئاينده ههر سيئكيان ده ميئشكي دايبدا تيكه لاو ببوون و به بهر چاويدا راده بردن، و وهك نه تواني له يه كتر يان هه لاويزي و تاك تاكه بيانئوپيئي و بيريان ليئيكاته وه. رابوردوو له لا ئيستا و ئيستا له لا ئاينده و ئاينده شي له لا ههر هه مان رابوردوو كه بوو- هيئنده زيندوو ههروهك له بهر چاوي بن! رابوردوو ئيمه و مانان چ جياوازيه كي ده گه ل ئاينده ماندا هه يه؛ ئيستا مان ده گه ل رابوردوو ماندا ده تواني چ جياوازيه كي هه بي؟- و گوايه دايي به قسه ي يهك له روژشنيبران گه يوه ته شهو راستييه ي كه گوتويانه، كه يه كيك له نوخته يه كي يا كه ناري هيلئ شه مه نده فهر راوه ستئ و ههر سه يري تي بهر يني شه مه نده فهره كاني

ئيستا و ئاينده و رابردوو بكات و ببيني كه به خيرا يي به لايدا تي ده پهرن: ده ببيني هه مووي يهك رهنگ و يهك شيوه، و به هه مان خيرا ييه وه، بي گويدان، و ههر بهو ساردييه وه: تروسكه تروسكي روناكييه چند په نجه ريكي نيوه تاريك و له روزك، و دهنگي، و چنگه دو كه ليك و بايه كي سارد، و چند پارچه كاغه زتيك و خۆل و وشكه گه لاي به دوايدا ديئن و بلاوده بنه وه، و ريفينيگيكي بي بليتي فيل بازي هه لاتوو و له په نجه ريرا خۆ فريداوه و له قه راغ ري به خۆي مات كرده وه- و ئيدي هيچي دي، له تاريكييه به ولاوه، و هه مان بي دهنگي و جار جاره ش دهنگي سيسر كه يهك، و حه به ي چند كه مالئيك يا ويره و ويري چه له ليك، و ههر شهو دوو هيلنه ئاسه ي كه وهك له كوئاييدا پيئ كه يشتين، و كه ههرگيزيش به يهك ناگه ن. ئيستا و ئاينده و رابوردوو مه ئاوابوو. سه ره تاي ژيان له ويوه دهست پي ده كات كه تو پيئ وايه شهو گه يشتوويه شهو سه ري كه چي تازه به تازه گه يشتوويه شوئيكي كوئايي نايه و ته واو نايست. بو ئيمه نوخته ي گه يشتني نه بووه. شهوه ي بووشه ههر نوخته ي بي كوئايي ناديار و بي هيو و ئاواتي و ناو مي دي بووه. ههروهك دهشتي كاكي به كاكي و بي كوئايي. دايي دلئ ده شي عه ره كاني بابه تاهه ريدا ده توايه وه، به لام قالبئ شي عه ره كان هيئنده به رين نه بوون جيئ شهو هه موو ئازارانه ي وي تي دا بي ته وه. ميئشك و بير و خه ياله چر و پر كه شي كوئاييان نه بوو و ههرگيز به تال نه ده بووه: بيره وه رييه ك بوون، بيره وه رييه كي نه نوو سراوه، هه ربزيه ش هيئنده ساده و ساكار به ساده يي قالبه كانيان، به ساده يي لايلايه- و لايلايه يهك بوون كه بو منداله نووستوو هه كاني خۆي ده گوتن. و چونكه منداله كاني نووستبوون له بهر هيئدي قسه كان ده گه ل خه واندا ئالوز و ناديار و تي كه ل و پي كه ل ده بوون- و دي سانه وه ش ههر ساده. وهك ساده يي خه ونئ، به لام ليئ و ناديار، ههروهك خه ونئ؛ به ساده ييه وه رزه سروشتييه كان، ههروهك گولي لكي به هار، و به فري زستانئ، و گه لا ريزان، و بوليئيه به ربه يانان و ئيواران و شهو چند كه لا زه رده پايز يانه ي له نيوان گوره كاندا ده گه ل شنه ي نه رمه بايدا خشه خشيان ده هات و خوليانده دا و ده بن پيئ دايبدا ورد ده بوون و ده مردن. شهوانه گه لاي غه ميئك بوون كه له لق و پوپ و قه د و قه وا ره ي له ش و لاري دايبدا ده وه رين و به رده بوونه وه و به سه ر گل و خۆلي گوري عاليه و كاكه يدا ده رزان؛ شهو كوئرا نه بوون كه له هيلانه ي دلئ داييه وه باليان ده گرت و ده فري تابينه نامه به ري غه مه كاني وي:

((نه من نازام رازم، لاي كي بيژم

ئىدى راز و نیازم، لاي كى بېژم)) خلتەى ئازارە نھىنىيەكان بوو كە لە بېگەردى بى خەوى و بى نارامى شەو و رۆژانى رابوردو مابوونەو و ئىستا راپەيونەو و خۆ بېرەبەيدا دەدەن و بى ھىچ گویدانە يەكتر پەلەيانە كاميان زووتر لە سىنگە رووتەكەيەو خۆ دەداوینى گۆرەكان ھەلسوون. ئەو ھەر قسەى خەيال و دواندن نەبوو- لەراستیدا چ قسە و خەيالنىك لە ئارادا نەبوون، ئەو ھەبو ھەموى سۆز و ھەست و نەستىك بوون كە قالبيان شكاندبوو- بۆ خۆشى ھەر ھەجىنى لەبەر برابوو. ھەر خودى واژە و بېژەكان ئازارىك بوون بۆ خۆيان، واژە و بېژەكان سۆز و خلتەى نىشتووى غەم گرتوو؛ لافاوپكى بى بەستىن كە راستەو راست و بى وینە و رتووشن و لىواولپو ئازار و رەنج و توانەو و برژان و سووتانن، كە لە كارگەى سىنەو بەرھەلدا دەبن، و تاويك دەخولپنەو، و ديسانەو وەك ئەو بالتدناھى گەردەلولى جەنگەللى ئاگرى دەجى و رىيەكانيان بەردابى دواى ماوہىەك سەرگەردانى بەسەر ئەو ئاشيانە و ھىلانە سوتاوانەى خۆياندا دىن و دەچن و دەخولپنەو بەھەر چوارەوراناندا دەسورپنەو، و سەرەنجام خۆ دەنا و ئەو سوورى ئاگرەى داوینەو دەبنە خۆلەمىش، ھەموى خەون بوون، خەونىكى بى خەو، و ھەموو وەك بالتدەى خەون باليان لىك دەدان و دەپۆشتن و بەلام دور نەدەكەوتنەو ھەر وەك گەلازەردە ھەلۆھەريوھەكانى خەزەللى بەسەر گۆرەكاندا دەخولانەو و چەرخىكان دەدا و دەكەوتنەو بن پىيان. وینەى ئازارەكانى عالیە وینەى بەرجەستەى ئىش و ئازارەكانى كاكەى دەدايەو و تارىكى و رەشىە دوو كەللى چەكەكەى كاكەش ئاوينەى رووى پر ئازارى عالیەى لە درەوشانەو دەشاردەو و تارىكى دەكرد تابەو ئاھو ھەناسانەى كە لە سىنەى دايبەو زمانەيان دەكىشا و بلىسەيان دەدان روون بېتەو. وینەكان وەك كلوى بەفرى كە بەدەست ساو لەزەم ھەرىپوھەرا دەھاتن، بەكورەى سىنگى دايبدا رادەبردن، دەبوونە توفان و گەردەلول، و تىكىانەو دەدا، و تىكدا دەتوانەو، و دەبوونە تەمومژ، و ئەوجا دەبوونە ئاو و بەچاوى دايبى و مەلجەو من و ھەموواندا، دەھاتنەخوارى- و گيانيان وەبەر غەمىدا دەكردەو- غەمى سارد و لەكول. لە قولايى تارىكى دەروونەو دەھاتنە دەرى و رەنگى تارىكايى دەروونيان لى نىشتبوو، بەلام شتىك بوون وەك ئاوى روون و زولالى كانى و سەرچاوان، بەسادەيبە لايلايەى، بەسادەيبە خودى

ئىش و ئازاران. دايبى ببووە كىژلەيەكى مندالى كەم تەمەن كە دەگەل بوكلەكانى دەدوا، دەردە دللى دەگەلدا دەكردن؛ چاوەكانى زەق دەكردنەو: ((دادەخان، سەيركە چ كراسىكى جوام بۆ دروويت... تا ئەو دەم درويو كويرووم... ئىدى نەچىيە كۆلانى و بەرۆژىكى خراپى كەى، باشە!)) - ((واى، بە قوربانتم!)) گۆرەكەى دەنامىزى دەگرتەو، و ئەوجا دەستى دەكردەو بەگريان و لەخودانى: ((باشە من چ لەو گل و خۆلە ساردەى بكەم!)) ئەوانەى زۆر بەراستى و زۆر بەراشكاويەو دەكردن و دەگوتن- ھەر راست وەك ھەر كىژلەيەكى خورده سال!)) خۆكچۆلە ھەرگەمان دەگەل بووكەكانياندا ناكەن و بەس، بەلكە ھەر راست دەگەلئاندا دەژىن، بەھۆى وانەو ژيان دەقالبى خا و سروشتى و سادەيبى خۆيدا بۆوان دەبىتتە ئەزمون و تاقىكردنەو، تا لەدوايدا بزانى كە ژيان لەو زياتر ھىچى دى نىيە، و ژيانى پىروكەنەفتىك ژيان نىيە، گالتە و گەمەو يارىيەكى زىر و دپو ھەر ئىمەشەين مۆرەى ژىر پىيى يارىكەران كە وردو خاش دەبين و دەسپىنەو- وەك گەلانى زەردى بەرباى خەزانى پايزى. منىش كىژو وىژ و ئالۆزبووم، و ئەگەر ئىستاش ئەو شتانە وەبەر دپنەو بۆ ھىندى نىيە كە وەك بىنەرىك و بىسەرىكى ئەو شانۆيە وردبوومەو تا رۆژىك بىت بيانگىرەمەو. نا، مىشك ھەر بۆ خۆى لە خۆرا فەرمان و ئەركى خۆى بەجى ھىناو و ئەو شتانەى لەخۆيدا ھەلگرتوون و ھىشتوونىەو، و ئىستا ئەو شتانە، وەك بېرەو رىيە رابوردووەكان، وەك لە دنيايەكى دىەو بانگم كەن و داوام لىدەكەن كە ئەوانە ھەموو بلىمەو.

بەولاو تەرەو دوو كۆتر لەسەر لىوى گۆلاويكى كەندرى خوار گۆرستانىو خەرىكى ئەویندارىە بوون- ژيان ھەروا دەپۆيى. دەنگى قورئان خويندنىكى لەو نزيكانەو، دايبى و ژنەكانى ھەموو پىكەو بە ئاگا ھىنانەو: كۆترەكان لە شەققەى بالاناندا و فرپن. پياويك دوو سى گۆر بەولاو تەرەو قورئانى دەخويند. كەس ئاگای لە ھاتنىي نەببوو؛ وامزانى- بەلانى كەمەو من وامزانى- كە لەوانەى فەيزوللا قورئان خوينى ھىنابى، بەلام نا؟... ئەھمەد شا بوو! ھەموو كەش و مات و بىدەنگ بوو... شتى وانەبوو- ئەھمەد شا و قورئان خويندن!.

بىدەنگىيەكى تىكەل بەنىگەرانبىەو بەلى بەسەر ئەو ناوہدا كىشابوو: نىگەرانى ئەو ھەى نەكا ئەھمەد شا بىكاتە گالتە چارى و ھەروا يەكىك لەخونە رەنگىنەكانى بگىرپتەو ((ھەر شادبن)) يىكى بزنانە بەزمانىكى رەوانى مەپانە داوا بكات. ئەھمەد شا بەلای گۆرى كاكە و

عالیهیدا وەرچەرخا و سورەتی ئەرپرەحمانی تا کۆتاییەکی خۆیندەو: ((تبارک اسم ربك الذي ذي الجلال والاکرام)) و له کۆتاییشدا ئەو ئایەتەشی له دوودا که بۆ خۆی داینابوو: ((وہل ئەمیر لەشکر فیرار و فیلیشتی پان، فبأی آلاء ربکما تکذبان...)) دواپی بێ ئەوێ چاوەرپی کاری پێچەوانەکی کەسیکی ئەو شاکارە بێ یا شتیکی بەکەس بلی یا کەسیک شتیکی بەو بلی هەستا و بەپێخواستی سەری خۆی بەردایەووە بەرپی خۆیدا رۆیشت.

من که هیچ کاتی ئەو دیمەنەم لەبەر ناچیتتەو. داییش هەر لەبیری نەچۆو: سەیرکە چەند پاک و بێگوناوە بوون که تەنانەت شتیکی هاتوو قورئانیان لەسەر بخوینێ! سەیری تەنانەت شتیکی شتیکی هەستی هەیه! ئەو کافرە خوانەناسانە نەبێ که لە درندەش درەندەترن.

دای لەو رۆژە خۆشەویستیەکی سەیری دەگەڵ ئەو پیاویدا پەیدا کرد: هەر کاتی بە بەرمالی مەدا رابردبایە بەپێ داگرتنەو منی دەنارد و بێ هیچ ترسیک بانگهێشتی چا خواردنەوتی دەکرد؛ یا ئەگەر بۆ خۆی لەبەر دەرکی بایە، خۆمانە و زۆر سادە و ساکارانە، بانگی دەکرد: ((ئەحمەد شا، وەرە پیاڵە چایە کمان دەگەڵدا بخۆو)). و ئەحمەد شا دەهات... بەلام هەرگیز لەو روووە قسەیکە نەهینایەو گۆرێ - لە هیچ بارەیکەو؛ هەررەک لە شاریش نەبوو. چایەکی دەخواردووە و دەرۆیی؛ مینبەریشی، چایخانە و سەرپشتی عارەبانە که بوو.

ماوەیکە لە نیوەرۆیە تیپەرپیو که ژنەکان بە تکاو پارانەووە، ویستیان دای بێننەو مالی، بەلام ئەو هەر هات و هاواری بوو، و بە گۆرەکەو نووسابوو و لینی نەدەبوو. دایکەکان دەیانگوت: ((ناخر و انابی، دەبێ تۆزیک خۆراگری، هیندیکت ئارام هەبێ... هیندە خۆت مەکوژە، ناخر حوسین گیان و مەلیحە گیان ناراحت دەبن - هەر لەبەر دلی وان - لەبەر خاتری مەشەدی - ئەویش نەخۆشە، ئەو پیاو بێچارەیکە گوناھە!... دەبێ ناگایە کیشت لە خۆت بێ؛ ئەو تۆ وردە وردە خەریکە خۆت لەنیو دەبە؛ ناخر ئەوان هەموو چاویان لە تۆیە)). بەلام لە گۆر پچراندنەو کەمی کاریکی هەروا ئاسان نەبوو. تیپهەڵدەکردووە:

((که من ناشیفته حالم، چۆن نەنالم))

شکستەمی پەرپ و بالم، چۆن نەنالم

هەموو ئیژن فلائی، نالە کەم که

ئەتۆ دیتتە خەیمالم، چۆن نەنالم)) و دیسانەو:

((غەم و دەردی دلی من بێ حیسابە

خودا بۆ خۆی دەزانێ، دل کەبابە

فیدایی دەست و بازووی تۆمە، جەللاد

ئەگەر بێ و بمکوژی، وەللا سەوابە... بیللا سەوابە، بەخوا سەوابە!))

و دواپی بە پارانەووە دەیگوت: ((باشە دیمەو - دیم، بەلام لیگەرین... تەنیا هەر یەک دەقیقەکی دی - نیو دەقیقە... بەخودای قەسەم هەر نیو دەقیقە - با جاریکی دیشیان دە نامیژی گرمەو - بە چاوان؛ بە چاوان!)) و دیسانەو لەسەر...

خوشکەکانی فەیزوللای نیو رۆژیان نامادە کردبوو و ناردبوویان - بای هەمووانیان لینابوو. شیوەن و گریان و لەخۆدان هەروا بەردەوام بوو. هەوا ئالۆزتر ببوو: بۆرانی بوو: با بە تەوژم دەهات و خۆی بەدیواریدا دەداو دەگەراییو، سەری دە دەرکی هەڵدەکرد و لێیدەدا و هەررەک مندالی ناقۆلا دواپی لە دەرکەدانێی هەڵدەهات. بابەگیان هەروا بێ هۆش و گۆش و بێ ئاگابوو و بەپێچەوانەکی گەرە پیاوانی دییەو که نەخۆش دەبن خزمەتکار جلپەرگیان لێدەگۆرن و سەر و ریشیان دەتاشین تا مردنی هەڵخەلەتین و گالتهی پێبکەن، ئەو هەر دەجێیدا کەوتبوو، و هەر بەو جلپەرگانەکی خۆیو، و بەسەر و ریشی هاتوووە، و نەگالتهشی بە مەرگ دەکرد و نە هەلیشیدەخەلەتاند، بەلکە لیشی دەپاراییو و دەستەو دامینیشی دەبوو چاوی لی بیوشیت و لێیگەرێ و نەبیاتەو. ئەو هەش نەک لەبەر خاتری مانی خۆی، بەلکە لەبەر خاتری ژن و مندالەکانی تا بیکەس و بێدەر و بێ سەرپەرشت نەمیئەو. ئەو هشی بەجۆریکی واگوت که هەموو بیستیان و گوتیان لیبوو و هەموو ئەو دلۆپە فرمیسکانەشیان دیتن که لە چاوی هەلۆرین. دەستی زۆر بەبی وازیو هەلتهکاند. فەیزوللا گورجیکی چوو، و کەلەکی پی گۆرێ. گوتی: ((مامە مەشەدی، شتیکت دەویست؟)) وەلامیکی وەرنگرتەو. بابەگیان هەروا که چاوی دە دیواری بەرانەریو برپیو لە مۆلەق وەستا - هەررەک چ جییان نەبینی، وەک دەنیو بیر و خەیاڵە ئالۆزەکانیدا سەرگەردان بێ و خۆی لی ونبوو و نەتوانی شتان لیک هەلاویژی. سەرەنجام، وەک بلیی دەو نیویدا بیروبۆچوونیک سەرنجی راکیشا بێ. چاوەکانی بەرەو

لاى جىي پىنلاۋ دانانىۋە ۋەرگىپران، و گوتى: ((حوسىن...)) قسەكەى روون نەبوو. كاك حەسەنى چايچى لىۋە نىزىك بوو؛ سەرى لىۋ بىردە پىشى. ھەر كە بابە گىيان ئەۋى دىت دەستى درىژ كىرد. كاك حەسەن دەستى گىرت؛ دايسى و ژنەكان وازىيان لە گىيانى ھىنابوو. بابە گىيان گوتى: ((حوسىن... كاكە حەسەن... مندالەكان بەۋە دەسپىرم...)) و تاكە دلۆپە فرمىسكىت كە لە چالى چاۋەكانىيەۋە پەردەى قورس و پىنلۋە سىسەكانى ھەلدابەۋە بەدىراۋە خوار و خىچەكانى روويدا داگەراۋ پلوسكەى ئەۋ دلۆپە فرمىسكە دە باغى زەرد و وىرانى خاتىرە و ياد و بىرەۋەرىيەكانىدا ونبوون دەنگى لرخەى سىنگى ھەرۋەك دەنگى پىچكە عارەبانەيەكى شەق و شىر كە لە ھەورازى ۋەسەر كەۋى بەقاۋ و قىژۋە خۆى دەگەياندە لاپالى تەنگەى گەروۋى و وپەى گەرمى ھەناسەى نازارەكانى بەناۋ قەلشىتى دوو لىۋە قەلشىۋەكانىدا سەريان دەكرد.

كاك حەسەن گوتى: ((ئەۋە ئەۋ قسانە چن دەيانكەى، مەشەدى... سوپاس بۆ خوا زۆر چاكى لە خۇپرا دلئى خۇت ناراحەت مەكە!)) كاك سەلىمى دالاندارىش لەۋلاۋە ھەلدابەۋە و گوتى: ((ھەى بابە! حوسىن و مندالەكانى دى دەگەل مندالەكانى مە فەرقىيان چىيە! خوا سەلامەتىانكا ئىنشاللا، ئەوانىش ھەر منداللى مەن. پورە گولبەھارىش ئەۋە ھەر خوشكى گەۋرەيە، ئەۋەشىيان ئەۋە ھەرۋەتر، كچى مەيە... يەكەمىن سوپاس بۆ خوا حالت زۆر چاكە... ئەۋجا خۇ ئىمەش نەمردوۋىن...)).

مىنىش چوۋ بوۋمە پىشى، بەلام ۋادىاربوو بابەگىيان چاۋى لەمەن نىيە- ئاھ كە سەرنجەكەى چەندە دوور و نىگەران بوو. و بىدەنگىيە ژوورەكەى چەند قورس و گران بوو! ئەمەن ھەروا ۋەك خۇم بووم، و پىياۋەكان ھەرىيەكە بەنۆرەى خۆى بۆ دلدانەۋى شتىكى دەكوت، پورە رەئنا و پورە فاقمىش لە پىياۋەكان كەمتر نەبوون. مىرزا رەشىدى عەتار كە چەند خانوۋىك لەۋلاترەۋە خەرىكى قوركارىيە بوو گوتى: ((نەكەى ناراحەت بى؛ حوسىن دەگەل مندالەكانى خۇمدا ھىچ جىاۋازىيەكى نىيە- ھىچ ناراحەت مەبە، خۇ لە چۆلەۋانىيەتان لىنەقەۋماۋە!... حوسىنىش ھەرۋەك يەك لە مندالەكانى خۇمان... ماشەللا ئىستا گەۋرەيە، پىياۋىكە بۆ خۆى. چ لە سەينى زووتر نىيە بابىتە لاي خۇم و ۋەك پىياۋى مالى نانى پەيدا كات و شاندا تە كاسىيە- ھەر لە سەينىۋە دەيىمە لاي خۇم- نا، ئەۋ قسانە نەكەى... ھەروا بەخۇپرايى مندالەكان ناراحەت مەكەن)) دىاربوو ھەرىيەكەيان چاۋەرپى كارەساتىكى دىكە بوو- ئەۋ كارەساتە چەند

تال بوو! پزىشكىك لە ھەموو گەرەكەيدا نەبوو، تا بىتتە مايەى دلخۇشىيە مالى. ئەۋە حالتى دايسى بوو؛ مەلىحەش زۆر ناراحەت بوو، و مەن ھەستەم دەكرد كە پىستى دەمۇچاۋم لە لەشم بۆتەۋە بە ددانەكانغەۋە نووساۋە بابەگىيان گوتى: ((ئەدى داىكت...)) گوتم: ((لىرەيە، بابەگىيان- داىە!)) بابەگىيان ھەناسىكى ھەلكىشا: ((گولبەھارى بىچارە... بىچارە- خىروخۇشى لە ژيانى خۇى نەدىت!... كچە بىچارەكەم، مەمەدى نەۋلاۋم... ئاخ سىيەندەم... ئاخ پىشتم... ئاخ!... ئىدى ئەۋان رۆشىت و تىپەرىن... ئەمانە بە تۆ دەسپىرم- فەيزوللا ئەۋە تۆى؟)) فەيزوللا گوتى: ((بەلى، مامە مەشەدى، مەن، فەرمۇ چت گەرەكە؟)) بابەگىيان بەۋ بىتاقەتى و بى ھىزىيەۋە ۋەك پارانەۋى گوتى: ((خوا بتهىلى، لاۋە... تۆ ئىمەت... قەت بەتەنى بەجى نەھىشتوۋە... ئىۋە قەت بەتەنىتان بەجى نەھىشتوۋىن...)) و داۋى كەمىك گوتى: ((خودا لە شىخ زەينەل عابىدىن و جل خوارەكانى ۋەك ۋى خۇش نەبى... ئىۋە كەسانىكى باشن... باشن)) فەيزوللا و كاك حەسەن سەريان ھىنابوو پىشەۋە، بەلام ۋەك ئەۋەى ھىچ تىنەگەيشتەن چاۋيان دەگىپران بۆ روونكردنەۋى. چاۋەكانى بابەگىيانى فرمىسكىيان تىزا و ئامازەى كىرد تا ۋەرىگىپنە سەرىشتى... تىن و تواناى لەبەرپراۋو، ھىزى تىدا نەماۋو. قەنداغ بايە، چىشت بايە، ئاۋى رووت بايە... ھەرچىيەكى بىئاندا بايە ھەقى بەسەرۋە نەبوو چىيەۋ چ نىيە ئەۋ ھەر دەخۋارد و دەبن مىچى ژوورپۆرە رادەمايەۋە. مەلىحە دەۋ ناۋەيدا لە نىۋان بابەگىيان و دايدا تىمابوو: جارىك دەگەل داىياندا شىۋەن دەكرد و جارىك ئارەقەى نىۋچەۋانى بابەگىيانى دەسپەۋە، يا سەرىنەكەى بۆ ۋەرگىپر و داگىپر دەكرد، و بابەگىيان جاروبارە يا داۋاى مەن، يا داۋاى عاليەى دەكرد- مەلىحەى لىۋ بىۋە عاليە- و ھەندى جارانىش كە گىريان و لەخۇدان و شىۋەنى ژنان بلند دەبۆۋە ئەۋىش فرمىسكەكانى دەھاتنە خوارى...

شەۋ بوو؛ ھەۋا ئالۇز بوو؛ با، تىنى دابۇيە، خۇى بە پەنجەرىدا دەدا، كە دەيزانى دەروەستى نايە، بەرقەۋە رايدهتەكاند، و دووبارە خۇى پىدا دەدايەۋە؛ ھىندەى بە توندى ئامباز دەبوۋ لە ژوورپىرا ھەست پىدەكرا و ئەۋجا تا دەيتوانى بە ھەموو ھىزى خۇيەۋە، خۇى بەدرەختەكاندا دەدا، درەختەكان دەلەرزىن، و بەسەدان چاۋى تەرۋە دەگىريان و سەرو پىچى خۇيان دەرنىيەۋە؛ چەند جارىكان بروسكە سىبەرى دارەكانى لەسەر پەنجەرەكەى دەنەخشاند؛ نوۋكى ھەموو قەلئە مە رەنگاۋرەنگە تىژە زەرد و سىپى و سوور و مۆرەكانى بەسەردا دەھىناۋ لىيدەدا و دەرۋىشت؛ تارمايىيە روناكىيە دەگەل سىبەرى درەختەكاندا لەناۋجەرگەى تارىكىيەۋە

دەردەپەرى؛ ھەر كە ھەورەكان پىكىيان دادەداو ئاسمان وەنالە دەھات دلۆپەى شەستە بارانى
وەك بىنە پىنى مندالى تازەو سەرىپى كەوتو لەسەربانى، دەستىكرد بە تەپەتەپى. دلۆپە باران
سەراسىمە داوتىنى خۇيان لە پەنجەرى ھەلدەسوى و گريان لەپىش بايدا دايدەكرد.

دەرو دراوسى ھەموو ھاتبونەو، و ھەروا دەشھاتن. ھىندىك لە ژنى گەرەكى ھەر لەو پىبون:
سەرو پىچ سىپىبەكان مابونەو؛ ژنە خاوەن مال و مېردەكانىش، ھەر دەھاتوچۆبەدا بوون،
دەھاتنەو دەچونەو دەووبارە دەھاتنەو، و ھەر كە مېردەكانىيان دەھاتن ئەوان دەچونەو،
تا مندالەكانىيان تەنيا نەبن. دواى نوپىژى خەوتنان مەلا ھەسەنىش، بە ھەمان ئەو سەروچاوە
داتەپىو و شەرمىونىيەو كە مرده خەندىكىيان لەسەر مەيى بوو دەھاتەو. مەلا ھەسەن
پىاوتىكى قسەخۇش بوو؛ ھىچ كاتى نەيدەگوت: ((داوەت بووم)) يا ((مىوان بووم))؛ ھەر
دەيگوت ((مەدعوو بووم)) و ئەو وشەى مەدعووى ھىندە بەخەستى دەگوت لە قولايىبە
گەروپىرا دەھات، پىيواو بوو بەم كارەى شكۆمەندى و گەورەبىبە مىواندارىبەكەى چاكتر و زياتر
دەردىخى. و لە وەسفى مىواندارىبەكەيدا شتى زۆر سەير و سەمەرەى دەگوتن، ئەو وىش چۆن
بەنيو چەوانىكى گرژ و دەموچاوتىكى يەكجار زۆر راشكاوانەو، كە دەرفەتى بەكەس نەدەدا
لوتى تى بژەن و دەستى تىووردەن. ديارە كەسىش سەرسام نەدەبوو؛ دەگەل ئەو ھەسەدا كە ھەموو
لەپشە دەستى خۇيان دەدا و پىدەكەن. دەيگوت: ((مەدعوو بووم، بىوئەناخۇش، ھەرچى
گەندو گوو لەسەر سفەرى بوو- ئەو ەى دل بىوئە!)) دەگەل ھەموو ئەمانەشدا ھاتنى مەلاى
فەرامۆشى پىو بوو، ھەرچەندە جىيى باوەرپى نەبوو كە عەمبارى غەم و تىكەو دەدانى دللى داىيى
گوپى لەو شتەنە بىت و تەواو بىت، و داىيى ئەو غەم و كەسەر و كۆقانەى خۆى بەردەوام، بە
شىعەر و بى شىعەرەو دەرداويشتن، و ژن و داىكانىش لە ھەلپشتنى تالى و سوپىرى و ھەسەرەتى
دل و دەرووان درىغىيان دەگەل نەدەكرد- ئەو ەى ھەبوو ھەر دەنگى شىوون و گريانى بوو.

مەلا ھەسەن ھات و دواى گوتنى ((رەھىمەللاھو)) و خويىندى فاتیحايە ھەدىسىكى
بەسەردا كرد، ھەر وەك كىتیب دەفەرمووى، دەربارەى ئەو ەى كە گوناھبار بە سزايە پاك
دەبىتەو، و دەبىتەو مندالىكى ساواى شىرەخۆرە، پاك و بىگەرد و بىگوناھ، و بۆ خۇشە
كۆتايى پىھىنانىش زەردەخەنەيەكى پانى ھىنايە سەرلىوان، و داىيى لە ناخى دلئەو لورەيەكى
كرد، و مەلا ھەسەن كە دىتى ئەو زەردەخەنەيەى لە سنوورى خۆى تىپەراندووە و ھىچى واى

لەبەر قاقاى پىكەنىنەدا نەبوو، بۆ راستكردنەوى لاسەنگىە كارەكەى و ھىز و ەبەر دللى خۆ
ھىنانەوى يەك دوو نەرمە كۆكەى بۆ كرد. خودى ئەو، و ئەوانى دىكەش لەبەر رىزى
((ھەدىس)) ەى لەسەر ئەژنۇيان دانىشتبون، و ھەموو چاويان دەزارى ويىووە برىبوو... تۆ پىت
وايە ئەو خەلكە ھەم بە برپاوە دەژيان و ھەم بەويشەو دەمردن؟ ئاخەر ئەوانە دوو شتى
جىواوزن. بۆ نمونە و ھەر بەراستىش وابوو، كە ژمارەيەك لەسەر برپاى خەلكانى دىكە دەژيان:
سات و سەودايان پىدەكردن، و سووديان لە ژيان و مردنيان وەردەگرت... بەلام خودى
خەلكەكە؟- دەو نيويەدا چيان پىدەبرا؟- ھىچ... خۆ ئەگەر ھىچيشيان وەچنگ نەكەوى ھەر
نەبى بەرپاوە دەمردن... خۆ ئەو ەش شتىكى كەم نىبە- زۆرە، بەرپاوە مردن! ھەر نەبى
دەتوانى باوەرپ بە مانى مىللەتىك بىت و دەگەلئىدا بىنى و رەنج بەدى و بەرگەى ئازار و
دەرد و رەنجان بگرى، و بەرپاوە برپى- ئەو كارەى كە زۆران دەيانكرد، زۆرانىش ھەبوون
نەياندەكرد. زۆرن ئەوانەى كە باوەرپان بە خاك و مولك و مىللەت نىبە. ھەرچەندە، جارى
وابوو، ئالىيان بەراوەرئوو دادەكوتا و دەميان دەوشتانە شەو وەردەدا، و سووديان لىدەدەيتن...
مەلا كوردەكان، بارودوخ و گوزەرانىكى تايبەتيان ھەيە: بەو حال و گوزەرانەى كە خەلكى
تىيدان- بە قسەى كاك سلىمانى، كە ئەو شتەنە لە داويىدا لەوى بىست- جى پەنجە نەخشى
تايبەتيان ھەيە: ئەوانە پىشەواى ئايىنى خەلكى بوون كە دەبايە بەرووى فشارى زۆرداران و
ھىرش كەرانى مېژوودا بىنەووە بەرامبەريان راوەستن ھەرپۆيە دەبايە بباناياتە چىمەنتۆى نىو
ريزەكانى كۆمەلگا: چونكە ئەوان تا رادەيەك پارىزەرى ئەفسانەكانى نەتەو بوون؛ خاوەن كەلام
و كىتیب بوون، شىعريان دەگوتن، و چىرۆك و بەسەرھاتەكانى نەتەو ەيان كۆدەكردەو و
دەياننووسىنەو، لە بەرامبەر نفووزى دىنى ھىرشكەران خەلكيان ھاندەدا و لىيانىان راست
دەكردنەو- ئەوانە ھىشتا ھەر دەگەل خەلك بوون، بەتايبەتى ئەو كۆلكە مەلايە پىرۆچكانە.
كە سەر بە ھىچ سازمانىكى ناوەندىيەو نەبوون و بەبىرو بۆچوونى سەربەخۆى خۇيانەوە كارىان
دەكرد، ھەرچەندە بەروالەت و بەگوپەرى شوپىن سەر بە ئىمامىك يا شىخىكەو دەناسران.

مەلا ھەسەن زەردەيەكى ھاتى و سەيرىكى سەماوەرەكەى كرد. داكى فەيزوللاى چاى تىكرد، و
فەيزوللاش پىالە چايەكى لەپىش دانا. لەكاتىكدا كە مەلا ھەسەن كۆقەندەكانى تاوتوى
دەكردن ھەناسىكى ھەلكىشا. لە دەرى باران دەبارى و تۆپچى ئاسمانى بى وچان تۆپى داويشتن
و دە نيوان ھەر تۆپىك و تۆپىكىدا، لە دەنگى ويزە ويزى سەماوەر و تەپەتەپى بارانى ھەيوان و

سەربانی، و لورەلسوری بای که دەرەختەکانەوه ئالابوو و رایدەوه‌شاندن و دەیتەکاندن و دەیشەکاندەوه، دەنا هیچ دەنگیکی دی دەژووریدا نەدەهات.

مەلا حەسەن گوتی: ((ماشەللاً لەو قودرەت و رەحمەتە زاتی باری تەعالا!)) و چاوەکانی وێک هێنانەوه و سەرنجی ناراستە گۆشە بن مێچی لای خواروەی ژوورە که کرد، وەك باری تەعالا لەو قوژنە بی. دواى راویژی دەگەل بن مێچە که پیدای گوتی: ((کتیب دەفەر مووی، دواى مردنی پیاوی چاک، خواوەندی باری تەعالا بوو ئارامیە دلتی ئادەمیزادی بارانی رەحمەت دەبارینی... ئینشاللاً لاوهی ئەو بنەمالەیهش لە پیاوچاگانە؛ خودا گیانی غەریقی رەحمەتی خۆی بفرمووی، و دەگەل فریشتانی تیکەل کا- ئامین!)) هەموو گوتیانەوه، ئامین. ((دە فەر مووی پیاوچاگان پێوستیان بە تەلقینی نییە... بەلام هەردەبی بی، سوونەتە... دەنا خۆ ئەگەر نەشبێ چ پێوست ناکا... خودا گیانی دەگەل گیانی فریشتان هاوی!)) دەنگی ((ئامین))ی دای لەنبو هەموواندا روون و ئاشکرا تر بوو- ((ئامین!)) و ئاهیتکی وەك گەری تەندوورپی لە گیانیەوه هەلستا. ئەو دەرناوە خۆیدا دەسووتا، و ژنانیش یا لە خەت خەتی بەرە که و یا لەسەر لوتی خۆیان رامابوون، دەستیک بە چمکی لە چمکی، یا لایەکی ((سەریۆش))یوه، یا تۆزیکیان خۆ سوپاندبوو و مندالەکانیان شیر دەدان؛ پیاوەکان چاویان دە زاری مەلا حەسەنیەوه بریبوو، و تەزبێحیان بادەدان.

((بەلێ... ئیمە که ئاگاداری دیار و نادیارو دواپی و سەرەنجامی کاری خەلکی نین- بەندەناس هەر خودایە، لە زاتی باری تەعالا بەولاهە کەس نازانی، ئینشاللاً لە پیاوچاگانە...)) دەنگی مەستانە یەك لە مشتەریەکانی کەلایی رەجەب هاتە گوی:

((بەرەو ژوور دەرزی.. شل و مل... گیان-ن تەمای کویت هەیه... ئازیزم... بە قوربان-ن)) کۆتایی گۆرانییە که ی بەوەستانەترین و خاوترین شیوەوه دەگوت. هەموو برۆیان تیکنان؛ مەلا حەسەن بەدواى قساندا گوتی: ((بەلێ... ئیمە هەموو وەك کەشتییەکی نیو دەرپایەکی هاروهای پڕ شەپۆل و تۆفانین- هەموومان بە بایه کییەوه بەندین، که هەموو کاتی لەوانەیه چرای تەمەنمان بکوژینتەوه- لە راستیدا ژبانی ئیمە بە فوویە کییەوه بەندە- بە هەناسێکییەوه...)) کەمیک راوەستا تا قەسەکانی بە مێشکی گویگراندا بچیتە خوارى و جی خۆش کات... ((بەلێ... ئیمە لە بەندەیه کی هیچ و پوچ بەولاهە زیاتر نین، بەندەناس

هەر خودایە... لەوانەیه بە لوتفی خودای ئیمەش لە پیاوچاگان بین)). و بە شەرمیۆنیەوه شیوی کۆی بە کارهینا.

لەوانەشە راست بکات. مەلا حەسەن هەر بەراستی دەو سەردەمە پیدای دەزانی... مەلای کورد هیچ شتیک نازانن. لە شوینی کدا فراژوو بوو تا بلێی نەزان و دواکەوتە، بە بۆچوونی ئەو و ئەوانە ی وەك وی بریار و بەزماندا هاتنی یەکتایی خودا و پێغەمبەری خودا موحمەد (د.خ) بوو وەرزییکی بەس بوو، و چوونە ناو کون و کەلەبەری ئاریشەکانیش پێوستی نەدەکرد... دەو چۆرە شوین و دەوربەراندە هەقیش هەر هیندە بوو... یەك رستە بەس بوو؛ ئیدی پێچ و پەناو کارپکی دی دەگۆریدا نەبوون تا تەنگوچەلەمان بنیتەوه، دەبوو ئاریشە کردەییەکان دەکاریدا سەرۆبەرکین، و دیارە سەرۆبەرکردنی ئاریشەکانیش دەکاریدا سەر ئیشە ی لی پەیدا دەبوو و کارەکه هیندە ی دی دژوارتر دەبوو.

چایە که ی رۆکرده ژیریالە که وهه هەلیقوراند؛ چەند ساتیکان دەگۆشە ی بن مێچە که وهه رامایەوه. ئەو کۆلۆقەندە ی که خیراخیرای دەزاری خۆیدا دیناو دەبرد و هیلکۆکە ی چاوەکانی دەگەلدا دەبزاوتن پیدەچوو چایە که داغە و زۆر گەرمەو وەهەلە که سەمای خستوو. دواى تاویک که لە بابەت روحم و سۆز و بەزەیی خواوەندانە و بەرەمەکانی بە هەشتیۆه دوا چایە که ی یەك بین خواردەوه. وەك دەلین، بوو خۆی لە قەسەکانی خۆی چاکتر بوو. خۆی خۆیبوو، سادەو رەنگ و روو پەریو، و شەرۆل؛ قەسەکانی زۆر زل و لەخۆی گەورەتر و باوه خۆشتر بوون. گوتیەوه: ((بەلێ... وەسیەتی کرد... دیاربوو هیچی نییە؛ سلاوی بوو دایى و بابی، بوو خوشکیی و بوو مەشەدی هەبوو...)).

هەر که ئەوه ی گوت دایى وەك مەنجەلێ کولا، و دانیشتنە که تیک چۆه... مەلا حەسەن گوتی: ((خوشکی، لەجیاتى ئەو گریه و زاریه فاتیحایەکی بوو بخوینە؛ بوو یەکیکی وەك وی که چۆتە سەرای باقی هەر فاتیحایە که دەتوانی تویشووی رییە ی بێت و لە هانای بی- هەرچەندە ئینشاللاً پێوستی بە یارمەتیەش نییە)). (وەك پەيامیکی دیشی پی بی) ((بەلام بەهەر فاتیحایەکی چرایەکی دیکە ی لە مائی قیامەتیدا زیاد دەبی و هەلده گیرسی)) و بی گۆیدانە دایى گوتیەوه: رەحیمەللاً هو لیمن قەرەئەل فاتیحا!)) و بوو خۆی بە دەنگیکی بەرز و ئاوازیکی قەبەوه دەستی بە خویندنی کرد.

که فاتحها ته‌واو بوو مه‌لا حه‌سه‌ن له وه‌لامی روخساره چاوه‌ریبه‌کاندا- چاوه‌رپی داستانان- گوتی: ((به‌لی... هم سوننه‌ته و هم قهرزیکیشه به‌مله‌وه‌یه؛ نامه‌وی له‌راستییه زیاتر و نه‌وی بووه هیچی دی بلیم... به‌لی، نوپزه‌که‌ی زور به‌ ناسووده‌یه‌وه کرد. دیاره بو خوم رینمایم کرد- نوپزه‌که‌ی زور دروست و ریک و پیک به‌ قاعیده کرد، هه‌ر راست وه‌ک خومان...)) له‌ نیشانه‌ی کاریکی پیچه‌وانه‌ی دایی ده‌گه‌را، به‌لام دایی ناگای له‌و نه‌بوو. ((... ماشه‌للا زور به‌ قاعیده، هه‌ر وه‌ک له‌ ریزی نوپزی جه‌ماعه‌تی راوه‌ستایی- زور نارام و له‌سه‌رخو- دیاره بو خوشم هه‌ر ده‌گه‌له‌ویدا نوپژدا به‌ست. کاتی سه‌لامی نوپژی دایه‌وه زرده‌یه‌کی هاتی، و هه‌ر له‌سه‌ر به‌رمالی بوو گوتی که به‌تایبه‌تی بیم و دلی خوشکی و مه‌شه‌دی و خوشک و برایه‌که‌ی بده‌مه‌وه، و پیمان بلیم غه‌می نه‌خون- دیاره غه‌میشی ناوی، چونکه نه‌و چوته داری باقی و نیمه له‌ داری فانی ماوینه‌ته‌وه؛ نه‌و چوته مالی هه‌ق و نیمه ماوینه‌ته‌وه له‌ مالی ناهه‌ق- له‌ راستیدا نیمه جی به‌زه‌بین نه‌ک نه‌و. گوتی با دوعای به‌خیرم بو بکه‌ن، نوپژان بکه‌ن، خیر و چاکه‌ی بکه‌ن... ئینشاللا له‌ بیاوچاکانه...)) خه‌لکه‌که گوتیان ((ئینشاللا!)) بیده‌نگییه‌ک به‌رپابوو. پیش نه‌وی دایی بیته‌وه سه‌رخوی و ده‌سته‌ی ژنان و بو شیوه‌ن و گریان ته‌واو بیته‌وه مه‌لا حه‌سه‌ن ده‌ستی به‌ قورئان خویندنی کرده‌وه. چهند عه‌شه‌ریه‌کی خویندن. دوابی فاتحای دادا- و دووباره بیده‌نگی...

ده‌لین ده‌و جوړه‌کاتانه‌دا گوپگر ده‌بی نارام بی. نه‌وه ده‌بی که جارچاره ناهیکی هه‌لکیشی، یا سه‌ریکی بادا، و خو ته‌گه‌ر دل‌وپه فرمیسکیکیش هه‌لوه‌رینی و ده‌ستیکی بو لوتی به‌ری نه‌وه چاکتر- نه‌وه ته‌واوه و هیچ که موکووریه‌کی نییه. به‌لام جحیلله‌کان ته‌وه‌ش ره‌به‌ر چاوناگرن و گوی ناده‌نی.

یه‌ک له‌و جحیلانه- که به‌راستی نازام کامیان- بیم وایه ته‌همه‌دی کوری پوره حه‌نیفی بوو- پرسى: ((مه‌لا حه‌سه‌ن، راسته که ده‌لین جنیوی به‌ره‌زا شا و ((ده‌وله‌ت)) یش داوه‌؟)) له‌ بازارپان وا ده‌گوت... ده‌بی ببوری پوره گولبه‌هار... ته‌ویش... فه‌رقی چیه... ته‌ویش هه‌ر برای نیمه بوو... پیمان خو شه‌ بزاین برایه‌که‌مان چی گوتوه...)).

مه‌لا حه‌سه‌ن گوتی: ((ته‌لته‌ته، برای دینی هه‌موافان بوو... ته‌لته‌ته)). و ده‌ستیکی به‌ریشیدا هیناوتیه‌وه: ((تو هووم!)) و ده‌بره‌وه چوو.

ته‌مه زور گرینگ بوو. وه‌ک ته‌همه‌د پرساریکی زور زانایانه‌ی کردبی هه‌موو به‌لای ویدا سوران و به‌ره‌زامه‌ندییه‌وه سه‌ریان کرد، و ته‌همه‌د پیی و ابو که هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ی کردوه له‌پیشدا سه‌ریکی شه‌رمیونانه‌ی دایکی کرد، و دوایه‌ش سه‌ری به‌ردایه‌وه.

نه‌وه زور گرنگ بوو، و من ده‌مه‌ویست که کاکه نه‌و شاکاره‌ی کردبی و نه‌وه‌ی به‌دلیدا هاتی به‌ره‌زاشای کردبی؛ ئیدی به‌لای منه‌وه وایه که ده‌سته‌جی راپورتی ده‌ده‌نه ره‌زاشای. لینگه‌ری بازانن که خه‌لکیش ده‌توانن جنیوان بده‌ن. چاوم له‌ چاری مه‌لا حه‌سه‌نی نه‌ده‌تروکاند و رووم لیوه‌رنه‌ده‌گپرا. دایی و مه‌لیحه‌ش گوییان کلور کردبوون.

مه‌لا حه‌سه‌ن توژیکی بیرکرده‌وه، و سه‌ریکی نه‌و لاوای کرد، شا قه‌لی که‌وایه‌که‌ی له‌بن کلاوه‌ی نه‌ژنوی راکیشایه‌ ده‌ری، و گوتی: ((تو هووم!... به‌لی... به‌لام- به‌لام... هه‌رچه‌نده‌ش گوتویانه که له‌ هیچ جیانی نه‌لیم... باشه، به‌لی... زوریش...))، و له‌ وشه‌ی ((زوریش)) دا گنجی که‌وتنه‌ نیوچه‌وانی، وه‌ک قه‌پالی له‌ لیموی ترش دابی. ((به‌لام که‌س نه‌و قسه‌یه‌ی له‌ چ جیانی له‌ زمان منه‌وه نه‌گپرتیه‌وه... ماشه‌للا هه‌ر ده‌تگوت نه‌رره‌شیوه- رووی نه‌و داکی سپی بی شیری داوه‌ته نه‌و شیوه‌ بیاوه‌ی!)) و ئیدی هیچی دی نه‌گوت.

له‌ بیرمه‌ دوابی من و مه‌لیحه‌ پاشه‌مله- پاشه‌مله‌ی مه‌لا حه‌سه‌نی- هه‌رده‌مانگوت و پیده‌که‌نین: ته‌ویش به‌ فارسی گوتنه‌که‌ی که‌ وای (و) نه‌خوینسه‌ره‌وه‌ی ده‌خوینسه‌ده‌وه، له‌به‌ر بی سه‌روزمانیه‌شی... بابگیان توره‌ ده‌بوو. سه‌یه‌کی ناو کولیتی سه‌د پیاوی ده‌ست و پی سپی و ده‌سته‌وستان دینی. بیچاره‌ چاوه‌رپی چیه، چه‌ندین جار هاتوه و قورئانی خویندوه و چاوه‌رپی که‌مترین شتیکی نه‌کردوه و چاری له‌شتیه‌وه نه‌بووه- هه‌زار ره‌جه‌ت له‌ بابی...

دایی به‌ ده‌نگیکی که‌ساسانه‌وه ده‌یگوت: ((ته‌ری وه‌للا! به‌ ده‌دی پوره فاتم ده‌یگوت هه‌رچی ده‌قورئانیدا کافه به‌ که‌وای نه‌و بیچاره‌وه شکافه‌!))- به‌ردیک له‌ ناسمانیوه به‌ریته‌وه وه‌سه‌ری وی ده‌که‌وی -وه‌رگپر-.

نه‌و شه‌وه له‌ مالی کاک سه‌لیمی دالاندار و کاکه سه‌نی چایه‌چییه‌وه شامیان هینا- پیکه‌وه‌بان نان سازکردبوو. کچ و ژنه جحیلله‌کان هه‌موو چونه‌ پاشخانی و ژنه سه‌ر و پرچ سپیه‌کان و پیاوه‌کان هه‌موو له‌ دیوی ژووری هوددی پیکه‌وه نایان خوارد. دایی حالی هه‌روا په‌ریشان بوو.

ئىستاكە دەنگى نوسابوو و نەيدەتوانى سەر دولكەو بەندو بالۆران بلى، ئارامى لى ھەلدەگىرا: دەو بىتھالىيەشىدا چەند وشەيەكى بەس بوون كە ئەو پىيان بە ئاوارەيىيە خۆياندا ھەل بلى: ((گولبەھارخان، پورە گولبەھار، وەرە و توبى و خودا ھىندە خۆت ناراحت مەكە، ھەر لەبەر دلى مندالەكان، لەبەر خاترى مەشەدى!...)) ھەر كە ناوى بابەگيان و مندالەكان دەھات دايى لەخۆ راژاندنى دەو ستايەو دەھاتەو سەرخۆ، و دە بابەگيان و من و مەليحەيەو رادەما. تاوئىك ھەروا دەمايەو. دەو ھەلەيدا يەك لە ژنەكان پىالە چايەك يا كەچكە چىشتىكى دىنايەپىشى: ((لەبەر دلى ئىمە، لەبەر دلى مندالەكان - ئاخىر ئەوانىش گوناھن!)) و دايى دەھالىكىدا كە چارى دەمنەو بربىوو و خۆى رادەژاند دەيگوت: ((بە قوربانى دەستت بىم، دلم نايىا، وەللاھى نايىا، چ بكم، خۆ بەدەستە خۆم نىيە!...)) و بەدەنگىكى نيو پارانەو ھەر بەھەمان دەنگە نوساوەكەيەو و زۆر كەساسانە رووى تىدەكردمەو و دەيگوت: ((بە قوربانى ئەو چاوانەت بىم، مەگريە كورەكەم، نانەكەت بخۆ... مەگريە دايە، چاوەكانت سوورھەلگەراون... زۆر گريايى... بۆ كاكەي؟ لەسەر سفرەي بەوئەندە خۆراژاندن و ھەوت بوونە قىياتى دەكرد.

ئەو شەو داكى فەيزوللاي و دوو سى ژنى بە تەمەن لەلاي دايى مانەو... بەلام كوا خەو؟ دايى دەمىك بىھۆش دەبوو، يا لەپەل و پۆ دەكەوت، و دووبارە بەھۆش دەھاتەو سازى تازە كۆكى و دەدەنگ دىنايەو:

((دلىكم ھەيە، وەكو تەيرىكى، پەرو بال شكا و

وەك كەشتىيەكى، لەناو شەپۆلى، دەريادا وەستاو

ھەموو ھەريە ژن، دەسادەى تايەر، سازىكى لىدە

چۆن دەنگ ھەلدەستى، لە ناخى دلى، سازىكى پساو))

و من، ھەرچەندە مندال بووم، ھەرەك بە گورۇ باز و تىنىك گەورە بووم و گەياندرامە دىناي جىئىلى و پىاوەتەيە. شەو درەنگ بوو، ھەموو نوستوبون؛ دايى لەخۆ چووبۆو، دەمى بەش بوو؛ رومەتەكانى تىك قويابوونەو؛ دەموچاوى چرچ و لۆچيان تىكەوتبوو؛ جى روشانەكانى دەموچاوى لەبەر شەوقى رووناكىە رەنگ پەريوئەكەى لامپايەكە رەش دىاربوون. با، ھەروا

ھەيىا ھوى بوو دەگەل پەنجەرەكان و باران و شىي سەرشوشەكانى وشك دەكردەو. چومە سەر سەرى بابەگيانى - لۆچەكانى نىوچەوانىيى ھەروا قول بوون، وەك دەخەويشدا ھەر غەمان بخوا؛ روخسارى گرژ دىاربوو. چ ھۆيەك ھەبوو تا، وانەبى؟ بە ئاستەم ھەناسەى دەدا، و ھەردوو پەرى لىوئەكانى بلىد و نەوى دەكردن و دەھاتە دەرى، ھەرەكو ھەلمى كانزايى كەنارى سەرچاوە ئاوە كانزايىەكان، كە گلى ئەولاولاي خۆيان زۆر بەگرانى لاددەن و بەزەھەتەو دىنە دەرى؛ چاوەكانى نيوئەكراو، بى حال و روون؛ دەماری گەردنىي بەتوندى لىيدەدا؛ ئارەقەى دەردابوو، و دەنكە ئارەقەكانى بەسەرگەردنىدا ھاتبونە خوارى؛ زەردىكى تارىكە رەنگى دەگەل رەش و سپىيەتەيە دەموچاويدا تىكەل ببوون و رەنگە سپىيەكەى تەلخ كەردبوو، ھەرەك لالىواری شۆرە خاكىكى زەنەك كە خويى لە لىوار درز و كەلەبەرانەو پىو وشك بىتەو. شويئەواری رەنج و ناخۆشى و كارەساتانى بەتىكرای ھەموو جىيەكەيەو دىاربوو. وەك مەرگ پىلاوى لە مالى مە داكەندى: ((دەنگى پىيەكانىم لە چرچ و لۆچى دەموچا و گەردن و رەنگى روخساريدا ھەست پىدەكرد. خوا بكا لىنگەوقوچى تىگەبىشتىم! - ھەرچەندە رووناكىيە چرايەكەى ھىندە نەبوو كە ناشىرنەكان وەك ھەبوون واپان پىشان بەدا. ئەو دەمىش ھەر لەخۆرا دەمزانى كە رووناكى ناشىرنەكان ناشىرنتر پىشان دەدات و وەدەريان دەخات، و شار شەوانە جوانە و بەرۆژ دەگەل چىشتەنگاويدا دىمەنىكى ناقۆلا بەخۆو دەگرى. ھەموو ھەروا لەخۆو دەمانزانى كە ((تارىكى)) ھوى جوانكردنەو ژیانە!... بەلى، ئەو ئىستايە كە تىدەگەم بە چ ھول و كۆششەكەو ھەولیداو زەردەخەنە و پىكەنىيىكى بەلايەكى روونى ناخيدا ھەلئىنجى و بەمەى بىەخشى - لەبەردلى ئىمە - ماوئەك راوئەستام، و تىمروانى.

مەليحەش نوستوبو؛ دەمى نيو بەش ببۆو؛ شويئەواری فرمىسكانى ھەر بەروانەو بوو، بەلام وەك دەخەويدا پىبەكەنى؛ رەنگى تۆزىك كرابۆو و سوورھەلگەرابوو، لەوانەبوو لەبەر گەرمىە ژورەكەى بووبى؛ لەوانەشە فەيزوللاي دەخەويدا دىبى. پرخە پرخى پورە فاتمى ئەو ناوئە داگرتبوو؛ پورە رابىعە خۆى گرمۆلە كەردبۆو؛ پورە رەعنا فوى لە بن مىچى دەكرد؛ درەختەكان خۆيان بە پەنجەكانى باي دەخوراند، و سەيەك بە قروسكە قروسكىوئە راوى بىكەسىە خۆى دەنا - دەگەل ھەموو ئەمانەشدا بىدەنگىە شەوى ئازار و غەم ھىن بوو...

رۆژی دوايش ھاوسىكان دووباره ھاتنەو، و سەرلەنۆي نىوەرۆژە و شاميان ھىنايەو، و ھەمدىس گريانەو، و مەلا ھەسەنىش ھاتەو و قورئان و فاتىحاي خويندەو، و ژنەكان لاي دايى مانەو. رۆژى سىپھەمىش ھەرۆتەر... بەلام پىاوەكان چوونەو مزگەوتى و لەوى ھەستان و پرسەيان بە كۆتا ھىنا. خاوەن خەتم فەيزوللا بوو، و من لەلايەو لەبەرەدەركى، لاي جى پىلاودانسانى دانىشتم. زۆران قورئانيان خويند... نىوەرۆژەيان لە مالى مىرزا رەشىد عەتتارىيەو پرا ھىنايە مزگەوتى، سەفەريان لە ھەسارى مزگەوتى راخست؛ نىوەرۆژى مالىشيان لە مالى كاك سلىمانىيەو بەناوى پورە فامپو، ھەناردبوو، قەند و چاي مزگەوتىشى فەيزوللا ھىنابوو. بۆ سى رۆژەي، ھەموو ژنەكانى گەرەكى دەگەل دايداچوونە سەرەبران- ھەوتەش ھەرۆتەر؛ و ھەموو شەوى و ھەموو رۆژيش مال ھەر قەلەبالغ بوو، و چەند ژنىك ھەردەمانەو. بەروالەت ھەموو چووبوونە سەر قەبران. دوايى لە فەيزوللام. بىست كە گوتى گەرەكى خواريش ھەموو دوكانيان داخستوون و چوون؛ وەك خەلكى ھەر لەخۆو بەپى ھەستىكى ناديارەو تىگەبوون كە ئەم جۆرە بەلاو كارەساتانە پەيوەندى بە ھەمووانەو.

راستە ھاوسىكان ھەموويان دلئسۆز و مېھرەبان بوون، ھەموو يەكتريان خۆشەويست، و ئەمەدەبوو مایەي دل گەرمى و ورە پەيداكردى و تىن وەبەر ھاتنەوي بەتايبەتى كە كى دەيويرا ناوى دلئسۆزى و مېھرەبانيە ھەرببات- سەردەمانىك كە ياد و بىرەو دەريەكان ھەموو پەبوون لە پۆلىس و ترس و لەرز و دلەراو كە لە پۆلىس. ديارە ئەوئەشى ھەيە كە ھىشتا بەلاو كارەسات دەل و دەروونى ھەموواندا زاوژى نەكردبوو و نەببوو بەشىكى بوونى ژيان... بەلى، ھەموو يەكتريان خۆشەويست، بەلام ديسانەو ئىمە ھەر تەنيا بووين، و دايى يەكجار پەريشان بوو، چونكە دەستىك و پشتىوانىك نەبوو كاكە و عالييەمان بۆ بستىنەتەو... غەم، غەمى ئەو تەنيايىيە و تەنيايىيە نىو ئەو ھەموو ھەشيمەتەي- ئەمە شتىكى ھەمەلايەنە بوو. ھەموو ھەر تەنيا بووين، ھەر لە پورە خاتونپو بەگرە تا دەگاتەو مە. ھەريەكە نانى خۆي دەخوارد و مەنجەلى خانىشيان دەكوتا؛ مندالى خۆيان گەرە دەكرد و ئەويان- پارچەي جەرگى خۆيانيانى- دەدايە خان- و سەيرەكەش ئەو بوو كەس لەو شارە بچكۆلانەيە ھەلئەدەقەنا و نەدەرژىي، و غەم مالى شارى بوو و شارىش مالى وان...

* * *

دووسى ھەفتە بەسەر كارەساتەكەدا رەتدەبى؛ دايى نىوە شىت بوو و ھەموو رۆژى بەلانى كەمەو جارىكى دەچتە سەرەبران، و رووشانى تازە لە رووى خۆيدا دەچىنى و قەتماغەي رۆژى پىشتەر و رۆژەكانى ديش لەبن و بىخەو ھەلئەداتەو. مائەكە سارد و سەر ھەرەك پىش چەند ساتىك تەرميان لە ژورەكە بردىتە دەرى؛ تاوەكەي بە قورئانى ديواريانەو ھەلپەساردووە سارد و سەر، جى و بان ساردن، سەرىن و بالىف ساردن، ئاگرىش ھەر ساردە، و دلئى دايىش لە ھەمووان ساردتر؛ سەھۆلبەندانىكى دە دەروونيدا بەرپابوو؛ ھىچ شتىك بۆنى ئاشنايەتەي لىئەدەھات. روخسارى لامپايەكەش ھەر غەماوى بوو، شار ھەمووى ھەر سارد و نامۆ بوو و ئاشنايەتەي دەنواند، دواي لە سىدارەدانى كاكەي، وەك ھەر قسە و باسىكى بن لىوان كە بەدواي ھەلمەتتىكى نەزۆكدا دىت و سەرھەلئەدا. قسەيەكى نەينى و لەبن لىوانەو بەدزىەو وەبەرگوتى خەلكى دەھات: ((ديارە، پىاو دەبى سنوورى خۆي بزانى... بۆ شارى بى حاكە؟ ياسايان ياسا گوتووە، و گوپرايەلى، گەرەيان گەرە گوتووە، و بچوك بچووكى، ئەمىر لەشكرىان ئەمىر لەشكر گوتووە و تۆش كاسكار يا نۆكەرى... ھەر لە باب و باپرانەو پرا گوتراو پىاو نابى پى لەبەرەي خۆي زياتر راكىشى، ھەر لە باب و باپرانىشەو گوتراو ئەوئەي پەنجەي لە پەنجەي وەستاي خۆي بدا واى پشت وەعەردى دەكەوى تا ماو ھەلئەستىتەو... دە وەرن و خۆتان لە خوداي مەكەن بىنى و تەقەي لە ئەمىر لەشكرى بكەي!...)) بەلام ديسانەو ھىندىكى دى ھەبوون كە ھەر لەسەربىر و باوهرى خۆيان بوون و دلئىابوون كە ئەگەر چواردانە لاوى ئاوا پەيدا بن كارەكان يەكسەرە دەبنەو، و ئەمىر لەشكرىان بەچاوى خۆيان دىبوو چۆنى قوچاندبوو و ھەلئەتبوو...

بابەگيان ھەروا نەخۆش و دەجىيدا بوو، و ھۆش و گوشىكى واى نەبوو، دەتگوت ھەستى دەرك كرنى كات و شوئىنانى لە دەست داو، وەك كەسىك بەردەوام مىشكى بەمراكى تىك وەردات و زەررە زەررەي ئەو مىشكەي تىك ھەلئەشەي. زۆرجاران دەھاتەو سەر مەلىحەي كە ھەمىشە بەلايەو بوو و بەسەريدا دەچەمايەو خراستەكانى جىبەجى دەكرد، يا جى سەرىنەكەي بۆ دەگۆرى يا وەريدەسوران و تەنىشتى پىدەگۆرى و دەيگوت: ((نەرۆي، مەبەو مالى... مائە خۆمان- لاي دايكت!)) دوايش چاوەكانى دەكوتنەو، و زارى ھەروا بەبەشىەو دەمايەو، و دەيگوت: ((ناخ سىبەندەم- ناخ پشتەم! مەبەو مالى- نەرۆي!)) تریەي پىيەكى دەبىست، دياربوو يادى ئەو شەوئەي بوو كە كاكە ھاتەو، يا ئەو شەوئەي كە كاك سەلىم ئەوى لە

پۆلیسخانهیهوه پرا هیئنایهوه مالتی - کئی چووزانی. دوابی چاوی هه لڊینانهوه و دهیگوت: ((حوسین کوا؟ بۆ نه هاته دوکانی؟)).

((ئهوه تام بابه گیان...)) و دهچومه لای جییه کهیهوه - وای رهنگ و رووی چهند په پویو بی هیژبو! مهلیحه له سه ره خو ده گریا؛ دابی له بهر خاتری وی هه رخوی ده خواردهوه ((حوسین، مبهوه مالتی - حالم باش نییه)). و پشووی سواربۆوه.

((بابه گیان خو له مالتین - تیره مالتیه - سهیرکه - ئهوهش مهلیحهیه!)).

پیلۆه کانی به قورسی هه لڊینانهوه - ههروهک دوو پارچه مز - و بهروخساریکی و پهوه، به زرده خه نهیه کی وهک مردوانهوه، دهیگوت: ((ئاه، ئه دی دایکت کوا!... ئه بولفه تح خان رووی؟!)).

دهتگوت له پرا لافاویتک هاتوه و ماله کهی پینکدا داوه و کاول و ویرانی کردوه و کاکه و عالییه له لایه کهوه و دابی و بابه گیان و هه موو ئهوانی دیکهشی له لایه کی ترهوه تیکهوه لول داوه و دهگه له خووی راداوان. ئیمه هه دوور ده کهوتینهوه و کاکه و عالییه هه دوور ده کهوتنهوه، و ئه م نیوانه تا دههات ههراوتر ده بوو - ئیستا ئیدی کاکه و عالییه کهم کهمه بوونه نوختهیه که ته نیا ههستی دابی بی ههول و ته قه لالا ئهوانی به هیژی گومانهوه دینانهوه پیشی؛ به لالم هه که قسهیه که ده کهوتنهوه نیوی ئهوان خیرا دوور ده کهوتنهوه و ده بوونهوه بهو نوختهیه که ببوون، دیسانهوه دابی له م به رهوه به خو و به کۆلێک هه سه ره تهوه ده مایه وه، و کاکه و عالییهش، ساردوسر و جیمو له وه به ری ده مانه وه؛ ئه م یه که یان لیره وه هه مووی هه سۆز و شیوه و گریان، و ئه و دووانهش هه مووی ساردی و سپی و جیمو... بی گویدانه نوخته کان که به هیچ و به چ جیه کهوه په یوه نندین، ته نانهت گوئی ناده نه خودی خود - کاتی ده نوختانه راده میین روخساره کان کهم کهمه له په رده ی نه مانه وه سه ره در دین، به لالم هیشتا دهر نه کهوتونه وه و نده بنه وه و ده سپینه وه، هه رچه نده په رده ی خه یالی دابی له په رده ی خه یالی ئیمه ناسکتر و هه ستیار و خۆراگرت بوو، تاویک وینه کانی راده گرتن و - ده به یشتنه وه. به لالم ئه و وینه خه یالیانه ی ویش به تیه پهبوونی دهر و زه مانان له هه لپه و رووناکی ده کهوتن، و تاریک ده بوون و راستیه دوو وینان کهم کهمه له یاد و بیره وه ریاباندا دهنیشتنه وه، و به تیه پهبوونی زیاتری

زه مانه ی ئه و یاد و بیره وه ریابانهش رهنگیان کال ده بنه وه و ده چنه وه - ریچکه ی سروشتیه رووداو و به سه ره اتان هه روایه ...

من ده چمه قوتابخانه، و زۆریه ده مان له مالتی نیم، و کاتی که له قوتابخانهش دیمه وه هه ر پیم خو ش نییه له مالتی بم؛ مال بوونی مردنی لیدی. میرزا ره شیدی به ننا کرێکاری هه ن، بانگم ده کا؛ ده چم - هه موو روژی ناچم؛ روژتیک نا روژتیک ده چم. دووسی سه رانی به ردو خشت ده به مه به رده ستان - هه رجاره ی دوو خشت - و روژانه کهم وهر ده گرم؛ جاری وایه قرانیک، جار هه یه دوو قران. پاره که ی ده به مه وه و ده دهستی دابی ده کهم. له رابوردوودا، ئیواران یاری و گه مه و گالته ی نیو مندالان، که به ره و مال ده بوومه وه هه ر له دووره وه که شه وقی چرایه کهم ده دیت هه ستم به گرمی ناو ژووری ده کرد؛ ده مزانی که دابی له بهر سه ماوه ری دانیشتوه و مه لیحه ته شت و ناوی گرمی ناماده کردوه و ده قیقه ژمییه له چاوه روانیه هاتنه وه ی بابه گیانیدا ده کهن. روخساری خو شیه دابی و رووگرژی و توپیه درۆزنانیه که ی، و به سه ردا شیراندنییم که ده ست و په لم بو واپیس و په لوخن و جله کام بو هینده خو لاین، و روخساری نه رم و له سه ره خو ی مه لیحه ی، هه مووی تیکرا مایه ی دلگه رمی و به خته وه رییه بوون. به لالم ئیستا هه ر له دووره وه، له به رده می دهر کی ماله پوره فاتیوه، ساردیه ناوه وه ی مالتی هه ست پیده کهم، هه ر له دووره وه پرا بیته ش و گوژی و بیحالی بابه گیان، و دۆش دامانی دابی له کونجیکا و، که وهک مه لی شه سته لیدراوی ته ربووه، و مه لیحه که ده سته و ئه ژنو دانیشتوه و زۆر به بی وازیه وه، ههروهک به فه رمانی ده ولته تی سه ماوه ری تیه او ی، ده بینم...

حالی بابه گیانی ئیستا چاکتره؛ کهم کهمه ده جییدا داده نیشی؛ مه لیحه ده چی لیفه که ی به سه رشاناندا ده داته وه. حالی چاکتره، به لالم جاری وایه که ده بیر و خه یالانه وه ده چی کاری واده کا زنده قی هه مووان ده با؛ ده دیواری به رامبه ری، یا ده ناوریه وه راده مینی و ده گه ل ((مه مه د)) و ((کچۆله که ی)) ده ست ده کا به قسان. ئیمه ش غه م بار و په ریشان بیده نگ و مات ده بین. به جوړیکی وا که هه ر ده لئی ده رابوردوودا ده ژی. جاری وایه پیده که نی و ده لی: ((قوربانی کچه که ی خو م ده بم!)) پیلوی چاوه کانی دهنیته وه سه رییه و چاوه کانی وه جووله دین. سه روووی به مشتییک چرچ و لۆچه وه که زرده خه نه یه کیان تیدا شه پۆل ددها ده گوړی. رهنگ و رووی راست وهک شووشه ی تاریکی په نجهره ی هه مامی که چرایه کیان تیدا

هه‌لگه‌ساندیی و ته‌می گرتیی. دایی به روخساریکی مات و غه‌مناکه‌وه سه‌ری راده‌وه‌شینی، هه‌ناسان هه‌لده‌کیشی ده‌لی: ((بیته‌وایه! گوناھی نییه؛ هه‌ر هاویشتییه‌وه ده‌لی خۆی، و به‌سه‌ریه‌کیدا که‌له‌که کرد و خۆی خوارده‌وه تا سه‌ره‌نجام رۆژی خۆی به‌و رۆژه‌گه‌یاندا!)).

جاری وابوو هه‌رکه ده‌گه‌ل خۆیدا ده‌دوا و پیده‌که‌نی کتوپر سه‌روچاوی تینک ده‌نا، ره‌نگ و رووی ره‌ش داده‌گه‌را و تاریک ده‌بوو، چاوه‌کانی وه‌جوولنه‌ ده‌که‌وتن، چه‌ناگی وه‌له‌رزین ده‌هات و دگانه‌ شاش و واشه‌کانی وه‌ده‌ردیخستن. دیاربوو کاره‌ساته‌کانی لی دوور که‌وتوونه‌وه و شه‌وه هه‌ولتی ده‌دا نزیکیان خاته‌وه. هه‌روه‌که له‌ کونی دوور بینییوه سه‌یری کاره‌ساته‌کان بکاته‌وه. به‌وردی له‌و وینانه راده‌ما که له‌ کونی دوور بینییوه دیتبونوی. هه‌ولتی ده‌دا بیرو وینه‌ په‌رت و بلاوه‌کان هه‌موو وه‌سه‌ریه‌که خاته‌وه، و ریزه‌ندیان کاته‌وه، و شتیکیان لی دروست کاته‌وه. به‌هه‌مان زاری له‌کلله‌ چوووه ده‌یگوت: ((تای به‌دشانسی! چ ده‌بوو ته‌گه‌ر یه‌کیکی ویکه‌وتبایه‌ - ته‌نیا یه‌کینک - یه‌ک بست به‌ولاوه‌ تره‌وه، ها؟ خودا وه‌جاغی کویر ده‌بۆوه؟ منیکی بینه‌دۆز وه‌جاغم کویر نییه‌ - تو وه‌جاغت کویر ده‌بوو؟... به‌لام هه‌ر باشه، تاواش هه‌ر خراب نییه. هه‌رنه‌بی تیگه‌یشتی که لاویکی تازی به‌ جه‌رگ ده‌و مه‌مله‌که‌ته‌یدا هه‌یه!)) رووی گه‌ش ده‌بۆوه. ده‌نکه‌ ئاره‌قه‌ی گه‌وره‌ گه‌وره به‌سه‌ر لوتیییه‌وه بریسکه‌ی ده‌داییه‌وه ((ته‌م جار‌ه‌ش ده‌ستخۆش لاوه... هه‌ر بۆی شه‌وه دایکه‌ی تۆی لیکه‌وتووییه‌وه! باشه، ئیدیش هه‌یه، ئیدیشم هه‌یه... ئیدیشیان هه‌ن)). و فرمیسه‌که‌کانی داده‌بارینه‌وه. دایی زیاتر په‌ریشانی حالی ویه؛ هه‌موو نیگه‌رانی حالی یه‌کترین - به‌لام دایی له‌هه‌ر هه‌مووان زیاتر...

رۆژیکیان بابه‌گیان گوتی جله‌کانی ده‌به‌رکه‌ین... ده‌ به‌رمانکرد... دوا‌ی جله‌که‌ ده‌به‌رکردنی له‌به‌ر بی‌ تاقه‌تییه هه‌ر به‌هه‌مان شه‌وجالانه‌یه‌وه، له‌سه‌رحییه‌که‌ی خه‌وبردییه‌وه. رۆژی دوا‌ییش هه‌ر له‌سه‌ر داوا‌ی خۆی جله‌کمان ده‌به‌رکرده‌وه؛ باشمان پیچایه‌وه، و تا لای پلیکانه‌کانمان برد... سه‌ره‌نجام شه‌وه رۆژه‌هات که‌ گوتی ورده‌ ورده و له‌سه‌رخۆ بیبه‌ینه‌وه دوکانی...)

سه‌ره‌تای به‌هاری بوو ده‌گه‌ل فه‌یزوللایدا - برده‌مانه‌وه دوکانی - هاوسپکان هه‌موو خۆش‌حالبوون و که‌وتنه‌ یارمه‌تییه دوکان کرده‌وییان؛ له‌ جیگا‌که‌ی خۆیان دانا‌یه‌وه، له‌ چایخانه‌ی پرا چایان هی‌ناو ده‌وره‌یان لیدا... ئیستا ئیدی ده‌روا... له‌وی داده‌نیشی و ده‌گه‌له‌ خۆی ده‌لی، جاروباره‌یه‌که دوو

دریوشانیش لیده‌دا، هه‌رچه‌نده بو خۆشی ده‌لی کاره‌که‌ی پوخت و له‌بارنییه و هه‌مووی شه‌ش ته‌قه‌ل و مانگه‌شه‌وه...

ئێواران، هه‌روه‌که جارن، به‌لام زیاتر ده‌گه‌ل فه‌یزوللایدا، دیتته‌وه مائی؛ له‌به‌رده‌می ناگره‌که‌ی داده‌نیشی و ده‌ بلێسه‌کانه‌وه راده‌میئی. ئیستا ئیدی به‌هۆ و به‌بی هۆ ئاوی به‌ لوت و چاواندا دیتته‌خواری. خووه‌کی دیکه‌شی لی پیدایه‌ بووه. جاری وا هه‌یه - ئێواران - ته‌گه‌ر هاوین بی به‌ تویی کراسپکه‌وه، ته‌گه‌ریش پایزینت به‌ پالتۆیه‌کی یه‌خه‌ هه‌لداوه‌وه - ده‌چته‌ قه‌راغ چۆمی؛ له‌ پردی ده‌په‌رپه‌ته‌وه و له‌ بن دارتووه‌که‌ی که‌ کاکه‌ ته‌قه‌ی لیوه‌ له‌ ته‌میر له‌شکری کرد، راویچکان ده‌کا؛ زاری به‌شه، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی لیلی به‌سه‌رچاو و لیوانه‌وه په‌خش بووه. چه‌ندی برۆا، دوا‌یی هه‌تا سه‌ر پرده‌که‌ی دیتته‌وه هه‌ر له‌ویوه و به‌هه‌مان شیوه‌ی روخسارییه‌وه سه‌یری جیگای ته‌قه‌ کردنه‌که‌ ده‌کاته‌وه، گوا‌یه شه‌وه به‌ره‌وما‌ل دیتته‌وه. ده‌و کات و ساتانه‌دا ته‌گه‌ر یه‌کیکی سه‌لامیشی لیبکات شه‌وه گوتی لی نییه، خۆ ته‌گه‌ر به‌قسانیشیییه‌وه بگرن شه‌وه شه‌وه له‌ کورتیه‌ی ده‌په‌رپه‌ته‌وه و تیده‌په‌ری و ده‌روا...

داده‌نیشی و ده‌ بلێسه‌ی گرپه‌کانه‌وه راده‌میئی. جاری وایه به‌سه‌رسامیییه‌وه برۆیان تیکده‌نی، و توپه‌ ده‌بی، وه‌ک ئاگای له‌ کیشمه‌کیشتیک و بگه‌ره و به‌رده‌یه‌که‌ بی له‌ خۆی به‌ولاوه‌ که‌س نه‌بیینی. ته‌نانه‌ت جاری وایه هه‌ردوو ده‌ستان ده‌بن هه‌نگه‌لی ده‌نی و خۆی ره‌پیش ده‌کا، تا به‌لکه‌ چاکتری ببینی. ره‌نگی سوور هه‌لده‌گه‌ری و ده‌نکه‌ ئاره‌قه‌ی به‌نیوچه‌وانیوه هه‌لده‌تۆقن. دایی بو شه‌وه‌ی له‌و حالنه‌ی وه‌ده‌رنی شتیکی ده‌دۆزیتته‌وه؛ پیاله‌چایه‌که‌ یا قسه‌یه‌که‌؛ پیاله‌ چایه‌کی وه‌به‌ر ده‌نی، و بی ئاگا له‌وه‌ی که‌ داخوا‌ چایه‌که‌ی تازه‌ تیکردوه‌ یا سه‌ماوه‌ره‌که‌ قولپان ده‌دا ده‌لی: ((ته‌کبه‌راغا، سه‌ماوه‌ره‌که‌ کوژاوه‌ته‌وه، چایه‌که‌ت سارد ده‌بیته‌وه، ئیدی ناخوریته‌وه!)) بابه‌گیان دوا سه‌رنجی ده‌داته‌وه ناگره‌که، و که‌م که‌مه‌ خۆی ده‌کیشتیه‌وه؛ ریشی ده‌خوړاند و ده‌یگوت: ((تای - هه‌ی رۆژگار!)).

ده‌ونیوه‌یدا دراوسپییه‌کان ئێواران کاسه‌ دراوسپییه‌تیان ده‌نارد. جاری وا ده‌بوو له‌ دوو سی‌ مالانرا ده‌هات. دایی شه‌وه کاسه‌ دراوسپییه‌تییه‌ جارانی که‌ له‌ ئیستا که‌متر بوون زۆر به‌سه‌رو روویه‌کی گرژه‌وه ده‌گیژانه‌وه و قبوولی ده‌کردن. ئیستا وا نییه. ئیستا کاتی قاپه‌کان ده‌شوات و ده‌یاندا ته‌ من بیانبه‌مه‌وه پر به‌زاری دوعای خیریان بو ده‌کا. ده‌لی: ((بلی دایکم ده‌لی زۆر

مهمنون، خوا مندالده كانيان لينهستيني!) پوره فاتم ناوه ناوه هينديك هيلكان ده نيري تا دايسى و بابه گيان بيانكهنه ده لده مه، تا بينه وه سه ره خو. پوره كاني دى هه روه تر دريغيه ناكهن، به تا بيه تى خو ته گهر چيشتي لينين - نهوكاتانه به شى ((مامه مه شه دى)) هه رده نيرن.

بابه گيان هه رچوه سه رقه بران، هه رچهنده تهنروس تيشى ته واو نه بوو. چوو له نيوان هه ردوو گوره كهى كاكه و عاليه ي راوه ستا. ده پيشدا ماوه يه كه ده گوره كهى كاكه يه وه راما، دوايى چهنده هه نكاويكان واوه تر هات و دوورا و دوور به رامبه ر عاليه ي چهنده دلويه فرميسكيكى به ردا نه وه. بابه گيان ئيستا ده چته مزگه وتي، و نويزي ده كات. به لام ئيستا كه وتوتته بار يكي ديكه ي په رتبون و توره بيه وه، و جارى وايه جو ري كه هه ر ده لتي روخسار و شته كان له دووره وپا ده بيني و دهنگي دا بيش له دووره وپا ده بيسي.

ده چته مزگه وتي و ده گهل خه لكى نويزي ده كا، و جارى وايه ستايشى خو و ره وشت و خده و نه ريت و شيوازيان ده كات: هه ر له ده ستنويز شتنيان وه، تا ده گاته چاوه ديريان بو كات و ساتي نويزي: كه سيك ناجوليته وه و به هيچ شيويه كه سه رو ده موله وسى خو يان ناخوري نين، و قامكان ده لوتى وه ردا نه؛ ستايشى له ساده و ساكارى خه لكى، و ميوان نه وا زي غه ري به يه كي كه ديتته مزگه وتي و فه رموو ده كردنى بو مالى و ري زلينيانى هه روه كو نه دى و بديان تا بلتي ده مار گيره، و شتى وا به كوردانه وه ده لي كه به قسه ي پوره فاتمى له قوتوى هيچ عه تاري كيدا نييه - له وانه شه هو ي نه وه بي كه عه تار بو يه هينده نا پرژيته سه ر قوتوه كاني بيان گه ري و بزاني چيان تيدا يه. نه و بريارى خو ي داوه - بابه گياني ده ليم - كه له هه موو ماله كوردن كي كيدا بي په رده و په روا و به دلنيابيه وه قسان بكه ين - نه گه ر قسان نه كه ين ناراحت ده بي: ئيدى تازه ئيمه كوردين. نه وش جارى وايه ديمه نى سه ير و سه مه رى لي په يدا ده بي و جارى واشه سه ره نجامه كه ي زور به تالي و ناخوشييه وه ده شكيتته وه. من تاقه سواره ي نه و مه يدا نه م، به لام دايسى زور جازان ده يه وي رازه كاني دلي خو ي هه موو به كوردى ده بري، به لام ناتواني و بو ي نه سته مه، و ناچار به دل ساردييه وه به فارسى ده ست پنده كاته وه. بابه گيان وا خو پيشانده دا گو ي لي نييه، و دا يى سه روده ستان راده وه شيني: ((پساوه كه دياره شيت بووه!)) يان مه ليحه ... به لام مه ليحه هه ركاتي تيده مي ني به بيكه نينيكي ديزه به ده رخنه ي ده كا. ده گهل هه موو نه مانه شدا

هه مو بيان هه ر هه ولده ده ن في رين و زوريش پيشكه وتوون، چونكه ژنه كان زورن و كاره كه يان ئاسان كردوه.

ئيواران بابه گيان له نشيو ي به رده مى مزگه وتي و ده رده كه وي ده ست له گه مان هه لده گرم و ده گه له وي دا ديمه وه مالى. ديمه وه مالى روخسارى دا يى ده گو ري، هه روه كه مؤ ميكيان له پشت په نجره يه وه هه لكرد بي و رووناكييه بيژيني روى گه ش ده بيتته وه، ته نانه ت نه رمه زه رده خه يه كيشى ده كه ويته سه رليوان. به لام كاتي دلنيا ده بي كه هه م و هيشتا ده توانم هه بم بيري به لاي كوچكر دوه كاندا ده روا ته وه و سي به ري غه مي ي له پرووى ده نيشى و بال ده كيشى.

* * *

سه روه ختيك بوو كه فه يزوللا ته نيا له دووره وه له به رده ركى مالى پوره فاتميه وي، روى ((مانگه شه وي)) ماچ ده كرد. ئيستا چهنده هه نكاويكان له ((مانگ)) نزيك تر بو ته وه. ئيستا هه روه كه كور ي مالىيه. مه ليحه ش، وه كه ئيستا تيده گه م كه م كه مه خهريك بوو ده هاته ناو ته وه رى ژيانه وه، و جو يبارى لاوه تيه ي به ري چكه يه كي ديارى كراودا خو رده ي ده هات و ده رويى - هه رچهنده به پيوانه ي گه ره كي ماوه يه كه بوو كه وتبووه ناو نه و ته وه رده وه، چونكه لي ره كچان زوويان مي رد ده كرد - ياني زوويان به شوو ده دان. تاچاويان ده كرده وه يه كه دوو مندالي سه لك و بنكيان به دواوه بوو، و تا ناوريان ده دا يه وه چرچ و لوچيان ده كه وتنه سه روچاوان مه ليحه، كه م كه مه گو يي له دهنگى سر وشته؛ گو ي قولاعه؛ به قسه ي دا يى ((خه ري كه چاكه و خراپه ي تيبگا)). و ديسان وه هه ر به قسه ي وي ((- ماشه لاي لي بي)) ده گهل نه وه شدا كه منداله و هيشتا ئيسكي هه ر نه رمه، ده لتي گو لي پشكوتوه)). هه ميشه گو ي قولاع و له سه ر هه سته؛ به چاوى دوو دلييه وه - دوو دلي له وه ي كه داخوا راستى گو ي لي بووه؟ نه وكاته ده و شاره چوكه له ي مه دا بو وه سف كردنى ژنان له دوو زاراوه به ولاتره وه نه بوو: چاو و بروره ش و كال - مه ليحه چاو و بروره ش بوو. چونكه لاو يش بوو - ناخر من براى بووم و زور شتم نه ده ديت - له وانه يه بتواني بلتي زور راز و نه ينى غه ماوى له ده موچاويه وه هه لده قولين كه من نه مده ديتن، به لام دا يى پيش نه و ناراحه تيانه ي نه م دوا ييه هه ميشه ده يگوت كه چاوه كاني به چاوى ئاسكي ده چن، له به رته وه ي كه من ئاسكم نه دييوو نه مده زاني مه به ستي چييه و بو وا ده لي، له وه ي زياتر كه ده مديت چاوه كاني يه كجار زور ره ش و گه وره و خه والوون. پيم وابى نه وه ده مى

وابوو - ئېستاش كەمو زۆر ھەروان - ھەر لاوئىكى دوور لە ئەقېن و دلدارى كە تەماشاي ھەر كەسئىكى دەكرد ئەو بەدوای ژنیدا دەگەر، و ھەر كچئىكىش كە سەبىرى ھەر لاوئىكى دەكرد ئەوئىش ھەرچا بەھەوای ئەگەرى ھاوسەرىتەيە دەروانىيە، چونكە ھەلبئاردين دەزگيران بۆكچان دەگۆرئيدا نەبوو - شوو نەكردن بەلاوى داواكار ئەستەم و گران بوو بە ئەندازەى ريسوايى و نابروو چوونئى بوو.

بەھەر حال يادەو ھەرى دوانى روئىشتوو و بەسەرچوو ھېشتا ھەر گەرم و زىندوو بوو كە دوانى دى يادەو ھەرى تازەيان بنیات دەنا و ژيانئىكى پر جۆش و پر كەف و كوئيان دادەنا... و ژيان لە كاردا بوو، و ھەست و نەست و ئەوين و دلدارى ھەر زىندوو بوون و نەمردبوون. گەرمى دلئى دوانى بئىچارە بوو كە چراى ژيانان كوژابۆو، بەلام كورەى ژيان ھەروا لە لرفەلرف و جۆش و كلپەى خۆيدا بوو و لە سووتەمەنيە دەگەر او داواى سووتەمەنيە دەكرد - و سووتەمەنيش ئامادەبوو: سووتەمەنى ژيان لە ھەموو لايەنيكەو ھەر لاو ھەروا كان بوون: لاو ھەروا، لە لايەكەو ھەم مايەى بەختيارى بوون و ھەم مايەى تازار و ناراحەتى، لە ولاشەو ھەم قۆل و بازووى دەولتەن و ھەم قۆل و بازوو شكينى دەولت... لاو ھەتى ھېشتا رەنگ و رواژاى تاوانى لئى نەنيشتبوو. بەلئى، ھەر ئەو لاوانە بوون ھەر ئەوانە كە لەو دەورەبەرە بچكۆلانەيدا، و لە شوئىنانى ديكەى وەك ئيرە، ئەگەر جوان و لەبار بانايە ئەو وەك ئەسپى رەسەنيان رەفتار دەكرد، بەخۆيان دادەھاتن و بە بەردەمى مالاندا رادەبردن يا شەوانە بە كۆلاناندا دەگەر، و گۆراننيان دەگوتن، خۆ ئەگەر جوانو ھەم ماينيش بانايە ئەو دايكەكانيان و ھەر داخۆيان دەدان و دەبانەردنە ھەمام و سەمەنى لئىنان و خەنەبەندانان، و ئيديكەش چاويان دەگير، تا سەرەنجام مامۆزنيك يا پورئىكيان لئى پەيدا دەبوو، تا سەبىرى ددانئى ((جوانوان)) بكات.

راستىيەكەشى دەگەل ھەموو ئەمانەشدا، ئەو لاوانە چەند جوانن! كە لەسەر تاپاي ژيان و بوونيانەو ھەم ئوميد و ھيوا و ئاوات و ھەز و خۆزگە ھەلدەقوئى. و ئەوانەش چەند ناشيرن و قيزەوونن كە سەر تاپايان ھەر شەراخچووى و ئاوميدى و مەرگيان لئىدەبارى. ئى باشە دەبئى مەبەست چ بئى. خۆ ئەگەر مەبەست ھەر تەنيا مەرگ بيت ژيان لە شەراخچووى بەولاو ھىچى ديكەى لئى نايەتە دى، جا لەبەر ئەو ھەر ساتئىكى ژيان گوناه ئاوەرە، و گوناهيش خودى ژيانە، و ژيانئىش مەرگ نيبە. ھەركاتئى مەبەستى ژيان مردن بيت دەبئى ژيان بكوژئى،

چاكترين ربي كوشتنى ژيانئىش كوشتنى لاوانە: كاتئى لاو ھەروا كان بكوژئىن، ئيدى تازە پئىكەن لە ئارادا نامئىنئى و بار دەكا، و ھەست و سۆزەكانئىش ھەموو روو لە ئامانچئىكى ديكە دەكەن كە ئامانچى لاو ھەروا كان نيبە: زۆر ھەن پەيرەوى ئەم فەلسەفەيە دەكەن: بە بيانووى تازە كەردنەو ھەروا كەردنەو ھەرى ژيانەو ھەرى بپريارى كوشتنى لاوان دەدەن. بەلام لەبەر ئەو ھەرى كارە و ھىچ كارئىكى دى بەبئى ھەبوونى لاوان ئەنجام نادرى، دئىن بە بەلئىن و قسەى لووس و پووسەو ھەروا لاوانە لەرئىچكەى لاو ھەروا لاو دەدەن و ھەلئىان دەفريوئىنن و لاوان بەدەستى لاوان بە كوشت دەدەن، بەدەستى نەزانين، يا ھەر بەھەستە سروشتيە لەرئى لاو ھەروا سروشتيەكەى خۆيان. لاو بەقسەى پزىشكان، ھەروەك شمشيرى دوو دەو، لايەك پەندە و لايەك دەماندە. بەلام ھەرچيەك بئى بەبئى بوونى وى كار ناروا، و ژيان بەناچارى ربي بەردەواميە خۆى دەدۆزئىتەو: ئەو و مەليحە و فەيزوللاش نەبن، ھەزاران ئەو و مەليحە و فەيزوللاش دى...

پيشان فەيزوللاش نيشانەى دەگرت و وەك مئيشەكەرە يا زەنگەسوورە گەورەكان، راست خۆى بە ناو ھەر راستى نيوچەوانى ((مەبەستەكە)) دى دادەدا... كئىزو وئىز بوو ببوو پەپوولەيەك بئى پەروا خۆى بەگري ئاگرى شەمدا دەدا - بەلام نا، لە شەم نزيك دەبوو، و ھەروا لەجئى خۆيەو دەچەقى... ئىستا دئىت و لەسەر ھەردوو ئەژنويان، لەبەر دەستى دايى، بەرامبەر بابەگيانى دادەنيشئى و زۆر بەشەرمئىكى تايبەتئىيەو ھەرى بەردەداتەو، سەيرەكە لەو ھەروا دايى تازە دئى و زۆر لايەنى و پئىكچوونى ئەو و كاكەى دەدۆزئىتەو - ئەو شتانەى كە من نايانينم، لەو زياتر كە كاكەش سوورو سپى بوو. بابەگيان دەلئى خودا تەمەنى درئىزكا، لە خۆشى و ناخۆشياندا، لەشپن و شاياندا بەجئى نەھيشتووين و ھەر دەگەلماندا بوو - ھەرچەندە ئيمە شاييمان ھەرنەبوو! دئىت و تاوئىك دادەنيشئىت. كاتئى كە ھەلدەستئى بپروا لە دالانەكئىر دەگەرئىتەو، بئى ئەو ھەرى رووى دەمى لە كەسئىكى تايبەتى بئى دەلئى: ((كارئىك، شتئىكتان نيبە؟)) ئەو قسەيەى دەگەل ھەرسئىكمانە. من سەبىرئىكى دايى دەكەم، ھەروا ناراحەت و پەريشانە؛ ئەو جا بە مەليحە، كە سوور ھەلدەگەرئى و لايەكى لەچكەكەى بەددانى دەگرئى. (رۆژانئى دواى مەرگى كاكەى و ئەو ماو ھەيش كە بابەگيان لە مائئى بوو ھەروا بوو. بەرەبەرى چئىشتەنگاوى پەيدا دەبوو و گوشتئى ناو دەستەسپەرەكەى لەبەر دەمى دەركى پاشخانئى دادەنا، و دەيگوت: ((گوشتئىكى چاكيان ھىتابوو بە بازارى، بۆ خۆمانم كرى، گوتم با چارەكئىكىش بۆ ئىو ھەروا بكم... مامە مەشەدى كەمئىكى پارە پئىبوو...)) مەليحە شەرمئىوانە بەمن دەلئى: ((نا - بلئى نا -

زۆر سوپاس)) له كاتيكدا من و فەيزوللا ھىندە لىك دوورن، و فەيزوللا تۆزىك خۆ دىنى و دەبا و دەبھەوى بىر، بەلام دووبارە دەگەرپتەو. ئەگەر بەيانى بى دەلى: ((بۆ نيوەرۆيە چتان ناوى؟)) ئەگەر دواى نيوەرۆش بىت ((قەندىك، چايەك، شتىكتان ناوى؟ بىكېرم و بە شاگردەكەمىدا بنىرمەو)) و من دووبارە بەداىى يا بە مەلىحەى دەلىمەو داخوا چمان ناوى. داىى جارى واىە ھەر لەبن لىوانەو، لەكاتىكدا نقوومى دىناى خۆيەتى دەلى: ((خودا عومرت درىژكات و بەرەكەت دەعومرت كەوى!)) و مەلىحە دەلى - دىسانەو ھەر بەمن - ((نا، زۆر سوپاس. ئەگەر شتىك بوو ئەو ھوسىن لىرەيە)) و ئەو ھەر بەخۆم دەگوت و بەروخسارىكى گوايە رەنجاو، و گرژ، و سورھەلگەرپاوە رووى وەر دەگىر، و چاوەكانى دەگىران، و ھەر بەيەك چاوكىرپان و سەرنجدانى سەرىپى ئەوى ھەردەدى... مەلىحە ئىستا كراسى ھەراو دەبەر دەكات: ھىندى جىي گەورە بوون و وەدەركەوتوون بۆيە ناھەوى لەو ھەى زياتر بىنەجىي ھەز و تاسە. پىش ئەمە كراسى تەسكى دەبەردەكرد تا ئەو جىيانەى كە ئەگەيبوون و گەورە نەبوون وەدەرياغت... بەراستى ژنانىش ئافەرىدەيەكى جىي سەرنج! داىى كراسى بۆ دەدروى. دەو سال و تەمەنەيدا ھەمىشە گىرپانى لە بن برۆيانە: چاوەكانى ھەمىشە تەرن، رەنگە چاوى ناسكىش ھەمىشە ھەروا تەرن، ھەر راست وەك ئەستىرەى ناو ھەرزە ناوى. پىمابوو ئەگەر ئەگەر تۆزىك بە بەرزى بىدوونم يا تەنەت ھەروا بەگالتەو پلارىكى باوئىم وەگىرە دىت. شىو ھەى دەمولەوسى ھەمىشە واىە، گوايە ھەروا بەگالتەو تۆرە بوو. دەگەل ئەمانەشدا ھىچ كاتى نەدەگىر. كاتى كە فەيزوللا دەھات ئەو لىچ و لىوى تىكەدانەو، و پىت وابوو ئىستا دەگىر، بەلام دوايە وەك كەسىك مەتەلەكى ئەنگىوى تىگرتى سەور دەبوو و لالىوى چەپەى دەلەرزى، و دوايە رەش دادەگەرا. فەيزوللاش بە جۆرىك پىدەكەنى كە ھەروەك كارىكى خرابى كردى و چاوەرپى شەرو ھەرايە بى و خۆشەختانە بە پىچەوانىيە ئەو چاوەرپانى، ھەروا بەسەرزەنشۆكەكى قنىات دەھات! زەردىكى دەھاتى و چاوى بەردەدانەو، و سەور و سىي ھەلدەگەرا، بەلام دەگەل ھەموو ئەمانەشدا لەبنەو ھەرا تەماشايەكى ھەردەكرد. فەيزوللا بىرى لە وشە و رستەى ئاشقانە نەدەدەو، خۆ ئەگەر بىرىشى لىكردبايەو ھىچى واى نەبوو وەبىرى بىتەو. بەلام ھەر لەخۆو ئەو ھەى دەزانى كە دە دەموساتى خۆيدا شتىك بلى زۆر لەو رستانە جوانتر بى كە دەپىشدا نامادەى كردوون، و ديارە زۆرىش سادەتر. مەلىحە لەكاتى نامادەيە فەيزوللايدا - يانى كاتىك كە ئەو دادەنىشت - خۆى يەكجار سەرقال دەكرد

بەئىشانەو، زياترىشان بەچىنەو. بەلام زۆرجاران دەتدیت دەستبەردارى كارى دەبوو و لەسەر لاتەنىشتىكى دەكەوت، و يان دە ھەواى، يان دەخەت خەتى بەرەكەيەو رادەما، و كاتى كە بانگت دەكرد و بەئاگات دىنايەو رادەچلەكى - وەك چووتتە دىنايەكى دىبەو؛ ھەر كە گوئى لە قسەى يەكىكى بايە - گىزانە دەپروانى. جارىكىان فەيزوللا ھەروا سەرى ھەلئىنا و تەماشايەكى كە ئەو چايەكەى ھەموو بەسىنگ و بەرۆكى خۆيدا كەرد و سىنگى سووتا. گوئى ((ئوف!)) و فەيزوللا نەزىانى چىكا، و ئەويش بەخەى كراسەكەى گرت و لە سىنگى خۆى كەردەو و بەرەو پىشى تىنوسا، و رووى لەولاي كەرد و داىى لەبنەو ھەرا تەماشايەكى كەردى و خۆشى و ناخۆشى پىكەنى. لەوانەشە تائىستا ئەو ھەست و ئىدراكەى بەتەواوتى لەلا دروست نەبووى بزانى كە داخوا بەراستى خۆشى دەوى يان نا... لەوانەيە ئەو گىزىشى ھەر ھوى ئەو ئەنجامە ناديارە بووت. رەنگە ئەو سلى و شەرمىونىشى ھەر بۆ ئەو قسانەى خەلكى بەگەرپتەو كە دەربارەيان دەكردن؛ ئاخىر دەو سال و تەمەنانەى كچ و كوراندا كە تازە دى يەكتريان خۆش بوى يا بىردەكەنەو كە دەبى دەزگىران و گراوئىيان ھەبىت ھەر كە دەگەنە عاستى يەكتر دەلەرزى. ھەربۆيەشە فەيزوللا كە ئىمەى بە لاگرى خۆى دەزانى پىي ناخۆش بوو. چونكە ئەو شتەى كە دەبوو بە رىچكەى سروشتى خۆيدا برۆات و گەورە بىت و پىبگات و ئىستا شتى دەستكردى ھاتۆتە ناوى - بە لاگرى، بەپارە، بە سوپاس، پىس بوو. كى دەزانى. دەوناویدا وەك ھەر كچىكى - يا ھەر دوو سى كچىكى كە پىكەو بەرپىدە دەرۆن و تووشى لاوىكى دەبن و تىدەپەرن و كە تىشەپەرن وردە كەنى و وردە نازان دەكەن. ئەويش ھەروا نىيە، فەيزوللا ھىشتا نەگەيوەتە دەركى ھەسارى. نەرمە خەندىكى دىتى. دە زۆر كاتاندا تا فەيزوللا دەگاتە بەردەركى، وەك پال بە دوگمەيەكى ناديارەو بنى، لە پەنجەرەپرا سەرىكى خوار دەكاتەو، كۆلمەكانى سەور ھەلدەگەرن، و ھەركە دىتە ژوور و چاوى بە مەلىحەى دەكەوى ئەويش ھەروەك دەزگايەكى ئەلىكترۆنىكى دە دەروونىدا بىت سەور دەبىتەو... لەوانەشە فەيزوللا ئەو قوناغەى دلەراوكى و پەرىشانى و ھەوتبوون و ناارامىيە تىپەراندەى كە مەلىحە ئەو تازە خەرىكە تىدەكەوى. و ئەمەش قوناغىكە كە ئاگرەكەى ھەلايساوە و لىك دوورى و داپرانەكانى ھەر نەيسە كە ناتوانى بى مەرىتەو ھەموشى كات، بەلكە ھەر بەتىن و تاو و گەرمترىشى دەكات. بە ھەر حال ئەوئىندار شتگەلىكى ھەن كە دەيەوى بەجىيەكى گونجاو و لەبار و دلئىيان بسپىر و ھەر كە سپاردنىشى ئىدى ئەو ھەركە دىكەى لە بەرامبەردا بىر

دهدا: دهبي بير له شهسپاردهي هاويهش بکاتهوه و لبي زياد بکات و همموي پيکهوه به ناکام بگهيه ني...

* * *

تيستا ئيدي شهوه گهوره بووم، به قسه ي دابي ((په رم دهر داوه)) تيستا وهك جارن نيبه. پيشان حوسيني كوري ((ته كبر عه جه مي بووم؛ ماوه يه كي دي حوسين، و تينجا حوسيني كوري مامه مه شه دي و پوره گولبه هاري و براي داده مه ليحه ي. تيستا ئيدي غه مي له ياري و له گه مه داپراني ناخوم، له بهر شهوي كه سه رده مي جارن نيبه و تيستا به خوم راده په رموم و ده بي خوم لي لادهن؛ تيستا ئيدي وهك جارن كه سه به ردم تيناگري و كه سه كلوم لي نافرپني، يا تقورچم ليناگري، يا ناماقوليه م به رامبه ر ناكات و زارم لي بانادات و هه ليته. هه ميشه هه روايه؛ به قسه ي دابي، دووره زييد، سه كي غه ريبه ته نانه ته ده گه ل سه كي له خوي بچووك تريشدا كلكي ده گه لوزي دهن ي و هه لدي و دوور ده كه ويته وه. تيستا ئيدي ده گه ل ده ورو به ريده شه منيش هه م. تيستا ياري و گالته و گه مه كامان گوراو؛ دواتر يش هه ر گوراوه، و ئيدي ده ستي روژ كه له هه موو لايانرا جووته ي زه مانه م وه كه له كي ده كه وت- و نازاره كه يم زور به توندي و به زياده وه شه هه ستر كرد. له لبه ته شه وه شه بلتم كه شه ياري يانه بوونيان زياتر توند و تول كردم و له مه مه كه ياندا... خه لكي چون هه روان: هه نديك هه ن به رده وام به گلگه و گازانده، و هه نديكي ديكه هه ن به گويره ي كات و شوين و بارودوخ جار جار به گلگه يي و جار جار هه رازين. خه لكي زياتر داخ و كه سه ري رابردو ده خون. به لام كه سانكي وهك حاجي سه عدوللا و حاجي عه زيز كه بازار يان گه رم بوو و به رامبه ر تيستا و تاينده به رچاو و دل روون بوون هه رگيز ناوريان له رابردو نه ده دايه وه و غه ميان نه بوو: ((هه ر له و روژه وه ي چاوم كرد وته وه خوا ليخوشبوي دايكم هه ميشه له سه ر يه ك تاكه شايي پوولي روژانه هه راي بو)). دابي تيستا هيورتر بوته وه؛ عاليه و كاكه هه روا و هه رده م هه ر لاون: به جحيلي چوون، و هه رواش به و شيويه، جحيل و جوان و بيگوناوه. ده بير و خه يالي مندالانه ي مه دا و له ياد و بير و ميشك و هه ستي دابي و بابه گيانيدا ماونه ته وه، تا ورده ورده رهنغيان كال ده بيته وه و له راستيه وه ده بنه خه يال و له خه يالي شه وه ده بنه ياد و بيره وه ري و تا ده بنه وه خه ياليكي لي ل و پيل و شه و جا نادييار، و وهك شوخ و شه نگ و پاله واني شه فسنان ده ته پوتوزي و نبوونيدا و نده بن- بي رهنك و روخسار

و، به هه زاران سيماو روخساره وه به ژماره ي شه و سه رو روو و رهنك و رواژايانه ي ده داستاناندا به شيويه جياجيا خو ده نوين و ده ويده به ژماره ي شه و كه سانه ي كه شه داستانانه ده خوينه وه و ده بيسن و شه و وينانه ي كه ده داستانه كاندا دينه به رچاو ان پيشوازيان ليده كريت... له ولايه نه وه كه داخوا من و مه ليحه چ وينه يه كي شه وان به منداله كامان پيشانده ين و چونيان بي بناسين و خه لكي شاري چونا و چون باس و خوا سي شه مانه سينه به سينه و پشتاويشت، به نه وه ي داهاتوو ده گه يه نن. دابي ناوه ناوه پاشخاني بيروميشكي خوي ده ته كيني، و ياده كوئه كان، وينه ي كاكه و عاليه ي، كارنامه و كراس و ده ريبي كاكه ي (كه له راستيدا ئي بابه گياني بوون) و ورده و پرده ي عاليه ي كه له سارداويدا له يه غداني ده رديني؛ ماوه يه كي ته و او يان وه به ر باي ده دا، ده گه ل يادو بيره وه ريبه كاندا، په لكه گوله وشكه كان به په ره گولي ته رو تازه ي بوخوش ده گوري و پيشان ورده كاته وه و كولا ن به كولا ئي سه رده مي رابردو به ناله و هاواره كاني خويه وه به دواي ده نكي كاكه و عاليه ي ده كه وي و بانغيان ده كاته وه و به و لاوانده وه نه گبه تيانه ي خوي ياديكم له يادي رابردوي شه و رو يوانه بير دينته وه، و هه روهك مندالان تيمه ده باوه شه دهن ي، و ده گه ل ياد و بيره وه ريبه كاني خويده ده مانباته وه روژاني دويني رابردوو- خه والوو، په ريشان، و ماندوو... و ده باوه شي دايبدا، شه ستيان ده بيسن... شه ستيه كان نه مردوون... ناسماني ده ستي ده روونم روونك و گه ش و سامال و پاك و بيگه رده.

ماويه كه پوره فاتم ده قساندا بي شه وي چ ناماژه يه كه به فه يزوللاي بکات ده لي: ((ماره ييه جووته لاوانيان هه ر له ناسمانيوه بريون)) له وانه شه شه راست بكا، به لام شه وه وهك قسه ده ناماژه ي دوو ناموزاياندا بگوتري، هه رچه نده به تاينزاي (مه زه هب) ناشقان ده بي شه و كاره له جيبه كي ديكه ي جيا له ناسمان، هه ر له سه ر زه وي، جا له كه نار چوميك، يا له پال كيويك، يا بيابانيكدا، شه نجام بدر ي- به لاني كه مه وه زوران هه روايان كردوه. دابي ده ناماژه كه ده گه يي- ماويه كه هه ستي پيكردوه، له سه ره تاوه - و كاره كه به ده نكيكي په سه ندانه وه ده گه ل بابه گيانيدا و زور به ساديه يه وه، له پشتگيريه فه يزوللاي، بي شه وي ناويشي يني- و هه روه ها به رزه مانه نديه خه لكي شاريش- دينته گوري و شه وه شه ده لي: ((من بو خوم ده حه ماميما روانيوه و سه رنجم داوه، شه وي شه زه ليل مردانه و هاو ناخوره كانيان ده ليين همموي درويه- سونني كلكيان نيبه)).

بابه گيان بى ئىختيار پېدەكەنى ۋە دەلى بە شېۋەيكە بە پورە فاتمى بلى كە من چ قسەم نېن، فەيزوللا لاۋىكى تا بلى زۆر چاك و پياوانە، چ جياوازىيە گيان دەگەل ھوسىنىدا نېيە، ئىمە ئەومان لە جىيە مەمەدى دانائە، بەلام ئىستا ھەر بەو يەكان دەردوۋەى نا. با ماۋەيكە تىپەرى... .

ئەو دەم لەبەرچو. ھەر كە گىژاۋى دەروۋنى كەمىك دامركايەۋە دايى لەلايەكى دىيەۋەى دەست بە ناراحەتتەيە كەدەۋە: لەو لايەۋە كە ئىدى چاۋى بەرايى نادات مائەكەى لەسەر رىي دەزگاي ئەو پىساۋەى بېنى (كەلايى رەجەبى دەگوت)، ھەر كە ئەو سەرۋچاۋە ناقلانەي خودى كەلايى خۆى، دەبىنى ۋ گۆيى لە دەنگ و سەداى مەستانەى مشتەرىيەكانى دەبىت چىن چىن كۆشتى بەردەدات. دىاربوۋەك ئىستا كە تىيەكەم مەبەستىكى دىكەشى ھەبو: دەبىست لە ((منداڵەكان)) نىزىكتە بىتەۋە. ئىستا لە نىك ((كانى مېر)) ھەبىن. بە تەنىشت گۆرستانى غەربانەۋە، دە خانوۋىكى دايىن، ۋەك ھەمان خانوۋى پىشۋو، ھەراۋ و چەند ژورور و پاشخان و دالانىكى ۋەك دالانى ئەۋەى دى و ھەسارىكى بچكۆلانە، روو بە باكور. بەلام ھارۋىكانى يارىم لەكىس نەچۈن، زۆربەيان لە قوتانجانە دەبىنم. دايى لە چوار دەۋرى گۆرى كاكە و عاليەى پەرزىنىكى بە دارانى ھەلبەستوۋە — ھەر بۆ خۆى... زۆربەى كاتەكانى خۆى بە سواغدانى گۆرەكان و دەۋرەپانەۋە بەسەردەبات. گۆرەكان چۆن بوون، ھەراۋ ۋەك خۇيانن. ((گولە تۆت بۆ كاكە و عاليەى كرىۋە)) — ((ئەمەن ئەۋرۆ نەپىزۇم، گولەكانى عاليە و كاكەت ئاۋدان)) ئەمانە ھەموۋ راپرسىكىن لەمەن و مەلىحەيان دەكات، بەو ھالەۋە ئىمە ھەموۋ رۆزى، ئەگەر نا رۆزىك نا رۆزىك سەرىكىان ھەر لىدەدەبىن... چەند خۆشە مەرۋى بىرىك دەمىشكى خۇيدا پەرۋەردە بىكات و گەۋرەى بىكات و شەيداي بىت- رۆمان نووسان لەو بابەتانەن، گوايە كە پەرۋەردەى ئەوانە سەرەنجام رۆزىك بە ئاكام دەكات و گەلاۋ گول و بەرومىۋە دەدات. بەلام ئەوانەى ۋەك دايى ھەراۋى چاۋىنى ئاكامى كارەكانىان تەنيا بە خاترى دل، و بەخاترى خودى بىرەكەيە كە بەدايدا دەچن، و بىرۆكەكە ھەراۋ بى گۆيدانە سەرۋەخت و زەمانە، داۋا لە خاۋەنەكەى دەكات تا لەجىياتى ئەۋەى بە شېۋەى خەيالىك دەركەۋىتەۋە دە خەيالىكى ونبوۋى روۋتدا مل دەنى ۋ لە تەپوتۇز و تەمى گوماندا شېۋە دەگرى.

ئىستا دايى لە جىياتى ئەۋەى لەبەر دەركى مالى پورە فاتمى دانىشى دەچتە سەر كانىيە و لەۋى دەگەل ژاندا دەردە دليە دەكا. جاروبارەش سەر لە دراۋسى كۆنەكان دەداتەۋە؛ ئەۋانىش دىن- قىسپى كۆرى

پرسە و فاتىحايانە، و بۆ كۆژراۋ و لە سىدارە دراۋان، ۋەك دايكىكى زگ سوتاو، لەناخى دل و دەروۋن و ھەناۋىەۋە بۆ وانىش دەگرى.

رۆزىكىان دوو كۆتر ھاتن و لەسەر چوارچىۋەى پەنجەرەى نىشتەنەۋە. ھىشتا بەتەۋاۋەتى خۇيان نەگرتبو؛ بۆ راگرتنى پارسەنگى خۇيان كەمىكىان بالەفەرە كرد و باليان پىنكدادان- دوو كۆترى جوان. دايى ھەر كە ئەۋانى دىت شىت بو؛ لە سىنگى خۇيدا، و ۋەك ئەۋەى منداڵەكەى بى تاگادارى لە سەفەرىكى دوورەۋە ھاتىتەۋە مالى گوتى: ((خۋايە بە قوربانت بىم- ۋەرە، ۋەرە، كۆرپەكەم!)) تا ئىمە تەكانماندا كۆترەكان باليان لىكدان و رۆشنتن. دايى پرواى ۋابوۋ ئەۋە گيانى كاكە و عاليە بوون، و بە توندى بەسەر مەن و مەلىحەيدا شىراند، كە بۆچى زوۋ رانەپەرىۋىن و پەنجەرەكەمان نەكردۋتەۋە- يان بۆچى پەنجەرەكەمان داخستوۋە؟ دەگەل ئەۋەشدا كە بۆ خۆى پەنجەرەكەى داخستبو. ئەو شەۋە ھەلۋاى دروستكرد. لە مەلا ھەسەنى پرسى داخا دەبى ئەۋانە گيانى منداڵەكان بوون؟ مەلا ھەسەن گوتى: ((بەلى... باشە — بەلام... بەلى- دوورنىيە... بۆ ناي؟ ھەموۋ شىتەك لە قودرەتى زاتى بارى تەعالا دەۋەشىتەۋە و دەبى. سوپاس بۆ خوا پاك و بىگوناھ بوون... بەلى، لەۋانەيە؛ ئىنشاللا ھەردوۋىكىان بەھەشتىن!)) ھەردەۋە دەمانەى كە گىژاۋى دەروۋنى دايى ھىۋر بۆۋە دەنگى فەيزوللا لەناۋ دەنگى ئەۋە لاۋانەى شەۋانى مانگەشە و بەكوچە و كۆلاناندا دەگەپان و گۆرانىيان دەگوتن جىادەكردەۋە دەمناسىيەۋە. لاۋەكان كە بە كۆلاناندا دەھاتنە خوارى و گۆرانىيان دەگوتن گراۋىيە راستەقىنە يا خەيالىيەكانىان بەناۋى خۇيانەۋە يا بە ئامازە دە گۆرانىيەكانىاندا دەگوتن. ئايا ئەۋە ئاۋاز و دەنگ و گۆرانى و شەۋگەپانەش جۆرىك تىپرامان بوون- بىر كەردەۋە بوون لەخۇ؟. ئەۋە چۆن بو، لەلايەكەۋە برسىيەتى و رەنج و ترس و لەرز لە ھەر چوارلاۋە دەۋرى خەلكى تەنىبوۋ كەچى ئاۋاشيان دەگوتن؟ ئايا ھەر بەراستىيان دەگوتن؟ ئايا ئەۋانە ھەر بەراستى دەركەۋتنى گيان بوون يا شتگەلىك بوون ھەراۋ لەخۇرا خوۋ يان پىۋە گىراۋو و لەخۇرا روۋيان دەدا، ھەرۋەك تەزىيخ بادان و جگەرەكىشان و دوۋكەل بەباكردى؟ راستە ئەگەر لەلايەكەۋە سەيركەين بۆشايەكى ھەراۋ ھەبو، بەلام شتگەلىكى دىكەى زۆرتىش ھەبوون كە ئەۋە بۆشايەيان پەردەكردەۋە: سەرما، برسىيەتى، نەخۇشى، و ترس لە زۆردارى و ملھورىە... لەبەر ئەۋە گيان لە كۆپە دەركەۋتبايە؟ قسەى ھىچ و پوچ و خورافە پەرسىتى و پەناۋەرنە بەر نۇشتە و كىشتەكان باۋى بوو و تواناى بەرفراوانترى دەبەردەستاندا بوو. دەۋ بارانەدا ((دەۋلەت)) بە قوتانجانە و بەخۇشى و ناخۇشىيەۋە يارمەتى خەلكى دەدا: نامادەبوۋ تا ئەۋە ژيانە ھەر ئاۋا درىزتر كاتەۋە و ئەۋە رەنج و ترس و لەرزانەش بەھىزو توندوتىزتر كات؟ ئايا ئەۋانەش ھەراۋ كە دوايى

گوتران خورافاتى تازه بوون كه مهبست له هاندانيان بى هيز كردنى خه لگ و ملهوپر كردنى زياترى ((دهولت)) بو؟ داخوا مهبست له وانه نهو بوو كه هر له نه مير له شكره وه تا نه بولفته تح خان هم مو هره كه جارن خه لگه كه بدوشن و ((نه بولفته تح خان)) انى ديكه بو ((دهولت)) ي زياد كن...؟

بابه گيان و دايى نازام، به لام من دنگى فەيزوللام دهنپوه واندا دستنیشان ده كرد. ده گوت- جوانيشى ده گوت نهو شيعره ي هه لئيده بزارد جوان بوو:

((سه د وه ستاي بينن له كويه هه ستاي موسلى و شه ستى شنبويه

كراستىكى له گوله ليمويه بدروون له بو چاو هه لويه))

دوايى وه كه به وهش دلئى هر دانه كه وي:

((ستيسه د وه ستا له ده ريازى شه ستى موسلى و چلى شيرازى

كراستىكى له په لگه پيازى بين بدروون بو بو كه نازى))

خوا بوى دابووم، هه ركاتى بمويستبايه مه ليحه ي توپه كه م زور ساده و ساكارانه ده مگوت:

((داده ي بوو كه نازى بى زه مه ت چايه كم بو تيكه!)).

* * *

پشوى هاوينان هه روا ديئ و راده برى و دووباره ديئ وه... نه مسال دواين سالمانه. نزيكبوونه وه ي پشوى هاوينان ته نانه ت كومه له دورگه كانى كه لله ي مه جووديش كهش و هه وايه كى ديكه يان تيده گهرا، و وهك دورگه كانى سببك و هاوايى ناسمانى ساف ده بوو. گه روى جه نايى تاج به خش كه ده تگوت نه ژنوى كه له بابى لارى جانيه كه ميگ تيزيه گوشه كه ي له ده ست ده دات و سارديه چاوه ره شه زيته كانى كه ده لئى چارى بزىن كه ميگ دينه خوارى، و سه ره له رزوكه كه ي به رپوه به ريش شتيكه به سه ر راوه شاندى ته سپى پيش قه تارى ده چى، كه ده گه ل هه ر بزواتيكي دنگى سه ده ها زهنگوله ي خوش تاواز به هه وايدا په خش و بلاؤ ده كاته وه. دنگى زهنگى قوتابخانه ناسكى و خوشييه كى پيئوه دياره و خشته كانى روپوشى پوله كان رهنگ و روويه كى دژستانه تريان به خوزه گرتوه و ته وقاته كانى جه نايى تاج به خش و به رپوه به نر مونيانى و نه وازشيان ليند هبارى، و ((جا شه كه ر)) گه ليكى كه به رپوه به رى هه روا بو خوشيه ده يكر دنه ديارى زور جوان و خنجيله و ژيكه له ده هاتنه به رچاو- هه ر

راست وهك جا شوله يه كى يهك روزه؛ و نهو تووانه ي كه مه لا ناوره همان ده پوئيندا ده يقرتاندى پولى پر ده كرد له بون و به رامه ي خوى؛ و چارى چه يى جه نايى (كوشا) كه فه راشه و وانه ي ژميره ي پولى چواره م ده لئيه وه و قوتابخانه تا ئيستا نه يتوانيه به وه زاره تى په روه ردى به سلئنى كه خوئنده وار نييه و وانه ش ده لئيه وه، له پر ده كه ويته بارىكى واوه كه ده گه ل مه ستيه چاوى خوش روپياني نيو نه فساناندا خوى راده نى- مه سه له كه مه سه له ي پيكه نيني دايى و گه رموگورى مال و ژياني خوش نه بوو؛ به لگه مه سه له كه نهو بوو كه ئيدى نازاد بووين، و نهو جا ده م چوم و شو و دهشت و ده ر، و كوچه و كولان و بازار، و هه لماتين، و سه گ راوانان- شار و دهشت و ده رونه گوڤه پاني زرمه زله و رمبازينى ئيمه ...

جه نايى مه جوودى تاريك بوو دوو ژيى زياتر نه بوو (چه شنى دوو تار يا دووتا): نهو دوو ژيانه شى قورئان و وانه ي فارسى بوون- وانه ي فارسى پولى يه كه م. به لام له م دوو لايه نانه وه تا بلئى كوك بوو: يه كه مياني به زه برى شوله داران فير بيوو و به پارهى ده خوئنده وه، دووه ميشياني بى ماموستا فير بيوو و به زه برى شوله داران ده گوت وه. كرئى كارىكى به ويژدان بوو- پوله كه ي پشيله شوڤنه ده كرد و وانه كه ي هه لئنه ده كردوزاند؛ هه رچى له كاره كه ي وه چنگ كه وتبايه خه رچى ده كرد، و هه موو ده سكه وته كه شى مشتبه به هئيه كى ميراتى بوو. جار جاره ش واده بوو به منداله كانى ده گوت ((دهوران وه كه ن)) نهو ه شى نهو كاتانه بوو كه بو خوشى ((دهور)) ي ده كردنه وه: داده نيشت و به كلاؤ وه- چونكه كلاؤى په هله وى و دوايى به كلاؤى شاپكاوه قورئان خوئندن چاك نه بوو- ((خه تمى قورئان)) يى بوو موسولمانان ده كرد و دوايى ته واو بوونى، خه تمه كه ي هه ديه ي روحى مردوى نه وانه ده كرد وه كه بوى خوئندون: ((هديه و تحفه الى روح...)) له سه رو به ر كردنى وانه ي فارسيدا ((ده ستىكى بالا)) ي زور چاكى هه بوو؛ به چه ند دارانى بوو چوبايه سه رى دريغى نه ده كرد و ده ميئشكى مندالائى ده ناخنى.

مه لا عه بدورپه همان نهو هه رتوويشى ده قرتاند- و به تاييه تى توو كوله كه- و قسه ي هه ره خوشيشى ((گوسه گ)) و ((بوى خه لا)) يه بوو كه به هه ردوو لاياندا مه به ستى بون ناخوشيه پوله كه ي بوو. دهو جوڤه كاتانه دا سه ره له قيوه كه ي باده دا و برؤى تيكده نان، و ده يگوت: ((بون خه لا)) و لامى خه لايه كه ي به قورسى ده گوت: ((خه للا)) نهو ه ش كاتىكى كه بونه كه كه سكونتربايه. ئيملاي له شتى زور قورس بيده كردين و ده بايه له به ريشى كه ين.

جەنابى تاج بەخش بەدوو سەرە ئاگر پەرست بوو. لەوانەش بوو پەرستنى يەكەمى پاساوى پەرستنى دوو دەمى بداتەوه، لە روالەتدا وادياربوو: يەكجار زۆر متووى پەنا مەقالەكەى ئاورى بوو، و يەكجار زۆرىش پەرىشان و سوتاوى گەورەى و شكۆمەنديە ئيرانى سەردەمى ساسانيان بوو، خو ئەگەر بۆى كرابايە ھەر ھەلىكى وەچنگ كەوتبايە سەرىكى لە قوتابخانە ھەلدینا و خوێ دەگەياندەوه شانۆ نامەى كيشى گەورە بۆ مەرگى يەزدگوردى كز و مات و غەمبار دەبوو.

لەدواى ھەمووان جەنابى مامۆستا كۆشا بوو كە فەراش بوو و ژميرەشى دەگوتەوه: شەوى پرسیار و رايەتەکانیان بۆ ھەل دەکرد و ئەويش بەيانى دەھات بەمەى دەگوتەوه.

ئەوانە مامۆستا گەليک بوون وەك شوانان كە رەگەل مێگەلى دەكەون، ئەوانيش ئاوا رەگەلەمە دەكەوتن. پۆل بە پۆل، قوناق بە قوناق، تا سەرەنجام دەيانگەياندينە ((مەيدانى حەيوانان)) جا بەگوێرەى بارودۆخ يا بۆخۆيان دەگەرانەوه يا ئەوانيش دەگەلەمەدا دەمانەوه. تەنيا جەنابى مامۆستا مەھمودى نەبى كە ھەميشە لەجىبى خوێ و لە ھەمان شوێندا و سالانتيكى دوور و دريژ بوو لەوجيەى خۇيدا چەقبيو — ھەرەك خاوەن ئوتيل، ھەرەك خەلكى ھەمەجۆرە بوون دەھاتن و دەپۆيشتن و ئەو ھەر لەجىبى خوێ بوو — تا دوا رۆژانى تەمەنیشى ھەر لەوجيەمايەوه... بەرپۆبەر ھەميشە ھەر خەرىكى ئەندازە گرتن و برينى شوترەكە داران بوو، بۆ سەردانى ھەندىك لە پۆلەكان — تەنيا پۆلى مامۆستا مەھمودى نەبى — لەبەر وانە و زانست تاخينەميشكى مندالان ئەدەپپۆرپايە سەرھىچى دى. لەپيشدا شوترەكەكەى ھەلدەسەنگاند و سەرە بارىك و ئەستورەكەى ديارى دەکرد و بارە ئەستورەكەى دە مستى دەگرت و بە شپۆبەكەى ئاسۆيى رايەدەگرت، ئەگەر شل و پەل بايە و خواربايەوه، ئەو تەوجيەى كە راست رادەوہستا دەپريەوه، تا واى ليدەكرد خواربوونەوهى نەمىنى و داريكى لە دەستاخوشى لپپەيدا دەبوو. جەنابى مامۆستا مەھمودى دەگەل وەرگيپران و ليكدانەوهى قورئانيدا نەبوو. دەيگوت — لەوانەش بوو راست بكا — ھيئەدە بەسە ھەر سەرو ژيړيک^(۱) ويك كەون جاوەرە سەيرى چ بەلا و ھەراو ھۆريا و ئالۆزيبەكەى گەورەى لى پەيدا دەبى و چ گوناھيكي گەورەى بەچاويەويە.

كاتى لە وەزارەتى پەروردەوه ((ئاياتى ھەلبژاردە)) چاپ و بلاوكرانەوهو سەرەنجام گەينە شارەكەى ئيمە سەرىكى راوہشان و ئەستەغفەروللايەكى بەزاريدا ھات. گوتى بۆ خۇتان بيخويننەوه، ئيمە ھيشتا نەبالقن چتان لەسەر نيبە، كەچى ئيواشيان تيدابوو بالق. ھەرچۆنك بوو ئىدى ئەو، ئەو گوناھى نەھينايە ئەستۆى خوێ، و كاتى دەرسيش كەلىي دەپرسينەوه، ھەر كە ((يا ايھا الذين آمنوا)) مان دەخويندەوهو دابەدواى ئەودا دەمانگوت ((ئەى ئەو كەسانەى باوہرتان ھيئاوہ)) ئەو چاوە شينەكانى زەق دەگردنەوه، ھەرەك گوناھيكي گەورە كرابى و ھەلەيەكى گەورە روويابى، ھەرچەندە ھيشتا بەريار نەبووين و چمان لەسەرنەبوو...، و ((سەر)) و ((ژيړ)) مان لە يەكتر جيا نەدەگردەوه.

دەنگى زەنگى تيبكەل و پيەكەل و ھارەى زەنگى ديىرى فەلان، كە ھەرگيز نە ديتبومان و نەبيستبومان دەبايە بزائين لە چ كانزا و چ فلزتيكە كە خەو و خۇراكى لى ھەلگرتبووين و ژيانى تيبكدابووين ((تەركى نووسينەوه)) ش ئەو ھەر ديۆەزمەيەك بوو بە تەنى، بەتايبەتى كاتى كە مامۆستا رقى ھەلدەستا و تورە دەبوو و لە دامينى نووسينەوهكەى دەنووسيبەوه: ((دەجار)) يانى دەبى ھەر ئەو تەركەى كە نووسبوومانەتەوه دەجارى ديشى بنووسينەوه — بەگوێرەى ئەمە، يارى و خەو و ھەسانەوہش ئەو ھەر فت! ھۆى تورەبوونەكەشى لە تەنيا شتيكى بەولاولتەرەو نەبوو: ئەويش ئەوہوو خەلكى بۆ دەست بەئاو گەياندن ئيواران دەچوونە دەم چۆمى و لەويان خۆ بەتال دەکرد. ئيمەى مندالانيش وا بزۆز و ناراحت ھەزمان دەکرد بزائين داخوا مامۆستاكانيش چۆن دادەنيشتن و خۆ بەتال دەكەنەوه، داخوا ھەرەك ئيمە و مانانن يان ئەوان رى و شويى تايبەتى خۆ بەتال كردنى خۇيان ھەيە، كە بەلاى ئيمەو شتيكى سەيربوو. دووراو دوور رادەوہستائين و سەيرمان دەکرد.

خۆ لەبەركردنى خشتەى ليكدان ((جەدوہلى زەرب)) و دابەشكردنیش ئەو ھەر داستانيك بوون بۆ خۇيان... ئەو ناخوشى و دەرە سەريانە ميشكە بچكۆلەكانمانى وا دەگوشين كە حاليان بەكەس نەھيشتبوو. قوتابخانە تەلەيەكى وابوو ھەر كە بيگرتباي بەرەللا بوونت نەبوو، ھەر ھيئەدە بەس بوو رۆژتيكى نەچيبەوہ قوتابخانە كە گورجتيكى سەرو سەكوتى فەراش و پاسەوانى يا لە دوكانى يان لە مالى پەيدا دەبوو تا پەيمان و بەلنيان لە گەورەكەت وەرگرتبايە — ديارە ((بەخشيش)) يش كارى خوێ دەکرد. ئەو رۆژانە ئيمە ئەوہمان بە ستەميكى گەورە دەزانى. مامۆستايە بى چارەو بينەواكان وەك مامۆستاي ئيستا نەبوون كە ھەموو شتيكيان دەوى. بى خۇبادان و بى خۆ ھەلكيشان و لەخۇبايى بوون، ناو و نيشانيان تەنيا و نۆكەرى دەولەت)) بوو — وەسەلام. لەراستيدا ئەو خاكەرايەشيان لەبارى

^(۱) سەرو ژيړ: ((فەتەح و كەسەر)) دوو نيشانەن لە كۆتايى وشەدا لەسەر يا لە بن دوايين پيىتى وشەكەوہ دادەنرين بەگوێرەى پيويست. فەتەح: لە سەروەو — و كەسەر: لەژێرەوہ — وەرگيپران.

زۆر زانیهوه نهبوو؛ راستییبه کهی خاکهراپی نهبوو، ترس و بی جهرگی کهم زانین و تیکهله به دست کورتی و بی غیرهتی بوو که لههبر لهرو لاوازی و بی تووکیه سهری ههلهدابوو. ده قوتابخانه کهی مهدا ماموستایه کی بهناوی ((رووخوش))ی تیدا نهبوو تا دهستان بگریت و کاره کافمان بو ئاسان بکات. ئەوهی ههبوو ههر زۆر و ستم بوو که میتشکی تیکدهداو دهبوو مایهی تورهبوون و لاسارییه. بهلام دهگهله ئەمانهشدا ههمووی ئەوتلهیه به تهنیا خۆی نهبوو- منداله کانیس بوون، و منداله کان بوون که دواپی بیرم کهوتنهوه؛ به وتهیه کی دی ژیاپی ئەم قوئاغهی تهمن، تهنیا روخساری بی گوناھانه و پاکی و دۆستایهتی بی غهله و غهشه. دواپی مانگی شههریوهی () سالی ۱۹۴۱ز. که قوتابخانه کهمان بههاندانی دهستهیه ک خان و بهگله ویران بوو، ههرچهند جاریکی به لای که لاره کهیدا تیدهپهپیم سهروچاوی منداله کانی ماموستا تاج بهخش یا ماموستا مهوردییم، ده عالهمی کاتیش ساردی و توندوتیژی چاوه کانی ماموستا تاج بهخش یا ماموستا مهوردییم، ده عالهمی خهیلدا به نهرمی دههاتنهوه یاد- و ئەمه وینهیه که که ههمیشه یاد دی ده که مهوه و دهیهیمهوه پیش چاوم- ههرهه ک ناوال و دۆستیکی نهخۆش که رنگی روویت به ههلبزپکاوی و زهرد و شیواوییهوه دیوه کهچی کاتی که دهمریت ههر ئەو رنگ و رووهت به جوانترین و شاد و گهشترین رنگ و روو دیتسهوه بهرچاوه.

بهههرحال، ههرچی بوو بیروپروا وابوو که نهزانین خهریک بوو جیپی پی لهق بپی، چونکه قوتابخانه ههبوو. بهلام خهلی ناوچه کهش هیندهیان قوتابخانه لاپهسهند نهبوو: ((های باببه، ئەمن گهره کهمه منداله کهم لهبهردهستی خۆم بی باشتره، رۆژانه سی شایییان پهیداکا، و یارمهتیه کم بدات... قوتابخانه!... تازه چیان فیرده کهن... سروود!)) و ئەم وشهیان چهند به نهفرین و قیژه ونیهوه به سهرزماندا دینا! بهلام دهگهله ههموو ئەمانهشدا منداله کان تهکانیکیان ههردابوو و ((سهواد))یان، له دست میرزا و ئیدیکه هینابوو دهی، و ئیستا ههر مندالینیکی بتگرتبایه دهیتوانی دانیشی و ((سکالانامه)) بو پیریژتان بنوسی، و له سکالانامه ی گهروه کانیس که متر نهی- وه کویهک، یانی هیچ- ههرچهند نازناو و ناو و نیشانه کانیان وه ک میرزا و ئەوانیدی نهدهنووسی: ((حوزوری موسته تابی جهلالهت مهتاب... بهنده کانی ئەجهلی ئە کهرم ههزرتی ئەمیر لهشکری موعهززه م...)).

ههرچهنده داواکاران خۆیان دهخواردوه و لهتاو حال و بالی شاری که خهریک بوو دهبووه کافرستان، داخیان دهخوارد و دل پر که سهربوون- ئەلبهته ههندیکیش بو زالبوونی دهرسی رهمانی بهسهر دهرسی

شهیتانیدا هاوینان منداله کانیان ده نارنده مزگهوتی. مه لایه کانیس لهوهی غافل نهبوون که بهخشکه بی منداله کانیان بنیژه قوتابخانه، گوايه نه که له بهرفیروونی زانستی بهلکه بو دۆزینهوه و ئاشکرا کردنی هیماکانی ((توانای دهولته))ی... .

ئەلبهته ئەودهمی وه ک پیشتر پزیشک نهبوو تا به خهلی رابگا، چ جای ئەوهی که له نهخۆشی پرسی که داخوا دهخوینیتسهوه یان نا و ئەگه دهخوینیتسهوه چ جۆره کتیبیکی دهخوینیتسهوه و اچاکتره فلائه جۆره کتیبان بخوینیتسهوه تا میتشکی بجهسیتسهوه- ئەودهمی هیشتا میتشک نه دۆزرا بوو، یا ئەگه دۆزرا بوو بیشتسهوه نهگهپیوه شاره بچکولانه کهی ئیمه و خهلی هیشتا نهیان کرپیوو. ریچکهی ژیاپی کۆمه لایهتی به ههموو سستییهی خۆیهوه هینده قول نهبوو، ساده و ساکاربوو، وه ک تهنکاویکی داوهستا؛ ئەوهی لهباو بوو خهوی دواپی نانی و پاش نیوه رۆیان و زۆر بلایی و برسییهتی و ئایینزای درۆژانه و دهرویش و سۆفیگهرییهتی بوو. ئەوه سهرباری ریش و پرچی ئالۆز که نهدهشاردانهوه، کاروباری بهدزی و بهنیوه دزیهوهش لهباو بوو و بی رهونهق نهبوو: لهسهه قول و بازوو و بهسهه کلارهوه، و لهین کلارهوه، لهبان شان و لهین بالی مندالاندا جار ههبوو یهک و جاری واش چهند ((نوشته))یه کی چاوهزاری، و ئی لهرز و تا، ئی ترسی... که ههموو ئەوانه ئەهوان پيشاندهدا که تهندروستی میلیلی زۆر چاپووکانه له پیشهروایه و ئەو شتانه جیپی ههموو داو دهزمانیکیان گرتوتهوه. پیشکهوتنی ((تهندروستی)) لیژه، به لای منهوه، له ههموو جیبه کی دیکه ی مهمله کهتی پیشکهوتوتر بوو: ئەگه ((تا))ت لی هاتبایه ئەهونده بهس بوو، کهسیکی بهتاییهتی ئەوانه ی نهفسهیان پاکه- و مه لایه کان، بهتاییهتی سادات که لهوان کهسه نهفسه پاکانه بوون- ههوت جار قول هووله لاتی بخوینی و ههرجاری فویه کی له داوه دهزویکی بکات و دهگهله ههر فوه کی گریه کیش له دهزوه کی دات و دهزوه کهت بهمه چه کی رابهستی-... برۆ ناوو ناچی؛ و ئیدی تایه که وه ک دلۆیه ئاویکی به عهریدا بجیته خواری، و پروا و نهیهتهوه! ((نوشته)) دوغایه کی سی گۆشه ی دوو لایه کسان بوو- که ده پارچه سیمینک و دوايه ده میتویان دهگرت و ئەوجا یا لهسهه کلارهوه یا لهین کلارهوه، یا لهسهه شانی یا راست له ناوه راستی ههردوک قولنجان لهسهه برپه ی پشتی یا لهین ههنگلییان دهرووی، یا جاری وابوو وه ک بازویهندی پالنهوانان له قولی دهکرا. من بو خۆم چهند دانیه کم لهوانه کردنهوه- دیاره کردنهوی ((نوشته)) قهدهغه بوو، چونکه نه ههر ئەهونده که بهتال دهبووه، بهلکه بو ئەو کهسهی که دهشیکردوه ههر خراب بوو. ههر راست وه ک ئەوانه ی که له لای خۆمان بو من و مهلیحهیان کردبوو: جۆره شتیکی بوون وه ک خشته ی کاته کانی هاتوچۆی شه مهنده فه ری، یا خشته ی زیادبوونی کۆمه لگا، به

كۆمەلنىڭ نىشانى ۋە ژمارى. سەرھەرى (+) ۋە (-) ۋە دابەش(+)، ۋە سى گۆشە ۋە چوارگۆشە، ۋە جارى ۋە بادامى ۋە تەنەت بازىنى - بە چەند ژمارە ياكى پىتتىكى نىوانىنە. ئەو نىشانى ۋە پىتانە لە مەكتەبى پىشكى ئەو ((حەكىمانە))دا ھەرىكەت چەكىك بوو دى شەپتانەكان ۋە ھىز ۋە توانايە خراب ۋە بەدھەرەكانىيان، ۋە رايكشەرى توانايى چاكە ۋە ھۆى جىبەجى كىردنى فەرمانەكانى ئەوان بوون دەناۋ گىيان ۋە لەشدا.

شەپت چاك كىردنەۋە بەلپىدانى بوو، ۋە ئەۋەش تەنەيا كارى شەپخان بوو: شەپتى بىنەۋا ۋە بەستەزىمانىيان لە كۆلەگە دەبەست ۋە ۋەرىدەگەرەنە بەلپىدانى، ۋە دەى ناۋى ئەجندان بلى، ۋە خۆ ئەگەر ((توانابار)) خۆى بواردىبايە ۋە يارمەتى نەدابان لەۋ داۋايە لىدەكەن، ئەۋە ھەمدىس ايان لىدەكردەۋە بەلپىدانى كە ناچار ھەر لەخۆۋە شەپتىكى بلى ۋە لە يەخەى خۆىيان كاتەۋە. نەخۆشەكە جارى ۋە ايسو لە بن لىدانىدا دەمرد، ۋە يارمەتى نەدەدان ۋە ھىچى نەدەگوت. بەلام ھەرچەندە ئەم شتەنە دەپلانى كىردا كارىگەرىيەكى يەكجار زۆرى ھەبوو كەچى گىرى تەنەت يەك گىروگرتى نەدەكردەۋە: مەۋقە كە تەنگەتاۋ بوو ھىچ شەپتىكى نىبە پىش بە تەنگەتاۋىيەكەى بگرى ۋە بە ھىچ شەپتىكى چارەسەر نەدەكرا: ئاۋدەست دەمالاندا نەبوو، ۋە بۆ خۆ سووك كىردنى تەنەيا ھەر ئاۋدەستى مەگەوتى، يا قەراغ چۆمى، يا كۆلانى چۆل بوو، ئەۋە ئەگەر تەنگەتاۋەكە پىياۋ بايە خۆ ئەگەر ژن بايە، سەريان خۆت بگرە ۋە ھاتم... ۋە خۆ ئەگەر تەنگەتاۋەكە سەرى كىردىبايە ۋە گەبىبايە تەنگەتاۋىيە، ئەۋە ھەر لەجىبى خۆىيەۋە دادەنىشت داۋ ۋە تەزگەلى لە دەۋرى خۆى بلاۋ دەكردن ۋە واى خۆ پىشانەدا كە ئەۋە شەپتىكى لى ۋە نىبۋە ۋە دانىشتۋە لىدەكەرى، ۋە بە ھىتان ۋە بىردنى برۆ ۋە دەمچاۋانىش تىدەكەيان كە ((ۋىبۋەكە)) شەپتىكە نايەۋى كەس بزانى چىيە، چۈنكە مىندالەكان دەستۋىر نامادەبوون بى پىگوتن، بچنە يارمەتىيە ۋە تەنگەتاۋەكەيان ۋەك كەرى نىۋەزەپ لىدەكرد ۋە بەنىۋەچلى ھەلدەستايەۋە. ئەۋرۆكە پىشكەۋتەنىك لەۋ لايەنەۋە روۋىداۋە ۋە ديارە. بە زۆرىۋەن ۋە بلاۋبۋەنەۋە ((ماشىنىزا سىۋن)) ماشىن دەكۈچە ۋە كۆلانىدا ھىندە زۆر بوۋە، دەتوانى بە ئارەزۋى خۆت بە تايە لاستىكەكانىياندا ھەل مىزى ۋە كەسىش نەتەبىنى... راستە ئەۋ دەمى ئەۋ لەۋ جۆرە پالەۋانە جىجىبايە نەبوو، بەلام دەگەل ئەۋەشدا كار ھىندەش شەل ۋە سەقەت نەبوو: ھەبوون ((پىسپۇران)) تەندروستى ھەبوون كە زىمانى سىسركە ۋە مۇرىيانان بزانن. بابەگىيان دەگوت ئەۋ دەمى لەلەى خۆمان ئەۋ پىسپۇرانە دەھاتنە مالان ۋە سلاۋىكىيان لە سىسركان دەكرد ۋە زۆر خۆمانە داۋايان لىدەكردن برۆن - ۋە سىسركەكانىش رىزىيان بۆ فەرمانى ((چۆلكىردنى)) دادەنا ۋە دەۋرىشتن!...

بەلى لە شارە بچكۆلەكەى تىمەدا لەم جۆرە ھەنگاۋە تەندروستىيانە زۆر بوون، ۋە ھەر لەبەر ئەۋ دەست پىشخەرىيە تەندروستىيانەش كە ھەر لە ھەۋەلى كارىۋە كە سەبىيان لەبەر دەمى پىۋى، پىش ئەۋەى بچىنە زۆرى چەند ھەبىكى (كىن) شىنەيان دەدايە قوتابىيەكان ۋە بەراسپاردەى مالەۋەيان مەگەر بەلپىدانى دەنا نەياندەخوارد. خۆتان لە خۇداى مەكەن! حەب! حەب چ پەيۋەندىيەكى بە لەرز ۋە تايەۋەيە، ھەبىكىش كە لە ((عەجەمىستان)) تەۋەيانرا ھىنا بىت، ۋە رەزا شا رىگەى داىت ۋە پەسەندى كىردىت. ئەۋ زەمانى ئازۋوقە داكردن، بۆ ماۋەيەكى دۋورودىت بوو؛ لەپىۋانەى كار ۋە بار سۋراندىا ياساى راپەرىنى بەردەۋامى ژيان لىرە نەبوو ۋە نەدەبىنرا كە ھەركاتى يەكەك كەۋت يەكەكى تر لە جى - ھەموو ھەر كەۋتەبوون؛ كەس لە پىر دەۋلەمەند نەدەبوو؛ ۋەك ئەۋ كاتانەى دۋاتر نەبوو كە ھەموو شەپتىكى تىدا بارھاتبايە ۋە ھىچ شەپتىكى مەرجى ھىچ شەپتىكى نەبى، ۋە كەسىك دۋاى تەمەنىكى دۋور ۋە دىرۋى دەست كورتى ۋە نەدارى يەك شەۋە بىتتە خاۋەن سامانىكى حۈندە ۋە دەمۋەست بىت ۋە دىۋارى خانۋەكەى سى نەۋم بەسەر دىۋارى مالە دراۋسىيەكەيدا بەرزكاتەۋەۋە بىت بەگرام ۋە رىكۆردىر ۋە قىدىۋ ۋە چەند سەگىكى گورگ خنىكىنى گەۋرە لە حەسار ۋە سەريانانىيان بەرەللا بكات ۋە رۆزگارى ھاۋسىيان بكاتە جەھەننەم ۋە رۆزى رەش. ئەۋ رۆزانە تىكەۋەدان ۋە بگرە ۋە بەردەۋە ۋەرە ۋە بىرۋى كۆمەل ۋەك ئەۋرۆكە تۈندۈ بەند ۋە خىرا ۋە دەستۋىر نەبوو. ۋانەبوو كە سەۋكى فلائەگروپى سىياسى ئەۋرۆ قورۋ بۆ لايەنەكەى خۆى ۋە سەرى كات ۋە سەبىنىش لەۋ شتەنەى دۋىنىيە بە تەۋاۋەتى پەشىمان بىتتەۋە، ۋانەبوو نەۋارى قسەكانى دۋىنىيە بەنىۋە تەۋاۋىيەۋە بىنى ۋە ئەۋرۆ يەك خولى تەۋاۋى بەپىچەۋانەۋە لىدا... يا دەم ۋە لەۋ سى بسپىتتەۋە، ۋە كىتۋىر بىتتە پىشەلى عابىدا!

بەلام دەگەل ھەموو ئەم بارۋدۇخانەدا - بە تەۋاۋى ئەۋ سىستى ۋە نەجۋالانە - دۋاى ماۋەيەك، بەلانى كەمەۋە لە پىر ژمارەيەك ۋە ناگا ھاتنەۋە كە ۋەك بلىنى ھەموومان - خەلكى شارۋچكەكەى مە - بەشەك بوۋىن لە ((كارۋانى پىنگەيشتن)) بەلام رىگران پىشيان بەكارۋانەكە گرتۋە ۋە تالانىيان كىردۋە ۋە سەر قافلە باشىيەكەيان فراندۋە...

* * *

پشوری هاوینه. کارتتی دەرچوونی پۆلی شەشەمان وەرگرتۆتەووە دەخولیبینەووە: یانی دەگەرپین و دەسورپینەووە. جییهک نەماوە نەگەرپین- ئەووە چەندەمین جارە بەهەر چوار دەرەوی شار و دەروربەرەکیدا بخولیبینەووە بگەرپین... تەمبەل و تەووەزەل و بێ ئیش و بێ کار، بەتایبەتی کە ئیدی بەلانی کەمەو لە مالتی و لەبەرچاوی خەلکی دی وەک جارن منداڵ نین و ناتوانین وەک پیتشان، رۆژ تا ئیواری بەرھەلداي کوچە و کۆلانان بین. لەمالتیش کاریک نییە خۆی پیتوہ بخالیننی. دەمیتیتتەووە هیندی سەرکەمە سەر مەلیحە و دەگەلیدا بەدەمەقال بێم و دایي خۆ باویتتە نیو گۆنگەلتی و بەرورومدا بتەقیتتەووە و دووسی جنیوی تەر بە بروانامە و کارتەکەم بدات، و ئەوی بۆ کاریکی، و منیش بنیترتەووە بازاری و بچیی دلای وی بداتەووە دەستی بەسەریدا بیتی. مەلیحەش ئیستا کچەکە ی جارن نییە. ئیستا سەراپای چوست و چالاکي و وەرە و برۆیە و بەخرخال و دەستبەند و گوارەکانیەووە خۆ رادەنی و چاوان دەرپیتۆی، و وەسمە ی دەرپۆیان دەدا. هەر راست بۆتە کچی حاجی حەمە قودۆی موسلی، کە من نازام ئەو حاجی حەمە قودۆیە هەرکییە و پیتش وا نییە کەسیکی دی بزانی، چونکە لە زۆرام پرسیوہ نەیانزانوہ، بەلتی بۆتە کچی حاجی حەمە قودۆی و بەردوام بە کەش و فشیکەووە لەژورپیرا دیتە هەیانۆ و لە هەیانۆیە دیتە حەساری و لە حەساریشرا بەهەلینگیکی دەچتە سەرکانییە و من هەر بەهیچیش نازانی!... ئیدی میردی کردووە و من لەو لایەنەووە داشم سوارە، و بەردوام لە شەری دەگەرپیم، هەرچەندە کە دایي هەمیشە لایەنی وی دەگری و بەردوام بەسەرمندا دەبۆلیننی کە خودا ئەو بروانامەییە بیری کە من وەرمرگرتووە و ئەو قوتابخانەییە کویر بیتتەووە کە من تیتدا خویندووە، کە ئاوا بیست و چوار سەعاتە ی خودای لە ناو لینگ ی ژاندام و خۆ لە کاری ژنانە هەلدەقورتیتیم و بوومەتە ئەسپیی ناوگەلیان! چت بەسەریەوہیە، ئەو تازە خاوەنی خۆی هەییە. بەلام هەفتە حەوت رۆژە مەلیحە هەشت رۆژان لە مالتی مەییە.

بۆ منیش، هەرەک هەموو ئەوانیدی، چ ئایندەییەکی بەرچاوی نییە کە بۆ خویندنی بچمە جییهکی و وەکو کوری کاک سلیمانی لە ناوەندی پارێزگای یا لە تارانئ بخوینم. ئەمەیان چاک دەزانم- و ئەو تیتام. بابەگیان دەلتی دەبی بچم کەم کەمە فیروی بویاغ کردن و پینەدۆزییە بېم و هەم یارمەتیییەکی ئەویش بدم. بەلام من هەر خویندوومە و قوتابی بووم هەرچەندە سەری خۆم دینم و دەبەم سەیر دەکەم من بۆ هیچ کاریک بارنە هینراوم... بە شیوہییەکی ئەوتۆ کە هەرەک (مرۆفایەتی) هەرگیز کار و کردەووە و هەول و رەنجیکی نەدابی و نەگەییبتتە چ جییان- یانی بەلانی کەمەووە بۆ من وابوو. هەموو خویندەنەکەمان کە ئەو هەموو چاوەروانییە لییدەکرا و بەلانی کەمەووە لە منداڵییە جیاکردبووینەووە، تەنیا مشتیک شیعری بی سەر و پابوو کە هیچ پەییوئندییەکی بە تیتەووە نەبوو و بەکەلکی هیچ شتیک نەدەهات: ((بیستم گەرە پیاویک مەرینکی لە چنگ گورگیکی رزگارکرد!)) هەرەک بە عومری خۆمان مەرمان نەدییبی و تازە بەتازە ناوەکە ی دەزانین. یان بیسین یەکیک- ئەویش گەرەییەک!- ئەوی لە چنگی گورگیکی دەرپیناوە. هەرەک ئەو گەرەوئەیی تیتە دیومانن و دەیانینین راست ئەوانە بن کە مەری لە چنگی گورگان دەرپینن، و هەرەک ئەوێ کە ئەگەر ئەو گەرەییە نەبی هەرگیز نەمەر لە چنگی گورگ و نە بزە گروییەک لەچنگی چەقەلنکی رزگاریان دەبی و دینەدەری. ئینجا...

و دیسانەووە وینە ی درۆزانە ی ئەقلی ئەو شایانە ی میتشکی تیتەیان پی ناخنیبوو کە شاپووری ساسانی لە منداڵییەووە- بەقسە ی دایي هەزار ماشەللائی لیبی- چ میتشکینکی هەبوو؛ چ شاکاریکی کرد و وەک هەموو ((گەرە پیاوانی میتوو)) هەر لە منداڵییەووە چ ئەقلینکی نیشاندا!- بەپرەدی کە دروستیکرد. و تیتە هەر نەمانزانی و تیتەگەیشتین ئەو ئەقل و زاناییە لە کوپوہ هینا و چ بوو هۆی ئەو هەموو ئەقل و زانینە. ئەو ناوەندە بازگانییە ئەو بیرو بۆچوونانە ی، بەو هەموو جەنجالییە خۆیەووە لە کوپ بوو کە بوو مایە ناوا شاریک!؟ یانە و شیروانی دادوەر بەو کەر و بەو دادە کۆمپیتتەرییە و بەوخۆ پەنادانە ی ئەویانی کۆشکیدا بۆ راوی زۆرلیکراوان! یا ئەو خودا پەرستە بەرپۆزە، بەو هەموو تەنتەنە و بەن بەنە ی کە پیتانەووە هەلئاسیوہ و بەو هەموو خواپەرستی و هەژاری و نەدارییەووە ی هیندە ی نەماوە لە خۆشیان لە پیتستی خۆیدا جیی نەبیتتەووە، چونکە لە پادداشی ئەو هەموو زوهد و خواپەرستییدا هەر کە ژنەکە ی زگی ماسییە هەلدەدپری مروارییەکی گەرە ی وای لی دیتتە دەری بلیم چەندە! ئای رۆژگار... مالتی دنیا یە وەک دەلین هەروا کەلاکیک نییە بەسەریدا

بكهوى و بههوههنته بيته بهر دهستت... و ئا ئهوهى ديش، كه گوايه له بيايانى توشى سهگىكى تينوو دهبيت كه له تينوان هيزو تواناي ليرپراوه و خهريكه گياندهدا- ئهويش دهبيابانئيكيدا- سهگ! سهگ چ دهكا له بيايانى! و بايهزىد، دهو چۆلهوانيهيدا، به پيخواستى له چ دهگهپى، يان ئهوهى دى كه سهگهى دهبينى برسپيهه تى مریدهكهى دهنيى بهرخيكي بكرى و بيكوژيتهوه و ئهوه بهستهزمانهه ((خودا))ى يانى سهگه كه له برسپيهه تيه رزگار بكات. ...

مه بهستمان ئهويه، كه له ئوپيرا و باليه و ميژوو و زانست و ئهوه جوړه شتانه هيچيان بهگويدا نه داين و فيريان نه كردين. خو ئهگهه خودا نه خواسته ئهوانه يان هه موو دهكتيپاندا نووسييان و ماغوپندبانايه بيگومام كه جه نابی ماموستا مه موودى دهگوت ئه وشتانه هيئديك هه ورو هيبارى ئاشپهزخانه كه له عه جه مستانيان چيشت تيدا دهخون، يان تيانرا ليدنهين- و هيشتا نه يان هيئانوته شاره كهى مه! بههه رحال وه زعى درهختى زانين به جوړيكي وانه بوو كه بهرو ميوه يه كه بدات يا ئه گهه بيشيدات ئه وه نيه شايانى هيچ بيت و به كه لكى هيچ بيت. دياره سه رده مانئيكيش نه بوو كه بتوانى كه مالياتى بهر خيكي گونجاو بكرى. خو ئه گهه تازه ش هه بووبن ئه و دامه زرا وانه بوون كه له كوئايى حوكومه تى شادا ئه و كه مالياتانه يان بهر خيكي گونجاو ده فروشت، ده گه ل ئه وه شدا، نرخه ((گونجاوه كه يان)) وه چنگ نه ده كه وت و پاره نه بوو. ((دوكان)) دوور بوو. به ده ردى حاجى سه عدو لالا دهگوت دلى شيرو سه برى ئه يوب و كاله و پيئاو و دار عه ساي ئاسن و عومرى نوحى گه رهك بوو تا پياو ده گه يشته تارانى ئه و يش بو كرپنى كه ماليات يكي كه تو ته نانه ت نمونه و كه ته لو كه كه شيت نه ديوه!...

ئهمه ش له باره ي خوينا نيوه... له هيچ جييه كى ده باره ي كارى خوينا نى سه رده مى رهزا شاي كار يگه ريه كى ئه وتو نه بوو هيچ بيئى، مه زنده كان هه موويان ده هاتنه وه سه ر ئه وهى كه ئه و خوينا ننه، خوينا ن نه بووه، خو ئه گهه بشبووبى هه ر بو ئه وه بووه كه چين و تويژى ملكه چ و ژير دهسته هيئده ي دى و زياتر يش به قورپدا بهر يته خواري و كار يكي و ابكا كه ژير دهسته خوي زياتر هه ست پييكات، و له و ريه وه- به قسه ي ئهم سه رده مه- بيته پالپشتى پته وى ((سه رمايه داران)) و ((گه وه ماليكان)). به تايه تى پالپشت و پشتيوانى ره زاشا كه گه و ره ترين ((زه ميندار))ى ولا تى بوو. به قسه ي كوره كهى جه نابی كاك سليمانى- له گفتوگويه كى ده گه ل باييدا- به لى دياره ده بوو به وه ش بلين پيشكه وتن، به لام ده بوو پيشكه وتن چ بى، و له چ

شوينئيكيدا بى، و مه به ست له پيشكه وتن چ بى؟ له و لايه نه وه كه هه موو توشى دله كوته و هه ناسه سوار يه ين، مه ثموورى داموده زگاكان كهى ئاره زوويان كرد به مالان وهرين و هه ر كار يكيان ويست ده گه ل خه لكيدا بكه ن!؟ ئه وه ئه و په رى په روه رده و بار هيئاننى يه كه مشت نو كه ر و به رده ست و پياوى مالى و پوليسن- مشتت يك خه لكى وه كه ئه بولفه تح خان و جه نابی زه مينى و ئيديكه ن. ئه وهى كه ليره حيسا يئكى بو ناكرى ته نيا خه لك و كو مه لگايه...

به لام سه يره كه له وه دا يه كه ئه و قسانه كه سانئك ده يانكه ن كه خو يان په روه رده ي سه رده مى رهزا شا و ده ست چيئى خو يان بوون- و پوليسيش نه بوون! به هه رحال ئه وهى كه من ده مديت له هه لسه نگاندى كه سانئكى ديكه زور راست بينانه تريوو: ئه و په روه رده و راهيئانانه ش هه ر بو ئه وه بوو كه هه ر پينچ ئه نگوستى ده ستان يه كه نه دازه و وه كو يه كه پيشانده ن؛ گه و ره و چوكايه تيه له نيواندا نه هيلى. هه رده بوو واشبى. ئه وه له پياويكى وه كه ره زاشاي كه له بن ليغه ي بابى خوي نه تريوو و هه ر له ته ويله ي ولاغان و له بن ده ستويئى ئيستراندا له دا يك بسوو شتيكى سه ير نه بوو كه كار يكي و ابكا هه ر پينچ ئه نگوستى ده ستان به قه ده ريه كه بن. به لام ئهم جاره يان سه يره كه له وه دا بوو كه رازى و نارازى هه ردووك بارى سه رنج و تيروا نيئيان يه كه بوو...

تا، ناخرى و ئاقبته تى خودا ره جمى كرد له ته مبه لى و ته وه زليه مان رزگار بوو. گيانه كه مى، چند روژتيكه فروكه ديت! ده لين ئينگليزين. هاتوون و يئان بگرن! ئيمه ي مندا ل، و ته نانه ت گه و ره كانيش، ده ميشكى خو ياندا داو ده جوويان دينا يه وه بهر چاوى خو يان كه ئه وه تا له و به رزيه وه سه رى ده ناو مه شكوله ي كاميرا ي و ينه گر تنى ناوه و سى پا يه كهى چه قان دوون و خه ريكه ده چته شارى ((ماهروخ)) و دوور يينه كهى ته رازوو ده كا. ئه وه چاومان لييه سه رقه پاغى كاميرا كهى لابر دووه، له بن ليوانه وه خه ريكي ويرد و دوعا خوينا ننييه و هه ر به و شيوه زمانه جو له كان ييه يه وه به فروكه وانه كه ده لى: ((بى جو له)) و كاميرا ((چكه))ى لى هه لده ستى- ((طاواو!)) ته واو.

فروكه كان له ((خانوه كان)) تييه رين، گه يبوونه پير سليمانى كه ده نكى هارژنى ته ق و تو قى له ((خانوه كان)) ده هه ستا. گو تيان ئه وه شه ستيرى دژه هه وايى بووه ته قه ي له فروكه كان كر دووه؛ گو تيان له وانه يه بشكه ون- دياره له ولاتره وه- چونكه هيشتا به نزينيان ته واو نه بووه- هه ر بو ته وهى كه شه ستيره كه شيان هه له ناكات و ئه نكيوه- به تايه تيش ئه و شه ستيره، كه

ئەلمانیە و ھەر راست بۆ فرۆكەى ئینگلیزیش دروستکراوہ- لەوانیە نەگەنەوہ کەرکوکى! بەداخوہ ئیمە نەماندین. بەلام لادییەکان دەیانگوت ھەوایان شەق دەکرد و دەرپۆشتن، بەلام چۆن! ئەورۆ سبەینى فرۆكەى کى دى ھات- رەش، گەرە، ئەستیرەى کى سوور بە بن بەلەوہ. فرۆكەکانى پێشتر سپی بوون- بەلام ئەم یەكەیان رەش بوو. پەرە کاغەزى لەکلکێوہ ھەلژاندنە دەرى و شارشلەژا: ((یادداشتى شۆرەوى بە دەولەتى ئێرانى...)) - کە بەلى، مافی دراوسیەتیەیان دەبەرچاو نەگرتووہ... کە دیارە ئیمە ھیچ سەرەدەریبە کمان لێنەکرد. لەوانەشە ھەر قسەکەى پورە فاتمى بى کە گوايە ژنى پاشای عوروسان و یارەکەى پیکەوہ بوون و بۆنى چىشتى مالى رەزا شایان بەسەرداھاتووہ و ژنى رەزاشای دلى نەھاووہ و کاسە دراوسیەتى نەناردووہ و مندالەکەى بەنیوہچلى لە دایکبووہ و ئەوہ ئیستاش شای عوروسان پى لە شاقەلى کەوايە کەى گیربووہ و دەبەھوى چارەسەرى بکات، بەلى مافی دراوسیەتیەى دەبەرچاو نەگرتووہ، جاسوسى ئەلمانى دە ئێرانیدا زۆرن، بەکورتى... ھاتووین. پەرۆزە...

ئىستا ئیدی ئەوہ بەبانیان و ئیواران فرۆكە رەش پەیدا دەبى، ئەگەر نایە ھەموو دلشەنگین، ھەرەك ئیستا ئەوہ ھەردین، زیاتر ھەریە کىک، جارى وایە دوون- ھىشتا ئەو یەكەیان نەپۆیوہتووہ ئەویدی پەیدا دەبى. دین و بەسەرشايدا تەقلان لیددەدەن و خو بەرەپشت دەکەن و ھەلدەستەنەوہ- بەلام چۆن! و ھەمووش دەزانن کە فرۆكەوانەکان ھەموو کچن. ئەمىنى خەرەکچى سویندى دەخوا، ئیدی چ مایەوہ، کە لە گالته و گەمە و جەفەنگانیانرا دیارە کە کچن.

قسەگەرمن. خەلکى دەستە دەستە و کۆمەل کۆمەل لەسەر شەقامەکان راوہستان و بارى سەرنج و بۆچوونەکانى خۆیان دەردەبەرن. جەنابى سەرھەنگ رایگەیاندووہ کە ھەركاتى فرۆكە ھات خەلکى بچنە ژیر درەختەکان و نەجوولین. بەلام کەس گوى ناداتى، دەچنە سەربانان، یا دەرژینە کۆلانە و سەر شەقامان، دەستان دەکەنە چەترى سبەرى چاوان، و تەماشای دەکەن و بەدواى راگەیاننداندا رادەکەن.

ھەر کە جەناب سەرھەنگ و ئەفسەرەکان فرۆكەیان چاوپیکەوتن ئیدی ئەوہ دەستوبرد شمشیرەکانیان لە پشتى دەکەنەوہ و فریبان دەدەنە ناو جۆگەلەى قەرەغ شەقامەکەوہو

ئەستیرەکانى سەرشان و نیشانەکانى بەرۆکییان بەھەردوو دەستان دادەپۆشن و بى جۆلە لە بن درەختەکان رادەوہستن و ھەر پىشى لەو خەلکە بى سەروبەرەى دەخۆنەوہ.

دوینى جەناب سەرھەنگ ھەر لەبەر ئەو بى سەروبەرەى تا توانى وەستا سالى تەنەکەسازى بەقامچیان کوتا: لە دوکانى ھاتبووہ دەرى و کەوتبووہ دوو راگەیانداوان. ئەمە جارى دووہمى بوو جەناب سەرھەنگ لە وەستا سالى بدات. وەستا سالى پەرەمێردىک بوو، بەراستى وەستا و دەست رەنگین، بەقسەى شىخى، بەبى وەستا، ھیندە وەستا و دەست رەنگین و بى وینە. شتى سەيرو سەمەرەى دەکرد. تەنەکەساز بوو کەچى ترومپای دروست دەکرد، سابوونى دەکرد، تاقمەدەنى دەکردوہ، بەلام چۆن، چەند پاکوتەمیز! تاقمە ددانىکى زىپى بۆ خۆى دروستکردبوو، سەیر. نىو تاقمىشى بۆ کابرایەکى لادییى دروستکردبوو، لە ((زەرد))ى- بەقسەى خۆى- یانى لە وەرشەوى- شەش ددانى پىشەوہى سەر و خوارى، کە بەگىرە بە ددانەکانى تەنیشتیوہى بەستبوونەوہ- بەکون بوونى زەردى سى ددانانى دەتەقن و سى ددانى دىشى لىک دەترازین و لىو پەرەمێردەى بریندار دەبى، و پەرەمێرد بۆ چاک کردنەوینان ھەمدیس دیتەوہ لای وەستا سالى. وەستا سالىش وەك ھەموو بلیمەتیکى دیکە تۆزىکى حال ئالۆز بوو... ئەو رۆژە کە خەرىکى شتىکى دەبى لەحىمى کات سەیرىکى ددانەکانى پەرەمێردىش دەکاتەوہ؛ دەبینى کە بەلى کانزای ددانەکە ((کیشەفەکە)) دەرپەرەوہ و لىو پەرەمێردەى بریندار کردووہ. ھەررا بەدانیشتنەوہ چاوپیکەکەى سەرلوتى پال پىوہدەنى بۆ سەرنیوچەوانى، ئەو پەرۆکەى بەدەستىوہیەتى دەى ئاخىتە زارى پەرەمێردەى و بە ھاویەکەى بەدەستىوہیەتى و لەحىمى پیدەکا درزى نیوان دوو ددانەکانى بۆ لەحىم دەکاتەوہ. پەرەمێرد دووکەلى لە زارى دیتەدەرى، پوک و ددان پیکەوہ چەزەیان لى ھەلدەستى، پەرەمێرد قۆل و بالان رادەوہشینی و بەلادا دى. بپھۆش و گۆش و بى ئاگا، نەك ھەر ئیستا بەلکە ئەوہ سەد سالىە مردووہ! ھەرکە پەرەمێردە دەکەوى خەلکى وەك زۆرجارى دیش، دادوہەرن و ئاوى بەدەموچاوى پەرەمێردەى دادەکەن و لەلا روومەتانى دەدەن تا بەئاگابیتەوہ... و ھەر بەو حالەشەوہ وەك جارەن دەو جۆرەکاتانەدا دەیکەنە گالته و جەفەنگ. جەناب سەرھەنگ کە دەوہەمەیدا دەگەل ئەفسەرەندا لەسەربازخانەپرا دینەوہ کە ئەو حال و بەلەى ئاوا دەبینى وەردەگەرتە وەستا سالى و تا ھەلدەگرى لىیدەدا. دوايش سەرانە دەکرى، کەچى خۆشەختانە ((چارەسەر))یە کە کارىگەر دەبى و پەرەمێردىش وەھۆش دیتەوہ. ددانەکە چاک

بۆتەۋە - ئەۋە گومانى تېدا نەبوو - بەلام لچ و لېۋى پېرەمېردەى لە تۆقلە ھاتبۈۋە دەرى و ۋەك كولىچەى رەمەزانی لېھاتبو. ئەۋ زەردەپەى كە لە چاۋى پېرەمېردەپرا دياربوو نېشانەى ئەۋەى بوو كە كارەكەى بەدلە و زۆرىشى لى رازىيە، بەلام ئەۋ شەرمەى دەگەل ئەۋ زەردەخەنەيدا تېكەل ببوو و ئەۋ گەردەنەى كە بەداخەۋە كەچى كەردبوو ھەموۋى تېكرا نېشانەى ناراحەتییەكى زۆرى پېرەمېردەى بوون، كە ببووە ماپەى ئەۋ ھەموو زەھمەت و ناراحەتییەى ۋەستا سالى و نەیدەزانی چ بكا لە شەرمان! بەلى، خەلكى دەستە دەستە راۋەستاۋن و دەربارەى باروۋدۆخەك دەۋوین. سویندى گەۋرە دەخۆن كە رەزا شا ھەلا تۋوہ. تەنەت ھېندىك ھەر دەلین، كە گواپە لە ھەندى كەسى بەمتمانەیان بیستوۋە، كە رووسەكان لەسەر پلىكانەكانى تەلارەكەى خۆى گۆشا و گۆشيان سەربرپوہ. ۋەستا قادرى دارتاش يەكەك بوو لەۋانەى سویندىان دەخوارد. دەلى ھەر بەۋ دووگويیەى خۆى بیستوۋیەتى، كەچى ھەر گویيەكیشى دینایە پېشى.

- بەن مووسەكەكە شل بۆتەۋە - ۋاى لەۋ رۆژەى كە بەن مووسەكى دامودەزگای دىكتاتورىەت شل دەبیتەۋە، كە ئىدى بە ھېچ ۋەك خۆى لېنایەتەۋە گشت نابیتەۋە.

يانى بەراستى راست بوو؟ شتى ۋا دەبى؟ يانى ئەۋ رابەرە بەھۆش و بلىمەتە، كە ۋەك ھەموو رابەرىكى دى ھەموو شتىكى پېشېنى دەكرد و لەھەر كارتىك و لەھەر بابەتېكدا شاكارى دەكرد، ئەمەيانى چۆن پېشېنى نەكردوۋە؟ نەبوۋە نابى. كەۋاتە ئەۋ ھەموو قايش و قروش و چەك و جلو بەرگە خورمايى و ئەۋ ھەموو مامزە و شمشېر و سەلامانە خۆرايى بوون، و ھەموۋى ھەر ((فېلم)) بوۋە! راستە ھەموو ھەر لەخۆۋە دەيانزانی كە كەس رەۋرەۋەى ((پېشكەۋتن)) بەرە پېش پال نادا، چونكە چ رەۋرەۋەيان نەدەدەت، بەلام ئەۋەشيان دەزانی كە رەزاشا ھەمەكارەپە، و رەنگە رەۋرەۋەپە كېش ھەربوۋبى كە ئەۋانە نەياندىۋە. بۆچوۋنى ئەم جۆرە راستیانە سوكاپەتە بە ئەقل و ھۆشى رابەرىكى ۋا سوكاپەتە بەۋ ھەموو قايش و قروش و چەكمانەى دەبرېسكانەۋە. بەلام دەگەل ھەموو ئەمانەدا ۋەك ئەۋەى كە ئەمە راست ئەۋ شتە بوۋىت كە روۋىداۋە، ئىدى ئەۋە لە چاۋەرۋوانىە تېپەپېيوو.

راستىت دەۋى ھېچ چاۋەرۋوانىيەك دەگۆزىدا نەبوو. گومان لەۋەدا نەبوو كە ئىرانى پەھلەۋى ((سەدقات لە ئىرانى كۆن)) پېشكەۋتوۋتر بوو، و ھەرۋەك لە رۆينى جەناب سەرھەنگىرا

دياربوو لە ((سەدقات)) ان دوۋەم بوو تەنيا شتىكى كە گومانى دەخستە دلانەۋە رېتمى رۆينى ئەبولفەتخ خانى بوو. ئىدى گەرانەۋە بۆ دواۋە چ مانايەكى ھەپە؟ بەلام دەگەل ھەموو ئەمانەشدا ۋەك ئەۋەى رۆينى ماشىنەكەى لەنگ كەردى. رابەرىيە خاۋەن شكۆى چۆنى رېيى ئەۋ جۆرەشتەى دابو؟ ئىدى ئېمە ئەۋەمان بەلاۋە روون نەبوو. ھەموو ھەر كز و مات و سەرسام بوۋىن. ناخر جېى باۋەرئى نەبوو.

ھەرۋەكو ئەۋەش كە نېشانە و دياردەكان ھېچيان ۋا پېنەدەچوون كە رەزاشا رۆيى و ھەلاتى و يا پروات. ئەۋە دياربوو كە ئەگەر ھېز و تۋانا كەسېشى بەدەۋرەۋە نەبوو و خەلك نەياندەۋىست بەلام كەسانىكى خۆى ھەر ھەبوو. خەلكى خويان پېۋە گرتبوو، قبوليان بوو، و بەۋ خدەۋ خووۋە دەژيان. ديارە دامودەزگاش ھەروا دەستە ۋەستان نەبوو: سوپاى ھەبوو، پۇلىسى ھەبوو، و بەدۋاى سېاسەت و تۆقاندنى خۆيدا بەردەۋام بوو، بەلام خۆى دەرنەدەخست و كارى لە عادەت بەدەۋرى نەدەكرد.

ديارە ھېندىك قسەى قەلە و ھەبوون كە ئەۋ لەداردانانەى دەۋلەتيان پەسەند نەدەكرد و بەپېچەۋانەى كاروبارى دامودەزگايان دادەنا، ھەرۋەھا ھەشبوون كە گومانيان لە راستىە ھېز و تۋاناي دامودەزگاي دەكرد. ئەۋە زۆرى دەخاياند تا دامودەزگا بگاتە ئەۋ قەناعەتەى كە نابى و تېنە و لەداردانى تاۋانباران بلاۋ بكا تەۋەۋە بگاتە ئەۋەى كە دەبى كارەكانى بەدزىەۋە بى ھەراۋ ھۆريا و قەلەبالغى ئەنجام بدات. خۆ ھەر چۆنىكى بېگىرى ھەر بەدزىەۋە ھەر بەبېدەنگى چاكتە. منىكى كە گومانىك دەدلىداپە تېدەگەم كە دەتۋانرى بەدزىەۋە بىرى؛ بەلام ئەۋەى كە سوكارى ونبوۋە لە دارداۋەكە ھەمىشە چاۋى لە دەرگاي دەۋلەتە كە بتۋان ونبوۋەكەى دەست كەۋىتەۋە ھەر بۆپەپە كە ھەم ئەۋ ئومىدەى بېنى و ھەم ئەندامانى دىكەى ون نەبن ھەر بۆپە زۆر بەخشكەپپەۋە رەفتار دەكەن. جگە لەۋەش كارىگەرى دەروۋنى ئەۋىش ئارىشەپەكە: جارى ۋاپە شتى ۋا دېتە پېش كە نەگوتنى چاكتە لە گوتنى، و تەنيا وشەپەك كارى سەد ھاۋار دەكات و يەك چاۋ سوركردنەۋە كارى سەد قامچى دەكات. ئەمەيان داپك و باۋكانى تېگەپشتوۋ باشتى دەزانن و بەتاقىكردنەۋە بۆيان ساغ بۆتەۋە. بۆيان دەركەۋتوۋە كە نابى لەمپەرى نېۋان گەۋرەۋە بچوۋكان بشكى و پەردەيان لە روو ھەلمالدىرى - دەبى بچوۋك ھەمىشە بزانى چاۋ سوركەرەۋەپەكى ھەر ھەپە...

به‌ئى ھەرچى بوو، رەزاشا لە ھەر پراجانەى ھىز و توانادا سەرکەوت و برىيەو؛ خەلگىش دە دىيائى پەرتى و شومىدا دەژيان و ھىچ كەس بىرئىكى نەدەدەردەو ھە جارئىك لە جارائى لەو بىدەنگى و داوستانەى خۆيان بىنەدەردى و گۆرانئىكيان بەسەردا بىت و بەپىر ئەو ئالوگۆر و گۆرپانەو بەچن (ھەرچەندە لەدوا بىيدا بۆمان دەرکەوت كە ھەموو گۆرانئىك لە بىدەنگىيەو سەرھەلئەدات و ئەو دەم زۆر سادە و ساكارانە قبولى دەكەن و بەپىر يەو دەچن- ھەروا لەسەر خۆ و ھەروا توندوتۆل).

ھىندئىك لەو باو دەردا بوون كە ھەر پراج گەلى خاوەن ھىز و توانا ھەر پراجئىكى دىكە دىنن و دايدەنن.

خو دەزانئى يار مەيلى لە كىيە و بەكى رازىيە. قسە و باسىكى گەرم دەسەر جادەو شەقاماندا دەگۆرئىدايە.

ئەمىن خەپرە كچى دەيگوت بۆ خۆى فرۆكەوانەكانى ديون. كە كچن. كاتئى كە لە سەقز دەگەرئىتەو كە دەگاتە قەدى گەردەنەى يە كىكيان- يە كىك لە كچەكان- لە پەنجەرەى فرۆكەكەو سەرى دەرىناو دەست و دەسمالى بۆ راوھان دوو و بەزمانى خۆيان پىكەنيو. بەرپەوينەو دەى كەرەكەى وى پىكەنيو! لەوكچەى زۆرداخ لە دل بوو. بەروخسارئىكى تورپەو، و ھەر لەوكاتەشدا دوو لىوى پر لەخەندەو، دەيگوت: ((بەخو ھەكەدار بوو! دەنا لەو ئاسمانە بەرىن و ھەر او دەى خودا پرا چ جىت نەدیتەو سەرسەرى من نەبئى تا كەرەكەم برەوئىيەو ھەكەدار؟! بەتاقى تەنى و بە چ دەردە سەرىكى تا بارەكەم راست كردۆتەو- قەچپەخام!)) و دەستئىكى بۆ يەخەى كەوايەكەى دەبرد و ئەسپىيەكى دەگرت و لەداخى كچەى ھەكەدار زۆر بەتوندى دەيفلىقاندەو. ھەمە نىكلە- كە لە ئاوارەكان بوو- دەيگوت: ((رووسەكان!- ھەى...)) يانئى من شتىكى دەلئىم و ئىو شتىكى دەبىسن ((رووسەكان، مندالەكانى خۆيان ھەروا بە خاوى دەخۆن... داك و بايان نىن- ئىدى بالشەويكن)). خەلگەكە بەچاوى زەق و دەرپەرپو، ھەر بىدەنگ، دەيانپرسى ((بالشەويك!))- بەئى، بالشەويك... پەرژىن بئى- يانئى ھەموو شت- ھەر لە مالاتىيەو بەگرە تا ئادەمىان... كاتئى كە ھىچيان دەماتئىدا نەبوو بىخۆن داك و بابەكە كىردئىكى دىنن و دەكەونە گىيانى مندالەكانىان، و مندالئىكيان سەردەرن و دەيكەنە كەباب... يا كفتەى لئى دروست دەكەن. ديارە كەسئىش نازانئى داخو ئەوان داك و بابئى ئەوانەن يان نا))

ئەمەشى ھەروا بەقسەكانىيەو ھەلئەواسى ((... چونكە بالشەويكن ئىدى؛ ژيانىان وەك كەلەباب و مرىشكانە. چونكە كەلەباب لە پىش چاوى ھەمووان خۆ ھەلئەداتە سەرمرىشكى ئەوانئىش ئاوا، لەبەرچاوى يەكترى سوارى يەك دەبن- كئى كئى و بەدەستى ھات...)).

((بەئى، باب دەگەل داكئى خۆى، برا دەگەل خوشكى خۆى... ھەموو پىكەو. دەولتە داك و بابئى ھەمووانە، و مندالئىكى كە لەو كەربازارىيە و كەرە زەرەيدا لە دايك دەبئى دەيدەنە سەربازخانەى- ئەودەمى دەبنە سوپاى سوور! بۆيە پىيان دەلئىن سوپاى سوور چونكە ھەموو زۆلئ... چونكە زۆلەكان زياتر سوورن- ديارە لەوى زياتر... ھەر راست وەك ھەلئەوئەى سوور)). دەيگوت- ھەمە نىكلەى دەلئىم- دەيگوت ھەموو شتىكيان بالشەويكەيە: ئەگەر دوو پىساو و ژئىك بن، ئەو ژنەكە ئى ھەردووكانە؛ ئەگەر مانگايەكيان ھەبئى پىكەوئەى دەدۆشن. ھەموو نانئى لە دەولتەئى و دەردەگرن. جا چ نانەواخانەيەكى گەرە- بەقەدەر ھەسارئى مزگەوتئى گەرە! ھەموو ژەمەنئىان ھەيە- ھەريەكەى رۆژئى نانئىك، كە بۆ خۆيان دەلئىن چورنى خلب- ھەموو يەك جۆرە چىشتى دەخۆن- زۆر بەشى چىشتى كەلەم- و ئەگەر يەكئىكئىش بەمىوانئى بچىتە مالىئى يەكئىكى دى دەبئى ژەمە نانئى خوشى بەرئى، دەنا نابئى بچئى. (وەك ئەوئەى كە راستى دەكرد كە دەيگوت، لەو دوايانەدا خويئەوئەتەو كە لە شەرى جىھانئى دووئەدا، ستالئىن بە خەيالىئى ئەوئەو كە بلئى ئىمەش ھەر ((ئاوا))ين كاتئى ھاتە تارانئى خواردنئى خۆى بە فرۆكە دەگەلە خۆيدا ھىنا. تا ھەم نەبىتە ناراحەت كردنئى كەس و ھەم بشارئى چ دەخوا)... بەئى... ئىدى ژن ھىنان و ئەو جۆرە شتەنە لەوى كۆن بوون و بەسەرچوون و باويان نەماو؛ دوور لە روى ھەمووان، ئاوى پىارى دىنن و دەمەكەنەكى دەكەن، ئاوا ھەر وەكو مەكەنەى گۆشتئى و بايدەدەن، و لەو سەريەو ھەر مندالە و بەواقە واقەو دىتە دەرى. ھەر بۆيە ھىتلەر تا لىيان دەكوژئى ھەر تەواو نابن و نابن... بىنەوايە چەندان بكوژئى!... ئەسپ و مانگاش ھەر وەتر، بەلام ئەو نەبىيەى نازانئى كە بۆ ئاوى ئەسپ و گاجووت و پەزى بەزۆرى دەمەكەنەى ناكەن تا شىر و گۆشتيان زۆر ھەرزان بىت- نازانئى، لەوانەشە تائىستە مەكەنەكيان تەواو وەگەر نەخستبئى و تەواو نەبووبئى- چونكە ھەريەكەيان مەكەنەى تايەتئى خۆيان ھەيە. ھىندە زۆرن قرزائ و كىسەل و بۆقىشيان نەھىشتو ھە خواردنئى ئەمىنى خەپرەكچىش كە دوتئىئى لە سەقز پرا ھاتۆتەو بەچاوى خۆى دىتەبوو كە ئەسپەكانىان ھەموو ناسنەوالئىن و كاو جۆى ناخۆن (پەنا بەخوا!- ئەو دابئى دەئى) گوللەكارىان تىناكا (بابەگىان زەردئىكى دىتئى، ھەر وەك راست

واييَ که حه مده مین ده لئی؟! ده یگوت- نه مینی خه رپه کچی ده لئیم- ده یگوت په رژین بی و هک گایه کی بیه وی قوچان باوی سهریان بۆلای ههردوو دهستان شۆر ده که نه وه- ئیدی خۆت بگره و هاتم! جا ئیدی تو هه گولله باوی، بۆ کاری تیده کا و به خۆی ده زانی! تا دوژمنه که ی نهنگیوی گه رانه وه ی نییه. که لئیشیدا و نهنگاوتیشی هه ر ناگه رپته وه و رانا وه ستی: به دوا ی نه وانیدی ده که وی (په نا به خوا- نه وه هه هه ر قسه ی داییه). ده یگوت چاوه کانیا ن هه ر راست ده لئیی نه وه دوو پشکۆی ئاگری سوورن، و کاتی که ری ده که ن دهنگی سمیا ن له شه ش فرسه خ به و لا وه تره وه ده بیسی (دووباره په نا به خوا!) دوا یه شه یه ک ((زریپۆش)) ی دیوه (خه لکی له کوپ و مه جلیسا ن نه و ناوه یان له و نه سپه ئاسنینه نابوو) هه ر ریک به قه ده ر نه و قه لاتهی حوکه تی- که ده رۆیی و ده سترپۆی ده کرد، کیوی له پیش خۆ راده نا ن... با به گیان گوپی بۆ نه و شتانه شل ده کرد و هیچی نه ده گوت؛ جار جاره نه با زه رده یه کی ده کرد، و چاوه کانی به جو ریکی ده بریسکانه وه وه ک نه وه ی گوا یه نه و بۆ خۆی هه موو نه و شتانه ده زانی. به لām هیچی نه ده گوت، و داییی له و بیده نگیه ی وی زۆر ناراحه ت بوو، و هه رخۆی ده خوارده وه. ده یگوت: ((مه ش ته که به راغا، نه وه ی ده یلئین راسته!)) نه وه شی به ده نگیکی زۆر که ساسانه، و ئاوازیکی زۆر ساده وه، و به دووچاوی نه تروکا و پر له پارانه وه بوو که ((هه ر نه بی به لانی که مه وه نه وه یانمانه پی بلی؟!)) با به گیان به سه رسامیه که وه، به لām نادیا ر، سه یریکی داییی ده کرد، و ده یگوت: ((هم؟!)) و دوا ی تاویک ((وه لā بلیم چی؛ قسه زۆر. خودا ده زانی)).

داییی له ناراحه تیا ن جینگلی ددها و ده یگوت: ((جا تو که نگی قسه ی دلئی خۆتت به من گوتوه تانیستا پیم بلی! کهینی تو منت به بنیاده م زانیوه تانیستا بزانی!)).

با به گیان ده یگوت: ((لا اله الا الله... کچی ژنی نه من له کوپرا بزائم، ژنه که- بۆ من عیلمی غه بیم پییه!)) و به زه رده یه که وه، برۆیه کانی تیک ده نا ن.

نه وه دیسا ن داییی بوو ده یگوت وه: ((له کوپرا؟- له و جیه یه رپا که بۆ خۆت ده زانی!)).

به لām با به گیان له جیا تی نه وه ی هه لچیت و تو ره بیت پیده که نی و ددانه شاش و واشه کانی وه ده رده که وتن. داییی له پیستی خۆی ده هاته ده ری: ((من مندالی گه وره که م و نه و کافره خوا نه ناسه ش به و شیوه یه ی به سه ر بیئی، که نیستا وه ک سه گیشم دانه نیی!)) و گریان ده ته قیتته وه.

نه و پینکدا هاتنا نه ش هه روا له خۆرا نه بوون. با به گیان نه و یه ک دوو رۆژانه زۆر شاد و شه نگول و دلخۆش بوو وه ک ده لئین له خۆشیا ن پیی به عه ردی نه ده که وت. ده یگوت درێشه که ی ئاماده کردوه تا ده هه مان ورگ و گیالی رادا... به س نه وه نده ده ستی بیگاتی! (که نه وه ی ده گوت چه ناگه شی ده گه ل ده له رزی) مه به ستی نه میر له شکر بوو؛ ئاخه ر ئیوا ره ی رۆژی پیشت نه میر له شکر ی نازه ربا یجا ن که له ده ست رووسه کان هه لئیی دیتته وه قه راغ چۆمی و به دزیه وه سه ره نه نگی ده بیئی دوا یی به قسه ی پیبا و چاکیک وه ک ژیر ده ربا ییه کی خاکی به عه ردیدا ده چیتته خوار و له (مه لایه ر) سه ر وه ده ر دینیتته وه! ده یگوت، با به گیانی ده لئیم ((نه وه ده مه تیغ ئاماده یه- ته نیا ده ستم بیگاتی- وه به رچنگام که وی!)) نیستا داییی تا ده هات ورده ورده دلته نگ و نیگه ران ده بوو- نیگه رانی حا لی با به گیانی...

با به گیان له پیشتا حه زی لیبوو بچی مه ریکی بکری و له به ر پیی رووسه کانی سه بری. کاتی که هاتیش داییی ویستی چیتتیکیا ن بۆ لئینی و بۆیا ن به ریت- چوون ژماره یه کیان ده قشله که ی حوکه تی پشت خانوه که ی پیشوماندا بوون یا نی له راستیدا له پشت ده زگایه که ی که لایی حوسینییه وه. به لām خودا ره حمی کرد... به لئی خودا ره حمی کرد... وه ستا سالحی ته نه که ساز که شه قی سه ره نه نگی ویکه وتبوو له خۆشیه هاتنی رووسه کان یه ک دانه قه رتاله تریی وه ک ((دیاری)) برده بوو پیشیا ن و دابوویه ((قوماندان)) ی رووسه کان؛ و به کوردی شکایه تی کردبوو، و قوماندانیش به رووسی پیکه نیبوو، و ددانه زپه ره کانی وه ده ر خستبوون، یا نی ((ناگام له مه سه له ی ددانه کانه و ده زانم!)) و وه ستا سالحیش له وه لāmی ویدا پیکه نیبووه و قوماندان گوتبووی ((شاخشاخ))، و فیتو یکی درێزی: ((فیوت)) لیدابوو، و ده ستی به ره و لای کیوی بابوس راداشتبوو، یا نی که چوه پشت کیوی قاف، ئیدی چت ده وی؟- و هیندیکیشی قه ندی کلۆ دابوویه- نه وده می قه ندگرا ن بوو. وه ستا سالح ده یگوت: ((نا، به ویژدانه وه، ده لئیم، نه وه ی کردوونی، چاکی دروستکردوون.. نا، به ویژدانه وه، نیوانه کانیا ن هه موو فیت بوون، موویان به نیوانیوه نه ده چوو...)) نه وه مه به ستی له و قسا نه ی ددانه زپه ره کانی قوماندانی بوو. نه دی خوا ره حمی کرد. چونکه دوا یی که ((ده ولته هاته وه وه ستا سالحیا ن گرت، و رووسه کان که سه ره نه نگیا ن ده گه له خۆ برده بوو (میاندا وای) له وی نازادیا ن کرد و له پادا شی نه و هه موو خزمه ت و کوپره وه ریه شی... پله ی سه رتیبیا ن دایه و به رزتریا ن کرده وه. به لئی خودا ره حمی کرد، هه رچه نده به ئاشکرا دیا ربوو که جه ناب سه ره نه نگیا ن... به هه ر حال، نه و پیش بینییه ش-

بۆچوون و پېش بېنى دايبى و خەلکانىكى دى- يا پېش بېنى بابەگيان و كەسانىكى دى چۆن بوو ئاواھاتە دى و دەولەت ھاتەوہ.

بالېرە لەوہى گەرپېن. ئەودەمەى كە دەنگۆى ھاتنى رووسەكان بلاؤبۆوہ و بارودۆخە كە كەمىك شلۆق و شەپرېو بوو بابەگيان بوو دەمراستى كاروبارى رووسيا: پەرہى كۆن ھەلدرانەوہ: ئەدى بابەگيان و كاكەيان وەختى خۆى بە تاوانى جاسوسىيە رووسان گرتبون، ھەربەوہش دوو مندالى لە دەست دابون، ديارە دەولەتى رووسىيەش دەفتەرو دۆسىيە و دەستەكى خۆى ھەيە- بېگومان خەبەرى ھەبووہ. ئەوہيان ئەبولفەتخ خان دەيگوتن. دەيگوت: ((ئاوېش بۆيەوہ ئەوان دەزانن... ئەوہ كارى خۆمە- دەزانم؛ بى دەفتەر و دۆسىيە كار بەرپۆہ ناچى!)) و ھەر بۆ ئەوہى بايەكيش دەكەولتى بابەگيانى كات دريژەى دەدايە: ((جەنابى ئاغاي رەزايى، ئىدى ئەوہ بۆ خۆتان دەزانن و سەرتان لىتى دەردەچى!)) جەنابى ئاغاي رەزايىش بەو بېدەنگىيە شاراوہيەوہو ئەو زەردەخەنە ناسكەيەوہ لابلەلا پەسەندى دەكرد كە بەللى سەرى لى دەردەكات و دەزانى كاروبار بى دەفتەرو دۆسىيە بەرپۆہ ناچى.

ئىستاكە رووسەكان دەھاتن ھەموو لايەك پېخۆشبوون و دلئۆزىيە خۆيان پېشاندەدا و خۆيان رەپېش دەكرد- ئەوانەى سەر بە دەولەتتېش كە لەپەل و بۆكەوتبون، و لە ھەمووانىش زياتر ئەبولفەتخ خان كە خۆى لە ھەمووانىش لەپېشتەر دادەنا؛ و جا ئىدى ئەوہ ھەر پلان و نەخشەبوون دادەپېژان... بەلام يەك لەو نەخشانە لە ھەمووان گرىنگەر: كوشتنى ئەمىر لەشكرى خوانەناس بوو.

دايبى دەيگوت: ((دەبى بېلى بېدەنەوہ دەست خۆمان، تا من بەم نىنۆكانەم چاوەكانى دەريئىنم، دەنا دلەم داناکەوى و ئاوى ناخواتەوہ!)) ئەوہى دەگوت و چاوە دەقولەوہ چووەكانى ھەروا پرتە پرتيان بوو، و لىئوہكانىشى زياتر دادەچۆران: ((و دەنا سوودى چىيە كە ھەروا بېبەنە سەرگردى، و بەماوہى دەقىقتىكى كارى بېينن و لە كۆلى كەنەوہ... ئەمن دەمەوى جەزەبەى بېينى!)) بابەگيان دەيگوت: ((نا، تۆ ژنى؛ ھەروا دلۆپە فرمىسكىكى بەچاويەوہ بېينى ئىدى ئەوہ تېكدەچى... ئەوانە وا سەيرمەكە، ئەوانە بە ھەموو گەد و گىپالىئانەوہ ھەر كە ھەراو ماشەللايەكەت لە شانى كوردنەوہ، دەبنەوہ كەرى بى كورتان... ھەروا دايبە رۆ و بابە رۆيەكيان بەسە قۆلت پى لە كراسى بېئىنەدەرى و داواى كراسەكەشت بكن بىاندەيەى... نا، ئەوہ ئىشى

تۆ نىيە! ئەدى دريوشەيان بۆچى دروستكردوہ. ھېندەى دريوشە لە كونى بنەوہ دەكوتم خىرى سەرى بابى دە شەو و دە رۆژان خويىن دانى... چا، و ريخۆلەكانى ھەموو بەدەمەتيغى پارچە پارچە دەكەم و فرېيدەدەمە بەر سەگان... پىتوايە، ھەروا بە سانى وازى لىئىنم و دەستى لىئەلدەگرم! دەبى دەردىكى دەمى و ئەمىر لەشكرىكى دىكەى واى لى دروستكەم بەماكەرى بلى بابە!)) من و مەليحە- ھەموو جارن- بە خەيالى ئەو پېشھاتە و لە كليلەوہ چوونى زارى بابەگيان و دەركىشانى دەمەتيغ و راوہشانى دريوشەكەى دەھەوايدا لە ريچكەى خەيالى وانەوہ چيژمان وەردەگرت؛ چاوەكانى فەيزوللاى لە خۆشيان دەبريسكانەوہ و زەردەخەنەيەكى بەسەرلېو و روخسار و گەردنىوہ دەنيشتەوہ، و سوورھەلدەگەر، ھەروەك بەفر و خويىن تىكەلاؤبن. بەلام ئەو قسانە ھەر قسەى مالى بوون و لە مالىش دەردەدەچوون؛ چونكە بارودۆخەكە ھىشتا وا روون نەببۆوہ. راستە بەن مووسەكى بارودۆخەكە نەختىك شل بېوہ بەلام سەرباز و پاسەوانەكانى دەولەتى ھەروا مابوون، سەرھەنگ جارى لە ھاتوچۆ و خۆبادانى ھەر نەكەوتبوو، و شار وانە شلەقابوو.

مەلا ھەسەنىش ھاتبوو، بەقسەى خۆى لەلايەن خەلكىيەوہش راسپېردرابوو كە بابەگيان بەپشتىوانىە خواى و ھىمەت و بەرەكەتى ((مەشاھەخان)) دەبى بېئىتە مايەى خىر و نەھىلى مزگەوتى گەرە تىكەدن، چونكە لايەكى منارەكەيان لە شەرى يەكەمى جىھانىدا خراب كرددو و ئىستاش دەترسان ئەوہى ماويشە بېروخېنن. دەيگوت ((مەلا ھەسەن)) ديارە، وەكو دەيانگوت ئەودەمىش قوماندانى سوپاي ھەزەرەتى ئىمپراتۆرى رووسىيە چ نىيازىكى خراپى نەبووہ و جوولەكەكان چوونەتە بنى و ھانىاندوہ، دەنا كارىكى وا پىچەوانە لە سوپا و قۆشەنى ھەزەرەتى ئىمپراتۆرەوہ نەديتراوہ. ھەر نەبى مزگەوتى گەرە بۆ خەلكەكەى بھىلنەوہ خواپەرسىيەى تىدا بكنەن و دەستەونزا بۆ تەخت و دەولەت و ئىمپراتۆرىيەتى ((ئەسەد عەلېن))^(۱) پىارپىنەوہ، و جەناب عالېش- يانى بابەگيان- دەبى دەو نىوھيدا بىنە مايەى خىرو چاكە و پىاوەتپە و ئەو توئىشەوى قىامەتى لەكىس نەدەى، ئىنشاللا!

بابەگيان رازىبوو، بەلام بەلېنى تەواويشى ھەرنەدا. بەلام زۆرى رىز لە مەلا ھەسەنى نا، ھەروەك جارن، تا بەردەركىي دەگەل چوو. ئىمە ھىچ كاتى ئەو چاكە و دلئۆزىيەى وىمان كە لە

(۱) ئەسەد عەلېن: ئىستالېن: ستالېن.

مردنی کاکهیدا دهگهلی کردین، له بیر ناچیتتهوه هه ربۆیه ئیمهش به هه مان گهرم و گورپهوه پيشوازيان ليکورد.

ئهبولففتح خانيش هاتبوو- يانی ئهو يه کهم کهس بوو هاتبوو. له لايهني خۆيهوه دلتيانو ئاسووده بوو. بهلام ئممم- چ بلی! جهنابی ئاغای رهزایی بو خویان ئاگاداری رووداوه کانون. (بابه گيان جهناب رهزایی و دایی، سه رکار خانم بوون!) بهلی، وهی لهو يارپه ده دهی پۆليسان- وهی لهو ماره خوڤ خهت و خالهي! ئهو ده مانه ی شهو و رۆژ به جنپوان ده لته تی رووسی ده ره قانده وه، ئه وه ئیستاش ده ستنوژی خو پاک کردنه وی ده شوا!... ده موله ووسی پاک کردوونه وه و دوور له رووی سه رکار خانمی بۆته گورپه ی عابید... و مه که مه که ی نییه! و ئه و جا خودی سه رۆک پۆليسان... که هه ر له و کاته وه ی هه سستی کردوه که ئه و- ئه و ئه بولففتح خانه ی حازری- سه ره داویکی داوه ته ده ست جهنابی رهزایی، ئیدی سه رۆکی لیتی بۆته دوژمنی بابه کوشته ی. جا وه ره ئه و جار ورده ناراحه تیه کانی داپه ره ی- که پتویست ناکا، و ناشیه وی سه ری جهنابی ئاغای رهزایی و سه رکار خانمییان پتوه پيشینی- دوو جارانی- داوا ی پله به رزبوونه وی کردووه، که چی ئه و سه رۆکه هه ردوو جارانی ره ش کردۆته وه و ناوه که ی لاداوه، په رژین بی نامه رده پله که ی داوه ته فه تتوچی، و په رژین بی هه قی ویشی سه گ خۆر کردوه... با هه ر ده سستی لینه دین، ئه وه له خه فه تی زه مانه یی و له خه فه تی ده لته تی خه رپکه وه زگ ده دا... به لی عه رزی به حوزوو هه رچه ند ده کا (ئهبولففتح خان) تا به لکه به هه ر شیوه یه ک بووه سه رۆک ئه و کاره ی بو دیزه به ده ر خۆنه یه ک بکات و هه رچۆنیک بووه ده می ئه و سه گ و تولانه به سستی، نه یکرد و نه یکرد. ته نانه ت ئه و شه وه... ئاه!- که گه یبه ئیره هه ناسیکی هه لکیشا، دایی سه ری ده به ره خۆنایه وه... به لی، ته نانه ت ئه وشه وه ش، هه ر به سیاسه ت، فه رمووی یه ک پیا له چای سه رکار خانمی نه کرد، یا هه ر بو ئه وه ی بلی پیای چاک، به پیا وه کانی خو شیا ندا هه ر هه واییکیان نه دا، تا ئاوا روو ره شیان بۆ مایه وه و تا هه تابه شه رمه زاری سه رکار خانمی بوونه وه، و ئه وه تا ئیستا هه رچه ندی ده کا نازانی چۆن خو ی له و شه رمه زاریه ی رزگار کا.

دایی گوتی: ((نا، جهناب ره بیس، دوژمنتان شه رمه زار بیست)).

جهناب ره بیس گوتی: ((ئیه وه گه وره یبه ده فه رموون... ده نا ئیمه قاییلی هیندی نین... به هه ر حال ده بی به گه وره یبه خو تان، بمانه خشن، و ببورن)).

دایی گوتی: ((ئهو قسانه چن، جهناب ره بیس، خودا به خشی...)).

جهناب ره بیس هه ر ده گه ل قسه کانی پيشویدا گوتی: ((هه ره وه دلین، له گچکان خه تاو له گه وران عه تا... و هه ر به قسه ی پيشینان، ئه وه پشتی من و ئه وه ش داری تو، ملم له مووی باریکتره- جا هه رچۆنیک بی ده بی به خشن)).

دایی گوتی: ((خودا به خشی...)).

جهناب ره بیس گوتی: ((خودا منداله کانی ئیه وه و هه موولایه کی به خشی)).

دایی گوتی: ((ئامین بو خاتری پینغه مبه ری)).

به لام من. من هیچ هه زم نه ده کرد بابه گيان چ ((ده ست پيشخه ری)) یانی بو بکا. ئه وشه وه م هه رگیز له بیر ناچیتته وه که به چ سوکایه تیه که وه له ده رکی ماله خو ی ده رکردین، وه ک پیره قه لیم لیها تبوو له رقی ئه و به زه یی و دل نه رمیه ی دایی.

جهناب ره بیس له درێژه ی قسه کانیدا گوتی: ((به لی، خه رپکه بووم عه رزم ده کردن... ئه و وه لی به گه سه رپاسه وانه، له رووی خو تان نه بی، مه گه ر هه رخوا بو خو ی بزانی چه ند ئیسانه... کاری به سه ر ناسر و ئه و قسانه وه نییه! جهنابی رهزایی باشی ناسن- له راستیشدا که مه تر خه میه که له منه وه بووه، چونکه ریزیکی زۆری بو جهنابی به رپرتان هه یه، زۆریشی هه ز لیه ده رفه تیکی بو بره خسی و له هه لیکیدا به خه زمه ت جهناب عالی و سه رکار خانمی بگات. به لام من گوتم جاری پتویست ناکا... ده نا به خه زمه ت هه رده گه یشت)).

به سه ری هه ردوو په نجه کانی و له سه ره خو ده سستی به تیغه ی لوتیدا دینا. ((تیبینی هیندی شتاتم کرد. که جهنابی رهزایی بو خویان ده زانن)) بابه گيان پۆزیکي لیدا که یانی به لی، ئه وشه وایه و ده زانی.

((به نده هه ره وک بو خو تان پیده هه سین من له و جوړه پیاوانه نیم به م و به ودا هه ل بلیم و باسی ئه م و ئه و بکه م، ئه گه ر وابا مایه ئیستا وانه ده بووم. ئه وه بو خو تان ده زانن)).

بابه گيان دیار بوو ده زانی. ((به لام باوه ر بکه ن به نده شتیکی عه رز ده که م و جهناب عالی شتیکی دیکه ده بیسن. به نده نه مده ویست... قه تماغه ی کۆنه برینان هه لده مه وه و باسی رابردو و

بکهم و تاماژهی ده‌می. داوای لیبوردنی له‌سه‌رکار خانمی ده‌که‌م... شه‌وی کاره‌ساته دلته‌زینه‌که...)).

روویه‌کی ماته‌مینانه‌ی به‌خۆره‌گرت و دووباره‌تیغه‌که‌ی لوتی نه‌وازش کرده‌وه؛ چاره‌کانی نه‌ک هه‌ر کزومات و غه‌مناک نه‌بوون زه‌رده‌خه‌نه‌شیان لی‌ده‌باری و شاد و شه‌نگولیان ده‌نواند؛ وه‌ک ته‌ستیره‌ی شه‌ویکی سارد هه‌روا جریوه‌جریویان بوو. ((شه‌وی کاره‌ساته دلته‌زینه‌که شه‌ویان کرده مه‌نموری ته‌نجامدانی فه‌رمانه‌که، که هه‌رچه‌نده‌گرانی‌شی له‌سه‌رکه‌وت؛ به‌لام هه‌رنه‌چوه‌ه ژیریاری شه‌و فه‌رمانه‌وه‌وه نه‌چوه هه‌رنه‌چوو...)) (خودا منداله‌کانی لی‌نه‌ستینی!).

ته‌بولفه‌تح خان که به‌و پالپشتیه‌گه‌رمه‌ی که له‌داییه‌وه‌ی دیت، دل‌تیابوو که تازه‌ئیدی ده‌چپته ته‌نجومه‌نه‌وه لی‌ی زیاد کرد: ((جه‌نابی ره‌زایی، باوه‌رتان بیت، وه‌ک خوداوه‌ند شه‌وی هه‌ر بۆ کۆمه‌کیه‌ئافه‌ریده‌کردبیت!)) و ته‌ماشایه‌کی پر چاره‌روانیه‌دایی کرد؛ و دایی چاویکی پیشبینه‌نه‌ی له‌بابه‌گیانی کرد... و من ئاره‌قه‌م ده‌ردابوو...

جه‌نابی ره‌زایی پی‌وه‌ی دیاربوو که له‌شادی و ((خۆشیان)) جی‌به‌خۆی ناگری. دانیشتبوو و گوئی له‌قسانه‌راگرتبوو و ته‌زییچی باده‌دا. جاران هه‌رکاتی که جه‌ناب ره‌بیس ده‌هاتنه‌مالی بابه‌گیان زۆر له‌خوارویییه‌وه - نه‌ک هه‌ر له‌ریزی شه‌ونا، به‌لکه له‌ریزی دایی له‌شوینیکی له‌سه‌ر هه‌ردوو ته‌ژنۆیان به‌شیوه‌ی سی‌گۆشه‌یه‌کی ته‌واو هه‌ردوو ده‌ستی داویشتنه‌سه‌ر پانی و وه‌ک یه‌کینکی ده‌ده‌می ((ته‌حییات)) یدا داده‌نیشت، و جه‌ناب ره‌بیس، جه‌ناب ره‌بیس، به‌داوای یه‌کدا ریز ده‌کردن-.

ئیستاش شه‌وه‌تا زۆر سه‌ره‌ساتنه‌داده‌نیشتی: قاچیکی وه‌به‌ره‌خۆ ده‌داته‌وه له‌سه‌ر ته‌ژنۆیه‌کی داده‌نیشتی؛ روه‌ی زۆر پیشان نادا، وه‌ک کۆنه‌بازرگانیکی گوئی له‌قه‌رزداریکی بگری که هیشتا قه‌رزی کۆنی نه‌دایته‌وه هاتوه‌هه‌ر کوه‌یه‌تیه‌بازاری خۆی و داوای قه‌رزی دی ده‌کا به‌و ئومیده‌ی دوایه‌به‌پشتیوانیه‌خوای هه‌مووی پیکه‌وه‌بداته‌وه! ئیستا به‌په‌چه‌وانه‌ی جارانه‌وه که زه‌رده‌خه‌نه‌کانی بابه‌گیانی وه‌ک ئاسۆی به‌یانیان گورگ و می‌ش و بولیل بوو، شه‌وه‌تا ئیستا هه‌مووی هه‌ر رووناکییه‌.

بابه‌گیان به‌ده‌نگ و ئاوازیکی لی‌واو لی‌و تیکشکاوی و هه‌ر له‌وه‌میشدا وای پیشانده‌دا که هه‌زده‌کا شه‌و داوایه‌په‌سه‌ند بکات و به‌رخوردیکی لی‌ده‌کات، گوئی: ((های بابه، کی له‌ئیمه‌ ده‌پرسیته‌وه کی به‌گه‌ز و ره‌ی کی ده‌پیوی و کی ئیمه‌به‌پیاو ده‌زانی؟ شه‌وه‌خۆمان هه‌لشه‌نگاند و هاتین چمان له‌ده‌ست دی له‌وه‌ی زیاتر که ده‌ست به‌کلاوی سه‌ری که‌چه‌لمانه‌وه بگرین با نه‌بیا!)).

جه‌ناب ره‌بیس روخساریکی نارازیانه‌ی نواند و به‌تیله‌چاویکه‌وه به‌دایی گوئی: ((بیختیاران هه‌یه، جه‌نابی ره‌زایی؛ کی له‌جه‌نابعالی پیاوتر و چاکتره! سوپاس بۆ خوا پیاویکی کاسبی سه‌ره‌رز و به‌ریزی، و ماشه‌للا سه‌رناس، جگه له‌وانه‌ش که میشتان به‌لاو ناخۆشی به‌سه‌رنه‌هاتوه... کی له‌نیوه‌ی جه‌نابعالی چاکتره!)) به‌کورتی بابه‌گیان ببوه جه‌نابی ناغای ره‌زایی، و سه‌رکاری کاروباری شه‌روه‌ی، و دایی سه‌رتاپا گومان، و له‌هه‌مان کاتیشدا سه‌رتاپا سه‌رسامی و ناارامی که هه‌ی قوربانی شه‌و که‌لله‌یه‌ت بم، شه‌و هه‌موو ماوه‌دوو و درێژه‌شه‌هه‌مه‌کاره‌یه‌بووه و که‌چی ده‌خه‌ویشدا و شه‌یه‌کی له‌م باره‌یه‌وه نه‌درکاندوه! - و شه‌وجا، به‌هانه‌گرتن و مال شپۆاندن: که هه‌ر له‌هه‌وه‌لی‌وه ده‌یزانی، هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه دیاربوو ره‌فتاره‌کانی واپی‌ده‌چوون، که نه‌مالی به‌مالی خۆی و نه‌ژنی به‌ئی خۆی زانیون- خوا شه‌و ژیانه‌ی به‌ری؛ و هه‌رچه‌نده‌بابه‌گیان سوپند و قورناتی ده‌خوارد و توره و تۆسن و گرژ ده‌بوو و خۆی ده‌خواردوه دایی له‌سی جار بیسته‌ی خۆی نه‌ده‌هاته‌خواری و هه‌ر به‌زمیکی ده‌زانی شه‌ویش سی‌پی‌ی بوو... که به‌لی متمانه‌به‌ژن و منداله‌کانی خۆشیان هه‌ر ناکه‌ن (تاماژهی به‌جاسوسی‌ته‌یه‌ده‌کرد که متمانه‌به‌هیچ شتی ناکه‌ن!) پروپاگه‌نده‌که توندتر بوو و سه‌ره‌نجام وه‌راست گه‌را: گوئیان شه‌وپۆ داوی نیوه‌رۆیه‌ده‌گه‌نه‌جی (یانی رووسه‌کان) و پاسه‌وان که‌وتنه‌جموول، و بیده‌نگی بالی به‌سه‌ر شاردا کی‌شا که نه‌کا وه‌ک شه‌ری جیهانی هه‌وه‌لی به‌مالان و به‌خه‌لکی وه‌ربنه‌وه (ماتیشکا)یان بوین و یه‌ک فه‌وج سالدات ده‌گه‌ل یه‌ک ژنی بی‌چاره‌دا یه‌کانگیر بینه‌وه! وای، خودا شه‌و رۆژه‌مان پیشان نه‌دات و نه‌ببینین! ژماره‌یه‌که یه‌کسه‌ر شاربان به‌جه‌په‌شت و هه‌لاتن و لی‌اندا رۆیشتن؛ ته‌نانه‌ت پوره‌فاتی‌ش که هه‌میشه‌ده‌و جۆره‌کاتانه‌دا له‌به‌ر ده‌رکی ده‌چه‌قی و گوئی هه‌لده‌خست و به‌راست و چه‌په‌یدا ده‌روانی به‌روبوگری خپ کرده‌وه و چوه‌مالی کچه‌گه‌وره‌که‌ی. به‌لام سه‌رکرده‌کانیان به‌ده‌م نایه‌ته‌ل کورسی خویندنیوه بۆ پیشوازییه‌برده‌ده‌م چۆمی و ریزیان کردن، ناغای توغول، و به‌خشداریش، گایه‌کی

قەلەوی چوارپەل ئەستورریان ھېنا و بەپەل بەستراویەو لەو گۆرەپانەى مرادسپۆر ئاورپشینی کردبوو لەخوار ریزیوہ لە عەردیدا، عەزە خرپیلیشى بەسەرەو، تا ئەگەر بەخێر و خۆشى گەشتت لەبەر پێنیاکان بکەیتە قوربانى - ئاخ ئەوان میوانى مەبوون - لەپیشدا بانگەوازیان لە دەركى مزگەوتى گەورە دابوو و داوايان لە خەلکى کردبوو کە دەگەل دۆستانى کیشوهرى دۆست و دراوسى، یەکیەتى جەماوەرى شۆرەویدا بەگەرمى و رووی خۆشەوہە لەلسوکوت و رەفتار بکەن. ئەوہیان لەپراگەیاندراوہکانەوہ وەرگرتبوو. بەلێ، بە سەلامەتى گەشتنەجى. دە دوازده لۆرى بوون، دەگەل (زریپۆش) یەکی، کە جگە لەوہى بەقەدەر تەپەى حوکمەتى نەدەبوو لە لۆریەکی بارى ئاساییش ھەرگەورەتر نەبوو، جگە لەوہى کە تەنیا قوللغیكى شەستىردار و تۆپىكى ھەبوو، و دەیانگوت گوللە نایەپى. ئەگەر ئەو قوللغەى نەبایە ئیمەى مندالان یەکیارچە زۆر ناراحت دەبووین. تیکرا ھەموویان سەد سەرباز نەدەبوون - ئەوانیش ھەموو مێرد مندال، ھەر کە دامەزران دەستیان کرد بە تەقەى و بەراوہ ماسییە دە رووباریدا، و شەوانەش یاریکردنە بەتەنەنگان و تەقە و فیشەکە شیتەى رووناکى ھەلدانى بە ئاسمانیدا.

بەھ بەھ لەو قۆشەن و سوپایەى! خۆ تەنەنگەکانیشیان وەك برنۆیەکانى ((خۆمان)) نە دەبریسکانەوہ - ماشەللا! بەھەر حال، بەقسەى ئاغای توغورول بەخێر گەرا. رى و رەسمى پێشوازییە بە شێوہیەکی زۆر شایستە ئەنجامدرا، و ھەموو لە ھەموو رازیبوون. بەتایبەتى خانەخوێ. ژمارەئەک لە مێوانان چوونە قشڵەى حوکمەتى و ژمارەئەکیشیان چوونە سەرباخانیوہ. دەو نیوہیدا فرۆکە رەشەش ھەر پەیدا بوو و بەسەرشاریدا کەوتەوہ چەرخ و خولدان و تەقلەلیدانەوہ و خۆ ئەو دیواو دیوکردنى...

ھیشتا سەعاتیک بەسەرھاتنیاندا تینەپەرپیو کە لە بازارى بوو ژاوە ژاوە سەربازەکانى ھەنگى (فەوج) دەولەتیان ھەموو پایدۆس کردبوو، و ھەروا پۆتین و پەتوو و ناوہ ئیباربوون لە بازاریدا دەستا و دەستیان دەکردن.

دایى و ھەموو دایکەکانى دى پارانەوہ: ((خوداوەند دەولەتى ((ئەسەدەلین)) و بەخت و ئیقباتى ھەر بەردەوام کات! خودایە، خێر لە سەلتەنەتەکەى خۆى ببینی! خودایە روژ بەروژ ئەستیرەى بەخت و دەولەتى ھەر لە گەشە و سەرکەوتنیدا بیئت)) و فرمیسكى شادى

خۆشییەیان ھەلۆەراندن، و چاوە لە رییى مندالەکانیان کە لەولاولا بوون دانیشتن، و دایى فرمیسكى ھەسرەتى ھەلپشتن: ئەگەر پینج شەش سال زووتر ھاتبانایە چ دەبوو!

بەلام کەس گوتى نەدایە بابەگىانى. بابەگىان ئەو روژە پارەى ئیشى لە کەس وەرئەگرت، بۆیاغ و دروونەوہو پینە ھەمووی بەخۆراى بوو... ((شایانى نییە، قوربانى سەرت! ھیچمان نەکردوہ، دوو تەقل و بستە دەزوویک ھیندەى ناھینى!)) بەیانیش ھەرکەس بەسەر وەختیەوہ نەھات، و بابەگىان یەکیجار زۆر مرچ و مۆن و گرژ بوو، ھەرچەندە خۆشى نەدەھاویشتە ناو گۆنگەلێ. لەبەر دوکانى رادەوہستا و تەزىیحى بادەدا - زۆرى دەست نەدەچووہ ئیشى. بۆ بەیانى ھەروا کە راوہستا بوو و دەستى لە پشتنەخۆیەوہ گرتبوون و تەزىیحى بادەدا زەردەئەکی بەرووی ((قوماندان)) یدا کرد کە لە دووکانى ئەو بەریەوہ شووتى دەکرى - زەردەئەکی تابلێنى پان و پۆر و ھەراو - و بەچاوە و روخسارو دەم و ھەموو ئەندامەکانى لەشییەوہ داواى لیکرد کە ئەو شانازییە بفرەمویت و تەشریف بێنى و بەئەک دوو پتەکە بۆیاغان قنیاى بفرەمووی. بەلام بەداخوہ چەکمەکانى ((قوماندان)) ی حیسابى بۆیاغ کرابوون و نەیفەرموو. دیارە ئەویش ھەر پیکەنییەوہو ددانە زێرەکانى وەدەر ئیخستن، بەلام ھیچ نیشانە و ئاماژە و شتیکی نەدا...

شەوى بابەگىان پەست بوو و سەرى رادەوہشاندا: ((ئەم! ئیستا ئەگەر ئەوہ ئینگلیزیایە، بەسەر وەختى نەوہو رەچەلەك و تۆرەمەییەوہ دەھات و لیتی دەتۆژیەوہ... شازدە ئەسکەندەر میرزای بەو ھەموو تاوانانەوہ لە زیندانى مەشرووتەى دەرینانەوہ، گوتى ئەوانە سەر بەمن، لەژێر بەیداغى مندان. ھەموو مال و مولکەکەشى دانەوہ! پیم وا نییە بەو شێوہیە رەعییەتدارییە سەلتەنەتى بکرى...!)).

سۆزانى خانەکە چۆن بوو ھەرواى لینگەپان؟ کەلایى سەررومپ بەکولک و پێستەوہ دەھات و دەچوو و کەسیشى بەبنە پیلانوى خۆى نەدەزانى - دەك کویرییەوہ روژگار!

دووسى روژان مانەوہ - رووسەکان دەلیم - و دواى لەناکاوئیکرا گوتیان دەروژن، و تا ئیمە بەخۆمانزانى ئەوان رویشتن. سەرھەنگ و چەند ئەفسەریك و ژمارەئەک تەنەنگ و فیشەکیان لە لۆریان بارکردن و رویشتن - حاجى؟ - حاجى مەککە!

ده گوترا - يانی زياتر بۆ خۆمان ده مانگوت - له بهرتهوهی نه ده مانه وه بۆیه به بهرژه وه نديان نه زانیوه ((په یوه ندى)) به بابه گیانیه وه بکه ن و ((نیشانان)) ناشکراکه ن - چونکه ئی مانه وی نه بوون، دهنه ئه وه هه رنه بووه و نابى، ته وان ده فته ر و تۆمار و دۆسیه یان هه ر هه بوون! بابه گیان ورده ورده بۆوه ته کبه راغا، و ته کبه راغا و مه شه دى، ته وه شى هه روک پۆزى به ریشى خۆیه وه هه لئاسى که به لئى بۆیه یان خۆ تینه گه یاندوه و ته ویش ((که به لئى بۆ خۆشم ده مزانى!)) و دایى سه رله نوئى نیچه وانى له مه تیکنانه وه، به تاییه تی که بابه گیان نه یه یشتبوو سکالا ئامه یه کی بداته ((قوماندان)) ی و ته میر له شکری له وی بویتته وه.

به کورتى پشتن. هه ر که له پیچی باغى میرزا ره شیدی باياندايه وه چه ند ته فسهرىک که خۆيان شارده بۆوه وه ک قارچکى له ناوه راستى شه قامى هاتنه وه ده رى - هه روک ه یچ رووى نه دابى؛ شه ویش که چه ند ته فسهرىک له رییبه هه لدین به هانکه هانک و هه ناسه برکپوه هاتنه وه، دانیشتن و هیتدیکیان خوارده وه و بانگه وازیکیان به ده رکى مزگه وتى گه ورده وه دا و حکومه تی سه ربازیان راگه یاند. ته وجا نۆره ی ته وه یه ته وه چییه؟ بۆ حوکمه ت له پێشدا چبوو وا ئیستا بووه حکومه تی سه ربازى ((عه سه کهرى))!... به لئى، رایانگه یاند که حکومه ت بووه حکومه تی سه ربازى، و په خشدار بووه په خشدارىکى سه ربازى: سه رگورد عه ببادى! و مراد سپۆریش رایکرده وه شه قام ناووشین کردنى، دیاره ته مجاره یان هه ر بۆ خۆى ناووشینی ده کرد، چونکه وه ک بۆنى شتیکی کردبى. ته وجاره یانى به چاک نه زانى لادییبه کان ته نگه تاو کات و کاره که ی خۆى به ملی واندا بینى و به وانى بکات. هه ر بۆ خۆى که وته پینه و په رۆ کردنى کاره کان. و مه ئمورانى حکومه تی سه ربازیش، یانى گروبان گه ل و چه ند سه رجوخه و سه ربازه رووته یه کی که ما بوون، که وته گه رانى به ناو شه قامه کاند... سه رکار ناسرخان، یا سه رکار عه باسقولى، یا سه رکار عه لى میدالى ه یچ کامیکیان دیار نه ما بوون. و که به بهر دوکاناندا تیده په رین که س له بهر ته و گروبان و سه رجوخه و سه ربازه رووته لانه هه لئه ده ستا، گوايه بۆ خۆیان پیمان خۆش نییه که س له به ریان هه ستى. هه ر چه نده خه لکه که به زه رده خه نه وه روویه پرویان ده بوونه وه، به لام تیروانینه کان تا ده هات هه ره شه یان لیده بارى.

* * *

(۱۸)

گۆرانکارییه که واپنده چوو لینگه و قوچ بوویته وه: هه واول هات که عه شایه ر ده وره ی شاریان داوه و دین سه ربازخانه بگرن. ئیدی ته وه شتیکی تازه بوو!

عه شایه ر! عه شایه ر چییه؟ -عه شایه ر هه ر ته و کورده لینگ هه لکراوه نییه که مراد سپۆر ده یه یان و ناووشینی پیده کردن... ئیدی ته وه عه شایه ره... یا هه ر ته و حوسین به گه یه که باره دارى دینان و ده یفرۆشتن یا هه ر ته و سه عید به گه یه که شووتییان ده فروشى... نا هه... به لئى، ته وه ئیستاش تفه نگیان هه یه، و به لئى عه شایه رن... ته ی با... به، ئیمه بۆ نالئى، ته دى ئیمه له کوی بووین!

خه لکی دیاره ناراحه تن، پیده چى خۆشییان له عه شایه رنه یه. بۆ نازانم. ته و چه ند ماله ((عه جه م))انه ی ده شاریشدان که وتونه ته بارگه وینه تیکنانى. بۆ ته وه شى هه ر نازانین. ته وان ه سه رو سه ودا و په یوه ندییه کی وایان ده گه ل بابه گیانیدا نه بوو. ته نانه ت له مه رگی کاکه شدا جگه له وه ستا عه لى دارتاش، که ته ویش وه ک ئیمه ورده ورده وه ک خه لکی ناوچه که ی لیه اتبوو به کوردی ده وواو له مزگه وتیى نویت ده کرد. دهنه که سیکیان هه ر نه شه اتنه ((پرسه)) ی.

عه شایه هه ره شه یان بۆ سه رگورد، و په خشدارى سه ربازى نارد، و سه رگورد له وه لامى واندا، به رى و ره سمى سه رده مى هه رى کۆن ((چاخى ناوه راست)) گولله یه ک و مشتى باروتى بۆ عه شایه ران نارد ه وه و خۆشى قایم کرد و سه نگه رى به هه رچوار ده ورى شاریدا لیدا؛ و عه شایه ر هاتن، و شه ر و پیکدادان به رپابوو. به لام چۆن شه رىک تا بلئى سه خت و توند و تیژ و خۆیناوى؛ و عه شایه ر شاریان گرت و رژانه نیو ماله ته فسهر و سه رۆک دایه ره و کارمه نده کانه وه، و به ده ردی بۆ خۆیان ده یانگوت مالى خۆیانیان له ماله کانیان ده رتینایه وه. سه ربازخانه شیان هه ر تالان کرد. ده ونیوه ییدا ژماره یه ک له هه ر دوولایان کوژرا، ده نیوه واندا جه نابى ره بیس زه مینى، و

چەندىن سەرباز و پاسەوان و ئەمىنە، و يەك دوو ئەفسەرىش، كە عەلى مېدالى يەك لەو كوژراوانەبوو، و دايى بەچاوى خۆى تەرمەكەى دىبوو.

بۆ سەبەبىنى رووداوىكى سەرنج راکىش روويدا: كلاًوى كەپى و شاپكا وەك جندوكەى بىسىمىلا لى خويىندراو، ھەروا لەچاوتروكانىكدا لە ھەوت كۆنەمشكاندا شاردرانەو، بەلام چاكەت و پانتۆل، بەتايىبەتى چاكەت، تۆزىكى زياتر خۆراگرت، عەجمەكانىش ھەموو بوونە خۆ ولاتى و رەنگ و رواژايان گۆرى: بابەگيان گورجىكى كەواو سەلتە و مېزەرىكى لە فەيزوللاى خواستەو ھاتم يەخەى چاكەتەكەيم بۆ ھەلدايەو و وام لىكرد لە يەخەى كەوايەكەى بىچى... ديسانەو دووبارە بوونەو مىژوو!... دىيا و رۆژگارىكى سەيرە... رۆستەمى ئەم شانامەيە بوو دىبو، ئەم سەدرولتەشرافە لە پىر بوو نازادىخواز و وەزىرى دادگەرى... ئەللاھو ئەكبەر!

ھەر ئەو رۆژە خانە سۆزانيبەكانى كەلابى رەجەب و ژن و مندالى ئەفسەر و سەروك دايەرەو ئەوانى دىكەيان سواری ولاغان كۆردن و ناردىاننە شارەكەى تەنىشتى خۆيان، تا لەوئۆھ بۆ كۆييان ھەزلىبە بچن، كەلابىش شەوى پارچە پەروپەكى قەدىفە دەسەريەو دەپىچى و دەگەل قولى خزمەتكارىدا ھەلدى! (ئەو كارەيان چاك بوو- كارى عەشايەر- خوا منداليان لىتەستىنى!- ئەو ھەش دوغاي دايى).

دوكان و بازار داخراون، زۆربەى خەلكەكە لە دەم چۆمى خېروونەتەو. ژن و مندالى ئەفسەر و سەروكەكانيان لەولاو خوارترى مالى پورە ھەنىفەيەو، بەرامبەر كۆنە خانووەكەى مە راگرتوون: ژن و مندال و خانەكانى كەلابىش لەسەر پىشتى ولاغانن و ئەفسەرىك كە چەكەكانى خۆى بەجووتە كەوشىكى بن لاستىك گۆرپونەو و بەجلوبەرگىكى شىرو سەرى قۆتەو، چاودىرى رىكخستنى رىزى ولاغەكانە. تەفەنگ بەدەستى پارىزگارى تا ھىشتا نەھاتبو و فەرمانى رۆينى دەرئەكراو. بەرىكەوت سى چوارىك لە خانەكانى كەلابى لە پىشەو ھەرىزەو، ئەوانى دىكەش لەپىشتەو. زۆريان گوى لى نىبە- خانەكانى كەلابى دەلېم- ھەررەكو خۆيان بوون. چۆن بوون ھەروان: جارجارە جەفەنگان دەگەل يەكدا لىدەدەن، و پىدەكەن. بەلام ژنە ئەفسەر و سەروك دايەرەكان، بەتايىبەتى خانمى جەناب سەرھەنگى، زۆر ناراحەتە - ھەقىشيانە- و بەردەوام لەسەر كورتانىو بەلادادىن. ديارە كە زىرى پىشتى كورتانەكان دەگەل ئەو پان و بەلەكە خىر و خۆلانەدا ھەلناكەن. بەردەوام لىوان ھەلدەقرچىنن و ((نايش و

ئۆف))يانە، تەننەت وايە دەشگرىن. ديارە بەو ھى ناراحەتن كە دەگەل خەلكى تىكەلاو بوون. ھىشتاش نەگەيشتونەتە ئەو پەلەوپايە و قۆناغە عىرفانىيەى كە ھەستى ئەو بەكەن چاكە و باشى ئەم جۆرە بارگەوبنە لىتەنەنە ئەو ھەسەت بەكەمى نزمىە رووالەتايىبە، دەگەل پەيوەستى مرۆفە بەمرۆفەو، لەپەلو پايە و گەورەبى مرۆفە زياتر و بالائىر دەكات. ژن و كچ و مندالنى گەرەكى، تەننەت ئەوانەى گەرەكى سەرەو ھەش، ھەموو ھەر ھاتوون و خېروونەتەو. ھىندىك جام و گۆزە بەدەست ھەن بەناو ژن و مندالى ئەفسەر و سەروك دايەرەكاندا دەگەرپىن و ئاو و دۆيان دەدەنى- ھەوا گەرمە.

ولاغەكان بەردەوام كلكان رادەو ھىشەنن و چوارپەلان دەكوتن و مېش و مەگەزان لە بن زگ و خالىگەى خۆيان دەردەكەن، و جارى واشە لەبەر بى ئىشى و چەمووشىبە سەردەكەنە سەرولاغەكانى پىشەخۆيان:

لەسەرەخۆ و بەسپايى لمبۆزيان دەبەنە بن كلكىان و وردە گازانيان لە كەفەلان دەدەن و دەياغورپىنن؛ جارى وايە زۆر بەتوندى، بە شىو ھەيكى وا كە ولاغەكەى پىشەو ھەنەى دەگرى و گوييان دە ((موچ))و ھە دەبات و واخۆپىشان دەدا كە وەك بىھوى جوتان باوى. ژن يا كچى سەرىشتى ئەو ولاغانە دەزرىكىنن و ئەودەم جەناب سەروان يا جەناب سەروگورديك دەستبەكار دەبى و دەگاتى.

سەگەرەشى مالى جەناب سەرھەنگىش لەبەردەمى ولاغە بەستراو ھەو، وەر كەوتو ھە: دەمى داچىرپو ھە ھانكە ھانكەيەتى. بەردەوام سەرى ھەلدىنى و بەدوچاوى كزەلەو سەرىكى خانمى جەناب سەرھەنگى دەكات، و لەروون كۆردنەو ئەم بارودۆخە دەگەرپى. كە ھىچ وەلامىكى چىنگ نەكەوت ھەلدەستىتە سەر پاشوان و دەستان داوتتە كورتانى ولاغەكەى و لە ناخى دليەو قروسكىكى وەك فىتويى لە دەروونىيەو ھەلدەستى و دەيەوى قەپۆزىكى بە ران و بەلەك و سىنگ و زگى خانمىدا بسوى، و خانم لە شەرمان چاو و برۆيان تىكەدەنى و چاوان بەردەداتەو، و نايش و ئۆفى لەو ھەى دەكا نەك خودا نەخواستە گلاو بىت! ھەردو دەستان بلىد دەكات، ھەررەك ژن چاكان كە دەستنىوئۆ دەشۆن و نايانەوى دەستى تەريان وەھىچ كەوى و بەترس و لەرزەو خۆ بۆ دواو دەكىشەتەو بەدو لىوى موچەو دەلى: ((وش، دى برۆ ونە... ئىبە، پىسى ناشىرن!))و سەگە لەو بى ئەمەكى و بى سۆزى و نامىھەربانىيەى

سەرسامانە وەلا دەکەوی- و لەبەر پێی و لاغەکەمی وەردەکەوتتەووە بەزمانی قروسکاندنێوە دەگری.

حەشیمەت هەموو راوەستاوە کە لە پر عارەبانەمی عەجمی لە دورووە، و ئەحمەد شا بەسەرەو دەستیکی بەرزکردۆتەووە بەرەو پێش وەدەردەکەوی. بۆ سەلمی کەبابچی خێراخێرا ئاگادارییە دەدا: ((ئاگا-دار!)) ئەفسەر و سەرۆک دایەرەکان بۆ ئیختیار قیت رادەوستان، ژنەکان دەشلەژین- تەننەت مندالیش هەر بێدەنگ دەبن. ژنە کوردەکان پرمە پرم پێدەکن، و هەر واش ئاو و دۆیە دەگێرن. کورپی حەمە غونجی بەخۆ و بە قەرتالە تریبەک و تەرازوو پیکەو، بۆ مشتەری لەسەرچیچکان دانیشتوو. هەر کە ئەحمەدشا دەگات، هەر و بە دەستی بەهەواوە ئاماژەمی قەرتالە تریبەکە دەکا؛ کورپی حەمە غونجەمی هیشوئیکی هەلەدەگری و فەرمووی لێدەکا؛ ئەحمەدشا بۆ ئاوردنێدەووە لێی هیشووە تریبەکە وەردەگری و دەیداتە سەرگورد عەبەدای، دووبارە دەستی دەرێژ دەکاتەو، و هیشوئیکی دیکە وەردەگری و دەیداتە ژنی جەناب سەرەنگی. عارەبانەش هەر و دەروا. کورپی حەمە غونجەش بەهاندانی تەماشاجیانەو بەخۆ بەقەرتالەو بە تەنیش ئەحمەدشایەو دەگەل عارەبانەکید بەرەو پێش دەروا. ئەحمەدشا هەر و دەستی بەهەواوە بە زەرەدەخەنەیکەو سەری بەراستە و چەپەیدا دەگێرێ و زۆر بەخۆشییەو وەلام دەداتەو بە ئاماژەو فەرموویان لێدەکات، و کورپی حەمە غونجەمی قەرتالە تریبەکی لەپێش ئەفسەر و سەرۆک و خانەکان دەگێرێ.

هەریەکەمی هیشوئیک، جا گەورە، یا بچووک، هەلەدەگری. دەوینە و بەرەیدا ژنی سەرەنگی و ئەوانیدی زەردیکیان بەلێواندا دیت. شوینەواری زەرەدەخەنەکە زوو لە روواندا نامینی و هەرەتا دامینی کورتانی و لاغەکان پر دەکا. دەستەکان بۆ ئیختیار دەکاردان و بۆلۆو تریبان دەگەینە زاری.

هەرچەندە لەبەدبەختیان ئەم ساتانە دەهیچ میژووئیکیدا نەنوسراونەووە چاوی هیچ کامیرایەکیشیان تازار نەداو. ئیستا هەموو ئاسوودەن؛ بە ئاسوودەیی لەسەر پستی و لاغەکان دانیشتوون و تریبە دەخۆن، دەلێی سەرەنجام هاتوونەو سەرخۆ و بەخۆهاتوونەو: دەخۆن و سەران بەدەن و بەرەبردووی خۆیان پێدەکن، ئەوەش دیارە لەبەر هیندییە کە دەگەل خەلکەکەمی تیکەلۆ بوون و وەک وانیان لێهاتوو. ئەحمەدشا تا ئەو سەری ریزی کە بەیەک لە

خانەکانی کەلایی کۆتایی دی دەروا؛ لەوی دەستیکی لە شانێ عارەبانچیەکەمی دەدا و بەپێچەوانەمی جارانییەو تێدەگەینێ کە جەوی ئەسپەکەمی باداتەووە وەگەرێ. عارەبانچی ئەسپەکەمی دەگێریتەو، و ئەحمەدشا هەر و دەستی بەهەواوە، و بەشیوێ حەزرتی ئەجەل بە برۆتیکنانیو دەلی: ((ئەفسەران- هەر شادبن!)) ژاوە ژاویک لە پیکەنین و دەنگە دەنگی ((هەر شاد بنی- حەزرتی- ئەجەل-)) یەو دەدەکەوی. لادییەک بەخۆ ماکەر و بار و جاشەکەریکییەو دەگاتە سەرچۆمی؛ کەرەکان هەموو گوێیان مووچ دەکەنەو؛ نێرەکەری بن یەک لە خانەکانی کەلایی دەستی بەزەرپینی دەکات، کە دەگەل قاو قیژ و زریکەمی ژنەکاندا تیکەل دەبی و کەرە دایدیلی. یەک لە کورەکان رادەکات و کەرەمی دەگری تا لادیی و ماکەرەکەمی تێدەپەرن... دووبارە ژاوە ژاوی و پیکەنین دەستی پێدەکاتەو. بەلام ئەمجارەیان بەچاوی شەرمیوییەو، چاوی خۆیان بەرەدەنەو. ئەحمەدشا دادەبەزی و بە پێخواستی لە دوایین مائی خوار چۆمییەو لە چاوان وندەبی. دەو دەمەیدا تەفەنگچیە پارێزگەرەکانیش دەگەنە جی، و ((ریز))ەکە وەرێ دەکەوی. ئەبۆلفەتخ خانی بێنەوای بێچارە بەو گەرمایەمی چۆن ری دەکا!

ئاسمان ساو. دەشت و دەر لەبەرچاوان تابلێی پان و پۆر و هەر و، و کێو هەر و گەردەنی کێل کردوو، سەرچاوە لە تەنیشتیو بەبێدەنگی قیت راوەستاوە تا ریبوارانی لێو وشک و تینووی ری و بانی چۆل و هۆلی میژوو وەک کێژۆل کوردەکان بەقومی ئاویکی فینک و ساردی خۆی میوانداری بکات.

زۆر نایا پروپاگەندە پەیدا دەبیتەو کە عەشایەر دەیانەوی ئەو شارەمی تەنیشتییش بگرن: بۆ تالان کردنی ماله خەلکی! لەبەر ئەو شار بەسەر سی بەشی حوکمەتیدا دابەش دەکەن، هەریەکەمی بۆ خان و بەگلەریک، خانی هەرسی بەشان، هەریەکەمی مەلایەکی دادەنیت- و وەرێ دەکەون. ئیستاش دەور دەوری حەس و پۆلیسانە، کە لە ناخی دلێ کاولە ویرانەمی میژوووی مردوووە دەرکیشراونەتەو دەری. چەرخی و دارۆغە دەبازاریدا دەگەرین، و بەزۆری شەوانە بۆ خۆیان دوکان و مالان دەستی پێدادین، و سوارەو پیادەش بە مالان وەردەکەن و بۆ راگەیانندی بەرزبوونەوی پلەو پایە و مەقامانیش بەناو شاریاندا دەگێرن. جیی ئەبۆلفەتخ خانی خالی: چارچی دەشاریدا بانگ رادیلی کە ئەمی خەلکینە لەم ساتەوختە بەدواوە حوسین

به گي میراوی، حوسین خانہ؛ ہر کہ سیٹک به هه لہ یا به نه نقه ست به به گي بانگ کات هینده هیندهی جهزا لیوه ده ده گیری... به لئی، نه وهیه کاری راست و پیاوانه، نهک وهک نه وهی پلهو پایهی له تارانیهو بو نه بولغه تح خانی بنیرن و له ژیره وه به دزیه وه به سهگان خواردوی بدنه و بیده نه فته توحی!... به لئی، نه وهیه کاری چاک و پیاوانه...

که ری به سته زمان چوو له کلکی بگه ری- ههردوو گویشی خسته بانئ! (بو ریش چوو سمیلشی له سهردانا) جاران هه بوو و نه بوو گروبانیک هه بوو، ناسرخان، ئیستا هه که سیکی راستیوه و تفهنگیکی به شانیدا کرد نه وه بو خۆی ره بیس و هه موو شتیکه- به لام چۆن ره بیسیک که هه رچی یاسا و ریسا و دستور و بنه مایه که نییه تی؛ هه رچه نه یاسا و ریسیایه کی خۆی هه ره هیه: هه بو خۆی شکایه تکه ر، و هه بو خۆشی لیکنه ره وه قازییه، و هه م مه نموری جبیه جیکردنی فهرانانیشه. به لئی، وهک ده لئین میلله ت تازه خه ریک بوو تامی ناخوشییه کانی دواي گۆرانی رژیمیان ده چیشته... نه م که ف و کول و به ره لالییهی دواي چه ندین سال سه رکوتکرده، شتیکی تازه بوو.

رهگ و ریشهی ده مارگری و چاوبه سته کی (خورافات) تا ناخی ناوه وه قولایی دهرونی خه لکی رۆچوو بوو. خه یال و بیری چاک و جوان له نارادا نه بوو... به ناشکرا ترسی نه وه ده کرا که نه وه نه ((په یوه ندی)) یه هه بوو نه ویش له نیودا نه مینی. به رییدا چوونی بی هیوا و مه به ست و بی نامانج کاریکی تا بلئی سامناک و ترسناکه. به لام دهی، شاره که بچوک بوو، و بویه روودا ویش وا گرنگ نه بوو- هه رچه نه به لای خه لکه که وه هینده گه وره بوو، له کیشوه ریک گه وره تر. باشه دهی، میلله تیش بی رابه ر و سه رکده و بی بیرکردنه وه به ره درندایه تیه ده چی، به تاییه تی که هینده له قوناعی درندایه تییه وه دور نه بن، و جا وه ره دادوه ریش (حاکم) خان بیته و یاریده ر و راویژکاره که شی کرمانج بیته... به لام که به راستیش سه یر ده که ده بیینی که سه روسته راسته قینه که شی هه ره نه وه یه. نه گه ره نه وه پیشه کییه که بووی دیاره کوتاییه لۆجیستییه که شی هه ره نه وه ده بی: په ره ورده نه بوو، نه وهی به ناوی په ره ورده و فیکردنیشه وه له به ره ده ست و ده کاردابوو شتیکی نه بوو هیچی لی بووه شیتته وه که لکی که سه بگری. شیوهی په ره ورده لیسه وهک سه رتاپای شوینه کانی دیکه ی مه مله که تی، ده گه ل نه و جیاوازییه سه روستیانه ی به گویره ی دهره ر زور سه روستی و خۆرسک نه بوو که ری به که سیک بدات هه روا

له خۆزه وهک ((گول)) یک سه ره لدهات و بیشکوی یا وهک گیایه کی به گویره ی سه روستی خۆی پییگا. مامۆستا له جیاتی نه وهی یارمه تیده ر بیته و نه وانه به ره وه پیش به ریته گوئی راده کیشان و لیته ده خورین. هه رکاتی نه وه سه سودی نه بایه قامچی ده کار ده خست. نه وه شیان هه سه روستی بوو چونکه: کاتی که سه سودی نه بوو شوولی ته ر- باره به ر نابن گا و نیره که ر. نه و که سانه ی که په ره ورده کرابوو و راهینرابوو شتیکیان له م باره یه وه ده زانی به شیوه یه کی سه روستی گه وره ده بوو و ده هاتنه ژیرباری نه وهی که باری به رن. که ره زایی رۆیی سه ره تا گوتمان چاک بوو رۆیی؛ زۆرمان شادی و که یف و خۆشی خۆمان پیشاندا. دوايه سه یرمان کرد که نا، زۆریش خراب بوو، زۆریش سه رشۆر و ملکه چ بوینه وه- هه موو هه سه رشۆر بوونه وه. ئیستاش هه رکه سیکی تفهنگیکی به شانیه وه یه ره بیسیکه- و چ ره بیسیک!- و نه وهی وه ره ز ده بی له دیته ده ری و به ره و شاری دیت و پۆلیس ده بییه نه سه رماله خه لکی- بوو بابه بوو، چونکه تفهنگچییه، عه شایه ره! تازه خۆ نینشاللا کاک میوانیش نییه، کاک له سه ره سه رانه، و ده بوو نانی خۆی و ئالیکی ولاغه که شی جا که رایه یا ئیستر دابین کرابایه، ده نا خۆ کاک هه رده می کرد بایه وه هه فکه ی ده ده ست خانه خویته ده نا که مه که بابه کاتی خۆی که می نه منیه و ره بیس پاسگا کوشتون! نه وه جگه له وهی نه قوتاجمانه یه که نه خه سته خانه یه که و نه پاکوا و نییه ک... هیچی هیچ، هه رنه بوو.

زستانیش گرانه تا هۆلی ده کرد و خه لکی له به ر: گرانه تا، و سه رۆیژه، و کۆخه و په سیو، و ته نگه نه فه سی و بی خۆراکی، به سه رییه کدیدا ده مردن: باران ناباری؛ بوو که به بارانه ی دروست ده که ن- نه گه ره نه وه هیچی پینه کرابایه، ناوی چل که چه لانیان له سه ره په ره کاغه زیکی ده نو سین و کاغه زه یان به سه وانده ی بانیه وه هه لده واسی تا ناسمان بیینی، و باران بباری، هینده بباری تا ناوی نه و چل که چه لانه ده شواته وه، به لام ناسمان لوتی له ولای ده کرد- نه و جاره ی نا نه و جاره ی... نه م جاره یان چل که چه لانیان خرده کردنه وه ده یان بردنه سه ره تۆقه له ی گردیکی، و که لله تاسه بی مووه کانیان به رامبه ر ناسمانی راده گرت و رییان پیشانده دا، به لکه ئی شه رمی نه و سه ره تاس و لوسانه بیگری، و بباری... نه وه شه هه ره هیچ، که لکی نییه؛ نه و جار ده سته و دامانی جووله کان ده بوونه وه... نه وانیسه ده ست به کار ده بن- شالۆم و شه لمۆ و عه به دیه و یۆنانان و ئیدیکه ده گه ل مالمه که یاندا ده چوونه گۆرستانی خۆیان و ده پارانه وه... دیسانه وه بی تاکام... نه وه خه لکیش وهک خه لکی هه موو شوینه کانی دیکه ی وهک ئیره هه روا ده مرن... تا

ساغن ئەوۈ ساغن و كەمتر نەخۇش دەبن؛ بەلام ھەر كە كەوتن ئىدى راستبونەوھىان نىيە و پاشى دوو سى رۆژان دەمرن... دەمە تەقىيە كەى ((بېشان)) ھاتەوہ گۆرى. ھىندىك باوھرىان وابو كە قوتابخانە بۆ ھەزار و نەداران نىيە - ھەزار و نەدار و قوتابخانەيان نەگوتوہ!. زۆرىەى دايك و باوكەكان لەو دەستەيە بوون. خەلكى ھەرمەكەى دەبى ھەر بەدوای كشتوكال و ((كەسابەت))ى خۇياندا بچن و بڑويە خۇيان لە زەوى و يان لە يەكتريەوہ پەيدا كەن. بابەگيان دەيگوت ھەر راست وەك ((لاى خۇمان)). ميرزا شەريف سادەو لوس و لىك دەيگوت قوتابخانە ((ھەرام))ە! (تەگەر لىيان پرسىت مندالەكەت بۆ ناردۆتە قوتابخانە، چ وەلامى خوداى دەدەيەوہ؟) وەلامى خودا! پىغەمبەرەكەى كە موھمەدە (د.خ) فەرمويەتى ئەوہ واجبە، ئەم دەلى ھەرام! و ئىمەى مندالائىش لە خوامان دەويست ھەرام بى - ھەرچەندە من دەگەل ئەو جۆرە مندالائەدا نەبووم - من پروانامەى خۇم وەرگرتبوو... بەلام ھەر لە تاقىكرەنەوہى خۇمەوہ ئەوہم وەرگرتبوو كە ھەردوای ماوہيەكەى كەم ھەموو دلىان بۆ دیدارى يەكترى لیدەدا... بەلى، ئەگەر پىرپار واپى ھەموو ھەر بەدوای زانینیدا بچن ئەدى كى سەودا و مامەلە و كشتوكال و چىودارىە بكات؟ ئەودەمى دەبى خەلكى ھەموو لە برسان بمرن، و بۆ ئەوہى تا لە برسان نەمرن خانەكان بە رەزامەندىە ئەو كەسانەى كە لە راستیدا رى پىشاندەر و جىگر و راوئىكارانىان بوون - و بە پشتگىرىە تەواوى دايك و باوكانەوہ - لەوپەرى خۇشى و شادىە مندالائەوہ، قوتابخانەيان تىك و پىك داو دىرەگەكانيان ھەموو سوتاندن. زستان بوو، سەرمایەكى بىداد بوو - وەى وەى، لەو ئاگرەى، چ دارىكى وشك و پتەو!... و ئەوجا ھەسرىان راخستنەوہ و ھەرچەند سوختەيەك دەورى مەلایەكياندا و بۆو بەبى ژەربى، سىن زەنە... بىس، مىم ژەرمى... بىسمى و ھىشتا جوزووى عەمە بەنىوہ نەبوو دەنگى مەلای بلندبوو كە ((ئىننە ھوكانە تەووابا... مرىشكە رەشەى كەبابە، بۆ مامۇستای سەوابە!)) - ئەوہ دايكانىش ھەر دەيانگوتەوہ - و سوختەكان نۆرەيان دەگرت، و مرىشكە رەشە بۆ كەبابى مامۇستای دەھات، ئەوہش لە پاداشى ئەو ھەموو كوئىرەوہرىيەى دەگەلى كىشاپوون، و سەرەنجام دەگەيشتنە ((عەبەسە))ى ئەودەمى مامۇستا ھەناسىكى ئوخەى ھەلدەكىشا و دەيگوت: ((عەبەسە، خويندن بەسە!)) ئىدى ئەوہ كۆتايىەكار و خويندنى بوو، مەگەر يەكتىك خوا لىتى گۆرىيايە و بەردەوام بايە لە خويندنى، ئەودەمى ((ھەنبانە))ى بەكۆلى دادەدا، و سەرى دە دوو خويندنى دەنا، و ماللە و مالى دەكرد و راتبە و نەوتى چرای لە مالان وەرەدەگرت، و دەكەوتە

ھەلمزىنى دووكەلى چرا رەشكەى... دەو نىوہشدا ئەسپىش كە جاران بەھوى بوونى مىز و كورسىانەوہ لە قوتابخانى ھىندىكى قوتايەكە لىك دەتەكاندەوہ و نىوانىكى دەدانى، ئەسپىەكان تەنيا ((نیمچە ئازادى))يەكيان ھەبوو بۆ گەرانى. بەلام كەمىز و كورسىيەكە نەمان ئىدى ئەسپى بەرەى خوى لى راخستەوہ و ئازادى تەواوى وەرگرتەوہ؛ لە جىياتى جىگرەكانى دەولەتىش، ئەوان كەوتنەوہ مژىنى خوينى خەلكەكە، چونكە ھوكمەت ئەوانى لە ھەموو دەرد و رەنجىكى ژيانى رزگار دەكرد...

بەلى، زۆر خراب بوو. ھەر ئەوئەندەشان دەزانى كە زۆر خراب بوو، بەلام ھەرگىز لە خەيالى ئەو ((چاكى))يەيدا نەبوون كە دەبوو ببايە و نەبوو. نەماندەزانى لەدوای چوونى رەزاشايەوہ چ دىت، تا چاك بىت، و بەراستى دوای رۆيشتنى رەزاشاى چاوپەرى چ بوون. ئەوئەندەمان دەزانى كە خراب بوو - ئاخىر ھىچمان لەو بارەيەوہ نەخويندبۆو و نەبىستبوو تا لەسەر ئەوہو خەيالىك لە چاكىە بكەينەوہ. خراپان چاك دەناسى، و دەمانزانى خراپى لەو خراپترە نىيە - ھىچ ئاگايەكمان لە مېژو نەبوو؛ ئەو مېژوۋەى كە ئىمە بىستبوومان شتىكى دىكەبوو. جارى وابو كە لەگەل بابەگياندا دەچومە مالى مامۇستای مامۇستا لە مېژوۋى دەدوا و دەيگوت ((مېژوۋ دەفەرموۋى يەحيای بەرمەكى شەوانە لە بن تەختى نووستنى سەيىدە زوبىدە و ھارونە رەشىدیدا (رەزای خويان لىبى) دەنووست و دەگەل كەرى بەيانيان لەخەوى راست دەبۆوہ و بەدەنگى بانگى خەلىفەى لە خەوى ھەلدەستاند. شەويكىان لای بەرەبەيانى، ھارون وىستى دەگەل سەيىدەى تىك خزىن، داواى لە سەيىدەى كرد ئەو جارەيان ئەو بكەويتە ((سەرى))... كە لىبونەوہ ھارون ھەروا لەبنەوہرا بانگى كرد: ((يەحيا، دەمى بانگى، ھەستە بانگەكەت بللى!)) يەحيا لە بن تەختىوہ گوتى: ((من بۆ بانگى بللم، با ئەوہى لەسەرمنارەكەيە بانگى بللى!)) و قاقاى خەلىفە لە دەمى مامۇستاوہ بلند بوو!

جارىكى دىكە مېژوۋ دەيگوت، دەيگوت مېژوۋ دەفەرموۋى ھەركاتى كە باپىرە گەورەى دەچوۋە خزمەت شا عەباسى (خوداى لى رازى) پاشاى ئىسلامى، بەرى و رەسمى پاشايەتتە، ئىستىرك و دە تمەن پولى سپى و يەك دەست تاقەى عەباى ھەرى چاكى پى مەرحەمەت فەرموۋە و ئەو بەردەوام لە باپىرانەوہ بەناوى بنەمالەى وىەوہ لە ((مېژوۋى كۆن))دا نووسراوہ...

ئاغاي سلیمانیش ئامۆزایه کی پیری هه بوو، رۆژتیکیان هه روا به ریکهوت له لای کورپه که ی بووم ئه ویش له وی بوو، و میژووی ده گوت. گوتی که به ئی، میوانی ئاغایه کی ((پشده ری)) بووه و ئاغای پشده ریش به شیوه دهنگیکی وا که به لای ویسه وه مانای گالته جارپ و قه شه ری و گه مه پیکردنیی داوه لئی پرسیه وه ((ئیوه ی بیگزاده کانی ئه ولایه چ له باره ی میژووی خۆتانه وه ده زانن؟ ده زانن کین و له کوپرا هاتوون؟)) ئامۆزاش به نۆره ی خۆی زه رده یه کی گالته جارپانه و قه شه ری پیکردنه وه ی تیگرتۆتۆه وه و گوتویه: ((رهنگه جه ناب عالی پینی وابی که ئیمه کۆنه فرۆشین و له عه ردی هه لئۆقیوبین؟)) ئاغای پشده ری ده لی: ((ئسته غفروللا! نا، ئیوه نه ک هه رکۆنه فرۆش نین، به لکه زۆریش به پیزن- ئیوه له ره چه له کی به همه نی کورپ ئه سفه ندیارین... راست وه ک ئه سفه ندیاری که له دوا رۆژه کانی ته مه نیدا کوپر بوو!

ئیمه ته نانه ت ئه وه شمان نه ده زانی که فه تح عه لی شابوه که له راستیدا ناپلیونی کردۆته ناپلیون، ده نا ناپلیون بۆخۆی هیچ نه بووه... ئه وه شمان به و دوا بیانه بیستوه وه خۆیندۆتۆه وه، چونکه میژووه که ی تا ئه و دوا دوا بیانه ه هه ره دپاشخانیدا ماوه ته وه. ئه وه ئیستا ده زانین که گوایه چه ندين شوپش روویاندا وه گوایه شتیک هه یه پییده لئین میژوو... ده نا خو بۆ خو مان نه بوومانه و نه بیستوشمانه: میژووی ئامۆزای له لای یه کیک له و ئاغایانه بوو؛ میژووی مامۆستا و ئاغایه که ی پشده ریش له لای خۆیان بوو... ئیمه بۆ خو مان چ شتیکیمان نیسه، له وه ه که به و دوا بیانه که وه بازاپیه وه هیچیان نه دایه مه. ئه وه ی له رابردووشدا دایانینی و خۆیندما تییینه گه یشتین- یانی سه ره ده رمان لینه کرد.

ده یانگوت لویسی شازده هم بۆیه شوپشی له سه رکرا ئافه رته ی زۆر هه بوون، ده گه ل هیندیشدا که ده مان بیست فه تح عه لی شا سه د هینده ی وی زیاتریشی هه بوون و چ شوپشیشی له سه ر نه کرا؛ ده یانگوت ئیمپراتۆری رووسیا هینده هینده ی پاره له بانکه کانی ده ره وه دا هه یه بۆیه ره ش و رووته که ی شوپشیان به سه ردا کردوه، له کاتی که ده ره زاشای لادییسی هه ژار و نه دار له مه مله که تی مه دا ده هینده ی ویشی ده بانکی ئینگلیزاندا هه بوو و چ شوپشیشی به سه ردا نه کرا...

بیگومان ((میژوو)) یه ک، ده پاشخانیدا شاردرابیتته وه و تۆز و خۆلی له سه ر نیشته ی دیاره هیچیش پیشان نادا، به لām کاره ساته کان شتیکی له بیرچوه وه ی دیکه یان فی ره خه لکی کرد: که

ره زا شاش عومری نوحی نییه و هه روا زیندوو نابیت و ره ته نیسه- و رۆیشتو شه. به لām به خه یالی هیچ که سی کدا- یانی زۆر که س- نه هات که میلله ت ره زاشایان نه بر دبی. پیویستیش نه بوو، چونکه خه لکی بۆخۆیان ده یانزانی؛ ده یانزانی که ئه ویان لابر دووه و میلله تیش ده ونیوهیدا هه ر ((میلله ت)) ه، ئه وان ه ی لاشیان بر دووه میلله ت نه بوون، و له به رچاو و برۆی ره شی میلله تیشیان لانه بر دووه، هه رچه نده دیبوویان که ره زاشا بۆ ئه وه ی پیشانیدا که ئه و بۆ خۆی هاتوه و خۆی کردوه به شا و که س نه یه یناوه که وتبووه گیانی میلله ت و یه ک به دوای یه کیدا ده کوشتن... هه ریۆیه شیان هینابوو تا بکوژی...!

به هه رحال، ئه و به ره له داییه زۆری نه خایاند- یانی ژیان بۆ خۆی ده رفه تی ئه وه ی نه دا: خه لکی کتوپر وه ناگا هاتنه وه و سه ریان هه لئینایه وه و دیتیان، هه ی بی ناگا، ره زا شاش رۆیشت؛ هه روه ک خاوه ن مولکیکی وه ک شیلی بوویت، و له که لله ی دابیت و که شکۆلی ده روپشیه ی تاو دابیت و ده ستی وه کتوان دابیت و مشته ره ش و رووتیکی به ته مای خودای به ره له دایا کردین! باشه، ئه و ره ش و رووته بی نه وایانه چ بکه ن؟... سه ره تا و کۆتایی هه ر به ده ختی و چاره ره شی و به ره له دایی، و دوا ییش ده سته و ئه ژنۆ دانیشت و بیر له زۆرداری خان و به گلره کان کردنه وه و ئه وسا قسه ی سوک و جنیودان، و داس و ته و ورداس سوین- و گه پان به دوای گونا هباردا... گوتیان- یانی بیستمان- که هه رچی فی ل و فه ته ره هه مووی له بن سه ری پزیشکیاری زیندانیدا بووه، که ئامپولی هه وایان به ده ره زی له زیندانیه کان داوه. موختاریکیشیان گرتوه و چه ند رۆژتیکانیان هیشتۆتۆه وه، دوا ییش زه وی و زا رو به راویکیان داوه تی و برۆ بۆ خۆت له ده م جۆیه دانیشه و سه یری رابوردنی ته مه نی خۆت که و ده ست به دو عاو ه زورنای خۆت لیده- و جا وه ره تۆ سه یری گه مه و گالته ی رۆژگار که، که ئه وان ه وه ختیکی خه لکی ده گرن که سه در ولته شراف دادوه ری باغشا، و وه زیری داده!

ره زا شاش که رۆیی به بیربوچوونی خه لکی (ره شوکی) مه حکوم بوو؛ ته واوی چاکه کانیان هه موو به خراپه بۆ له قه له مدا، و گوتیان ئه وه هه ر له ره چه له کدا سه ته مکار و تا وانکار و خاوه ناس بووه. به لām که س نه یزانی که به راستی چی کردوه و چی هه بووه، و ئه وه ی که بووشیه تی له کوپرا هیناوه- هه روه کو هه موو ((شوپشیک)). له رووسیا ش هیشتا که س نازانی که قه یسه ر که ی و له کوپ کۆژرا. هه روه ک ئه وه ی ته مه راستیه که ی بیت، چونکه ئه گه ر بیت و

دۆسيه و پەروەندە و كاغەزان ئەو ديوەو ديوكەن و بياغۆيەننەو و چاكە و خراپانيان لىك
 ھەلاۆيەن و پىڭكيان بگرن، كە ئەو دەوى كر دوو و ئەو دەوى نە كر دوو، و ئەو دەوى چاكە، و ئەو دەوى
 خراپە، و ھىندە ھىندەى ئافرەت ھەبوون، و ئەو دەوى كورە و ئەو دەوى كچە، دۆسيه و پەروەندە و
 پەرە كاغەز ھىندەيان لىدى ئەك ھەر گویدر يۆتەك و شترىك نايانتوانى! ئەو بە كەلكى چ نايەت و
 ناگاتە چ جىيان. ھەركات يەكش لە و وردە كارانەت كۆلپەو، ئەو ئىشە كە گەند دەبى و خەلكى
 قسان دەكەن... خۆ ئەگەر گوتت بۆخۆى و خا و خىزان و بنەمالە كەى ھىندە ھىندە ئافرەتە و
 ژنەيان ھەبوو، ئەو لەسەر ئەو ژن و ئافرەتە دەبەتە كىشمە كىش و ھەركەسە بەشى خۆى
 دەوى و دوايەش دەبنەمايەى دەردەسەرى. سەرەپاى ئەو دەش رەنگە پىاوى بەستە زمانىش
 ھىندە خراپ نەبووى، لەوانەىە خزمەت يەك بەتۆيا بە يەك كىكى دى ھەركرد بىت و سەردەمان يەك
 خاوەن چاكە يەك (وہلى نىعمەت) بوو بىت، و بەخشش يەك دابو بىت، و تۆ پەيمان يەك دەگەلدا
 دەنوتواندا بووى، كەواتە بەم جۆرە پەروەندە دۆسيه چ خىر يەك ھەيە؟ تازە ئەو مال و
 سامانەى بەدەيەو كى؟ مېراتگر يا كوژراون يا ون كراون، و خوا دەزانى دە چ خەرەند يەكيدان. و
 زۆر شتى دىكەش... وەك بلىنى خۆ دنيا ھەر ئەورۆ نىيە، و بەيانىش ھەيە، كە ئىدىكە بىن و
 رىز و ئابرووت ببن...

رەزاشا رۆبىو و مېژوو پىشانىدا بوو- ئەلبەتە بە ئىدىكەى پىشاندا بوو- كە ھىچ كەس يەك،
 ھەرچەندە گەورەش بىت لە نەتەو ھە مىللەتى خۆى گەورەتر نىيە، و ھەركەس يەكش خۆى لە
 نەتەو ھە مىللەتى خۆى بە گەورەتر بزانى دەچىتە ئەو جىيەى كە ئەو جۆرە كەسانەى دەچنى.
 ئەو رۆيش و مىللەت ماىەو. بەلام فايدەى چى، مېژوو ھەزاران ھەزار جارى ئەمە پىشاندا و
 پىشاندا يەو خەلك ھەر نەيدىت، و ئەو نەندەى كە دىتەشيان تىيەنە گەيشتن؛ ئەو نەندە كەسە
 كەمانەى كە تىشى گەيشتن- يا تازە تىيەنە گەيشتن- ھىچيان بەكەس نەگوتبوو و يان
 نەيانتوانىبوو بىلەن- دوايەش كە ھاتنە سەر ئارەزوى گوتىيى يا بۆ لە ناوى بردن و نەيھىشتن.
 راستىە كەى نازانم، لەوانەشە خەلكە كە ھەروا نەدیتە و نەبىستە لە ھەستى ناسكى خۆيانەو
 بۆنىكيان كەردى و شتىكيان زانىيى. ((گەورەكان)) ى مېژوو كە بەناوى سەردار و سولتان و
 باركى مىللەتەو... دەھاتن ئەوان چاكيان دەزانى. بەخۆراپى نەبوو كە كاتىكى دەھاتن بەناوى
 خزمەتكارى مىللەت و رزگار كەرى خەلك و ئەو جۆرە شتانەو دەھاتن، و سوتىند و قورئان و
 ئايەتيان دەخواردن كە ھەر تەنيا بۆ رەزاي خوداى و لەبەرخاترى خەلكى خودا و رزگار

نىشتمان ھاتون و خۆيان دەو ئالۆز و بلۆزىەى ھاويشتو... بەلام ھەر كە دەگەيشتنە
 دەسلەت و خۆيان لەسەرى دەگرت و سەقامگىر دەبوون ئەو سوتىندانەيان ھەموو لەبىر دەچۆو
 و دلتيا دەبوون كە كاروبارى مىللەت بەبى ئەوانە بەرپۆو ناچى و ھەر ئەوانە بۆن و نەمىتن و
 لاچن ئىدى ئەو ھەموو شتىك دەروا و نامىنى... و راستىە كەشى مەبەستيان لە ھەموو شتىك
 ((ھەموو شتىك)) بوو- و دەوبارەشدا خاك بە سەرى مىللەت! بەلام سەيرە كە ئەو بوو كە
 كاروبارى مىللەت چۆن ئاوا بەبى ئەو دەگوزەرا... و لە راستىدا كەس يەك بە خەيال يەشيدا
 نەدەھات كە خانىك ھاتوو و يەك رۆيو. پىم واپى ئا ئەمەيە نەخشە و پلانى گۆران و
 گۆرانكارى: دىسانەو ھە مىللەت بوو كە رەزا شاي وەك شاي شەترەنجى كش مەليك پىكرد
 و شىت و شىر لە گۆرەپانىيى و دەرنە، و بارودۆخ يەك دىكەى ھىنايە گۆرى... و دوايە
 كورە كەشى ھەرشىت و ھەيلان كرد... ھەمىشە ھەروايە، تا كۆتايى و ئەولاترىش، ھەروايە...
 مەگەر ئەو رابەرە لە داوین و كۆش و بەرو باو ھەشى مىللەتەو كەوتىتەو ھەل بشاردەى
 ((مېژوو)) بى، كە بىگومان بەگۆرەى پالپىشتى ئەم توانايى و چۆن تىيەيەو ھىزى ئەو دەى
 تىدايە كە فرىوى دەمە لاسكە و كلكەسوتە و پانكردنەو دەور بەرە كەى نەخا...

ئىستا ئەو سى سالىە چاومان بەچاوى ئەفسەر و سەرباز و پاسەوانان نەكەوتتەو. بەقسەى
 لادىيەكان ((دەولەت؟ -تەھا- پفا!)) لەپى دەستى دىنايە پىشى و وەك مشتىك وردە توتنى
 لەسەرى فووى لىدەكات و ((دەولەت)) با دەييا و تا تارانى- دەروا. ئەگەر يەك يەك لە
 جىيە كىرا دەھات- كە زۆر بەدەگمەن رىك دەكەوت- و باسى پەخشدارى و پارىزگاو سەربازخانە
 و ئەو جۆرە شتانەى كەردبايە ھەموو بەلاقتىو گالتە پىكردنەو سەيرمان دەكرد، ھەروەك باسى
 پاشاوەى ھەرە رەسەنەكانى داروين بكات، بى ئەو دەى كە وەك ئەوروپايان بلى ((باشە، خۆ كە
 ھەر لە رەچەلەكى مەيونيىن، دەبا يەكترىمان خۆشبووى)). ((ھەھە- دەولەت! پوف-فا!)) ئەو
 پەفەيان پەى سوکايەتە بوو، نەك وىرانى و تىكدان؛ لەولاشەو دەنگ و سەدايەك لە دورەو دەرا
 بەرگوى دەكەوت: برىندار و كوژراو و دىليان دەھىنانەو، و دياربوو ((دەولەت)) ھەر ماو
 گيان بەدەستەو نادا. جارىكيشيان چەند ((زىيوش)) يەك لە ((دەولەت)) ى گرت. نازانم چۆن؛
 دەيانگوت لارى ببون و كەوتبوونە ناو كىلگەيە كىەو! لەسەرزىيوشان ناخۆشى كەوتە نىوان
 مەلا رەھىم و مەلا مەھوود و ئەو مەلايەى دى، ئەو سى مەلايانەى كە ھەريەكەيان نمايندەى
 خانىكى بوو. زۆرى نەمابوو كار بگاتە كوشت و كوشتارى.

مهلا ره حيم زريپوشه كهی خوی نارددهوه؛ وهلاميدا كه ئيه زريپوشه نوييه كاتنان بو خوتان
 گلدانوه وه و كونه كه تان بو من ناردوه، من زريپوشی كونهم ناوی. (كهس نهیده زانی مهلا
 ره حيم چونا و چونی زريپوشی كونه و نوي دهست نيشان ده كرد و يان زريپوشی هه ربوچی بو!)
 كورتیه كهی، خودا ره حيم كرد. مهلا مه حموود زريپوشه كهی خوی بو وی نارد و كونه كهی بو
 خوی هیشته وه.

ئيستا زريپوشه كه، به پال ديواريه وه، به تهنيشت ئاخوړپوه، له بن په نجه ره ی باله خانیه، و
 ساميكي داوه ته مالى. مندالی گه ره كی پی خه نی بوون، و به سه رو پوته لاگی هه لده گه پین، و
 ((مانۆر)) ان ده كهن، و هه مه لاژنه كه به رده وام داد و برۆیه تی له دهست مندالان: ((وای-
 خودا بیه ری! هه راسانیان لی هه لگرتووین. گوو به گۆری بابی زریپوش و خاوه ن زریپوشی!)).

دهمه و ئیواران به ره بهری خوراویه له بهر په نجه ره ی داده نیشی و به پۆزیکه وه سهیری ده كات
 وهك بلتی هوه ناپلیونه وه له ((ئیسته رلین)) ییه. هه كاتانه ی كه له مالی دهستنوێ هه لده گری
 به رده وام هه ره له سه ر لیوی له گه نه كه پرا، ئخ و تگیکی ده گریته قوللغه كهی - وهك بلتی به نیازی
 شهیتان ره جم کردنیوه. مندال و تالیش هه موو روژی سی جارن، به یانی و نیوه پۆ و ئیواران،
 تلپه چای له په نجه ریوه له سه ر قوللغه كهی به تال ده كهن و ده پیرۆژن. جاری وایه كه ته نافی جلكان
 به ش ناكات بو جل هه لخشتنی لوله ی تۆپه كهی ده كهنه ته نافی - و زریپوشی تاین هه روا
 له سه رخۆ و ئارامه، و بیدهنگ و بهنگ هه موو سوکایه تییه ی قبول ده كا...

دوینی شوی دزیک لوله ی تۆپه كهی ده سوړینی و به سه ر لوله كهیدا به په نجه ره ی هه لده گه ری و
 چند پارچه رایه خان ده با... دزه ش روپی، به لام ماینه وه ئیمه و زریپوش و مهلا ره حيم، هه
 ئخ و تغان داوی، و ئیمه باز بازین، و ده شانین كه خراب بو... زوریش خراب بو.

* * *

(۱۹)

به لی، ره زا شاش رویشت. بیجگه لهو زوری دیش رویشتن. به لام وادیاره سه رگوزشته ی وی له
 هه مووان ناله بارتر بوو. هه میر له شکریش هه ر روپی - به لام هه وه به وه ره و برۆیه کی زیاتره وه
 چوه ماله خوی له تاران... ئیستا هه میر خانه نشینه، یانی گه وره ترین تراژیدیایه کی میژوو:
 تو كه به دریزی ته مه نی خوت به جلوه رگی كه وه راهاتی و كتوپر هه لگه رییه وه وه هه
 جلوه رگانه داكهنی و جلوه رگیکی دیکه له بهر كهی. راست وهك هه وه یه كه له پر بیی و
 كورتانی له پشتی كه ری كه یه وه و زینی كهی. دیاره له ش لیی خوش نایه و قبولی ناكا.
 هه ربویه شه هه ركاتی كه زینه كه داوییه سه رپشتی كه ره ی و لی سوار ده بی به سته زمانه نازانی
 چ بكا، و به رده وام، لانیو ده روا و خو دیره ده وی ده کوتی. به لی كه جلوه رگ داكهنی، و
 له جیاتی بلوزی چین چینی ملدار، بیی بوینباغی به سستی، هه ویش ده گه ل هه یه خه ره قه قه د
 نه شكاهوی كراسیدا؛ له جیاتی پشت به ستنی كه هه میسه ده بیه سستی بیی و هیچ نه به سستی، وهك
 هه وه یه به بی پانتول هاتیه ده ری؛ یا له جیاتی كلاوی كه قالبی سه ره وه سه رت فیت ده خووه
 ده گری بیی پارچه لبادیکی له سه ری خوت نیی یا نه بیی - هه وه جلوه رگی خورمایی و نیشان و
 میدال و هه سته ره و هه توهوتیش هه ره هیچ؛ و تازه بو خوت سی مراسیلان بنیره سه ربازخانه ی
 و كه چی ئیستا بیی و روو له هه میری تازه به سه رداكه وتوو بنی تا به دزیه وه مراسیلنكت پی
 مه رحه مه ت به فرمووی! كاتیكیش كه له مالی وه درده كه ری نه ته پل و شه بیوریک، نه
 گوزارشینك و نه پاسه وانیکي ده ری... و مندالی كۆلانیش به یاری تۆپینی هه راسانت لی
 هه لگرن و ئاسوود هییت پینه هیلن، و به تاییه تی تۆپه كه ش والیده ن كه راست بیی و به
 په نجه ره ی ژووری نووستنیی كه وی - سه گبابانه!... هه وه هه موو باره له خانوه كۆنیکی
 میژوویدا خه رج ده كهن، هه چی له وانه كه متره؟ ئیستا هه گه ر شتیكیشی لی خه رج ناكهن با
 هه ره نه بی به لانی كه مه وه ئاوتیه بیه كهی (ته رکیب) تیک نه دن - هه رگیز ده ست له ته رکیبه ی
 خانوی میژوویی نادری. هه رنه بی لیگه ریین با هه ویش جلوه رگه نیزامییه كانی

(سه‌ریازییه‌کانی) ده‌به‌رکا، نیشانه‌ی پله‌ویایه‌کانی بیه‌ستی، نیشان و میدالنه‌کانی به‌خۆوه هه‌لواسی...

ئێستا ئه‌میر خانه‌نشیننه - ئه‌ویش ئه‌و، به‌و هه‌موو گه‌وره‌بیه‌یه‌وه... به‌راستی پیاویکی گه‌وره بوو؟- به‌ئێ، گه‌وره بوو... چ جۆره گه‌وره‌یه‌ک؟- له جۆری خۆی. به‌لام ئه‌و پێ نده‌حه‌سا؛ گه‌وره‌بیه خۆی به‌جۆریکی دی دهدیت، و سه‌یری ده‌کرد پیاویکی ساده و ساکار ده‌گه‌ل پیاویکی گه‌وردا نێوانیان هه‌ر ته‌نیا شه‌قاویکه، هینده به‌سه ئه‌و شه‌قاوه‌ی باوێت و گه‌وره بیه؛ به‌لام هه‌ر که گه‌وره ده‌بوو ئیدی که‌وتنه‌که‌ی کاری یه‌ک شه‌قاو و ده‌شه‌قاوان نه‌بوو- جاری وابوو که‌وتن هه‌ر له گۆرپێشدا نه‌بوو، و گه‌وره‌بیه به‌ دوای گه‌وره‌بیدا ده‌هات. به‌لام گه‌وره‌بیه‌یه‌وه... هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی پله‌و پایه و شوینه‌که‌ی چوو، هه‌موو شتیکی ده‌گه‌ل چوونێ ویدا نه‌ما... پیاو بلێ چی!

ئێستا ئه‌میر خانه‌نشیننه - هه‌موو رۆژی داده‌نیشی، راویچکان ده‌کا... ده‌گه‌ل خه‌لکیدا ده‌دوی... ده‌رباره‌ی چی؟- بینگومان ده‌رباره‌ی خۆی، که به‌پێیه‌شدا ده‌روا به‌ده‌وری خۆیدا ده‌سورپێته‌وه، ئه‌و ده‌مانه‌ی که داشده‌نیشی ده‌گه‌ل خۆیدا داده‌نیشی، هه‌ر خۆی و خۆیه‌تی- ناوه‌ندیکه که هه‌ر بۆ خۆی به‌ده‌وریدا ده‌سورپێته‌وه و گله و گازنده‌شی له رۆژگار ئه‌وه‌یه که رۆژگار بۆ به‌ ده‌وری ویدا ناسورپێته‌وه و بۆ ناوه‌ند و چه‌قیکی دیکه‌ی هه‌یه.

راستیش ده‌کا چونکه به‌قسه‌ی هه‌ندی زانایان دنیا له‌خۆ وه‌ده‌رخستنی مرۆفی زیاتر چیدیکه‌یه؟ هه‌مووی هه‌ر ((منم)) که‌یه - له منداڵیه‌وه؛ منم- له‌هه‌رزه‌بیه‌دا؛ منم- له گه‌وره‌بیه‌ی و پێگه‌بیشتنیدا... دیسان هه‌ر منمه‌که‌یه... دوایی له هه‌موو قۆناغه جیاجیاکانی ژياندا، و خه‌لکی دی- کۆمه‌لگا- هه‌موو له هه‌موو له‌مندا و من له‌واندا... به‌لام ئه‌و -ئه‌میر- وایرناکاته‌وه؛ ئه‌گه‌ر وای بیرکردبا‌یه‌وه بۆی ده‌رده‌که‌وت که هه‌رگیز نامرۆ و دنیا‌یه‌ک که شوینی خۆ وه‌ده‌رخست و خۆبادانی و بیه‌هه‌رده‌ما و هه‌ر به‌و هه‌وا‌یه‌وه درێژه‌ی به‌ ژيانی خۆی ده‌دا؛ ده‌یزانی که هه‌ر له سه‌ره‌تای ده‌سپێکی ئافه‌ریده‌ی ئه‌م گه‌ردوونه‌وه تا ئێستا شتیکی له‌سه‌ر ئه‌م گۆی زه‌وییه‌ زیاد و که‌م نه‌بووه. مه‌گه‌ر هه‌والی به‌ربوونه‌وه‌ی مشتیک گل و خۆلی بێ نرخی ئاسمانی... ئه‌وه، هه‌ر ئه‌وه که ده‌گه‌ل که‌سانی دیدا بووه، و ماوه‌ته‌وه‌و هه‌ر ده‌شمیته‌وه- له خۆیدا، له که‌سانی دیدا، خه‌لکی دی ده‌واندا، و هه‌مووش ده‌جیهاندا. به‌ئێ، هه‌ستان و دانیشتن و گه‌رانی به‌ته‌نی ده‌گه‌ل خۆیدا‌یه‌تی، به‌لام له‌م هه‌ستان و دانیشتن و

گه‌رانا‌ه‌شیدا هه‌میشه هه‌رخۆی نییه: زۆر جار توندوتیژییه ده‌گه‌ل خۆیدا ده‌نوینی؛ پیاو، ئه‌و هه‌موو خزمه‌ته‌ی کردت، کی قه‌دری خزمه‌ته‌که‌ی زانیت؟ ئه‌و هه‌موو زه‌حمه‌ته‌ی کیشات کی ئافه‌رینیکی کردی؟ ته‌نانه‌ت جارێک له جارێ ئه‌و سپله و بێ ئه‌مه‌کانه له وه‌زاره‌تی جه‌نگ یا له ستادی سوپاوه گوتیان با ته‌له‌فۆنیکی بۆ بکه‌ین و یا ده‌رباره‌ی کاروباری ناوچه‌که راویژتیکت پێ بکه‌ین؟... ئه‌و هه‌موو ته‌له‌زگه‌و مه‌ترسیه... ئه‌و هه‌موو ناراحه‌تییه... هه‌یه‌وه‌یه‌وه، ئه‌مه‌ش هه‌مووی له‌پێناوی نیشتماندا...

ئێستا ئه‌میر خانه‌نشیننه، به‌لام که‌موزۆر ئه‌و نفووزی جارانی هه‌ره‌یه‌یه: برازا و خوشکه‌زایه‌کانی ورده ورده گه‌یشتونێ. هیندا هه‌موو له هه‌موو خانه‌نشین نه‌کراون؛ ژماره‌یه‌کی هاو‌قه‌تاره‌کانی خۆی هیندا هه‌رمان و له‌سه‌رکارن؛ ئه‌و لاوانه‌ش که کار به‌ده‌ست و له‌سه‌رکارن خۆیان هه‌ر به‌بچووک داده‌نێن و له جه‌ژنه و سه‌ردانه‌کانیاندا دینه‌ ده‌ست ماچکردنێ. رۆژگار و هه‌موو شتیکی لێده‌وه‌شیتته‌وه، له‌وانه‌یه رۆژیک له رۆژان کاریکی بکه‌وتته‌وه ده‌ستی، و کاریان تیبکه‌وتته‌وه، بۆ پێش بارانی که په‌نکیان گوتوه؛ ریزگرتیان لێی ئه‌رکی سه‌رشانه. بۆیه واچاکه ئه‌و په‌یوه‌ندیه هه‌رگیز نه‌پسی و هه‌رمیانی... هه‌رچه‌نده ده‌جلوبه‌رگی سقیلیدا (مه‌ده‌نی) نموودیکی وای نییه، به‌لام پیر و په‌که‌وته‌وه که نه‌فت و زورپه‌هان نه‌بووه، و هه‌چ ناراحه‌تییه‌کی ده‌له‌شیدا نییه، له‌وه‌ی زیاتر که ئێستا بۆ به‌رپه‌رانی مالی ده‌بی ده‌ست به‌گیرفانیدا بکات، و هه‌موو سه‌ره‌هه‌فتان ئیسماعیل خان داوای پاره‌ی مه‌سه‌ره‌فی ده‌کا- و ئه‌وه‌ش به‌راستی له توانا به‌ده‌ره که پیاو داوای ئه‌و هه‌موو ته‌مه‌ن خزمه‌ته‌ راست و ره‌وانه‌ی به‌ مه‌مله‌که‌ت، ئێستا بێ و له‌گیرفانی خۆی پاره‌ی مه‌سه‌ره‌فی بدا! به‌لام ئه‌وه‌ی ده‌زانی- و ده‌زانی له‌وه‌ته‌ی دنیا دنیا‌یه هه‌ر ئاوا ده‌نی و هه‌چ و پوچ بووه و له‌وه‌ش زیاتر له دنیا‌ی ده‌نی چاوه‌ری ناکرێ... و ئه‌وه‌ش بۆ خۆی له خۆیدا دلدا‌نه‌وه‌و سیبوریه‌که تا ئه‌و ده‌مه‌ی وه‌ک له شوینه‌ تایبه‌تی‌ه‌کاندا بلاوه گوايه ئه‌نجومه‌نیکی پیران پێک ده‌هینریت، ته‌ماشای ئه‌و جۆره ئاریشانه‌ ده‌کات و ئه‌و هه‌موو خزمه‌ت و فیداکاریانه نابێ هه‌روا بێ پاداش بینه‌وه.

ئێستا چ کاریکی تایبه‌تی نییه، له ئامۆژگاری کردنی ئه‌م و ئه‌وان به‌ولاوه و ریکخستنی دانیشت و کۆر و کۆبوونه‌وه‌ی دۆست و ئاشنایان به‌ولاوه و بانگه‌یشتنی هه‌ژار و نه‌داران- ئه‌ویش هه‌رته‌نیا بۆ شه‌ربه‌ت و چا خواردنه‌وی. - ئێستا یه‌کیکی دیکه‌ی بنه‌ماله‌ چۆته

جینگاکەى و جىيەكەى گرتۆتەو- ئەويش لە شوپىنكى دى، و بە بەرپرسيارىيەكى دىيەو: بىنەمالە، برايهكەيان ناردۆتە پەرلەمان تا لەوى ياسا دانىت و ياسا بنوسىتتەو، تا حەزرتى ئەجەل و مەشەدى ئەكبەراغا و باجى گولبەهار لەژىر ئالامى ئەو ياساىدا بە ئاسوودىيەو بەزىن- ئىنشاللا!

سەرۆختىكى تەواوى كەوتۆتە نيوانى؛ مندالانى دوتىنى دە دالانە پىس و پۆخل و چۆل و ھۆلەكان ھاتونە دەرى و لە جوجۆل و بزۆزىيە مندالىيە كەوتون و بەرەو سەر سەراى پىس و پۆخلت و كەم جوولەترى لاوتىيەو ھەنگا و دەنتىن؛ لاوكانىش ئەو سەر سەرايانەيان برىو و دەپىچ و پەناى كىوى ھەژارى و بى نازىيە زياترى بەرپرسيىە مال و ژىيەو، سەرگەردان بوون؛ قەيرەكانىش ھەموو پىر و كەنەفت و زورھان بوون و خۆيان بۆ سەفەرى مەرگ و كۆتايى و ئەو دىيائى نامادە كردووە؛ لەپال دىوار و دەناو دوكان و نيومالەكاندا... پالىيان داوتەووە لە چاوەروانىيە گەيشتنى كاروانىدا و ھەزوزان دەدەن.

بەلى، زەمانە رابردووە و كۆلچىكى لە غەم و ناراحەتتەيەكان لە دووخۆى بەجىھىشتووە و ھىندىكىشى دەگەلە خۆيدا بردووە و دەنيو ساتەوختەكانىدا داھەش كردووە- و بەو شىوئەيە بارى گرانى ئەو غەم و ناراحەتتەيە مەيلە و سوكتە كردووە، بۆيە كاتى ئاوپ بۆ داوھ دەدەينەو گۆرستانى ساتەوختە مات و خامۆش و گريان و پرسە و شىوئەنەكان دەبىيەنەو. ھەر دەوكاتىشدا بەشەك لەوانە بەرابردو دەسپىرەنەو بەشەك دەگەل خۆماندا بۆ ئايندە دەبەين، چونكە بۆ خۆشمان لە رابردو دادەبەريين. بەھەرھال ھىندىكى ھەر بەدەم رىو بە ھەردى و ھەردەكەين و لىدەدەين دەرۆين. ديسان ھەردە دەمەيدا كە ھەستى ئىش و ئازار و ناراحەتتەيە دەكەينەو زەمانە دووبارە تىدەپەرتتەو و ھەوئى و نەتەوئى بەشەك دىكەش لەو غەم و ناراحەتتەيە دى بەجى دەھىلەنەو خلتەنىشتووە ئەستەمترەكە دەگەل خوى دەبا...

برىنە كۆنەكانى ناخى دەروون ھەموو قەتاغەيان گرتووە و گۆشتە زوونەيان ھىناوئەتەو، و ھەرچەندە جى برىنەكان جارى وايە- دەدلى باجى گولبەهار و ئەوانەى ھەك وى- وەين دەدەنەو بەلام بە ھەرھال كۆن بوون: ئىدى تىك ھەلقەزان و وىك كەوتنى بىرو لىكدانەو ھەكان دەگەل ھاتنەو بەرچاوى وىنەكانى حەزرتى ئەجەلدا، پرىشكە ئاگر و برىسكان ناوئى و گىژا و ھەلچوونى ناخى دەروون سەرھەلئادەن و ھەجۆش و كۆل نايەنەو- مردووەكان مردوون، و

چونە سەراى ھەق و ئىمە لەسەراى ناھەقدا ماوينەو. باجى گولبەهار چۆن بوو ھەروايە- يانى بەلانى كەمەو ھەروايە: گۆرەوييان پىنەدەكا، تىكودورمانان دەكا، سەوزەجاتى وشك دەكاتەو، گولزارى گۆرى توولە نەمامەكانى- يا گۆرى لاوتىيە خۆى؟ ئاودەدا... ئىستا تالەمووى سپى دەناو قۆرە ھەكەيدا بەزۆرى پەيدا بوو. دەموچاوى ھەك دەفتەرى نووسىنەو ھە مندالان ھەمووى خەت خەتۆكە و چرچ و لۆچاويە. زۆر لەسەرھۆجى برنجى دەبژىرى، بە ئەسپايى... ھەناسان ھەلدەكىشى... و جارى وايە بەتايبەتى كە مندالەكان ديار نەبن، ئاوازی ئاشنا كۆك دەكاتەو:

موسولمانان سى دەرد ھاتووە بەيەكجار... بە لە دەستچوونى عاليە و محەمەد عەلى دوو بەشى لاوتىيە چووە. ئاخىر داىك، مندالەكەى بەچاوى ھاتنەو بەشەك لاوتىيە خۆيەو سەير دەكا: دەگەل ھەر مندالەبوونەكىدا دەبىتتەو مندال و مەشقى مندالىيە خۆى دەكاتەو؛ دەگەل ھەر تریقانەويكى مندالەكەيدا ئەويش سەرلەنوئى تریقانەوئى سەردەمى مندالىيە تاقى دەكاتەو؛ دەگەل ھەر قسبىكى كە مندالەكەى پى دەدوتىنى لە نوئى فېرە قسان دەبىتتەو دەگەل ھەر سەرنج و تەماشاكردنىكى شادانەى مندالەكەيدا يادى شادى و خۆشى رۆژانى سەردەمى مندالىيەى، دىتتەو ناو چا و سەرلېتو دەمىو- دەگەل ھەر يەكەياندا گەرە دەبى: تا ئەو بەشە لاوتىيە كە بە يارى و چوونە قوتابخانەى ئەو مندالە و يا ھاتنەوئى لە قوتابخانە و يارى كردنى ئەو ھەستى تىپەربوونى تەمەن دەكاتەو: چونكە لە لاوتىيە دوور كەوتتەو. تا مندالەكە لە قوتابخانە دەگەرتتەو- ماندوو و شەلالى ئارەقە و خۆلاوى- ئەو بە پىرەو دەچىت؛ لەبەردەمى ھەلدەتووتەكى، جەلەكانى دەتەكىنى، يەك دوو و شانىش بە سەرزەنشتەو دەلى- بەلام ھەمدىس ماچىكى لە روومەتە ئارەقاويەكەى دەكاتەو دووبارە دەبىتتەو ھاوبەشى مندالىيەى و سەرنجى مندالەكەى كە بەدووچاوى نىگەرانەو لىرە لەوى لە خواردى دەگىرئى دەقۆزىتتەو، ھەرەك ئەو بە خودى خۆى ئەو نىگەرانەى دەدلىدا بووئىت و تازەى وەبىر ھاتىتتەو! بەلى ئەوان ھەر بەلاوئەتى دەگەل مردنیدا پىكەو چەسپىن و ئەو دووبەشەى لاوتىيە ويان دەگەلەخۆ بردو لاشە و پەيكەرىكى بەتالان بەجىھىشت...

بەلام نايە بەراستى مردوون؟ ئەوانىش محەمەد عەلى و عاليە، كە تامردن دەدلى باجى گولبەھارىدا ھەروا خەلقيان دەكرد و نەمام بوون و دەگەل ياد و بىرەوئىيەكانى ئەكبەر

ئاغاشدا ئاۋىتتە بېۋىن و ھەموو گىيانىيان بەرەنگى خۇيان رەنگ كوردبوو و دليان گوشىبوو- چەند بى بەزەبىيانە- و نالەيان لى ھەستايەو- چەند جوان... مردن؟ يەكك گوتويەتى كە دەكرى ژيان بگۆردى، بەلام مردن ھەرگىز. بەلام ئەم قسەيە راست نىيە. لە كوى مردن ھەميشە يەكسانە؟ مەرگ يانى مردن و مردنیش چەند جۆر و بەشى ھەيە: تۆ دەتوانى وەكو مردن بىرى، دەشتوانى بەزىندووۋەتتە چاۋان بۇيەيت و بشمرىت، دەشتوانى بىرى بۆ ئەوۋى ھەر زىندووۋىت و نەمىرى و لەبەر خاترى ئەو خەتەرەي كە كوردوتە و ئەم ((من))ەي كە خستوتەتە خەتەر و مەترسىيەو دەتوانى ھەزاران ((من))ەي دىكە لە جىياتى خۆت لە بىر و مېشك و خەيال و دەروونى خەلكىدا بەجى بىلى.

شەيخەي ئەو سى گوللانە ناۋى مەمەد عەلىيان دەمىژوۋى نەنووسراۋە خەۋالوۋى گەرەكىدا نووسى. ئىستا ھەموو دەيناسن: لە پر لە گومناۋىيەرا ھاتە نىۋاۋانەوۋە نوبانگى دەركرد- نوبانگىكى گەرە، كە دەيھىنا بىرى لى بگرتتەو... ھەروا كىتوپر ھەموو ھەر خۇيان بەناۋى ويەو ھەلدەدەيەو. لە چاكەي ئەو كارەو ھەر ئالىيەش ھەر ناۋى دەركرد... مەمەد عەلى ئىستا ھەقى شايستەي خۇي وەرگرتتەو... بەلى، ئەو جوۋتە لاۋى باجى گولبەھار رشتەي تەمەنيان زۆر ئەستەمانە پىستىندرا ھەرچەندە زۆر نەژيان و لە ژيان دابران، بەلام كەوتتەو ھەر ناۋى جىھانى ئەفسانەكانى گەرەكپەو و زۆريان خاياندا. ئىستاش خەلكى فاتىحايان لەسەر گۆرەكان دەخوئىن، مەزارەكەيان نولىناۋن مەزارى ((خوشك و برايان... چويە كوى؟)) - ((ھەتا لاى خوشك و برايان چوم))... ((بابچىن يەك دوو ھەنگاۋ راۋىچكان بەلاى خوشك و براياندا بگەين!)) لە مەمەد عەلى و ھەرچەندە خوشك و برايان، لە دابراپتەۋە پىك گەيشتتەو، و بوۋنە نوختە نىشانىك ھەموو خەلكيان بەلاى خۇياندا رادەكىشا. ئەو ھەر خۇي لە خۇيدا ھەنگاۋىكە بەرە پىش. دەبوايە ھەرۋاش بى؛ بە دەربىنىكى دى ئەو كەسەي سەرى لەپىناۋ راستىيەكدا دانائە ۋەك كەسانى دى ھەر پىي گەيشتتەو: يەك شەھىدى ستەم بوۋە يەك شەھىدى زمانى دەروۋەر، يانى راستىيەكەي ھەر شەھىدى ستەم.

بەلام ئايا بەراستى سۆزىنى و قاچاغچى و مەمەد عەلى و ئەوانەي ۋەك وان شەھىد بوۋن؟ باشە خۇ ئەوان ھىچ كامىكىيان ((رزگار كەر)) نەبوۋىنە. مەمەد عەلىك ئەگەر ((رزگار كەر)) يا خاۋەن پەيامىك بايە بەزەبىيەكى بە سۆزىيەكەيدا ھەردادەھاتەو. سۆزىيەكە خوشكى بوو.

ئەۋى خۇشەويست و دەشيزانى ھەر لەبەر ۋى كەوتە دەو زەلكاۋەيەو، و نەيدەكۈشت. ديارە لەبەر ھىندىي كۈشتوۋە كە خۇشويستوۋە. ئاخەر ھەر كاتى كە خۇشويستى لە ئەندازەي خۇي تىپەراند سەرەنجامەكەي بە نەمان كۆتايى دى. تەنەت بە نەمانى خۇشەويست. چۈنكە گوايە بۇ زۆر خۇشويستى كۈشتىش پىويستە. دەكوژى بۇ ئەۋى خۇشەويستەكەت ھەر بۇ خۆت بى و تەنيا ھەرتۆي خۇشبوۋى و بە تەنيا خۆت خۆت بەھرەمەندى ئەو خۇشەويستىيە بىت. بەلام خۇ سۆزىيەكە ھەر ئەۋى خۇشەويست. ھەردوۋىيان ئەۋەيان دەزانى. ئەو بۇ خۇشى لەسەرەتاۋە گوتى كە دەيەۋى لەو زەلكاۋەي رزگاركا. پىش ئەو كارەش كە بە كۈشتىنى كۆتايى ھات چوۋ بوو و چەند ھەنگاۋىكى بۇ رزگار كەردنى باۋى. ئەگەر ئەو ھەر بىرى بە كۈشتىنى بايە ھەر لەسەرەتاي كارەكەۋە ئەۋى دەكرد. بەدلىيەيەو بىر و خەيالى كۈشتىنى دەكەللەيدا نەبوۋە- كۈشتى كارىكى يەكجار زۆر دزىۋە. بەلام دەبى بگوتى كە مەمەد عەلى ئامانچىكى بىر پار دابوۋ كە ئەو ئامانچە لە بوۋنى سۆزىيەكەدا خۇي ھەشاردابوۋ، و سۆزىنى بۇيە كوژا چۈنكە ئەو ستەمەي بەلاى خۇيدا راكىشاۋو، و چۈنكە بى مەبەست ئەو ستەمەي بەلاى خۇيدا ھىناۋو بە ناچارى ھەر بوۋ قورىبىنى ئەو ستەمەش، و بەناچارى بوۋ شەھىدىكى ستەم لىكراۋ و زۆر كەساسانە خۇشەويستە ئەۋىندارەكەشى دەگەلە خۇيدا سوتاند و بەم جۆرە كارە دزىۋەكەي رەنگ و روۋايەك و روخسارىكى دىكەي بەخۆۋە گرت، و ئەمە بوۋە توخى ھەرە گەرەي ئەو بەسەرھاتە تراژىدىيە: ئەو زانېن و نەزانىنە... نا، بكوژ نەبوۋ، ئەو نەيدەويست خوشكەكەي بىتتە گالته جارى گەندەلى و پىسى دامودەزگاي بى ئابروۋى؛ دەستىك بوۋ ئەۋى لەو گىژەنە ھىنايە دەرى و پاكى كەدەو...

((تەدى، ئەۋەش دەروا... بابزانىن خودا چ دەكا... ئەگەر خودا ھەزكا!)) تاكەي راۋەستى- ئەۋىش لاۋ- تا ئەۋەي ئەو دەيەۋى خوا بىەۋى و دەبى تاكەي چاۋەروانى ئەم (تەگەر)ە بى پەنا بەخا تا لەمىشكى خودايدا دەبى بە پىسىار و دەيىنىتتە سەربارى بىر پار؟

دللازارى و بۆگەنبوۋن تابلىنى ترسناكە. دەبى خۇ دە ھەر ئاۋ و ئاگرىكى باۋىي و نەھىلى بە بۆگەنبوۋى بىزى. خۇزگە بەو كەسانەي واۋىر دەكەنەو. ئىدى سوكاپەتى و بەردانەۋەي سەرى شەرمەزارى و چەوسانەۋە تا خوا ھەزدەكا ترسناكە، و ئەۋەي دەچەوسىتتەۋە بىگومان

دەستخۆشى سوکايەتییە. جا بۆ ئەوێ سوک نەبێ دەبێ نەچەوسیتەو، و سوکايەتییە قبول نەکا...

رەنگە بە پێچەوانەى ئەو شەو بەى کە دەلەین پارێزگاریە کردنى ریزی ژيان نيبه. راستییه کەى هەرگیز نابێ پارێزگاریه ژيانى بکەیت جا چ جای ریزگرتنەکەى. کار دەگاتە جیبە کى کە هەر نابێ بژیەیت- ژيان بە ملکه چیبهوه قەت ناچتە سەرى! چونکە ئەو جۆرە ژيانە، ژيان نيبه: گومانیکى دزیوى ژيانە، کە ناویان لیناوه رامبوون و کەوى بوون و دەگەڵ هەلکردن. زۆرجارى وایه کە دەبێ ژيانى خەيالى بە قوربانى ژيانى راستەقینه کەى...

ئەو سەردەمەى کەس نەیدەزانى- بەلانی کەمەوه خو حوسین نەیدەزانى- کە لە ژياندا پيشهاتى واروودەدا کە یه کێک بەخۆ بەختکردنى خوێ و دەرهياننى خوێ خو شەويستى خوێ لە دەست کەسانیکى کە دەیانەوى سوکايەتيان پێبکەن. دەتوانى خوێ و ئەو خو شەويستەى بگەيەنیتە پلەو پایه و جیبه کى ئەوتۆ زۆر لەجى و ريسى ئەوانە بەرز و بالاتر کە دەیانەوى سوکايەتيان پێبکەن و دەچنە شوینیکى ئەوتۆ کە لەویو بەریشیان پێبکەن و ئەوان گالته بەو جۆرە کەسانە بکەن و تۆلەيان لیبکەنەوه- و وەك دڕندەى تيامويان لى بەسەريتن و نیچيريان لەچنگان بستیننەوه و دە کورەى رق و کینەى خويان و خو بەگەوره زانینە درۆزانەکیاندا بە رۆنى خويان سوورببنەوه. و چ شتيك لەوه گەوره تره؟ محمەد عەلى ئەوێ لە نەديتەو بەى فیربوون، و دەدەست هیتابوو. لەراستیدا دەیویست بە نەمانى خوێ قەلەمى سړینەوه بەسەر گەوره ییە درۆزانەکەى ئا ئەوانەدا بەینى. ئەو گەوره ییە؛ ئەو ئەنارشیزمه^(۱) بەو مانایەى کە ئیمە دەمانەوى لیبه دى بکەین و دەویدا ببینینەوه، نيبه، چونکە ئەمە فەلسەفەى ژيانى ئەو جۆرە کەسانە نيبه، لەراستیدا ئەو جۆرە کەسانە چ فەلسەفەیه کى ژيانیان نيبه. لەبەر ئەوه مردن ناکەنە ئامانج و بە ئامانجی داناين. بەلام بە لاوه تیه خويان بۆ مانا بەخشین بە ژيان چ باکیکى وایان بەرامبەر مردنى نيبه و لیبى ناپرينگینەوه...

خودى راستییه، لە رووى کەسە هەلئاسراوه کەدا بوو: برۆى تیکنابوون؛ لیبه کانی هەردەجوولان، وەك بیهوى بە هەموو هیژ و توانایه کى خوێهوه دەنگى خوێ بگەيەنیتە هەرچوار کون و قوژبنى دنیایه. شنه بایه کە هەموو لەشى- زیاتر پیبه کانی- بەره و پيشهوه دینا، و نووکە شەقى لە

^(۱) ئارناشیزم: ئەوانەن کە نەدەولەت و نە یاسایان قبوولە.

هەموو کائینات هەلدهدا: دەک مەرگتان بى- ئەو هەموو بى غیڕەتیبه، ئەو هەموو بى هەست و هۆشیه! کە لە ترسى مردنى ناویرن بژین. ئیوه لە راستیدا مردنتان بە خەيالىدا نایەت و بیری لیبناکەنەوه؛ ئەو مردنە لە ئیوه دەگەرى و دەخەيالى ئیوه دایه، و هەردەمە نادەمیك بەخۆ ئەسپى و پیس و پۆخلى و بۆ گەنەوه دیتە سؤراغتان و کاتى بە تەواوتى بۆگەنتان کرد ئەودەمى زهويتان لى پاك دەکاتەوه.

لە راستیدا جگە لە روخسارى لەسیداره دراوه کان کە راستییه کى راستەقینه و بەى درۆن، دەنا هەرچى روخسار هەنە هەمووى درۆن.

بەلام وای کە مرۆف چ ئامیریکی ئالۆز و تیک قژاوه! دەگەڵ هەموو شتیکیدا رادیت، لەهیچەوه مایه مانهوه و بەردەوامیه خوێ و دەدەست دینى: ورده نانیشى لەسەر سینیه نيبه کەچی بىر لە سفرهى حەوت ترنگینە دەکاتەوه گیانلەبەر و نيبه: هەر ئەو بەلندە کە ناریبه ییە بەرچاوى خۆت، دوو رۆژانى بى دان و ئاولیگەرى، لە ناکامیاندە دەمى. ئەو لەویه پى تەنگەتاویەدا، ئاینده و ئەفسانان بۆ خوێ هەلناهەستى تا بەرامۆشى خواردنیى پى بىن. دروشمى وى لەوهى زیاتر نيبه: یازگ، یا مەرگ. بەلام مرۆف جانەوهریکى دیکهیه: هەم زگ هەم ژيان، لەپیشدا زگ، دوايه ژيان، و ئینجا - ئەوجار ژيان، دوايه شى ئای، زگ...

رق و کینه نیشتونەوه، هۆى شادی و خو شى تازە هاتوونە نیوى: مەلیحە کورى بووه، ژيانیکى ئاسوودەى هیه، مندالەکەى ساغە و تریقهى پیکه نینى دەمالى گپراوه تەوه، و پیکه نینه کەى، و نەخۆشیه مندالانە کەى، و بۆنە کانیان دەگەڵ فەیزوللایدا، بە ئاودانى گولەکانى عالیه و محمەد عەلیهوه... هەموو کاتەکانى ئەکبەراغا و باجى گولبەهاریبیان پى کردوونەوه و دەرقتى گر کرتەوهى توندوتیژیە خلت و خالە نیشتووه کانی دەروونیان پىسون. حوسینیش لە چاوى پیس بە دوور بى و سەد ماشەللاى لیبى، ئیدی گەوره بووه؛ ئیستا ئیدی جارى وایه لەسەر دوکانى دادەنیشى، جارى واشە رۆتیک، خورییهک، بزنیك، مەرپىکى دەکرى و دەفرۆشیتەوه، یا دەگەڵ دۆست و ئاشنایاندا دەچنە دەشتى یا شەوانە بە کۆلاناندا گۆرانیبیان دەلى، ورده ورده ش دەبى غەمیکی لیبخۆرى و مال و حالیکى بۆ ریکخرى و بەرى کریت...

سەرەنجام باجى گولبەهار ((مقەببا)) یه کەى لە چاوى کۆمەدینه کەى هیئایه دەرى و دەو چوارچیهوى گرت کە وەستا عەلى دارتاش دروستى کردبوو. هەموو دانیشتبوون: ئەکبەراغا بە

جلوبه‌رگی پاك و خاوتنه‌وه - ده حالتيكيدا كه هيشتا زه‌ده‌خه‌نه‌ی هه‌ر به ليتوانه‌ويه، باجي گولبه‌هار به روخساريكي دايدكانه‌وه، وه ليره‌ش هه‌ر ناراحت و نيگه‌ران بي و هه‌ر هينده‌ی ماوه ناوړ داتوه‌وه بيبيني كه داخوا دهنگي هه‌ناسه‌ی عاليه‌ی بو هينده له‌سه‌ره‌خويه كه نايه‌ته گوي يا مه‌مه‌دی بو واي پوزليداوه. حوسيني به باوه‌شيوه‌يه؛ مه‌ليحه دووبه‌شي په‌نجه‌ی ده‌زاري ناوه ده عه‌رديه‌وه راماره، ئيستاش كه ئيستايه ئه‌و خوه‌ی هه‌ر دانه‌ناوه له‌سه‌رساميه‌يه‌دا خيرا قامكي ده‌زاري ده‌ني و ده‌ميژيته‌وه‌وه تا ئيستاش سه‌رسامي به‌رينه‌داوه؛ حوسين مه‌مك مژه‌ی ده‌زاريدايه - هيشتاش هه‌روايه .

ئه‌وانيدي هه‌موو ته‌سليمين؛ هه‌روه‌ك نه خانتيك هاتبي و نه خانتيك رويشتبي. كاتي ناوي هه‌زرتي ئه‌جمل ديني به‌رامبه‌ره‌كەت، به‌جوريكي وا سه‌ري دينيته پيشه‌وه‌وه ده‌ستي به شيويه‌كي وا به په‌نا گوييه‌وه ده‌ني و به چه‌شنيكي واخو ده‌نويني كه ده‌نگه‌كه‌ی نه‌گه‌يوه‌تي و واخو له‌گيليه ده‌دا هه‌روا ده‌زاني له وه‌ته‌ی هه‌يه هه‌ر كه‌رپوه: برزيان تيكده‌ني و به‌روخساريكي په‌رتوه دووباره‌ی ده‌كاته‌وه: ((هه‌زرتي ئه‌جمل!)) به شيويه‌كي وا كه‌پيتوايه له ته‌واوي ژيانيدا ناوي هه‌ر نه‌بيستبي. و دواي كه‌ميك خوگيژ و ويژكردن: ((ئي، ئي!)) ياني تيگه‌يشتم ((به‌راستي... چ باسه‌؟)) ئاناوا! ئه‌ويش به‌زده‌خه‌نه‌يه‌كي سارده‌وه، وه‌ك كه‌سيكي كه له‌شه و نشينييه‌كي به‌رسيته‌وه كه بو خزي له‌وي نه‌بووي و بانگ نه‌كرابي: ((راستيه‌كه‌ی نه‌مزاني، خوژ گوزه‌را، هايده‌ش له‌وي بوو!)) ئيستاش هه‌روه‌ك پيشوو به‌لاني كه‌مه‌وه به ئه‌ندازه‌ی رابردوو هه‌ر ئيستايه؛ و تو هه‌ميشه ده‌رفه‌تي ئه‌وه‌ت هه‌يه كه بيبيني و هه‌ستي پيبه‌كه‌ی - جگه له هه‌ندي جينگور كه‌يه‌كي كه‌م نه‌بي. لي‌ره‌دا به پيچه‌وانه‌ی فه‌يله‌سووفه‌كانه‌وه كه ده‌لين تا وشه‌ی ئيستات له ده‌مي دينه‌ده‌ري ئيستاستا، ناميني و به‌سه‌رده‌چيت، ئيستاستا هه‌ميشه هه‌ر ئيستايه - نه يه‌ك پشت به‌لكه ته‌نانه‌ت چه‌ندين پشتيش. به‌لام رابورد، ياني هه‌ست پيكردي، هه‌ستي ئاگاداريه‌وي - ئه‌لبه‌ته نه به مه‌به‌ستي چاو پيدا‌خشانده‌وه‌ی به‌لكه هه‌روا - هه‌ميشه وه‌ك هه‌موو شته‌كاني دي هه‌يه و له‌به‌رچاوه؛ وه‌ك گارگوول و مه‌ر و مالات و مه‌لا و رووبار و خه‌لكي شاري.

ئه‌بابه! سه‌رته‌ا كه برينه‌كان تازه‌بون تاسه و كه‌ف و كوئتيك بو مه‌پرسه، خه‌لكي برپاري زور سه‌ختيان دان. نه‌ك هه‌موو كه‌س، به‌لكه ده‌رده داره‌كان. په‌ره‌مي‌ردتيك كه ناوي خالو عه‌لي بوو

و مابينيكي ره‌سه‌ني هه‌بوو و نه‌يده‌دا ماوه‌يه‌كي زور يه‌ك دوو هه‌فتان ده‌زينداني كرا، به‌خو جووته كه‌وشيكي لاستيك له‌بي، تفه‌نگ به‌شانه‌وه‌وه توئيشه‌به‌ره به‌پشتيه‌وه به كوژان و شه‌قاماندا كه‌وته راويچكان. خه‌لكي خالو عه‌ليان پيكتر نيشانده‌دا: ((سه‌يري ئه‌وه خالو عه‌ليه، ((تويشه‌به‌ره)) ي له پشتي به‌ستوه ده‌يه‌وي پيش به ((هه‌زرتي ئه‌جمل)) بگريت و له هه‌ر كوييه‌كه بگريت و بيه‌ينيته‌وه‌وه بيكوژي - يان بكوژي!)) هه‌موو به‌سه‌رساميه‌يه‌وه سه‌يري ده‌كه‌ن و جاري واشه گالته‌يان پيي دي. په‌ره‌مي‌ردتيكي كورته‌بنه، و به ده‌موچاوتيكي پانكه‌له‌وه خريله و به قامكه ريشيكي ره‌شه‌وه، و هينديك ئالوز، و به زه‌رده‌خه‌نه‌يه‌كي په‌روچانه‌وه، تفه‌نگي وه‌ك بيلي داويته سه‌رشاني و بوخچيكي كه هينديكي ورده‌نان تيناوه‌وه به شه‌قاماندا هه‌لينگ ده‌دا، و هه‌روه‌ك هه‌موو كاره‌كاني به ته‌نجام گه‌ياندين پيده‌كه‌ني، ده‌چته مالي يه‌ك له‌و خانانه‌ی له دوور خراويه‌وه هاتوته‌وه، تا خه‌رجي سه‌فه‌ري لي‌وه‌رگري. پينج شه‌ش ته‌نان له‌وي ورده‌گرئي، هينديكي لي خه‌رج ده‌كات و ئه‌ويديش بو رييه هه‌لده‌گرئي. له‌به‌ر دوكانيني يا له‌به‌ر ده‌ركي مزگه‌وتي خه‌ريكي سه‌بيل كي‌شانيني، و جارجارانيش لوله‌ی تفه‌نگه‌كه‌ی ده‌هوا ده‌كا و به‌شتيكي خه‌يالييه‌وه - ره‌نگه به هه‌زرتي ئه‌جمله‌وه بي - سي‌ره ده‌گرئي، و دووباره چه‌سپيكي له سه‌بيله‌كه‌ی ده‌داته‌وه، و لي‌وي به‌زده‌خه‌نيكي ليك ده‌قليشه‌وه... په‌ره‌مي‌رده چه‌ند روژتيكان ونبوو. گوايه به پييان چوته سه‌فزي و هينديكيش واوه‌ترچوه‌وه - بو خزي ده‌يگوت تا مه‌راغه‌ی، يه‌ك دوو پاروه ساپوني مه‌راغه‌شي ده‌گه‌له خو هينابونه‌وه - و دوايه ماندوو بووه هاتوووه تو‌له‌ی هه‌زرتي ئه‌جله‌يشي حه‌واله‌ی په‌ر و پياوچاك و ((مشايه‌خان)) كردوه. ده‌يگوت نه‌يزانيوه تاران هينده دووره - زور دووره! و زه‌رده‌خه‌نه‌يه‌كي پان و پوري ده‌هاتي، ياني كه زور دووره. ئه‌و هه‌موو رييه‌ش با بو ((هه‌زرتي ئه‌جمل)) بيت كه بي توئيشه‌به‌ره برپويه‌تي! ده‌و نيويه‌دا ته‌نيا هه‌ر لاوه‌كانن كه به‌رده‌وام ده‌خنيته‌وه و له‌هيچه‌په‌را شادي و پيکه‌يني پيدا ده‌كه‌ن، ته‌نانه‌ت له‌و په‌ره‌مي‌رده شه‌را.

هه‌زرتي ئه‌جله‌يش هه‌ر ته‌سليمه، به‌لام ته‌سليميه وي تيکه‌ل به گه‌وره‌يي و گوي نه‌دانيني. خو ئه‌ويش هيچ چاره‌پروانيه‌كي له ميلله‌ت نه‌بوو تا پاداشي خزمه‌ته‌كه‌ی ئاوا به‌م جوړه‌ بدنه‌وه. به‌لام ده‌ی باشه ئيدي زه‌مانه‌كه خراپ بووه؛ ميلله‌ت كه‌سپله‌يه - چ ده‌كه‌ی! ئه‌و چاره‌په‌يو له ناوچه كورديه‌كانه‌وه (كوردستانات) كه له سايه‌ی بووني ويه‌وه ((ئه‌وه هه‌موو)) تاسايش و دلنيابي و تاسووده‌يه هه‌بوو، هه‌ر نه‌بايه ده‌بوو هيزه روئتيك، مه‌رپك، ريز و ئه‌ده‌ب

به جبهه پناهنده هه رهه بایه... به لām چ ده که ی، ریه که دووره... به لئی، دووره، هه ربویه خالۆ
عه لیش گه راپیه وه.

له هه موو شتیك ناخۆشتریش ئه وه بوو كه ئیدی ئه حمده شاش نه مابوو. ماوه یه كه له مه وه پیتش
رهق بووه له سه رمان. ئه ویش وهك زۆرانی دیکه چاکی سه ر له جوغرافیای دهر نه ده چوو. ئه ویش
هه رپیتی وابوو به غدا، یهك دوو ههنگاو له ولاتره وه ی پیر سلیمان و ئینگلیزیش سی چوار ههنگاو
له ولاتره وه یه... چوو یوه به غدا یه ((شانۆ نامه)) ی بیینی: بیستبووی له وی شانۆ نامه ی پیشان
ده دن؛ چوو یو بزانی چ باسه، و چونکه بیستبووشی که به شه وی پیشان ده درئ هه به شه ویش
وه رپئ که وتبوو و ده به فریدا مابوو له سه رمان رهق ببوو. تهر مه که یان به داخ و که سه ریکی
زۆری خه لکییه وه هیتایه وه شاری... و ژن و ژال و باجی گولبه هار به کول و دلوه بو ی
گریان...

هه موو هه ر گه رۆده ن. ئیسماعیل خانیش هه روه تر گه رۆده ی زۆر له گرفته تاییه تیبه کانی خۆی و
گرفته کومه لایه تیبه کانه: ئه ویش هه رده بی دانیسی و به رده وام کاری داهینه رانه ئه نجام بدات.
ئاخر دانیشتنی چایخانه ی سه ری کۆلانی ئه ویش ده ته مه ن و سالانه دا و به وه هه موو ری و ره سم
و ناوه وه، چاوه روانی لیده کری، و ناچار هه رده بی شتیك له که رامه ته کانی حه زه رته ی ئه جه ل، و
((عه مه لیاته کانی)) کوردستان و لوړستان بۆ په یوه ندیاردانی ئه م باسه وه ی باس بکات- به لām
چهند؟ سه ر شتیبه خۆدی خۆشی به گوێره ی نزیکه ی و خزمایه تیبه ی ده گه ل ویدا- یانی هه رده بی بۆ
خۆشی ده وه عه مه لیاته نه دا هاوه شی کردبی و سه ربورده چه رۆکه کانی وا دینانه وه که وهك بلئی
هه ر بۆ خۆی و به چاوی خۆی دیویه تی. هه ربه و خه یاله وه- مرۆقی هه یج له باردا نه بوو- هه میشه
له بیر و لیکدانه وه دایه، و ته زیبحان هه لداوی، و رووی گرژ ده کات و پیده که نی: پیکه نین به و
گوللانه ی که ده بایه له ته ختی ناوچه وانی حه زه رته ی ئه جه لیان دابایه و ئه وه له ساته وه ختی
گوئجای خۆیدا ده ستی درپژ کردوو هه حه زه رته ی ئه جه لی به ره و پشته وه بۆ په نایه راکیشایه وه؛
روو گرژیه که شی بو یه بوو که ئه و ئامۆژگاریانه ی به حه زه رته ی ئه جه لی کردبوون و ئه و گوئی
نه دا بوونی و نه دا بوونی، و ناخۆشیان نه بینن، که وتنه چ گه رۆه نیکییه وه! هه روا گولله بوون وهك
تاوه ته رزه ی سه ره تایی به هاری له چه پ و راست و له سه رو خوارپوه را وهك ره هیلله ی داده باری، و

پیام ده ویست ده رچی- رۆژ رۆژی هه لاتنیه. ئه وه ئه ویش (ئیسماعیل خان) هه شتا هه روا
ده ستووران وه رده کری، بلئی خۆی بشاریته وه، نه بوو شتی وا هه رنه بوو نه بوو.

مه شه دی ئه که به راغا چ یاد و بیره وه ریه کی وای نه بوون- به و مانایه که هه ر نه بیوین، هه لی،
کی له وی زیاتر هه ن؟ به لām که به ری ده کرده وه گه رانه وه ی یاده وه ریه کان که لکی چی وی
ده کری، ئه وه چ سوودیکی هه یه بیت و دانیسی و ئه و غه م و ئیش و ئازارانه بگه رپیته وه و ده دلی
خه لکیان کات... به وه ی چ ده بی؟ قه لتاغی لینه داوه، له هه یج کرده یه کی سه ربازیدا هاوه شی
نه کرده وه، ته نیا ئیشی خۆی کرده وه و زه حه متی کیشاوه، له وه ته ی ئه و وه به ری دی ناچار بووه
هه موو رۆژی خوا دایناوه، به گه رمای هاوینی و سه رمای زستانی، مشته و درزی و درپوشه ی
لیدا تا زگی ئه و چهند ناخۆرانه تیرکات و جلوه رگیکیان بۆ په یدا کات، و به گوێره ی وه رز
توانیویه تی که مو زۆر نایکیان هه ر بۆ په یدا کات... تازه ده هات یه کیکیان پی ده گه یی و
ده بووه گوچانی پریه ی، ئه ویش ئاوی به سه ره ات... ئای هه ی!

که لایی ره جه بیش هه ر گه رۆده یه: وابلاره که ئه ویش کاره کی نوی کردۆته وه و داموده زگایه کی
دیکه ی داناوه له باغی، له ته جریش دوو سی کۆلان له ولاته تری کۆلانی حه زه رته ی ئه جه له وه
ده زگاکه ی وه گه ر خستۆته وه، به هه مه جۆر قه مه ری بچکۆلانه تر و قه له و و کورته بنه وه؛ ده گه ل
خواردنه وه ی بیانی و سازو سه نتور و دمبگی پیتش ((عه مه لیاته کان)) به لām وهك بلئی سه رانه و
باجگیری زۆره، و داموده زگایه که به زه حه مت ده ریدینی- ده بی بیر له کاریکی دی بکاته وه.
هه موو رۆژی به یانیان و ئیواران دیتته سه ری کۆلانی و له رووی ریزی حه زه رته ی ئه جه لییه وه که
ده چته پیاسه یی و یا له پیاسه ی دیتته وه، کلاوه که ی داده کری و ئیکلامی ده کیشی. نا، هه ر بۆ
خۆی پیاوکی به رپزه؛ هه رچهنده شتومه که که ی نایه ته به ردلان، به لām ویژدانه ی پیاوکی
به رپزه، پیاوکی ((نیشتمانپه روه ر)) و قه درزانه... رووسه کان له و رۆزه وه ی که رۆیشتونوه
ئیدی چوونیان هه بوو، هاتنه وه نا؛ له مه هاباد و ته ورپزیش هه ر رۆیشتن؛ ده وله تیبه کان
ژماره یه کیان گرت و کوش، ئیستاش هه رده گرن و جار جاره ده شکوژن. به لām ئه وان جارکی
دیکه نه هاتنه وه. گوئیان له گه لتانین، به لām وادیاروو یه که جار زۆر گرفتار بوون و ده رفه تیان
نه بوو بینه وه ئه و نه دیان به س بوو که هه ر له دووره وه هاو ده ردییان ده رده بری. به لām وهك
شه وله بانی ناو داستانان هه میشه له په ناو پیچی میتشک و به ری مه قاماتی ده ولته تی و ته نانه ت

ژماره یه کی زۆری خه لکیشدا خۆیان مه لاس دابوو، و ئهو بهر پێزانه بر وایان وابوو له ههر ئان و ساتیکیدا بینهوه ههر بینهوه - ههر دهگه پێنهوه! له سه ره تاشه وه چ ناوی ئینگلیزان نه بوو، ئیستاش ههر نییه - چل سال دواتریش هه رنابی، وهك له رۆژه لاتی ناویندا ون بووین. ئه ی ئافه رین بۆ ئهو مرۆقه پیاوانه ی که هیچ کاتێ خۆیان له ده ستیوه ردانی کاروباری خه لکی دی هه لئه قورتان دووه و هه زیان پی نه کردوه و هه زیشی پێناکه ن. ئیستا وهك بلیسی که ئه مه ریکاییه کان بیانه وی بێن!...

* * *

(۲۰)

ده لئی ورده ورده خه ریکه خو ش ده بی، ئیستا زۆربه ی ئیواران لای کوره که ی ئاغای سلیمانی، که قوتابی دانیشگایه، یا رهنگه ته واویشی کرد بی - دلنیا ش نیم، چونکه تا ئیستا له خو یم نه پرسبوه. پێشان که چوونم بۆ ئه وی به دهسته خو م نه بوو، جار جاره ده چوومه ماله ی ئاغای سلیمانی: به بیانوی گو ی له رادیو راگرتنیوه مۆله تی چوونیم وه رده گرت: ئه وه ده می رادیو هینده زۆر نه بوو؛ له دوو سی دانه به ولاره ده شاریدانه بوو. دایسی له سه ره تاوه لچ و لیوی تیکه ده نان و رووی گرژومۆن ده کرد، هیشتا له بیری ما بوو که چۆن بۆ ئاره ق خو اردنه وی به ره وه دم چۆمی داده گه را و به دوی خانمه کانی که لاییدا ده نارد بێن و گۆرانیانی بۆ بلین. ئه ویش - دای - ههر قسه ی خه لکی دوویات ده کرده وه - و سه یره که ش له وه دابوو که من پیم ناخۆش بوو. ده یگوت هه رنه بی با شه رمیکی له خودای بکا و ئه و کارانه ی تۆزیک به سه روده رو بیت (ئه له به ته له بن لیوانیشه وه به هه مان سه رنج و ده نگه ساف و بیگه رده که یه وه، له سه ره خو تۆیه و ئه سه ته غفاریکی ده کرد و چاوه کانی به ره و بن میچییه وه، که له پشت ویرا، ئاسمان و خودا بوون، به رز ده کرده وه). و ده پارایه وه، که خودایه ئه گه ره هه میشه هه روا چاوی له ژن و مندالی خه لکیه وه یه، یه کیکی بۆ بره خسینی تا ئاوا ئه ویش چا و برپه ته وه ژن و مندال و خوشکه کانی و ناموسی دی. با به گیانی ش یه ک دوو جارانی پلاره وا یشتبوومی که (قه ل به قه ل و کۆتر به کۆتر) و ئه و جو ره قسانه، به لام من زۆرم گو ی نه ده دایه - و هه رده چووم. هه ر زۆر له زو وه دم ئه و خو شه ویستییه ده گه لدا په یدا کرد بوو، هه ر له سه ره تای هاتنیمانه وه بۆ ئیره: رۆژیکیان مندالی کۆلانی ده وره یان لێدا بووم؛ کلاویان لی ده فراندیم، ناما قولیان ده کردن، قۆیان راده کی شام، به رد بارانیان ده کردم، و من وه گریه هاتبووم که ئه و کوره ی ئاغای سلیمانی که ئه وه ده می له قوتابخانه ی ناوه ندی ده بخو یند و بۆ پشوی هاوینه هاتبووه پریدایه منداله کان، ده ستیکی به سه ری دا هی نام و زۆری دلخۆشی دامه وه. دوا ی ئه وه هه رکاتی که له کۆلانی توشی بامایه - و هه میشه هه ولی شم ده دا که تا ده توانم هه ر توشی بېم - هه ر که ده مدیت و چاوم ده کرد که سه یرم ده کات و به ده مه وه پێده که نی له خو وه، بی ئیختیار، به روویه کی شه رمیون و منداله وه،

و پېم و ابی که په نجه گه وره شتم ده مژي، ده چووم و سهرم به لا که له کينيه وه دنوساند، و نه ویش دهستی به سه ريدا دینام، هه والی ده پرسیم، له بابه گیان و دایی و خوشکمی ده پرسی، و له وهش که داخوا چ ده کم، که ده چمه قوتابخانه، بۆ سه ری لیتنا ده م- خوشحال ده بی به چوونیم بۆ لای- ومن زۆرم دل بهو دلته وازیبیه وی خوش بوو. له هاتنی رووسانه وه ریی چوونه و پیم کرایه وه. پار بۆ پشوری هاوینی نه هاته وه... نه مسالیش واپنده چی که حالی زۆر خوش نه بی. ده یانگوت هه زوی له کاره که ره که ی خۆیان ده کا، به لām له کاره که ره ی که من ده مدیت دپۆیک بوو- جوان، بالا به رز و تن و مه ند، هینده ی سی که سان! چووزانم... نه وه به قسه ی دایی، خواش بۆ خۆی ده زانی.

لاویکی مرده له، لوتیکی مه یله و گه وه، دوو چاری رهش و بادامی به لām قول و تیژ بین، برۆ رهش و مه یله و پر و ده موچاویکی ره قه له و باریک و چه ناگه چال و دوو له ت. هیچ کاتی نه بووه دیبیتم به ریپی خۆی ته ماشاکا: سه ری قیت راده گرت، هه روه که نه یه وی له یه که فرسه خ که متر به رده می خۆی بیینی. ده گه له نه وه شدا زۆر بی ناگا نه بوو، چونکه هه رکاتی که منی ده دیت زه ردیکی ده هاتی و هه ناگه وانه کی ده گرتنه وه. زۆر نه ده هاته ده ری؛ زیاتر ده گه له با پیدا بوو و به بابی ده گوت ((بابه)) و زۆریش ده گه له یه کدا ته بابوون. هه ر له به رمه مکانییه وه دایکی مرده بوو، و نه کی هه مان پوره فامه ی به رامبه ر خانوه که ی پی شوو مان تیید ابوون گه وره ی کردبوو. دایکی کرمانج بوو (ده گه له فه یزوللای مه شدا ده گه ی شته وه یه ک و بۆره خزمایه تییه کیان هه بوو) به لām ده گه له هه موو نه مانه شدا ((بابه)) ی زۆر خوشده ویست و هه ر به پی که نین و رووی خوشه وه ی ده دواند که من خۆزگه م پیده خواست. نیوانی من و بابه گیانی قه ت خوش نه بوو؛ ساردی و سه ری نه و ژیا نه کلۆ له ییه مان نه یده هیشت هینده ناسووده بین به سه روه ختی گه رموگوریه نیوان یه کتری رابگه یین. پیم و ابی که سانی دیکه ش هه مو هه روایان هه ست ده کرد، چونکه ده مدیت هه رکاتی تاغای سلیمانی له خوارده نه و پرا ده هاته وه و به خوشییه وه دهستی ده خسته سه رشانی کوره که ی و به ده م قسانه وه تیده په رین هه مو- منداله هاوته مه نه کانی دیکه ی وه ک وی- به چ هه ز و هه سه ره تی که وه راده وه ستان و سه ریریان ده کردن. منیش زۆرم هه ز ده کرد، یه کجار زۆریشم هه ز ده کرد، که بابه گیانیش ناوا پاک و خاوین وشیک پۆش بایه و ناوا دۆستانه بیدواند بامایه و دهستی هاویشته بامایه سه رشانی، و به روومدا پی که نیبایه. هه رکاتی که نه و روخساره م وه بیر ده هاته وه و روخساری بابه گیانیشم ده دیت دل

تی که ده چوو. نه و په یوه ندیه شمان له وه وه پی سه ریبوو که دایکی نه و کوره وه ک گوتم، له کرمانجان بوو و تاغای سلیمانیش خان و به گلهر بوو- ژنی نیستاشی که چه مامی خۆی یانی نامۆزای بوو- و هه ر مندالیتی که له ناو خیزانیدا دایکی له خان و به گلهران نه بایه نه وه نه و منداله هه میسه سه رکه ره له بوو ده مالیدا. به لām به شیوه ی هه لسه وکه وتی زردا کانه ده گه له ویدا و هه ستان و دانیشتنی وی ده مالیدا نه وه ی پی شانده دا که نه وه تاکه ((نه شازیکه)) که ده گه له یاساو ریسیاندا ریک بیته وه و ریککه ویت. هیندی کان ده یانگوت له به ر نه وه ی داکی نه بووه بۆیه بابی هینده ی خوشده وی- دیاربوو که له منداله کانی دیکه ی زیاتر چاوه دپۆری ده کا: دوو برا و سی خوشک بوون. هیندی کانیش ده یانگوت له به ر نه وه ی کوری گه وره ی مالیه و خوینده وه ره بۆیه هینده ی ده لاوینیته وه؛ هیندی کانیش ده یانگوت له به ر نه وه ی دایکی نه و کوره ی زۆر خوشویستوه و هه ر به شلیکی سه ری مرده وه بۆیه نه و کوره ی هینده خوشده وی یا له به ر هیندییه که دایکه که ی ژنیکی رووسورو به نا بروو بووه؛ (ژنه خان و به گلهر قسه ی چاکیان پی نالین) و، دیسانه وه هیندیکی دیکه ش هه بوون که هه ر نه و په نده پی شینانه یان دوویات ده کرده وه که ده لی، کاسه ی پر ناشتی ماله. به هه رحال هه روه کو دوو برادر پی که وه داده نیشتن و ده گه له یه کدیدا ده دوان. بابیسی به پی چه وانه ی بیرو راو بۆ چوونی بابه گیان و دایی که به رامبه ری ویان هه بوو که گوايه له ری و بان و کوچه و کۆلاندا که ده یگه یه ی به تاییه تی که کوره که ی ده گه لدا نییه و به ته نییه کابرایه که پی او دل پی تی که له دی، که چی پی او یکی تابلیی رووخوش و به رپۆر قسه خوش بوو که هه رزوو به لای خۆیدای راده کیشای، و له مالیشدا یه ک له رابواردنه خوشه کانی نه وه بوو که سه ری ده کرده سه ر کوره که ی و گه مه و کالته و جه فه نگی ده گه لدا لیده دا. به پی چه وانه ی کوره که یه وه که لوتی ده ناسمانی ده کرد و سینگی ده رده په راند و خیراخیرا به رییه دا ده رۆبی، بابه که سه ری به رده دایه وه به جۆریکی وا به رییه دا ده رۆبی وه ک بلتی پی له میروولان ده نی. که مندال بووم ده مبیست که ده یانگوت، چونکه نه جیب زاده یه، بۆیه وا ده روا! جگه له و ده مانه ی که کوره که ی هاوینان ده هاته وه، ده نا هه ر به ته نیا بوو. مه گه ر میوانی هاتبایه. زۆریش شیک پۆش بوو، بۆنی عه تره که ی له دووریه ده هه ناگه وانه وه پی او ی گیت ده کرد. به پی چه وانه ی ده موچاری کوره که یه وه که ره قه له بوو، نه و ده موچاویکی مه یله وپان و گۆشتنی هه بوو، چه ناگه ی قول و دوولت بوو، چاوه کانی گه وره و له ده ری بوون، و دیسانه وه هه ر به پی چه وانه ی کوره که وه که لیوه کانی ته نک و باریکه له بوون تی وی مه یله و نه ستور بوون. له

شولاریکی تۆکمە، و بالا مام ناوهندیش بوو. به تینکرای پیسویکی زۆر رووخۆش بوو، و هەر گهرمیه پیکه نینه که ی سهر و رووی و ریزه ددانه زپه کانی بوون که بی ئیختیار پیایان به لایدا راده کیشا. به پیچه وانه ی بیرو بۆچونه کانه وه، فیزیسی نه بوو؛ ده مائی خۆشیدا تابلئی میهره بان بوو.

جاری وابوو بیانوم ده دیتنه وه، یا به بی بیانوو ده چوم. له سه ره تادا ههزم لیسو بزائم داخوا ژیانى مالى خان و مانان چۆنه. ئیستا ده مەوی بزائم له تارانى چ باسه، چ ده لێن، به بیرو پرواو دیدى کورى سلیمان ناغای بارودۆخ و گوزهرانى دنیا به ده چدایه، بۆ وای لیها ت- چی لى به سه ر دیتنه وه، ناخر ئەو دانیشگای دیوه، که سیکیش که له دانیشگای خۆیندی- ئەویش دانیشگای ماف (حقوق)- و پیسویکی وه کو وی که هه لگری بیرو باوه ری پشکه وتوانه یه- هیچ نییه نه یزانى. ئەوه هەر گومانى تیدانییه. جاری وابوو هه روا که سه یریم ده کرد ده میشکی خۆمدا پیم وابوو- ناوه رۆک و کۆکی میشکی ده بینم. وای له و بازاره ی، چ که ل و په لیک، و چ ((ماف)) یکی ده ناو که لله یدا لول و پیچی ده خوارد و چ فه ره نسبییه کی ده میشکیدا ده کولتى و قولی ده دا: پیم وا نییه ئەوه مەوی هیچ بۆچونیکم بۆ ((ماف)) هه بووی، جگه له وهی که ده مزانی ده بیته ((دادوهر- حاکم)) و ئەگه ر بشیه وی ده توانى خه لکی له سیداره بدات یا نه دات... و ئەمه ش ((زۆر)) بوو! جاری وابوو به ده م قسانه وه ده گه ل بایدا ده یگوت فلان مادده ی یاسای سویل (مه ده نى) فلانه شتى ده لى یا مادده ی فلانه یاسای سزایی، یا بیرو پرای فلانه دیوانى به رزی کیشه ر... و من پیم وابوو که هه رچی ناو که لله یه تی پرپه له مادده ی یاسا و بنج و بناوان و لیكدانه وه ی یاسایی، ئەمه بیجگه له وه هه موو کیمیا و فیزیایه ش- که من قه تم نه دیبون، و هیچ جۆره بۆچونیکم له باره یانه وه نه بوو. جارانیس که بۆ سوود وهرگرتنى له پشوی هاوینان ده هاته وه قاموسه زله که یم به ده ستییه وه ده دیت گه شکم ده کرد- وای، چ له وه هه موو زانین و زانیاریانه ده کا؛ چۆن ده ره هستی ئەو هه موو زانینه ی دیت و پییان راده گا، هه رچاکه شیت نابى!

ئه وه ده مه نه ی بابى له وه ی نه بایه، له هه رچی ((سووه)) و نه بووه ده دا. ده رباره ی داروین و بیرو باوه ره که ی ده دا. ده یگوت ((داروینیسیم)) شتى وای ده گوت که مرۆف کلکی ده ره کرد. ده یگوت مرۆف له ره چه له کی مه یونیه.

ئىستا چاکم له بیر نییه که ئەوه مەوی چی ده گوت، به لام له بیرمه که وشه گه لى ((موتاسیون)) و ((بايۆلۆژى)) و ((پروسه)) و ((ته کامول)) ی زۆر به کار دیتا، و من له ترسى وهی نه کا نه خوینده واری و نه زانیه خۆم به سلیم به روویه کی خۆشه وه ده ستم بۆ له ملی ده دا و گویم راده گرت، وه ک زۆربه ی قوتاییانى پۆلى بیکارى، ئەوه مەوی وام ده خه ملاند که سه ره ده مانیك ره وه مه یونه کان له بهر هیترى سه رمای زستانى نیو دارستانه کان، له جیبى خۆیان هه لقه ناون و به ره وه گهرمه سیریانیان دا قه لاشتووه، ئەو شوینانه ی که جهنگه لیان لى نین. و له به ره وه ی که دارو دره ختیسی لینه بووه پیی هه لگه رین ورده ورده ده سته کانیان کورت بوو و نه وه و کورکه کانیان وه ریون و له سه ره خۆ به وه ی دارده ستانه وه، یا وه ک مندا لان که تازه پیده گرن به لیواری کیو و تاشه به ره ده کانه وه خۆیان راگرتووه تا ناوا قیت بوونه ته وه، و بوونه ته مرۆف- و فیره رویشتن بوون. و من هه موو ئەو مه زه ندانانه ی خۆم به وه پری ده ستپاکییه وه ده گه یانده وه دۆست و ناشنایان، ئیدی به ته وای ببومه جۆره ((دیوه ره)) یه کی وی. و هه موو ئەو سه ربورده و قسانه ی وی و خه مله کانی من له چه ند سالیکیان به ولاره تر نه خایاند.

ده رباره ی کۆمۆنه ی سه ره تایی و قۆناغى کۆیالیه تی و ده ره به گایه تی و بۆرژوازی و یه کیه تی شۆره ی و مارکس و ئینگلس و کۆمه لگا و گۆرانه کانی میژوو و ئەوه جۆره شتانه شه وه شتى ده گوتن و زۆرجاران وشه و زاراوه ی فه ره نسیشی تیکه ل قسه و بابه ته کانی ده کردن، به خه یالی وهی که من تییده گم- یا ره نگه هه ربۆیه شی بووی تا من تیینه گم یا تیببگم که چ فه ره نسبییه کی ده زانى؛ یا له وانه ش بوو وابجیته ناو بابه ته کانییه وه ناگای له خۆی نه مینى و جلوه ی زمانى له ده ست ده رچى و قسه کان و ابکات. مینش بۆ ئەوه ی ئەو واتینه گا من هیچم له باراندا نییه زۆر به راشکاوییه وه گویم بۆ راده گرت. به لام چاوم ده چاوییه وه نه ده پری؛ وه ک ئەویش پیی خۆش نه بى ده چاوانییه وه رامینم...

بابی چی وای نه خویندبوو، به لام پیسویکی به ئەزموون بوو و قسه کانی زوو ده چوونه دلانه وه، هه رچنده قسه کانی کوره که ی بیگومان ((زانست)) یانه تر بوون... هه ربۆیه شیان گومان لینه ده کرا، چونکه زانستی بوون. هه رکاتى که، بابه که قسه ی کردبایه، کوره که زیاتر گوئی راده گرت- ئەو سال زۆر راشکاوانه و تورانه تر ده دا. نازانم بۆ، وه ک ئەوه ی ئەمه سا ل په یوه ندییه کان درزیان تیبووینت و لیک تر ازابن. جار جاره ئەگه ر قسیتی کردبایه یا

نەيكر دبايه. ومن دلتيابوم ئەگەر لەبەر ریزی بابی نەبايه بەدوو دانە ((ماركسیزمان)) قەلاقویی بەبابی دەکرد و ورتە ی لیدەپرێ. بەلام وەك خودی خوێ- مەگەر بەدەگمەن- دەنا هیچی وای نەدەگوت. بابی وەك پیشەیی هەمیشەیی خوێ جلوبەرگ ئوتوکر و پۆشته و پەرداخ، بە پیتلاووە (دوايەم زانی کە ئەو رێ و رەسمی تازەیی خان و بەگەلەرانی) لەو سەری ژوروی لەبەردەم سینییه خوارنەووە کە چوار مەشقی دادەنیشت؛ یەك دوو پیتی هەلەدان و ئەوجا سەری قسانی دەکردەو، جا بۆ خوێ چی پێ خوێبايه- و بە شیوەیهکی وا کە ئیستا من تیبیدەگەم زیاتر بۆ رینماییه کورە کە و دوورخستەووەی لەو بیرو بۆچوونانە بوو کە بەلای ئەووە زیانبەخش بوون. دوايي منیشی بۆ هاتە سەر کورە کە. لەبیرمە رۆژیکیان بەرەبەری خۆرناوایە بوو کاتی دەنگوباسەکانی لەندەن کورە کە هەر و بەناو شەپۆلەکانی رادیۆکەدا دەگەرا بەرێکەوت کەوتە سەر ئیستگەیهك قورئانی دەخویند و دەگەل رادیۆ لەندەندا تێك گیران. رادیۆکە هەر بەوجۆرە تێك گیراویەو لێگەرا و بەزەرەدەخەنەیهکی شەیتانانەو، و تا ئەندازەیه کیش گالته نامیزەو، سەیریکێ بابی کرد- یانی سەیریکە چۆن ئاین کراووەتە دار دەست و بیانی لاونیو سوودی لێوەردەگرن.

و ئەوەش ئەو کاتەبوو کە، بابی دواي پیتی دووهمی سەری گەرم دەبوو، و لە بن لیوانەو بەفیتویتی سوکەلەووە گۆرانییه هەلبژاردە کە خوێ دەگوتەووە خوێ بۆ قسان نامادە دەکرد. هەرکە، بابە کە ئەو دیت کتوپر روخساریکی راشکاوانەیی بەخۆوە گرت؛ من خۆم کۆکردەو، دیتم وەختی ئەو یە کە بقەومی. دەموجاوی سور هەلگەرا بوو، رەنگە لەبەر خوارنەووە کەش بووبی. گوتی: ((نا، نا؛ ئیو سەهون. ئیو دەبی لەو ی ئاقلانەتر بیرکەنەو. دەزانن هەر ئەو هەلەیهی کە حیزبە کەتان کردی- بەو لەدین دەرچوونە- چ زیانیکی کوشندەیی لەخۆیدا، ئیستاش کە ئیستایە نە بەپیتکەینانی ئەنجومەنی رەزە خوینی و دانانی پرسە و ئەو جۆرەشتانە ناتوانی هەلەکانی پینە و پەرۆکاتەو؟)) هەر کە دیتی من خۆم کۆکردۆتەو، زەرەدەخەنە کە جارانی هینایەو سەرلیوان و گوتی: ((کا حوسین، تۆش گوی بگری خراب نییه- رەنگە ئەو ی بینی گویی لی بگیري)). و بەرومەو پیکەنییهو.

گۆتم: ((بە چاوان ناغا، ئەو گۆیم راگرتووه)).

ئاغای سلیمانی لە درێژەیی قساندا گوتی: ((تۆ دەتەوی کۆمۆنیزمی دەو مەملەکەتەیدا سەقامگیرکە- بەلێ؟ بەچی؟ بە مەملانی و دژایەتی چینیایەتی؟ کە ئەو هەر بەقسە کە خوێ دەبیتە فلیمیکی سەرانسەر تیکەلەدان و پیکەلەدان- ئەویش لە کوی؟- دەو ولات و مەملەکەتەیدا، کە ئیتمە لای خۆمانەووە حەزرتی غەوس و ئەوان لەلای خوێانەووە حەزرتی عەبباسیان هەیه؟ دەو رە پیم بلی تۆ چ تەنگوچەلە مەیه کت هەبوو بە حەزرتی عەبباس چارەسەر نەکرێ و اچوویە لای دژە کە ی؟ خوێ تۆ بەلای خوێتەووە لە تارانێ ژیاوی ((تو حەزرتی عەبباس واز لەو شتانە بینە!)). ((بە هەردوو دەستە پەریوەکانی حەزرتی عەبباس)) ئەولا دوايي دیت. بەجەخت و بەگریه کانی ناوچەوانیدا و بەو سەرو دەست بادان و هەلسورانەیدا- دیاربوو ئیدی کە ئەو دوايي سویندەو، هیچ پاساویکی نییه؛ بەرامبەر دەزانی کە بەرامبەرە کە ئەو لای درۆیان ناکا- سویندە کە، بە حەزرتی عەبباس! و فریارەسی تەنگوچەلە مانە (پیکەنی) ((ئەولا، دەزانی کە یارۆ هەموو شتیکی ناو تە ژیر پی- وەنا؟)) رووی قسانی لە من بوو، من بە زەرەدەخەنەیه کەو سەرم بەر دایەو. ((سەیرە کە لێرەدایە کە مسیوی ئەرمەنی ئارەق فرۆشیش دەلی- من خۆم چەند جارام گوی لی بوو- ((بەها زەراتی ئابباس)) ئەوجا تۆ دیتی و ئەو فریارەسی واز لی دیتی و روو دەکەیه دژە کە؟! ((ئیتو سەلاواتان لە گیانی پاکی حەزرتی عەبباس لیدەن و کارەکان یە کسەرە کەنەو!)) - سەلاواتان لیدەدەن، و ئاریشە کە دەپیتەو. ئیستا تۆ هەر بلی پرۆسە، تەعاروز، موتاسیون، داروینیسیم... پفف! بەراستی کۆمەلگاتان ناسی!)) کورە کە بە پیکەنییهو گوتی: ((باشە، بابە، ئیتمەش ئەو ی دەیلین، باوای دانین نەبوو، ئەو دەمی بەقسەیی ئیو بەیه ک سەلاوات یا یەك سویند بە حەزرتی عەبباس هەموو شتەکان یە کسەرە دەبنەووە جیبە جی دەبن- خراپتان عەرز دەکەم؟)).

((بەلێ خراب دەفەر موی- لەبەر ئەو ی کە ئەو کەسە سە سەلاواتان لیدەدات و سویند بە حەزرتی عەبباس دەخوات باو دەری پییهتی...)).

((تەنانەت مسیوی ئارەق فرۆشیش!)).

((بەلێ، تەنانەت ئەو مسیو ئارەق فرۆشەش! هەلە کە تۆ دەویدایە کە نازانی دەکیشوهری کیدا دەژی کە بەگۆیەری یاسای بنەرەتی، نایینە کە ی ئایینی پاکی ئیسلامە- کە دەبوو تۆ ئەمەت لە

من باشتر زانبايه- ئەمە وانە و خۆیندنی تۆیە... مسیۆی ئەرمەنیش دەوی گەیشتووه- تیگەیشتووه کە دەگەڵ ئەم خەلکەدا دەژی؛ وەك ئیوه نییه کە دەنیشتمانی خۆتاندا نامۆ کەوتونەوه- ئیوه تەنانەت بنەماله و خیزانیشتان دەگەڵدا نین... ئەگەر ئیوه مالتی ئەو مەملەكەت و ئەندامی ئەو خانەوادانە بانایە دەوی دەگەیشتن و باوەرتان دیتا... بەلێ بۆیە دەبێ باوەرپیشی هەبێ- و هەشییهتی، و لێرەشدا مەبەست لە حەزەرتی عەبباس یا حەزەرتی غەوس یەك مرۆفی نمونەییە- نمونە ی راستی و پاکی. ئەو پیاوێ ئەرمەنییە بەو کەسایەتییه پاکە سویند دەخوات- بەقسە ئیوه هەروا- تۆش دەبێ سویندیی پی بۆی- پیاوی راست و پاک یا بەزاراوی خۆمان ((پیاوچاک)) مێژوویەکی لەپشتەویە... هەروا لەخۆرا نەگەییەتە ئەو پلەو پایەیه. هەلەئەو کاری ئیوه لەو دایە کە دەتانهوی بە لۆژیکێ دانیشگاییهوه رشتە ی کاروبارەکان و بارو گوزەرانی خەلکی سادە و ساکار چاودێری و ئاراستە بکەن...)).

((!...)).

((بەلێ، قوربان، باوەرپی هەیه، یا هەرنەبێ دەخەلکی گەیاندووه کە باوەرپی هەیه- دەنا هیچ یەك لە گێرگرفتەکانی یە کالاً نەدەبوونەوه. تۆ ئەگەر باوەرپت هەبایە یا کە دەتویست تەنگوچەلەمەیهك حەل کە دەخەلکیت نەدەگەیاندا کە بێ باوەرپی... و بەدوای ئەو بێرۆکانە نەدەکەوتی. ئیستاش کە وە دووی کەوتووی و دەخەلکیت گەیاندووه کە بێ باوەرپی و هیچ باوەرپیکت نییه. ئەگەر یەك مەشکە دۆ بۆیەوهو سەدقراپانی بەدوادا لێدەو کە سێك پیت نالی نۆشی گیانت بێ)).

((بابە تۆ پیت وای نییه خەلکی ئەو قەسەنەیان زۆر بیستین؟ بەلام ئەمانە هەمووی ئەوه پێشاندهدن کە ئەو ((وەجاغ زادانە)) چ کارێکیان لە دەست نایەت و هیچیان پێناکرێ. هەروەکو پێشینیانی مەلا حەسەنی چیان کردووه کە هەر ئەو مەلا حەسەنە و ئەو خەلکانە ی دی نەیانکردی؟ لە کاتی کەدا کە ئیمە هەروا لەو جێهەین کە لێی بووین...)) ((نا... تۆ هەر مندالی، هیچ نازانی. من شتی وام لێدیون کە ئەگەر تۆ تەنانەت یەکیکیشیان لێ ببینی یا بیسی لەسەرسامیان کاسەت لەسەریهوه دی؟ هەرچەندە ئەو شتانە بەشیکی ئایینه کە نین- هەروەک رابەرەکانی ئیوه، کە کار گەلێک دەکەن پڕوا ناکەم ئەو کارانەیان بەشیکی راستەقینە ی رێهەوه کەیان بیت. هەر بەقسە ی خۆت دەبێ دیاردەکان لە ((دەوربەرەو لە رەوتی تە کامولی

خوددا بەدۆزیتەوه، دەوربەر هەر ئەو دەوربەرە بووه- هیندیك خراپتر- وانەبووه کە هەریه کەیان، ئەبو عەلی سینایەك بووین، ئەمە جگە لەوێ تاک و تەرا کەسانیک بوون کە وایان پێشاندا بێ بوعلی سینایەك بن (لەبیرمە جاریکیان دەنیوان یەك لەو قەسەنەدا کە لە بارە ی ئاین و کاریگەریهوه ی لەسەر خەلکی، داستانیکی لە بوعلی سینای گێرایهوه، کە زۆرم بەدلییهوه نوسا. گوتی لە یەكێک لە شەوه هەرە ساردەکانی زستانیدا ئەبوعلی سینا و شاگردە کە ی پێکەوه دە ژورێکیدا نوستبوون؛ لای نیوه شەوی ئەبوعلی سینا لە تینوان لە خەوی رابوو و داوای لە شاگردە کە ی کرد ئاوی بۆ ببینی؛ لەبەرەوه ی شەوه کە ی زۆر ساردبوو و شاگردە کە نەبووست لە جێهە کە ی بیتە دەری بیانوویکی بۆ هینایهوه کە تازە شامت خواردووه و ئاوی کیلۆسی و کیمۆسی کۆ ئەندامی هەرست روونتر دەکاتەوه و زیان بە هەرسی خواردنە کە دەگات- کورتییە کە ی ئەوه ی لە خۆی فێربوو پی فرۆشتەوه. سەعاتیک تیپەری، دیسانەوه داوای ئاوی کردەوه؛ شاگردە بیانوویکی دیکە ی هینایهوه- هەروا بەم جۆرە دوو سی جاری دیشی داوای ئاوی لێکردەوه، بەلام ئەو هەر هەلنەستا، تا بەیان ئەنگوت و دەنگی بانگی لە مزگەوتیوه بڵند بوو. ئەودەمی بە شاگردە کە ی گوت: ((تۆ هەمیشە بە من دەلێی بۆ داوای پیغەمبەرایهتیه ناکە ی- ئەوا ئیستا وەلامت دەدەمەوه. کە سێك داوای پیغەمبەرایهتیه دەکات کە دوا ی تیپەربوونی چەند ساڵ بەسەرمردنیدا، بۆ بەجێ گەیانندی فەرمانەکانی، خەلکی بەو سەرمایە سەختەوه بچنە سەرمارە ی و بانگی بڵین، و بە ئاوی سارد دەستنویژ هەلگرن، و نوێژان بکەن، نەك وەك ئەوه ی داوای ئاوی لە شاگردە کە ی بکات و ماوه ی چوار سەعاتان هەمە جۆر پڕوبیسانووان ببینیتەوه تا لە جێی نەیه تەدەری... نا، ئەوانە پێشەوایانی دەوربەرە کەیان بووینە. هەر ئەو شیخ و مەلایانە ی کە ئیمە وای بەم جۆرە لەبەرە میاندا ملکەچین بەشیکی گرنگی ژبانی ئەو خەلکەن: یەکی یەك دوو نایهتی دلنەوازییه یان بۆ دەخۆیننەوه و ئازارەکانیان دادەمرکیننەوه. بەلانی کەمەوه خۆ ئەوانە یەك دوو نایهتیان هەن- ئیوه چتان هەیه؟

((خوداوەند چاکترین پەنایه)). و ئەوانیش خۆ بە خودای دەسپێرن، ئەگەر خۆ بەوی نەسپێرن چ بکەن؟ ئیدی ئەوه ژبانە، تیگراویه، دلناییه، ئەمنیهیه، سەربازییه، ئیش و ئازارە، نەخۆشییه- هانا بۆ کێ بەری؟ کاروبارو ری و بانی ئیوه، کات و ماندوو بوون بە فێرۆ دەدات، هەرچەندە بۆ خۆتان هەستی پێناکەن. چونکە ئیوه وافێرکراون و واتینگەیه تراون کە گوايه هەر

ئەورۇ و سبەيەكە و ئىدى كار تەواوہ... بەلام نا، كار و ماندوو بوون بەفېرۆ دانە. خەلكى رانەھاتوون، كاربان نەكردووہ، ئەزمونيان نيبە. رەنگە سەردەمانىكىش كەسانىكى دىكەي واھاتېن و شتېكىيان گوتبى- ھەر بەقسەي خۆت، ەك مەزدەك- بەلى ھاتوون و شتېكىيان گوتووہ و رۆيشتوون، و بەدبەختى و چارە رەشى و بېنەوايىەكە بۆ ئەمانە (ئەم خەلكە) ماوہتەوہ. بەھەر حال مەلایەكان ھەرنەبى پەيمان و بەلىنى ئەو دىيائى دى دەدەن، كە ھەموو بەتاقىكردنەوہ بۆيان دەرکەوتووہ و دەزانن كە دەرەنگ يا زوو كۆچ دەكەن و دەچنە وى. ئەوہشت ھەر لە بىر نەچى كە ھەر ئەوانە بوون پارىزەرى ئەو فەرھەنگ و ئەدەبىياتانەي كە ئىوہ وا ئىمرۆ بۆي دەگرىەن و لە تاوانيان نەماون. بوون و ژيانى ئەمانەش ەك ھەر شتېكى دىكە لايەنى چاك و خراپى خۆيان ھەيە؛ نابى ھەر راست و رەوان و يەكسەرە تاوانباركړېن و فەرمانيان بەسەردا بدرى. ھەر لەوجىيەي كە ئىمەي لىين، ھەر ئەوانەبوون كە لە بەرامبەر ھېرشە يەك لەدوائ يەكەكانى ميژوو، پەيوەندى كۆمەلایەتى ئەو مىللەتەيان پاراستووہ، و ھەر بەقسە قەلەوہكانى خۆتان ئەمانە چىمەنتۆي نيوان ئەندامەكان و تاكەكانى كۆمەل بووينە... ھەرنەبى خۆ بەلانى كەمەوہ پارىزەر و چاودىرى ئەفسانە مىللىيەكان بووينە...)) ((نەخېر، وا نيبە... ئەوشتانە زياتر كارى گۆيندەو نەقل بېژ و ھەكايەتخووانان بووہ...)).

((بەھەر حال، ھەر ئەوانە بوون كە ئەو ئەفسانەيان نووسىونەوہ و لە ونبوون و لەناوچوونىيان رزگار كردوون... ئەمانەش لەپېشدا ھەر نەقل بېژ و ھەكايەتخووان بوون... ئىستاش ھەروان... خۆ ھەموو ھەر مامۆستا نېن...)).

((بەرپزتان پىتان وا نيبە كە ئەو جوړە قسانە زۆر كرابن، و خەلكى لە ئەندازە بەدەريان گوى لە دوعايان بوويت، و كەچى دوغاش ھىچى پى نەكرابى و ھىچىشى لە دەست نەھاتبى؟)).

ئاغاي سلىمانى سەرىكى بادا. گوتى: ((ماشەللا- دوائ ئەو ھەموو قسانە تازە دىيەوہ سەر قسەكانى رەھمان گاپەرستى! ئەمن دەلېم چى و ئەتو دەلېم چى! ئەمن دەلېم دەست تىوہردانى بىروباوہرى خەلكى كارىكى چاك نيبە؛ ئەمن دەلېم خەلكى باوہريان بە ھەزرتى عەبباس و ھەزرتى غەوس ھەيە. جا ئەگەر تۆ ھەزرت لىيە، ھەر گالئەت پى بى! بەو گالئە بازىانە ناكرى و ناتوانرى خەلكى لە بىروباوہريان بكرېن و لادرىن. باشە قەت جارېكت لەخۆ پرسىوہ كە ھەر ئەو رەھمان گاپەرستە بۆ نوڤان دەكات و رۆزونىش دەگرى؟... بۆ خۆشى نازانى- من

ئىشم بە نا ئەمەيە- بەو شتانەي كە تۆ دەلېمى لە ويژدانى فلانيدا چۆتە خواري و رۆچووہو ماوہتەوہ... چىرۆكەكەي ئەبوعلەي سىناي كە بۆم گىرپايتەوہ؟... بەلى جەناب، زۆرىەي زۆرى خەلكى باوہريان پىيەتى. باوہريان وايە ئەوكاتەي كە جەوالە گەمىكى بلسد دەكەن، ھەر كە ھاوريان كرده ھەزرتى غەوس ئىدى ئەو زوو بەھانايانەوہ دىت و دەيانگاتى و بارەكەيان سوک دەبىت؛ كە لە ئەسپىك يا ولاغىكى دەپەرن و بەردەبنەوہ ھەر كە ناوى ھەزرتەيان ھىنا ئىدى ئەوہ ئەو دەگاتى و كارىكى وادەكا چ جىيەكيان تازارى پىنەگا، خۆ ئەگەر تازارىشيان بگاتى ئەوہ كەمترىان بگاتى. ئەمانە ھەموو ھەست پىدەكەن، چونكە باوہريان وايە. ئىدى ئەوہ پەيوەندى بە خودى ئەوانەوہيە. ئىمە وەكىلى ئەو خەلكە نېن تا ھەست و نەستى خۆمان لەجىي ھەست و نەستى ئەوان دانىين. لەبەر ئەوہى پروايان وايە وا ھەست دەكەن كە ھىچ گومانىكى تىدانىيە و ھەر دەيانگاتى. بەدبەختىە زەمانەي دەویدايە كە ئىوہ ئەوانەي ەك ئىوہ پىيان وابى كە ھەزرتەيش ەك فەرەنگى يا ((ھاوړپيان))ى ئىوہ بەگويەرى بەرژەوہندىيەكانى رۆژى رەفتار بكا- و نەگاتى! جا ئەگەر وابوو ئەوہ ديارە دەكەون و مليشيان دەشكى... ئىوہ دە چ دەگەن، بۆ پىتان وايە، چونكە دوو كتيبۆكەي حيزبىتان خویندوونەوہ بە دەردى كرمانجەكانى لای خۆمان دەلېن ئىدى ھەزرتى عەبباس ((نا))، ((پف))؟ ئىوہ ھەلەكەتاتان ئالېرە دايە! ئىوہ دەم دە ميژوو و ەردەدەن، و لە بابەت تەكامولەوہ دەدوین، بەلام من دلتيام يا ئەوہى نووسىويانە ھىچ نيبە، يا ئىوہ لىنگە و قووجى تىنگەيشتووون. لەوانەيە ئىوہش ھەرەكە مەلای گوندى، ئەوہى دەپخویننەوہ تىينەگەن؟ ئىوہ چوزانن كە ھەزرتى عەبباس لە كوڤرا ھاتووہو چۆن بۆتە ھەزرتى عەبباس. بۆ ئىوہ پىتان وايە لەبەر ئەوہى لە دەشتى كەربەلايە ھەردوو دەستيان برىونەوہ بۆتە ھەزرتى عەبباس؟ بۆ مەگەر بەدريژايى ميژوو تەنيا ھەر ئەو دەستانەي ئەويان برىونەوہ؟ نا، گيانە خەلكى ئەوہ ھەزار سالە دەگەلیدا دەژين، و ھىناويانەتە ناو ژيانى خۆيانەوہ؛ وايان كردووہ بارانيان بۆ ببارىنى و مانگای ئاوسيان بەساغى بۆ وەسەرگوان بىخى... ئەمانە شتېكى كەمن؟ بەلای ئىوہ ئەوہش ھەر كەمە كە دوائ ھەزار و چەند سال ھەر كە دەمت كردهوہ گوتت ((بە ھەزرتى عەبباس!)) ئىدى بەرامبەرەكەت دەستە پاچە دەبى و بە پەشوكاويەوہ دەلى ((نا، نا، سوپىندى مەخۆ -رازىم- سوپىندى مەخۆ!)) ەك بانگى ماریت كردبى، بىت و پىویدایا؟ چونكە نايەوى ھەزرتى عەبباسى دەو شەردى ەردەن و ناراحەتى كەن... ئىستە...)) ئەمجارەيان بە روخسارىكى زۆر راشكاوانەوہ دەبىر و

خەيالاڻەۋەچوۋ؛ تاۋىك راما، دوايە سەرى ھەلئىنايەۋە، و دەستى پىكر دەۋە: ((خودا نەكا رۆژنىك
 لە رۆژان ئىۋە غومونەكانى ۋەك ئىۋە سەربەست و ئازاد بن! چونكە ئەۋدەمى بەو جۆرە بىرورپا و
 بۇ چوونانەتان حوكمەتى ھىندەدى دى درتر دەكەن. ھەر لەبەر ئەو راستىشە كەمن باۋەرم وايە
 سەربەستى و ئازادى ئىۋە، بەلانى كەمەۋە بۇ كەسانى دى زىانبەخشە؛ چونكە ئىۋە بەكەمى
 رازى نىن، زۆرىشتان نادەنى، مەگەر ئەۋە كە ئەعالى حەزەرت كتوپر شىت بىت و جىي خۇى بۇ
 سەرۆكى حىزبەكەتان چۆل كات و واز لە سەلئەنەت بىنى و بلى... فەرموو جەنابى سەرۆك!))
 ھەرۋەك فەرموو لە يەكەك بكات، بەدەست فەرموى لە سەرۆكى خەيالىي دەكرد: ((فەرمون،
 تەكا دەكەم، بەندە بە ئىجازەدى سەركار ھىندىك ھەست بە نەساغىە دەكەم. مەنتبار دەم ئەگەر
 بفرمون و سەلئەنەتى قبول بفرمون!)) ئەۋانەشى ھەموو بە جۆرە ئاۋازىكەۋە، و بەسەرۋ
 دەست راۋەشاندىن و گالئەجارى و پىكەننەۋە دەگوتن. لەبەر ئەۋەدى كە راناۋەستى تا كارەكان
 جىي خۇيان بگرن... بەيەك دوو ھەنگاۋى كارەكانىش قايل نىن... يانى ((ھاۋرپىيان))ى گەرمە
 تەرىقەت رازى نىن... بەلئى يا ھەر ئىستا، يا ھەرگىز! ماشەللا... بەۋەدى دەلئىن... ئەرى ناۋى
 چ بوو... بەۋەدى دەلئىن دىالەكتىك! بەۋەدى دەلئىن بەرنامە شۆرش! كە ئاغا بۇ خۇى بىپىئىۋى،
 بۇ خۇى لىككەتەۋە، بۇ خۇى بىپىرى، بۇ خۇى بىدروى و ھەر خۇشى لەبەرىكا... بەلئى كەۋا،
 ھەى كەۋا- زۆر پىرۆزە، بەۋاتى توركان چۆخ موبارەك! بەۋەدى دەلئىن ئايندە بىنى!
 تەكامول!... ھەر لە ئىستاۋە ئاغا نەبۆتە ھىچ، كەچى گالئە بە ئاين دەكا... بەلئى،
 تەكامول!)).

كۆرەكەى بىدەنگ و ھەلئىنايەۋە. مەن دىنباۋوم كە رىزى لىدەگرت دەنا دەيتوانى ھەر رايالى.
 سەر و چاۋىشى ۋاى پىشاندەدا كە ھەر ئىستا نا ئىستا دەتەقېتەۋە دەيكاتە تەپوتۇز. بابەكە
 لە درىۋەى قسەكانىدا گوتى: ((بەلای مەنەۋە...)) پىكەكەى ھەلدا، دەموچاۋى تىكنا،
 لىۋەكانى ھەلئىشتن... ((بەلای مەنەۋە شەرىف موكرى زۆر لە ئىۋە ئاقلاڻەتر رەفتار دەكا...))
 شەرىف موكرى دزىكى ھىندە بەۋەج بوو داستان و سەربوردە لى كەۋتەبۇنە سەر دەموزاران.
 بەۋەمەۋە پىكەنى: ((ھوسىناغا، دەزانى لە يەكەك لە دزىبەكانىدا چ شاكارىكى نواندبو؟))
 دياربوو ئەو سەرگوزەشتەى لەپىشدا بۇ كۆرەكەى گىراۋەتەۋە، كۆرەكەى پىكەنى، يانى كە
 بىستۋمانە.

گوتم: ((نەخىز)).

((بەلئى)، ھەر ئەۋ دزە ھىشتا بە نووسىن ۋەكالىتەى تايىتەى بۇ ئاغاىان نەكردوۋە تا
 كاروبارەكانى بۇ راپەرىپن - دەگەل ئەۋەشدا ئاغاىان قەبۇلىانە ئەۋ زەجمەتەى لە باتيان بكىشن و
 كاروبارى دزىبەكەى ۋەئەستۆ بگرن...)) (ھەموو زەردەيان دىتئى) ((بەلئى)، ھەر ئەۋ دزە نەفامە
 شەۋىكى بۇ دزىبە دەچتە مالىكى. لە پارچە بەرەپەكى بەۋلاۋە ھىچى دىكەى ۋەبەر دەستان
 نايە، ئەۋىش دوۋكەسى لەسەر نووستون- كەۋاتە ھىچ. لەلایەكى دىشەۋە چ بكا، ئەۋ ھەموو
 رىبە ھاتوۋە، چۆن بەدەستى بەتال بگەرپتەۋە، ئەدى ئەۋ ھەموو زەجمەتەى بە دىۋار
 ھەلگەرپانىي چ لىبكا، دەبى ھەروا بەدەستى بەتال بگەرپتەۋە! باشە... چ بكا، چ نەكا...
 بەھەر دەردە سەرىكە بوۋە جىي خۇى دە نىۋان ھەردوۋ نووستوۋەكاندا دەكەتەۋە تىدەخۇى...
 زۆرچاكە، ئەۋە ئىستا جى پىبەكى ھەيە! ئەۋجا وردە وردە، لەسەرەخۇ؛ ئانىشك ۋلاكەلەكان،
 گوايە نووستوۋە، زۆر بە سانايى، يەككىيان لەسەرەپەكەى ۋەلادەنى... ئەۋجا دىتە گىانى
 ئەۋەدى دىيان، ۋ ھەمدىس ئەۋەشيان بە ھەمان دەستور و لەسەرەخۇ و ھىپورھىپور، لەبەرەكەى
 دادەپرى- بەرەدى تاۋدەداتى و پەنابەخۋا ھەى لە لىنگان دەكا و بىرۆ و نەيەۋە-!... بەلئى،
 حەزەرتى ئاغا، ئىۋەش دەپىشدا دەبى جى پىبەكى دە نىۋ مىللەتيدا بۇ خۇتان ۋەكەن، ئەۋجا
 وردە وردە، زۆر سەۋىتەنە، بى ئەۋەدى كەس ھەست پىبكات و بزانى مىللەتەى بەرەۋ ئەۋجىبەى
 لىخورن كە دەتانەۋى. با ئەۋەندەش ھەر بلىم كە دەبى و ۋەرزەكەشى دەگەل ئەۋكارەيدا
 گونجاۋىت، نەۋەك ھەر كە كەلەكەى خاۋەن مالى لەبەرەكەى جودابۇۋە بگەۋىتە سەر زەۋىبەكى
 سارد و سەر لەسەرمان ۋەئاگا بىتەۋە، و بەدەستى بەتالەۋە ھەلئىن؛ چونكە خۇ كارەكەى
 ئىۋەش ھەر جۆرە دزىبەكە، ھەرۋەك دزىبەكانى شەرىف موكرى، ئەۋەندە نەبى كە ئەۋ دەزانى
 چ بكات، بەلام ئىۋە نازان)).

پىكە ئارەقەكى دىكەى تىكردەۋە و يەكسەرەھەلئىدا، كەۋچكە ماستىكىشى بۇ زارى برد و
 گوتى: ((ھوسىناغا دەبوۋى، سەرم ئىشاندىن. ئەۋ جۆرە دەمەتەقېتەمان دەگەل ئاشنا و
 رۆشياندا ھەيە؛ لەبەر ھىندىش دەمانەۋى ئەۋ شتەنەى كە نايانزانىن لە يەكترىۋە فىرىپن-
 بەزاراۋەى ئىۋە، بىرورپان دەگۆرپنەۋە)). سەرىكى كۆرەكەى كىردو پىكەنى. ((سەربوردە و
 حەكايەتەش ھەروا لەخۇۋە نەگوتراۋن؛ دەحەكايەت و چىرۆك و سەربوردە و ئاۋاز و

گۆرانىيە كانىشدا ھەر راستىيەك ھەيە، بەلام ئەو راستىيە لەسەرەنجامى بەسەرچونى زەمانە و دەماودەم ھاتنىدا و كال و توخ بوونەوئەي رەنگ و رواژايان وئەنە راستىيەكەي ھەوئەلئيبان ھىندىك گۆراو. ئەم راستىيە زياتر دەچىرۆكە كاندا وە دەردەكەوئەي... ئىوئەي لاو دەبى ئەوئەي لەمە چاكتە بزائى!!) ديسانەو بەرپووي كورەكەيدا پىكەننەو. ئاوتتە كوردنى چىرۆك و بەسەرھاتان دەقسە و بابەتە كاندا يەكيتك بوو لە پىسپۆرىيە كانى ئاغاي سلىمانى و كورەكەشى بەو شتانە زۆر قەلئس بوو. بەلام من ھەزم لىبوو.

((بەلئى، دەبى واز لە قۇناغى مندالئىيە بىئىن و دنيا بەو شىوئەي كە ھەيە سەيركەين. ديارە خەيالئىش خۇشە - خەيالئىش بەشىكى ژيانە؛ بەشىكى گەورەشى. پىت و ابى جەلەوى ھوكمەتت بەدەستەوئەيە، يا دەيگىرى - ئەمەش خراب نىيە؛ ئەمە ھەر بۇ خۆي گيانى بەرزەفەرى دەنوئىنئە، ھەرچەندە پىم و نىيە بەو بىروھزەرەوئەي كە دەمىشكەتدايە زۆر دەگەل ئەو خەيالەيدا رىك بىتەو... بەلئى، باشە، بەلام بە مەرجى وئەي كە ھەمىشە ئەوئەي بزائى كە پىيەكانت لەسەرزەمىنەي راستىيەكانە، چونكە ناتوانى تەنيا ھەر بە خەيالەو و لەسەر خەيال بژىت. چىرۆكە كان ھەرچەندە سادە و ساكارىشن، بەلام پرن لە پەند و ئامۆزگارى، ھەرچەندە كورگەل، يانى لاوى وەك ئىوئە ھاوتەمەن، لىتان خۇش ناينە و پەسەنديان ناكەن. زمان ھەرچەندە ئالۆزو شىواوتر و تىنەگەيشتوانە تەربى ھىندە زياتر بەلاى وانەو سەرنج راكىشتەرە. رەشە خەلكەكەش دە ((ئەفسانەكان))دا توشى نمونەي زۆر لەو جۆرە كەسانە دەبنەو: ئەفسانەكان چەند ناماقولتر بن ھىندە سەرنج راكىشتەرن. ھەربۆيەيە كە ئەفسانە كۆ بەجى و بى جى واژەي قەلە و قەلەو و ھەللەق مەللەق دەقسە كانىيەو دەگوشى - ئەو قەيناكا كە بۇ خۇشى تىبان ناگات و نازانى چن، گرنگ ئەوئەيە كە خەلكەكە سەرسام و ھوت و ھىر كات...)).

كورەكەي ئاغاي سلىمانى گوتى: ((بابە، باشە بۆ بەم درىژدادرىيەي گازاندە لە زمانى نووسىنەكانى مە دەكەيت؟)) ((من بەزمانى مندالئە دوام؛ من نەمگوتوئە زمانى ئىوئە بۆ گەوران سەرنج راكىشە... ئىش بە مندالان پىكنايە! گوتم زمانى چىرۆكان سادەيە، دەبى ھەريەكە و بەزمانى خۆي بدوئىنئە، بەگوئەي كەش و ھەوا و ھەرز ئىش بكرىت زۆرانىدى بەپىچەوانەي ئەمەو ئىشيان كرد و بى سەرەنجام، ناكام مانەو... ئاشنايەكم ھەبوو...)) كورەكەي زەردىكى ھاتى، يانى ديسانەو كەوتەو ھەكايەتان!

ئاغاي سلىمانى گوتى: ((بەلئى... باشە، قەيناكا. بەلام ھەرەك گوتم تۆ بە پەند و ئامۆزگارى و بارە رەوشتى و كۆمەلئەتەيەكانى ناو چىرۆكەكان بكەو ھەقت بەسەر گۆيندەكەيەوئە بى. بەلئى... ئاشنايەكم ھەبوو، دەيگىرپايەو كە دواي شوپشى بالشەويكى لاوئەكان، بەزاراوى خۇيان، كەوتنە زۆرانباي و مەلمانئە دەگەل خورافات - و تەبەعن ((ئايان)). دەيگوت دە ھەسارى مزگەوتىكىدا درەختىكى باكۆت وەك ھەمان ئەو درەختانەي خۇمان ھەبوو - بە پارچە پەرۆ و پاتالان داپوشرابوو؛ خەلكى دەستەو دامانى دەبوون و نەزر و نىزايان لەسەردەكرد و لىي دەپارنەوئە تا ((تتا))ى مندالەكانيان بجات و ئىش و ئازارى باداران چاك كاتەو... و زۆر شتى ديكەي تىش لەو بابەتانە. رۆژئىكيان لاوگەلئىكى ئاناوا وەك ئىوئە لاو ويستيان رەگ و رىشەي خورافاتان لە بن و بىخەو ھەلكەنن و بەمشارى دوو سەرەوئە بەسەرەختى درەختەيەو چوون... ئەوانەي كە لە مزگەوتىشن و خەرىكى نوئانن... ناراحت، توورە، خوئىنى خۇيان دەخواردەو... بەلام ھىچيان لە دەست نەدەھات؛ چونكە ھاوپىيان شوپشىگىرن، ئەندامى حىزبن، لە ھاوپىيانن... و كورتىيەكەي، بەلئى، سەرتان نەيشىنم، لاوگەل مشارى دەبن درەختەي بىرەوئە. ئاشنايەكم دەيگوت كە ئەو ئاشنايەي وئەو روادوئەي بۆ گىراوئەوئە ئەويش ھەر كۆنە چەكمەرەق بوو، يانى كۆنە بەلشەويكىكى ديارو ناداربوو؛ كاتى كە دەگاتى و ئەو بەسەرھاتەي دەبىنئە و دەزانئە كە خەلكەكە زۆر ناراحت و ھەراسانن و ئىستا نا ئىستا بەتەقنەو و ھەرايەك بقەومئە ھاواردەكا ((ئەھاي، راوئەستن!!)) ئەمجارەيان كە كورگەل دەبىنن لەبنەبىر كوردئە خورافاتى قەدەغە دەكرىن و ((شوپش)) كەوتتۆتە خەتەرەو و بۆنى ((لادان)) و بەر لوتان دىت، بەسەرچاويكى ترش و تال و ئالۆز و تورەو توئسن و ھەلپنماوئەو سەرنج دەدەن! يانى چى، ئەو گالتە جارپە چىيە! ئەو چ لادانىكە! ئەدى بىرپار نىيە دەگەل ئايانزا و دەگەل خورافاتدا مەلمانئە و زۆرانبايە بكەن! بەلام... بەلام يارۆ كابرايەكى سەر بەدەرەوئەيە و زۆرى دەست دەروا، و ھىچى دەگەل ناكرى.

ناچار، خۇشى و ناخۇشى، دەست دەگرنەو، پىرەمىرد دەلئى: ((ئەو درەختەي بۆ دەپرنەوئە؟)) چى كوردو و امشارتان بۆ ھىناوئە؟)) دەلئىن: ((خەلكى دەستەو دامانى دەبن، لىي دەپارنەوئە - ئەو سەمبولى كۆنە پەرسىيەيە!)) پىرەمىرد دەلئى: ((باشە، با دەخىل و دەستەو دامانى بن؛ ئىوئە بۆ خۇتان دەلئىن دەستەو دامان و دەخىلى دەبن؛ ئىدى ئەو ديارە ئىدى، دەخىلى دەبن؛ خۇ ئەو ناتوانئە قۇل و بال راوئەشىنئە و نەھىلئە دەخىلى بن، ھەرلەبەر ئەوئەي كە ھاوپىيان پىيان

ناخۆشه و دهگه ليدا ناگونجین!... پياوینه، ئیوه تائیتستا داو درمانیکتان داووته ئهو پیریۆنه و مندالته کهی، نۆیه تیتی مندالته کهیتان چاره سهر کردوه، درمانیکتان بۆ لاق و له تهری خۆی هیناوه، تابیی و ئه وه نده هۆیهی ئارامی و دلته واییه شسی لی بستیتی؟ هه ركاتی داو درمانیکتان هینا و چاره سهری هات ئه وده می ئیدی پئویستی به مملانیی ئیوه نییه - هه ر بۆ خۆی نایه. خۆ ئه گه ر هه ر هاتیشه وه و له خۆوه دهسته و دامانی بۆوه ئه وه شتیکی دیکه یه - ئه وده می دیاره نهنگیه که له خودی دره خته که وه یه - ئه وده می هه ممدیس شتیکی دیکه شه؛ ئه وده م بیهر نه وه، ئه و کاتیش هه ر ده بی له هۆی برینه وه که ی هه ر بگه رین، نه ک له درایه بلین نه مانزانی و بین گوناھی نه زانین و تینه گه یشتنه که ی خۆتان به ملی ویدا بئین. تا ئه و کاته ی داو ده رمان و چاره سه رییه دینن ده بی ئه و هه ر ده سه ته و دامانی دره خته ی بیته وه و له و ی بپاریته وه، خۆنایه ده سه ته و دامان و ده خیلی ماشه للا ئه و نیوچه وانه ترش و تاله پر چرچ و لۆچه تان بیته وه!...) به کورتی، دره خته، بی پشت و په نایه که رزگار ده کات. به نده ش هه ر ئه وه و عه ر زده که م. ده لیم ئه گه ر بیته و به شیوه یه کی ئاقلانه بیته و زه مینه خۆش که ن و له خۆوه خه لکی توره و تۆسن نه که ن ((دره خته خورافات)) به قه ده که ی خۆیه وه ده رزی - به لام خورافات، ناین نییه - ئیوه ده بی ئه و ی چاک بزائن... قسه کانی من هه ر ئه وه ن)).

کوره که ی گوتی: ((بابه، بۆ خۆشتان ده زانن. خه لکی بینکاره لیره یه کجار زۆرن و خه لکی هیچ له وه سه رسام نابن که هیشتا که سانی مفته خۆر و مله پور ده دنایه دا هینده زۆرن، و هیشتاش ئاگایان لی نییه که، هیچ مله پورییه که نییه ده دنایه دا درم نه بیته، جگه له وه ش که مله پوری درمه ئه دی گیل کردنی خه لکی و به هیهره بر دنیان که نه ک هه ر درمه به لکه به قولایی و ناخی ناخدا رۆده چی و ره گ و ریشه داده کوتی. ئه وانه میشکی ئه و خه لکی خودایه واده ئاخن و به شیوه یه کی وایان له لا ده رازیننه وه که نه توان به خۆیان و میشکی خۆیاندا بیته وه، هه ر نه به ی به لکه ئی سه رسامیه که بیانگری و هۆشیکیان له و گیل و ویل کردنه یان به به ردا بیته وه به ری. ئیمه ته نیا ئه وه مان ده و ی ئه م کاره به که یین: بروسکه یه کیان به میشکیدا بینین، تا وه ئاگاییته وه. به س نییه، تاکه ی؟... ئیوه ش هه ر وه ک من ده زانن که ناتوانری کاریکی بکه ی و تپوه نه گلیی. ئه و که سه ی کار ده کا بینگومان هه له ش ده کات، تیشه وه ده گلته - ئه مه راستی کاره کانه. ئیوه ده لین کارتانه که یی، خۆتان له هه موو شتیکی دوورخه نه وه، بارو دۆخ و گوزه ران هه ر بۆ خۆی، له خۆرا، چاک ده بیته... به لای منه وه ئه مه هه رگیز راست نییه)) ((باشه تۆ بۆ

خۆت ده لیبی ته نته نه و به نه نه... ته نته نه و به نه نه هیچ کاتیک به شیک نین له خو و خده و ناشین... ئیستا واز له وه ی دینین که داخوا به لای منه وه چ شتیکی راسته یان نا؛ جا یا پیگه یشتنی سروشتی راسته یاپیگه یشتنی ده ستر کرد. من له مباره شه وه هه ر وه ک باوه ده گه ل ئیوه دا نیم. من باوه ریم وایه که ئه و تپه لدان و خه لک لیخوهرینه به زۆری و به زه بری گۆپالان و وه پش خۆدانیان و سه رانه و باج لی ئه ستاندنیان بۆ جلوه رگ گۆپین و ئه و جۆره شتانه سه ره نجامه که ی له وه ی چاکتر نابی که دیتوتانه. من پیم وایه ئه گه ر خه لکی بۆ خۆیان پئویستیان به شه پقه ی بی ئه وه بۆ خۆیان دروستی ده که ن، هه ر راست وه ک ئه و ((میزه ر)) و رانکوچۆغه کوردیه ی که خۆمان دروستمان کردوون. پئویستی ژینگه وایکردوه که به سه ر عه ره بانیدا سه پینتی چه فیه و عه گالی له سه رنی، ئیستا تۆ وه ره به زۆر شه پکه و کلا و که پی له سه رنی. باشه، به وه ی ده لین کاری ناسروشتی و بابی یارۆی له قه بری ده ر دینتی. من ئیستا له وه ش به ولاوه تر ده چم و ده لیم ئه گه ر ژینگه فه رمانی کردبایه ده بوو خه لکی هه ر بۆ نمونه یه خچال ((سه للاحه)) یان دروست کردبایه و ئیدی پئویستی به وه ی نه ده کرد بچین له ده ره ویرا بینین. دیاره پئویستیان نه بووه بۆیه دروستیان نه کردوه. مرۆف کاتی که پئویستی ناچاری کرد تیروکه وانی دا هینا. گولله ی دا هینا، و دواپی به قسه ی ئیوه هه نگاو به هه نگاوی ته کامول، ئه و ئابزار و ئامیرانه ی هه موو پیگه وه نا، و ته وای کرد...)) ((راست ده فه رمووی. به لام ئه وه ش راست نییه هه موو بین دابنیشن و به سه ر خه تیکی دابینه وه - هه ر که سه له به ره خۆیه وه. یه کینک پیش ده که وی ئوتومبیل داده هینتی؛ ئه وانی دیش نابی هه موو بین و گوئی نه ده نه کاره که ی و به هیچی دانین و بۆ خۆیان سه ره به خۆ دیسانه وه له بنا وانی پرا ده ست پیگه نه وه، تا سه ر له نوئی بگه نه وه ئه و سه ره نجامه ی که ئه ویه که ی گه یه تی و ئوتومبیلی دا هیناوه. ئالوگۆری فه ره هه نگی یا زانستی، یا ته نانه ت په یه وندی و بۆنه مرۆفایه تیه که ن، هه موو تیکرا هه ر بۆ هیندیه که مرۆف سوود له ئه زموون و تاقیکردنه وه کانی یه کتری وه رگری. ئه گه ر بریار و ابسی هه ر که سه بۆ خۆی هه مه چیزه بیته و سوود له تاقیکردنه وه ی که سانی دی وه رنه گری، بۆ نمونه هه ریه که و بۆ خۆی بیته و ئه وه تاقیکاته وه که ئا و له دوو توخمی هایدرۆژین و ئوکسیژین، و له ژیر کاریگه ری هه ندی مه رجی تایبه تیدا، پیک دیت، ئه وه مرۆفایه تی تا هه تابه هه ر له و جییه ی ده بی که لیبی بووه... کاری که له پووری فه ره هه نگی و زانستی، یا سات و سه ودا ی فه ره هه نگی ئه وه یه که پیش له دووباره کردنه وه ی بی جی بگری.

((ئافەرىن!)) ئەو بەبى چەندوچون، خۆم بووم.

((قبولە! قەسەى من دەربارەى پىنگەيشتنى زۆرەملىتى و ناسروشتىيە. ديارە ئەوئى دەزانىن كە كەسانىك ھەن ئاروئى و تەماتە و پرتەقالئى دەچلەى زستانئىدا دەكەن... بەلام دەكوئىدا؟ ديارە تۆ باشتر دەزانى كە دەبئى لەپىشدا ئىنگە ئامادەكړئ ئەوجا تۆ و بكرئ، و داوى چەقاندنئى تۆوئەكەى دووبارە دەبئى ئاگات لە گونجائى ئىنگەكەى بئى دەگەل تۆوئەكەيدا، ئەو بەجگە لەوئى كە دەپىشدا دەبئى خودئى ئاروئىيەكە و سروشتئى ئاروئىيەكەت چاك ناسىبئى. خۆ ئەوئەتان قبولە؟)).

((بەئى)).

((حوسىناغا، بەلاى ئىوئەوش خۆ ھىچ پەرچووبەكى نىيە؟)).

ھەرچەندە من ئاروئى و تەماتەم دەچلەى زستانئىدا نەدیبو و تا ئەوئەمىش ئەو جۆرە شتانەم نەبىستبوون بە كەمىك خۆ وەخراندئىوئە گوتم: ((نەخىر)).

((زۆر چاكە. بەلام بەندە دىسانەوئە دەلئىم دەبئى شارەزابئى و بزائى، ئەوجا بىئى ئىنگەى سازو ئامادەكەى. چونكە بە ناشارەزابئى نابىتتە ھىچ. ھەر تەنیا سەرگرتنە... ھەردو دۆلۆپە باران ببارىت و دوو دەنكە تەرزەى لئىدا ئىدى ئەوئە ھەمووى دىتتەوئە خواری و بانەكە دەتەپئى. ئەوکارەى ئىوئە ھەمان ئەوکارەى كە دەيكەن- ديارە مەبەستىشم ئەو حىزبەى كە ئىوئە دەم دەلايەنگرىيەوئە دەدەن- ئەو دەبىتتەوئە ھەمان شەق خواردن)).

كۆرە جوان زەردەبەكى ھاتئى؟ بابەش پىنگەنى؟ منىش ھەرىپكەنىم، و ھەرەكە خوى جارائىم دەو جۆرەكاتانەدا سەرم بەردايەوئە.

ئاغای سلىمانئى گوتئى: ((مەگەر وا نىيە؟)).

كۆرەكەى گوتئى: ((ئىستاكە كرووتانەتە روژئى خۆتان با وابئى، وەنا)).

ئاغای سلىمانئى گوتئى: ((من كروومەتە روژئى خۆم!؟ ئەو ئىوئە كرووتانەتە روژئى خۆتان و داواى شارەزابىيە ھەموو دنيا و ناسىنى ھەموو دنيايە دەكەن، و ھەرچى كاروبارى دنيايەى بەبەك كۆبوونەوئە بەنووكە قەلەمىكى ھەمووى تىك و لىك دەنئىن. ھەر لەو دەمەپرا كە

ئادەمىزاد ئادەمىزادە تەنیا يەك شتى لە جانەوئەرانئى دىكە زىاترە... ئەوئەش كىتئىبەكانئى خۆتان وادەلئىن... ئەوئەش ئەوئەبە فېرە زمانئى ئىنگەكەى خۆئى بوو و لىئى شارەزا بوو، جا ھەر لە زمانئى باوبارائىوئە بگرە، تا دەگاتە دەنگى كىو، و لىرەوارەكان. ئەمەش بەزاروئى ئىوئە يەكئىكە لەھو و لە نابزارەكانئى مانەوئەى خۆئى. ئىستات تۆ دەتەوئى بە نەزانئى و نەشارەزابئى لە زمانئى ئىنگە بىئىت و بئىت... ئىدى ئەوئە شتىكى تازە بابەتە!... تۆ بۆ خۆت تاهىشتا دەرووبەرى ئەو شارۆچكەى چاك شارەزائى؟... دەرووبەرى ھەمان ئەو دىيەى چاوى وەدنيا ھاتئىت تىدا ھەلئىناوئە سەردەمئى مندالىيەت تىدا بەسەربردوئە و شارەزائى و دەنئاسئى؟ ئەو باسى جىيەكى دى ھەرناكەم كە پىئى ئاشنا و شارەزا نىت. بۆيە پىشم وا نىيە كە شارەزائى ئەوجىيەى نەبئى و لىئى دووربئى، ناشتوانئى بلئى كە درەخت و گىاو گۆل و جر و جانەوئەكانئىشى دەناسئى- ھەلئىشت ھەرنەداوئە تا بىئانئاسئى و شارەزائى بىت- بەلام زۆر بەراشكاوئىيەوئە دەم لە شارەزابىيە فلىپىن و ئەمەرىكا و ئالمان و دىمۆكراتىيەت و ئەوجۆرە شتانە وەردەدەبىت و دەربارەبىان دەدوئى، ئەو دەگەل ئەوئەشدا كە ھىچ كامئىكىانت نەدپوئە...)).

((پىئىست بەدئىتئى ناك، تەمەنى مرؤف ھىندەى بە بەرەوئە نىيە ئەو ھەموو كون و كەلەبەرانئەى دنيايە پىشكئى. كىتئىب بۆ ئەوئەى، دەنا خۆ كىشووئە بەستەلەكەكانئىشمان ھەر نەدپوئە. كەسانئى دىكە چوون و پىشكئىوبىانن و نەجمئى لىكۆلئىنەوئەكانئىان بلاو كروونەوئە؛ بەندە و ئەوانئەى وەك ئىوئە دەياخوئىنئىنەوئە، وەك ئەوئەى كە بۆ خۆمان چووبىن)).

((بەلام دە ئارىشە كۆمەلايەتئىيەكاندا دەبئى ھەر بەراستئى كۆمەلگا بناسئى و شارەزائى بىت و راستەوخۆ دەگەلئىدا بئىت!... بۆ خۆتان دەلئىن تا كەسىك رەگ و دەمارئىكى ((پروئىلتارىيا))ئى نەبىت ھەست بە ئىش و نازارەكانئى كرىكاران ناكات و بەراستئى تىبىناگات، و نازائى بۆ دەبئى ((رابەر)) بىت و پىشپەو... ئىوئە دەكىشەى لادىكاندا، يانئى سەرەكىترىن كىشەى كۆمەلگاى ئىمە، دەگوئى گائىدا نووستوون. بۆ نمونە ئىوئە پىتان واپە يارۆ ھەروا بە ئارەزوو و لەخۆوئە گاوگۆل و مەر و مالائئى خۆئى دەداتە ئىوئە تاشىركەتى بۆ دروستكەن... ئەرئى بەراست لەبىرم چۆو لەجىئاتئى شىركەت شتىكى دىكەت گوت، وەنا؟)).

كۆرەكەى بەروخسارىكى مەيلە و تورپەوئە گوتئى: ((كولخۆز)).

ئاغاي سلىمانى گوتى: ((بەلى... تا كەلغۇزى دوستكەن- يانى ھەمان شىركەت- لەراستىدا ھەمان وشتر)). و پىكەنى. ((وھك وشترەكەى مندالان- لەبىرتە؟)) ئەودەمى روى قسانى دەمن كرد: ((ئەوھ نىبە كەسىو يا ھەرمىيەكى لە مندالان وەردەگرن تا بۇيان بكنە وشتر. ھەركەسىو يا ھەرمىيەكەيان لىئوھەرگرتن قەپالنىكى گەورەى لەسەرپرا بۇ خوارى و ئەوجا لەلاتەنىشتانەوھ لىدەدەن و دەبۇن، منداللە بەستەزمانەكەش ھەروا چاوەرئىبە و پىنى واپە ((مامە)) خەرىكە وشترەكەى دوست دەكات... منداللەى بەستەزمان كاتى كە بەخۇى دەزانى سىو يا ھەرمىيەكە ھىچى وای لىنەماوھتەوھ بەگرىانەوھ قەللەمبارنىكى دەدا و پەلامارى پاشماوھكەى دەدا و دايدەپاچى!... بەلى، ئەوئىش مەر و بزى و مالات و پاتالەكەى ھەروا بە ئاسانى دەداتە ئىوھ تا كۆلخۇزى بۇ دوستكەن!... يا ھەروا نامادەبە بىت و دەگەل چەند كەسىكاندا دەدەستەبەكەى ناسىاودا بچىنىت و بدروئتەوھ؟ ئىوھ كرمانجان ناسن؛ لە كرمانجان مال پەرسىتر ھەر نىبە. ئەو دەبەوئى بەشى خۇى دياربى. راستىبەكەى، ئىوھ كە ئىستا ھاتوونە پالپشتى و كۆمەكىبە خوداكەرم و دەروئىش رەھىم و مراد و سۆفى رەسووى، (ئەوانە ھەموو رەش و رووتى خۇى بوون) ئەمانە تا چەند دەناسن؟ ھەر بەراستى دەياناسن؟ تا ئىستا چوونەتە مالىيان... شتىكى دە رۆماناندا دەخوئىنەوھ، كەچى رۆزانە و جلوھەرگىشتان لە ئىمە و مانان دەستىن- تەنات رەنگەكانىشيانتان بۇ ھەلدەبۇئىرن - دە كۆبوونەوھكانى گەل ھاورىكانتاند كە ئىيانى دەروئىش رەھىم و سۆفى رەسووى ھەلدەسەنگىن، ئىمە دەبىنە مولكدار، يا بەقسەى ئىوھ دەبىنە دەرەبەگ (فىدال) و دەروئىش رەھىم دەبىتە نىوھ بىئال)) (ئەمە واتەبەك بوو كە بەگالەتەجارىبەوھ بە ئامازە بەو كرمانجانە (لادىبىيانە) دەگوترا كەمىانە ھالبوون)) (و بۇ خۇشتان دەبە شۇرشىگىر؟ بىگومان چاوەرپى ئەوئىش ھەركاتى لەخىران لە ئاينەدا شۇرشتان فەرموو و ھوكمەتتان بەدەستەوھگرت دەروئىش رەھىم ئەوھى لەبىرەبچىتەوھ كە ئىوھ كورپى كىن و بۇ خۇشى كىبە؟ ھەى ئافەرىن لەو شارەزايىبە و ناسىانەتان! ئەوئىش كەسانىكى وھك جەناب ھالى كە چىشتى شلە بە چەنگالى دەخوات... داخوا ئەودەمى ئامادەى ئەوھن دەگەل دەروئىش رەھىمىدا دەبەك لەگەنىدا، پىكەوھ، بەدەستى نانى بۇن؟! بەلى ئەوھ گوتمان خواردتان و ئەو بەچاوى خۇى دىتى و من بەگوتى خۇم بىستەم و باوهرم كرد! تۆ و ئەوانەى وھك تۆ ئەو چەپەلى ژىانەتان ھەر بۇ ھىندەى پىخۇشە، ئەوئىش لە دووررا، كە تامى ژىانى خۇتانى پى خۇشتەر و بەتام و چىئىترەكەن... ئەو كاك مستەفاخانەى ئاموزات!) (بەبىزو

قىزەوھ) ((كە ئىستا بۇتە رۇشنىر! ئازادبۇخاوا!... ئىممم- بەلى... ئەوئىش لەراستىدا ھەر لەسەرھەمان رىچكەى دىكتاتۇران دەروات: لەپىشدا يەكسانى ئەوجا ئازادى، دواپەش سىپىنەوھى ھەردووكىان... ئازادى! ھە! ھەروھك كۆمەلگا بورغى بىت ھەركاتى وىستى شل و توندى كاتەوھ! ئىدى خۇ نازانى كە ئەم شل كردنەوھىان ئىدى ئەو شل كردنەوھىبە نىبە... ئاخىر چۇنىبەتتەبەكەن چوون بەك نىن و جىاوازن.

بەكەم تۆ باوكت نىت، منىش ئەو رەش و رووتەى وھك باجم نىم، سەردەمى تۆ سەردەمى بابت نىبە... ((سوپاس بۇ خوا كە بەلانى كەمەوھ جۇرە تەكامولىكت قىوللە!)).

((من ھەمىشە قىولم بوو، بە مەرجىك تەكامولى راستى بوئىت، نەك تەكامولى كەرانە. ھەرنەبى ئەوھى دەزانم ئەگەر باجم بەسەرى قۇتى (رووت) چووبايە جىگايەكى گالئەيان پىدەكرد و ئىستا ئەگەر بۇ خۇشم بەكلاوھە بچمە جىبەكى گالئەم پىدەكەن... بەلى، ئاغا، ئىدى ئەو شتانە ھەموو تىدەگەم و دەيانزانم)).

سىغارىكى لە قوتوھكەى دەرىنا، داىگىران و بەك دوو چەسپى لىدان، و گوتى:

((بەلى، زەمانە ئەو زەمانە نىبە؛ حاجى ئاغاسى ئەورۆ، حاجى ئاغاسى دوئىنى نىبە؛ شىخ فلائىش شىخەكەى جاران نىبە- شاش ھەروەتر... ئاغايان دەبى ئەوھى چاك بزائن... بلى چاى بۇ حوسىناغاي بىن... ئەو كورەت بۇ كوى نارد؟)).

((بۇ مالى مستەفاخان))ى ھەر لە دەركىوھ بە قەرەواشەكەى گوت كە چاى بىنى.

((بەلى، مستەفاخان... بەلى، جەنابى حوسىناغا، ئىدى تازە واژەى كرمانج لەوھ تىبەرى بلى كرمانجە، يا ھەزارە، ئىستا تىر و تەسەلە، پولدارە، جارى واپە رەگىكىشى دەچىتەوھ سەر نەجىبزادان. جارى واشە نەجىبزادەبە و دەبىسىبەوھ گلاوھ، بە كورتىبەكەى ھەموو شتىكە. زۆر لەو كرمانجانە لە خودى ئەو جەنابى خانە دەولەمەندترن، و دەزانن چ دەكەن. دەشارەكاندا سامانداران دەبە سايەنشىنى سەرەنئىزان، دە دىھاتىشدا دەبە سايەنشىنى خان- كە لەمانادا چ جىاوازىبەكەى نىبە. ئىمە ژمارەبەكمان لەوانە ھەن بەناوى ھاودەم، كە لە كوردەوارىدا پىيان دەلئىن ((رەشايى))يانى رەشايىبە سوپاى؛ چونكە چ سەر و سەوداىبەكەى دەگەل زەوى و گاو گۆل و مەرۇ مالاتىدا نىبە. ئىش و كارى ئەوانە زىاتر بازارگانى سەرىبىبى و قاچاغچىبەتتە دە

نیوان شار و گونده كاندا، و بههرحال پيويستيان به پاراستنييه، نهو پاراستنه شيان، ناغا و تفهنگچييه كاني ناغا و مهلاي ناواييه: مهلا دهپارتيه وه كه ده كاروباره كانياندا ههه سر كه وتوبن، ههروه ها مهلا كاروباره كانيشيان ههلا ده كاتوه، و نوشته و كشته كان بو ژن و منداله كانيان ده كات و دوعايان بو ده نووسي؛ ناغاش له ولاره پيشگيرييه له زور تفهنگچي ديكه ي زور بلتي ده گريته؛ جاري واشه له سه روان ده گهل ره ييس نه منيه ي تيكي ديخن. نهوانهش هه مو له زور لايه نانه وه له جه نابي خان ده وله مه ندرن هه م له لايه ني پاره و هه م له باره ي تيگه يشتن و هه ست و نه ست و زانيني وه شه له وي به ولاوترن، چونكه نهوان سه ر به زور شاري جوراوجوردا ده كهن و ده چنه ديوي عيراق و دين و ده چن و ده گهل جوره ها چين و تويژاندا سات و سه ودايه ده كهن. به لام ده گهل هه مو نه مانه شدا هه ر هينده گه ينه لاي خاني، ئيدي نه وه خو ده كه نه وه گوئيپار و ده ست به سينگه وه به دوايه كدا نيكلامي ده كيشن. ناغاش وه كه هه مووان نهو نيكلام و پانكر دنه وه و كلكه سوته ي واني پي ناخوش نييه و پيشي وايه نه وه بو خو شتيكي زور ناياب و عه نتيكه يه بويه واي نيكلامان بو ده كيشن)).

راستي ده كرد. ده مديت. دهو شاره چكولانه ي مه دا ته نانه ت ((هاورپي جيزبي)) ش هه لويسته ي ده پرودا ده كرد، هه ميشه بو شته و په رداخ و جلوه رگ و كراس ئوتو كراو كه ته نانه ت ده كتيبانيشدا نمونه ي نه بوو. نه وي ده كتيباندا هه بوو ته نيا خه لك بوو: خه لكه كه له وي خر ببونه وه؛ خه لكه كيكي بي نان و برسي؛ هه ر پسته كه يان مابوه... نهو خه لكه هه ر ته نيا شتيك بوون گياندار، بي سه ري پادار...

گوره كانيشيان هه روه ك خويان، به عه ردييه وه ديار نه بوون و بي ناو و نيشان لهو گوره يدا، نه وه بي جگه له گوري نهو خوا پيدا وانه ي كه گوره كانيان نه وي پيشانده دا كه خاوه نه كانيان زور لهو خه لكه به ولاوترن... ((ناغاي مسته فا خاني ناموزاشت نيستا بوته روشنير و ئازاد بخواز، و لايه نگر ي كومه لگا! نه وه له كه يه وه؟ له دواي ليداني نهو ژاندار مه وه- له ژني نهو كرمانجه ي! ئيدي نه وه نازاني بهو كرداره ي هينده ي ديكه ي خو له كومه لگاي دوور خسته توه وه. نه ويش ده كومه لگايه كه ي خويدا هه روه ك ئيه وي ((روشنييران)) ي لي به سه رها توه... ئيدي نهو خو ي له كومه لگا وه لاناوه خو ي ده راويشته وه، ياني راستيه كه ي نه ويه كه كومه لگا ئيقي كر دوته وه نهو نه وي وه لاناوه. چونكه ئيدي نهو بو كومه لگا زور زيان به خش و ترسناكه. گوايه له پيش

ئيه وه شه... مه به ستم له حيز به كه تانه)). نهو جا به رو خسار يكي گالته ناميزه وه ((به لي، نيستا سه ربه خو ده چته ماله كرمانجان و به خه يالي خو ي گوايه تيگه لاوييان ده گهلدا ده كات... ده ماله كانياندا ئاسوده يه... بيستومه ده ستوري فه رموه هه ركه سيك به ده نك ((خان)) وه بچيت ده بي جر يمه بكر ي، ياني پولتي نهو تاواني به ده نكه وه چونه ي بدا...

نهو گوايه ناغا روشنير، كه چي خه لكيش جه ريمه ده كات! به مه ش ده لين روشنير! تو بيستوته؟.

((نه خي)).

((كه واته گويت ليبي، ده چيته ماله كانيان و به زماني خويانيان ده دويي؛ ده ماله كانياندا ئاسوده يه... نهو ئاگاي له وي نييه كه خو ي ئاسوده يه، به لام نهوان هه راسانن. هينده ي تيگه يشتن نييه بزاني كه نهو له وان نييه و به هيچ سريشيكي ناتواني خو ي به وانه وه بلكيني و هه رگيز نهو نابيت كه نهوان نهو به ئي خويان بزاني و وهك خوياني دانين: نهو به كرمانجي له دايك نه بووه، ره چه له كي كرمانج نييه. من به ليتن ده ده مي كه كا براي كرمانج دواي نهو هه مو ماندووبوون و ئاره ق رشتنه ي ده دييه ريذا كاتي ديته وه كاو له ئاشه كه ي تا لاقاني لي دريژكات و به ئاره زوي خو ي يهك دوو قريان بداته وه، هه رگيز پيي خو ش نييه سه ره كه ريك له ولارا پيدا بيت و نه يه لي يهك دوو پيال له چايان ده گهل زن و منداله كه ي خويدا به ئاسوده ييه وه ژه هري مار كات)).

نهو قسه ي راست بوو. دياره نه وده مي من نهو دووريني و ورده سه رنجانه م نه بوو، به لام نيستا كه پيكداهاتني مسته فاخام ده گهل كرمانجاندا وه بير ديته وه بي ئيختيار ده كه ومه وه يادي زينداني. شيوه ي پيكداهاتنه كه يان راست به شيوه ي پيكداهاتني زيندانييه به ته مه نه نه زمونداره كان بوو ده گهل زيندانييه تازه كاندا: له ده ري هه مو ريز و له سه ره خو يي و له ژوريش هه مو ي گالته و گالته جاري و به دگويي.

پيكه كي ديشي بو خو ي تيكرد، به لام ده رفه تي هه لداني نه ما: هات و هاواريك له سه ساريوه هه ستا. يه كيك له سه ساريوه به ده نكيكي بلند گوتي: ((ته شريفان له وييه؟)) سه ره هنگي

دەرەکی سنووربوو. قەرەواشه که بهراکه راکهوه هات؛ ئاغای سلیمانی زووتر ههستا بوو، و ئیمه له پێش ئه ویشه وه.

گوتی: ((حوسیناغا، ده بووری... برابم برۆ بلی با ته شریف بین!)) من هه به سه رو پر وه شه رمیونیییه وه ما ئاوا بیم کرد... له سه ر پلیکانه کان ده گه ل سه ره هه نگیدا گه شتینه یه ک، خۆمان لیک لادا و خۆمان به دیوارییه وه نوساند تا ئه و تپه پری! دیاره دوا ی تاویک وام پێشاندا که ئه و کاره م له به رخاتری ریزی کور ی ئاغای سلیمانی بوه، چونکه کات ی که تپه پری ئه من رووم گرژ کرد. کور ی ئاغای سلیمانی هه ستی پیکرد. گوتی: ((سو پاس- ببوره!)) و پیکه نی، یانی چ بکه یین، منیش هه به و دهر ده ی تۆوه گرفتارم. به لئ، هه ر که نزیک که وته وه کور ی ئاغای سلیمانی دوا ی سه لامی گوتی: ((فرموون!)) ئاماژه ی بو کردم وه مینم، و بو خۆشی به ره و پێشه وه ی را کرد تا دهر کی وه کا. دهر گا کرابۆوه؛ ئاغای سلیمانی تا به ر دهر کی هاتبوو.

کاتی سه ره هه نگ چوه ژووری کور په که ی گه رایه وه؛ له سه ر لئوی پلیکانه کانه وه به ده نگیکی نزم بانگی کرد: ((خانزاد!)) خانزاد قه ره واش بوو: ((به پوری بلی!)) به زه ر دایکه که ی ده گوت پوری. بلی، با سه فره که ی ئاوه دان کاته وه ده بیری نانی شدا بیت؛ و بو خۆی به پلیکانه کانه هاته وه. هه ر له وی پیک هه لۆه ستاین. گوتی: ((هاورپیه کی حیزی)) له تارانیه ورا هاتوه تا لقیکی حیزب لیره بکاته وه سه بی ئیواری له مالی ئاغای که رمی دانیشن هه یه، واباشتره منیش له وی بم... گیانه که می!... و ((فیعله ن)) خودا حافیز!

* * *

(۲۱)

له خه ونیش خۆشتر بوو! لقی حیزب کرایه وه، من به هه موو هه ست و نه ستی که مه وه ده ژیر فشاریکی وادا بووم هه روه ک چۆن ئاوی ناو بۆرییه که ی به ری ده گیری و ئاوه که ی په نگ ده خواته وه تین بو هه ر چوارلای بۆرییه که دینی ئاوابووم، تا لقه که کرایه وه ئه و جا به ره له دا بوومه وه هه ستم به له ش سوکییه کی ته واو کرد. ئاخه تاکه ی بچه ده م چۆمی و ده گه ل مندا ل و پالاندا خه ریکی سی بازیه بم، یا به ردان به ئاوی چۆمی داده م و تیی رامینم، یا خه ریکی مه له ی بم و له بن دارو ده ون و ته راشاندا وه نه وزان بده م و سه رخه وان بشکینم یا له کۆلانه و ناو بازاراندا ته شقه له ی به لادییان بکه م و سه ریان بکه مه سه ری؟ ئایا من بو خۆم هه زم له و ژیا نه ی بوو؟ یا وه ک هه ر لاویکی هه ر به پی لاوه تیه م، دنیام هه موو هه ر به ئی خۆم ده زانی و هه زم له تفه نگ و فیشه کدان و جوانوه ماینیکی غورد ده کرد تا پیا یان به گش ((ده ولت)) یدا بیم، به رچاری خۆم نه ده دیت، بیرم له سه بی نی و له ئاینده نه ده کرده وه. بو ده بوو هه روه ک با به گیان منیش هه ر هه مان ئیشه که ی با بم فی ربیم و جیی وی بگر مه وه، یا بمه چه رچی و مه ر و بزیم کریانایه و بمفرۆشتبانا یه وه؟ دوا یه چی؟ ئه و جا وه ک با به گیانی پشتم کوور بیته وه و لیکام به ده موله وساندا بیته خواری، دوا بیش حاجیه تی، حاجی مه که کی؟ به راستی من هه زم له مانه نه بوو- ئاله و هات و هاوار و داد و سه رۆی هاندانی با به گیانم بو کارکردنی ئه وه ی تیده خویندرا یه وه که ئه ویش له ئه زمونه کانی ژیا نی خۆی رازی نه بیت. به لام ئه ویش تیا بوو و سه ره نجام به وه گه شتبوو که خه تای که مایه سییه خویندنه که ی منه. به قسه ی وی خویندنه که ی من راسته و راست به بۆیاغی پیلا وه کانی ئه بولفه تح خان چوه، که تا پیلا وه کانت بو بۆیاغ ده کردن له به ر بۆگه نی قاچ و گۆزه وییه کانی هینده ی نه ده ما دلته له ژیللا بیت و هه لپی. به لام هه رکه که وشه ده بریسکانه وه رو خساری جه ناب ره بیسیش گه ش ده بۆوه ده بریسکایه وه، و به ر غه با به چه رچ و لۆچا وییه که ی بن چه ناگه ی پف ده کرد و به ده ری دیکه ست. با وه رنامه که ی ئیمه ش هه مان کاری له ئیمه کردبوو. ئاخه ئیمه ش هه ر به وه نده خویندن و فی ربونه ی که ((یه کیک له بیابانی توشی سه گیکه تینوو بو)) یا ((که ری به سته زمان هه رچه نده بی ته میزه)) یا به وه نده

زانستهی که ((ناوی خاوین شو ناوهیه که سهوزهی زوو تیدا بکولئی و سابوونی به چاکی تیدا کهفی بکات)) و لهه بابەتانه، هیچمان بۆ کەس نەهێشتبۆوه و بەهیچیکێ ئه‌و ره‌ش و رووت و خه‌لکه بینه‌وایهی قایل نه‌بوین. هه‌موو شتیکیان به‌گه‌زوربه‌ی بڕوانامه و گه‌واهینامه‌ی ده‌پتوا و چاکه و خراپه‌مان به‌وان له‌محک ده‌دا. ئیدی هه‌قمان به‌سه‌روه‌یه‌وه نه‌بوو داخوا بئی ته‌میزن یان نا، راستییه‌که‌ی ئه‌وه‌یه مادام باری ده‌به‌ن خۆشه‌ویست.

منیش وه‌ک کورپی ئاغای سلیمانی زه‌رده‌خه‌نه و هه‌ندی جاریش رووگرژیه‌کم ئاوق ده‌کردی. ئه‌وه‌ده‌می ئه‌و قسانه‌م هه‌موو به‌لاوه‌گران بوون به‌تایبه‌تیش که بئی ئیش و کاربووم. دیاره‌ دوایه‌ تیگه‌یشتم و دیتم که ئه‌وه‌ده‌میش به‌خه‌یال، راست هه‌مان ئه‌وه‌کاره‌مان کردوه که دواجار به‌راستی کردمان: هاوڕیپیی کرێکار هاوڕیپیه‌کی چاک بوو، زه‌حمه‌تکیش بوو، شوڕشگێڕبوو، رابه‌ر و پێشپه‌وه‌بوو... به‌لام هه‌رچی بوو، کرێکار بوو، گوناھیکێ نه‌بوو، له‌هه‌موو لایه‌کی ئه‌و دنیا به‌میشه‌ روڤنبره‌کان چا هه‌لگه‌ربوینه؛ گوناھی ده‌روبه‌ربوو که ئه‌وی به‌زه‌ین کویری هێشتبۆوه و هه‌لی روڤنبربوونی بۆ نه‌په‌خساندبوو. له‌به‌رئه‌وه‌ زۆر سروشتی بوو که ئیمه‌ی بئی ئیش و کارو بڕوانامه و گه‌واهینامه به‌ده‌ست بینه‌ ده‌مراستی ئه‌وان (کرێکاران) که هه‌میشه‌ تۆز و خۆلیان هه‌لده‌مژی و ماندوو و مردوو بوون و ناچاربوون ئیمه‌ بکه‌ن وه‌کیلی هه‌لسورانندی کاروباره‌کانیان، خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌وانیش نه‌یانکردباینا به‌وه‌کیلی خۆیان، ئیمه‌ خۆمان ئه‌وه‌مان هه‌ر به‌ ئه‌رکی خۆمان ده‌زانی - ئه‌وه‌ ئه‌رکێک بوو، ئه‌رک، ئه‌رکێکی نه‌ته‌وايه‌تی و کۆمه‌لایه‌تی، به‌رامبه‌ر به‌ هه‌ر زه‌حمه‌تکێشیکێ جا له‌سه‌ر هه‌ر ئایین و ئاینزابه‌ک بایه. ئیمه‌ش وه‌ک هه‌ر بێکاره‌یه‌کی که به‌دریژایی ته‌مه‌نی ده‌ستی نه‌داوه‌ته‌ کلکه بیلێکی ده‌بوايه ستایشی ئاره‌قه‌ و ماندوو بوون و زه‌حمه‌تکێشان بکه‌ین و به‌شان و بالی چه‌وساواندا هه‌ل بلێن تا به‌راستی ئه‌و ئاره‌قه‌ی ده‌گه‌ل ئاره‌قی ئیمه‌ و ماناندا لێک جیانه‌کردبایه‌وه‌ ئیمه‌ش له‌ په‌نای واندا سوودیکێ ماددی یا مه‌عنه‌ویمان هه‌ر پێگه‌یشتبایه.

ئێستا ئیدی ئاینده‌ به‌ته‌واوه‌تی روون بوو: روژێک دی شوینه‌واری زۆر و سته‌م نامینێ، هه‌موو ده‌به‌نه‌ خۆینده‌وار و ده‌سته‌یه‌ک کۆمه‌لگا به‌رپۆه‌ده‌به‌ن هه‌موو هه‌لئێژێردراوی میلله‌ت (پسیم وابی) ئه‌وه‌ده‌می گومانیکم هه‌بوو، که به‌م شیوه‌یه هه‌رکسه به‌گویره‌ی لێهاتوویی، و هه‌رکسه بای قنیاتی خۆی وه‌رده‌گری. ئه‌وه‌ده‌می ئیدی ئاغای سلیمانی و ئه‌وانه‌ی وه‌ک وی گه‌لۆر گه‌لۆر

ناخۆلینه‌وه‌و له‌مفته‌ی بخۆن و ده‌ست له‌ بناگوییان نین و گۆرانیمان بلین و حه‌کایه‌تان بگێر نه‌وه‌و مه‌ته‌له‌کان له‌ خه‌لکی گرن. ئه‌وانه هه‌مووی تیکرا هاوڕیپیی حیزبی ده‌یفه‌رموون و زۆریشی به‌دلنیا بیه‌وه ده‌گوتن...

ئه‌وه ئیدی ئێستا خۆینده‌که‌شان شتیکی لی پیدابوو. هاوڕیپیی حیزبی ده‌یگوت که کردنه‌وه‌ی پۆلیک له‌ ناوه‌ندی پارێزگا یا له‌تارانێ ده‌به‌رچاو گیراوه، بۆ ئه‌و هاوڕیپیا نه‌ بکریته‌وه که خۆینده‌وارن: پۆلی کادیران، بۆ کاروباری لادیکان و قسه‌کردنی له‌ کۆرو کۆبوونه‌وه‌کاندا... خۆ خۆینده‌واریش له‌مه‌ زیاتر که‌سی دی نه‌بوو. ئیدی ئه‌وه ئاینده‌ش هه‌م نزیک و هه‌م روون بوو.

ئه‌وه‌ده‌می ده‌ کۆمه‌لگا بچکۆله‌که‌ی مه‌دا خو و خده و نه‌ریت وابوو ئه‌گه‌ر غه‌ریبه‌یه‌کی به‌ناو و ده‌نگ و ماقول هاتبایه‌ شاره‌که‌مان ئه‌وه پیاو ماقولانی شاری هه‌ریه‌که و به‌نۆره‌ی خۆی بۆ شامییان بانگه‌یشتن ده‌کرد - جا بیانناسیایه یان نا، ئه‌وه گرینگ نه‌بوو. راستییه‌که‌ی ئه‌مه‌بوو که کابرای غه‌ریبه ئه‌و شانازییه به‌خانه‌خۆی به‌رمووی، و خانه‌خویش دووسی روژان له‌ بازار و لێره و له‌وی خۆی به‌و شانازییه‌وه بادات و خۆی به‌سه‌ر ئه‌موه‌ودا هه‌لشه‌نگینێ. به‌لام ئه‌و ده‌سته غه‌ریبه‌ی ده‌گه‌ل هاوڕیپیی حیزبی هاتبوون هه‌رچه‌نده هه‌ر غه‌ریبه‌ بوون: پیاو ماقولانی شاری هه‌زیان به‌سه‌ردانیان نه‌ده‌کرد: وابلایوو که حیزبی توتته (ناحه‌زانی حیزبی توتته ده‌یانگوت توتته - گوايه نازان. به‌لام له‌راستیدا به‌مه‌به‌ستیکه‌وه ده‌یانگوت، چونکه بێژده توتته به‌ توله‌سه‌ی ده‌گوترا) ده‌یه‌وی هه‌ر پێنج په‌نجه‌ی ده‌ستان وه‌ک یه‌ک لێبکات، گه‌وره‌و گچکه‌یان ده‌ نێواندا نه‌هیلێ، ژن و مێردایه‌تیه هه‌رلابات... و کورتییه‌که‌ی مه‌مله‌که‌تی بکاته بالشه‌ویکی! له‌به‌ر هیندی له ((هاوړیپیی))یه‌کانی خۆمان به‌ولاوه که‌س رووی تینه‌بوون. ئه‌مه‌ش له‌جیبی خۆیدا مایه‌ی شانازییه بوو. یه‌که‌مین داوه‌ت کورپه‌که‌ی ئاغای سلیمانی کردی - به‌واته‌ی هاوړیپیی حیزبی ((میوانییه‌کی شوڕشگێڕانه ده‌کۆمه‌لگه‌ی فێدال - بۆرژوا)دا... ئه‌ویش ده‌و ده‌مه‌یدا که، بابی له‌ماڵ نه‌بوو، جا یا چووه بۆ گوندی یا ئه‌و شاره‌ی نزیکیانه‌وه، و ئه‌وجا ئه‌وانیدیش به‌دوای ویدا.

دوو سی روژه له‌ مائی ورته ورتمه. به‌تایبه‌تی دوینێ پێنج تمه‌م بۆ چاوه‌سته‌کیه‌ دانه‌ داایی. بابه‌گیان له‌وه‌ گه‌یشتبوو که هه‌رگیز ئه‌و سه‌رده‌مه‌ نایه‌ت که‌سیک سه‌رگه‌وره‌ی یه‌کێکی دی نه‌بی، ئه‌رباب و نوکهری نه‌مینێ، ده‌وله‌مه‌ندی و هه‌زاری هه‌لگێری؛ له‌وه‌ته‌ی دنیا دنیا بیه‌

هەر واپووه و ههرواش دهبی: فهرمانپهوا و فهرمانبهر، و ئه‌رباب و ئۆکه‌رایه‌تی هه‌ربووه و هه‌رده‌شبیته. جلویه‌رگ و ده‌موچاو و ناوه‌کان و جووری حوکمه‌ته‌کان ده‌گۆرپین- ئه‌وه‌ بنه‌چه‌که‌ی تاقیکردنه‌وه‌و ئه‌زمونه‌کانی بوون. بابیسی ئه‌وانه‌ی هه‌ر تاقی کردبوونه‌وه‌و به‌لام به‌واتای وی بابیسی هه‌روه‌ک من و ئه‌وانه‌ی وه‌ک من له‌سه‌ره‌تاوه‌هه‌له‌ی کردووه‌ و شه‌قی هه‌له‌کانیسی خواردبوو. وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌ویش له‌ریبه‌کی دیکه‌وه‌ گه‌یبیته‌ ئه‌و سه‌ره‌نجامه‌ی ئاغای سلیمانی. ئه‌مانه‌ ئیدی گۆییان له‌وه‌ی نه‌بوو که‌ هه‌ر ئه‌و قسه‌وباسانه‌ و هه‌ر ئه‌و خۆپاریزیه‌ی ((ده‌وله‌ت)) و ته‌نانه‌ت خانه‌کان له‌ به‌دارداکردنی خه‌لکی و که‌سادی بازاری و ده‌ست و پی‌ برینه‌وه‌و چاو هه‌له‌کۆلین و له‌میلدانی هه‌روا به‌ ئاره‌زووی فه‌رمانه‌په‌واپه‌کان سه‌ره‌نجامی هه‌مان شه‌ق خواردنی ((هه‌له‌کان))بووه. دایبی وه‌ک هه‌ر دایکینی دی ده‌ترسا، هه‌قیسی بوو. ده‌یگوت: ((من بۆ خۆم مشتته‌ پیست و ئیسقانیکم له‌ دوو جوجکانیشم زیاتر نین!)) جوجکه‌! مه‌لیحه‌ به‌وه‌هه‌موو زه‌به‌للاهی خۆیه‌وه‌ ببووه‌ جوجکه‌! و منیش هه‌ر به‌واتای خۆی هه‌زار ماشه‌للا تازه‌ خه‌تی سیملیتم ده‌دا جوجکه‌ی بجووی بووم! وشه‌ی جوجکه‌ی به‌ جۆریکی وا ده‌گوت که‌ ئه‌گه‌ر گۆیت لیبايه‌ ده‌تگوت ئه‌وه‌ هه‌بی و نه‌بی ده‌ خه‌یالی خۆیدا زه‌رنه‌قوته‌ی دیوه‌. ((جوجکه‌!)) و به‌جۆریکی ده‌ست گرمۆله‌ ده‌کرد هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ جوجکه‌ چۆیله‌که‌یه‌کی گرتوو و هه‌روا توژیکی دیکه‌ی ریک بیتی، ئیدی ئه‌وه‌ ئه‌و ((جوجکه‌)) به‌سته‌زمانه‌ ده‌نیو ده‌ستیدا ده‌پلیشیته‌وه‌- جا چۆنیسی ده‌گوت ((جوجکه‌)) ئه‌ویش به‌ ئاوازیکه‌وه‌، ده‌مولیوی بۆ ویک دینایه‌وه‌و نیوچه‌وانی تیک ده‌نا وه‌ک ئه‌وه‌ی بلتی سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که‌ جوجکه‌شه‌ نه‌خۆش و بی‌ حالیشه‌! بابه‌گیان ده‌یگوت: ((باشه‌، جحیله‌ ئیدی، چ بکا؟... خۆ ئه‌و وه‌ک ئیمه‌ ناتوانی له‌به‌ر سوڤه‌ و له‌به‌ر به‌رۆچکه‌ی پالداته‌وه‌وه‌ وه‌نه‌زان بدا. له‌سه‌رمه‌ پیگوتنه‌... بۆ خۆشی ئیستا گه‌وره‌یه‌، چاکه‌ و خراپه‌ی ده‌فامی. ئیمه‌ ئه‌وه‌نده‌ش بۆیه‌ ده‌نیین ناگای له‌ خۆی بیته‌ و رۆژیک نه‌یه‌ سه‌ری له‌به‌ردیدا. له‌وانه‌شه‌ ئیمه‌ هه‌له‌بین. تا له‌ دوایدا ئه‌گه‌ر کاریکی کرد، هه‌روه‌ک ئیستا که‌ ملی لیئاوه‌ با راست و ره‌وان بیکات...)).

دوایی نازام له‌ژیر کاریگه‌ری چ هه‌ست و نه‌ستی‌کدا بوو درێژه‌ی به‌قسه‌کانیدا: ((لییگه‌ری بابروا؛ با خۆی به‌ئاو و ئاگری دادا- بۆ خۆی پێدا نه‌دا؟ ئیمه‌ که‌ خۆمان پێدانه‌دا چ بوو؟ بۆ مه‌گه‌ر ئیمه‌ شاکاری بوونه‌وره‌یه‌ین که‌ ئه‌گه‌ر شتی‌کمان به‌سه‌ربۆ ئه‌سته‌غفیروللا خوا وه‌جاغی کویر ده‌بیته‌وه‌؟)) دوایه‌ش وه‌ک له‌به‌ر دلنه‌واپه‌ی دلای بیته‌، ده‌یگوت: ((دیاره‌ ده‌زام، تۆ

دایکی، هه‌فته‌... به‌لام خۆ ناگرۆ کوره‌ی به‌سته‌یه‌وه‌. ئه‌گه‌ر هه‌ر دێله‌ گورگی‌ک به‌رده‌وام بیچووه‌کانی خۆی بترسینی و پیتیانی بلتی های نه‌که‌ن واوه‌ نه‌چن راوچی لیین، نه‌چنه‌ ئه‌ولای درنده‌ی لیین، به‌ولاوه‌تر سه‌ی شوانانه‌... بیچووه‌ گورکی بینه‌وا له‌ برسان ده‌مری. نا. من نالیتم نه‌پروا، بابروا به‌لام- به‌ ئه‌قل و وریاییه‌وه‌؛ بجه‌نگی، به‌لام به‌ ئه‌قل و وریاییه‌وه‌؛ تۆله‌ بستی‌تیته‌وه‌ به‌لام- به‌ ئه‌قل و وریاییه‌وه‌، نه‌ک وه‌ک... ئه‌وه‌ی دی... هه‌یهات!)) و هه‌ناسیکی هه‌له‌که‌یتشا.

ئه‌وه‌ ئاماژه‌ بوو بۆ کاکه‌. که‌ قسه‌ ده‌گه‌بشتنه‌ ئیره‌ سوور هه‌له‌گه‌را، ئاره‌قه‌ی ده‌کرد، و قسه‌که‌ی ده‌بپی، و دایبی ده‌کۆلی- و ده‌وگیژاوه‌یدا نه‌یده‌زانی داخوا ده‌کرا برۆم یا نه‌برۆم؟! دوو دل بوو: به‌ده‌ستیکی توند ده‌یگرتم و به‌ویدی‌ش به‌ره‌و پیتی پالده‌دام. له‌وه‌ ده‌مه‌پرا که‌ بابه‌گیان ئه‌و سپارده‌یه‌ی کردووه‌ دایبی گومانیکی لی پێدا بووه‌ که‌ ناکا بابه‌گیان ((به‌گۆیه‌ی بریار)) منیش وه‌ک خۆی ده‌ ده‌زگای سیخۆریه‌وه‌ گلینی! دوایی به‌هه‌ر شیوه‌یه‌کی بوو دایم رازی کرد، هه‌رچنده‌ له‌ هه‌وه‌لیشه‌وه‌ هه‌ر رازی بوو: کام دایکین هه‌یه‌ کورپکی گه‌وره‌ی هه‌بی و بیه‌وی داوه‌ت و میوانداریه‌ بکات و دایکه‌که‌ نارازی بیته‌! به‌لام من ئه‌وه‌ده‌می ئه‌مانه‌م نه‌ده‌زانی؛ بۆیه‌ هه‌ر خیراخیرا دایه‌گیان دایه‌گیانم بوو و زوو زوو ماچم ده‌کرد و له‌ده‌وری هه‌له‌سه‌سورام و به‌ قوربان و به‌سه‌ده‌قه‌ی ده‌بووم، تا دوايه‌ به‌سه‌رو روویه‌کی نارازیانه‌ی جارانیه‌وه‌و به‌ بۆله‌ ئاشناییه‌که‌یه‌وه‌، که‌ تا که‌نگی به‌و پلیکانه‌ مرده‌ خێوانه‌دا هه‌لگه‌ریم و بیم و بچم و شه‌وی تا سه‌یینی له‌به‌رژانی سیبه‌نده‌ و لاقه‌کام چاوان لیک نه‌نیم، رازی بوو- ئه‌له‌به‌ته‌ به‌و مه‌رجه‌ی که‌ ئه‌و شه‌وه‌ مه‌لیحه‌ و فه‌یزوللا له‌وی نه‌بن، چونکه‌ مندالی شیره‌ خۆره‌یان هه‌یه‌ و زاق و زیقی ده‌کات و دانیشتنه‌که‌ی تیک ده‌دات.

به‌لام ئه‌مه‌ هه‌رلایه‌کی ئاریشه‌که‌ بوو: ئایا هاوپی حیزبیش ئه‌و داوه‌ته‌ په‌سه‌ند ده‌کات؟ ئاخ‌ر ئه‌و ئه‌ندازیار بوو، هاوپی حیزبی بوو، له‌ تارانپه‌هاتبوو- گالته‌ نه‌بوو. ویستم کوره‌که‌ی ئاغای سلیمانی لی راسپیتم. به‌لام به‌وه‌ هه‌نده‌ شتانه‌ی که‌ لیم بیستبوو و لیم دیوو وازم له‌وه‌ی هیئا. نه‌ له‌ میوانداریه‌، به‌لکه‌ له‌ راسپاردنی خه‌لکی. بیستیوم یه‌که‌م شه‌وی که‌ هاتبووه‌ شاری له‌ مالی ئاغای که‌رمی چی و بانیکی پاکوختینیان بۆ راخستوه‌ و که‌چی ئه‌و زۆر له‌و ((کاره‌ پیسه‌ بۆرژواپه‌))ی قه‌لس بووه‌ و هیئاویه‌تی له‌لایه‌کیه‌وه‌ په‌تویه‌کی ده‌خۆیه‌وه‌

پيچاوه و له سهر بهرې خوی گرموله كړدوه. هه ی ناهرين له و هاورپييه، بهوهی ده لپن شړشگير! کاتي تهوهم بيست منيش ويستم بى دوشهگ، ههروا به پهتويه کيهوه له لايه کی ژورويوه بنووم، بهلام بۇ دايى هيشتى!...

چوومه مالى ناغای کهريمى و راست و رهوان بانگهيتشم كړد. بهلام دهستوبرد له قسه کهم په شيمان بوومهوه. ههروهك شتيكى سوکايه تيم بهسهرزاريدها تېجى، تهوق بوون (له حسارى راهه ستابوون) سهر و رووى تابلي گرزبوو. پياويكى سى سى و دوو ساله، پيستىكى سپى، دهموچاويكى نهړه قهله و نهگوشتن، بهلام قه به، روومه تېكى دوولت و هك بهنوکه چه قوئى تا خوار ليوى بهرهوت داهينباي و شويته واريكى ناشکراي بهجى هيشتى: خهتى نيوان ههردوولا روومه ته کاني بهته و اوته دياربوو، چه ناگه و لاشه ويلاکى پانکه له، چاوشينيکى کال و موو زهرد و نهرم، که زياتر دههاتوه سهر نيوجه واني، و لوجيکى قولى له گريى ناوه راستى هه نييه نيوان ههردو برزى و بن قه که يهوه دياربوو - لوجيکى کاتي نا که ههروا بههويه کهوه بيت و لاچي و نه مينى. نا، بهلکه لوجيکى و ابوو نه ده سرايه وه: هاتبوو و ههروا دهگه هاتنيشيدا مابووه. زور بهتوندى تهوقه ي ده كړد، به شيوه يه کى وا دهتگوت ئيست پيلي پياوى بهرده اتهوه. بيت و ابوو دوژمنايه تى دهگه ل پياويديه و زور له گوينه که هه هينده دهستى بهرداي و هك مست و هشينان لاقان ليك بلاکاته وهوه سهر و شانان بۇ پيشهوه بينى و توژنيك خو بهرهو پشت کات و دهستان دهنيو لينگى زهلامى نيت و وهك چه پوکی گورگى پياوى سهروب ن کا- داچه کانه کهمه کهى شان کاني تهو بوجونه ي و هراست دهگير. تهو زهرده خه نه فهرميانه ي ديهينانه سهرليوان له و حاله ته ي وى کهم نه ده كړدوه، چاوه کاني تیکه لي زهرده خه نه کهى نه ده بوون و بهدوای بير و ليکدانه وهيه کدا ويل بوون که ده ميشکيدا دههاتن و دهچوون و بيگومان بهرهو مه بهستىکى بهرزوه دهچوون که واز ليهينانى ده که وته قالبى خيانهت به ولاتهوه. سهرنجه کاني ليل و پيل بوون.

گوتم تهوق بوو. له دلې خومدا گوتم ((هه ي بى هو ش و گو ش، هه ي گيله، ديتت؟! تازه دههات چاك بيتهوه، که تهو ویش ناواي ليتهات!)) سهري به گویره ي شان و ملي زياتر هينابووه پيشى. تاويكى بهوچاوه ليل و پيلانهوه تيهه لروانيم سهرنجهام گوتمى: ((هه له نه كړدبى)) هاورى ئيواري

له مالى خوتانو بۇ شامى داوهت كړدووم؟! گوتم - زور به په شوکاويه وه... گوتم: ((به لي)) له بهر... له بهر هيندى - هاتمه خزمه تتان)).

زهردىكى بۇ كړد - ديسانوه بى هاويه شيه چاوه کاني: ((تهو زهجه ته ي نه ده ويست؛ به بى بانگهيتشنيش ههرده هاتين)). ناخر... خراپيه كاره کهى دهويدا بوو که لوجى گوزين تا دههات گه ورت دهبوو: ((بهلام پاره ي تهو داوه ته تان دابايه به سندوقى حيزب چاتر نه بوو که بهلانى کهمه وه که لينىکى ههرده گرت؟!)) تهو قسه ي به جوړيکى واکرد، يا گوتمى من وای و هردگرت وهك تهو شته زور ((شت)) بيت.

تهريق بوومهوه؛ راستى ده كړد. گوتم، يا ههولمدا بليم که مه بهسته که تهويه شانازى تهوه بفرمون که هه موو ليك خريسته وه، و هه رنه بى (سووديك و هردگرين - دياره به زمانىکى تیکه ل و پیکه له وه گوتمن.

که ميکى بير كړدوه، دوايه به زهرده خه نه يه کهوه گوتمى: ((بهچاوان، بيگومان))، و نه مجارديان زهرده خه نه کهى به راستى زهرده خه نه بوو، هه رچه نده دهگه ل گوتمه که يدا واژه ي چاوى به کارهينا ديسانوه چاوه کان چ هاويه شيه يه کى قسه و زهرده خه نه که يان نه كړدوه وه هيسچيان لي وده رنه کهوت. ((بيگومان - هاورى کهريمى تهوه به مالى دهزانن...)) به سهيرىکى ناغای کهريمى. به لي - و مالتاوايى!

مژدهم دايه كورى ناغای سليمانى و هه ر به هو ي و يشه وه به لينى هاتنيشم له مسته فاخانى و هردگرت؛ ناغای ره حيميش که خانه خويى ((هاورى)) بوو تهوه هه ر هيچ که جيى خو ي دياره. تهو مژده يه شم دايه دايى و بابه گيانيش، ههردوويان پیکه وه زور بهتاسه وه چاوه رى بوون که داخوا تهوه ي دى کييه و چو نى داوه تى مه قبول كړدوه؟! دياره تهو سه ردى ئى خو ي نييه، نه گه ر نا وهك ته بولفه ترح خانى مه بهستىکى ده ((وه ي)) دا هه ره يه. ته نانهت بابه گيان گرز بوو.

تهو شهوهم تا سهينى به بى ناراميه وه رور كړدوه؛ به يانبييه کهم دهگه ل كورى ناغای سليمانيدا گه يانده نيوه رويه؛ دواى نيوه رويه وهك له سه رئاو و ناگران م جيم بهخوم نه ده گرت: خوم به ريک و پيك كړدى ژورويوه سه رقال كړد: هه رچه ند جاريکى دايى چوبايه سه رکانبييه يا تا به رده ركى

چووبایه، ئەمن گەسکیکم بە رایەخاندایە دینایەوه و جی سەڕین و بالیفەکانم دەگۆڕین: جارێکیان بەرەو رۆژھەلاتی، دوایە روو بە رۆژاوا، دیسانەوه روو بە باشوور و ھەموو جارێش دەچومە نیو دەرکی و لەویوہمرا جیہە تەماشای دەکردنەوه و چاویکم بە شوینی سەڕین و بالیفەکاندا دەخشاندەوه، تا سەرەنجام رۆژھەلات- رۆژاواوەکی گونجاوم دیتەوه. قوتووە حاجی مەنزییەکی دابی کردبوویە چادان- بە وینەکی حاجییەوه- وام لێکرد بە بریسکە بریسکم ھینایەوه؛ پەنجەرەکانم ھەموو شوشتن و سڕینەوه، ھەسار و سەر پلیکانەکانم ھەموو گەسک دان و ئاوشیتم کردن. دابی ھەرچەند جارێکی ھاتبایەوه چاوی بەو گۆرانکاریانە دەکەوت، بەلام ھیچی نەدەگوت. وینەکانی ناوماڵیشم ھەموو پاك کردنەوه: ئەو رەسمانەکی کە لە مقەببای گیرابوون و بەسەر قاوہییەیاندا دەروانی و جارەن دەنا و یەغدانێ داییدا بوون و ئیستا دە چوارچۆیەیدا بە دیوارییەوه بوون. ھەسیری نیوان بەرەکانم چەند جارێکان لوس و لێک کردنەوه و بزمازی پەردە چنراوەکانی خەسەر و شیرنیان لە قەراغ چۆمیکیدا دە دەمی رابواردنیدا لەسەر نەخشینرابوون و سەریکی تیدا دیاربوو کە خەریکی سەرەتاتکییە و بە لێکدانەوهی مە خەسەر و خەریکە ھەستیت و بە شمشیریکی ئەو سەرە ییپەرتینی، و چەند وەختان جیی سەرسامیە دەرو دراوسییان بوو، ھەمووم داکوئانەوه و توندو تۆلم کردنەوه. مەسینە و دەستشۆرم بردنە پاشخانێ، دەستیکیشم بە سەماوەرە تەنەکە کەشدا ھینایەوه. بەلام بۆ کات دەرۆیی؟ تا ئیوارە داھات پیر بووم. ھەردو سەرۆبەندەیدا دووبارە سەریکم لە کوری ئاغای سلیمانی ھەئینایەوه، نەکا لە بیری چوویتەوه- لە بیری نەچوو بۆوه. بە راکە راکە ھاتمەوه نەکا ئاغای کەریمی و ھاوڕێی حیزی ھاتن- نەھاتبوون!

ئەو چەندەمین جاربوو دەست و دەموچاوم بشۆمەوه، و دەستم کردە فیتوو لیدانی. ئەو ئیستا خۆراوا، ئیدی ناکرێ لەبەردەرکی رۆیچکان بکە، ئەگەر بەسەردا ھاتبانایەوه جوان نەبوو لەبەر دەرکی ب. و ھاوڕێی حیزی و تیبگا چاوەرێم، ھەرچەند بەراستی نەمدەزانی کە چاوەروانی بەلای ئەوہ بە چ لێک دەدراوەوه. بەھەر حال بابەگیان ھاتەوه، ھەوا تاریک ببوو؛ ئەگەر ھاتبانایە دەبوو تائیتا گەشتبان... یانی، دەھاتن!؟.

پەنجەرەکانم خستنە سەرپشتی و لەلای پەنجەرەکەو بەرامبەر بابەگیانی دانیشتم. ویستم پیی بلیم با ئەو شۆ لەوی دەگەلەوان دانەنیشی، بەلام شەرم گرتی- تازە دانیشتبوو. یانی دەزانی

کە نابێ لەوی دانیشی؟! دابی بە زۆری ھەر لە پاشخان و ھەساریدا سەرقاڵی ئیشی بوو. کاتی کە ھاتن ئەو لە ھەساری بوو. ئاغای کەریمی سەریکی خوارکردەوه، دابی یەکسەر گوتی ((فەرموون)) و سەڕیم لە دوورەوہ رادیت و وەک فەنەر لە جیی خۆمەوہ دەرپەریم و بەسەر پلیکانەکاندا ھەر ھەنگاویکم کردە چوار و چووم...

ھاتن... بابەگیان قیت بۆوه و لە ژووریا ھاتەخواری، ھەرۆک ئەو دەمانەکی کە ئەبولفەتح خان دەھات- و لەسەر ئەژنویان دانیشتەوه. کەوتنە حال و بال پرسینی یەکتری و چاک و چۆنی و فەرموو فەرموو و چاخواردنەوی. منیش دانیشتبوم- یانی پیم وابوو دانیشتبوم، دەنا لەراستیدا لەوی نەبووم: گیان و بووم دەکوچە و کۆلاناندا دەخولایەوه. دەگەل خشیی پیی پشیلامدا بی ئیختیار ئاوردەدایەوهو گێژ و وێژانە دەدەر و کۆلان و تاریکییەوه رادەمام. رونایە پەنجەرەکی ژووری کورەکی ئاغای سلیمانی چەند دەقیقەیک دەبوو کۆژاربۆو: مالتی مە کەوتبووہ لای سەرۆہی گەدەکە و بەسەر ئەو ئاوەرۆیەیدا دەروانی کە مالتی ئاغای سلیمانی لی کەوتبووہ ئەوہری. دیاربوو جولابوون؛ رەنگە تا وەرە و بڕۆ و ھوجۆلی ئیرەیان نەدیی وەری نەکەوتن ((ھوسیناغا...!)).

دابێ گوتی: ((بەلێ فەرموون! ھوسین، تۆیان دەوی)).

بەراکە راکەوہ چووم: ((فەرموون، فەرموون!)) و چرا قوتیلەکەم لەسەر دوایین پلەھی پلیکانەکانەوه تاودایە و بلندم راگرت. ھاتن.

ھاوڕێی حیزی و کوری ئاغای سلیمانی زۆر بە گەرمییەوه دەست و مستی یەکدی بوون. (بەواتەکی بابەگیانی وەک گیانلەبەرەن بۆنیان پیکوہ کرد و تیبگەیشتن کە ھەردووکیان کەری سەر ئاخوڕیکین!) ئەو تەوقەیی کردیان تەوقەییکی ھەروا سادە و ساکارانە نەبوو؛ سەریان لێک بردنە پیی. کورەکی ئاغای سلیمانی دوا ئەوہی کە تەوقەکی دەگەل کرد و لە ھەوالی پرسی چو لە باری سەرۆہ- لەسەر ھاوڕێ حیزییەکەوہ- دانیشتن و دابی ھەرزوو تیبگەیی کە دەو ((دەستە)) یە خۆیاندا، ئەو لە ھاوڕێی حیزییەکە ((گەورەتر))، دەنا و لەسەرۆہ ترەوہ دانەدەنیشتن. دەبی ئەوہی بۆ پورە فاتی ھەر بگێریتەوہ- ماشەللا ماشەللا، ھەر لە ئیستاوہ! ماشەللا لایکی چەند شوخ و شەنگە!

هاورپي حيزببیه که مستهفاخانی نهدهناسی - منیش ههروهتر ئهوم وانه دهناسی - ئهوم دهبوو، شتگه لیکیشم له بارهوه بیستبوو، دیاره زیاتر له ئاغای سلیمانیه وهم بیستبوو، بهلام بۆ خۆم هیچ ناشنایه تیبه کی وام دهگه لدا نه بوو، تازه له زیندانی هاتبووه... ئهوی نهدهناسی، بهلام کاتی که ناسی زۆری پی خۆش بوو. منیش هیچ جی بهخۆی نهدهگرتم، بهلام زیاتر به هاتنی هاورپی حیزببیه وه، که له تارانیه ورا هاتبوو. وام ههست دهکرد که ئهوه مندالیکه ته مهن خورده سالانه م و ئهوه تهنهنگیکه بهدهسته ویا دهگولمی دابی و یه کیکه مل ئهستوری وه رهحیم لهندههۆری به مستیکه بخت یا وهک سواری سهپریشی ئهسپیکه گهردن کیلیم دههاته بهرچاوان. سهدان کتیبم له گنج کهی نیوچه وانیه ورا دهخوینده وه. بهلام شادییه کهی وی بهدیتنی مستهفاخانی ئهوه ههر شتیکی دیکه بوو. پیم وابوو وی بیر دهکرده وه که ئهگه ئهوی هه بی، ئیدی ئهوه هۆزیکه ههیه، ههر مه پرسه چهند گهوره! له هاورپی هاورپیکه پرا دیاربوو. ئاغای کهریمیش ههروهک من وابهسته و بهترس و لهزه وه و له میوانداری و نزیکیه یه کهجار زۆر شاد و شهنگول بوو. بابه گیان ده باریکی شل و شهرمیونیدا بوو؛ دابی په شوکا و بوو - بۆ، نازام، رهنکه ئهوانهش ههر (وهک جوجکه چوپلهکان که هیشتا هیچ فیئر نه بووینه کهچی له ئاده میزاد دهترسن ئهوانیش له دانیشتنی دهگه ل ((گهوران)) دا بترسن. یارهنگه دابی، وهک ههر دایکیکه دیکه، بهوه دلخۆش بی که منیش سهپریم و هاتومه نیو سهرا نه وه، بهلام له وهش بترسی نهکا ئهوه سه ره بهو نیو سهرا نه وه تیبچی! له هه مووان ئاسووده تر کوری ئاغای سلیمانی بوو ههم بۆ خۆی ئاسووده بوو، ههم ئهوانه ی دی بهویه وه ئاسووده بوون: ههر به گویره ی ناوچه که بابه گیانی به مامه مه شه دی ناو دیناو دابی به پوره گولبه هار. به لایه نی پوره فاتی نه نکیه وه، خۆی وهک نیمه ی خه لکی شاره که، داده نا. مسته فا خانیش به لانی زیندان و گرتنی وه، خۆی راده نا - یا رهنکه ههر به لای منه وه وابوو چی چونکه هه وایه کی پیوه دیاربوو. لایکی توکمه و دامه زراو، دهسته پیاو و مه یله و کورته بنه، چوارشانه، سه روچاو رۆمیا نه: چاو گه وره و بادامی، ههم کیوی و ههم شارستانیا نه و تی کپراش سل؛ موو زهرد، لوتیکه ده گه ل ده موچا ویدا لی کهاتوو، چه ناگه نه ختی ک درێژکۆله، و روویه کی هیلکانی و تا نه دنازه یه ک گوشتن. شیوه ی سه قامگیریه لیوه ده رپه رپوه کانی ده گه ل گو شه ی هه مان ئه و لیوانه دا، باریکی تورپه و یینه یه کی له خو با ییه یان ده دایه رهنگ و رواژی: لیوه کانی هیندی ک هه لامسا و دیاربوون، و اپنیده چوو که هه می شه، ده بن ئه و نارامی و هه لامسا نه یدا شتی ک هه یه. بهرغه بابه ی، به تابه تی کاتی کی

که ده بیر و لی کدانه وانرا ده چوو له بن چه نگایه وه تا دههاته بهرگه رده نییه وه که متر ده بۆ وه که ئه و بارهش شیوه ی تورپه بیه که ی زیاتر ده کرد. ئه ویش ده وه ختدا، کاتی که خۆی راده نا و روخساریکی راشکاوانه تری به خۆ وه ده گرت گنجیکه دینایه نیو نیوچه وانی خۆیه وه که ترسیکی له چاو و روخساریدا زیاده تر ده کرد. بهلام خۆشبه ختانه ئه مشه و هیچ یه کیک له و هۆیا نه ی گرژ و مۆنیه په یدا نه بوون. هیندی کان ده یانگوت له بهر ئه وه ی نه یوانیوه ده گه ل با ییدا هه لکا بۆیه ملی له ئازاد یخوازییه ناوه. با ییشی وه ک ده یانگوت مولکداریکی به وه ج نه بووه، بهلام له بهر ئه وه ی کاربایه کی توندوتیژو به ته شقه له بووه به و شیوه یه ی شتی ک بۆ خۆی پچرپوه و خزمه خورده مالی که کانی خۆی ده بن بالی خۆی ده گرتته وه. ئه فسانه ده یگوت که باب و با پیرانی ده وله مهن د بوون؛ به قسه ی ئاغای سلیمانی یانی خه لکی له ئیستا هه ژارت برون؛ هه موو جیه که ههر دارستان بووه، کیوه کان وهک ئه ورۆ ئاوا رووت و نیوه رووت نه بوون، و به رو بووم هینده زۆر بووه که ههر له جیه ی خۆیا نه وه رزیون... ژماره یه کیش ئه م ئازاد یخوازییه یان ده دایه پال ئه و بیرو بۆچوونانه ی تازه دا که وتبوونه نیو ناوچه که وه. خو ئه گه ر یه کیک ناوی به دموکرات و ئازاد یخواز رۆبیا یه ئه وه راست وهک ئه وه ی ته ماشا ده کرا که ته وای ژیا نی له کاری خرا په و خرا په کاریدا به سه ر بردی ت و کتوپر گۆرابی ت و ملی له نو یژ و رۆژوو و خوا په رستی و مزگه وت دروست کردنی نابی و ته کیه و باره گای کردنه وه و ریشیکه تۆپنه ی به ردا بیته وه و ته زبیه یکی سه د و یه ک ده نکی به ده سه ته وه بی ت و له ترسی خودای ئاگای له خۆی و له کهس نه مابی! ئاغای سلیمانی پی وانه بوو که مسته فا له که سانیکه له کۆمه لگه ی خۆی له پیشترو گه وره تر بی؛ هه روا له خۆی چوو... به لی هاورپی حیزبی و کوری ئاغای سلیمانی هه ردووک وهک خه لکی شاریکی پی که وه دانیشتن و ده ستیا ن کرد به با سی لاله زار و توپخانه و به هارستان و شانۆ و سینه ما و که پ و لۆقه تنه و ئه و جۆره شتانه، که هه موویان به لای ئیسه وه شتگه لیکه تازه بوون. هاورپی حیزبی وهک بۆنیکی زۆر ناخۆشی به لوتیدا هه لاجووبی به بیز و قیزی که وه له ج و لیوی خۆی هه له نگا وتن و گوتی: ((هاورپی)) ئه و شتانه له یه کیه تی شۆزه ویدا هه مووی شتگه لیکه ی بی با یه خ و هیچن. له وی ده توانی ت له به ناویانگترین سه ما که ره کانی ئه وی وینه بگری و بیه یینه وه له ماله خۆت ده گه ل ژن و منداله کانت، یا ده گه ل دایک و باوکتدا لیده یه وه و ته ماشای که ن له پرۆژیکتۆریک و شریته فلیمی کیش زیاتر هیچی دیکه ی تیناچی)).

سەماكەر، پرۆژىكتۆر، شىرتە فلىم! ئىدى ھەر دەتگوت ئەفسانەن. ئاخىر چۆنى دەبىنن؟
 پرۆژىكتۆر چىيە؟ ئەو سەماكەردى لە مالىيى دەبىنن چ جۆرە بونەودەرىكە؟ دەگەل ھەموو
 ئەمانەشدا كەس ھىچى نەپرسى؛ تەنانەت ھەر نەيانپرسى داخا بۆ خۆت قەت لەيەكىيەتى
 شۆرەوى بووويت، ياخود دىوتە؟ پىئويستىشى نەدەكرد؛ ھەموو پىئمان وابوو ھەر لەخۆو وانالى.
 قسە قسەى دواى ناغواردىنى بوون. سەفرەمان زوو راخست، و ھاوپرى حىزبى سەرنەجام بە ھەول و
 تەقەللایەكى سەرنەكەوتوانەو ھەوى لە ناغواردنى بەدەستى ھەلكرد. بىرئەكەى بە شىئوئەكى
 وا دەخوارد ۋەك بە گۆلمان ئاوى بجاوتەو. كاتى كە شلە و بىرئەكەشى پىكەو تىكەلاۋ دەكردن
 ۋەك دەست بەپىشتى مارى مردودا بىنى تىكرا دەبوو. مستەفاخان لە پىش ھەموواندا لىبۆو؛
 لەسەركەس رانەوئەستا، چۆو ژوورى، دەست و دەمى بشواتەو. بە ناچارى لەسەر سەفرەى
 ھەستام و چووم ئاوم بەدەستىدا كىرد. دەست و دەمى شوشتنەو ھاوى دەزارى ۋەركىرد. ھەر
 دواى ۋى ئىدى ھاوپرى حىزبى چىدىكەى نەخوارد، و ئەوجا مایەو دایى - كە تازە لە
 پاشخانپوئەرا ھاتبوو - كە ((ئاغا، ھەر پاروئىكى دى... باشە خۆ ھەر ھىچت نەخوارد! ديارە
 چىشتەكەتان پىخۆش نەبوو!)) بەلام نا، تىرىبوو، زۆر سوپاس، دەستتان خۆشىت، ھەر
 زۆرىش بەتام و خۆشبوو.

دایى گوتى: ((ئۆشى گىانتان بى ئاغا، نانى ئىوئەش نەبو)). چاودەرى بوو ھاوپرى ھەر
 بەدەستورى خۆمان بلى لە ئىو ھەزار ھىندە، زۆرىشى زىادبوو، و ئا لەم بابەتانە، بەلام
 ھاوپرى بەيەك ((مىرسى)) وشك و برىنگ پىنەى كرد و پرپەو.

ھەر كە يەكەم چاى دواى ناغواردنىمان خواردەو، سەرى قسان بۆو. ئاغای كەرىمى گوتى:
 ((ھاوپرى...)) و سەرىكى كىردى - ھىچى دى نەگوت، ھەرۋەك لەسەرمىنبەرىئو بە ئاغای بلى
 ((كات درەنگە، قسەكان بىكەن و بابروئىن!)).

ھاوپرى ھەرۋەك قورمىش كرابى، دەستى پىكرد. لەپىشدا لە كۆمۆنە سەرنەتايىيەكانەو. ئەوجا،
 لە كۆيلايەتتىشى تىپەراندا، گەيىبە دەربەگايەتتە (فىئودالىزم) لەوئىش رەت بوو و ئىنجا
 بۆرۋازى دايە بەرى و گەيىبە چىنايەتتە و ئەوجا بەدووردەرىئى مىلى لە چىنايەتى و ھىزە
 شۆرشگىرىيەكان و گەنجىنەى شۆرشگىرى و توئزە بى لايەنەكان نا. دەو قۇناغەيدا شوپىن پىتى
 ھىزەكانى بەوردى دەرتىخت. ھەر راست ۋەك فېردەوسى كە باسى شەرى يازدە سەران دەكا:

ئەو ئالايەى دەبىنن؟ - ئەو ئەژدىھا پەيكەرە - ئالائى رۆستەمە؛ ئەو ئالايەى دى، ئەوئەى لاي
 راست، ئەو گە پەيكەرە - ئالائى گودەرزە؛ ئەوئەى دوورتەر، ئەوئەى دەكەوتتە پىشت گە
 پەيكەرەو، لاي چەپى ئەژدىھا پەيكەرەو، ئەو كەركەدەن پەيكەرە - ئالائى گىو... ناوئەراستى
 سوپاى دەبىنى - ئەو ناوئەراستە... ئەو ئالائى كاويانىيە...! جارجارەش بەدەم قسانەو ەكلى
 قەندىكى دەزارى داويشت و دەيكردە نوختەى كۆتايى رستەكە، لە راستىدا كۆتايى باسى
 قۇناغىكى تايەتى بوو، كە رىئى بۆ تازەكردنەوئەى ھەناسەى شۆرشىكى دىكەى دواى ۋى خۆش
 دەكرد.

قسەكانى دوايىن قۇناغى قسەكانى، ھەر بەگفتوگۆى نىوان تاراشكىن (Tara shkin) و
 ئىشان گۇسەف (Ivan Gussev) ى خورده سالى نىو رۆمانى (تىشكى مەرگى گارىن))
 نووسىنى ئەلىكىسى تۆلىستۆى دەچوو. (بەئەلەى ھاوپرى حىزبى لە كۆچبەرەكانى سەردەمى
 شۆرش بوو. ئەوئەم دەدوايەدازانى، دە زىندانىشما دىت كە روسى دەزانى).

((دەزانى كاپىتالىزم چىيە؟)).

((نەخىر قاسىلى ئۇقا نۆفچى نازام)).

((باشە، ئىستا من زۆر بەسادەى بۆت روون دەكەمەو: دە كەس ئىش دەكەن؛ دە ھەمىيان
 ھەموو بەرھەمى كارەكە بۆ خۆى دەبا. بەوئەى دەلئىن كاپىتالىزم، تىگەيشتى؟)).

((نەخىر، قاسىلى ئىقا نۆفچى، تىنەگەيشتە)).

((چ تىناگەى؟)).

((بۆ ھەموو بەرھەمەكە بۆ خۆى دەبات؟)).

((بە زۆر لىيان دەستىنى؟ ئىدى ئەو چەوسىنەرە)).

((چۆن بەزۆرى دەيىبا؟ ئەو يەكە و ئەوان نۆن)).

((ئاخىر ئەو چەكدارە، ئەمانە بى چەكن)).

((خۆ، پياو ھەميشە دەتوانى بەھەمىيە دىكە چەك كات، قاسىلى ئۇقا نۆقىچ. دىيارە ئەو نۆ كەسەى كە تۆ باسىان دەكەى زۆر گىئەل بن)).

تاراشكىن بەكزى و واقىكى وپەو، سەرسامانە دەھەيوانىتوھ راما.

((بەلى كورەكەم، تۆ راست دەكەى؛ تۆ وەك بەلشەويكەيەكى بىر دەكەيتەوھ. ئەوھ ھەر ئەو كارەيە كە ئىمە لە رووسيا دەمانكرد. ئىمە چەكە كامان لە چەوسپەنەرەكان ئەستاند و وەدەرئىمانان. و ئىستا ھەر دەكەسىان كاردەكەن و دەخۆن.

((و ھەموومان ھىندەى دەخۆين تا لەقەلەويياندا دەقەلشەين)).

((نا كورەكەم پىويست ناكە ھىندەى بخۆين تا لە قەلەوييان بقرەلشەين؛ خۆ ئىمە بەراز نىن)).

ئىدى تاراشكىن نەيگوت كە شۆرشى ئۆكتۆبەر تەنيا جەنگىك بووھ لە پىناو دابەشكردنى يەكسانى بەھەرەماددەيەكان بەلكە بە پەلەى يەكەم تىكۆشانىك بووھ لە پىناو نىرخ و بەھا مرۆقايەتەكاندا... مېشكەم وەك شىعر بەسەر بەلى خەيالە تازەكانەوھ كەوتە فرېن- خەياللى واژەكان! وەكو ساتەكانى رۆچوون و قولبۆونەوھى سەردەمى مندالىيە، دەگەلئىدا بوومە يەك: يەكجارى دەبوونى ويدا ونبووم و توامەوھ نەمام. ئىدى دە سەردەمى مندالىيەشدا ھەرەوایە: ئەوھ لەلایەكەيەوھ دانىشتووى، ماندووى، ازى گەمانت نىيە، بەلام دەگەل ئەوھشدا ھەردەگەل مندالانداى، دەگەل جوولە و بزواتياندا خۆت دەبزىوى. دەگەل گەمانياندا تىكەل بووى- زۆر جارەن ئەوھ دە سەردەمى گەورەيەشدا روو دەدات: لە تەنىشت شوفىرئىكەوھ دادەنىشى؛ لە ھەندى شويىنى ديارىكراودا، بەتايەتەى لەو شوپىنانەى كە دەزانى ئەوھ خەتەرە، دەبوونى شوفىر و ئوتومبىلەكەيدا ون دەبى؛ دەگەل ويدا لە جىي خۆتەوھ پى دادەگرى وەك ئەتۆش ئىستۆپى بەكەى... لەوھش بەولاولەتر، ئىمە ھەميشە ھەر بە تەنيا بۆ خۆمان نىن و اراھاتووين كە لەناو بوونى كەسانى دىدا دەژىن- دە دنياى ھەز و ئارەزوودا- ھەرچەندە كە دەمانەھەوئ ھەر خۆمان بىن كەچى لەلایەكى دىشەوھ ھەز دەكەين وەك ئىدىكەش بىن. مەن پىمە ابوو دە تەواوى ئەو ماوھەيەيدا كە ھاورپىيە جىزىيە قسەى تىدا دەكردن مەن بەراستى و دروستى خۆم بووم و بەتەواوى تايەتەندىيەكانى خۆمەوھ، بەلام خۆم و دانايى و توانايى و ئاسمانى فرېنىسى

خەيالەكانى وى. قسەكانى وەك ئارەقەئىكى زۆر خەست و كەسكون كە تادەبخۆيەوھ دە ھەموو لايەكى لەشتدا دەگەرپ، ھەمووم ئاوا دە لەشيدا دەگەرپا.

گومان دەوھيدا نەبوو كە ((حىزب)) چاك بوو، چونكە ھەموو ئەو شتە چاكانە يا نىيەت و ئامادەگىيە چاكبوونىيان تىدا بوو ھەمووى تىدا كۆبۆوھ. ھەرەكە مامۆستايەك بى و ابوو - ومامۆستاش بوو- كە ھەموو ئەو چاكيانە و ئەو نىيەت و ئامادەگىيانەى ھەيە بۆ كۆكردنەوھ و چاك كردنىان دەبەر چاوبگرىت و چاودىريان بكات تا ((چاك)) بىن- دىيارە ئىدى كار تەواوھ: لىك خىرپوونەوھى كۆمەلئىكى چاك بەگويەى ئەقل و لۆژىك دىيارە كە چاكە- ئەوھم باش دەزانى، ھىشتاش ھەر لەسەرئەو باوھەم. ئەو دەمى پياو ئەرەكەكەى دىيارە: خودا و خىزان و (نىشتمان؟)... و ھەموو شتىكى وازلىدىنى و دەچى وە دووى حىزب دەكەوئ. دەناو حىزبىشدا ئەوھ جىي دىيارە، ئىشى دىيارە، كار و ئەركى كەسانى دىش ھەر دىيارە... بەلى، كۆمەلئىك دەرگرا و وەلانراو كە وەبەر نەفرەتى كاتى كەوتوون، و ((كۆمەلئى ھەلئارە)) و ئەوچا كۆمەلئى ئەو نىوانەى كە ھەرەو ماوھە ماوھ چاويان دەكرايەوھ شت فىردەبوون. دەنا ئىدى ئەوھ ھەر حىزب بوو ناشى بە ئاوى ئىمە دەگەرپا. خۆ دەريارەى ئايندەش و سەرەكەوتنەكانىشى ئەوھ ((خوداى حىزب)) كەرىم بوو. بەراستى ئامانجى راستەقىنە و تايەتەيمان ھەبوو- ئەوھندەش بەس بوو.

ئاغاي سلىمانى لەسەر ئەم باوھە نەبوو. دەيگوت ((بەپىچەوانەى ئەوھى كە ئىوھ بىرى لىدەكەنەوھ ئىوھ ھىچ ئامانجىكى راستەقىنە و نزيكتان نىيە... بىنگومان بەلاى ئىوھ گرىنگ نىيە داخا ئەورۆ چتان دەبىت، و چتان وەگىر دەكەوئ- گرىنگ سەينىيە. و بە گالتەوھ دىژەى دەدایە: ((سەينەى قىامەتى)) يانى سەينەىكى دوور، كە دەبى خۆشى و بەختەوھرى ئەورۆى بە قوربانكەى- بى ئەوھى ئەو سەينىيە ھىشتا دابىن كرايىت. ھەرچەندە دىيارە دابىنىش كراوھ، نابى بگوترى كە دابىن نەكراوھ، چونكە ھاورپىيە جىزىيە ((بەلئىنى داوھ))! (ئەو شتانەى ھەموو بەقەشمەريەوھ دەگوتن. چاوەكانى بادەدان و برۆيەكانىشى ھەلئەتەكاندن) بەلى، نەوھەكانى ئايندەى دوور زۆر لە خودى ئىمە گرىنگرن، چونكە ((ئايندەيەكان))، لەبەر ئەوھى ئامانجى ئىمەش ئايندەيە و ئايندەش ھەميشە لە ئىستا جوانترە بۆ؟ ئەوھ بۆى ناوى- ھاورپىيان گفتى شەرەف دەدەن: مېژو ئايندەى دابىن كرووھ! ئەدى ئىستا بۆ دوتىتى دابىن نەكرووھ تا مەن چىزى لىوھەرگرم و تىيدا وەھسەم. ئەو قسانە ھەمووى زىادەن، لەبەر ئەوھى

بام به چاوی منی نه ده پوانیه دنیایه؛ نه گهر وای پروانیه بایه ئیستا ئیدی توشی نه و تیگی پراوی و ناخوشیانه نه ده بووم؛ نه گهر نه و دابینکردنه نه و ده می بوایه، و نه و خۆی گیانفیدا کرد بایه ئیستا لاقم له سهر لاقی دادنا و نیرگه له می خۆم ده کیشا و ئاسوده بووم...)).

بیگومان نه و شتانه می هه موو له کتیبان ده رینابوون.

دیاره نه گهر له بارودۆ خێک و له شوینیکی دی بامایه و جیحیل نه بام نه و قسانه م کاریگه رتر ده بوون... یانی، ئیستا وایر ده که مه وه. نه و ده می هه ست و نه سه ته کام هه رگیز نه وه یان په سه ند نه ده کرد و پیتی قایل نه ده بوون. منیش فیژی بووم ده مه ده مه زه رده یه کی به ده مه ییه وه بده م، نه ویش وه که له روخسارییه وه دیار بوو زه رده خه نه که می منی پی ناخۆش نه بی. له وه به تراز می من چیم ده کرد؟ سه رم به رده دایه وه سه رقالی ئیشی خۆم ده بووم تا نه وانیش به خه یالی ئاسوده وه خه ریکی کاری خۆیان بن؟ تازه که م کار... خۆ من کاریکم نه بوو. وادیاره نه و هاورپیه، نه ندازیاره و هه رواش بوو و سه ده ها پزیشک و نه ندازیار ده حیزیدا بوون، نه گهر خراب بایه نه یه ده چوونی. نه و قسانه ئیستا ده که ن که ((به لیّ ده رۆن به لām ده گه رانه وه)) نه و ده می نه و باس و خواسانه نه بوون. دیاره که خاوه ن دی نه بووم، فه رمانه بر نه بووم، کورپه حاجی نه بووم- سه رم به رده مه وه ته ماشای عه ردی که م که چی؟... پف!

به لیّ تاینده رووناک و دیار بوو- نه مانه هه موو ده کیشرانه به رده می میزی دادگا... دایه بی ئیختیار پیکه نی- له و پیکه نینه می به قاقاوه ن. و یه که سه ر چایه کی خه ستی بو هاورپیی تیکرد. هاورپیی قسه می به تام و چیژی ده کردن. ده یگوت کاتی شوژشگپران چوونه به رده می کۆشکی شای و له وی ئاپۆره یان به ست شازن پرسه نه مانه چیان ده وی؟ گوتیان قوربان برسینه- نانیان نییه. گوتی باشه که نان نییه با بسکویتی بخۆن... دایه به راستی به کول و دلنه وه پیده که نی. نه وه رهنگه یه که مین پیکه نینه کی راسته قینه می وی بی که دوا می مه رگی کاکه و عالییه پییده که نی. دوا یه وه که بی متمانه ییه کی به سو رانی چه رخی گه ر دوون، له ناخی ناخه وه می ده روونپرا ئه یکی هه لکیشا و گوتی: ((بانی نه و رۆزه دیت ته میر له شکره رۆژاوا بگرن و دادگایی بکه ن و خۆی و خاوه خیزانی به رۆژی ره شی خۆیان بگه یه نن!)) روه می قسه کانی له کورپی ئاغای سلیمانی بوو. هاورپیی حیزبی گوتی: ((به لیّ، خانم، من به لین و گفتمی و پییده ده م. دلنیا به که نه و رۆزه هه ردیت- بیگومانیش به که دیت. هه ره ینده به سه خه لکی بیانه وی و

داوا بکه ن... حیزبیش هه ر بو نه وان شتانه دروست ده که ن)). پیکه نی، و ئیمه نه و پیکه نینه مان به به شیک له ساته وه خته کانی میژوو تو مار کرد- من یه کیکم که به دلنیا ییه وه وامکرد- و وامان هه ست کرد که نه و، بزوات و جووله می میژوو زۆر به روون و ناشکراییه وه به به رچاوی خۆیه وه ده بینیی و نه و تاینده یه می که به به رچاوی شیدا ره ته ده بی زۆر به وردی سه رنجی ده دات و چاوه دپیری ده کات.

بابه گیان ده حالیکی که شه ویلاکی تا بناگوتیان داپچرپی بوون دوو دلئی و گومانی ده روخساریدا شه پۆلیان ده دا و گالته و گه مه می به و قسانه له روخسارییه وه ده باری گوتی: ((وه لآ بلیم چی!)).

هاورپیی حیزبی گوتی: ((گالته پی نه یه باوه- هه ر ره خنه یه که هه یه فه رموو. ئیمه یان هه ر بو هیندی نارده وه)) یانی ئیستا نه وه ته له کویته و چت دیوه!

بابه گیان گوتی: ((دیاره ده بوورن... چۆن بلیم... راستیه که می من دلّم ئاوی ناخواته وه)). ((چۆن؟)).

((ئیستا عه رزتان ده که م...)) هه موو گوئی قولاغ بوون، و من له ترسی وه می که بابه گیان نه کا تیوه ریخیکی تیوه رینی و له لای هاورپیی حیزبی و هاورپییانی دی نابرووم بیات به ناراحه تییه وه جینگلیکم دا، و سه ریرکی داییم کرد، دایه که هه ستی به ناراحه تییه من کرد گوتی: ((مه ش نه که به راغا، ده وازیینه هه ر نه مشه وه با ئاغای هیندی کمان قسان بو بکا)). وه که ئاغای هه کایه تخوان بیت.

بابه گیان به ته سلیمیه که وه گوتی: ((باشه، چ قسه م نین!)).

هاورپیی حیزبی گوتی: ((نا، تکا ده که م؛ خانم، ریمان بده ن، ده مانه وی سوودیک وه رگرین)).

بابه گیان دوو دل بوو؛ هاورپیی حیزبی چاوه ری بوو؛ هه موو گوئی قولاغ بوون. بابه گیان گوتی: ((به لیّ، ده مو یست نه وه تان عه رز که م... بابی خودای لیخۆش بووم...)).

((خودای لیخۆش بی)). به پییکه نینه وه.

((ده گه ل مردوی گویدی ران... ئامین!)) نه وه به رو بوومی چوونه مزگه وتیی بوو.

بابه گيان گهرووی ساف کرد و به دهننگ و روخساریکی خاوهن ههق و پرداخهوه دريژهي دايه: ((به لئی، بابی خودا لیخوشبووم دهیگپراههوه؛ دهیگوت تهوده مەمی مندال بووین یانی تهوان- مهشپورته دامهزرا، تیمه می مندالان، رۆژانه بهخۆ و به یهخه می سپییهوه بهرپیز به شهقاماندا دههاتینه خواری و سروودی نازادی و نیشتمانیمان دهگوت... گوايه تهو ده می له رهشت بووه... من بۆ خۆم تهو جیپانهه نه دیون، ههه ده لئین رهشت و گیلان)).

بابه گيان گوتی: ((به لام له بیرمه که شیعریکیش هه بوو، باهم به ههسه تهوه له مائی دهیگوت)). کوری ناغای سلیمانی وه که دهگه له خۆی بللی گوتی: ((ته می مندالی ته می سهرده می زیرینی ژیان یادیک له مۆمی کوژاوهی دوینسی بکه وه...)) بابه گيان وه که بللی تیگرا بوو، پیکه نینیتی غه ماوی بهرپوهیوه نیشته وه، گوتی: ((ماشه لالا... خودا ته مه تان دريژکا... ماوهیه کی زۆربوو ناوه که میم له بیرچوبۆوه، و چهندی میشکی خۆم دهگوشی وه بیرم نه دههاته وه... ناغا، ئیوه تهو شیعره تان له به ره...؟)).

کوری ناغای سلیمانی شیعره که می له بن لیوانه وه دهست پیکرد، و چون هه موو ناماده بووان چه زیان له بیستنیی بوو دهنگی بلند کرد.

... ..
... ..

هه موو گوئیان قولاغ کردبوو؛ دایی چاوی له زاری نه ده تروکاند- ماشه لالا، ماشه لالا، لهو میشکه می... لهو شیعره می... ده بی تهوه می بۆ پوره فاتمی هه وه کیپرئ- ده که بهر که ت له عه مرت کهوی لاوه... .

کوری ناغای سلیمانی چواردیپی شیعره که می خوینده وه و گه یبووه دیپی پینجه می، بابه گيان چاوی سووربوونه وه و روخساری سورهه لگه را، دلۆپه فرمیسکیک به گۆشه می چاویدا هه روا سه ره تاته که می بوو.

بابه گيان ناھیکی هه لکیشا و وهخۆ هاته وه. ((به لئی، عه رزی به حوزورتان بی، دهیگوت- باهمو عه رز ده که م- دهیگوت به شهقاماندا سروودی نازادی و نیشتمانمان ده خویندنه وه و ده مانگوتن و تهو خه لکانه می لهو به ره و به رانیس راوه ستابوون چه پله یان لیده داو پیره میرده کانیش هۆن هۆن

دهگریان، و به هه سه ره ته وه ده یانگوت: ((خۆزگه بهو جحیلانه- نا ته م کوپانه- تیمه هه سه ره ته می ته وه مان له سه ر دللی بووه گری، به لام هه رنه بی خۆ تهو کوپانه وه که مه به ده ختیبه ثابینن و تام و چیژیک له نازادی و ژیانی خۆیان وه ده گرن!...)) به لام ناغا، هه ره هه مان کوپه لاوی که باپیره می من بوو له پیناوه هه مان بیر و باوه ردا ده زیندانیدا رزی و عه مر می دایه ئیوه می حازیان... ئیستاش ئیوه ده لئین بارودۆخ و گوزه رانه که ده گۆپری- نازام- خودا ده زانی- خوا له زارتان پروانی!... به لام من دلّم بهو قسانه ئاوی ناخواته وه!)).

بابه گيان ته مەمی گوت و سه ری به ردا یه وه. ته وه یه که مین جاری بوو که ده رباره می بابی و بنه ماله که یان بدوی؛ من هه روا له جیپی خۆمه وه جینگلم ددا، و هه جیم لئ هه لگیرابوو، هاوړیپی حیزبیش سه ری به ردا بووه و ده خه یالانه وه چوو بوو. ته وانیدیش هه موو بیده نگ دانیشتبوون.

دوای ماوه یه که هاوړیپی حیزبی سه ری هه لئینا و بی هیچ گویدانی قسه می بابه گيانی، یا بی ته وه می به هیه چ شپوه یه که دوور و نزیک به لای قسه کانی و یه وه بجیت، چه ند سه ره په تیکی له گۆرانکارییه کانی ده ورره و بارودۆخی جیهان، و تهو گۆرانکاریانه می شوپرسی ئوکتۆبه ر هیئانییه کایه وه له جیهاندا و ناگری تهو شوپرشانه می که له زۆربه می شوپینه کانی دنیا به بلئسه یان دابوو هه لکرده وه و باسی کردن. وته کانی پرپوون له بیژهی ((یزم)) و ((لۆژی)) و زۆر بیژهی نامۆ و کیویلکه: مارکسیزم، سۆسیالیزم، تریدیۆنیۆلیزم، ریفۆرمیزم، سۆسیۆلۆژی، بایۆلۆژی، ئایدیۆلۆژی... له راستیدا، خه ریک بوو به شرۆقه و شیه ته لکردنیکی ماتماتیکیانه هه ر چوار وه رزی گۆرانکارییه کانی به هاتنی به هار و تیپه رینی زستانیه به روودانی شوپرشه کانی جیهانه وه به ستیتته وه، له کاتی که دا که بابه گيان سه رما و سۆله و به ستته له کی که وتن و هه ستانه وه کانی ژیانی به کوک و پبستی خۆیه وه تاقیر کردبووه که چی تا ئیستاش به هاریکی تییدا نه دیبوو. هاوړی، له کۆتاییدا شتیکیش ده رباره می گه نده لئ ده ورره که دوا و ته نجامه که می و اهینایه وه که له بهر ته مانه- یانی له بهر ته وشتانه می که تهو گوتنی- تهو قاچاچی و سۆزانیبانه له راستیدا هه موو قوریانی تهو سته مه کۆمه لایه تیانه ن (له قسه کانپرا دیاریوو که سه ره داویکی حال و بالی خیزانی می دیوه ته وه) هه ر ته وه می له زاری هاته ده ری دایی لیوه له رزه می هاتی، ره نگ و رواژی بابه گيانیش په ری؛ و من ناره قه یه که کرد. هاوړیپیان ده گوئی

رایه‌خه‌کوهه رامابوون. هەر که هاوړپیه‌که‌هه‌وه‌ی دیت هەر زوو که‌وته پینه و په‌رژکردنی بابته‌که‌ی و دريژه‌ی دایه: ((له‌بهر نه‌مه، ته‌وان هیچ گونا‌ه‌ی‌کیان نییه... له‌راستیدا گونا‌ه‌بار ئیمه‌ین. چونکه ئیمه ده‌روبه‌ر و ژینگه پیک‌دینین و دروستی ده‌که‌ین، چونکه ه‌وی گ‌ر‌ان‌کارییه‌کامان به‌ده‌سته‌ویه. ه‌رکی ئیمه به‌رامبه‌ر خه‌لک و به‌رامبه‌ر مه‌مله‌که‌ت و ده‌خوای که ئیمه‌ش به‌لانی خو‌مانه‌وه ه‌رکی سه‌رشانمان ببینین)).

بابه‌گیان به‌ره‌نگ و روویه‌کی په‌ریوه‌وه پیکه‌نی.

هاوړپیه حیزبی گوتی: ((ئیختیاران هه‌یه. زور سوودمه‌ندبووین! من خو‌م یه‌کجار زور سوودمه‌ندبووم- نازانم هاوړپیانیش)).

هاوړپیان گوتیان: ((ئیمه‌ش هه‌روه‌تر)).

((دیاره ده‌بوون، حزم لیوو بو خو‌م شتی فیربیم، ده‌مویست ه‌وه‌ی بلنم: به‌ده‌ردی ده‌لین ه‌ر له‌و ده‌مه‌پرا که خو‌م ناسیوه... یانی چاکه و خراپه‌ی ژیانم لیک جودا‌کرد‌وته‌وه. هه‌میشه ه‌وه‌م بیستوه. ه‌وه‌ نا‌غای زه‌ینه‌ل عابیدینیش هه‌رده‌ی‌گوت...)).

دایی گوتی: ((خودا کویر و زه‌لیلیان کات ئینشالالا!)) بابه‌گیان تیله‌چاو‌یکه‌ی دایه. من ده‌سته‌جی، بی نارام، که‌ومه‌وه جین‌گلدانی، له‌ترسی وه‌ی که ه‌ر ئیستا نائیستا دانیشننه‌که تیک بچیت و هاوړپیه حیزبی نیگه‌ران و توره‌بکات.

بابه‌گیان ده‌دریژه‌ی قسه‌کانیدا گوتی: ((به‌لئی، ه‌وه به‌ریوه‌به‌ری په‌روه‌ده‌ش ه‌ر ده‌ی‌گوت- ه‌و ر‌ژه‌ی که کوره‌که‌م بر‌وانامه‌ی و‌رده‌گرت‌ه‌وه...)) بابه‌گیان و دایی هه‌ردووک‌ها‌هیان هه‌ل‌کیشا؛ بابه‌گیان ده‌ستی‌کی به‌نیوچه‌وانیدا هینا، وه‌ک بیه‌وی ژه‌نگی غه‌می یادی کوره‌که‌ی بس‌ریت‌ه‌وه- هه‌نیه‌ی ثاره‌قه‌ی ده‌ردابوو. ((... ئیستاش ه‌وه سه‌ر‌و‌کی پ‌ولیس‌خانه‌ی ه‌ر ه‌وه‌ی ده‌ل‌یت‌ه‌وه- یانی ه‌ر ه‌وه‌ی ده‌ل‌یت‌ه‌وه که جه‌ناب عالی فه‌رموتان... که ده‌بی ه‌رکه نیشتمانییه‌کانی سه‌رشانمان ته‌نجام بده‌ین. به‌لام باشه، هه‌مووشی یه‌ک لایه‌نه... ته‌نیا من و ته‌وانه‌ی وه‌ک من... ه‌رکی ئیمه‌یه کاره‌کان ته‌نجام بده‌ین، به‌لام سه‌ر‌و‌کی پ‌ولیس‌خانه‌ی و سه‌ر له‌شکر و ته‌وانیدی هیچ ه‌ر‌کی‌کیان به‌لایه‌نی ئیمه‌دانیه، یا ره‌نگه ه‌و ه‌ر‌کانه‌یان هه‌شبی و ته‌نجامیشی بده‌ن، به‌لام ئیمه‌نایانینین...)).

من و هاوړپیه حیزبی، ویستمان پیکه‌وه له قسه‌کانی هه‌ل‌ده‌یني. بابه‌گیان هه‌ردوو ده‌ستی، به ته‌زییحه‌وه، به‌ره‌ولای هاوړپیه حیزبیه‌وه دريژ‌کرد و به‌سه‌ر و ده‌ست جولان‌دنیه‌وه که نه‌ختیکیش هه‌ستا‌بووه سه‌ر‌پا‌ژان گوتی: ((راوه‌ستن، راوه‌ستن!)).

هاوړپیه حیزبی گوتی: ((فه‌رموون!)).

((... به‌لام من هه‌رخ‌وم به‌خ‌وم ده‌ل‌یم ه‌رکی تو چیه؟ خه‌ل‌کی دی چیان بو‌کردووی، و تو ده‌بی چ بکه‌ی؟ پیم وایه- یانی به‌نده پیم وایه- که ه‌رکی من ه‌وه‌یه... نازانم، ره‌نگه هه‌له‌ش بم... به‌لئی، پیم وایه که پارووه نانیکه‌ی هه‌لال په‌یدا‌که‌م، کوره‌که‌م بنیرمه قوتا‌بخانه بخویني- ته‌گه‌ر قوتا‌بخانه هه‌بی- دوايه‌ش به‌پشتیوانیه خودای له‌سه‌ر‌کار‌یکه‌ی دامه‌زینم تا پارووه نانیکه‌ی هه‌لالی ده‌ستگیر بی و بتوانی ژنیکی بیني و مال و خیزانیکه‌ی پیکه‌وه نیت و چه‌ند مندال‌یکه‌ی چاک و پوخت و له‌بار، بارینیت و په‌روه‌ده‌یان کات. جگه له‌وه‌ش من ته‌وه‌نده‌شم له‌وی ده‌ویت گویرایه‌ل بیت، و خاو خیزانی خو‌شی خو‌ش بویت و ناله‌بار نه‌بیت- که سوپاس بو‌خوا تائیستا بی‌گوینیه‌ک و کار‌یکه‌ی خراپم لی نه‌دیوه...)).

هه‌مو سه‌ر‌نجی ئافه‌رینیان به‌لای مندا ناراسته‌کرد. هاوړپیه حیزبی گوتی: ((به‌لئی، خوا لیت نه‌ستیني، لاو‌یکه‌ی باره‌اتوه)). داییش ویستی هیندیک شتان بخاته سه‌رقسه‌کانی بابه‌گیانی و لیان زیادکا، به‌لام گر‌ژینه‌وه‌ی بابه‌گیانی نه‌بیه‌شت- هه‌روه‌ک ه‌وه‌ی من داوا‌کاری ه‌و کاره‌م و واپیوستکا که هاوړپیه حیزبیش شتیک ده‌باره‌ی ستایشی من هه‌ر بلئ.

((... به‌لام نا‌غا، پیم نالئی ه‌رکی سه‌ر‌و‌کی پ‌ولیس‌خانه‌ی، و سه‌ر له‌شکر و نا‌غا زه‌ینه‌ل عابیدین به‌لایه‌نی من و کور و خاو و خیزانه‌که‌مه‌وه ده‌بی چ بی؟- هیچ. ه‌وه دیاره که ته‌نیا ه‌ر‌کیان هه‌رده‌ست پان‌کرد‌نه‌وه‌یه بو‌وه‌رگرتنی. پیلان چاک که‌ن پاره‌ی نه‌ده‌ن، شتی به‌رن پاره‌ی نه‌ده‌ن، خو‌مات که‌ن تاشتیک ده‌قه‌ومی یا شتیک روودادات تا هه‌ریه‌که‌یان به‌گویریه‌ی خو‌ی مایه‌فوتت که‌ن. هه‌ر خو‌شیان به‌داوا‌کار بزنان... یه‌ک له‌ولاره‌هاواری لی هه‌ستاوه که ه‌رک و کار ده‌رفه‌تی هیندی نادا به‌مال و مندالیش رابگه‌ی؛ یه‌کی دی له‌ولاره‌داد و بر‌ویه‌تی که هینده‌چوته لای ره‌ییس و به‌ریوه‌به‌ر و سه‌ر له‌شکران هه‌مووشی هه‌ر بو‌واسیته‌ی هم و ته‌وه‌ی هینده‌ی روو له‌پیاو و ناپیاوان‌ناوه، که له‌بهر خه‌ل‌کی خودای، هه‌م سوک و ریسوا بووه و هه‌م

ناوی خوداشی له بیرچوته وه... باشه من تیمام که قسه‌ی کامیان راسته، و ده‌بی چ بکه‌ین تا ئەو ئاغایانه، هه‌م مروژ و هه‌م مروژ سه‌یرکه‌ن هه‌م مافیگ بۆ ئەم خه‌لکه‌ دیاری که‌ن...)).

هاورپی حیزبی ئیدی دهرفته‌تی نه‌دا. ((به‌ئێ، ئیمه‌ش هه‌رته‌وه‌مان ده‌وی: ده‌مانه‌وی خه‌لکی - به‌ سه‌رۆکی پۆلیسه‌خانه و به‌قسه‌ی ئیوه، سه‌رله‌شکر...)) ئەوه‌ پیده‌چوو ئاماژه‌یه‌کی گالته‌ ئامیز بی به‌ هه‌له‌یه‌ی بابه‌گیان که له جیاتی فه‌رمانده‌ی له‌شکر سه‌ر له‌شکری به‌کاره‌یناوه. به‌وه‌ی زۆر ناراحت بووم. به‌لام روخساری راشکاوی هاورپی زوو ئەو گومانه‌ی ره‌وانده‌وه ((...)) ئەوانه‌یدیش وه‌ک بازرگان و کاسبکار و وه‌رزیز و کرێکار و هه‌مووان به‌ ئەرک و کاری خۆیان ئاشناکه‌ین و هه‌ریه‌که‌ کاری خۆی بزانی چیه‌: هه‌ریه‌که‌ چ ئەرکیکی به‌رامبه‌ر به‌ که‌سانی دیکه‌ هه‌یه، مافیان چیه‌. ریی وه‌ده‌ست هه‌ینانی ئەم مافانه‌ کامه‌یه و به‌رگری له‌ پێشیل کردنی چیه‌ و چۆنه. ئاماغی ئیمه‌ ئەوانه‌ن. ئاماغمان ئەوه‌شه‌ که به‌ هه‌ینانه‌ دی یه‌کیه‌تیه‌کی پته‌و له‌ نیوان چین و توێژه‌کانی خه‌لکی زه‌حمه‌تکیش و تیکۆشه‌راندا ئەم گۆرانه‌کاری و رووداوانه‌ به‌ره‌و پێش به‌ین...)).

بابه‌گیان گوتی: ((ببوورن ئاغا، ئاگام لینه‌بوو... گویم له‌وه‌ی نه‌بوو که‌ دوایه‌ گوتت. فه‌رموتان به‌چی؟)).

((عه‌رزم کردن تیکۆشه‌ران)).

بابه‌گیان به‌روخساریکی په‌رته‌وه‌ گوتی: ((ها، تیکۆشه‌نان!)) مسته‌فاخان پیکه‌نی، من هه‌مدیس ئاره‌قه‌م ده‌ردایه‌وه، سه‌رغبه‌کانی کوری ئاغای سلیمانی به‌گه‌رانی نیو پاشخانیه‌وه‌ مژوول بوو؛ ئاغای که‌رمی سوتووی جگه‌ره‌که‌ی له‌ ملی پالتۆکه‌ی ده‌ته‌کاند. ئیدی بابه‌گیان نه‌بیرسیه‌وه‌ که‌ ئەو ((تیکۆشه‌نانه)) کین یا چن، یا ئی کوپن. هاورپی حیزبی ده‌ درێژه‌ی قسه‌کانیدا گوتی: ((به‌ئێ، بۆ نمونه‌ ئەگه‌ر ئیوه‌ی دوو سی پینه‌دۆز که‌ ده‌و شارۆچکه‌یدایت ده‌گه‌ل چایچی و ده‌باغ و سه‌رتاش و تیکه‌رای خه‌لکانی زه‌حمه‌تکیشدا یه‌کتر بگرن و ((سه‌ندیکا)) یه‌کی دامه‌زرین، ئەوه‌ده‌می نه‌ سه‌رۆکی پۆلیسه‌خانه‌ی یا هه‌ر سه‌رۆکیکی - یا هه‌ر که‌سیکی دی ناتوانی زۆریتان لیبکات و مافه‌کانتان پێشیل که‌ن، یا له‌ فلائه‌ چایچی بدات)). (چهند روژێک له‌مه‌وه‌ به‌ر مه‌تمووری گومرگی له‌ قادری چایچی دابوو) ((ئه‌گه‌ر هات و لیبیدا ئەوه‌ هه‌موو له‌ هه‌موو ده‌ست له‌ کاری ده‌کێشه‌وه‌ - و ژبانی شاری په‌کی ده‌که‌وی)).

به‌لای بابه‌گیانییه‌وه‌ سه‌یریوو - په‌کی ده‌که‌وی! به‌و روخساره‌ سه‌رسامه‌یه‌وه‌ دیاربوو ده‌میشکی خۆیدا خه‌یالی ده‌کردنه‌وه: ده‌ست له‌ کاری بکێشه‌وه‌ تا چ بیست؟ بۆ ده‌و شارۆچکه‌ لاچه‌په‌که‌یدا روژانه‌ چهند جوت پیلۆ ده‌درپن تا چاکیان که‌نه‌وه‌ یا چهند که‌س پیلۆه‌کانیان بۆیاغ ده‌که‌ن؟ بۆ ئەوه‌ی پیلۆه‌که‌شی ده‌درا هه‌ر راست ده‌ستوبرد ده‌هات و چاکی ده‌کرده‌وه؟ یا چهند که‌س چایان له‌ چایخانه‌ی ده‌خواردوه‌ - ئەگه‌ر هه‌ر نه‌یاغخواردبایه‌وه‌ چ ده‌بوو؟ چهند که‌س سه‌ریان چاک ده‌کرد؟ هه‌موو که‌سیک له‌ ماله‌ خۆی گویزان و هه‌سانیکه‌ی هه‌بوو؛ هه‌رکاتی سه‌ری منداله‌کان هاتبایه‌ منداله‌کان بۆ خۆیان ده‌چون سه‌ری خۆیان ته‌ر ده‌کرد و ده‌یاغوساند و باب یا مامیش سه‌ره‌کانی بۆ ده‌تاشین. گه‌وره‌کانیش هه‌روه‌تر. زۆرجارانم دیوو هه‌ر که‌ فه‌قی ئەحمه‌د گویزان که‌ی به‌ به‌ری ده‌ستیدا هه‌ینابا، ئیدی ئەوه‌ مندالی ده‌ر و دراوسی ده‌هاتن و ریزیان ده‌به‌ست و سه‌ریان ته‌ر ده‌کرد. خه‌لکی زۆر به‌قنیه‌تیه‌وه‌ ده‌ژیان: ئیش و کار هه‌مووی روژ به‌ روژی بوو. ئەگه‌ر ئیشیان نه‌کردبایه‌ له‌ کوپیان دینایه‌خۆن؟... ((به‌ئێ، هه‌رکاتی خه‌لکی ئەو دژ کرداره‌ ئەنجام به‌دن ئەوه‌ ئەو ده‌می سه‌رۆکی پۆلیسه‌خانه‌ی یا سه‌ر فه‌رمانده‌ی له‌شکر یا هه‌ر ره‌بیب و فه‌رمانده‌یه‌کی دیکه‌، شاره‌زای ئەرکه‌کانی خۆی ده‌بیست و وه‌ک ده‌لێن ده‌زانن یه‌ک کیه‌ته‌له‌ ماست چهن‌دی ئفیشک تیده‌که‌وی)).

بابه‌گیان هه‌روا به‌ هه‌وتیه‌یه‌وه‌ زه‌ردیکی هاتی. وه‌ک ئەوه‌ی هه‌ر له‌خۆوه‌ وای هه‌ستکردبی که‌ ئەوه‌ی هاورپی حیزبی ده‌یله‌ شتیکی دیکه‌یه. بۆیه‌ هیچی نه‌گوت، ته‌نانه‌ت نه‌بیرسی ((سه‌ندیکا))ش چیه‌. ئەو شتانه‌ی ئەوه‌ده‌می نه‌یگوتن ئەوا ئیستا ده‌بانلی: دوا‌ی تیه‌په‌رینی سی و پینج سال و ئەو هه‌موو هه‌وراز و نشیو و به‌ قسه‌ی وی ئەو هه‌موو ((تیکۆشه‌نانه)) سه‌ختانه‌! که‌چی ئەو هه‌موو ئەرکانه‌ ته‌نانه‌ت له‌خودی پایته‌ختی مه‌مله‌که‌تیشدا هه‌ر به‌مهل کۆلکیش و زه‌حمه‌تکیشه‌وه‌یه. کاره‌با ده‌برێ، بابهری، دیاره‌ که‌مه‌ترخه‌مییه‌که‌ ده‌ ئازادابوو - خۆ نابێ له‌ ده‌وله‌تی داواکه‌ی - داواکردن مالی هه‌ژار و نه‌دارانه. هه‌ی قور به‌سه‌روه‌ی که‌ پیلۆکی بدرویته‌وه‌ و سه‌ره‌ داوه‌کانی دوا‌ی دوومانگان بینه‌وه‌ ده‌ری! ئەوه‌ده‌می وه‌ره‌ و مشتهریه‌ بینه‌ و بزانه‌ ده‌یکاته‌ چ هه‌رایه‌ک، هه‌روه‌ک تالانت کردبی، وه‌ک ئەجه‌لی له‌ناکا و په‌یدا ده‌بیست و ده‌کوژی و ده‌برێ و به‌ هیچ زمانیکیش تیناگا که‌ بابه‌گیان، موسولمانی خودا: ئەو ده‌زووه‌ غه‌رغه‌ره‌که‌ی جاران نییه. ئەگه‌ر ده‌وله‌ت هه‌بایه - ئەو ده‌می ده‌یویرا ئاوا بیکاته‌ هه‌را! هه‌ر ئەو کاره‌بایه‌ کارۆناویه‌ روژانه‌ سه‌دجار ده‌کوژایه‌وه؛ یا هه‌رکاتی که‌ هاته‌وه‌ ده‌بی له‌ به‌رزی

و نزمی و ههلبهز و دابهزی کارهباوه ههرچی ئامیژی کارهباوی خه لکبه دهبی بسوتی و پارهی ئه و کارهبایهش بدهن که شته کانی سوتاندوون- شتیکی دیشی بجهمه سه ری به ناوی باجهوه! ئه رکی دهوله تیشه ئه گهر هات و له کاتی دیاریکراوی خویدا پارهی ئه و کارهبا جرینه یان نه دا، ئه واه دهستوبرد بیهرن، خو ئه گهر هات و دواوی برینی ناماقولیه به ستنه وه یان کرده وه ئه وه شتیکی دیش جهریه و هه قده ستانه ی دی بده نه وه. جا ئیدی هه روا بهم جو ره ده ست بو ههرچی شتیکی به ری ئاوایه!

ئه وه ههر هیچ که تا هیشتا دوو دلپه که ی بابه گیانی نه ره و یوه ته وه هینده ی دیش توند و تیژو زیاتر بووه. ئاخو سۆفی عه زیز- ئه گهر سه د دانه سۆفی عه زیزیش هه بن- هه رگیز تاییه مه ندیبه کانی ده گهل ویدا وه ک یه ک نه بوون: نه که وله که ی بهر به رو کیتی، نه درتوشه و نه ئه و ده زووه ی دروومانیتی، نه مشتهریبه کانی، نه ژیان و گوزه رانی- هیچ شتیکی به وی نه ده چوو، ئه وه جگه له که سایه تیبه که ی، که چی هاوړپتی حیزبی هه مووی تیکرا وه ک یه ک داده نان- ته نانه ت وه ک سه ره ک عه شیره تیک که هه موو تیره و تاپه فه و کوپخا و گزیر و شوان و گاوانی لیک جیا ده کردنه وه و ده ستنیشانی ده کردن ئه و وای نه ده کرد و هه مووی وه ک یه ک سه یر ده کردن، و ئه و جا بی ناماقولیه بکه ی و وه ک ده روزه که ران پیتاکی خرکه یه وه. ئه و کارانه فلسیتی که لب ناهینن، هه رکه سه بو خو ی ده بی هه ست بکات و بریاری خو ی بدا. ((باشه خو ده بی یه کینک هه بی ئه و خه لکه ی بخته سه ر ئه و بیر و رایانه و بیاجولینی...)).

نا، خه لکی ده بی بیربکه نه وه، له وانه شه له بارود خو پکی وا دابن نه توانن ری راست هه لبژیرن و بیدۆزنه وه. ئه و ده می دیاره ئه گهر که سیک ئه و بیرو رایانه یان به شیوه یه کی راست و دروست و دیار و ئاراسته پیشان بدات سه دی سه د پیتی قایل دهن.

((ومن پیم وایه که ئه ویشه له جیبه کی وه ک ئیره، که میشکی خه لکه که ی پاک و خاوینه و ده هیچه وه نه گلاوه، سوک و ئاسانتر بیت)).

کورپی ئاغای سلیمانی گوتی: ((نا هاوړی، میشکی خه لکی لیره نه ک هه ر ته نیا پاک نییه، به لکه هه ر یه کجار زوړیش ئالوده یه و تیوه گلاوه. ئیره ش وه ک هه موو جیبه کی دی، ته نانه ت له جیبه کی دیکه ش خراپتر، بیرو هوشیکیان به خه لکی نه هیشتوووه. ئیمه لیره سه ره پای ئه و خه لکانه، تیره ی دیکه ش، یانی له راستیدا دوو لقی دیکه شان هه ن)).

((شیخ هه ن که هیندیکیان سۆفی و هیندیکیان ده رویشان په روه رده ده که ن، که ماری ده خو ن، خو ده ئاگری داوین، کپرد و شمیران به زگی خو دا دینن، و ئیدی ئه و کاره سه یرو سه مه رانه ده که ن. دیاره با ئه وه ش عه رز که م که سۆفیگری و ده رویشی ئیره ده گهل شویتانی دی زوړ لیک جیاوازه. ده رویش و سۆفیبه کانی ئیره هه ر هه مان ئه و وه زوړانه ن که ده یان بینی: کشتوکالی خو شیان ده که ن، و له هه مان کاتیشدا سۆفی و ده رویشیشن، و جگه له خان و ئه منیه و که سانی دی زه کاتیش ده ده نه شیخی- زوړیش به زیاده وه و به ته واوی حه ز و ئاره زووی خو شیان هه)). سه یریکی مسته فاخانی کرد. مسته فاخان له وه لامدا پیکه نی. ((هه روه کو ئاگاداریشن ده رویشی شویتانی دیکه کاری ناکه ن و به سه ودا ی مه ولاره هه ر ده گهرین؛ ئه و چه ندانه ی دیش که هه روا ته مه بل و ته وه زهل پالیان داوه ته وه و له چلیسیه ده گهرین ئه وه ئیشه کانیان دیاره. به لام ده رویشی ئیره ئیش ده کات و رنج ده دات- جگه له و هیندیکانه نه بی که هه لپژارده و ده ستنیشانی شیخین، که پیمان ده لین ((دیوانه)). لیره له گوندان، خه لکی به تیکرایی یا سۆفین یا ده رویشن- و دوا یه ش ده بنه حاجی ده رویش و حاجی سۆفی. ده رویش پرچه، سۆفی ریشن؛ ده رویش ئه هلی زا هیری و هات و هاوار و هه بیا هوویه، سۆفی ئه هلی باتینه، ئه گهر ماوه یه ک ته شریفان لیره بن کرداره کانیان ده بینن... به لای منه وه به پیچه وانیه بو چوونی ئیوه وه، لیره کاروبار- ئه ویش کاروباری کومه لایه تی- به ریز زوړ له جیانی دیکه دژوارتر و گرانتره)).

هاوړپتی حیزبی زوړ به وردی گوپی دابویه. دیار بوو حه زی له روونکردنه وه ی زیاتر بوو. کورپی ئاغای سلیمانی، له وه لامی ئه و حه زه ی ویدا ده درتیه قسه کانیدا گوتی: ((ده رویش و سۆفی جگه له و په یوه ندیبانه ی که ده گهل خان و مه لای دینیاندا هه یه- که دیاره په یوه ندیبه کی قول و ره گ و ریشه داریشه- په یوه ندی به تینتریشیان به ((پیر))ی خو یانه وه هه یه. ته نانه ت بو تاییه مه ندترین کاروباری خیزانیشیان پرسیان پیده که ن: بو نمونه داخوا جه نابی شیخ پی چاکه کچه که ی به میرد بدات؛ ئه گهر پی چاکه داخوا به راستی ده زانی بیداته فلا نه یا کورپی فلا نه که سی؟ ئه مانه- شیخه کان عه رز ده که م- هه م راوینژکارن، هه م پزیشکن، هه م گونا به خش، هه م دار و ده سته ی خانه کان، چونکه خانه کانیش خو شیان بی و ناخو شیان بیت ده بی هه ر ده گهل شیخی کدا بن، ده نا کاروباره کانیان نارواو هیچیان بو ناچته سه ری. ماله کانیشیان په ناگای لیتقه وماوانه... خانه کان، و ته نانه ت حوکه تیش- تا ئه ندازه یه ک- ریزیان راده گرن. هه ر به و جو ره

باج له خانه کانیس دهستین. کاسبکاری شاریش هه‌ریه که‌یان سه‌ر به‌شیخیک هه‌ن و به‌لانی که‌مه‌وه سالانه جاریک ده‌چنه سه‌ردانی شیخی تا هه‌رنه‌بی ئه‌وه‌ی به‌ ئه‌ستۆی وه‌یه بیدات و له هیممه‌ت و به‌ره‌که‌تی ویش به‌ر خوردا ریئت و پشتیوانییه‌ک بی بۆ به‌ر پۆه‌چوونی کاروباری مال و حال و کارو کاسبی و بازرگانییه‌ک‌ه‌ی. یه‌کیک له‌ تاییه‌مه‌ندییه‌کانی شیخ و بنه‌ماله‌که‌ی ئه‌وه‌یه که‌ هه‌رچی بیان‌ه‌وی ده‌یکه‌ن. یانی هه‌ر چیه‌کی بکه‌ن جیتی گله‌یی و گازاندان نییه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ((وه‌جاغزاده)) ن ده‌و دا‌ییانه‌شدا یه‌کیک له‌و شیخ‌زادانه‌ ملی له‌ نو‌یخوازیه‌ نا، و به‌ورپ و شو‌ینه‌وه ده‌ستی دا‌یه ئاره‌ق خوارده‌ن‌وی، وشتی دی. به‌لام بۆ مریدده‌کان ئه‌وه‌یان له‌ دل‌ی گران هات! ده‌زانی چیان ده‌گوت؟ ده‌یانگوت ((بی‌چوه‌ مرای ده‌ ئاو‌یشدا پشتی ته‌ر ناب‌ی!)) من بۆ خۆم ئه‌وه‌م چهند جارن لی بیستون. شتی سه‌یریان هه‌یه، یانی مریده‌کان ئه‌و کارانه‌ وه‌پال ریشه‌که‌یان‌ه‌وه ده‌ده‌ن و ئه‌وانه‌ش های زۆر به‌ بی‌زارییه‌وه به‌واتای قه‌به قه‌به و قه‌له‌و قه‌له‌وه‌وه و زۆر به‌ناز و نوزه‌وه ئه‌و جو‌ره کارانه‌ نه‌فهرت لیده‌که‌ن- یانی له‌راستییه‌که‌یدا په‌سه‌ندی ده‌که‌ن: ((ئیمه‌ بنه‌دی گونا‌ه‌بارین... کاره‌کان هه‌موو به‌ده‌ست خودان... ئیمه‌ هه‌ر ته‌نیا نزیان ده‌که‌ین و ده‌پارێنیه‌وه... ئیمه‌ هه‌ر ته‌نیا واسیته‌یه‌کین و هیچی دی... ئینشاللا، به‌پشتیوانیه‌ خودای...)) به‌ل‌ی، ناگایان له‌ هه‌موو نه‌تییه‌ مریده‌کان هه‌یه، هه‌موو شتیکی ده‌زانن، رووداوان له‌ دووریه‌ چهند فرسه‌خانه‌وه ده‌بینن.

مریده‌کان هی‌نده‌یان باوه‌ر به‌و ری و شو‌ینه‌یه زۆر جارن که‌ بۆ نیازیکی ده‌چنه خزمه‌ت شیخی مرازه‌کانیان له‌ل نادرکینن، چونکه‌ زۆر به‌راشکاوییه‌وه باوه‌ریان وایه که‌ سه‌زه‌تی شیخ، به‌ قوربانی بن، بۆ خۆی ده‌زانی بۆ چ هاتوون، و ناگای لییه)) (پیکه‌نینی دانیش‌توان)) (کاربرایه‌ک بو‌وه که‌ه‌ی یا کچ یا کو‌ره‌که‌ی شی‌ت ده‌بی، ئه‌گه‌ر پارده‌اریش بی ناماده‌ نییه بی‌باته‌ لای پزیشک- ئه‌وه ئه‌گه‌ر پزیشک هه‌بی- یا هه‌رنه‌بی نه‌خۆشه‌که به‌لایه‌ کیدا ببات و چاره‌سه‌ری بکات. بو‌وک یا کچ یا کو‌ره‌که‌ی ده‌باته‌ ماله‌ شیخی- خزمه‌ت سه‌زه‌تی شیخ- تا ئه‌و چاره‌سه‌ری بکات و چاکی کاته‌وه. سه‌زه‌تی شیخیش خۆ نالی که‌ پزیشک نییه- خۆ ئه‌گه‌ر واش بل‌ی ئه‌وه لایه‌که‌ی دی قبول ناکات. به‌هه‌رحال، نه‌خۆشه‌که ده‌ه‌یل‌یتیه‌وه هه‌روه‌ک باوه‌ بۆ دان پیدانان و وه‌قسه‌ هی‌نایی ده‌رباره‌ی ئه‌و جندو‌کانه‌ی له‌خشته‌یان بردووه و کردوویانه‌ته‌ ئالقه‌ له‌ گو‌یی خو‌یان و کردوویانه‌ته‌ ((لاگر))ی خو‌یان دار و فلاقه‌ و برسییه‌تی و ئه‌و ((جو‌ر و شی‌وه‌ ده‌رمانانه))ی لی وه‌کار‌دیخن)) (دیسانه‌وه پیکه‌نین) (ئه‌گه‌ر خودا و راستان گرتی و نه‌خۆشه‌که ئیفاقه‌ی هات ئیدی ئه‌وه،

سه‌زه‌تی شیخه‌- قوربانی بی‌ت- چاکی کردۆته‌وه، و ئیدی ئه‌وه هه‌ر ده‌ست و دیارییه‌ و پزیشکه‌ش ده‌کری. ئه‌گه‌ر مریدش، ئه‌وه دیاره‌ موقه‌دده‌ر بو‌وه: سه‌زه‌تی شیخ له‌ پێشدا فه‌رموویه‌تی که‌ ئه‌ویش هه‌ر به‌نده‌یه‌کی گونا‌ه‌کاره‌ و ته‌نیا نزیان ده‌کات و ده‌پارێته‌وه- دیاره‌ مانه‌وه‌ی له‌ ژیاندا چاک نه‌بووه بۆیه‌ خودا بردوویه‌تییه‌وه، و ئه‌وه‌ی له‌ چاره‌ نووسراوه. خۆ ئه‌گه‌ریش نه‌مری و بی‌تیته‌وه‌وه چاک بی‌ته‌وه‌و توانای ئیش کردنی هه‌بی ئه‌وه له‌ ماله‌ شیخی ده‌بیته‌ خزمه‌تکار و له‌وی کار‌ی ده‌کا- و ک‌ی خوا ده‌یداتی و که‌ی له‌وه‌ خۆشتر که‌ پیاو یه‌کیکی هه‌بی له‌ مال‌یکی وه‌جاغزاده‌ی وا خزمه‌تکار بی!)) هاو‌رپیان پیده‌که‌نن! کو‌ری ناغای سلیمانی بۆ په‌سه‌ندیه‌ قسه‌کانی په‌نای وه‌به‌ر دا‌یی و باه‌گیانی هی‌نا: ((ئه‌ری وای نییه پوره‌ گولبه‌هار؟ درۆ ده‌که‌م مامه‌ مه‌شه‌دی؟)).

دا‌یی گوتی: ((وايه، ناغا، که‌ میشت گوتووه؛ هه‌ر ئه‌و دراوسییه‌ی ته‌نیشتمان- میرزا حوسی‌تی عه‌تتار...)) باه‌گیان قسه‌که‌ی دا‌یی بری و ده‌ستو‌برد گوتی: ((ئیه‌وه به‌ کورت و کرمانجی هه‌موو شتیکتان فه‌رموو. خه‌لکیان زۆر گیرۆ ده‌کردووه- وه‌ک هه‌موو جیه‌کی دی به‌لام خودی خه‌لکی، به‌ویژانه‌وه، تا بل‌ی زۆر ساده‌ و ساکار و میه‌ربان و دل‌سۆزن)). و سه‌یریکی دا‌یی کرد، یانی ئه‌وه من گوتم ئیدی تو هه‌لمه‌ده‌وه و به‌داویدا مه‌چۆ. هاو‌رپ‌ی حیزبی گوتی: ((سه‌یره! که‌واته‌ منیش هه‌ر به‌و ساده‌ و ساکاریه‌یان‌ه‌وه هه‌لخه‌له‌تاوم و فریوم خواردووه!)) کو‌ری ناغای سلیمانی گوتی: ((به‌ل‌ی، تا بل‌ی ساده‌- زۆریش ساده‌ن. و به‌داخه‌وه گه‌وره‌کان سوودیان له‌و ساده‌ و ساکاریه‌ی وان دیوه‌ و ده‌یینن. ترسی هه‌ره‌شه‌ی شیخ و کوته‌کی پاسه‌وانان و خان و مه‌ثموری مالییه‌ و مه‌ثمور نفوس و سه‌ربازی و دا‌یه‌ره‌ی توتنی و هه‌رچی دا‌یه‌ره‌ی ئه‌م دنیا‌یه‌یه‌ هیچ ده‌رفه‌تیکی ژیان و بیرکردنه‌وه‌یان بۆ نه‌هیشتوونه‌وه. ئه‌و دووسی‌ ساله‌ی دا‌یی نه‌بی بارودۆخ تو‌زیک گۆراوه، ئه‌ویش هی‌نده‌ نا؛ ئیستا مه‌ثموره‌کان تو‌زیک تی‌بینیه‌ ده‌که‌ن؛ خه‌لکی ره‌ش و رووت تو‌زیکی تا ئه‌ندازه‌یه‌ک ترس شکاوه‌و به‌واتای خانه‌کان ده‌میان درێژ بو‌وه... به‌لام ده‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌ر زۆر گیرۆده‌و داماو و تیماون)).

هاو‌رپ‌ی حیزبی گوتی: ((به‌ل‌ی!)) و دووباره‌ که‌میکی دیکه‌ی ده‌رباره‌ی بزواتی جیهانی به‌یان کرد و درێژه‌ی دا‌یه‌ که‌ به‌هه‌رحال دنیا روو له‌به‌ره‌و پزیشکه‌وتنه‌ و ده‌یه‌ک هه‌سه‌رده‌ا ته‌نیا ئه‌سته‌یره‌یه‌ک به‌تاییه‌تی ناتوان‌ی له‌ یاسا و ر‌یسی‌ای هه‌مووان لا‌بدات و بچی به‌ ته‌نیا ته‌وه‌ریکی بۆ خۆی بگری و

له فه‌رمانی هه‌ساره‌که ده‌رچی و بۆ خۆی سه‌ربه‌خۆ به‌ ئاره‌زوی خۆی بسورپیتته‌وه، و به‌بوونی کیشوهریکی و هه‌که‌یه‌کی شۆره‌وی و ژۆردوگای سۆشالیستی بێ‌گومان دیاره‌ که بارودۆخی جیهانی ده‌گۆرێ و به‌گۆره‌ی وی که ئیره‌ش به‌شیکێ ئه‌و جیهانه‌ گه‌وره‌یه‌ گۆرانی به‌سه‌ردا دیت.

دایه‌ دیسانه‌وه‌ خۆش‌حال بوو که: ره‌نگه‌ به‌خت و شانسه‌ و بارودۆخ بگۆرێ. خودا له‌ ده‌متان بنۆرێ! کێ ده‌لی هه‌تا هه‌تایه‌ هه‌ر شه‌یتان کار به‌ده‌ست ده‌بێ. به‌لام دلێشی ئای هه‌ر نه‌خواردبۆوه. چونکه‌ له‌وته‌ی ئه‌و دیویه‌تی و له‌وته‌ی هه‌یه‌ بارودۆخ هه‌روا بووه‌ و هه‌رواشی دیوه‌- به‌لام ئه‌وه‌ خودا کردی! بابه‌گیان سه‌ریکی راوه‌شانند.

هاورپیی حیزبی گوتی: ((باوه، پێده‌چی ئیوه‌ ئه‌وه‌تان لا په‌سه‌ند نه‌ییت، ها؟)).

دیسانه‌وه‌ بابه‌گیان ده‌یویست چ تیه‌ره‌یخیکێ دیکه‌ی تیه‌ره‌یخیکێ؟ لا ئیلا هه‌ ئیلا لا- ئه‌مشه‌و بۆ وای لێهاتوه‌!

بابه‌گیان گوتی: ((به‌لی... وه‌للا بلیم چی... ئیوه‌ وا ده‌فه‌رموون، به‌لام ئیمه‌ی نه‌دیتکه‌. په‌رژین بێ، چتان لێ بشارمه‌وه، زۆرمان خۆ خه‌له‌دا بوو!)) روه‌ی له‌ دایه‌ کرد ((ئه‌وه‌ گۆله‌هاری حازری ده‌زانی... گۆله‌هار، وانیه‌؟)).

دایه‌ به‌ ده‌نگیکێ که ساسانه‌وه‌ گوتی: ((بۆنا، ئه‌ری وه‌للا، زۆریش!)) ئاهیکێ هه‌لکیشا.

((به‌لی... هاتن- روه‌سه‌کان ده‌لیم- نه‌وه‌ی که نه‌هاتن... هاتن... به‌لام خۆزیا هه‌ر نه‌هاتبان. به‌ ده‌دی ده‌لین ده‌ماوه‌ند هه‌ر نه‌زا و هه‌رنه‌زا که زاش مشکیکێ بوو... به‌لی، هاتن، به‌لام ده‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که ده‌یانزانی سه‌ری دوو جگه‌رگۆشه‌م ده‌گه‌ل ده‌وله‌تیدا له‌پیناو وان دانا)) (ئاهێ دووباره‌ی دایه‌) ((له‌به‌ر چای دۆست و دۆژمنان، ته‌نانه‌ت هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی دۆژمنان پێخۆش نه‌که‌ن... نه‌یانگوت مامه‌ که‌رت به‌ چهن‌دی!... ده‌یانگوت ده‌فته‌ر و تۆمار و دۆسیه‌یان هه‌یه‌، ئاویش بخۆیه‌وه‌ ئه‌وان ده‌زانن، به‌لام هه‌روه‌ک عه‌رم کردن که‌سیک نه‌ییرسی مامه‌ که‌رت به‌ چهن‌دی! - وانیه‌ گۆله‌هار?... پیتان وان به‌ی چاوه‌رپیی نه‌بووین، ئاغا، بووین، زۆریش چاوه‌رپیی بووین، به‌لام هه‌روه‌ک عه‌رم کردن ئیدی نه‌یانویست و ئاره‌زوویان لێنه‌بوو!)).

دایه‌ گوتی: ((ئه‌ری وه‌للا، زۆریش چاوه‌رپیی بووین- هه‌موو هه‌ر چاوه‌رپیی بوون- به‌لام هه‌روا که مه‌ش ته‌که‌راغا گوتی که‌سیک نه‌ییرسی که‌رتان به‌ چهن‌دی!)) و هه‌ناسیکێ قولی هه‌لکیشا.

روخسار هه‌موو غه‌مبار بوون؛ مابۆوه سه‌ر هاوڕپیی حیزبی شه‌کرێکی بشکینێ؟ ئاخ‌ر من له‌وه‌ی تێمابووم که ئه‌و چاوه‌روانیه‌ بۆ. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش، په‌رژین بێ له‌رووی وان، بۆ خۆیان خه‌ر هه‌لدا بوو!

کۆرپ ئاغا‌ی سلیمانی که هه‌روا ته‌زییحی باده‌دا، وه‌ک بلی بۆ دلنه‌واویه، گوتی: ((به‌لی ئیوه‌ راست ده‌فه‌رموون)) سیبه‌ری پێکه‌نینیکێ ده‌چاوانرا دیاربوو که ده‌گه‌ل ئه‌و گنج و گرژ و مۆنیه‌ی هه‌نیایدا جیاواز بوو، به‌لام سه‌ری به‌ردابۆوه، و پشته‌ لێوی ئاره‌قه‌ی ده‌ردابوو. ((ئیس‌تا من عه‌رزتان ده‌که‌م. هه‌روه‌ک له‌ دوايه‌دا روه‌ن بۆوه‌ روه‌سه‌کان به‌ هه‌له‌ هاتبوونه‌ ئیره‌ و لێیان گۆرابوو- ئیره‌ جیی ده‌ست به‌سه‌رداگرتنی ئینگلیزه‌کان بوو. هه‌ر بۆیه‌ش له‌ دوو سی رۆژان به‌ولاوه‌تر نه‌مانه‌وه... مامه‌ مه‌شه‌دی، ئه‌گه‌ر وه‌بیرتان بێ هه‌ر دای ئه‌وه‌ی که بسوه‌ عه‌شایه‌ری کاپیتان شوته‌ر و کاپیتان فیله‌چهر ده‌هاتن- له‌ بیرتانه‌؟)).

بابه‌گیان به‌روخساریکی هه‌وته‌وه‌، هه‌روه‌ک نوکته‌یه‌کی خۆشیان گێرایتته‌وه‌ که تازه‌ خه‌ریک بوو تێیده‌گه‌یی، له‌ کاتیکدا که زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هه‌ینابوو سه‌رلێوان زه‌ق زه‌ق سه‌یری ده‌کرد: ((ئاللا، دیاره‌ ناوچه‌ی ده‌ست به‌سه‌رداگرتنی وان نه‌بووه‌! تومه‌ز لێیان گۆراوه‌! چاک بوو خودا ره‌حمی کرد و نه‌چوه‌ لای قوماندانی و چ ((نیشانه‌))یه‌کی نه‌دایه‌! هه‌رده‌و ئیوه‌یدا که هاوڕپیی حیزبی تازه‌ی خۆ دیبۆوه، قسه‌کانی له‌سه‌ر ئه‌م پایه‌ و بنچینه‌یه‌ دارشته‌وه‌، و گوتی: ((به‌لی، هه‌روایه‌ که ئاغا ده‌فه‌رموون. ئیره‌ جیی مانه‌وه‌ی سوپای سوور نه‌بوو؛ ده‌نا ئه‌گه‌ر وابایه‌ بارودۆخه‌که‌ وا نه‌ده‌بوو. ئه‌و جییه‌کی روویان تێکردبێ خه‌لکه‌که‌یان ئازاد کردوه‌. خه‌لکه‌که‌ش راپه‌رپوون و ده‌ستیان به‌سه‌ر داموده‌زگایه‌کاندا گرتوه‌ و ئه‌وانه‌ی که گوناها‌ریش بوینه‌ ئه‌وه‌ به‌سزای کرداره‌کانی خۆیان گه‌یانندوون- خۆ رووداوه‌کانی لێقوانی و سه‌رگورد موعین زاده‌ و ئه‌وانه‌تان بیستوون... به‌لی، هه‌شتا ئه‌وان نه‌گه‌ییوونی ده‌ره‌به‌گ و سه‌رمایه‌ داره‌قه‌به‌کان که بارودۆخه‌که‌یان وا دیبوو هه‌لاتبوون...)).

بابه‌گیان گوتی: ((ببوورن ئاغا، ئه‌وانه‌ی گوتتن چ بوون؟)).

((ده‌ره‌به‌گ؟ - ده‌ره‌به‌گ یانی ئه‌و خاوه‌ن زه‌وی و زاوه‌ گه‌ورانه‌)).

بابه گیان گوتی: ((ناااا)) به دهنگپکی که ای ده گه یاند: ((باشه مامه، شهوه شیتی، له پشدا ده تگوت مالیک ئیدی!)) به لام دیسانه وه هر پر بوو. ((سهرمایه داره قه به کان!)) گومانپکی له لاپه پیدا ببوو که ناکا کولیچه فرۆشیش هر هه لاتن.

درفه تی پرسیارم نه دا، گوتم ((به لئی)) له پشدا دهر به گه کان باز ره قه یان به ست و هه لاتن شه و جا سهرمایه داره کان)).

بابه گیان دووباره گوتی: ((ئی ۆ ئی)) یانی شه ناوا!- و درپزه ی دایه: ((ئا، شه دی شه وه بۆ پاشه مله هینده باسی خراپه ی حیزبه که تان ده که ن؟)).

((کامانه؟))

((خه لکی)).

((نه خیر خه لکی نا. خه لکی خراپه ی حیزب نالین، شه گهر بشلین له پرووی نه زانی شه یه. شه وانه ی خراپه ی ده لئین با هر بلین. شه گهر نه بلین نیمه ناراحت ده بن. حیزبکی پیشکه وتنخواز و پر چه که به تیوری شۆرشگپری له راستیدا هه ویی ده وله ته، هه ربۆیه شه خراپه ی ده لئین... تا خه لکی ساوتلکه و نه زانمان به گۆداکن. حیزبکی چاک، به واتای ئیوه، وه کابرایه کی له خواترس وایه)).

((هه روا بۆ نمونه عه رزتان ده که م، پیاویکی خوایی و له خواترس هه رگیز جپی سه رنجی حوکمه ت نییه و هه رگیزیش گوتی ناداتی. هه ربۆیه شه که حوکمه ت هه میشه هر خه ریکی دروستکردنی پیاوی خودایی ساخته یه)).

((سوپاس بۆ خوا لیره له و بابته انه ی لی نییه)).

((نیمه له دۆستایه تییه به ولاره هیچ نامخپکی دیکه مان نییه؛ هه روه که هاوریمان له و دانیشته پیدا گوتی که هه موو شه ندامانی فراکسیۆنی توده ناماده ن هه رچی سامانپکی هه یانه بیده نه خه لکی به مه رچیک که هه موو نماینده کان یه که له ده ی سامانه کانیا ن بده ن)).

بابه گیان گوتی: ((که چ بکه ن؟)).

((که دهرمانگایان دروستکه ن، قوتابخانه و نارامگایان دروستکه ن)).

((شه و ناغایانه ی دهرمووی شتیکیشیان هه یه؟)).

هاورپی حیزبی زه رده یه کی خنجیله ی هاتی. ((به لئی)) هه روه که، هاوریمان دکتۆر دیه قانی که یه کپکه له خاوه ن زه وی و زا ره کانی گیلانی، یان ئیدیکه...)).

((باشه چونا و چۆن لایه نی هه ژار و نه داران ده گرن؟)).

((پینغه مبه ری ئیسلام که خۆی بازگان بوو چۆنی لایه نی هه ژاران و نه داران ده گرت؟)).

بابه گیان گوتی: ((ها!)) من هیچی وام له و قسه یه هه لئه کړاند.

شه و دهرنگانیک بوو؛ دیاربوو ناوی بابه گیانیش- پیم وایی ده لیستی لایه نگرانی حیزبدا به ((بزۆز)) رویشتبوو سه رو وه ختی روینی بوو. هاورپی حیزبی هه ستا. هه موو قیت بوونه وه؛ هاورپی حیزبی له سه ره تا وه ده گه ل داییدا که شه هه موو ماندوو بوونه ی کیشابوو زۆر سوپاسی کرد و ده ستخۆشی شه و نان و خوانه خۆش و به تامه ی لیکرد که لیبنا بوو و به پپچه وانه ی بۆ چونه کانی منه وه زۆری سوپاسی شه و روشنبرییه ی بابه گیانی کرد و زۆریش به راشکاوییه وه ریزی لینا- به شیوه یه کی وا که هه موو گومانه کانی پیشووی دایی ره واندنه وه- من چرا به ده سه ته وه ده گه ل دایی و بابه گیانیدا له سه ر پلیکانه کان راوه ستام- و هه لیدایه وه که ئای خۆزگه خه لکانی دیش ناوا هه ست و نه ست و ورده کاری و دهرکی جه نابی ره زاییان ببوایه. شه گهر وایه شه هه موو گپروگرت و ئاریشانه ده ئارادا نه ده بوون... و خودا حافیزییه کی گهرمی ده گه ل بابه گیانیدا کرد و دۆستانه ده ستپکی ده که مه ری مسته فاخانی وه رینا، و به ده م پیکه نینپوه دورو که وتنه وه.

*

*

*

ئەوى دەبىنى، ۋەك چلچىكى ناسكى تازە چرۆ كر دوو بە تەك قەدىكى پىر و مۇريانە خوار دوو ۋە،
ھەلچوۋە و تۆش بەھەست و نەستى بىنەرىكى دىكەۋە دىسى دەو ((شلك و ناسكى)) و
(پىرى) يەۋە رادەمىنى...

بلىم چى، بەسەرەدەم خۆ ھاويشتوتە نىو رووداۋانەۋە- نىو دەرياي شۆرشى جىھانىيەۋە. ھەروا
لەھىكەۋە دەزام ئەگەر قومارچى لە دۆرانى بترسى بىنگومان ئەۋە لەدنىاي بووندا كەوتوۋە
دۆراۋە. دەبى تا پەتەكە برانەۋە ھەر بەمسۆگەر دانى. ئەقىندارىش ھەروا؛ ئەۋىش ھەردەبى تا
پەتەكە ھەرىچى، تا بە دلخۈزەكەى دەگات، يا، خۆى قورىانى خاكى بەرىپى ئاستانەكەى
دەكات و دەسووتى و دەبتە خۆلەمىش، يا سەرلەنوى لىك داپران و سوتانىكى دىكە و بوونەۋە
خۆلەمىشكى دى. جا ھەى لەۋەى دەلى ((نا... بەلى يان، نا... نەخىر)) ئەۋەش بۆدوايە
دەمىنىتەۋە، -ئەگەر خاياربى- بۆ سەردەمى قالىبوونەۋى.

ۋەك بلىي ھىندە بەسە مرۆف كەللەرەقىيە بكات، يا ھەر بەراستى بىەۋى شتىكى خۆش بوۋى يا
نەفرەتى لىبكا ئەۋە پىۋىستىيانەش بۆ من لە ھەمو لايەكەۋە لەبەردەستدا بوون كەۋام.
ئەۋجا دەمايەۋە سەرپرپار: برپارى سەقامگىرىيە ئەۋە نەفرەتىيە و دۆزىنەۋەى پارسەنگىك بۆ
نەھىشتى ئەۋە نەفرەتىيە: دۆزىنەۋەى شتىكى وا كە حەزى لىبكام و خۆشم بوۋى. ھەروەك
كچىكى كە لەرقى زرداكى (باۋەژن) پەنا دەباتە بەرخۆشەۋىستىيە لايكى كە رەنگە ئەۋە
ھەرنەبى كە ئەۋە چاۋەرىيەتى. و ئەى تازە من كە حىزب بۆتە ھەمو شتىكم بەدواى چدا
بگەرپم... ھەركە گەيمە پشت دەركى گۆيم لە ناۋى مستەفاخانى بو... ((بەلى، ئاغاي بەرپىز،
رۆشنىر منم نەك ئىۋە! دەزانى بۆ؟ چونكە من سەرانە و باج نادەمە كەس. بىدەم ئەۋە
ملھورانە بىخۇن؟ ئەگەر شتىكم لى ھەلۋەرى دەچم دەيدەمە يەك دوو بىۋەژنان دەگەل مندالە
كۆر و كەچەلەكانىاندا بىخۇن. بەلام ئىۋە دەچن نانى شەۋىتان دەدەنە حىزب! ئەربابەكاتتان
گۆرپون و ناۋتان لىناۋن ھاۋرپى حىزبى!...)).

سلازم كرد؛ ئاغاي سلىمانى ھەروەك جاران بەگەرمى و بەدەم پىنكەنىنە ھەمىشەيەكەيەۋە
بەخىرى ھىنام. بەرۋويەكى خۆشەۋە، دانىشتم. بەلام كورپى ئاغاي سلىمانى ھەروا گرژ و مۆن
بوو؛ ساردىيەكە ھەروەك ھەروەك ھەروەك ھەروەك ھەروەك ھەروەك ھەروەك ھەروەك ھەروەك
ھىشتا ھۆيەكەيم بەتەۋاۋەتى نەدەزانى. كورپەكەى زۆر بەدەگمەن دىتە دەقسانەۋە، تەنيا

ئىستا زياتر لە مالى ئاغاي سلىمانىم- ۋەك ئەندامىكى تەۋاۋى ئەۋە خىزانەم لىھاتوۋە. ئاخىر
پىاو كە شەيدا دەبىت و دەگاتە دلخۈزەكەى، ئىدى ئەۋە پىك گەيشتنە بەھىچ نوختەيەكى
دىارىكراۋى كات و شوينەۋە پەيوەست نايىت. ئەۋە ئەقىنە دەسەرتاسەرى گىيانىدا دەگەرپى و
ھەرچى بوون و نەبوونى ھەيە ھەموۋى دەخۆۋە دەپىچى و بەۋاتى عارىفان دەبىتە ((فەنافى
مەعشوق)). و ئەمەش ھەر تەنيا بۆ ئىستا نىيە و بەس بەلكە رابردو و ئايندەش دەگرىتەۋە.
چونكە ئايندەش بەردەۋامى ئىستا، بىنگومان بەردەۋامى ئەقىن و سەرەنجامەكەشى ديارە،
بەلام رابردو- مرۆف وا ھەست دەكات كە ۋەك بلىي دە رابردوۋشدا ھەر شەيدا بوۋە وىنەى
يارى ناسيوۋە ھاتوۋەسەرى دە دوۋناۋە لىيگەرپاۋە تادىۋىيەتتەۋەۋە كاتىكىش كە دىۋىيەتتەۋە
ئىدى ھەرگىز لىي جىا نەبۆتەۋە پى بەپى بەرەۋە ژورچوۋنى تەمەنى دەگەلىدا فراژو و
گەرەبوۋە و ھەرچەندە لەراستىشدا نەيدىۋە، بەلام دە خەيال و خولياۋ ھەست و نەستى ويدا
ھەر ھەبوۋە ھەستى بەبوونەى كر دوۋە تا سەرەنجام پرىشكى پىك گەيشتىكى كت و پىر
لەناكاۋ پەردەى نىۋاننى سوتاندوۋە و روۋى يارى لەبەردەمىدا ئاشكرا و والا كر دوۋە و
گوتوۋىيەتى: ((ئەۋە من!)) ئەگەرەش لىك داپران و جودايش بىتەۋە پىش و پروات و ون
بىتەۋە دىسانەۋە شوينەۋارەكەى دەۋىدا ھەردەمىنى، بەردەۋامىش ھەر زىندوۋە، و بەخۆشى
و ناخۆشىش بىت دىسانەۋە ھەر دىتەۋە بەردىدەى: جىيەكى تاييەتى دەمىشكى ويدا ھەيە كە
ھەرگىز ھەلئاقەنى. تا بشمىنىتەۋە شوينەۋارى دىكە بەجىدىلى. تا ئەۋكاتەى دەگەل ويدا دەژى
ئەۋە تۆ بەشىكى لە بوونى ويدا، و لەۋى زياتر ھىچ شتىكى دىكە نابىنى، بەلام ھەركاتى كە
لەۋ داپراى، ۋەك تازە لە داىك بوۋىتەۋە، لە پىر، لەۋەرى ناخۆشىاندا، ھەمو شتىكى
دەبىنى- ھەروەك ئەۋەى ئەۋكاتەى لە داىك بوۋىت نەبوۋىت و ۋەك بلىي تازە خۆت دىبىتەۋە و
ھەست بەكەى كە ئەۋە پىر و كەنەفت و تىكشكاۋە و تۆ ھەر تازە لارى و يا بەپىچەۋانەۋە.
بەھەردوۋ لاياندا ھەرمایەى ناكامىيە. بەۋاتى ئەۋرۆ، ئەۋە تازە خەرىكى دە ناۋىنەى رۆژگاردا

جارچاریکیان نەبێ کە پلاریکی داوی یا دە تورەییەدا لێوێ خنکیکی دەکا. هێشتا زوو بوو؛ سینییه خواردنەوێیان نەهێنابوو.

ئاغای سلیمانی وەک یەکیکی کە دەگەڵ خۆیدا بدوێ گوتی: ((تیکۆشان لەرێی بەختیاری خەڵکدا! هە، بەراستی کە! باشە بۆ شەرمی دەکەن بۆ تیکۆشان بۆ وەدەست گرتنی حوکمەتی... ئەو بەختیاری و خێر و خۆشییە بەدەستی کی ئەنجام دەردی؟ بەدەستی ئێو؟ من هەر ئەوەندە دەلێم - ئەوێش دەبێتە حوکمەت. جا ئەو دەمی ئێوێش چ جیاوازییەکتان دەگەڵ ئیدی کەدا نابێ. ئێوێش وەک هەندێکیان هەر بەدزییەوێ حوکمەتتان دەوێت، بەلام وەک وان ئازا نین بەناشکرا بیلین. بۆیە بەلای منەو ئێو لەوانە دی زۆر خراپترن، چونکە بە کۆلک و پێست و بەگیان و دلەوێ خۆتان دەو گۆنگەلەیی هاویشتوو. ئێوێش ئیدی هەر وەک هەمان ئاغای وەزەغ پور - کە بەدیداریان شادبوون - یا ئەو ئاغای سوسمارییە... ناوی چییە؟ بەروخساریکی پرساوییەوێ سەیریکی منی کرد.

بەلێوێ خنکەوێ سەیرییم کردووە - مەبەستە کەمی باش تێنەگەیشتم.

((رەببسی هەوالگری دەلێم)).

((گۆتم: ((ئاغای کامیاری)).

((بەلێ، ئەو سوسمارە... ئێوێ وەک ئەو وەزەغ پورە یا ئەو سوسمارە نین کە بەیەک دووتمەن قایل بن، و دابینەوێ هەستەنەوێ. ئێوێ مەبەستیکتان هەییە - بۆ ئەملاو ئەوێ؛ ئێوێ دەتانهوێ کۆدەتا بکەن؛ حوکمەتیە بکەن. بەلام ئەو بێنەوایانە دەیانەوێ بۆین. دیارە ئێوێش لەرێی ئەو ئامانج و مەبەستانە و شیوێ ئەو رەفتارانەتادا کوتەکانیش دەخۆن - زۆریشی وێدەکەوێ. بەلام واوێلا بۆ ئەو دەمی کە کلکەگایەکتان وەمست دەکەوێ - ئەو دەمی خودای هەر نانس و لەبیرتان دەچیتەوێ... خودا رەحمی بەو خەڵکە بیکەس و بیدەرەوێ بکات؛ ئەو دەمی هەر هێندە لەخەڵکی گەرین بە ((چرای گەنە گەرچەکی)) بەدوای ئەوانەوێ وەک وەزەغ پوریدا بگەرین، لەدەست ئێوێ!...)).

کۆرەکەمی گوتی: ((بۆ بابە هیچی تێدایە، ئەگەر هەوێ وەدەست گرتنی حوکمەتی بدەین؟ بۆ ئیمە بەشیکی خەڵکی ئەم ولات و مەملەکەتە نین؟ شتیکی زۆر سروشتییە کاتیکی کە حیزبیک

دادەمەزری و هاویەشیە دە هەلێژاردنێدا دەکات و هەوێ دەدا و تێدەکوێشی تا زۆرتەین کورسییەکانی ئەنجومەن وەدەست بێنی و بێت حوکمەتی دامەزرینی... بەلای ئێوێ ئەوێ هیچی تێدایە؟)).

((نا، بەلای منەو، ئەگەر راستکەن هیچی تێدا نییە، بەلام ئەو دەمی چ لەو تێوێیە شۆرشگێرانەییەتان دەکەن؟ ئێوێ بۆ خۆتان ئەو ئەنجومەن و بەزاراوەی خۆتان ئەو هات و باتە بۆرژوواویانەتان پەسەندنییە - پەسەندتانە؟)).

((نە...)).

((کەواتە دەتانهوێ فیلە مەرووی بکەن؟)).

((نا ئەو فیلە مەرووی نییە - ئەو تاکتیکی تیکۆشانە...)).

((تێناگەم، ئێوێ هەر لەبناغەوێ ئەو ئەنجومەن و ئەو هات و باتە بۆرژوواویانەتان لاقبول نییە و لە ژێرەوێش بەدزی هاوڕێیانەتانهوێ دەلێن کە ئەمانە هەمووی بنەمای کۆنەپەرستین. یانی ئا بەو راشکاوێ و بەو ئاشکرایییەوێ درۆ دەگەڵ خەڵکیدا دەکەن؟ خۆ هەر وێ چەند رۆژیک لەمەوێش بوو - رەنگە حوسیناغاش لێرەبووبی - کە گوتت بنچینە و بناغەمی کاری حیزبتان لەسەر راستی و دروستییە و لینین دەلی دیپلۆماتیییەتی حوکمەتی زەحمەتکێشان حوکمەتی فیلبازییە رۆژتاوای نییە - ئەو ئیستا ئەمە بە چ شیوێیەکی ئاراستە دەکەن و بەرپۆی دەبەن و ناوی چی لێدەنن؟)).

کۆرە بەدەنگیکی پلارایەوێ گوتی: ((ئێوێ هەتا دوینی تاکتیکی ((شەریف مۆکری)) تان ئامۆژگاری دەفەرمو!)) بابە بەهەمان دەنگی پێشووەوێ گوتی: ((من رای خۆم گوتوو؛ خۆرای من رای حیزبەکەمی ئێوێ نییە)).

گۆتم ئەگەر من لەجێی ئێوێ بامایە - خۆ ئیستائیم، هیچ کاتیکیش کە نا. ئێوێ حیزبی خەڵکین، هەر ئێوێ کە رادەگەییەن هیچ شتیکتان لە خەڵکی شاراوە نییە، و تێوێ و دیپلۆماتیکی راستەقینەتان هەییە... باشە ئەدی خۆ نەتانگوتوو، ئەو جیاکاری و جوداوازییە چۆن ئاراستە دەکەن؟.

((خۆ من حیزب نیم، من تهنیا لایه نگریم... ته گهر ئیوه به راستی ده تانه وی بزائن فهرموون ته شریف ببه نه ئیو حیزبه وه. ته وده می دلتیا بن که که سانیک ههن ته وانه تان هه موو بو روون ده که نه وه)).

((به راست! بچمه ئیو حیزبه وه... ته وده شتان هه روه که روو به روو بوونه وه ی ئاینزاکه یه، که له سه ره تادا ده گه لی تیک تالان، دوایی که زانیتان خراب پتوه بوون، که وتنه وه بادانه وه و پانکردنه وی؛

((حیزبی توده ئیران له دایکبوونی پیروزی ئیمامی عه سر عه جه له لاهو فه ره جه له ته واوی شیعه یانی دنیا به پیروز ده کات!)) به (گالته وه) ((ده بلی بزائم ته و دروشمت له به رده می باره گای ناوه ندی حیزبتان، له سه ره تای شه قامی فیره وسیدا نه دیوه ...)).

((جا بونا... دیومه)).

((باشه، ته وه درۆیه یان نا؟ تو بو خۆت قبولته... من دلتیام که قبولت نییه، یه که م تو له بنه ماله یه کی ئاینزای سوننی هاتوویه دنیا به، و زۆری دیکه ی وه کو تو ش هه روا. دووه میان ئیوه به قسه ی خۆتان باوه رتان به داروین و ته و جو ره شتانه هه یه... که واته تو ش هه ردرۆ ده که ی، ها؟

((...)).

((ته وده می ته وده ش بووه دیپلوماتیکی راسته قینه؟ پیروزه... به لای منه وه، هه ق وابوو که هه ر ته وده می گووتان ده گه ل ته و سیاسه ته یدانین، هه رچه نده بی زیان و خه ته ریش نه بوو، هه ر ته وده می به دوا ی قسه ی خۆتا ده هاتی. به لانی که مه وه خیریکی هه ر هه بوو: خه لکی هه ستیان ده کرد که خاوه نی قسه ی خۆتی و باوه رت به قسه ی خۆت هه یه. هه روه که سه یه ته جه ده ی کیسه ره وی. با به ش قسه ی خۆی هه بوون- جا راست یا هه له. خاوه ن رپه وه یکه- قسه ی خوار و خپج و ته و جو ره شتانه نین. قسه قسه ی خاوه ن قسه ی خۆبوونه. هه ر له سه ره قسه کانی خۆی مایه وه و تا دوا به سه ری له سه ره قسه کانی خۆی دانا. پیداکرتن و سووربوون له سه ره بیرورا ئازا به ته ده وی.

من دیاره لایه نگری کیسه ره وی نیم، و هه قم به سه ر راستی و ناراستیه قسه کانیه وه نییه- من موسولمانم به لام... راستیه که ی، ئیوه ی لایه نگرانی دیپلوماتیکی راسته قینه بو کیشه ی ئازربایحانتان بو خه لکی روون نه کرده وه- به لانی که مه وه هه ر بو هاوړییان؟... دیاره ((هاوړییان)) ی سه ره وه، هه ری سه ری، به چاکیان نه زانیوه)). به ده نگیکی لاقرتیه، و به ئامازه ی سه ر، به ره ولای سه ری باکووره وه، ((هاوړییان، راست گوتنی به چاک نازان!... راستیشه؛ راستی تاله، منیش هه ر به چاکی نازانم... بین کتوپر خه لکانی ساده ی وه که ئیوه به سه ره ته وقی سه ردا بجه یین، جاوه ره بزانه چ ده قه ومی؟ وازی لیدینم، هه ر بو خۆی له خۆوه بیرده چیتته وه. یه ک مریدی دلسوز، به فه رموده ی شیخی خۆمان له دیبه کی شه ش دانگ گه لیک چاتره- ده تو ش هه رده م ده راستیه وه وهرده!...)).

ده ونیوانه یدا قه ره واشه که سینیه خواردنه و پیه که ی هیئا. من و کوری ئاغای سلیمانی هه ر دوو ک پیکه وه هه ستاین؛ من سینیه که م وهرگرت و له پیشیم دانا. زه ردیکی هاتی. گوتی: ((سوپاس... حوسیناغا، ده زانی، پیش ته وه ی ئیوه بین قسه مان له سه ر براده ره که تان- بیووره هاوړیکه تان- مسته فاخان بوو. بیستم ئیوه ی بانگه یشت کردوه... هه روه که ده دینیی خۆتان گووتان؟...)).

گوتم: ((به لی...)).

((خراب نییه؛ هه رچن و بزائن ته و ئاغایانه ی که ده بوا به سه ر و مال و حال و ژیا نی خۆی رابگا بو وازی له ماله که ی خۆی هیئاوه و په ریوه ی یه کیه تی شو ره وی بووه. دیاره من ده زانم بو، چونکه که س داوا ی به رپرسیه تیبه ی لئناکا. هه رچو ئیکی بی یه کیه تی شو ره وی دووره و هیندیکی چاک یا خراب به ریوه ی ده بن؛ له هیچی که م نییه، ته نیا له و ده هۆل کوتانه ی وه و ی و ئیدیکه نه بی)) (به تیله ی چاوئیکیه وه له کوره که ی) ((به لام مال و حال نزیکه، به سه ر راگه یشتنی هه ست به لپرسینه وه کردنی گه ره که، هه ست به لپرسینه وه ش دیاره ئوبالیک دروست ده کا، ته نجامدان و هه لگرتنی ته و ئوباله ش هه روا به لاف و گه زاف و خۆبادانیوه به ریوه ناچی- کاری ده وی. به داخه وه کاریش ره نجی ده وی؛ جه نابی مسته فاخانیس ته وه سه دجار دیاره که خانه- سه رباری مالی ره ش و رووت و ره نجده رانه... به لی، هه رچن و دیموکراتیه ته تازه با به ته که شی بینن. بیستومه په یوه ندیه کی نزیکی ده گه ل ره ش و رووتاندا په یدا کردوه،

ها! بەلئى، پەيوەندىيەكى برايانە - ھەرۈك پەيوەندى حېزىپكى برا بە حېزىپكى برا گەورە))
 (و وشەى ((گەورە))ى چەند بەقەبەبى لە دەمى دەھاتە دەرى! چاۋى دەگەل دەرىپەراندىن و
 بەرغەبابەى دەگەل دادەچۆراند) ((دەچتە مالىيان، دەست دەژيانىانەو ۋەردەدات، دەستورى
 خواردىش دەدات: ((پورە ھەلىمە لاقى دىشى- دەلئى شۆرپاۋى بۆ لىنىن، نەنە نازى چاۋى
 كزبوۋە - دەلئى پىزاۋى بۆ لىنىن؛ سۆفى ھەسەن سېبەندەى دىشى- دەلئى نىۋەنمەكى بۆ لىنىن؛
 چىشتى ماشى چاك نىيە، باى ھەيە، فوجاۋ چاترە!)) گەلخۆ، ۋەك كاپرا بۆخۆى نەزانئى فوجاۋ
 چاترە؛ فوجان دەفرۆشى، تا گوسەگىكى بداتە تۆ كە بەگژ ژاندارماندا ھاتوۋىيى و دەردەسەرىت
 بۆ پەيدا كىردوۋە!... بەلئى ۋەك دەبىسەمە ۋە كار لە براىيە تىبەرىپوۋە، بۆتە پەيوەندىيە باب و
 فرزەندايەتتە. ديارە نە ھەر باب و فرزەندايەتتە - پىۋەندىيە بابى بە فرزەندى ھەرى
 چوكەلەۋە ئەو براىم بۆخۆى دەزانئى - رەنگە ئىۋەش دەۋ ماۋەيەيدا ھەستەن پىكرىدىت و
 ئاگادارىش بن - كە من ھەرگىز دەست دە ژيانى كەسى و تايبەتتە ۋى ۋەرنادەم، چونكە من
 باۋەرم وايە كە ئەو بۆخۆى لەمن چاكتەر دەزانئى چىبە و لەمنى زىاتر ھەست پىدەكا، ئەو
 ھەمو ھات و ھاۋارەشم ھەر بۆ رىنمايەۋىيە. من ھەقى ئەۋەم نىيە بىم و بەرنامەى كارىكى
 بدەمە دەستى و بلىم ئەم ھەفتەيە لە تارانئى ۋابكە و ھەفتىكى دى ھەر لەۋى ۋامەكە - ئەۋە
 دەبىتتە جۆرە ساختە و باختەيەكى ئايىنزاينە و چاۋبەستەكى: شەۋى شەموۋان فلانە شتى
 مەكە دەنا دەموچاۋى مندالەكەت ۋاۋا لىدى؛ دوۋشەموۋان ۋاۋ ۋابكە، ئەگەر مندالەكەت
 كورپى ئەۋە بەۋىقار دەبى - ناگيانە ئەۋ قسانە سەر بە چ جىيانەۋە نائىن (ھەموۋ بە
 پىكەننەۋە - ئىمەش ناچار دەۋپىكەننەۋە گلاين) ((بەلام خۆ ناغاش گوناھىكى نىيە،
 ھەرۈك ئەۋى ھاۋرپىيى حېزىش ھەر لەۋ باۋەردابى... بەلئى، نابئى گوى بدەيتە ئەۋ ھات و
 ھاۋارانە)) ھاۋرپىيى حېزى ئەۋانەى سەبارەت بە پەيوەندىيەكانى شۆرشەۋە گوتبوۋن و ئەۋەتا
 ئىستاش ناغاي سلىمانى كەلكيان لىۋەردەگى. ((بەلئى، نابئى گوى بدەيەى، ئەۋانە ۋەك
 ھاۋارى ژان و بەرە ژانانن، بۆيە تە مەرۋقئىكى تازە بابەت لە داىك بىت و بىتە سەردىنبايە!
 خۆ ئەگەر حېزب يا دەستەيەكى رابەرى يا كەسىكى ۋەك جەنابى مستەفاخان بەزەبىيان بچوۋلئى
 و گوى بدەنە ئەۋ ھات و ھاۋارانە ئىدى ئەۋە شۆرش خۆمان خۆش و داىك و مندالەكە
 ھەردوۋك پىكەۋە لە بەين دەچن! ئەمانە ھەموۋ دژەكردارى ئۆرگانىزمى لەش و جەستەن، و
 چاكتروايە چۆن ھەروابن! مامان بۆ ھىندىيە كە نەيەلئى پروسەى بوون و رووداۋەكان لەرىچكەو

رىپەۋى سروشتى خۆيان لادەن!... بەلئى، ئەۋە ئىستاكى جەنابى مستەفاخان بوۋنەتە
 ((مامان))ى خەلكى گوندى - چاچۆن مامانىكو ۋەرزكەم، فاسقى خەمسەى تازە بابەت،
 چونكە شتى ۋا بەداىك و مندالەكەۋە دەلئى ھەر مەپرسە چەند لە رەۋشتەۋە دورە ئم!

ئىستا ھەر بۆ نمونە جەنابىيان دەيانەۋى سۆفى رەسۋى ۋالىبكات چ بكات و چ نەكات، شتىكى
 تازە بابەت بىت و لەنانە جۆيەكەشى بكات - ھەى ئافەرىن بۆ ئەۋ مىشكە!))

كورپەكەى گوتى: ((بۆ بابە تۆ باۋەرت بەفېربوۋنى نىيە؟ فېربوۋنى رەتدەكەيتەۋە ۋەلاى دەنئى؟
 جا ئەدى ئەگەر باۋەرت پىيى نىيە ئەۋ ھەموۋ پارەۋ پوۋلەت بۆ لە فېربوۋنى من داۋە!))

((بىۋورە، ھەلئەبوۋم))

((نا، ھەر بەراستىمە))

ۋ بەۋ دەنگ و رەنگەۋەى كە جەنابى بەرپىرتان دەفەرموۋن دەبى دوۋبارە ھەر ۋەرزتان كەمەۋە
 كە ھەلئەبوۋم، و داۋاى لىبوردن دەكەمەۋە))

كورپەكەى پىكەنى.

((نا ھەھ، ئەۋە شتىكى لى پەيداۋو. نا، من ھەرگىز دژى فېربوۋنى نىم، بەلام دژى ھەموۋ
 كارىكى نالەبار و كەرانەۋ زۆرە ملىم - ناغا دەيەۋى سۆفى رەسۋى لە نوئى دارپىتتەۋە
 دروستى كاتەۋە... لە كورپا دەست پىدەكاتەۋە - لە ياساى جۆرچ ئوھمەۋە^(۱) - ئەۋ قسانەم
 ھەر لەخۆت دەبىستەنەۋە كە نايەلئى ئەۋ بەدبەختە لە مالىكاۋ لە ئاشەكەيدا تاۋىك لاقان
 راكىشىت و ۋەحەسى.

((مرۆق ھەمىشە و لەھەر تەمەنىكدا بى ئامادەى فېربوۋنە. جەناب ۋالىي دەفەرموۋن كە
 باۋەرتان بە ئىسلام و پىغەمبەرى ئىسلام ھەيە و رىزى لىدەگرن، و كەچى ھەموۋ شەۋىش
 دەگەل ئارەق خواردەنەۋىدا، لەسەرجىيى نووستنى دەست دەكەى بە نزاۋ پارانەۋى. ئەرى ھىچ
 جارانت ئەۋ فەرموۋدەيە دىتەۋە ياد كە دەفەرموۋى: ((ھەر لەسەرىشتى لانكىۋە ھەۋلى

^(۱) جورج اوھم: فىزىكدانئىكى بەناۋبانگى ئالمانىيە كە لە سالى ۱۷۸۷ لە داىكبوۋە و لە ۱۸۵۴ دەردوۋە كە خاۋەنى
 ((يەكەى ئەندازەگىرى بەرگىرى ئەلىكترىكىيە)) ۋەرگىر.

فېربوونى بده تا دەمرى؟). ئەو ھەر مودەدى پېغەمبەرە. ئەو بېگانە كانىش شىتېكى لەو بابەتەيان ھەيە: دەلېن ھېچ كاتېك درەنگ نىيە بۆ فېربوونى. خۆ بەلەي ئىوھو ئەو ھەرمایشات و واتايانە ھەموويان لە ئەزمون و تاقىكردەنەوھەكانى مەرقايەتییەوھە سەريان ھەلداوھ... دەو نىوھشدا، وشيارى سياسى بابەتېكى دىكەيە، و ھېچ پەيوەندىيەكى راستەوخۆى بە خویندەوارىيەوھە نىيە)).

((بەلئى... فېربوون... وشيارى سياسى! بەلام ئەوھشت لەبېرنەچى- فېربوون، نەك ھەرمودە و ھەرمەنەكانى لەخۆراى جەنابى مستەفاخان. جەناب عالی كە دۆستيانن لىيى بېرسن)) (رووى دەمى لە من كەرد) ((بە چ ھەقىكەت- يا بە چ زانستىك- يا بە چ رىيەك؟ سەيرە ئاغا!)) (بەدەموچاوپىكى سورھەلگەرپاھوھە) ((پىياو كە بۆ خۆى دە تەواوى تەمەنىدا دەستى بۆكلەكە بىلئىكى نەبەردى چۆن دى ياسا و رىياسى بىلكارىيە فېرى خەلكى دەكا! قسەى قۆر!... ھەرچى دەشېلئى ھەمووى ھەر درۆيە. بۆ گوايە بەراستى دەيەوى ھاو كوفى رەش و رووتان بىت؟ كە ئەو ھەرنەبووھە و ناشى).

ئەو رەش و رووتان و بەر شاپان دەدات و كەرتىنيان دەكا بەلېدانى؟ لە دارىيان دەبەستى، دە تەويلەى و لاغانيان دەكا! لىت تىك نەچى، كە لە ژاندارمان دەدات و لەسەرئەويان دەگەل بەشەر دىت كە سواری ژن و كچەكانيان بوون، دەنا لەرووى دلسۆزى و نازادىخوایىيەوھە نىيە. لەرووى پىناخۆشەشېيەوھە ھەر نىيە. بەلكە وا ھەست دەكا كە ھەقى و بىيان خواردووھە و مافى ئەويان پىشېل كەردوھە، چونكە دەبى ھەر بۆ خۆى لەرەش و رووتان بىت! كاتېك ژاندارمىك لە يەكېك بەدات ئەو بىگومان مافى وى پىشېل كراوھ! خۆ ئەگەر بچوكتىن گومانىكتان لە قسەكانى مندە ھەيە كە دەيانكەم شەوئىكى يەك دوو پەرداخانى ئارەق دەنى ئەوجا دەزانن پاشەملەى ئەو رەش و رووتانەى كە دەيەھەوى وەك وان بىت و بەرگرى لە ((مافەكانيان)) دەكات ئەودەمى دەزانن چ تەنتەنە و بەن بەنەيەكيان بەكلكتوھە دىخى و چىان پىدەلئى: ژنە پاپەتییەكانىانى ھەموو لە پىشتەوھەرا دەكار ھىناون- و ھەمووشى درۆ. درۆ دەكا وەك سەى!... ئازادى!... تۆ تەنانەت كە دەچىە مالاھەشى لەوھە ئازاد نىت لەسەر سەفرەى ھەزەت لە چىيە دەستى بۆ بەرى و بىخۆى. من ئەوھم زۆرجار بە رووداداوھەتەوھە تىنىشم بۆ ھىناوھە- بەلام بۆ تىدەگات؟ ئەو دەست دەبەى بالە مرىشكىكى تاودەيەى، ھەروھە ھەلەيەكى زۆر گەورەت

كەردى ئالۆز دەبىت و دەستت و بەر دەستى دەنېت و بەو بەرغەبابە و ئەو دەنگە ناخۆش و ئەوچاوەسامناكانەيەوھە)) (چارى دەرپەراندن و بەرغەبابەى پىدا) ((دەفەرمووى: ((نا، نا! سىنگ خۆشترە، سىنگ خۆشترە!)) ھەروھە گونىان راکىشاپى- ئەنتەر!... كەبىرە داوھت كەردوھ... ھوسىناغا ئەوھەى نەبىستوھ... من و رەيىسى دارايى و ژنەكەى بانگھىشت كەردبوو. بىنەوايانە ھەر نەيانزانى چۆن ھاتن و چۆن چوونەوھە- رىيە كە دوورە... گوناهى من بوو. خانم بە زمانى سوتوھوھە، ئەوھندەى گوت كە: ((چ سەروشتىكى جوانە، ئەفسوس!)) جەنابى خان ئەوھەى بە سوکايەتییە خۆى تىگەيى و ئەو دوو رۆژەى تا خانم لەوى مىوان بوو لىوى لە لىوى نەبزووت و نەيدواند. ھەر لەبەر ئەوھەى گوتبوى ئەفسوس، يانى بە بۆچوونى وى وايە كە ئەفسوس ئەو گوند و ئەو سەروشتە بەدەست كەسانىكى وەك ئىوھە تەمبەل و تەوھەزل و بىكارەوھە!... واى لەو بوختانە گەورەيە! ديارە دوايىش بەخشكەيىوھە چۆنە لايان و يەك ھىزە رۆنىشى دەگەلەخۆيدا بۆ بردن و بەملكەچىوھە داواى لىبورنىشى لە خانم و ئاغاى رەيىسىش كەرد. ئەو لەو جۆرە كەسانەيە كە لەلەلەى خەلكى سوکايەتییە بەم و بەو دەكات و بەدزىشەوھە، ملكەچانە، دەست و بىيان ماچ دەكات، بەلئى دەمگوت... بەو دەستە چەپەلانەيەوھە ئەوھەى بۆ خۆى پىيى خۆشبايە ئەوھە بۆ مىوانىيى دەقاپى دەكەرد. ئىستا ئاغا بۆتە سۆشالىيىست! تەرىش نەبۆتى... دەيەوى بەپىشتىوانىە خوداى و ھاوکارىە ھاورىيان، بىيىتى، تا ئەگەر بارودۆخەكە گۆزا و ئاشى شۆرش ئاوى وەسەرگەرا، ئەوھە بەدەردى شىخ دەلئى، چاكە و پىاوەتییەكە بۆ وى وەمىنى. ئىدى ئەوھە ئەوھەكەتە ديارە: ((كە جەنابى مستەفاخان لەپىش ھەموانىدا دەست لەملى داوھە، لەبەرئەمە ئەوان دەكەينە خانى سۆشالىيىزم!)) وەك بلىيى ھىشتا ھەر لەسەردەمى خولەفايا جەنگىزخاندا بىن- سوبجانەللا!)).

گوتم: ((ئاغا، يانى ئىوھە لەو باوھەردان كە رەش و رووتەكانى ناناسى؟)).

زەردىكى ھاتى و گوتى: ((بەلئى رۆلە، ھەرواشە- چاكى تىگەيشتوى. ھەرگىز كەس ناناسى، خۆشى ناناسى تا دەگاتە رەش و رووتان)).

((بەلام ئاغا... دەگەلئاندا ژياوھ...)).

((نا، نەژياوھ- پىيى وايە ژياوھ، لەكاتىكدا كە ھەم خویندەوارە و ھەم خوو و رەوشتىكى نەرمى ھەيە، و ھەم دەگەل رەش و رووتان تىكەل و پىكەل بووھە. سەرەراى ئەوھەش، من خۆم لە

زۆربۇناندا دەگەل رەش و روتاندا شتېكى وام نەكردووه خراپىكم لېوھ فېربوبۇي. من ھەروھەك چۆن كە دەگەل و ھەدا دەدوويم، كە دەزائم لوتفېكتان دەگەل ھەدا ھەيە و جاروبارە سەرتان دەكەمە سەرى، دەگەل ھەدا ھەروا رەفتار دەكەم. من ھەرچى ھەم، دەمالئە خۇمدا ھەم. تەنەت ئەو دەمەي كە دەنيو گونديشدا دەژيام و جھيليش بووم ھېچ كاتى چاوم نەبېرپوھتە ژن و كچ و منداليان؛ تەنەت ناوى ژن و كچەكانيشيانم ھەر نەدەزاني- و ئەمەش شتېكى كەم نىيە- بەلى، ھەربۇيەيە كە ھەمان ئا ئەم دۆستەي ئېوھش كەس ناناسى دەگونديدا.

ئەگەر بىناسىيان ئەو قسانەي نەدەكردن، و بەو خەتەيدا نەدەچوو... لە خراپيە ئەو خەتەيە كە كەوتيشن.

ھۆيەكەشى ئەوھيە كە بەداخوھە ھەموو شتېكى دەزانن. و واى بۇ ئەوكاتەي حوكمەت بىكەويتە دەستى ئەوانەي ھەموو شتېكى دەزانن. چونكە ئەوانەي ئىستا كە كاربەدەست دەگەل ھەموو ئەو تۈنە ھەوالگريانەيان ھېشتا زۆر شت ھەيە كە نايزانن- بۇ خۇشيان ددانى پيدا دەنيئ: دەزانن كە ناخى ناوھەي خەلكى نازانن، و ژيان بە ئەندازەيەكى بەرچا و ئالزوز بەگرى و گۆل بوو. ھەربۇيەشە خەلكى كەمتر دەكوژن. بەلام ئېوھ كە ئاگاتان لە ھەموو ھېماو نەيئىيەكانى سروسشت و بوونى مرؤفە ھەيە ئىدى رەحم بەكەس ناكەن و شەلم كوئىم ناپارىزم- ئېوھ خاوەنى ئايدىلۇژيان. بەلى- بالەھەي لادەين. ئەو دۆستەي ئېوھش رەش و روتان ناناسى. ئېوھ ھەميشە ھەر باسى رەنجدەر و زەجمەتكيشان دەكەن- بېورە حوسىناغا، كە دەلئيم ئېوھ مەبەستم خودى ئېوھ نىيە مەبەستم شتېكى دىكەيە، چونكە دەزائم كە ئېوھ خۇتان لە بنەمالئەيەكى رەنجدەر و زەجمەتكيشن- مەبەستم ئاغايانە- ھەميشە لە بارەي خەلكى زەجمەتكيشەوھ دەدوئ بەلام بەكردەوھ يەككىيان نايئن يا ئەگەر بشيانبىنن نايانناسن؛ خۇ ئەگەر بشيانناسن ئەو ناسىنە راستەقىنە نىيە. ئەو شتېكە كە ھەر بۇ خۇتان دەميشكى خۇتاندا و بە پىئوھ و مەكى خۇتانتان سازاوھ. خۇ ئەگەر بە مەزەندەش بتانەوئى بيانىنن و بيانناسن ھېچتان نىيە پىيان بلئن، چونكە زەمىنە و ھەز و ئارەزوز و مەبەستەكانتات تىك ناكەنەوھ تا ئەگەر ويستتان شتېكى لە بارەوھ بلئن، و كاتى كە رووبەروويان دەبنەوھ زمانتان لال دەبى و ھېچتان بۇ ناگوئى. ئەوشتانەي ئېوھ دەيانلئن بەلاي وانەوھ لە تورپەھاتان بەولاولەتر چىدىكە نىن. قسەكانى وانيش بەلاي ئېوھە ھەروھتر. ئەوھش دەو تەمەنىدا؛ داويەش لاويكى وەك كورەكەي

من برادەرتان، دواي خويئندن تەواوكردىنى بەخېر و سەلامەت دەچتە سەربازىيە: ئەو دەبىتە ئەفسەر و ئەوانيش دەبنە سەربازە رووتە- سەرلەنوئى ھەمان تاس و ھەمان ھەمام يا وەك مستەفاخانى دەبىتە ((سەربازى مومتاز))، چونكە دەتوانى بەرتىلى بدات و و ئاسوودە لە مالى خۇي راكشى و رۆژانە لە مەشق و شەوانە لە ئىشكگرىيە بەخىشى. يانى لە راستىيەدا سەربازىكى رووتە، بەلام چ جىاوازييەكيشى دەگەل ئەفسەراندا نىيە- يانى براگەورەيە، تەنەت بابە. بەلام قسەي خۇمان بى چ لە برا گەورايەتى و چ لە بابايەتە دەزاني؟ تايئت و گېروگرفتى ئەمانە سەرو بەروھەل كات- ئەويش ئى سەرباز و جووتياران. ھەر بۇ نمونە بەلاي ويەوھ- جەنابى مستەفاخان- ئەوين و دلدارى شتېكى سروسشتىيە. ئىدى نازانى كاتىك كەشتىك سروسشتى بيت دەبى جى و رى و زەمىنەشى ھەر سروسشتى بى. بەلى... ((ئەوھندە بەلاي مەنەوھ بەسە...)).

ھەر بەو بەرغەبابە و دەنگە ھەلەشەيەوھ ((دووكەس پىكەوھ پەيوەندىان ھەبى، دلدارىيە كە شتېكى سروسشتىيە، كچ و كورپىكى كە يەكترىان خۇشەوئى بە تەنيا ھەر بە مارەپرىنى ھەموو شتېكى و دەدەست ناھيئن، رەنگە ئەگەر ئەو مارەپرىش نەبى ھېچيان لەكىس نەچى و بەلكە شتگەلئىكيشيان چنگ كەويت، بەلام ئەمە رى و رەسمە، دەبى ئەوچەند وشە عارەبىانە ھەر بېيسترئن، لەوھش بەولاولە ھەرچى بگوترى ھېچە! ((... زۆر زۆر پىرۆزە. ئىستا چونكە بۇ خۇي قەرەواشەكەي خۇي ھەلئەوھ پىي وايە كە خوشكەكەشى دەتوانى مېرد بە نۆكەرەكەي خۇيان بىكات. ئىدى ئاگاي لەوھى نىيە كە لە كۆمەلگاي ئىمەدا ژن، پىياو نىيە. ژنيان ژن گوتووھ و پىياويش پىياو، و ئەوجا تەنگوچەلەمەي خىزانى- و بنەمالئەكان و دەنا خۇ بەندەش دىتوومە و بىستوشمە كە كچ و كورپەكترىان خۇشويستوھ بى مارەبى و بى خواست كارەكەيان بەجىيەك گەيوھ سەرى سىپى و پرچى سىپيان بۇ ھۆندۆتەوھ ھەموو تەمەنى خۇيان لەسەرداناوھ و چيان پىنەكراوھ. ھەر بەھەمان بەلگەشە كەمەلايەكانى خۇمان دەلئن دەبى كەو و سوئسكە و قەل و مەل و ھەرچى ئافەرىدەي خودايە، تەنەت دار و بەرد و كىو و چۆل و بىبانيش مارەبىرى بىكرئن، چونكە ئەمانە ھەموو ئافەرىدەي خودان و رۆژى قىيامەتى گەواھى دەدەن، و لەبەر ئەوھ دوولوى نىر و مى دەتوانن بەبى مەلاش خۇيان دە قەبەل يەك كەن. ئاخوندى شىعانيش دەلئن كە ھەردوولايان دەتوانن ھەر بۇ خۇيان مارەبىيە بىرن. ئاخوند بۇ خۇي دەزاني چ دەكا: ئەم لىبوردەبىيە تەنيا بۇ پارىزگارەيە كۆمەلگايە، دەزاني ئەگەر ئەوھ نەبى شىرازەي كۆمەلگايە

له بهر يه كه ده چي و ليك ده ترازى؛ شه وهش ده زانى كه كاتيک ته لاق لهق ده بن و مه سلته ده كرتته وه شه گريه ندييه كه نوي ده بيته وه. به لام تاغا شه وهى ناچته گويي. ئيستا گوايه به راستييه تي ده يه وي خوشكه كهى خوي بداته كوره نوكره كهى. جا باشه من به ئيتان ده ده مي ههركاتيكي خوشكه كهى شتيكي واي هه به مي شيكا هات بزانتن چون لات و لوتى هه رچى بنه ماله يه كوده كاته وه نايه لي پي ده به رپي نى له ناي ده با. به لي، هه شه لات و لوتانه ي، كه وه ختيكي مسته فاخان كه وته زينداني دوو جارانيان نامه نووسى و تيدا پارانه وه: جاريكيان له ژيره وه نووسيان، كه شه ده ولته، ده ستان به داميت، نه كهى نه كهى به ره له دايكه ي؛ شه وه پياوخوره، ترسناكه، و ئيدي لهو بابته انه؛ جاريكيش راسته و راست و به ئاشكرا نووسيان، كه به لي، ناموزايه، به ريزه، شاخي وا، و كلك و گوي و بالي وا؛ بووني وي ده ناچه كه دا زور پيوسته، شه گهر شه نه بي په شيوي پيدا ده بي. و هه رده ده مه شدا ده يانه ويست ده نيو ماله خويدا نابرووي به رن... لا ئيلا هه ئيلا لا! ده زانن چا كهى رهش و روتان بو جه ناي مسته فاخاني شه وه يه كه شه رهش و روتانه وه كتيبان يه و دووان ده گهل تاغايده ناكهن، هه رچنده به پيچه وانه ي كتيبان وه له دلدا به ريشي تاغاش پي بكنن و شه ژداد و ئاباديشي له گوري ده رپن.

((... يا ته لا، سو في ره سو!)).

دهو ده مه يدا ده رگا له سه ر پشتي بوو. پشتم له ده ركى بوو. ئاورم دايه وه... تاغاي سليماني به ره و رووي ده ركى دانيشت بوو.

((... به خيري تي - به راستي هه لژاده ي... خهريك بووين ده گهل برامي باسي تۆمان ده كرد...)).

براي م سور هه لگه را. تاغاي سليماني چاويكي لي داگرم. گوتي: ((گومان روژيكي هه روا سه عاتيكي بچينه سه ر شه هه زو كاني و ئاوه ي نيوه روژيكي به مل سو في ره سو يدا بينن)). و پيكني.

سو في ره سو زور به تاسوقه وه گوتي: ((قوربان سه ر و مالت ده رپدايه! جا شه وه كهى ئينشالا؟)).

((ئينشالا پيش گه رانه وي بو تاراني روژيكي هه به ملدا دين... دانيشه، دانيشه... هيره، هيره تر... براي م، بالي چاي بينن)).

سو في ره سو دانيشت له خو شيان گيژ و ويژ بوو. شه وه هه مان شه سو في ره سو وه بوو كه ده قساندا هه ميشه له سه ر زمانان بوو: بالابه رز، سينگ پان و توكن، ده موچاو پانكه له و ره قه له و ريش دريژو پر، به لام ريك و پيك، نه زور كورت و نه هينده ش دريژ، سپي وهك لو كه ي؛ ددان زهرد و گه وره؛ پاژنه پي قه لشيوي، نيوچه وان گنجاوي، چا وره ش و قول و ليك دوور و مه يله و گه وره، رانك و چوغه يه كي مه يله و كون له بهر، قول و بال ليك بلاو، شوتيبان به نيوانيو ده چوو.

((خودا ته من دريژ و سه ر فيازتان كا تاغا. خودا سايه ي وه تاغازاده مان له سه ري كه نه كا!)).

((باشه، چ باشه؟)) و په رداغيكي ئاره ق تيكرده وه، و يه كسه ر هه ليده. رهش و روت زوريان گوي نه ده دايه ئاره ق خوارده وي تاغاي. به داخيكي ئاشكرا وه ده ستيان له ديده نييه تاغاي شوشت بوو ده به هه شتيدا. ((دوعاي سه رت قوربان)). و دواي كه ميك ((هاتبووم مو له تي ژن گواسته وي حه سه ني نوكرتان وه رگرم!)) تاغاي سليماني وه هه واليكي يه كجار خو شي بيستبي به روويه كي خو شه وه گوتي: ((به ه به ه، پيروزه ئينشالا، به خو شي!)) و دواي ساته وه ختيك ((به خو شي، جا كه نكي؟)).

((خودا ته من دريژ و سه ر فيازتان كا، تاغا. ههركاتي كه تاغا به ره موون. شه كراوي تاغازاده، تاغا براي م خانيشم هينا وه)). و ده ستى ده به ركي را كرد.

تاغا گوتي: ((زور سو پاس - پيوستى به زه هه ته ي نه بوو...)) سو في ره سو هه ستا بوو. ((بيده به خو ي، چه ند روژيكي ديكه ده گه رپته وه تاراني، بابيبات بو خوي خه رج كات)).

سو في ره سو گوتي: ((به خو شي ئينشالا و به ره و لاي تاغازاده وه چوو كه پاره كه ي پيشكه ش كات. تاغازاده هه ره له دووره وه به ده ست هه لته كاندينوه، پاره كه ي ره تكدوده وه گوتي: ((من شيرنيه وه رناگرم؛ بييه وه بو ژن و منداله كانتى خه رج كه)).

سو في ره سو هه روا له جي خويه وه وهك كاره باي لي داي، سست بوو؛ رهنگي گورا.

ئاغا گوتى: ((دانيشە سۆفى - دانيشە!)).

سۆفى رەسوو شىۋاۋ و پەشۋكاۋ دانيشتەۋە؛ ۋەك لاليتوۋەكانى ھەر بەۋدەمەى كەفيان دەردابى؛ ھەنيە و لاملى ئارەقيەيان دەردا. بى شەۋەى سەيرى ئاغازادەى كا ھەروا كە لەسەرچۆكان دانيشتەۋە و ھەردو لەپەدەستى ۋەك دەمى نوپۇز كەردنى ھاويشتەۋە سەر ئەژنۇى روى دەمى دە ئاغاي كەرد و بە ھەناسە بركىتوۋە گوتى: ((قوربان، جا ھەر بەيەكجارى بفرمىون و بلين بە يەكجاريان دەست لەنۆكەرى و خزمەتكارىە ئىۋە ھەلگرتوۋە ئەھ! واچاتر بو ھەر بۆ خۆتان ئەۋەتان فەرموبايە، نەك ئاغازادە برايم خانتان راسپاردبايە... بەلام ئاغاي، من كە ئەژداد و ئابادم لەبەر پىي بنەمالەى ئىۋە پراۋتەۋە و خۆم و كورەكەشم ھەر لە دەرگاي خۆتان پىنگەيشتوۋين شايانى ئەۋ بى مەرەمەتتەيەى نەبوۋين...)).

ئاغا سەرنجىكى گالتە ئامىزى دەمن و ئاغازادەۋە گرت، ۋەك بلنى: ((مەردى حىسابى، بۆ خۇى كەرى ھىناۋە، تۆ بۆ ھىندەگىلى سوار نابى!)) ئىنجا روى دە سۆفى رەسوۋى كەردەۋە و گوتى: ((خۆ من چى وام نەگوتوۋە - ئەستەغفەروللا! برايمىش قسىكى نەكردوۋە - مەبەستى خراپىشى نەبوۋە... ئاگات لىيە، ماۋەيەكە ئاگاي لە دى و كاروبار و گوزەرانى نىۋ دىي ھەرنىيە؛ نازانى كە لەسايەى خوداۋە گوزەرانى ژيانت چاكە و ماشەللا مندالەكان گەۋرە بوون و گۆچانى دەستت)).

((خوداۋەند تەمەن درىژ و سەرفىراتان كات! لە سايەى سەرى ئىۋەۋە مال و مندالم نەدارنن - ھەموو شتىكىان ھەيە!)) بە جەختەۋە، و بەگنجى نىۋچەۋانى و تىژيە چاۋەكانىيەۋە ھەمدىس ((لەسايەى سەرى ئىۋەۋە نانى زستانىشيان ھەيە، لە لوتفى ئىۋەۋە بى جلوبەرگىش نىن، و تەنيا ئارەزوۋيان ئەۋەيە كە ئاغاي ھەروەك جاران گەۋرەيىيە بفرمىون و يەكىكى بنىرن پىشتى بوۋكى بىبەستى^(۱)... بەلام بەۋ قسەى كە ئاغاي برايم خان فەرموۋيان ئاۋيان دەدەستى كەردىن - ۋەك ئەۋەى كە ئىدى ئاغاي بە نۆكەرىە مە قايلى نىن! ئەۋەى زۆر بەدلشكاۋىيەۋە گوت.

سەير بوۋ، بەراستى ناراحت بوۋ. ئاغاي زادەش لە ھەژمەتان سوۋرېۋوۋە و ئارەقەى دەردابوۋ. ئاغاي لە ترسى ۋەى كە ئاغازادە شتىكى ناقۇلاى لەزارى دەرىپەرى بى رامان گوتى: ((نا،

^(۱) پىش بوۋك گواستەۋەى بۆ مالى زاۋاي گەۋرەيەكى مالى دەجىت و كەمەرى بوۋكى دەبەستى.

ناراحت مەبە، گالتەى دەكا... ئاخىر ماۋەيە كە لىرەنيە... ئىدى ئەۋ تازە لەمە شوراۋە... ئەۋە ھەر ئەمن و تۆين زىخى بن جۆيەين و دەمىنەۋە... ئەۋ ئىستا قسەى خۇمان بى بۆتە عەجەم؛ لەرى و رەسمان دوركەوتتەۋە... گوناھىشى نيە... دورە، ئاگاي لە روۋداۋان نيە... بەھەر حال زۆر پىرۇزە، لەۋانەشە ھەر بۆ خۆم بىم و پىشتى بوكى بىبەستىم - ھەۋلدەدەم بۆ خۆم بىم... كورى تۆ دەگەل كورەكەى خۇمدا جودا ناكەمەۋە - پىرۇزە ئىنشاللا!)).

ھەر ئاغاي ئەۋەى گوت سۆفى رەسوۋ لە خۇشيان ۋەك بۆ شەرەقۇچى ئاغاي بچى لەجىي خۇيەۋە راپەرى و بەسەر بەرەۋ لاي ئاغايەۋە چوۋە؛ لەپىشە ۋى چۆك دادان و دەستى ماچكرد. ئاغاش بۆ پارسەنگى لاجانگى ۋى ماچكردەۋە. سەروچارى يەكپارچە لە سوۋرېاندا بىۋە خويىن؛ بەبىستى ئەۋ ھەۋالەى ۋى لىھاتبوۋ جىي بەخۇى نەدەگرت. گىژانە گوتى: ((ھەر بە مۇلەتتە ئاغاي ئەۋ لالىكردنەۋەيە دەكەمە مۇدانەى مالى!)) ھەروا بەۋ شىۋەيە ۋەك بۆ سەردانى زاتىكى پىرۇز چوۋىي لەبەردەمى ئاغايەۋە قىت بۆۋە و ئەۋ پارەيەى دە دەستەسپرە چلكنەكەيەۋە پىچابوۋ لەبەردەمى ئاغاي دانا.

ئاغا گوتى: ((مالىاۋا!))^(۲).

سۆفى رەسوۋ ھەستايەۋەۋە پاشەۋ پاش چۆۋە جىيەكەى خۇى، و ھەروا راۋەستا. ئاغاي گوتى: ((دانيشە، سۆفى)). و سۆفى دانيشتەۋە. ئاغاي بەدەم لىۋە خنىكسۋە كەۋتە دارسىغار پاك كەردنەۋى. ھەمىشەيەك دوۋ پەرەموۋچى مرىشكىيان بۆ لە ناۋ ژىر پىالىكى لەسەر سىنيە دادەنا تا ئەگەر ويستى مۇدەكەى پاك كاتەۋە. رەنگە ئەۋە ھەر رى خۇشكەرىيەك بوۋى بۆ ئەۋ شتەى كە دە دلدايە دە دەرفەتتىكىدا بىلى. چاۋم لىۋو ھەركاتى دەستى درىژ دەكرد مۇدەنە و پەرە موۋچەكەى تاۋداتى و سەرقال دەبوۋ كورەكەى زەردىكى دەھاتى و بى ئىختىيار رەنگە ھەربى ئەنجامىش، دەپىرسى: ((بابە، عەبدوللا بەگ كەى لە گوندى دەگەرىتەۋە؟)) يان ((بابە، ئەرى بەراستى ھەرايەكەى حوسىن خان و ئەجمەدخانى بەكوى گەيى؟)) يان ((ئىستا زەۋىيە پەنا دار ھەلوچكان بەدەست كىۋەيە؟)) بەلام بابە لەۋ سەرىپا ھاتبۆۋە دەبزانى دەيەۋى بابەتى قسەكان بگۇرې. ھەروا بەدەم مۇدەنە پاك كەردىۋە چەند جارېكيان ۋەدە سەرنجى گالتە ئامىزى ھاويشتىنى، ھەروەك يارى سىرك كەورچىكى دىنن و بۆ ئەنجامدانى ھىندىك كەردەۋى

^(۲) مالىاۋا: مالت ئاۋا بى، مان ئاۋەدان بى.

سەر سۈرپەينەر ۋاي ليدەكەن ئەۋەي دەيانەۋى ئەنجامى دەن زۆر لەۋەشى چاتر ئەنجام بەدەن كە چاۋەرپەين. نا، بەۋيژدانەۋە لەۋەي باشتا ناي! دياربۈۋ كە تەۋاۋى ھەۋل و كۆششى ۋى ھەر بۆ ھيئەتتە كە بە ھەر نرختك بوۋە ئاغا زادە، و تەننەت منيش لەكەرى شەيتان بېنيتتە خوارى و ۋەبەرچاۋ خستنى ھەلەكەتەن ۋامان لېبكات بمانھيئەتتە ھەل گەل گەل. ديارە ئاغازادەش ۋەك ھەموو ئاغازادەيەك گويى دەگرت بەلام كارى پېنەدەدەرد.

ئاغا گوتى: ((راستىيەكەي، سۆفى، جارېكى ديكەشم پەرسى، ئىستا چەند گويدريژت ھەن؟)).

((ۋەللا قوربان - بى ئەدەبى نەبى - دو... بۆ ئاغا، خۆ چيان نەگوتتە؟ لەۋەي دەترسا كە نەك دەۋلەت ۋ لاغان بنوسى و ((كەرانە)) ۋ ۋەرگىرى. روۋداۋى كىلاۋ پەھلەۋى ھەر لەبىر مابو: رۆژتېكى ھەر كە لە خەۋى رابوۋ دىتى ئەۋە دارۆغە مېزەران خې دەكەنەۋە - بۆ خۇيان - ئەۋجا دەستيان كىرد بەكلاۋى مقەببا فرۆشتنى، ئەۋيشيان ھەر بۆ خۆ - دوايەش پېنج تەن و دوو رىال باج و سەرانە. ئەۋدەمى ھەموو كەس بە خەيالىدا دەھات قېروسىيا لەخېر و بېرى كىلاۋ پەھلەۋى بىكات و بەسەرى قۆتتەۋە بە كۆلان و بازاراندا بگەرى - بەلام سەرانە و باجيان لەسەرى قۆتتەش دە ئەستاند. بۆيەشيان لەسەرى قۆتى دەستاند دەيانگوت گەران بەناۋ كۆلان و بازاراندا نىشانەي جۆرە شىتتەيەكەي و ھەر سەرىكى رووت پېنج تەن و دوورىالى سەرانەيە، تا ئەۋدەمەي ساغ دەبېتتەۋە كە سەرقۆتەكە شىت نىيە ئەۋە دەۋاۋايە ئەۋ پېنج تەن و دوو رىالە بدريت! ئىدى لەۋ جۆرە قسە و بابەتانە! باشە ئەۋە پېنج تەنە كە قەيناكە ئەدى ئەۋ دوو رىالە چىيە؟ جندوۋكەش ئەقلى بەكارى ((دەۋلەت)) ۋى ناشكى - ديارە شىتتەكى ھەرتىدايە...

((نا، ھىچ لە گۆرېدا نىيە. برايم دەلى ھەروا كە تازە كەريان لە ئەمەرىكا و رووسىاپرا ھىناۋن، پېيان دەلېن كاپىتالېزم و سۆشالىزم)).

سۆفى رەسوۋ بەدەنگىكى سەرسۈرپەينەرانەۋە گوتى: ((سۈبجانەللا!)) يانى ۋەك بلى، بۆ بۆ خۇمان كەمان ھەن! برايم پېنكەنى، بەلام ھىچى نەگوت. سۆفى رەسوۋ ۋەك دوو دل بى. ئاغا سەرى لەبەرەخۇي ناپوۋ و خەرىكى مۇدەكەي بوۋ. سۆفى رەسوۋ گوتى: ((ئاغا بى ئەدەبى نەبى، فەرموتان ((شىتكتان فەرموۋ... ناۋەكەيم لەبەرچۆۋە...)).

ئاغا زۆر بەكاۋە خۇبىيەۋە گوتى: ((كاپىتالېزم. ھەركايەكەي خۇمانە و دەتەلىسىدا. ئەۋان كاي دەتەلىسىدا دەخۇن... ئەگەر بىت و دەئاخوڧ و دەتورەكەيدا بۇخۇن ژانە زگيان دەگاتى... ھەر قسەكەي لاي خۇمانە و ئەمەرىكىيەكان ۋايان لىكردوۋە... چونكە ئەۋان زمانى مە نازانن، شىتتەكيان ۋەبەرگويى كەۋتوۋە بۆ خۇيان ناويان لىناۋە. ئەۋەي دىش سۆشالىزمە. ئەۋيش ھەرقسەي خۇمانەيە: چۆش ياليز! چۆشەكەي ئەۋە دەزانى؟)).

((بەلى قوربان، بى ئەدەبى نەبى)).

((ئەۋانە كاتى بى ئىشپە دەبى بەردەۋام خويى بە لىسى بىكوتن... لەۋ خويىە رەقە سەلكانە - خۆ خويى سەلكت ديو، ئەۋەي كە لە عەجەمستانىۋەپرا دېنن؟)).

((بەلى، قوربان، بۆ خۇشان لەسەر بىستانىمان ھەيە، بى ئەدەبى نەبى بە نارووتيانى دادەكەين بۆ خواردى)). ((گويدريژى چاكن؛ كاپىتالېستەكان سىپن، ئەۋانىدېش سوورن، ۋەك خويىنى لوتى، ھەرۋەك دەخەنەت گرتن)).

ئەۋانەي زۆر بەراشكاۋىيەۋە دەگوتن. ئىمە سەرمان لى تىكچويوۋ. مەن ھىندەي نەمابوۋ لە پىكەنىنان بتەقم. بۆ خۆ زىگار كىردنى بەرزەپى راست بوۋمەۋەۋە بى مۆلەت و پىشەكى پىالە بەتالەكانى پىش ئاغا و ئەۋانى نزم ھەموو تاۋدانى و چوۋمە دالائى.

ئاغا گوتى: ((ھوسىناغا ئەۋە تۆ بۆ زەھمەتى دەكىشى؟ فەرموۋن، فەرموۋن، ۋاچاترە ئىۋەش گوتتان لېبى - ئەمەن زۆرم پى خۆشبوۋ)).

سۆفى رەسوۋ بەروخسارىكى راشكاۋانەۋە و زۆرىش بەنىگەرانىيەۋە گوتى: ((ئاغا، جا ئىستا ئەۋانەيان ھىناۋن بىئانەنە رەش و رووت و كرمانجان؟. ئەۋە ئەگەر بەسەرداپرىن بى ماناي وايە بتەۋى و نەتەۋى دەۋلەت ھەر دەتوانى و پارەكەشى بەھەرچۇنىك بى بە چەند قات زىادەۋە حىساب دەكات، ئەۋە جگە لەۋەش ھەركاتتەك كە داۋاي كىردنەۋە ۋەكو خۇيان ساغ و سەلىم چۇنى داۋنى دەبى ۋەك خۇي ئاۋا بى كەم و زىاد بىئانەنەۋە.

ئاغا ھەروا بەراشكاۋىيەۋە گوتى: ((نا، بۆ فرۆشتنىيان ھىناۋن؛ دەۋلەت ھەقى پىۋە نىن... بەسۋارى فرۆكانيان ھىناۋن)).

سەرنجی سۆفی رەسووی بى ئىختیارانە دەبن مېچپەو ۋە ئوق بوو، گوتى: ((سوجانەللا!)).

ئاغا گوتى: ((جا تۆ؟)).

((ناخر فەرموتان بە فرۆكە!)).

((بەلى، بە فرۆكە... بۆ نابی؟... بۆ عەببى چىبە؟)).

سۆفی رەسوو بە دەنگىكى تېماو ۋە گوتى: ((ۋەللا قوربان چتان عەرزكەم! بى ئە دەبى نەبى، پېموانە بوو، گویدریش بتوانى سوارى فرۆكەى بى... ئاغا فرۆكە بەو چوكەلەبىيەو، خۆى چىبە و جىبەكەى چىبە؟)) بىنەوايە نەيدەزانی رۆژانە ملیۆنەها ئەسپى ھەلمېن بۆ ھەلخەلەتاندنى مشىك كەر و گایان دەھاتوچۆ و ھەول و تەقەللادان.

((چكۆلە نبیە - ئیمە پیمان وایە چكۆلەيە. دە ھەوايدا زۆر گەورەيە - ھىندەى ئەو خانوودى - جىشى زۆرە... بۆ خۆيان سوار نابن، سواريان دەكەن؛ بەلى لە دەرەو ۋە ئەو جۆرە فرۆكانە ھەر راست بۆ گاۋ ئىستەر و گویدریشانى دروست دەكەن)).

((پەنا بە خوا!)).

((بەلى بە برايمم گوتوۋە، ئەگەر ھاتەو ەك دوویكان بکرى... بەتايبەتى لە سوورەكان، كە زۆريان باس دەكەن)). و چاۋىكى لە برايمى كرد، كە خوداى نەمابوو. ((بەو جۆردى كە ئەو باسى دەكرد ھەريەكەيان سەد باتمان بار دەبەن، ھىندەشيان ئالىك ناۋى... بەراست، گوتت سەد يا ھەفتا؟)).

برايم بەروويەكى گرژەو ە گوتى: ((بەلى... سەد - ھەفتا!)).

سۆفی رەسوو سەرتاپاى واق و پەمان و ھەوتبەون بوو. گوتى: ((ئىلا ماشەللا!)) و دواى ساتەوختىك ((ئاغا ئەدى نرخيان چۆنە... بى ئە دەبى نەبى خۆ زۆر نبیە؟)).

((نا، ۋەك ئەو دەلى ھەر لە دەوروبەرى گویدریشەكانى لای خۆماندان - رەنگە ھەروا كەمىك زياتر بىت)). ((كەواتە، ئاغا دەستم بەدامىنت، تا ئىدىكەيان لى ۋەئاگا نەھاتوون ھەروا چەند دانىكان راسپىرن... ديارە نەك ھەر بۆ من، بەلكە بۆ ھەمووان...)).

ئاغا گوتى: ((بۆ خۆشم ھەردەو خەيالەيدا بووم)).

((خوداۋەند تەمەن درىژ و سەرفىراز و كات)).

ئاغای سلیمانى پرىسكەكەى پەنا سىنبىيەكەى لىك كردهو؛ پارەكەى ھاويشتە بن سىنبىيەكە، و پرىسكەكەى دايە ئاغازادەى تايباداتەو سۆفى رەسووی. لەبنەو ۋە چاۋى ھەردەمنەو ۋە بوو و پىدەكەنى. ئاغازادە بە نارەزايىيەو، پرىسكە چلكنەكەى بەسەرى دوو قامكان گرت، ھەروەك بىچوۋە پشیلەى تۆبىو، ھەرچەندە لە چلكنيان ھىچى واشى لەبەر بىچوۋە پشیلەى تۆبىو دا نەبوو، دايەو ۋە خاۋەنەكەى.

ئاغا ھەروەك نارەزووی بوو، مەبەستەكەى گەياند بوو گوتى: ((زۆر چاكە، پىرۆزە؛ ھەل دەدەم ھەر بۆ خۆم بىم)).

((ئىنشاللا!)).

((... و بۆ خۆم پشتى بووكى بەستم)).

((خوا لە گەورەبىيەتان كەم نەكات!)).

((چ ئىشى دىكەت ھەنە؟)).

((نەخىر قوربان، تەنيا دوعاى سەرتان. خودا ساىەى ئىو ۋە ئاغازادەمان لەسەرى كەم نەكات... ئەگەر مۆلەتى بفرمومون دەرۆمەو ۋە ((مژدە))ى دەدەمەو مالى... ئەدى ئىو ئەگەر فرمايشىكتان ھەبى)). و چاۋەپى دەستورىكى بوو.

ئاغا گوتى: ((نا، من ھىچ ئىشىكم نبیە - خواتان لەگەل. لە زمان منەو پىرۆزايى لە ((مالئەو))و لە كورەكەت بكە... تا بۆ خۆم دىم)).

((خوا لە گەورەبىستان كەم نەكا)). ھەستا و پشتا و پشت لە ژوروى چوۋەدەرى.

((ھە، بەو رەفتارانەشەو دەيانەوى شۆرش بکەن. ھىشتا ئەقلى بەو ۋەى ناشكى پرىسكۆكەكى بگرى و لاجانگە چلكنەكەى ماچكات و كە ئەویش رۆبى بچىت دەست و دەمى بە سابونى بشواتەو)).

سیگارێکی بە مۆدەنەییەوه کرد؛ پێکە کەمی هەڵدا، و روو بە منەوه درێژەیدا: ((بەلێ، حوسیناغا! بێت وانەبێ تیناگا - نا، چاکیش تێدەگا؛ زۆر لە من و لە تۆ چاکتر تێدەگا. تاقیکردنەوه کان فێریان کردوووە کە چۆناو چۆن بەرگری لە بەرژەوندییەکانی خۆی بکات و بیانپاریزی. ئەو بەرژەوندییە کەمی دەویدا بە بێت و شیرینیە بداتە من، چونکە ئەو دەزانێ کە هەر ئەورۆ و سەبەییە کە کورە کەمی بۆ سەربازییە بانگ دەکری و دەبێ یە کێک هەبێ قسانی بۆ دەگەڵ رەببەیی بکات. ئەو بۆ خۆی هیچ کە ناتوانی، چونکە چ ناشنایەتیە کە دەگەڵ رەببەیی سەیدا نییە و نایناسیت و زمانە کەشی نازانیت، ناتوانی دەگەڵ رەببەیی دانیشی و ئارەقێ بخواتەوه. شیرینیە دەداتە من تاجەم و دەگەڵ رەببەیی ئارەقێ وەخۆم و کورە کەمی لە سەربازییە بۆ ببەخشم. ئاغا یانی شۆرشگێر چ کارێکیان بە سەرۆکە سەربازییەکانەوه نییە خۆ بەرتیل ئەوه خوا هەرنەکا! هەر بۆیە ئەو وەرزیترە کە دەبێ زەخیرە شۆرش بێت ئەو ئاغا یانە لا پەسەندە! چ دەکەمی، نەزانە، دەوروزەمانە گۆراوه؛ بەواتای پیریژنان ئاخر زەمانە!... بەلێ، هەر ئەو عەبدوڵلا بەگەمی ئامۆزاخان - کە پیاویکی زۆر چاکە - بەسەریدا هات و مالتی هینایە شاری، بەلام بۆ کرمانج و رەش و روت هیشتیان؟! - چونکە یە کەم چاوی دە ژن و کچی رەش و رووتانەوه نییە؛ ئەوجا باری ئەرک و کاروباری مەمورانیان هەر بۆ خۆی ئەنجام دەدا. هەر کە مالتی گەیشته شاری کرمانج کێچیان کەوتە کەولێ و کەوتنە تکاو پارانەوه و داوا و داواکاری و سەر دێرەودەوی هەلکردنی؟ و بە تەواوی حمزی خۆیانەوه هاتن ئوتومبیلیکیان بۆ کەری هەر بۆ ئەوهی ئاغا بێتەوه گوندی، ئیستاش کە ئێوه دەفەرموون بانەیه تەوه ئەوه شتیکی دیکە یە... یا ئەللا، قۆلەمی دەرویشیە یە!)).

هەر وەک شانۆی شانۆگەرییە، بۆ دوو هەمین جار دەرکە کرایەوه. دەرویشیکی ریشنەمی سەر و پەرچ درێژی ئالۆز و رەشتالە: دەرویش رەحیمی وەرزیتری خۆی بوو.

((دانیشە، دانیشە، تاپیکێکت بۆ تێکەم. تۆ بتوانی ماری بخۆی دەبێ بشتوانی ئارەقێش بخۆیەوه!)).

دەرویش رەحیم لەبەر خۆیەوه پێکەنی: ((هەهه!)) هەر وەک مندالان.

پیاویکی کە لەگەت بوو - هەر وەک ئاغا سلیمانی دەیگوت دە تەمەنی ویدا، بەلام بەسەر و روو زۆر لەوی جھیلتر - موو رەشیکێ تەواو، دەموچاو هیلکەیی، و پێست تاو بردوو و وشکەلۆک.

لە راستیدا هەموو شت رەش، هەر لە پێستی لەشبیەوه بێگرە تادەگاتە چاوەکانی، ئەوه ندە ریبۆقەمی گۆشەمی چاوەکانی نەبێ کە سپی دەچونەوه؛ جلویەرگیکی مەیلە و نوی، و پششتیندی پششتیشی هەر وەتر - دیار بوو نیرو پڕو تیرووه.

((تێکەم؟)).

((هەهههه. نەخێر قوربان!)) بەروخساریکی زۆر گێل و مندالانەوه.

((بۆ نا؟ یانی لە گۆشتی خراپترە؟)).

((ئاخر ئەوه حەرامە قوربان!)).

((دەرویش حەلال و حەرامی نازانی - بۆ گۆشتی ماری حەلالە؟)).

((ئاخر قوربان حەزرتی شیخ ری ئەوه یانیا فەرموووە و ئی ئەمەیان نا)).

((رییان فەرموووە کە مار حەلال بێت!؟)).

((وہللا چتان عەرزکەم قوربان - هەهههه!)).

((ئەوه ئیچمە بەبێ ریدان دەخۆینەوه، بابزانین چۆن دەبی)).

((نەوشی گیان، قوربان... کەس ناخەنە گۆری کەسەوه... هەرکەسە بە حیساب و کیتابی خۆی)).

((ئافەرین!... نا، بابە، ئیمە پیمان وابوو؛ خودا نەخواستە تۆ زۆر شیعی! کەچی لە زۆران تێگەیشتووتری!... دەلێی دەگەڵ رەسووی هاتبووی؟)).

((بەلێ قوربان)).

((کەواتە، ئەو هەندە ماویە هەر لە دەری وەستا بووی؟)).

((بەلێ، قوربان)).

((بەرستی شیعی! دەبوایە بچی ببیە دەرویش!... ئەتۆ وەرە ئەو هەندە وەختە لەوی راوەستی!؟)).

((ههههه! بهلئى ئاغا)). چ ددانىكى ريك و پىك و سىپى و سۆل!

((باشه، مندالەكانت چۆن، چاكن، بەكەيفن؟ كارو كاسبى چۆنە؟ گەنم لە چ دايە، ئومىد هەيە ئەمسال شتتېكمان وەگىرەكەوى؟)).

((لە ساىەى پىاو چاكانەو، باشه)).

((چىدى؟... برايم بلئى چاى بۆ دەرويشى بېنن)).

((هە هە هە!)).

((ئەرى هەروا بۆ دىدەنيە هاتوى، ها؟)).

((بەلئى، ئاغا، لەپېشدا بۆ دىدەنيە، ئىرەجىي ئومىدى مەيە... ئەركى خۆمانە بىيەنى... عەرزىكى چكۆلەشم لە خزمەتتاندە هەيە)).

((زۆر چاكە. بەخىرئى - وەك بۆ خۆتان دەلئىن ماله ((لېقەوماوان))ه!)).

((هەر ئاوەدان بئى ئىنشاللا، بەهيمەت و بەرەكەتى مشايەخان!)).

دەى؟.

دەرويش رەحيم تاويكى خۆ هېناوېرد، تەماشايەكى من و تەماشايەكى ئاغازادەى كرد، و سەرەنجام سەرئە دوو دلئىيەكەى لە روخسارى ئاغايەوە برى.

ئاغازانى، گوتى: ((ئەو ئاغايە وەك مندالەكانى خۆمانە - سەرەراى ئەوئەش زمانى مە نازانى...)) بە چاوداگرتنئىكى سووكەلەو لەمن ((كارى ئىوئەى دەرويشان هەميشە هەر كارى شەرئەى؛ وەك بۆخۆشمان دەلئىن چ لە شەرئەى عەيب نىيە)).

دەرويش رەحيم سەرئەجىكى دىكەى تىگرتمەو، ئەوسا بەدەنگىكى راشكاوانە، بەلام بەروخسارىكى پەر داخەوە رووى دەمى گوتنى مەبەستەكەى لە ئاغاي كرد:

((ئاغا، بئى ئەدەبى نەبئى ئەو كچەتئو گەرفتارى و دەردەسەريەكى سەيرى بۆ دروست كر دووين. باوېر بفرموىن هەر لەو دەمەوئەى پىي ناوئەتە ماله من هەرچى خۆشئە وەك بە مقاشى هەمووى لە كونه لوتان هېناومەو دەرى. تا ئەو نەهاتبوو، وەك پاشاي سەرئەختيم رادەبوارد.

هەر كە ئەو هات ئىدى ژيانم لئى شىوا و خۆشيم لئى هەلگىرا. باوېر بفرموىن ئەگەر عەرزتان كەم كە لەو دەمىيەو قومه ئاويكى خۆشيمان بە گەرويدا نەچۆتە خوارى درۆم عەرزتە كر دوون... بۆيە هاتبووم تەگىرئىكمان بۆ بكەى...)).

((كام كچەتئو؟)).

((ژنى حوسىنى، ئاغا، كچئى حاجى غەفورى)).

((ئا... جا چى كر دوو؟)).

((وئەللا ئاغا، چاتربوو بفرموى چى نە كر دوو. ئەوئەى كە ئىوئە بفرموىن كر دوويەتى، و دەيكا)).

هەردوو دەستى دەبن هەنگلئى نابوون و خۆى رەپىش كر دبوو.

ئاغا ناراحت بوو. بەروخسار و دەنگىكى توند وتىژ و جووتە برۆى تىكناوئەو گوتى: ((تېنەگەيشتم - يانى تا ئەو ئەندازەيە!

((هەموو كارئىك)) ئەو هەويە ئاوى زۆر دەوى!)).

دەرويش رەحيميش هەر ناراحت بوو. ((نا، ئاغا، خەيالئى خراب مەفەر موىن. مەبەستى عەرزتە مەيە كە قىرسيچمەيە، هەرايە دەكات... و شەرانيە و هەردەلئىي دەم و قەرەجە)).

ئاغا وەك لەشى سووك بوو بېت گوتى: ((ئا)، باشه، سوپاس بۆ خوا! خەيالئەم بۆ شتى دىكەچوو - مېشك ناراحت بوو. گوتم خودانە خواستە نەكا كارى خرابى كر دى...)).

((بەلام ئاغا، بۆ كارى لەوئەش خرابتەر هەيە؟)).

((بەلئى، جەنابى دەرويش، شت گەلئىك لەوئەش خرابتەر هەيە - تۆ شىتئى، نازانى!)).

دەرويش رەحيم پىكەنى: ((هە هە هە! وئەللا ئاغا بەسەرى موبارەكتان - گالئە نەماوە پىمان نەكا...)) و دەستى بەورته ورتئى كرد.

ئاغا گوتى: ((بلئى، كەسى بىگانەى لئى نىيە؛ تۆش بە ناخىرى گيانت دەرويشى، خۆ سۆفى نى تا ئەهلى شەرمى بى)). و پىكەنى. دەرويش رەحيم بە دەنگ و روخسارىكى راشكاوانەو

گوتی: ((به لئی ئاغا، نازام کئی چۆته بن کلێشهیهوه- پیم وایی... خودا بۆ خۆشی دهزانی... بهلام من هەر پیم وایه کاری دایکه که بهتی... چۆته بنی؛ فوویداوه که، په رژیین بیت، شاخت وا، بالت وا، و گوشت و بهزت وا... ته گهر تو ژنی تهو خیل و خواری نه بای هه موو میرزا و عه تار و دوکانداریک خۆلیان ده خوارد ته تو یان ژن بای- و ئیدی په رژیین بی له و بابه ته په رو پووجه... و ئیستاش کچه بای چۆته ده که ولتی و ئیدی تهسته غفیرو لالا خوی نه ماوه. هه موو شهوی خودا دایناوه هه راو زه نایه که مه پرسه، به زمی ته لالا که ره می لۆتی له چاو هه راو زه نا و به زمی مه نوژی جه ماعه تیه- باوه ر بفره رمون ته و نه ند و کۆکه ئابرووهی ده دپیدا پیته هیشتهوین)). قامکی گه و ره و شادهی هاویشته سهریه ک و ته و نه نده ورده ئابرووهی که هیچی وای لینه مابۆوه، پيشاندا.

((ده گه ل خه سوپی هه لئاکا؟ ئیشان ناکا- قسهی بن زمانی چیه؟)).

((نه خیر ئاغا، خوا هه لئاگری. با پی له هه قی نه نین، زۆر چاک و له بار ئیشان ده کا، و کاری چاکیش ده کا، ئیشه کانی هه موو بوخت و هیچ که مایه سییه کیان نییه، جا چ کاروبارو ئیشی مالاتی بی یا کاری مه زرایه)).

((رهنگه کراس و کلۆجه...)).

((نه خیر ئاغا، به سه ری مو باره کتان، له لایه نی جلوه رگییه وه خاتره جم به هیچ که موکووپیه کی نییه... ته نانه ت بی ته ده بی نه بی پیناوی سووری مۆده شمان هه ر بۆ کپیوه- بی ته ده بی نه بی بۆ خۆم بۆم کپیوه- هه ر له و حاجی عه بدولالا که وش فرۆشه ی خۆمانم کپیوه. ده توان هه ر بۆ خۆتان لپی پیرسن، یان هه نگاویکه به سه ریپوه ئاغازاده ی بنیرن لپی پیرسی)). ئاغا تیله چاویکی گرت ه ئاغازاده ی، ئاغازاده پیکه نی.

((نه خیر ئاغا، گرفته که شتیکی دیکه یه)).

((هه ی مه رگت بی! پیاوه، منیش هه ر ته وه م پرسیه!)).

((وه لالا چتان عه رزکه م ئاغا- ده ترسم بی ته ده بی بی)).

((بللی، خۆ من بیگانه یه ک نیم؛ منیش یه کیکم وه کو تو...)).

((تهسته غفیرو لالا، ئیوه گه و ره ی مه ن)).

((که واته بللی ئیدی... گوتم تهو ئاغایه ش هه ر یه کیکه وه ک منداله کانی خۆمان... زمانی مه ش نازانی... ده ی بللی ده ی!)).

((به لئی ئاغا. بۆ خۆتان مال و حال و جی و ری و گزه رانی مالتی مه ده زانن. سه رته ندووره که م داوته وان؛ بۆخۆم و خاوخیزان هه موو له ژووره گه و ره که ی ده نوین. ته وه ش نه ک له به ره ی جی نه بی، نه خیر، له سایه ی سه ری ئیوه وه له باره ی جی و ریوه هیچ که موکه سه رییه کمان نییه... له هیچمان که م نییه. به للی، ته وه م عه رز ده کدن، سه رته ندووره که مان داوته وان، لبادیکی یه کپارچه ی پراو پرمان بۆتیدا راخستون، و باوه ر بفره رمون و اما ن رازاندۆته وه هه ر ده لپی شانشینه- پیاو هه زده کا هه روا راوه ستی و ته ماشای کا! به واتای ده رو دراوسییان پیر پیته سه ریپی جوان ده بیته وه. ته وه هه ر له خۆوه وانالیم، له دراوسییه کانی ده بیسم، که به تابه ته ی دینه سه ریپی و واده لین. ده گه ل ته وه شدا، ئاغا، هه موو شهوی شه رو هه راو زه نامان به ریپیه. باوه ر بفره رمون، ته گه ر بی ته ده بی نه بی، هه ر مه یونی کمان که مه، ته ویشمان هه بوایه ته لالا که ره می لۆتیه وان توژی له دوو نه ده کردین)).

((جا بۆ چ ده کا؟)).

((وه لالا چتان عه رزکه م، ئاغا)).

ئاغا به سه رو روویه کی تو ره وه گوتی: ((لا ئیلا هه ئیلالا! دوا ی تهو هه موو قسانه تازه چتان عه رزکه م! به راستی ده رویشی چاک!)).

سه ره نجام ده رویش ره جیم خۆی پیدادا و گوتی: ((به لئی ئاغا- ته لوکمو لیللا: به للی، بی ته ده بی نه بی، خۆ به ده ست کو ره یه وه نادا)). و وه ک هه ناسیکی ئاسووده ییه ی هه لکیشابی، ورده ورده و پچر پچر هه ناسه که ی دایه وه. من و ئاغازاده لالوتی خۆمانان ده خوراند، و ئاغای سلیمانیش هه ر خه ریکی مۆدنه که ی بوو. ((ئاغا، بی ته ده بی نه بی هه ر ده ستی ده گه یه نیته ی، ته وه ده ست ده کا به لینگه فرتی)).

ئاغای سلیمانی به ده نگ و روخساریکی واوه که له بابه تیکی زۆر ساده و ساکاره وه بدوی گوتی: ((باشه، که تهو ده ست ده کا به لینگه فرتی کو ره چ ده کا؟)).

((بهائی، قوربان؛ کوربه چ ناکا - ئەو منداڵە بەستە زمانە چ بکا! ئەگەر درۆم عەرز نەکردین تا ماوێهەکی زۆر ددانی بەجەرگی خۆیدا نا و دەنگی نەکرد؛ ئاخری وەك هەر بەندەبەکی خودای خۆی رانەگرت و هاواری لێ هەستا و گوتی، بابە، حال لەوێ و حیکایەت لەوێ... دياره من هەر زوو دەمزانێ بەلام لەروویم نەدەدا... بهائی، درۆم عەرز نەکردین منیش، بە مۆلەتی ئێو، گوتم هیندیکێ چاوترسین کە... کورپەش، پەرژین بێ لیتان، دەست و قامی خراب نییە. شەوێکی تا دەخوا کوتای، ئێمەش، هەر وەك ئاگامان لە هیج نەبێ، خۆمان لێ کەرکرد، یانی ئاگامان لێ نییە - درۆم عەرز نەکردین چرامان کوژاندەو و چووینە بن جیی. بەلام ئاغای، رۆژی بەد نەبینی، کاریکی کرد رۆژ بەپێو راوەستی و ئەو سەری دیار نەبێ؛ زریکە یای لێدەدا پیام دەویست گویی لێ بیت و لەپێستی خۆی نەیه تە دەری... هەرخوا بۆ خۆی دەزانێ چمان چێشت، ئاغای!)).

((بریا هەر ئەو نەدەت زانیابایە کە بەو هوایانە دەیکیشان خەلکی چۆن بوون؟)).

((هە هە!)).

((باشە - دوایی؟)).

((دوایی دوای سەرت... هیج رێبەکی ناگرت)).

((دوایە چتان کرد؟)).

((نۆکەری خۆت یان ئەو؟)).

((نۆکەری خۆم!)).

((دوایەش... هیج ئاغای... تۆ لە جیی بامانی، ناتوانم درۆتان عەرزکەم. بە کورپە کەم گوت کە ئەو دەستی بەلینگەفرتی کرد تۆ بچۆرە سەر سینگی دانیشە و هەردوو لاقەکانی بەگوربسی توند ببەستە، و کاری خۆتی دەگەڵ بکە - خۆکاری نا شەرعییە ناکە - بەخۆشی نەبوو بەزۆر و بەناخۆشی... خراب دەلێم ئاغای!)).

((نا، بلێ)).

((بهائی، ئێو لە جیی بامان، ناتوانم درۆتان عەرزکەم! تەنانەت شەوێکیان بۆ خۆم چوومە یارییە کورپە کە یۆ بەستەنوی. بەلام ئاغای ئەگەر دەزانێ چ قیامەتێکی بەرپاکرد - ئاغای دژمنت نەیبینی! کاتی دوور لە رووی ئێو کە دەست و پێم دەبەستەن، ئەو چنگە تەفانە ی ئەو بەدەموچاویدا دەکردم باوەرپتان بێ و رچ بەدەموچاوی شە لە مووی جوویدا نەدەکرد!)).

((باشە، زۆری زەرەر نەداو؛ دەموچاوی تۆش هیندە پاکوخواپن نییە!)).

((هە هە! ئێو شە ماشە لالا هەر خەریکی جەفەنگان، ئەمن شتیکی عەرز دەکەم و جەناب عالی شتیکی دەبیستەن باوەر بفرموون هەر کە سیکی لە جیی مەبایە یان ئەو دەکوشت یان ئەستەغفیرۆلا، خودایە تۆبە، یان خۆی، یا بەرگی عەودالییە دەپۆشی و ملی لە کێو بیابانان دەنا. کاریکی کردوو، ئاغای کە تازە روومان نایە لەلای دەرو دراوسییان سەرھەلین... ئیستا فرمایشتان دەگەڵ ئەو کارەیدا بەچیە بیکەین؟)) ئاغای تۆیک راما، دە قافیدا سیغارە کە لە مۆدەنە کە ی هینایەو دەری، فوویە کە بە مۆدەنە کەیدا کرد، و گوتی: ((بهائی... ئەو شە بۆ خۆی گرفتیکە... باشە ئیستا ئەمن پرسیاریکی لە تۆ دەکەم...)).

((بهائی، ئاغای)) بەچار چاوان چاوەرپی ئاغای بوو.

((تۆ لە کورپە کەت دلتیای کە پیی دەکری، و ناتەواو نییە؟ لەوانە یە کچە گلەیی لەوێ هەبێ)).

لە پەر رەنگ و رووی دەرویش رەحیمی سوورھەلگەرا، وەك سەرزەنشت کرابی.

((ئای ئاغای، ئەو چ فرمایشتیکی دەفرموون! بەندە بۆ خۆم، دوور لە رووی ئێو، پەرۆی شەوی بوو کینییم بەوچاوانە ی خۆم دیو - باوەر بفرموون دوو دەقیقە شی پینەچوو، هەرچوو ژوووی و هاتەو دەری... بێ ئەدەبی نەبێ - ئەو شەو تە چەند سەعاتیکیان خوینی هەر رانەدەو ستا... نەخیر ئاغای، ئەگەر کە سیکی ئەوێ عەرز کردین درۆی پی راگەیان دوون - بەندە لەسەر ئەو دوو گۆبیانە می دەکەم... بەروویەکی گرژو، هەرکە سی ئەوێ عەرز کردوون درۆی فرموو)).

((نا، کەس نەگوتوو - پیوستیش ناکا خۆت شیت کە ی؛ پیوست ناکا قولە یە کە بکیشی و پر دەیه نارەقە کە می و بەسەر یەو کە ی هەلیدە - هەر ئیستا ئیستا چاری دەکەین!)).

((هه هه!)).

((زۆر چاكه. كهواته لهو لايه نهوه ناسووده و دلنيايىن؟)).

((به لى تاغا، ته گهر درۆ بوو نهوه بۆ خۆت، چ ده كهى بىكه)).

((باشه دهى، ئىستا گوى بدهيه بزانه چ ده لىم...)).

((به لى تاغا گويم لىتانه)).

((نهوه دياره كه ده زانم تو درۆ ناكهت و كراس و پىلاوى مۆدهت بۆ كړيوه... به لام كهى كړيوتن؟)).

((وه لى قوربان درۆم عهرز نه كردىن زۆر له مېژه؛ به لام كه وشه كان هىشتا نوئى نوئىن، باره بفرموون له كهيان پتوه نىيه)).

((باشه... ئىستا ته گهر به قسهى من ده كهى كراس و كلۆجه و جووته كه وشىكى مۆدهى سوورى دىكه شى بۆ ده كړى... ته گهر ئىستاش پارهت به دهسته وه نىيه نهوه من دهيان كړم و سهرى خه رمانى حىسابى ده كهين، خو ته گهر نه شىده يه وه هه رده بى)).

((نه خىر تاغا، له سايهى سهرى ئىوه و هيممهت و بهر كه تى مشايه خانه وه پاره هيه، نه ورۆ سبه يه كيشه به رو بووم و خه له و خه رمانىش هه لده گىرى)).

((زۆر چاكه، منىش هه روا له م باره يه وه ده گه ل حاجى غه فورىدا ده دويم... قسان ده گه ل داك و كچه شدا ده كه م. داوا له دا كه كهى ده كه م نامۆزگار ييه كچهى بكات؛ به فامىش ده لىم له ئارىشه كهى نه بىتته وه وازى لىنه هىنى - چونكه هه رچوونىكى بى ژن هه ر ژنه و چا كتر ده قسهى يه كه ده گهن. تو ش كه گه راپتته وه گوندى به كوئىخاى بللى به يانى نا دو به يانى - يان نا، سى سبهى، بىته لام. پىم خو ش نىيه بزانى هاتوويه لاي من بۆ شكاتى، ده نىتو ده رو دراوسىياندا خو ش ناكه وى؛ نابى نهو جوژه لالوتىانه گه وره بكرىن. بۆ خو شت لاي كه سى باس مه كه كه هاتوويه لاي من و به منت گوته وه... من بۆخۆم قسانيان ده گه لدا ده كه م... ده لىم به دم قسانه وه له كوئىخام بىستوه؛ و هه ولده دم په نا به خوا برپارىكى له م باره يه وه بدهم - ناراحهت مه به)).

((ئىنشاللا! خودا ته مهن درىژ و سه رفىراز و راوه ستاوتان كا، هيممهت و بهر كه تى مشايه خان پشتىوانتان بىت!)).

((ته دى حالى كچه كهى خو تان له مالى حاجى غه فورى چۆنه... دياره كه ژن به ژنه تان كرووه؟)).

((به لى قوربان... چتان عه رز كه م...)) و ناهىكى هه لكىشا ((باشه خراب نىيه)). به ده نىگىكى كزه له وه.

((به لام سه رو چاوت وا پىشان نادا)).

((وه لى تاغا، درۆم عه رز نه كردىن، باش نىيه. هه ركه هات و هاوارى نهو كچهى بلن دبوو دا يكه كه شى له وى كوردهى به رده داته گىانى كچهى بىچاره - له وىش هه موو شه وىك هه راو زه نا له گوئىيه. هه روا چهن د رۆژىك له مه و پىش به دار دۆژه نىگى مه شكى لىدا بوو و ده ستى شكاند بوو؛ برده مانه لاي حاجى قاردى شكسته به ند، بۆى هه لبه سته وه و ماوه يه كى به مليه وهى هه لوىسى)).

تاغا به روخسارىكى شىوا وه گوئى: ((ئىم! به لى، هه ر له بهر هىندىيه كه ده لىم نابى نهو جوژه لالوتى و در دۆنگىانه بىنن و په ردهى بستىن؛ ده بى به هه ر شىوه يه ك بووه دىزه به ده ر خو نه كرى... پىوىسته به هه ندىك ورده شرو شالانان ته وانهى له بىر برىنه وه، تا مندالىكىان ده بى؛ كه بووه منداله بهر ئىدى بۆ خو ل چاك ده بى... به راست چهن د ده بى هىناويه تى؟)).

((وه لى قوربان هه ر نهو به هارهى رابردو بو)).

((هينده له مېژ نىيه - باشه، به پشتىوانىه خوداى هه ولده دم برپارىكى دهو كار هيدا بدهم - ناراحهت مه به)).

((خودا ته مهن درىژ و سه رفىرازتان كا)).

((چ كارى دىشت هه بوو؟)).

((نه خىر قوربان... هه ر نه وه نده بوو كه عه رزم كردن)).

((باشه، ئەدى ئىستا دەگەل پىالەيەكيدا چۆنى؟ دەرویش نابى ھىندە خۆى بەو شتانەوہ بىستىتەوہ)).

((ھە ھە ھە !!)).

ئاغا بەرپويەكى خۆشەوہ گوتى: ((ھە ھە و زەھرەمار! خودا ئەو سەرۇچاوە پىس و پۆخل و ناقۇلايەت لەناو بەرى!!)).

((ھە ھە ھە! ئەگەر مۆلەت بەرموون درەنگ بوو، ژيان و مال و حالمان لەو گۆرەيە...)) و بەرپى پىدانىيە ھەستا و بە خۆشحالى و بە دەم پىكەننىيە پىشتاويشت لە ژوورى و دەدەرکەوت... ژيان و مال و سامانى لەگۆرپى بوو...

راستىشى دەکرد: ژيانەكەى رەنيو ھىنانى زەوى و مالاڤتەكەى، يا وەك خۆى دەيگوت ((پاتالەكە)) ى بوو. ھەر كە بەھار دادەھات، دەستىكى بەسىنگ و پىشتى خاكى دادىنا سوران و گەرانى خويىن و ھەناسەى دە دەمار و لەشيدا وەگەرتر دىخست؛ خاك و زەويش ھەرورەتر. كە ئاوى دە زەوييە دەکرد، لەشى خۆيشى ئارەقەى دەردەدا؛ تۆوى دەکرد، خاك وەك نەبووكى ئاوس بەشەرم و شكۆزە ئاوسىيە خۆى لەچاوان پەنا دەدا- و ئەو ترسەى لىدەنيشت، نەك خوانەخواستە ((شەيتان ئاوس)) بىت؟ و ھىچ لەگۆرپى نەبى و لەبەرچاوى گەورە و گچچكان شەرمەزار بىت؟ ھەر كە دەنكىك چەكەرەى دەکرد تۆوى شادى و بوونى وىش چەكەرەى دەکرد، ھەرورەك چاوەرپىيى ئامازەكى بى. ((سەبىلە)) بەليوہوہ رادەوہستا، دەستىكى دەبەر پىشتىندى دەناو لەدووورەوہ بەشادى و خۆشى و زەردەى سەرليوہوہ دانەى خۆشى و شادى و بوونى خۆى لە خاكەكەوہ دەدەيپتەوہ. دەستى دە لەشى خاكدا دەگىپرا، ھەستى بەگەرمى لەشى خۆى دەکرد، و ھەر كە بزار و مشەخۆر و لا پەرسەنگى لى قەلاچۆ دەکرد و لىيى وەدەرداويشت، ھەستى بە ئارامى و ئاسودەيپتەوہ لەشى خۆى دەکرد- ھەرورەك ئىستا ساتەوہختىك بىت جەلەكانيان بۆ تىوہشاندى⁽⁴⁾. كاتى منداڤ لە غەم دەپەرخسا و دلنيا دەبوو كە خۆى گرتوہ ئىدى لە راوہستان

⁽⁴⁾ تىوہشاندىن: وەبىرم دى سەردەمانىك دەو ولاتەى مەدا بەشار و گونديپەوہ، خەلكى لەبەر كىچ و ئەسپىيان ھەراسانى لىئەلگىرابوو- ناچمە ناو درىزەى باسەكەوہ- كە نان دەگرا، تەندووور بەداران دادەخرا، دواى نانكردىنى كە لىدەبوونەوہ، منداڤ و ژن و ژاڤ دەھاتن جەلەكانيان دادەنان و دە تەندورپىيانەوہ دەوہشاندىن، بەتىنى گەرميە نىو تەندووورەكەى

و سەيرى راكردن و لول و پىچ خواردىنى لەشى بەدەم باوہو ((كەرويشكە)) و يارىكردن بەو لاوہ كارىكى دىكەى نەبوو. ئەو ((كەرويشكە)) ى دەکرد و ئەم ((سەبىلە)) ى دەكىشا و سەيرى دەکرد.

ژنەكەشى ھەر رانەدەوہستا، يادەنيو ((دەرمال)) ىدا بوو يا لە زگ ((پاتال)) ى - ئەويش ئۆگرى وان بوو و دەگەلەواندا دەژيا. ھەر كە دەستى دەگەيپە گوانيان گواندينيان بەدەست و پەنجەى وى ئاشنابوون ((گرت)) دەبوون و شىريان دەدايە؛ ئەويش ھەر كە تەراپىيەشەرى وەدەست و پەنجان دەكەوت دلئ دەجۆشا و ھەمان ئەو ئاواز و لاواندنەوہى بۆ مەرپو بزن و مانگايەكان تىپەلدەكرد كە بۆ منداڤەكەى خۆى دەگوتن؛ و بزنى تايىن واى لىنگ لىك بلاو دەکرد و واى پىشت نەوى دەکرد ھەرورەك راست ئەوہ دەمى كاريلەكەى خۆى بى وەگوانانى كەوى. بەلام ئەو بەشى زاوہماكانى دەگوانديناندا دەھىشتەوہو وەك منداڤى بەرمەمكاني خۆى چاودىرى دەکردن تاپرسى نەبن. نىرەكانى بە بانگىكى تايپەتى نىران و ميپەكانىشى بە دەنگىكى نەرم و ناسكى داپكانەوہ بانگ دەکردن و تىپەوہ دەخووين: نىرەكەر ئەوہ شىت بووى وا سەردەكەيە سەر ئەو بىچوہوى!... ھەى حەكەدار! بەراستى حەكەدارى، دەبجۆ دەى، نۆشى گىانت بى- ئىستا باشە!!).

منداڤەكانىش ھەرورەتر- ئەوانىش بە سواری گوندىرپزان؛ روو لە چۆڤ و بىابانان، بەرەو ژيان دەچن، لە كاتىكدا كە لەبن رانى خۆيانەوہ ھەستى ژيانىكى دى دەكەن، و داژۆن، گوان، گارانى داژۆى. منداڤ تويشوى بابەى كە داكى بۆى دە ((خورجىن)) ى ناوہو لە پىشتى بەستوہ: ژيانى بەكۆڤ و بە پىشتىيەوہيە و بەرەو لاي بابە و دەشتى لىدەخوړى. قەلەپەشىك فركەى دەكا، سىساركىك بالە لىك بلاوەكانى لىكەدا، ((سۆرە)) ىك بەدارگويژى ھەلدەگەپى. ھەلۆژەكانى ھەردوو بەرى جۆيە، مروارپىيە رەنگىنەكانى خۆيان بەسەرورەوہ بە منداڤان و پىكتەر نىشان دەدەن...

دەمى ھەلگرتنەوہى بەروبووم و خەلەو خەرمانە. منداڤ، و ولاغ و باب و داك و خوشك و براكان ھەموو لە ھەموو سەرقالن. باب ((شەنەبا)) ى دەكا؛ داك ((سەرکۆزەرە)) ى لە بىژىنگ

ئەسپى ھەلدەوہرىنە تەندووورپوہو قەرچە قەرچە ھەرچى ئەسپىيان وەك قەرچە ھەرچى برىشكانى دەنگ دەھات... ئەوچا خوا وەتەسەينى ئەو شەوہى پاش تىوہ شاندىنى خەويكى خۆشى بى خۆھەلگرايدنى بەداوہ بوو- وەرگىر-

و كەودەدا؛ خوشك چاي ليدەنى، برا باراشى بەروبوومى تازەى لە كەرى ناو و دەبیاتە ناشى؛ برا گچكە لۆكەكەش چیلکە و چىوان وەكۆ دەكا بۆ ئاوری... ژيان قولپان دەدات، و ئارەقە لە لەشى باب و داک و براو ھەموواندا سەرى کردوو. گوئی بابە بە ئاوازی شەنى باوہ چاوی بە ئاسمانەویە: لەوہى دەترسى دەو وەرە و برۆیەیدا بیەوى داکات و دەستی دەزاخی نی. ئەو پەلە ھەرە نالەبارەى دەودەمە خراپەیدا لە ئاسمانى پەیدا بوو... خوا بى ئافاتى کا... ((گەلاویژ تۆش ھەر وەرە ئەو ((شەنە))ی تاودەیە، بیژینگە کەى بدە مەنیژی- کەمیک خیراکە، چایە کەش درەنگ بوو! ھۆۆ، رۆستەم، راکە بە برات بلای با داسە کەى دانى و ھەر ئیستا بیئە ئیرە و یارمەتى ئیمە بدات!)) رۆستەم و براکەى ھەردووک گیای دەدروون. ئالیکیش سوتەمەنى ژيانى ((پاتال))یە، پاتالیش سوتەمەنى ژيانى خا و خیزانە - شیرە کەى دەگەل شیلەى ژيانى خیزاندا تیکەل دەبى- و خیزانیش کانوونى ژيانە، و ژيانیش درەنگ و زووی نییە: شیلەى ژيان دەبى بەردەوام بتكى. گەمیش دەخاکدا ھەر ژيانە، و لە دەرەو شەدا ھەرەتر. ھەرەك گۆزە گەرى دىوانە ھەربینە لە کەللەیدا، و داوى ئەو ھەموو رەنج و کویرە دەریبە ھات و بەناویان وەر بوو و ھەمووی پلیشاندەو... چایە کە درەنگ بوو... ھەموو پیکەو دە ھەول و تەقەللا و کۆششدان.

جادەى شارى تەنیشتى لە دوورە دەرا دیارە، کە دووریە وەنیژیک دىخی. لەپشت کىویرا دیت، و لەو دیوکیو و شیو و خەرەندە ھەرە زۆرە کانەو... کە دەبى لەو پشتانەو چە باس بى؟ لەو یۆدرا ئوتومبیلان بەرى دەکەن. ئەو پیاوہ شاپکا بەسەرانی کە دەو ئوتومبیلانەدا دانیشتوون چۆن... ئاغای سلیمانى مۆدە کەى بەلاوہ نا و گوتى: ((تیبینیتان فەرموو، جەنابى حوسیناغا! دەلالیەش دەکەین... چە بکەین، ئەوہ ژیانە - دیارە بە یارمەتى جەنابى مستەفاخان و ھاوړتیانەو... بەلى، کاتى ئەو کەسە خۆى وەك یە کىكى خیزانى من بژمىرى و خۆى وا دانى منیش ناچارم گىروگرتەکانى بە گىروگرتى خۆم بزام)).

((راست دەفەرموون)). ئاغازادە شەلالى ئارەقەى ببوو.

((بەلى... بەلى! باشە، ئینشاللا کەى دەپۆن؟)).

((ئاغا، پیموایە بریارە دووسەى ئەسپ و سواران بنیون)).

ھەر بچوو، خۆشە، بەلاى منەوہ خراپ نییە ئەگەر برایمیشتان دەگەل بیت، چونکە ھەرچۆنىک بى کەس و کار و قەوم و خویشە، لیڕەش ھىچى رابواردنیى لى نییە)). دەگەل کورە کەیدا ((خراپ نییە بچوو، خۆشییە کەى دینى بچى)). منیش سەرئەچە پر پارانەوہ کام خستە سەر قسەکانى.

کورە کەى گوتى: ((چبکەم ھىندىکم ئیش ھەن... دەنا بۆ خۆشەم ھەر بەنیاز بووم... با حوسیناغا بچیت... من رەنگە دە پازدە رۆژى دى بچم)).

ئاغای سلیمانى سینییە کەى پال پىوہ ناہوہ، و بۆ دەستودەم شووشتنەوتى، داواى مەسینە و دەستشۆرى کرد.

جھیل بووم نەمدەزانی کە متمانە ھەروازوو بە ساتەوختیکی کەم پەیدا نابێ- ئیستاش ھەر نازانم. کچ و کورپیکی ئەوروپایی یا دوو کورە ئەوروپایی تا متمانە پیک پەیدا دەکەن و دەگەنە ئەو قۆناعی یەکتە بە وشە ((تۆ)) بانگ کەن، وەك دەلێن کلکی حوشتری دەگاتە عەردی. یەکتە دەنامیز وەردینن، بەلام دۆست و گراوی یەکتەن؛ زۆری پێدەچی تا دەگاتە ئەوجی بە فەرمی ئاشکرای کەن کە متمانەیان پیکە. بەلام ئیمە بە پێچەوانە ئەوانەو- بەتایبەتی ئیمە دامین چیانشین- دەردەست، ھەر بەیەك سەرنج، و یەك زەردەخەنە دەبینە دۆست و خۆشەویست و گراوی یەکتە و نەك بەدلیك بەلکە بەسەد دل شیت و شەیدای یەك دەبین. ھەر بەو کتوپروپەش لیک دادەبڕینەو- تەنانەت بە یەك قسە ناخۆش، یا ھەر بەیەك قسە ئەمو ئەو لیک دەترازینەو. جا وەرە بەو گیان و رەشتەو بۆ متمانە پەیدا کردنی چ لە بوونە ھاویرو بڕواییە چاکترە... ھاویر! ھاویر! نا، ھاو رەوشی: ئەو ھاویرییەتیە، ئاشنایەتی نییە- لە کاتی کە دەبێ ھاویرییەتی چەندین پلە لەسەر وی ئاشنایەتیەو بێت. من وشە ((برادەرایەتی))م لە لاپەسەندترە، چونکە ھاویرییەتی رینگا مەرج نییە ئاشنای مەزۆق بێت، چونکە ھەر کە گەشتنە مەنزلی ھەریەکیان بەدوای کاری خۆیدا دەروات و لیک جودا دەبنەو. بەلام برادەر شتیکی دیکە، ھەم ئاشنایە، ھەم ھاویرییەتی رینگایە، ھەم ئیستا و ئایندهشی، بە ئیستا و ئایندهی تۆو گریدراو...

بەھەر حال، ئەو ئیستا تێدەگەم- ئەگەر بەراستی تێبگەم- کە بێجگە لە تازەگیە بوونی خودی ((بیر)) و ((حیزب)) و ((چالاکسی سیاسی)) و ((رۆشنیری)) قسە و بەدگۆیی و سەرپێچە کەسانی دی بوون کە ئاگری گەرمە تەندووریە میان ھیندە دی خۆشتر دەکرد، و بەواتای خۆمان و لە خۆمان گەورەترانیش کەلە رەقیە میان ھیندە دی جۆشتر دەدا. دەنا من

و مستەفاخان و کورپی ئاغای سلیمانی کوجا مەرحەبا، چ دەبێگانە یاندینە یەك و چ شتیك پیکەو دەبەستینەو لە کوپرا خزمایەتی و تۆرەمەو رەچەلە کمان دەگەشتنەو یەك؟ لە لایەنی ئەو ریبازووە کە من گرتبووم لەرووی قسەکانی ئاغای سلیمانی چ قسە یەك نەبوو؛ جھیل و بێ ئاگابووم، ھەرچەندە وامان بێر دەکردهو، یا وامان خۆپیشاندەدا کە ئەگەر ھەلیك ھەلکەوی و شەرمی رووان ری بەدا و گەورە و چووکایەتی لینگەری شتگەلیك ھەن بیانلین و بە شپۆیەکی شایستە و گونجاو بەرگری بێ لە ریبازو ئامانجە کافان بەکەین. من ئەو دەمی پیموابوو ئەگەر باب و فرزندایەتی دەگۆریدا نەبایە ھەر ئەو کورپی بە دوو دانە مارکسیزم و چەند رستەییەکی فەرانسەویانە ھەلیدەتە کینی: ئەو زەردەخەنە خۆ بەزل زانینە کە کورپەکی دەبھانتی و ئەو سەرنجانە کە لە بابی دەدان، ھەموویان ئەو بیان دەنواند، یا رەنگە ئەو نەپتییەکی بووبی، بۆیە نەگوتن، چونکە شایانی ھەموو کەسیک نەبوون پێی بگوتی...

مستەفاخان ئەسپ و سواری ناردبوون. سواری ھاتبوو و نامە مستەفاخان گەیاندبوو و گوتبووی لە کوپووە وەرێ دەکەوی: ئەو بە کەمایەسی زانیبوو ئەسپەکان بێنیتە بەردەرکی مالتی مە، ھەرچەندە من زۆرم کەیف بەو دەھات کە دایە بەچارێ خۆی بێنیت- رەنگ بوو مەلیحەش بیدیتبا- کە لەبەر دەرکی چۆنا و چۆن سوار دەبم و وەرێ دەکەوم. بەلام سواری کە ئەو لوتفە ی نەفەرموو و لەجیاتی بۆ خۆی بێت بەدوای منیدا نارد.

بەخۆ بە قابەلە مەییەکی پەر لەشفتەو کەدایی بۆ رییە ی بۆ دروست کردبووم، و دەگەل کیسەییەکی ھەمامی و چەند پارووە سابوونیک و چەند رووشۆرێك و دوو جووت گۆرەویی ژنانە بۆ داک و خوشکی مستەفاخان دەگەل ناپەزاییە مندا دەپال قابەلە مەکییدا جی کردنەو- قابەلە مەکی دە بۆخۆکە کییەو پێچابوو. سواری، یا نۆکەرە کە، لەرووی لوتفەو (چونکە من تا ئەوکاتە ھەرگیز سواری نەبووم) قابەلە مەکی لێوەرگرتم و بە بەن مووسە کە لای راستی زینە کەییەو کرد، و بێ ئەو شل و توندیە بە ئاوەنگییە کە بکا یا بە من بلێ بۆ خۆم ئەندازە ی بگرم- شارەزای ئەندازە گرتنی رکیفییش نەبووم- بن بانی گرتم، ھەر وەك گونبە پەینییکی، ھاویشتمییە سەرزینی، بەلام چۆن، ھیندە نەمابوو لەولایرا بەریمەو خوارێ. ھیشتا ھیچ نەبوو دەلەرزیم. یەكەم جارم بوو سواری ئەسپی ب.م. تا ئیستا شارەزای زین و ئەسپی نەبووم، ھەرچەندە زۆر سواری کەری ببووم. وەرێ کەوتن- قیست و بەل، بەھەلبەز و

دابهزهوه، به كۆلتاناندا. بهلام نهمده و پيرا سهرم بهولاو لاياندا و هرسورپينم، تا خۆ لهسهر دۆست و ناشنا و روشنايان و يان هاورپيان هه لئشه ننگينم. يه كه مين جاريو كه به ره و جييه كي دوور له شاري و هدر كه كوم. گوندي مسته خاني دوور بوو؛ دهيانگوت ته گهر هه روا به نهرمه رويشتن برۆين به ره بهري ئيواري ده گه يني. هيشتا هيچ نه ببوو هه موو ماسولكه كاني له شم رهق ببوون، و هك هه ستيشم ده كرد، سواره كه به دزييه وه پنده كه ني - قه لئنه ي ده كيشا و كه نووي ده هاتني: به قيت و به ليه من، و به لۆقه ي ئه سپه كه ي پنده كه ني، كه هك داري ره قى هه لبه ز و دابه زى به من ده كرد و هه ناسه ي ليده برپيم و قولم هه لئته كاند...

داره بيهيه ((ئه همد سولتان)) يمان به جييه شت، له ديمه ني شاري ره تبووين. شيو و دۆل و خه رنده كان باوه شيان بو گرتينه وه، و هه ركه دهنگي سمى ئه سپه كان ده و شيو و دۆلئه دا به رزده بووه چيا به رزه سه ركه شه گوئ سوو كه كان لوتكه يان وه دهر ده كه وتن. دواي چه ند ورده رامانيك به دهم دهنگي سمى ئه سپه كانه وه ورده لوتكه كانيش ده كشانه وه دوايه و دوورا و دوور دهشت وه دهر ده كه وت، به لام هيشتا هينده مان رى نه برپيوو كه هه ردوو جه مسه رى ده شتى گه يينه وه يه ك و ئيمه يان ده گه رووي شيوئيكي ديه وه تفانده وه، و دارستان هه ناسه ي هه لكيشا و جۆگه له ناوه كاني پيكه ين و دره خته كان له رينه وه، و مه ل و بالئنده كان هه وال و باسيان له و داره وه گه يانده نه و دار و كيئ به بيدنهنگي ده پرواني، هه ر راست وه ك نه و داپيره گوئ گرانه ي كه نه يده زاني منداله كان به چي پنده كه من هه موو نه و شتانه به لاي منه وه تازه بوون، و هيچ و پوچيه ژياني شاري و هه مه جۆريه گه وره كه ي سروشتيان زۆر به مه زني به من نيشانده دا.

ورده ورده چيشته نگاو قايمتر بوو؛ گه رما تا ده هات تاوي ده ستاند، ئه سپه كان كه م كه مه بۆن ئاره قه يان له له شيبه وه هه لئده ستا. نيوه راستي مانگي نه يلولي بوو، وه رزي گه زويه. چلگه هه وره كان خۆيان ده پشت كيئوه كان دهن تا به پرواي خه لكي ناوچه كه، گه زۆباري - ياني تا دارستان ئاره قه ي دهر داو جرو جانه وه ران وه جوولنه خات و نه و ئاره قه ي به شيوه ي وهك ده كه خويي گه زۆي بداته خه لكي. كۆمه له ته پويه كمان لييره و له ويوه ده گه ل ده هاتن: له سه ره وه: به ره و روو، به هه واوه تيكيانه وه داويشت، و هه ر كه تاري له بن بالي دابان ئيدي نه وه ناگريان ده گرت و شيت ده بوون - ديسانه وه ش پي به پيي مه هه ر ده هاتن. ئيستا گرزيه

ماسولكه كام، هه روا له خۆوه خاوببووه و نه مابوو: به ئاسووده يي دانيشتبوم، هه روهك له سه ر پشتي كه ري م، و به ئاسووده يي ده مهاژوا، ته نانه ت جاري وابوو ده ستيم دريژ ده كرد و نه و ته پويانم له سه رو گوئي خۆم و ئه سپه كه ي ده ته كانه وه كه هيرشيان بو دينين. جاري وايه، ده دهشت و دۆلئدا شه پوله كاني گه رمايه، هه واي ده بزوي، هه ر راست وهك نه وه ي بوونه و ريك به دزييه وه به ده ستيني نادياره وه په رده ي ته نكي هه واي وه جوولنه خات و بيله رنيته وه. ئاسمان به ره و سپه تيه وه ده چوو، ته نانه ت ده سي به ريشدا - دهنالو لق و پويي دره ختانيشرا - مرؤف هه ستى به وري گه رمايه ده كرد. تيني گه رمايه هه ست و خوستي له به ر هه موو شتيكي برپيوو. زاري دارستاني بۆني كاليه ي ده دا: نه مه ليك ده پويئند، نه ته نانه ت جۆگه له ئاويك خوړه ي ده هات، نه دره ختيك ده جوولايه وه: دارستان وهك مريشكه كوركي خۆي گيئ كرده بووه، و له به ر بيدنهنگيه گوئييه كاني كاسه يان ليوه ده هات، له جييه بي دارو باروداوينه كان تاشه به رده كان به لاپالي چيا كانه وه ده برژان - جارنا جاريك، دوورا و دوور، په له يه كي چكۆله به سينگي ((توكني)) كيئوه وه سه رنجي راده كيشا، كه له بيدنهنگي و بي هه ستيه خويدا وهك خاليكي سه رسينگ يا زگي تووكاري يا بي تووكي پيره مي رديكي كه ته ي ديئو ئاساي ده نواند - نه مه دي ((گوندي)) بوو. تا نزيكتر ده بوويه وه تۆخ و تاريكتر ده بوو؛ به شيويه ك روخساري كيئوه كه ي گوئربوو، وهك هه رشتيكي ناسروشتي كه به ته ك شتيكي سروشتيه وه بي - هه روهك شوينه واري برينيكي قول به سه ر له شيكي ته ن و مه ندو به هيژه وه.

زياتر - كاكه هۆمه ر - ي سوار، يا نۆكه ر، له پيشه وه بوو. ده سته سه ره كه ي ته ر كرده بوو و وهك چه فيه ي عاره باني به سه رسه ري خويدا دابوو - تا وشك بيته وه. هه تاو ميتشكي ده برژاند. به دهم ريئو به لاي چه ند پياده و سواره يه كاندا ره تبووين. هه ر جاريكي كه بمانگه ييانايه به خده ونه ريتي ناوچه كه ده ستينيكيان به رز ده كرده وه - وهك سه ربازي مه ست - و چاك و چۆنيان ده كرد، يا واده بوو به بيدنهنگي ده ست به سينگه وه، و له لارييه راده وه ستان. به لام هه ر كه ده گه ل كاكه هۆمه ري له چاك و چۆنيه ده بوونه وه دووس قسه يان ده كردن له سه رو روويانرا دياربوو وهك له سلاؤ و ئيكلامه كيان په ژيوان بينه وه - رهنگه شه وه ش هه ر ته نيا بوچووني من بووي - هينديكيان لالوتي پيشان ده دا - چونكه خۆ من خان زاده نه بووم، له پيشدا وايان زانيبوو خان زاده م؛ هه لئخه له تابوون - به ره پرچه هه لئخه له تانيش له نه فريني به ولاوه تر چيديكه يه؟.

له چايخانه يه كې بهر والته به جېماوه و تېپه رېن. چاوه رېبوم بۆ ناخوار دني نيوه رېويه راوه ستين، به لآم برپار به ده ست كاكه هؤمەر بوو، كه له پيشه وه بوو، به لآم دياربوو به چاكي نه زاني. ملمان له رېيه نا. هه روا به دهم رېوه چهند جار يكام ويست ليى نزيك كه ومه وه، به لآم ئه وه هه موو جار يكان به مينگه مينگه وه نه يده هيشت بيدوئيم: قسه كاني به به لئى، يا به نايه كى سادوه وه لآم ده دايه وه و ده رېيى. دياربوو پيى گوترا بوو؛ هه ر كه ليى نزيك ده بوومه وه، ده يگوت: ((ئاي ئاي، لوشكان داوى!)) ياني ئه سپه كه ي جووتان داوى، له كاتيكدا كه ده مزاني ئه وه بۆ خۇيه تى كه هه لداوى.

نيو سه عات يكي له نيوه رېويه لادابوو كه ده شيويكيدا له سه رجويه كي پهل بوو. منيش لامدا. له سه رجويه دابه زى - ئه منيش دابه زيم - قابله مه كه ي له دامووسكه ي زينه كه كرده وه، لغاوى له سه رى ئه سپه كان دارنى، زينه كاني ليكر دنه وه، و ئه وه دوو گوريسه ي كه به ئه لقه و پيچ به لابه لاي قه رپوزى زينه كه وه بوون كر ديه وه، و ئاماژه ي منى كرد: يه كيكيانم ليوه درگرت، و وه كو وى له ده ستى ئه سپه كه ي خؤم كرد و دوور ليكتر له دره خته كاني كه نار جويه مان به ستنه وه...

هاتينه بن سيبهرى دار يكي و بوخچه كه مان كرده وه، و نيوه رېژه مان به ويه رى بيده نكي وشه كه تيبه وه خوارد - چؤن خوار دنيك، به روخسار يكي شه رميوانه و هيئان و بردنى به كاوه خؤى پاروو و چاوگيراني چاو و ده نكي گرم و هوپى ناو گه رووى كاتى پاروو قوتداني، هه روهك كار يكي زؤر نابه جي و ناله بار ئه نجام بده ين وابوو. كه نيوه رېژه ته واو بوو، هه روهك له پيشدا برپار بسى، بۆ له ش سوكييه و سه سانه وى زياتر و خؤ سووك كر دنى هه ريه كه به لايه كيدا، به لآم بؤيه كه مه به ست، ملمان ليئا. كه ليبووينه وه، هاتينه وه - من چاوه رېي ده ستور بووم. كاكه هؤمەر هيئديك به ولاوه تره وه راوه ستابوو و ده ستى وه بهر چاوى خۇيه وه نابوو و ده كيئو و هه ورو لابه لايانه وه رامابوو، و سه رى راده وه شاندا. له بن دار يكي دريژ بوو و ميژه ره كه ي به سه رخؤيدا هه لكيشا، هه ره ينده دريژبوو پرخ و هوپى به رزبووه. منيش به رديكم وه بن سه رمدا و ليى راكشام...

هه وره كان، مات و غه مگين، پاليان به لاپالى كيوه كانه وه دابوو و جؤگه له و دارستان هه ناسه ي هاوده رديه يان هه لده كيئشا؛ له ولاوه په لئ هه وريكي ته نكه له، به بالى ئاوالاوه، په له ي چوونه وه ئاميزى په لئ هه وره گه وره كه ي دا يكي بوو. ته م، كيئو دووره ده سته كاني ده باوه شى خۇيه وه

گرتبوون؛ زهرد و ماهى لوتكه ي كيوه كان وهك پليكانه ي ديوارى خه ره نديكي قول ده چوون؛ و له و دووره وه دياربوو كه چؤن با ميگه لي هه ورائى ليده خوڤى و له پرديى ده په رانده وه...

پيمو ابى هيشتا وانه بوژرا بووين كه به ته نكه تا وييه وه له هه ر ژنى باران و هاشو هوشه ي دارستانى له جيى خؤمان راپه رين و بى ئيختيار به را كر دنيوه به ره و لاي جويه هاتينه وه.

ئه سپه كان به ملكه چيه وه، و به سه رو پؤته لاكيكي گرژه وه، له بهر بارانى راوه ستابوون. دوو كه ليكي سپى به سه ر دارستانيدا كشابوو: باران جله كاني ده ته ندروى دارستانيه وه ده وه شاندا. ئه سپه كانمان كر دنه وه؛ و ته رپبوون ئاويان ليده تكايه وه. بى ده ستور و بى فه رمان، زيني ئه سپه كه م تا ودايه و ئه سپه كه م زين كر ده وه. تا ته نكه م نه كيئشا نه مزاني سه ر جله كه يم له بير چووه بيها ويئمه وه سه ر پشتيى. كور ه خؤ ده بوو له پيشدا سه ر جله كه م ليكر دبايه وه! له بيرم چووبوو... ناچار سه ره له نوئ ته نكه م شل كر ده وه و زينه كه م لي هينايه وه خواري، و به يارمه تى و كؤمه كييه كاكه هؤمهرى و كؤمه ليك لوتف و گه ورايه تيه بيده نكه وه، زينه كه م ليئا يه وه. بوخچه كه و - قابله مه به تاله كه و هه موو شته كاني ديكه م - به به ن مووسه كي زينه كيوه كر ده وه...

ئه وا ئاسمانيش هه روا به كول ده گرى، با، هه رواها شه يه تى و به لوره لوره خؤى ده لاشه ي كيوه كانه وه ده سوئ و به ره و داوئنى چيائى شوژده بيته وه. كيئو له نيوه راس تيپرا وه هه راسان كه وتبوو؛ ته راش و دارو ده وه ن نيوجه وان و برؤيان تيكنابوون و وهك مندالى كه للله ره ق و سه رسه خت كه گوئى ناده نه هه ره شه و گوره شه ي داكيان پييان ده عه ردى ده كوتا و له جيى خؤشيان نه ده بزوتن؛ و واكه به توره بييه وه به رپيى خؤيدا ده چؤوه... دره خته كان تا ويكيان گوئى هه لده خست، ده كشانه وه دوايه، گوئيان هه لده خستنه وه و وهك منداليكى ورديله گه وره يه ك هه روا له دووره وه به جولئى په نجه كاني قديلكه (ختووكه) ي بدات و ئه و پيى وابى به راس تييه، خؤيان خر ده كر ده وه و هه ر كه ده نكي هاشه ي بايان ده بيست ته وان له جيى خؤيانه وه ده ستيان ده كرد به خؤراژاندى، به لآم پينه ده كه نين... دارستان هه روهك ژنه دراوسپيه كي كه گوئى له شين و زارى و زريكه و گريانى دا يكيكي ديكه ي زگ سوتا و ده يى ئاوا ئه و يش ده هه ناوى خؤيدا ده كولئى. ((وو و- و!)) ئه وه ده نكي لوره ي دا يك بوو. بؤنى ئاره قه ي له شى دا يكان (دره ختان- وه رگيپ) ده گه ل بؤنى له شى مه و ئه سپه كان تيكه ل ببوو. هه وا بؤيناك بوو. و ئيمه - ئيمه و ئه سپه كان - سه رمان به ردابؤوه، و باران لاوئيو ده بارى و له پشت ملمانه وه به تيره قه ي

پشتیماندا دهچووه خوارئ- و نهوه ئیمهش هه ده پۆین، و هه وره کان ده پۆن و کوندهی بارانئ ده گه ل خۆیاندا ده بن، و (با)ش هه رچه ند جارئکی پارچه جلۆکه ی هه وری به سه رپرووی رۆژئیدا دها و هک نه و کچۆلانه ی ده یانئشون، تاماوه یه کی دوا ی لاجوونئ نه و جلۆکانه شی هه ر ده گریا، و گه لاکان فرمیئسکیان ده رشت، و له شی نه سپه کان که فی ده کرد، و هه روه ک نه و هی خۆر بیه وئ دلئ خوشک و برایه کانی به کوچکیوه دا کتوپر هیئور ده بۆوه پیده که نی- ته نانه ت گلئنه ی چاوشی هه ر ته رپوو- به لام دیسانه وه ون ده بۆوه دره خته کان له هیکرا روویان تیکده نایه وه، دوا به ش هه روه ک کیژ و کالئ ده می گه مان، ده ستی یه کدیان ده گرته وه وه یه کتریان دینا و ده برده وه. نه و تاله پووش و په لاشانه ی که له ریشی چیای ده بونه وه هه مووی به سه رو ده موچاوی مه وهرده بوو. هه موو جارئ تیکرا ده بووم، خۆر بیئکه نیی ده هاتی، و پیده که نی... و کیوه کانیش بۆیان ده ستانده وه، و به و پیکه نینه یان تاریکیان له پرووی په له هه وره کان ده رپه وانده وه و روخساری عه رد و ئاسمانان ده گه شایه وه و ئاسمان ده هاته وه ده خعی جارانی و پالئ به لاپالئ کیوه کانه وه ده دایه وه.

هه میشه هه روایه: که هه وره کان تیده په رن خۆر پیده که نی و کیوه کان بۆی ده ستینه وه، مه ل و بالنده کان ده خوئینن، و ئاده میزاد هه ر له خۆوه شاد و دلآوا ده بیئ ((نه رئ، دلئم کرایه وه!))- هه روه ک خۆشیه دوا ی ناخۆشیان... به لام له ولاره دوورتر، هه وره کان دیسانه وه گرانیان خسته وه سه ر شانی کیوه کان و هه رپه شه ی له ئاسمانئ ده که نه وه. کاتی که هه رپه شه کانیان ناگاته چ جییان وه ک سه گی سه گ به سه سارکراو خۆ ده پشت کیوه کان ده کوتنه وه وه کیوه کانیش به و سوکایه تیبه ی نیوچه وانئ تیکده نیئن، و هه ر که تۆش سه رنجت دانئ بیئ ئیختیار نه تۆش له وانرا نیوچه وانئ تیکده نیئی و روو گرژ ده که ی. جارئ واشه، تیره که ی پشتیت ده برسکیئنی: نه وه ش نه و کاتانه یه که هه وره کان داچۆراون و ده زانی هه ر ئیستا نایستا سه راوی ده تۆقی و دایده کا؛ چونکه هه ناسه ی ساردی پيش بارانیت ویکه وتوووه ده زانی. (با)، شپوشیتالئ، ره شمائئ هه وران به سه رلاپالئ کیویدا ده ته کیئنی؛ نه و چه ندانه ش، که له به ر بیئ ئاگیبه دایی به گو شه یه کی ره شمائئ به رچاویان گیراوه و ده گرین؛ ده نگئ گرانیئیان له دووره وه دیت و ده نکه فرمیئسکی به ربلآوی گرانیئیمان له سه روچاوی دها. نه وانه ی که دوورا و دووریش ئاگیان له و رووداوه یه پیده که نن: سوړانی سپی کراسه کانیان وه ده ردیخن، هه روه ک خودی ژیان، وه ک خوشک و برایانی خیزانیک. ره شمائئ پارچه پارچه ی هه ر لیک هه لده وه شی، هه روه ک که فاوی سابوونئ ده ته شته

ئاویکیدا، و سه ری خۆی هه لده گری و ده روا، تا له جیبه کی دی به رگدرووی (با)ی ده گاته وئ نه و چل پارچه یه ی بۆ له یه ک ده داته وه به سه رکیئو دارستانییدا هه لده کیئشیتته وه.

دارستان هه ناسه ی دها، وه ک په ره میردیئکی ماندوو، ده چله ی زستانییدا، و به رامبه ر رۆژئ ((هوه))ی ده کات؛ هه لئمی هه ناسه که ی به ره ولای رۆژئ ته ندوووه ی ده به ستئ به لام (با) نه و هه لئمی هه ناسه یه ی به ره ولای هه وره کان راپیچه ک ده دات و به ری رۆژئ لیل ده بیئ. له ولشه وه کیو به ئاماژه و به فیتی رۆژئ، ورده ورده، به پیکه نینه وه، چه ند داوه به نیکئ که له گلۆله ی هه وره ره شه کانه وه جیماوه به ته شی خۆی ده رپسیئته وه به ن و ته شیبه که ی داوئته وه نیو خورجینی کۆلئ و به ده م رۆژئیه ده خنیته وه. ئاسمان ده و تاغی سروشتدا دانیشته وه قه لئنه ی ده کیئنی؛ دوو که لئ قه لئنه که ی به سه ر دیواری کیوه کاندای هه لده کشی و سیبه به سه ر گو له کاغزه دیواریه کاندای ده کیئنی و تیده په ری. ده و بیئنه و به ره و بگره و به رده ییدا دوو کیسه ل له قه راغ ریبه نه وه ده میان تیکناوه... له سه رچی؟ له سه ر ژنی یا له سه ر پوانی، یا له سه ر سه رۆکایه تیبه؟ وه ک بلئی نه و به رچاوه ته نگیه هه رده نیئو ئاده میزاندا نه بیئ و به س... تۆ بلئی نه مانه ش حیزب و هاوړی حیزیان هه بی...؟!... که ئیمه یان گه یشتینه سه ری یه کیکیان پشتی نه ویدی که ی له عه ردی دابوو و خه ریک بوو به جیئ بلئی و به رپئی خۆیدا پروات. نه وه ی که پشتی وه عه ردی که وتبوو به هه رچاوپه لان به ره و ئاسمانئ له خودای ده پارایه وه بیگاتی؛ له کاتییدا که ده یزانی- نه گه ر پيشتریش نه یزانی بیئ خۆ ئیستا ئیدی ده یزانی- که هه ر چوار په لان ده وه وایدا راده وه شیئنی و ده ستی به چیه وه نیبه. کاکه هۆمه ر دابه زی و هه لیگیرایه وه، و نه ویش له پاداشی نه چاکه یه ییدا به ((فس))ئکی سوپاسی کرد و سه ری برده وه ده قه پیلکه که یه وه. تا داخوا که نگئ توشی غه نیمه که ی ده بیته وه... نه وه ژیانه، ده بیئ یه کیئ هه ربگاتی؛ ژیان بیئ کۆمه ک و یارمه تی ناچته سه ری. کیئ ده لئئ، ده وده مه ییدا که ئیمه گه یشتینه وئ نه و دانه چله کیوه و به رامبه ره که ی نه مه ی لئ به هه ل نه زانیوه پشتی له عه ردی داوه. یا ره نگه هه ر به رامبه ره که ی هه ستی تیکدابی و ترساندیئتی و گو تیبیتی ((نه ها، هاتن!)) و هه ر که ئاوری داوه ته وه نه و له کاری خۆی بۆته وه- ئاخه نه و جوړه فیلانته ده میژوودا پيشینه یان زۆره.

نەرمە (با)ش ھەروا دەنگەبارانی لەلا روومەتی ھەورە دوورە دەستەکانەو دەپنەو و بەسەرچاوی مەوی وەر دەکرد، مەل و بالئەدەکان ھەروا جریو و جوو کەیان بوو و جۆگە لەو جۆبیارەکانیش سەرپشتی خەرەندییان دەشوشتەو و چلگ و شواری لەشیان دەگەل بلقەکان بە ئاوتیدا دەدا. بلقەکان دەڕۆشتن؛ جاری وابوو ھێندەیان پال و ینکەدا جییان بەیە کتری تەنگ دەکرد و دەتەقین، ھەروا ھەنگاویک بەولاترەو دووبارە سەریان دەردینایەو ھەمدیس دەتەقینەو، و جۆگە لە بێ ناگا لەوان بەرپێی خۆیدا دەڕۆیی و بلقی ھەلدەدانەو دووبارە دەیتەقاندنەو. درەختەکانی نیو خەرەندی و ھەردوو بەری جۆبەش بەرەو خوار ببونەو؛ لە ھەردوو بەرانەو خەریکی سەرەتاتکی و ملەقوتی بون، و ئەویش -جۆگە لە کە- وە ک پوورە خورشیدی، بەزەحمەت و بەقەوتی ھەردوو ئانیشکان، لیککی جودا کردبوونەو، و ھەروا بەو حالەو چیرۆکی بۆ ئاسمانی دەگیڕایەو کچۆلە ئاسمانیش پێدەکەنی.

ھەر کە لە ھەرازیکی وەسەردە کەوتی ئیدی ئەو چاوەرپێ دیمەنیککی ھەراوی پان و پۆری تر بویت لە بەردەمت وەدەرکەوی، بەلام کە وەسەر دەکەوتیت و دەگەیشتیبە تۆقەلی دیسانەو نشیویکی دیت دەھاتەو پێشی، و ھەمدیس ھەرازیکی دی - و دووبارە سیسارکە کەچەلێکی دی کە بالی لێکەدان و بەسەرچاوە گرژ و شوومە کە یەو تەکانی دەدا؛ چەند ھەنگاویک لەولاترەو دەنیشتەو کەواو سەلتەنی بالەکانی دەخۆیەو دەپێچان و بەدوای کەلاکییدا بەرامبەر دارستانی وەنەوزی دەدان... دیسانەو نشیو، و ھەرازیکی دی - و تا لەپرو بەبێ هیچ چاوەروانییەک جیھانت لە پێش چاوان پان دەبۆو.

سەرەنجام گەیشتیبە بەرزاییەکی کە دیمەنیککی ھەراوی لە خوارپرا کەوتە بەرچاوانان: دەشتیککی بەرین، بە داروبارو درەخت کە دیاربوو کەم کەمە دیت داروبارە کە تەنگ بێ، بە کۆمەلێکی دەچوون ھاتن گوندی بەرێکەن و ھەروا بە دەم رێو، گوند رۆیشتبێ و ئەوان گەیشتبە کۆمەلێکی دی کە لەولاو بۆ پیشوازییە گوندی ھاتن و گەیبە یەک... پەلەسیبەر بەسەر دارسپیدار و داربەرەو کاندە ھەروا خشەییو... بەرەبەری رۆژواوایە بوو لە باریکە رێبە کەوێ کە بەناو باغچەکانی پەنا گوندیدا تێدەپەری لە ئاوازییە نزیک بوونەو. گۆلە بەرۆژەکانی قەراغ پەرژینە شکاوەکان ریزیان بەستبوو - ھەرەو کە پیشوازییکەرائیککی بەزۆر ھینرابن زۆر بەبێ حالەو سەریان بەردابوونەو؛ خشەخشیان بوو و بەخێرھاتیان دەکرد. تەماتەکان

سورھەلدەگەرپان و لەشەرمان خۆیان دەبن پەچە و چارشۆوی سەوزی گەلاگانیان دەنایەو. ئاو ملی باریکە رێبە گرتبوو، بەلام کدووە مل باریکەکان کە لە کەلینی پەرژینێو خۆیان خزاندبوو دەم رێبە لەبەر تەمبەلیان لەجیی خۆیان نەدەجولان، داوہلەکان، ھەروا لەجیی خۆیانەو بێ جۆلە شاقەل و بالیان رادەوہشاندن...

گوند کەلاو بوو، ھەموو لایەک ھەر گوفک و سەرانگۆیلک بوو، ھەموو جیبەک پێس؛ بەسی چوار سەگە بەرەللاو، کە چاوەکانیان پربوون لە چیرۆکی ستەم و ئیش و ئازاری ژیان، و چەند بزنە گۆبە کیش لە مینگەلی دابراو و بەجیماو کەوێ دەوری دەرس و خۆیندنی بکەنەو لە پەنا پەرژینەکان وەرکەوتبون و ریشیان دەجولان، و دوورا و دووریش چەند پیرەمێردیککی کە لە پال دیواری مائەکانیانەو لە پەنا سەرانگۆیلک (گوفک)، چوار مەشقی دانیشتبوون و قەلتەیان دەکیشا یا خۆیان دەدۆزی، یا دەبەرەو دووراییەکی برۆیان تیکنابوون... ھیسچی وای نەمابوو بۆ شێوان. مائی مستەفاخان - سەرا - لە گوندییەو دووربوو: لە باشووری گوندی، لەسەر بلندییە قەراغ چۆمی؛ و ئەولاتر، بەلای رۆژھەلاتیو، دامەنەبەکی چروپ کە گۆرستانی گوندی بوو، و لە باکوورەو داربەرەو کورتیلە لیک دوورەکان، کە ببوونە رەنگی نەخشی کراسە خۆلەمیشییەکی کێوی...

((سەرا)) لە گوندییەو دووربوو: وەک دەلتین خاوەنەکی ساماندار بوو، یا بەساماندار تاوانبار کرابوو و ھەرەو کە باویشە سامانداران ھەر بە تەنیا دەژین - تەنیاشن. خانووەکە، دەفەرھەنگی ناوچەکەدا، ھەرتازەبە، یانی مەگەر ھەر سەد سالیکی تەمەن بیت. خانووە کۆنەکەم بۆ بەیانی دیت: لەسەرگردیککی تورەکەرێژ، و بەھەرچوار دەوریدا مائە کرمانج، کە ئەوێ پێشان دەدا خاوەنەکی، دەسەردەمی خۆیدا سەنتەر و ناوہندی کۆمەلگای بەردەست و رەش و رووتان بوو، و تا سەرەنجام بەھۆی سامان و پارەو پۆلیکیەو چۆتە ئەو داوینە و خۆی کەنارە گیرکردوو، و خانووەکە پێشوی بۆتە ((کاولە قەلات)) کە بە دوکانەکانی دەوراندەوری دیواری حەساری و بەو پەنجەرەستونیانە کە بە بارێ سەر خواراندا دەکرانەو دادەخرانەو بەو شووشە پەنجەرە سی گۆشە رەنگاو رەنگانەو ھەردەتگوت کاروانسەرایە.

مائی راستیش خانویکی باکووری - باشووری و دوو نھۆمی بوو؛ مەیلەو گەرە، و بەرامبەر کێوی بەرووی چۆمیدا، دارای حەساریکی مەیلە و بەرین. مائەکە دووبەش بوو: ناوماز و

دەرى. بەشى دەرىئى ئەو دىيان بوو كە من چوومى- لەراستىدا كە كەس بەپىشوازيبەو نەھات بۆ خۆم سەر بەخۆ مەلم لىنا. ئەو ژوورە كە پىيان دەگوت ((دېوھان)) لە دەروەى سەرايەدا بوو، لەلای باشوورەو دوو پەنجەرە، و يەككىشى لەلای رۆژھەلاتىو تىدا بوو، كە من چووم كرابۆو، و دلتيا بووم كە ((ناغا)) نزيك بوونەو گەشىتى منى زۆر دەمىك بوو لەو پىرا دىبوو، كە گەشىتى ئەو زۆر بەقولى دەخویندەنەو راجو بوو. نەمزانی چى دەخویندەو، ھەر كە منى دىت نووسىنە كەى دەگىر فانی نايەو.

بەشى لای باشوورى خانووە كە خشتى سوربوو، بەلام نەك ھەر رەنگى سور ھىچ رەنگىكى ديارىكراوى دىكەى پىو نەما بوو. لای رۆژھەلاتى، لە رىزىك خشتى سوورى دەوران دەورى چوارچىو پەنجەرىكى بەلواو دەنا ئەو دىكەى ھەموو خشتى كال و قوربوو. دەرگای دەرى خانووە كە بەرووى رۆژھەلاتىدا دەكرايەو و راست دەچۆو سەر پلىكانەكان كە يەكراس تارىكايەدا بەرەو لای رۆژئاوايەو دەچۆو، بەبى ئەو بەھىچ لايەكىدا لادات رىك دەچوو سەرى. نەخشەى پىشوى زۆرى خانووەكانى شارىش ھەروابو. پلىكانەكان دەپىشدا گوايە ھەمووى خشتەرىژ بوون... بەلام ئەو خشتانە ھىندەيان چال و چۆل و كەند و لەند تىكەوتبوو پىاوى دەويست بەبى چرا بەویدا تىپەرى و دەتەلەو داويان نەكەوتت و ران و ملى نەشكى. سەرى دارو پەردوويان ھىندە لىھاتبوونە دەرى، ھەر دەگەل كەمترىن بى ناگايە سەر پەنجەيان دەپەرانەن- لە تەلەى گورگان ترسناكتر بوون...

لە ئەسپى دابەزىم؛ لاقەكائەم تەزىبوون- ماندووبووم- كاكە ھۆمەر ئەسپەكەى گرت و بەبى ئەو دى گوى بداتە من بەرەو دەرگى ((سەرا)) يەى قولاند: ((سۆفى ئەولكەرىم، كاك سىامەند!)) و سەرقالى لىكردنەو زىن و بەستەنەو ئەسپەكان بوو لەسەر ئەو ناخوړانەى بەديوارىانەو، ھەلنا بوون. ئەسپەكان كەوتنە ئاودەردان و ناخوړ لستەنەو- و من بەخۆ بەقابە مەو مامەو؛ شەرمىون، و ترسەنۆك، كە چاوم دەگىران و سپىنەى چاوەكائەم و دەردىخست و لەبنەو چاودىرە دەروورەيان بووم، وەك كابرايەكى غەوارە، تا بەلكە ئى ئەو خوايە يەككە پەيدا بىت و فەرموويەكى بكا.

((ئەولكەرىم!)) ئەو دەنگى مستەفاخانىە. دواى يەك دوو چركان: ((ئەو بەنيادەمىك لەوى نىيە؟... يەككە بچى، لەوانە يە ميوان بى)).

كەس ناچى. ((گوتە ئەو بەنيادەمىك لەوى نىيە؟... با ئادەمىيەك بىتەسەرى!)) ساتەوختىك تىدەپەرى، ديارە كەس ناچتە سەرى، بەلام وەك شتىكى وەك ئادەمىيان بىتەخوارى. خۆم وا پىشاندا كە گوايە خەرىكى تەماشاكردنى كىو و چۆمىم، ئەو لەجىي خۆشەو خۆ دىنم و دەبەم بەلكە ئى لاق تەزىنەكەم چاك بى، لەپشتەو پرا گويم لە دەنگى ھاتنى پىيەكى بوو. ((كاكە ھۆمەر ھاتىەو؟)).

((بەلى... بۆ پىت خۆش بوونە يە مەو؟)).

((نا)) بەخىر تىيەو، ماندوونەبى... گوتە زوو ھاتىيەو)).

((ئىدى... لەرىيە باران بارى، نەمانتوانى پشوى بدەين. ئاغا لە مالى نىيە؟)).

((بەدى، لە ديوە خانىيە... ئەو ئاغا يە؟)).

((بەلى، بىبەسەرى)).

باشە، ئەو ھەش بوو پىشوازي! ھەستم بەناراحەت يە كرد، بەلام ھەرچۆنىك بوو ئەو ھەستەم لە خۆم رەواندەو: ھاورپىيەتى فەرموى ناوى- ئەويش ئەو ھاورپىيەتى مە! پىشوازي ماناى نىيە؛ مالى ھاورپىي پىاوى، مالى خودى پىاويە... دەو نىویدا بەھەرچالىكى بوو، بەيەك ھەلە- بەنىوچەوان دەديوار كوتانى بەردەم- بەدواى سۆفى ئەولكەرىمىدا بەپلىكاناندا وەسەر كەوتم. ئاغا دەموتالا و خویندەنەویدا نوقم ببوو؛ ھەر كە منى دىت ھەستا، و بەسەر سورمانىكەو، گورجىكى ھاتە دەمى دەرگى. ((... ئاى، ئەو تۆ بووى!)) ئاا، بەلى من بووم!...

بۆنى تريك و دۆى ترشاو، ناو پلىكانەكان و ئەوانەو داگرتبوو. دەرگايەكى بەرامبەر دەرگى ديوەخانى داخراوو- ئەو دەرگای ناو مالى بوو.

دانىشتىنە چاك و چۆنىە. ئاوو دۆى ساردىيان ھىنا. ئەو بەخىر ھىنانە زۆر لە پىشوازيە گەرم و گوپ و ھاورپىيانەتر بوو، ھەرچەندە دەگەل ئەو ھەموو ھەول و تەقەللا و درىژدادپەى دەمكرد كە چى ھەروەك شەنى شەماليكى تازە بەبىبان گەشىتو بووم؛ لەپىشدا گەرم داھاتم، و ئىنجا وەك لە بىبانى رەتبم شىوام- ئاخىر گىيانى ئادەمىزادىش وەك شەمال وايە؛ لە ھەوراز و نشىو و

خۇپىكىداندانى كىنو و بىابانەكانى ناخ، و رىيىوانە سۆزاويىه كاندا، ھەمىشە و بەردەوام دەگۆراندایە...

ئىستا ھەلىكىم بۇ رەخساوھ كە چاوپىكى بەدىوھ خانىدا بگىپم. ژوورە كە گەورەبوو؛ لەوپەپى لای سەرىيەوھ پاشخاننىك بوو كە دەرەكە كەى دەچۆوھ سەرپلىكانەكان. ئەو پاشخانە بەدەر كۆلەيە كەى چكۆلەوھ بەدىوھ خانىوھ پەيوەست بوو، و لەو دەر كۆلەپىرا سۆفى ئەولكەرىم- يا ئەولكەرىمى چاپەز- كورتەبنە و پانوپۆز و رىشىكى پان، و مەيلە و زەرد ھەلگەراوى وەك بنە مەنجەلىكى كە چاك نەچو بىتتەجى، چاى دەدايە دەست سىامەندى، كە خزمەتكارانە راوہستا بوو، يانى بەگوپرەى خدەو نەرىت، نەدەبوو لەلای تاغای يان لەبەردەمى وىدا دانىشى. سىامەند پىالە و ژىر پىالەى لەسەر كەشەفییە كى وەرشەوى چووك دادەنان كە تەنیا جىپى پىالەو ژىر پىالەيەك و قەندانىكى زۆر چووكەلەى وەك كەشەفییە وەرشەوھە كە سى كۆقەندى زىاتر نەدەگرت، دەبوو، و لەسەرەخۆ بەھەنگاوى تىكەل و پىكەلەوھ دەپىتتاو لەپىش مىوانىپى دادەنا. سىنىيە چكۆلەكان و قەندانەكان لەسەرلىواری پىشەوھى دەركۆلەكەى بوون. سەماوەرەكە وەك لە دەركۆلەكەى پاشخانىوھ دىاربوو پىدەچو وەرشە و بىت- و گەورە. بەلام خودى ژوورەكە- دە ژوورەكەشدا ھىچ شوپىنەوارىكى ھەژارىيە، وەك كە لە ناوچەكەدا ناسرابوو، وەبەرچاوان نەدەھات: بەرەبوو، مافورىكى يەكپارچەى كۆنى رايەل بەدەرەوھ راخرابوو. ھەرچى ھەبوو ئەوھ ھەبوو. سەماوەر گەورە بوو، مافوور گەورەبوو، بەرەش ھەر گەورە. كۆن بوون، بەلام ھەرھەبوون؛ نىشانەى سامانىكى كەونارابوون، و شوپىنەوارى كۆپىنەش نەك ھەر نىشانەى بى ئىعتبارىيە نىن بەلكە ھەر بۇ خۆيان ئىعتبارن. ھەموو ھەر سەرىدەى پىششىنىيە و بەردەوامىيەيان دەگىپرايەوھ.

تاقىكى بەرىن دە ژوورەكەيدا بوو، بەلادىواری بەرى لای رۆژاوايەوھ، بە پەردەيەكى رەش، و گوايەچنراو، و رىشووھ دار كە رەنگ و رووى دار و گول و غونچەكانى دەبن تۆزو خۆل و چلكىدا ون بىوون. زۆرەى زۆرى رىشووھكانى پىنوھ نەمابوون و ھەلوھرىبوون؛ و ئاوپىنەيەكى چوارچىوھ دارى رەنگ تىرى بەسەرەوھ كرابوو، كە راست بە مرۆقىكى دەرماندوكرامى بىھۆش دەچو كە بۇ وەناگا ھىنانەوپی ناويان لە دەموچاوى پزاندى. تەواوى مینايەكەى دلۆپە ناويك بوون كە رەنگى پىشتەكەى خۆى بە شىوھەيەكى وا ناشىرن پىشاندەدا ھەرمەپرسە، و سەيرەكەشى

ئەوھبوو دەموچاوى ئادەمىزادى بە چەپ و چىپى و خوارو خىچىەوھ پىشان دەدايەوھ، ھەرەك لىچ و لىوان لە بىنەرى بادا. ھەرچەندە سەرىش نەبوو، چونكە تەوھرى دىتىنى ئى سەد سال لەمەوپىشتىبوو. بەتەنىشت ئاوپىنەكەوھ سەعاتىكى چالمەى ژەنگاوى زەنگدار ھەلاوھسرابوو، دىاربوو دەگەل ئاوپىنەكەى سەرو ساخت و ئاشناو رۆشنايەتىەكى دىرىنەيان ھەيە و نەھەر تەنیا خوو بەلكە رەنگ و بۆى وىشى گرتىبوو. لەلای دىكەى تاقەكەوھ چراتۆرىيەك (لۆكس)، نوپىنەرى ((شارستانىەتى تازە)) و ھۆى خۆپىوھبادانى، بەتۆرىكى دراو و شووشەيەكى شكاو و دوكلەوئىوھ؛ كە بەلا تەنىشتىيەوھ جى ئسپرتۆيەكى پىپەلكردىنى كە ھەر نەوتى تىدەكرا، و وەك ترىاك كىشى پەرىپووت كە لەجىپى ترىاكى سوتوى بكىشى ھەلاوھسرابوو. و سەرنەجام دىوانىكى چلكنى حافز و لىو ھەلگەراوھ، كە دەتگوت دەفتەرى قەرزەكانى حاجى عەولای پىلاو فرۆشە، دەگەل ئەو جىاوازيەدا كە ئەمەيان سەنتەرى ئالووىرى مېشەكزان بوو. لە نىزىك تاقەكەوھ خاوپىيەكى بچكۆلەى، گوايە سىپى بەلام پىس و چلكن و رىشال رىشال، بەسىنگىكىكەوھ بە دىواریيەوھ لە خاچ دراوو. دىاربوو كە تەرمى وىش لە تەرمى ھەسەنەكى وەزىر لە سالىك و دوو سالان كەمتر بەدارىوھ نەماوھتەوھ. لە پەنا پەنجەرىكىدا جووتە چەكەيەكى كالبوھى تۆز گرتوى لىبوو كە چەكەى خان بوو، و لەسەرەوھ تاقەكەوھ وپىنەيەكى خان، دە چوارچىوھەيەكى لەمەوپىش سىپى و بەگوومىشى داپۆشراو، كە ئەگەر لىپى وردىبووبايەوھ لەبن لەكەو پىسىيە شوشەى چوارچىوھەيە، لىچ و لىو گوپە ھەلامساوھكانى ئەو خانەى حازرىت دەدۆزىەوھ- بەروخسارىكى تابلپى راشكاوانە، و دەپىرەوھ چووانەوھ. لە پەراويزى وپىنەكەوھ شىعرىكى بەناوى خەيامىيەوھ لى نوسرابوو: ((ئەگەر ناننىكى ئاردى گەنم و دوو مەن شەپاب رانىك مەپ دەبوو)).

ئەویدىشى دەبن چوارچىوھەكەيدا وەك زۆرەى ئارەزووھكان دەبن بەسەرھات و كارەساتى ژيانىدا ون بىوو و سرابۆوھ. لەدوا ھەمووانەوھ سەرىنىكى زلەى وەك لولپىنەى دىوان وەپال لادىواری رۆژاواى ژوورى، پەنا پەنجەرەيەوھ دراوو، كە ئەوھ ھەرچى خان بوو، و دەچۆوھ سەربانىئە تەختە بندەكەى جى خەوى بەھاران.

ئەگەر كرمانج رىيان درابايە، ئەوھ لەسەرھەمان مافوورە يەك تەختەكەى كە زوو، خانى خودالىخۆشبووى ھەوولەلى لە بارى سەرەوھ لەسەر ئەزىنۆيان لەسەرى دادەنىشت، دادەنىشت يان

رادوههستان. هه چهنده به پراولته كۆن و رایه لئی به روپشتی وه ده ركه وتبون ده گهل ته وه شدا دانیشتنی له سه رخۆشبوو. ئاته سخانهی سه ماوه ركهی ته قیو بو. به لام به هه ر كوله مه رگییه كی بو ئه رکی خۆی به چه چه وه كه دوايه ده بو وه ویزه ویز و راست به مۆسیقای پرسه ی مردووان ده چوو به كه مێك دوا كه تنه وه - زۆر یا كه م - ته نجام ده دا.

له پێشدا تانیوه یان ئاو تیده كرد، تا ده گه ییه درزه كه ی و كه ده ستیشی ده كرد به كولا ئی ته ندازه كه یان ده شكاند و بی گویدانه چه چه یی بی به زه ییانه ئاویان وه سه رده گێرا و پریان ده كرد.

روخساری سه رتا پای ماله كه وه ك چاوی منداله هه تیوان - مندالی بیكه س - سكالای تیمان و بی ده سه لاتییه ی بوو، و چه ندین داستان و سه رگوزه شته ی پیس و پوخلی و چلكنییه ی به سه ر لیوه وشكه لاتووه كانیوه راویچه كه یان بوو. دیاربوو كه هیسنده ی گوتبوو و گوییان نه دا بو یه ئیدی وازی له هات و هاوار و سكالایان هینا بوو. چاوه كانی هه موو جیقناوی و پیس و په لۆخی بوو.

روخساری تیکرای په نجه ره كان هه ر به روخساری مه ستیکی تیبه لدر او و شپۆل ده چوو: هه موو له شی هه ر شوینه واری چی لیدانی رۆژگار بوو: هه موو جیه کی هه ر چه سپ و له فافی برین پیچانی بوو: كاغه ز، سه ره ته خته ی ده ره پریو، و پارچه مقه ببا. بن میچ پر له ره شییه دوو كه لی؛ هه ر چوارگۆشه ی ژوروی به هیلانه و ته ونی جالجالۆكان ته نراو، جا یا راوه ستا و یا ده هاتو چوونیدا؛ هه سپره كانی پشتی نیرگه جالجالۆكاوییه كانی بن میچی له هه موو لایه کییه وه دوورو نزیك هه مووی درابوون و قه لشی بوون. سه یربوو ته ماله، هه روه كه هه له یه کی میژوویی بیته و ابوو: نه مان و به سه رچوونی قۆناغی نیمچه ده ره به گایه تی ده سه رده می شوانی و راوشكاریدا. - به واتای هاوړی حیزییش - سه رده می بۆرژوازییه ت لیره له چراتۆره كه ی به و لاوه هه رچی نیشانه یه کی دیکه هه یه زۆر و كه م نه یبوو. هه ویریك بوو: هه ر خۆی و هه وه سی خۆی... باشه ئه دی وه ك ئاغا سلیمانی ده یگوت، ئه و دیمۆكراتبازییه له كویرا هاتبوو؟ هه روا ی هه زده كرد دیمۆكراتی بی؟...

ده گهل ته و بیرو خه یالانه دا تیک ئالابووم و به شیوه یه کی په رت و میشکیکی به تاله وه گویم له قسه كان و پێكه نینه ورگییه كه ی مسته فاخانی راگرتبوو: هه ركاتی كه له ده وه پێكه نیبایه به

((ورگ)) ی پیده كه نی: ورگی هه لده ته كاند، سه روچاوه نارپكه كه ی به شتیکی وه ك پێكه نین و چاو و برۆگێرانیوه سواغ ده دا و ده نگێکی له گه روویه وه دینا كه هه ر راست ده تگوت ته وه قاغوقوغی مندالی شه ش مانگانه یه. ته و مۆسیقایه شی هه ر له فشاری به رغه بابیه وه و یا له قورساییه ویه وه بوو ((- قغغغ!)) به لام ته گه ر پێكه نیبایه، ئیدی ته وه هه رمایه ی ته وه ی بوو پیی پێكه نی، بن میچه كه ی ژوروی وه له رزه دینا. یا كه ده پژی، هه روه كه له بنكه یه کی هه لدانی مووشه كان بیت و ژماره ی پیچه وانیه ی مووشه ك ته قاندنی گه بیته سه ر سه ر و تۆ تاگات لینه ی: له پر ده ته قییه وه و دیوه خان ده له ریه وه و تۆ یه ك بست له جی خۆته وه به رزه ده بوویه وه؛ یا ته و فنه ی كه ده یكرد بی گویدانه هه یج چی و ری و شوینیك، به ده سه ته سه ره چلكنه كه ی كه له به ر پشتیندی ده ردینا و به به ر لوتیه وه ده گرت: ((پررا!)) وه ك ماتۆر سیكلی هوندا. ده وه مانه دا. چاوه قیچه كانی، كه پێكه نییان تیدا شه پۆلی ده دا ترسناكتر ده بوون. به و پێكه نینه ی كه ده یكرد سه رنجی كه سی رانه ده كیشا.

گویم بۆ پێكه نین و قاغوقوغه كه ی هه لخشبوو، كه له پر كوریژگه یه کی پینج شه ش سالانه، خیراو ده ستو برد به پیخواستی و پاژنه پیی قلیشاو قامكه گه وره ی هه و كرددو، و دووچاوی زه قه وه هات له ته نیشتیه وه دانیشته. كوره كه ی بوو - حه سه ن خان - كه له كچه كرمانجان بوو. هه ر كه دانیشته. سه ری له لاکه له كه ی ((بابه خان)) یه وه سوی، و گوتی: ((بابه خان، ته مشه و من ته له تریكه كه ی هه لده كه م، ئی؟)) و ویستی هه ستی و به ره و لای ته له تریكه كه وه بچی، بابه خان گێراییه وه نه یه یشت. ته له تریك ته لیكتریك بوو، و ته له كتریكه كه ش هه ر ته و چراتۆریه - لۆكس - بوو.

بابه خان به ده نگێکی زۆر له سه رخۆوه، كه له وی نه ده وه شایه وه، له كاتیكدا كه سه ره و روو و روخساری نازار و ناراحه تییه ته و سه ره و ده ست و ده موچاو، و لامله تۆزاوی و په له سورانه ی كوره كه ی پیوه دیاربوو گوتی: ((باشه، چاك دانیشه... سلاوت له مامه گیانی كرد... بلای مامه گیان به خیری بی - خۆ ئیمه بریارمان وابوو تۆ كورپکی چاك و چه له نگ بی!...)).

کورپیزگه که سه ری له که له که ی بابە خانێ کردەو و سەرنجێکی قیژەوانە، هەرچەندە مندالانەش، بە مەشقی خان بابایەتییه و تێگرتم و گوتی: ((ئەو مامە گیان نییه. دایە خانم گوتی ئەو بە چکە عەجەمە!...)) و سه ری به که له که ی بابە خانێ کردەو و به دوو دلێ و گومانەو تێم راما.

بابە خان دەستەپاچە بوو؛ چاوەکانی زەق کردنەو و بە دەنگێکی فەرمانانە و خیرایانەو گوتی: ((نا، نا! گوتم مامە یه ئیدی، بلێ، دە ی بلێ مامە حوسین بە خیریایی)). ئەو چاوەکانی دەنگە که ی نزمتر کردەو و لە شێو فەرمانییه که ی داشکاندەو و درێژە ی دایە: ((ئەگەر دە زانی چ دایە خانێکی چاکی هە یه... ئەگەر ئاقل بی که چومە شاری دە تەبە مە مائی وان- باشە؟)) مندالە که بی گویدانە قسەکانی وی هەر بە هەمان جوولە و دەنگی بزۆزانە یه و گوتی: ((بابە خان، بابە خان- گوێ بگرە بزانه دە لێم چی!)).

((بلێ!)).

مندالە که له بنه و، به لām هەر به و جوولە و شه ی تانییه یه و، گوتی: ((دە لێم... دە لێم، کاکه سیامەند قدیله که ی پووره تە لایه یدا!)).

من چاوی خۆم بەردانەو، وام پێشاندا که جوانییه چیاو بەندەنی رایکی شام. گوتم ((ناغا، ئەو کیو هەش ناوی هە یه؟)) مستە فاخان دیار بوو که رەنگ و رووی هاتبوونەو سەرەخۆ، له خودای دەویست گوتی: ((به لێ، ناوی پیرمە مە دە... له هەموو جییه کی ئەو پیر و پاتالانە هەن... ئەوانە تا زیندوون گیانی خەلکی داگیر دە کەن، کاتی که مردیشن ئەو چا کێو کەن- به لێ)) مەبهستی پیاو چاک و مشایه خان بوو. دوا یه رووی کردەو مندالە که: ((هەستە، هەستە برۆ دەست و دەموچاوت بشۆ)). بانگی کرد: ((کی له و ییه؟))، که وە لām نەبوو دووباره ی کردەو: ((ئەو زە لامی کی لی نییه؟)). به لām مندالە که هەر وازی نە دە هینا، ناراحتی ئەو دی بوو که گومانیان له قسە و راستگویییه که ی کرد بێت بۆ یه هەری بێت دادە گرت: ((بابە خان، به خودای بۆ خۆم دیتم - دە دالانیدا - قدیله که ی دا - ئاوا!)) و دەستی برد قدیله که ی بابە خانێ بدات. بابە خان له دەستی دایه و و گوتی: ((گوتم هەستە برۆ دەموچاوت بشۆ- ئی!)) و هەروا درێژە یدا یه: ((هەردە لێتی ئەو مندالە کرمانجانه ی...)) و که به هەلە که ی خۆی زانی سوور هەلگه را.

مندالە هەروا گێژو وێژ تێمابوو؛ زە لامی که ی نەبوو؛ منیش چووبومە کیوی؛ ناچار خان ئەو زەحمەتی دایه به رخۆی، راستبۆوه، دەستی مندالە که ی گرت و رۆی. دەنگی کرانه و یی دەر که ی نیو مائی هات، دوا به دوا ی وی دەنگی تیکه ل و پیکه ل و له سه رخۆی و اهات که نیشانه ی تۆفانیکی مام ناو هندی پیوه بوو...

تە لآخام خوشکی بوو؛ دایه خانم دایکی بوو که ژن خوشکی ئاغای سلیمانی بوو؛ کاکه سیامەند ئەو خزمەتکاره بوو که راو هه ستابوو، لاویکی توندوتۆل و رەنگ و روو جوان بوو؛ که له گه ت، چاو و برۆ رەش، دەموچاو رەقه له پیستیکی رەنگ تاریک و لووتیکی ریک و چه ناگه مە یله و باریک و تازه ده هات خەتی سمیلێ دەدا. جلویه رگ و سه ر و وه زعی به گوێره ی که سانی دییه و تابلێتی پۆشته و په رداخ و پاکو خاوین و ریک و پیک بوو، بۆ خوشی زۆر به ئە دەب. به لām واپێدە چوو که دیمۆکراسییه که ی خانێ سه ره نجامیکی وه ک پیویستی به دەسته و نە دابی. دوا یه ش دیتم که هیچ که سیك خۆی به به رپر سیاری ئە نجامدانی هیچ کاریکی نازانی: به رپر سایه تییه کان ده دیمۆکراسییه دا ون ببوون و بۆ دیتنه وه شیان خان ناچار بوو به لای دیکتاتوریه تییه یدا بشکی نیتیه و.

من به لای خۆم هه له ستایشی جوانی و سروشتی دەور و به ره که و به یانی چاکییه کانی کوری ئاغای سلیمانی و گێرانه و ی گه مە و گالته کانی باوکی که بی ناو هینان پر بوون له ئامازە بۆ خودی وی (مستە فا خان) و هەموو دیمۆکراسییه کانی دی، و دادوسکالا له دەست ماندوویه تییه ر ییه به و لاهه هیچی دیکه م نەبوو بیلیم.

به لām ئەو به و وه زعی مāl و ژیا نه یه و، هەزی له بیستنی بیرو را و بۆ چوونی به رزبوو که له سروشتی ئەو بیرو را یانه و و به ر پێنماییه وانه و د ییه که ی بکاته باغچه یه کی جوانی مندالان: ((سه وزاییه کان پێخوست نە کەین- چیمەن جوانه، تیککی نە دە یین و خراپی نە کە یین- پاشه رۆکی ده تە نه که ی خۆ لێ کە یین!)) به واتای ئاغای سلیمانی چۆخ یاخچی^(۱)!

مāl و گوندە که بۆ ماوه ی نیو سه عاتی ک یا زیاتر وه خۆهاتنه و. دەنگی دوور و نزیکان وای پێشانده دا. دانیشتوانی مائی خانێ، وه ک چرو جانه وهری ئالوده به دو که لێ تریاکێ که هەر

^(۱) چۆخ یاخچی: چۆک ایدر: زۆر چاک و به جییه - وه رگێر -.

لهسه رته تاي رۆژي چونه سه فەري خاوهن مالىيه وه، كتوپر ده كهونه بى نارامى و هه جوول وه: گاگهل و بهرغه ليان هينابونه وه نيو گوندى - په ز شهوانه له كيتوي ده مایه وه. دهنگى تهق و تۆقى سه تله شيرى بيريان و بۆنى گاگۆل و زاوه ماك و كاريله و بهر خان ژوره كهى پر كرد... روناكايى ورده ورده رهنكى ده چۆوه و له بهرامبەر هيرشى سيبه رى به ره و پشت كيتوه كان ده بۆوه و خۆى ده شارده وه.

درهنگانك بو كه ((ئه له تريك)) يان هه لكرد - خان بوخۆى پيكرد، زۆر به زه جمه تى هه لكرد. مانگيكي بچكۆلانه بو كه بو ((كرمانجه كان)) ي كرپيو، تا ده مانگى ئاسمانى بگه يه نن كه نابى هينده پۆزليدا و چيدى هينده خو هه لشهنگينى. هه ر كه مانگ چارى به و كارى كهوت له ژوروى تووره بو و ئه وهنده روناكيبه ي ژوروتيشى بو شوانكاران برده وه تا خويانى پى سه ر گه رم كه ن و ناورى بكه نه وه و له دهره ي دانيشن و چرو جانه وه ر و دره نده ي كيتوش ده خو بگه ن و له ميگه لى نزيك نه بنه وه. نانيان هينا. برسى بووم، نانيكى شاهانه بو: پلاوى به گوشت مريشكى، به رۆنى خو ولا تى كه هه ر بۆن و به رامه كه ي پياوى مه سته كرد. هه ر له زوه وه ئه و بۆنه كاسى كرديووم. به تاييه تى بال و مله قۆتەم هه لئابوون بياخۆم، چونكه ده مه ه ويست راستى و ناراستيبه قسه كانى ئاغاي سليمانى تاقيكه مه وه. هه ر كه مله قۆتەم تا ودايه، وه ك ماريكم نامباز بوويت و بيه وى پيوه مدا، به ده سته پاچه ييه كه وه و به چاويكى دهر په رپوه وه، و به دهنگيكي تابلې تووره وه گوتى: ((نا، نا!)).

به سه ر سوپمانيكه وه روانيمى. بى ئه وه ي وه لامى ته ماشا كردنه كه م بداته وه هيرشى بو سينگه مريشكه كه برد. گه رم بو؛ به پاشدا هاته وه. دانيشت و دووباره ده خۆى نووسايه وه: په نجه كانى لستنه وه، هه ر به و په نجه ليسانراوه شه وه سينگه كه ي دوولت كرد و نيه وه له سه ر تۆقه له ي برجه كه به لاي منه وه دانا، و دووباره په نجه كانى لستنه وه. هه ر دوو كمان ده به له ميكي ماندا ده خوارد - به ده ست ئه و له و ديويه وه پيرا دهر ددا و من له ديويه كه ي ديرا، تا سه ره نجام هيلى سه رسنوور بشكى و كه وشه ن به زى. به لام ئه مجاره يان هيلى سه نگره كانى سنوور نه شان. بى ئه وه ي هيج بليم سه ريريكيم كرد - هيج نه ده گوترا، چونكه هه رچۆنيكى بو ئه و كارى هه ر به نيه تى چاكه وه كرد، به لام بو ئه وه ي دهرسيكى دادهم هه رچه نده زۆر ييش برسى بووم و خواردنه كه ش زۆر خو شبوو ده ستم هه لگرت و كه وتمه نان و ماست خواردنى. پيى ناخوش نه بوو،

چونكه له دهرس وه رگرتنى ببۆوه و له ته قه ي هه لاتبوو، و له راستيدا پينده چوو دهرسى خۆم دادا بى. گوتى به لى، سه يرى به وه ي ديت كه هه ركاتى شاريبه ك ديتە گوندى له نان و ماست و ته ماته و دۆى به ولاوه هه ز له هيجى ديكه ناكه ن... به لى، دياره ئه وان چاكترى تينگه يون، يا رهنگه ئيمه له به ر زۆريانين كه هه ميشه له به ر ده ستانن لييان وه ر هه ز بووين. گوتم به لى، هه روايه كه ده فهرمون. به لام ئه و جار بو برسى نه بوونى، ئه و دووسى رۆژانه ي كه له وى بووم هه ر كه نانى ئيواره و نيوه رۆيان هينابايه ئه گه ر هه مه جۆربايه - كه زۆره ي ژه مه كان هه رواشبوو - له پيشدا پرسم پينده كرد ئه و جا ده چومه پيشى و ده ستم پينده كرد و قامكم به ولاياندا ده گيپرا، چونكه دياربوو كه بريارى داوه هيج دهرسيكى وه رنه گرى.

چاى دواى نانيشمان خوارد وه. ديسانه وه بانگى كرد: ((كى له وييه... ئه وه زه لاميكى لى نيبه؟)) كاكه سيامه ند هات. مسته فاخان گوتى: ((به خانى (داكى) بلى، حوسيناغا ده يانه وى بينه خزمه تيان و سلايان عه رزكه ن)). چاويكيشى له من داگرت، كه يانى چ بكه ين، خده ونه ريتى رزيو و كۆنه، ده بى خۆى بو راگرين، تا وه ختى...

سيامه ند هاته وه و مژده ي هينا كه خانم ئاماده يه. به لام مسته فاخان چه ند ساتيكانى خو وه خراند: پيموا بى ده ويست هه ليك بره خسي نى تاشه كى نيومالى هه لده ويژيرن و خو خرده كه نه وه و په نجه ران ده خه نه سه رپشتى تا هه وا تۆزنيك بگۆرى. به و جۆره ي كه دوايه زانيم تومه ز به دريژاييه رۆژى ئه وه داموده زگاي ترياكي خانى له گۆرييه.

دووسى خوله ك تيبه رين. ده ويژه يدا + بوخچۆكه كه م كرده وه، قابله مه كه م له په نا په نجه ره كه يه وه دانا و ((ديارى)) يه كانى دايم - كيسه حه مام و شر و شالا ته كانى ديكه شم - به شيويه كه ي گونجاو و ريكوپيك هه رده و بوخچه يدا پينچانه وه و خۆم ئاماده كرد و چووين.

ناوماليش وينه يه كى ده قاه ده قى خانوى دهرى بو، ئه وه نده نه بى كه له جياتى پاشخانى سه ره وه، په نجه ره يه كى گه وه بو. له جياتيان له وى پاشخان كه وتبووه به رى لاي خوارى: ژوره ره كيان تا ئه نده ي تاقچه كه ي ((ديوه خانى)) تيبغه ديواريك پيوه هه لئابوو و له وييان ژورويك بو ته لاخانى لى دابريبوو كه به دهرگايه كى ده هاته وه سه ر ئه و ژوره ي نيومالى. دهنگه دهنگ و سرتسرت و كهش و فشى قسان له وپرا ده بيسرا.

ژووریکى له دیوه خانى پەرت و بلاوتر بوو، جگه له که میڤک بۆ گولاو که ده گهل بۆن تریاک و بۆن خەو و بۆن نارەقەى تیکه لاو ببوون.

مستەفاخان ناساندى: دۆستە کەى حوسیناغا، کورپیکى چاک، ریکوپیک، داک و بابیکى باش. من بەرەوخسارێکەو که هیچ شایستەییە کى نەبوو وەك قوتابییە کى پەرپوت، راوەستا بووم، له کاتیڤدا که خانم وەك مریشکە کورکى ناو سەبەتەى سەرھیلکان له ناوەراستى بازنەى چینه کانى دامینى کراسە کە یەو که به هەرچوار دەورییەو پان بۆو و دانیشتبوو، بچکۆلانە، وەك سەلکەتوورى چرچ و سیسەلۆکى سەرگەلاى گولای له ییل و پەر (نیلوفرى) شین، سەرپیکى زله و پرچ خەنارى که خەتى نیوهرپاستی سەرى، مووہ کانى له بنەوهرپا هەموو سپى دیاربوون، و دەموچاو و پیتلوو هەلامسار و چاو گەرە و بەقولداچوو، که هەرکاتى بەدیارەو بان دەتگوت ئەستیرەن و دەشەویکی سارد و سەرما دا جریوہیانە: دەموچاو خړیکى سپى و نیستا زەرد هەلگەرپاو و تەلخ؛ لووتى وەك لووتى خوشکە کەى ژنى ئاغای سلیمانى، کورت بوو، بەسەرى لووتى دەواو کاتى که قسەى نەکردبايە وەك نوستی و ابوو، پیتلوو کانى لەسەر یەك دادەنان و دەستى بەمش و مۆشى دەکرد.

له جیبى خۆى نەبزووت، منیش هەرچاوهرپى ئەو دەم نەدەکرد. بى ئەوہى کەسەنتەرى خۆى تیکداو بازنەى دانیشتنە کەى بشکینى بە دەستوورى ناوچە کە بەخیرھاتنى کردم، ئەویش بەو گەرموگورپەوہ نا، که له ژنانى شاریم دیبوو، و گوتى که دانیشم. هەرپا لەخوارپوہ، تۆزیک له کەوشان سەروترەوہ دانیشتم. مستەفاخانیش هات و لەتەنیشتمەوہ دانیشتم. دەى باشە، دایى چۆنە؟ خوشکۆلە چۆنە؟ باب چۆنە؟

هەموویان چاک بوون، سلاویان هەبوو؛ بۆخۆم نەبى که نارەقەم دەردابوو و هیچم نەبوو بیلیم. که مستەفاخان منى وادیت بوخچە کەى بەرەو لای خانمپوہ پال پپوہنا و بردیە بەردەمى:

((داکى حوسیناغا، دیارییان نارووه)).

((واى - زۆر سوپاس - ئەو زەحمەتەیان بۆکیشاوە - ئەو زەحمەتەم پینخۆش نەبوو)).

بوخچە کەى کردەوہ: ((چ جوانە! ئەو هەموو زەحمەتە بۆ... نەدەبوایە وایان کردبايە، خۆ ئیمە چاومان لەشتى وانەبوو)). بەدەنگیکى وای ئەو قسانە دەکردن که دایى لەو دیوی سنورەوہ گومانى پەیداکا.

ئامازەيە کى سیامەندى کرد. سیامەند چووہ پیتشى. خانم دەستە کلیلەيە کى لەبەرۆکى کلۆجە کەى کردەوہ، گوتى بیداتە تەلاخانى. سرتەسرتیک لەو دیو تیغە دیوارە کەوہ هات؛ تەلاخانم بە کەش و فش و خۆ بادانیکەوہ هاتە ژوورى، لەبن لیوانەوہ نازام داخوا سلاوى کرد یان نا. بى ئەوہى سەیری کەس بکات سندرۆقۆلەيە کى لەنیو تاقي کردەوہ؛ چەند دانە شەکر لەمەيە کى لى دەرتنا. شەکر لەمە کانى لەسەر ئەو ژیرپيالەى دانان که دەگەلەخۆى هینابوو و ژیرپيالە کەى دایە دەست سیامەندى. سیامەندیش بە ئامازەيە خانمى ژیرپيالە کەى لەبەر دەمى من دانا: ((بۆ... ئى مالىن - لەوانەيە نەگەنە شەکر لەمەى شارى، بەلام ئەوہ ساغە، ئى مالىيە...)) مش، موش. هەردەو دەمیدا قەرەواشە کە لە ژوورى تەلاخانمپرا چای هینابوو و وەسیامەندى دابوو و سیامەندیش پيالە چایە کانى لەبەر دەمى دانا بووین. ژیرپيالەى شەکر لەمە کام بەرەولای مستەفاخانپوہ پال پپوہنا، مستەفاخان بۆلای منى هینانەوہ، و دووبارە من... تا سەرەنجام، لەنیوهرپاستیماندا جیگیربوو. مستەفاخان بۆئەوہى قۆرغى بشکینى یەکیکی له شەکر لەمە کان هەلگرت و بەخړى دە زارى نا: ئارد و وردە شەکر لەمەى بەسەر یەخە و بەرۆکیدا هەلوهرى؛ بەهیندیک قاغ و قوغەوہ، تەکاندى. من یەکیکم دوولەت کرد، دەستم بەبنیپوہ گرت، و بۆ زارم برد، بەلام ئەو ئارد و وردە شەکر لەمەى بەسەر یەخە و بەرۆکى مندا هەلوهرین زۆر لەوہى زیاتر بوو که بەسەر سینگ و بەرۆکى ویدا هەلوهریبوو. خۆشەختانە مشەمشى خانمى ملچەملچ و قولتەقولتى قوتدانى قورگی مەى شار دەبوو.

((باشە کورە کە، له شارى چ باسە؟)).

((پاشاوەى شەکر لەمە کەى زاریم بە گورجى رۆهیشتم: ((سەلامەتیتان)).

((ببستوومە هاتوچۆى ماله خوشکیم زۆر دەکەى - چاکە، منداڵە کانى باشن، سەلامەتن؟)).

((هەموویان چاک بوون، سلاویان هەبوو)).

((کورە کەى - هیشتا نەگەرپاوەتەوہ؟)).

((كوره كهي ناغاي سليتماني ده فرمون؟)).

((به لي)).

((زورده ميكه، گهراوه ته وه)).

((ته وهی ده زانم ... مه به ستم تارانه ... هيشتا نه گهراوه ته وه تارانی؟)).

((نه خير، پيموایی کوتاييه هاویني بگه پسته وه)).

مسته فاخان گوتی: ((له وانه يه له و يهك دوو هفتانه دا بيت و سه ريکمان ليدات)).

((نا... ته وه ده بي تاکه ی هه روا له تارانی بخويني... ته وه ته و خویندنه بوو به چي... كه نگی

ته و او ده بي؟!)) رووی ته م قسه يه له كه س نه بوو. مسته فاخان ته ماشايه كي منی كرد. گوتم:

((پيموایی ته و او بووه - ته مسال دوا سالی بو)).

خانم گوتی: ((دوايه ش خوا ده زانی ده بي به چي؟ ته ري ده بيته هيچ؟)).

مسته فا خان به ده نگیكييه وه كه بونی لاقرتی و گالته جارييه ی لیده هات به ده نگیكي به رزه وه گوتی:

((ده لين ده بيته دادوه - سه رۆكي دادگا - ناخر حقوقی خویندوه...)).

((حقوق؟ باي چه ندی حقوق^(۲))).

((نا دايه خانم، حقوق يانی خویندنی دادگا، تابيسته دادستان)).

((ها... دالستان! - وهك هه موو ته و مه ئمورانیه؟)).

((نا، دايه خانم، دادستان داواكاری گشتييه... حوكمی قاچاغچي و ته و جوړه شتانه دده)).

((وای، خوانه كا! - ته وه چونیان هيشتوه ته و كاره ی ره چاوكا - ته وه ده ست و پی زنجير كهره.

((مسته فاخان پيكنه نی: ((نا، دايه خانم، ته وه كاريكي گرنگه... دادستان له دادوه و

په خشداري زور گه و رته)).

دايه خانم گوتی: ((هااا!)) و چاوه كانی مووشه كرده وه ((هااا!)).

مش - مووش.

((راسته ده لين ده يانه وي كارخانه ی كاره باي بو شاري بينن؟)).

((كاره با!؟)).

مسته فا خان گوتی: ((كارخانه ی كاره بايان زور ده ميكه هيناوه)).

((نا -!... به راست؟)).

((به لي، زور ده ميكه)).

مش مووش.

((راسته ده لين ناغا لوري كپوه؟)).

((نه خير، لوري نييه - پاسه)).

((پاس؟)) سه يريكي كوره كهي كرد. مش مووش.

كوره كهي گوتی: ((پاس، ته وه ی ته و جاره ديتت - ئوتومبيلي نه فه ران - ته وه ی خه لكي

ده گوازيته وه)).

((هااا)) وهك شتيكي پيكنه نيناوی و داخاوی، كه نه سرو لالا خانيش (ناغاي سليتمانی) دواي ته و

هه مووه ی بووه ميرزا عه ولائی قه تارچی و خه لكي ديني و ده با!

مش - مووش.

((دايه خانم حوسيناغا ماندوه؛ ته گهر ري بدن بچي پشوييهك بدات و وه حه سي)).

دايه خانم زور به زه حه تيكه وه پيلووه كانی ليك كرده وه: ((ته و زه حه ته ی نه ده ويست. پيمان

ناخوشه ته و زه حه ته تان كي شاره. ئينشاللا ته و چه ند روزانه ی لي ريه خوشي لي راده بري))

^(۲) حقوق: ته م ووشه يه لي ره به مانای ((مووجه)) هاتوه... چونكه له زماني فارسيدا ((حقوق ماهيانه))

مووجه ی مانگانه يه بويه منيش وشه كه م هه روهك خوي به كاره ينياره وه تا ديالوگه كه تيك نه چي. - وهر گير -.

مش، موش. ئەو ھەروا لە سەنتەری خۆیدا مایەو و ئیمە ھەستاین و ھاتینەو دیوھانی؟
چرا تۆرە کە دەگەلە خۆیان ھینابوو بردمانەو- و تا سی چوار سەعاتان ئاییسنا.
مش موش!

ھیندە ماندوو بووم، لە ماندوو یەتیام خەولینە دە کەوت. جییان بۆ لە لای پەنجەرە دی خوارئ
راخستبووم. مانگی چەند شەو ھەلکشا بوو و لێفە رەنگ شیرییە کەشی بە سەر کیتویدا
ھەلکیشابوو؛ دەگەل ئەو ھەموو پەلانی کراسی خەویشدا، کەچی کیتو کە لە بن ئەو لێفە پرا
ھەردیار بوو. بە پێچەوانە ی شار و شەو تاریکە کانی شارییەو، لەودیوی ھیچ پەنجەرە پرا
شەوقی تاك و تەرای چرایەکی کە وەك مندالی بن لێفە ی ھار و ھاجی و شەیتانییە بکەن،
دیارنەبوو.

کیتو بیدەنگ بوو؛ دەنگی خورە ی ناوی دەھات، و ھەرچەندە مانگە شەویش بوو و ھیچ ترسیکی
تاریکییەش نەبوو دەگەل ئەو شەو وا ھەستە کرا کە گوند و رووبارە کە خۆ بۆ باوھەشی کیتو
دەکوئن. دە ھەسار و ژێرخانیدا دەنگی ھەوژۆلی لە سەرە خۆی کچە قەرەواشە کە دەھات کە
ھەروا خەریکی جیبە جیبە کردنی کاروباری مائیە و بە جیگۆرکی سەتە شیرانەو مژوولە. سەگ
لە ھەپە نەدە کەوتن؛ دەنگی بلویری شوانان لە دوورەو دەگەل شەو مائی، پە یامی مینگەل
و سەلامەتیەوانی بە گوندی رادەگە یاند.

بێجگە لە من دیوھان میوانی دیشی لیبوون؛ مشک و سیسەرکە، و دوو پشیلە، کە جاری وابوو
پیکەو و زۆر جارانی تاك و تەرا سەریکیان بە ژوو پرا دەگرت و ماوہە کە ھەستیان رادەگرت؛
بەلام ھۆشیان زیاتر بە لای ئەو میوانانە ی دیکە ی پشت ھەسەرە کانەو بوو کە دەھاتن و دەچوون
و جوولە جوولیان بوو. ھەر وە ک یە کیتکی کە دەمانگ و رۆژگیرانیو رامینئ، بی ئارام و توورە
لووتیان بە ھەواو بوو بە لگە ئی ئەو خویە، لەو سەرەو خوا شتییکی بنیئری. ماوہیە ک
دەمانەو، بەروخساریکی توورە، و دوایەش بە پەریشانییەو دەکەوتنە پرخە ی خەو شیرینەو.
دوای تاویک دەھاتنەو؛ بی شەرم و شکۆ بە سەر سەرینە کە دا زۆر بە سپاییەو - تیدە پەرین- و
دەکەوتنەو دەھوا ھەلپوانینەوئ. جاری وابوو سیسەرکیکیان لە ناوہ راستی ژووری یا بە قەدی
دیوارییەو دەدیتەو و چە پۆکیکیان پرا دەدا، ھەر وە ک چۆن بۆ خۆمان سیسەرکان بە لینگە
کەوشی دەکوژین ناوا. و ئەو کارەشیان زۆر بە کاوھە خۆ تەنجام دەدا: لینگە کەوشی چە پۆکانیان

دوو سی جار بە سەریدا دەدان و بەوردیەو دە تەنجامی کارەکیانەو رادەمان: ئەگەر کارەکیان
نەبەرتابە ئەو لینگە چە پۆکیکی دیکەیان بئند دەکرد و وە ک مە، کە دە دلی خۆماندا
لە بەرگیان سەختییە ئەو جانەو رانە جینیومان دەدا، پیدەچوو ئەوانیش لە بەر وە تەنگ ھاتنی و
گیان بە دەستەو نەدانیان وە ک مە بکەن. کە لە جوولە لیبانی گیانلە بەرەش دلئیبانایە، ئیدی
ئەو لیبان دەدا و دەریشتن، بەلام ھیشتا دووسی ھەنگاو بەولا تەرەو نەدەچوون دەھاتنەو
تا بزانن داخوا دەجوولینەو یان نا. خۆ ئەگەر جوولابانایەو ئەو یە ک دوو چە پۆکی دیکە ی
دیشیان پرا دەدانەو.

خەوم لینگە کەوت، جیان لە بەر ماندوو یە تیان یان لە بەر وە ی جیم لی گۆرا بوو.

ماوہیەکی دووردریژم بە تەماشاکردنی مانگیو رابوارد؛ تەپۆ (پیشکە) ھەشری دەکرد...
دەنگە دەنگیکی نادیار لە دالائیو سەرنجی راکیشام، تیشکین کە ھەر دەدالائیو دەھات و
دەریک کە لە سەرە خۆ دەکرایەو و دادەخرایەو، ئەو ی پیشاندەدا کە ناومائی ھیشتا
نەنووتوون.

دەنگی مستەفا خاتم دەبیست. ئەو ق مام. راستبوو مەو و دەگەل راستبوونەوئیدا ئەو جامە
ئاوہی کە لە سەر لیبوی پەنجەرەکیان دانابوو بە سەر سەرینە کەمدا وەرگیا. چاک بوو بە سەر
دۆشە گە کیدا نەرژا- دەنا ئابرووم دەچوو. لە پ ئەو م بە بێر داھات باشە ئەگەر پیاو وە ک دەلین،
تەنگا بوو چی؟ ھەر راست ھەستی ((تەنگاوی)) یەم کرد. بەلام ئەو خۆتێھە لکردنە چاک بوو.
خۆم گە یاندە لای دەرکی؟ دەرکە کە رزیو و لە گریژنە چوو بوو و تەرمەکیان بە لادیواریو
ھەلپەسارد بوو. ئیستا ئەگەر ھەستم راکرتابە دەنگە کانی دیوی نیو مائی ھەموو بە چاکی
دەبیستن- گویم ھەلخست.

((من نالیئ نەسووتئ...)) پاش چەند ساتەو ختیک، ھەروا بە قەدراییە چواریئنج مشە مشانی
کەوتە نیوانی: ((دلی منیش دەسووتئ...)) ئای، دل! ((گوناھن... بیچارەن. باشە، ئیدی
ئەو نەدە بەسە... ئیستا تو ھەر پینکە نە...)) ورگە پینکە نینە کە ی مستەفا خاتم دەتاریکییەدا
دەدیت و ھەستی قاغ و قوغە کیم دەکرد ((... بیچارەن... بەلام ئیدی ئەو جودایە... تو
دەگەل کۆمە لیک لاتولوت ھەستی و دانیشی... تو کوری محمد خانت پیدەلین... دەگەل
کوری نەسروللا خانی (ناغای سلیمانی) دا جودای... پی مە کەنە- چی چی من دەلینی

گورنه ته له م؟ دايكم به دايكي يا بام به بابي، يا هه ربوڅوم به وي ده چم؟...) نه مزاني مسته فاخان چي گوت. دايكي گوتی: ((نا، له خورا بوی مه پارپوه... بو څوم ده زانم ده لیم چی... توښ هه زه زانی...)) ټوه، مش موش ((هه موی گوناھی کورې ټوه ژنه کرمانجه یه...)) که دیسانه وه مش موش و قاغ و قوغ... ((هاورپی بو دوزیویه وه، ټوه یش کورې پینه دوزی!))...

ټوه ش باشه، ټوه ده خوشمان گه یشتن! څو ټه گهر ټوه رسته یه ی دواییشی نه گوتبایه هه دیار بوو: کاتی که کورې نه سرو لالاخان (ناغای سلیمانی) ی وایی ټیدی ټوه کاری ټیمه و مانان دیاره! به ناراحه ټیبیه وه هاتمه وه سه ریټی - چاره چ بو؟- درټیو بو موه. ناغای سلیمانی راستی ده کرد که ده یگوت: میژووی بنه مالنه یه که یاخانه دانټیکی، شتیکی زور به په ناو پیچ و گری و گول و نه ټیبیه. ټه فسانه میژووه نه نوسراوه کانیش روژ به روژ و سه عات به سه عات ټوه که لټن و که له بهرانه زیاتر ده کهن. هه ټوه ټه فسانانه که سانی بو ده له و هیچ و پوچ و چو که له ده کهنه دیو و درنجی وا، که ټاده میزاد هه چه ندټیکی گه وره و گران و به قه د و بالاش بیټ نه گاته نیوه - قه تیش ناگا، چونکه ټه وانه ټه فسانه ن. باو و باپرانیش واکه وتونه ته ناو تریفه ی ټوه گه وره ییه وه که دهستی هیچ که سیکیان ناگاتی، هه که مندال هاته سه ر دنیا یه ټیدی چاو و گوټی به و ټه فسانانه وه ده پشکوټی و ده کرټه وه؛ ژنه قه ره واش ټوه ټه فسانانه ده بیسن و کلک و گوټی و شاخ و بالی دیکه ی لیډه روټن، ټه و جا به رده و ام ده گوټی ټوه مندالانه یدا دو یاره ده که نه وه و رایده کیشنه ناو دنیا یه کی دیکه ی واوه که زور ټه ستمه جارټیکی دیکه رزگار بیټ و لیټی بیټه وه ده ری - مسته فاخانټیکی وای لی دروسته ده کهن که هه به خه یال به ناو دنیا ی راستیدا هه نگاو ده نی و هیڼده ده خه یال که ی خویدا قوول ده بیټه وه و ون ده بی که هه رگیز راستیبه ناییټی.

هیژو توانای ټه فسانه و خه یال و ټه ندټیسه هه میسه له پیښ راستیبه کانه وه یه: هه ربویه که راستیبه کی ده میښکی څوتدا به رجه سته ده که ی ده بی هیڼدیکی به خه یال و ټه ندټیسه وه تیف تیفه بده ی، بو ټوه ی گیان و ده روونی خه لکیش ټاسوده که یت و بیانحه سیټیټه وه، ناچاری په نا بو ټه فسانه به ریوه... ده گهل ټوه بیرو لیکنده وانه دا ده سته و یه خه بووم و جینگلم دده. جگه له شنه بایه و ده نگی ټه و ته نه که و پارچه ټاسنانه ی به رده و ام له کیلگه کانه وه بو به راز راوانټی نیو

مه زه ی ده هات... دنا هه موو جیټه ک کشومات بوو. ده نگه کان وه دیواری ده که وتن و ده مردن، و منی په ریښانیش، هه ر جینگلم ده دان، تا ورده ورده دوکانداری ناخی ده رووم په ته نادیاره کانی سیټه ری په رده ی پیلووه کانی شل کرده وه به سه ر بیلبله و گلټنه ی چاوه کانیدا به ردا یه وه و روټاکایی لیټری... و مانگ که و ته قوټیټوه و من ده ټاسمانی خه ویډا بوومه په پووله یه که و به ره و مانگ ده چوومه وه، مانگ ټاره قه ی ده ردا بوو و ټاره قه که شی به سه ر ده سته سرو وره که ی ده سپریه وه... پشیلهم ده دیتن چه په لوکیان به ټه سټیراندا ده دان... و ټه سټیره کان دو یاره ده سریوانه وه؛ سیسرکه کان له مانگی ده پارانه وه؛ مسته فاخان هه روا قاغ و قوغی بوو، و ټه سټیره کانی له یه خه و به روټکی خوی ده ته کاندنه وه و ور دیله کانی هه لده دانه وه ټاسمانی و ته خشان و په خشان ده کردنه وه و ټه وانیش هه موو خرپ ده بوونه وه و چوار ده وره ی مانگیټیان ده گرت؛ سیسرکه کان به په یژه ی مانگیډا وه سه رده که وتن و شاخه ده زووله کانیان له تیشکی و ه رده دا، و مانگ فووی له ده موچاوم ده کرد و دایه خانم له سه ر لویه کانی دامنه ی کراسه که ی پان بټووه و هه ر مش موشی (مشه مشی) ده هات؛ له مشه مش و پرخه و پفه ی وی وه ناگا هاتمه وه.

که هه سټام تاو که وتبوو. به په شوکاویوه قیت بوومه وه؛ چوومه بهر ټاویټنه ی و ناماقوولیم به څوم کرد: ده موچاوم به هیلیکی سوور هه ر له گوښه ی چاوی چه په وه تا ناوه راستی لوو تم ببوه دو به ش - ټوه یش شوټنی سه ریڼه که ی بوو: له په و روو نوسټبووم. څوم توند کرده وه، و دانیشتم، تا دوا یه ((زه لامیک)) هات. سوټی ټه ولکه رییم بوو. گوتی ټوه ده ست و ده موچاوان ناشوی؟ گوتم به دی. گوتی ده باپروټین. چووین مه سیڼه که ی ده گهل سه لکه سابونټیکی له دالټی تاودایه - سابونټی مه راغه ی. ده جی سابونټیکی یه کجار پیس و پوخلندا. به پلیکاناندا چووه خواری. ټه منیشی به دواوه. هه رکه گه یشته به رده رکی مالی - ټوه ده رکه ی دوټیټی لیوه هاتبوومه ژووری - راوه ستا؛ ټه منیش راوه ستام. به چاو ټیټیگه یاندم که دانیشم؛ هه لټرووشکام، و ټوه یش ټاوی ده دهستی کردم و ده ست و ده موچاوم شوشټ. خاوی نه بوو؛ دیار بوو خاوی هه ر به کار نه ده هیټرا؛ خاوی یه که ی ژووری ټوه هه ر ره ونه قی ژووری و دلداری گول میخه که بوو: دوټیټی ټیواریټ که نامخوارد هه ر خوی نه بزوت. بویه به ناچاری هه روه ک موسولمانان که ده مه و ټیواری دوکانان هه لده گرن، ده سټنوټیزان ده شون و ویرد و نزیان ده خوټین و ده سټه ته ره کانیان به دوعاوه، بو به لاوه گټیټیبه به سه ر شتومه که کانی دوکانیډا دټینن، به ده سټوبردی، هه روه ک

رئوبیه کی تاژی له دوورپا دیبی، دهسته کافم به لای پیشه و هدا ته کاندن، و دیواره کم پیرۆز کرد. به ده موچای تهر و ئاو لی تکاوه وه هاتمه وه سه ری، تا به بوخچه ی قابله مه که ی وشکی که مه وه.

مسته فاختانیش زوو له خهوی هه ستابوو. قاوه لئیان هیئا... چرپ و چۆپانیک ده دالائیدا بوو، و دهنگی پیرانه ی پیاوئیکی. مسته فاختان له ((زه لامه کان)) ی پرسی. گوتیان سو فی نه حمده ئیشی به مه حسه خانیه - بابی ژنه کرمانجیه که ی بوو. ده یویست چاوی به که چه که ی که ی. مسته فاختان گوتی، بانگی ((مه حسه)) ی که ن- وه ک بابی ری چونه ژووری نه بی. که چرپ و چۆپانه که ی وان ته وای بوو هه ستاین. خانم هیشتا له خهوی رانه ببوو، بویه دهنگی قسه کان هیئده به سپایی بوون... رابووین و وه ده رکه وتین.

مسته فاختان نانارام دیاربوو؛ من وام هه ست ده کرد له به رخاتری خانمی بی، تا تریاکه که ی به ته وای سه لته نه ته وه بکیشی - به لام کی ده لی شتیکی دیکه ی له بن سه ریدا نه بوو، ده یویست پیشمانم بدات. رژیشتین، بی ئامانج، به داوینی گوندیدا چووین، چ له گۆرئ نه بوو + کاوله ویرانه یه کی رابوردوو، له هه موو جیه کییه وه له دیوی ناو مائیرا تا ده ر و دیواران، هه موو گۆشه و که ناریکی گوندی ده بن پاشه رۆکی پاتالاندا ده رزی، مندالانی کوپ و کچ به بی جیاوازی، به ده موچاوی نه شوژاو و سه روپرچی ئالۆزه وه له په نا دیواران گوویان ده وکاولانه دا ده کرد. هه روا به ده م گوو کردنیوه، پاشه لی داو و ته ژگه لیان تا بنه بانئ هه لده دانه وه و له نیو لینگانیه وه شه را سه ریان شوپ ده کرده وه و له خواریا سهیری کاره که ی خویمان ده کرد داخوا چۆنی ده که ن. مریشکه کانیش له دووره وه خویمان مه لاس دابوو، هه ر که مندالیك هه ستابایه وه، هیشتا ده ریپی هه لته ده کیشایه وه - ته گه ر ده ریپی له پیدابایه - به باله فرکه و چاوانی پر تاسه وه، هیرشیان ده برده سه ر نه وه ی کردبووی. پیره میردیک له به رده می چه په ری په رژیئیی له سه ر قه رتاله یه کی سه ره وین دانیشتبوو؛ کوپژگه یه ک سه ری ده تاشی. که لینیکی له نیوه راستی سه ری کردبوو.

((یاللا سو فی حمه د!)) یاللا، نه وه له جیی سه لامی. ((نه وه بو خاتری پوره هه لیمیه... یا به ته مای شاری؟))

((نه خیر، ئاغا، له به رخاتری هیچیان نا. بی ته ده بی نه بی هیئد خراپ ده خورا - به حوسینیم گوت رزگارم کا)).

حوسین کوپی بوو، که چه قوه که ی راگرتبوو و چاوه ری رژیئیی مه بوو. مسته فاختان هه روا به ده م قسانه وه گوتی: ((ته ری پیش چه ند ده قیقیکان له ((سه را)) ی مائی بووی؟ گوتم رهنکه بیه وی بچته شاری و بویه هاتبی داخوا چمان ده وی له شاری یان نا...)).

ئا - نه وه بابی ژنه که ی بوو!

((نا، ئاغا... عه رزم کردن، ده خورا... هه لیمه بیستبووی میوانت هه یه هیئدیکی هه نگوین ناردبوو)).

((نا!...)).

حوسین گوتی: ((بابه وشک بۆه - هیئدیکی ته رکه وه. منیش ده بی بچمه سه ره رمانی)). دیاربوو نه وه له مه راخویرین بوو.

بابه که وه مندالی گوئی له مشت هیئدیکی ئاو له و ((هه وت جۆش)) ی په نا سه به ته که ی ده گۆلی کرد و سه ری ته ر کرده وه. ئاوی به چه ناگه و لاجانگاندا هاته خواری. حوسین ده مه چه قوه که ی به به ری ده ستیدا هیئا. ده مه چه قو ((خشته)) ی لی هه ستا - و ئیمه ش بیده نگ لیماندا رژیشتین.

((نه وه گوئیلکی کییه چۆته ده توتنی؟)) نه مه دهنگی خان بوو، توپه و توستانه. به ردیکی تاودایه و ده گوئیلکه که ی ئالاند. تومه ز گوئیلکه که شه رزه ی نه و شتانه بوو کلکی باداو هاویشتییه وه سه ریشتی و ده ریپری. ژنیک - ژنیک کی ژیکه له - له پشت په رژیئیه خه ریکی تیمارکردنی برینی بزنیکی له بزنه گه ل به جیماوی بوو به رۆنه که ره و خوئیه. بی نه وه ی سه ر هه لئینی و یا هه یچ گوئیه کی بداته مه گوتی: ((ئیمه نییه ئاغا - ئیمه گوئیلکمان نییه... ئی مائی شه ریغه لچه یه)).

گوندچۆل بوو - دیاربوو جگه له هه ندی پر و که نه فت و تاک و ته رای ژن و پیای هه رزه. ده نا هه رچی ژن و پیای جحیل هه بوو هه موویان له ده شتی بوون.

ئاغا بانگی کرد: ((پوور زلیخا- زلیخا!... هه موو هه مردوون واکهس وه لآم ناداته وه؟!)).

پیرئینیک ده کونه ره شیک چوکه لهر که دیار بوو تاکه ژووری ماله که ی بوو سه ری دهرینا. ((به لئی ئاغا... دیسانه وه چ بوو ئاغا!)).

((چ بووه! نه گهر جاریکی دی نه گوئیکه خبو مردووه ی تو ببینم ده تووتنی که ی راده سپیرم کلکی برن... دیسانه وه چو بووه ده تووتنی!)).

ژنه گوئی: ((های ئاغا... داخوا گوتم چ بووه!... باشه، جا ئیدی نه وه گوئیکه... خو ناشکرئ ده لاقی خو می که م... کوا- خو ئیستا ده ویدا نییه)).

((ده ویدایه، ده ویدانییه!... ئیدی له سه ره من پیگوتنه- له بیرت نه چیتته وه. پاریش پیم گوئی گویت نه دایه تا وه لآمدا کلکی نه ویتیه یان بری، نه وده می دا که وتی!)).

به سه ری که وه تیم رووانی، خو له تیروانینه که م گیل کرد.

تووشی کورپژگه یه کی ده دوازه سالانه بووین، به خو و به جووتنه که وشیک لاستیک و شره رانکیک و که ریک و دوو تا ئارد و نه قیزیکه وه.

((بو کوی؟ ئیستا درهنگه ده بایه پیش تا وه لاتی وهری که وتبای!)).

((پیش تا وه لاتی هاتووین ئاغا...)) ئاوازه ی قسه کردنی کوره که مندالانه و ریتمی دهنگه که ی پیرانه بوو ((له پیشدا چومه ناشی- دانیشتم تا ته وا بو)).

ئارده که ی بو پاسگای نه منییه کان ده برد. پاسگایه که له سه رری دینیمان بوو، که من به هوی داغ له لیدانی یا گوئی نه دانیه نه مدیوو. له بلندایه کی دوور له داروبارییه وه دروستکرا بوو، تا وهریک بوو، که له دوور وه په یژه یه که و دوو که سی پیوه ده بینرا.

((تم! باراشه که شیان هه ر نیمه بویان لیده که ی... با رژی خو ی بی داخوا وه توئیکه داره بییه یان ئاوه رووت ناکه ی... ناخ، نه گهر رووسه کان ده گه رانه وه!)).

ژنیک له کانیهه را ده هاته وه، گۆزه به شان وه. ده گه ل هه ر ههنگاریکی که هه لیدینایه وه، ئاوه که شلقه ی ده کرد و به شان و قۆل و لاملیدا ده هاته خواری- شان و پیلی تا سینگ و به رۆک و ده وره ی که مه ری هه مووی ته ر بوو. ده شه لی. پیلآوه که ی پی ده گرت.

((شکۆفه، بزانه زینه ب قه باله دار له ویه یا رویه؟)).

ژنۆکه ی تاین به مندالی له سه ربانی بهر ببۆوه و کچینییه که ی نه مابوو. چوو بوون گه واهینامه یه کیان بو دهرینابوو تاکاتی که میردی کرد چ گروگرفتیک ی بو پیش نه یه ت- و به و گه واهینامه یه ببوو قه باله دار.

دوای ماوه یه که ژنیک، مندال به کۆله وه، له نیوانی دوو ریزه په رژینانه وه په یدا بوو... منداله که ی ده خورجینی نابوو و گریی خورجینه که شی هاویشتبوو ملی خو ی و خورجینه که ی وه ک کلاوی به سه ری خویدا کرد بوو. ریسیک خوری که سه ریک به خورجینه که وه بوو له قۆلی خو شته که دابوو: گۆله که شی له پال منداله که هاویشتبوو نیو خورجینه که وه. ده هات و به دهم ریه ته شیشی دهرست. نه وه زینه بی قه باله دار بوو. راوه ستا، منداله که به سه رنجیک ی پاکی مندالانه و خه والووه سه ریکی کردین.

((زینه ب دوای نیوه رویه که هاتییه وه به لای بیستانیدا وهره وه و دووسی شووتی و کالیاران له مه مندای وهرگره و بیانیه نه وه... له بیرت نه چی، ها!... یان نا، به و منداله وه بو ت ناکری- هه ر به مه مندای بللی با بو خو ی بیانیه یته وه یا به یه کیاندا بنیریتته وه- تیگه یشتی!)).

مه ریک دونه که به کۆنه په رویه کی له بهر پیشولان هه لپیچراو هه ر له ئیستا وه له په نا په رژینیوه هانکه هانکی بوو؛ ورگی ده گه ل هانکه هانکی هه ر هه لده ستا و دهنیشت وه. پیره میردیک له و دیو په رژینیوه به دیواریه وه و نه وزی ددها و ژنیک (تامو) ی بو گوئیکه ته نیشت په رژینیوه ده برد... چهند مالتیک به ولاده تره وه له بن سیبه ریکه که هه یوانی مالتیک بوو دوو کیژ چوار ده سته کی مه شکه یان ده ژاند- کهنگی له کیوی هاتبوونه وه؟ - ده گه ل شلق و هوری مه شکی پیان له زهوی ددها و له بن لیوانه وه ((هه ی مه شکی مه شکی مه شکی... هه ی ماله باجم مه شکی)) یان بوو، و گیل گیل و له رزانه کانیشیان وه هه لپه رین و سه ماهینابوون، روخساری بی ده سکاری و کولمی سوورگول و خو هینان و بردنی شل و ملی کچانه و جوولنه ی

قۆل و مەجەك و پاش و پېتىش چوونى سېنگ و بەرۆك و گەردەنيان، بېنەرى دوور لە ھەموو ئارەزوويىكى سېكسيانە، ۋەھەلەكەسەما دېخست. مندالېك دەباشخانېدا، دەگرېا، مندالېكى دى ھەر لەبن ئەو سېبەرى دەجۆلانەيدا (ھەلۆركە) بە ھاتوچوونى مەشكە و بەگەرموگورپىيە كچەكانەو خافلابوو و لەولاشەو مېتىش و مەگەز بەسەر و دەموچاوى ويىەو مژوول بوون.

ئەو گوند بوو.

مايەو كەرەستەى ژيانى تابلىي زۆر، و ژيانىش ھېندە بى رەنگ و روو و بى تامبوون و لائەواز، ھەر راست وەك تەختەى سېنگىكى پانۆپۆر بەلام نەخۆش... و ئىدى ھەر ئەو ھەناسەش تايبەتەندىەكى خودى ژيان بوو دەناكەس غەمى قەزەى سېنەكەى نەبوو: سېيەكان گېرابوون.

كۆنە سەراشمان دىت. مندالان دەنيو كەلاوەكانيدا يارى ((قەلات گرى))يان دەکرد سەيرەكە لەو دەابوو كە سەرکردەى دزەكان ناوى خانى گەورەى لەخۆى نابوو و ھەلس و كەوتيشى ھەموو رېك لە ھەلسوكەوتى خانى كچكە و ھەرگرتسوو و رېك وەك وى دەکرد. قەلاتەكە گېرابوو و دەسكەوتەكانيان بەشەكرد: ((خان)) دەستى لەبەرپشتى نابوو و بەدەنگىكى وا كە بەلاى خۆيەو موى لە دەنگى خانى حازرى لائەدابوو بانگى دەکرد: ((ئەرى ئەو پياوەكانى من كەسيان لەوى نېن!)).

بە ليوارى ((دېبەرە))يدا كە لەنيوان دېراوانيدا گەمەشامى وەك سەرى سېى پېرەمېردە چىنيەكان كاكۆلى سېپيان بەسەردانە گەمەشامىيە زەرد و سېيەكاندا شۆرپىوئە تېپەرىن: ئەو دېبەرەنە دەرمالى تايبەتەيە كرمانجان بوون، لە كۆلەكە و تەماتە و گەمەشامىيە بەولاو ھىچى دىكەيان تېدانەبوو. و سەيرەكەش لەو دەابوو كە لە تەواوى گونديدا درەختىكى تېدانەبوو. بەلاى رۆژاوايەو، لە داوينى، دارستانىكى نېمچە چرۆپ ھەبوو: ئەمە گۆرستانى ئاوايى بوو. درەختەكانى تەنيا داربەرەو و ھەرمى كوراسك بوون. ئەو دارانە بە ئاگادارىيە مردووەكانەو مابونەو. درەختەكانى ھەموو گەورە و وشكەل دەبوون و دوايش دەبوونەو كود و خۆراكى زەويەكە: كەس دەستى بۆ داروبارى گۆرستانى نەدەبرد. ئەو چاكى ((پېرخەليلە))ى بوو، گۆرستانى مالى ئاغاي. بەرەو لاي سەرايە ھاتىنەو؛ ھەرچوار دەورى سەرايە زىل و زال و پىسايى بوو. رۆژ بە تەواوى ھەلكشابوو. دەوران دەورى سەرايە پىست و پەرى مېشك و تىلپەچا و تويلىكەشوتى و كاليار بوو. كۆمەلە زەنگە سوورەيەك بەوناویدا بلاوبوونەو. ئەو

ھەموو زىل و زالى سەرايە بوو: لەجياتى ئەو مېشكان ئاوەرپوت كەنەو، دايندەمالين و ئەو پىست و پەر و رىخۆلە و پىسايىيانەيان ھەموو لە پەنجەرەپرا ھەلدەداشتنە دەرى. تويلىكە شووتى و تىلپەچا و تويلىكە ھىلكە و بەرماوئى خواردنى و وردە ئىسقانىش ھەرەتر، بۆگەنيو ئەو ناوئى تەنيبوو، ھەر راست دەتگوت بۆگەنى كەلاكى سەى تۆپىو.

مستەفاخان دەيگوت كە ھەموو رۆژىكى خوا دايناو سەر لەيەكەيەكەى مالى كرمانجەكان دەدا؛ نابى ھەروايان لىنگەرىي؛ دەبى ھەمىشە يەكينيان بەدوو قونپوئە بى دەنا ((كارەكان)) رادەوئەستن.

گەيشتەبوينە لاي بەرى خوارى سەرايە بن دارگۆيزەكانى دەم چۆمى، دلمان بەوئى خۆش بوو كە دەگەينە سېبەرى. بن دارەكان پېروون لە پىسايى كۆن و نوى: بۆ دەست بە ئاوكەياندىنى جگە لەو بن داروبارانە و ئاودەستى مزگەوتى چ جىيەكى دى نەبوو. ھىندىك بەولاوئەتر، پېرەمېردىك و كورە جىلېك گيايان دەدرى - دياربوو باب و كورن.

((سەلىم، ئەدى پىم نەگوتى بچن بە ئىستەران ئەو باراشەى لە ئاشى يىنەو؟)).

((ئاغا، ئىستەرەكە خواستە، دەشەلى)).

((جا شەكەر، كارىكى وا مەكە لەبەردەمى ئەو بابە گىلەت ھەرچى دەموقەپۆزت ھەيە ھەمووى بشكىنم!)).

چووبوئە پىشتەر؛ سەلىم راست ببۆو، دەستى بەداسەكەو لەبەر كەلەكى نابوو؛ رەنگى پىنەمابوو.

پېرەمېردەكە ھەروا داھاتبۆو و بەگرژى و تورەبىيەو ھەر دەيدروى؛ دلۆپە ئارەقەى بە چرچ و لۆچى پىشتەملە سوورەكەيەو دەدرەوشايەو. وەك گوى نەداتە ئەو بىنە و بەرەى.

ئاغا قامكى شادەى - وەك كەسكىكى كە تىلە بازىيە بكات - وەبن چەناگەى سەلىمى ھەلدا. ((تىگەبىشتى!... پېرەمېرد، ئەو جاشەكەرەت ئامۆزگارى كە!)).

پیره مېرد، پشتی راستکرده وه، و بهر و خسار یکی گرز و ماندووه وه گوتی: ((به چاوان ناغا...)) و که می دواتر ((ناغا، خوماشه لالا نیوه ش باور تان نییه... راسته کا، ئیستره که خواسته - ده بی یه کینک هه بی نالی کات، خو لیره ش نه وه نالبه ندی لی نییه... به چاوان ناغا)).

((خو کهری خپو مرده تان هه یه، که ره که ت نار دبا ه)).

به ده نگیکی ته سلیم ییه وه ((به چاوان ناغا)).

کومه له ژن و ژال و کیژ و کالیچک، دوو دوو و سیسی دیزه و گوژه به ده ست و به شان ه وه له ((بی ری)) به ده هاتنه وه. ده نگی قسه و پیکه نی بیان ده هات. هه ره که ئیمه بیان دیت وه ک بوقی مار دیته بیدنگ بوون، ریبان گوژی و سه ریان به رانه وه و به ده م لیوه خنکه ی شیرینه وه که وایان خو پیشانده دا ماندوون، و به دا ویشدا هه ناسه برکی بوون و سوور هه لگه پان. ئاره قه ی ده موچاویان له دووره وه ده بریسکایه وه... دیار بوو، که خان هه ره به چاوی بابیه وه ی ده دنیا به ده نوری: خووی ((که مایه تی)) یه وه که له پور بو مابووه. خه لکیش دیاره دوو ده سته بوون: کومه لیک که نه وانی - که سانی وه که و داکي - هه ره به و چاوه وه ده دیت که دیبوونی. نه مانه کرمانجی ره ش و رووت بوون، هه ره وه کوه تکیان وه پشتی سه ری که وتبی و چاویان سوور پای جار و ابو نه و خان و مانانه بیان بچو کتر و جاری واشبوو که ورته ده دیت، یا جاری و ابو جوان و جاری واشبوو کریت و دزیوتر - و زیاتر دزیوتر - له رابوردووی باب و باپیرانیان ده دیتن. به لام هه ره که به خو و خده و نه ریتی رابردو و راده هاتن دوینی و نه ورپویان وه که یه که سهیر ده کرد و ده دیتنه وه.

تاقم و ده سته ی دووه خه لکی شار و ((ده ولت)) بوون، که هه ره وه دوو چاری ((که م بی نی)) به بووین روژ به روژ نه و خان و مانانه بیان لاواز و بچو کتر له روژی پیشتر به دی ده کرد. هه می شه له باز نه ی دیتنی خویان بیان دوور ده خستنه وه و بچو ک و بچو کتریان ده کردنه وه، تا ده بوونه په له یه کی بچو کله ی هینده ی جیقنه قه لیکي.

دوی شه وی دایکی به خراپه ی باسی کوری ناغای سلیمانی کرد. هه ره چنده زور به راشکای و ئاشکر اش ه وه ده گه ل کوره که ی ده دا نه و خراپیه ی راسته و خو و بی په رده نه گوت و به ئامازه وه به سه ری دا تیپه ری گوتم نه ری باشتر نییه بیریک له و زبل و زاله ی ده وری مالی و نه و هه موو پیساییه ی بکریته وه؟ گوتی نه وه تو یکلکی کاره که یه، نه وه دیه وی کاره کان هه ره له بنج و بنا وانه وه

راست کاته وه، نه که وه کابرای که ته نانه ت ئاوده سته ماییشی هه ره سپی کاری کردو وه - و به قیزه وه ورگه خه نده یه کی کرد. نه و ده یه وی ورده ورده خه لکه که بی نیته سه رری، تا روژیک دیت که هه ره بوخویان و بی زوری لیکردن و ته نگه تا و کردنی وی، ملی ریبه بگرن. به لام ئیستا ده وده مه ی دا توندوتیژی و زور لیکردن پیویسته، نه گه ره کوه ت که نه بی یه کتری ده خو ن... دیسانه وه که و تمه وه یادی قسه کانی ناغای سلیمانییه وه. ده یگوت نه و مسته فاخانه کویله ی نه فسی خویه تی؛ که و رایه تی کویری کردو وه، ده یگوت نه گه ره ژیان مانا و مه به ست و ناوه رپوکیکی هه بی نه وه نه و ناوه رپوکه ((به خو نازینی)) وییه، که نه و به خو نازینه شی هه ره ئی خو ی نییه - باریکه و هیچی دی - شتیکی بو ماوه ی قالب گرتو وه - هه ره راست وه که جوته هاویشتنی ئیستر و گازگرتنی سه ی. تازه ناغا ها تو وه مه له ی له بیابانی فی ریبت و خه لکیش فی رکات - پیروزه!

بو نیوه روژ ه ی ها تینه وه سه رایه. زور شتی سه رسوره ی نه ری دیکه چاوه رپبووم: ده دالانیاندا برنج ده سندو لیدا ده کوتا، لایکی چوست و چالاک که هه ره چوار ده وری سه ری وه که باز نه ی به مووسی تاشیوو، هه ره وه که شو تییه که هه ره چوار ده وری سه ریکی پاک که ی، چه ل توکی ده کوتا. مسته فاخان له ده رکی سه ساریوه چو بووه نیومالی. تازه له پیچه باریکه که ی پلیکانه کان ره ت ببوم که له دووره وه مپا گو ی له ده نگی خانمی بو - زور تو ره: ((مه گه ره لو له ی به چه ندی ده دا؟)) لاوه که روو به ده رکیوه گوتی: ((ده لی سی مه ن برنج به یه که لو له)). نه ی له عننه ت له بابی هه رچی عه جه می تریاک فرۆشه! هه موو گونا ه ی نه و چاودیره قورم ساغه یه که به وییه وه نو ساوه - وه که له شاریدا هه ره نه و تریاک ی فرۆشی!... سی مه ن برنج و یه که لو له... ده که خودا بی ری!)) لاوه که گه رایه وه. ره نگی تیچو جو. خه ریک بوو ده رکی داخاته وه خانم له ژوورپرا گوتی: ((که برنجه که ت برد به چاودیره که بلی به لکه هه ولتیکی بدا بای لو لیتیکی که متزی وه رگری...)).

هه نگا وه کانم شل کردنه وه؛ لاوه که کاره که ی به جیه یشت، ده رگا که ی داخسته وه و ده نگه که ی برپه وه.

دوای ماوه یه که مسته فاخان ها ته وه، نانیان هیئا: چی شته که قوراو (به ره سیل) بوو، به گوشتی گیسکی، ده گه ل مریشکی سووره وه کراو. سو فی نه ولکه ره یم سینیه که ی دانا، و چو دوی هیئا، و گه سکینکیش به ده سته وه؛ هه ربونی گوشتی ها ت زه نکه سو ره ی گه و ره گه و ره پیوه ربوون، و

سۆفی ئەولکەریم دەست بە کاربوو: ئیتمە خەریکی خواردنێ بووین و ئەویش بە گەسکان خەریکی دەور و بەر پاککردنەوی بوو لە دوژمنان. کردە ی پاکسازییە تا دواى ناخواردنێ هەر بەردەوام بوو. هەر کە ناخواردن تەواوو بانگی کرد: ((قاله!)) قاله هەمان لای برنج کوت بوو، کە دە دالائیدا هەر خەریک بوو. قاله هات و سینییە کەى هەلگرتەوه، بەلام سۆفی ئەولکەریم هەرلەوی بەخۆ و بەگەسکەوه مایهوه، هەرودە باوەشینی بن میچی جازان راوهستان. هەرسینییه کە چوو زەنگەسورەکانیش نەمان، هەرودە دەرکی دکتۆری داخەى و نەخۆش بلاوبینەوه و هەریه کە بەلایه کیدا. بەلام زەنگەسورەکان بەپێچەوانەى نەخۆشانەوه جاروباره تاك و تووک، بێ نمره و ژماره سەریکیان لەژوروی هەلدینایهوه.

بۆ سبەینێ نەموست ناراحەتى کەم، گوتم پێم خۆشە - بەقسەى ئەم سەردەمە - بەرنامەیهکی تازادەم هەبێ. ناغا قبوولی کرد. بەلام بۆ ئەوهى نەکا کسۆکم پێی بچەفن، چونکە چاویان بەدیتنی هیچ غەرییهیهکی، ئەگەر بشیان لاوتنیتەوه هەلنایه، بەلام هەموو پێدادان و تێهەلدانیکى خودیان قبوولە و کلکەسووتەى لەبەردەهەن. لەبەر هیندی سۆفی ئەولکەریمی رەگەلدام. ئالێردەا زنجیرهى پله و پایهکان بەتایبهتى رەبەرچا و دەگیران:

سەگى مەرى پلهیهک له سەگەکانى نیوگوندی بالاترن، پاتال یەک پله لەسەگى مەرى، و کرمانج یەک پله له پاتالی بەرەو ژورتر بوو، ئاغاش لەسەر و هەمووانەوه له هەمووان گەرەتر بوو. هەموو رەسەنایەتى و پله و پایەى یەکتریان قبوول بوو، بەتایبهتى مستەفاخان کە خۆى پێی له هەمووان پاکتر و گەرە و رەسەنتر دادەنا، چونکە ئەو هەر لەبنەچەکەوه رۆژیک له رۆژان باپیرهیان خان بووه.

زنجیرهى ئەو پلهوپایانە بەو شێوه نایە کسانییە ملیان دا بووه بەرى و کەس گلەیی و گازاندهى لەپێش خۆترى نەدەکرد. کرمانج کۆیله و ملکەچە، بەلام هەمیشە و بێ درێغانە داخى دلێ خۆى بە پاتال، و سەگ، و ژاندا دەپرشت - ئاخر له ئەفسانەکانى خانەوادەیییدا، گوايه باپیرهى ویش ((پیاو)) بووه!

بەلێ، سۆفی ئەولکەریمی بۆ سەگ رەتاندنێ دەگەل خستەم. رۆشتین، بەلای چۆمیدا، له پردی پەڕینەوه و رەوکەى - ئەسپی سەرایه و ئەو خەلکانەى گوندیمان - له دوورەوه دیت کە بەرەلدا بوون، ئاوى چۆمى تابلینى روون بوو، زۆرم حەزلیبوو تەنیا بامایه و مەلەیهکم کردبایه...

گەشتینە بیستانیکى. پیره مێردیک و دوو کورپێژگە لەبن سێبەرى کەپرۆکەکی کە مەشکە دۆیهکی بە لاشیانی دەرکەسى گۆشەکەیهوه هەلئاسرابوو و تکهى دەرکرد، دانیشتیبوون. ئاو و دۆیان هیناو دەست بەقسان کرا.

پیره مێرد بەپێکەنینەوه گوتی: ((سۆفی ئەولکەریم، ناغا کەنگی بەخێر و سەلامەت ئەو سندوقەى دینی؟)). سۆفی ئەولکەریم پێکەنى؛ پێکەنینە کەى هاویشتهوه هەناوى خۆى و باوەشینه کەى راوهشاندەوه و ((خ س سە)) یەکی کرد و بەگالته جاریهوه گوتی: ((ناغا؟... جا پەلەى چیتە - رۆژیکى هەر دەیهینى!)) پیره مێرد رووی قسە کەى لەمن کرد: ((کاکیلە، راستە دەلێن سندوقیک هەیه خەریکە بیهیننە شارى، هەر کە پەنجەت بە دوگمە کەیهوه نا، هەرودە ئەو سندوقانەى کەچەل پالەوان و بیبى جان خانمى دوو ژن و پیاویکی لى دینەدەرى و گۆرانییان بۆ خەلکی دەلێن؟)).

بەسەرسامییەوه تێپروانى.

((ناغا لەو سەفەرەى دواييەیدا کە هاتبۆوه دەبگوت. دەبگوت بیستووێهەتى خەریکن دەیهینن... گەیهوتە عەجەمستانى)).

بەسەرسامییەوه سەرتیکم راوهشانند: ((من نەمیبیستوو)).

((چۆن، خۆ دەبگوت ئالقەى چۆن چۆنى هەن و بالان رادەوهشینى)).

گومان گرتى: ناکا مەسەله کە مەسەلهى فلیم و ئەو پرۆژیکتەر و بالرینه بى کە هاوړى حیزیبییه کە باسى کرد؟! - خۆى بوو. هیندیک شتم گوتن، یانى زۆر و کەمى ئەو قسانەى هاوړى حیزیبییه کەم چۆن بوو ئاوام دووباره کردنەوه، لەوه زیاتر کە لەجیاتى وشەى بالرین، من سەماکەرم بەکارهینا دنا قسە کاتم هەموو وەك خۆى کردنەوه: ئەویشم هەر له کورپى ناغای سلیمانییهوه بیستبوو: کە له قاموسە کەیدا له بەرامبەر وشەى بالرین ((سەماکەر)) نوسرابوو.

پیره مێرد گوتی: ((بەلێ، هەوه، خۆیهتى...)) رووی دەسۆفی ئەولکەریمییهوه: ((باشە، نەتگوت - نەتگوت کەى دەیهینى؟)).

سۆڧى ئەولكەرىم بە دووچاۋى زىت و شەيتانئىيەۋە باۋەشپىنەكەى بادايەۋە و ددانە زەرد و گەرەكانى ۋەدەرخستن، و ((سىخە))يەكى لە سىنگە گىراۋ و توكنەكەيەۋە ھېنا.

پىرەمىرد دووبارە روۋى لەمن كردهۋە: ((كاكىلە، تۆ بۆخۆت دىوتە؟... چۆن چۈنكە؟ ژنەكەى تىيدايە ھەر بەراستى ژنە - يانى ۋەك ئەۋەى ئاغا دەلى گىانىشى لەبەرە و زىندووشە؟)).

يەكىنك لە كورەكان بەتېلەچاۋىكەۋە گوتى: ((باپىرە، ئەۋە چاۋى نەنە جەۋاھىرئى ديارئىيە بۆيە ۋا - ھەر بېت پىندەلېم ھا!)).

((جا ئەگەر دەتەۋى تىروپىرى بىرازكەن ئەۋە پىيى بلى؟)).

ئەۋ جارەيان سۆڧى ئەولكەرىم بەراشكاۋىيەۋە گوتى: ((خۆ ئاغا نەيگوتتە دەستيان لىدەدەرى؟ گوتى ھەر بۆ تەماشايەيە - ھەرۋەك دەخەۋىدا خەۋنى بىينى)).

پىرەمىرد بە دەنگىكى بارىكەلەۋە گوتى: ((ئەم! من پىمابوۋ زىندوون - بەلى، كاكىلە؟ جا ئەگەر ۋابى سوۋدى چىيە؟)).

گوتم: ((راستىيەكەى، منىش نەمدىۋە؛ ھەرىستوۋمە)).

سۆڧى ئەولكەرىم گوتى: ((نا، ئاۋيان لى گەرم نابى...)).

((ھاي رۆژگار! دنيا خەرىكە دەگاتە كۆى! ئاخزەمانە! خودايە زۆر شوكر ئىمە دەمرىن و نايانبىين)) شەۋى چۈۋىنە چايغانەى گوندى. ژورنىكى تارىك و چكۆلە و راۋەستاۋبوۋ، سەكۆيەكى بەدەوران دەۋرىدا و يەك دوو پارچە شېرەبەرەى خۆلاۋى بەسەرەۋە و سەماۋەرىكى تەنەكە لەسەر سى كۆچكەيەكى گلېن و لەگەنىكى چلكاۋى لەبن دووقۆرى تىگىراۋەۋەى زەرد و بەلغ گرتوۋى بە گەچ و تەنەكان پىنەكراۋ، كە ھەردەتگوت شووتىيە زىۋى مەراكىشىن. لادىۋارىكى تەنىشت سەماۋەرەكەى، جى حىسابى چاى مشتەريانىيان بۆ بە خەلوز لى نوسىنى كەف مالى كىردبوۋ. خەتى سەر ئەۋ ((كەتتە)) شتىكى داھىنەرەنە بوۋ، ھەردەتگوت نوسىنى چىنى و خەتى مىخىيە: يەك چا خەتىك، دوو چا راست و چەپىك (X) سى چا راست و چەپىك و خەتىك بەنىۋەراستىدا ((*) چوارچا نىشانەيەكى كۆ (+)، و پىنج چا نىشانەى كۆ لەناۋ بازىيەكدا (⊕)... و ئىدى دووبارە و سەرلەنۆى بەۋ جۆرە دووبارە دەبۆۋە. ئەمانەم لە كىبراى

چايەچى پىسى. نىشانەى حىسابى قىلانىش چوارگۆشەيەك بوۋ (□) ۋەدەناۋ ئەۋ چوارگۆشەشدا نىشانەى (X) بۆ دووبارە بوۋنەۋەى قىلانىش لىدەدەرايەۋە (⊗). شوۋتى و كالىارىشى ھەبوۋ. نىشانەى شوۋتىيە بازىيەك و ئى كالىارى بازىيەكى بەتېرەۋە (⊂) لەۋەى زىاتر چىدىكەى نەبوۋ. كرمانچ دەھاتن - زىاتر پىرەمىردەكان - و لەسەرچا و قىلانىيان ((دامە)) دەكرد، كە يارىيەكى ۋەك شەتەنجىيە. ژاۋە ژاۋ و روناكىيە ژورنى دەگەيىە دەرى؛ ھەر كە چۈۋىنە ژورنى، ھەموۋ بىدەنگ بوۋن، و يەك پى بلندبوۋن. مەلاى گوندى و كۆيخا لەبەر روناكايىە كزەكەى فانۆسى بەدىۋارىيەۋە دامەيان دەكرد. ھەر كە گەيشتىنە ۋى ئاغا چوۋ لەجىيەكەى كۆيخاى دانىشت و ھەر بە دەستوردىكى داشەكانى ھىنان و بىردن و ھەرلەچاۋ تروكانىكىدا دامەكەى بردەۋە!... مەلا لەپىشدا خۆى دەدزىيەۋە... بەلام دوايە وردە رازى بوۋ يارىيەكەى بكا. تا ئەۋ داشىكى دەجوۋلاندى. ئاغا سى چوارىكى دەجوۋلاندى. تا سەرەنجام بەژارە خەندىكىيەۋە دۆراندىنى خۆى سەلماندى و گوتى: ((ئەلخوكمولللا - بەلى ئاغا، بىردتەنەۋە!)).

چايان بۆمەش ھېنا. ئاغا زىاتر لە ناۋەراستى چاخانەيدا ھەر بەپىۋە بوۋ و زۆر خۆمانە دەگەل ھەموۋان تىك ئالابوۋ: لە كاروبارى دەپرسىن، لەمەرۋمالات و پاتال، و لەۋانەى بن جىنى نوستنىشى دەپرسىن:

((ئەرى سۆڧى خوا كەرەم، داخا پوۋرە جەۋاھىر دەتھىلى يان نا...؟)).

((دەك خودا بىپىرى، ئاغا... ھەر دەلئى داكى پۆلازىيە! ئاغا بەسەرى ئىۋە، ئەۋ پىرئىزەنى كە پىت ۋايە مشتىك پىست و ئىسقانە و ھەردەلئى ئىستا نا ئىستا بەردەبىتتەۋە - كە خوا بكام زووتر بەربىتتەۋە و رزگارم بى لە دەستى - لە ئىستى قۆرخانەى چەموش ترە! خۆ ئىۋەش ماشەللا ئاگاتان لە رەش و روۋتى براۋە...)).

((چۆن)).

((ئاغا چەند جارم غەرزكردن - يا لەبەرخاترى مە يا لەرىيى خوداىرا، قۆلىكى لى ھەلكە و تازوۋە ئەۋ سىندوۋقە خىۋ مردەى بىنە - با خەلكەكەش لە يەخەى ئەۋ نەك و نوۋكەى ژنان بىنەۋە!)).

خەلگەكە: ھە ھە ھە! و ئاغاش ((قغ.. عغ!)).

ئاغا ئەو باسەى زوو سەنگە و بەردنا. مەيلە و بېدەنگىكە.

((ئاغا، جارىكى دىشمان ئەو بۇ ۋەگىپە... ژنى شاي گوتى نان نىيە بابسكويىتى بۇن... ھە ھە!)) ئەمە داۋاي كورە جىئىلكى بوو.

ئاغا خىرا بەسەر ئەۋەشىاندا تىپەرى و گوتى قلىيانىان ھىنا. بەدەم قلىيان كىشانىۋە زۆر خۇيانە كەۋتە خۇ ھەلئانەۋى: كە لەپراۋى، بە سۋارى، دەگەرمەى غارىدا، چۈنى رىۋى ئەنگاۋتوۋە؛ چى بەرەبىس ئەمنىيەى گوتوۋە، و نىيازى ھەيە چ بە فەرماندەى ھەنگ ((نامىرفەوج))ى بلى. ئەمانەى بەجۆرىكى واۋە دەگوتن ھەرۋەك ئەوانەى دەقساندا دەگەل ((مەقامات))ىدا گوتن، و زىاترىش ئەۋشتانە بوون كە گوايە داۋى دىدەنىيە ((مەقامات))ى و بىستنى قسە توندوتىژ و تالەكانى وان داۋى ھەستائى و لە ژوورھاتنە دەرتى بە خەيالىدا ھاتن، كە دەباۋىە بىنانلى و نەيگوتوون، و ئىستا واى دادەنا گوتوونى. ئەو قسانەشى ھەر بەھەمان رووگرژى و توندوتىژى و ئەو گالتەجارىيەۋە دەگوتن كە مېشكى لەسەر پلىكانەكانى داۋى ھاتنە دەرتى ۋەبىرى ھىنابوونەۋە.

بەدەم قلىيان كىشانىۋە دەستىكى ھەلئەكاند و گوتى كە پارەى چاۋ قلىيانى ھەموۋان لەسەروى بنوسى- ھەموۋ پىكەۋە يەك جى، بى چەند و چوون، دەستىيان بۇ قسەكانى لەملىدا، و چايەچىەكە سەرۋچاۋى تىكنا. لە پىكەنىنە ناۋدار و مانادارەكان ۋەتەنگ ھات. دۇخى روخسار و ھەلئسوكەۋتەكانى ھەستىكى تايبەتياۋ دەبىنەرىدا ۋە ئاگادىنا: بىنەر واى ھەست دەكرد كە ھەر لە مندالىيەۋە سەرۋروو و روخسارى ئىستاي چۈنە ھەروا بوۋە، مندالى و خۇشىيە مندالەتییەى نەدیۋە، ھەر كىتوپر و يەكسەرە بۇتە پىاۋ و بوۋە بە مستەفاخان، و ھەر بەۋ سەرۋسەكوتەۋە و بەھەمان پىكەنىنەۋە: ((ھاھاھا!)) ۋەك بلىنى ۋەرزىشى بكات ھەردوو دەستى دەكەلەكى دەنان و سەرۋسىنگى بۇ داۋاۋە و ورگ و گىپالى بۇ پىشەۋە رادەداۋ ((ھا ھا ھا ھا!)) ۋە دەگەل دەنگى ھا ھاى پىكەنىنەكەپدا خۇى رادەژاند.

ھەموۋ دەگەلى پىكەنىنەۋە: لاۋەكان بە پىكەنىنى ناۋدارەۋە، پىرەكان سەرىبەخەدا شوۋر و جارجارەش بەسەربادانىۋە، كە بۇخۇيان ئەۋەيان بەبى تاقەتییە پىرىيە دادەنا...

بەلى، ھىچ جىيەك لە مالىە خۇت خۇشتر نىيە. دوو رۆژى دىكەشم، زۆر و كەم بەھەمان شىۋە، دەگەل زەنگەسورە و سىسرك و مشك و بۇنى تىياكى و گەرانى نىۋ دىى و چوونە چاخانىۋە رابوارد و بەيانى پىنچەمىن رۆژەكەى بەرەۋ شارى گەرامەۋە. خانم درەنگ لە خەۋى رادەبوۋ، جا ھەر بۇتەۋەى ناراحەتياۋ نەكەم ھەر لە شەۋىمرا مۇلەتى گەرانەۋى لى خواستن. ھەرچىەكەم دەكرد نەيدەھىشت: ئاخى جارى چ جىيەكت نەدیۋە؛ ھىشتا بە تەۋايمان يەكتر نەدیۋە؛ باشە چ بوۋە، بۇ، بۇ ئاۋردوۋى ھاتووم؛ ئەۋە ديارە نان و نەكەكەى مەى پىناكەۋى...

زۆرم سوپاسى ئەۋ پىشۋازىيە گەرمەيان كردد. بە جەختەۋە رايان سپاردەمى كە سەلامانىان بۇ بەدايى رابگەيەم و سوپاسى ئەۋ ھەموۋ زەھمەتەيان پى بگەيەم كە كىشاۋيانە؛ لە ۋەتەى كە مستەفاخان (كورپەكەى بە خان ناۋدىنا) باسى ئىۋەى بۇ كرددوم ھەروا لەدوورەۋە خۇشم وبستوون، نەيدەزانى ئەۋچۈنە كە ئەۋجارە مستەفاخان- ديارە ۋەك ھەمىشە- كەسىكى مال و خىزاندارى دىۋەتەۋە... و زۆر شتى دىكەى لەۋ بابەتە.

بەيانى زوو پىش تاۋكەۋتنى، ھىندىكمان رۆنەكەرە لە دەۋرۋەرى چاۋ و بن كلكى ئەسپەكان ھەلسۋى- كاكە ھۆمەر تىي ھەلسۋىن- تا مېش و مەگەزىان تىنەئالى- بەرەۋشارى دەگەل كورپىژگىك و ولاغىكى و دوۋجى ماست و دوو فروج و گۆسكە رۇنىكى ديارى بۇ داىى، ۋەرى كەۋتىنەۋە.

* * *

سەرەتای خەزەلۆهرییه، ئەو سال سەرما زوو هات! هەردەلێی سەرەتای زستانییە. دە ژووری زیندانیدا دانشتووین و قاوەلتییە دەخۆین: چوار مەشقی، دەسفرە ناخواردنیۆه راموین، هەموو پیتلۆو هەلامساو بەچاوی ئالۆزەو، بیدەنگ و بێ تاقەت؛ هەر راست وەک دووسمان کە بکا وینەو- ناخر ئەو سەرەتای خەزەلۆهرییه و تائیتا کەسیان بەرنەداو. ئەوانە ی کە لە قاوەلتییە بوونەتەو دەدالانە کیدا دین و دەچن و راویچکان دەکەن، هیتشتا دەرکی زیندانییان نەکردۆتەو. کورەکان خەریکی جگەرە کیشانین، دەمەتەقییانە - شتیکی دەجوونەو کە جارە های جاریان کاویژ کردۆتەو و بێ تام بوو، ئیمەش هەرۆتر لەسەر سفرە ی کاویژ خۆمانەو هەرۆا خەریکین، بەلام بێ چەقەچەق: چۆن بوو، بۆ، بۆ- و هەزاران بۆ-ی تر و زۆر جارانی شەرۆهەرا، هەرا، و هەرا- چارە و رۆژ رەشی و شەر و هەرا. دەرووبەرە کە واپرپووە هەر بەپتیکێ دەتەقیتەو. جاری وایە هیتشتا (ب) ی بۆیکەت لەزاری نەترازۆه کە جاسوست گەبووتە سەر، و هەرۆک بە شەپۆلە رادیوییەکاندا هاتبێ- لەبەر دەمت قوت بۆتەو- هەرگیز حیزب هەلەناکات- هەلەشی نەکردووە- و تۆ پیت وایە بەهەلە لیرە! جاری واشە دلێ خۆمان بەو دەدەینەو کە گیرانی ئیمە بێ هیژ و لاوازییە دوژمنە کەمانە؛ ئەگەر بەهیتز و توانا بووایە ئەو کارانە نەدەکرد، جاری واشە خۆمان بەهیتدی قایل دەکەین کە دوژمنە کەمان نالەبار و ناقولایە، بەلام هەر تەنیا نالەبار و ناقولای- دەنا نەک خوانە کردە لیرەبوون و گیرانی کەسیک بەو مانایە بێ کە ئەو کەسە شلک و خاو و نەزانە یا خوانە خواستە خاینە. پیتش ئەمە هەر کە خەیاڵی وەپاللدانی خەیانەتیت بەمیشکیدا تێپەربیا، بناگوێی دەچووزاندییەو و بیرومیشکی رادەتەکاندی و هزرت وریا دەبۆو... ئیستا لەپیشان باشترە، هەرنەبێ سەرەتا چەقەچەقیکێ هەردەکە، ئەوجا بناگویت دەچووزیتەو... دەور و بەرە کە پیس و ناخۆش و گرژبوو.

بۆ وای لیتەت؟... وردە وردە خەریک بوو تێدەگەشتین، یانی گومان پەیدا بوو، بەلام شەرم و لەروودامان نەیدەهیتشت... دواپەش هەر نەمانزانی... ئەو ئیستا کە تێدەگەین، بەلام کاتیک، کە میکانیزمی رووداوەکانی ناووە تێدەگەین، کە ئیدی تازە درەنگ بوو و بەکەلکی ئیمە نایە- ئیدی تێپەریو و بۆتە بەشیکێ میژوو؛ بۆ پێداچوونەوی و پەند لیۆەرگرتنی چاکە! ئەویش نەک بۆ خۆمان بەلکە بۆ پەند وەرگرتنی کەسانی دیکە، چونکە خۆمان پیتوستمان بە پەند و نامۆزگارییان نەماو؛ کورەلاووەکان ماشەللا کە ئیستا جحیلن، و دەبێ کاریکی واکەن کە ئەو هەلە و ئەو شتانە ییشان روونەدەنەو... ئەدی هەر ئەو دەمە ی کە تارماییە گومانێ وەرکەوت دەبێ بچوولێ و دەستبەکاربیت، بەلام هەر دەو دەمیشدا تارمایی هەزاران شتی دی سەرەلەدەن، ئەو دەست و ناسیاویتی، ئەو گالتە پیکردن و لاقرتی، ئەو لیر لیتەلقرچاندن و تانە و تەشەر و گلە و گازاندە، هەریکە لەلایە کەووە سەری قوت دەکاتەو گەردەنی کیت دەکا. جا یان دەبێ ئەو خەیانەتە ی هەیه و وەپالت دراو قبوول بکەیت و دەزینانیدا برزی یان دەبێ ئەو ترسەنۆکی و گالتە و لاقرتی و رەنگە تاوانی خەیانەتیش وەپاللدەن و هەموویان قبوول بیت و ئەو دەم لەزیندانی بچییە دەری و بەرەلدا بیت...

بەچاوی ئالۆزکاووە و زیاتریش بە وەپاللدانی خەیانەتی بەهەوانتەو زۆر بەمان مابوونەو، لەو دەترساین بەترسەنۆکمان دانین و بەهیچ لەباردا نەبوومان لە قەلەم بدەن...

تازە لاویکی مازەندەرانیان هینابوو- گران و سەنگین، گەمژە، بەلام شۆرشگێر. گنجی نیۆچەوانی هەر مەپرسە؛ ری کردنی شۆرشگێرانی هەرچی کەموکەسریەک هەیه نیهتی. چاک دەشۆرشگێرییە خۆی گەبوو. راستە نەخویندەوارە، بەلام هیچ کەمایەسییەکی دەبرووبایدانییە، نەک هەر ئەو بەلکە بە زیادیشییەو هەیه. لەبەر ئەوە ی هیچ پیتوور و محکیم نییە بیروباوەرە کە یی هەلسەنگینم، دەتوانم ئەوئەندە ی بلیم کە بەقسە ی موسولمانان شەونۆزی حیزبایەتیە هەرگیز لەبیرناچی و وازیسی لی ناھیتی، روو بەرە ژوور دەنوی، بەبێ هیچ گومان و دوودلی و دلەراوکییەک هەموو رابەرەکانی تیکرا قبوولە، یار چی یی چاک بیت ئەو لەناخەو ئەو یی چاک، وینە ی رابەری گشتی حیزبی لەسەر قوولی خۆی هەلکەندووە (کو تاویەتی)؛ رۆژانی خۆشوتنی بە بیانوی جی برینۆ پارچە پەرۆیەکی پسی رادەبەستی؛ نەخویندەوارە؛ بۆخۆی حەزی نەکردووە فیربسی، بە کەلکی چ دیت، بناغە ی کار بیروباوەرە؛ با

ئەو خويىندەۋارى ھەرنەبىت، خۇ حېزب ھەيەتى، يەككە تى شۆرەۋى سەدان دانىشگاي ھەيە. ۋەك دەلېن ئەو نا ئەو.

بەھاندان و دنە دنەى كۆرەكان (زىندانىيەكان)، و زىاترىش ۋەك لاسايى كرنەۋەى وان- چونكە، ئەگەر بەرۋالە تىش بوۋە، دەبوو ھەرۋەك ئەۋانى ھەلسوكەوت كىرەبايە، و ((ئەۋان)) ھەريەكەيان خۇى بەكتىبىكەۋە سەرقال دەكا- بۆيە ئەۋىش كىتېبىك و سىپارەيەك و قەلەمىكى دەبن ھەنگلى نا بەلام چۆنى بگىرەمەۋە، بەداخوۋە فېربوونى خويىندەۋارىيە كارىكى تابلىتى سەخت و گرانە، دەگەل بېرۋاۋەرىدا زۆر جىاۋازە. ھەرتمەنەى ھوت قرانى جىاۋازە، بېرۋاۋەر بۆخۇى دىت، خويىندەۋارى دەبى بېھىنى- و ئەۋىش بە چ كۆرەۋەرىيەك! پىتەكان ۋەك مەسەلەى بېرۋاۋەرى نىن، ئەۋان ھەموو ھەر خۇرادەنن، كەچى ھارۋىيەك بە ئەندازەيەكى تەۋاۋ، و بەلكە زىاترىش خۇرادەنى و خۇرەپىش دەكا و كەسىكى دەۋى دەگەلى بدوى: رى بكا، لىبىكۆلئىتەۋە- لىكۆلئىنەۋەى بېرۋاۋەرىيەنە؛ تۆرى لىكۆلئىنەۋان بچنى، لىكۆلئىنەۋەى باۋەرھىنان؛ ئاۋى ھەۋى دەدرا، رانەۋەستى و ھەر خەرىك بىت و لى بىكۆلئىتەۋە- لىكۆلئىنەۋەى رەخەگرانە؛ بەلام خويىندى فېر نەبى.

چەند رۆزىك بوو چوۋبۆۋە دە قەپىلكى؛ گۈايە نەخشە دەكىشى... دۋايە ئاشكرا بوو- كە نەخشەكەى سەرکوتكردىنى ((دوژمنانى شۆرش))ە. ئەۋجا گەيشتە ئەو سەرەنجامەى كە باشتىن رىگا بۆ خويىندىن و نەخويىندى شىر و خەتە دەگەل مامۇستاكەيدا بكا. دەگەل مامۇستاكەيدا رىك كەۋتن كە زۆرانبازيە مستەكۆلە بكن، ئەگەر بەزى بچوئى- خويىندەۋارىش ھەمىشە دۆراۋە- ئەگەر بردىشەۋە ئەۋا كىتېب و دەفتەرەكەى بىرپىنى و قەلەمەكەى بشكىنى، تا ھەمىشە نمونەى دامودەزگايەكەى فېربوونى خويىندەۋارىيەى لەبەرچاۋى بېرۋاۋەرەكەيدا بىت. پىشېركىيەكە ئەنجامدرا. بوۋە شەر، ھىندى كەسى دىكەى تىۋەگلا. بەلام ئەۋ بە ئاۋاتى خۇى گەيشت. ھىشتا ئەنجامى گرەۋەكە ئاشكرا نەببوو و پىشتى كەس ۋەعەردى نەكەۋتېبوو كە كىتېبەكە دەخۆلى ۋەردرا. ئەۋ بەسەرھاتە كاۋىژى مېشك و بېرى دوئىنېمان بوو.

غەم ۋەك بەفرى، بەردەۋام و لەسەرخۇ دەبارى... رى دژوار بوو. گوناھىشمان نەبوو؛ ۋەك دەلېن كە ئاۋ سەرە و ژورر بېرۋا بۆق لاۋكان دەلى. دەگەل ئەۋ ھەموو شتانەدا دۆست و ئاشنايان رىرەۋى خۇيانيان پىكەۋە دىتەۋە و سەر بەرەۋ ژىريان ھەلبۇراد: بە پەپرەۋ لە شۆرۋونەۋەى

روداۋەكانى مېژوۋەۋە دەپۆين بەلام چۆن؛ شان بەشانى مېژوو، بەخۇ و بەكۆلەبارى سووك و گرانەۋە، بى تويشۋوى رى، و بى چاوساغ ((فىو-ت)) دەنگى فېتۋىكى تىژ دە دالانەكىدا ھاشەى دىت؛ لە كۆرەكان رەتدەبى ۋە دەركى ژورەكانى زىندانى دەكەۋى، پىچ دەكاتەۋە دەگەرپىتەۋە، و دوۋبارە خۇ دەكۆرەكانەۋە دەسۋىتەۋە، و دەكەۋىتتە عەردى و دەنگى لىدەبېرى. ھەموو بىدەنگ دەبن...

((كاكە ھەموو فەرمونە ھەسارى!)).

بەپىچەۋانەى ئەمەۋە، گروبانى زىندانىيە، ماۋەيە رادەبېرى، ۋەك ھەموو دەنگەكان چاۋەرپى ئەۋ فەرمانە بوۋىن لەپر ۋەخۇدپىنەۋە، ۋە ھەلدەستن- ھەموو پىكەۋە- و ھەريەكە ۋەپىش ئەۋىدى دەكەۋى، ھەموو تىك دەقۇين، و دىكەنە قەلەبالغى- ۋەك بلىنى رى يەكتەر دەكەن، ھەرۋەك شىكىيان ھەستكردى، و دىسانەۋە ھەستىيان راگرەتەۋە و راۋەستانەۋە و دۋاى ئەۋە رۆيشتن. ئەۋ چەند ژورانەشيان كە داخستېبون دەكرپىنەۋە و لەسەرەكانى پەنادەركىۋە ھەۋالەكە دەبىسن. جوجۆلەكە دىتەۋە سەربارودۇخى ئاسايى خۇى و ھىۋر دەپىتەۋە...

((كاكە، فەرمونە ھەسارى... سەرۋكى زىندانى دەيانەۋى ناۋى بەرۋەكان بچوئىنەۋە!)).

ئەمە سەرۋكى زىندانىيە- لە خۇمانە. زاۋە ژاۋ ھەلدەستى؛ ھەلدەچى و دادەمركىتەۋە- و وردە وردە ھىۋر دەپىتەۋە، تا ماۋەيەكى دىكە ھەلچىتەۋە. رەنگى ھەندىكان دەپەرى؛ ھىندىك رەنگيان پىنەماۋە؛ ھىندىك خۇ لە گىلىيە دەدەن بەلام رەنگ و روۋيان سوورەلگەرۋاۋە لە دەرپەرپىيە لاشەۋىلاكەى ھەردوۋ گروۋپەكانىشەۋە ديارە كە ھۆى ئەۋ جۆرە رەنگاۋرەنگىيەى دەموچاۋان چىيە و لە كۆپرايە...

لەۋ سەرى دالانىۋە سەرۋگەردن و ساقۇى (مىزانيى) لەسەر ئەۋ خەلكەۋەرە، لەپىش ھەموۋانەۋە، ديارە؛ ھەردەلېنى سەردەستەى دارخاچى فەلەى چاخەكانى ناۋەراستىيە و لە ھەفتەى موسىبەتدا ئەۋ بەتەنى نىيە؛ ھەموو خاچيان پىيە، و ھەركەسە و خاچى خۇى بە شانىۋەيە و بەرە و قوربانگاي خۇى، خۇى كىش دەكات- ھەموۋيان شەھىدن، و شەھىدانىكى زۆر و ستەم لىكراۋ!

ھەسار سارد و سپر؛ بايەكى سارد لەلای تاوەرئۆه، خۆی لوولدهكات و سوورپىكى بەناو ھەسارىدا لیدەدات، لە مەنەلئى ھەسارى مشتىك تۆز و گل و خۆل و وردەكاغەزان ھەلەدەگرئ و لەترسى مندالە وردتكان، ئەوئى پىيەتى ھەمووى بەسەر چەند دار و درەختىكى ئەو ناوھەداو بەنىو پەنجەرە مەلدارەكانى ژوورەكانى زىندانئ و دەوران دەورى ھەسارى و سەرھوزە ناوھەكەيدا بلاو دەكاتەو، و لیدەدا دەروا... ھەسار چۆلە. چوئىلەكەكانى كە تا دوئىئى تاكە سووارەى مەيدانى بوون و جریوھو جووگە و ھات و ھاوار و دروشمى خۆ پىشاندانەكانیان دەناو لق و پۆپ و گەلانى درەختەكاندا و لە بان گوئىسوانە و ھەسارى- لە ھەموو جىيەكى- ھەراسانىيان لەو ناوھەى ھەلگرتبوو و دەرھەتى ھەموو شتىكىيان لە خەلكى برىبوو، ھەر دەگەل ھەوئەلئى سۆزى باى زستانئ گۆرەپانىيان بەجىھىشت و چوونەوھ ناو كون و كەلەبەر و كەلئى و بن سوانان و خزىنەوھ دەلوولەى سۆباى مالا ئەوھ. ئەوانىش ھەروا وەك دەلئىن، غافلگىرى زستانئ بوون. ھەستىيان ناىھ. خۆ لەك لەك و پەرەسەيلكەنئى گەرمئىن و كوئىستانئى بكەن، نە ئەو مەلانەشن دە دارستانئدا ھىلانئىكى چىكەن- ئىدى چوئىلەكەن. من بىگومانم لەوھى كە كەسانئىك ھەن و بە پەنجەى دەستىش دەژمىردرئىن كە بەدرئىزائى تەمەنىيان گوئىيان لە جىرەجىرى خوئىندى بەيانىيان پەرەسىلكان راگرتبئ و زۆرىش ھەن بە خەيالئىكى ئاسودەوھ يەك دوو تلى دىكەيان دەنىووجئى خەوى بەيانىياندا داوئەتەوھ. ئەوھتا ھەموو رۆژئىكى خوداى چەقەچەقە، ھەموو رۆژئى رىيئوان، و رەگى مل دەرپەرانندە، و بال راوھشاندن. وھى لەو پاسارىيە بئ دەست و پل و بئ دەسەلئە زۆر بلئىيانە، ھەر دەلئى بە درئىزائى تەمەنىيان فەلسەفەيان خوئىندووھ- دەگەل ھەموو ئەمانەشدا ئەوھتا دەيانىينى غافلگىر بوئىنە! ئەفسوس كە بەزمانىيان نازانم. زۆرم پىخۆشبوو بمزانىيايە دوای رىيئوانەكانىيان داواكارىيەكان چىن و چىيان دە سكالانامەى نارەزايەتییەياندا نوسىوھ و لەچى ھەراسانن... رەنگە شتى سەير بن. ئىستا زمانىيان دەكالانەوھ چووھ، تەنىا ئەگەر جارجارەيەك تاك و تووك لە لوولە سۆبايان بئىنەوھ دەرى و رەش و برش و دوکەلاوى، جىكە و جوکئىكى بكەن، ھەر راست وەك ئەو ئەندامە جىزىيەى كە دوای تەپەسەرکردنئى نىوھ شەوئىك دەكوئانئىكى چۆلداو بەيادى خۆشەجارانى يەك دوو دروشمان لئدا- ئەوئىش نا، بژى حىزب... بەلكە ((بژى موسەدئىق!)) بە واتاى كرمناغجى لای خۆمان پاش بارانئ كە پەنك!- ئەو جا دووئى دىش قەرزكات و ھەلئى! ياوھ مەستىكى كە كوئانئى بە چۆلئى بئتە بەرچاوان و گرىئى دۆخىنئى بكاتەوھ و وئىنەى يارۆى لەسەردىوارئىكى برشئىنئى- ئەوئىش بە ترس و لەرزەوھ...

ديارە شتىك ھەيە!... دەنگە دەنگ و ھەراو زەناو پىكەنىنە ساختەكان ھىوربوونەتەوھ... ھەموو لە ھەسارىين. ژمارەيەك لەوانەى زووتر دەدا وئى كەوتوون بە ھەسارىدا دەسوورپئىنەوھ، بەلام ھىزى كىشکردنى سوورپانەوھ و ھاتوچوونەكەيان ھىندە نىيە بتوانئ ئەو خەلكە بە كوئەل كوئەلانى پىك ھەلوھستان و خەرىكى قسە و باس و لىكوئىنەوھ و تەخمىنانن بەلای خۆيدا راكئىشى. ئەو ھىزى كئىش كەردنە ھەر راست وەك ھەستان و نىشتنەوھى ئاوى دەريايە دەچئ كە ھىشتا نەگەيوھتە كەنارى لەسەر زىخ و چەوى دەم دەريايە دەكشئىتەوھ و پاشەكشە دەكات. ھەزەكەش دەلئى غافلگىرئىبووھ: پارچە و پووجەى سەوز رەنگى تەختى بنەوھى ھەموو بەلق و پۆپى درەختە چەماوھەوھ وەبەر تۆز و خۆلئى ئاسمانئۆھ داوھ- دەرگەزى، ئەوئىش ئەوورۆ بەبئ دەستەسپ دەگەرئ و چ قسەى نىن! خىراخىرا و توندوتۆل، و پۆشتە و پەرداخ، و سەر و روخسارى گەش، و سەرھوقزئى ئالۆز و پەرش و بلاوھ دەگەرئ، و پئىشى لە ھەمووان برىوئەتەوھ. جىا لە رۆژانى دى، بئ درەنگ لەبەردەمى ئەمو و ئەودا قوت دەبئتەوھ تا بزائى داخوا فەرمائىشكىيان ھەيە يان نا، يا ھەر بۆ خۆى پئىيان بلئى كە تەندروستى خۆى زۆر باشە و شەوئى زۆر چاك نوستوھ، يا ھەرچى ھەيە گرئىنگ نىيە. لە بئ دەستەسپان دەستى دەگىرفانى پانتۆلەكەى ناوھ و شتىكى دىكەى بەدەستەوھىيە و گەمەى پئىدەكات. ھاوئى كاويانى و دكتور ھەرەندى پىكەوھن. سەرى لە دەست و لەش و پئىيەكانى زياتر دەجووئىتەوھ؛ لۆجئىكى سىياسەتەدارانەى ديارى لەنىوان ھەردوو برۆيەكانى كەردووھ و روومەتەكانى بەراستەخەتى تەوقە سەرى لئىك ھەلاوئىشتوون و جوداى كەردوونەوھ و سەرنجئىكى ئالۆزى ديارى دەچاواندا ديارە. ھەرچەند جارئىكى لەپى دەستى بە دەموچاويدا دئىنئ و بەيەك سوور بەلای ناوھندى شەويلاكەى چەپىدا، بە چوار ئەنگوستان بازنەيەكى تەواو لەسەر روخسارى دەكئىشى كە بەلای راستى چەناگەيدا كوئانئى دئت. ((بەلئى، وەك شتىك ھەبئ... دروست نازانم چىيە، واى بۆن دئت و واپئىدەچئ)). بەدەنگئىكى واوھ كە تازەى بۆنى دەستى خۆى كەردبئ تىگەبئى، لەكاتئىكدا كە ئاگائى لە ھەموو شتىكىيە و ھەموو شتىكى دەزانئ: داىك و خوشكەكەى ھەموو جىيەكىيان دىوھ و بۆخۆشى بە ھەموو رىياندا بەزىوھ. زۆر بەوردى، بە يارمەتییە پەنجە گەورەى جگەرەكەى لەنىوان پەنجەى شادە و ناوھراستئى دەردئىنئ و بە پەنجەى شادەى لەسەرھوق سوتووى جگەرەكەى دەتەكئىنئ. ((ھەرچەندە پئىموانىيە. چونكە ئەگەر بىيانوىستبایە كەس بەرھەلداكەن ئەوا دوئىنئىيان

بهره‌لده‌دان تا ئه‌ورۆ گه‌يبانه‌وه و له‌مائه‌ خوڤيانان)). سه‌يركه، له‌مائه‌ خوڤيان نه‌ك له‌مائه‌ خوڤمان!

((ئاغاي كاوياني... ديدنه‌ني!)) پاسه‌وان ((هه‌شتي))يه. به‌خۆ و عه‌للاگه‌يه‌كه‌ي كه‌ جلانه‌وه‌ كه‌ قاتيكی پتوه‌ هه‌لئوسراوه‌.

هه‌موو روو به‌لای كاوياني و پاسه‌وانيدا وهرده‌گيرن؛ تيكه‌وه‌رابوون و شله‌ژان و تيكه‌چوونی روخساری كاوياني و ئالۆزييه‌ سه‌رنجه‌كاني زياتربوون. به‌شيوه‌يه‌ك وه‌ك هه‌يچ راز و هه‌يمای چاوپيڤكه‌وتنێ نه‌زانێ. تيكراي سه‌رنجه‌كان رق و كيناوين، ته‌نيا سه‌رنجی پاسه‌وانی نه‌بێ، كه‌ پيڤكه‌نينی له‌ ده‌موچاوان ده‌باری و ئه‌و پيڤكه‌نينه‌شی گه‌يوه‌ته‌ سه‌رخه‌تی به‌رغه‌بابه‌ی بن گه‌رده‌نێ، ئه‌ویش به‌هيوای پاداشتيك و به‌خششيك. غه‌لبه‌غه‌لبه‌كه‌ هه‌يۆر ده‌بيته‌وه‌ و ريزه‌كه‌ وه‌ك خۆی راست ده‌بيته‌وه‌ و ده‌چيته‌وه‌ سه‌ر شيوه‌ی ساده‌ و ساكاری خۆی.

خازنی، ژووری چواری زیندانی، له‌ ديدنه‌يه‌را دیتته‌وه‌، ئه‌مجاره‌يان جيا له‌ ژيانی ناوه‌وه‌ی حيزب. له‌جياتيان به‌لاوه‌تردا دیتته‌وه‌ و خۆ له‌ هه‌شاماتی ده‌بویرێ. هه‌يچ خۆراك و ميوه‌يه‌كه‌ی پێ نيه‌ - يانی ئیدی تازه‌ پيوستى پێی نه‌ماوه‌: ئه‌وه‌ بۆچوونی تاك تاکی كورانی زیندانیيه‌...

((ئاغای شه‌مسائی...)) ديسانه‌وه‌ هه‌ر پاسه‌وان ((هه‌شتي))يه. ((خيراكهن، ئاغای، خيزانتان ده‌ميڤكه‌ چاوه‌رپيه‌...)).

نا، هه‌يچ نيه‌يه‌: چاوپيڤكه‌وتنه‌، چاوپيڤكه‌وتنیش هه‌ر سېبوورپيه‌...

ده‌نگی فیتوی: ئه‌مجاره‌يان گروبانى زیندانیيه‌: ((ئاغایان فه‌رمونه‌ پيشی، جه‌نابی ره‌يبیس ته‌شريف دینن)) جه‌ناب ره‌يبیس به‌خۆ و به‌دوو پاسه‌وانانه‌وه‌، هه‌یندیك دور، له‌دواوه‌، ئه‌ویش ره‌يبسانه‌، و به‌داو و ناوه‌وه‌، به‌لام شاد و دلخۆش - ناخر ئه‌و به‌ره‌هه‌لدانه‌ - ته‌گه‌ر به‌ره‌هه‌لدانیک له‌ ئارادا بێت - به‌شه‌ خيز و به‌راتیکي ویشی هه‌رتیدايه‌. يانی راستیيه‌كه‌ی پاداشی به‌شیک له‌ هه‌ول و ماندوو بوونه‌كاني ئه‌ویشه‌.

((ئاغایان فه‌رمونه‌ پيشی - پيشتر!)) و به‌ده‌ست چه‌ند هه‌نگاوێکی به‌رده‌می خۆی پيشانداده‌ت. ئه‌مه‌ خودی جه‌ناب ره‌يبیس. كورده‌كان هه‌موو ده‌چنه‌ پيشتر، هه‌ندیک به‌ په‌له‌ و هه‌ندیک به‌كاوه‌خۆ، هه‌ندیکيش مام ناوه‌ندیانه‌!

((...تکایه نه‌ختیک په‌له‌که‌ن، کاتمان نيه‌!)).

ده‌رگه‌زیش دياره‌ بروای هه‌روايه‌، چونکه‌ پينده‌چي وه‌ك له‌سه‌ر ئاو و ئاگران بێت له‌جی خۆيه‌وه‌ پيچان ده‌دا، بێ ئه‌وه‌ی فه‌رمایشیکي هه‌بێ، به‌لام گرینگ نيه‌يه‌. كۆمه‌له‌كه‌، سيڤگۆشه‌يه‌كه‌ی خوار و خيچ و سه‌روبنیان پيڤكه‌يتناوه‌، كه‌ جه‌ناب ره‌يبیس ده‌ ناوه‌راستی لایه‌كه‌ی خوارپي ئه‌و سيڤگۆشه‌يه‌ دایه‌ كه‌ له‌ ژيوانی گه‌رمه‌ ته‌ندووری و هاوړپيانی ده‌مارگيری (سه‌ری) سيڤگۆشه‌كه‌وه‌، ته‌زيح به‌ده‌سته‌وه‌، يا بێ ته‌زيح، و به‌قه‌لافه‌تيكی لاسارانه‌وه‌ هه‌رکه‌سه‌ جی خۆی گرتوه‌ و راوه‌ستاوه‌.

جه‌ناب ره‌يبیس ده‌پيشدا چه‌ند ئاماژه‌يه‌كه‌ی به‌ پيرۆزی و خوڤييه‌ رۆژی پيرۆز و پر به‌ره‌كه‌ت كرد و له‌لایه‌ن خۆی و به‌ناوی ((ئاغایان))و خاو و خيزانیانه‌وه‌ی ئه‌م رۆژه‌ مه‌زنه‌ پيرۆز كردو به‌و هيوایه‌ی كه‌ ((شنه‌))ی په‌يامی دۆست به‌گوینی يار بگه‌يه‌نێ - به‌سه‌لامه‌تييه‌ چاو و نه‌برۆی يار هورپا ده‌كيشی - يانی هه‌موو تيكرا هورپا ده‌كيشين: له‌ بنكه‌ی سيڤگۆشه‌كه‌وه‌ پر به‌ گه‌روو و، له‌ ناوه‌راستیيه‌وه‌ هه‌یندیك نزمتر، و له‌ قوچكه‌ی سيڤگۆشه‌كه‌وه‌ ته‌نيا هه‌ر فسكه‌فسك هات، به‌ده‌موزاری به‌شه‌وه‌، به‌لام بیده‌نگ، وه‌ك ده‌می برسيان، ئه‌مما بیده‌نگ و به‌نگ! هه‌موو كارێك حيسابی خۆی هه‌يه‌، نه‌ده‌بوو ده‌موزار به‌ش نه‌بنه‌وه‌، به‌لام ده‌كرا ده‌نگيان ليوه‌ نه‌يه‌ت - ده‌موزار کرانه‌وه‌ و پيڤكادانیاان ده‌کردنه‌ راپۆرت، به‌لام ده‌نگ ليوه‌ نه‌هاتن نا: بنه‌چه‌كه‌ی کاره‌كه‌ ده‌نگه‌. ((هه‌ر ده‌نگه‌ كه‌ ده‌مينيته‌وه‌!)) ئه‌مه‌ش بۆ خۆی له‌خویدا هه‌رگالته‌ پيڤكردنیکه‌، به‌لام به‌لگه‌ی تاوانيشی به‌دواوه‌ نيه‌يه‌ - ئه‌وه‌ی به‌تاقيرکردنه‌وه‌ فيربووين. له‌ ژووره‌كاني ديشه‌وه‌ ده‌نگ و زه‌نای له‌م شيوه‌يه‌، هه‌ربه‌ و ئاویتته‌يه‌شه‌وه‌ ده‌هاته‌گوێ... هه‌ندی له‌ به‌ندييه‌كان دواي ديدنه‌يبه‌ كه‌ سوکاریان ده‌گه‌رپينه‌وه‌؛ هه‌یندیکی دی ده‌رۆنه‌وه‌. هاوړی شه‌مسائی له‌جياتی ((ئاغایان))و خاوو خيزانه‌كانيان چه‌ند وشه‌يه‌كه‌ی به‌ توپكلی جوان ئاراسته‌ ده‌كات و هاوړی كاويانیش به‌شان و شه‌پيلکی داچه‌كاويه‌وه‌ له‌بنكه‌ی سيڤگۆشه‌كه‌وه‌ چه‌ند شتيكان ده‌رده‌فرتيێ... هاوړی شه‌مسائی، هورپا - هه‌موو هورپا!

هه‌ر كه‌ هات و هاوړی هورپايه‌ ده‌نیشيته‌وه‌ جه‌ناب ره‌يبیس زه‌رده‌خه‌نيكی به‌ گۆشه‌ی لالیوی چه‌پیدا دیني و به‌دلتياييه‌وه‌ پارچه‌ كاغه‌زيكی به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نيكی ديكه‌وه‌ی لالیوی راستیيه‌وه‌ له‌ گيرفانه‌كه‌ی سه‌ره‌وه‌ی چاكه‌ته‌كه‌ی ده‌ردیني؛ تا ئه‌و قۆبچه‌ی گيرفانه‌كه‌ی

دەترازىنى ھېندىك چەپلان لىدەدەن، ۋە ھوراي دەكىشن... جەناب رەببىس ناۋى ئازادبۇدەكان دەخونىتتەوھ... ((ئاغايان، ئاگادار... ئاغايان، سەيركەن!...)).

لەبەرئەۋەى ئاغايان كوردىانە ھەراۋ قەلئەبالغى دەبى داۋايەكانى جەناب رەببىسى ھەموو بەجى بىتەن.

((شەمسائى... بېورن، بۆ كار ئاسانئىيە وشەى ((ئاغا)) لادەبەين... شەمسائى... كاۋايانى- مەحبوب كازمى... قاسمى - ئەشرفى - سەباحى... رەزايى...)).

كە دەگاتە سەر رەزايى ۋە سەباحى ژمارەيەك ھوراي دەكىشن- ئەۋەش ھەر گاتتە كوردىكە- بەخۇمان. ((ئاغايان، رى بىدەن، ئاغايان ددان بە خۇتاندە بگرن ۋە ئارامتان بىت!)) ئاغا دەستيان كرده قەلئەبالغىيە، بەلام وردە ھەردوولايەنەكان دېدۇنگ دەبن...

بارودۇخەكە ھەلگەپراۋەتەۋە: ئازاد بوۋەكان بەپىچەۋانەى ئەۋانەى كە بۆ دوورخراۋەبىيە دەچن يا فەرمانى خراپيان دەربارە دەرچوۋە گرژن، رەنگيان پەربوۋە، ھېندىكيان سوورھەلگەپراۋن، بەلام زۆربەيان رەنگيان پىتەماۋە. زۆربەى زۆرى لاشەۋىلاكە ۋە روومەتەكان دەپەپرون. سەريان بەردەدەنەۋە ۋە روو لە زەۋى دەكەن. ئەۋانەى كە ناۋى بەربوونى ۋە ئازادكردنىشىيان تىدانەبوۋە ئەۋە پىدەكەن. لەۋانەيە ھەردوۋ گروپ ھەر درۆ بگەن- لەۋانەشە ھەردوۋلاشىيان راستكەن. بچتەدەرى ۋە بەرھەلدايىت لە دەرى چ بكا؟ تازە سەرھەتاي كارە: ئەۋ سەۋدايە ھەر ئەۋ قازانجەى لىدەۋەشپتتەۋە...?

با گەدە ۋە گىپالى لىرە ون بى ۋە بھەسىنەۋە! ھەرنەبى پىياۋ ۋە ناپىياۋ لىك جودا دەبنەۋە، لىنگەرى با بېرا! لەۋانەشە ھىچ لايەكيان نەبى: لىرە بىنئىتتەۋە چ بكا؟ ھەر دانىشى ۋە تەمەنى خۆى ۋە ئاۋەلئى بچوۋتتەۋە ۋە بەتف بىداتتەۋە بەرپوۋى ھەرچى جوانى ۋە كرىتتىيەكى ئەم دىنبايە... نا، زىندان جىيەكى چاك نىيە: زىندان زىندوۋانە؛ يانى وايان داناۋە كە تۆ زىندوۋىت، ۋە كەچى ھەر لەھەمان كاتىشدا مردوۋى؛ يانى ھەر بەزىندوۋى دەبى رۆلى مردوۋ بگىرى- ئەگەر بۆ خۇشت نەيگىرى پىت دەگىرن. ئەگەر لە مالى كەسىك ھەبى شانازى بە بوۋى تۆ، بەزىندوۋىيە مردوۋىتتەۋە بكات يا كورپىكت ھەبى كە بە شانازى تۆۋە دلى كىزە

دراۋسىيەك بەلاى خۇيدا راكىشى، ديارە بەۋەشەۋە دەتۋانى سەربەرز بىت ۋە خۇت بەگەۋرە بزانى. رەنگە لەۋانەش بىت حىسابى ئەۋەشت كوردىت دلى خۇت بەۋەى خۇش كوردىت كە لە دەۋەى ولاتى ئەۋە ئاۋەلئەكانت قالب ۋە گەچيان نامادە كوردوۋە ۋە خەرىكن پەيكەرى ئازايەتى ۋە خۇراگرى ۋە بەرگرىت بۆ دروستدەكەن ۋە پىشانى دىنبايە دەدەن. ئى ۋا ھەيە گوى لە شىلپە شىلپى گەچ تىكۋەردانى دروستكردنى پەيكەرەكەشە... ھىندىكىش ھەن نايانەۋى راستە ۋە راست ۋە بەھەموو جۆرە نرختىك بىتەدەرى، ((ئازادى)) بە ھەموو جۆرە نرختىك قىبوۋل ناكەن، چونكە دىبانەۋى مروۋق بن ۋە بەسەربەرزىيەۋە بىزىن، دەنا خۇ لەبەر چاۋى رەشى ئەۋ ئاغايانە نىيە كە بىتەن ۋە چەند سالىكان دە زىندانىدا بە چەرمە سەرى ۋە سووكايەتى پىكردىنئەۋە بەسەربەرن...

ئىدى، زىندانە، زىندان فرىشتان پەروەردە ناكات... ئەگەر نامانچ ھەر تەنيا ((ئازادى)) بىت ۋە ھىچى دى ئەۋە ھەردەمىكى بتەۋى دەتۋانى پىي بگەى، چونكە شتىك بەناۋى ((ئازادى)) يەۋە نىيە، ھەركاتى كە پىي گەبىشتى دەبىنى ئەۋ گەۋرەبى ۋە مانايەى نىيە كە دەزىندانىدا ھەبىبوۋ ۋە لە دوورەۋە خۇى بۆ ۋەدەردەخستى ۋە خۇى پىشان دەداى- تەنانتە دەنگى دەھۆلىش نىيە لە دوورەۋە خۇشى. ناۋ خۇتىدەنەۋە بە كۇتاهات، ھوراكىشان تەۋاۋبوۋە؛ كۆمەلىك دەۋرى رەببىسى زىندانىيان داۋە ۋە سوپاسى لىدەكەن: سوپاسى ئەۋ زەھمەتانەى كىشاونى، ئەۋ لوتفەى كوردوۋىتەى، ئەۋ رىنمايانەى كە فەرموۋنى، بەلايەنى خۇيەۋە خاكەپرايە دەنوتى: كە ھىچى نەكردوۋە، ۋە ئەركى سەرشانى خۇى بوۋە، لەۋەش زىباترى خەجالەت نەكەن! ئىنجا روۋيان لىۋەردەگىرى ۋە ھەر بەھەمان دەنگى رەببىسانەى، مەيلە ۋە دۇستانەۋە، روو لە حەشىمەتەكە دەلى: ((ئەۋ ئاغايانەى كە بەرھەلدا دەبن بەبى زەھمەت سەعات يازدەى تەۋاۋ لەبەردەمى پەنجەنىگارىيە نامادەبن. تىكا دەكەم دوانەكەۋن، كەلۋپەلەكانتان ھەر لەئىستاۋە كۆكەنەۋە، با درەنگمان بەسەردا نەيە، ئەۋ خىزانە بەستەزمانانە باھىندە لەبەر دەركى رانەگرىن، چونكە دەبى پىش رۆبىشتنى پەنجەمۆرتان لە فەرماندارى نىزامى ۋەرگىرى. سىگۇشەكە تىكچوۋو... سەباحى رايكردوۋە ۋە تا ئەۋ بەستەزمانە ئاۋرى داۋەتەۋە چەند مستىكى ھەۋالەى سەرو كەللەى كاۋايانى كوردوۋە ۋە كوتايەتتىيەۋە گوايە بەگوى دانوساۋە! كورەكان دەگەنى سەباحى دەگرن، كاۋايانىان دەنئەۋەخۇگرىتوۋە، ۋە ئەۋىش بەرەنگ ۋە روۋىەكى ھەلبىزىكاۋەۋە راۋەستاۋە ۋە دەستەسپەكەى توند بەگوى خۇيەۋە ناۋە... كورەكان لە پىتھەلپىرژىنى بەربوۋەكان خۇ دەپارىژن؛

هیندیکیان ته نانهت هه رتا که سه رنجیکیشیان لی چاون و هه ر سه ریشیان ناکهن. ده چم و به تاسه وه نامیزۆ ده گرمه وه و به گه رمیه وه حوسینی ماچ ده که م- تاخر ده ست چینی خۆم بوو؛ ئه وه شیویک بوو بوخۆم بۆم لیبابوو؛ شه رمه زاری خیزانه که شیان ببووم، هه رچه نده بوخۆشی و خیزانه که شیان به ده ستی خۆیان ده سه تچه یله ی ئه و ناگره یان په یدا کردبوو. شه رمی ده کرد بیته پیشی؛ راهه ستابوو و به رهنگیکی ژاکاوه وه ده عه رده ییه وه رامابوو، هه رراست وه که ئه وه ی کتوپر ده چالیکه وه که وتی. ده ستیم گرت، هه ر دوو پینکه وه سووچی چوارگۆشه یه ک، ئه وه پری لای خۆراوی دیواری ژووری سیی زیندانی. ده مزانی هیچی نییه کۆیان کاته وه جله کانیشی هه ر ئه وه بوون که ده به ریدابوون.

ده مه وی سه ری قسان دامه زرتیم، به لām نازام چۆن. له سه ره داویکی ده گه ریم، که خۆی ده ست پیبکا! ((زۆر ناخۆشه! برات بکوژن؛ خوشکت ده کاری نابه جیوه بگلیتن، خودی خۆشت بی ئاپروو که ن، ئینجا بچی و ده ست و پیبانیشیان ماچکه ی... هورای به سه لامه تییه وانیشه وه بکیشی...)) لیو و چه ناگه ی ده له رزین و ده ستی به گریانی کرد.

ده لیم: ((نا، ئیدی، به خۆرای خۆت ناراحت مه که... ژیان که وتیش و هه ستانه وه شی تیدایه... ژیان هه موو ده می هه ر له سه رباریکی نییه... خۆت ناراحت مه که... نمونه ی وه که مه زۆرن... سه ربازی نازاش به دیل ده گری، گوناھی وی نییه... خۆ به سه رهاتی بلوخری ده زانی)). ئه وه ده می وابوو، نمونه ی له میژووه دینینه وه- ئه ویش له میژووی میلله تانی دی: له جۆرج وجان و نه وتوانه وه... ((هه مان ئه و بلوخره که له پیشدا دیلی ناپلیونی بوو ده گه ل ویلینگتۆنی ناپلیونیان شکانه وه... ناراحت مه به؛ ئه وه ژیان، و دیتته پیشی)). ئه وان قسانه م هه روا به سه رزاریدا هاتن و گوتم- ئیدی ئه منیش هه لچوو بووم. راستیده کرد. رتیه کی سه یر و دژواری پیوابوو.

((ناراحت نیم؛ گیتیم... نازام چ بوو... بۆ وای لیتهات... کیشه ی ئه و ئه فسه رانه چ بوو... ئه دی هه ر ئه و ئه فسه رانه نه بوون ده هه موو کون و که له به ریکی ناو ده زگاکاندا بوون؟- به قسه ی ناغای-)) مه به ستی بابه بوو ((کاتی ئه و چه ند دانه یه ی هه وه لییان لیگرتن- ئه و کاته ی که نه نامانی ده ستی به ریوه به رانیان گرت- هه ر به و سه رگورده خیرخوازه ی که فه رمانده ی گاردبوو به نوینه راهه تییه خۆیان هه ره شه یه کیان بۆ شای نارده یه له و بلاقۆک و

به یاننامه شه وانیه یانه باشتر نه بوو که له سه رمیزه که ی و میزی ئه وانیدیان بلاو ده کردنه وه و ده یانکرده ته پ و تۆز و ته مومان... ئه وانه ش هه ر مرۆفن، ئه وانیش ده ترسن، ئه وان له مه زیاتر ده ترسن، چونکه ئه وان خواییادان و هه موو شتیکیان هه یه و تام و چیژ له ژیان ده که ن...)).

ژماره یه کیان هاتنه وه ده ری و به بیانوی هیندی که گوايه هه واخۆش نییه به رۆکه یان لی راخست، گوايه موتالایه ده که ن. کتیه کانیان کردنه وه، هه موو چاره کانیشیان کردنه وه، به لām وه که کتیه کی دیکه- کتیه کی له هه موو کتیه یان گه وره تر- ته ماشاکه ن، سه روینی قسان گه رمه؛ هاتوچۆ دیده نییان گه رمه؛ ده رگه زی چ سوسه یه کی نییه، هه روه که ئه وه ی که ئیدی فه رمایشی نه مابن و به راستیش حاله چاکه و گرینگیش نییه. ناوی ده لیستی به ردراره کاندا بوو. له وانیه وه به ر به خشین و که مکردنه وه ی حوکه کانیان نه که وتبوون، هیندیکیان به ده ردی وی (ده رگه زی) چوو بوون- جیی خالی- خیراخیرا، به تاقی ته نی، به حه ساریدا ده گه رین، هه موو پۆشته و په رداغ، چاره ری بوون ناویان ده لیسته که یدا بی و نه بوو. سه رنجه کان په رت و بلاو بوون سه روو و ده موچاو گرژ، وه که پیشریکی را کردنی سه د مه تریان را کردی، هه رچه نده ده یانه وی خۆیان هیور و ئارام و هیدی و هیمن نیشاندن، به لām ئه م هه وله یان کاره که ی هینده ی دیکه خراپتر کردوه...

من ده رباره ی دۆران و به زینی ده دوام نه که بردنه وه و سه رکه وتن، دیاره ئه و هه سه ته مان هه بوو، به لām نه مانده زانی و نه شانده توانی ئه و هه ست و نه سه ته ی خۆمان ده قالیکی شایسته ی والیوه شاهه دا به یانکه یین که راپه رینیک هه روا له خۆیه وه و به بی خه بات و هه ول و تیکۆشان ته سلیم بیت دیاره ئه و راپه رینه خۆی له خۆیدا خۆی نه فی کردۆته وه و هیچ نه بووه. ده مانزانی، خویندبوومانه وه، که دۆران و که وتن به مانای دۆرانی موتله ق نییه. به لām، تاخر خۆ ئه وه که وتن نه بوو؛ که وتنی رووبه پرویانه، ئه ویش که رووبه پروو بوونه وه یه کی راسته قینه ی و، که ده گه ل شه ونامه و دروشم هه لئاسین و رتیه یانیدا زۆر جودایه. که وتن دیویکی هه ول و خه بات و تیکۆشانه. کیشه ی ئیمه شه هید بوونیکه شه که به رانانه بوو؛ لاشه پیشکه شکردن به که سانیکه چون خوداوه ندانه. دیسانه وه خودا له بابی شه که به رانی خۆش بی که به پیچه وانیه حه ز و ئاره زووی خاوه ن نهرز و نیاز هه رنه بی ده ده می سه ربرینیدا ده ستوییه کی راده ته کینی و لرخه

لرخینکی ههرده کا... گومان له وهدا نییه که مهرگ سامناکه، بهلام مهرگ و مردن له ریتی ئامانجا، بۆ کۆرهلان، که وه دووی هه پیاو و ناپیاویک ده که ون و ده بنه قوربان و هیشتا به کیکیان نه که وتبوو به کی دی جیی ده گریته وه و وهک تیره ی ئاجوج ماجوجان له بن نایه ن تا بلایی دژاره به لام سامناک نییه. نه وانه فیروون و نیمه ش ده توانین فیروبین، نه گهر ((نیمه)) هه بین. ((یه که کۆمه له دۆست و پیاوی چاک و ناشنا و روشنایان هینانوه ته ئیره و ده گیانی به کترین بهرداون... دۆستی ئازیز، نه فرهت و بیژ له دۆژمن کردنه وه کاریکی زۆر سروشتیه، به لام نه فرهت له دۆست و ناسیا و کردنه وه قوربانیه که و گیانی مرۆف ده خوا، با نه و دۆستانه لیکیش دردۆنگ بن... به لام بۆ نابی دۆست بن؟ چ قهوما وا نه وه هه موو دۆسته چوونه پال دۆژمن و ده گهل دۆسته کانیان که وتنه جهنگ؟ به وه هه موو خوینه رژاره ره پره وه ی کام شۆرش وه گهر نه ده خرا؟ ئیستا نه وه هه موو گوشت و خوین و نه وه هه موو که فوکول و هه ست و نه ستانه، نه وه تا بوونه ته ئیسک و پرووسک به سه ره برده وه، تا رۆژیک که سانیک له و دیوی جامخانه ی موغازه کانیانه وه دایانینین و وهک شتی عه نتیکه و شوینه واری کۆن پيشانیان بده ن، نه ویش به ناوی ره نجی میژوویی خوینانه وه!)).

گوتم: ((تۆ راست ده که ی- به سه ره هاتی ئازاران دوور و دریشه و زۆری قسه گهره که، به لام نه مه ش هه ریچکه ی ژیا نه- نیمه بی گونا هین...)).

هاته ناو قسه کا نه وه ((وایه کاکيله! نه وه ره فتارمان ده گهل کی شه ی نه وتدا، نه وه به روو دا هاته وه مان ده گهل نه وی پیره میرده ی که لاسایی هه چی قه ل و کوند و مه یونه ده یکرده وه- نه وه ره فتارمان ده گهل خو ماندا، ره فتاری ئاغایان ده گهل ده ولته تی زا هیدیدا... ئیستا من به روویه که وه سه یری نه ته وه په رسته کان ((میللیه)) ده که م؟ من به خودی خو م سه د جارم موسه دیق به نۆ که ری نه مه ری کای تا وانبار کردوه... من به چ روویه که وه بچمه وه مائی ئیوه؟ که مم شه و نامه بۆ ئاغای چاپکردوه؟ هه موو کاره کائمان هه رببووه شه و نامه و هه وائی به را وه ژوو و درۆ. من ناپاکیم ده گهل مائی وه دا کردوه...)).

((نه مه یان گرینگ نییه؛ کاری من یا ئی تۆ له جیی خویدا بوو و راستیش بوو... نه وانه ی دیش هه موو لق و پۆپ و هه ژگن. هه له ی کاره کان نه وه نه بوو که به راشکاویان گرتبوون- شه و نامه ش پتویست بوو... که واته، بۆ ناتوانی سه یری چاری نه ته وه ییه کان (میللیه کان)

بکه ی؟ کام له نه ته وه ییه کانیان، هه ر له نه دامی کیانه وه تا رابه ره کانیان خسته نه ژیر دار و ئازار و نه شه که نه چه، کامیان کوشتن- دکتۆر فاتی شیان هه ر له به ره هیندی کوشت که په نای بو مه هینابوو و هاتبووه لای نیمه...)).

((نیستا نه وه، هیندی که له و گوو سه گانه چوون و کۆمیتیه یان دروست کردۆته وه که به خیری ناگیانیان رۆژیک بیت بینه وه و هه مان تاس و هه مان حه مامی جاران دامه زریننه وه، تا ئیستا دوو وشه یان له بابه تی نه وه وه نه نویسه که داخوا نه و بارودۆخه بۆ وای لی هات... نه وه یه زدییه گوئی لپاره یه ده یگوت مریم فه یرو ز نه وی هه له خه له تاندوه، نه وه گووسه که یدی- نه وه به هرامه به ده خته- هیشتا چ نه بووه نه تۆ بچی عه له وی فه رمانداری نیزامی له خسته به ری و دوایی ببیه هه و الگری زیندانی!... نه وه گوو سه که یدی- نه وه موته قیه- داوی بۆ (زۆر به هی) بنیته وه. ده و دواییانه شدا بیستمان که ژنه فه ره نساییه که ی جه و ده تی ده شه و دانیشتنی کیدا! - به ختیاریی له هه بوونی سازمانی نیزامی ئاگادار کردۆته وه- ئاخو خو جه و ده ت بو خۆی په یه وندی به سازمانی نیزامی (ریچک خراوی سه ربازی) به وه بوو... یان وهک ده لئین نه و، که یانورییه، رۆژی بیست و هه شتی مردادی ده یینین ده گهل موسه دی قیدا قسان بکات ده چی ئاغایان ده یینی و کاتیکی دیتته وه که کار له کار ترا زا وه...)).

((له م به سه ره هات و رو دا وه ورد و درشتانه زۆرن؛ وهک ده لئین که چکی قوله ی تیناچی. به لئین به داخه وه زۆرینه ی قسه و مه ته له کانی بابه ی راست ده رچوون. به چاری زه قه وه چووین که چی پیشه خو مان نه ده دیت؛ کاتی وه ئاگا هاتینه وه و چاومان کردوه که وهک کرمانج ده لئین ((ها، یف!)) نه وه حیزیه گه و ره هه روهک میزلدان (ده بده به) ی مندالان به وه هه موو گه و ره ییه یه وه به نوو که ده رزییه کی فش بووه و له جیی خو ی پان بووه و بووه مشته چه رمی کی چرچ و لۆ چاری و سیس و ناشیرن و مرده. هه روهک بلقی که فه سابوونی ته قییه وه و نه ما... ده گهل نه مانه شدا له بیرت نه چی...)).

چم له بیر نه چی! بۆ ده کری له بیر بچیتته وه...)).

((زۆر چاکه- ئیستا وه ختی گریانی نییه، ئیشمان هه یه، وه خت که مه)).

لووتی خۆی گرت و زهرده خه نه به کی مات و بیژه ننگ و رووی به لیواندا هیئا. تا ئیستا هه رگیز
ئهو شتانه ی نه گوتبوون.

((چ له بیر نه کهم؟ بۆ ئهم هه موو سوو کایه تی و خوار و خییچیا نه له بیر ده کترین؟ باشه چه ندم
گوت و چه ند جارام هاوار کرد گووم خوارد؟)).

((مه به ستم ئه مه نه بوو؛ ئیدی هه رچه نده و به هه ر حال هه رچی بیلیم و نه یلیم له بیرت ده چیته وه -
هه موومان هه ر له بیرمان ده چیته وه ... گه وره کانی ش زیاتر سوود لهو له بیر چوونه وه یه ده بیسن...
ئاده میزاد بوونه وه ریکی سهیره. هه ر ئهو ره ییس زیندانه ی قزل قه لایه وه ختیکی یه کیك بو له
(هاورپیان))، ئه من چاکی ده نامم، و ئه و ئیستاش بۆته ره ییسی زیندانی ((هاورپیان)) و
ئامۆژگاریان داوی و شانازی به وه نده یه وه ده کا که بۆخۆی به ده سستی خۆی ئه شکه نجه ی
زیندانیان نادات، و به ئیدی که ده لئی ئه و کاره ی بکه ن. هه ر ئهو ره ییسی ته ندروستیه ش
ئهویشیان سه رده میکی ده گه ل (تاران) دا گرتبوو. که چی که سه ییشی ده که ی هیچ وا پیناچی
هیچ بی. به داخه وه هه ر به و شیوه یی که، بابه ده یگوت نه مانده زانی. ره نگه ئه ویش به راستی
نه یزانی چی ده لئی، و هیچ به لگه یه کیشی به ده سته وه نه بوو بۆ قسه کانی، به لام ئه زمونه کان
ئهو هیژیه یان دابویه که هه ندی شتان هه ر له زوه وه پیش رووانی هه ست پبکات. له
به ده ختیانمان ئیمه هیچ شتی کمان ده رباره ی خه لک و ده وره به ره که مان نه ده زانی - به قسه کانی
وی وه ک سه ر خۆشیکی وابووین که هه موو که سه ی کمان به سه ر خۆش ده زانی و خۆمان به
وشیار... ئه وانه ش هه مووی له نا کۆکیه را سه ری هه لدا: نه مانزانی ئیمه چین و له کوپین.
ئازادیمان گه ره ک بوو، ئه ویش چۆن، ئازادییه کی بی سنور! و هه ر ئهو تینه گه یشتنه ش داوینی
زۆرانی گرت و به داخه وه ش له جیاتی ئه وه ی جه له وی ئه و کاره ی بگرنه وه زیاتریان پی لیه لئینا -
واش پیده چوو زیاتر به ئه نقه ست وابکه ن. به داخه وه به دامه نی زۆرانه وه نوسا، جا هه ر له ته لا و
سیامه نده وه تا داره گول و من و له تۆوه بگره تا سه باحی، و له هاورپی حیزیه وه بگره تا
مسته فاخان... داوینی گه وره کانی شی هه رگرته وه که ئه وه تانیستا وه سوائی که وتووون... هه موو
جیه که هه ر نا کۆکیه: ئه ویش له وه وه که هاورپی نه بووین و یه کترین به هاورپی بانگ ده کرد،
له وه وه که خۆمان به برا بچوک داده نا و نه مانده زانی بۆ؛ له وه وه بوو که که سانی دیکه مان هه روا
له خۆرا گه وره ده کردن، و هه روه ها له زۆر شتی دیکه شه وه...)).

حوکم کهم کراوه کان هه روا یه که یه ک و دوو به ره و ژوره کانیان ده چنه وه تا نه وه کو شتیکیان
له بیر چووبی؟ راسپاردان وه رده گرن، نامه و هه والان ده به نه وه، ناو و نیشانان ده گه ل به ندیه کانی
دی ده دنه یه کتری. دیدنه ی و سه ردان و چاویک که وتن هه روا به رده وامه ده گه ل ئه وانه ی
حوکمیان سووک کراوه و ده گه ل ئه وانه شی که هه روه ک خۆیان ماونه وه و حوکمیان له سه ر سووک
نه کراوه. خیزانه کانی تا قمی دووم - ئه وانه ی که توانیویه - هه ر بۆ دلدا نه وه و روونکرده وی
هاتوو و به پیر و پیغه مبه ران سویند ده خۆن که ده سته و ئه ژۆ و ده سته وه ستان دانه نیشتوو،
هه میشه هه ولیان هه رداوه، به لام چ بکه ن که له دواساته وه خته کاندا که سیك زووتر پی راگه یه
و یه کیکی دیکه ی ده لیستی ناوه کاندا نوسیوه. یان به پیچه وانه وه، ئه وانه هاتون داوی
روونکرده وی له وان ده کهن که بۆچی هیچ هه ول و ته قه لایه کیان نه داوه و نه چوونه ته لای گه وره
به رپرسان، ئه وه تا ئه وان ده لئین که ئه م به ندیه یانه (زیندانیانه) بۆخۆیان نه یانویستوه
حوکه کانیان له سه ر سووک بکریت و گوتویانه هیچ په یوه ندیه کیان به خیزانه کانیانه وه نییه و
گویشیان ناده نی، ده نا ئه گه ر وانه به یا جو له یه کیان هه رده کرد - له و رۆژ ره شییه ...

((راستییه که ی ئه گه ر له من ده پرسی واز له و شتانه بینه - ته نانته یه ک ده قیقه ش رامه وه سته،
ئهو پیریزن و پیره میرده ش هه قیانه)). من نالیم ری و ریبازه که مان چه وت بووه، به لام هه له و
ئه نقه سستی ((هاورپیان) سه ره وه)) هه رته نیا یه ک و دووان نه بوو، ئیمه بی ئه زمون بووین - له
هه ر روویه که وه که بلئی: هه ر له خۆ پیتشاندان و ری پتوانیوه که بۆ ناردنی نه وتیمان بۆ شۆره ی
و ده ست گرتنی سه ر بازی سوپای سووره وه به سه رخاکی ولاتییدا گوایه بۆ پارێزگارییه، له و
ریییوان و خۆپیتشاندانانه وه بگره تا رووداوه کانی ئازهریاجان و گه مه و یارییه کانی
قیوامسه لته نه وه که سه ری حوشتیری له چادیرا برده ژووری و کوشتی و له وی له ملیدا، و
دژایه تییه میلی کردنی نه وت و دکتۆر موسه دیقیش، دیاره که مایه ی ریسوایی و ئابروو
چوونیه - ئیدی ئه وه بیجگه له ((ورده هه له)) ی دیش که به دهردی مه لا حسه ن ده لئی لیللا
ماشه للا! سه ربورده ی چوونیشم له شاری خۆمانه وه بۆ شاره که ی نزیکمان هه ر ئاوابوو: له شاری
خۆمانرا به سواری ئه سپی ده چومه سه قزی، زۆر ماندوو بووم، ده بیر و خه یالانه وه چوو بووم، جا
هه رچی بی زۆری وازبووم. ئه سپه که شاره زا بوو؛ جه له وم هاویشت بووه سه رملی و ئه و بۆخۆی
ده رۆی. چاوم زه ق بوون، ئه سپه که م ده دیت که له گه رمان ملی راکیشابوو و سه ری به ردا بۆوه و
سالدا نه سالدا نه به ئاره زووی دلئی خۆی ری ده کرد، و له لالغا وه کانیه وه که فی هه لده دا؛ و من

به چاوی زه قهوه ئه ولاولام دهدیت، و له کاتیکدا که سهرم ته که ته کی بوو به مالمه وه دهنیای خۆمدا نقوم بیوم، و ئه همه دیش بهو نیازهی که من مه به ستیکم ههیه، ههروا به دوامه وهیه و دیت، که له پیر له دهنگی سه گهری گوندی به خۆ هاتمه وه. ده بینم ئای، خۆ ئه وه له دوروبه ری ((ناچی)) یه! ⁽¹⁾ ناراحت بووم: ئه سپ ههروا به دهم له وه پتوه لاری بووه... دورا و دورم ریه که دهدیت که وه که ئه زدهیه که بۆره قنه خۆی له زهوی داوه و پیچ و لولوی له شی دوشیوو دۆله وه ده سوئی و کاژان داوی و ده روا... ده ک کوراییت دایه! هه ر بۆ چه مکه گیایه کی! تا دست دینی قامچییه کم ئاخا و ته سه ر و مل و که فه لانی. ده مگوت: ((ئه منیش ورده ورده وه ک با به م لیها توه - چه کایه تان ده که م؛ چه کایه تی مه لا ریویه خۆ له بیرته؟)).

((من هه رگیز له بیرم ناچیته وه!)).

((به لێ، ری و بان بی سه رو به ربوو؛ ئیمه هه موو گیت و ویژ بووین، که جه له ومان شلکرد ئه سپه کان به ئاره زووی خۆیان پرۆن. ده بوایه ئیمه جه له و به ده ست باین و ئه سپه کانمان هاژوبا، ده نا ئه وه ریبه و پان و به رین و بی سه ره و به ره یه. ئیمه نه ده بوو که وتبا ینا به وه نه وزدانی و ئاوا لیگه رابا ینا به ئه سپه کان به دهم له وه پتوه لاری بین. من و تو و ئه وان ه ی وه ک ئیمه نه گه ر گونا هیکیشمان هه بی - بیگومان که هه شان ه - ئه وه یه که ده و مه مله که ت و ولاته یدا، ده گه ل ئه وه هه موو تیکه لاویه نه ژادی و فه ره هه نگی و میژوو ه شه پۆلاوی و ئه وه هه موو باره تابه تیبه جوگرافیا ییانه دا، زۆر ساده و ساکار بووین؛ روودا وه کانمان زۆر به ساده ییه وه وه ده گرت. قسه کانمان هه مووی قسه ی هه ست و سۆزمان بوون، ئیمه نه مانده زانی که ده بوایه شتیک بلێین و شتیک دیکه مان کردبا به و ئه نجمان دابا به. ئیمه پیمان وابوو یاری شه تره نجینی ده که یین، و به رامبه ره که مان دیار و ناشکرایه، بیرده که ینه وه و بیرده که مان ده چته ده می شکییه وه و ئه وده م می شکمان بریار ده دات و له وه هه موو هه ول و ته قه لایه مه عنه وی و ئه وه هه موو خۆرا که ی داومانه تی به شیوه یه کی شایسته سو دی لیده یینی... و ئه و ئیستا ده زانین که شه تره نجینه که مان هه مووی هه ر ده ستووری و ته لگرافیا نه بووه، تازه ده زانین که می شکمان هه رته نیا ده زگایه کی وه رگربوو و هیچی دی: هه ر ئه وه ده ستووری جیه جی کردوه که چۆن داشه کان بچولینی، و هه رکه ده ستووره که شی پینگه یوه ئیدی داشه که خورا وه. ئه مه به لای با به وه نه ک هه ر شه تره نج

⁽¹⁾ ناچی: گوندیکی نزیك شاری سه قزه.

نه بووه به لکه دامه ش هه رنه بووه. ئیمه نه ده بوو بیینه داشی بی گیان، هه رچه نده وائیستا په ی به وه ده بین - ده ته وای ئه و ما وه یدا - به لام خۆ ته گه ر هه زاران گیانی دیشمان هه با به ده و ده زگایه یدا له وه ی هه ر زیاتر نه ده بووین که بووین.

ده وچۆره ده زگایانه دا ئه گه ر هه زار گیانیشت هه با به ته نانه ت ده ردیکه تی تو ی ده رمان نه ده کرد و به که لک نه ده هات. می شکیک بۆ خۆی بیرنه کاته وه و تابه ته ندیبه بیر کردنه وی خۆی به یه کیکی دی بسپیژی و چا وه پتی هاتنه وه ی شه پۆله کانی می شکیکی دیکه بی ئه و می شکه هه رگیز می شک نییه، ئیدی ئه وه دیاره که ئه و جۆره می شک ناتوانی ئه ندامه کانی دیکه به شیوه یه کی سروشتیا نه ده کارخات و هه لیان سوو ریتی، ئیدی ئه وه ته نیا هه ر ئامی ریکه و هیچی دی: پیوستی به ته کنیکاریکی تابه تی هه یه. ئه وه ئیستا ئه وه ش ده زانم که ده وچۆره ده زگاماشینی و ئامی ریا نه دا، وشه کانیش مانا و مه به ستی خۆیان له ده ستده دن - ئیدی ئه وه تازه شتیکه بی گیان و بی هه ست و نه سته، له کاتیکدا که وشه کان ده ربیری هه ست و نه سته کانن. من بۆ خۆم ده زانم که زۆر به دبینانه ده دویم؛ ئه وه ش هیچ سه ریبه؛ مرۆ قیک که هه رچی خۆشبینیبه کی هه یه لیان ئه ستان دبی ناتوانی جیهان به شیوه ی به هه شتیک سه ریرکات و خه لکه که ی وه ک فریشتان بیینی. به هه ر حال، ئه وچۆره ده زگایانه دیاره که بی هه ست و نه ست ده بن و ده مرن، به تابه تیش ئه گه ر یه کیک خۆی به بیر و بۆچوون و خه یال کردنه وه ی یه کیکی دیبه وه هه لواسی. ده زگاکان کاتی ده توانن پر هه ست و نه ست بن که بتوانی وه کو من و تو ئاوا روو به روو دانیشی و قسانی ده گه لدا بکه ییت و ده ردی دللی خۆتی بۆ هه لپژی. من و تو کاریگه ریبه قسه کانمان له رهنگ و رواژی یه کتریدا ده بیننه وه، بهرز و نزمیبه ئاوازی قسه کانی یه کتریمان هه ست پیده که یین. جاشیوه ی قسه کانمان هه رچۆنیک روون و ناشکرا یالیل و ژیر په رده و نادیار و شارا وه بن. کاتی که روودا وه کان له سنووری که سانیکه وه تیپه رین ئیدی ئه و ده زگایه ی که قسان وه رده گری و ده یانبات و ده یانه ییته وه ئه وه ده زگایه ئا و مرۆ ق نییه؛ ئیدی ئه وه سه روکاری به ئی مرۆ قان ناچی و ته نیا کوله که یه کی به تاله و پینده لێن مرۆ ق. به واتایه کی دی مرۆ قیش به کار و کرده وه و توانا و لیها توویبه خۆیه وه هه لده سه نگینریت.

نابی هه ر خه ریکی به زه یی و دل سوتانه وی به م و به وان بیست. خوشکه که م وای لیها ت، ژنی فلانی له فلا نه ریگادا که وت، مندالی فیساری له بانی به ربۆوه - ئه مانه هه مووی رووداویکن

له دەرەوې خېزانەکانی مەوہ روویانداوہ و بەهەموو پېتوهرێکی بەرین و فراوانەوہ - ئەم شتانە هیچ کاریگەرییەکی بەسەر ئەم و ئەوہوہ نییە. ئەوانە یەک بەناوی دەستە یابەراییەوہ لێک خړ دەبنەوہ و دەگەڵ یەکترا دەدوین هەر هیندە مرۆقن تاقسە ی خۆیان دەکەن و داخی دای خۆیان هەڵدەرێژن. ئەوہی لەویش قسان ناکا لە باشترین شێوہدا کاریان وەک کاری کۆمەڵە یاریگەرێکی فوتبۆلینە کە بیانەوێ بە کۆمەڵە هێرش بەرن و تۆپەکە ی ئاوقای نێوداری گۆلی کەن. دەلێی ((هاوړی)) کە یانوریان روژی بیست و هەشتی مردادی نارد پەییوہندییە بە موسەدییەوہ بکات لە جیاتیان چۆتە لای تەلگرافچیەکی تابزانێ دەستووور فەرمان چییە. دەزانم چ دەلێی. کاتۆمێر دووی نیوہرۆیە دەگەرپێتەوہ کە ئەوہمی تازەکار لە کار ترازاوہ؛ ئەوہمی بووہ کە بە ئاغا یانی فەرمووہ کە موسەدیی گوتوویەتی نێزامییەکان گوی بە فرمانەکانی نادەن و بەقسە ی ناکەن، جا ئاغا یان هەر کاریکی کە بۆخۆیان بەچاکێ دەزانن دەیکەن. لە کاتی کدا گوا یە کە هەر هەمان کەس لە دانیشتنی سەر لەبە یانیدا نارەزای دانیشتن و دەست لەسەر دەست دانانی بووہ، دژی بەیاننامە ی ((دەبارە ی بیست و هەشتی مردادی)) بە یانێکی دیکە ی بلاوکردۆتەوہ، کە بە دەستووردی و زۆر بەزووی کۆیان کردوہ. خۆدەبیی نۆکەری و جاشەتی و شارلاتانی چۆنە! ئیدی خۆ ئەوہش شەترەنج و خانە ی رەش و سپی نییە؛ ئەوہ تەر دەستی و نۆکەرییە، خۆگۆرین و هەلخەلە تاندنە، تا لەدواییشدا بلێ ئیدی هەر ئەو بووہ گوتوویەتی نارازی دانیشتن و دەست لەسەر دەست دانانییە، و تا بەو پێیەش بەچیتە باری هەری سەری دانیشی و بییتە شت!... ئیستا با لەوہی گەرپێن کە بۆ دەبێ حیزبێکی شۆرشگێر مۆلت لە تاکە کەسیکەوہ وەرگرت بۆ کاریک بیکات یا نەیکات... بەلام چ دەگوتری، ئای خۆزگە پەییوہندی بە موسەدییەوہ دەبوو! من زۆر جارام لە خۆم پرسییوہ باشە ئەوہچۆن ئەو ئەمیر حیشمەتیییە کە کیسەرەو ی دەمیژووی مەشرووتییەیدا هیندە ی ستایش دەکات چۆن بەسەری پیری بۆتە وەزیری زاھیدی؟ نەخۆش نییە - بەلام تازاریکی هەر هەییە. کەس لەخۆوہ و بەبێ هۆ نایە میژووی تەمەنیکی سیاسی و کۆمەلایەتی خۆی لە دەست بدات و پیسی کات... بەهەر حال، من مرۆقیکی بەزیوم... ژمارە یەک بەناوی پەنجاو سێ کەس - جگە لەو چەند کەسانە ی کە نەماون و مردوون - لێک خړ دەبنەوہ و دادەنیشن و گروپیکی دادەمەزینن. دیار نییە کە ئەوانە بۆخۆشیان دەزیندانییدا چ بوون و چیان کردوہ. ئەوانە شمان هەموو لیبوونەتە فەلەکولتەفلاکی و خارکییەکانی مە. ئەوہتا دەشیانینی، دەگەڵ مەدا زیندانین، دەگەڵ مە

دادگایی کراون، بەلام چونکە ماوہیەک لە زیندانی فەلەکولتەفلاک و خارکدا زیندانی بووینە، لە زۆر شتاندا متمانە ی بە ئیمە ناکەن؛ هەر خۆ بەخۆ راویژان دەکەن: لەبارە ی نوسینی نەفرەتنامەوہ، یا پیرۆزبایی، یا راپەرین بۆ ئازادی؛ یا زۆر شتی سووکەلەتر. خۆ لە مەبەستە کەم دەگە ی زۆریان متمانە بە ئیمە و مانان نییە. شتیکی سروشتیشە کە ژیانێ بە کۆمەڵە هەندی ری و شوین و پەییوہندییان دروستدەکات - بەلانی کەمەوہ، هەر هیچ نەبێ، یەکتە دەناسن. تەنانەت کەسانیکی کە پێکەوہ چوونە دادگایە، سەیردەکە ی دەربارە ی دادگاشیان شتیکی نالیئەوہ، خۆ ئەگەر شتیکیش بلین، ئەوہ هەموویان هەریەک شتی دەلینەوہ، مەگەر بە دەگمەن، ئەوہش کاتیکی کە ناکۆکیان بکەوێتە نیوانیوہ. ئەوہمی قسە ی بن بەرپێ دیتەسەر بەرپێ. ئەوانە ئاوا بەمجۆرە - پەنجاو سێ کەسە کە دەلیم - ئەوانیش فریشتە نەبوون؛ بێگومان بێ یاسا و رێسایی ژیانێ نیو زیندانی بووہ کە وەک مە شەر و هەراو چەقەیان لی پەیدا بووہ؛ و یەکتریان تاوانبار کردوہ، تووشی لاوازی و بەرچار تەنگییە هاتوون - هەرچاکە یەکتریان نەخواردوہ... ئیدی خۆ ئەوانیش ئادەمین. بەلام تا ئێرە هیچیان لیوہ نازانین، ئەوہندە نەبێ کە لە کتیبی پەنجاو سێ کەسەیدا دەخوینینەوہ، کە ئەویش هەمووی هەر بە شاخ و بال هەلدان و پێدا هەلگوتنی کارزانی و پە ی پێردن و گەرە کردن و خۆراگرتنیانە، تا ئەوہمە ی کە ناکۆکییەکیان تێدەکەوێ و لەو درزانەوہ شتیکی سەرھەلەدات و دەردەکەوێ. ئەوا ئیستاش بەقسەکانی تۆ خەریکن هەر بەراستی لە دەروہ سوود لەسەر قفلانە ی حیزب بیسن و لەرێ رەنج و بەدبەختی و ناوی ئیمە و مانانەوہ کۆمەک و یارمەتی لەسەدانی وەک ئێرە و ئەوێوہ وەردەگرن، تا لەمەودا بێن و پەنابەخوا دەرگای دوکانان وەکەن و دەستکەن بە مالین و ئاورشین کردنەوێ و شەک لە نوێ دەستپێبکەنەوہ. بەهەر حال، ئەوانەش هەر کەسانیکی بووینە وەک کاویانییە کە ی لەمەر خۆمان، کەلاتان روون و ناسراوہ)) (حوسین دەم کەوچ) ((من پیم وایە کە هەر خراب نییە؛ دەردەکە ی مە شتیکی دییە...)).

((کەواتە زۆرچاکە، ئەگەر هەر خراب نەبێ و هاوړی کاویانی پیایوکی وابەرپێزە، ئەدی لەسەرچی وەستاوین دەفەر موو باچین و نوێژی لەپشتەوہ دابەستین...)). (گۆی بدەییە - ئەمە وانییە... ئەو قسە یەت جاریکی دیش لەمن بیستوہ. ئیمە هەموومان جگە لە چەند کەسانیکی کە هەر بەنەساغی و شەل و سەقەتییەوہ هاتوونەتە دنیاوہ، دەنا هەموومان بە تەواوی هەست و سۆزی سروشتیانەوہ چاومان بەژیان هەلیناوە. ئەوہ لە دوا یە کە لەناو ژینگە و دەورو بەردا

و له ژیر کاربگه‌ری خراپاندا که نه‌وانیش له‌سه‌ره‌تاوه هه‌ر خراپ نه‌بووینه، پېشیل دهبین و هه‌ست و سۆزی سروشتی خۆمان به‌هه‌زار و یه‌ک هۆوه له‌ریچکه و ریپه‌وه‌که‌ی خۆی لاده‌دات و دهرده‌چی، و ده‌بینه شه‌وه‌ی که هه‌ین؛ ده‌بینه سۆفی ره‌سوو، دهرۆیش ره‌حیم، مسته‌فاخان، هاورپی حیزبی، هاورپییانی ده‌زگای رابه‌ری- تا ژینگه‌که‌مان چۆنه وابی، هۆکاره‌کان چۆنیان گه‌ره‌که و زه‌مینه‌ی وېستی تاکه‌که‌سی چۆنی خواستوهه وابی. من ده‌مه‌وی بېمه سه‌رکۆمار، بېمه سه‌ره‌ک وه‌زیران؛ له‌م دنیا دوو سه‌ره‌یه‌دا من سه‌ره‌که‌ی لای خۆمه‌وه‌م ده‌ستنیشان کردوهه. کاتی ئاوابی، دیاره من هه‌لبژاردی خۆم گه‌داوه و به‌مانایه‌کی دی من دیاریکراو و هه‌لبژێردراوم، ناچارم، ده‌بی گویایه‌لی فه‌رمانه‌کان بم- ته‌گه‌ر به‌وی بېمه سه‌ره‌ک کۆمار. جا شه‌وه‌می هه‌رچی چاکه‌کان هه‌ن پاشه‌کشه‌ ده‌که‌ن و خراپه‌کان، شه‌ویش شه‌وه‌ خراپانه‌ی که به‌لای تو و له‌به‌رچاوی تو خراپن- دینه پېشه‌وه و خۆ ده‌نوینن و ده‌بنه دکتۆر فلان، و شه‌ندازیار فلان، و دکتۆر شه‌ندازیار فلان. که له‌خودی ولاتی شوهره‌ویشدا هه‌روایه.

به‌داخه‌وه ئیستا هه‌ر له‌خۆیان ده‌بیه‌ین، که چۆناو چۆن یه‌کتری له‌نیو ده‌به‌ن و ده‌سپه‌وه. به‌ واتای رۆژنامه‌ی که یه‌هان ته‌نانه‌ت به‌زییانیان به‌ ئیمه‌ی لاوانیشدا نایه‌ته‌وه که له‌مال و حالێ خۆمان وه‌ده‌رکه‌وتووین، هه‌رنه‌بی شه‌ه‌لن دوژمن ده‌ستی بمانگاتی. نه‌ شه‌و بت شکانن و نه‌ شه‌و بت تاشینه‌یان- هه‌رچی بلێی له‌ ناده‌میزادی دووبی ده‌وه‌شیتته‌وه.

((باشه شه‌وه‌می ده‌ و جۆره هۆکار و بارودۆخانه‌دا نه‌رکی مه‌ چیه‌؟)).

((ده‌و ده‌میدا هیچ- هه‌رچی بیکه‌ی خۆ کوژییه‌- سه‌رده‌مانیک که نه‌ده‌بوو شه‌وه‌له‌یه‌ بکه‌ی ده‌گه‌ل که‌سدا په‌یوه‌ندی بکه‌ی یا به‌ده‌م که‌سه‌وه پېبکه‌نی! تاخر خۆ شه‌وانه‌ی ئوغریان فه‌رموو و چونه‌ دهره‌وه، ئیستا گوايه بو‌حه‌لالکردنی پاره‌ی شه‌و سیمینارانه‌ی ده‌یانگرتن په‌یام و راسپاردان ده‌نیتره‌وه؟! مه‌سه‌له‌ی کابرایه‌ که قه‌رزبان نه‌ده‌دایه‌ خۆی کوره‌که‌ی ده‌نارد و رایده‌سپارد که شه‌وه‌ندم پاره به‌ قه‌رز بو‌ بنیترن نیشان به‌و نیشانه‌ش که نه‌تان داوه‌ته‌ خۆم بیده‌ن به‌ کوره‌که‌م!)).

((نا، دلنیا به‌- هینده‌ش خاوه‌ن پېچراومه‌وه)).

((به‌لای منه‌وه هه‌ریه‌کیک له‌ ئیمه‌- تازه شه‌ویش بو‌ له‌مه‌ودا- ده‌بی به‌گۆره‌ی توانا بیره‌وه‌ری و به‌سه‌ره‌ات و تاقیکردنه‌وه‌کانی خۆی بنوسیتته‌وه، تا شه‌گه‌ر له‌ هه‌لیکا هه‌لکه‌وت راستیه‌کان به‌خه‌لکی بلێ. راستیه‌کان بۆیه‌ خۆشمن چونکه‌ تالان؛ ده‌بی راستی هه‌ر بگوتری تا لیوه‌ی فیترین. نابی شه‌و بیده‌نگیه‌ هه‌روا بیتیته‌وه؛ ده‌بی شه‌و پیلانه‌ ناشکرا کریت، به‌لانی که‌مه‌وه هه‌ر بۆشه‌وه‌ی پېشانیده‌ین- به‌لانی که‌مه‌وه به‌خۆمان- که ئیمه‌ ناده‌میزاد و مرۆفین، که‌ره‌نجمان کیشاوه و هه‌ستمان به‌و ماندوو بوونه‌ی کردوهه کیشاومانه و تیگه‌ببویین که چۆن وه‌ک داشی دامه‌ی بی‌گیان، ره‌فتاریان ده‌گه‌لدا کردووین. له‌ چ بترسی؟ له‌ به‌دناوی؟ -نا؛ بو‌مه‌گه‌ر ئیمه‌ چین؟. وایدانی تاوانباریشیان کردیت... ئای بابه، می‌شوله‌ چه‌ند گه‌وره‌یه و ئیمه‌ چه‌ند بچوک و بی‌ترخین شه‌گه‌ر بلێین شه‌و قسانه‌ هه‌مووی گالته و قه‌شه‌رین به‌مه‌کراوه. ده‌بی هه‌ر بگوتری، و ده‌بی هه‌ر بنوسرینه‌وه، هه‌ر به‌لانی که‌مه‌وه بو‌ ئارامی و ته‌سه‌للای دلێ خۆمان، یا بو‌ وریاکردنه‌وه‌ی که‌سانی دیکه و تیگه‌یانندیان، که ئیمه‌ش تیده‌گه‌ین و وه‌ک شه‌وه‌ی لیتان له‌ دلێ گرتووین وانین. تا به‌لانی که‌مه‌وه ئاغایان ده‌گه‌ل شه‌وه‌ی رابه‌رانی ئاینده و شه‌م خه‌لکه‌ بینه‌وایانه‌دا وشیارانه‌تر ره‌فتار بکه‌ن.

((به‌لای منه‌وه یه‌کیه‌تی شوهره‌وی له‌و نیوه‌یدا تابلێی که‌مه‌ترخه‌م و گوناهباره...)).

((به‌لای منه‌وه هه‌موومان که‌مه‌ترخه‌م و گوناهباریین، له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه که‌س که‌مه‌ترخه‌م و گوناهبار نییه‌)).

((-)).

((له‌بیره‌ گۆم هه‌موویان چاکن، به‌لام هه‌موویان مرۆفن، مادامه‌کی مرۆفیشن شه‌گه‌ری شه‌وه‌یان تیدایه‌ که رۆژیک له‌ رۆژان خراپه‌یان ده‌دل و دهررون و می‌شکیدا هیلانه‌ بکات. زیندان ری و شوینی خۆی هه‌یه. دنیا ی زیندان و که‌وتن و ته‌سلیم بوون دنیا به‌که‌ ناسایی. دنیا ی ناسایی ره‌فتاری ناسایی به‌ره‌م ده‌هینی- ریساییه‌کی دیاریکراویشی نییه‌- به‌تایبه‌تی شه‌گه‌ر خواپیداوی شه‌م (دنیا) یه‌ش بیه‌وی شه‌و ره‌فتاران له‌سه‌رناغه و بنچینه‌ی خو و خه‌یه‌کی ناسایی دیکه‌وه هه‌لسورپینی. هه‌ریه‌که به‌پیتی خۆی سه‌رسیمکی هه‌رداوه. به‌قه‌ولی بابه‌ یه‌کیک ده‌یه‌وی ناسوده و نارام دانیشی و خۆی ده‌گۆنگه‌لان وه‌رنه‌دا. به‌لام هه‌روه‌کو گۆم که‌ دهر و به‌ره‌که‌ ناسایی بوو شه‌ویش له‌ خو و خه‌ی ناسایی دهرده‌چی و زۆریش ناساییه‌ ده‌و

ژینگەیدا جینی نەبیتەوه، کە ناچاریشە ھەردەبێ یژیەت... خۆ رەھمان گاپەرستی دەناسی؟ تۆ پیتوابوو شیتە؟... نا، بەلام شیت دياربوو، چونکە لە خوو و خەدی ناوچە و دەورووبەرەکە لایدابوو. زیندانیش ھەر راست وان. کەواتە ھەرکەسەو جۆر و شیوہیەک و بەباریکی تاییەتیدا ھەلەنگوتوو، دیارە دۆزینەوێ ریگا چارەبەھەکی ھاوبەش کاریکی لە توانا بەدەرە. جا کێ تازە ئەو ریگایە بدۆزیتەو؟ ھەربۆیە سەیر دەکەو کەس کەمتەرخەم و گوناھبار نییە، و ھەمووش ھەر گوناھبارن: جا ھەرکەسە و بای لیتھاتوویی خۆی - پیموایە ئەمە بەیانیکە کە ھەموو شتیکی دەخۆو بەگری؟ موتالای، بیروباوەری، زەمینی خا و خێزانەتیەیی...))

((وہلامی من ئەمە نەبوو... دیارە نەمتوانیوە وەک پیویست کە ئارەزوومە مەبەستەکەم بگەیمەم. با نمونەیکە لە شارەکە خۆمانەوہ بینمەوہ. تۆ ئەو رۆژە هانتی سۆفی رەسووت لەبەرە کە دانیشبووین و ئەویش شیرینییە بوکینیە ھینابوو، لەبیرتە؟))

((ئەدی، ھەر وەک ئیستا))

((ئەگەر بیرت بێ وەک بلیی بابە چاویکی لیداکرتی... یا رەنگە من ھەلەم؟))

((نا، وایە، چاوی داگرت))

((چی تیگەیشتی؟))

((لە چاوی داگرتنەکە... پیموایە - وام دیتەوہ بیر دەیویست بلی)) (بۆخۆی دەلی سوار بە سوار نابێ؟))

((یانی من وای تیگەیشتم))

((خرپتەواوہ. ئەمنیش ھەریتمو بوو؛ پێشداش ھەر بەقسە ئەوێ ئاوا بەمن گوتبوو))

((باشە؟))

((خەلکی دیش ھەروان. کاتی زانییان دەتوانن سواربن سوار دەبن))

((بەلام نایا ئەوہ رەوشتی سۆشیالیستە؟))

((بەلامی منەوہ لەم ساتەوہختەدا، تا ئەوجییە ئیمە دەبیسین و دەبینین، شتیکی بەم ناوہوہ، بەلامی کەمەوہ وەک ئیمە رەوشت بزانی، ھیچ ئەملاولایەکی نییە. ئەگەر تاوێک راوہستابای و لێی ورد بووبایتەوہ ئەوہشمان بۆ دەردەکەوت))

((...))

((سۆفی رەسووم دەگوت... شیرینییە بوکیی ھینا. لەجیاتی ئەوێ ئیمە مانبردباہ کەچی ئەو ھینابوو. شیرینییە بوکیی یانی چییە؟ بابە کورپکی ھەبە، ئەو کورپە کیژۆکەکی دیوہتەوہ، یان ئەو کیژە کورپەکەکی وی دیوہتەوہ... ھەرچۆنیک بێت یەکتریان دیوہتەوہ و دەیانەوێ خا و خێزانیکی پیکبێن - یانی جۆرە سەرماہیەکی تازە دیکە بۆ ئەربابی، بابی من دەوناوہیدا چ رۆلێکی ھەبە؟ نە لە بەخێوکردنی کچەیدا پشکدار بوو و نە لە پینگەیانندی کورپەیدا یارمەتیەکی داو، نە تەنانتە نوقلۆکەکی دەدەستی ھیچ کامیکیان ناوہ. لەوانەشە ھەرگیز ھیچ کامیکیان ھەر نەدیتی. بەلام دەگەل ئەوہشدا ئەوہ چاوت لێیە شیرینییە بوکی بە مافیکی خۆی دەزانی، دیارە بەلگە و مەلگە بەھەق زانیی ئەو مافەشی یەکجار زۆرن، کە یەک لەوانە ئەوہیە کە ئاغا گەورە ویی. سۆفی رەسووش بەلگە و ھۆی ئەو پێشکیشی دانەوی خۆی ھەبە. بابە ی منیش ھەمان ئەو رۆلەکی دەگێرێ کەسەرانی حیزب دەگێرن. ئەویش ھەر کەلی شۆرشەکانی دنیاہ و شیربابی دەوی. بابە ی من سود لە بێ توانایی و لێنەھاتوویی نەزانییە سۆفی رەسوو و دەرویش رەحیمی دەبینی، ھەرچەندە جارجارە ئیمتیازیکی ھەروا بەدەمیش بێ دەداتە ئەوان و دەلی کە ھەست و ھۆش و تیگەیشتنیان زۆر لەو و لەوانەکی وەکی وی زیاترە. لە زۆر لایەنانەوہ راستیش دەکات ئەگەرچی لەوانەشە دەلی خۆیدا ئەوہی قبوول نەبێ و ئەوہی وەک تاکتیکیک، یا زرنگییەک لە قەلەم بەدات - زرنگییە خۆی. بەلام ھەر راست دەکات، چونکە ھۆش و گۆش و تیگەیشتنی وان دەویدایە، کە دەگەل زەوی و خاک و خۆل و گژوگیا و دار و درەختاندا سەرقالن و ئاگیان لە راز و نھینییەکانی رووان و فراژوووون ھەبە و لە ھول و تەقلەلای رەگ و ریشە و شۆری چۆزەران ئاگادارن... تۆوی دەکەن کاران ئەنجام دەدەن - بە کورتی سەرەکاریان دەگەل سروشتدا ھەبە و وەکو من و تۆ - قسە ی خۆمان بێ ئایدیالیست نین. ھەروا بە خەیاڵەوہ ژیان ناچیتە سەر؛ دەبی تۆوی داچینی، چاوەدێریەکی بکە ی و لە ئافەتانی بیاریزی، و دواہە بیدروویەوہ. ئەوان بێ خۆیندن داستانێ کلاو کورپەکی دە

پەرىزىياندا ھىلانە ھەلئابو دەزانن - كەچى ئىمە خويىندبووشمان نەماندەزانى. ئەوھى دەزانن كە دەبى كرمىنج بەخۆ و بەمندا لايىھە دەسان دەمەزەن و تىژ كەنەوھە بىئانسوونەوھە پىشتى بەستەن و دروئىنەى بىكەن - بە تەماى كەسى لىئەگەرپىن - ئەگەر ھەروا دانىش دەغلەكە ھەروا بەپىوھە دەمىئىتتەوھە و رەنج بەخسار دەبن. ئىمە خويىندبووشمان، بەلام ھەستمان پىئە دەكرد. كە بەتەماى جىرانى بى شىو سەردەئىيەوھە و دەنووى... سۆفى رەسووم دەگوت... بەلى سۆر دەزانى كە ئاغا تۆوى ئاكا، بەلام دەدروئىتەوھە، ھەردە دەمەشدا دەبىنى كە ئاغا دەتوانى بىئە ئافەت؛ ئاغا مەموورى سەرباز و ھەزىغەى ھەپە، ئەمىنيە و ھەوالگى ھەپە. ھىئە بەسە ھەروا ھەفتەى كە لەو سەروشتەى دابىرى دەبىنى ھەرچى دار و درەخت و دەغلودانە گولەكانى بە لاسكىئە و شىكە رۆبىن و بىرەن. دەزانى كە ئاغا دەتوانى سوود لە زەبروزەنگى ئەمىنيەو ھەروا سەرباز و نەزمىيەى بىنى و بەكارىان بىنى - ھەردوولاشيان ئەوھى دەزانن. مادەمەكى ئاوايە ھەولەدا ھەرنەبى بەشىكى كەمى ئەو زۆردارى و زۆركارىيەى بۆ سوودى خۆى رايكىشى يا ھەرنەبى واى لىبكا لەو بەلايەى بە دوورپىت. جا ئىستا ئەگەر كەسىك يا دامودەزگايەك تەوانى بۆ مەبەستىكى خۆى ئاوا مل شۆركات ئەو ديارە ھىچ جىاوازيەك لەنىوان ئەم و ئەواندا نامىنى. لەبىرت نەچى كە گەورەكانىش ھەردەئەوئى بىنە سەركۆمار و سەركە و زىران يان و زىر و وئىنەى خۇيان لەسەرلاپەرەى گۆشار و رۆژنامەكان بىنىن، چاوپىئەكەوتنەكانى خۇيان دەچاپەمەنيەكاندا بچوئىنەوھە... بەم جۆرە ئەوانىش ھەرسۆفى رەسوويكەن كە ملكەچى زۆركارى شتەگەلىكى دىكەبوون؛ ملكەچى زۆركارى ھەز و ئارەزووكانىان... راوھەستە، سەركە... دەزانم دەتەوى چ بلىي... ئىستا دەلىي ئەو سۆفى رەسوو لەولاو، چونكە تىناگا، دەتەسى - يا ھەرچىيەكە. خۇ ئاغا تىدەگا ئەدى بۆ قەولى دەكا؟... چاكام زانى؟... زۆرباشە. ئاغاش لەجى خۇى سۆفى رەسووى كەسىكى دىكەيە و ئەوكەسەش سۆفى رەسووى يەكىكى دى، ھەروا بەو جۆرە بەدواى يەكدا وەك رىزى دەنكە تەزىيەكان. تىمدەگەى دەلىم چى؟ ئەمە خورپەشتى ئاغا و ئاغانى دىكەيە. باشە بەو سىستەمە ئەخلاقى و كۆمەلايەتتەوھە تۆ پىتتوايە كەمتەرخەم و گوناھبارن؟ يەكىەتى شۆرەوئىش ھەر بەم جۆرە. ئەلبەتە تەرتىبى راست و مرۆفەتتەيەكەى وى ئەمەيە كە كاتىك خۇى دەكاتە برا گەورەى يەكىكى وى ھەر نەيسە بەلام بۆ دەبى لەجىاتى بەرگى لەژىر دەستە و برا بچووكەكەى بىت و دەست درىئەى بىكەتە سەرى و مافى پىشپىل بىكات. بەلام چت لىوھەشپىر مېژو ھەرگىز بەدواى برا گەورەى وادا ناگەرپى. بەو

پىئە دەتوانى لە بەسەرھاتى مەلا رىئەرا سەردەنجامى تەمەنىك ئەزموون و تاقىكردنەوھى ژيانى خەلكى تىدا بزانى - كە بەراستىش بووھە و روويداوھە. ئەمەن ئىستا گەبىشتەمەتە قۇناغىكى كە پىموايە مرۆفە ھىچ كاتى ناتوانى مەدەنيەىكى پىرۆزى دى دروستكاتەوھە... ئەوانە ھەمووى خەونن و ھەر لە قەلەمپەرى خەوندا ماونەتەوھە. ئادەمىزاد ئەوھە ئەوپەرى تەوانى كۆمەلگايەكى پىر بە ھەزى خۇى دروست بىكات. بەلام كى پىخۆشە بە ھەست و نەستىكى ھاويەشەوھە دەگەل كەسانىدىدا دەكۆمەلگايەكىدا بىئەت؟... ئەوھە مەن چوومە دىئەى عىرفانەوھە... نا، مەن بە نىشانەى گەورەىكى خىزانىوھە رىئە ئەوھە نىيە بىلم چۆن فلان دەست رۆيوھە دەبى مەنىش واپم، ھەر چونكە مەن نىزىكترم، دل و دەروون پاكترم - و ئالەو جۆرە ئامۆزگارپىئە. ئەوھە خوو و رەوشت و كارى رىئەئە؛ خوو و رەوشتى سۆشالىستى يا تەننەت رەوشتى پاك و بىگەردى پىشپىننىش ئەو جۆرە شتەنى قەولى نىيە. ئەو جۆرە بۆچوونانە ماناكەى وايە كە بەرامبەر، تۆ بەكەلا كە تۆبىنىك دادەنى و مافى ژىانت پى رەوا نىبىنى، بە كورتىيەكەى تۆ بە مرۆفە نازانى، خۇ ئەگەر بە مرۆفەش دانى ئەوھە لە پلە دووى ئادەمىئەت دادەنى، كە سەردەنجامەكەى دەبىتەوھە ھەمان نەژاد سالارى... ((رەوشت))ى بابە و ئەوانەى وەك وى زۆر لەمانە مرۆفانەتەرە. ئەو بەلانى كەمەوھە پىشپىننىيە لە سۆفى رەسووى دەكات و بەروويەكى زۆر خۆشەوھى دەگەلدا دەدوى... ئىدى واپچاكە واز لەمانە بىنىن، بىئەنەوھە سەر قەسەو باسەكانى خۇمان...)).

((جا كەواتە بە قەولى خۇمان ئاشبەتال؟)).

((نا، تا ژيان ھەپە ھەول و تىكۆشانىش بەردەوامە؛ تا ئا و ھەبى ئاشى ژيانىش ھەردەگەرپى. دەبى بىن، بەلام بە قەولى يەك لە گەورە پىاوان ((بە ئەقەوھە)) جىي بابەى خالى، ئىستا ئەوا ئىمەش بووئە پەپەو... يانى سەرلەنوئى دەبى بچوئىنەوھە، فىرەن، و بىنىن؛ يانى دەبى گوى لە چىرۆكەكانى ئەوانەى وەك بابەى بگىنەوھە ھەرچەندە گۆبىندەكەشمان بدزى و پەسەندى نەكەپن و خۆشەشمان نوئى - ئەوان فەرھەنگى مەللى نەتەوھى ئىمەن، فەرھەنگى كۆمەل. دەبى مېژووى كۆن بچوئىنەوھە - نەك ھەر مېژوو، ھەر كىئىك بىت، ھەر لە مېژووى بەبەقەيەوھە بگەر تادەكاتە سىياسەتنامە، مەسئەوى، حافز، و ھەمان ئەو نووسىن و رۆمانانەى كەرىمان نەبوو بىبچوئىنەوھە و خويىندەوھەيانىان لى حەرام كەردبوون. ئەمانە ھەمووى شەرۆقەى حال و

بەيانی گيانی پياوچاكانی ريگای ژيانين- ھەريەكەيان بەريی خۆيدا- ھەريەكە بە بۆچوونی خۆی، كە لە دوايیدا ھەموو ھەردەچنەو ھەربناوانیكى، بەلام شتی ئەو كەسانە بخویندريئەو ھە دوورن لە ھەموو مەبەستىكى فيلاوى و پەتا و نەخۆشيبەك. ئەوانەش- نووسەرى ئەو كتیبانە دەلييم- كە ھەمان دەرد و ئازارى نەبڕاوە و نەپساو ھەرمەدیبەكەى مرۆڤ و مرۆڤايەتيان لیبوو؛ و بەدواى ھەمان ئەو راستيانەدا گەراون كە ھەموو بەدوايدا و پلن: بەدواى ناسنامەى خۆيان كەوتون. ئارەزووی دواوژى خۆش و چاكکردنى ژيانى مرۆڤ دەكەن. دەبى ئەوانە بخویندريئەو؛ ھەرەك بابە دەلي حەرام و حەلالی تیدانییە. سەیرەكە لەو دەياھە كە پياو تەمەنيك ھەول و تەقەللا بدات و يەخەى خۆی لەچنگى خراپەيەكى (منهيات) تايبەتى رزگار بكات كەچى بچیت لەولاو ھەوى تووشى دەردى خراپەكاريەكى ديكە بكات! ئیدی، ھەرچۆنيك بىت دەبى بخوینيبەو؛ دەبى ھەرچوار سووچى ئەو جیھانە بىنى و بارودۆخ و گوزەرانى ولاتی دەگەل ميژووی رابردووی ئەم جیھانەدا بگۆنجيني، و بۆ ھەميشە خۆ پەنادان و كەنارگيريبە تېھەلدەى و بەلاو ھەوى بىنى. دەبى راستيبەكان بە ئاشكرا جارېدرين، ليگەري خەلكى دى چيان دەوى بابيلين. باشە چ دەليين؟ ئەو كوتيان دزبويت، مالى خەلكيت خواردوو، گانت داو؟ ليگەري بابيلين، ھيئە بەسە مرۆڤ بزانی كە مرۆڤە، ھيئە بەسە كە پياو خۆى وھبيني- و بەداخو ھەگەل ئەو روو پۆشە راستەقینەيەى كە بەسەررووی خۆماندا ھەلدەكيشا، ھيچ كاتى ئەو خۆمان نەبووين- سەرەنجامەكەشى ئەو ھەبوو كە ديمان...)).

((چاكە پياو شیت نابى. بەچاوى خۆى بىنى ھەرچى تەمەنيەتى بەفېرۆچوو، خا و خيزانى ليك ھەلئەكبو، بۆخۆى ريسوا بوو و دەبى ھەر بەسەر شوپريش بزيەت!...)).

((نا، ھيچ ريسواو بى ئابروو نەبويت. چت كروو ھە تاخۆت بە ئابروو چوو بزانيت؟ كى دەتوانى بلى پشتي چاوت برۆيە، باتانە و تەشەرانیشت ھەرليدا؟ - بابى من؟ ئەو كە بۆخۆى لە ليوارى چالەكەويە ھيچ ھەقى ئەو ھەوى نيبە گلەيبان لەتۆ بكات و ليت پېرسيتتەو؛ ئەويش بەرامبەرە تۆيە، ئەو ھەقى ئەو ھەوى نيبە حيساب و كيتابان دەگەل تۆدا بكا. بە چ چۆرتيكي ئەو حيسابەى دەكا؟ بە چۆرتى گەندەلى كارگيريبە؟ تۆ يان من، يا دۆستانى ديكە، جگە لەسادەبى و ھاورپيەتى و دلپاكي بەولاو ھيچى ديكەمان نەبوو. ئەو دامودەزگا كە بوو كە ئەو ھەموو دلپاكي و ھاورپيەتيەى بەھيئە ھەلئەگرتوو و بەلايەكى ديكەيدا بردوو، ئەمەش گوناھى

ئيمە و مانان نيبە، تەنيا گوناھى ئيمە سادە ئەنديشى و متمانەى تەواومان بوو. ئيمە دەمانتوانى سەربازانتيكى چاكي خەلكى خۆمان باينا، و بووشين. بەدانوستاندن و ھەرەشە و پشى پشى تەسليميان كردين؛ ئەو ھەش بۆخۆى شتيكى ديكەيە. ھەلەى ھەرە گەورەى ئيمە ئەو ھەبوو كە فەرماندارە ھەلبۆتيردراو ھەگەمان داندرابوون و دەستنيشان كراوبوون- تۆبالەكەى بەملى ئەوانەى داياننابوون، و زياتريش بەملى خودى خۆمان، كە ريماندا فەرماندارمان بۆ دانين. دەو سەرۆبەندەيدا تەنيا كەسيك كە دەتوانى لەمە پېرسيتتەو خودى خا و خيزانەكانمان. ئەوانيش خا تەمەنيان دريژكات ھيئە گەورەن كە تائيستا، تەنانەت روويەكيان لى گز نەكرديوين و ھيچيان لە روونەداوين، ھيچ كاتيكيش لەروومان نادەن. بەلي ھەر تەنيا ئەوانن بتوانن لەمە پېرسنەو.

بەداخو ھەردەنگمان زانى، كە بناغەى كارەكان ئەوانن، ئيمە لەراستيدا بەوانەو بەندين. وايان تيگەياندبووين كە ھەرتەنيا بە حيزبەو بەندين، و خيزانى گەورەش ھەرئەو، كە دەبى خۆى بۆ تەرخان كەين. چ بگەين، تازە دەگەيشتيني ولاو بووين؛ ھەموو قسەيەكى لەم جۆرانەمان بەراستيبەكى رووت و پەتى دەزانی... ئيمەى لاوان زۆر بى ئينسافين، تا بليى بى بەزەيشين... وەلامى ئەو دوو پيريتزانە چۆن بەدينەو- دايكت و نەنكم؟ خراب نيبە ئەگەر گوى بەديە ئەو يەك دوو وشانەش؛ زۆرت لەمەو ھيست تا تووشى ئەو گيتاوە بووى، ئەويەك دوو وشانەى دوايەش ھەر بيبسە...)).

((نا، ئەو قسەى مەكە. ئيو بەراستى بۆشايى ژيانى ئيمەتان پركردەو- ئەو ھاھات. ئيوەش نەبوون من ھيئەدەم ھۆ ھەبوون كە سەرمى پى بەدار و ديواران دادەم. من لەو دەمەو كە خۆم ناسيو ھە دەليين ھەر داواى تەفەنگ و فيشەكدان و ماينى خۆشەبزم كروو تا پييان بەگز (دەولت)يدا بچم. من خراپەم لە دەستەى ئەشكەنجەدان و سەركوتكردى داىى و بابيبەو ھەر ناسيو ھە تاقىكردۆتەو بە ھەلە مەچۆ، شەويك نەبوو كە دايكم فرميسكان ھەلئەو ھەرينى و بابەگيان نەئاليني- جا چ دەخویدا يان دەبيداريبەدا... ئەوانە يەكەمەين يادەو ھەريەكانى منن؛ لەراستيدا من چارم بەرووى فرميسكاوى دايكمدا ھەلئەناو تەو... دەردى من ھەريەك و دووان نين... تۆ ئامازى زۆريەى ئەو دەردانەت كرد، بەلام...)) (ھەرچۆنيك بى، ئەركى سەرشانئە بەشيكي كات و ژيانى خۆت بۆ وان تەرخان كەى. پيرەميئەد، پتويستى ھەن؛ پيريتون شل و

شەپرپو بوو. ئەو رۆژەي چاوم ويىكەوت ئەگەر تۆ نەباي نەمدەناسىيەو. ئەو ھەقى وانە و تۆ ناتوانى ئەو ھەقىيان نەدەيتى)).

((بو خۆم دەزاتم. زۆرىشيان ھەقە. من ھىشتاش ئەو كروزانەو ھى دەيم ھەر لەبەرە كە لە مەرگى كاكەيدا دەكروزايەو دەنوژايەو - ھىشتا ھەر دەگويمدا دەزرنگىتەو؛ ھەست بە سۆزەكەي دەروونى دەكەمەو - ھەست پىكردنكى پر بە پىست و گوشت و ئىسقاق)).

((ئىدى ئەمنىش دەمەھويست ئەو ھەت برىمى... خۆ ماندوونىت، ھەت لىيە گوى راگرى؟ يا كارىكت ھەيە؟)).

((نا، ھىچ كارىكم نىيە؟ و ماندووش نىم. تەنيا ناراحەتییە من ئەو ھەيە كە من دەپۆم و تۆ دەمىيىيەو، دەترسم كارىكى وام كەردى ناراحەتم كەردى، يا بىرەو ھەيەكى ناخۆشم...)).

((نا، نا! ھىچ ناراحەت مەبە و چ كارىكى خراپت نەكەردو، ئەگەر رىنگاي قسانم ھەبى زۆرجاران و لە زۆر شوئاندا گوتو ھەت خالى... ناراحەت مەبە، منىش رۆژىك ھەردىت بەرھەلدا، ھەرچەندە ((ھاورپى ھىزى)) لىرە نابى ھەروازو بەرھەلدا بكرىن - وەللاھى بەسەرھات و چىرۆكىكى سەيرە...)) ((ناخ! باو ھەت بى دەمەويست خۆي پىدادەم و تەوقتىكى وای لەبن گوى دەم ھەزاران ئەستىران بە ئاسمانىو بەزىمى... ھىشتاش كات ماو...)).

((نا، ھەرگىز كارى وانەكەي! سەباھىش ھەر كارىكى خراپى كەرد - ئەمە راست نىيە. ھەر ئەو ھەندە سووكايەتییە بەسە كە ھەر بە ئەندامىيەتتىكى سادەو لە زىندانى دەچتە دەرى. ئەگەر بەك تۆزى غىرەت و پىاو ھەتتى تىدبايە ھەر كە دەگەيشتەو مالى دەبايە بەك مشت مەرگە مووشى خواردايە و خۆي دەمانداو كەردبايە... نا، ھەر گوئىشى مەدەيە، ھىتندە پىاونىيە. ئەگەر باي دەنكە جۆيەكى شەرم و ئابروو ھەبايە ئىستا وانەدەبو... ئەرى، خەرىك بووم بلىم كىتپىكم دەربارە تىۆرەكانى لايەنگرانى لابرەنى لە سىدارەدان خۆيندەو: بەلگە و بۆچونى دوولاپەنانى روونكەدەو: كەشيشەكان و مرۆدۆستان. كەشيشەكان - ئەوانەي ئەو روپا - كە ئىستا ھىچيان بەدەست نەماو - ئەنگىزىسيۆنىيان لە بىرچۆتەو - بەلگەيان ئەو ھەيە چونكە خوداوند ئادەمىزادى بە ((شيوە)) ھى خۆي دروستكەردو و گىيانى خۆي و بەرناو، بۆيە نابى

شۆينەواری ئەو دەستكەردى خودا بشۆيندىرى. يا بە مانايەكى دى كەس ناتوانى شتىك لە يەكىك بستىيىتەو كە بۆخۆي شتەكەي نەدايىتى: گىيان ھەر خودا داويەتە ئادەمىزاد، ھەردەبى خوداش لىي وەرگىتەو. ئەلبەتە ئەمەش دوای ئەو ھى كە بۆخۆيان دە سەدەكانى ناو ھەراستدا ھەزاران ھەزار شۆينەواری دەستكەردەيان كە وەك ھەوال و باسەكانى ئەو سەردەمى باس دەكەن. دە نىلەنىلى ئاگرىدا سوتاندن. مرۆقدۆستانىش دەلەين مندا لى ئامىز و كۆش و باو ھى دوو مرۆقەو ھاتو و تاكو بە بەرھەم ھاتو ھەنج و ئازارىكى زۆرى پىو ھەكشراو: باوك ئىشى كەردو، داىك شەوئوونى كىشاو، سەرمایەي ژيانى خۆي لە پىناو داو... كە ئەو بكوژن تەنيا ھەر خودى ئەو ناكوژن، تىكراي سەرمایەي سامانى تەك و كۆمەليان بەبا داو. ئەو ھەموو بەزىيانەي باوك، شەوئوونىيەكانى داىك، پەرۆ و پاتال شوشتنەكانى، نىگەرانى و دلەواكىيەكانى - كە تا مندا ئەكە لە قوتانجانە يا لە كۆلايىرا دىتەو و ھىچى بەسەرنەھاتو و ماو و تا لە پۆلىكەو دەچىتە پۆلىكى تر ھەر مەپرسە چەند تالەمووان لەسەرى سىي دەكەن - ئىدى ئەو بىجگە لە ماندووبوون و رەنجى مامۆستا و ئەم و ئەوانىش... بەكورتى ئاوالە خۆشەويستەكەم، ئەوان پىويستىيان ھەيە و تۆ بەرپرسيارى كە مەبەستەكانىيان بىيىتەدى... ئەو ھەش بزائە كە ئەم ھەموو شت و بەسەرھاتانە كە ئىمە دىتمانن و دەيانىينىن ھەر ھەمان ئەو شتانەن كە ھەر لە سەرھەتاي دروستبوونى ئەم جىھانەو، خەلكى دەستى پى راگەيون، و دەستيان بۆ لەملى داو و چەندىن جارانى دىش ھەروا دووبارە و سى بارە بوونەتەو... ئەو شانۆگەريە شتىكى دوو پاتەيە - و ھەمىشە و بەردەوام دووپات دەيىتەو - بەلام ئىمە نەماغۆيندوونەو... دلنيا بە چەندىن جارى دىكەشيان دەقالب و بەرگ و رەنگى دىكەدا بەشيو و جۆرىكى سەردەمانە و مرۆقە پەسەندانەي ترەو دىنە سەپەردەي شانۆ و دەيانىينىيەو. ئىمە دەبى وشيار بين، و بناسىن؛ ھەر بەقسەكانى باوكت، لىرەش تەنيا ھەر دىمەن و كەسايەتییەكان ناو ھەكان دەگۆرىن. دەنا ھەمان تاس و ھەمام و ھەمان داستان و سەرگۆزەشتەي پىشون كە بوون. شەھىدانى وەك موسەدىق و ئەمىركەبىر يا سوپا سالار تەنيا ھەر لە ناو ھەكانىيان جىواوزن... دەبى ئەمن و تۆ ئەو ھى چاك دەستنىشان كەين و بەخەلكى رابگەيەن. دەبى خەلكى بزائن كە قىواموسسەلئەنەي بەناوبانگ دەتوانى بەدەستى بەيرەمى و بەيارمەتى ھەيدەرخانى و بە پشتىوانىيە ((بوزورگانى)) ستارخانى مەرد و لىتھاتو تىر باران بكات يا لە مالى دەست بەسەرى كات و ئالوودەو فىرە تىراكى كات. دەبى ئەو ھەش بزائرى دە

ولانتیكيدا كه مېژووہ فەرمییەكەى لەسەریناغەى فیلّ و تەلەكەبازى و ئەفسانەى مېهتەر نەسیمیانە و ئاوقاییە بوونی ئەسپ و ماینانەوہ هەستایّ ناتوانیّ بەخواستنەوہى تییۆرە دەرەکییەکان و وەشاندى تۆيک كه بەخاك و ئاو و هەوای ئەم ولاتە بیگانە و نامۆیە و رەگ و ریشەى ناچەقن و بلاونابنەوہ بێت و لەوخەلكە فریشتان دروستكەیت كه هەروەك فریشتانیش هەلسوكەوت و رەفتار بكەن.

من تەنانەت باوەرم بەوہش نییە كه هەروا بەو زووانە گروویى سۆفى رەسووەكان رۆژنیک بێت و لەو بى ئاگاییەى راپەرن و هیندە هەستیارین هەست بە نەقیزەى خانى سەرمیلیان بكەن و بكەونە هەلاویشتنىّ و خانى لەنیو بەرن نا، رەنگە سۆفى رەسوویك ئەوکارەى بكات- بەلام گروویى سۆفى رەسووەكان نا. من لەو باوەرەدام، كه سۆفى رەسووەكان، تاماویەكى دووردیژ وەك كەرى بەرەللا لەدەم رووبارى شاریمان هیندە لات و پووت و پشت بریندار و جدەو بن كه دالەكەر خۆریان لەسەر پشتی بنیشیتەوہ و دەندوك ئازنیان كەن و ئەوان كلكى نەبزیون، تا سەرەنجام وەلامى بانگەوازی ئەو سەگە سپییانە دەدەنەوہ كه لە تەکیانەوہ، وەرکەوتوون و سەریان وەسەر هەردوو دەستی خۆیان کردووە و چاریان پریوەتە بەلادا هاتن و راقەنانى وان. پیتشت وانەبىّ لەبەرئەوہى تووشى رەنج و ئازاران دین لەچارەسەریەكى بگەرپن چونكە سروشتى رەنج و نازار لىّ هەلاتنیەتى. نا، ئاو هەر لەسەرچاوەوہ لیلە: خورافات و خوو و رەوشت و خدە و نەرىتى كۆن و زۆر شتى دیکەش کارەکانیان تیکداوە و خراپیان کردوون؛ سنووریکیان بۆ خۆراگریە نەهیشتۆتەوہ- و زۆر بەداخەوہش كه ئەمانە هەموو شتگەلینکن ریشەدار و درێژخایەن. بە یەك دوو کتیبان شەرى ئەوانە ناکرى...)).

((فیوت!)).

ئەمە گروبانى زیندانىیە. ژاوه ژاوهكە دەمرینیتەوہ.

((ئاغایانى حوكم لەسەرسووك كراو بۆ دالانى... دەى ئاغانیان هەرچى زووہ خیراکەن!)).

حوسینى ماچ دەكەم؛ ئەو دەستدەكا بە گریانى، و من دلّی دەدەمەوہ.

((كاكى خۆم... چ راسپاردەیهكت بۆ پوورە فامى نییە، راسپاردەیهك... کارىك- شتىك... بەلینت دەدەمى هەرچى هەتە بەجیى بگەیهم)).

((نا، سلاویان بگەیهنى. هەریچیە مالىّ مەش- لەجیاتى من بەدواى قسەو باسەکاندا بچۆ- هەریچیت، باجم ئەو شتانە هەر بە حیسابى هەرزەکارییە دادەنى- هەردەبىّ بچى. نامەدەنیرم ئەگەر نەچووبى زۆرم پیناخۆش دەبى. دلّی نەنەم بەدوہ، بلّی هەروا بەو زووانە ئەویش دیتەوہ- راست و درۆ شتیكى هەر بۆ تیکەوہ پینچە- بۆخۆت چۆنت پىّ چاك بوو ئاوا... سلاوم بە پوورە گولبەهار و مامە مەشەدى بگەیهنە، هەروەها بە فەیزوللاّ و خوشکیشت)).

دەروا، دەستدەكا بەگریانى... هەروا چەند هەنگاویکان دەروا ئاورپىكى دەداتەوہ؛ دەلى: ((بانگى منت کردەوہ؟)).

دەلیم ((نا)) بەلام ئەو دووبارە دیتەوہ و منیش بەرەولایەوہ دەچمەوہ، و دیسانەوہ ئامیژی لیکدەدەینەوہ: ((خودا حافیز... نامەى دەنیرم...)).

((هەر دەبى بنیرى... دەربارەى مستەفاخانىشم هەر بۆ بنوسە- گوايە هیشتاش هەر لە شاخییە... ئەگەر هاتبۆوہ هەر هیندەى بنوسە كه ئامۆزا چاکە، بەسە، بۆخۆم تییەگەم... خودا حافیز... خودا حافیز)) چەند هەنگاویکانى بەدوادا دەنیم: ((ئەوانەى پیم گوتوى لەبیریان نەكەى... ئەمانە هەموو راسپاردەى دۆستیكى زیندانین. بەواتەى یەك لە دانیشمەندان زیندانى وەك كەشتییەكى راوەستاو و چەقیو وایە، لەوانەى بەگاتە كەنار، و لەوانەشە نەگاتى)).

((خوانەكا...)).

((خودا حافیز... بە سەلامەتى- خودا حافیز!)).

* * *

سليمانى له جيتى خۇيەوہ ناگرى دەگرت. ھەرۈەك جىنوت پىدائى. ((جا باشە چى لە دەست دىت و چ دەكا؟ ئەگەر زۆر ناقايل بوو باجامىك ئاوى سارد بخواتەوہ... ((ھەرۋا- دا- نانیشى!)) بەلاقرتتوہ و بەدەنگىكى مەيلە و تورەوہ.

((برالە وەك دەلئىن، ئەوہى كە چوۋە بن سىبەرى خەلكى بۇخۇى بى سىبەرە. وەللا بابە شۆرشتان كىرد؛ راستە عەقتان تەلاق داوہ بەلام زۆر بە ھەرزانتان لە يەكەتە شۆرەوى بەمىرد داوہتەوہ. تەنەت ئامادەن سەرنجىكى دەوربەرى خۇتان بەدەن و بەچاوى خۇتان بىسن؛ وردە وردە تواناى دىتنيشتان لە دەستداوہ. تا لە مۆسكۆۋە ھاۋرې باگدانۆف نەنوسى كە گرانەتا دە ئىرانىدا بلاۋبۆتەوہ باۋەرناكەن. دەبى يەكەك لەو ھاۋرېيانە لەم بارەيەوہ شتىك ھەر بنوسى، تا ئاغايان باۋەر بفرمون... بەراستى من دەمەۋى بزانم ھاۋرې باگدانۆف چ كارەيە، بە چ ھەقىك دەست دە ژيانى ئىۋە وەر دەدا؟ ھەر لەبەرەوى ھاۋرېيە؟ جا كەواتە ئەگەر سەبەينى ژنيشت ھىنا دەبى مۆلەتە لەوى وەرگى تا تەماشاي ژنى خۇشت كە!)) ھەر بەو دەنگ و گالته جارى و چاۋ و برۆ ھەلته كاندەنەيەوہ ((من پىم وانىيە رى بدات! بە برۋاى ئەو ھاۋرېيە دەبى ئەو وزەيە بۇ حىزب بە كارىرى- ئەوہ چىيە بىت و دەگەل ژنى خۇتدا بنوى و ئەو ھىزو توانايەت ھەرۋا بە خۇرايى و بېھوودە لەنئوبەرى! نا، ئەوہ راست نىيە! ھە، ھە!)) دەستىكرد بە پىكەننى و ھەموو لەشى خۇشى دەگەلدا ھەلدەتەكاند.

((ھاۋرېيانتان، ئەگەر بەراستى ھاۋرې و برا گەرە بانايە توشى ئەوئەندە گرفتارىانە نەدەبوون. زۆر سادە و ساكارانە، ئاۋا ھەرۈەك من و تۆ، دەيانگوت ئاغا ئىمە ھەر تا ئەوئەندەتان دەتوانىن يارمەتى بەدەين و كۆمەكتان پى بکەين، يا ھەر بەراستى خەتتىكى بە چوار دەورى مەدا بىنن- ناتوانىن- ئىمە حىساب مەكەن، ئىمە ھەر بۇخۇمان گرفتار و گىرۆدەين، ناتوانىن: لە لايەكەيەوہ شەرەقۇچى دەگەل ئەمەرىكاي بکەين و لە لايەكى دىشەوہ دەگەل گىرۈگرتەكانى ناۋەخۇدا... ھەر بەراستى ناتوانىن. ئەو دەمى ئىۋەش و دەۋوى كلاۋى بابردوۋ نەدەكەوتن. بەخۇتان و بەرو باخەلى خۇتاندا دەھاتنەوہ؛ دەتانزانى داخا دەتوانن يان نا، يا تا چەندتان لە دەست دىت. ھەرۈەك كە خولەفاى فاتىمىيەكان دەمىسرىياندا دەكرد: ئەوان كەسكىيان دەستنيشان دەكرد بۇ دامەزاندنى- لەسەر مەنسۈرلىيەتى خۇى. شۈينى كارەكەشيان ((دورگەيەك)) دادەنا و پىيان دەگوت، يانى فلائى، ھەرچوار لات دەريايە و ئاۋە، لە ھەموو لايانتەوہ دوژمنە، لە ھىچ

(۲۵)

ئىستا ژيان بەلای مەنەوہ دەسى بۇچووناندا خۇ دەنۈينى: يەككىيان ئەوئەيە كە دىومە، و لە ھەمووان ناخۇش و دزىوتربو، بەلام ئەفسوس كە دەتوانرا تابلېي جوان و رازاۋە و خۇش بىت! ئەوئەيە شارو بازار، كە ئەوئەيە پى دژۋارى و سەختى بو، بەلام ھەرچۆنكى بو پى ھەول و تەقەللا و ھوجۇل و چالاكى بو. سىبەمىيان ژيانى ناۋەوہى مالانى وەك مالى ئاغاي سليمانى بو، كە دادەنيشتن و پىكەوہ دەكەوتنە قسان يا پىدەكەنن. دەنئو شار و بازارىدا پىكەنن و تىرقانەوہى بەدەم يەكەوہ ھەرۋا شتىكى رىكەوتانە بو؛ گالته جارىيەكى بە كۆمەل بو و ھىچى دى دەنا پىكەننىكى بە ماناى پىكەنن و دلخۇشەيەوہ شتىكى دەگەنى و ناياب بو. خۇ دەگوندىشدا كە خەلكى ھەر لە بەيانى زوۋوہ تا ئىۋارى دەچوونە دەشت و دەر و كىو و بەندەنان و ئارەقەيان دەرشت و پشتيان راست نەدەكردەوہ ئەگەر پىكەننىكىشيان ھاتبايە ئەوہ ھەر پىكەننىكى تايبەتيانە بو، كە لاسايى كردنەوہى پىكەننى بو، ئەوئەندەش ھەر لەبەرھىندى پىدەكەنن تا پىكەننىيان لەبىر نەچتەوہ.

بەيانى ئەو رۆژەي كە لە گوندى مستەفاخانپرا ھاتمەوہ، وەك جارن، راست چومە مالى سليماناغاي، پىيان سەيرىو- پىيان وانەبو وازوۋ دىمەوہ. ئاغاي سليمانى زەردەيەكى ھاتى يانى ((باشە، خۇدەيتت؟!)) پىكەنن، چاۋرې بو شتىكى بلېم، ھىچم نەگوت. پىدەچوۋ دەمەتەقىي پىش منيان گەرم بوۋى. كەزانى من ھىچ نالېم روۋى كىردەوہ كورەكەي و دىباربو ھەر بەدەم قسەكانى ھەوئەئىيەوہ گوتى: ((ئىدى، نۆكەرىش شانازىيەكى تىدايە، كە پۆزلىدەن!... دوو ھەزار كىلۆمەترتان دەگەل يەكەتە شۆرەويدا سنوورى ھاۋبەش ھەيە! يەكەتە شۆرەوى ھەرۋا دەستەوہستان دانانىشى!)) ھەستەمكرد كورەكەي وىستوۋيەتى سەرى بکاتە سەرى و گىچەلى پىبكات. چونكە ھەركاتى ئەو قسانەي بەزارىدا ھاتبان ئاغاي

لایه کپرا یارمه تیت پیناگا، هەر ته نیا خۆت و خۆتی، بابلین ئەو شوینە دورگه‌ی خوراسانه و ده‌ستنیشان کرۆیش ناسر خوسره‌و، ئەودەمی ئیدی جەنابی ناسر خوسره‌و هەر ته نیا خۆی و خۆی بوو و به‌س؛ ئیدی هەرگیز ناویری به‌لای ئەولای دەریایدا نەدەدایه‌وه داخوا که‌نگی خەلیفه سەربازان دەنیتری یا نانیتری، یا بۆ نانیتری چونکه له‌پیشدا ئەوه‌یان بریبۆوه. ئەمه به‌لای منسه‌وه زۆر له‌وه‌ی چاتره که ته‌نانه‌ت به‌روون و ره‌وانی نه‌لین که ده‌ ئیرانییدا چ ده‌که‌ن و سیاسه‌تیان چیه و چۆنه و ده‌یان‌ه‌وی چ بکه‌ن- ئەوه ده‌بیته‌ه‌ه‌وه‌شی دز و ره‌فیقی کاروانی ((کاروان هه‌قیه‌تی گله‌بی هه‌بی و گله‌بیانی بکات جا با نه‌شویری گله‌بیه‌کانی به‌زارییدا بیت و بیانکات)). دوا‌ی چەند ساتیک هه‌ل‌دایه‌وه: ((حوسیناغا، به‌لای ئیوه‌شه‌وه هه‌روا نییه‌؟)).

گوتم: ((ئاغا، راستییه‌که‌ی نازام قسه‌کانتان له‌سه‌ر چیه‌)).

((قسه‌ی هه‌موو ده‌می. له‌باره‌ی سو‌فی ره‌سووه‌کان و دامو ده‌زگا و دنیا، و کاتیانه‌وه. وه‌ک هه‌میشه، قسه‌ی هه‌موو ده‌مان. من به‌لانی که‌مه‌وه پیموایه‌وه خه‌لکه‌ پیمان وانیه‌ ئیوه‌ی تیگه‌ب‌ه‌شتوو و رو‌شنی و خو‌ینده‌وار هه‌روا له‌خۆوه قسان بکه‌ن و به‌بی یاسا و ر‌یسا هه‌لسوکه‌وت بکه‌ن. باشه، ئەوه به‌قسه‌ی خۆتان، ئەم بارودۆخه به‌لایه‌که و هاتوو، نه‌گه‌تیه‌که و باربوه. ئەلبه‌ته من له‌وه‌دا ده‌گه‌ل ئیوه‌دانیم، به‌لام ده‌زام که کۆمه‌لگا نه‌خۆشه و نه‌خۆشیه‌که‌شی نه‌خۆشیه‌کی درمه. من پیموایه‌وه‌وه‌ل‌دان بۆ له‌ناوبردنی نه‌خۆشیه‌کی وا درمی نابێ واکسه‌ن (لقاح) له‌ ئەمه‌ریکا و ئینگلیز و شو‌ره‌وییه‌وه به‌پندری، چونکه نه‌خۆشیه هه‌ر ولاتیکی تاییه‌ته‌ندییه‌ خۆی هه‌یه و ده‌گه‌ل نه‌خۆشیه جیه‌کی دیدا جودایه... ئەلبه‌ته ئەوانه‌شم هه‌ر له‌خۆی- له‌ هه‌مان ئاغا بیستوو. ده‌نا خۆ من ئەو شتانه‌م نه‌خو‌یندوو نه‌وه و نه‌بیستوو... من ده‌لێم مادامه‌کی ئەو قسانه ده‌که‌ن فه‌رموون وه‌رن واکسه‌نی ئەو میکرۆب و قایرو‌سانه له‌ ژینگه و ده‌ورو به‌ره‌که‌ی خۆمانه‌وه دروستبکه‌ن، ئیدی بۆ به‌دوا‌ی په‌یسه‌ری شو‌ره‌ویدا ده‌چن- وایه یان نا؟)).

((وه‌للا‌هی ئاغا، من پیموایه هه‌رکه‌سه و له‌باره‌خۆیه‌وه پ‌یوسته بۆ وه‌سه‌رخۆکه‌وته‌وه‌ی ئەم باردۆخه‌ی لا‌باریکی راست کاته‌وه و ده‌ستیکی یارمه‌تییه در‌یژکات- ئیستاش له‌هه‌ر ر‌یگایه‌که‌وه بی... هه‌روه‌ک خۆتان ده‌فه‌رموون- یانی خۆتان چه‌ندین جارتان ئەوه فه‌رموو-

به‌هه‌ر شیوه‌یه‌ک بی ری به‌ده‌ست در‌یژکه‌ر نه‌دری و ته‌نانه‌ت سوود له‌هه‌یز و توانای ده‌رو دراوسیانیشه‌وه بی‌نری بۆ‌ته‌وه‌ی ده‌ست در‌یژکه‌ر سه‌رکوت و پاشه‌کشه‌ پی بکری)).

((نافه‌رین! به‌لام ده‌بی ئەوه‌ش هه‌ر به‌ دراوسی و به‌ چاوی دراوسییه‌تییه‌وه سه‌یرکه‌ی، ئەوه‌ش هه‌ر ئەو دراوسییه‌یه که چاوی ته‌ماحی ده‌ مه‌مله‌که‌تی مه‌دایه. ئیسه جیاوازییه‌که‌مان ئادیره‌دایه: ئیوه هه‌روا خۆتان داوینه‌ بن په‌رو بالی ئەو دراوسییه‌وه تا له‌ شه‌ری ئەو دراوسییه‌ی ترتان بیاریزی. من ده‌لێم سه‌گی ره‌ش و سپی هه‌ردووکیان هه‌ر سه‌گن. ره‌نگه ئیوه ده‌ناو رووداوه‌کاندا نه‌بوین. من بۆخۆم تا ئەندازه‌یه‌ک ده‌نیو رووداوه‌کاندا ژیاوم. ئەوه‌ش هه‌ر هه‌مان ئەو هه‌له‌یه بوو که خودا لی‌خۆشبوو و ئەوانیدی کردیان. ئەلبه‌ته ئەوانیش گونا‌هیان نه‌بوو، ناچاربوون؛ ده‌نا خۆ قازی پیاویکی شه‌ریف و نیشتمانپه‌روه‌ر بوو... ئەوان، یانی حوکه‌تی کوردستان، هاتن و پانه و پان له‌جیاتی فرۆتنی گاو مانگا و مه‌ر و مالات و ته‌سپ و تووتن و ئەو جو‌ره‌شانه که به‌راستی له‌بن په‌ر و بال و سیبه‌ری ویدا بوون هاتن و قوماش و ته‌واوی ئەو پ‌یوستیانه‌ی خه‌لکیان له‌و یه‌کیه‌تی شو‌ره‌وییه‌ی ک‌ری. مه‌تری چیتیان به‌ ۲۸ بیست و هه‌شت ق‌ران ک‌ری، له‌ کاتی‌ک‌دا که یه‌کیه‌تی شو‌ره‌وی هه‌ر هه‌مان چیتی ده‌دایه حوکه‌تی ناوه‌ندی، یانی ده‌دایه هه‌مان جەنابی ئەو قیواموسسه‌لته‌نه‌ی که ئەودەمی ده‌یانپاراست و دوا‌ییش کردیانه ئەو ئیبله‌سه ره‌جم کراوه، مه‌تری به‌ ۱۸ هه‌ژده ق‌ران.

باشه، ئا‌غایان، ئیوه وه‌لامی منی‌کی کورد که ده‌چمه تارانێ و ده‌بینم هه‌مان ئەو چیتیه که‌من له‌ مه‌هابادی به‌ ۳۴ سی و چوار ق‌رانانی ده‌ک‌رم و له‌ تارانێ به‌ دوو تمه‌نانی ده‌ده‌ن چۆناوچۆن ده‌ده‌نه‌وه؟ دیاره ده‌لین ئەوه یارمه‌تی و پشتیوانیه‌یه زه‌حه‌ت‌ک‌یشانه؟! یا پاراستنی راپه‌رپ‌ین و خه‌باتی دژ به‌ ئیمپ‌ریالیسته؟! ئیستا ئەوه‌یان پ‌یشک‌یش؛ ناخیره‌که‌ی شتیکیان هه‌ر وه‌رگرت، جا که‌م یا زۆر شتیکیشیان دا. سه‌یرکه‌ن. راست له‌و ساتانه‌ی که هه‌زه‌کانی ده‌وله‌تی ناوه‌ندی چوونه‌وه ئازربایجانی هه‌ره‌مان ئەو ده‌وله‌تی شو‌ره‌وییه‌ی پ‌ال‌پ‌شتی خه‌باتی ئازادب‌خ‌وازان، هه‌موو ئەو چه‌که قورسانه‌ی که بۆ به‌رژه‌وه‌ندی، رۆژ به‌ دیاری دا‌بو‌نه ((حوکه‌تی میلی ئازه‌ربایجان)) هه‌مووی وه‌رگرتنه‌وه و بردنیه‌وه! ئەوه لای هه‌مووان روون و ئاشک‌رایه و ده‌یزانن. ئەوه هه‌ر ته‌نیا ئیوه‌ن که نابێ بی‌بینن و بی‌زانن. ده‌بی چاوی خۆتانی لی بنوق‌ینن و وابکه‌ن که نایینن و خۆ ئەگه‌ر که‌سی‌ک‌یش ئەو جو‌ره باسانه‌ی ده‌رباره‌ی ئەو شتانه

بئنا بابه پيشى و باسى ليوه كوردبايه، شهوه خيرا و دهستورد موري سيای شه ميريكيان به نيوجه وانپوه دنا...)).

سهرى هه ليئا بابه و به روخساريكي سووره هه لگه پراوه روى ده مى ده كوره كهي كرد و گوتى: ((تو تايستا چهند دانه كهسى مه موره كاني سيات لي ره ديون؟)).

((له مه به سته كه تان ناگه)).

((بو تينا گهي؟ ده پرسم تايستا چهند دانه كهسى مه موره كاني سيات لي ره ديون؟ تايستا روونبووه؟ چاوت هه، دياره شه گهر هاتن هه ديوتن)).

كوره كهي به لالووتيبه كه وه گوتى: ((نه مديون)) و سه يريكي ديواره كهي به رامبه ريه وهى كرد.

((باشه شهدى بو هه كه زارتان كرده وه شهوه وشهى جاسوس و سياتان له دور دهوى و له سهه زمانيبه؟ خو شه گهر كه سيكيستان له جاسوسى و پياو بوونى سيای دهراويشت شهوه كاريكتان پييه تى و بو شهوهى كاره كانتان رانه وه ستي و مه سهه بيت. دنا شه و بندهى خودايه شه وهك هه مو شه و هاوړى لاده رانهى دى له حيزب به كسهه گيړى ليده كوړن و دهيكه نه وه جاسوسى بهك شهوه و ده بيته وه چلكاو خوړى تينگليز و شه ميريكا! خو شه گهر كه سانيكي ديش له جاجوسيبه به درده كهمن شهوه كاريكيان به ده سته و ناوړن خو تانايان ليدهن. همم... به لي، به و جو ره بربو بو چونانه تانه وه شه گهر چى بووتان بو خه لكي زيانبه خسه به لام بو ده ولته تى هه مه پرسه چهند به سووده. بو روژنا و ايبانيش هه به كه لگه: هه ركاتى ويستيان په لپ و بيانوان به ده ولته تى ميبلى بگرن و فشارى بخرنه سه رى له ريبى گه وره بى خه تهرى نيوه وه كه نو كه رى شه ربابانى ديكه به ملى مبلله ته كهى داده هينن و باجه كهى له ده ولته تى ده ستيين. من بم له باتى ده ولته تى هه ركاتى شتيك له شه ميريكا ويست چهند كه سيكتان ليده گرم و هه ركاتى نيوانيشم ده گه ل نه ربابه كاني نيوه شدا ناخوش بو شهوه چهند كه سيكتان ليده كوژم، و هه كاتيكيش شه ربابه كانتان وهك مندالى خه لكي گوپرايه ل و ملكه چ به به شى خو يان قايل بوون يا شه ميريكا ويستى ددانان چيركاته وه شهوه چهند كه سيكتان لي بار سوك ده كه م و به ره لدا تان ده كه مه وه...)).

پيكه نى، چاويك له كوره كهي كرد، زور ناراحت بو.

ئاغاي سليمانى گوتى: ((حوسيناغا، ناواله كه تان ناراحته، به لام من شه مانه بويه ده ليم به لكه تى هه رنه بى به شيكي كه مى شه و قسانهى بچته مي شيكيه وه، بو شهوهى كه من مردم...)).

كوره كهي بى شيخياري گوتى: ((نا، خوانه كا، بابه!)).

بابه گوتى: ((خودا روژتيكي هه ده يكا... ئاي ههى ئاغاي برايم خانى!)) هه ناسيكي هه لكيشا ((زورم هه زده كرد خو شه ويستيه مه خو شه ويستيه شه وشوه و په رداغهى بابه و من بم تان بابه خوم برپيتمه ناو توه... ئيمه هه ر دوو كمان كوړ و بابين! زورم هه ز ده كرد منيش وهك شه وشوهى بم تان بابه گياني خوم ده تودا به تال كه م، يا هه روهك شه و په رداغهى شه وهى نه مده توانى ده خوميدا به يلمه وه سه رله نوى ده وشوه كه م كوردبايه وه. به لام به داخه وه كه توخت له من دوره په ريز گرتسوه و خوخت لي جودا كرده وه!)) و به روخساريكي په شوكا وه وه په رداغهى كهي پر كرده وه و به كسه ره هه ليدها.

((نا، بابه، تو و ابرمه كه وه - ئيمه چو كهى ئپوهين!)).

((سوپاس...)).

ئاغاي سليمانى هه روهك خو و خدهى زور به ئاسانى شه و چله و چلى ده كرد - دياربو سه رى به هه مو ده ركاندا ده كرد تا به كيكيان به رووى كوره كهيدها بكا ته وه و به هه رجوړيك بووه به ره و ((ماله وه)) ي بييتته وه. تاويك راما... گوتى: ((راستت دهوى هه ر دانيشتن و چاوه ري كردن كاريكي به كجار ناخوش و دژواره. به هه ر حال شتيك هه يه كه به داخه وه سه رشت له لاوانى چاوبوه و نه يداونى، هه رچه نده من نوم يده وارم كه خو يندن و ليكو ليينه وه و موتالا تا شه ندازه بهك بو شايى شه و تا قير كرده وه و شه زمونانه پر بكا ته وه... به لي، كار له وانه يه هه ميشه بكرى؟ هه ر گيلىكي بيگري ده توانى سه ره و بن خو ي ده رو داوان باوى - جا يال يده دا يا ليده درى - به لام پياو شه و كه سه يه به ئارامى دانيشى و ته ماشا كات و تيرام ينى و بير بكا ته وه...)).

((شه له ته به و مه رجهى كه تيريش بيت، و كه مي كيش بى وهى بيت)).

((... و دنا هه قى نه بى، ئيره ناجييه كى دى - ده رو يى و سه ره نجامه كه شى ده بينيبه وه. به لام پياو ئاقل شه وه يه كه خو ش باوه نه بيت و گوى نه داته شه و به سه ره ات و رو داوانه ي كسو پر و

لەناکاودا دەقەومەن و زووش رادەبەرن و بەسەردەچەن - سەبیرکات بەلام گوی نەداتى، تا دوایى...)).

((وہك بلیین تاکەى؟)).

((سنوورپكى دياربىكرای نىيە. سنوورەكەى بە ئەندازەى تىگەيشتن و ھەستى كەسەكەوہ بەندە)).

((ئىستا بەلاى ئىوہوہ ئەگەر كەسەك ھەروا بۆ نمونە تىپروانى و تىگەيشتن و دەستبەكاربوو ئەوہ گوناھىكى كردوہ كە لە خەلكى دى زووتر تىگەيشتوہ؟ تاخر خۆ ھەر بەقسەى ئىوہ ئەو خويندن و موتالايانەش ھەر بۆ ئەو شتانەيە: بۆ ئەوہى خەلكەكە چاويان بکړپتەوہ و خيرا ھەست بکەن و زوو تىبگەن)).

((نا، ئەوہ نەك ھەر گوناھ نىيە، بەلكە تابلىنى چاكيشە. قسەى من ئەوہيە كە دەبى بەسەرھاتە رابردوہەكان ديارى بکړين و بناسرين و تاوتوى كړين و بگوځيندريين. ئىوہ بە خړى بېردەكەنەوہ.

حوسپناغا، دەبوورى، من بەرگري لە رەزاشا و لە ھىچ شايەكى ناکەم؛ ناليم ھەلەى نەکرد يا ئەوہى كە ھەيە ھەلە ناکات. بەلام گوناھ و كەمتەر خەمىيەكە ھەمووى لەملە وى نىيە بەتەنى. جارى وايە دەبارودۆخىكى وا دەكەوى كە ناتوانى جەلەوى توندكاتەوہ؛ شايە بەلام ناتوانى، ئەدى حوكمەت كىيە؟ حوكمەت من و تۆ و ئىدىكەين - ھەمان تاغاي سوسمارى و ھەزەغ پوورپكى كە ئاشكرا و ناسراوى لای جەنابتانە، يا فلاڻ سەرھەنگ، يا فلاڻە پەخشدار، بەكورتى خړى مەئومرەكانە. ئىوہ رەزا شاتان نەديوہ، ئەم شايەشتان ھەرنەديوہ، سەرەك ھەزيرانىشتان نەديوہ. بەلام خۆ ئەمير لەشكرتان دەدیت، منيش ھەر دەمدیت - من زياتر! دەتانديت كە ئىسماعيل خانى دەنارد و دەگيانى ئەو خەلكەى بەردەدا، دەيگرت، پارە لەو، و ئەسپ لە يەكى دى و لە يەككى دىكەى شتىكى دى دەتەستاند. من ناليم ئەوكارانە راستن - من بۆخۆم ھەزاران جىنپو و قسەى ناشيرىنم پى گوتوون و سەرزەنشتم كردوون، جا با ئەمير لەشكر نەبووى ھەر كەسەكى دىكە بووى - بەلام ديارە بەدزىبەوہم ئەو جىنپو و قسەو سەرزەنشتانە پى گوتوون، نەك ھەك ئىوہ بە ئاشكرا؛ چونكە دەزام، بە تاقىكردنەوہ فېرىووم، بەقسەى لای خۆمان كە ئەو كوردە ھەك رەقەمارى سڤ، وان، بەلام ھەر كە گەرمايان گەيشتە پشتى سەرى بلىند دەكەن و گەزارەى دەكيشن بەلام ئىوہ ئەمانە نازان. كورەكەم تۆ بە ھەموو

ئارەزووى خۆتەوہ ھەر جى دەربارەى روسيايە دەبۆئىيەوہ بەلام نامادە نى تەنانەت سەرنجىكى بارودۆخى ولاتەكەى خۆت بەدەيت و لىي وردبىيەوہ. تۆ نابى چاوەروان بى تا دەكەويە زىندانىوہ ئەوجا تىبگەى - تۆ خويىندووتە، تۆ دەگەل سۆفى رەسووى جوداى؛ تۆ دەبى زووتر تىبگەى نەك كاتى كە كەوتىيە زىندانىوہ ئەوجا تىبگەى. ئەو دەلى من سەرى خۆم لەبەردىدا، بەلام تۆ دەتوانى لە ھەزاران لاوہ ئەو سەر لەبەرد دانە، دە كتيباندا ھەيىنى. ھەر ئەو كتيبەى دوایيەى كىسەرەوى كە چوار پىنج سالى دەرچوہ - مېژووى مەشرووتە دەلیم - پىموانىيە خويىندىتتەوہ - ئەگەر دەزانى قەدەغە نەكراوہ ھەريگەر و بىخويىنەوہ، ھەرچەندە دەزام تا مېژووى حىزبى كۆمونيست لەوى بى ئەو جۆرە شتانە ناخويىيەوہ... چونكە ھەك خۆتان دەلین ((مېژووى شارستانىتە)) ھەقىشتانە، چونكە مېژووى ئىمە مېژووى دواكەوتن و نەزانىنە! ديارە كەيفت بەوہى سازە كە سەير دەكەى ھاورى مۆلۆتۆف لىپرسراوى كۆمىتەى لىنينگراد بوہ شار ھەك ماستى مەيىو بوہ! گوناھ و كەمتەر خەمىيە خۆتە كە كارپكى وات كردوہ كە من بىم و تەشەرەن لە زانين و فېربوونەكانت بەدەم، ھەرچەندە تۆ خۆت ئەو تەشەرەنە بەخۆت رەوا نابىنى...)).

كورەكەى - لە ناخى دلەوہ - پىكەنى.

((تا ئىرەش زۆرخراپ نىيە، حوكمەتيش بەلاوہى پەسەندە - ئەو پىشكەوتن بازىيانەى بە كەلك دىن... شىعەر بلى، فەلسەفە بچنە، داستانان بلى... بە كەلك ھەردىن؛ دەولەتيش پىويستى بەو جۆرە شتانە ھەردەبى، ئەو كارانە خراپ نىن؛ كارى خراپ ئەوہيە كە خودا نەخواستە رۆژتىكى بىي و ھەك مندالان دەمەر قاجانىتىكى (ترەقە) بتەقينى... بەلاى منەوہ ئەو شتانە ھەمووى ھەر تەنيا قسەى رووتن كە تۆ بىيت و دل بە ژيان خۆش كەى، كەچى ژيانى خۆت لەبىر بچىتتەوہ - ھەر ھەموو ژيانت بىر بچىتتەوہ! ئەو قەت نەبوو قسە. ژيان بە ھەموو ئەو شتە وردىلانەوہ خۆشە: بە ئەشقەوہ، بەژن و مالىوہ، بەگرفتارىيە ژن و مندالانەوہ و دانىشتنى نىو دۆست و ئاشنا و رۇشنايانەوہ... ئەوہى كە دەمىنپتتەوہ ھەمووى ھەر قسەى رووتە و قسەش ناچىتتە ناو گىرفانەوہ. شۆرش! ئەمانە ھەمووى پارووى گەورە و پى بەزارىن كە ھەك تەقىنەوہى گىركانى ھەر لە دوورەوہ جوانن. تۆ برسىيەتىيە شۆرشىت نەديوہ؛ خۆ ئەو شۆرشىش نەبوو، ھەر تەنيا قونچكە ترەقەكەى گەيشتەمە... چ ما، نەيكيشم و چ ما، نەبىينم - برسىيەتىيە

دەلیم. ھەر لە دوورەو شتیک دەبیسى و ھیچی دى، ئەویش نەك لە خەلكى لە رادپووه. بەراستی ئەو تیۆرانە بۆ چییە ئەگەر ژیان و گوزەرانى خۆش نەكەن؟ ئەو شوپشانه بە كەلكى چ دین ئەگەر ھەموو شتە چاكەكانى لەناو ببەن؟...

كوپەكەى لەپەر روخسارىكى راشكاوانەى بەخۆوە گرت؛ چوارمەشقى دانىشتبوو ھەستايە سەرچۆكان؛ ھەناسەيەكى قوولئى ھەلكيشا؛ ھەناسەكەى بە پچرپچرى لە سینگىيەو ھەوايشتەو ھەرى؛ بابە روخسارىكى چاوەروانانەى بەخۆوە گرت و دەستى برد جگەرەيەكى لە قوتوى جگەرەكەى ھەرىنا؛ من تىكچوم.

((دەى واديارە ھەر دەتەوى شتیکى بلىنى؟ بلى، بلى!)).

((نازانم چتان عەرزكەم؛ بەداخووە گفتوگۆى ئىمە ھىچ كاتى رىچكەيەكى راستى نەگرتووہ- يانى ھىچ كاتى لە جىيەكەو دەستى پى نەكردووہ تا لەجىيەكى دىيەو كۆتايى بى. ھۆيەكەشى زياتر رەنگە ھەر ئەوہى كە نامەوى و نەمويستووہ، ئەوچەند رۆژانەى كە لىرەم كارىكى وا بكەم كە ئىوہى پى ناراحت بن، چونكە دەزانم ئەوانە ھەمووى بۆ رىنمايىە من دەفەرموون. ئەلبەتە زۆرتان سوپاس دەكەم)). بە ئاوازە بى مەبەستەكەى وشەى رىنمايىەكە، بابە پىكەنى.

((بەلام لە دواییدا دەبىنمەوہ كە خودى جەنا بەعاليش بەوہ قايىل نابن تانە و تەشەران لە زانىرييەكانى بەندە- يانى لە كتيبەكانى بەندە- بدەن... ئىستاش ئەگەر بەفەرموون چەند قسەيەكتان عەرز دەكەم)).

زۆر دۆستانە گوتى: ((فەرموون، تەكا دەكەم!)).

((نامازەتان بەرى بەخۆدانى دۆستانى شۆرەوى فەرموو؛ فەرموتان بە چ ھەقيك سەرنج و تىبىنى خۆيان دەربارەى ئاريشە و مەسەلەكانى ئىمە دەدەن)). بابەكە بەسەر لەقاندنى پالپشتى لە قسەكەى كردد)). بەندە عەرزتان دەكەم: يەكەم بە ھەقى دراوسىيەتييە، چونكە ھەركاتى كە مالى ھاوسى ئاورى تىبەربوو، يا ديوارى نيوانىيان خراب بوو، دراوسىيەكەى دى ناتوانى ھەروا دەست لەسەر دەست دانيشى و گوئى نەداتى و خۆى كركا- دووھەم بەھەقى زانستى بوونى ئاريشەكان. ئەنجامى موتالا كۆمەلايەتييەكان دە كيشوهرى مەدا بۆتە باو؛

نەدەور و بەريش ئەو ئامادەگىيەى تىدايە نە تاكە كەسيش ئەو رىيەى پىدراوہ. ئىستا ئەگەر بۆ نمونە فلان باسكارى ئىنگليزى بىت و كە تىبەى بىستوون، يا تابلۆكانى تەختى جەمشيدمان بۆ وھوئىنى يا بۆ نمونە موتالاىەك دەربارەى ((مافەكانى)) كۆمەلگاي زەمانى ساسانيان بكات داخو بەلاى ئىوہە كارىكى خراپى كرددوہ؟ ئەمەش ھەروايە. تازە ئىدى ئەو بۆ ئىمە كارناكا- كار بۆ خۆيان دەكەن. منيش ھەر نەمگوتووہ كە ھەرچى ئەوان دەيلين لەسەتا سەت راستە؛ بۆ خۆشيان ھەروا نالين. لەوہش بەولاوہتر كاروبار و ئاريشە كۆمەلايەتييەكان وەك پرسيارە بىركارىيەكان وەلامى بن برو ديارىكرائىان نييە، چونكە بەخەلكەوہ بەندە و سەروكارى دەگەل مرقە، و باروؤخەكانى مرقيش ھەميشە لە گۆراندايە و ھەرگىز بە لايەكىدا ناكەوى و سەقامگىرنايى- جا ئەو خەلكانە تاك بن يا كۆ، ھىچ جياوازييەكىان نييە...)).

((باشە؟)).

((زۆر جارانتان نامازە بە لە پىشتەر بوونى شۆرەوى فەرمووہ؛ لە لەھىستان، و چىكۆسلوواكيا، و زۆرجىي دىشت ناو ھىنان و ھەقايەتى مەلا رىويشت بۆ گىپراوينەوہ)).

((باشە!)).

((دەربارەى نەبوونى سەربەستى و تەپەسەركردن و ھەژارى ئەويتان فەرمووہ... ئەو رستانەى كە بەكارت بردوون شتگەلىك بوون بەم جۆرە: ((باشە، وەك ئازادىخووزان بىركەرەوہ، و وەك كەرى رەفتاركە... ھەموويان كاتى كە دىتە سەرخۆيان ھەروان... ئەو ھاورى ستالينەكەتان بەخۆ و ئەو ھەموو لەناوبردانەيەوہ... كەچەل حەكىم بايە دەرمانى سەرى خۆى دەكردد...)).

((بلى، ئىستا ھىوام روونە. لەبەرئەوہى كە گوئى دەگرى؛ من تا ئىستا ھەرىموايوہ لەو گوئيەت چۆتە ژوروى و لەويدىت ھاتۆتەوہ دەرى)).

((ناوالىكى وەك جەنابعالى، دەو دوایانەدا زۆر بەداخ و كەسەرەوہ دەيگوت: ((تەتۆ دەزانى، سلىمانى زۆرم غەمو كەسەر و داخ خواردن!)) بەروخسارىشيەوہ دياربوو كەوايە. تازە لە چوونە مۆسكۆيە راھاتبۆوہ. ئەویش تىدايە؛ براى يەكىك لە ھاوپۆلەكانى منە- ھاتوچۆى مالىيان دەكەم ((لە كارخانەى بۆلېرېنگ سازىيە مۆسكۆيدا، كچىكم دىت ھەردەتگوت تالە تيشكەكانى رۆژيە، دەرۆن و چەور و چەوپلى و پىسيەدا ون ببوو... كە ئەوہ بەلاى منەوہ

تاوانیکه نه بیته وه - که کچیکی تاوا بهو هه موو جوانییه وه بهم جۆره دهرۆن و چه ورایه تییه دا ون بی؟!)) به سه رسامیه که وه تیمروانی. که سه رسامیه که ی دیتم گوتی: ((ساخر جوانیش بوخوی سامانیکه؛ که نابی هه روا به خۆراییی تهو سامانه له دهست چی)).

گوتم: ((وایه، سامانه... باشه تو پیتوایه چ بکری باشه؟)) گوتی: ((دهبی پیاریزی... حهیفه)).

ئه لبه ته منیش هه رده مزانی که حهیفه و ده شزام... دیسانه وه که چه هاته وه بیر، به راستی حهیفه!...)).

هه ناسیکی هه لکیشا.

ئاغا گوتی: ((بلی)). ئه ویش بهو وه بیر هاته وه ناراحت بوو؛ سه ری به ردا بووه و ده قوتووی جگه ره که یه وه رامابوو.

((هیچ نه بوو بیلیم - گوتم: ((ده لینی چی بینیرینه، ناوشاری تا له وی ناگیان لینی بیت؟)).

ئاواله کهم واقعی ورما رهنکه پیی وابووی گالتی پیده کهم. هه قیشی بوو. تهو هه ره تهو جوانییه له بهر چاوی بوو، به لام تهو جوانییه ژاکاوانه ی ناوشار و ناوشاره گه وره و بچو که کانی کۆری رابواردنی گه وره کانی نه ده دیت. هه ره ته نیا گریس و چه ورییه دهست و مه چه کی تهو که چه روسییه ی و له ناوچوونی تهو جوانییه به گوناھی گه وره دادنه... ئه لبه ته به گوناھی رژیمی کۆمه لایه تی ولاته که ی - چونکه تهو به لایه وه وابوو که تهو جوانییه هه ره بو کۆر و به زمی رابواردنی دانراوه... تهو شتانه ی هه موو ده دیت به لام خودی که چه و ئاپروو و که سایه تی و ناسنامه مرۆقایه تییه که ی وی نه ده دیت...)).

((تهو بووه حیکایه ت!)).

((تهو دیا م وهک جه نابعالی ده فرموون، هه ره بو خۆشیه گوت. به هه رحال باله وه ی لاده ین که ته مانه کی ده یان لیت و کی ده یان سویته وه... به نده خویندوو مه ته وه و هه روا به ته قلیش بو م ده رکه وتوه که ((هه ره شتیکی تازه که سه ره له ده دا ده بی هه ره له ده وریه ره که ی خۆیه وه لینی بکۆلریته وه)).

تییه هه یچ کامیکمان له ژینگه و ده وریه ره که ی تهوی نه بووین و تهوی که له باره شیانه وه ده یانین هه ره له خۆیان و خه لکی دییه وه ده یان زانین. دادوهرییه من و جه نابعالی ده رباری ته وانه و ژینگه که یان راست وهک تهو داوهرییه که ده رباری سو فی ره سو وه که ی مه و ژینگه که ی داوهرییه بکه ن. ته مه بیجگه له وه ی که ته وان ده وریه ره ده ره به گایه تییه که ی تییه یان تاقیکردۆته وه و تییه ده وریه ره که ی ته وانمان تاقی نه کردۆته وه. زۆر جار ان ده بیسم ده پرسن: ((باشه، ته وه داماننا هه رچی مال و سامانیسه هه موویتان دابه شکرد، کۆمۆنیزمیشتان به رپا کرد، دوایه چی؟)) به نده هه مان تهو وه لآم ده ده مه وه: ((هه ره شتیکی تازه که سه ره له ده دا ده بی له ده وریه ره و ژینگه که ی خۆیدا لینی بکۆلریته وه)).

((زۆر چاکه)).

((به ریکه وت تهو رووداوه ده ژینگه ی مه دا - هه ره ئالیره - زۆر وه راست ده گه ری - له بیر تانه له زه مانی ره زاشای له تارانئ کۆبوونه وه و پیوستییه کانی ولاتیان چین به ندی کردن و کردیان به چه نده به شیکه وه: تهو به شه ی زۆری لیده هینری، تهو وه ی که می لیده هینری، تهو وه ی که ده غه یه به یندری. به شی یه که میان تهو پیوستیانه بوون که له ناو ولاتیدا هه ره دروست نه ده کران و ولاتیش زۆری پیوست بوون، وهک ماشین و ئامیر و تهو جۆره شتانه. به شی دووه میان تهو انه بوون که وینه یان ده ولاتیدا دروسته کرا به لام کهم بوو و به شی پیوستییه کانی ناوه خۆی نه ده کرد. به شی سیه م تهو انه بوون که وینه کانیان (جۆره کانیان) ده نیو ولاتیدا به ره م ده هیندرا و به شی پیوستییه کانیسه ده کرد. به لام تهو انه ی که له تارانئ کۆبوونه وه و ته م یاسایه یان نووسی نه ئیره و نه زۆر جیگای دیکه ی وهک ئیره یان به دریتایی ته مه نی خۆیان ته نانه ت هه ره بو ته نیا جاریکیش نه دیتبوو. له راستیدا یاسا و بریاره که یان هه ره بو تارانئ نوسیوو و به س. ته وده می کابرای کورده یا کابرای بلوچی بیکار چ بکا؟ پیشه سازییه که نییه به ره و خۆیه وه ی راکیشی؛ پارچه زه ورییه کی دیرینه ی له سه رده می چاخه به ردینه کانه وه به بی پشودان به ره م ده دا، ته ویش هه ره له که لک بوو. کار گوزارییه کی ده ولته تی ده نیودا نییه. ناچاره ده بی بچیت و بیته قاچاغچی، ده ولته تیش ناچاره ده بی بیگری و له سیداره یدا، بو چونکه ئاغایان یاسایان بو تارانئ نوسیوو و تهو یاسایه ش چ جی دی ناگریته وه، به تاییه تی تهو جیانه ی که به دریتایی ته مه نیان نه یان دیوه!)).

((دهی... باشه)).

((شیتیکیشتان له باره ی قازی محمد دوه فهرموو: به لای ئیوهوه ده بایه قازی محمد چی کرد بایه؟ قازی محمد و ئهوانیدی هر هه موو و دوا په یسه و شوین پیی ناسنامه ی نه ته وایه تی که وتبوون؛ هاتن و حوکمه تیکیان دامه زراندا، که بیگومان ئه وهش کاریکه هه روا ئاسان نه بوو: ئینگلیز و ئه مریکا- به تاییه تی ئینگلیز که هر له بنه ره ته وه دابه شکردنی ئه م میلله ته ی بهو شیوه یی که هه یه، شاکاریک بوو له شاکاره کانی خوی. هه ربویه ش چاوی به رای ی نه دده دا ئه و حوکمه ته بیینی، و له به ره یندی به هه موو شیوه یه ک خه ریکه گیره شیوینی و تیکدانینی بوو، هه ربویه چا و له ده ستییه وان و به ته مای کومه کیه وان خه یالیکه بلاؤ و بیریکه خاوی نه فامانه بوو. واش ده فهرمووی ئه گهر ده وله تیکه دی هه بی و بیته ده ستی دۆستایه تییه و کومه کیته بۆ هینانه دی ئامانج و خه ونه دیرینه کانت بۆ درێژ کات قازی و ئی وه کو قازی ئه و یارمه تی و پشتیوانیانه رته که نه وه؟ به لای منه وه قبوله کردنی به هانا هاتنه وه یه کی ئاوا هیه چ هه له یه کی تیدانییه- دیاره ئه ویش به مه رجی پاراستنی سه ره به خویی خاکی ولات و سه ره به خویی کاره که سییه کان. به لآم دوا یه هه روه ک ئامازه شتان به شاو به ده وله ت کرد، روژنیک دیت که به لای شا، شایه، به لآم هیه چی له ده ست نایه. باشه ئه گهر ده وله تیکه وه ک یه کیه تی شۆره وی که وته بارودوخیکه واوه هیه چی پینه کرا، نابی؟ ئه ویش نه ی توانی و به رگه ی نه گرت، و ئوباله که شی کهسانی وه ک جه نابعالی، که که متان کلک ده کاروباری ئه و حوکمه ته وه وهر نه دا، له کاتیکدا که سوړ ده تانزانی قازی پیاویکی نیشتمان په روه ره و ئیمه ی کوردیش له ئیرانیان ئیرانی ترین، و ئه گهر گونا هیکیشمان هه بیته ئه وه یه که ده ئیرانی بوونیماندا، خۆمان به ره گ و ریشه و خه لکی دیمان به لک و پۆپ زانیوه...)).

((باشه...)).

((ئیسنا دیننه وه سه ر سه روپۆته لای سۆفی ره سوو و ئه وانیه وه ک وین. باشه، ئه گهر سۆفی ره سوو تیکه ییایه و بیزانیایه که ده بی چ بکات و گریی کاره کانی چین و له کوین و چۆنارچۆن ده کرینه وه ئه وده می چ پیویستییه کی به بوونی ئیمه بوو و رۆلی ئیمه نرخی چ بوو. کاتی قسه وباس دیته سه ر کهسانی دی ئه وه هه موو ده بنه شه هیدی نه زانییه خه لکی، و جیی ستایش و پیداهه لدان و خاوهن باره گا و جی و ری- هه قه کهش هه روایه. به لآم که نۆره ده گاته وه

سه ر خۆمان ئیدی ئه وه هه موو شیت و گیل و به ره له لدان... ته نانه ت که سیک نالی هه یاران ئه وانیه بی ئه وه ی چاویان ده هیه چه وه بیته خۆ ده ئاوری داوین و به لانی که مه وه خه لکیکی له خۆ بوورده ن، با هر نه بی له بهر ئه وه نده ی با قسه ی نابه جییان پی نه لاین- ئیدی با پینه له گوتن و ستایشکردن هر پرۆزی وان بیته. که چی وازمان لینا هیتن و کۆلمان لینا دهن و له بازار و ناخوشیه مان دریی ناکه ن و شل نابن: ده بینه جاسوس و جاش و نیشتمان فرۆش، چلکاو خۆری بیگانان، بی دین- هه رچی هه زیان لیبی ئه وه مان ده پارسه نگی داوین، ئه وهش هه ربویه چونکه خودی شا و دار و دهسته که ی زۆر دیندارن! به ندهش هر ده گه ل تۆدام، که چاره ی دهردی ئه و خه لکه هر ئه و خه لکه خۆیه تی؛ ئه و واکسه نه ی که فهرمووتان ریک ده بی ده سکاری ده ستی هه مان ئه و خه لکه خۆی بیته و له میکروپ و قایروسی بومی دروست، دروست بکریته و له سه ر خه لکی ناچه که تاقی بکریته وه. به لآم... دهر باره ی حوکمه ت... به نده عه رزتان ده که م که ئه و که سانه ی بۆ حوکمه ت کردنی هه لده بۆ ئیردرین و ده ست نیشان ده کرین هه موو ده سه لاتدار و خوا پیداو و ده وله مه نده کانن- جا ئیدی هه رچییه کی دیکه یان هه بی یا نه بی ئه وه گرینگ نییه. پاره و ده سه لاتیان هه بی یا توانای زۆر گوتنیان هه بی ئه وه به سه، چونکه به ناوی سوول و ده سه لاته وه حوکمه تییه ده که ن. قسه ی هه لبه ژاردنیش ئه وه هر به ناو هه لبه ژاردنه. ئه گهر هه لبه ژاردنیکیش ده نارادا بی ئه وه هر بۆ هه لبه ژاردن و ده ست نیشان کردنی چاکترینیانه له وانیه بۆ خویان ده یانه وین- یانی خراپترین که سانیک. ئه و خه لکه به سه ت زمانه شیان والیکردوه و وایان دهرس داداون که ئه گهر به نازادی و سه ره ستیسه وه ده نگی هه لبه ژاردنی بدن، دیسانه وه هر ئه وانیه هه لده بۆ ئیرنه وه که سالاتیکی دووردریژه هر هه لده بۆ ئیردرین و هه لده بۆ ئیردرینه وه؛ له راستیدا ئه و خه لکه هه موو نه خۆشن و به بی ئه وهش هه ست به خویان بکه ن که نه خۆشن. کاتی پیشکه وتن له سه ر ئه و پله و پایه وه راوه ستی ده بی پیاو شه رمی له و پیشکه وتنه بیته وه، چونکه ئه و جۆره پیشکه وتنه ی پیشکه وتنیکی چه په لانه یه و هاویه شی کردنیکی ئاوا ورج ئاساییانه چ شانازییه کی پیوه نییه: چونکه ئه و پیشکه وتنه به توانایه کی واوه به نده که زۆر که س ئه و توانایه یان تیدانییه و ناشیانه وی تیداندا بیته. و به بیروباوه ری ئیمه ئه رکی راسته قینه ی مه ده بی ئه وه بی که نه هیلین ئه وانیه بنه عاده ت و به لانی که مه وه به وه نده هیزو توانا و خۆرانانه ی تیداندا یه بیینه له مپه ریک و نه یه لین خه لکه که خوری پیوه بگرن و ئه وانیه وه ک هه زره تی ئه جه لن تیبگه ن که ئه و هه موو نیشان و میدال و ته نته نه و به نبه نه ی پیدانه وه یه

ده نازايه تيبه مهيداني شهري راسته قينه ياندا ودرنه گرتوون و ده بي خويان و خه لگيش تيبگه يه نين كه نه وانه گه وره و سالاري كومه لگن وچ و به رازانن و هيئند هيان له باراندا نيبه بين به سهر مشتيتك خه لگه وه حوكمه تي بكنه؛ و ده خه لگي بگه يه نين كه نه وان وچ و به رازانين و نه گمر بيانه وي له ده ستيان ديت مرؤق بن و ناده مي- و دياره نه مه ي ئيستاش ده گه ل سياسته تي حوكمه ت، ته نانه ت زور به داخيشه وه ده گه ل بير و سه رنجه ئينساندؤسته كاني وهك جه نابعالی، كه به گویره ي خو و ره وشت و تاقير كرده وه و په يره وي هه ست و نه سته كان، نه م بارودؤخه تا ئاوا كه چاكترين ريچكه ي ژيانه، نايه ته وه. ئيوه ده فهرموون كه هه ر جاريكمان ژيان له سوئي ره سووه كان نه ستانن ئيدي به سه- ئيدي نه ركي وان هه ر نه وه ده بي كه دانيشن و كارو نه ركه كانيان نه نجام بدن و بپارئينه وه.

((دوابي، هه روهك فهرمووتان شا يا سه رؤكي ده ولت هيج كه مته رخمه مي و خم سارديبه كيان نيبه؛ وهك ره شت يبه كان ده لگن له تارانن دانيشتووه و ماستي (خوي) ده خواو هه ق ي به سه ره مه وه نيبه ((به كيك قيسپيان له پاشي ده كوتا ده يگوت نه ته قه ته قه چيه- وه رگير-)) رنده، هه ر نه وه نده، ده پرسم داخوا هه ر نه وئاغاي سوسماری و ئاغاي وه زغ پوره كه به ناوي نوماينده ي ده ولت ته وه يه خمي ئيمه و مانان ده گرن- يا داواي ليئوردن ده كه م، زوري له وانيش گه وره تر- نه وانه كي ديناون؟ به كام قه رار و بريه و به مؤلته تي كي به ر و به ركي نه و خه لگي هه لده ته كينن؟ باشه چ ده بي كاتي كه كومه له وه رزير و كريكاريك هاتن و داواي سه ره تاييترين به شه مافه كاني خويان بكنه- ياني بو وه ده ست هيناني پارووه نانيكي مه مره و مه ژيانه- كزيبنه وه كه سه رويني هه ر هه موو كيشه كه شيان نه وه نده يبه كه ((نه رباب)) بفرمووي و ئاورپيكيان لي بداته وه و وهك شاعير ده لي هه ريه كه و نانيكيان له هه قده ست يبه بو زياد كات، نه وده مي هه ر يه كراست كتوير هه موو دهنه جاسوس و نيشتمان فرؤش و نو كه ري بيگانه و وه لاميشيان به گولله ده ده نه وه! نه و ((نيشتمان فرؤشي)) و نه و ((توندوتيز يبه)) ش بو خوتان فيرتان كر دوون- به كرده وه كانتان- زور داواي ليئوردن ده كه م- ئيوه كه ي چاوپكتان له مافي خه لگه وه بووه، كه ي ريگاتان به و خه لگه داوه بزانن و تيبگن كه نيشتمان يكيان هه يبه تا به رگري لي بكنه، يا بفرؤشن. زور به داخه وه يا زور خؤشبه ختانه له تاكه يهك ريگا زياترتان بو نه هيشتوونه وه. نامه يه كي باستورم له جيبه كي خوينده وه كه تييدا زور به هه ست و نه سته وه ي بو كوره كه ي نوسيبوو، ئامؤزگاري كر دوو و داواي لينده كات كه به خويني خوي به رگري له و

نيشتمانه بكات كه تييدا ژياوه و گه وره بووه و به هره كاني خوي تييدا په روه رده كر دووه و پيي گه ياندوه. هه ناسه ي نوي كرده وه؛ بانگي نه حمه دي خزمه تكاره لاوه كه ي كرد، چاي بيني. ئاغاي سليماني هه روهك جاران گوت يبه وه: ((باشه؟)).

((ئيستا به نده له جه نابعالی ده پرسم، تائيستا چ ياسايهك پشتي سوئي ره سوو و خاو و خيزانه كه ي گرتوه و پاراستوويه تي، چ سوو ديكي له به هره كاني ژيان ديوه تا داوا له كوره كه ي بكات به رگري لي بكا.

خو سوسماری و وه زغ پور يبه كان چ ياسايهك نه بوو پشتيوان يبه ي لي بكنه كه خه ته ري كيش په يدا ده بوو و ياسا ده كه وته خه ته ره وه- ياني نه و ژيانه- ئيدي ماريان به ده ستي خه لگي ده گرت. باشه نه وچيه، هه ر كه فهرمان به ريكي ميري ديته ناو گونديبه وه، گوند پياوي تييدا ناميني و هه موو هه لگين؟ بو؟ فو فهرمان به ر ناده مي نيبه، يا خه لگي ئيمه ميوان نه واز يبه نازانن و له پياوه تيبه يان كه مه؟ بو... فهرمان به ريش ناده مييه، خه لگي ئيمه ش تا خوا هه ركا ميوان نه واز و غه ريب دؤستن... فهرمان به ريش ناده مييه، به لام ناده مييه كه هه رچي هه ست و سوز و به زه يبه لييان داماليوه و له ريچكه ناده مييه كه ي خويان دور خستؤته وه. كامانه؟ - هه مان نه و ((ياسايانه)) تو بوخؤت نه و جووجه له و مريشكه ت دي بوون، و من زور جارام ئاگا لي بوو كه به چ تاسه و ناره زوويكه وه سه يرت ده كردن و پنده كه نيت، ده تديت كاتي كه به لايدا تيده په رين چوني خو گيف ده كرده وه و حالته تي هيرشي به خويه وه ده گرت. به لام خو نه و كچؤله شت ده ديت...)).

دهنگي وه له رزه هات و كزبوو. بابه سور هه لگه راو سه ري به ردايه وه و خيراخي را گوتي: ((ئا. ئا!)) كوره كه ي هه ناسيكي قوولي هه لگيشايه وه؛ نه حمه د چايه كه ي له به رده مي دانا. چه ند كلؤقه نديكي له شه كردانه كه هه لگرت، بي نه وه ي كلؤقه نده كان ده زاري ني، ده دريژه ي قسه كانيدا گوتي: ((... نه وت ده ديت كه چه ند به نه رم و نياني و له سه ره خويبه وه، ده ستي به په روبالي دادينان و كوشي بو ده گرتنه وه و يه كه يه كه ي ده كوشي خوي ده كردن: له به رده مي دا يه كه يان روده نيشت و جوچه كاني ده گرتن. هيشتا نه يگر تبوون كه چاويان به كچؤله ي تاي ن ده كه وت هه موو به را كردن و باله فركيوه ده هاتن و خويان هه لده دا يه سه ر، سه ر و پؤته لگي؛ و

ئەوئىش ھەمىشە چەند مېشىكى دە قاوغە شخارتىكىدا بۇ دەھىنان- مريشك و جوجكەكان لىي دلتيا بوون- ئەويان بە خۆشەويست و ئاوالى خۆيان دەزانى)).

ھەلئويستەكى كرد؛ داواكارانە سەرنجىكم دايە- دەمويست بەردەوام بىت.

چايەكەى ھەلقوراندا.

ئاغا گوتىيەوھ: ((دەى، ئى!)).

((دەفەرموون مېژووى كيشوهرى خۆمان بخوئىنمەوھ...)).

((بەلى)).

((چ وەخوئىنم؟ -ھەرچەندە خوئىندنەوھ پئويستە و بەردەوامىشم، بەلام بەبى خوئىندنەوھش دەتوانى زۆر شتان ببىنى. ئىمە زۆر بەداخوھ ھەرگىز لە رووداوان ھىندە بەخەم نەبووين تا تىيان بگەين و بۇ بەدبەختىيە دە ھىچ دەمىكىدا - تەنانتە تا ئەو دوايانەش- ھىچ ماىيەكى نووسىن شۆفەکردنى روودا و بەسەرھاتەكان بوونى نەبووھ. ئەگەرچى... ھەروا بەشپوھى ھەرپەمەكى- ھەشبووبى دەرفەت و ئازادىي پئويست لەبەر دەستاندا نەبووھ. ئەوھ بەلای جەنابتانەوھ ئاشكرايە كە تا رووداوەكان بەسەر نەچن و روونەدەن جىيى شۆفە و لىكۆلىنەوھ و لەسەر نووسىنى نىن. چونكە ھۆ و ئەرى و شتە پەيوەندىدارەكان لەسەرەتاوھ... روون نىن. ھەر كە بەلایەك دىت ھىشتا ئەو بەسەرەنەچوھ و تىنەپەريوھ يەكىكى دىكەى بەدواوھىيە و ھەمدىس يەكىكى دىكە- و بەلایەكى گەرەتر. من نازام كە كىسەرەوى بەو ھەموو ماندووبوونەى كە دەنووسىنى ئەو مېژوويەدا چەشتويەتى، ئەگەر ھاتبايە و ھەر ئەو مېژوويە دە كەش و ھەوايەكى ئازادانەتردا نوسىبايە دەبوو چ بايە. ئەم مەملەكەتە سەرزەمىنى دىوى ئادەمى خۆرانە- ھىشتا دىوتىك نەپۆشستوھ يەكىكى دىكە قوت دەبىتتەوھ، و شرىتەكە ناپسىتتەوھ؛ ھەريەكەيان لەوئىدىكە ئادەم خۆرتەرە: ئەوھ نەوشىرەوانى عادىل كە بەناوى يەكسانى و عدالەتەرە چى بە مەزەكەيەكان نەكرد؛ ئەوھ قوبادەكەى، ئەوھ خولەفا عدەبەكانى كە بەناوى ئىسلاموھە چيان نەكرد؛ ئەوھ جەنگىزخانى، ئەوھ ھۆلاكو خانى، ئەوھ تەمورەكەى- دە مېژووى كام نەتەوھى سەردىبايە گومبەز و منارە لە كەللەسەرى ئادەمىيان ھەلقنراوھ! ئەوھ سولتان مەجمووى و گەمەى قرمىتەكان، بەقسەى خۆى، پەنجەى دەھەر

كوتىكى نابايە قرمىتەيەك دەردەپەرى، ئەوھ شا عەباسەكەى كە بەتالىيۆنىك ((ئادەم خۆرى)) ھەبوون؛ ئەوھ ئاغا محمد خانى، كەدە مەنى دە مەنى چا و دەويست... ئەوھ ھىشتا دەربارەى دىرىنيەكام چ نەگوتوھ. لە كوتى دنبايە ئەو ھەموو بىدادىيە دىتراوھ. ئەوھ شتىكى رىكەوتە و لەخۆوھ نىيە كە چۆتە نىو ئاواز و گۆرانىانىشەوھ و لە غەموشادىيەكانىشدا لەسەر زارانن و دەگوترىنەوھ كە بە ((ئەى داد، ئەى بىداد- ئامان ئامان- ھوھ دەست پىدەكەن. تۆ ھەرگىز لە ئەورويپايە شتىكى لەو بابەتانە نايىنى يەكىك دانىشى و دەست لەبناگوئى بنى و بەناوى گۆرانىيەوھ تىپەلكاتە:

Oh. Judtice, oh in justice

بەلى، دىسانەوھش ئەم مىللەتە، دەگەل ھەموو ئەو سستەم و زۆردارىيەدا ھەرماوھ و بەردەوامىش دەمەيدانىدا بووھ. ئىستاش ئىوھ ھەر دەفەرموون و ئامۆزگارىشتان ھەر ئەوھىيە كە ئەم مىللەتە تاقامى قىامەتى ھەروا دانىشى و دەست دە ئەزئۆيان وەرئىنى- بۇ؟)).

ئاغا كوتى: ((چىدش؟)).

((بەھەرھال قسە لەسەرەويىو كە داخو كەنگى مەئمورىكى مىرى چۆتە دىيەكى و دەستىكى بەسەرى مندالى بى دەرتانى ئەو خەلكەيدا ھىناوھ؟ كەنگى دىارىيەكى بۇ مندالانى خەلكى ھىنابى قوتوويەكى پىر لە دووشكە نەبووبى، كەينى لەسەرەخۆ داوھ و نەيشىراندبى كەى ((دەولەت)) نەبووھ؟ ھەروا كە خودى جەنابعالىش دىوتانە، بە بۆچوونى ئىمە- لەبەر رۆشنايىيە تاقىكردنەوھى خەلكى- حوكمەت دەمىكە، سەدان سالە، چ پەيوەندىيەكى بە مىللەتەوھ نەماوھ؛ ياسا و عدالەت ماوھىيەكى زۆرە لەبەر يەك ترازاون، و لە يەك شوئىن پىكەوھ كارناكەن. ھەر لە دىر زەمانەوھ بگرە تا ئەمپۆ چ ناھەقىيەك ماوھ حوكمەت نەيكردبى و پشتى نەگرتبى؟ بەم شىوھە ناپى كەس چاوەرئىيى بى، مەئمورى دەولەتى بىتتە گوندىيەوھ و خەلكى خۆ نەشارنەوھ يا ئەو ياسايە بە ئى خۆيان بزاتن و بەرگرى لىكەن... ((ئەوجا، دەربارەى ئازەربايجانتان فەرموو. بەندە عەرزبى لە خزمەتتان كە جەنابى بەرپىزتان بۇ خۆتان شاھىدن كە من و ئىوھ پىكەوھ ئازەربايجانمان لەپىش شۆرش و دواى شۆرشىش دىتوھ كە دە تەنيا ئەو يەك سالەى تەمەنىدا، حوكمەت بە ئەندازەى تەواوى مېژووى دەسلاتى حوكمەتى ناوھندى كارى كرووھ: دانىشگای كەربۇوھ، شەقام و شا رىيەكانى قىرتساو كەربوونەوھ، ئىستىگەى رادىوئى

دانا بوبو، زهوى دابهش كردبوو، ههروا زوركارى ديكه شى ته نجامدا بوون. خرى تهو كارانهى هه موو ده ماوهى ساليكيدا ته نجامدا بوون. تهو دهمى تهو چهند كه سى كوشت، و ((دهولته)) ده كه نه ما، چهندى كوشت و چى كرد؟ ته نانهت نابزارى هه مان تهو راديوه شيان دوزيبه وه و له ناويان برد - كه دهنگى دهگه شسته زور جييان! له پروويان نه هات دهنا دانيشگا كه شيان هه ر داده خست، له بارهى دابهش كردنى زهوييه وه چتان عهز كه م؛ له پيشدا به ((كفر)) داندر. خودى به پريتزان له وئيوون و بيستتان كه دهو ته ننگنايه يدا به رپوه به رى گه راجى رزوه لاتي چى ده گوت. له لايه كه وه ستايشى حوكمه تى ميللى، له لايه كه ديكه وه باس و شروقهى دزى و كاره چه په له كانى حوكمه تى تارانئى ده كرد. من هيچ گومانئىكم ده ويدا نيبه كه سوودى بى جى له شوږ و هه لچوونى خه لكه شوږ شگيرپه كه ديتراو هه له كه يان قوزته وه كه ته مهش هه ر بى هـ نه بوو: راپه رينه كه ساو بوو، بى ته زموون بوو، زورشتى ديكه تريت، دياريشه كه هه له له ئيشكردنه وه په يدا ده بى. دانيشتنى بن سيبه رى و په ند و ناموزگارى و قسه ي رووت چ هه له يه كى واى به دواوه نيبه... ده رباره ي سوږى ره سووم عهز كردن... سوږى ره سوو چ پئويستيبه كى به توپه؟ ته گه ر بيت و هه موو شتتېك له جيتى خويدا بيت، ته گه ر ياسا و ريساى باش ده كاردا بيت. ته گه ر له دانانى تهو ياسا يانه دا بوخوى يانماننده كهى كه به هه موو مه به سته كانى وى ناشنايه، هاوبهش بانايه، چ پئويستيبه كى به هاتنه لاي جه نابعالى و ته وانى وهك تو ده بوو؟ يا ده روپش ره حيم - كهى ژنتېك به ئاره زوى خوى مېردى كردوه، تا تهو گېروگرفتانى بو نه به نه پيشى؟ ريكه ووتېك ده كېلگه و مهزرايه دا و ته مه نيك گرفتارى، تهو بوو كه، ئيدى وهك عهز يزه خانمى دؤستى پيشووى ئيوه نيبه كه ئافه رينى سه ربه ستييه كهى بكرت و پئى هه لگوتريت...)).

ئاغاي سليمانى به پئكه نيني كيه وه ده مه قامى نارپه زايه تيبه دا گوتى: ((نا، خوا ده زانى، خانمئىكى جوان بوو؛ زوريش قابيلى پيدا هه لدانى بوو، ده يه پنا ستايش بكرت. باش بوو تهو دهمى ته قلته پينه ده شك، تهو هه تهر و مه ته رانهت نه خوږن دبوو، دهنا له ده ستت ده رد پئانين... تو خوشت هه ر هه زت لئيوو!...)) پئكه نى، ئيمهش پئكه نين. دوايه گوتى: ((تهو بوخوت ده لئى كو مه لگاي چينا يه تى خو و ره وشتيشى هه رچينا يه تيبه. كه واته مادامه كى وايه نابى گلبي و گازاندهت هه بن. عهز يزه خانم له جوانيبه به ولاره چ گونا هئىكى ديكه هه بوو؟ به لاي ئيوه وه چونكه جوانه، گونا هباره؟ مه گه ر ماركس بوخوى نالى كه

سه رمايه دار به ته ندازهى كريكار له ژير ستهم و جهورى ميژوودايه؟... وال-لا!) لئوه كانى به شيوه لئوى هه ندى خانمان، خانمانه وئيك هئينا يه وه به ئاوازيكى پر له نازه وه گوتى: ((وهل-لا)) و قاقا پئكه نى - و ئيمهش هه ر پئكه نين. ((ريتان دابووين قسه كام بكه م...)).

((بيگومان)).

((... تهو دهمى هه ربه كيك له ولارا بيگوتبايه تهو شتانه راست نين ده سته جى ده بوو بى دين و بى نيشتمان - نيشتمان فرؤش. باشه تهو دينه چيبه كه ئاغايان به بوونيبه وه، وابوونه ته خواهنى ته م هه موو ره وشت و كه رامه تانه و وا ئيمه ي لى بى به رين، يا هه ر نيمانه؟ تهو نيشتمان له كوئيه كه هه ر ته نيا مالى ئاغايانه و ئيمه ئاوا سه ربه خو و بى پشك و ببهش لئى، ده يفرؤشين، و كړپاره كهى كئيه؟)).

((روسه كان)).

((به لگه؟)).

((به لگه كهى تهو هه مان ئازه ربايمان و كوردستان و چيكلوئاكيا، و پوله ندا...))

((به قسه ي رؤژنامه ي ئيتيلاعات؟... ئيوه راست ده فه رمون، تهو جو ره تا وانبار كردنانه ده ميژوودا كه م نين و يه كه م جاريشيان نيبه، پيش ته مهش به مه زدهك و باه كيبه كانيشيان هه ر ده گوت نيشتمان فرؤش؛ ته نانهت به ياننامه كانى تهو زه مانيش بو خوشه ويست كردنى خوله فاي ئيسلام زؤليه تيبه كيان نواند - چيگايه كيان له قه چه خانه ي هه مه دانيدا بو دا كئيان په يدا كرد... چونكه بو قوربانيانى ميژووى سه ده كانى پيشووى به رد، له سينگى خويان دابوو. چتان لئوه شيرم من تهو ورده ورده خه ريكم ده گمه تهو سه ره نجامه ي كه تهو وئنه و باسانه ي له زو حاكيشيان وه وه رگرتوونه وه هيچيان راست نه بن و چ بنه ما و بنه چه و بناغه يه كيان نه بى. زو حاكئىك دهو هه موو هه ل و مه رجاندها بين و دهو زه مانيدا ته نجومه نى هه لئو پئردراوان به رپا كات! تهو ههش بهو مه رجه ي كه شا و سى بنه ماله ي خانه دان ولاتى به رپوه به رن و شاي گه وره كه دادوهر و گه وره و سه ر فه رمانده ي هئيزى چه كداره؛ گاردى نه مر، و گاردى پاسه وانيبه، و گاردى دوورهاوئو، و كه ماندار و نيزه دارى هه يه! تهو ته نجومه نى بوچيبه؟ ولاتئىك كه به هئيز به رپوه بى شورا و ته نجومه نى هه لئو پئراوانى بوچيبه؟ چ پئويست بهو كارانه يه، ده كاتئىكيشدا

که شۆرپ هەر چ شۆرپشیکه دەنێوانا و ئاوا نایه تا واپێشاندری که ئەم ئەنجومەنە سیاسەتیکە بۆ چاوەستەکی و هێتورکردنەوە و دامرکاندنەوی دەورووبەرەکیه. بە گومانی من ئەو دوو مارانەیی که نایانە سەرشانەیی نایندەیی موبدان و ساتراپایەکان تا هەر کەسی هەنگاویک بەرەولای میللەتییهوه باوی هێرشێ بکەنە سەری و مێشکی بکۆن. سەردەمیکی ژمارەیهکیان بە گوناھی مەشرووتە خاوییهوه هەر لەو باغی شایهیدا بەتاوانی خەیانەتەوه کوشت و مۆری خەیانەتکاریشیان پێوهان. ئەوا ئێستاش ئەوان خەلکی دی دەکەنە نیشتمان فرۆش و بەبی دینیان ناو دەبن. هەر هەمان ئەو جەنابی قیواموسەلتهنەیه ستارخانێ دە هەمان ئەو باغە خۆیناوییهیدا- جیی ئێستای سەرکونسۆلی شۆرەوی- ئابلوقەدا و برینداری کرد... ئاخەر ئەویش هەر نیشتمان فرۆش بوو! ئەو تەنیا هەر ئاگیانی و زەغ پور و سوسماری و سەرۆکەکانی دیکەن که شهیدای نیشتمانن و لە تاوانی ئەمان! ئەم نیشتمانە خوا هەر بۆوانی داناوه...

((گۆی بگره- تۆ تورپه))

((نه خێر، توورپه نيم))

((خۆ نا، توورپه. گپورگرفته کهی ئیمه لهوه دایه که تیک ناگهین))

((ههولدههین تیک بگهین))

((زۆرچاکه... ئیستا پینکیکی ههلهادهی؟))

((نا، سوپاس))

((زۆرچاکه))

((به لێ، هەر مالی ئەو حوسیناغاغییه- هەمان ئەو ئاغاغییهی حازری- که ئیدی ئیستا ئەویش بێگانەیهکی نایه- ئەوان چیان کردبوو، چ تاوانیکیان کردبوو، که ئەو هەموو بەلایانەیان بەسەرھێنان؟ گوناھەکیان ئەو هەبوو که جەنابی ئەمیر لەشکر مرقۆکیکی لاری و بێناسموس بوو، ئەو هەبوو که حوکمەت حوکمەتیکی سەربازی بوو، ئەو هەبوو که خەلکی ولاتی دەستیکیان دە چارەنووسی خۆیاندا نەبوو؟! تیکۆشان و خەبات مافی ئەو، ئەگەر نەیکا خەیانەت بەخۆی

و کەسوکار و خاویخیزانی خۆی دەکات. بەقسەیی ئیوه من بۆ سۆفی رەسووی هاتوومه مهیدانی، نا، ئەو دەبی بۆخۆی و لەبەر خۆی بێتە مهیدانی...))

((ئمم!))

((ئێستاش ئەوانه- و هەزارانی وەك ئەوانه- قەیناكا به هەقی خۆیان نەگەيون و ئازار وستەمیان دیوه، شتیکیشی لەسەر قەرزدار بوونەتەوه: دەبایه دلێ دادەیان هینابایهوه جی تا دوعاگۆی شا و حوکمەت بوونایه چونکه بەقسەیی مه لایه کانی خۆمان ((ئەل سولتان زلیل و لاهی!))

((سولتان سیبەری خویه - وەرگپ))

((ئمم!))

((چەند جارەن هەر بەراستی و بەزاراوهی خۆتان ئاماژەتان بە دیپلۆماسییهتی راستەقینە کردووه. هەرۆا سەرپێی ئەوێ عەرز دەکەم که له سروشتی ئادهمیزادا نایه درۆ بکات. ئادهمیزاد وەك هەر جانەوه رێکی دی پەپەرەوی له سروشتی خۆی دەکات و سروشتەکی که له ناوه که پرا دیاره شتیکی سروشتیه. ئیوه له کویتان دیوه گایهک سوارێ گایهکی بێت و لێی بێت؟ یا گورگینک برسی بوویت و خۆی بەتیری پێشان دابیت؟ یا سه گینک- جگه لهو سه یانهی که زۆریان برسییه و ناچارن- یه کینکی لی خۆش نهیهت و هەرۆا لهخۆوه و بی هۆ بێت و کلکه سووتهی بۆ بکات؟ هه لومەرچ و بارودۆخه ئابووری و کۆمه لایه تییه کانه که ئەوانه بێدەنگ و سەرکوت دەکات، و یهک لهو هەل و مەرجانەش که سانیکن که ساتوسه ودا به نەزانیهی خەلکییهوه دەکەن و بیروپرای گشتی له قالب دەدەن و دواپیش رۆژنامەکانی ئیتیلاعات و کیهان هاتنە سەر سفره و خوانی ئەو کەسانە و بوونە شەریک و برا بەشیان: یانی هەر له یهک رسته دا نەبوونی ئازادی بۆ زۆرینه و بەربلاوی ئازادی بۆ چەند کەسانیکێ به قەدەر ژمارەیی پەنجەکانی دەست. و ئیوهش دەفەر موون با فلانە کەس یا فلانە حیزب بێت و ششپیری هەلکیشی و له خودا و پیغه مبهری خودای یاخی بێت تا هەستی دەست و پێوهند و دەورووبەرەکی هەرە سەری ئارام و رازی بێت. بەلام هەر ئەو قەسەیهی که جەنا بعالی دیغه رمووی چاکیش دەزانی که سزای هەر کەسیک و یا هەر کەسانیکێ ئەوهیان لی روبرودات و

لېيانه وه ناشكرا بې ښه گوږه ی مادده كانی یاسا سزایه كهی چیه. تازه شهوش به سینگیه وه بگری و دوولا بیتته وه، یا سوږی ره سوږی کی بلین وه من. چوښ به دروه دیت و ملکه چی و شه مه کی خو ی بو شه یاسا زردار و شهسته مانه درده بری؟ شه گهر وانه بایه راستیه كانمان راست و رهوان و لووس و لیک و بی پیچ و پهنا و بی توپکل درده بری و له سه ریشی سوور ده بووین.

((درباره ی نهوتیش ناریشه كه بهو جزره نییه كه جه نابعالی ده فرمون. شهوانه ی نهوتیان دهوی له دوولایه نه بهولاره زیاترین. یه کیان زورتی دده و یه کیان كه متر. شه قلی ساغیش فرمان دده كه فروشیار كالا كه ی بداته شهوی كه زیاتری ددهات- و به بیروچوونی مه چ ته ماحی کی نیمیریالیانه شی تیدانییه، جا با کریكاره كان- ههروه كه چهرچییه كانی لای خو مان- هه رچه نده کی دهن با بن و چوښ له ناره خو یاندا ریک ده كه ون با ریک كه ون بیته سه ودايه و هه ریه كه به لای خویدا راکیشی و بیهوی كه متری بدا، شه وده می شتیک هه یه، كه سه ره رای هه موو شه شتانه، شهویش شهویه كه دهمه یدانى سیاسه تدا وا باو نییه كه هه میشه هه ر به لایه كیدا چاوداگری و لایه كانی دی پشتگوی بجهی. شهوه خو تان زور جارانتان فرمووه كه له دروه بریكدا ده ژین بهرچا و تهنگ، ئالوز و نه خو ش، و جاره های جار ناچاروون، و به بهرزه و نده تان زانیوه كه بو پاریزگاریه خو تان به ره ی دوست و دوژمنایه تییه تان بگوږن و سهنگه ر بگوازنه وه. شهی كه واته ده دروه بری کی بوغزوی و هه لپه رست و بهرچا و تهنگی سیاسه تی جهانیدا بو عه یبه شه گهر شه مهش سوو دیک له یه كیه تی شوږه وی ببینن و به كه لك وهرگرتن له هیز و توانای وی مافی خو مان بستینه وه...)).

((شه و قسه یه هه ر له بنه رته دایه بره واره ی منه، به لام شهوه نو كه ریه ده كه ن)).

((وه لامی شه مه شتان عه زده كه م)).

((زورچا كه فرمون!)) به گرژییه كه وه.

((و به لام باشه... دروستكردنی حیزب عه یبی چیه، و خودی حیزب چ گونا هی کی هه یه؟)).

((هیچ كاتى نابى راسته وخو و به تاییه تی بی و حیزب تاوانباركه یت. حیزب كو مه له خه لكی کی دل و دروون پاکی وه ت و حوسیناغان... رهنگه له شهوه ش باشتر. به لای منه وه زور لایه نی ته ریانه ی تیدایه. وه كه شهوی كه راتان دینی بخویننه وه و شه ره قی نه خو نه وه و

به دوی كاری نابه جیدا نه چن كه هه ر شهوانه بوخویان شتگه لیكن، به لام گله یی و گازانده ی من له رابه ره كانتانه)).

((ده گه یه ویش... له دروه بریكدا كه به قسه ی باوکی حوسیناغا ته نیا فرمانه وایه كان و جزری فرمانه كانیان گوږان- شهویش هه ر به ناو دنا وه کی دیکه نا- دیسانه وه شتگه لیك بووه كه له دروه وی ولاته وه هاتوه. راسته ولاتی شه مه داگیركرا و هاتن و خواردیان و بردیان. به لام هه مووشی هه ر به زین و دوږان نه بوو. دهو به یه كدا هاتن و وهره و بر و بگره و به رده یه شدا میلله تیش شتی کی هه ریپرا. یه كه م هه ر شه و هاتنه ی هاوپه یمانان هه موو شه و راكه یانندن و بانگه شانه ی سه رده می ره زاشایان پووجه ل كردنه وه كه ده یانگوت مه مله كه ت به چوار ناله کی به ره و پیش خوږاده نی و له هیچمان كه م نییه و به ره نگاری هه ر هیزیک ده یینه وه چاومان تیپری. شه مه سه ربه خو یین و واو وا.

شتگه لیكیش ده مه مله كه تیدا سه ری هه لدا. خه لكی تیگه یشتن كه دنیا پیشكه وتوه. خه لكی شوینانیدی چاك ده ژین، هیزه كانی دنیا به سهنگ و سووکیان تیكه وتوه، هیزی دیکه هاتوته ناو مه یدانى سیاسه تی جهانییه وه... و به كورتیه كه ی، خه لكی به دل و دروونیی کی پاكه وه وا ورده ورده له چاره سه رییه كیشه كان ده گه رپن. شه و خه لكه دل و دروون پاكانه ی فرمووتان خه لكانیتی كه م نین، و رور به روریش هه ر زیاتر دهن. شهوان هه موو نامانجی هاوپه شیان یه كه، كه شهویش خو شیبی ناده میزاد و سرینه وه ی ناخوشی و درده سه ری و چهرمه سه رییه كانه. ده هیچ شوینیی کی دنیا به دایه تراوه و میژووش پیشانی نه داوه كه هه رچی مرؤقی دنیا به كتوپر پیكه وه ده ستیان له كار كیشا بیتته وه و یاسا شكینیان نه كرده ی. تاك و ته را مرؤقیش هه ن كه پهیره وی فرمانی ویزدان ده كه ن... به لام خو شه گهر هه ریه كه له لای خو یه وه وه دووی پهیره وییه ویزدانى خو ی بكه وی شه وده م ده بیته ئانارشیزم، چونكه نه هه موو وه كه یه ك بیرده كه نه وه و نه فرمانی هه موو ویزدانه كانیش وه كه یه كن. جا بو یه دامه زراوه یه کی دهوی كه شه و هیز و توانایانه هه موو كو كاته وه، و پیوستیه كانیان بو دابین بكات، و به ریگایه کی تاییه تی، و نه خشه یه کی تاییه ته وه و په ریکه وی. چونكه شه ستا ئیدی سه رده می شای نییه كه هه ر كه سه و بوخوی بی و به ته نی و به هیز و بازوی خو ی روه بری به رامبه ره كه ی بوه ستیه وه: شه ستا جهنگ، زانسته یانه یه؛ به رامبه ر خاوه ن زانست و ته كنه لوژیایه خه باتیش

هەردەبێ زانستیانه بێ، چونکە خەباتی زانستیانه تیۆری زانستیانهی گەرەکه، تارینمۆن و رابەریشی بێت. بەهەر حال، دامەزراوەیەک پێویستە تا ئەو هیژ و دژە هیژانە کۆکاتەوه و بیاختە سەر رێچکەیهکی راست و روان. ئەلبەتە ناتوانی ئەو دامەزراوەیهکی ئاوا چاوەروانی ئەوهبکری ئەو لێتە تێوه گلان و قسە و قسە لۆکان بێت بناغە ی کاری خۆی لەسەر بنچینهی دەرویشی و عاریفانە هەلنی و داپەزرینی؛ ئیستا کام زاھید و بەندە ی خۆدایەک ماوه دەفتەرچە ی زەبروزەنگ و تیرزریه ی لەبن هەنگلی نەبی؟ - ئەوه مێژووی مەسیحیەت وا دەلی. ئەو شتیکی سروشتییه. من لاریم لەوه نییه، زۆرچاک دەزانم که رق و کینه و ناپەسەندی هەر رق و کینه و ناپەسەندی لێدەکویتەوه ئەو هەش هەردەزانم که نەفەت زەبروزەنگی لێ پەیدا دەبێت، دیسانەوه بەپێچەوانە ی ئەوانە ی که گوی نادنە ئەم وردە کاریانە. ئەو هەش هەر دەزانم که هەر دامەزراوەیەک کەبێت، ئەم هەموو رق و کینه و ناپەسەندیانە کۆکاتەوه، بیهوی و نیهوی، بەتێپەرینی کات بۆ خۆشی دەکەوێتە ناو بازنە ی کاریگەریه ئەو ناپەسەندیانەوه و هەرچەندە هەلدا خۆی لەو شتانە دوورپەرێز بگرت بەلام هەر تێوه گلی راستییه که ی ئەو یه که ئەو سازمانە هەرگیز ری بەوه نەدا بەشیوهیهکی وا تێوه گلی خۆی لەبیربچیتەوه و تووشی خۆ بەزل زانیی بێتەوه. دەبێ نامرازیکی وا دەکاریی ئەو که بزانی رق و کینه و ناپەسەندی، شەرمەزاری و ریسوایی بەدواو یه - هەستکردنی ناپەسەندی و شەرمەزاری لە زەبروزەنگ، بەلام دەگەل تەواوی ئەو قسانەشدا نابێ چاوەرپی ئەوه لەم دۆستە بکریت که کارەساتی برا کوزراوی و گریان و لەخۆدان و فرمیسکی دایسی و ئەو هەموو لارو نەنگی و چاوەرپەرمانە ی لەبیربچیتەوه. لەسەرزەمینی دیواندا ناتوانی رۆلی پەرییانە بگێری - ئەو هەرچیه ک بێت مرۆڤە. ئەو ناپەسەندییه یان بەسەروی هیناوه. باشە، بێگومان هەرکەسیکی وەک ئەم دۆستە ی مەیه که ئەگەر رۆژێک لە رۆژان حیزبه که ی حوکمەتی گرتە دەست دیت و لایهکی کاروباری ئەو حوکمەتە ی هەلدەسوورپینی. ئەو دەمیش هەرنابێ چاوەرپی ئەوه ی لیبکری نەکەوێتە ژێر کاریگەریه هەموو ئەو کینه و رق و ژارە ی دە دەروونیدا کەلەکه بووه و نەیهت و کارشکینییه نەکات. هەر دەیکات - دە شۆرەویشدا هەرودەر. حال و بال و گوزەرانی رەعیەتی ئەوی زۆر لە گوزەرانی سۆفی رەسووەکانی لای خۆمان خراپتر بووه. رەعیەتی وی هەرته نیا رەعیەت نەبووه، کۆیلەش بووه، یانی خۆی و ماڵ و مندالە کهشی دەگەل زووییه کاندە کەران و دەفرۆشان؛ هەر راست وەک ئەو ئوتومبیلانە ی ژمارەیان بە پاش و پێشانەوه یه، ژن و کچی،

هەمووی هەرمالی ئەربابە که ی بووه، و هەر لەویش ئاوس دەبوون و نانیشیان لە کۆیلا یه تییه بابیانەوه دا بن دەکرد. لە فەرەنساش هەرودەر، ئەم داستانە بەدریژی دەکتیباندا نووسراون نووسیویانە که چۆنیان پیاو دەبن نیر و ئامووری ناوه بۆ جووتی، یا هەر هەمان ئەو رەعیەتە یان هیناوه و دایانناوه تا بەرەبە یانی بەردان بەزەلکاو و گۆلاواندادا تا بۆق و قوراپیلکە بێدەنگ بن و جەنابی ((کۆنت)) یا ((سنیۆر)) خەوه که ی نەزری، و تیربنوی، یا ئەگەر مندالی رەعیەتیکی وەبن پێچکە ی گالیسکه که ی کهوت بەو پارە که مە ی که جەنابی کۆنت لە پەنجەرە ی گالیسکه که پرا بۆی داوی دلخۆش بێت و دەستەوزا راوەستیت و نزای خیری بۆ بکات.

دیسانەوه توندوتیژی ئەو نارەسە نایه تیەشی تێدایه که خەلکی هەروا بۆ سەیر و خۆشی و رابواردنی بچنە دیار گیۆتینی و سەرەپەر یه کەن بژمیرن و بەدەور یاندا هەلپەرن. ئەمانە گوناھیان نییه - گوناھبار ئەو هەل و مەرج و بارودۆخ یه که عەزم کردن... ئیمە بۆ خۆمان ری خۆشکەری ئەو کارانە یین. دەگەل هەموو ئەمانەشدا سروشتی ئادەمیزاد و مێژووی هەموو ئەو رەنج و ماندوو بوونانە ی هەر بەردەوامە و لەجیی خۆی نالەقی و دەمییتەوه. زۆر بەسەرھات و رووداوی لەوانەش سادەتر هەن، که مەرگ هینن: ناخۆشی وا دیتە پێشی؛ که هەست ئەو ناخۆشیانە ی لێدەبێتە سووکایەتی، توندوتیژی لێ سووکایەتییه و سەرھەلدا. زۆرجاران دە رۆژناماندا دەخویننەوه: ((شوفیری تاکسی، یا عەرەبانچییە که لەسەر دوو قرانی کرێه که ی دکتۆر فلانی کوشت)). هەوالێکی تابلیتی زۆر سادە یه، وەکو هەموو هەوالەکان و بۆ زانیانەکان؛ هەرچەندە ئەمجارە یان رێکەوتی بەسەرھات و رووداوه کەش زۆر سادە یه: هەروا بەروالەت لەسەر دوو قرانان که نە یویستوو ه بیدا کوزراوه. بەلام نایا هەر بەراستی وابوو؟ - نا. دکتۆر، یا ئەندازیار یا هەرکەسیک که دادەبەزی لە شوفیرە که دەپرسی: ((چەندی کرد، ئاغا؟)) ئاغاش شتیکی دەلی، دکتۆر یا ئەندازیاریش لەوانە یه پیرسن ((بۆ؟)) ئەویش هەقیەتی، بێرە کاتەوه شوفیرە که خەریکه هەلی لی بینی ئەویش هەقیەتی بەرگری لە مافی خۆی بکات - هەق لەدووی هەقییه، نەک لەبەر یه ک قرانی که موزیاد. شوفیرە که هەروا بەشیوازی شوفیرانەوه دەلی: ((هەروا بە هەوس!)) دکتۆر ئەوه بەبی ئەدەبی دەزانی و بەرووی دادەداتەوه. شوفیرە دە وەلامدا پێیدەلێتەوه که، باب و باپەر و ئابادی وی بۆ ئەدەبه، بە کورتی وی لێدی لە باپەر و باپەرە گورە ی تێدەپەری و دەگاتە گیرفان و دەست و چەقۆی شوفیری و سەرەنجام دەزگی

دکتوری یا ئەندازیاریدا دەگیرسیتەوه! دکتۆر و شوفێر هەردووکیان قوربانییە دەورویەر و ژینگەکن...

((بەهەر حال، حیزب هەرگیز نە یوگوتووه که هەلەئە نە کردووه و نایکات. چمکی رەخنە و رەخنە لە خۆگرتن ئەوێه که هەمیشە ترسی هەلە هەیه. هەلە مان بووه، بەلام خەیانەت و نیشتمان فرۆشی نا. منیک تا ئەوکاتەئە هەلە یەك بەهەلە دەزانم، دەو چوارچێوەیدا هەول دەدەم جارێکی دی دووبارە نەبیتەوه، و ئەو مافەش بەخۆم دەدەم وابکەم. وەك دەلێن مەروۆ هەموو کاتیک لە هەلە و هەلە کردنەوه نزیکه، رابەرانی حیزبیش مەروۆن، جا هەریۆیه ئەوانیش هەلە دەکن؛ لەو هەش بترازی پەرور دەدی هەمان ئەم دەورویەرەن. ئەو هەش دەزانم که بەچاودێرییەکی بەفرراوانی خوارووی حیزب و هەلبژاردنیکی راستەقینە ئەو ئاریشه و تەنگوچەلەمەش تا ئەندازە یەك چارەسەر دەکری. ئەو هەشتان عەرزکەم که رابەرانی هەر حیزبیک لە نیوان شایستەترین ئەندامانی ئەو حیزبەوه هەلە بژێردین. نەك لە دەرووی و بیهوه و هەرگیز نابێ و چاودەروان بکری یا پیمان وابێ حیزب بێت و لە یەکیکی وەك جەنابی قیواموسسەلتنە یا حەکیمول مولک داوا بکات تا بەفرمووی بێت و ببیتە رابەر. لە دەروەشپرا هیچ کەسیک نەهاتووه...)).

ئاغای سلیمانی گوتی: ((ئێ دەروە نازانم... بەلام ئەو هەش دەزانم که ئاغای قیواموسسەلتنەش هیندە سادە و ساکار نییە بێت و که لەرووی لوتف، یا بێ لوتفییهوه رابەرییه حیزبی ئێوه قبول کات. دیارە ئەو کارانەئە که ئاغایان کردوویانە هەلە نین، ئەنقەستن، خەیانەتن... هەم شۆردی بە ئانقەست وادەکات و هەم رابەرانی گوی لە مشتی فەرمانەکانی ئێوه. باشە ئەو هەستی ئەنقەست نییە که ئێوه جێهەتەن بە ئاوەدانێ نەهیشتۆتەوه؟ زۆرچاکە داماننا شا خراپ بوو. دەربارە کەشی هەر خراپ بوو، قیواموسسەلتنە خراپ بوو، حەکیمول مولکیش هەر وەرتر... ئەدی بەرەئە میلی و تیکرای گرووپە سەر بەخۆ و میلییهکانی دی بۆ دەکوئن؟ بۆیەیان دەکوئن تا لە خۆتان و دەرباز زیاتر کەسی دی نەمینی، تا لاوه خۆین گەرمەکان لەنیوان میز و گوویدا لایەکی هەلبژێرن...؟

دەربار خراپە، هەریۆیه... نا، گیانە، هەلە کانتان، یا بە بیروپرای من رابەرە کانتان، ئالیێرە دایە. دنیابین، ئێوهش هەر نامینن - هیچ کەسیک نامینن - دیارە بەو جیاوازییهوه که هەموو ئەوانەئە دی بەدەستی ئێوه لەناو دەبن. هیچ گرووپ و لایەنیکی نامینن، تەنیا دوو لایەنی

دوژمن بەیەك نەبێ که بۆ دابەشکردنی دەستکەوتەکانی دوايه دەمیننەوه تا لەنیو خۆیاناندا بەش کەن. ئەمانە - رابەرە کانتان دەلێم - یا نۆکەرن یا گێلە پیاو... که من هەر پیموایە نۆکەرن...)).

((بەندە و ئەوانیدی وابێر ناکەینەوه. من ئیستا دەو دەمەیدا چ بەلگە و قەبالە یەك لانییه تا لەسەر رۆشناییەیانرا ئەو جۆرە داوهرییانە بکەم. من هەر لەسەر بناغە و بنچینەئە ئەو پێوەر و بەلگانەئە که دەوانەکاندا خۆیندووومە و فێریان کردووم هەمووان دروستکار و بێ گوناه دەزانم، مەگەر پێچەوانەکەئە دەرکەوێت و بەسەلمیندري.

((باشە چ دەکەئە؟)).

((نارەزاییە دەردەبێم)).

((جا باشە نارەزاییە تۆ چی لێ پەیدا دەبێ؟)).

((بەگوێرەئە دەستوور دەبێ لێی پەیدا بێ)).

((ئەگەر لێی پەیدا نەبوو؟)).

((دیسانەوه نارەزایی)).

ئیمە و ئاغا هیچمان دەگۆنگەلێندا نەبووین. تێگێراوییهکان هەریەك و دوو نەبوون - ئیستا تێیدەگەین. دەردەکە دەویدا بوو که تۆ سەر بەکەسیکی بووی، بەلام شانسه که دەویدا بوو که دەردەکەت دەگەل ئەو سی و چوار کەسەیدا هاوبەش بایە کەسەر بەلایەنیکی بوون و دەگەل بیروپۆچوونە کانت بانایە، ئەو دەمی دەتوانی داواکارییه کانت بەرز کەیتەوه بۆ سەر وەرتر. بەلام ئەگەر بەتەنی و دەگەل تەنیا کەسیکی بای ئەو دەبایە هەر لەجێی خۆت بچەقی و دەمت لیک نەکردبایەوه، یان دەبوو واز لە حیزب بێنی و بۆخۆت دانیشی، چونکە ریی ئەوەت نەبوو لە دەرووی شانە و ریکخراوەکانەوه - یانی حیزب - داواکارییه کانت بەرز کەیتەوه، خۆ ئەگەر شانسیشت هەبایە ئەو داواکارییه کانت دەچوو سەر وەرتر، و دیسانەوه ئەگەر شانسیکی دی هەبایە ئەو بەرەو سەر وەرتریش - هتد... هەر دەرپویی. که ئەمەش شتێکی وانەبوو. چونکە هیچ کاتیک رۆی نەدابوو که لە هەموو ریکخراوە و تەشکیلاتەکاندا بیروپۆچوون و دیدی

ئەندامەكانى ۋەك يەك بن تا كېشە و ئارىشەكان پېكەۋە تاوتۇي بگەن. مەگەر ئەۋەدى كە لەسەرۋترەۋە فەرمانيان دابايە. ديارە گوايە دەكرا بچيپە كۆمىسيۆنى پشكنىنى حيزب و لەۋىت سكالانى خۆت كردبايە، بەلام ئەۋدەمى سووربون و پىچەقاندن لەسەر ئەۋكارانە ھىندە باۋ نەبون، چونكە ھەموو شتەكانى خوارى خپى لەسەربناغەى دلپاكى و متمانەى كويترانە راۋەستا بو. ئەلبەتە تاغاي سلىمانى باۋەرى و ابوو و دەشىگوت كە حيزبەكەى ئىپو ۋەك مامۆستاي نەخوئىندەۋار وايە كە ھەز بە قوتابى وريا و زىرەك و زىتەلە ناكات، لەبەرئەۋەدى بوخۇي تىنەكەۋى و دانەمىنى ھەزى لىبوو قوتابىيەكان ھەموو تەمبەل و تەۋەزەل و نەزان بن تا پۇلەكەى بو راۋەستى. ئەو دلپاكىيە، ئەو دلپاكىيە ئىپو پىچەقاندن بەرن- لەو جۆرە قسانەى زۆر دەكردن).

تاغاي سلىمانى گوتى: ((ئەۋە ديارە ناگاتە چ جىيان... تۆ گوتت كە مېژۋوى كېشۋەرى ئىمە مېژۋوى بەلا و كارەساتى يەك بەدۋاى يەكدايە... جا باشە ئىپو بو خۇشتان ھەر دە سەردەمى ئەو مېژۋوۋەيدا نىن؟ ئەگەر وابى ئەۋە ئىپو ھەر گېرۋدە و گرفتارن:

ھىشتا كېشەى نازەربايجان و كوردستان روون نەكرابۋە، لكىكى دىكەى لى پەيدا دەبو، چارەسەرى ئەو لكەى نەكرابو نەوت ھاتە گۆرپى، نەوت تەۋاۋ نەبوو شىتىكى دىكە و شىتىكى دىكە - ھەر بو ديزە بە دەرخۇنە كوردنى كېشەيەكى بەشىتىكى دىكە ھەمىشە بيانو ھەبون)).

((بەھەرچال، ئىمە نارەزايىيە خۇمان دەردەبېرىن. ھەر بو نمونە بو كوردنەۋە لى حيزب لىرە من پىمابوۋ دەبوو كۆمىسيۆنى مەئموورى ئامادە كوردنى پىشەكەيەكارەكان ھەبوۋايە: كۆمىسيۆنىكى پىكھاتوۋ لە كەسانى ناۋچە و شارەزا لە ناۋچەكە. راستە لەۋانەيە لە ناۋچەكەدا حيزبىيەكى لە منى زياتر لىنەبوۋە، بەلام كەسانىك ھەبون كە تا ئەندازەيەك لە بارودۇخى ناۋچەكە شارەزابن: لە ھاۋۋالاتيان... ھەرچەندە دوور نىيە كە راۋىژ بەۋانىش كرابى. بەھەرچال من رازى نەبووم، چونكە ھەر بەقسەى ئىپو ئەۋە من لە ناۋچەكە شارەزانىم، جا چ جاى تاغاي كاۋيانى، كە ئەمە يەكەمىن و دوايىن جارىتەتى ئىپرە بىنى. راستىيەكەى ئەۋەبوو كە ژمارەيەكيان دەناردن دە ناۋچەكەدا دەگەرپان و دەكەۋتەنە موتاللا كوردنى ناۋچەكەى: كەسانىكى ۋەك جەنابعلىيان دەدەت؛ ناۋچەكەيان بەسەردە كەردەۋە؛ لايەنە ئەرى و نەرىيەكانى كېشەكانيان تاوتۇي دەكردن و ئەنجامەكانيان لە ھەموو بارەيەكەۋە پىك دەگرت- و ئا لەم بابەتەنە.

لەلايەكى دىكەۋە، لە خۆم دەپرسم، ئايا ئەۋ كارە سەردەگىرى؟ باشەخۇ ئىپرە ھەمىشە ناۋچەيەكى سەربازىيە. ھەر كە گەشىتىيە داۋىنى شاخى ئوتومبىلى رادەگرن و دەپرسن ((بو ھاتوۋى، ئىشت چىيە ھاتوۋى، دەچىيە مائەكى، چەند رۇژان دەمىنىيەۋە؟)) ھەر كە چەند رۇژىكان زياترئىش مائەۋە ئىدى ئەۋە كىچ دەكەۋىتە دە كەۋلى فەرماندەى پادگان و ئەۋانى دىيەۋە كە داخا بۇچى ھاتوۋە؟ بو نارۋاتەۋە؟ - ((بابە گيان بو گەرانى ھاتووم)). - بو گەرانى؟)) ((چونكە ولات و مەملەكەتى خۆمە...)) و ئەۋدەمى سەدان جار تىدەگەيت كە ئەۋە ولات و مەملەكەتى تۆ نىيە و ھەرىۋەش ھاتوۋى ئەۋەدى كە ئى تۆ نىيە و بە پىگانەى بفرۆشى و بچىيەۋە ئەۋە جىيەى عارەب جۈزەلەى لى لىدەدەن... بابە خۇ دەردەكان ھەرىيەك و دوۋان نىن!...

((دەربارەى بەرگىر كوردن لە شۆرەۋىش - بەندەش دەگەل تۆدام)). (تاغا لىۋە خەندىكى ھاتى - ئەۋەندەش ھەر باشە!) ((شۆرەۋى ھەۋالگى ھەيە، سەفارەتخانى ھەيە؛ با ھەۋالگى و سەفارەتخانىكانى خۇى بەرگى لىبەكەن. خۇ حيزبى ئىمە نوسىنگەى پەيوەندىيە گەشىتىيەكانى ۋى نىن ھەر كە ھەۋالنىك لەسەر شۆرەۋى چاپ بىرى ئەۋە بگەۋىتە پەلە قاژدى ۋەلامدانەۋە. با بو خۇى ۋەلام داتەۋە كە ھەرۋەك ئىپو دەلئىن بو گەنى لە ئەمەرىكاي دەكرى، يا بو خەلكەكەى نازاد و سەربەست نىن، يا بو ھەموو خەلكى ۋى دەژىر چاۋدىرىدان! لەلايەكى دىشەۋە، ئەگەر چاك بىرەكەينەۋە دەبىنىن كە تەنانت ئەۋە كارەش (بەرگى كوردن لە شۆرەۋى - ۋەركىپ) كارىكى نابەجى و لە عادەت بەدەرنىيە. ئەدى ئەۋە نىيە ھەر ئىتىلاعات و كەيھان و ھەموو رۇژنامە ورد و درشتەكان بوۋنەتە پەيوەندى گەشىتى ئەمەرىكا و ئىنگلىزان؟ خۇ ئەۋان چ پىۋىستىيان بەۋانە نىيە، ئەۋانەيان ھەر تەنيا بو بەھىرەبردن و گىل كوردنى خەلكى دەۋى. كاتىك كە ھەرچى دەستە و دايرە و كاربەدەستى رۇژىم ھەموۋى ئى خۇى بى چ پىۋىستىيەكى بە بەرگى كوردىيە. بە قسەى خەلكى رەشۋوروت، كە ئەۋانىش ۋەك مندالى خەلكى رى بگەن ئىدى پال نانىان بۇچىيە!...)) دەۋدەمىدا ئەجمەدى خزمەتكارى سەرهەنگى ھات و رايگەياند كە جەناب سەرهەنگ ھاتوۋە و دەلى جەناب سەرهەنگ چاۋرەيە. تاغاي سلىمانى قوتوۋە جگەرەكەى دەبەركى نا و گوتى: ((باش بو! نا، پىمابوۋ خويىندەۋار نىت - باش بو، لەۋە زياتر، كە تۆزىك بە تورەيىيەۋە بو... ھى ھى، ئەۋە منىش دەلئىم چى: وردە ئىسكى مەجنونى ھاۋىژە بەر تەيرى ھوما - چونكە ئەۋە ئىسكى بەردەمى سەگى لەيلايە...! باشە، من دەرۇم؟

تۆش دادا مەھىللە ھوسىناغا بۆ ئىبارى بېجىتتەۋە تا بەتەنى نەبى. ھوسىناغا، تۆش ھەروا بەدەم دانىشتىنپەۋە داستانى مەلا رىۋى بۆ بگىرەۋە- لەۋانەيە لە بېرى چوۋىتتەۋە. خۆ تۆ لەبىرت ماۋە؟).

پىكەنەم؛ گوتم: ((بەلى)).

((تەگەر دەزانى لەبىرت چۆتەۋە، با بۆ خۆم بېگىرەمەۋە!)).

پىكەنەم، ئاغا پۆزىشى خۋاست، و رىۋى، ھەر كە ۋەدەركەۋت، راستبوۋمەۋە و چووم ئەۋلادى كورەكەم ماچكرد. گوتم ((خۆ، دلّم بو بە ئاۋ! - ئەۋ ھەموۋ ماۋەيە ھىچت ھەر نەگوتم... خۆ خەرىك بو دىق كەم- بەراستى چاكت كرد! دلّم ئاۋى خۋاردەۋە!)).

((سوپاس! ھەرچەندە نەشمەۋىست- بەتايىبەتى ئەمپۆ ھەر نەمدەۋىست، بەلام لە پىستى خۆتت دىننە دەرى؟ ھەر رىيان ھەبوۋ ئىدى ئەۋ دەستدەكەن بە ھەقايەتان و ھەلبەز و دابەزى و لە ھەموۋ ئاشىكى لىدەكەن!)).

((نا، ئاغاش بى ئاگانىيە- زۆرى پىيە؛ ئەۋانەي لە كوئرا دىنان؟)).

((بەلانى كەمەۋە سوۋدى ئەم قسە و باسانە ھىندە ھەيە ۋاى لىبكات كەمىك بىخوئىتتەۋە- ئاخىر ۋەك بۆخۆى دەلى دەيەۋى مەچەكم بگرى، ناچارە كىتتەبەكانى مەن بىخوئىتتەۋە- بەفشەي خۆى- لەۋىۋە نوقورچان باۋى. ئەمساۋ حال و ھەۋاسم خۆش نىيە؛ جاران لەۋەم زىاتر سەردەكرە سەرى. ئا... ديارە بى سوۋدىش نەبوۋە - ئىستا زۆرجاران دەيىنم ھەر خۆى دەخۋاتەۋە؛ كەچى جاران ئەمانەي ھەموۋ بەپىكەنەم و گالتە جارىيەۋە ۋەلام دەدايەۋە، ئىستا چاكتربوۋە. ئەلبەتە با ئەۋەندەش بلىم كە ھىچ كاتى رىق و كىنە و مەبەستىكى خراپى نىيە. بە خەيالى خۆى دەيەۋى مەن لە كەرى شەيتانى بىننىتتە خۋارى- تەنەت ئىۋەش- ھەست بە خەتەرىكى دەكات... باۋكە ئىدى... چووزام، لەۋانەشە حال و بال و گوزەران و جى و رىۋى خۆشى دەتەلەزگە (خەتەر) دا بىنى. زىاتر لەبەر مەن. چۈنكە پىيۋايە ((ھىزب)) دەبى ھىز و تواناى لاۋەكان بەفپىرۆ بادت و بەلامى ويىۋە ھىزب ئەۋ ھەموۋ ھىز و روبارى خۆشان و ھەلچۈنە ھەموۋى بە بىبابان و بەست و رەقەنان ۋەردەكا!)) ((بەلام زۆرت چاۋلىدەپۆشى. مەن

زۆر كەمەم بابى ۋادىون ئاۋا دەگەل كورەكەي دانىشى و ۋاى دەگەلدا بدوى... خۆزگەم بەخۆت كا!)).

((ئىدى، ئەۋە ھەر رەۋشتى خۆيەتى- پىۋايىكى زۆر نەرم و شلە. مەن تا ئىستا نەمدىۋە جارىكى لە كەسىكى دابى، يا لە يەكىكى تورە بوۋى- جا ھەر لە مندالى خۆيەۋە بگرە تا مندالە كرمانجىكى، تەنەت دەگەل گىنانلەبەرىكىش لە سەفەرى دەگەلدا پىۋاى شىت دەكا: جەلەۋى ۋا داۋىتتە سەر پىشتە مىلى ئەسپى. كە ھەر مەپرسە. دوۋەم مەن كورە گەۋرەم- و تاقە كورپىشىم، ھەرگىز ۋا تەماشى پىۋاى ناكە ئەۋە چوۋكەيە يان نا و دەزانى، كە كورە گەۋرە دەنيۋ گەۋرانىشدا جى و رى و شۋىنى ديارە، ھەرچەندە داكى مەن بەلامى ئەۋانەۋە كچە كرمانجە و بەقسەي قەۋم و خويشان مەن بەرو پىشت ئەتلەس نىم ۋەكەۋان، دىۋىكم پەلاسه!)).

بەتالە خەندەيەكەۋە. ((ئەلبەتتە شتى دىكەش ھەيە. دەگەل ئەۋانەشدا چۈنكە كورە گەۋرەم تا ئەندازەيەكە- يانى تا ئەندازەيەكى زۆر- ئاگام لە نەننىيەكانىيەتى: جا يا نەننىيە بەرپۆۋەردنى كارەكانى يا ((كاروبارى نىۋمالى))ى ياكارى دەرى. دەزانى كە بەداخەۋە بابە پىۋايىكى بەرەللايە و دەۋمەيدانەيدا زۆر بى تىبىنى و زۆر بىباكە. جاران بۆ پارىزگارىيە خۆى جاروبارەي دەگەلە خۆيدا دەبەردم بۆ جى رابوردن و خۋاردنەۋەكانى خۆى. كەمىكى ناراحەتتەيەكانى لەمەن ئەۋەيە كە ۋەتى كەۋتوۋمەتە دەۋ خەتە شەيتانەيىۋە كۆمەك و ھاۋكارىيە ناكەم و دەزانى كە لەلامى مەن ناتوانى بەرمالى راخا. پىمۋايە ھەست بە گوناھىكى دەكا- تۆ ناۋى ئەۋ گوناھەي بى ترس، ھەرچەندە ئەۋە گالتەشە؛ ديارە نەك ترسان لە مەن، بەلكە ترس لەخۆى... با ۋازىنەن!)) ((ئىستاش، لەسەر راسپاردەي ئاغاي دەبى مەن چىرۆكى مەلا رىۋىيەت ھەر بۆ ۋەگىرەم)).

پىكەنەم.

((بەلى. لىگەرى با يەكەيتى شۆرەۋى ئىمەش ھەر بخۋا!)).

دەلىن شەۋىكى رىۋىيەك چوۋە دىنى مرىشك و كەلەبابان. چوۋە سەربانى خىخانەيەكى و دەكولانكەي خىخانپرا بەرپۆۋە نىۋ كوپە خى و سەرتاپاى شىن ھەلگەرا. بەھەر گىيانكىشانىكى

بوو له کووپه‌ی خمی هاته‌ده‌ری. رروانی سه‌یره، خو هه‌موو له‌شی شین بووه! به‌لای که‌له‌باب‌یکیدا تیپه‌ری. که‌له‌باب گوتی: ((سلاؤ مام ریوی، توغر به‌خیر، ته‌شریف بو کوی ده‌بن؟)).

ریوی گوتی: ((مه‌لئ مام ریوی، بلئ مه‌لا ریوی - شه‌وه نییه‌ تۆبه‌کارم و تۆبه‌م کردووه. هه‌ی ئاخ‌ر خیر، ده‌چمه‌ه‌جی، س‌ه‌ردانی ماله‌ خودای. تو‌ش و‌ه‌ره، با پیکه‌وه‌ بچین. نیوان مه‌رگ و ژیانئ مووه‌که. ده‌گه‌ل شه‌وه‌موو بانگانه‌شدا، س‌ه‌ردانی‌کیشته‌ کردبایه - خیره‌که‌ی دوو هینده‌ی دی ده‌بو)).

که‌له‌باب گوتی: ((زۆرم هه‌زلیبوو ده‌خزمه‌تتانا هاتبام، به‌لام شه‌فسوس من تا ئیستا ه‌جم نه‌که‌وتۆته‌ سه‌ری، هیشتا وام لینه‌هاتووه، له‌به‌ر نه‌بوونی بچمه‌ه‌جی. وه‌ک ده‌لین هیشتا خودا له‌چاره‌ی نه‌نوسیم بو ماله‌خوی)) ریوی گوتی: ((نا، تو سه‌هوی، پیاری موسولمان هه‌میشه‌ داواکرای خواجه. ده‌شزام که له‌ چاره‌ی نووسیوی - هه‌سته‌ وه‌ره و خه‌رجی ریبه‌ته‌ له‌سه‌ر من)).

که‌که‌له‌باب گوتی له‌و قسه‌ی بوو گوتی: ((له‌به‌یک، له‌به‌یک!)) و ملیان لینا. ریوی که‌ ده‌دلی خویدا هه‌روا ددانی له‌ که‌له‌بابی ده‌سوونه‌وه‌ به‌رواله‌تیش له‌سه‌ره‌وه‌ خه‌ریکی نزا و پارانه‌وه‌ و ته‌زیحاتی بوو، تا که‌له‌بابه‌ واتیبگا که‌ هه‌ر به‌راستی تۆبه‌ی کردووه و بوته‌ مه‌لا. به‌لام ده‌گه‌ل شه‌مانه‌شدا که‌له‌باب هه‌ردوو دل بوو: به‌ پیدزه‌وه‌ هه‌نگاوپکی له‌ پش و دووی له‌دواوه‌ بوون... به‌هه‌رحال، هه‌ر رویشتن و رویشتن تا گه‌ینه‌ بیه‌لانیکی. که‌ سه‌رنجیاندا دیتیان شه‌وه‌ په‌پوسلیمانکه‌یه‌ک به‌ تۆقه‌له‌ی داریوه‌یه. په‌پوسلیمانکه‌ ماندوو نه‌بوونی لیکردن و پرس‌ی: ((مام ریوی، توغر به‌خیر!)) که‌له‌باب هه‌لیدا‌یه: ((مه‌لئ مام ریوی، بلئ مه‌لا ریوی - و ئینشاللا به‌و زوانه‌ش ده‌بیته‌ حاجی مه‌لاریوی. تازه ئیدی تۆبه‌ی کردووه و وایستا به‌خیرو سه‌لامه‌ت شه‌وه‌ ته‌شریف ده‌به‌نه‌ س‌ه‌ردانی ماله‌ خودای و ئیمه‌ش ده‌ خزمه‌تی خویندا ده‌بن. شه‌تۆش هه‌ر وه‌ره‌ ب‌بچین... پاره‌ی ریبه‌شمان بو دده‌ا؛ هه‌م س‌ه‌ردان و هه‌م گه‌شت و گوزار؛ به‌ده‌م ریگاشه‌وه‌ سوودی‌کمان له‌ حوزوریدا پیده‌بری هه‌رچاکه‌. له‌ خزمه‌تی گه‌وره‌یه‌کی وادا خو‌ش راده‌بری و وه‌ره‌ز نابین - تو‌ش هه‌ر وه‌ره‌!)).

په‌پوسلیمانکه‌ گوتی: ((راوه‌ستن با هه‌تا ماله‌ی بچمه‌وه‌ و مالاواییه‌ بکه‌م، هه‌ر ئیستا دیمه‌وه)). ر‌اوه‌ستان تاچوو و هاته‌وه. ریوی ده‌دلی خویدا گوتی: ((تمم، تا‌ئیره شه‌وه‌ بوونه‌ دوو - تا‌ئیره دوو نیچیری چاکم به‌داویوه‌ کردوون!)) په‌پوسلیمانکه‌ هاته‌وه، و که‌وتنه‌وه‌ ری، و

رویشتن. چوون تا گه‌یشتنه‌ ر‌وباریکی. مر‌اویبه‌ک هه‌رخوی ده‌ ئاویدا نقوم ده‌کرد و ده‌هاته‌وه‌ ده‌ری. کاتی هاته‌وه‌ ده‌ری و شه‌وانی دیت چاک و چۆنی و هه‌والپرسی کردن و گوتی: ((شه‌وه به‌خیرو سه‌لامه‌ت بو کوی ته‌شریف ده‌بن؟)).

ریوی ویرده‌که‌ی بری و گوتی: ((هه‌ر خاوه‌ن ته‌شریف بن، ئینشاللا؛ به‌ ته‌مای ماله‌ خوداین)). ویرده‌که‌ی به‌ده‌نگیکی به‌رزوه‌ کۆتایی پی هینا: ((ره‌بی ئیغفیر لی وه‌رحه‌منی...)).

که‌له‌باب گوتی: ((مر‌اوی، تو‌ش و‌ه‌ره؛ تو‌ش ته‌مه‌نیکت به‌ری کردووه، مردنت نزیکه‌؛ وه‌ره‌ له‌ خزمه‌تی حه‌زرتی ئیبراهیمدا تۆبه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ی به‌دل و به‌گیان بکه‌ به‌لکه‌ ئی شه‌وه خودایه‌ له‌ گونا‌هه‌کانت خو‌ش بیته - ئاخ‌ر خو ماسی و جانه‌وه‌ری ئاوت که‌م نه‌خواردوون، تا ئیستا چ خیریکت ده‌و خو‌نقوم کردن و هاتنه‌وه‌ ده‌ره‌یدا دیوه‌ته‌وه‌! دنیا شه‌وه‌موو خو‌نقوم کردن و هاتنه‌وه‌ ده‌ره‌ی ناهینی)).

مر‌اوی که‌می‌ک ده‌به‌ره‌وه‌ چوو، گوتی: ((راسته، مردن هه‌قه و ته‌مه‌نیکم ر‌ابواردووه - ئای هه‌ی رۆژگار! راسته‌که‌ی، زۆرم ئازاری خه‌لکی داوه - کاتی تۆبه‌یه‌!)) و له‌ ر‌وباری هاته‌ده‌ری و وه‌ک بیه‌وی پالتۆکه‌ی داکنی بالی ر‌اوه‌شاندن و ئاوه‌که‌ی له‌خوی ته‌کاند و خلان خلان - وه‌ک مندالی تازه پی گرتوو - ده‌گه‌ل وان که‌وته‌ ریبه‌.

رویشتن رویشتن تاگه‌یشتنه‌ دره‌ختیکی. قه‌له‌ره‌شیک له‌ سه‌رداره‌که‌ بوو. قه‌له‌ قاره‌یه‌کی کرد و به‌زمانی قه‌لایه‌تیبه‌ ماندوو نه‌بوونی کردن و پرس‌ی: ((شه‌وه بو کوی ده‌چن؟)).

گوتیان: ((شه‌وه ده‌ خزمه‌ت مه‌لا ریویه‌را ده‌چینه‌ س‌ه‌ردانی ماله‌ خودای)).

قه‌له‌ گوتی: ((مال خراب نه‌بوینه، بو مه‌گه‌ر خودا شیته‌ی کردوون؟ شه‌وه چۆن ده‌بی هه‌روا زوو و ئاواش به‌ ساده و ساکاریبه‌وه‌ به‌ مه‌لا و به‌ریویان باوه‌رکهن، که‌ ئاوا به‌و جۆره‌ جه‌له‌وی خو‌تان داوه‌ته‌ ده‌ستی! مه‌لا ریوی هه‌موانتان ده‌خوا! هه‌م مه‌لا و هه‌م ریوی! هه‌ر شه‌وه‌نده‌ی که‌م بوو سه‌رباری ریویه‌تیبه‌ی مه‌لایه‌تیشی خسته‌سه‌ری!)).

گوتیان: ((نا باب! شه‌تۆ زۆر ره‌شبین و به‌دیبینی - ده‌رکی تۆبه‌یان هه‌ر بو شه‌وشتانه‌ کردۆته‌وه‌. شه‌م مه‌لا ریویه‌ ده‌گه‌ل شه‌وه‌ مام ریویه‌ی تو دیناسی هه‌ر خودایان یه‌که‌! شه‌مه‌یان تۆبه‌کاره، به‌دریژی رۆژی به‌رۆژوه، پیاری سه‌برده‌ و فه‌رمایشتانه، ته‌نانه‌ت شه‌وانه‌ش خو له‌ ئا

خواردنه‌وی ده‌بوژی و پاریزییه ده‌کا. مه‌گهر ریش و ته‌زییحی ده‌ستی نابینی، مه‌گهر خمی ریشیت نه‌دیوه - خمی هه‌موو له‌شی! ته‌شریف ده‌بهنه حه‌جی وهره، له‌کهری شه‌یتانی وهره خواری - وهره باپیکه‌وه پرۆین!)).

زۆریان قه‌له‌قه‌له ده‌گه‌ل قه‌له‌ی کرد، تا سه‌ره‌نجام رازییان کرد. ریوی، ده‌وینوه‌یدا، وه‌ک شه‌ هه‌موو قه‌له‌قه‌له هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌وییه‌وه نه‌بووی له‌بن لیوانه‌وه هه‌ر سه‌له‌واتی لیده‌دان و ویردی ده‌خویندن. ناخی چاویشی بریسکه‌یان ده‌دا له‌ خویشیان. سه‌ره‌نجام قه‌له له‌داری هاته‌خواری و ره‌گه‌لیان کهوت. مام ریوی به‌ده‌م ریوه هه‌روا سوپاسی خودای ده‌کرد و ته‌زییحی باده‌دا. ناوه‌ناوه‌ش له‌سه‌رتکای موسولمانان فه‌رمایشی ده‌فه‌رمون.

شه‌و دره‌نگانیک گه‌یشتنه چیاپه‌کی. له‌وی مانه‌وه. ریوی کونه ته‌شکه‌وتیکی دییه‌وه و هه‌مووی ده‌وی کردن، نه‌وه‌ک خوانه خواسته شه‌وی سه‌رمایان بی‌ت و له‌وه سه‌فه‌ری خیره‌یان بو‌خرینی. هه‌مووی ده‌کونی کردن، بۆ خویشی له‌به‌ر دره‌نده و چه‌ره‌ندان هات بۆ پاریزیگارییه له‌ به‌رده‌می کونی دانیش. نیوه‌شه‌و راشکا؛ زۆری پرسی بو، چونکه شه‌وی رۆژی هه‌ر هیچی نه‌خواردبوو. ده‌دلی خویدا گوتی چاکه، ئیستا وه‌ختی خواردنییه! قه‌له‌به‌دزییه‌وه به‌هاوسه‌رانی خۆی گوت: ((مال ویرانینه، ده‌زانن خۆمان ده‌چ داویکی هاویشته‌وه! ئیستا یه‌که‌یه‌که‌مان بانگ ده‌کات و تا‌ک تا‌که‌مان ده‌خوات. ئیستا هه‌رچی نازایه خۆی رزگار کات - خودایه به‌ ته‌مای تو!)) که‌له‌باب بی‌گودانه شه‌وه قسانه بالیکی لیکدان و بانگیکیدا، قوقولی - قوو! و توژ و خویشی ده‌کونیدا به‌ریاکرد. ریوی وه‌ک تازه له‌خه‌وی هه‌ستایته‌وه، پژه‌یه‌کی هاتی و به‌شله‌ژاوییه‌وه گوتی: ((چ بووه، چ قه‌وماوه؟)).

گوتیان: ((چ نه‌بووه، که‌له‌باب بو، بانگیدا)).

گوتی: ((ناه، وامزانی خودا نه‌خواسته پی‌شه‌تیک روویداوه... گوتتان بانگی داوه؟ یانی هه‌ر وازوو نویژی به‌یانی بووه!)) که‌له‌باب و خری هاویریان هیچیان نه‌گوت؛ که‌له‌باب له‌ترسان سه‌ری ده‌بن هه‌ردوو باله‌کانی نایه‌وه و خۆی له‌خه‌وخت. ریوی رووی ده‌که‌له‌بابی کرد: ((باشه، ئیستا که‌هه‌ستاوی، و ئیتمه‌شت له‌خه‌وکرد وهره با یه‌ک دوو قسان پی‌که‌وه بکه‌ین، منیش خه‌وم لی‌ناکه‌ویته‌وه. تازه چاوم گه‌رم کردبوون هه‌لت ستاندمه‌وه. وهره هه‌قایه‌تیکم بۆ بکه‌)).

که‌له‌باب هاته‌ده‌رکی کونی. ریوی گوتی: ((راستییه‌که‌ی که‌له‌باب، ده‌مویست شه‌وه‌ی له‌تۆ بپرسم - شه‌و پرسیاره‌م ده‌می‌که ده‌می‌شکیدا یه! تۆ بۆچی شه‌وه خه‌وشه‌ت له‌وه خه‌لکه‌ی زرانده و وابه‌و نیوه‌شه‌وه‌ی ده‌ستتکردوه به‌هات و هاواری؟ چ ناویکی له‌وه‌ی ده‌نیی؟ باشه تۆ چیت شه‌و کارانه ده‌که‌ی؟ بۆ مه‌گهر خودا تۆی بۆ شه‌وه ناهه‌ریده کردوه تا ناسوده‌گییه له‌خه‌لکی خودای هه‌لگری و بی‌زریان که‌ی؟)).

که‌له‌باب گوتی: ((مه‌لا ریوی، من که‌سیکی مه‌ردوم نازار نیم؛ من زۆر سوودمه‌ندی خه‌لکیم؛ بۆ نویژیان هه‌لده‌ستیتم؛ هه‌لیانده‌ستیتم تا بچنه سه‌رکار و کاسییه‌کانیان)).

ریوی گوتی: ((قبولمه، قسه‌یه‌کی به‌جییه - قسه‌ی به‌جی و له‌لامی ناوی... قبوله. به‌لام تۆش شه‌وه‌ت قبولی بی‌که زۆر بی‌شه‌رمی؛ له‌به‌رچاوی شه‌وه هه‌موو ناده‌میزادانه بی‌هیچ شه‌رم و شکویه‌ک خۆ هه‌لده‌دییه سه‌ریشتی مریشکان و پیمان داده‌فسی بۆ شه‌رمی له‌خودای ناکه‌ی؟ شه‌دی فه‌رمان به‌چاکه و نه‌فه‌رت له‌خراپه‌که‌ت کوا؟ -خۆ ئیتمه‌ زمانان مووی ده‌رکرد!... دوایه‌ش هه‌روه‌ک نه‌بات دبیی و نه‌باران، بی‌هیچ پاکانه و خو‌شوشتیکی چاوان لیک ده‌نیی و ده‌ست ده‌که‌ی به‌بانگدانی، و ده‌شلیی که‌گوايه گویت له‌ئاواز و بانگی که‌له‌بابی ته‌ختی په‌روه‌رده‌گاری بووه!)).

که‌له‌باب ویستی شتیکی بلی به‌لام ده‌رفه‌تی نه‌دا و ملی گرت و خنکاندی. ده‌م و له‌وسی لسته‌وه و بۆ هه‌له‌ه‌له‌تاندنی شه‌وانیدی، به‌ره‌و تاریکییه روو له‌لای ده‌ره‌وه‌ی ته‌شکه‌وتی بانگی کرد: ((زۆرت پینه‌چی، ناراحه‌ت ده‌بین، ها...)).

دوای ماوه‌یه‌ک بانگی مراوییه‌ی کرد. مراوی خلان خلان و به‌ترس و له‌رزوه‌هات. ریوی گوتی: ((باشه، خات مراوی... ده‌تگوت... تۆ بۆچی ده‌روباریدا هه‌رچی گوشتیکی خو‌ش و به‌تامه ده‌میخۆی و که‌س بۆی نییه چ بلی؟ باشه شه‌تۆ زه‌کاتی مالی خۆت داوه؟)) مراوی له‌رزوی، شه‌ویشی خوارد. دیسانه‌وه له‌به‌رده‌می کونی دانیشته‌وه. قریبکی دایه‌وه، و چه‌ند ویرد و دوعایه‌کی خویندنه‌وه، و ماوه‌یه‌ک ته‌زیحاتی کرد. شه‌مجاره‌یان بانگی په‌پوسلیمانکه‌ی کرد. گوتی: خاتو په‌پوله، وهره؛ وهره هه‌قایه‌تی هه‌زرتی سلیمان و خاتو به‌لقیسم بۆ وه‌گیپه... ئاخه‌ر خۆ تۆ ماوه‌یه‌ک ده‌خه‌متی شه‌وه گه‌وره پی‌اوه‌یدا بوویت و ته‌ته‌ریه‌ویت کردوه و نامه‌ت بۆ برده‌وه و نامه‌شت بۆ هی‌ناوه‌ته‌وه. دیاره نوکته‌گه‌لیکی زۆر خو‌ش و به‌تامه‌ت له‌کنه و ده‌یانزانی)).

په پوسلیمانکه به ترس و له زړه ووه چوو. ریوی سه ریځکی کرد. گوتی: ((راستییه کهی له پیشدا پیښم بللی بزائم ټو کلاوه چیبیه له سهرت ناوه؟ مه گهر ټو شای، شازادهی، ټه میړی؟ همر له وټرا دپاره که ټو که سیځکی راست بیت و راستیش ناکه میت که ده لپی ده خزمه تی ټو گوره پیاویدا بوویت و ته تهریت کردووه - کهی ته تهر تاج و کلاوی هه بووه؛ تاج همر بو پاشایان دروستکراوه، بو ته تهر انیش کاله و پیتاو - کهواته درو ده کهیت!)) پریدایه و گرتی و هه ناسه ی لیږی.

بهره بهری به یانی بوو که قهله ی داواکرد - قهله زور به پاریزه ووه چوو په پیشی - ریوی گوتی: ((وهره پیشی، پیشتر! چاوم چاک نابینی - قهله ی یان یه کیځکی دیکه ی؟)).

قهله گوتی که خوییه تی و قهله که یه - خوی له گیلپه دا. ده یزانی که یه کیځکی دیکه ده گورپیدا نییه. قهله به ترسره هاته پیشی گوتی: ((قهله م، مامه. ده لپی ټه وانیدی چوونه راوټچکه و بای بالی خوندانی)). ریوی گوتی: ((زور چاکه... وهره پیشی... راستییه کهی ده مهه ویست له ټو پیرسم: ټو بو کشتوکالی خه لکی ده خوی و هیلکانیشیان لیده دزی؟ ټه دی نازانی دزی حه رامه؟ بو خه لکی بو ټو خومان دوو ده کن و ره نجی دده دن و ټاره قه ی ده ریژن. یا ټوش ههروهک شا و شیخ و مه لایان خوت به ه اویه شی مالی ټو خه لکه ی ده زانی؟ ټه و جا، ټه و هه موو رق و کینه و دوژمنایه تیه ته له چی که همر من خوم مات کرد و خوم له که مینی نیچیرپیکی داو هینده ی نه مالیی نریک ببه ووه همر وهک ټو خوینده واراننه بی ټه وهی هیچ سودیکت پیبگات، ده ست ده که ی به قاره قاری و نیچیری ده تارینی؟ بو خودا ټوی بو جاسوسییه ټافه ریده کردووه، که بی مووچه و روژانه بیی و بو همر پیاو و ناپیاو ټکی جاسوسییه بکه ی؟)).

قهله گوتی: ((راسته؛ زور گونا هبارم؛ به لام با له ری خزمه تکارییبه و شتیک عهرز که م - جا ټه وده می ټاره زوو ټاره زوی جه نابی موباره کتانه؛ ده به ردهستی ټیوه دام، ملم له مووی باریکتره، هه رکاتی ویستتان بمخون)).

ریوی گوتی: ((چیبیه، بللی - بللی بزائم چیبیه)).

قهله گوتی: ((که له باب و مریشکیکی پیده زاتم که له سه رده می حه زره تی بابا ده مییه ووه تا ټیستا ماون و همر ده له وه پین، و وا قهله و بوون همر مه پرسه. ټه گهر مو لته بغه رموون ده چم ده یان هینمه خزمه تتان. له پیشدا ټه وان بخو، دواپه ش ټه گهر زانیت وانه بوون که ده لیم، به نده ی

بخون)). ریوی ده بره ووه چوو، گوتی: ((باشه... برؤ. به لام زوو وهره ووه. به و قسانه ی کردتن دلم گورا. ټه گهر ټه وانت هینان، ټه وټو نازادی، ناخوم...)).

قهله چووه دپییه کی تازه ده مه ده می به یانی بوو. دوو سه گ ده حه ساریکیدا یارییان ده کرد. قهله خوی پیشان دان. سه گه کان و ده ووی که و تن. به ټه نقه ست و له سه ره خو ده ریویش، به واتای خومان ((قونه قونه)) ی ده کرد: وهک کلک هه لسه نگیته ی هه رکلی هه لده ته کاند و یهک دوو هه نگاوان ده ریوی و راده و ه ستایه ووه و دوو باره به هه مان شیوه... به کورتییه که ی، همر رویش و سه گه کانی به دوا ی خویدا کیش کرد تا بردنیه سه رکونه ریوییه. همر له دووره ووه ټامازه ی دایه ریوییه کی: ((ټه وټان - خویانن!)).

ریوی سه یریکرد، همر که سه گه کانی دی هه ستایه سه ریاشوان و دهستی هه لته کاند و گوتی: ((قبوله؛ ناواشم همر قبوله؛ بللی نه یه نه پیشتر...)).

*

*

*

ماوهیه که همدروای نانی ئیواری تا داموده زگای تریاکې بۆ بابهی رېك ده خه ن باس ههر باسی ژن و ژغوازیییه: ئەو باسه بابە دەیهی پیتته گۆرې و دایده مەزینې و باوه ژنیش (زېدايك) بەدوا ویدا. باس هەرباسی داواکارانی تەلّا خانمییە: فلان ناردووویەتی نەیان داووتی، فلانە ئاموزا ویستووویەتی کەسیکی بنیری، رایانسپاردووه، نەبەت، فلانە کورە خال پار چۆتە پیتشی، دەست لە ئەژنویان درېژتر هاتۆتەووه؛ تەنانەت لە پشده ریشەووه کورې مەمەنداغای راسپاردۆکەکی کردبوو، تارپییه خۆشکا. رەعنا خانم گوتبووی لەو تاقە کچە ی زیاتر شک نابا، بۆیە نایەوئ بیداته غەوارە و بیگانان و لەخۆی دوورخاتەووه- و ئیدی مەسەلە کە هەروا مایەووه- جا کچیکێ چاک، چ نازداریک، ج بەرې و جی و تیگەیشتوو! هەرکە دەمی لیک دەکاتەووه دوو و گەوهەری لەزاری دەباری، میوژە رەشکە ی بخوا لە ئەو کپیرا دبارە- پیاو هەز دەکا، هەروا بەخاوی، بەکاڵ و نەکوئیوی قوتیدا! بابە لاگریە دەکات، و دەلی داکیشی هەروا جوان بوو، پیاو لە تەماشاکردنێی تیر نەدەبوو... بەلی یە کجار زۆر جوان بوو، ئەفسوس کە ئالوودە ی تریاکې بوو، هەرچە نەدە تەمەنیکیشی هەیه. دوایە کتوێر وەر دەسورپیتتەووه و بە باوه ژنە ی دەلی: ((راستییه کە ی پارووه کی ئاوا چەور و گەرمونەرمە بۆ بۆخۆمان نەبی؟ ئیمە بۆ خۆشان هەرەک وانین)). بە دەستی بە ماشه و ئاگرەووه، لەسینگێ خۆیدا- یانی ئیمە وەک وان نین.

دە مەبەستە کە ی دەگەم؟ دەست پیتشخەرییه دەگەم، دەلیم: ((پیرۆزه)) و بە دەم باوه ژنیوه پیتدەگەم.

ماوهیه کە مندالە کان نوستوون. بابە لیوی بە قونچکی و افۆرە کە یهوه ناوه، بە نیوه نامازیکی ئاشکرای دەکا کە قسان نەگەم تا بەستە تریاکە کە ی تەواو دەکات و دەیکیشی- و ئیدی من پیتدەنگ دەم. بە کاوه خۆ بەستە کە ی تەواو دەکات؛ دوکەلە کە ی تەواو هەلده مژپتتە نیو سینگییەووه؛ روخساری سوور هەلده گەری و گۆلی دەکا، ماوهیه کە دوکەلە کە ی دەسینگیدا

دیلپتتەووه، ئەوجا سەر بلند دەکا؛ دوکەلە کە ی بەهه وایدا بەبا دەکا، و ماشه کە ی دادەنسی، و دەگەل دەست بۆ قوتووه جگەرە بردنی بە باوه ژنە ی دەلی: ((چای تیکە!)).

ئەوجا بە لای مندا وەر دەچەر خیتتەووه، دەلی: ((باشه، خۆ ئەوه گوتت پیرۆزه، ها؟ کەواته وەکیلم؟)) ئەو قسە یه ی سەرزارانم وەبیر دیتتەووه: ((هەرکاتې ویستت ژنی بۆ کورپت بیسی و هەرکاتیکیش ویستت کچی بەمیرد دە...)) ئیستا ئەوه بابەیه کە دەیهوئ ژنیم بۆ بیسی. خۆم گیل دەگەم؛ بەزە رده خەنە یه کەوه بە باوه ژنە ی دەلیم: ((بەلی کە پیرۆزه؛ شەرع ریی داوه، ئەوه بۆ خۆشتان کە حەزتان لییه؛ ئیمەش ئامادەین لە شاییه کە تان سەرچۆپییه بگرین... ئیستا بە خیر و خۆشییهوه کەنگی؟)).

دەلی: ((نا، نابې! خەریکی باسه کە بەگالته وەر دەگری. ئەوه بۆ خۆشت دەزانی کە تازە ئەمن تیپەریوم. من پیم خۆشە- ئەگەر تۆ بتەوئ- بۆ تۆی بخوازین... سوپاس بۆ خوا چاک ریکەوتوووه و دەبی تۆش ورده ورده دەبری مال و حال و ژیانیکیدا بی. لەو هشت چاکتر وەگیر ناکەوئ: جوانه، خانومانه، لە خۆمانه، روو هەلمالدرانوو چاکراوه نییه...)).

باوه ژن هاتە دەقسانەووه و گوتی: ((نەسروللاخان، ئیوه پیتان وایه بیدەن؟ من دلّم زۆر روون نییه)). بە روخساریکی خەماوی و خۆ بەهەق زانەووه.

بابە گوتی: ((دەبی منە تیش هەلگرن، میرد بەهەر کەسیکی دی بکا، دەبی تا دەمری، هەردە و پیس و پەلۆخی و گەند و گوویدا وەمینی... خوا بەختی داوه تارانێ دەبینی، بۆ خۆشی دەپیتتە بنیادەم، جا مەگەر بۆخۆی نەیهوئ لە کۆل میش و مەگەز و بۆن تەپالە ی بییتتەووه- ئیدی ئەوه یان نازانم!)) بەسەر و چاویکی تۆرەووه. دوا ی تاویک ریمان: ((ئەوه تۆش بە خیری ناکیانت، پووریشی؛ لەجیاتی ئەوه ی بچیه لای خوشکت و لای کچە ی دانیشی و قسە یان دەگەل کە ی... کە ئەوهش)) (ئامازە بە من) نەکوێرە و نەشەل و سەقەت، لاویکە ماشەللا بۆخۆی، خۆیندەوار و لیھاتوووه، هەموو کچیکێ یی قایله. من خۆم، هەر بەو قەد و قەبالەووه، دە تەمەنی ویدا دەها گراوی و دۆستم هەبوون. رۆژ نەبوو کچانی دەر و دراوسی سیوی نەخشاو و دەستەسپری بە گۆل چنراوم بۆ نەنیرن)).

باوهژنه پیکه نى و سەرى بەردايەوه. يانى که ((بەلئى، زۆرىش!)) بەسەرپۆشەوه لای بابمەوه دادەنیشت. تەنانەت کاتى ناخواردنیش بەجۆزىکى وا دادەنیشت که بابە دەمولیوى بە پارویوه نەبىنى: دەگەل مندالەکانیدا نان دەخوارد.

بابە دە درێژەى قساندا گوتى: ((بەلئى، ئیستاکە بىر دەکەمەوه دەزانم که لە کچى فلائى چاکترە...)) بە روخسارىکى رازیبەوه. یەك دووسال پيشتر پىسى لى دەکەوشى نابووم و دەبویست کچى ئەو فلائەم بۆ بخوازی: مەستان خانم. ئەودەمى بۆ چوونەکەى وابوو که چاوهکانیشى وەك ناوهکەى مەستن، خرۆ خەپان و قەلەوه و زستانان لیفە و دۆشەکم ناوى. سەرەپای ئەمانەش، نازو نوز و خۆبادانى هەموو بەگۆیرەى دەستورن، هەر ناز و نووزىکى بەسەد نازو نووزى کچانى دى دەچى... ئەوه ئیستا بایداوهتەوه. دياره کارهکەيان دەنێوان خۆياندا براندۆتەوه.

باوهژنه گوتى: ((نا، ئاغا، هەر پەنجەبەکى تەواوى بوونى وى دىنى! ئەو لەو یەك دوولەگەنە گۆشتەى زیاتر که پىوێهەتى چىدى هەیه؟ هەریەك دوو زگان بکا، دوور لەپرووى ئیوه، بىزت نایە تفىشى پىداکەى!)).

بابە گوتى: ((وايه، تا یەك دوو سالان خراب نییە... ئەوه بۆ من چاکە - من حەزم لە هەلسوکەوت و رەفتارەکانیەتى - من وەك کاکى خۆیندەوارنیم... باشە، تۆ پىتوايه بتوانى دەگەلئان - دەگەل خوشک و خوارزاکەت - بدووى؟... مستەفا خانیش ئەوه که لە ((هاورپیان))ە...)).

((وہللا، بلیم چی - بابزانم: پىتوايه ئەوه راست بى که من هەروا یەکان دەردوو، بى ئەودى قسەى بن زمانیان بزانی بچم و خودا نەخواستە قسەم بشکى؟ من پىموايه و اباشترە وەلامى بدەمە دادە رەعنایە بۆ چەند رۆژىکان بىتە شارى، زۆر حەزى دەکرد بچتە کن دکتۆرى - چاوهکانى کز بوون. ئیستاش که ئەو دکتۆرە جووہ هاتووہ، خراب نییە سەردانىکى بکا... هەم دیدەنییە، و هەم سەردانى دکتۆرىشە، و هەم خوانە خواستە قسەشان نەشکاوہ. من هەمیشە دەبىرى ئاپرووى ئیوه و کاکەیدام)). (بەمنى دەگوت کاکە) ((دەنا ئەو خوشکى گەورەمە، بۆى هەیه لە دورپەدوم دا... من بىر لەو شتانە دەکەمەوه. رادەسپىرم تەلەش دەگەلە خۆیدا بىنى - هەر دەشپهینى. چونکە کەسیان لە مالى نامىنى. متمانەى بە زنى مستەفاش نییە تا لەکن

وى بەجى بىلئى. که هات ئەودەمى کاکەش هەلى بۆ دەپەخسى تا لە نزیکەوه بىبىنى و سەرنج بداتە رەفتار و هەلسوکەوتى. بۆ خۆشان هەروەتر، خۆ ئیمەش لە چەند جارێکان زیاترمان نەدیوه، ئەویش دىتینىکى هەروا سەپىنى. راستە خوشکەزای منە، بەلام ناوى بووى ئیوہشى پىوہ دەنووسى...)).

بابە گوتى: ((راستە؛ بەلام بۆ هەر بووى من - خۆ بووى تۆشە؛ بۆ مەگەر برايم دەگەل مندالەکانى دیکەت جیاوازه؟ دەبى هەر لە ئیستاوه ئەوہى چاک بزانی که ئەگەر رۆژىکى ئیمە شتیکمان لیها تە هەر ئەوه که چاوى لە تۆ و مندالەکانەوه بىت. ئىدى لەمەودا من و تۆى تىدانىیە)).

((چۆن دەفەرموى وايه؛ خودا تەمەنى هەردووکتان درێژکا، خودا سایە و سىبەرى ئیوه لەسەرى خۆم و مندالەکان کەم نەکا... جا چ بلیم بە خودای من هەرگیز خۆم بە باوہژن دانانیم)).

بابە هەروا که دە وافۆرەکەوه رامابوو گوتى: ((بەلئى هاتنیان بۆ ئیترە زۆرىنەى مەسەلەکان حەل دەکا... منیش بۆم هەیه بىنم و رای خۆم بلیم... ئەوہشم هەر لەبەر هیندییه که چونکە ئەو ((بابا))یە راوچیبەکى چاک نییە، لەوانەیه هەروا تىپرامىنى و ناوى بە لالغاواندا بىتەخوارى... تۆش بۆت هەیه بزانی... چونکە هەروەك خۆت دەلئى ئەو بىرە بىگانەیه، و کچیکە دىتە دەومالەیهوه؛ ئیمەش نابى هەروا کوپرانە لەبەرەوى که کچە مامى من و خوشکەزای تۆیە خۆمانى پىوہ گىرۆدەکەین...)).

بەپراوت شتەکە پراپۆوہ و من وەك ئەو دەمانەى که دەولتە گەورەکان پراپریک دەربارەى مىللەتە بچوکەکان دەدەن وابووم، هەموو ئەو نەخشە و هیژ و توانایەى که هەمبوو هەر ئەوہبوو بىم داوینى ئەو قوتتەرە نامەیه واژۆ (ئیمزا) بکەم و ئەوجا تۆبالی خیر و شەرەکەى دوایەى بەملى خۆم.

بابە یەك دووجارنى دەرزىبەك دە کونى هۆقەى تریاک کىشانەکەى وەردا و ئەوجا گوتى: ((کەواتە تۆ بۆ خۆت کارەکان ریک بىخە؛ ئەویش با - بەسەلامەتى - بچیتەوه سەرکاروبار و ژيانى خۆى. ئەویش دەبى دامەزرى، ناتوانى زۆر وەمىنى، سەرەپای ئەوہش، چت لى

بشیرمهوه، من نیگهرانی ئەو کچەشم. دەرسم بەو دیموکراتبازییەیی کە مستەفاخان دەستی داوێتی و ئەوشتانەیی کە دەربارەی سەرەستییه ژنانی دەلی، هەرچی خو و رهوشت و خدەو نەریت و کەلتور هەیه هەمووان شەقیك تیەهەلادات و ئەودەمی خوانە خواستە سەرەنجامەکەیی بەسەر کچەشدا بشکیتەوه و رۆژیکی هەرخوا خۆدا نەخواستە رەدووی نۆکەرێک خزمەتکارێکی کەوی ئابرووی بنەمالەیی بەری): باوەژنە گوتی: ((نا، ئاغا، نا ئینشاللا! وا مەفەرموو- ماشەللا کچیکێ تیگەیشتوو و پیگەیشتوو- شتی وا هەرنابی... لەوێ هەر دلنیا بە... کچی ئەو دایی و بابە- و ئەو بنەمالەییە- نا ئاغا، ئینشاللا- ئاسوودە بە، هیچ کاتی شتی وانابی و روونادات!)).

بابە گوتی: ((ئەگەر هات و روویدا. بەوکارانەیی ئەو هەرزەکارە (مستەفاخان- وەرگێر) دەیکا هیچ شتیك لەو بنەمالەیی دوور نییە. پیت ناخۆش نەبی، ئەگەر خۆشکەزای تۆیە نەوێ مامی منیشە... ئەو هەرزەکارە تا بلێی جری و لووت بەرزە، هەرچەندە رۆشنیر و هاویری کاکەیی خۆشانە!)).

باوەژنە سەری بەردایەوه و من زەرەدیەکی گالتەجارپانەم هاتی. لە تەواوی ئەو ماوەیەشدا هەرخوا بەو جۆرە دەخەنیم. ماوەیەکی بێدەنگی ئەو ناوێ داگرت، کە لە جەرە جەرە و قرچە قرچی تریاکێ و ویزە ویزی سەماوەری بەولاو دەنگی هیچیدی نەدەهات. خانزاد کە تازە لە کارو ئیشی هەوێ شوشتن و سەرۆبەرکردنی هیباری شیریی بۆو دەرگاکی کردەوه. باوەژن بێ ئەوێ لای لیبیکاتەوه گوتی: ((خانزاد جیبەکانی ئاغا و کاکەت راخستن؟)) خانزاد گوتی رایخستوو. باوەژنە گوتی: ((دە باشە، تۆ بچۆ بنوو، من بۆ خۆم ئەوانە کۆ دەکەمەوه. بەیانی بیانە بیانشو)). خانزاد دەرگاکی داخستوو و رۆیی، باوەژنە کە بەپەنجەیی دەستیکیانی بەسەرگولی رایخەکەدا دەهاتەوه بەدەستهکەیی دیکەشی چمکی لەچکەکەیی سەری گرتوو و بەدەنگیکێ دایکانەوه گوتی: ((کاکە بۆ خۆی هیچی هەر نەگوت، و سەرۆبەری کارەکەش ئەوه- خۆ دەبی ئەویش شتیکی هەر بلێ...)) و سەری بەرزکردەوه و تەماشایەکی منی کرد.

بابە گوتی: ((کێ دەلی سەرۆ بنی کاری ئەوه؟ نەخیر، خانم، سەرۆبەری کاری ئەمنم، ئەمنم پوولی خەرچ دەکەم و دەهۆل و زورنای دینم. دەبی زۆریش مەمنون بی... چ لەوێ خۆشترە بین و کچیکێ جوان و رازاوت بۆ بدۆزەنەوه و شایی و لۆغانت بۆ بگێرن و لەسەری شەویش

هەموو بلین فەرموو ئاغا- فەرموو- فەرموو فەرموو تەشریف بەنە پەردەیی- شەوێکی شادا!)) ئەمانەیی هەموو بەسەر و دەست بادانیو دەگوتن. ((جا مەگەر یەکیك شیت بی ئەوێ نەوی. ئاخ، لاوێتی لە کوێ!... کەسیك نەبوو ئەوێ بۆمە بکا... ئەودەمی دەترانی داخوا سەدژیشم زیاتر نەدەهیتنا... لەسەر فەرمووش رانەدەهستام- جاکەواتە ئەو شیتە نایەوێ؟ جا ئەوێ نالیم ئەگەر خۆدا نەخواستە هیچی پینەکری... ئەودەمی چارنییە، و هیچ ناکری!)) بەدەم پیکەنینهوه سەرم بەردایەوه.

باوەژنە هەر بەهەمان روخسارە شەرمیونییەکەییەوه گوتی: ((ئێوه راست دەفەرموون؟ خوا ئێوێ لینهستیئێ ئینشاللا. خۆ ئەگەر بۆ ئەو کچەش نەبی بۆ یەکیکی دیکەیی هەردەبی شایی و زەماوەند بۆ بگێری؛ بەلام خۆ بەهەر حال دلێ کاکەش مەرجه...))

بابە گوتی: ((لا حەولە وەلا...! خانم، خۆ من نەمگوتوو مەرجه نییە... ئەو دلەیی کاکەیی چیبە؟ جوان پەسەندە؟ زۆر چاکە، کچەش تابلێی جوانە، ئەوێ نالیم کە دلێ کاکەیی وەک مێشی حەزێ بکا بە پیساییهوه بنیشی. جی گەرەیی دەوێ؟ باشە، تابلێی خانەدانە، ئیمە هەرچیک بین ئەویش وایە، مەگەر کاکە وەک کابرای جۆلا بەسەر جلی دەسکاری خۆی رازی نەبی. بێجگە لەمانەش ئالوودە نییە (یانی فیرە تریاک نەبوو- وەرگێر)؛ گیا ئەوێ بەدەمی مەری خۆش بی. خۆم زۆری لیناکەم. منیش وەک خەلکی دانیشتوووم و دەگەلەوهدا راویژان دەکەم. دیارە ئەگەر قسێکی هەبی دەلی، خۆ من لە دارێی نابهستم. ئەو بە درێژایی رۆژی بۆم بە مارکسیزمی هەلا دەلی و دەمی ویک ناکەوتەوه- خۆ بۆ ئەوێش من زمانیم نەبەستوو)) و رووی دەمن کردەوه و گوتی: ((وہنا؟)).

بەزەر دەخەنەییەکەوه گوتم: ((بۆ نا)).

((باشە، دیارە چ قسەییەکت نییە؟)).

بەزەر دەخەنەییەکەوه گوتم: ((ئێستا دەکری وازمان لی بینن؟)).

هەر کە ئەوێم گوت باوەژنە تاسا، و بابە گری گرت.

((تینەگەیشتم، بەندە وازتان لی بینم؟ نا قوربان، با جەنابعالی واز لە بەندە بینن! بەندە منم کە پارە و پوول خەرچی ژن هیئانی دەکەم، تا دز دزی گرت، دز مال خۆی گرت؟!)).

هينديك شير و ريوو لييره و لهوي هينانهوه، كه هيشتا دانه مزراروم و دهستم لهشتيكي
گيرنه بووه، جاري دهبي كاريكي وهينم... و جي و رييه كم ديار بيت... شهوجا... ژن هينان و
به خيوكردي مال و مندالي له تاراني گرفتاريه كي تابلي گورهه؛ لهوانه يه وا رييكهوي بؤ
نه نجامداني كاريكي له تاراني بجمه دهري؛ دهبي ژنيكي وابينم كه منيش له مال نه بووم بؤ
خوي بتواني خوي به ريوه ببات- و ئيدي له م ورده كاريبانه.

بابه گوتي: ((تهوانه ي گوتتن هيچ نين. ژني ده گوازيه وه و چند رويكان لييره به خوشي راده بويري و
شهوجا و دهووي كاري خوت ده كهوي. من لييره تاگام لييده بي تا تو ده كهويه سه رجی و ربي خوت؛
شهوده مي دييه وه و به خيبر و خوشي شهويش ده گهل خوتدا ده به ي. ده تهوي چ بكا، خوي
به ريوه به ري؟ شهوه له مالييه، چ رييه كي له تو نه گرتوه؛ ناچته سينه ما، و شانؤ و نمايشنامه ي
ناوين، له سه رمؤده ي ناروا- تو مندالي تبي ناگهي! گرفتاريه مالي شهو ژنانه ن كه ده گهل
دهورويه ره كه شاهزان و راهاتون و هه روه زي بيانويكي ده بيننه وه و فلان مؤديل و فلان
جلويه رگ و فلان ماركه ي بؤن و كولونيانيان دهوي. تو چاكي لي ورد نه بوويته ته وه؛ من له يه
دوو ماله ناشناي تارانيم سه رنج داوه. پياو ده بي سه رينه شه سكي ناسي له بن سه ري بي تا بتواني
ژني رازيكات. ژناني مه چيان ناوي؛ له مال بي، له مال نه بي، گوي ناداتي. هه موو
گرفتاريه كهت كه هه يه، ته نيا نان و گوشت كرپنه، شهويش ده تواني روي ده شايان بديه شاگرد
نانه وايه كي نانه كهت بؤ بي نيته وه مالي... زوره ي شته كان ده به نه وه بهر ده ركي مالي...)).

((راست ده فهرمون، به لام ژني بيچاره گوناهي چيه كه ده بي به دريژايي روي زينداني بي؟
هه رنه بي لييره دهشت و ده ر و كي و به ندهن و جوگه و رويباريك هه ن، ده تواني هه ركاتي كه
دلته نگ بوو، بچيته ده م رويباريكي، يا روو ده كيوي كا... يا هه رنه بي بچته به رده ركي ده گهل
ژنه دراوسييان دانيشي و ده مه ته قه يه كي بكا...)).

نا، ته ر واش نييه. با لهويش له په نجه رديرا ته ماشاي شه قامان كات كه بؤ وي سه رگه رمييه كه
و ده تواني خوي پيوه بخافليتي... لييره به ستراوه ته وه... خو شهويش هه روا له سه رباريكي
نامينيته وه، ده گهل دهورويه ره كه پيدا رادي، فيرده بي، هه روا له خووه خه يالان مه كه، خه لكي مه
هيندنيان توانا تيدياه، به تاييه تيش ژنان كه پاش دوو مانگان كچه تارانيان له بن هه نگلي
خويان نين... نا، هه رگيز بير لهو شتانه مه كه وه؛ شهوانه بؤخويان ده رسيان رهوانه...)).

چوونيكي راست به پيچه وانهي پيراره وه. كه بيژاري و لالوتيه له شه ندازه به دهره كه ي مني
ديت، له لايه كي دييه وه را بؤم هات كه ده گهل هه موو شه لاهوتي و كه م ته مه ني و هه رزه
كارييه مه وه هينده ي كاريكردم دلگير بووم.

گوتي: ((گوي بگره براله، پيم خوشه هه ميشه ده گهل تدا راست و رهوان بم و هيچت
لينه شارمه وه. هه سته كه م وا ورده و رده پير ده م و پيم خوشه بؤخوم ژنيته بؤ بينم و ده پره ده ت
كه م؛ هه زم لييه چاوم به نه وه ي خوم كه ويته و بؤ خوم گه مانيان ده گهلدا بكه م...)).

گوتم: ((بابه، ماشه لالا هيشتا هه ر جيبي، مندالت هيشتا هه ر چوكن؛ شهوي ورديله تازه ي
زمان پژاوه... ماشه لالا كارخانه ش هيشتا به چاكي هه رده كاردايه- شهوه تازه كه وتويه سه ر
كه له كان!)) باوه ژنه پيكنه ي. بابه گوتي: ((كاري بكاو نه كا، هه زم لييه شهوه م هه بن- شهوه ي
كوي شتيكي ديكه يه... پيم خوشه زاوايه تيه ت بينم...)) (به گالته وه) ((تا بزام چ پياويكي!
بيچگه له وه ش هه قمانه. دنيا بي وه فايه، شهوه شهورؤ و سبيكي له شهوي هه لته ستاينه وه و
رويشتين- شهوه مي په ژنيان ده ييه وه و پشته ده ستي خوت ده گه زي...)).

... زورچاكه بابييينم، شه گه ر په سه ندم كرد و رام لييوو شهوه هيچ، شه گه ر راشم ليينه بوو
شهوده مي...)).

((شهوده مي بي ريكي دي ده كه ينه وه؛ چ زوره كچ زوره؛ غه مت نه بي...)).

وهك شهوه ي كه ده بوو غه مي هه ر بخوم!.

((زورچاكه، بي ريكي دي ده كه ينه وه؛ شه مسال نه بوو ساليكي دي...)).

((نا ئيدي- هه ر شهو سال... هه ر له ئيستارا برؤ خوت سازده)) و پيكنه ي.

((باشه، شهوه شيان شهوه... زورچاكه، ئيستا بوويته پياويكي به ري و جي!)).

برياردر باجم و سه ريكي له مسته فاخاني بدهم و ته لا خاميش بينم؛ بريار وابوو باوه ژنه،
كاره كان جي به جي بكات و ريكيان خات و ده ست و دياريان بؤ خوشك و خوشكه زايه
تاماده بكات و شه هه ديش بچي له ديپرا شه سپي بيني و بؤ خوشي هه رده گهل مندا بيت. برياري
روي نييمان دووسبه ي شهوي روي بؤ... به لام هه رچيم ده كرد دل شه نيه ده يينا: شهوه ي من

لیبده گهرام نهوه نهبوو. هەر له بنه‌ره‌ته‌وه هه‌وسه‌له‌ی ژن هینانیم نه‌بوو. هەر له ئیستاوه بریارم دا‌بوو و هات‌بوومه سه‌ره‌ینده‌ی بچم و بگه‌ریمه‌وه و بلیم به‌دلیم نییه... ئه‌وه‌ی لیبده‌گه‌رام نه‌وه نه‌بوو... به‌لام سه‌یره، هه‌رده‌وه ده‌میدا، هەر به‌وه‌نده وه‌خته‌ی، دلیم وه خوت خوته که‌وت- کێ دهلێ، ئه‌گه‌ر نه‌وه‌ی من لیبده‌گه‌ریم هه‌وبی- یا شتی ها‌وبه‌شی وایان له‌نیوانیدا بوو... کێ چو‌زانێ... به‌یانی زوو وه‌رێ که‌وتین... به‌که‌ناری دارتیلاندا. به‌یان هیشتا فینک بوو و دارتیله‌کان سال‌دانه سال‌دانه به‌رپیان ده‌کردین و یه‌که‌ ده‌یداینه‌وه‌یدی، یان که‌ به‌لۆقه و چوار نالی و غارغارینه‌وه‌ ده‌رۆشیتین، وه‌که‌ راسپێردرا بن به‌دواماندا ده‌هاتن و هه‌ریه‌که‌ی که‌مان تیپه‌راندبا‌یه‌ یه‌که‌ی دیکه‌ی له‌جێ قوت ده‌بووه... که‌وتینه‌ دۆلێ؟ هیشتا هەر فینک بوو. کێ لووتی به‌ بناگوویی ئاسمانیوه‌ نابوو و به‌گویتیدا ده‌چرپاند و لێ‌ه‌وار کش و مات و بی‌ده‌نگ بوو. دوو دل و گومانای به‌لام به‌شان و شه‌وه‌کت، وه‌که‌ میوانیکی که‌ خۆی له‌گیلیه‌ ده‌دا، گوا‌یه‌ نه‌ده‌بیسێ و نه‌ده‌بینی، و به‌روخساریکی ئارام و به‌لابه‌لابیه‌که‌وه‌ گوویی بۆ سه‌رته‌سه‌رتی ژن و می‌ریدی خانه‌خۆی هه‌ل‌خستبێ و هه‌رده‌وه‌ ده‌میشدا پیی خۆشبی ئه‌ویش ده‌میکی تی‌ه‌ه‌ردات و دوو قسان بکا، هه‌ستی لێ‌راگرتوون، تا بزانی چ خه‌ونیکی پی‌وه‌ ده‌بینن...؟ ده‌غلو‌دان دروا‌بو‌نه‌وه‌- به‌لام پی‌توایه‌ داخوا چه‌نده‌ بووه‌؟ پارچه‌ زه‌وییه‌کی ئه‌و لێ‌ه‌واره‌یان خۆش کرد‌بوو و هه‌روا بای مه‌مه‌ره و مه‌ژییه‌کیان و بای نانی زستانی داچاند بوو: جی ده‌غله‌کان (به‌رێ‌ه‌کان) هەر زه‌رد‌بوون. هیشتا گه‌لا‌ویژ نه‌که‌وت‌بوو... هه‌وا گه‌رم بوو. به‌هار و نیوه‌ی هه‌وه‌لی ها‌وینی ده‌ست و پی‌یان هه‌ل‌کیشا بو‌نه‌وه‌. کێ هه‌ناسه‌ی لێ‌را بوو، چاوی جو‌گه‌کان وێک هات‌بو‌نه‌وه‌ و خودی جو‌گه‌که‌ ده‌تگوت نه‌خۆشه‌ و زۆر به‌ زه‌مه‌تی خۆ راده‌کیشا و هه‌روه‌که‌ ماریکی کاژێ باوی سینگی له‌ زیخ و چه‌وی بن خۆیه‌وه‌ ده‌سووی و ئه‌و په‌رده‌ ته‌نکه‌ی له‌شی پی شه‌ق ده‌کرد؛ مه‌ل و بالنده‌کان له‌ جریوه‌ و جووکه‌ که‌وت‌بوون. خۆر لاشه‌ی گه‌رمی کیوی به‌له‌که‌ کرد‌بوو- چه‌پکه‌ گوله‌کانی کراسی چیا سیس و ژاکاو و وه‌ری‌بوون؛ په‌له‌ هه‌وری ره‌شی چلکن وه‌که‌ کۆنه‌ په‌لاسی سیبه‌ری له‌سه‌ر کرد‌بوون... ده‌نگی زیك زیکان ئه‌ونا‌وه‌ی پرکرد‌بوو؛ ئه‌سپ وه‌ر‌ه‌ز‌بوون پی‌شکه‌ هه‌راسانی لێ‌ه‌ل‌گرت‌بوون و هه‌وت بی‌ووم.

ما‌وه‌یه‌که‌ وام: ناتوانم هیچ بکه‌م- کاری‌کیشم نییه‌. پی‌ش ئه‌وه‌ کتی‌بی‌کم تاو ده‌دا‌یه‌ و داده‌نی‌شتم ده‌مخوینده‌وه‌ یا ده‌گه‌ل ها‌ورپیاندا خه‌ریکی قسه‌ و با‌سان بووم؛ ئیستا داده‌نی‌شتم و هه‌روا به‌ هه‌وتی له‌ په‌نجه‌ره‌ی‌را ته‌ماشای ئه‌و جوو‌جه‌لانه‌ ده‌که‌م که‌ ئیستا وه‌که‌ جار‌ان جوان نین و به‌و

کچانه‌ ده‌چن که‌ له‌سه‌را‌وی‌را دینه‌وه‌ و ئیدی وه‌که‌ کۆلکه‌ زی‌پینه‌ جوان و دل‌رفین نین... ده‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، هەر له‌ هات‌و‌چۆی دیتنه‌وه‌ی ون‌بو‌وه‌که‌م دام و هه‌موو رییه‌کی به‌وردی سه‌یر ده‌که‌م... دل‌م گیراو و گو‌شراوه‌.

هه‌روه‌که‌ می‌ش هه‌نگی سه‌رگه‌ردان، چاوم، بیرم، خه‌یال‌م، له‌و گول‌ بۆ ئه‌و گول، له‌وه‌ غونچه‌ بۆ ئه‌و غونچه‌، له‌وه‌ روخساره‌وه‌ بۆ ئه‌و روخسار، له‌ گه‌رمی و ئاره‌قه‌ی ئه‌و له‌شه‌وه‌ بۆ گه‌رمی و ئاره‌قه‌ی ئه‌و له‌شه‌ی دی، له‌ کوزووی ئه‌و سه‌رشانه‌یه‌وه‌ بۆ کوزووی ئه‌و سه‌رشانه‌یه‌، له‌وه‌ یه‌خه‌وه‌ به‌رۆکه‌وه‌ بۆ ئه‌و یه‌خه‌وه‌ به‌رۆکه‌ جییه‌کی ده‌ست ناکه‌وی لێی بنی‌شیتنه‌وه‌- ئه‌وه‌ی که‌ لیبده‌گه‌را نه‌یده‌دیتنه‌وه‌... له‌ ((دارگول))ی ده‌گه‌ریم، له‌نیو گولاندا و نایینی‌مه‌وه‌. ئه‌و زه‌رده‌خه‌نانه‌، ئه‌و پی‌که‌نینه‌، ئه‌و چا‌و‌گیرانه‌ی، هه‌موو ده‌چاوم راده‌چوون، به‌لام هه‌ل‌نه‌ده‌چه‌قینه‌ گیانمه‌وه‌- ئه‌وه‌ نه‌بوو که‌ لێی ده‌گه‌رام.

پی‌شتر، پی‌رار هه‌موو شته‌کان وه‌که‌ ئه‌فسانه‌یه‌کی جوان، ریک و پینک و جوان و دل‌گیر‌بوون، ئیستا‌ش به‌لا و نه‌گه‌تی و ناخۆشی له‌ هه‌موو شتیکی ده‌باری: مال، کاول و وێ‌رانه‌یه‌که‌ بوو، کیو و چیا غه‌ماوی و ته‌م گرتوو و تاکه‌داره‌ دوولکه‌ی نیوان جووته‌ لو‌تکه‌ی چیا‌ی ئاربابا له‌ هه‌موو دنیا‌یه‌ لالووت بوو و گری و گرژی‌یه‌ نیوچه‌وانی نه‌ده‌بووه‌ و نه‌ده‌ر‌ه‌وی‌یه‌وه‌. خودی چیا‌یه‌که‌ش پیر و په‌لۆس و گرژ و مۆن ببوو...

له‌ حا‌لی خۆم وه‌ر‌ه‌ز بووم و ده‌ته‌وا‌وی ئه‌و ما‌وه‌یه‌یدا وه‌که‌ نه‌خۆشیکی سو‌رکه‌ (سو‌ور‌ی‌ژه) گرتووی به‌ره‌به‌ری چاک‌بو‌نه‌وی، می‌شکم به‌تال و هه‌تال بوو. و سه‌رم ده‌تگوت مه‌نجه‌لی به‌تاله‌ و (با) پی‌چانی تیدا ده‌دات به‌رده‌وام ده‌نگه‌ ده‌نگ و ژاوه‌ ژاویکی نادیا‌ری می‌شکمی له‌ دیواره‌کانیه‌وه‌ هه‌ل‌ده‌ستا، هەر پرسیا‌ری‌کیان لێ‌کرد‌بام به‌ می‌شکیکی به‌تاله‌وه‌ وه‌لامم ده‌دا‌یه‌وه‌ و زۆر جارانی‌شم به‌ پی‌چه‌وانه‌وه‌ وه‌لامم ده‌دا‌یه‌وه‌ و گه‌رمییه‌ هه‌وام ده‌کرده‌ بی‌انووی ئه‌و خه‌مسار‌دییه‌م. با‌به‌ گیت‌بوو... چم لێ‌هات‌وه‌؟ به‌رده‌وام دا‌وای له‌ ئا‌واله‌که‌م ده‌کرد به‌ ته‌نیام جی نه‌هیلێ و زۆر جارانی‌ش هەر بۆ‌خۆی له‌به‌ر دلی من با‌س و خوا‌سی وای بۆ دینامه‌گو‌رێ که‌ بۆ‌خۆی هه‌زی پی‌نه‌ده‌کردن...

به‌رده‌وام نه‌رمه‌ با‌یه‌که‌ گه‌رمی هه‌وا‌ی دینا و ده‌برد و دره‌خته‌کانی ده‌گه‌ل شنه‌ی شه‌مالی‌کی‌دا لق و پۆپ لیک‌ نزیك ده‌کرد‌نه‌وه‌ و پی‌ش ئه‌وه‌ی ده‌ستی‌ان بگاته‌ یه‌که‌ و سه‌ر و پرچ و گه‌لا و گولیا‌ن

بگه نه يهك ليك هه لده برانه وه - دايهش نه خوښ بو... لاديبه كان، بى شه وهى گوى بده نه گهرمايه، څاره قاوى و كوله بار به پشتيوه، ژن و پياو، مندال به كوله وه، به دهم ته شى رستن و سه بيل كيشانيوه، ده هاتن و تيده په رين، سه لار و ښكلام و ماندرو نه بوونيكيان ده كرد و ده رويشتن- و ښمهش ده رويشتين.

جله كانم وهك ښى عه جه مان ده چوو. بويه گومانم كه وتبووه سه رى: مه ښورى چيم؟ ده چوممه كوى؟ ده چومم كى بگرم؟ به لام هم گومانانه زوربان نه خايناند. هممه ناوى بابيه دينا- و گومانه كان ده رويينه وه و نه ده مان. گهرما و پيشكه پرزه بيان برېبوو، و رى وهك تيره ماري له به ريبان لول و پيچى ددها و خوښى له داوښ و لاپاله كان هه لده سوي و ده رويى و له زورچينانيس به شيكى له و داوښانه ده خوښه وه ده پيچا. جگه له دنگى سمى پيى نه سپه كان چ دنگيكي دى نه ده هات- ميښكم وهك هه ميشه بوش و به تال بوو؛ هه رده تگوت بو ((كچ ديتنيش)) ناچم... هه روا له بهر ورهى گهرمايه شه وقى ده دايه وه. روژ داكه وتبوو؛ څاره وه ورده ورده له پشته ملي و تيره وهى پشتيږا ده چوه خواري، و شوږه څاره وقى كه م كه مه به هه نيانه وه ده مهيى. يه خه كراسه كه مم كرده وه؛ تازه ش ده هات كه راوتى بهه ستم!...

تينمان بو نه سپه كان هينا؛ دارتيله كانمان لى ته كينه وه، چوون تا له ته پوله كهي نه به ريرا سه رته تاتكي بكن و پيشه برمان بده نه وه و سه ر ريمان پى بگرنه وه، ښمه به چوار نالى ده رويشتين. ليره وه لوى، قوريه گيايه كانى لاريه وهك تاوهرى ښكگره يه، به و ناوهدا هه لئرابوون و هاتنى مه يان بو ناوچه كه به كيو راده گه ياند...

گه شتينه بستوويكى، له وى داگه رايڼ، و نه و جا بو بسوويكى دى، تا له دووره وه ره شايه كوڅيكي، له لاريه، توتيك دور له ليره وارى، ده گه ل تاچه داريكى ته نيشتى و چند دره ختيكى به رامبه ريمان به دى كردن: جه لوم توند كرده وه؛ له هممه ديم پرسى: نه وه كوڅه يا چاخانه يه؟ گوتى نه وه چاخانه ي ((دارمازو)) بيه.

به و مه به سته ي كه نيوه روژه هه رچى بى، نان و ماستيك نان و هيلكه بهك هه رچى بى له وى له بن داريكى بيخوين و له بن سيبه رى داريكى پشوويكى بده ين و فينكى ښواري وهرپكه وين- لاماندا- نه گهر كه وتينه شه وښ شه وه كه وتين. چاخانه كه له نزيكه وه چول دياربوو؛ ربه كهي به به رده ميده ده رويشت. له لاي خواريه وه پيره داريكى كونه سالى، گريواوى خواري و خيچ كه

لقه كانى خواري هينده ي هه وسارى ولاغان پيوه به سترابوه هه مووى سوابوو و قه ده كه شى كلور ببوو و جوجكه و مريشك پيپر كه يان تيدا ده كرد؛ و خواري ترش، له قه راغ جزيه چند دارببيه ك، و به ولاوه تره وه چند بنه توتريكى، له ولاوه تره وهش روبرويكى وشك و برينگ. ديسانه وه به ولاوه تره وه لاپال و ليره وار، ديسانه وه لاپال و گابه ردى توخ و هيندى چيگا به رده لان ولير و دوورتر به رد و لوتكه كيى- هه موو رووگرژ و مؤن و بروتيكناو و له لاي راستيشه وه، بارى سه رى، ښامنيكى كراوه، هه مديس ته پوله كه و لير كه ربه كهيان ليوه به ره و خوراوا بايد ده دايه وه، به ره و ده شتى ((نويزگه)). له ولاشه وه له بلنداويه پيش لوتكه ي شاخى، پشتى گه لاي داره كان ده بريسكانه وه و تاريك ده بوونه وه، هه ر راست وهك پلورى نيو ښووردانى كه ده گه ل باى باوه شينى كز دهن و ده گه شينه وه...

چاخانيكى دوو ژوروى له سه ر هه يوانيك، ژورويكيان بو ريبواران و ژورويكيش بو مالى چايه چيه كه ي- كورتانيك و دووسى مريشك و چند جوجه ليه كه له ه ناو زبل و زالى پيش هه يوانى پيپر كه يان ده كرد و كه له بايكي جوان كه له بن سيبه رى سه رى دنيو باله كانى نابووه و ريبايانه سه يري ده كردين- دياربوو ده گه ل نه و جوړه پيشه اتانه راهاتبوو. له نه سپى داده به زم، جه لوه كه ي ده دمه دست نه هممه دى. پيى ده ليم نه سپه كان به ريته دم چومى و بيان به ستيته وه و زينه كان بينيتته وه هه يوانى. خوم په لكيش ده كه م و ده چمه هه يوانى- بى ښختيار به لاي خواريدا كه پيده چى هم به شه چاخانه كه بى. له ده ره ورا بانگ ده كه م- كه س نايه؛ ده رگا كه ده كه مه وه، له ده ركيوه سه رته تاتيكى ده كه م؛ چاخانه يه. له سه كويه كانپرا دياره؛ تاريكه، بونى خاو و دوى ترشاو و چاي كولاوى له ژورويوه را ديت. هه مديس بانگ ده كه مه وه. ده چمه ژوروى. له ناوه راستى ژوره تاريكه كه ي راده وه ستم. له و سه رى لاي روژه لائى ژوره كه يه وه ده ركيك به رامبه ر په نجه ريكى تاريك هيه ده چته وه سه رديوى مالى، نه مجاره يان به ده دنگيكي فرماناوييه وه چند جاريكان بانگ ديلم ((نه وه كه سى لى نييه؟... چايه... شتيك، هيچتان نييه بيخوين؟)) وه لاميك ناييسم، به لام گويم له دنگيكي زور خوښى كچيكه گورانبيان ده لى: ((خو تو خوت فه رموت من بيوه فانيم- بيوه فايه كه ت به چاوى خوم ديم...)) و به و شو له ي كه به ده ستمه وه يه چند تاله موويه كى كه به شه روا له كه مه وه نوساوه ده ته كينم، كه له پر هات هاوار و قيذه يهك ميښكم پر ده كات، و سه رم ده گيژه وه ده چى... دلم داده خوړپى- وهك ده نگه كه زور ناشنا بيت... دياربوو كه ته نيايه... دلم له رزى، نه مزانى بو... نه وه دنگه

ژییه کانی گیانی ههژاند، که زۆر ده مێک بوو نه هه ژابوون و له بیرم چوو بوونهوه: ((تۆف، ته گهر بزانی من بۆ تۆ چۆنم- سه ده کوروهی ئاگرها له دهروونم!)) تارماییه ژنه جیئله کی له ده رکپیرا ده بینم، مندا له باوه شیوه، شتیکی گوت، وهک تییگه بيم گوتی: ((دهردیشمان هه بی نایهینه یه کی وهک تۆ!)) ژنه، له دوا ییدا، ههروهک تارماییه کی دیبی زه دهه لگه پرا، تیکچوو، کشایه وه، ههروهک مندالیکی شیره خۆره که شهوه (تالی دیبی- ههروهک دهحه کایه تاندا دهیگپنه وه- و بیهوی له چنگانی هه لی و نه توانی- به روخساریکی زۆر ترساوه وه، له ترسی شهوی که شهوه که له پشتته وه پرا له سه ره ده دا... سپینکه ی چاوه کانی ده بینم... نه فرهت و توپه بیشی ههروه تر...

کچه تیوه گیلله!... راستیان گوتوه که نابی پشت به وه فای ژنان به ستری. ته قلیان ده چاویاندا یه: ته گهر له بهرچاوانی، شهوه له بهر دلانی، ده نا... وه ره سهیری من که، بۆی ببومه سو فی و پرسه م بۆ شه وه په تیاره ی داگرتبوو- کچه کرمانجه ی کۆلان گه پره... شهویش هه لیخه له تاندم و دهستی ده زاخی نام!... شه وه هه موو یاده و پاکی و ساکاریه رواله تیان وه شه وه هه موو دوو روویی و ته له که بازییه! تف له چارهت، ژن! دیسانه وه هه لیخه له تاندمه وه، گه رمییه کی ده روخساریدا به دی ده که مه وه...

وینه کان به خیرایی به دوا یی که کدا دینه وه... دل م تریه ترپ لیده دا، وهک ره نگم په ریبیته وه... سه رلیوه کاتم ئاره قه یان ده ردا وه... نازام- ده گه ل هه موو شه مانه شدا له ته واوی شه وه ماوه ی لیک دا پرانه ماندا شتیکم ده ناخ و دل و دهروونیدا هه لده ستا و بهرگری له وه ده کرد و هه میشه ده گه ل روخساری ویدا بوو- ته مجاریان به پیچه وانیه هه میشه غه مباری و دلگیرییه وه، وهک شه وه رۆژی که له سه رکانییه هاتبو وه و ژنه قه ره ج به ختی بۆ گرتبو وه ساده بوو، ههروهک ساده بییه، کیو و جهنگه ل و روبار و سه رچاوه کان. به لām ده گه ل هه موو شه مانه شدا پیچراوه و داخراو و خه یال خۆش، ههروهک هه موو شته ساده و سروشتییه کان. بیری نه نو سراوی یاسایه کی تاییهت به خۆی هه بوو، وهک مێشکی کیوه کان، که تا پایز دیت شه وه برۆیان تیک دنن، گیاو گو لی له خو ده ته کینن و پیستی تازه ده رده که نه وه بۆ سه رمایه؛ ههروهک جهنگه لی که بهر له لافاو هاتنی شه وه هه ست ده کا؛ یا وهک سه رچاوه ی روونی کانیای که بۆنی به هاری له درزی عه با ی زستانیرا ده کات و قاقا و قولبه قولپ و خو ره خو ری خو ی هه لده ر ژینیته ده ری... وینه کان

دین... دل م لیده دا... سه رم ده گپه وه دی... خیراییه سوپانی وینه کان، سه ری ده گپه وه هیناوم... شهوی ده ناسم... ساده بوو، ساده و ساده یی خۆشه ویست. خوشکه چکۆله که م هه ر گرویه کی گرتبایه و هه ر بیانویکی هه بیایه هه ر که زه رده خه نه یه کی وی ده دیت هه موو شتیکی له بیر ده چۆوه و باوه شی ده گرته وه و بهر قی دایکییه وه به ده ست راوه شاندن و خۆرانانیوه خۆی ده باوه شی داویشته. له کۆشی نه ده هاته وه ده ری- شهویش وهک جووجه لان ده یه زۆی.

((دهک خوا بتکوژی کچی! دهستیان ده ملی یه کتریش کردوه!)) شه وه ش قسه ی توپه بوونی خانمی بوو... وینه کان هه موو وهک بروسکه دینه وه... و سه رم کاسه ی دی- وینه کان ریی تیرامانی نادهن...

به سه ختی نارچهت و دلگیر بوو. قسه کانی ژنه قه ره جیی وا له مێشکی چه قیبوو به هیج شتیکی له مێشکی نه ده هاته وه ده ری. هه ر بیرکی چووبایه ده مێشکییه وه هاتنه وه ده ری نه بوو، وهک شهوی وابوو هه زار پییه کی که ده چته ده ناو گو یانه وه تۆ به مقاشی له په رده ی گو یی بکه یه وه... له پر ده و رووژا و غه م دایده گرت، له پییشدا هه رچییه کم لیده پرس ی که چ ده لی نه یده گوت. هه رده یگوت ((هیچ)) و وهک مندالان دهستی گرمۆله ده کرد و بۆ زاری ده برده وه. و پیکه نینه که ی نه ده ما...

پیریژنی بهخت گره وه وهک هه موو پیریژنه بهخت گره وه کانی دی پی گوتبوو که به ختی چاکه و شهو سال نامری؛ حه ز له کورپکی ده کا؛ به لām به داخه وه که شهو کورپه وهک پیویست دلی به وییه وه نییه. یانی دلی پیویه تی، به لām ئافره تییکی رموزنه ی- که له باوه ژنه که ی به ولاره تر نه بوو- چاو و برۆ ره شی لیو ته نک هه میشه خه ریکی نوشته و جادووانه لی تا دلی شه و دلدارانه لیک کات... ده بی زۆر وریا بیت... هه والیکی ناخۆشی له یاره وه پیده گات... که شهو گه ره له بیست و چهند ساله ییدا نه مر ی شه وه سه د سالان ده ژی... چاوی چاک نابینی که خه ته کانی نیو له پی وه خو ینی ده نا شهوی هه بوو پییده گوت... شهو قسانه ی ده کردن و لیوه بچکۆلانه و جوانه کانی ویک دینانه وه- هه ر ده تگوت مندالیکی گرپۆزه.

((کچی به خۆرای خۆت نارچهت مه که... ناماقوولی فه رموه! شهو قسانه بۆ هه موو که سیکی ده که ن!))

((نا، ناماقوولتي نين... ئەوانە شتتېكى ھەر دەزانن... ئاگايان لە بەخت و چارەنۆسى ئادەمبازان ھەيە...)).

((لەكوپرا دەزانن و ئاگايان لىيە؟)).

((ئاخر قەرەج بوو، قەرەج دەزانن... ئەگەر نەيزانىبايە نەيدەگوت...)).

((كە كورپىك تۆي خۆشەوئى؟)) سەيرىكم كردى و پىكەنىم.

((نا، پى مەكەنە - گالتەت پى نەيە؟ دەيزانى!)).

((چى دەزانی؟)) بۆ خۆشت دەتزانى، ھەموو كەسپك دەيزانى... دەبلى نا، بۆ لەو كچەي كاكە رەھمانى پىرسە - ناماقوولتي كردوھ!!).

((نا، وا مەلئى، خراپە - مەلئى ناماقوولتي كردوھ - سەيرى خەتەكانى كرد... درۆي نەدەكرد؛ سەيرى كرد ئىنجا گوتى)).

((چى ديت؟)).

((گوتى دەستت بىنە... گوتى: ئەم خەتەيانە...)) سەيرىكى دەستە جوانكىلەكانى خۆي كردوھ، بەروخسارىكى پىر لە ھىما و شكۆيەكەوھ: ((ئا، ئەم خەتەيان ھاتوھ تا... تائىرە!)) و خەتى دەستى خۆي پىشاندا، ھەرەك مندالتيكى كە ھەللەق مەللەقئى دەگەلە خۆيدا بكا... ((بەلئى... تا ئىرە... ئالىرەدا ئىدى تەواو دەبى)).

((چ تەواو دەبى؟)).

((چوزانم، تەمەنم ئىدى!...)).

تورپەبوو، لەپىر فرمىسكى ھاتنەخوارى.

((باشە، دوايىەكەي؟)).

((دوايىەكەي ئىدى... ھىچ)) و پىرمە پىرمى گىيانى.

((گوتى:)) ھەك... بەمراد... ھەك - بەمرادى خۆت دەگەي - ھەك - ئىدى ھىچى دى!)).

((باشە، خۆ ئەو خراپ نىيە... بەمرادى خۆت دەگەي!)) و پىدەكەنم... وئىنەكان تىدەپەرن و ئەو... دەگرىە بەلام چۆن! بەلام ھەر بەو كتوپرىە، بى ئەوئى بەخۆي بزانى، جۆگەلەي لاوئى و جوانىيە لەماوئى چەند چركەيەكدا ھەموو ئەو نارەحتى و ژاكانەي شوشتەوھ و رايمالى... بەلام ئەو پەلەي بەمىشكىيەوھ نوسابوو ھەرگىز لىبوونەوئى نەبوو، و جارجارەش سىبەرى خۆي دەھاتنەوھ سەر روخسار و چاوەكانى...)

راستى و وئىنەي نىو دەرگايەك، جوولەي ھەموو وئىنەكانى ناو مىشكى راگرت... و ئىستا ئاوا! ھەوالتيك لە يارەوھ نەگەيشتەوھ و بى پىرس و ھەوال رۆي و تىپەرى!

ئەو دەناو دەرکيدا، مندال بە باوھشيوھ، رەنگ پەريوھ و لەرزوك و من لە ھەموو شتتېك خالى، و پىر لە رقى و كىنە و تورپەي، ترس - توندى... نازانم، چەند ساتىك وەك دەنىو چنگالى ترس، ئالۆزى، تۆفاندا - راستىيەكەي نازانم چ بوو، رەنگە بۆ خۆشى ھەر نەيزانىبى - دوايە پىستى دەموچا و پىللوھەكانى، وەك ھەرچى ئاوى ناو لەشى و گىيانى كۆكردبىتەوھ و دەجامى چاوەكانى كا... بەروونى نازانم كە من بۆخۆشم ھەست و نەستم چۆن بوو، يا چىم گوتوھ، ھەرھىندەي دەزانم كە شەلالتي ئارەقەي بووم، چاوەكانم تارمايىيان بەسەرداھات - وەك تاو بردووان...)

روخسارى وى گەرمى و نەرمىيان دەردا، رقى و كىنە و بىزى من بە ھەواي وەرېو... خەندەيەكى نىوھ مردووي لەسەرلىوان دەرکەوت... ھەنگاوتىك ھاتە پىشى... ئەوچا وەستاىەوھ... جوولەيەكى كرد - وەك بترسى. بە ھەلچوونەوھ قىژاندم ((دارگول!)) ئەو ھىچى نەگوت، منىش زمانم لال بوو و گىرا... دوايى سەيرم كرد وا رووبەروو بەرامبەرىەك راوھستاوين و دىتم دەستتېكى دەقەدى مندالەكە وەرتىناوھ، و من بۆن و بەرامەي قىژ و روخسارى وىم بە لووتيدا ھەلا دەچى و ئەويش چاوەكانى ناوئەتە سەرىەك.

ئەو كچەي كە بەدئسۆزى و ئىش و ئازارەوھ دەمويست دە ناخى دەروونى خۆميدا بنىژم ئىستا ئەوھتا لەبەرامبەرم راوھستاوھ و زىرپ و زىندوو و ئامادە: دارگول: بە گولە تۆزىك ژاكاوھەكانىيەوھ كە دەبى بىنەوھ سەربارودۆخى تەر و پاراوى و رەنگ و بۆي جارانيان... سەرم دەسورا، چاوەكانم تارمايىيان بەسەردا دەھات، تەنيا قەپىلكى شتە ديارەكان نەبى دەنا ھىچم بە تەواوئى نەدەدیت؛ گوتىەكانم ھاشەھاشيان بوو و سەرم پىرى بىدەنگى و ژاوە ژاوى بىدەنگى

بوو- وەك تەپلەم دە كەللەیدا لیدەن... تەپل و دەنگی تەپل لیدان و ترپەى دلم بوو، دەنیو قولایی دۆلی سینه مەدا چەرخى دەدا و بەنیو دالائى ھەردوو گوئیە كانددا دووبارە دەگەپرایەو. تەنیا شتیكى كە وەبیرم مابى ٔو ەو یە كە روخسارى دارگولئى دەیهك دەمیدا چەند جارێكان گۆرا: سپى بوو، زەرد ھەلگەرا، داگیرسا، شین بوۆ، رەش داگەرا- دەو دەمەیدا كە رەنگى لە رووان برابوو. چاوەكانى دەتگوت تايان لپھاتوو و وەك ئەستیرەى شەوى زستانى سربو و سربووان بوو؛ سینگى وەك خالیگەى ئەسپىكى كە سوارتینی بۆ ھینابى و تاوى دابى خیراخیرا و بەردەوام ھەلگەچوو و دەنیشتەو. دەمارە جوانەكانى لاملى بە پەلە ھەلپاندویشت. لیوى بە ددانەكانیەو نوسابوو. لا لیوھەكانى دەمى پێك داھینان... چاوەكانى پیر ترس بوون كە وردە وردە بە چاوەروانى و خۆشەویستیە، رام دەبوونەو... ھەرچۆنێكى بوو گوتم:

((دارگول- ئەو تۆى، خۆتى؟! من لە ناسمانیم دەویستی لەسەر عەردیم دیتیبیەو!)).

راست نەمەدەزانى چ دەلیم یا ھەستى چ دەكەم. كاتى كە لەپەر عیشقە ونبوو و ناکامەكەت دەیبینیەو ھەست بەچى دەكەى؟ كاتى كتوپر مندالەكەت كە ماوہیەكى زۆرە روویە و تۆش بە مردووى دادەنپى و ھیوات بە گەرانەوئى نەماو بەرپێكەوت كە دیتەو و دەیبینیەو ھەست بەچى دەكەى؟ وشەكان، ھەر ئەو وشە و بیژە سادە و ساكارانەى روژانەن- ھەر ھەون- ھەویش نین؛ نرخ و بەھای ئەو وشە و بیژانە دەبارە سۆزدارییە كانیاندايە: دە ھاژەى دەنگدانەو كانددا، دەو ھەستانەدا كە دەگەلئى تیکەلاون، دەو پارچە دالائەى كە رەنگى و بییان گرتوو، دە بۆنى شەپۆلى خوینی جگەرەندا كە لیبى تپەرپوون... دە گەردەلوول و تۆفانى سۆزدا... چووژانم، دە زۆرشتى دیدا، دەنا ئەو وشانە چ نرخ و بایەخێكان نییە، و نووسینەو و دووبارە كردنەو ھشیان شتیكى سارد و سڤ و بى رەنگ و روو- وشە و بیژەكانیش پاشكۆى كات و شوین و حال و ھەوای دلائن... دەستیم گرت، ھیچی نەگوت. گویم لە دەنگى ترپەى دلى بوو. بەلیدانى دل وەلامى لیدانى دلیم دایەو و ھەستم بە بۆنى نارەقەى روخسار و سەرلیو و ھەنیای دەكرد... ئەوانەم دەدیت و ھەستم پیدەكردن... مندالەكە كەش و مات بوو: ئەو كیبە وادەستى دایكى گرتوو و دە روویەو راماو- بە تاسەيەكى غەماویەو دەستیم گرتبوو و دەچاوە جوانەكانیەو رامابوو و سەیرم دەكردن، رابوردو و چارەنوس و ئازار و خۆشى و ناخۆشییە كاتم دە چاوە گەورەو جوان و بى بنەكانیدا دەدیتنەو. لیوھەكانى لیک ترازو بوونەو. سەرەنجام ھەناسیكى

ھەلکیشا، و رووی وەرگێرا، و كەوتە ھەنیسكى گریانىكى بەكول... دەستم بەسەرشانەكانیدا ھینا بەلام ئەو ھەروا ھەر دەگرا: دەنكە مروارییە سوێرەكانى فرمیسكى دە جامى دەمى دەكردم و تا تەرازووى دلم تا دەھات قورستر دەبوو- و من نرخى ئەو ھەموو دەنكە مروارییانەم نەبوو بیدەم... مندالەكەش دەیزانى كە من لاویكى دەست كورت و نەدارم، و بەخۆراپى كانى گەوھەر و مروارى و مەرجان دەدەمەو... رووى ترش كرد و لە بانگى گریانىتى دا...

دارگول وەخۆھاتەو- منیش تیکەو گلابووم... بى ئیختیار بەرەولای سەكۆیەكەو چووین- كەى؟ - نازانم؟ چۆن؟- ھەر نازانم- بە تەك یەكەو دەنیشتبووین... ھەستا و دەگەل مندالەكەیدا رووى؛ گوتى مندالەكەى دەداتە نەنگى و دیتەو؛ منیش ھەر ھەستام و بەلای پەنجەرەكەو چووم و دەستەسەرەكەم دەرینا... ئەو ساتانەى حەز و تاسە و دل سپارییە بى چەند و چوونانە، كەمتر وایە دەژياندا دووبارە ببەو كە ئادەمیزاد دەو ساتانەدا ھەموو بوون و نەبوونى خۆى بداتە یەكى دى و ھیچی لیوھە چاوە نەبى.

ئەو ئیستاكە تیبەكەم و دەزانم كە ئەو ئاگرە چەند بەنرخ و مایە بوو كە ئەو ھەموو لیک دابرانە نەیتوانیو بیکوژیتیتەو ھەربۆیەش دەگرم كە درەنگ تیبگەیشتم! پیتشتریش ھەستى ئەو دەم كەردبوو، دلم ئەو بانگەوازەى پى راگەیاندبووم. دایە گەورە راستى فەرموو بوو: دەیگوت: خودا دەپیشدا دلى دروستكرد ئەوجا میشك- و سەیرەكەش لەو دایە ھیچ كاتى دلم بە ھەلەى نەبردووم. دیسانەو ھەر بەقسەكەى دایە گەورە كە یەكەمىن ((دەستكار))ى خودایە و ئەستەغفیروللا و ھەزار جاریش تۆبە، ھەرگیز دەستكارى ھەوئى چاك دەرنایى- ھەر وەك ئەو دەرگا و پەنجەرەئەى دارتاش دروستیان دەكا كە ئەگەر یەكەمجار چاك دەرچوو ئەو دەرچوو، دەنا قەزا و قەدەرە و ھیچی دى- بەلام دەگەل ھەموو ئەمانەشدا ھەر ئەو دلم بانگەوازەكانى زۆر بەجین ھەر دەگەل یەكەمىن چاوپێكەوتنى ئەو نیشانەكانى دۆستایەتى، یا دۆژمانیەتیە بە ئادەمیزادى دەلئى و من ھەستى ئەو دۆستایەتى و دۆژمانیەتیەم كەردبوو. ئەو ئاستا ئەو ئاگرە ئەو زمانەيە كیشاو و بلیسەى لپھەستاو تەو و ھەموو گیامى داگرتۆتەو- ئەو تەتازە بەتازە بە گەورەییە ئەو ئاگرەى دەزانم. راستیان گوتوو، جودایى بایەكە ئاگرى پەرت و بلاو دەكوژیتیتەو بەلام ئاگرى گەورە خۆش دەكا...

ھەردەگەل دىتېنىي يادى رابدو، رابدوۋى نەچەندان دوور، ھەرۈەك شەپۇلى وئىنە رادىئوبىيەكان، بە گورجى لە دورەدەرا سەريان دە دوۋى يەك ناو كۆمەل كۆمەل گەورە و بچوك ھەموو ھاتنەو و ئاۋىتتەي يەك بوونەو و وئىنەكەيان تەواو كرددەو: خۆم بووم... ئىمە بووين... مالىّ مە- و دارگول ئىستاش ئەو و من و مندالەكەي، ھەرسىكمان لە كەنارى داستانىكەو بووين كە ھەرسىكمانى پىكەو ھىنابوۋە ئەم چايغانەيە و پەلكىشى ئىرەي كىردبووين. بەسەرھاتەكە ئى دوو سال پىش ئىستا بو، كە وەك سەدسال بى و ابوو... سالى دوۋەمى زانكۆم بو؛ بۆ پشورى ھاۋىنى ھاتبوۋمەو مالىّ. داىكىك نەبوو كە بەسەرى قۆتى و بە پىخوۋاستى بەرەو پىرمەو بىت، خوشكىك نەبوو، ھەر كە سەر و كەللەم لە پەنجەرەپىرا بەدى بكا، بەرۋىيەكى شاد و گەش و خەندانەو تىك و دروومانەكەي فرىدات و بەپەلە بە قۆل راۋەشاندنئو بە كۆلاناندا راکات و دەستىم دەگەردنى كات و لە خۇشيان ھەلداتە گىرمانى و بۆنى مېخەك بەندەكەم بەسەر سەرچاۋاندا بېژىنى... دەگەل ئەوانەشدا مالەكە سەير گۆرۋبوو. بابە كچىكى، يا بە واتاي باۋەژنەكە ئوردوۋىكى ھىنابوۋە مالىّ: كچىكى بارىكەلە، دەم بە پىكەن، قەرەبالغ و ھەر بەواتاي باۋەژنى ((بى شەرم، كەكەدار كە ھەر بە عالەمى ئاشكرا سوارى كورپان دەبو!)) ئەگەر پىتەكەنىبايە دەگىرا. پىكەنىنەكەي پىكەن بو نەك گالئە- ھەر لەخۇى دەھات؛ گىرانەكەي لە دەست باۋەژنى بو ((زمان درىژى سۆزانى)) ئەو خۇشترىن قسەي خانمى بو كە پىي دەگوت. كە پىدەكەنى وەك يەك رىز زەنگولە دەترىقايەو؛ ئەوجا وەك دە دلى خۇيدا شەرم بىگرى دەستى گىمۆلە دەكرد و دەدەمى خۇى دەنا و دەردەپەپىرە دەرى و دەكولە. ((ۋاى تۆ نازانى چ ئاگر تىبەر بوۋىكە! مالەكەي وەسەرخۇگىپراۋە، ئەو كەدارە!)) و ئەۋىش بى ھىچ گويدانە خانمى ھەروا پىدەكەنى- وردىلە، و گەرموگور. بە واتاي خانمى تا ئىستا كەسى بەلچكە سەرپۇشەكەي خۇى دانەدەنا، ئاغا ھىندەي روۋدابوۋىە! وادەبو لاساي تورپەبوۋنى ((ئاغا)) دەكردەو، وەك ئەۋەي كە پاروۋە نانىكى دەگەرۋىدا گىرۋوۋە و بۆى ناچتە خوارى. كچە دەھاتەو و بەبى شەرمىيەو كە ھەر لەخۇى دەھات دەگوت: ((باشە خانم، مەگەر چەم كىردوۋە!... چىكەم بەدەست خۆم نىبە، پىكەن دەمگرى!)) و ((ھى ھى ھى، و كر كر كر!)) و نزم دەبوۋە، و چاۋەكانى رەنگىيان دەگۆر، و پىلوۋەكانى دەكەوتنە پەلە، و ددانە سىپىيەكانى دەبرىسكانەو، و گەردنى دەكەوتە ھەلسورپان و داسورپانى... سەير و سەمەرەيەك بو؛ دەنگى ترىقانەۋى ھەر دەتگوت ترىقانەۋەي مندالنىكى تازە زمان پزاۋە مالى پىركدبو،

ئىدى ئەو بىدەنگى و تارىكىيەي مالى نەمابوو. ھەر كە، بابەي دەدەيت دەترىقايەو و ھەر كە، بابەش گوىى لە ترىقانەۋەي وى بابە سوور دەبوۋە و ددانە زىرەكانى دەبرىسكانەو و چاۋەكانى پىر دەبوون لە زەردەخەنە. ئىستا ئىدى بانگ و ھاۋارى بابەي لە دوو سى ھاۋار و بانگانە زىاتر نەبوو: ((چايەكى تىكەن دارگول بىھىنى!)) يا ((بەسە ئىدى! ئەۋە بە چ پىدەكەنى!)) گوايە نارەحتى ئەۋەيە كە بۆ ئەۋىش ھاۋبەشىيە ئەو پىكەنىنەي نىبە، ھەرچەندە ئىمەش - من و بابە- لە ژورەكەي خۇمانەو دوورا و دوور درىغىمان لە ھاۋبەشىيە نەدەكرد- ئەمەش كاتىك بو كە كچەتو تەنانەت باۋەژنەكەشى دىنابە پىكەن. يا ((چىبە. ئەو مندالە بۆ دەگرى، چتان بەسەرىۋەيەتى!)) ئەو مندالە دارگول بو، و ئەو كاتانە بو كە باۋەژنەكە بە قسەي نابەجى تفت و تال و ناخۇش دەگرىاند. باۋەژنە چەقوت لىدابايە خوتىنى لىتسە دەھات: ((ئىم، مندال! ھەر لە ئىستاۋە بەرگەي گروبانىكى دەگرى... مندال! غەمت نەبى، ھەر ئەۋرۆ و سەبەكە مندالنىكت بۆ قوت دەكاتەۋە ئەۋدەمى تۆش بە سەلامەتى بۆي گەورەكەي! ھەستە راستبەۋە گۆزەكەت تاۋدەيە و برۆ لەكانىيەي پىر كە- ئاۋى ساردمان نىبە. نەچى وەك ئىرە دانىشى و لەۋى بىكەيە ھىلكە ھىلكى پىكەنىنى... زوو وەرەۋە... ئىدى نەچى تا نىۋەرۋىيە نەيەۋە!)).

بەلام بە قسەي باۋەژنى، ئىستا (ئىستا كە من ھاتوۋمەۋە) وەك رموزنەي كە موۋى لى ھەل كورۋىنى پاش تاۋىكى گۆزە بەشانەۋە دەھاتەۋە! گۆزەكەي لەسەرشانى دادەنا و بەشان و شەپىلكى تەرۋە دەھاتەۋە، ھەر كە دەگەيشتەۋە و نەدەگەيشتەۋە ئىدى ئەۋە پىرەمە پىرەمى پىكەنىنى دەست پىدەكردەۋە- و ھەمدىس مالەكە پىر دەبوۋە لە پىكەن و باۋەژنە، بەخۇشى و ناخۇشىيەۋە لە ((رقان)) پىدەكەنى و دارگول يەكپارچە دەبوۋە پشكۆى سوور، وەك مندالان دەستى دەدەمىۋە دەنا- لەشەرمان؛ دووبارە پىدەكەنىۋە- دىسانەۋەش ھەر شەرم!.

بەيانىان لە ھەموۋان زووتر لە خەۋى رادەبوو. ھەسارى ئاورپىن دەكرد. كاتى گەسك دانى گەسكە جەگەنىەكەي وا لە عەردى دەخشاند ھەوت كۆلان بەۋلاۋەترەۋە گوييان لە خشەخشىي بوو... بەلانى كەمەۋە ئەو رۆژەي و ابوو: بەيانى ھاتنەۋەي ئەۋى رۆژىم بە تەۋاۋى نارەھەتتەۋە لە ھەرا ھەرا و خشەخشەي وەئاگا ھاتم. لەجىبەكەم ھاتمە دەرى و لە پەنجەرەپىرا سەيرىكى

ههساریم کرد، ویستم بزائم شهو کهلهبابه ناقلایه کییه بهو کهری بهیانیه و ناقلایه! ماندووووم، دهویست تا بهره بهری لای نیوه پویه ههلههستم.

دارگول بوو. داهاتبووه و ناوړشینی دهکرد و دهیالی، و له بهرخوشیه وه گورانی دهگوت. ههردوو سمته خره کانی روو به لای په نجه ره کهی منسه وه دههوا کردبوون... چ جوان بوو! پیتم وابی ههرده گهل یهک سوړی که به که مەر و گهسکه کهی دهستیدا روخسار و چاوه گه شه کانیم دیتن، و ههستم کرد ههلسوکه وتی له جاران نهرم و شل و له سه رخو تره. ماوه یهک ههروا به سهیر کردنه وه دانیشتم؛ له پر پشتی راست کرده وه، که منی دیت وهک بیه شوکی؛ ((ئاغا چوکه له، له خه ویشم کردی؟)).

ههر له هه مان شهوی هاتنه و یمه وه جار جاره به گالته وه و بهراشکاوای - به گالته وه - به روخساریکی راشکاوانه وه - ههر به ناغا چوکه له ی بانگ ده کردم. بابه ((ئاغا)) بوو و جار جاره ش ((بابه)) و جاری واش بو تووره کردنی باوه ژنه ی به ((باپیره)) ی بانگ ده کرد - و بابه له خو ده پووه له که نوان و باوه ژنه چاوی لی ده چوقاند و که، بابه ش له وی نه بایه پری ده دایه: ((چیکلدانه م درا، دیقم کرد به دست تووه!)).

دهمگوت: ((قهیدی ناکا، پوری منداله!)).

((ههی خودا ته مهن دریتت کا! تو ش ماشه لالا زور ساده ی؛ شهوه کوئی منداله؟ ههر له ئیستاهه چاوه کانی ده لپی ههزار چاویان دیوه و شهرم و حه یایان قوتداهه و تفاندویانه ته وه! به هه موو کاریکی راده گا که ده گاته منداله کانی من ئیدی شهوه مه پیره. ((سه گبایه کهس نازانی له کوئیو هیرا سهرده ریناه، شهوه تا به ناغای ده لی باپیره! وای له نه جابهت و ههسه له ی شه و پیاهه ش! من وا خهریکه شیت ده م!)) من ناغا چوکه له بووم و جاری و ابوو بو شهیتانییه زیاتر، بانگی ده کردم بیچووله. بهو لیوه جوان و ویک هینراوانه یه وه، بیچووله بیچووله، هینده ی یهک بیچووه پشیله... پیاهو چ بللی! یهک دوو جار نام چاو لی سوور کرده وه و دللی باوه ژنه که مم پی دایه وه، به لام ههر دهرهستی نه هاتم: ((هی هی هی!)) بابه ش لی خو ش هاتبوو، و به دوویه کدا دهیگوت: ((باشه بیچووه ناغا!...)) و باوه ژنه ش گوشه ی سه ریوشه که ی به پیش ده میه وه دناو به ته شهروه پیده که نی... ((خوا چاکه بو شه کهسه ی نه کا که شه و پاروه نانه ی بو مه دیته وه، تا دهیخوین دل و دهروو و هه ناومان گری تیبه رده بیت!)).

گوتی: ((له خهوم کردی؟)). و بی درهنگ به ده نگیکی شهیتانانه وه دریته دایه: ((ده بوو، نه مزانی له تارانیوه را هاتوون، و ماندوون!) و پر مه پرمی پیکه نینه پهنگ خوار دووه کهیم هاته گوی. گوتم: ((نا، ههستابووم، تو ئیشه کهی خو ت بکه کارت به سه ر منه وه نه بی)).

گوتی: ((نا ئیدی ته واوم کرد!) ههر بهو رووه خو شه یه وه وهک بیه وی بللی: ((تا له دلئندا ببیته گری!)) گهسکه کهی هه لدا یه لایه کی و به پلیکانه کانی هه یوانیدا وه سه ر که وت.

شهوه دووه مجاری چاویک کهوتنیمان بوو. چاویک کهوتنی هه وه لی زور له وه ی سهیر تر بوو: چوو بوومه سه رجیی، له ماندووه تیان خهوم لیته ده کهوت؛ سهر چه فه کهم به سه ر لاقه کاغدا هه لکیتشا بوو و ئانیشکم دادا بوو کتیم ده خوینده وه. هاته ژووری، سهرم بلند کرد، و سهیری کیم کرد - مه سینه و دهستشوری ده گه له خو ی هیئا بوون. ههر بهو چاوه شهیتانیانه یه وه که زرده خه نه یان تیدا سه مای ده کرد و به لام تا شه وده می پیشانی نه دابوو بوچی هاتوو گوتی: ((ئاغا چوکه له!)).

به ترش و تالییه که وه گوتم: ((ها! چتده وی؟)).

((هیچ مه سینه و دهستشورم هیئاون)).

((مه سینه و دهستشور! من عاده تم نییه پیش نوستنی دست و چاوان بشوم)).

((وهی، عاده ت نییه!) و هه مدیس پیکه نین ((هی هی هی هی!)).

چاویک به روخساری جوان و پر ته شه ریدا خشانده و خوشم زور به ئالوژییه وه دیت. ناغا چوکه له، بیچووه ناغا! گوتم: ((باشه، که ههر هیئاوته ده یان شووم - هه رچه نده عاده تیشم نییه...)).

گوتی: ((ده مزانی عاده ت نییه... گوتم رهنگه دل ت ژانی بکا... ناخر، دوور له گیانت، وهک مریشکی جوو جکه مردوو، دامابوی...)) و دهستی بو ده میه وه چوو، رووه جوانکیله که ی سووره لگه را. پیکه نین له دهر کینی دابوو و دهر کی مالی سینگ و زگه جوانه که ی وه شه پو لانی خستبوو... خو م گرژ کرد، و پیکه نینیشم ده هاتی.

گوئی: ((ئاغا چوکه له، ئهوه بۆ واناره حهت بسوی!)) و له فلقه ی پیکه نینیدا، و مه سینه و ده ستشۆره که ی هه لگرتنه وه و لیبیدا رۆیی...

به یانیان ئهرکی مه سینه و ده ستشۆر بردنی ژووری بابهی و ئاو به ده ست داگردنی له مله وی بوو. نه مه دزانی ئه و جه فه نگانهی که ده گه ل منی لیده دان، ده گه ل بابه شی لیده دان یان نا. به لام بگۆ و مگۆیه کی که له ژووری بابه پرا ده هات و پیکه نین و ناقایلیه بابهی و توره بسوونی باوه ژنی و درێتییه ماوه ی ئاو به ده ست داگردنی دیاربوو له ویش هه وال و باسینک هه یه.

ده گه ل مندا هه میشه وابوو- جاری وابوو هینده م رق هه لده ستا که ده مگوت جاریکی دی نایه لم پی ده دیوی ژووره که م نیتته وه، به لام دوا ی نیو سه عاتیکی، یا که میک زیاتر، بریاره که م هه لوه شابۆوه: هه ر به یه ک زه رده خه نه ی، ده هاتمه وه سه ربای به ری: ئاخه نه مه دزانی ته لقه ی ئه و زنجیره جووله و پیکه نینانه ی له کوپوه نیمه ی وا لیک گریدا بوو. داستانی ئۆدیسسه م وه بیه ر ده هاته وه، کاتی که چووه ده که شتییه که وه به ئاواله کانی گوت لۆکه ی ده گوئی خۆیان نین نه کو قاقا و بانگ و ئاوازی کچانی ده ربایه فریویان بده ن و له تاوانیان خۆ به ده ربایه داده ن. ئه و داستانه نه ده بوو ته فسانه بایه.

دارگول یه کینک بوو له و کچانه که من هه رچه نده زیاترم گوئی خۆم لی ده ناخنی هۆشم ده نگی ژنانه و پیکه نینه مه ستانه که ی زیاتر ده بیست و دلّم زیاتری لیده دا... نیستام دنیا به جوړیکی دی ده دیت: ره نگین، شاد، پر له ئاوازی گۆرانی و مۆسیقا...

به ئی، واتوره ده بووم ده مگوت جاریکی دی هه رگیز ئیدی نایه لم ئاوم به ده ستیدا کات... سه ره تا وه ک مندالی بنیاده مان زۆر ماقولانه ی ئاوه که پیدایه ده کرد، به لام هه ر سابوونم له ده موچاوم ده دا ده ستی پیده کرده وه و مه نجه لی پیکه نینیی وه جۆش ده هاته وه و له ش و لارو که مه ر و هه موو گیانی وه ک خیزه لینی دم چۆمی به هاری ده که وته جووله و شه پۆلان و لووله ی مه سینه که ی ده سینگ و به رۆک و لاملی ده کردم و بۆ خۆشی له که نووان له ولاوه ده که وت و ده ستی به سه ر دلّیه وه ده نا، ئه وه منیش به ده موچاوی که فاوویه وه، وه ک کویران دهستم رادا شتووه و هاها مه - له ساردییه ئاوه که ی- و ئه ویش هه روا که میک به ولاتره وه، دوور له ده ست و پراگه یشتنیتی له تک و تاسه وه چووه: مه سینه که ی به لارییه وه به فه رشه که ی هه لپه سارده وه، ده گه له وه شدا وریابوو ته نانه ت نه یده هیشت یه ک دلّۆپه ئاو چیه به فه رشه کاندایه

برژی! توره ده بووم و ئه و له پر ده نگی پیکه نینه که ی ده بری و هه لده ستایه وه سه ربی و به ده نگی تۆرائیکه وه ده یگوت: ((چبکه م، ده ست له رزی... به ده سته خۆم نه بوو، به ئانقه ستم وانه کردوه!)) وه کو مندالان له ج و لیوی خۆی تیک ده نا، که چی پیکه نینیشی ده چاو و روخساریدا شه پۆلی ده دا... و دووباره وه ک مندالی بنیاده مان ئاوه که ی پیدایه ده کرده وه و ده گه ل پیداکرده ویشیدا دووباره هینده ی شه ی تانیی ده کرده وه خه ربیک ده بسو شیّت بم. بۆ ئه وه ی که مه که ش به رده وام بی ده مگوته وه پیداکه... جاریکیان هه ربه دم ئه و ره فتارانیه وه لووله ی مه سینه که ی راست ده پزووی پانتۆلی بیجامه که ی کردم، له جیبی خۆم ده رپه ریم؛ دارگول، به واتای باوه ژنی، حیلکه حیلک، که له بهر پیکه نینی سه ری به ره و دواوه برده پۆوه هه لات و لیم دوورکه وته وه، باوه ژنه که له دواوه ناگای له هه موو ئه و سه یین و به ینانه بوو له فلقه ی پیکه نینیدا. ئاورم گرت و شیراندم: ((ئیدی ئه و زمان درێزه سه گبایه نه نیرن ئاوم ده ده ستی کا؛ نامه وی که س ئاوم به ده ستی داکا؛ بۆ خۆم پیدایه ده که م!)).

گوئی: ((ماشه للا! ئاغا له تارانپرا هاتۆته وه... زمان درێژی سه گباب!)) و هه ر به راستی روخساری تیکچوو، من له سه ر قاوه لتییه به یانی به ته واری په ژتوان بوومه وه، به لام پۆزش هینانه وه و داوا ی لیبوردن له کاره که ر و خزمه تکاری مالی ده ناوه مه دا باونه بوو.

ئه وه ش بلیم که ره فتار و هه لسوکه وتی هیچ به ره فتار و هه لسوکه وتی کاره که ران نه ده چوو که ده گه ل هاتنه ژووریا ندا جاری له پیش هه موو شتیکیدا له بهر و ده رکه و تاق و تاقچانیان ده پروانی و وه ک ده لپن له پیشدا یان سلاؤ له تاقه کان ده کرد... بیری به لای ئه و شتانه وه نه بوو؛ نیمه ش ئه ومان به چاوی کاره که ر سه ی نه ده کرد- به واتای باوه ژنی، کابانی راستییه مالی ئه بوو: که هه مووی وه که ل هینابوون- و سه یه که شی له وه دا بوو که هه رده و ماوه که مه ییدا هه رچی بیژه و وشه و شیوه زاری لادنییه به ته واری هه مووی دانابوو و له بهر خۆی برده بونه وه و ئه و چه ندانه شی که له بهر نه چوو بوونه وه هینده ی به خۆشی و شیرینی به کارده هینان هه رزوو ده چوونه ده دلانه وه. هاتنی ئه و کچه ی بۆ مالی ماله که ی سه ر له بهر گۆریبوو: نه ک وه کو داگیرکه ریکی که به زۆرییه یاسا و بریاران فه رمانه واییه بکات و خه لکی له ترسی گیانی خۆیان مل بۆ فه رمانه کانی راکیشن. نا، جوړیک بوو که هه ر ده تگوت ((شه نکه بی)) یه ک شه وه یه و ئاوه دانی و خۆشه ویستی ده حه ساره و وشک و برینگه سووتاو ده که ی بهر رۆژی

ته خشان و په خشان كړدووه و جو و جويبارى د بهر پيښې خويدا هه لښه ستووه و مهل و بالنده كاني له خوي وه كو كړدوون. سيبه ربه كه ي به تام و چيژدار و جي خه وي خو شبوو؛ د هنگي شنه شني شه مالي نيو بسكه كاني مرزيان مه ست ده كړد؛ ناله و جريوه و جو كه ي مه له ورديله كاني نيوان لق و پوپ و گه لا و گوله كاني هه رده تگوت موسيقايه، و خودي شه ننگه بيش شوخ و شهنك، به رده وام ده هه لچوون و داچوندا بوو، سه رپوشي وا و وا به خودا ددا و لايده برده و به ناز سه ري باد د ايه وه و بسكه كاني دادنيان. ته نيا باوه ژنه كه نه بي كه هه روا له خوه به چاوي هه وي سه يري ده كړد دنا هه موومان ته هه لسوكه وته مندالانه و ته واو ژنانه ي ويمان ستايش ده كړد و پيمان خوشبوو- بابه له هه مووان زياتر، و منيش له و زياتر... هه رته نيا هه لفيكي ته و كچه ي بهس بوو كه كه شوه واي مالي به ته واوي بگوري.

پيش ته مه مال جي تيډا ژيان نه بوو؛ پيشكه و ميشووله هه شريان ده كړد، بون بگه نيوي چومي هه راساني به خه لكي نه هيشتتو. به لام ئيسستا هه نه وچوم و ثاوه رهنكو بويه كي ديكه يان به خوه گر تبوو؛ دهنكو اوازي گريه و سدا كاكه ره جمان قه پاندار، كه كوي ربيو و شه و روژگاري هه خويندنه وي ناياتي ناكامي و غم و ناخوشي بوو و ته و سه ره وسه ري دهر و كولا نيني پر كړدبوو، ئيسستا نه ته نها هه ناكام و غماوي و ناخوش نه بوو به لكه هه ر بيووه موسيqa و ساز و ناوازيكي تا بلني نارام به خش و پر هيو او نوميد...

ماله كه ش هه واي خوي تيگه رابوه؛ بوخوش، پر ئاواز، سووكه له، سه ماناسا، و ساده وهك زه رده خه نه، و له گويان خوش وهك قاو و قيژي نه ويهك دپه رده ي گويي بايره دا، و جوان وهك ((گاگولكه)) ي منداليني سه ري بلند كړديتته وه و به دوو چاوي پر له پاكويه وه به ره و روت په له ي بي و له به رده مت هه لوه ستيتوتته وه راميني، تا هه ليگري و له باوه شيني كه ي.

ته و ناوه ي مالي به و مالانه ده چوو كه زني مالي دواي بووني ته و هه موو كوره يهك به دواي يه كاندا هاتبي و خوا كچوله يه كي رووخوش و گه شي پي به خشين و كچه زماني پژابي و پيكه نيني به ليتوانه وه بي. بابه، ته نانه ت منداله بچكوله كان- و منيش- هه ر خوشه ويستيه كي هه مان بوو هه موومان به وي به خشيو و كه سه نه يده ويرا په غه ي ليډا دنا دنيا يان خراب ده كړد، و سه يريش ته وه بوو- به لاي باوه ژنه كه وه- چهندي برتزارابايه و بيژر ابايه نيدي ته وه خودا هه ر زياتري ده كړد و ده يباراند. ته و هه كه داره چيه موري ماري پنيه يا قوزه

كه متيار! دووريش نه بوو، كي چوراني؟ رهنكه قه ره جيش بووي، ناخر ته و له ده ورو به ري لاي سه رده شتتوه هاتبوو. ته نانه ت باوه ژنه كه ده سته و داماني سه يد فه خره دين ببوو تا ته وي بو له پيش چاوي بابه ي رهش كاو نار دبووي ((نوشته)) ي بو بكا، كه ته و يش (سه يد فه خره دين) گوتبووي با نوشته كه ي ده ناوي هه لكيشي و ثاوه كه ي بداته بابه ي و بيخواته وه. مه ره كه بي نوشته كه ي ده ثاوه كه يدا ده توتته وه و ته وي روژي ته وي له كن خوداي ناخوشه باوه ژنه له بابه ي ده يسي. ته لبه ته سه يد فه خره دين گوتبووي- هه ر له هه وه ليوه گوتبووي- كه مه ره كه بي ته واو بووه و مه ره كه بيش كه توايه وه نوشته كه به تال ده بيتته وه، به لام ته و هه ر پيي داگرتبوو كه ده ي بي هه ر به مه ره كه بي بو بنوسي- به مه ره كه بيش له وه ي چاتر ده رنايه. با بو جاريكي ديكه بي... ئيشاللا ته وده مي به مه ره كه بي چيني ده ينوسي و واي رهش ده كا كه به هيممه ت و به ره كه تي ته وليايان قوله زه نكي له چاوه وي كافوري هه له بي بي... به لام نا، دياره كه ((قوزه كه متياري پيه!)) ته و خوگرومون كړدن و سه ر و چاوتيكنانانه ي باوه ژني هه ر ده تگوت ورده توژ و خوله كه به ده رباچه يه كييه وه و ره كن: ته و كچه تيوه هيندي جواني و شوژ و جو له و چالاكي پيوه بوو توژ و خول و گهر د و خاشاكي پي نه ده ويرا. نازام چونا و چوني باسكه م. نه مامي دار هه لوژت ديوه، كه تازه چرويان ده رده كا- سپي، بوخوش، بالازيك، كه له ده مي هزاران غونچه وه گولاوي ده پزيني؟ غونچه ي سووره گوليت ديوه كه چون به پيكه نينه وه دم ده كاته وه و دلپه شه وغي له جيبي فرميسكي داده ني؟ نيرگرت ديوه كه چون له ثاوينه ي جوگه له ثاوي به رده مييه وه سه يري چاوه كاني خوي ده كات و وا له ثاوه كه ي ده گه به ني كه سه يري وي ده كا؟ يا وه نه وشه ت ديوه له بن په رزيني باغييه وه شه يتانانه تيت دپرواني و هه ر كه تو ش سه يرت كړدوه، له جيبي خويه وه ده پووكيته وه؟ ته مانه و ده يان گولي ديكه به هه ست و نه ست و شوژ و تاسه وه به داره گولي وييه وه لكابوون و ((دارگول)) يان لي دروست ببوو.

بابه، جاري وا بوو به ((داره گول)) ي بانگ ده كړد، ياني كيژه گول- و هم وشه يه كه له بانگ كړدنيدا بو كچوله ي خوشه ويستي ماليي به كاردنين. دره ختي گول بوو، خوشكي گول بوو؛ نه مامي بالاني تازه غونچه ي كړدبوو؛ هه وه لين به هاري بوو- و گوله كاني نيوه پشكوتوو و نيوه هه ر غونچه- واي له و روژي كه هه موويان ده پشكوتون... هه رچه نده، نا... نا! ثاوي ئيسستاي جوانتره: پشكوتوو و نه پشكوتوو؛ گه وره و بچووك، گه يو و نه گه يو، كچ و ژن- ثاوا جوانتره؛ ثاوا به تامتره، تامي ميويه كي وا له بن ددانان به جي ده هيلني هه رگيز ته و تامه له زاران

نەپرئى؛ ۋە ھەمىشە لەبىر ۋە خەيال ۋە ھەست ۋە نەستاندا ۋە مېنى: لېتو گەزۋى شېرىنە... گولەكان سەريان دەرتىناۋە، ھەر بەلىۋان دەتۈنەۋە ۋە نامىنن...

ھوجۇلى بە ئى ئەۋ ناۋە ناچى. بە جانەۋەرىكى كىۋى دەچى كە ھەر جارىك، دە تەرەكە بونىيدا رىي دەشارى كەۋتېي، ۋە نەزائى شار چىيە، ۋە شار رىكۋىپىكى ۋە سىستەمىكى تايىت بەخۇى ھەيە ۋە نەزائى كە لە شاريدا ھەۋانەۋە ۋە گوزەران نىيە- چونكە ھەموو پىستى خۇيان گۆپىۋە. لە كىۋى، گيانلەبەر دوزمەنەكەى خۇى دەناسىتەۋە، ئاسك گورگى دەناسىتەۋە، مەل ۋە بالندە ۋاشە ۋە باشۋى دەناسنەۋە... لەشارى، گورگەكانىش ھەر مەپن ۋە رىۋىپەكانىش ھەر ھەموۋيان دەست بەسىنگەۋە سلاۋ لە كەلەباب ۋە مرىشكان دەكەن، ۋە پشیلەكان خپ تۆبەكارن...

لە شارى بوو، بەلام نەبۋە شارى، لە كىۋى نەبوو، بەلام ھەموو روالەتەكانى كىۋىانە بوو، چونكە خۇى بە شارى نەدەزانى. ئازادىيە كىۋى ۋە بەندەنانى ھەر پاراست بوو. چەند ناخۇش ۋە ناسازە كە ئەگەر بىي ۋە ئەم جوانىيە كىۋىلەى بە چەقوو ۋە چەنگال ۋە مېز ۋە چەند فەخفۋورى ۋە پەشتەمالى سەرکۆشى بگۆپىۋە؛ ۋە لەسەرمىزىكى دانىي ۋە جوولە ۋە ھەلسوكەوت ۋە رەفتارى بۇ دىارى كەى ۋە ئازادى رەفتارە سروسىتتەكەى لى بستىنىيەۋە، ئەۋە گوايە بەۋ نىيازەى لە باغچەى ئازەلى مالىدا پىكەۋە دەژىن، ۋە پىتۋابى كە ژيانىكى سروسىتتەكەى خۇدى خۇيت بۇ ھىناۋەتە دى... گىايەكى كىۋىلە ۋە خۇرسك بوو- كىۋى بوو، چونكە سروسىتى بوو؛ ھەموو شتىكى كىۋى سروسىتتە... ھەموو شتىكى سروسىتىش جوانە، ھەر لەۋ كىلگە دورانەۋە بگرە تا ئەۋ شوور ۋە بىچۈە ژىژكانە، يا تا ئەۋ بىچۈە گورگانە، يا ئەۋ كىۋى ۋە ئەۋ بىبابانانە... ھەموۋيان جوانن، چونكە سروسىتىن. ھەر بەيەك سەرنج دىاربوو كە لەۋ ناۋەى خۇيان دوركەۋتۈتەۋە... ۋەك دە دىنبايەكى دىكە دابى، دىنبايەكى دور لە دەست پىپراگەشىتنى ۋە دىنبايەكى جوان. لە ژورەكەمەۋە دەنگى ئاۋازەكەم دەبىست؛ كە دەشھاتمە دەرى ھەر گويم لىدەبوو. دەنگەكەى وردە ۋە نزم دەبۆۋە، بەلام بە تەۋاۋى نەدەمرد. دىاربوو بۆيەى دەگوت تا من گويم لىيى- ۋەك كەۋى كۆسارى- بەلام نايەۋى بزام كە بە ئاشكرا بۆمىيان دەلى. كەۋىش ھەروايە؛ دەخوئىنى بەلام بەناۋى كەسەۋە نا، بۇ ھەموو كەۋان دەخوئىنى. دلخۇشى خۇم دەدايەۋە. منى دەگەل ئاۋازەكانى خۇيدا بردبوۋە دىنباي خۇيەۋە، ھەرۋەك ھەمان كچانى دەريا.

ئەۋ كارانەى بە مەبەستى فرىۋدانى من نەبوو- پىنموا نىيە. نا. پىدەكەنى ھەر بۇ ئەۋەى دەم بە پىكەن ۋە گەش بى، ۋە كاتىك كە پىدەكەنى- يەكپارچە دەبوۋە شوپ ۋە روۋى ۋە پاكى ۋە بىنگەردى ۋە روخسارى دەبوۋە روۋى مندالىكى جوانكىلە ۋە كە دەتريقاشەۋە ۋەك تريقانەۋەى مندالىكى ۋە زۆرى نەدەخاياند كە ھەموو دەنگى خۇمان ۋە تريقانەۋەكانمان تىكەل بەجۇش ۋە خۇشى تريقانەۋەكانى ۋى دەكرد ۋە ماڭ ۋەك جۇگەلەى بەھارى پىر دەبوۋە لە دەنگى لەرەى زەنگولان كە ۋىك دەكەۋتن ۋە دووبارە ۋىك دەكەۋتنەۋە ۋە رشتەى زنجىرەكەيان نەدەھىشت راۋەستى... پىدەكەنى، نا بۇ ئەۋەى پىكەنى تا شتىكى دەستكەۋى؛ نا، نەخىر، ھەرگىز باسى شتى ۋا لە گۆرپدا نەبوو؛ ژيان بوو، سروسىتى بوو كە دەۋىدا پىدەكەنى. نەدەبوۋ پىنەكەنى، پىكەنىنەكەى نەپىنىيەكە لە نەپىنىيە سروسىتتەكەنى بوۋى ۋى بوو- ھەرۋەك ئارەق كەردنەۋە ۋە ھەناسەدان، ھەرۋەك چۇن ئارەقەى دەكردەۋە، ئاۋاش پىدەكەنى، دەنا لەبەر خۇشپىن كەردن ۋە كۆپ گەرم كەردن ۋە راكىشانى سەرنجى كەسانى دى نەبوو- من ئامادەم سوئىدى بۇم كە دانىشتن ۋە كۆپ گەرم كەردنى ھەرنەدەزانى، خۇ ئەگەر پىشتگوتبايە ۋە بۇ شت روون كەردبايەۋە ھەر تىيىنەدەگەى. پىكەن ۋە رەفتارەكانى شەپۇلى شادى روبرىكى بە تۋاناي لارەتى ئەۋتۋ بوو، كە بەرەستكەردنى زۆر دژوار بوو. لە سروسىتى ۋىشدا نەبوو راۋەستى ۋە لەجىي خۇى بچەقى. ھەرۋەك چۇن بەيەكەر يا پەردەى نىگاركىشىك يا رۇمانىك دەرخستى خۇلىاي كەسى ۋە دەزگاي بوۋى كەسىكن، ھەر بەۋ جۇرەش ئەۋ پىكەنىنە دەرخستى كەسىتەى ۋە ھونەرى بوۋى ۋى بوون؛ كە پىكەنىنى دەھات نەپدەتۋانى پىشى پىبگرى ۋە بەرەستى بكا، ھەرۋەك مرىشكىكى كە بىەۋى ھىلكەى بكات ۋە دەپكا- چونكە مەبەستەكەى سروسىتتە- ياۋەك رۇمانوسىكى كە دۋاى ماۋەيەك تاۋتۋىكەردن ۋە نەخشە ۋە سەرەتا ۋە دەستپىكەردن، نىيازى تاۋدانى قەلەم ھەلگرتنى دەخۇيدا ھەستبكات... باسى پىدەنگىيە تىن ۋە تاۋى نەمامە شلكەكانى گەۋرە بوۋى لە گۆرپدا نەبوو؛ باس ھەر باسى كرانەۋە ۋە گەشانەۋەى چورزەرەكانى پىنگەشىتنى ۋى بوو كە ۋەك ئاۋى سەرچاۋەى گەرم سەراسەرى روۋپىۋى بوۋى ۋە جۇش ھىنابوو ۋە بەردەۋام ھەلدەچوو. لەسەرخۇ بەلام بەردەۋام- دەگەل ھەر قولپەيەكى نەك ھەر خۇى كە دەكولا بەلكە ئاۋازە پىدەنگەكانى دىكەشى كە دە دەزگاي مۇسىقاي بوۋندا كە من تا ئەۋدەمى نەمناسىبون، ۋەئاگا دىنانەۋە ۋە دەپخستە ھەلەكە سەما- بە وردە پىكەنىنەكان دىاربوو. كە ھىشتا زۆر لە زەمانىك دورترە تا بلى: ((دەستت لە دەستى كەۋە... ماندوۋبووم)) يادەم ھەراشپىيە بكات، كە ((ۋازم لى پىنە،

تاقەتم نىيە... دوتىنى شەوئ ھەر نەنوستوم!) شازەزاي ئەو جۆرە ئاوازە پەرت و بلاۋانە نەبوو و پىئومانىيە تەننات شوو كوردنىش بتوانئ ئەو ئاھەنگى خۆشى و شادىيانە تىدا دامركىتتەو و دەزگاي مۇسقىاي گىيانى ھەروا بئ ھىچ لە گۆشەي عەمبارىكدا كەلەكە بكات و تۆز و خۆلى لئ بىنىشى!

من دلنيا بووم لەوئ كە دنيا و ژيانى دنيايە بەرەنگاورەنگى دەدەيت- يەك بەھەشتى رەنگىن، دەشت و دەر سەرتاپا سەوز كە ھەرگىز بەرەشەيە چاوەگەشەكانى تىك نەدەچوون، بەھەشتى ئەو گولە رەنگاورەنگانەي كە رەنگدانەوئ باغچەكانى بوونى وى بوون. رىكردنى، وەك دارگولپىكى سروسشتى، جۆرە سەمايەك بوو. نەك وەك باوئەژنەكە كە دەيگوت، ھەر دەروا لەخۆئ ھەلئەدا، ھەررەك بە ئاواز و لەسەر رىتمىك بىرا- وەك ئاسك- و خۇبادانى دەگەل ئەو ئاوازي رۆينەشىدا، ستمەكانى چەپە و راستەيان دەكرد، شانى ھەلئەتەكاند و گۆزەي سەرشانىشى دەگەل ھەر خۇزانانىكى ويدا ((قولپەقولپ)) ھەستەكانى ناخى بە سەرشانەكانىدا دەرشت تا ئاگرى تىبەرنەبئ. بابە كراسىكى چىتى گولدارى بۆ كرىپو: سەرىپۆش و ژىركراس و ھەموو شتەكانى دىكەي ھەر ئەو كراسە بوو. گولەكانى كراسە چىتەكەي ھەموو بەلەشەوئ پىدەكەنن و گولەكان لەشيان ختووكە دەدا؛ گولەكان پىدەكەنن و لە ھۆش و تك و تاسەوئ چوونيان لەودىو گولەكانى كراسەكەوئ دىاربوو. سىنگ و بەرۆكى، گەردنى بەرز و ئاوقەدى بارىكى- كە بەواتاي ژنانى دراوسئ ھەروا شتىكى لە داو دەزوئ ھەلبواردبوو- دەنيو كراسەيدا جىلوئەكەيان دەفرۆشت كە دە ئاوازي ھىچ مۇسقىا زانىكىدا نەبوو، و روخسارى... خۆ ھەر جارىكت روخسارى دىبايە ھەرگىزت خاوەنەكەي لەبىرنەدەچۆو. نەمدەزانى ئەوئ لە چىيەوئ بوو: لە قەرەبالغىيە خودى كچەوئە، لە رەنگە شەرايىيەكەي پىستىيەوئ، لە خرپىيە گۇنا و جوانىيە چالەكانى لا روومەتەوئ، يا لە ئالى و خەتە شەيتانىيەكانى لىوئەوئ يا لە حالەتى چا و برۆيە كەمانىيەكانىوئ كە جاروبارە شىوئەي پلنگىكى جوانيان پىدەبەخشى، يا لە جىلكەجىلكى پىكەننەكەيەوئ كە تاك تاكەي ھەموو ئەوانە پشكووتنى چرۆ و گول و ھەلاتنى غەمە سارده زستانىيەكان بوو؟ سەيرە كە سورىيە گولان و ئازاريانە بچتە شەپە جەنگى غەمئ و سوپاي غەمەكان بشكىنى! ھىچ غەمىك ھەرچەندەش گران و رەش و ئەستەم بايە، لە بەرامبەر ھىرشى تريفانەوئ و پىكەننە مۇسقىايە شادەكەي گەروويدا خۆئ رانەدەگرت و دەشكا. گولئ سەرتاي بەھارىش ئەو ھىزەي تىدايە؛ گول، گەوھەرى سروسشت، لە ھەر

وهرزىكدا، دەگەل ھەر خەندەبەكدا ھەمىشە دەگەلە خۇيداىە... نازو نووزى كچۆلەيەكى جوانكىلە و شەيتانى و بزۇيىە كورپىكى ھەرزە و سەرەرۆ دەويدا ئاوتتە و تىكەلاۋ بىوون. چەندىن جارام ھەلداوئ شەيتانىيە ئەو چا و دەمولیوانە و ئەو حالەتى كور- كچانە وئىنە بگرم، بۆم نەلووئە، بەلام ھەر جارىك كە بەرامبەر كامىرا رادەوئەستا يا خەرىكى خۆرپىكخستنى دەبوو يا پۆزى لىدەدا، پەرت دەبوو. سەرەتا كە رادەوئەستا دلئ وای لىدەدا تەننات سىنگ و بەرۆكى دەكەوتە ھەلبەز و دابەز، رەنگى تىكەدەچوو. كە ئاگاي لىنەبوو وای بەسەر نەدەھات و ئەوانەي نەبوو، يا ئەگەر ھەشەبىايە لەبەرچاوي خەلكى دىكە وانەبوو. ھەموو شتەكانى بەرپىكويىكى و دەگەل ئەندامەكانى تری لەشىدا رىك دەھاتەوئ، ھەررەك سۇناتەيەكى جوان^(۱)، وەك غەزەلىكى شاد. ھەرگىز نەدەكرا رستەيەك، ھەرچەندە بئ بايەخىش بايە، لەو دەزگايە دەربىتى يا لىئى زىادەكەي ئاھەنگەكەي نەشاز نەبئ و لە ئاوازەكە دەرنەچئ- جوانترىن رستەيەكى (سەكتە) لەخۆ نەدەگرت. ئەگەر برۆيەكانى كەمئ رىك و پىكت يا نارپىكويىكت بانايە، ئەگەر رەشپنەي چاوەكانى كەمئ گەورەتر يا ودرت بانايە، ئەگەر دەستەكانى كەمىك بچوكت يا جوانتر و گەورەتر، ئەگەر لىوئەكانى كەمئ ئەستور يا تەنكت بانايە لەوئ كە ھەبوون... ھەموو تىكەدەچوو. بەراستى وەستايەكەي چاكى داپشتبوو و رىژەي تىكپراي ئەندامەكانى بەبوئەرى و رەدەكارىيەوئ چاوەدئرى كەردبوو كە تىكپرايان وادانرابوون كە دەمانادا ھەموو شتىكى دابىن كەردبوو، تەننات رەنگى پىست و حالەتى رەنگ و روو و جوولەي ئەندامەكانىشى ھەموو پىكەوئ ھىندە لىك وەشابوونەوئ بىوونە شتىكى ئاوازە، چا- و گوى- و ھەست- كارىگەريەكى وەك پارچە مۇسقىايەكى مامۇستا گەورەكانى مۇسقىا، ماوئەيەك دواي تەواو بوونىشى دەھۆش و گۆشدا ھەردەمايەوئ، يا وەك عەترى ژنىكى جوان كە دەگەلە خۇيدا بە ژوورئى وەرەكا، كاتئ كە دەشروا تا ماوئەيەك ھەست و خەيالى ئەو ژنە جوانە ھەر دىئىتەوئ بىر... بۆن و بەرامە و سروسشت و كىو و دەشت و دەر و جەنگەل و تەپەي ماھوئەر بوو ھاتبوئە شارى، وەك ھەموو ھەوراز و نشىو و بەرزى و نزمى و، تازەبى و سادەبىيەكان ھاتبن و كاژيان ھاويشتبئ و گوتبىتبان: ((ئەوئ ئىمە، رووت و قسوت و بئ رتوش!)) رەنگە ھەر ئەوئەش بووبئ يارىدەرى ھەموو ئەو شتانەي كە دەيگوتن و دەيگردن لىئ نەگىرئ. نازانم ئەو

^(۱) سۇناتە: وشەيەكى فەرەنسىيە: پارچە مۇسقىايەكە بۆ ساز، كە لەسئ و جارى وایە لە چوار بەند بەشىوئەي جىاواز پىكەدئ. - لە فەرەنگى عەمىدەوئ.

رازه چ بوو که هر توند و تیژییه کی له عادهت به دره بیری که دنواند لیبی نه ده گپرا و لیبی به داو پوه نه ده کرا. من یا بابه، هر چه نده نارحه تیش باینیاه، که چی دنگی کمان لپوه نه ده هات و هیچمان نه ده گوت... نه که هر نه مانده گوت، پی شده که نین... مندانه کانیش هر وهر تر. دیسانه وه راست وه ک سر وشت... ناخر خو شه و مبه سستی کی خراپی نه بوو. راست وه که شه وایه که چوژ ره شه با و گهرده لولولیک له کی پوه وه هلکا یا روو باریک ههستی باغچه ی ماله که ت رامالی یا په ژینه که ی تیک بشکینی یا ته نانه ت خو شه و یستی ک ببات و کی پوه که به نه فره ت که ی و له روو باره که توره بیی ناوا... سر وشت مبه سستی خراپ نییه - هر سر وشتی خو ی وایه. به لام باو ژنه وه شتی کی ترشیا ن دا بی تی رووی خو ی تیکدنا و سه ری له نه قلی تیمه، به تاییه تی له ئی بابه با ده دا.

شتیک دده نگی دارگولیدا هه بوو که زور وه قاو و قیژی بارو که یه کی ده چوو کابانی مالی گرتی تی، تا له سه ره خو به له په دهستی، نه ویش به دوو قامکان له پشته قونی بدات و به سه ری نه نگوستی هیلکه دانی به سه رکاته وه داخوا به هیلکه یه یان نا، نه و جا به ره له دای کا - جا بزانه چ قاو و قیژی کی به ریا ده کا: ((وای، وای! وای! وای! وای!)) ئای له توخمی ژنان، به عالمی ناشکرا دیاره نازان ده کا، که چی خو ی به تر ساو و گه شکه دار پی شان ده دا. و بابان ویرانه، ده لئی ناگری ده مالی به ربووه! ناگری قورده تیت تیبه ربیت چه تیوی، گهره کی وه سه رخو گپراوه، هه ره پنده ی ماوه وه که مه جید ژنانی جلکی پیاوان ده بهرکا و بچیته چاخانا و قاقایان بکی شی - وه ی له و حیلکه حیلکه ی دهستی داوه تی - هی هی هی هی هی هی هی!)) زور به ناز و نوو زی که وه لاسای ده کرده وه و وه کو وی ده کرد ((وه لاهی که ده دار بووه، بیلاهی که ده دار بووه؛ به عالمی ناشکرا هاوار ده کا وهرن، وهرن هه یتیم، ئی چاکیشم هه یه! وهرن ئاورم تیبه ربووه... کریم که وه توتی، کریمه که ده جوولی - به قیبله ی محمه دی شتی کی به زاری شه و پیاویدا هه رکردوه! ئه ری بهو تیشکی روژه ی! چه تیوه له ههوت ئاوانی داوه قوله پیی تهر نه بووه... نه وانه وهر شه ویکن تا خو له می شی نه بینن ره ونه قی پیدا ناکه نه وه!)) و چاو لی سوور کرده وه دوا ی چاو لی سوور کرده وه - و پر مه پرمی پی که نینی دارگولی - له دوا یه که زیاتر توگری یه کتری بووین و بووینه هاوده می یه ک. ده یگوت: ((پیویایه منیش له توخم و ره چه له ک و توره مه ی ویم. تیمه خانزاده ی خانانین!)) قسه کانی به جوړیک ده گه رووی خویدا دسوراند و ده مو لپو و گهر دنی به جوړیکی و با ده دان و سه ری به شیوه یه کی و بو دواوه

هه لده دایه وه و حاله تیکی ته شه ر ئامیزی وای ده دایه چاوه جوانه کانی که به راستی دل نه گپو و دلگیر و دل فرین بوو. ((به و چاوه بچکولانه مانه وه چه شتی کی گه وره هه یه نه مانندی بی!)) و دوا یه به پرویه کی ترش و تال و هه مان چاوه جوان و شه ی تانییه کانیه وه ((روژی کی ده بینی چند به چی و ری دایدیمی و وه که دوی که شکان ده یهاویمه به ره هتاوی تا بوخوی وشک بیته وه! ژنه تیوه به قونی خو ی ده لی ده گلم مه یه بونت لیدی!)) نه وده می ده سته بچکوله که ی بو لووتی ده برد، لووتی خو ی ده گرت و ده یگوت: ((پیف پیف، چه بو گه نیکی لیدی!... خانزاده شه - هه ی به قونی بابیه وه!)).

ده مگوت: ((کچی، بابه گوپی لیبی هه ردوو چاوه کانت در دیتی - بابی وی مامی بابه یه...)). به فیزی که وه سه ری کی هه لده ته کاند و ده یگوت: ((باشه، با مامیشی بی - خوی ده کرد مامی شای ده بوو... وه ی خودایه، نه و بابه یه چونی ده گه له شه زمان در یژه پالو شله دا هینا وه!)).

((سوست، سوست)) لیوم مووچ ده کردن و چاوم زهق ده کرده وه، به چاو خه ندیکه وه.

((هه ربینه روژی کی دیتت روو به رووی بوومه وه... و لیبی هه لکه رامه وه...)) پر مه پرمی پی که نینی... ((له خو ی و نه و کچه ی خو ی، که هه ر راست ده لیبی مه سینه ی بی ده سه که... که ده داره!... له و قسانه!)) وای له و لپو و دم و چاو بادانانه ی. به راستی هه موو که سی ک حه زی ده کرد پیی بللی که ده دار...

ده چله ی هاوینیدا جار جاره بوئی خو شی به هاریم ده کرد و سه رمه سستییه کی خو شم به گیان و دل و ده روونیدا وهرده بوو: پر له هیواو پر له گومانی خو ش، که دنیا یه کی خو ش و رازا وه م تیرا ده دیت و هه ستم به له ش سوکییه خو م ده کرد. ورده ورده هه موو شتی کم به جوان ده دیت: نه و ژنانه ی که له سه رکانییه را ده هاتنه وه خریان جوان بوون: زهرد و سوور و شین، هه روه که ریزه کاغه زیکی ره نگاوره نگ که له جه ژناندا و ده ری و ره سم و یاسا و ری ساسی مانگه کاندایا به داویانیه وه ده کردن و به شنه ی شه مالی، هپور هپور، ده هاتن و ده چوون و نه ولایان بوو به رو رووی خو یان پی شان ده دا. ساده یه که ی، هه موو شتی کی ساده و خو شی ده ده روونمدا ئازاد کردبوو، به واتای یه که له گه وره پیاوان به نه ندازه یه که ساده بوو که پیاو به دل و به گیان منه تبار بوو و یژدانی خو ی به وی بسپی ری و تکای لیبکات تا - چند سه عاتی که - چند روژی که - ته واوی

ماوهی ژيان- بۆی هه‌لگري و له زيزبوون و توورپه بوونیی و له توندوتیژییهی نه‌رهنجی و متمانه‌شی له ده‌ست نه‌دا، وه‌ك مندالیکی كه ده‌خيله‌كه‌ی لای دایكیه‌تی و بیانوان ده‌گری، جا دایکی ده‌یداته‌وه یا نایداته‌وه شه‌وه گرنگ نییبه، گرنگ شه‌وه‌یه كه شه‌و متمانه‌ی خو‌ی له ده‌ست نا‌دا. هه‌ر كه بیانوره‌كه‌شی نیشته‌وه توندوتیژی و داد و برۆیه‌كه‌شی نه‌ما له په‌نا‌ی وهرده‌كه‌وی؛ قاچیکیانى به‌سینگی خو‌یه‌وه ده‌نی و شه‌ویدیش درێژ ده‌كات و سه‌رده‌كات‌ه‌وه سه‌رپانى دایکی، قامکی ده‌زاری ده‌نی و به‌سه‌رنجیکى به‌تاله‌وه به‌بن میچی ژوره‌كه‌وه پیده‌كه‌نی- به‌لێ هه‌ر شه‌و دایكه‌ی، كه پێش تاویك رقی لێی هه‌ستا‌بو و داد و برۆی بوو له ده‌ستانی و هاواری لیده‌چوه‌و ئاسمانی- شه‌وا ئیستاش دووباره وه‌ك هه‌میشه تاكه پشت و په‌نا و ته‌كیه‌گاهی هه‌ر شه‌وه و به‌س... جارى وابوو كه ده‌جییدا بووم و ده‌هات، چاوه‌رپێ شه‌وه‌ی بووم به‌ مندالییه خو‌ی، وه‌ك دایك و باوك، هه‌روا سه‌روشتیان، لایه‌كه‌ی په‌توه‌كه هه‌لده‌داته‌وه و له‌سه‌رخۆ ده‌بن جییه‌كه‌ی خزی و روخساری پاکی مندالانه‌ییم به‌سه‌رشانى كات و بكه‌وتیه هه‌ناسه‌دانیکى ئارام و پشت‌ه‌لیوی ئاره‌قه‌ی ده‌رده‌ن...

به‌لام ده‌گه‌ل شه‌و مندالی و پاکییه منداله‌ییه‌كه‌شیدا عیشه‌گه‌رییه ره‌مه‌کیه ژنیکی ته‌واو عه‌بیاری به‌ته‌واوی ماناره تیدا كۆبۆوه: شه‌و له‌ش و لاره‌ی كه با‌ده‌دا، شه‌و چاوانه‌ی كه ده‌یگێران، شه‌و سه‌رنجانه‌ی كه له ناخی قوولی چاوه‌كانیه‌وه هه‌لده‌قولان، شه‌و حاله‌ته شه‌یتانیانه و شه‌و دردۆنگییه شكۆداره‌ی كه به‌روو و چاو و سه‌ر و گه‌ردنیه‌وه‌ی ده‌لكاند، هه‌ر شه‌و ره‌فتاران هه‌و، كه ده‌ماری باوه‌ژنه‌یان ده‌ردینا و وای لیده‌كرد جاروباره به‌ژنانی دراوسێ و به‌منیش بلێ كه تازه‌كاری له كارترا‌زاه و به‌قسه‌ی وى ((تا تۆ كوتیكى پیه‌وه ده‌ده‌ی شه‌و هه‌وتانت پیه‌وه ده‌دا!))... شه‌مه داره‌گولی ژيان بوو: هه‌موو نیشانه‌كانى گونا‌ه و چێژ و له‌ززه‌ت و ژيان، كه ده‌گه‌ل مردنی ئاشنا نین، كاتیکیش كه پێی ئاشنا ده‌بی لێی بیزاره. شه‌وه پێكه‌نینه، شو‌رپو تاسه‌یه، ره‌نگه، به‌هاره، گه‌رمییه، قوڵپه‌قوڵپه، جۆش و خرۆشه...

مه‌لا هه‌سه‌ن زه‌رد و ره‌نگ له‌رووان براه، دۆراو و په‌رته؛ می‌ژه‌ر چلكنه، كه‌واو سه‌لته‌ زبیه، ئاوازی ده‌نگی هه‌مووی هه‌ر نیشانه‌ی ناكامی و غه‌م و هه‌سه‌ته... مه‌رگه، كه به‌وپه‌ری فیل و ریاو ته‌له‌كه‌بازییه‌وه خه‌ریكه بۆ به‌ریه‌ستیه برسییه‌تیه ژیانیکى پرپو‌وچ و له په‌نا‌ی خوداوه دزیویه جوان، و جوانییه ناشیرین دزیوه ده‌كا... ئانتینی (ناریل) بووم هه‌رچی شه‌پۆله‌كانی

بوونی وى بوو وه‌ریده‌گرتن و به‌ته‌واوی هێژ و تواناوه ده‌یاده‌وه ده‌زگا هه‌ستیه‌كانم: شه‌پۆله‌كان هه‌موو روویان له‌من بوو- من وام هه‌ست ده‌کرد؛ ده‌زگا نێره‌كانیش هه‌روایان ده‌گوت. و نیشانه‌كانى شه‌پۆلانه‌ش، شه‌گه‌ر چی ساده‌بوون، له‌بارى هه‌ست و مانادا تا بلێی قورس بوون. ساده‌بوون، به‌ ساده‌ییه خودی شه‌پۆله‌كان، به‌لام تیزپرو بره‌ر، شه‌ویش به‌شیوه‌ی شه‌پۆله سۆزییه‌كان كه به‌ ناخ و گیاندا تیده‌په‌رن- ده‌گه‌ل شه‌و جیاوازیه‌دا كه شه‌وان ده‌یان‌توانی به‌ ناخ و گیاندا تیه‌په‌رن كه‌چی نه‌ده‌رپۆشیتن و ده‌مانه‌وه. هه‌موو ده‌هاتن و خو‌یان به‌ ده‌زگای بوونی مندا ده‌دا- و هه‌روه‌ك كۆتره ده‌سته‌مۆ و مه‌شق كراوه‌كان بالیان لیک‌ده‌دا و ده‌چونه‌وه هیلانه‌كانیان- شه‌وانیش ده‌هاتنه‌وه نیو تاوه‌ری دلم.

شه‌وه‌ی كه منى ئالۆز و شیواندبوو هه‌ر ته‌نیا جوانی و گه‌شه و وریاییه‌كه‌ی وى نه‌بوو: راستی و ره‌وانی و راستگۆییه‌كه‌ی بوو. ریا و درۆ و خو‌ه‌لنانی ده‌مه‌زه‌بدا نه‌بوو: كه شتیکی نه‌ویستبایه، نه‌یده‌ویست، هه‌روه‌ك باوه‌ژنه‌كه، شه‌وه‌شی هه‌یج كاتیک نه‌ده‌شارده‌وه- به‌شیوه‌یه‌كه، نه‌چهندان توند، به‌ره‌و روو و به‌تاشكرا ده‌یگوت؛ و ره‌نگه‌یه‌كێك له‌و هۆیان‌ه‌ی په‌یوه‌ندی باب‌ه‌ی پیه‌وه هه‌ر شه‌و رێ و راستییه‌ی بی. هه‌موو جارێ ده‌یگوت- دارگولی ده‌لیم- ((به‌یه‌ك هۆقه هه‌نگوینیشه‌وه ناخوری)). - خانمی ده‌گوت. له‌ دۆستایه‌تییه‌یدا ته‌واو بی‌نیاز بوو و قه‌ت هه‌یچی نه‌ده‌ویست؛ شه‌گه‌ر یه‌كێك یا شتیکی خو‌ش ویستبایه، ئیدی شه‌وه سه‌رو مالى ئى وى بوو: ناز و نووزی نه‌ده‌زانى، بینه‌ویه‌ره‌ی ده‌سروشتیدا نه‌بوو؛ سه‌ره‌رای شه‌وه‌ش، گیانى وه‌ك گیانى سه‌ده‌ی مندالیکی شیره‌خۆزه بوو. ده‌گه‌ل گه‌وراندا مندا‌ل و ده‌گه‌ل مندالاندا مندا‌لتر بوو.

په‌یوه‌ندی نادیری دل هه‌ر ده‌گه‌ل هه‌وه‌ل سه‌رنجیوه سه‌قامگیر بوو، هه‌روه‌ك په‌یوه‌ندی خو‌ین و مۆزمین، له‌ هه‌مان ده‌رزی هه‌وه‌لیوه: به‌هه‌مان ده‌رزی هه‌وه‌ل سه‌رنج‌ه‌وه، رژیمی ده‌زگای بوونی، به‌ شیوه‌یه‌كى ساده و ساكار، كرده رژیمیکی دی! رژیمیك كه ده‌گه‌ل رژیمی بوونی ویدا ئاو‌یتته‌ بوو- هه‌ر له‌ خو‌ه‌- راست وه‌ك ئاو‌یتته‌یه‌كى كیمیای- و كار و كاردانه‌وه‌ی گه‌ردیله‌كانى، سه‌رتاپای گیانى گه‌رم كرده‌وه و گه‌رمی گیانم ده‌گه‌ل گه‌رمی بوونی ویدا ئاو‌یتته و تیکه‌لاو بوو. هه‌روه‌ك ماوه‌یه‌كى زۆر بی‌بێهۆش یم و تازه وه‌ناگا هاتبمه‌وه، وه‌ك ساته‌كانى دواى نه‌شته‌رگه‌ری، كه ده‌وه‌میدا می‌شك له‌ ته‌وه‌ری هۆش ده‌رده‌چی، به‌لام له‌ناو ته‌وه‌ری

كىشى بى ئاگايدا ھەر دەمىنىتتە ۋە دەرنىچى. كرمى ئاورىشم دە قۇزاخەكەي خۇيدا مت بوۋە، دەبى ھەستى ئەۋە بكا كاتىك دى كە ھەلدەستى ۋە زىندو دەبىتتەۋە. راستىيەكەي بۇ زىندو دەبىتتەۋە؟ داخوا شەپۇلىكى لە لەشى دە؟ دەزانى كە زىندو دەبىتتەۋە؟...

زىندو بېۋومەۋە... گىژبوم، بەلام گىژبىيەكى خۇش، ھەرۋەك نەخۇشىكى سۇركاۋى، دەمەدەمى چاكبونەۋى، دە سەرەتاي دوۋە مانگى بەھارپدا دەگەل ھەستى سەرەتاي ۋە ئاگا ھاتنەۋى نەخۇشىكى دللى ژىر دەستى نۇژدارىكى نەشتەرگەر.

تا ئىستا، باسپك لە عىشقەۋە نەھاتبوۋە گۇرپى- ھەل ۋە دەرفەتپكى ۋا بۇ ئەۋ كارە نەپەخسابو- ئەۋانە ھەر تەنيا ھەستى من بوون؛ بەلام ئەۋ ساتانەي كە بىدەنگ بوۋىن ۋە بەرپىكەوت ئەۋ پىنەدەكەنى يا نەدەگريا بەۋاتاي باۋەژنى ۋەك مەيمونى كەرەموللانى لۇتى بى نەقام سەمەي نەدەكرد، كاتى كە سەرم بەرزكردەۋە ۋە چاۋم تپى ھەلدەندەگوت دەمدىت تەماشام دەكات ۋە ھەر كە سەرنجەكامان ئاۋقاي يەك دەبوون رەنگە شەرابىيەكەي روخسارى ھىندەي دى دەبو، پىلۋى چاۋەكان قورستر گەرانى چاۋەكان لەسەرەخۇتر.

لەبەر خۇمەۋە دەمگوت (يا رەنگە ئىستا كە ۋابلىم) شتىكى سروشىيە، لاۋ لەۋاۋى دەگەپى، من لەۋى دەگەپام، دوور نەبوۋ ئەۋىش لە من بگەپى. خەلكى دى، بەلای مەنەۋە لە سەيركەرانىك بەۋلاۋە زياتر ھىچى دى نەبوون؛ ئەۋا ئەۋپەپى ۋىنەيەكى خۇيان، تارمايىيەكىيان، لە بەسەرھاتى لاۋەتپىيە خۇيانەۋە دىتبايەۋە. ھەر ھىندەيان بەس بوۋ، لىشيان زىادبوۋ، چيان دەۋىست لەۋەي زياتر. تازە لەۋان تپەريبوۋ؛ ژيان ئىمە ۋە مانان بوۋ. بەلام... بەلام ئادەمىزاد ژيانى خۇي لە راستىدا لە ژيانى كەسانى دىدا دىرئەپىدەدا. جا ئەگەر ۋابى ئەۋ ژيانە ھەر قابىلى سەيركردىيە ھەر قابىلىشە.

بۇيە ھەقىيان ھەيە دانىشن ۋە سەيركەن بەلام ئىدى ھەقى ئەۋەيان نىيە بەرەستى ژيانى من بن لە بوونى ويدا، ئەۋىش كە ئىستا ژيان بە باغىكى تەپرو پاراۋ ۋە دوور لە قاقىۋى دەرس ۋە گرفتارىيە بچوۋكەكانى ژيانى لاۋانە دەبوونى ويدا بەگۇراۋ دەبىنم ۋە كەۋتومەتە سەيركردىيى.

ھەستمدەكرد دە نىشانەكانى يەكترى دەگەين- بەلام ئەۋ بەتەۋاۋى جىق ۋە فىقەكانى باۋەژنى زۇر مندال بوۋ، پازدە شازدە سال زياتر نەبوۋ، ھەرچەندە بەقسەي خۇي، بۇنى بەھارپى كىردبوۋ

ۋ ئەۋ ھىلكەھىلكەي ئى بۇنى بەھارى بوۋ- ھەرۋەك جوانوۋە ماينى كە لەپەر لە گەرمەي غاردانىدا لەجىي خۇي بچەقى ۋ گەردنى ھەلپىنى ۋ گويى موۋچ كا ۋ بەلايەكىدا، بە دۋاي جوتەي خۇيدا لە دوور پروانى ۋ نوسكەيەكى نەرم ۋ شل ۋ خۇش تپەھلگا: ((ئىھى ھەھە!)) دەگەل ئەۋانەدا ھەرۋەك ھەمان جوانوۋە ماين مندالنىك بوۋ بەردەۋام خەرىكى يارى ۋ زۇر بلىيە بوۋ ۋ من چۇن دلنىبام لەۋەي كە تپدەگا، يا ئەگەر تپدەگا ئەۋە ئاۋايە، يا ئايا ئەم يارىيەشى ھەرۋەك ھەمان يارىيەكانى دىكەي نىن، يا ئەگەر يارىيى نىيە ئەدى راستى ۋ راشكاۋىيەكەي چۇنە؟ لە كاتىكدا كە من كەۋتومە نىۋ تەۋەردى بى ئاگاىيەۋە، تاۋپكىش لە بىروخەيالى ۋى نەدەكەۋتم ۋ ھەرۋەك تاۋانىك كىردى ۋ لە ھەر جوۋلە ۋ دەنگىك كە باس لە ھەلخەلتان ۋ فرىۋدانى ۋى بكاتەۋە دەترسام ۋ سلەم دەكردەۋە ۋ ئازارم دەكىشا. بچوۋكتىن سەرنجى باۋەژنى ۋ سوۋكتىن زەردەخەنەي بابەم لە سەد لاۋە ۋ بەسەد باراندا لىك دەدايەۋە ۋ بە ھەمەجۇر تەرازوۋى ورد ۋ درشتم دەكىشان ۋ لە ھەمو ئەۋ لىكداۋە ۋ كىشان ۋ پىۋانانەپرا كە ئەنجامەكەيم لەپىشدا سەلمان بوۋ، ھەردە ۋ دەمەشدا كە دلخۇشىيە خۇم دەدايەۋە كە ئىنشاللا گۇرەيە، خۇم لە رىزى دلنىيى تپگەيشتنى بەرامبەرەكەم دادەنا، ئەۋىش لەۋلاۋە- دارگول- قاچەكانى لى دىرئە كىردبوون ۋ خوشكە چوۋكەكەمى لەسەرلاقەكانى خۇي دىرئەكردبوۋ ۋ گۇرانى دەگوت ۋ پىدەكەنى يەك لە دوۋىەكى خۇ بە قوربان ۋ سەدەقە دەكرد ۋ زۇر بە نەرم ۋ نيانىيەۋە قامكى لە چەناگەي دەدا ۋ موۋچە موۋچى بۇ دەكرد ۋ بە پىكەنىنى دىنا- ۋ داۋاي لىدەكردىن ھاۋبەشىيە ئەۋ پىكەنىنە ھاۋبەشىيە بكەين: ((ھى ھى ھى!)) ھەر راست ۋەك ھەمان جوانوۋە ماينى شەيتان. دەتۋ ۋەرە ئىستا ئەۋ لەش ۋ لارە جوان ۋ ئازاد ۋ ئەۋ گەردنە بەرزە ۋ ئەۋ قاقا ۋ تىرقانەۋە خۇش ۋ شادانە بشكىتە ۋ بە عەرەبانچىيەكى بەمىرد دە! ھەيف نىيە!...

شار ۋ رەفتارى شارى بۇ ۋى حوكمى ھەمان عەرەبانە يا بارگىرى ھەيە كە ئەسپى عەرەبانە ۋ بارگىريان تپدا بەۋ حال ۋ رۇژەي گەياندوۋە كە لەبەرچاۋمانە. باشە لە راستىدا چ پىۋىستە كە ئەۋ ئەم دنيا شاد ۋ خۇش ۋ ئازاد ۋ كىۋىلكانەيىيە خۇي جى بىلپت ۋ بىتتە ئەۋ دنيا بى تروسكە ۋ ھىۋا ۋ بەرتەسك ۋ پەرت ۋ خامۇشەۋە؟ ئەمە بىرىكى گىلانەيە. دەگەل ھەمو ئەمانەدا كاتى كە ھەرھەمان ئەۋ خوۋ ۋ خدەۋ ھەرھەمان ئەۋ باۋەژنە، ۋ ھەمان ئەۋ خانەتى ۋ كارەكەرىيە نەپەلنى بىتتە ناۋ ئەۋ دنيا سارد ۋ سېۋە ۋ لەمپەرى لەرى دانى، دنياي خۇي ھەر

به زیندان دهزانی و بوون، و گیانی ده تاریکی و نهنگوسته چاویه دا ده که وی، هه ربویه ههست دهکات، هه رچییه که بی هه ژیانه، و راستییه که شی ههروایه و ناتوانی لینی رابکات و دووباره بچته وه کیوی. ههروه که جان هه ربوی که تازه له کیوی پرا هاتبی و هیشتا تین و تاو و بهرته نگییه قه فزه زینی ههست نه کردبی. رهنگی قه فزه زی وی عه شق بوو. گیزبوو، گیزتیکی شاد - لووت بهرز - نهیده زانی، به لام ههستی ده کرد که شار و کومه لگای شاری ژینگه و ده وره ربویکی نامویه، هه رهینده که وتییه نیو تانویزه وه ئیدی به ره له دابوونت نییه - تا شار گه وره تر بیت تانویزی توند و تولتر ده بی. یا ئه م یا ئه و - ((ئه م)) به هیتر بوو. هه وای شاری له که له وی دابوو، راست وه که ئه و مندا له وی که گولی راسته قینه ی سروشتی به گولی دهسکار ده گورنه وه و شکل و شیوه ی گول و گیانله بهرانی دهسکر دیان له گول و گیانله بهرانی کیوی له لا باشته، هه رچه ند دلشی بو کیو و به نده نان هه رده چوو. کام قه ره جیک هه یه که هه لمزینی هه وای نازاد و هه وای دیتنی کیو و به نده ن و دهشت و ده رانی له که له وی نه دا؟ به لام هه ر ده وده مه یدا ههستی ده کرد که لیره یه و لیره شی ره گ و ریشه داکوتاوه و جینی ناینده شی هه ر ئیره یه، و گه وره ترین ثاره زووشی ئه وه یه که هه ر لیره بی، لیره خوی به عه ردی دادات، و جییه کی بو خوی په یداکات. ناینده ی نه ده دیت، به لام چاوی هه ر له مه بوو - و خوا بو خوی ده زانی. رهنگیسه ئه و ناینده یه ش هه ر من بم... رهنکه!... وه که مهستیکی دواکاته کانی مه یخانه ی بووم، که بی چهند و چوون ئه م و ئه وان ماچ ده کا و ریزی بو هه مووان هه یه و چوکه و خاکی به ربیی هه مووانه. منیش ده گه ل دنیا و مافیهای دنیا یه دا پاک و بیگه رد بووم: پیکه نیسم ده سه رنجه کاندای بوو و بی نارامیم ده چاواندا، و سرۆکیم ده له شیدا، و ناگرم ده گیانیدا. ده ری و بان و کوچه و کولاناندا هه ر سه لا بوون به چه په و راسته یدا له گه وره و چووکام ده کردن و هه ر زه رده خه نه و پیکه نین بوون ده مبه شینه وه، هه روه که چهند پیکیکم زیاد هه لدا بی. بابه ش، که م و زور، هه روا بوو؛ و من به پیچه وانه ی سالانی پیشووتر، له م سه روه خته ی ته مه نه دا، ده و ده وره به ره یدا، هه ر نه رمی و پیکه نین بووم ده گه ل باوه ژنی و خوشکه کاندای. توپ و ته شه ر و ئه مر و نه هی کردنی ((وا دامه نیسه، وادانیسه... برۆ ئه و ده ست و ده موچاوه چه په لانه ت بشۆ ئه و جا و ده روه)) له و بابته شتانه م هه ر نه بوو؛ له و شتانه یچر ابووم. سووکییه سه مایه م ده پل و پاو گیان و لاق و له ته ران ئالا بوو - به واتای باوه ژنی ببوممه ((کرمه کی))! سه ربوو ئه مانه هه مووی له پای یه که نفووزی

یارییه ده روه! هه رکاتی ئه و دیار بایه من نه ده مام؛ ئه وه من نه بووم که تانه و ته شه رم نه داویشتن، منییه که بوونی نه بوو ((من)) ده ودا بوو.

ئه وه ئه و بوو پیده که نی و چوکه له ی هه مووان بوو و به و چوکه له ییه ی خوی وه ببوو هه وره ی هه مووان. من جگه له چاوه خه نده یه که و جووته لیویکی به ش و ناره قیه که به هه نیا و روخسارمه وه ده نیشت چیدی نه بووم. ئه مه کاتیک بوو که له مال نه بام، یا له وی بام و ئه و چووبایه سه راوی. ئه گه ر رۆبایه به راکه راکه وه خه یالمم وه دوو دیخست، چاوه کاتم له که ناری په نجه روه ده کردنه ئیشکچی، گویم به ده رکه وان. هه ر که ده نگی ترپه ی پیی و ((قولپه)) ی گۆزه که ییم ده بیست - و ئه وه شم له و ده مه پرا ده بیست که له سه رکانییه پرا و ده ری ده که وته وه، و کانیه که له په نجه ره پرا دیار بوو - ئیدی من گیانیکم ده هاته وه به ری... تازه ئیدی گرینگ نه بوو که له ژووری بایه یان نا، هه میشه ده خه یالمدا بوو. کاتیکیش که ده چوممه ناو جتی، تا ماوه یه که ییم هه ر به خه یالی و بییه وه به سه ر ده برد: له په وره و ده نوستم، یا له عاده ت به ده ر سه رچه فه که م به سه ر ده موچاوی خۆمدا هه لده کیشا و ئه وم به خه یال دینایه بنی؛ وه که ئه وه ی بیرم سه د فرسه خم لی دوور بی یا ماوه یه کی زور به سه ر دیداری یه که تریماندا رابرد بی، به هه موو هیتریکه وه تینم ده دایه خۆم: چاوم له سه ریه که داده نان و روخساری ویم دینایه پیش چاری خۆم: برۆکه واننی و چه ماوه بی، ده موچاوه خر و شه راییه که ی، چالی لاروممه ته کانی که هه رچه ند جاریک پیکه نیبایه قولتر ده بوو و روممه ته کانی خر و پرو به رجه سه تر نیشان ده دا؛ لیه نه زور کورت و نه زور گۆشته که ی، چاوه ره شه کانی که هه میشه دایسان و جار جاره ش پر ده بوون له ئاو و دلۆپه فرمیسه که کانی وه که رونی مشتومال کردنی که شوینی تیدا گه رانی ئه و چاوانه یان مشتومال ده کرد و له په ر ژینی مژوله کانیه وه تیده په رین و به سه ر مانگه شه وی جوانی روممه ته کانیدا سه ره و خوار ده بوونه وه و لالیوه شه ی تانییه سویره کانیا ن هینده ی دی سویرتر ده کرد - هه مووم ده دیتن: پیسته رهنگ شه راییه که ی، مهستییه چاوه کانی، به ناز هاویشتنه سه ریه کی پیلوه قورسه کانی که جاری وابوو ده تگوت په ره ی مزن و به سه ر هیلکۆله ی چاویدا ده که ون، و ئه و پیکه نینانه ی که ته وای له ش و لاری ده هه ژاند و دلۆپه ده کرۆکی گیانی مندا و په له ده که وت، و ده نکه خۆش و پر هاژه که ی که هه روه که چه چه هه ی سه دان بولبولان پرپسو له زیر و به م، و سه ره نجام بالا جوانه که ی، که وه که ئالیه کی به ده م گه رده لوول و ره شه بای ده روونه وه هه راسان بی، و تو رانی جار جاره شی که ئه ویشی له جیتی خۆیدا هه ر جوان و دلنه نگیتو

بو... هه مووم ده دیتن؛ و خۆم وهك ئەلقەى زنجیرهى دوو كەلێ یا ئەلقەیه كى نادیدهى خەيالێك دەوییهوه دەپێچا و سەرتاپای بوونیم له تالە باریك و ناسكەكانى خەيالێك وەر دەپێچا كه له تانویى گیانم چنیهو- ئەوجا له سەرەخۆ، نەك وهك تەونى تەنكى جالجالۆكەى كه به هەلپهوه پهلامارى نیتچیره كەى بدات و قوتیدا، بەلكه ههروهك كرمه ئاوریشمێك كه قۆزاغەى به دەوری خۆیدا دتهنێ تا تێیدا مت ببیت و بنوی، ئاوا قۆزاغەى به دەوردا دتهتم و له ئارمووشى گیانیهوه دەپێچم كه به دەستى دل و گیانم بۆم تەنیوه تاتێیدا بنوی، دهكاتێكدا كه خۆم پێشتر ده ئاوریشمى لهشى ویدا خهوتبووم.

ئەو ئیدی دارگۆل نەبوو، ورده ورده ببوه ئایدیه ئالێ من و من خۆم له ئایدیه ئالێ خۆمهوه دەپێچاوه دهخۆمدا نقوم دهبووم و دهخۆم رادهمام و ورد دهبوومهوه: كه مالى خۆم دیتبووه- ئەو كه مالى من بوو و من به كه مالى خۆم ههلا دهگوت؛ عیشقم به كه مالى خۆمهوه ده كرد! به شپۆهوى دوو كەلێكم لێهاتبوو- دوو كەلێكى پەرش و بلاو و پەراكەندە، دوو كەلێكى وهك پارچه ههوران، دوو كەلێكى سوتاو كه بى ئیختیار به دەوری خۆیدا دهخولایهوه، ههروهك گێژە ههروێكى به دەم باوه؛ و ئەوم ده شهوقى بلیسهى سوتانى خۆمدا ده دیت- رهنگین، گۆراو- نادیار، پەراكەندە و كۆك... شهوێكى ئاوا دهو دنیا یانهدا بووم، كه ههستى شتێكى ساردم له بنه پێى خۆم كرد؛ تازه چاوه كامم بهو خەيالانهوه گەرم ببوون- ده زینده خهودا بووم. بهو خەيالێكى كه ئەوه يا ماره يا ههزار پى- مار ده مالىدا ههبوو و هه مووش ده مانزانی- به په شوکاوییهوه سه رچه فه كه م به لایه كیدا لادا، به رهو سوێچى كاره باوه چووم... دارگۆل بوو، كه بهو شهوى شهیتانییه كەى بزوتبوو و هاتبوو بنى پێى خوراندبووم! هیهچ رانه وه ستام؛ دهستم برد و گرتم. وهك هه مان (بارۆكه) ی كه گوتم قاقوێزى لى ههستا، به لام زۆر به سپایى و له سه رخۆ، و به دەم داد و پرۆ و هاوار و ئیش و ویشى فیتسه ئاساوه... گوايه قۆلێ ئازارى پێگه یوه- قۆلێك كه وهك ماسى سپى، سارد و پر و لووس و پووس، و راپسكێو.

((گوتم په رداغه ئاوێكم بۆ بینه! چیه خیره بهوكاتى شهوه! ئەوه ئەو پێكه نینه هه ر تهواو نه بوو!)) ئەوه بابه بوو، به توریه ییه وه گوتم! ژوروه كه م به ده رگایه كى دوو ده رییه وه ده چۆوه سه ر ژوروه كەى وى، به ئاگابوو، هه روا درهنگ دنوست...

ههروهك سه ربازێكى كه تهقه مەنى لێبێرى و دوژمن بگاته سه رى و فه رمانى ته سلیم بوونى پێكردبێ، تێكرا بووین، دارگۆله گوته نى ((وهك پارچه په لاسى ته ر. دهك خوا بمکوژى!)) و دووسێ په نجەى بۆلای چه ناگه وه و چاوانى پاك و بێگه رد و سه رسامانه... دهسته كان وهك دهستى بوو كه شووشه یه كى كۆك كراو كه كۆكه كەى تهواو ببێ به ولاولایدا به ربوونه وه و وهك ماسییه نیتو داوێ له په له په ل و هه ول و تهقه للاكه وت. دارگۆل كه هه میشه حاله تێكى زه رده خه نهى به پروانه وه بوو كه هه رتا وه ناتاوێك ده تگوت ئەها ئەوه به ره له ئا ده بیت و لافاوێك قاقا و پێكه نین به ریا ده كا. بى ئەوهى خۆى لى ون ببى گوتم: ((بۆ، چ بووه باپیره؟ ئەوه گویم لێیه، خۆ هه زار دهستم نین- ئاغا چكۆله ش داواى ده رزى و داوێى كردبوو)). له پر پرماندی.

ده رزى و داو! ئەویش بهو شهوه ی! باشه ئەوهى له چ كون و كه له به رێكى جاتكا ده رتسا! و ئیدی پێكه نین به رى به ره له ئا بوو و روباریك دهنگ و سه دای زنجیره زهنگولان هاژه ی كرد و كه وته رێ. رۆیش و چوو ئاوى بۆ بابه ی برد و بۆ شوینه ونیه ش هاته وه ژوروه كەى من... به رواله ت جوگه له ی پێكه نینى وشك ببوو، به لام ده گه ل ئەوه شدا كه وشك ببوو و كاتێكیش وشك ده بوو كه سه ركۆنه كرابایه، كه چى زه رده یه كى هه ر به روویه وه دیاربوو كه نه تده زانى نارى بنیى چى و گوتم چه ند ده بى دانیشته ته وه، تازه هه رچى بوو و هه رچه ندێكى بوو، بوو، به هه رحال بوو.

به ده نگی كچه بارێكى مه یخانه دار كه سه ربكاته سه ر مشته رییه كى پیر و كه نه فت، هه ر به هه مان غه مزه و نازه وه گوتم: ((ئاغا چكۆله چیدیت نه ده ویست؟)) به ده نگیكى وا كه، بابه گوێى لیبى، لووتى هه لكرد.

به ده نگیكى كه، بابه گوێى لیبیتته وه گوتمه وه: ((نا. بچۆ بنوو- منیش ئیدی ده بى بنووم!)) و به ناقایلییه وه لێك هه لبراین.

له راستیدا باوه ژنه لهو كهین و بهینه ی بى ئاگا نه بوو، چونكه به یانى كه له سه ر قاوه لتییه دانیشته ی بى هیهچ هۆكارێك گوتم: ((خۆ هه نگوین نییه قامكى لێدەن كه م كا، هه تا قامكى لێده ی دیتته وه جیى؛ زیاد ده كا كه م ناكا!... هه ر هینده ی ماوه ئاوس بیت، و خۆى به سه ر یه كێك له وه دا ساغ كاته وه... ئاه، ئەوه من مردوو و ئیوه زیندوو. ئەوه دەمى بۆ خۆتان وه لامى ئەو خه لكه ی بده نه وه... ئیستا نه گه یویه سه ركانییه گویت له چى گوت چى گوته ی خه لكه!)).

باس باسی چونه سهراوی نه بوو... سه ریگی بابهم کرد، پرسه سه ریگی توندم دایه باوه ژنی.

سه ریگی بابهی که وته نیوانی و له دوو لایانه وهی ثانی شک لیک بلاو کردنه وه و دوو سه ریگی که له سه ریگی لیبوی تیک به ربوونیی لیک هه لپین. بابه توورپه بوو، گوتی: ((جاریگی نه بوو ته و منداله دانیشیت و یه تک زه هره مار بخوات و توو لیبیگه ریگی به ناسوودهی به گه روویدا بجیتته خواری... خه لکی گروی ده خون ناماقوولیان ده کهن...!)).

دارگول خوشکه چوکه که می له تهک خویه وه دانابوو و نهو نانهی که بزی ده شیریه وه گوشیبوو و به که وچکه چایان ده دایه و بوو خۆشی ناوه ناوه، فوویه کی له ژیریپاله که ده کرد و چایه که ی خۆی ده خوارده وه. به بیستنی قسه کانی بابهی فرمیسی هاتنه خواری، به ده نگیگی زور ناسک و کچانه وه - مندالانه وه - گریا...

بابه گوتی: ((مه گری کچم، مه گری...!)) باوه ژنه له داخان لیبوی به پووکیسه وه نووسان و به گۆته ی دارگولی لایته که ی هه لیبون - به ددانه زیره کانی باوه ژنی ده گوتن لایت، به سوو کایه تی؛ و من سور هه لگه رام، و سه رم به ردایه وه - له سه رلیبوی ته قینه وی بووم. دارگول له ترسی وهی که له سه ری ده مه قالییه که په دایه قاپی شیری منداله که ی تاو دایه، دهستی ده که له کی ناو منداله که ی، وه ک بیچوره پشیله، ده لاکه له کی خویه وه نا و له ژوروی چووه ده ری. منداله که خوی به و پریندا کردانه وه گرتبوو. چونه ده ری به گۆته ی باوه ژنی یان بۆلای جوجکان بوو یا بۆلای گوله کانی، یا بۆ سه ما و سوردان و ده خو هه لدانی!

مندال به که له کتیه ده هات و ده چوو و وه ک مندالی چوکه له له به رده می مریشکه کورکی لاقی هه لده کردن و له سه ر عه ردی داده نیشت. شتیگی ده دایه مریشکه که ی و مووچیگی ده کرد - و نه و جا جوجکه کانی هه ی له وهی راکا: خۆیان گیف ده کرده و بالیان لیکه ده دان، هه روه ک مندالی تازه پیگرتوو که دایکیان له کۆلانی بیته وه و به ره و پیریسه وه بچن، رایان ده کرد و خۆیان ده کۆشی داویشت، تا نه که ون. نه ویش زور له سه ره خو هه روه ک مندالی خۆی ده یگرتنه وه و یه که یه کانی به سینگ و به روک و رومته ی خویه وه دنوساندن. هه موو ده هاتن؛ هه ر هه مووشی ده گرتن و هه ریبه که شی به جوریک ده ست پیدا دینان و به منداله که ی دناساندن: ((سه ری چی چهند جوانن، وه نییه!... خوشت ده وین؟...)).

چاوه کانی به ته واوه تی ده کرده وه، به پیکه نینه وه ((سه ری - شه وانیش توویان خوشت ده وی!)) و جوجکه که ش ده یگوت: ((جیک جیک جیک)). - ((ده زانی، نه وه ده لی منیش شیلان خام خوشت ده وی!)) منداله که دهستی دریت ده کرد، که جوجکه که بگری. له دارگولیوه فییبوو رایاننه مووسی و نازاریان نه دا. زور به نه رموشلی دهستی به په ر و بالی جوجکه کانی دادینا، و به زمانی مندالانه ی خۆی ده یگوت: ((نازی، نازی!)) و دارگولیش ده گه لی ده گوتنه وه: ((نازی، نازی!)).

مریشکه که هه روا له جیبی خویه وه زور خامانه راوه ستابوو و سهیری دارگول و جوجکه کانی ده کرد و زوری پیخوشت بوو که ده بدیت جوجکه کانی بوونه ته جیبی سه ری خاوه ن مالی و وه ک دایکیگی که بیینی گه وه ی گه ره کی ده ست به سه ری منداله که ی دادینا. بوو هه ریبه که له جوجکه کانی شتیگی پیبوو: قاوغه شخارتیکی له بهر باغه لی ده ردینا که هه میسه چهند میشیگی تیدا بوو. جوجکه کانی هه ریبه که و به شی خۆیان ده برد و ده ریشتن.

جاری وابوو ده کۆشی خۆی ده نان و به کۆشی پر له جیکه جیکه وه ده هاته وه ژوروی، ده حالیکدا که مریشکه که به سه ریگی زور نارامه وه به ری ده کرد. ده یزانی که منداله کانی ده دهستیگی پاک و دلنیادان و دینه وه، کی ده لی مریشکه که بیی وانه بووه نه و کچه په رستاره و ده یانباته گه رانی.

جارچاره بوو خۆشی هه ر ده هاته سه ری و له به رده رکی راده وه ستا و سه ریگی خوار ده کرده وه و پیی خوشت بوو! هه ر که ده گه یشته وه ژوروی ده یگوت: ((نه ها ناغا، سه یکه چهند جوانن؟)) جوجکه کانی ده ندووکه زه رده کانیان لیک کرد بۆوه و جیکه جیکیان بوو. بابه ده رگای پیکه نیینی ده کرده وه، من به شه وق و تاسه وه گه رم داده هاتم، لایته که ی باوه ژنی بیی شختیار پییده بوو، و منداله کانی به روخساریگی گه شه وه چاریان ده کۆشییه وه ده بری و نه و به حاله وه کۆشی به رده دا و جوجکه کانی جیکه جیک به ناو پیاله و ژیریپاله و سه رسره ی وه رده بوون و به راکه راکه وه په رت و بلاو ده بوونه وه: نه وه نیستا بابه نانی خوار دایه! وه ک بللی کاره ساتیک قه وما بایه، سه ما وه به سه ره یه کتیکدا قلی بوو بایه وه کتوپر ژورده که ده بووه قه وغا: جوجکه کانی ده که وتنه نیو پیاله و ژیریپالانه وه، منداله بچکۆله که به گاگۆلکانه وه به دوا ی جوجکه کانی ده خزی، بابه شه وق به لأم روو خوشت و خه ندان، کسه کش جوجکه کانی له سه ر سفره ی دوور ده خستنه وه و باوه ژنی به توورپه ییه وه له سه ما وه که ی ده ته کاندنه وه، ده حالیکدا که دارگول هه ردوو دهستی به ده میه وه گرتبوون و سه ری به ردا بۆوه و خۆی راده ژاند. خو ته گه ر هه ردوو دهستی به ده میه وه نه گرتبان

ئەو لافاوى پىكەننى ژورەكەى دەبرد. دەگەل ئەوئەشدا كە ئەو ھەموو ھەول و تەقەللایەى دەدا، دیسانەوئەش وردە كەنووى بە ئەندازەى پىوئىست و زیاد لە پىوئىستىش لەولاولاى دەمولىوئەو ھەر ھەلدەپشت و ئىمەش وەك جوجكان كە دانىان بۆ ھەلدەى بەھىواى دەنكەكەنووان دەندووكمان زیاتر دەبوو و ھەر كە دانەكە دەكەوت لىكترمان دەفراند و وەك جوجەلان جىكەمان لى ھەلدەستا... تا ئەوئەى سەرەنجام دەچوو لەلایەكەئەو و مووچىكى دەكرد و كۆى دەكردنەو... چەند جوانیان رادەكرد، و چەند جوانى لەسەرچەنگان مووچ بۆ دەكىشان، و بە چ چاوبادانىكى بەلای خۇیدا دىنانەو!- جوجكەكانىش پىدەخەنەن. خەندەت دەچاواندا دەدەت، و دەترانى كاتى كە دەگەنە نىووكۆشى وەك بچنەو بن بالى داىكیان بەھەمان جوولە و بالەفركە سوک و جوانەكەیانەو كە سەريان لەبن بالى داىكیانەو دەردىنا ئاواش دەكۆشى وىياندا دەندوو كە زەردەكە لەلایەكى كۆشەو دەردىنا و دەیان جىكاند. باوژن سەرى بادەدا ((ئاخرى كارىكى وا دەكا رۆژىكى مەرىشكەكە بە دەندوو كى چاوى مندالەكەش دەرىنى!)) ئەم، لىكدانەوئەى وى لەو چىرۆكەى خۆشەوئىستىيەو بوو و ئەو پىكەنەئەشى ھەر بە زۆلىتەتى بوو.

ئەو رەفتارى دەگەل جوجكان و ئەمەش ھەلسوكەوتى دەگەل گول و گىا و گۆلان! بابە زۆرى حەز بە گول و گىا و گۆلان دەكرد و چەندىن گولدانە جەغەرى و رەبجانە و شەبوو و شا پەسەندى ھەبوون: ئەوانەى ھەموو لەسەرلئوى پەنجەرەى ژوروى خۇى ریز دەكردن و دايدەنان؛ يا كاتى كە دە دالانەكەئەى بەرەوئەدا دادەنىشت لە ھەيوانى ریز دەكردن. دارگولئەش شەيدای گول و گۆ و گىابوو؛ خۆ بەخۆرپاى نەبوو كە دارگول بوو! كاتى كە بىكاربايە وەك مندالانى چىرۆك بۆ گولەكان دەگىرپاىوئە؛ وەك ھەر پارچە كچۆلەكەكى تەنیا كە زیاتر پشت بە خەيال و ئەندىشەكانى خۇى بەستىت و دەگەل ئافەرىدە پوخت و خاوتەكانى خەيالدا بەكوئەتە يارى و گفوتگۆو و خۇى سەرقال كات... ھەقىشى بوو: دىناى خۇى ئاوەداتر بوو، راستىيەكەى نەمدەزانى چۆن لە كەللەى نادات و روو لەكىو و بەندەن و لىرەواران ناكاتەو و لەو جىيە تەنگەبەر و تەسك و تروسكەى ھەلئەتەوئە؟ ئىرە چى جوولان و وەرە و پرۆيە نەبوو... تازە دەزانم كە دلدارى دەردىكى گەورەى و ئادەمىزاد و تەننەت گىانلەبەر و گۆ و گىاش پەل بەستوو دەكات. كى دەلى ئەگەر ئەو دەردەى لەسەر لاچووبا دەستى دلدارەكەى نەدەگرت و

دەگەلە خۇى بەرەو كىو و لىرەوارانى نەدەبردەو و مندالەكانىشى بە ئاوازى چىايانە دەخە و نەدەكردن يا دەگەل نىگاركىشى خەيالدا كىو و لىرەوارى بۆ نەدەھىنانە نىو مالى؟...

چۆكى لەبەردەمى دادەدان و دەىگوت: ((باشە، گۆى دەگرن يانە نا؟... بەلى، ھەبوو نەبوو... ھەى بلىم خودا چت لىبكا! خوايە خىر لەخۆت نەبىنى!)) كاتى ئەمانەى دەگوت كە پشیلە وەنىو رەبجانەكان كەوتبايە و پۆتەلاك و بسكیان ئالوزبانايە، ھەرەكە داىكىك يا خوشكىكى گەرە، لە گولدانەكان نرىك دەبوو، و دەستىكى بەسەر و رووى گولەكان دادىنا: ((واى كچەكەم، خوا بكوژى، داىكت بمرى- ئەو گەرما، ئەرى؟ تىنووتە؟ واى، چۆنى ھەلدەمژى! كۆرپەكەم زۆرى تىنوو بوو، دەك داىكت بمرى!... پەلەمەكە، دەتەدمى، دەزانم تىنووتە... دە بنت دەكەم... جارپكى دىشت ئا و دەدەمەو!... ئەى واى سەبرى ئەو كچە بەلایەى- چۆنى بالا كرددو!- ماشەللا، ماشەللا!... واى، قورم بەسەرى- ئەو بۆ سەرت دەنىو سەرۆقۇى خوشكەكەت ناو!)) و دەستى دەبرد و زۆر بەناسكى و داىكانەو سەرى گولەكەى لە لقەكەى دى دەكردەو و گولدانەكانى دىنانەو سىبەرى: ((واى، واى، ھەرچاكە شىت نەبوون... ئەى كۆرپايم داىە- ھەر لەبىرىش نەبوو... مەگرى كچم... كچۆلەكەى داىە!... داىت بە قوربان بى!)).

ھىندەى بە نەرمىيەو لاختەكە راست دەكردەو لە دىتنى تىر نەبى. ماندوو نەدەبوو، ئەگەر واژت لىھىتابايە تا ئىوارى دەدانن و دەيدۆزىن، وەك وەرزىرىكى كە لەشى زەويە بدۆزى و پىشكە و مىشولانى لىبگرى، ھەر زىنەت بوو تەماشای كەى)). واخ واخ واخ، داىكت بمرى... ھەموو لەشى موو خواردووتە... دەك لىت شىن نەبىتەو... خوا كۆر و زەلىلت كا! وەى لەو نووسەكەى، ھەر دەلئى گەنەيە، بە لەشى كۆرپەكەمەو نووساوە- و خوئى دەمژى... دەك بە زەھرى مارت بى، ژەقنەمووتى خۇى خوايە!)) و گولەكان تىدەگەئەش و دەيانناسىيەو، ھەر كە چاويان پى دەكەوت سەروبسكیان رادەتەكاند و سلاويان دەكردن ولاخەكانىش وەك كارىلە بۆزە شەپتانەكان خۇيان ھەلداوئەش- بەتايەتە سەر لە بەيانى و ئىواران كە شەنەبايەك ھەبايە و كلۆقەندىكى كە جارجارە بۆ دەگولدانى داوئەش لەسەرەخۆ دەياغى.

ئەزقەزا ئەگەرەكو لە گولبازىيە ماندووبيا لەبەر پەنجەرەى دادەنىشت و بەناوكە قەيسىان دەكەوتە ھەلماقۆيە (پىنج بەردووكى)- و باوئەنە لەو رەفتارەى زۆر گرژبوو. ((بىشەتە، پىشەتە ھەى باوان مردە! ھەر كە ئەو مەرىشكە بىنەوايە وىستى يەك دەقىقە خۆ دەخۆلى وەرەدا

و تۆزە تاویکی لیدا ناکەسە وەك نامەى بەدوادا بنیڕن بەسەر و چاوە گەر و گولە کە یەو پەیدا دەبیتەو، ناکەس!) و ناو کە قەیسى و وردە بەردى دەگولدانە کاندایا هەلەگرتنەو و بەپشیلەى دادەدان و مریشکە کەى پى تاگادار دەکردهو.

لەشیر دۆشینى - زیاتر، مەر و بزەکانى دەدۆشین، و نەمدیو بەلای مانگایانەو بەجى، دەگەل مەر و بزەن زیاتر تیکەل بوو - هەر کە بەخۆ و ستلۆکەو دەگەیشتە مەرپىکی یا بزنیکی ئەو بەستەزمانە زۆر بەخۆشییەو پاشووی لیک بلاو دەکردنەو و پششى کوور دەکردهو تاجی دەستی باشر بیتهو بو دۆشینى. جارى وابوو مەرپە کە خۆى داویشتە سەر دوو دەست و پاشوویکی و لاقىکی بلند دەکرد و خۆى لار دەکردهو تاکارە کەى وى ئاسانتر بیست و هەر کە سەرپەنجەشى دەگەیشتە گوانى ئیدی ئەو شیرى بەرهەلدا دەکرد. جارى وابوو هیشتا کارە کەى نیوچل نە کردبوو بزنیك دەهاتەو لای و وەك تکای لیبکا بیدۆشى چاوى بەلای ویدا دەگێران و وەك دارگول دەو زمانانە بگات - و تیشدەگەى - بە ناقایلییە کەو، وەك دایکینک بە کۆرپە کەى بلێ، دەیگوت: ((نا خام گیان، جارى نا... جارى نا... پەلە مە کە، کە مەیکى دیش بدە ئەو جا... مە ترسە، دلت هیچ نە کە، باى کۆرپە کەت دێلمەو، بوخۆم ئە قەلم پیدەشکى!)) دەست و پەنجە کەى بەریتیمیکى تاییە تییهو، وەك سیحربازان یارى بە چەند تۆپیکان بگات و هەلیاندا و بیانگرتتەو، ئاوا و زۆر بە جوانى سەر و خوارى پیدە کردن و گوانە کەى دەگوشین و بەرهەلداى دەکردهو. ئەو جا دەیگوت: ((باشە - زۆر باشە. ئەو هەش بو بەر خۆلە کە مان... باشە؟ خۆ ئیستا قایلێ؟)) بزە رازى بو، دەیزانى ئە قەلى پیدەشکى، ستلۆکەى شیرى دەبن تەزگەلى خۆى دەنا و هەر کە کارە کەى تەواو دەبوو بە یەك دوو لویچە خویانی میواندارى دەکرد - بزە کە دەیزانى، ئەو هاتوچۆیە و چاویگێران و تەماشاکردنەشى هەر بو هیندى بو، کە نە کە لە بیربکات و نە یداتى.

هەر و بەو جۆرە کە لە پەنجەرێرا سەیرم دەکرد و ئەولەش و لارەیم لە نزیک بزنیك یا مەرپىکییەو لە سەر چیچکەنەو دەدیت دەدلى خۆمدا دەمگوت: تۆ بلێى لە بیرى ستلەشیرى تۆشدا بیت؟ یا هەر تەنیا ستلەشیرى بزنیى دەبن داوینى کراسیدا دەشارتتەو؟.

شیرە کەى دەبرد و دە مەنجەلە کەى بن تریانە گەرە کەى دەکرد و دەهاتەو. کاتى کە کار و بەرخیان بەرهەلدا دەکردن دۆنگۆلەى بەرخان هەر و تە کە تەکیان بوو دەهەوا دەچوون و کاریلە کانیش بە هەلە داوان و هەلبەز دابەز و جوتکە هاویشتنیو دەهاتن، ئەو لە لایە کى

رادەو هەستا: کاروبەرخ سەریان دەبن پاشووی دا کە کانیان هەلە کرد؛ مەر یا بزە کە دەسوورانەو و بوئیکیان پیو دەکردن، یا رادەو هەستان یا ئەگەر بیچووە کەى نەبایە کە سەرى تپهه لکردو و زۆر بەرقەو لە بەرى هەلەهات ئەو دەمى کار یا بەرخە کە بەرەو لای مەر یا بزنیکی دییەو دەچوو... بیچووە کە گوانە کانیان دەدیتنەو و سەریان دەبن زگی داکیان دەکوتا؛ دەنگى موغ موغى شیرى ناو گەر و بیان دەهاتە گوى. جارى وادەبوو کاریلە یە کە تەرە دەبوو یا بزنیك تیى هەلەدا، ئەو دەمى دارگول دەهات و بەچاوە جوان و برۆتیکنانە جوانە کە یەو چاوى لە بزە کە سوور دەکردهو و دەیگوت: ((تەریق نایییەو زمان درێژە خان، تف لەو سەر و قەپۆزە! ئەگەر یە کینکى دى و لە بیچووی تۆ بکا پیت خۆشە!... تف لەو سەر و قەپۆزەت، بس ئابروو!)) و کارە سپیە تەریو کەى لە گوانى بزەى تەنیشتییهو دەکردهو و دەبیردەو بن زگی دا کە کەى خۆى)). پرۆ بە خوام سپاردى... ها ئافە رین!)). ئەو جا رادەو هەستا و بەسەر و روویە کى خۆش و چاوە نەرمە پر لە خۆشە و یستییە کانیەو دە چوارپە لە باریک و ناسکە کانیان و دۆنگۆلە و لە قە لە قى کلکە کانیانەو رادەما و گوێى بو موغە موغى گەر و بیان شل دەکرد. زۆر بەى بزە (تۆیشتیرزا) یە کان^(۱) دەدەمى مشتیندا ختو کەى گوانانیان بە دەمى بیچووە کانیان دیت و پەلان داوین. ئەو دەمى دارگول دەچووە کۆمە کى بیچوو و دا کە کەى، دا کە کەى دەگرت، و دلێ دەدایەو: ((عەیب نییە... رادى... ئاخەر ماشە للاً ئەو ئیدی تازە خانى!)) و دەستیکى بە پشتیدا دینا. دوا یە دایکە کە دلێ دەچووە سەر بیچووە کەى و بەزەبى پیدایا دەهاتەو، دەستیکیشى بە پششى ویشدا دینا و دەیگوت: ((ئافە رین کۆرپە کەم؛ تۆش هیندە شەیتانیان مە کە... کە مێک هیواشتر، ئاخەر دایەش گوانە کەى دیش... ئى - ئافە رین!)) رادەو هەستا تا مەر یا بزە کە بە کاو خۆ، بە نارامییەو لاقى، جارى وابوو تەنانەت بە سەر سەر بیچووە کە یدا رەتدە کرد و وەلادە کەوت و بیچووە کە هەر لە جیبى خۆیەو رادەو هەستا و دەمولەوسى خۆى دەلستەو... زمانى گولانى فیرە منیش کردبوو. ئیستا منیش دەنگى نەوا یام دەبیست؛ زمانى جوجکە و کارو بەرخانیش فیریبووم - ئیستا هەموو ببوینە ئاوا و تروسکەى خۆشە و یستییە مان دەچاوى یە کتیریدا دۆزیووە. بە کۆمە کییەوى مالهەشم هەر دۆزیووە.

(۱) تۆیشتیرزا: بەشیو زمانى نیو سورچیان بەو بزەى دەلین کە بو یە کە جار دەزى و کاریلەى دەبیت. بەلام بەمەرى یە کە جار زاو دەلین ((بەردیرزا)) کە بەرخى دەبیت - وەرگیر.

ئىستا دەمزانى كە لەودىو ژورى دانىشتىۋەش ژورپىكى دى ھەيە كە بە دەرگايەكى تەلبەندى سەرتاسەرى لە ژورە كە جيا دەپتتەۋە؛ يەكە مچار بوو دەرو دىوار و ژمارە تاقە كام دەپتەن، و دەمزانى كە لووت و لىۋى باۋەژنى كورتىلەن، و چاۋەكانى قول و لىك نىكەن و گوارەكانى سى گۆن. ئەو منى بە ئاگا ھىتابۇۋە و ورياي كەردبوۋمەۋە. تا ئەودەمى ھەستەم نە كەردبوو و نە دەمزانى كى بە كىيە و دىيا چ باسە. ئىستا دەمزانى كە خۆم بى خۆم و ئەگەر بمانەۋى دىيا ئىمەيە و دىيا جوانە و دەوربەرمان ھەموۋى خۇشەيە و خۇشى رزاۋە و ھەر يەكەكى دەۋى بچوۋلى و خەكەتەۋە و ھەمەلى و ئىستا خۆم بووم كە ئەو خۇشيانەم لە ھەواپرا دەقۇزتنەۋە - دەگەل ھەر ھەناسىكىدا ھەلمدەمژىن و لە زمانى ھەر شەنە شەمەلىك و بەلى ھەر ساتەۋەختىكىمەۋە دەگرتنەۋە؛ و دەمدىت ئەۋا دىيا بە كۆشەك گولەۋە پىشۋازىم دەكات و بەپىرمەۋە دى، و ئەۋلايەكى كۆشى گرتوۋە و موۋچى دەكەشى و خۇشەيە كە ۋەك جوجكەى تازە تروكاۋە و بالان لىكەدەۋا و خۇى دەكۆشى ويدا مات دەكات، و ھەر خۇشەيە كە ئەو دەمەلىتتەۋە و باقە باقە بەدەر و ژور و ھەۋاۋ رىيى كانىيە و سەركانىيەۋەى ۋەردەكا. ھەر ھەناسىكى كە ھەلدەكەش بەلاى مەۋە تروسكەيەكى شادى ئەۋتۆۋو ئەۋ ناۋەى رووناك دەكردەۋە - و سەرتاپام ببوۋە رووناكى؛ و لەۋە سەپىرتر ئەۋبوۋ كە ئەۋ دىار نەبايە، نەك دىيام ھەر بەتارىكى دەدەت، ھەستى نەبوۋىت دەكرد، دەگەل ئەۋەشدا كە دەمزانى دىيا ھەر ئەۋەندە جىيە تەنگەبەرە نىيە كە ھەناسەى تىدا دەدەم، و زۆر لەۋە ھەراۋترە، و منىش ھەر تاكە ئادەمىزادىكى دىكەى نىۋ ئادەمىيەم؛ ھەر دەۋكەتەشدا دىسانەۋە ۋامدەزانى كە من تاكە ئادەمىزادىكى دىكەم و ئەۋدىيا ھەراۋەى پىشداۋم لى تەنگەتۆۋتەۋە! بەلى ھەر كە ئەۋ دىار نەبايە ھەرھەمان ئەۋ جىھانەم ھەموۋ لەبىر دەچۆۋە؛ لەبىرىش نەدەچۆۋە، چونكە دەگەلەۋى رۆبىبو؛ و من خۆم دەنىۋ بىبابىنىكى زۆر گەرم و ھەراۋدا ھەست دەكرد - بى ھۆش و گۆش!

ئەۋە چ ژيانىك بوۋا بەلاى خۇيدا كىش كەردبووم و لە ھەموۋ ئەۋ جىھانەى دور خستىبوۋمەۋە... پابەندى ۋى بووم؛ ئەگەر ئەۋ دىار نەبايە منىش نەبووم، بەلام ھەر ئەۋ دەركەۋتبايە ئىدى ئەۋە منىش ھەبووم، ئەۋ ھەموۋ شتىك بوۋ - ھەموۋ شتىكىش بەۋىيەۋە خۇش و جوان و خەندان بوۋ. من لە ھەموۋان خۇش و خەندانتر. ئايا ئەۋىش ھەروا بوۋ. ۋەك بەردى بن گۆمى دەگۆمى بوۋنى ويدا ون ببووم، و من ئەم ((بە بەردبوۋنە)) دەگۆمى بوۋنى ويدا ئارەزوۋ بوۋ و زۆرىش پىخۇش بوۋ. بەلام ئاسوۋدەشى نەبووم، من ھەم دەناۋ گۆمىدا بووم

و ھەم دەگەل گۆمىشدا گىژ دەخوارد و ئاۋى گۆمىم دەبەردى بوۋنى خۆمەۋە دەسۋى و بەردەش ھەر بەرەۋ خوار و خوارترەۋە دەچوۋ، و بلقى دەدانەۋە - گۆم پىدەكەنى و بەردىش دەپۆيى. بەلام بەردەش ھەروا بىكار نەبوۋ؛ ئەۋىش ھەروا دەگەل رۆچوۋنى خۇيدا ناخى گۆمەكەى ختوۋكە دەدا و ئەۋ قولپانەشى ھەموۋ لەۋ ختوۋكەدانەۋە بوۋ كە ھەمىشە بەردەۋام بوۋ...

چەند رۆژىك تىپەرى. شەۋىكى من و بابە بۆ شامى بانگەپىشت كرابوۋىن... من ۋەك ئەۋ چەند رۆژانەى دوايى نەمدەۋىست لە مالى دوركەۋمەۋە و سەپىرەكە ئەۋىش ھەروەتر نەپىدەۋىست. بە بابەى گوت: ((بابە، توخوۋ زوۋ ۋەردەۋە؛ كە ئىۋە لىرە نىن مالىكە چۆل و ھۆلە...)).

ئايا مەبەستى من بووم؟ باۋەژنە لە دواۋە سەرىكى بەچۆرىكەۋە بادا دەيگوت: ((دەك كۆپىيەۋە دىيايە، خۇ شەرم و شكۇنەماۋە؛ كچە خەرىكە سۋارى سەروكۆلى پىاۋان بى! ھەرھىندەى ماۋە دەپىيەكەى بەسەر سەرى دادا و بە كۆلاندا بسورپىتەۋە! ئاخىر زەمانە بەخۇداى؛ سەپىرەكە دىيا چى بەسەرھاتوۋە كە كچە ((قەرەۋاش)) - كارەكەر - زۆرىە لە ئاغى مالى بكا زوۋپىتەۋە تا دلتنەنگ نەبى!)).

بابە گوتى: ((بە چاۋان، كچەكەم، زوۋ دىيەنەۋە؛ ھەر بۆخۇش ئەۋرۆ زۆر بى ۋازم)). و پىكەنى. باۋەژنە دەلددا گىيا و دارگول چاۋە جوانەكانى بەلاى ويدا سوۋراندن، ھەروەك مىندالىكى كە، بابى دەستى لە پىشتى دابىت و پىشتى گرتى و داكەكەى دىرۋنگ كىدەت؛ و ھەر كە سەرنجىان تىك ئالقان پىمەى پىكەنىيە دە ژىرپىيەكەى دەستىيەۋە كەرد و چايە ساردەكەى ھەموۋ بە سىنگ و بەرۆكى خۇيدا پىژاند، ئىمە ھەموۋ ھەوت بوۋىن و ئەۋ پىيەكەى لە دەست بەرپۆۋە - جا خوداۋ راستان بشكى يا نەشكى - و من دەكۆلى بەرپەكەۋە رامام، و ئەۋىش بەسەرى دور قامكان، يەخەى كراسە تەرەكەى گرت و لەخۇى دورخستەۋە و لايەكى سىنگى ۋەدەرەكەۋت - ئەۋە گوايە من سەپىرى گۆلى بەرپەى دەكەم! - دەستىكەرد بە فوۋ فوۋكردنى، و باۋەژنە كەشايەۋە لەخۇشيان: ((باش بوۋ؛ برىا ھەلپروكاۋاى!)) و ئەۋكەشتەكى پىكەنىيە پىساند و باۋەژنەش ناچاربوۋ دەگەلەۋىدا دەستى بە پىكەنىيە كەرد، ئاور گرتوۋە... ھەكەدار، بە عالەمى ئاشكرا ۋەكەل ھاتوۋە! راستىان گوتوۋە، ژن تا حىزىر بىت لەكن پىاۋان خۇشەۋىستەرە! دەك خۇا ئەۋ ژيان و گوزەرەنەى بىرى! - ئەۋە قسەى باۋەژنى بوۋ...

رۆژتاوا ببوو، به لّام هیشتا هەر رووناك بوو، كارەبا هەلنەكرا بوو. له مالى هاتبووینه دەری، دەچووینه مالى سەرهنگی سەرۆك پاسهوانی سنوور. گهیبووینه پردی شیخی که، بابە راوهستا و گوتی: ((ئەگەر دەتوانی بگهڕێوه، بجۆوه مالى هیندیکم له جگارهکانی خۆم بۆ له پوریت وەرگره؛ ئەو جگاره خراپانه سینگم نارەحەت دەکەن. من دەچمەوه سەری خیابانى، راویچکان دەکەم تا دێبەوه- درەنگ نییە، هیشتا ماویەتی)).

هاقمەوه، کەس له حەساری نەبوو. دارگول له هەیانى بوو و خەریکی ستلەشیران بوو سەرەوبەرەى دەکردن هەر که دیتی گهڕامهوه ریتمی جوولانهوی گۆرا- به ئاشکرا هەلچوونی پێوه دیاربوو. منیش به دیتنی دلم کرایهوه، به لّام هەلی تێپامانى ئەو شادییهی نەپهخسا. هیشتا دوو هەنگاو له دەركی نەچوو بوومە پێشی که ئەو مانگایە دوتیمان کړیبوو له پەر وهك شیتان له جیبی خۆی دەرپهړی و به چاوی سوورهوه له لای چاله که پرا تاوی دامی و هیرشی بۆ هینام... تهکانیکم دا... ترسام... بەدزە دزەوه ئەوه چاویکیشم هەر لهوییه... و بەرهو لای دیوارییهوه چووم، خراپترین کاریک بوو کردبیتم: خۆم هاویشتبوو تهنگنایهوه و خۆم عاسی کردبوو: هینده بهس بوو پشتم به دیوارییهوه دات و ئیشم ببینی.

دارگول زریکاندی: ((وای خانم... وای خانزاد... ناغای کوشت!... وهحه وهحه!... ناغا خۆ له عەردی ده... خۆت له عەردی ده!)).

مانگا هەر هیندهی مابوو بگاتى و شاخیم ده سینگ و پشتان کا، خۆم له عەردیدا، هەردوه دەمیدا که خۆم له عەردیدا و ویستم خۆ له شاخهکانی لادەم راست کهوتە نیوان هەردوو دەستهکانیهوه. مانگای توورە گهیبوو سەر سەرم. بى ئیختیار هەردوو دەستم دەسەرمهوه وەرینان. هەرچەندە نەمدەویرا سەرم وەرسوینم، نازانم چۆناوچۆن، به لّام دارگولم دیت که له پلیکانه کانا هاته خواری، و هەردوو دەستی به پرووی مانگایه که دا درێژکردبوون و ناو له پى دەستهکانی تێکردبوو و دەستی کردبوو و به توورە کردنى مانگایه کهى و تهکاندنهوهى له ناغای بهرهو لای خۆی، و ئەوه خیراخیراش دهلی: ((گۆ- گۆ- گۆ- گۆ!)) ئەوه ئەو دەنگه بوو که مندال مانگایان پى توورە دەکردن، وهك ئەو مانگایه که پێیان توورە کردبوو. مانگا هەر ئەوهنده نیچیریکى ئاسانتر و له دەستان خۆشتری له بهردهمی خۆیدا دیت وازی له من هینا و کهوته سەر وی. دارگول دەرپهړی، به لّام له ترسان نەیتوانی هەموو پلیکانه کان بپهړی و

وه سەرکهوی، و له دواين پلیکانه ی سەری، مانگایه هەروا سەرەموویه کی مابوو بیگاتى... دارگول دەمه و رووخۆی به عەردیهوه نووساند؛ سەری کهوتبووه سەرلیوی سواندهی هەیانى و نیوهی بهرهوهی له شیشی له سەر دواين پله و پلهی پێش داوینى بوو. وای، که ترسناک بوو! نازانم چۆن، به لّام منیش هەردوه دەمیدا هەستابوومەوه و بى ئیختیار وه دووی مانگایه کی کهوتبوومەوه و هەنگاویکی لى دوور نەبووم... گهیشتمى، هیچ رانهوستام و کلکی مانگایه م گرت که له توورەبیان رەپ ببوو، به هەموو هیزیکمهوه، یهك تهکان، رامکیشا. مانگایه راجله کی، هەم لهو تهکانه کی که پێمدا بوو و هەم لهوهی که یهکیکی له دواوه خۆیهوه دەدیت... سەرسێکیدا، سەکانی له سەرتاشه بەردی سەر پلیکانه کان خزی و به سەر ته نیشیتیدا کهوت و پان رابوو- دهگهڵ کهوتنییدا هەموو گویمان له قرچەى ئیسقانی لولاک و شانەکانیهوه بوو...

دارگول له سەر پلیکانه ی دوايه کهوتبوو؛ رامکرد، ده ئامیزیم وەرینا و هەلمگرتەوه. دیاربوو له هۆش چوو بوو. دهو دەمهیدا کارەبا هاتهوه. رەنگی زۆر تێکچوو بوو، دلە بچکۆلانه کهى به سەر سینگمهوه وهك دلئى بالندهیه کی برینداری لێدهدا. باوهژن و خانزاد و خەجی ده تهواوی ئەو ماوهیدا، بى ئەوهی بیانینم، دەنیو په نچره ی ژووریدا بوون و هەر له دوورهوه و ((وهحه، وهحه، و هات و هاوار و زریکهیان بووه. هەروا دارگول به ئامیزیهوه، به پلیکانه کانى نهۆمی سەرتیدا وه سەرخست؛ و له سەر یه که مین پلیکانه ی ویم دانا و له تهکیهوه دانیشتم و دەستم کرده دلدانهوی و دەست به سەر داهینانیهی... ((دلئت قایم بى- مووچ!... چ نەبووه - مووچ!... چت لینه هاتوه- مووچ!)) و ئەو چاوی لیک ناون و لیوهکانی کردوونهوه، و به تهواوی تهسلیمه، و من دهله زیم، هیندیکی له بهرووی، و نیوه کهى دیش هەر له بهرووی- له تین و تاوی ئەو هەلهی ریک کهوتبوو. دهو وەرە و برۆیهیدا ئاگاداری باوهژنی و خانزاد و خەجی بوومەوه که له پشتەوهن. باوهژنه به روخساریکی درۆزنانهی کهمى رەنگ و روو په ریهوه، له پشت سەرمهوه راوهستا بوو و به چاوی زیتەوه دههردو کمانهوه رامابوو به پێچهوانه ی ئەم جوهره کاتهی جارانییهوه لیوی ویک هینابوونهوه. رەنگ و رووی دارگولئى دیبوو، و گهزاره ی دەرکیشا بوو؛ خانزاد دەست به دهمهوه راوهستابوو. حالتهی چاوهکانی- چاوی باوهژنی- دل مژوولیه کی پێوه دیاربوو: چاکی پێش ببینی کردبوو: که دەمویست وهك به فری زستانى هەرچی کەند و کۆسپی گۆرستانیه هەمووی کیوماڵ کهم، خوینی خان و به گله رانیش تیکهڵ خوینی کرمانج و

مسکیتان کهم، تا رۆژێک دەبێ هەرچی جیوازی نیتوان ئەو خوینانەیه هیچی نامینێ. خوا ئەو رۆژە هەر نەهینا! یاخوا بکا جارێ ئەو بباتەو ئەوجا بیێت.

بەپرکیشیەو دەخانزادیمەو خورپ: ((ئەو بۆ وا راوەستاوی؟ چتە دەلێی جندووکەت دیون وا لە جیبی خۆت چەقیوی و دەسەرچاومەو رامای! ئەدی ئەو نابیینی؟ راکە، راکە و کورپەکە ی کاکە و رەجمانی بانگ که باسەری بپری، با هەر نەبێ مردار نەبیتهو!... پووری، ئەگەر زەحمەت نییە، تۆش پەرداغێک ئاویینە، یابیدە مندالێکی بیپینی... هەوت بوو...)) خەجیم نەدیوو.

مانگایە که مردار نەبوو و دارگولیش وە ناگا هاتەو. دیاربوو گەردنی لە ماچەکان حەلال کردبووم، هەرچەندە هەموو گیلێک دەیزانی که ماچەکان ماچی ئەمەک و پیتزانیی بوون و دووربوون لە ماچی ئەوین و حەز و ئارەزوویو. گەرماوە لای بابە. توپە دیاربوو؛ ناوچەوانی تیکنابوو و راویچکە دەکردن و بەپینچەوانە جارنەو هەنگاوەکانی خیراخیرا بوون. دیاربوون پییوا بوو هەم وەگەر کەوتوو و چوومەتەو دلدارییە! هەر کە رووداوە کەم بۆ گێرپاوە نیوچەوانی گەش بۆو.

لەدوای ئەمەو هەر بەیادی ئەو بەسەرھاتەو کەوتە داوی ئەویندارییەو، بیر و هۆشم گیران و خەیاڵم بەلێ گرت و داوی ئەمە یەکیک لە بەزەمەکانی بابە بوو دانانی دارگول و پێ گێرپاوەی شەری من و مانگالی. ((باشە، دەی دادە گول، ئاغا چووکەلە چی کرد؟... مانگایە کە چۆنی داھاتی؟... گوتت ئاغا چووکەلە خۆی تەپرکردبوو، ها؟- من باوەر ناکەم، دەی بیگێرەو بەزانی...)) و من بەوێ کە خۆم تەپرکردوو پەلم لە ئاسمانی دەدا.

دارگول، بەدانیشتنەو، خێشەخێش، دەھاتە نیوہراستی ژووریو- دەم بە پیکەنین و جوان، هەر زەکارانە، پێش گێرپاوەی رووداوە کە خۆی دەخستە سەر هەر چوارپەلان و دەیگوت: ((ئێستا، وەک من ئاغا چکۆلەم... با بلێن خانیش مانگایە کە بی...)). باوەژنە شین هەلدەگەراو دەیگوت: ((با بابەت مانگایە کە بی- هەر هەبیشە... چەتیوێ بی ئابروو... زۆری پێ لێ هەلیناوە... هەر ئەوێ ماوە لەبەرچاوی سەرداری مائی ئەوێ ناکری پیمان بکا!... زمان درێژە حەکار!) و پالی دەداوە.

بابە زۆر بە خۆپارێزییەو، پێدەکەنی و لە دامودەزگای تریاکە کە یەو رادەما؛ مندالەکان کە بەویەری تاسە و ئارەزووە بەدوای گێرپاوەی رووداوە کەو بوون. لەپەر تیک رادەبوون و مات دەبوون، دارگول هەر وا لەسەرچوار پەلانەو لێوی ویک دینانەو... ((باشە خانم، من چبکەم، ئاغا دەلی... خۆ من لەخۆمەو وام نەگوتوو... کەواتە بۆ نارەحەت دەبن... باشە، با وایدانین ئێستا من مانگایە کە بێم یا ئاغا چووکەلە...)) ئەوجا ((جا بە من چی... من هەر نەمدیو)) و زیز دەبوو و باوەژنە لەوێ دلگیر و نارەحەت دەبوو کە، بابە جگە لەوێ کە خەمی مانگایە کە نەبوو و گویی نەدەداوە، ببوو مایە گالته و گەپ و قەشەریانی، هەریوێ وەک پیرە قەلەمونی لەبەر سەماوەری دادەنیشت و پیشی دەخواردوو... .

هەر وەک گوتم مانگاکەیان تازە کړیبوو و هەر وەک کە ئەحمەد لەبیری مابوو کە خاوەنە کە ی گوتبووی دەبێ شەوانە هەر بیبەستەو، چونکە جاری وایە لەسەری دەدا و مۆزی دەکا، بەلام ئەحمەد وادەزانێ ئەو لە کەللە دانە لەوانە یە وەدەرکەوتنی بۆ لە حەساری، چونکە لە دەرکە داخستنی حەساری دلتیا دەبێ ئیدی هیچ گوی ناداتی... باوەژنە لە قەلەمەری دەسلاتی خۆیدا زۆر دەگەل دارگولیدا خراب بوو. تەنانەت نەیدەهیشت ((سابونی بۆخۆش)) دەکاریی. داوی ئەمەبوو کە یەکەمین داواکاری سادەو ساکاریی مندالانە ی خۆی ئاشکرا کرد: بەدەنگێکی تا بلێی سادە و مندالانەو زۆر بە سپایی و بەچرپەو، وەک مندالێکی بەدزی دایکییەو داوی بووکەشوشەیک یا شتیکی یاری لەمامی یا لە خالی بکات، شانەکانی نەوی کردن و سەری هینایە بێ گۆیمەو: ((ئاغا، تویی و خودا سابونیکی لۆکسم بۆ بکەر، دەیکری؟ - باشە؟)) چووم و لەجیات یەکی دووم بۆ کری، کە هەمیشە یەکیکی هەر دەبەر باغەلی کۆلەجە کەیدا بوو...

هەستم دەکرد- لەوانەبوو ئەو هەر گومانی خۆشم بۆ- هەستم دەکرد کە دەمارێکی نەفرین دەچاوی بابەیدا بەدی دەکەم... نەفرین لەمن. بۆ؟ تۆ بلێی بابە هەر بەراستی دلی بەدارگولێو بیێت و پێی وایی ئەمە رێگرم، یاخود رەفتارەکانی ئیمە پیرەو ریبیەکانی خۆی وەبیر دینیتەو و سەیر دەکا ئێستا پیربوو؟ دەزانم کە پیری هەموو شتیکی لەبەرچاوان دێخی، بەلام هۆی توپە و تۆسنی و نارەحەتیە بابەم بۆ نەدەچۆو سەریەک.

دەمزانى كە ھەموو كەسەيڭ چيژ لەشتى جوان وەردەگرى، و ھەموو كەسەيڭىش بوونى دياردەيەكى ئاواجوان و لەو تەمەنەشدا بە بەھرەيەك دادەنۆ. دەمزانى كە ئەو كەسە ھەرچەندە غەمى دىباي لەسەرشان و كۆلى كەلەكە بن بە ديتنى زەردەخەنەيەكى ئەو جۆرە مەريانە و ئەو پاكى و بىڭگەردى و جوانىيە بارى سەرشانى سووك دەبىت... دەمگوت ئەدى يانى چى، بلىنى تەرىق بىتتەو و شەرمى بكا! نازام تۆ بلىنى ئەوئىش دەدلى خۇيدا نەللى كە ئەمە كارىكى نابەجىيە، ھەست بە خراپە و نابەجىيە كردىش خۆي لەخۇيدا شتىكى چاكە! و نازام داخوا ئەو ئەو كچەي بەئى خۆي دادەنا، ھەر بۆخۆي ھىنابوو يا بەلانى كەمەو ھەربۆيەي بوو كە كچۆلەيەك دەمالىدا بى- بەلام خۆ ئەو ھەمىشە كچۆلەي ھەن!- و ئىستا من ھاتبم و دەستم و بەر دەستى نابى و بەزىندووتىيە چاوان مالم لى زەوت كردبى! دەمگوت ئەو ژنى ھەيە- ئىدى نەيدەزانى كە ئەو دەزانى ژنى ھەيە يا نە نا- ھەيەتى كە ھەيەتى... ماناي ئەو سەرنجانە تىنەدەگەيشتم بەلام ھەستم بەللى و پىلەيان دەكرد؛ دارگوليش ھەروتر لەچاوى خۇيەو دەيدىت كە پىاوەكەي ناھەوى لەلاوتى و جوانىيە داېرى، دەھەوى تاموچىژى لاوتىيە لە روخسارى كچەيەو بەكات و ژنەكەي خۆي لەبەر ھەروازى پىريەتىيە و لەوئىش پىرتەر بەرھەلدا بەكات. ئەمانە ھەموو دەبىنم و تىيان ناگەم. تەنانەت بەر رۆژىكى بە باوئىنى گوت من قەرەواشم بۆ خۆم راگرتوو و ھىناومە! يانى ھەموو لەجىي خۇتان راوئىست، نابى كەس كارى بەسەر ئەم كارانەو بەت. راستىشى دەكرد؛ تازە نەك قەرەواشم، تەنانەت كچى مالى- ئەو ھەم كام باوكىڭ پىي خۆشە كچىكى ھەقشە ھەژدە سالانەي دەمالىدا ھەبى و لە دەستەخۆي بەكاتەو... و من تىنەدەگەيشتم؛ تازە چۆن تىبگەم؟ من دەكەش و ھەوايە كىدا بووم كە رىي تىگەيشتىم ھەر نەبوو نەبوو، يا ئەگەر ھەشبوايە پرى نەدەكرد. دە ھەرچىيەكى گەبىام دەوئى نەدەگەيشتم- ئاخىر من بابەم وەك خۆم دادەنا و ھىچ جىاوازييەكمان دەنيوانىدا نەبوو، تەنيا ئەو نەبى كە ھەر تەنيا بە ھەقى خۆم دەزانى...

قەلەم و دەفتەرىڭم بۆ كرىبوو، تا فېرە خۇيندەوارىيە كەم، و ئەو قەسەشم بەرپىكەوت لەزارى دەرچووبو؛ بەلام وەك بروسكەم لە چاويدا، ھەرچەندە ئەوئىش بە رۆشنىرى خۆم دەزانى؛ بەواتاى بىگانان: ((خىر بە ئى خۆت لەخىر بە خەلكى كردنى زۆر چاكترە)) و بەواتاى نىو خۇشان خىر بەخويش نەك بەدەرئىش؛ با ھەر لەوئىرا دەست پىبەكەين، لە مالى و لە نزيكەو- جىاوازي چىيە، بە واتاى بابە قەرەواشمىش ھەر بەشكى مالىيە و ئەندامىكى خىزانە...

بىر ھۆشم لە كەلەن و كەلەبەرى تارىكى بوغەو ھەتاتەكى دەكات و ئەوئىش بەسەرنجىكى شەيتانانەو دەللى: ((ئاي ھۆقەباز- خەرىكى فېل و فەتەرانى!... دەتەوى ھەر لە ئىستاو ھەللى و ھەنگاوىكى بەرەو ئايندە باوئى... بەللى، باپروئىن و لاوتىيە بەجى بىللىن. ئەگەر تاكۆتايىيەكەي ھەروا بىت، ئىدى ئەو بەھەشت بە ھەشتىكى ھەراو... و ديارە لەوئىش چاكتر دەوى. بۆ ئەو ھەموو كەف و كوئ و ھەلچوونەش لە كەمايەسى دەدا؟ ھىشتا وەك بابە و زۆرانى دىكەش دەللىن ماويەتى پىبگا، ھىشتا زۆرى ماو... بىگومان تۆش دەتەوى زۆر لە ئىستا چاكتر بى، ھەربۆيەش لە ئىستاو دەتەوى فېرە خۇيندەوارىيە كەي؟ ئاوا باشتر نىيە؟ جا ھەروا باشتر نىيە بەو روخسار و ئاوتىيەيە خۇيەو، ھەر بەو پىكەن و نىو پىگەيشتنەي، ھەمان سىنگ و مەمكە فەرىكەي و ھەمان دەموو ھەمەو كىويانەيەكەيەو- بە شارستانى وەمىنى، ھەيە نىيە بىنى بە خۇيندەوارىيە ئەو ھەموو شتە جوانە سروشتىانە تىكەدى و بىانشىوئىنى؟ خەرىكى ھەلخەلەتاندنىي؛ خۆت ھەلخەلەتەيى- متمانەت بە سروشت نىيە؛ متمانەت نىيە بۆيە دەتەوى سەرلەنوئى داپرىيەو! نا، كاكە، نا- درۆ دەگەل خۆتدا دەكەي، متمانەت بە ئەوئىش و خۆشەويستىيەكەت نىيە. راستەو راست بلى دەمەوى ژنەكەم خۇيندەوار بىت، شارستانىانە بىت، نوكتەزان و نوكتەساز بىت، تا بتوانم دەنيو خەلك و ئىرە و ئەوياندا پىشانى خەلكى بەم!...

باشە، با دەست پىبەكەين... بەلام چۆن؟ لەبەر ئەو سەرنجانەي بابەي ناوئىم، بۆخۆم ھەست بەو گۆرانانەي دە رەفتارمدا پەيدا بوون دەكەم. ھەست دەكەم زۆر جارن كە دەگەل بابە و باوئىنىدا دەدوئىم بى ئىختىيار سەرم بەلاي دارگولنىدا دەسورپىم و رەزامەندىيەي لىدەخوام- ئەوئىش لەسەر ئەژئۆيەكانى، چونكە ناوئىم چاوان زۆر ھەللىنم، بۆيە زىاتر دەگەل سەر ئەژئۆيەكانىدا دەدوئىم: نەمدەوئىرا پردى سەرنجەكانى ماچ بەكەم و بەسەرىدا پەرمەو و بەگەمە نىو ناخىيەو، توناو توون دەرئىشتم. بەخۆ و بەكۆلە بارى گىانەو لە دووى بووم و كەچى سەرنجەكانم تۆزىشان نەدەشكاند؛ پىمابى دەمويست بەسەرنجەكانى گىانم دىوارىكى بەدەوردا بەكىشم كە لە خۆم زىاتر كەسى دى رىي تىنەكەوى... بى سەر بەرزكردنەو... رەزامەندىيەي لىدەخوام ھەروەك لە ھەولئۆھ رووى قەسەكانم لەوى بوئى. ھەرچەندە رووى قسانم لە بابە و پورئىش بايە سەرنجەكانم ھەر بەلاي ويدا بوون و چاوپىك ھەر دەويەو بوو. لەراستىدا ئەوئىش تەواو بوو، چونكە من دلەم ھەر لەلاي وىبوو، قەسەم دەگەلە وىبوو، چونكە ئەوئىش من لىدەگەرام لاي

ويبوو، ټو ټاوازهى كه به ټاماژپهيك هه ليد په پړاندم له وييه وه هه ستابوو: ټه گهر ټهو نه بابه قسه م ده گهل كهس نه بوو؛ ټيدى بى ټه وهى به خوم بزائم روى قسانم ده گهل ټه ويبوو. بؤ خوم ټاگام ليته بوو، به لام ټهو ټاله باريكانهى هه نام كه وه لامى وييان ده دايه وه ده كاردا بوون و كارى خويانيان ده كرد و من وهك مندالتيكى پارچه له كه بى ټيختيار بؤ نوقلوكه كى وه دواى داكى كه وى، سه رم ده دود نه نا- و چوند ريك و پيكانه ده ريشتم!- تا كاتى كه وريا ده بو موه وه ده هاتمه وه سه ره خؤ. كاتيكيش كه وه خؤ ده هاتمه وه خؤزگه م ده خواست ټه وان له وى نه بان و راسته و راست روى ده مم ده وى كرد بابه و ريبان دابايه چمان ده ليدايه رى و راست به قسان ده رمان پرييان... بابه به ټاشكرا دياربوو، هه م ناراحت و هه م خؤش حاله. له وهى ناراحت بوو كه ده گهل ټهو هه موو ټازاديبه يدا كه هه مه- ده گهل ټهو هه موو ټازاديبه ي ټهو دابو ويى- چؤنم ويراوه ټاوا له كن وى وابى په روا به لاي كچؤ له كيدا بشكيتمه وه. خؤ ټهو ټازاديبه هه ر ده بنچينه دا ټازاديبه ك بوو كه ده ياسا و ريساى بنه ماله كه وه هاتبوو: ټه وه شى ده ياسا كه دا كوچاند بوو كه له قه له مړه وى ويدا، شتيك ((ټازادى)) هه ره به بى، له كاتيكا كه ده بديت ټه وه ټاوا بى شهرم و شكؤ و بى مؤلته ټهو ټازاديبه ي كه به ناوى منيه وه كرپسو و بؤ زاوايه تيبه منى ده سندوقى نابوو و ټه وا ټه منيش بى په روا بيتر و به وييدا ده دم و لى خه رج ده كه م- و دياره وه هه موو ټهو ټازاديبه كړاوانه و وهك ټه مه، هه قى ټه وم نييه وابكه م، به لاي وييه وه ټه وه ندهى كه ده شمزاني نه ده بوو هيته پى له به ردهى خوم زياتر راکيشم...

هه رده وه هميشدا خؤش حال بوو كه ده بديت كورده كهى گه وره بووه و وه لامى هه ندى بانگه وازان ده داته وه، و له راستيدا ده توانى پاشماوى به رده وامى هه ز و ټاره زوه كاني ټاينده و ويى. ديسانه وه له م لايه نه شه وه هه ر ناراحت بوو، چونكه ده يزاني كه ټه وه ماناى ټه وه يه كه ټهو تازه تيپه رى و رؤزاني وى به سه رچوون و ده وى وى له و جوړه بابه تانه و ژياندا نه ماوه، ياني چى- هه روا زوو! ټهو خؤ قه ره واشى بؤ خؤ هينا وه ته وه مالى به چ هه قتيك كه سيك بؤ خؤى كړدات؟ به چ هه قتيك ده بى پريبي، به چ هه قتيك ده بى له كورده كهى جيا بيته وه و كورده كهى به دوپه يسه رى ويدا بچيت؟... پوروى به ده دست هه ر دوو كمانه وه وه زاله هاتبوو: له راستيدا به ده دست هه رسيكمانه وه: بابه چاوپوشى له ټه ندازه به دهر تيپه پړاند بوو؛ كچه كه هه ر بؤ خؤى روى هه لماندراو بوو. هيته دى ديش ببوو. رؤزاني جل شوشتنى له ركى وى له پيش هه موواندا جله چلكنه كاني منى پاك ده كرده وه! من سه ره نجام چوو بو موه سه ر رى و ره سمى ماله باواني

دايكم! و ټهو وهك هه موو ده يانزاني كه كرمانج هه رچى ده گهل بكه يت و گياني له گياني دهى هه ر كرمانجه و رؤزتيك ټا پړوى بنه ماله و هه رده با. له وهش به ولاوه، نه يده زاني كه ټهو كچه چه قه وه سه وه چى پييه وا هه مووى ټاوا شيت و شهيدا و گيروده بوون، كه قسه ي ده كرد وهك هه نگويني له زارى ببارى! وه لاله و هه نگوينيش بابه هيته شيرين نه ده بوو؛ دوو لينگه ي به سه رملاندا هيته بوونه خوارى؛ هه ر به ناو قه ره واشه، دنا وهكى دى خانم و خاتونى مالىيه! حه يف بؤ ټهو مانگايه ي- چ شيرتيكى ده دا، چ گوان و گواندينيكي داچوراوى هه بوو، پياو هه ر هه زى ده كرد ته ماشايان كات! ټيستاش كهس وهك مرقى سه ير ناكات. روو هه لماندراو، به شيويه كى وا چاو و برؤيان ليك باده دن و به تيله چاوان سه يري يه كترى ده كن هه روهك فه روخ ليقا و ټه مير ټه رسه لاني رؤمى بن! و هه روه كو ټاغا و ټهو (باوه ژنه كه) دوو پشيله بن و له بن سؤبه ي خويان كز كرده بى! هه مووى كه مته رخمى و گونا هى ټهو پياو ده يه... ټه گهر بؤ خؤى هه رزه نه بابه ريبى نه ده دا كورده كهى به به رچاوى خؤيه وه سواري كچه ((قه ره واش)) ټيكي بيت!...

من له وه سه رسام بووم كه ټه وه چؤنه وا چاوه كانيم هيته به دلتيابي و متمانه وه ده چاوان ده رپى، نهك وهك چاوى هه ر سه ر فه رمانده يا چاوى داوا كاريكى سه رسه خت يا ره موك. چاويك كه به مؤلته و بى مؤلته چاوه رپى هيچ ټاماژپهيك نين بؤ تيرواينسى. به لام ره موكن... چ قه يديه ره موكن، ره موكيبه كه يان تاييه ته نديه كى وا يان تيدياه؛ كه هه ر راست وهك ره موكيبه چاوى ژنيكى كه بيه وى هه ر به نه رمه سه رنجيكي مي رده كهى سه ربرپى. پيلووه قورسه كاني كه جارى وا بوو و اته ده زاني ماسولكه كاني ټهو باره ي پيلووانه ناتوانن و زؤر به سستى و مه ستييه وه كه تاييه ته ندى چاوه كاني ويبون هه ليدتبان و ده ينوقانده وه و په رپه كى له جوانى و شوخى و شه نكييه وهك په رپه كتيبيكي دينا و له به رامسه ر په رده ي چاوه كاني راده گرت. باوه ژنه حالته تى ټهو چاوانه ي زؤر به بى زه وقيبه وه به حالته تى چاوى دي له سه گيكي به با ده چواندا! ده گهل ټه وه شدا كه ټهو حالته و سه رنجانه ي، ده تگوت دوو تروسكه ي بى ټاو و ټاگراوى، به لام وهك مؤرفينى نه رم و شلكن، له په رده ي چاومه وه تيده په رين و ده رزانه خوينمه وه و حالته تيكي سؤفيانه ي به ناخى ناخدا وه رده كرد، كه ته سليم بوونى ته واو ته تى بوو.

به و حالته وه، بى هه ست و خوست و بى جول و بيته ننگ و سه ننگ داده نيشتم. هيچم نه ده بيس... به لام نا، ده مبيست! ده نكي پيكنه نينيكي دوورا و دوور كه بؤلاى خؤى بانگ

ده كردهم. ههروهك خهونپكي خوشم ديبي - نهوم دهخهونيدا ديبي - له خهوي رادهپهريم... رادهبووم، و دهنيوان خه و بيدارييهدا چاوم بهرووي ويدا ههلدينا، ههروهك مندالتيكي چاو به زردهخهنهى داكيذا ههليني. روخساري دارگولتي له بهر پيكنهيني شين هه لگه رابوو؛ قامكي وه بهر چه ناگه منداله كه نابوو و ههروا مووچه مووچي بوو، و پيكنهينه كه تيكل پيكنهيني منداله كه ده كرده... شين ببزو و جوان به چاله قولله كاني لا روومه تيبه وه... باوه ژنه كهش هه ر پيده كه ني! هه ر چهنده پيكنهينه كه نيوه چل و زور دياريش نه بوو هه ر جوان بوو. هه موو قاقا پيده كه نين - به لام چهنه پاك و بي گونا هانه! باه كه پيكنه نينيك ته واوي ده موچاوي داگر تيبوو سه يري ده كردهم - به لام چون و چ شيرين! و من ناچار به شه ر مه وه، وهك مندالتيكي كه پي هه لالين خه نيمه وه...

چهنه روژتيك به سه ر روواوي مانگاله يدا تيبه ريبوو كه باوه ژنه به پيچه وانه ي جارانه وه، و ئيست، به گوماني من، به دهنگيكي ماناداره وه، رايگه ياند كه دهچته سه مامي؛ خانزادي دهگه له خويدا دهبا تا هه ر كه نه منداله كاني شوشتن خانزاد له دهري وشكيان كاته وه و جليان ده بهر كاته وه و ناگاي لييان بي؛ خه جييش دهچته وه ماله براكه ي؛ دارگول له مالتى ده مينيتسه وه؛ نه گه ر ويستي خوشتي بشوا، ناوي گه رم كات و ((له سه ر ته ندوور))، كاري خو ي بكا...

باشه، باهش دهچوه دا به رهي! من و نه سه د ده مائه وه. نه سه ديش ده بايه بچته گوندي: روژ و مريشكمان نه مابوون... به لام من - من بي نه قليم كرد و ناشيانه به دهنگيكي به رزه وه رامگه ياند كه منيش ئيشيكم هه به و ده روم - و هه ر بو سه لماندني په له بيه شم ده ستوبرد و خيرا قاوه لتيه كه مم خوارد، و روژيستم... به لام بچمه كوي، چ جيم نه بوو بيچمي. سه ريكم له مالتى دا پيري هه لينا. پي سه ير بوو، گوتي: ((خيري، ئينشاللا!)) پيوا بوو ده گه ل باوه ژنيما هه را بووه. گوتم خيره ئينشاللا؛ به ياني له روژان زووتر له خه وي هه ستاوم، و گوتم دوو سي روژه دا پيرم نه ديوه، دلتم توند ببوو، بويه هاتم، گوتي: ((وهي روو رهش)) ياني بو خو ت كه ري. تو بلتي به و چاوه كزانه شيه وه تيشكي چاو و نه وي ئاراميه ي مني ديبي.

گوتي: ((به لام پيموايه وهك جوړيك بيت وايت، ده لتي زور بي ئارامي - وه نا؟)).

به دلتيابيه وه گوتم: ((نه وه لالا - ماوه يهك بوو نه مديبووي گوتم باسه ريكت ليده م)).

چايه كي بو تيكردهم؛ چايه كه م خوارده وه؛ سه يريكي كاتز ميژه كه مم كرد - سه يره، نه وه هه موو رتيه بو نه وه نده ي خو پينج ده قيقه نه ده بوو! تا چايه كه م خوارده وه پوره فريشته په يدا بوو؛ خوشكي داكييم بوو. هه ر كه هات نفورچيكي له روومه تي دام و له پووره كاني ديكه ي زياتر سه ر كرده سه ري.

به ده م پيكنه نينه وه گوتي: ((باشه ئينشاللا نه وه كه يني به خيري؟)) و سه رنجيكي شه يتاناه ي له روخساري دام - سه رنجييك وهك بلي ده زاتم.

گوتم: ((چي كه يني به خيري، پووري؟)).

((بيستوومه به خيري ده لين ژني ديني)) و به ورديه تيبه ژنانه وه تيپروانيم.

سووره لگه رام: ((كي گوتي؟)).

((هه موو هه روا ده لين... هه ر ته نيا تيمه ين ناگامان له هيج نيبه و خواجه حافيزي شيرازي... به ناشكوري نه بي، خو نه توش بوويه كابراي جولا، كه سه رجلي ده سكارى خو ي ده به رنه ده كرد و پيي رازي نه بوو. خو هه ر نه بي تيمه ش كه سوكارى كرمانجانين...)).

زور به نا قاليبيه وه گوتم: ((نه و قسانه چن، پووري - گالته ي ده كه ن - له كي ت بيستووه؟)).

((هه موو هه ر واده لين... له كچي كاكه و ره هmani دراوسيتانين بيستووه. نه و يش گوتويه تي له باوه ژنه كه تي بيستووه)). كه لله م كاس بوو، به لام كاسيكي وانا. نه وه يه كه مين جاربوو كه نه و بيره م ناوا به و شيويه به مي شكي دا بيت. وهك نه وه ي بريكي خراپيش نه بي. ده لين نيشانه ي گيليه ته واو نه ويه كه بنياده م - ژن يا پياو - هه روا له خو وه بي نه وه ي قسه ي بن زمانه ي يه كتر بزنان و زه ماوه ندي بكن... زمان؟ كام زمان؟ هه ر شاره زاي زمانه ي دل بي به سه؛ نه و زمانه ي دي زمانه تووتيبه و هيجي دي.

دارگول به ده يان زمان، زمانه ناز و نووز، زمانه ره موكي، زمانه هه ستان و دانيشتن، زمانه سه رو گه ردن و بلنگويه كاني ده موليو و چاو مني ده واند، و من ده هه مووانيش ده گه يشتم. ده بي نه و يش ده زمانه مه هه ر گه يشتي كه نه و په يوه ندييه ناوا په يدا بووه. چ مانايه كي نيبه من بمه وي هه رچي برياريكي دلي خو مه به وي بليم و فيري كه م و دلي ويش ناگاي

لیننه بی؟ و تازهش ناگای چی، بۆ مه گهر دلئی وی بی ناگا بو؟ دلنیک که ده پانتاییه ناسمانییدا جی نه ده بۆوه چۆن بی ناگا ده بی؟ ئه وه ههر ته نیا ده برینیکه که زمانی بریار و په یوه ندییه کان ده باریککی سروشتیدا به سه ر دل و زماناندا دین! له کاتییدا که قولپه قولپی هه لژانی تافگه ی پیکه نینه کان و بزواته بالییه کانی له ش و لار و ده ستوپتی، هه موو ئه وه یان ده رده خست که خوره ی جۆگه له و جویباری به رپۆه یه و نه ته نها ههر به ری نه گیراوه به لکه به شوڤر و تاسه وه نازاده و سه ره ست و چیژ له و نازاره ش ده بیینی؛ و تازه منیش ده و سه ربه نده یدا بووم که به چمکی نازادی و ژیان و سروشت ئاشنا ده بووم!

((... ئه وه بۆوا ده بیره وه چوری؟))

راچله کیم ((ده بیره وه چووم! نا، بیری چی، پووری؟ ئیدی خه لکانیککی - دلیان به ونده ی خۆشه که قسان بکه ن؛ جا که واته لییان گه رین بابلین...)).

((یانی هه روا له خۆوه قسان ده که ن؟))

((تازه له خۆوه بی یا به راستی...))

((نا، ئیدی، وانیه...!)) سه ری هیئایه پینشی، وه ک کچه گۆرانی بیژان ((تو مه رگی پووری، راستییه که ی بلئی - به دهستی خۆت بمنیژی ته گهر راستییه که ی نه ئیتی!)) و به نارامییه که وه دهستی ده په ناگویییه وه نا.

گوتم: ((ئیسئا تۆ پیت خۆشه چ بلیم؟ بلیم نا، یان نا؟)).

سه روچاوی پووری گرزبوو ((وایش، ماندووت کردم!... تو مه رگی بابه ت ته گهر نه یلی - خۆ ده زانم هزی لیده که ی)).

گوتم: ((له کی؟)).

به شه یئانییه که وه: ((ههر کامیکیانته که زۆرتر خۆشده وی)).

گوتم: ((به گیانی بابه، به گیانی پووری، تاییستا قسه ی لینه کراوه؛ به لام ئیدی که خه لکی دلیان وه جۆش و خروش هاتووه و زاریان راناوهستی، ده بی کاریککی ههر بکه م... باشه ئه وه کییه؟)).

پووری دیسانه وه زیزییه کی پیوه دیاربوو، داپیره ته قییسه وه، گوتی: ((ئه وه ی وا ده لئی، گووی خوارد! ژنه تیوه ده یه وی ده سته چه وره که ی به سه ری مه دا بیینی)). ژن که باوه ژن بو؛ مه به سستی ده سته چه وره که ش دیاربوو.

پووری ناره حه ت بو، گوتی: ((وای دایه، تۆش ورده ورده خه ریککی له خۆت ده چییه ده ری - ئه وان وا ده لین، ته تۆ بۆ دووباره ی ده که یه وه؟)).

((چ دووباره ده که مه وه!)).

((ئاخر ئه وه تۆش خه ریککی خان و خانبازییه ده که ی)).

داپیره گوتی: ((تو هه قی ئه و قسانه ی نه بیستراون! من باسی خان و خانزاده بییه م ههر کردووشه؟)) و هه روه ک پیره مریشکیکی که هه لبه ز و دابه ز و باله فکه ی جوجکان ته ماشاکا، پینلووه سیس و ژاکاوه کانی سه رچاوی زۆر له سه ره خۆ به سه رچاوه بی تروسکه کانیدا به ردانه وه و قامکی ئاماژه ی ده سته راستی بی بۆ لای په ره ی لووتیییه وه برد و گوتیییه وه: ((نا، نا، تو خودا بلئی! تو گۆری ئه و دایکه جوانه مه رگه ت، من باسی خان و خانزاده بییه م ههر کردووه!)).

پووری ئه وه ی ئاور له و بداته وه و بی ئه وه ی ناری که س ببا، گوتی: ((ئه وه کرمانج خراب بوو بۆخۆی بۆ ده یه یئا؛ ته گهر چاکه ئه و بۆ نه یه یینی؟)) ئاماژه ی به بابه بوو.

((باشه خۆ من نه مگوتووه خراپه؛ من ده لیم دووربی له گیانی هیشتا منداله، هیشتا زۆری ماوه، هیشتا خویندنی ته واو نه کردووه - من ئه وه ی ده لیم؛ بۆ خۆشی هه رنایه وی، جا ته گهر تۆ به زۆری به ملیه وه که ی ئه وه قسه یه کی دیکه یه!)).

گوتم: ((مندالی کویم دایه گه وره! رهنگه زۆریشم پینخۆش بی...)).

پووری پیکه نی و دووباره نقورچیککی دیکه ی له روومه تی دامه وه: ((هه ی که ران باوگاوی حیز! یه که تۆزقالیشی له بابیه وه هه لئه بواردووه! ئه وی رۆژیشم له مالی خۆمان دیتی چۆنت کچه وه به رچاوه حیزه کانت دابوو - زۆل!)) و په نجیه ی ئاماژه و ناوه راستی زۆر به سپایی له سه رچاوه حیزه کاتم رۆنان، کچه ی... ده گوت - مه ستان خانم - بابه ده سته گولی خۆی لیدابوو - ((جوان بوو، وه نا؟)).

گوتم: ((جوان زۆرن، پووری، بهلام...)).

((بهلام چی؟)).

((بهلام ههروهك داپیره دهلی من هیشتا مندالم، بۆ شیرى خاوم له دهوی دی!)).

پووری تیلهچاویکی جوان و شهیتانانهای تیگرم و گوتم: ((ناخریهکهای هه نهتگوت... له ئیستاوه زگمان بۆ پلاوی شاییه هه لگۆفین یانه نا! یا ناکا هه روا بتهوی بی ههوال و باس و بهییدهنگی و بهدزیهوه کچهی بهی و برۆی؟ به خودای ده تخنکیتم...)).

داپیره گوتم: ((ببیرهوه کچی بهسه ئیدی، دانیشه دوو قسهی بهجی بکه... چتان بهسهرهوهیه- قسه پراون!)).

((دایه، باسی که ره کهیه- قسه له وهی خوشتر!... پووری گیان، نه گهر سه لیه یه پورایه تیه خۆت لاپه سه نده نه وه هیچ رامه وهسته- له وهت جوانتر دهست ناکهوی- له تارانیش شتی وانیه، ئیستا که میك منداله، چاك ده بی... ماشه لالا ماشه لالا، هه ره ده لینی دنکه نوقله، هه ره بیهاوییه سه رزاری ده تویتته وه- هه ره ده لینی تیشکه خۆره. نه گهر به قسهی من ده کهی گوی مه ده قسه و قسه لۆکی نه موته وان- کرمانجه، چوزانم، قهره واشه... هه رچی هه یه؛ هه مو هه به ندهی خودان؛ هه مو هه خوا دروستی کردوون- هه ره که سیك هه رچی بلی زیادهیه)).

دهك ئافه رین پووری! نه وه یه که مین جاربوو نه وه بیره نازاده بیانهی لی ببینم. دایه گه وه به هه مو مرۆقایه تیه خۆیه وه هه زی ده کرد به هه ره نرخیك بووه له به ره ی پیاو ماقولان و گه وه پیاواندا بم، و کاریکی وا نه که م بیمه جیی تانه و ته شه ری نه موته و نه چم کچه کرمانجیکی بینم! به لگه شی هه ره نه وه بوو که داکی من رۆژیکی خۆشی ده و ماله یدا نه دیوه و داکى بمری قومه ئاویکی خۆشیهی به نه و کیدا نه چۆته خوارى و خۆ نه گهر کچیکی بیچاره ی دیکه ش بیتهوی نه وه چاره نووس و رۆژگاری له وی خراپتر نه بی چاتر نابى، بۆیه واباشتره نه گهر به زه بیم به و کچه شدا نه یه ته وه با له ئیستاوه به زه بیم به خۆمدا بیته وه.

بهلام پووری ده بگوت خۆ نه وه، یانی من، لی ره نابى و ده و ماله یدا نامییتته وه و له وی ژیان به سه ر نابات، نه وه ده می به موبه وچی، خه لکی چۆنا و چۆن ده ژین و ده گه ل کیدا ده ژین. هه ریپیان خۆش نه بوو با قهت نه چنه مالیپان؛ له راستیدا ژن و میردایه تی کارى دلّه؛ دلیان

نه وهی ده وی، هه رکاتی دلیان ویستی و خودا وه ند دلی لیك به ستن ئیدی نه موته و بۆ دین ده که ونه نیوانی و ده بنه درکی مه م و زینان و نایه لن دوو دل پیك بگه ن... هه ی ئافه رین پووری! پووری ماچی کردم، منیش پر به دل ماچم کرده وه و ماوه یه ك ده گه لیدا ده ستته وه یه خه بووم. پوور ده ته واوی نه و ماوه یدا دلی ده چاواندا ده خویند مه وه و زۆر به تیگه یشتنه وه ده گه ل دلما پیده که نی.

هه روا به ده م گالته وه گوتم: ((باشه، تو رازیت، پووری؟)).

((دیاره که رازیم پووری گیان! کچۆله یه کی ئاوا جوان، و به و ته ر و بریه وه، حه یف نییه له ده ستت چی!... مه گهر وهك کابرای گۆزه گهرمان لیبی له گۆزه ی شکار نه بی ئاوی نه خۆینه وه... برۆ پووری گیان، برۆ هیچ رامه وهسته... دایه ش رازیه)).

به ده م گالته وه گوتم: ((باشه، ئیستا که ئیوه پیتان خۆشه، نه گهر هه ره له به ر خاتری ئیوه ش بی، ده بی کاریکی هه ره بکه م...)).

((به لى، به گیانی خۆت، ناکا منه تیش له سه ره مه بکه ی... ده پیشدا ده ته و کیتدا گیربووه... هه ره له چاوه حیزه کانت را دیاره!)).

((باشه. مادامه کی ئیستا ئاوی بۆ ده چی که واته هه ره بۆ خۆشت بچۆ له بابهی بخوازه...)).

((نای به چاوان! هه ره نه و رۆی پیده لیم...)).

((نا- جارى نا پووری- گالته م کرد... ئیستا زوه)) به راست یا به درۆ ((کاتیکی دیکه بۆخۆم پیته ده لیمه وه)). نیو کاتژمیتم به سه ره اتنیدا راده برد و چومه وه مالى... دلّم هه رته په ته پی بوو، ته نکه ئاره قه یه کیشم کردبووه. به روخساریکی واوه که گوايه به شتیکی زۆر گرنگه وه سه رقال و خه ریکم چومه وه ژووری. له دارگولئ به ولاره، که سی دیکه ی لی نه بوو، که له پاشخانی ژووری دانیشتنی به کۆکردنه وه ی پیاله و ژیرپیاله و قۆری و سه ماوه ریته سه رقال بوو، به شپوه یه کی زۆر له سه ره هه ست.

چومه ژووره که ی خۆم؛ بی ئیختیار چومه به رده می ئاوی نه ی- ژاکابووم. ده ستیکم به یه خه ی چاکه ته که مدا هیئا؛ هاتمه به رده رکى، و بانگم کرد: ((نه وه که س له مال نییه؟)).

دارگول هەر له پاشخانیرا گوتی: ((بەلێ ئاغا، من له مائیم...)) و کەمێک دواتر، ((خانم و مندالەکان چوونە حەمامی...)). وەك چاوەڕێی بۆ... چەند ساتێک تێپەری. وەك گویم لێنەبووی گۆتم: ((کەس له مائێ نیه؟)) دەمویست بۆخۆی بیست. هات، بەروخساریکی رەمۆک و سلەوه، و تەنانهت نامادەى هەلاتنێ، گۆتم ((چ بووه؟)).

گوتی: ((شتی چۆن، بۆ هیچ هەیه؟)).

تا هێشتا هیچ قەسەیهك دەربارەى خۆشەویستیمان لەنیوانیدا نەدرکابوو، یانی هەلێک نەپەخسابوو، هەرچەندە لەو ماوه کورتەى مانەوه دەمائیدا تەنیاپوونی وی ناچارى کردبووم: گویدانە پێکەنینهکانی، گێرپانەوى چیرۆک بۆ گولەکان، بەتیکەلاوییهى دەگەڵ جوجکەکان کە سەیرکردنیان لەمن ببوو خو. ئیرەییەم بە جوجکە و بە گولەکان دەبرد و خۆزگەم پێدەخواستن بەتایبەتى کە باوەژن بە عالەمى ئاشکرا دەیگوت کە ئەویش بە هاتنەوهى من ناگرى گرتوو؛ حەكە داربیه کەى هیندەى دیکە بووه، بەو دواایانەش هەستمدەکرد کە سەرنجمان تێک دەئالقیین رەنگى دەگۆرێ، گەرم دادیت، و دەمارەشینهکانى گەردەنێ، رەش دادەگەرێن و خێراخیرا هەلداوین، و چاوەکانى لیل و پیل دەبن.

گۆتم: ((دەفتەر و قەلەمە کەت له کوین؟... ئیستا دەستت بەتالە وەرە با یەكەم وانە دەست پێبکەین...)) دەشلەرزیم. بەترسیکەوه گوتی: ((نازانم له کویم داناون... راوێستە با سەیرێک بکەم... له ژورره کەى تۆن- لای من نین- ئەوەتانین، دەنیو پەنجەرە کەیدان!)).

بەسەر سامبیه کەوه بامادیهوه، هەرچەندە پێشتریش دەمزانی لەوین. گۆتم: ((کەواتە وەرە، ئیستاکە کات هەیه و مندالەکانیش لێرە نین با هەوێل وانەى دەستپێبکەین!)).

هەر بەو ترس و دلە راوکیهوه دەنیو دەرکی ژوریدا راوێستابوو، وەك زۆر بەوردی سەرقالی کون و کەلەبەرى بەستەکانم بیست... هات؛ هەر و لەبەردەمى ژورره کە دانیشترین- بە تەکیه کەوه و من سەرمەشقه کەم نووسیهوه: ((ئا. ئا. و.)) ئەوجا ((ئاو. ئاو. ئاو.)) و دووبارەم دەکردوه و دەمگوتنەوه و ئەویش ناشیانە بەلالیوئیکیهوه دەیگوتنەوه: ((ئا. ئا. و.)) دەستە ناسکە کەیم گرت- تا شینوازی قەلەم گرتنێی فیژکەم. و لووسیه قۆل و مەچەکی هەر دەتگوت لووسیه پشتی سپیه ماسیهیه... ساردبوو، گەرم داها. دەمارە رەشه نزیکه کەى قوێکی

ئانیشکێی رەنگى تێتر هەلگەرا... پێکەوه سەرمان هەلینا؛ پیلووی چاوەکانى زۆر بە نەرموشلکیهوه بەسەرچاوەکانیدا بەریوونەوه و پێکەنى، منیش هەر پێکەنیم و دلەم کەوتە پەلەپەلێ، هەر وەك گویمان له دەنگى یەكترى بووی- وانەیه کى دى دەستی پێکردبوو...

ئیستا هەر تەنیا جوانى رووت نەبوو، و دووبارە جوانبیهك بوو- پاك، بێگەرد، هەر وەكو بەفرى كۆساران، هەر راست وەك كچۆلەبیه خۆی پاك و بێگەرد. جوانیه کى بەرچاو... مۆزەخانیه کى پڕ تابلۆی جوانی- پڕ له هونەرى خواوەندانە، و شاکارى خیلقەت... جوانبیه کى بەرچاو و دیار- هەر له بۆن بنیشتى دەمیوه جوان تا بۆنى عەترى ئەو شپردى بەیانیان دەبخواردوه...

ئەوه تۆ هونەرمەندیکی بە پەرۆشى هونەرى و هونەر شوناس- بەلام تا بەلای تابلۆیه کییهوه رادهوهستى گویت له تکای تابلۆیه کى دییه بانگت دەکات و سەرنجت بەلای خۆیدا رادهکێشى... کە چووی ئەو هەقەى دەدەیهى و له بۆ ئاگایه خۆت تەریق دەبیهوه... جا له بەرامبەر هەر یەکیکیانەوه. ئەمە یان ئەوه یا هەر هەموو تابلۆیهکان، لەکاتى لیۆردبوونەوه یاندا شتى وردەکارى وا دەبینى کە هەر پێش ساتەوهختیک بەسەریاندا تێپەریوی و نەتدیون، یا ئەگەر دیبیشتن، وەك پێویست دلەت نەداونى... بەلام هێشتا، لەوهى کە دلەت نەداوتى و لێی تێنەپەریوی، هاواری دلێ تابلۆکەى تەنیشتیوه دەبیسى و بە ناچارى دەبێ روو لەویان وەرگێرێ و لا لەمەیان بکەیتەوه... کە یەكسەر چاوت بە هونەرى نایاب و نایابترى ئەوتۆ دەکەوت کە هەر بە خەیاڵیشتدا نەهاتوو... بەلام بۆتۆ چاوەڕێی چ بوویت؟-چاوەڕێی هەر شتیکی بووی، بۆت دەردەکەوى کە جوانبیه شوخ و شەنگ و جوانیکی، دە حالیکی پەشوکاویدا لەوپەرى بۆچوون و چاوەڕێیه تۆوه؛ بۆت دەردەکەوى کە ژێیه کت هەژاندوه هەرگیز نابێتەوه، کاتیکت دۆزیوه تەوه کە دەمارەکانى هەرگیزاو هەرگیز بە کۆتسا نایەن و تالییدیهوه زیاتری لێیهیدا دەبیست... و ئەو خۆی لادەدا و بەقسە دەیگوت: ((نا... نایهوى... من زماندریژیکی سەگبام! تالیه رۆژانى سەرەتای هاتنەویمی لەبیرنەچوو بۆوه. خۆی کیشایه دواوه، بەلام بەجۆرێکی وا و بە رێگایه کى ئەوتۆ کە هەر جوانان دەیزانن، هەر له جیبی خۆیهوه و بەزمانى جوان ناسیه، رووی قسهى له گوێی دلەم کرد- و بێدەنگ هەر بە وتەى چاوان، و زمانى بۆ گفتار دەست و دلێ بەرەو دۆزینەوهى جوانبیه کى جوانتر راکیشام...)).

نەرۆی هەلمەیه، هێشتاش هەرماوه... بۆوا بەپەله!)).

من هه لاتوو نه بووم، گه پیده بووم... و ده مزانی که گه پیده دۆزه ره وه پیه... و دۆزینه وه کام همیشه راستییه گومانه کامی دهرده خست. گه پیده دۆزه ره وه پیه ته گهر ناشوفته و سه و داسه ر بی، یا به تاسه و به په ره شه وه بی و تا بۆی ده کړی دهر ویشانه و زور و کم گوی نه داته به ند و باوان و، دووباره هه روه که چۆن تۆبه کار کویرانه ده ست و پهل دیره و ده وی دهر ووتی و له راستیدا له خۆی ده گه پری... ناوا ده جوانییه کاندای و ن بووم، هه یران و سه رگه ران ده جوانییه کاندای په لم ده کوتان و بی ره وه به وییدا به دروای و نبوه نادیاره که مدا ده گه پرام- و نه وه به نه رمونیانی و تاییه ته ندییه جوانانه که پیه وه، کویرانه به چاوی کراوه ی دل، خۆی ده مندای دهرده خست. وینه و سه یرکه ری وینه کان په پیده ره پیه جینی خۆیان ده گۆپی و جار جاره تاک تاک و جار جاره شه هه ردوویان ده پیه کتریدا و ن ده بوون. په ری شان بووم- په ری شان بووین- و هه ردوویان ده ماندیت... و نه وه په ری شان به نۆبه تاده هات هه راو و هه راوتر ده بوو، و هه همیشه شه هه ر له باریکی دابوو، هه ستمان ده کرد- په لکیش کراوین، داواکاری شتیکی هه رگیز نه بوو بووین، داواکاری په ره وازه پیه و هه ر له هه مان کاتدا خرپونه ویشی بووین- په ره وازه پیه ده خۆماندا، و خرپونه وه شمان ده بوونی یه کتریدا. هه موو بوونی و هه موو جوانییه کانی گیانی، و هه موو پاکیه کچییه کانییم هه ست پیده کرد و ستایشتم ده کردن، و به دروای پاکی زیاتر ناسکییه ناسکته کاندای په له قازم بوو و ده ست و په لم بی ره وه وییدا ده سوو، و کویرانه به دروای نه رمی و جوانییه گیانی و روناکییه دلیدا ده گه پرام. هه ر هه ستیک هه ستیکی چاکتر و هه ر گه پان و سورانیکیش نه نجامی چاکتری به دروای بوو و نیمه هه روا ماندوو نه ناسانه به ناخی گیانی یه کتریدا ده چووینه خوارئ... و نه وه ته سلیم بوو، به لام من دیل بووم و نه وه زنجیری ده ست و پی کۆیلایه تییبه من به مننه وه نوسابوو و منیش به وه وه... لیوه کانی سپی ببوون، چاوه کانی سوربوونه وه، و وه که چه ورکابن هه روا بریسکه یان ده هات و ته ر دیار بوون. زه رده خنه و له رزیکی به سه رلیوانه وه مردبوو؛ په ره کانی لالوتی ده له رزین؛ باریکییه گۆشه کانی شه ولولای ده می زیاتر ببوون؛ جار جاره لیوه غه مبار و ماندوو کانی به شه ده بوونه وه و به هیچ شیوه پیه ویک نه ده هاتنه وه؛ سینگ و به رۆکی له هه لچوون و داچوویندا بوو، و هه ر ناوه ناوه سه رتا پای له رز دایده گرت، ئالۆز ده بوو و به چاوی نوقاوه وه هه روه که به تورپیه وه به دروای شتیکیدا بگه پری ده که وته په له قازم. دواپه خاوه ده بوونه وه، نه و جا هه ول و ته قه لالی ده ست و پی پیاوه دیله که- به به هیزه وه- زیاتر و زیاتر ده بوو، و خه نینه وه ی روخساری ویش راشکاوانه تر ده بوو...

سه یره که ده وه دابوو که زیاتر هه ر ده نگی نارده زایه تییبه زنجیره که ی بوو ده هاته گوی: ((نه که ی!... نه که ی!)) به ده نگیکی له سه رخۆ و به چه ره وه و بی نه وا و ته نانه ت کزه لانه وه: ((نه که ی- تویی و خودا!)) زنجیر له به ر هه ول و ته قه لا دانیتی سوور سوور ببۆوه و داغ ببوو و ناله شی زیاتر تیکه ل به ماندوو ته ی و بی هیزی و بی تاقه تییبه هه روه که نه خۆشیکی مۆته کاوی و دلۆبه نارده کانی که به هه نیاو سه رلیوه کانییه وه نیشتبووه... زیندانه وان هه روا به ره مه کی فی ربوو که هه رگیز نابی و ناتوانی پشت به قسه و کرداری زیندانییه به ستی و متمانه ی پییکا- زیندانی هه رکاتی هه لی بو هه لکه وی- ته نانه ت به کوشتنی زیندانه وانیش هه وه بی- هه ره لدی: که سانیکی که تینووی هه ز و نارده زوو کانیانن، به قسه ناماده ی هه موو له خۆبووردن و فیداکارییه کین- کام سویند هه پیه نه یخۆن، و کام به لئین و په یمان هه پیه نه ییدن... دیسانه وه هه روه که زیندانییه که ی، که به لئین و په یمان کانی ناو زیندانی هه رگیز نابنه باوه نامه ی ژبانی ناینده ی دهره وه ی زیندانی: نه مانه شه هه ر که که ریان له پردی په رپیه وه له جۆش و خرۆش ده که ون و واده و به لئین و په یمان کانیان له بیر ده چنه وه- هه رچه نده به در له جۆش و خرۆش ده که ون و واده و به لئین و په یمان کانیان له بیر ده چنه وه- هه رچه نده به در له وان هه شه هه ن- به لام به دره ربوون په سه ندی یاسا و ریسیای- و ریساس له سه ر نه وه دروا... ژنانیش زور و کم ناوان.

((نه ویش- ده وامه که ئیدی!)) ته مجارهیان زور به راشکاوییه وه، ته نانه ت تیکه ل به تورپیه ی و نیوچه وان تیکانه وه- و له پر خۆی ریک و پیک و خر کرده وه، و کشایه وه...

روخساری ترسناک بوو... ده نگی دهر گابوو- نه گوی لی ببوو، من نا! له پر ره نگی رووی په ری... دل و ته رپه ترپ که وت... رای کرده ژووری دانیشتنی؛ دوا چهند ساتیک په نجه ره که ی ژووری دانیشتنی کرده وه و له ویرا گوتی ((کییه وه؟)). بابه بوو! دهر گایه که باش داخرا بوو... که من هاتمه وه کرابوو... دهر گای دهری هه ر دانه ده خرا. کتیبیکم له سه ر تاقچه که ی تاو دایه، له سه رزگ دریز بووم و ده دنیای خۆیندنه وه پیدا نقوم بووم! گویم له ده نگی پی بابه پیه، ترپه ی دل تم تا دی زیاتر ده بی، ده نگه که نزیک ده بیته وه... به پیچه وان هه ی جارانه وه بابه یه که سه له ف دیتته ژووری؛ راست ده به وه، شه رمیون- ده روخسارمه وه راده مینی، ده لی: ((به ته نیی؟)).

ده لئیم ((به لی، بو؟ بریار بوو که س بیت؟)).

وہ لآمی نہ دایہ وہ؛ بہ لآم دیتی کہ تہ نیانیم؛ پتلاؤ و قہ لہم و دہفتہری دارگولئی بہ تہ واوہ تی
تہ وہیان ناشکرا دہ کرد تہ وہی کہ بہ تہ ماہوہ بیت ہاتوہ، و رویشتوتہ وہ!

گوتی: ((پتلاؤ کانت دہ پتکہ - خو کاریکی وات نییہ؟ - ہا؟ دہی پتلاؤ کانت دہ پتکہ، ٹیشم
پتتہ)).

سہیرم پی ہات؛ قہت وانہ بوہ؛ ٹیشی چی ہہیہ؟ تہ ویش ہم دہ موساتہ!

پتکہ وہ چوینہ دایہ رہ کھی؛ بہ دہ رکہ وانہ کھی گوت تا نیو سہ عاتی دی کہس نہیہ تہ ژوروی.
تہ و جا زور سادہ و ناشکرایانہ گوتی: ((من دہ زانم کہ تو پیوہ ندیت دہ گہل تہ و کچہ پیدایا پیدایا
کردوہ... باشہ، لای بہ دلئیکی روونہ وہ گوتم: ((واہیہ، دہ زانم)).

بابہ گوتی: ((نا، وانییہ، کچیکی بیکس و بیدہ رہ؛ تہ گہر ٹاپروہ کھی لہ دہ ستبدات تہ وہ ہہر
یہ کجاری بپنہ واو بپچارہ تر دہ بی. تہ وہی ہہیہ تی ہہر تہ وہندہ ٹاپروہیہ تی و ہیچی دی... ہہ موو
سامانہ کھی تہ وہندہ ٹاپروہیہ... مندالہ، نابی ہل لہ مندالییہ کھی ببندری. مندالہ بوخوی ہیچ
نازانی؛ ٹیمہ کہ دہ زانین ہقی ٹاپرو بردنییمان نییہ؛ تہ گہر بی ٹاپرووی ریسوا دہ بی- و خواش
ہہ لٹاگری؛ و تہ ویش تہ ندامیکی ناو خیزانی مہیہ - مانای وہیہ خوشکی تویہ)).

گوتم: ((من ہہر گیز نہ موستوہ دہ ست درئیوی لیبکہم و ٹاپرووی بہرم...)).

((کاریکی چاک دہ کھی - ناشبی بیکہی. من دلنیام کہ نایکھی؛ دہ زانم کہ لہو جوڑہ کارانہ وہ
دوروی... و ناتہوی خراہیہ کی دی بخہیہ سہر خراہیہ کومہ لایہ تیہ کانی دی... کچولہیہ کی پاک
و چاو و گوی بہ ستراوہ؛ ٹیرہ مالہ ٹومید و تاواتی وییہ، نابی ٹاومید کری... تو گوی لہ
قسہی ژنہ پورہ کانت مہ گرہ... تہ و کچہ دہ تہ مہ نہ پیدایا چاکہ و خراہیہ لیٹک ناکاتہ وہ - تہ و
شتہ پرو پوچانہی کہ پوروت (مہ بہستی باوہ ژنہ کھیہ) دہیانلی و تہ و خو ہینان و بردنہی
دہیانکات و دہلی حہ کہ دارہ و واو واہیہ، تہ مانہ ہہ مووی قسہ و تہ سک بینییہ ژنانہیہ - دہنا
مندالیکی پاکہ، ہیچ نازانی... پر دنیایہ کی پاکی و بیکہ ردیہ و تو نابی تہ و ہہ موو پاکی و
بیکہ ردی و بی خہوشییہ پیس و لہ کہ دارکھی - خوا ہہ لٹاگری. دیسانہ وہ تو نابی بہ سہر
راستیدا باز دہی، تو دہ بی راستییہ کان بیینی؛ راستیش تہ وہیہ کہ ٹیوہ ہا و کوفی یہ کتری نین؛
تہ وینی تو ہہر چہ ندہ گہرم و گوپ و داغیش بی سہرہ نجام سارد دہ پتتہ وہ و تہ و دہمی

راستییہ کھی دہ بیینی - و دہ زانی کہ تہ مہ عیشق و تہ وین نییہ؛ تہ وہ ہہر تہ نیا حہز و
ٹارہ زوہ)).

تہ وین نییہ، ٹارہ زوہ! لہ وانہ شہ. تہ وینی مہ لہ چاوانماندایہ؛ مہ سہلہ بہرنامہ و بہرنامہ ریژی
نییہ؛ ہہر تہ وہندہ حہ زمان چوہ کچیٹک یا ژنیکی جوان ٹیدی بہ سہ. ٹیدی تہ وہ نییہ کہ وک
فہرہ نگیان تہ و تہ وینہی بیینین دہ پریسکھیہ کییہ وہ پینچین و بہ پلہ دہ گہل وردہ والہ و
جہ نجالیہ کانی ناو بیروہو شمائی خہین و ہہ لیگرین و کاتیکی دیکہ بچینہ وہ سہری، یا ہہر
نہ چینہ وہ سہر و سوزاگی و جاری واہیہ کاتیکی وا دہ چینہ وہ سہر و سوزاگی کہ تازہ کار لہ کار
ترازاوہ و کرمہ کہ لہ قوزاغہ ٹاوریشمیہ کھی ہاتوتہ دہری و فریوہ. ہہستی مرؤقہ
سہرہ تاییہ کانی پیشو ہیشٹاش ہہر لہ ناخی ٹیمہ دا، وک بوہ، ہہر ماوہ - زورمان لی و دہ دور
نہ کہوتوتہ وہ. دور کہوتنہ وہ لہ خراپیہ کان لہ وہی تینہ پہراندوہ کہ نہ خشہ و پلانی چاویان
زیاتر کردوہ؛ زیاتریش تہ شپوہ ژیانہ مانیان لا پہ سہندہ کہ: کی دہلی تا سہینی دہ مینین -
کی دہ زانی سہینی چ دہ بی؟ کاتی کہ بو ژیان سہینی بہرنامہ یہ کی نییہ، ٹیدی تہ وہ تہ وین و
تہ وینداریش ٹیشیان دیارہ - تہ ویش ہہر بہ شیکی ژیانہ.

لہ مانہ بہ ولواوہ، ہہر لیترہ وہ، دہ ژیان مہ دا کہس نازانی، ہیشٹاش ہہر نازانی کہ
ہاوسہریہ تی بی تہ وین و دلداری باریکی گرانہ، یا ہاوسہریہ تی دہ گہل تہ وین و خو شہ ویستیدا
ہہ لٹاکن. ہہر بوہیہ، کی دہلی ہہر تہ و دیتن و تیک ہہ لہ نگوتنہ سہری بییانہ کاریگہر تر و
سروشٹیانہ تر نہ بی؟ کی دہلی تاقیکردنہ وہی زیاتر و لہ سہرہ خو بی زیاتر و وردبوونہ وہ و
تپرامانی زیاتر، رولی زیاتر دہ بیینی لہ سہ قامگیرییہ تہ وین و دلدارییہ دا؟ کی دہلی کاتی کہ
من پرتیشان و شہیدای بولہ وہسی و ہہ لٹسوکوت و جرت و فرتہ سروشٹیہ کانی کچیٹک دہ ہم -
تہ و قورسی و سہنگینی و ببقاری منی بہ لاوہ پہ سہندہ؛ تہ مانہ ہہ مووی شتگہ لیکی
ناسروشٹین. دہ و کاریدا دہ بی شوپ و تاسہ و حہزو ٹارہ زو و لاوہ تی ہہ بی؛ پیویست ناکا
ٹادہ میزاد خو بی بہ کوز کردنی خو بی و بہرنامہ رہ کہیہ وہ خہریک بکات و بی بہ دہ وای شتی پر و
پوچدا چاو بگیپری و کاتی خو بی بہ فیرو بدا. لاو دہ بی ہہ می شہ پر کوز بیت، بہ شیوہ یہ کہ تہ نیا
یہ ک قورمیشی دیکھی بہس بیت تا ہہرچی فہنہری دامودہ زگای بوونی سوز ہہیہ لہ بہریہ کی
ہہ لٹہ کیینی.

به چاویکی پر له پرسهوه سهیریکیم کرد.

گوئی: ((وهك بتهوی شتیکی بلیی؟)).

گوتم: ((بهلی)).

گوئی: ((بلی)).

گوتم: ((بابه ئەزموونی خۆشت ههروا بوو؟)).

بابه تۆزتیکی بیرکردهوه، و گوئی: ((نا، ئەزموونی من وا نهبوو)).

((ئەدی باشه...)).

((باشه، چی؟)).

((راستییه که ههروهووه که ئەزموونی خۆت دهریخستوه...)).

((نا، ئەوه نییه... تۆ لهبیرخۆتی دهبهیتهوه که من له سالیکی زیاتر دهگهڵ دایکتدا نهژیام و ههردوه تاکه سالهشدا کهمی نارههتی نهچیشت، تۆ ژنان ناناسی، تۆ خزم و کەس و کاره زۆر بلییه کانت ناناسی. ئیستاش که ئیستایه دهست ده دهستی داپیرهت نیی و بهقسه یی بکهی...)).

((خۆ من نامهوی لییره بژیم...)).

جا ئەوه خرابتر! راستییه کانی ئەولای درترن- ئەوی خۆیندهواری دهوی، شیوازی ههستان و دانیشتنی گههههه. تۆ به چ سهواد و زانییهکهوه دتهوی کچۆلهیه کی چاو و گوئی بهستراوه بهریه نیو خهلیکی- ئەویش ناو ئەو خهلیکانه، ناو ئەو گهله گورگه درندانه... خودا ههئاگری، گوناهه- و تانیستا خۆیندنیشت تهواو نهکردوه- تۆ جاری خۆیندنه کهت تهواو که- ئەوه کچه ههه لییره- چ جییه کی دیکه یییه- دهبی ههه به چاوی خوشکایه تییه ته ماشاکه ی، تا دوايه بزاین روژگار به چ دهگا...)).

ئهمانه هه مووی راستییه کان بوون، بۆ خۆم دهمدیت، لهوانه یه له بابهشم باشتر ههست پیکردبی. بهلام دهگهڵ هه موو ئەمانهشدا، میشکم وهک کهریکی که له ده رکی تهویله یی

ناچتهوه ژووری و له بهر ده رکیسی جهنه گرتوه و زهق زهق ده ژووری تهویله یه وه دهروانی و دهکشیتتهوه، میشکی منیش ناوا له رووبهروویونه وهی راستییه کان سه ریچی دهکات...

((ئهمانه ههه قسه ی خۆرایین؟ من خۆینده وارم!)) بی ئاگایانه، دهگهڵ به زن و بالایی دارگولیدا، خۆم دینم و دهبهه و دهمه وهریه دهکهم. ((ئیمه خانزادهین! من باوکم ئوتول خانی قشیل فرۆش بووه! دهوههه، کی ئەو هه موو رییه ی پی دهبه رییت))- دهگهڵ ئەو سه ره ی که به ته شه ره وه ی باده دا و ئەو چاوه جوانانه ی که ده یگپران و ئەو داوینسه ی که دهریخستنی دا دهو ده یبرد و ئەو ئاوازی دهنگه یدا...

راستییه که ی ئەوه بوو که ئەو ژنانه یان ناوا بۆمه دروستکردبوو و چاوه پروانی ئەوه ی بوو که منیش وهک که سانی دیکه ههه ئەو رییه ی بگرم و برۆم.

ئاخر من نه ده بوو و نه ده کرا ژیا نیکی بۆ خۆم و به سه لیه ی خۆم دروست بکه م! قبو لمه- من که نه مه وی ژیا نیکی به سه لیه ی خۆم پیکه وه نینم. ئەدی چیدی بنیاتینم که له دارگولیی چاترییت؟ ئەگهه ئەوم به سه لیه ی خۆم دروستکردبایه دیسانه وه ئەوم ههه به هه مان قه د و قه واره و روخسار و هه لئس و کهوت و ره فتاری خۆیه وه دروسته کردوهه. وهک چۆن ئیستا به کولک و پیستتوه ئاماده و ساخته و په رداخته یه ناوا! ئەمه راستی ژیا نه. بۆ ده بی ئەوی ره تکه مه وه؟ راستییه که ی ئەمه یه که ئەوی بینم و هانی ئەوانی وهک ویش بدهم... به لام به چ ده چی، من ده بی ئەو راستیانه بیینم و ئەوانه م بوین که که سانی دی دروستی ده که ن... راستییه کی به راوه ژوو؛ گوشتاوی ناوی که رویشکی!

به لام راستییه که ی ئەمه بوو، که ئەو به سه ره اتانه یارییه کیان وه ری خستبوو که به هۆیه وه جی پی راستییه کی دیکه ی هی نا بووه گو ری که گو یی لهو قسانه نه بوو و یارییه که ی وی یاسا و ری سابه کی دیکه ی هه بوو که په روا ی چ یاسا و ری سابه کی دیاریکراوی نه بوو- ره نگه هیچ ده ستووریکی تاییه تی خۆشی ههه نه بووی، و بۆیه وا هینده شیرین و بهرچاو بوو. یاری... یانی ئەمه- ئەمه یارییه- یاری مندالانه و زۆر سروشتی... بابی وی فلائه، هینده ی هه یه؛ تۆ هینده شیرباییه ده ده ی، ئەو هینده جیازه ی دینی، فلائه زهوی له سهه تاپۆ ده که ن، من جووته شه سپیکی ده ده م، ئەو سی مانگایان دینی... به واتای حاجییان ههه به حیساییکی سه ره په نجان ئەوه نده ((قازانچ)) ده که یین!...

ئەو نەبوو يارى، ئەمە بوو بىركارى، بوو حىسابگەرى، بوو سات و سەودا... ھەر گۆر بەگۆرچى يارىيى و!... نا، ئەم يارىيە شتىكى دىكە بوو، لۆژىك و رىسايەكى دىكەى ھەبوو: يارىيى يارىيى دووگيان بوو، لۆژىكەكەى، لۆژىكى گيان بوو، ھەرەك لۆژىكى چىرۆكى مندالان، كە بەگۆرەى ئەو چىرۆكانە، چ قەيدىيە، كە پالەوانى داستانەكە راپەرئى و چىنگ دەھەوران بگىرئى و دىۆيك لەپشت ھەورە رەشەكانەو بىتتە دەرى، نەك ھەر بى قەيدىيە بەلكە چىرۆكەكەش جوانتر و ناسكتەر دەكات كە ئەو دەگەل- لۆژىكى ژيانى حىسابگەرىدا زۆر جىايە، يارىيى دوو گيان بوو: گيانى وى جىيى بەگيانى من تەنگ كرديوو؛ وەك مندالئىكى نازدار خۆى بەگىاغەو نوساندبوو و بە سەر كۆلى گىاغدا دەچوو سەرئى؛ لەسەر ھەردوو ئەژنۆيەكانى گىاغ دادەنىشت، نقورچى لە رانى گىاغ دەگرت، بە شەيتانىيەو لاسايى گىاغى دەكرەو و گوئى گىاغى رادەكىشا، من بەگالتەو، بە راشكاوييەو، بە دووچاوى پر لە خەندەو، گازم لە قۆل، و پشته دەستى و روومەتەكانى دەگرت و وردە وردە تىنم دەدايە لاشەويلكەكام- و جى دانەكام لەسەر پشته دەستى پيشان دەدايەو و ئەو پىدەكەنى- و منىش ھەرىدەكەنىم... نەخوئىندەوار؛ بى رى و جىيە! قەيدى چىيە؟ ئەوئى شەوئى شەراب دەخواتەو، دەبى تالىيە سەينىشى قبول بى. تەنيا كلاًو رۆژنەى ئومىدم ئەو رستە قەيدىيەى بابە بوو: ((ئەوئەتە ئەو لىرە، چ جىيەكى نىيە؛ بابزانين رۆژگار چ دەكا)). ئەمە ئومىدىكى كەم نەبوو، ھەرچەندە ئەو دوو دلىيە وىشى پيشانەدا- دوو دلى بەرپەرچ دانەوئى.

ئا لەو قسانە: داىكە كرمانجە، من نابى بەلگە بەدەست قەوم و خوئشانىيەو- قەوم و خوئشى بابە- بەدەم تا پىيى پىبەكەنن و بلئىن ((ھەر لە سەرەتاو دەمانزانى؛ باشە دەتويست چ بەكى؟ بچى سەرى كىومەرزى بىنى؟! پيشكەيە لە پىسايىيە زىياتر دەتەوئى بەدەوئى چدا بگەرئى؟ ھەلدەستى، بال دەگرئى، پىتوايە دەچتە ئاسمانى... ھەر... ھەر... ھەر ھىندەت زانى چەرخىكى لىدەدا و بەسەر تۆپەلە پىسايىيەكەو دەنىشتەو!)).

دەگەل ئەو ھەموو قسانەشدا بىر و باوهرم ھىندە پتەو و بەھىزە كە ھىچ گىرگرفتىك نايەتە پىشى- ھەرەك چۆن بى زەھەتتە خۆى دەگەل بارودۆخى ئىرە گونجاندوو. وەك بلئى بەقسەى پىشىنان ژنگەل تىرە و تايەفەى تايەتتە نىيە- تەنيا جوانىكەيان تىرە و تايەفە و رووگەى

ئەوانە. كام ژنىكى جوانت ديوە كە ھەر لە ئەزەلەو كالائى خانمەتتەيان بە بەردا نەبىيى، و بۆ خانمەتتە دوستنەبووبى و خانم نەبووبى و خانمەتى نەكردى؟.

ھەر چەندىك كاتى گەرانەوئى تارانيم نزيك دەبوو ئەو خەيالانمە زىياتر دەبوون. ئىستا وام لىھاتتەو تا دەچوو سەراوى و دەھاتەو ئۆقرە و ئارامم لىھەلدەگىرا: خوم بە دەنگى پىكەنن و شەيتانى و چاپووكىيە جوولانەو كەنىو گرتبوو. ھەر رۆبىايە، بى ئەوئى ئاگام لىبىايە كسوپر دەمزانى مالىكە چۆلە و ھەر لەخۆزە ھەستى بى ئارامىيەم دەكرد و ئۆقرەم لىھەلدەگىرا، وەك دەزىندانىدەم. كە دلتيا دەبووم دارگول لەوئى نىيە- لە پەغەرەپرا سەرىكەم خوار دەكرەو، جارى وابوو خۆم بى رانەدەگىرا و بانگم دەكرد: ((ئەو كچۆلەتان نارذۆتە كوى؟)).

بە توورەيىيەكەو وەك ئازارپىك ھەبى و لەو زىياتر بە كەسى دى چارەسەر نەكرئى- و كاتى كە دەھاتەو ھەموو چارە سەرەكە دە يەك پەرداغ ئاو و چەند وردە خەندەيە كدا كۆ دەبوو!

دواى بەسەرھاتى ھەمامى باوئەژنە بە يەك سەرنج، ھەرچى ھەبوو و نەبوو ھەموو زانى- نازام، رەنگە دىرئىيە باسەكەشى لە بابەيەو بىستى. لەو بەدواو، وەك بەرپىكەوتنى ھەردوولايان شىو و چۆنيەتى سەرنج و روانىنە كامان گۆران: من زۆر بە پارىزەو و ئەو بە خۆتتە لىقورتاندىو.

دارگولئىش جاروبارە رەنگ و رووى خۆى دەگۆرى و پەرىشانىيە خۆى دەپىكەنن و تىقانەوئى مندالەكاندا تىكەل دەكرد و لەو كارەشدا وەستابوو، من سەرم بەردەدايەو و خۆم لە گىلە دەدا. خانزادىش دياربوو كارىكى تازەى پى سپىردرابوو: راسپىردرابوو كە ئىمە بە تەنيا جى نەھىلى.

ئەلخوكمولللا... كام ئەلخوكمولللا! خۆ كچە ھىچى بۆ حوكمى كەس نەھىشتتوئە: جوولانەو كەنى، پىكەننەكەى شەيتانىيەكانى، لاسايى كرتەو بە دىيەو كەنى باوئەژنى، كە جاروبارە بابەش دەيدىت و پىدەكەنى، زمان دەرىئانەكەى كاتى مەسىنە و دەستشۆر بردنى بۆ ژوروى بابەى... ئەمانە ھەموويان چىنگيان لە ناخم گىر دەكرد و سەرتاپاى بوونم لە ئارەزووى لەوئى بوونى وىدا دە ئاگرى بى ئارامىيەدا ھەلدەقراو دەسووتا. ھەستەم دەكرد ئەو پارچە ((پىشەبەرە))ى بن دەرزى مەكىنەى دوورمانى بەردەم گىاغ زىياتر و زىياتر بۆ بن سەلتەى خۆى رادەكىشى و بەدەرزى گىاغى تا دى توندترەم بەخۆيەو دەدروئى و بە ئاھەنگ و ھەرھەوى

گۆرانىيەۋە دەپرات و من دەگەلە خۆيدا راپىنچ دەكات و منىش بى بەرگى بەرەو بن نووكى دەرزىيەكەۋە دەچم و بەۋپەرى خۆشحالئىيەۋە پىشوازى لە نووكى دەرزىيەكەى روحى سەرپارچەكەى قوماشى دلم دەكەم بۆ ئەۋەى لووس و لىك و نەخشاش، ھەر راستە ۋەك پارچەيەكى چنراو و دەستكارى ۋى لەبەر دەستى بىمەدەرى- پارچەيەكى پىنكەۋە لكاۋى جوان و پر نەخش و نىگار و بە دلئى خانئى خەيات. بەلام نازام دوايە سەرەنجامەكەى بەچى دەكات. ھەر ئەۋەندەى دەزامم كە بەراستى جوانە و ھەستىش بە جوانىيەكەى دەكەم... ھەموو گىانم ھەر ھەستە. ھەركاتى كە دەمدىت يا گويم لە دەنگى دەبوو لەخۆۋە بۆشايىيەك دەمىشكىدا پەيدا دەبوو، ھەرۋەك بلىتى ئەو بە كولك و پىستەۋە ھاتىتە دەمىشكەۋە و چوار مەشقى دانىشتى بى ۋە ھەموۋى ھەر گرتىتەۋە و پالى لىدايىتەۋە: جىي كەسى دىكە نەدەبۆۋە. خۆ ئەگەر دەرگاش لەسەر پىشت بايە ئەۋە خانەخوئى نوستبوو و بەدەنگ لە دەرگادانى كەسەۋە نەدەچوو. كە ئەو لەمال بايە، ھەموو شتىك ھەبوو، ئەگەر خۆ ئەو لەۋى نەبايە، مالى مىشك و ناخى دەروون، ھەرۋەك مالىكى كارتۇنى بەر بارانى، ھەر بەيەك رىژنەى ھەلدەقەنا و بەسەرمدا دەرووخا و ويران دەبوو. ئەۋەى كە دەيىشتەۋە و رايىدەگرم تەنيا چىمەنتۇۋى بوونى ۋى بوو. ئەۋىش- ھەستەدەكرد- بىجگە لە قولپەقولپ و جۆش و خرۆشى لاۋەتى- دەيزانى كە چىمەنتۆكەيە، بەلام چىمەنتۆ بۆ دەمىكىيە كە دامودەزگا و خانو بەرەيەك لە گۆرىدا بى و بزاني بۇجىيە... يانى دەۋ بى مال و حالئى و بى كاشانەگىيەدا ئەۋەى ھەبوو ھەر تەنيا چىمەنتۆكە بوو؟- كە بارانى لاۋەتئىيە تىدا رىژنەى بوو و دەنا بى ئەۋ رىژنەيە، وشك و برىنگ و سارد و سى بوو؟... ئىدى من تازە، نەمابووم، ئەۋەندەى ھەشبووم چىنگە گەچىكى وشك و برىنگ بووم... بەلام بەۋە حالەشەۋە، دەگەل ئەۋە ھەموو جۆش و خرۆش و ھەلچوون و داچوونەشدا، بە پارىز بوو، ھەرۋەك كارىلەيەكى بەرەمەككىيە خۆيەۋە ھەستىكات پلىنگ خۆى بۆ لە بۆسەدەبى. دەيزانى پلىنگ ھەيە، بەھىز و توانايە، بى بەزەبى و بى پەرۋايە؛ دەيزانى دەكاتى ھىرشىيدا جوانە؛ دەستوبردىيەكەى دەكاتى ھەستان و ھاتنەدەرىي دەكەمىنىدا، و تورەيەكەى دەكاتى بەرگىيەدا- جوانە ۋەك جوانىيە رەكردنى ئاسكان، دەدەمى باز و بازەقەيدا، و جوانە ۋەك خەت و خالى كەۋى- بەلام سامناك و ترسانا! دەيزانى كە نورزە و بارەبارى، ۋەك بارەبارى كارىلەيەك، ختووكە و نازارى پلىنگى دەدا، و دەشيزانى كە ھەر ئەۋە نازار و ختووكانەشە ۋا لە پلىنگى بىكات رۆژىكى چىنگ و نىنۇكان لە گۆشتى نەرم و شلىكى

ئەۋ كار مامزە شىرەخۆرەى گىركات و پەراسوۋەكانى تىك قرمىنى... دە دىيەى خەۋنىكدا دەمروانى، ھەرچەندە ھەموو شتىكىشم دەدەت بەلام ۋەك راستىيەك دەستەم لە ھىچ گىرنەدەبوو و نەمدەتوانى لە ھىچ شتىك نىك بىمەۋە- شتگەلىكى ھەست پىكراو و ھەست پىنەكراو كە لەۋ ناۋەدا تەنيا يەكىك يا شتىك، ناۋەراست و چەق و سەنتەرى دىيەى، ھەرۋەك زۆربەى زۆرى خەۋنەكان... سەنتەرى دىيەى من دارگول بوو. زەقاۋەق ھەموو شتىك دەدەت، و لەۋ زياتر لە ھەموو شتىكى دى بى ئاگاۋوم، ئەۋ بەشىك بوو لە بوونم و لىشمەۋە دوربوو، نازام چۆن بوو... ھەرۋەك كەسىكى بەزەبرىكى دەستىكى بىرپىنن و ئەۋىش زەق زەق سەرىبىكات، و سوپ بزاني ئىدى ئەۋە بەشىكى لەش و بوونى ۋى نىيە، كە سەردەمانىك بوۋە و ئەۋەى ئىستاي لەبىر چوۋىتتەۋە كە ھەيە و ھەرتەنيا جى دەستە براۋەكەى بىنى و ھىچى دى... تا ھەرۋەك پەپولەيەكى دەقزاخەكەيدا جىنگلان بدا و خۆى نەبىنى، بەلام ھەست بە قۇزاخەكەى خۆى بىكا كە دەناۋىدا مت بوۋە، و ھەموو بوونى ۋى دەخۆۋە گرتوۋە و بەبى ۋى متبوون مەھالە، بوون لە نەبوونەۋە قەت نايى؛ و جارى واش دەبى كە دەۋ قۇزاخەكەى بەزىندوۋەتئىيە چاۋان بىرى و نەمىنى، يا رۆژى لە رۆژان بەشەۋىلاكەكانى قۇزاخەكەى بىرپىت و بىرپى- بەلام تازە بۆ كۆى؟ بۆ جىيەكى كە ئەمانى لى نىيە. جا ئەۋە ئەۋەى دەگەل قۇزاخەكەى خۆيدا بىكات ھەقە ھەرگىز ئەمانى نەبى و نەھەسىتەۋە... ئايا پەپولە ئەۋەى دەزانى تا كەسىك بىچىت و زىندوۋى كاتەۋە؟... من ئەمەيانە نازام...

بەۋ ھەموو جوانىيەشەۋە تابلئى سادەبوو... شتە سادەكان قولن، لەبەر قولپەيان سادە خۆ دەنۆينن- ۋەك پەپولە، سروشت، ۋەك ھەسارەكان، و سادە و ساكارەكانى دى، من جارى ۋابوو لەۋ قولپەيەى ۋى دەترسام- ھەر لەبەرۋەى كە سادەبوو! ھەرۋەك دە ھوزە ئاۋىكى رامىنم، ئاۋەكەى ھىندە روون بى نەزام داخاۋا ئاۋى تىدايە يان نا و ھەرۋەك ماسىيە بەدۋاى ئاۋىدا دەگەرپام و ۋاى تى رادەمام كە زۆرى نەدەما سەرۋەن تىيەكەوم. تا كاتى بەخۇ دەھاتمەۋە و لىۋارى ھوز و ماسىيەكەم دەدەت كە شلپەشلىپان بوو دەۋىدا و دەمدىت دەم بەش بۆتەۋە و گەرم داھاتوم؛ چاۋەكەم لىل و پىلن و چ نابىنن؛ بى ۋەى بزائم باۋەژنەكە تەۋاۋى ئەۋە ماۋەيە چارى دەمەۋە بىبوو و سەرۋەن منى بە پەتى سەرنج و تىروانىنەكانىيەۋە ھەلۋاسىبوو؛ و دەنگى قولپەقولپى ھوزەكە بوو كە قولپەيەكانى بۆ دەرخستبووم و بەخۆى ھىنابوومەۋە... و تا دەھات ھەر گەرم دادەھاتم، و مانكى نىۋ ھوزە ئاۋەكەش ھەرۋا سۈرۋەلدەگەرپا، و من

ره‌نگم سپی دهبوو و باوه‌ژنه روخساریکی مه‌ته‌لاوی به‌خۆیه‌وه ده‌گرت، و رووی مانگی ده‌هه‌زه‌که‌یدا زیاتر ده‌دره‌وشایه‌وه و ئاره‌قه‌ی ده‌رده‌دا و باب‌ه‌ به‌ده‌م پینکه‌نینیوه‌ سه‌ری به‌رده‌دایه‌وه.

((له‌ کوئی بووی؟)) هه‌روه‌ك چۆن پینیه‌کی چه‌قاندبوو و له‌سه‌ر ئه‌ژنۆیه‌کی دانیشتبوو و ده‌ته‌زیبچه‌که‌یه‌وه رامابوو ئه‌و پرسیاره‌ی کرد.

به‌ شله‌ژاوییه‌وه گوتم: ((چۆن؟ له‌ چ جییان نه‌بووم)). چاوم ده‌ دارگولییه‌وه بوو، که‌ شین و مۆر هه‌لگه‌رابوو و نه‌رمه‌ نه‌رمه‌ پیده‌که‌نی و سه‌ره‌نجام ده‌ته‌قییه‌وه و هه‌ردوو ده‌ست به‌ ده‌مه‌وه‌ شانلان به‌دوای کاریکیدا ده‌چوو، به‌ چاویکی سووره‌وه که‌ پرپوون له‌ مالتاواپی کردن له‌و رینیه‌ی که‌ به‌خۆشبه‌زین و خۆبادان و بزووتن و چالاکییه‌ پینیه‌کانی به‌جیبی ده‌هیششت و سه‌رنجی منی به‌دوای خۆیدا راده‌کیشا و ورده‌ پینکه‌نین و لاقرتیبه‌کانی وه‌ك ناویکی به‌ ناو داگراو، به‌کزه‌ کز، و هیسه‌ هیسه‌وه، تا ده‌هات دوور ده‌که‌وتنه‌وه، و پیلوه‌که‌نی باوه‌ژنی وه‌ك پیلوه‌ی مریشکیکی سه‌ر براو سپی دهبوون و به‌سه‌ریه‌که‌دا ده‌که‌وتنه‌وه و زاری له‌کلیله‌وه ده‌چوو- و من به‌ رویشتنی ئۆقره‌م لینه‌لده‌گیرا و له‌پر ماله‌که‌ ده‌هاته‌وه سه‌رباری پینشوی خۆی و مه‌قاله‌ی گه‌رمی باب‌ه‌ی زۆری دینا و ده‌نگی ویزه‌ ویزی سه‌ماوه‌ری گویی پر ده‌کرد و هه‌رده‌و ده‌مه‌شدا بۆشاییه‌کی گه‌وره‌ دلێ منی داده‌گرت. هه‌ر که‌ ئه‌و ده‌رۆیی، هه‌موو شته‌کان ده‌رۆیشتن؛ به‌ واتای باوه‌ژنی هه‌ر که‌ ئه‌و ده‌رۆیی ئه‌و ناوه‌ ده‌بووه‌ ناشی ئاو لێپراو: ماڤ ده‌حه‌سایه‌وه: ئاخ‌ ده‌یزانی که‌ خه‌تی خوار له‌بن سه‌ری گای پیردایه‌- به‌قه‌سه‌ی وی فیتنه‌ نه‌ده‌ما، زماندریژه‌ هه‌مووی رام کردبوون، له‌مانگا به‌ که‌لێش چه‌که‌دارتره‌!... فیتنه‌ی نه‌ده‌ما و منیش وه‌ ئاگا ده‌هاتمه‌وه...

چووبومه‌ کوئی؟- ون ببووم، چووبومه‌ ئه‌وپه‌ری دنیا به‌... چووبووم تا ئه‌وی ببینمه‌وه، هه‌رچه‌نده‌ به‌ ته‌کیشمه‌وه بوو. زرپ و زیندوو و حازر و بزربوو و به‌ته‌که‌مه‌وه، به‌لام من، بئێ ئاگایانه‌ گێژ و وێژ و هه‌لوه‌دا. له‌خۆم ده‌گه‌رام، ده‌ویدا و ده‌پینکه‌نینه‌کانیدا له‌خۆم ده‌گه‌رام که‌ پینخه‌فی من بوون ببوو و منیشی ده‌که‌له‌ خۆیدا بردبووه‌ جینیه‌کی که‌ من نه‌مه‌دزانی. بۆ خۆشی هه‌ر نه‌یده‌زانی کوئییه‌ و به‌رده‌وام په‌یامی خه‌نده‌ و جۆش و خرۆش و چه‌هه‌چه‌هه‌ و سیبیه‌ری سه‌رنج و ده‌نگی بانگ و تارمایی ره‌نگ و نه‌وای جۆراوجۆر مووچه‌ مووچی بئێ ئه‌ژمار بوو که‌ وه‌دووی منی خه‌ستبوو و پینان له‌من ده‌گه‌را، که‌چی منیش هه‌روا به‌ته‌کیه‌وه بووم. ده‌نگه‌کان

له‌ چوارگۆشه‌یه‌کی بئێ بندا ده‌سوورانه‌وه و خولیان ده‌دا؛ په‌یامه‌کان له‌ چوارگۆشه‌ بئێ بنه‌که‌وه‌را ده‌هاتن و خۆیان ده‌ دار و دیواران ده‌کوتا و به‌ر سه‌رنجه‌کام ده‌که‌وتن و ده‌ چوارگۆشه‌ی بئێ بنی میشکما بلاو ده‌بوونه‌وه و تا ئه‌و په‌ری گیانه‌وه‌ ده‌چوون و له‌ کۆتایی گیانیشدا، که‌ تیکه‌لاوی وی ببوو، بزرده‌بوون و نه‌ده‌مان، ده‌حالیکیشدا که‌ هه‌ردووکیشمان به‌ ته‌که‌یه‌که‌وه بووین و کرمی نه‌رمو ئۆلی گیانیشمان له‌ قاوغه‌کانی خۆیان هاتبوونه‌ ده‌ری و ماله‌ ره‌ق و ته‌قه‌که‌ی خۆیان به‌جی هیشتبوو و لێیانداوو و رویشتبوون. تا ئه‌و رۆژه‌ی ماندوو و مردوو و شه‌که‌ت دینه‌وه‌ و به‌دزیه‌وه‌ هه‌ریه‌که‌یان ده‌ قاوغ و سه‌ده‌فی ئه‌ویدیدا مالتی داده‌نی و جیبی خۆی ده‌کاته‌وه؛ ره‌نگه‌ هه‌ر بۆیه‌شیان ماله‌که‌ی خۆیان جی هیشتبوی و رویشتبین، به‌لکه‌ ئی ده‌گه‌رانه‌ویدا هه‌لێک بره‌خسی و هه‌ریه‌که‌ به‌ پینچه‌وانه‌ی مالتی خۆیه‌وه‌ بجیتته‌ مالتی ئه‌وه‌که‌ی دییه‌وه، یا هه‌ر ره‌نگه‌ به‌ قه‌ستیش وابکه‌ن و به‌ بیانوی گێژی و شه‌که‌تی و ماندوویه‌تییه‌وه‌ ماله‌ خۆیان لێ گۆراوه‌ و هه‌ر به‌بێ و دانگی ئه‌و هه‌لسوکه‌وته‌ عیرفانه‌شیانه‌وه‌ گه‌یبوونه‌ ئه‌وه‌ی که‌، ماڤ له‌هه‌ر شوین و جیگایه‌ک بئێ هه‌ر ماله‌ یاره‌ و ئه‌وه‌ ئه‌وانن که‌ خۆیان لێ ونبووه‌ و هه‌ریه‌که‌یان روویان کردۆته‌ مالتی ئه‌ویدی...

بابه‌ گوئی: ((به‌لێ، جه‌نابی برایم خان، ژیانیش شتیکی سه‌یره‌... پیاو جاری وایه‌ ده‌روا- به‌لام بۆخۆشی نازانی بۆ کوئی؟ دوايه‌ش با ده‌داته‌وه‌ و ده‌گه‌ریتته‌وه‌، هه‌مدیس هه‌ر نازانی بۆ. پیاویک ئه‌سپ هه‌لگه‌رتبوو؛ تیز به‌لای کانییه‌ گونیدا تپه‌ری، مندالیک بانگی کرد: ((هۆی، لاله‌ حه‌مه‌، بۆ کوئی وابه‌په‌له‌؟))- پیاوه‌ش، که‌ هه‌روا یاللی ئه‌سپه‌ی گرتبوو و خۆی به‌سه‌رملی ئه‌سپه‌یه‌وه‌ نوساندبوو، به‌ ترس و له‌رزیکه‌وه‌ ئاورپکی دایه‌وه‌، ئه‌وه‌ ئه‌سپه‌ش هه‌رده‌خۆ ده‌نوسی و ده‌روا گوئی: ((جا تازه‌ لاله‌ حه‌مه‌!؟)) ئیدی لاله‌ حه‌مه‌یه‌ک ده‌ نارادا نییه‌... به‌لێ جه‌نابی برایم خان، جا تازه‌ و لاله‌ حه‌مه‌!)) زه‌ردیکم هاتی... و پیم سه‌یر بوو که‌ ده‌و سه‌رسامی و په‌رتیه‌یدا ده‌مزانسی که‌ ئه‌وه‌ بۆ خۆم، و ئه‌وه‌ش بابیه‌ و ئه‌مه‌ش ژووره‌که‌یه‌ و ئیمه‌ دانیشتووین و من واخه‌ریکم پینده‌که‌م و ئه‌و زه‌مه‌زه‌مه‌ خۆشه‌ و ئه‌و ریزه‌ خه‌نده‌یه‌ و ئه‌و قولپه‌ قولپه‌ له‌منه‌وه‌یه‌ که‌ ئاوا له‌ دووره‌وه‌ ره‌هابوو و خۆی ده‌گه‌یه‌نیتته‌وه‌ په‌رده‌ی گویم و گیانم وه‌لامی ده‌داته‌وه‌. به‌لام وه‌لامه‌که‌ی- وه‌لامی گیانم بۆ ئه‌م رووداوه‌- زۆر خاو و له‌سه‌ره‌خۆ بوو: خاویه‌کی ئه‌وتۆ هه‌روه‌ك ده‌چله‌ی هاوینیدا دلۆپه‌ ناویکی به‌سه‌ر قیرتاویداکن، هه‌لێ ده‌مژی و بلاوی ده‌کرده‌وه‌ و ده‌ری ده‌دایه‌وه‌: خاویه‌ک هه‌موو گیانی داگرتبووم؛ یاری به‌ گیانم ده‌کرد؛

تەراپىيى بونى خۆي دەكرده گيانمەو و گيانى پارا دەكردهو و من ئەو دلۆپە وردانەم
هەلدەمژى، تا لە كات و ساتى خۆيدا، بەنووزە و داد و هاوارەو، تەننات بە پرکيشيەو، ئەو
دلۆپانە هەموو بەيئەو و بياندمەو وى. سەرم لەوئى سوپامبوو، كە داخوا بەو چاوه
رەشانەو چۆن ئەو دنيايەى ئاوا سەوز و رۆشنا دەديت و چۆن ئەو هەموو ئاواز و زەمزەمەيەى
ئەم دنيا وشكەى كە تا دوئىيى بيابانى بەرەهوت بوو بە چ هېزىكەو دەريدەبرى و ئەو هېزى
بۆلاى خۆ راکيشانەى لە كوئىرا هېنابوو؟ دەتگوت خوا ئەو بۆ ئەو رەخساندوو تا لە بونى
خۆمانان ئاگادار كاتەو، تا لە خۆمان دابريين و دووبارە وەخۆ بيئەو و تا هەبى ئەو هەبين و
ئەگەر ئەوئيش نەما ئەو بەرەو نەمان بچين و هەلدېريين.

جارجارە ئەوئيش ون دەبوو... ريبەكە ناشكرابوو... بۆ واى لېهات؟ خۆ ئەو نەيدەويست واى
ليبي... خۆ ئەو نيازى سەفەر و گەريدەبيە دنيايەى نەبوو. ئەو بۆيەى سازى خۆي و دەدەنگ
هېنابوو تا من دەخاوى و بىي هەستىيەدا رۆبەرئيت و بمخنيكىي؟ ئەو بۆيەى ئەو سازه و دەنگ
هېنابوو بۆ ئەوئى دەنگى سازهكەى دەگەل نەوايە هاوكيشەكانى مندا دەتاي يەك تەرازوودا
هەلكيشى و هاوسەنگى بكات، تا دار و بەرد و مال و هەرچى هەيە وە سەماى خا- و ئەو
ئاوا! هەر كە خۆي دەسەرئەجەكانى مندا دەديتەو سوور دەبوو، غەمناك و شەرميئون دادەنيشت
و خۆي لەبىر دەچۆو، هەر كە ئەو بەخۆيدا رۆدەچوو تاي تەرازووى سۆزى ئيمە سووكتەر دەبوو و
رەحەوا دەكەوت، و ئيمە لە قولايە هەربەنەوئى هەستەكانەو دەهاتينەو دەرى، هەرەكە من
و بابە و مندالەكانيش هەموو و پكرە هەستمان بە بيئەنگىيە سازهكەى كەردىي و هەموو پيئەو
سەرئەجەكانمان بەلاى ويدا دەسورا و خوشكە چوكەلەكەم كە لە نيوان هەردوو لاقەكانىيەو
دانىشتبوو چنگى داويشتن و سەرورچى دەپنيەو زماندريژە هەمووى كەردبوونە ئالقه لە گوئى
خۆي! ((ئەى بليئم خودا چت ليبكە، بليمت!)) ئەوئەش باوئەئە. كە ئەوئيش لەمە بەدەرنەبوو.
سەدان جارى گرتبوو: ((ئەگەر دەتەوى خۆشەويست بى، يا دووربە، يا كوئىرە)) و ئيستە كە
دووربوو ئاوا! بەلئى، دەنگى سازهكە ئاشنابوو، خۆش بوو: سازى لاوتەتى بوو كە لاوتەتى لە
كوئىرەرى و بيابان و بەستەكانەو، ديناىەو نيو بەهارى ياد و بىرەوئىيەكان... لاوتەتى جوانە،
تەننات دەپىرەشدا هەر جوانە - ئاى لاوتەتى... يادت بەپىرئيش هەر جوانە، هەرچەندە دل
گوشينيئە! جوانىيەكەى دەو دل گوشينيەيدايە، دزيوى و ناشىرينى ئەو ئىعجازانەى نين،
ئەوپەرى هونەرەكەى هەر ئەوئىيە كە دل ئازار دەدات و هىچى دى...

لە بەرامبەرى دادەنيشت و زەق زەقى تەماشە دەكرد، بەهەستىكى شەرميئونانەو، رەنگە بە
هەستىكى پر ئازاريشەو بووى. بابە تيئەريخى داويشتى و لەپەر شەپۆلى لاوتەتيەكە دوور
رۆيشتبوو هەمدىس دەهاتەو - هەرەك ئەو شەپۆلەى سەر لە گابەردىكى دەدا - و كەفى
دەكرد و هەلدەچوو و زىخەلئىنى بيئە و بەويئە وەر دەكرد و پىرئيشكى بەسەر هەموواندا دەپزاندا و
هەموو بى ئىختيار، رادەچلەكەين و لە قاقاي پيئەنيئيمان دەدا. ئەم كارە لە يەكئىن لەلاوترين
ئەندامەكانى مالىئە سەرى بەپشتى مندالئىكەو بنين، چاوى گەرد دەكردەو و خۆي لە
مندالەكە دەكردە ديو - بەلام چەند جوان! مندالەكە خۆي ويك ديناىەو، لەو ترسە خەيالئىيەو،
دەستى دەكرد بە قاقاي پيئەنيئى و بەروخسارىكى ترساوئە بەلام شاد، لە ترسان و
بەخۆشبيەو جووتەى داويشتن! و ئيمەش پيئەكەين و باوئەئە بى ئىختيار بەشيكى پيئەنيئى
مندالەكەى بۆ ليوى خۆي دەبرد، بەلام وەك پيئەنيئەكە ليئەگەزەى پيئە بووى، زوو دەموئىوى
ويك ديناىەو. دارگول پيئەكەنى، رەنگە هەرواش بى هەست و بى ناوئەرك پيئەنيئى و ئەوئى
ليى دياربوو تەنيا هەستى سووربوونەوئى گۇنا ئالەكانى بوو - كە بۆ خۆشى بە ناشكرا
دەيدىتن - هەر بەوچاوه گەشانەوئى كە دەتگوت روونيە ئاوى جۆي تەنكاوى بەهاران، پر لە
رووناكى و پاكى و بيئەردى و رەنگ و نيوئەنگ و جوولە، رەنگى توخ، تيئەلئى بى ئارامى،
و دوولئوى كەمىك كراو، هەرەكە بليى چاوهريى مۆرى ماچىكە بن تا هەردوو سەريان پيئەو
بنوسينيئەو... دەوئەمە خامۆشى و بيئەنگيانەدا، جارى وابوو كە سەرم هەلدەبرى و چاوم
دەگيئە. هەر كە سەرئەجەكان تىك هەلدەنگوت دەمدىت كتوپر چاوهكانى گيانئىكيان و بەر
دەهاتەو و تروسكەيان دەهات و پىرئيشكى داويشتن، و هەستم بەتريە تىرئى ليئەنى دلئى دەكرد؛
دەمارە بارىكەلە سوور هەلگەراوئەكانى سەر كولمە و ليئەنى لەسەرەخۆي پەردى لووتيم دەديت.
بەخۆم دەگوت، ئەو چ كولمە و گۇنايەكە؟ ئايا ئەو هەر بەرەمەكيە ئنايەتيە خۆي وافىرە
دەستوورى شارى بوو و وەك هەر كچيئىكى دى لە بەرامبەر خوازبارى ئاوا خۆ قورس كات؟...
نازائەم. راستە، ميئشكەم، هەست و نەستم، هەروا لەخۆيانەو شتەگەليئىكيان توئەم دەكرد بەلام
گيانم ئاگاي لەو شتەنە نەبوو... دەروونم خالى بوو دەگەل ئەو هەموو گەرمى و گورپەشدا زۆرم
هەست بەزىكيەى وى دەكرد، ئەو دووربەكەى زياترئيش، خۆ لەمپەر و بەرپەرسەكانيش ئەو
هەر هىچ، هەر ليئەن مەپرسە چەند زۆرن. ديارە ئەو قسەى بابەم قبوول نەبوو كە ((حەزو
ئارەزوويئەكە، تيئەپەرى؟ ئيان نابى لەسەرئەغەى حەز و ئارەزووئە هەلچنرى)). راستە كچ و

كۆپى ئەودەمى ئەو ھەموو پسان و گرېدانەۋە و گەش و رەشبینى و حىساب و كىتابەى كىچ و كورانى ئىستايان نەبوو. ئەو پىكەۋە بوون و پىكەۋە دانىشتانەى ژن و پىاۋان دەگۆرپىدا نەبوو؛ ناۋ مالىيە مە كە ((بېشكەى نازادى)) گەرەكى بو ئاۋابو، ئەدى دەبى مالىە كانى دىكە چۆن بووبن... ئەو بەلای خۆيەۋە نازادى ۋەرگرتبوو! ھەربۆيەش بو مالىيە مە لە بەرامبەر بىرورپاى گىشتى گەرەكىدا، زۆر پەسەند و شوپىنىكى شايستەى نەبوو و دەۋجۆرە شوپىنانەشدا دىيارە كە ئەۋىن و خۆشەۋىستى و دلدارى تىكەلى ھەز و ئارەزۋەكان دەبن و ۋەك يەكىان حىساب بۆ دەكرى. كام لاۋىكى سروسىتى و بېكار دە ژىنگەيەكى ۋادا توشى بگرە و بەردە دەمە تەقىتى فەلسەفىانە دەكات تا بىەۋى و بتوانى بىسەلمىتى كە ھەز و ئارەزۋەكان لە كۆيۋە سەرھەللدەن، و لە چ قۇناغىكدا دەبنە ئارەزۋى روت و دەبى چەند قۇناغان بېرى تا دەبىتتە عىشق و ئەۋىن؟ ئەگەر لاۋىكى ئاۋا ھەبى ((ناسرۋىتىيە)) و ئەگەر ((سروسىتى))ش بېت ئەۋە لېرەى جى نايىتتەۋە. دەمە دەمە و چەقەچەقى فەلسەفىانەش، ھەر لەۋ قسانەن! مەن بەلېن دەدەم ھەر ناۋەكەى (ناۋى فەلسەفە)بىسەن پىيان ۋايە ئەۋەش ھەر جۆرە ((بىشكە)) خواردىنكە. ھەر كە وردىش بوۋيەۋە دەزانى كە ۋايە- زكى تېروكارى نەكردەى دەۋى، ھەر دانىشى و ئەۋ بىشكەنە يا ئەۋ چەقەچەقە فەلسەفىانە ۋەك شەۋچەرەى زستانى كاۋىژكاتەۋە. دەۋجۆرە ژىنگە و دەۋرۋبەرەنەدا عىشق دەكارى ھەمان ھەز و ئارەزۋەدايە و ھەزۋە ئارەزۋەكانىش ھەر تەنيا ھەۋەسى روتن. دەۋ جۆرە ژىنگانەدا ھەر كىچىك بىەۋى زۆر بە ئاسانى دەتوانى ھەر بە تىلەى چاۋىك دلئى ھەر كۆپىك بۆلای خۆى راكىشى و گېرۆدە و شىت و شېر و شەيداي خۆى كات. و ھەر كۆپىكىش بە كەمترىن زەردەخەنەيەكى ھەر كىچىك شەيدا و ۋەيلانى دەبىت. ھەناسەى لاۋەتى و جوانى پىكەۋە نىۋەى كارەكان مەيسەر دەكەن. رەنگە ھەربۆيەش بېت كە وشەى لاۋەتى و شوخى دە زاراۋەى خەلكى ئىمەدا ھەردوۋك بەيەك مانا بەكاردىن. ھەربۆيەش بوو كە زىاتر چاۋى داىك يا پورر يا مامۇژن لەجىياتى چاۋى لاۋەى دەگەرۋا يەكىكى دەدیتەۋە ھەلېدەبژارد و لاۋەش ئەۋ ھەلېدەبژاردەى ئەۋانى پەسەند دەكرد- ئىدى لاۋەتى بوو، خۆ ئەگەر ئەۋ ھەلېدەبژاردەى زۆرىش جوان نەبايە خۆ لاۋبوو- و چ لەلاۋ و لاۋەتىيەش كە سەرنج راكىشان و پەلكىش كىردنىش دەۋنىۋەيدا بەشىك و كارىگەرىيەكى تەۋاۋى خۆيان ھەيە؛ يا ھەر بەقسە ئىدى ھەز و ئارەزۋو يا ھەۋەس ئەۋانىش ھەر بەشىكەن لە عىشق و ئەۋىن و دلدارى يا- ھەر عىشقىكى روتن- ئەۋىنى بى ھەز و ئارەزۋو لە

خۆشەۋىستىيەكى سارد و سېر بەۋلاۋە چىترە؟ ھەر بەناۋەكەپرا دىيارە، ھەۋەسە، ۋىستە، تىكايە، دەبى ھەرىكە لەۋانەش ھەبن تا ئەۋ ئەقىنە گەرموگورتر ھەمان كىشمەكىشە، و كىشمەكىشى بى پەلەقاژە و مەشق كىردنىش قەت نايىت، پەلەقاژە و ھەۋلدانىش ھىز و تواناى گەرەكە، خۆ مانىدووكىردنىش گەرمى دەردەدا- و گەرمىش ھەر ھەمان ئەقىنە- ھەمان ھەۋەسە- ھەۋەسىكى پوختە و لە كوررە دەرهاتوو.

نا، خۆ مەن نەمدەۋىست ھەكىم باشىيەكى زانا و دانا بە ھاۋسەرىيە خۆم بىنم، لەگەلى دانىشم و ھەر ئەۋ ئامۇژگارىيان بىكات و مەن گۆبى بۆ رادىرم و سوۋدەمەندىم، يا مەن لىيە زىاد كەم و ئەۋ بەھەرەمەند بىت. نا، ئەۋ جۆرە شتانە دە راستىيەكانى ژيان و سروسىتى ئادەمىزاد دا رەگ و رىشەيەك و شوپىنىكىان نىيە. ئەۋە بۆ كەسانىكى ۋەك سولتان مەحمۇد دەبى دەگەل ئەيازىان دانىش و گۆل بلىن و گۆل بىسەن، و ((عىشق)) بىكەن... ژيان يانى ئەم شتانە- شەيدا بوۋنى قاقاي خورەى جوبىاران، ۋەدوۋكەۋتنى ئاۋى روۋنى جۆگاۋان، بەناۋ جۆ و جوبىاران كەۋتن و خەندە كۆكردنەۋە و تەربوون و خۆتپوۋەردان- نەخۆش بوون- و تادەگاتە مردنى!...

گرفتارىيە گەرەم ئەۋەيە، ھىشتا سەربارم، ھىشتا ناخۆرم؛ ھىشتا قوتابىم. ھىشتا چارم ھەر لە دەستى بابەيە و ئەۋەى ئەۋ دەمداتى ھەر ھىندەيە باى گوزەرانىكى مەمرە و مەژىيە قوتابىيەكى زانكۆى تارانىيە- ئەۋىش بەزەھمەت. بۆيە خۆ ئەگەر بىشمەۋى لەخوۋ خدە و نەرىت و رەسى ناۋچەيى لادەم و بىخەمە پىشت گۆى ئەدى گوزەرانى ۋى چۆن ھەلسورپىنم. لەۋەش بىرازى ئەدى- بەقسەى باۋەژنى- ئەۋ ھىلكەھىلك و جرت و فرت و سەماۋ سوردانانەى خۆ ھىچيان لە بارە نازام و تىناگەم- تا ھىشتا ھەنگاۋى پىۋىستەم دە ھەۋەسىدا نەناۋە... دەزائم زۆر سادەيە، دەزائم مېشكىكى بىنگەردى ھىچ لەسەر نەنوسراۋى ھەيە، دەزائم باۋەرى بە شتى پېر و پوچ و خورافاتانە- بەلام چ جۆرە خورافاتىك؟ خورافاتىك كە چىانشىنان ھەيانە: ئەۋان ھەر سروسىتى دەناسن و لەھىزە ناسرۋىتىيەكان زۆر دەترسن و لىيان بە گومانن: ئىستاش بەسەرھاتى ژنە دەستگەرەۋەكەى ھەردە دلدايە و لىي جودا نەبۆتەۋە. خودا و پىغەمبەرىش دەناسى، بەلام چۆن ناسىنىك؟ ھەرباى ئەۋەندە بلىت: ((خو بىكا، خوۋانەكا! بەخودا- بە پىغەمبەر!)) و چاۋان ۋىك بىنىتەۋە و روخسارىكى سامناك بەخۆۋە بگرى- ئىدى ھىچى دى... لىي پىرسە، لەچى دەترسى، نازانى لە چ دەترسى. لەبىرەمە شەۋىكى مەلا برايم ھاتبوو.

مهلا برايم پیره ميريديكي ریاکار، زۆر بلێ، رهنگ زهرد، زۆرخۆز، سههر و كهلله باريكه له ئه
 سوسماری. ههر راست دهتگوت پیره سوسماره. ده مه بێ ددانه كاو له كهی، بهو سیمێله
 ئوزبه گیانییهوه، بهردهوام دهجوولان؛ شهگهر نه پخوار دبايه دهكاوییهوه: دهیگوت: ((ئهی ئهوهی له
 نووری خودای كه وتییهوه)) ی دهست پێدهكرد، ههر بۆ تویشووی رۆژی دوايیت و ده
 دهمولهوسی خۆیدا دهیهینا و دهیبرد و گهرووی پاك دهكردوه و تینی تیدهكرد: ئهی ئهوهی له
 نووری خودای كهوتییهوه، ههموو جیهانیی له تۆ كهوتۆتهوه...)) چا فانۆسی دهدايه دهست
 كورێژگه كهی و وه دووی پیره فانۆسی دهكوت، به واتای باوهژنی وهك مه پێك وه دوای چنگیک
 ئالیک كهوی. ههرچهنده ئه و ئالیکهش دووربايه بههیزی خه یالی دهیهینایه پێشهوه پهنا
 فانۆسی و دهیدهیتهوه.

خۆی بۆ شامی بانگهێشت کردبوو. ههمیشه ههروا بوو. بهر بهری جهژنی قوربانێ بوو؛ هاتبوو
 شتیکی پهیداكا، و ههر بهدهم هاتنیشیهوه ئهركی خۆی به جی بێنی و باری خۆی سوک کاو
 ئهركی سهرشانی، بابهی وهبیر بابهی بێنیتتهوه: دهبراهێ ههقوللا و ههقوناس، هاتبوو
 ههر بهدهم وهگرتنی ههقوللایهوه هانیشی بدات قوربانیهی بۆ كه سوکاری مردوو و زیندوو ههكانی
 خۆی بکات. خۆ شهگهر جوانه گاش له عهردیدا ئهوه چاکتر، ههر نهبايه ئهوه هم زیاتری دهبرد و
 هم گۆشتی نهرمه و چاکتریش – ((حهوتوو)) یانی قوربانیهی ههوت كهسان.

گوتی کتیب دهفهرمووی رۆژی قیامهتی ههر كه گهیشتییه پردی سپراتی ئهوه بهسته زمانه
 زیندوو دهپیتتهوه و دی له بهردهمت و له بهردهمی ئهوه كه سانهی كه قوربانیهی كهیان بۆكراوه
 دهكهوی. ههر كه سواری بوون ئیدی ئهوه به چوار ناله به سههر پردیدا، ئهوه پردی له موو
 باریکتره و له ئهلماس تیژتره دهپه پیتتهوه... دارگول چای هیئابوو، له ژووری بوو. كشموات
 بهزاری به شهوه دهیروانی چۆن؟ ئهوه چ پردیکه، ئهوه قهت نهبووه پرد؛ پرد یانی پرد، یانی
 خه لکی بتوانی به سههریدا پرۆا- باشه بۆ وا؟ ههوت كهس چۆن سواری گایه کی دهبن؟ به خۆ و
 بهو سامه ییهوه چۆن به سههر پردیکی و اباریکدا دهروا؟ بۆ ئه ویش ههروهك ئهوه گایه ی مالتی خۆمان
 نییه كه له سههر ئهوه پلیکانه پان و پۆرانه بهر بۆوه و مرد...!

((راستی ده کرد؟)) زۆر مهزلوو مانه.

((چی - کی؟))

((ئهو مه لایه ی دوینی شهوی هاتبووه لای بابهی)).

((چی راست ده کرد؟)).

((ئهدی نهیده گوت ههوت كهس به سههر پشتیوه به چوار نالی به سههر ئهوه پردیدا دهروا- بۆ
 گاش بۆ سوارییه ده بی؟- جا چۆن ههوت كهس؟)).

((ئیدی ئهوه بۆیه ی واگوتوه- تا خه لکی قوربانیهیان بکهن!)).

((ناخر دهیگوت کتیب واده لێ؟)).

((له خۆیهوه به ناوی کتیبییه واده لێ...)).

دهگه ل ههموو ئه مانه شدا خه یالی ناره ههت بوو؛ کتیبی چوویوه ده می شکییهوه؛ کتیب ههروا
 له خۆوه نه بووه کتیب؛ کتیب نوسراوه بوو؛ نوسراوه ئه فسون بوو... دیاره شتیکی ههر هه بوو
 که ببووه کتیب، بینگومان شتیکی تیدا بوو...

من پینوايه شهگهر بهویم گوتبا ههر ئاوا بی ماره برین برۆین و پیکه وه سههر پیکه وه نین و بژین
 چ قسیکی نه بوو. دیاره ئه وده می نه مده زانی، ئه زمونیکی وام نه بوو تا بزاتم كه پیاو دهیه وی
 ههموو دنیا و ژنه که شی پیکه وه خۆش بووی؛ که چی ژن ته نیا دهیه وی ههر تاکه یه ک پیاوی
 هه بی. ئه لبه ته ئهوه بهو مانایه نییه که ژن ناکه ویتته ژیر کاریگه ری ژینگه و دهوور به ره وه و
 له مێرده که ی خۆی به ولاره گوێ به جیهان و شته کانی دی نادا- ئه مه دوای شوو کردنی پهیدا
 ده بی؟ ده پێش شوو کردنی هه می شه ژن له پیاوان فیدا کارتره، و مێرده که ی بۆ هه رجییه کی
 به ری ده چی؛ جاری وایه ته نانه ت گوی ناداته چ مه رج و مه رج کاریه کی. ئه وده می ئه وه م
 نه ده زانی به لām هه ستم پیده کرد. به لām ئاوا هه روه ک گۆم گرفتارییه که گرفتارییه بیده سه لاتییه
 بوو. سه ره پای ئه وه ش، ده بووایه هه ندی شتی پتویستی دیش هه بوون ره چا و کرابان. بابه
 هه رده بوو. ده ناوچه که دا بژیته، نه ده بايه بپیتته جی نیشانه ی تیر و توانج و تانه و ته شه ری
 که سوکار و تیره و تایه فان... وه ک بلێی ئی شی خۆشم به چاکی دیار نه بوو... ده مزانی که
 هاوکوفی یه کتریش نین، به لām ههر ده شمویست- زۆریشم ده ویست؛ ده گه ل ئه وه ویستنه شدا
 ده مه هویست چۆم هه روایم و چ که موکو رتیم نه یه نه پیتتی و له که میه نه ده م. ئیستاکه ورد
 ده به وه ده بینم ئه وم ده وی؟ بی ئه وه ی له به رام به ر ویدا خۆم له قه ره ی هیچ فیدا کاری و

قوربانیه کی گه وره بدهم: دهمیست ناو و ئابروو و ریز و سهنگینیم هممو له جیتی خو بن، و نهویشم وهك فهرشیککی چاک یا شووشه واتیککی به نرخ دهستکهوئ. نه مده زانی، پیاویکی ناتواو بووم - ترسنۆک، له خو نه بورده. نه مده زانی - لاوه تی نهیده هیشت. جاری وابوو له خوتم بیزار بووم و نه فره تم له خوتم ده کرد. له بهر وهی نا که ههست بهو ناتواوی و ترسنۆکییهی بکه م و ده نازارداجم؛ نا، ئاگام لهو شتانه هه نه بوو تا ههستیان پێبکه م و نازاریان پێوه بچێتم. کامه لاوهیه که خوئی پێ تهواو و نازا نه بی؟ نه گهر شانازییه له لاویکی بستینییه وه چیدی بو ده مینتیته وه. نا تهواویش جۆریکه له بی غیره تی - ترسنۆکی رووت، بی غیره تی. نه فره تم له وهی ده کرد که جاری و اهه بوو ده مدیت به خو نازین و به خو راپه رموونم شانازیم له که دار و رووشا و بریندار بووه. سه رنجم بالی ده گرت و گیانم به یهك دنیا تاسه و ههز و ئاره زوووه ده که وته سه ربالی سه رنجم و به رینماییه سه رنجه کانی وی، به دهم زه رده خه نه و تاسه وه به ره ولای وی ده چوو؛ که چی بهو هه موو تاسه و ههز و ئاره زوووه، نهو سارد و سه ر لووتی ده کرد به ولاره، که ده گه یشتمه لای ده رکی پیلوه قورسه کانی وهك ده رازهی دیوان ده هاتنه وه یهك و جوت ده بوونه وه و گیانم لهو دیوی ده رکیوه ده مایه وه و بی گویدان و زۆر به ساده ییه وه بالی سه رنجمی تیک ده شکاند و گیانمی دهو ههراو زه نای شوپ و تاسه و ههز و ئاره زوووه وهك هه لۆی بریندار له په ر په رچه کی ناسمانیوه دینایه وه به ریپی و ده که وت. تا نه که وتبایه به سه رنجی تیکه ل به زه رده خه نه یه وه هه لینه ده گرتسه وه و له سه رده ستی خوئی دانه ده نا، و هه لینه ده دایه وه و نه یه ده فراندسه - جاری وابوو نهو کاره ی هینده تیکه ل به گوئی نه دانی بوو که ههروهك بیچوه کۆتریکی لاواز هه رچه ند جاریکی که هه لیده دایه وه ناسمانی دووباره ده که وته وه - بالی گیانم قورساییه غه مه کانی نه ده توانی له سه ر دیوار و لیواری په نجه ره کانه وه ده مامه وه و نه مده توانی بفرم - کزولاواز و غه مبار، به به رتری سه رنجه پر تانه و ته شه ره کانی باوه ژنیوه، که هه ریبه که یان له نینۆکی سه د پشیله ی گه ر تیژتر بوون. تینم ده دایه وه به ر خوتم: پیاو، باشه نهو کچه لادییه چیه و تو خو ت بو سووک و ریسوا کردوه و نهو هه موو زه نگو له و گولینگانه ی به کورتانیوه ده که ی و نهو هه موو ده رده ی پیوه ده کیشی؟ سوژم ده دایه خو م که ئیدی له مه ودا هینده ی به ده وروخولدا نه یه م و نه چم؛ خو م خه ده کردسه. نهو جاره یان نهك وهك بیچوه کۆترۆکه کی به لکه وهك شه هین و باز و هه لۆیان - به شانازی و راشکاوی و بیرکردنه وه یه کی ته وا وه وه؛ که چی بی ئاگا لهو تانویانیه ی که جۆلای خو شه ویستی به ده وری

ته واوی گیانیدا ته نیبووم، ههروهك ههست به تینی نهو تارویویانیه ی ده وری گیانم بکه م. ته نانه ت جاری وابوو هه لده ستام و له مالی ده رده په ریمه ده ری. به لام دوا ی که میك وهك دووباره شتیك بۆلای خویم راکیشیتته وه سه ره له نوی ده هاتمه وه نزیك دانه و داوه که وه. چه شه که م ده دیت؛ تاله کانی داوه که م نه ده دیتن - چونکه هینده ناسک و باریک چنرابوون. پێکه نین و روین و هاتنه وه و هه لسوکه وته کان هه موو نه وه یان پێشان ده دا که دووباره هاتومه وه و به گرفتاریشه وه هاتومه وه...

نه لقه یه کی بچکۆلانه م بو له زپینگه ریکی جوو کپی، که هه ر ده ستویرد به داویوه ی کرد و ده ملی کرد، هه ولی ده دا تابتوانی نه هیلی ته لقه و داوه که ده رکه ون. به لام من جیی ته لقه که م ده زانی: ده مزانی که ناسووده یه و پشتی و سه رپۆشی به سه ره وه یه و جییه که ی فیئکه و هه وا ی سارد و گه رمی لینادا. نه مه نیشانه ی ئومیدبوو، هه رچه نده بو خو شم شت به ده ستی خو م بووم که چی نهو به لینه ی بابه، که ((با بزاین روژگار چ ده کا)) نارامییه کی ده دامی و دلای ده دامه وه - نهو زیاتریش: نهو ئیدی ده سه تگولی نیشانکراوی خو م بوو...

روژی گه رانه وی تارانیم هه رگیز له بیر ناچیتته وه. ساده و بی گوناه و پاک و بی گه رد، وهك کچۆله قوتابییه کی شه رمیونی مه کته بی له لایه کیسه وه راوه ستابوو، رهنگی تیکچوو بوو، کولمه کانی ری ری - زه رد و سوور - ببوون، چاوه کانی سووره لگه رابوون. راوه ستابوو و سه یری ده کرد. سه رنجی خالی، ده ستی به یه خه یه وه گیربوو، ته لقه که ی ده ده ستیدا ده گو شی. نهو یین و خو شه ویستی و په یمان و وه فای ده گه ل وه ری ده خستم؟ هیژ و تینی لهو ته لقه یه وه وه به ر خو دنا؟ له جیاتی منی ده گه ل ته لقه که یدا سوژ و په یمان و به لین ده به ستنه وه؟ په یمانی خو ی به ته لقه که وه هه لده واسی؟ نهو گو شینه ی که ته لقه که ی پێ ده گو شی دلناییه کی ته واو ته وا بوو که به منی ده دا؟ - پیموایی هه موو نه مانه و زۆر شتگه لی هه ستیاری دیکه ش هه بوون، که من ناتوانم ناویان لی بنیم. گه رامه وه سه رییکم کرد - به دزی، و سه ریپیانه، ئاخو مالتاواپی له قه ره واش و نوکهران پێچه وانه ی خو و خده و نه ریتی ناچه که بوو - جوژه سووکایه تییه ک بوو؛ به جۆریک لاوازی نه فس و بی مایه یی لیک ده درایه وه. نهو ده دنیای خویدا بوو، ههروهك من نه بینی، یا له من به ولاره هیه شتیکی دی نه بینی. ده حالته تی زینده خه ونیکیدا بوو، وهك ریواریکی که به دهم ریوه کتوپر ده ریایه کی گه وره له سه ر ری و له به رده می خویدا ببینی - بی

نان و ئاۋ، بى تويشوو. دياربوو گرياوو؛ بەلام چونكە زۆر جاران ھەروا بۆ خۆى يا بەقسەى باوھژنى دەگريا، كەس ئەو گريانەى نە دەبردەو سەرىناوانىكى دى، ھەلپكى ۋە دەست ھىنا (بابە و باوھژن بە ئەھمەدىان گوت كە جانتايە كە شتى شكائى تىدايە، ئاگاي لىبى- ئەھمەد خەرىك بوو جانتاكەى شەتەك دەدا) ھەلى لەمە ۋە گرگت: ((دئىيە ۋە؟)).

((زۆر دلتىبابە كە دئىمە ۋە...!)).

ئارەقەى كردبوو؛ منىش ھەروەتر؛ ئەو دەلەرزى، من گرم گرتبوو- لىوان لىو لە غەم و پراوپر لە ئەقبن؛ غەم و ئەقبن؛ دوو ئاۋىتەى دلەراۋكى ۋە ھەلچون- بەرگەى ئەو دوورپەى چۆن بگرم؟ ھەرچەندە كە دەمزانى ئەو ھەر ئى منە، لىرەپە ۋە تادىمە ۋە ھەر لىرە دەبى، يانى ناچارە ھەر لىرە ۋە مەيتى، چ جى دىكەى نىيە، بچتە كۆى؟ جا بۆ بابە دەپھىشت!

ئەو لە تارانىم، دەخوئىم- چ خوئىندىك! ئىدى ھەرچى بى ئەو دەخوئىم؛ زىاترم ھەر روخسارى ۋى دەنپو كىتەبە كاندا دەخوئىندە ۋە: ھەر كە كىتەبم لىك دەكردە ۋە روۋى ۋى لە لايەكى وشە كانە ۋە ھەك مانگى چوار دەى پشت كىۋىكى تارىك ھەلدەھات ۋە ۋەدەر دەكەوت؛ پىدەكەنى، دەگريا، لاسايى دەكردە ۋە، موۋچە موۋچى بوو- و منىش ئەو بەلان لىكەدە ۋە بەرە ۋە لاي ۋى دەچم. سەپرە ھەر نامەپە كىشم كە دەنوسى سەرەتاۋ لەپىش ھەموام لە ۋى دەپرسى: ((دارگول چۆنە، ساغە، بەكەيفە، شادە؟ نىستاش ھەر ۋەك جاران پىدەكەنى؟ بى ئاگا دەنوسم: ((ئەمانە تىيە ئىۋە دارگول، مندالە، مەھىلن ئازارى دەن...)) ھەر ۋەك زۆر سروسى بىت ئاگام لە ۋەى نىيە كە بەگۆپە ۋە خوو ۋە خدەى مە، يەكەم راست نىيە، دوۋەم- ئەگەر راستىش بىت و رى ئەو ۋەشم ھەبى- دەبو لەپىشدا ھەوالى داپە گەورە (داپىرە) و پوور و مندالەكان بىرسىم و ئەو جا بىمە سەر ھەوالپرسىنى نۆكەر و قەرەواشان... بەلام من دەمنوسى. بابە ئاگادارى دەكردە ۋە، بەلام بەشىۋەپەكى راستە ۋە ۋوون و ئاشكرا و يەكسەرە، نا- بەشىۋەپەكى ناراستە ۋە ۋو: كە نامەكەى تەوا دەكرد، لە داپىرە و بەگۆپە تەمەن و گەورە و بچووكىيە ۋە تاپوور و مندالەكان پىدا دەھات و ھەوالى وانى پىرا دەگەپاندە ۋە، ئەو جا دەھاتە سەر نۆكەر و قەرەواشان و زۆر بەكورتى ناۋى دىتان و دەپىرەپە ۋە- ئاۋى دەمن دەگەپاند كە شىۋازىك ھەپە، گەورە و گچكايەتى، و خوو ۋە خدەپەك كە دەبى رەبەرچاۋبگىرى، بەلام من ئەوانەم ناچنە دەگۆپە...

ھاۋىنە، بەتاسە و خۇشپىيەكە ۋە خۆم نامادەى دىدار دەكەمە ۋە، ھەرمەپرسە، زۆر جىاۋاتر لە سالانى پىشووتر. ھەر بۆ ئەۋەش كە بەلگەپەك بەدەست كەسە ۋە نەدەم، ھەستام دىيارىم بۆ ھەموان كرى، تا بتوانم شتىكىش بۆى بەرمە ۋە. تاقىكردنە ۋە كام تەواۋىبون كە بروسكەپەك لە بابە ۋە پىنگەپىشت: ((بەو زووانە دىم، درىۋىيەكەى دەپۆستەپىدايە، يانى چى؟ - نارەھەت دەم... چ بوو؟، چ روۋىداۋە؟ نەخۇشە؟... ئىستا ئىدى ھەموو بىروھۆشم بەلای ۋىيە ۋەپە. نەكا خوانەخواستە سەكتەى لىدەبى! بە چ شىۋەپەك ناتوانم ھەوالپكى راستى لىۋە بزاتم؛ بىست تا بىست و پىنج رۆژ رادەبى ۋە ھىچ شتىك بە پۆستەپىدا ناپە، يانى پۆستە ناكات. دلەم ھەلدەچى، دەمەۋى مىلى رىيە بگرم كە نامەكە دىت، دەنوسى شىۋىكى لەسەرچى راكشاۋە- لە زوورەكانى خوارى بوون، لايەكى پەنجەرى سەرچالى كراۋتە ۋە- راكشاۋە و ھەر ۋەك جاران پىش نوسىنى نزاى كروون و پاراۋتە ۋە كە ھەستى بە قورسايەكى كرووۋ لەسەر سىنگى و رەشايەكىشى دىۋە ھەر بۆلای دەمىۋە ھاتوۋە و كشاۋتە ۋە؛ كە وردبۆتە ۋە دىۋەتى ئەو مارىكە و لەسەر سىنگى پەپۆكەى بەستوۋە و خىراخىرا سەرھەلدەپىنى ۋە لەزارىيە ۋە نرىك دەپىتە ۋە دەكشىتە ۋە... مارە لە پەنجەرى بەرە ۋە خوار، ۋەك ئەو دەپىنىنى، تەكانىكى دەداۋ دەچتە نىۋ چالەكە ۋە؛ بۆ بەيانى سەپىد موختارى مارگر دەبا و ئەو دوومارانە دەگرى كە يەكىكىان ھەمان ئەو مارە بوو كە پەپۆكەى لەسەر سىنگى بەستوۋە. ئىدى لەو رۆژ ۋە ھەست بە ئازارىكى زۆر دەكات لەلای دل و سىنگىيە ۋە؛ پزىشكە جوۋەكە دەلى دوورنىيە لە سەرەنجامى تەكانى مارەكە ۋە دلى راجەنى بى ۋە ئازارى پىنگەپىشتى، واباشترە بچتە تارانى ۋە لەۋى خۆى چارەسەر بكات، ئەگەر ھات و ئىنشاللا ھىچ نەبوۋ ئەودەمى مادامەكى ھەر ھاتوۋە سەرپىكىش لە ئەسفەھان و شىرازى بدات و ئەۋىش بىبنن، چونكە شارەزاش نىيە ھەزدەكا منىشى دەگەلدا بم تا تەنبا نەبى...

دىت، خۆى دەپشكىنى، سوپاس بۆخا چ نىيە، بەلام دەگەل ئەۋەشدا كۆمەلنىك داۋ دەرمان و پارىزان دەكار دەبا. دەچىنە شىراز و ئەسفەھانى ۋە ماۋەپەكمان پىدەچى- و دىنە ۋە ھەموو پشۋى ھاۋىنەكەم دەگرى. بەلام من دەزانم كە دارگول ماۋە و لەۋىشە ۋە ھەر لەۋىش دەبى- بابە دلتىبابە دەدات. ھەربۆپە زۆر بى ئارام نىم. بەتايەتى كە دە ((دلتىبابەكەى)) بابەپىدا ھەست بە رازىبوونىكىش دەكەم...

سالى ئاينىدە كە دەچمەۋە مالىكى كۆپرەك بوو و كاول و ويران دەبينم - دارگول نەماۋە، ديارە كە نەماۋە! ئەگەر مابايە مالىكە دىنبايە سەرخۆي... ھەر دەگەل گەيشتنەۋە مالىكىدا چاۋانى لىدەگىيىم - چۆلىيە مالى زۆر بە توندى ھەست پىدەكەم. بابە ھەست بەبى ئۆقرەيىم دەكات، خۆ گىل دەكات، قسان تىكەۋە داۋى؟ باۋەژنە دەزانى، سوورھەلدەگەرى، چاۋان بەردەداتەۋە؛ خانزاد دەزانى، چاۋان حىز دەكات. سەرەنجام لە توانامدا نامىنى، دەپرسم ئەدى دارگول لە كۆيە؟ باۋەژنە داۋى چەند پىچ و پەنايەكان و روو ھەلمالداۋىيە قەرەۋاش و سەرەپزىي كچەي و بەشپۆھىيە كى گشتى و گۆرانى دەور و زەمانەي و نىكىسۋەنەۋەي دىنا خراپ بوونى و نەجابه تىيە تاغاي ئەو ھەموو ئارام و خۆراگىيە خۆي و تاغاي، ئاشكراي دەكا كە لەداۋى لەمال نەبوونى تاغاي رەدوۋى جىنلۇكەكى پى پەتى و رەش و روت كەوتوۋە و رۆيوە!...

ھەرۋەك تەشتىك خۆل و دۆ بەسەرداكن تىكرا دەم، ھىندەي نامىنى كە ۋەك كەرى دەقورپىدا چەقىو زگم بە عەردىيەۋە نووسى و بە نەقىزانىش ھەلئەستەۋە.

چەتپۆھ گىلە! زماندرىزە! ھەلىخەلەتاندم! تف لەسەرۋچاۋت، تف لە ئاپرۋەت! ئاخەر ئەوانە دەبينن بۆيە دەلئىن كرمانج روحيشى لەروحي دەي ھەر كرمانجە!.

مالى كە لەو دەورۋە وا رووناك بوو لە نىكەۋە دەلئى دەبجورە؛ دىۋارەكان لاسايىيە دەكەنەۋە؛ دەنگى جوجكەكان دلە نازارە - ھەرچەندى دەكەم و دەكرىنم ناتوام بچمەۋە ژوررەكەي خۆم - چاۋم بەرايى دىنئى نادات. ئىدى ھىچ شتىكى بە ئى خۆم نازانم، نەمال، نەژور - ھىچ شتىك - بوونەۋەرىكى لادراۋى لىدراۋم. دەگەل ئەۋەشدا كە ناۋى دارگول ئازارم دەدات و دلەم دەگوشى، گومانىشم لە راستىيە قسەكانى باۋەژنى ھەيە، دلەم دەلئى ئەۋەي ئەو دەيلى وانىيە. دە روخسار و سەرەنجەكانىدا دەمارى بەدگويى و ناراستى و فىل دەبينم: زۆرچاران ۋەك گوناھىكى گەرەي كەردى لەبەر سەماۋەرى پەرت دەبىت و دۆش دادەمىنى و سەرەنجەكانى ۋەك دوو مىلى سورەۋە بوو لە گولئى رايەخەكان دەچەقن؛ دەموچاۋى درىژ دەبىتەۋە - ھەرۋەك قەپۆزە رىۋىيە... بابە چ نالى، ھەر سەرى بەردەداتەۋە و سوورھەلدەگەرى و پىك لەداۋى پىك ئارەقى ھەلدەدا - بەروۋالەت لە خۆشپەھاتنەۋىم، كەچى سالانى پىشتەر كە دەھاتمەۋە لە جارانى خۆي كەمتر دەخواردەۋە؛ ئەۋدەمى دەيگوت كە بە ھاتنەۋى من سەرمەست و سەرخۆشە! شەۋى دەچمە مالى داپىرەي - داۋى نىۋەرۋىيەكى درەنگ بوو كە گەيشتەۋە شارى...

دەمىنمەۋە؛ مەجمودى پورە فرىشتەي دەنېرمەۋە مالى تا بلئى زۆر ماندووم و نايەمەۋە. ھەر لەۋى دەنوم، داپىرەش داپىرەي جارن نىيە؛ دە روخسارى ويشدا رىاي دەبينم - دلەم بەويشەۋە پاك نىيە... لە سەرەتاۋە چ قسەمان نەبوون بىيانكەين - نە من، نە دارگول! قسە نەيدەتوانى ھەستەكان دەرخا. ئەو ھەموو رەنگ ھىنان و بردن و لەرزىن و ھەناسە سواربوون و سەرەسورئى و چاۋەلىل و پىل و گويە پىر ھاش و واشانە و ئەو مىشكە بەتال و خەيالە رۆيشتوۋ و گەراۋانەي پى دەبەرىي نانىن و بە دەۋرى خۇياندا دەسورپىنەۋە و لەجىي خۇيان چەقىون... ئەوانە ھەموو بە چ زمانىكى دەردەبەردىن و دەگوتىن و ئاشكرا دەكرىن؟.

مندالەكەي كە ھىنابوۋىيەۋە توندى بە سىنگى خۇيەۋە گوشى. ئايا دەيوۋىست بلئى كە ئىستا بەرپرسىيارەتى ئەم بەشەي ژيانى بەملەۋەيە - بەرپرسىيارەتى بەشكىكى ژيانى خۆي، بەروالەت مندالەكە لەمپەرىك بوو كە ئەۋى پى لە جىھان دادەبىرى و جوداۋى دەكردەۋە، ئىستا ئىدى ھەرخۆي نىيە، ھەرتەنيا بۆخۆي نەدەژيا - بۆ مندالەكەشى دەژيا... بەلام ھەر راست ۋەك ژنە رەبەنان (راھىيە) كە، سەرى دەتراشن و جلى رەش دەبەر دەكەن، يا ۋەك دەرويشىكى كە سەرۋىرچى دىلئىتەۋە و كەشكۆلى ھەلدەگىرى، يا ۋەك خوا پەرسىيىكى كەۋا دەنوۋىنى پىشتى دەدنيايە كىردوۋە و كارى بەكارى كەسەۋە نىيە و نەماۋە و ھەر دەدەمىشدا بە حەزە مادىيەكانىيەۋە تاۋىك لە دنيايە غافل نىيە و تروسكەي خۆرى ژيانى شەۋقى لە چاۋەكانى بىۋە و بەرەۋلاي خۇيەۋەي دەبا، ئەۋىش - دارگول - ۋەك بلئى ئەو شەۋقە دەبينى - ھەرۋەك پەپەرى گولئى كە شەۋغىيان لى بىژى و كەشبنەۋە و تەرايىيان تىبگەپىتەۋە و گولەكان لىۋ بەخەندەۋە بگەشىنەۋە ئاۋابوۋ...

بە توندى گوتم: ((تۆ كە خەتى كەست نەخوۋىندەۋە و گوۋىت نەدەدايە ھىچ كەسىك، ئەدى ئەۋەچۆن بوو وا رۆيشتى، بۆ رۆيشتى و منت ناۋا بەو رۆژەگەياندا!...)) بۆخۆم ئاگام لىنەبوو، ۋەك ئەۋەي سەرنجىكى قىزە و نانەم لە مندالەكە گرتى.

بەدەنگى زۆرلىكراۋىكەۋە گوتى: ((ئەم بىچارەيە گوناھىكى نىيە.. خوا ئەۋەي كويىر و زەلىل كات بوۋە باعىسى بوۋىتى!...)) چاۋەكانى داخستن. مندالەكە كە ھەروا كز و مات و بىدەنگ و دە و شانۆيەۋە رامابوۋ لەبەرزىيە دەنگ و توندىيە سەرنجەكانم ۋەگرىيە ھاتەۋە. دارگول سەرىيىكى مندالەكەي كەرد، كە بۆنى نەفرەتى لىدەھات، بەلام دەگەل ئەۋەشدا ھەربەخۇيەۋە گوشى.

له پر هەر بهه مان حاله تی کچیتیه جارانییه وهی گوتی: ((یهك دهقیقه راوهسته، با شهوهی بیه و بیده مه داپیره...)) و راست بووه، و بهراکه راکه وه رویش، هەر بهه مان له نجه ولار و نه رمییه وه؛ ههروهك شلکه شوترکیکی بههاری... هیشتا ژنیکی وانه بوو بزانی مال و میرد چیه و دهگه ل میردی لیک تیر بووبن- هەر بهه شلکی سهری به میردیان دابوو!... هاته وه... چند روژیک دوی هاتنی بابه ی بو تاران، باوه ژنه نامه یه کی پی پشانددها (به دارگول) و دهلی شه له من و بابه پرا هاتوو و نوسیومانه که ده بی- دارگول- له مالی پروا- و هه رده بی پروا. به قسه ی خو- دارگول- قاقه زه که ی بهو دوو چاوانه ی خو ی دیوه، یاخوا شه گهر نه بیدیه خوا کویری کا. سهید فخره ددین خویندبوویه وه؛ بوخوی قاقه زه ی دیوو، پوله وینه داره که شی هه ردیوو (هه رده و حاله یدا پیکه نینم بهو هه موو ساده ییه ی هاتی...)) (باشه، شه دیتیش؛ چونت زانی که شه خه ت و کاغه زی منه یا ئی مه یه؟ هه ر که مینک راوه ستابای خو من نه مردبوو، خو روژیک هه ر ده هاتمه وه- له مالی دایه گه وه ی مابایه وه...)).

((ناخر دیتم- بو خوم دیتم؛ چن بزائم که دبییه وه- خوژگه هه ر شه روژه شه ژنوم شکابایه و نه چوبامایه سه ر کانیه- هه مووی خه تای شه و پیرینه سه گه بهد فه ساله بو)). پیرینه ی فالچی و ده ستره وه ی ده گوت: ((هه موو شه وانه ی به من گوتبوو- تو گالته ت پنده ات... گوتم خراب ده بی... بو خوم ده مزانی...)) و فرمیسیکی داد باراند چ فرمیسیکی! شه مجاریان گریانه که ی هو تالو ی ده روونی بوو؛ و پاشاوه و سه رتویی پیکه نینی نه بوو- گریانیکی بی وینه بوو. میشکم به تال بوو؛ شه وه ی ده بگوت نه مده بیست؛ گویم هه ر له وه ی بوو که ده مبیست؛ له قولایی ناخی گیانی؛ له له رزینی له شی، له پرته پرتی شه و چاوانه ی که ده گهرماوی فرمیسیکاندا خو ی ده شوشت، به کۆلکه زیړینه ی روومه ته کانی که له هه ر دوولای بارانی فرمیسیکه کانیه وه تافی لیدابوو؛ له کهوتن و هه ستانه وه ی سینگی.

شه ویان له مالی ده رکردبوو؛ له ناچاریان چووبوو مالی دایه گه وه ی (داپیره) دایه گه وه ده گه ل پیره میردیکی که ردار ده ییږتیه وه لای داپیره و باپیره ی خو ی له و ده وروبه رانه ی لای سه رده شتی؛ باپیره ی مردبوو؛ و داپیره شی شه ی به میرد (شو) دابوو...

شه، هه موو پیکه وه ده ستیان ده و پیلانه چه په لیدا بوو، ته نانه ت داپیره ش که له ته واری شه ماوه یه دا وشه یه کی له و به سه ره اته وه به من نه گوتبوو!...

خه لکیکی سهیر، و روژگاریکی سهیره! پیاو متمانه به کی بکا؟... تازه کاتیکی گوتم قه رزداریش بووه: ((های روژه گوریس به لایه کی نه ده گه یشته وه نزه ی دوولاییه یه؟ دوولاشی ده که یه وه زیاده!)).

((هه ر نه بایه بتگوتبایه- خو تو ده ترانی؛ شه دی بو نه تگوت؟)).

((جا سوودی چ بوو روژه؟ ده ترسام له که لله ت دات و هه راو زه نایه کی بنییه وه... سوودی چ بوو! کچه ی به سته زمان و بی گونا، مندا و هه رزه کار بوو؛ خوا قبولی نه ده کرد و هه لینه ده گرت بکه ویته ده م شه هه موو مار و شه ژدیها یانه وه و توشی ناخوشیان بیت... ده زانم- توش هه ر گوناھی... وه مندالان، ههروهک هه وری بههاری ده گریا... جا ئیدی بلیم چی! ده یگوت هه ر شه ونده م ده وی تالو ی به زاری شه و ژنه ی دابکا، ده نا شه گهر نه یه وی- به توی ده گوت- من زوری لیناکه م. ده یگوت ته نیا هه ر شه ونده ی ده وی لووتی شه ژنه ی بشکینی و هه ر جاریکی دیکه ئاغا چوکه له ی ببینیته وه و بری... ئیدی هیچی دیکه ی له خودای نه ده ویست...)) و داپیره هه موو شه وانه ی به شیوه زمانیکی کوردی په تیه وه ده گوتن و ده سگریا. ((تاموژگاریم کرد- دلّم دایه وه- ده ستم به سه ریدا هینا، دیتم زور گونا هه، دیتم سه ریک که نه یه شی پریسه کی لی نه پیچی چاکه؛ دایکه بیچاره که ت که می چیش ت تا من بیم و به ده سستی خوم کیژوله یه کی بیگوناھی دیکه باویمه نیو شه و گورگ و سوارانه وه! نا، روژه گیان، شه وه چاتر بوو؛ له بهر شه و نه دبییه هه ر دوولاتان بوو؛ خوا بوقی بوچومی و نه هه نگی بو ده ریای دروست کردوو... جینی شه و منداله به سته زمانه ی شه و ماله نه بوو. گونا بو...)).

((شه دی گونا نه بوو روژی بهو روژه ی گه یی!)).

((به ری وه لالا، روژه... توش هه ر گوناھی...)).

((راستییه که ی من هه ر تیناگه م... تو که ناگات له چوونه وه که شی بووه... که چی شه وه شت هه ر به من نه گوتوه...)).

((نا، نه مگوتوه- دوو سی روژ نابی. هه ر له هه وه لیشه وه بابت گوتی که نه یلیم- بوخوشی هه ر ناره حه ت بوو... به لام ده یزانی تازه کاریکه کراوه و تیپه ریوه، ئیدی بوچی هینده ی دیش ت ناره حه ت که ی... به لی، روژه، ده زانم، دلی پیوان زوو له جی هه لده قه نی و درهنگ دیته وه جی،

وهك دلتي ژنان نبييه - دلتي ژنان هر يه کيکه: زو له جي هه لده قهني، به لام زووش دپته وه جي... ژن هر دلتي هه يه؛ خودا له دل زياتر هيچي دیکه ي نه داوه تي - ټو دلته شي بويه داوه تي تا هه مو دمي بکوليتته وه، هه ردو لاتان جحيلن، له بيرتان ده چيته وه...))

واي، که لهو زمانگيره ريبايانه بيزارم! ده زاني که ژن له دلتيک زياتر هيچي دیکه ي نبييه ده گه ل هه مو ته مانه شدا دپت و ټو دلته شي ليدنه ستيني و ده يخاته ژيرپيوه و پيي ليدنه خشيئي و پاني ده کاته وه...!

((گوناوه بو... توژ هه ر گوناهي!))... هه مو هه دروزن، ريارکار، هه مو بوگه ن! ټو پوره فريشته يه، لهو قسانه ي ټو روژدي و ده موليو ويک هينانه وه و شير و ريوبييه کاني: ((کاري دلته نه خشته و گلله!))

خوا له کولتان کاته وه!

زورچاکه ئيستا ده بينين!

و دارگول بو که ديسانه وه ده يگوت خوزگه ټه ژنوم شکابايه... ((ټو ساله نه هاتيبه وه، سالي دواتر ش هه نه هاتيبه وه... هه ر دانيشتم، هه ر دلخوشييه خوم ده داويه وه ده مگوت ټه گه ر ټو ده روژي به هه رشيوه يه ک بي هه والينکم هه ر ده ده يه ي! دانيشتم، دادم به خومدا گرت... نه هاتيبه وه و نه هاتيبه وه!)) و دووباره گريان.

((له ته وای ټو ماويه دا ته نانه ت بو ساتيکيش دلتم به لايه وه (لاي ميړده که ي ئيستا ي) نه بووه... چوزانم... خوا له خيريټ دهنه کا... واي خودايه، چ بلیم... خوا ټو دوو چاوانه م کويرکا ټه گه ر دروبکهم - چ بکهم - نامان نه بوو، ده مويست خوم هه لواسم و خوم بخنکينم... (ناخر نامان نه بوو...)) واي، ده تگوت هه مو کيوه کاني دنيايه يان به سه ريدا داوم: ((نه هاتمه وه، ئيدي نه مده ويست بيتمه وه... چوزانم... هه ستي هه ندي شتام ده کرد، به لام دلنيا نه بووم... سوينديان ده خوارد که تو بوخوت ليتداوه و روژوي... پاشان که هاتمه وه دپتم که، بابه که م که مه پيربووه... دايه گه وره (داپير) پير پيربووه... ناي خوزگه زور زووتر هاتبا مايه وه!...))

((... ساليک تيپه ري، زوريان هينا؛ نامان نه بوو، باپيرم مردبوو؛ له داپيره ي به ولاوه که سي ديمان نه بوو، ټو هيش پيربوو، چاوي نه يده دپت... براي هه ي...))

سه رم دنکه دنكي بوو؛ ده نکه که يم له که لله يدا لولي ده خوارده وه ((... به ميړدياندام...)).

به ميړدياندا... دابويان - ناوا! ليړه کچ به ميړدان له که ر فروشتني ساده و ناسانتره. وه ختي که ر فروشتني هه رنه بي خاونه که ي چه قه چه قيني سهاره ر وي و ره وتي تيوره يخييه کانيه وه. له باره ي کچيوه هه ر راست به پيچه وانه ي ټه مه ويه: خاوه ن کچ ته نانه ت دانيشتم کاتي ماره کردني به سه رشوري و ملکه چييه خوي ده زاني. سات و سه ودايه که به بريکار ټه نجام ده دات: که سيک ده کاته بريکاري خوي تا له جياتي وي سه ودايه که برپيټته وه. بريکاره که ش هه ر ټو کاره ي به سه ر شوپيه خوي و مايه ي شه رم ده زاني و کاتي که له سه ر ماره بريني ده ست ده ده ستي کپاري دهنه ي سه ري به رده داته وه، سووره لده گه ري و هه ر به وده ي ده پيرپيټته وه که بلې ((بيشکه ش)) و پيچه وانه ي فروشياري که ري که هه ر نالي خيري شي لي بييني... ته لاقداني ژني ته نانه ت له وه ش قيژه ونتره: ميړد، ژنه که ي له سه ر يه ک مه ن گوو تالوق ده کات! ياني هه ر که سيک بيه وي به سه رييه وه هه لوسته ي دهي ټه وده ده گووه ي بدات! و ټو ويدي دهي ټو مه نه گووه ي وه رگري - چونکه مه رجي سه ودايه که يه. به و شيوه يه ژنه که دهي به ئي ټو وه ي گووه که ي داوه! يا جاري وايه له سه رييه مهن کيچ يا ټه سپي تالوق ده کري، که سه ره راي سووکايه تييه تالوقيني له توانا به دهر يشه: ناوا هه م ته لاقيشي نادا هه م راشيده گه يه ني که نرخی ژني لاي وي به قه دهر مه نه کيچيني يا ټه سپييه کييه! يا به واتاي خه لکي ناچه که، جاري وايه له سه ر پاره ي تالوق ده که ن و ده لين له سه ر ټه وده ده گوژمه پاره ي تالوقه. خوازياره که پاره که ي بيئي و مالي خوي بيات!

سوجانه لالا، ټه مانه گونجاني نيوان ژن و ميړدايه تييه ټو کومه لگايه ي ئيمه يه! و هه مو گه وره و گچکه و به عالمي ناشکرا ده بينين...

ده ردناکه! ټو ريبايه، ټم ريبايه - و هه مو ريارکان. راستيبه که ټه ويه که داپيره ي چاوي نابيني، نانيان نبييه، براي هه شي هه ر بو ټو وه ي له کول خوي کاته وه، ټو ي گرفتار ده کات...

هه ستام - په ريشان، تالوز، رهنگ و روو پينه ماو، و تيك قوپاو...

((رويشتي؟)) به ده نگيکي وه پارانه وي. رهنگي تيکچو، زرد هه لگه را، سپي بوو، ليوي له رزي: ((هه ر ازووا!)) پيلووي چاوه کاني به نازه وه داخستن - وه ک تاوي بردبي، چاوي ده

رەشەو ھاتن، سەرى سوورا، تىكراپو، دەستى بەسینگىيەو ھا، و سەرى بۆ دووۋە بردەو-
 زارى ھەر بەش بوو... خەرىك بوو بکەوئى- گرتم، توند و لىتى وريابووم و بەلئىنىشم داىيە كە
 بىمەو. دلى زۆر بە توندى خۆى بە دىوارى سىنگىيەو ھەلداويشت ((دئىمەو... ھەر نەمرم
 دئىمەو... ئىستا ھەردەبى بۆم، ناچارم، بەلام دلتىابە ھەر دئىمەو- نارەحت مەبە!))
 شتگەلئىك لەو بابەتەو ھەر گوتن- ئەوا ئەويش خۆى بەسەرقۆلما داو ھەناسە بركى بوو.
 ھەستايە سەرىبەنجەى پىي، خۆى بلند كرد و بۆنىكى بە گەردنئەو كردم. ماوھەك ھەروا
 ماىو... بانگم كرد ((ئەجمەد- ئەسپەكان زىن كەو!)) ئەجمەد ھىشتا چاوپىي نانى نيوپەرۆيە
 بوو. منىش تازەم وەبىر دەھاتەو كە نانى نيوپەرۆيەم نەخواردوو! ئەجمەد بەرەو لاي
 ئەسپەكانەو چوو و دارگول بەلای نان و ھىلكانەو... تەواوى ئەو ديارىيانەى كە باوئەنە بۆ
 خوشك و خوشكەزايەكەى ناردبوون لە رقان ھەموویم داىيە دارگولئى، بەستەزمانە لە خوشيان
 پىي وەعەردى نەدەكەوت...

كە گەمە سەرى بادانەوئى ئاوپىك داىو ھەر دارگولم وەك تاكە گولئىكى ھاتە بەرچاوان كە لەو
 بەرە ھووتەى ھەيوانى چاخانەكەو ھاوئەستابوو و دەستەسپى ھەلئەتەكاند... ماوھەك بوو دە
 چاوپىي ئەو ساتانەدا وەستابوو. دەستم بۆ ھەلئەتەكاندەو. دلم دەيوست وەگەرىم و ھىندىكى
 دىكەشى دەگەلدا دانىشم و خۆم باوئەم نيو دەرياي چاوەكانىو ھەر و خۆم ون كەم... دلم ھەر
 خوين بوو... گوتبووى سى سبەى شەوئى مېردەكەى لە ماڭ نابی... گوتبووم دئىمەو- بۆيەش
 رۆيشتىم بىمەو.

* * *

(۲۷)

تەنەت ئاسمانىش ھىندە پاك و روون نىيە كە دووگەلئى دلمى تىدا بە بادەم؛ خۆر سەرەراى
 سيل و ئىسقاى خۆى تفى بەيدا كروو. لىپەوار وەك ئاشقە رووتەى زەبوون لە تاو سۆزى دلى
 خۆى ھەر ھۆھۆيەتى؛ درەختەكان وەك داىكى كۆپىيە مردوو سەر و پۆتەلاكى خۆيان دەرنەو ھەر
 من رىشال رىشالئى دلم دەدەمە بەرباى تا وەك ئەسپۆنى، لە كۆزى پرسەى خۆمدا لەسەرنانگى
 تاوھى دلى كىويەو دووگەلئى لى ھەستى و بەسەر رووى پرسەدارىيە خۆمىو ھەرکا...

پرسەدارم... لە پرسەى دوومەرگدا دانىشتووم، دوو مەرگى يەك كارەسات! لەسەر پىشتى
 ئەسپى دانىشتووم و بەدواى مەرگى دارگول و دلدارەكەيەو ھەر بۆ سەرقەبران، دارگولئى دەبىنم كە
 بە ھەمان رۆينى سەماى بالىيە ئاسايەو بە ھەمان جولائەو ھەر نەرم و لەسەر خۆيەو،
 دەستەسپى رادەوھىشئى و خەرىكى سەرقەبرانە: ئەويش پرسەدارە؛ و دواى تەرمى من و خۆى
 كەوتوو... لە ھەموو جىيەكى شوئەوارئى دەبىنم- ئاخىر ئەويش ھەر لەم رىيەو ھاتوو-
 لەبەرخاترى من ھاتوو: بۆيە ھاتوئەو، بايەكى بالئى خۆى بدا، ھەوالئىكى بزانى، ھەوالئى رۆزى
 ناشتئى- ئەو ھاتوو، من دەرۆم تا دووبارە بىمەو ھەر ھەوئە شىيە لە رى و رەسى ناشتئىدا
 بكم. گۆرستانى دلم كردۆتەو؛ جىيە ھەموو مردووى دنيايە تىدا دەبىتەو... ئەو
 باوئەنئىش دەبىنم- ئەويش ھەر پرسەدارە- ھەوئەكەى مردوو. ئەويش دەبىنم وا سەيرى
 ھەوئەكەى دەكا، وەك گولە بى- بە نەفەتەو، بى بەزەبىيە- تەنەت جارى واشە كەرووى
 لەوى نىيە لەپشتەو ھەمبۆلەى لئىدەنى- بۆ ھەى ئاو و ئاچى و نەيەو!... بەپىچەوانەى
 ئەو ھەر كە دەلئىن من و دارگول چىرۆكى چارەنووسى خۆمان نەنووسى- ئىدىكە نووسيان؛ و چ
 چىرۆكىكى خوشيان لەو چىرۆكە دزىو ھەلئىنجا و نووسيان! ئىستاش دەيانەوئى چىرۆكىكى

دیکه مان پتوہ بلکیتن- لهوہی ههولئی دزیتو تر. ناغا و خام و هاوبه شه کان پتسه کیه که بیان نووسی، مایه وه ناوهرۆکی چیرۆکه که، هه موو ئومید هوارن که خووش کام بیت! توخمه سهره کیه کانی چیرۆکه که له بهر دهستان: ((ههر له خویمان، بیتگانه نییه، بیکهس و کار نییه، خانه دانه، لهو کچانه نییه- په رزین بیت- ره گهل هه تیوه جیحله کی شپو ورو پیپه تی کهوی...!)) بهلئی ((توخمه سهره کیه کهش کاکه یه...)) یه که مین کهسی داستانه که... بی ئیختیار ههروهک دارگولئی به لاساییه وه نهو رستانه دهرد هبرم، و بی ئیختیار ده لئیم: ((توخمی سهره کی کاکه یه... مه رجه کاکه یه کتان پیشان بدهم نه بیته وه، به هه نگوینی بلین ژه هره مار!)).

چهند په له هه ورئکی زور تهنک و بی رهنک، وهک مشتته که فیککی سهر دهریای دورا و دور له پاناییه ناسمانیدا به دست بایه کیه وه که له عهردیه وه هه لیکردبوو تیک لوول دهبوون. کاتی که له بستوپرا به ره دۆلئی دا گه راین تاو به لای خوژئاوایه دا شکابۆه: ناسمان وهک که سیکی نه خووش و دزیو و سیسه له که تازه بیان ددان هه لیکیشا بن خویناوی زاری ده له گه نی ددانسازیه سروشتیدا ده تفانده وه و ههر چوار دهری خوژی خویناوی ببوو؛ خوژ به تاقی ناسمانیوه هه وق ببوو؛ موری تیشکه باریکه چلکنه کانی ده موچاری له ماندرویه تی و ههول و تهقه لایه هه موری وهک رمبان راست ببوونه وه؛ ههوا هیشتا ههر گهرم بوو و ههستت به هه ناسه ی گهرمییه که ی ده کرد.

ده نیوان باریکه رییه کی چری به گولئی گوله به رۆژاندا که له ههردوو بهری رییه که یرا که وهک سوالکه ره هیندیان راوه ستابوون و سهریان بهردابۆه تیپه رین: چه پهره شکاوی دهری باغه کانی گوندی و تاوه و ستله شکاوی ناو زبل و زالی به ده مه لاسکیوه به خیره اتنیان کردین؛ چه ند سه که به ره لایه کیش به سه رنجه ژاکاوه نه خووش ناسا کانیانه وه و به دهنگی کی گری نه خووشی کی سوزه نه کیه وه سلاویان کرد؛ چهند ژن و کچی کی که له سه ر کانییه را ده اتنه وه گۆزه کانیان دانان و چاویان به ره ولای مه وه رگیترا تا به سه رنجی تیکه ل به بیزاری و نه فرینه وه نه م تازه هاتوه ی که وهک مه میونه وانان به جلوه برگی نه فنه ندیانه وه سواری نه سپی بووه و دیتته ناو گوندی ببینن؛ چهند پیاییک که دهرمالیان ئاوده دان یا ته ماته بیان ده چانندن خویمان هاویشته سه ریته کانیان. ههوا گهرد و توژاوی بوو. گارپان و بهرغه ل ده اتنه وه گوندی، بوئی توژ و خوئی تیکه ل به بوئی قشپلی ههوا ی پر کردبوو... له ((سه را)) یه نزیک بوینه وه.

ههر که له مائی نزیک ده بو یه وه سی چوار که سیک، به سه رسامی و هه وتییه که وه، له پر له جیی خویمان وه سه وز دهبوون و هه لده تو قین و له پیش نه سپیه وه بیان غار ده دا- ههروهک تهواوی نه وماویه خویمان شار دیتته وه تا کو شه گهر یه کیک هات ده که مینییه وه خه ن. ده نیوان واندا سه روچاوی دیده وانئ سهرنجی راده کیشان، که پیایکی پشوو سواریوو، به چاوی خوین تیزاوه وه و به روخساریکی تاله وه... یهک لغاوی نه سپی ده گرت، نهویدی رکیف و نه وانیدی که به ره وه دووا رایان ده کرد و ده ستیان به سینگه وه ده نا به ره و پیش غاریان ده دا و به په شو کاییه وه ئاوریان ده دایه وه و خویمان له سه رپییه که که نار ده گرت، ههر که وه ری ده که وه تییه وه دووباره له پیپشه وه، وه غار ده هاتنه وه و ههر که راشده وه ستای دووباره به په شو کاییه وه ئاوریان ده دایه وه، نه وه فه رمانه کانی خاوه ن مالیش له ولاره بووه ستی: ((یه کیک بچیت ههوال بداته خامئی!... یه کیک بی زینی له نه سپان کاته وه! یهک بیت نه سپه کان به ریته نیو ولاغان!)).

ئیسنا نه وه ی هه بوو و نه بوو هه موو هاتبوون، و نه سپه کان میزبان ده کرد و ورده پریشکیشت وه سه روچاوان ده که وت.

((ناغا)) له به رده می دهرکی لای خوژه له لاییه بوو؛ ده گهل گه ینه کن ویم، خام و ته لا خامیش له پلیکانانرا هاتنه خواری: ماموژن ههر راست وهک پیره مراوییه کی په روپو وه ریسو و تاک جوجکه، به داره داره وه، ده حالیکیدا که له نگه ری به شان و که مه رییه وه ده گرت و جوجکه که ی وهک پارچه زیپکی، پر بوون و به رامه ی وه نه وشه و میخهک و سوورگوله وه، به خو و ددانی زیپی لایه کی زارییه وه و گهردنی بهرز و سینگ و بهرۆکی پووچاوه و که مه ری باریک و کراسی چیندار و دریز و پر ل و له ره له رییه وه... تیروانیی له وه زیاتر ناجایه ز بوو. ماموژن دهستی ده ملی وه رینام و به گویره ی خده و خووی باو، نه ولولای ماچ کردم؟ منیش ههروه تر شانیم ماچ کرده وه: چلک و چه ویلی میژوو و تریاکی به سه ر و روو و سه ریبه نجه کانییه وه مه یی بۆه: ((باوانه کهم، دوور له گیانت نه وه نه خووش بوو وی؟)).

-نا، نه خووش نه بووم. ((کهواته له بهرت مرم، ماندرووی... دوور له گیانت رهنگت به رووانه وه نه ماوه- چاکم ناییه به رچاوان)). خو نا، چاکم، چ نار هه تییه کی تاییه تیم نییه. ((ته لا سهیری، ماشه لئا ناموژا چونی هه لداوه و چۆن بالایه کی کردوه...)) ته لا وهک دهبوو سهری

بهردابووه. به تيله چاويکييهوه سهرنجي ده قهه و بالاوه گرم، و سهرنجه کهي ههروا سهرپي کيشايهوه، هه راست وهك سهربازيکي گوستاخ بهرامبهه گروبانتيکي گيل.

چويينه ديوهخاني، له پهنا چرا توپييهوه لهپيشهوه دانيشتين. مندالهکان چوئن، ولات لهچدايه، ناموزا چونه؟- هه موو چاك بوون- بهلام بو خوت، دوور له گيانت زور لاواز بوويت؛ دياره درس و دهورت زوره- بهلي، درس و دهورم زوره؛ هيئندهش لاواز نهبويمه؛ تومهز ده ميکه نهيدوم، واي ديمه بهرچاوان... چايان هيئا، خواردمانهوه. ئيستار ورده ورده ههلي نهوه هاتبوو زه مينه خوش كه- ناخر هه رچي بي خو من بو كچ ديتني هاتبوو. دياربوو كه باوهژن دهپيشدا راييسپاردووه و چاوه رپين: بوئي پلاوي ده و ناوهي گهراپوو؛ سه ماوهه پيكرابوو، دهستوپيونهندي سهرايه هه موو و ههريه كه له جيتي كاري خويان ناماده بوون: ديدهوان له لاي خوازي، سه رپيلاوان، عهولكهريم له پشت ((به نجهه)) وه، كاكه سيامه نديش به بي حالييهوه راهه ستابوو؛ قاله تيله كوئيش له دالائي و مان گهسك دراو و ناو رشين كراو بوو. بوئي خوئي هيشتا ده ژوورپدا هه دههات، بي نهوهي هيچي پيوه ديار بي.

وهك ماموزن هه له دهوري مهقاليه ناوري تريكي دانيشتبي له ناوه راستي چين و لويه كاني كراسه كهيدا راست وهك پهيكهري (بودا) بي زه رده خه نه، و سيس، به سهرو قزي خه ناوييهوه كه تاله سپييه كاني له خه تي ناوه راستي سهريهوه سپي دياربوون، پان ببوه؛ دهنگي مشه مشي، ده نيوان قسانرا دههات. ته لا بهرامبهه من، به دهه موجاويكي مهيله و خپه وه به ته كييهوه دانيشتبوو، به لام لاواز، به خو و لووتيني قه له مي، به رانييهوه، و دووچاوه قول و له بن و زور هه ستياره كه يهوه كه جاري و ابو و اتده زاني نه ره بابه كي له هه نييهوه هه لنده كات و ناگري گياني گهش ده كاته وه و په ردهي چاوه كاني راده ته كيئي. هه ره نه ره بابه رهنگي رووي له سپييهوه سووره له ده گيرئ و نهو سووره له گه رانه شي ده كاته گه رمي و ليوه كاني قه تماغه يان ده گرت، به لام رهفتاري گونجاو بوون، جگه له ده ماريكي ناسكي بي ئوقره ييهي. دياربوو لهو جوره بنه دارانه نه بوو هه خواردني ده بن كه ي و گولي بكا... بنه دار هه ته نيا به زور خواردني وه سه رگول ناكه وي، ده بي ناماده گييه گول ده ردا نه كه هه رده خودي خويده هه بي- و هه شبوو+: هه لچوونيك، شو ريك، هه ول و كوئش و تهقه لاليه كي دهويست تا تووه كه راته كيئي و له خويي هه سستيني- و بهر و والهت بيداريش ببوه و له خه و رابوو؛ رازي رهنج كيشان، و

تهقينهوه، و پشكووتني فير بسوو... نهوم دهباريكي سهيردا ديت: سهير ده كه ي كچيك په نجه كاني ده خه نه گرتوون، داويني كراسي هه لچووراو و داچوراوه، سهه ره ئه ژنويه كاني چلكن، نهوه هاي و هويه تي و وه دووا كوران ده كه وي... و دوايه... كتوپر ئيدي نهو منداله ي جارن نييه؛ چاوه كاني جو ريك ي ديكه يان ليدي، شيوه ي ريكردني ده گورئ- به بي نهفين هه لئانكا... نهوه ي دهچاوانرا... دياره... كه چي ده گه ل نهوينداره كه شي نايه ته ره دايه؛ شيوه ي لووت و گو شه ي چه ناگه ي به گه رديوه و كشان ي پيلووه كاني هه موو هه روا ده لين؛ ده لين ده يه وي دلداره كه ي به تيله چاويكي به په ليكي دادا... ده گه ل نه مانه شدا هه منداليشه. نه مه ((ته لا)) بوو.

هه ره له يه كه م دي داردا ديار بوو مني له په راويزي ناگاييه مي شكي خوييه وه سهير ده كات و ده زاني بويه هاتووم، بيمه تي و ده زاني كه نهو هاتنه ناوه وي مني پيخوش نييه. نهو دهيزاني، كه ده بي منيش ورده ورده په ي به وه بهم كه يه كيكي ديكه خوي لي خو ش كردووه و هه زانكا ميوانيكي ديكه ي لاوه كي له ولاوه بيت و جي به ويدي ليژكا. رهفتاري ميوانه كه ي دي به پاريز و نه ده ب و سه نكين بوو. نهو ده ماره سوورانه ي كه سپيائي و زه ردييه كولمه يان خه ت خه ت ده كرد و ته راييه كه كه نهو خه تانه ي پيكه وه گريده دان ده ري ده خه ت كه ميواني خاوه ن مان هه ز به تيكه لييه ميواني ناوه خه ت ناكا.

په رشنگي خو شيه، كه به رده وام، به دزي و زي ره كانه له چاويه وه، وه ري ده كه وت و چاوي ميواني خانه خويي ماچه كرد ده ريده خه ت كه نه م ميوانه له ميژه شاره زاي نهو پيشوازييه ناوه خه يه. هه رچه نده خوي وا ده رده خا كه بهو ميوان نه وازي و به خي ره ينانانه راهاتووه به لام سووربوونه وي رهنگ و رووي و چاو و پيلو و ليكنساني شه رميوانه ي نه وه شي پيشانده دا كه نه گه ر چي چاوه ري منه تي خاوه ن مالييه هه ميشه تاموچيژيكي لهو يهك نه واختييه به رده وه ده كرد. ((ماليوا)) چيژي له وه ي ده كرد كه ده يدت هيشتاش هه ره به ريزه، هيشتاش تازه يه. دياربوو كه هه زي لي نييه هيئنده ي بلاويته وه و له كاوينه وه ي نهو يهك نه واختييه خه يال برده وي وه ناگا بيئته وه- ده گه ل هه موو نه مانه شدا زور قايل بوو و نهو قايل بوونه ش به نه دازه يه كه بوو كه ناوه خه ت و ناويستانه ري ده ري بخاته سهه ر پشت و گه ردي هه لچيئي.

كاكه سيامه‌ند، نۆكەرى خان، نۆكەرانە راوہستاوہ، كه جاروباره به فرموى خان دادەنیشی. لاویكە بالا بەرز، چاو و برۆ رەش، دەموچاو رەقەلە. چەناگە دریژ و لوتیکى ریک، و زۆر وریا، و پاكوخاوین. دەگەل ئەوہشدا كه تائیتسا پیکەوہم نەدیتبوون دەگەل ەوہلین چاوپیکەوتنیدا ەستمرکد كه زمانى گەرمو گورپەیان ئاماژە و سەربادانە و ەستمرکد كه سیامەند زمانى جوولانەوہى چاو و برۆ و دەمولیوان باش دەزانیت، ەستمرکد كه تەلا خانم بەزیادەوہ سود لەو نامە و پەيامانە دەبینی. ئەو پەيامانە زۆرەیان فەرمان بوون، یا تکایەك كه بەرامبەرەكه دەپریسکەى فەرمانى سەر سفرەى دەربىرینى دلێوہ دەپىچان... کرمانج بوو، بەلام ھیچ بە کرمانجان نەدەچوو- ئەمە قسەى مامۆزنى بوو. ەەر كه بۆنى ئەوین و پەيوەندیە نەینییە کام وەبەر لووتى دین ەستەم دەگەشیتەوہ و گول دەکات و سەرنج بەدوای شتە کرچ و کالەکاندا بەرەو ناخى دەروونیان مل دەنى- ەەردەو دەمەیدا نارەزوومەندى سەرنج و تیروانینیکى گەرمومپەرەبانم... ئیرەییە دەبەم!؟... خوازیارم!؟... بۆ خویشم نازام- گیتەم.

قسەیه‌کمان نەبوو؛ مامۆزەن ەەر مشەمشى بوو، و جاروباره لە کەلین و کون و قوژبى میشکپەوہ شتیکى وەبیر دەهاتەوہ و پرسیاریکی لیرە و لەوێ دەکرد: ((نەسروللاخان (ئاغای سلیمانى) دادانەکانى کیشاون؟)) نەخیر. مش- موش. ((دەلین نۆژدارپیکى جوولەکه هاتووہ که بیلامانى، بیلامانى)) (مش) ((که سەیری لیکى بنیادەمى دەکا)) (موش) ((دەزانى که بنیادەم چپەتى)) (مش) ((ئەوہ راستە؟)) (مش، موش! - نازام... (گوتیان ئامۆزا ئۆتۆرپاسى کرپوہ... (موش)) ((راستدەکن؟)) (مش) - بەلئى (جا بۆچی کرپوہ؟)) (موش) ((ئۆتۆرپاسى بۆچ بو)) (مش) ((یەك دوو دوکانى دروست کردبان چاتر بو)) (مش، موش) - چ بلیم. (ماندووی؟)) (مش) - نەخیر. ەیندەش ماندوو ەەرنیم. مش، موش. ئینجا دوای چارەکه سەعاتیک، داواى ەیندیک خەنەم لە کیشوہرى کردبوو لەبىرى چۆتەوہ بینىرى؟)) مش، موش. سوورەلگەرام (مش، موش) ەەموویم تیکرا دابوونە دارگولئى. مش، موش ((نا، ەیچیان نەداوہتە من، لەوانەیه بە یەکیکی دیکەیدا بنىرى)). مش، موش، موش، موش.

ناغان خوارد و نوستین... بەلام کوا خەو! ەیشتا ئەو گیتى و پەرىشانىیە دیتنى دارگولئى بەرى نەدابووم. گیتبووم، تووڤە و بى تۆقرە و نارام. روخسارىم ەەموو دەمى لەبەرچاوان بوو. قەت جاریکى نەدەبوو سەیریکی ئەم کچە ((تەلا)) بکەم و ئەوم لەبەرچاوان بەو روخسارە

پاکەى و ئەو فرمیسکە تال و سویر، و ئەو ەەنيسکە مندالانەپەوہ، ەەلنەتوقئى... ئۆۆوہ، ئەو لە کوئ و ئەمە لە کوئ! ەەر كه ئەو روخسار و دەمولیو و چاوہ نەرم و رەموکانەم وەبیر دەهاتنەوہ، ەەردەتگوت دەخەونیکى خوئ دام و ئەو روخسارەم دەو خەونەیدا دیوہ و ئەوہى كه دەشمدیت سەخت و زيرەك و پرفیتنەبوو... نازام، ەەرەك ئەوہى بتەوى کپۆلەپەکی پاکى مندالانە بە ژنیکی کارامە و توند و حیلەباز بەراورد و پێوانە بکەى... نا، واش نەبوو... چاوہکانى ریزیکیان تیداابوو، رەموکى و شەرمیونیشى ەەرتیداابوو، بەلام من چ شوینەواریکى ئەو گەرموگورپى و پاکیبەم تیرا نەدەدیت- رەنگە ەەر حەزیشم نەکردبى بیبینم- ئەویش ەەر دیاربوو كه نەبویستبوو. بەلام چونکه بۆ پیش داوہرییە هاتبووم بۆیە پیمابوو وایە. ئەلبەتە ھیچ کەسێکیش، دوور و نزیک بە ئاماژە، یا بە ئاشکراو راست و رەوانى، شتیکى لەم بارەپەوہ نەگوت- ئەویش جى خۆى ەەبوو: کچان لەبەردەمى لەخۆ گەورەترانى خیزانیدا رى ئەو شتانەیان نییە، ئەویش کچە خان و خانەدان! بەلام من ئەمەم دەکرد، ەەستم دەکرد كه مامۆزەن زۆر بە تاسەوہیە پەيوەندیەك دروستبیت و بیتەگۆرئى، تەنانەت گوتى: ((تەلا، قسان دەگەل ئامۆزای بکە- ئەوہ بۆ قسان ناکەى... خۆ بیگانە نییە، کچى خۆم)). تەلا قسەکەى قۆستەوہ. گوتى: ((ئامۆزا چ جیاوازییەکی دەگەل مستەفاخانیدا نییە بۆ من... ئەویش ەەر یەکیکە وەك مستەفاخانى)). و بیدەنگ بۆوہ. بەراست! ئەوہ تینگەیشتم، کەر لەکوئ کەوتووہ و کوندە لەکوئ دپاوه. جا با ئەوجار بپین و پێشداوہرییە لیکەین...

ەەر لە مندالییەوہ وا دەگەل ئەو چۆم و کپو و بەندەنانەدا تیکەلاو بسوو و رەگ و ریشەیان واتیک ئالابوو که ەەرگیزا و ەەرگیز لیک نەپچرینەوہ و لیک نەترازین- ەەر لە مندالییەوہ چاوی بەرووی ئەمانەدا ەەلینابوو. وەك چیا بیدەنگ بوو و وەك رووبارى پەرىشان. ەەموو گیانى ەەست و ەەمووی ەەر نارامى بوو. جارى وابوو رووبارى ەەستەکان دەکەوتنە شەپۆلان و لیو و پەرەکانى لووتى وەلەرزه دینان و بریقەى ناوئى دەچاواندا دەبریسکاندەوہ؛ بەلام ئەو ەەر وا نارام بوو، ەەر ئەو رووبارەش پشتى بەکپوئەوہ بوو. بەلام دەگەل ئەوہشدا دوور نەبوو رۆژیکى ەەلستى و بەرەستان رامالى و سەرەو ژیربیتەوہ- کى چووزانى؟ کپو، بە بیدەنگى گوتى بۆ نزاو گازەى رووبارى ەەلدەخست، مشکەکان دە بن حەسیری بن میچیدا تەراتینیان بوو، سیسرکە دەیاخویند، سە گروپپەکان لە دوورەوہ لەو بەرى رووباریوہ جنیویان بە گورگان دەدا- و من خەيالەم ەەر بەلای چاخانەکەوہ بوو...

دەنگە غەماویيەكەى بلوئىرى شوانى لاپالى كىنۇى ئارامى و بىدەنگى شەوئى شەق دەکرد؛ و ناوہ ناوہ دەنگى سەگوەرى سەى شوانانىش كە ئامادەبىيە خۇيان بەدەنگىكى بلند وەك گوللەبەكى كوشندەى بىبەك دەجىبەكى تەنگەبەردا ھەرەك زەنگولەى نىزىبە پىش مىگەلى- جارجارە توند و جارجارە ھىواش- بە جانەوەرانى دەوروبەر رادەگەياند كە دەگەل دەنگى بلوئىر و ھەپەى سەياندا ھەوالى جوولە و مۆلبوونى مىگەلىان دەدا.

مۆسقىايەكى گونجاوہ- مۆسقىاي ئەوئىكى راونراو، بە ھەپەى سەگوئىيان، و شادىبە سەگانى سەر لاشەى دوو شوورى لاو- دوو شوورى پەرىشان، دە بەھارى تەمەن و ئەو پەرى پەرىشانىبەدا...

... لەوہ غەماوى تر چ شتىكى دىت دەدنىابەدا دىوہ!

... من خەيالتم ناردبۆوہ چاخانەكە...

... شتىكى سەبىرە: توورە دەبى، يەك و دووان دەدلى خۆتدا دەكەى، خۆت دىنىبە رىزى وى ناكرى- نا و ھەزار جار نا. ئەو لە كوئ و تو لە كوئ... نە ئاوكوفىبەك، نە خۇمايەتىبەك، نەوئىكچوونىك، نا- ھىچ، ھىچ شتىك. بەلام دوايە... يەك تىك ھەلەنگوتن بەسە كە ئەو ھەموو تالە دەزووانە، گشتەكانە پەرە كاتەوہ و ئاگرى سەرنجىك، يەك سەر ھەلئىنان و گەردن دەرختىنىك، يەك لەرەى سىنگ و مەمك، و يەك خۇبادان، ئەو خەرمانە پەرەكراوہىە ئاور تىبەردات- و تا وەئاگا دىبەوہ سووتاوى و تىچووى و بووتە خۆلەمىش!... لەپەر بەخۆت دەزانى كە بەدرىزايى تەمەنت شىت و شەيدا و ئاشقى ئەو لەش و لار و روخسار و قەد و بالايە بووت- لەپرىش نا، بەلكە سەرى ھەزارەمىن جارە بەخۆت دەزانى؛ يانى ھەر ھەمان سەرنج و لەنجەولارە ئەو ھىلە ناديارانەى كە لۆژىكى ساردى حىسابگەرى لىل و پىل كرددون و بەسەرچوونى زەمانەى لەبىر بردوويەوہ بەرجەستەى دەكاتەوہ و وىنەكە تەواو دەرەخسى، و تا توچاو لىك دەئى و ھەلىان دىنىبەوہ وىنەكە رەخساوہ و تەواو بەلام ئەوہ توئى كە لىك ھەلوہشاوى... و سەگەل دەمو قەپۆزىان دەلېسنەوہ...

مانگ، سارد و سړ و لالوتانە تىم دەروانى؛ چاوى وەك چاوى پشیلەى سارد و سى... پىاو سەرى سوړ دەمىنى- ئاخىر خۆ ئەوئىش شەيداى رۆژىبە... بەلام ئاشق و ئەئاوا سارد! باشە،

ئاشقى، ئاشق بە؛ كەس ھەقى نىبە، بەلام سەرنجەكانت دەگەل ئىدىدا كەمىك نەرمونىان و مېھرەبانتركە- ئەوہ لە خو و خەدى ئاشقايەتىبە بەدوورە... ئاە... ئەوہ وەسفى ھالى منە: باشە، ئاشق و شەيداى دارگوئى باشە، قەيناكا، بە نەرمونىانىبەكىشەوہ چاوىكى بەوہشدا بخشىنە و ئاورىكى لىبەدەوہ- خۆ كفر نابى... ((ئائە، توئ لىرە بووى!)) دارگوئە، زەردىكەم دىتى، بەلام دەترسم- دەترسم گوئى لىبووبى؛ لەوانەبە ھەر ئىستا برۆيان تىك نىت و فرمىسكى بىنەخوارى و دەگەل چاى ناو ژىر پىالەكەيدا تىكەل بن...

با، بەردەوام شەبەكى لە كىوئىرا دىتى؛ داروبار شەمالى دەباوہش دەگرن و فىنكى دەكەنەوہ و بۆنى خۇيانى پىوەر دەكەن و رەوانەى دەكەنەوہ؛ دەنگى سەگەلى بەر مەرى لەكىوئىبەوہ خۆى بەداو و تەزگەلىبەوہ ھەلدەواسى و دىت: ((-تىمە والىرەين- بەلام من لىرەنم... من چوومەتەوہ چاخانەكە... دەى، ئەوہش تەلاخاتم! ديارە كە ئاورى لە چاوان دەبارى و يار بە كوئى تارىكى ئاگردانى دلئ شارەزايە و خۆى داوہتە بەر بلېسەى ئەو ئاگرە. لاوہتى. پرىبەتى لە دل و رىباى و سادەبى و شەرمىونى و لەروودامانى لاوہتى، بەلام ئەوئىن نا- بەلامى منەوہ ھەر نا- من لەجى براكەى بووم. ئەو دەخەونىكى دىكە داىە، خەونىكى خۆش، كە خەونى من نىبە. ئەو بەھەشتى خۆى لەجىبەكى دىكە دۆزىوہتەوہ... چاىخانەكەى وى جىبەكى دىكەىە.

رۆژنىك دەروا؛ حاتم چاكرە- گىزنىم- بە تەواوى مىشكەوہ بەلامى دارگوئىوہم... شەوہ؛ دانىشتووين... ئەمشەو چاتر دەبىنم؛ مامۆژن و تەلا ھەردووك لىرەن. ئىستا باشتر سەرنج دەدەم و وردتر دەروانم- ماندوو نىم. شتىكى وەك كچۆلەبەكى تازە پىگەبىشتوو يا وەك تازە بووكىكى يەك سالە... تەرو تەمىز، وەك ھەموو ژنە جىتەكى كە ھىشتا خەونە خۆشەكانى لاوہتىبەيان جى نەھىشتووہ و ھەمىشە ھەرلاون، ھىشتا نەكەوتوونەتە سەرچاو تىكنا و گرژ و مۆنى خاوبوونەوہ و باوئىشكدان و داد و برۆ- ئەوہى دەبىنن ھەر لاوہتى و جوانىبە، جا ھەرچى بى. ھىشتا پەرىوت نەبوون، ھىشتا لەبەر بەروباوہش و گەوزاندن و ھەلپشاوتنى رەنگىان زۆر نەگۆراوہ و تىك نەچوون- سككەبەكن تازە لىدراون؛ ھەروا دەبرىسكىنەوہ. ھالەتى چاوەكانى وەك ھالەتى چاوى مندالىك بەلام بزۆز+. بە تەك دايكىبەوہ دانىشتووہ؛ روخسارى وا پىشان نادا كە بە تەواوى تەسلىم بىت، ھەرچى برا يا دايك بىبانەوى پىنى بكەن و بەسەرىدا بسەپىنن، بەو ھالەشەوہ سەركىشىبەكى تايبەتىشى لە روخسار و رەفتارىدا

دەرناکهوئى و ديارنييه - شهرم ئى، نهرم و نيانى و گهوره يى ئى، بهلام درى پيوه ديار نييه. ليو تيکنانى وا پيشاندهدا که ئوويش بوخوى خواست و مهبهستىكى خوى ههيه. خهتى نيوان دوو ليوهکانى پهيوهئى و ليوهکانى دهردوخات که پيکهوه چهند جوانن؛ دهسى توژيک گهوره ييه؛ ليوهکانى تهنکن؛ پيستی لهشى لهبنهوه بهسهر شينيدا دهروانى، ههروهک پارچه ييهكى سپيت بهسهر شتيكى شيندا هه لکيشا بى - ملوانکه هه شهرفييه کهى مى ههروا هات و چوى بوو. لووتىكى ناسک و کورتيله و جوان؛ روخسارى ورديله نييه بهلام وا ديتته بهرچاو. لووتى لهلاى کهرويشکهى لووتيهوه، داکهوتوه و ئه و چالييه ليوته نهخش. ددانهکانى دهگه ل روخساريدا ريک و پيک و ورد و گونجان. سينگ و بهروكى بهگويده بهژن و بالائى هيئده خر و خول نييه - زوريان هه لئه داوه. گوپيهکانى تابلتي بچکوله، و چاوهکانى کال و کهمىک بهقولدا چوو ليک نزيکن؛ تهنکه رهنگيى زهردى سپى باوى بهسهر دهموچاويدا کشاوه که له دلان ناخوش نييه؛ زور له رهنگى زهردييه پارچه زيپيکيهوه دهچى. رهنگى قژى مهيله و قاوه ييه کهى کاله؛ په رجه مى، راست دهگه ل خهتى سهريدا، به شيوه يى موى روژ بريوه و له پيشه وهى کردوته قرديله. شيوه يى دهموچاوى به ماناى وشه جوان نييه، بهلام هه موو شتهکانى پيکهوه دهگه ل يه کدا گونجان؛ هه ريه کهيان که خوى به تهنکه ئهويديهوه دهبينى خو شحال ديتته بهرچاوان، و ئه و خو شحاليه شيان و يکرا دلخوشکهرن.

((تاموزا تا ئيستا گويت له دهنگى کاکه سيامهندي بووه؟ دهنگيى يه کجار زور خو شى ههيه ... ((لاس و خه زال)) ت گوئى ليوهوه؟)) ئه وه مسته فاخان بلي.

را دهچهنم، ده ليم: ((نا، گويم لينه بووه...)) و ته ماشه يه کهى سيامهندي ده کهم. ((قهتت له وهى خو شتر نه ييستوه... ئه ولکهريم، قه نداغيكى بو کاکه سيامهندي بيته... دايه خانميش ئيجازه ده فهرموون)). سيامهندي بى مه لييه پيشان ده دا، دياره چاوه رپى فهرمانىكى ديه کهيه. ئه مجارهيان پيداگرتن و سووربوون و داوا به زمانى چاوان له ته لاخانيه يه. دياره که ديموکراسيه تى خان که يه وه و يش. سه رنجى ته لايه به ئاشکرا دياره گهرم و تينووه؛ سه رنجى سيامهنديش ههروه تر، تابلتي دوو دل - ئيشتاش بو ماوه يى ترسى کرمانجه تيه يى هه ر ده ده مارو که لين و کون و که له بهرى ناخيدا هه رماوه. هه ر دوو کهيان له سه ر چاوه يه کهى ده گه رپن که من نايبينم؛ ئه م له ده موچاوى ئه ودا و ئه و له که لينى درزى کراسه که يه وه که دلتيكى پر شه پولى ده بنديا هه لئده دات و

ئه وه هه ستى به و ليدانه يى ده کرد و ده يزاني که پيشوازيه سه رنجه کاني وييه ههنگاوى ليدانى ئه وه دلهيان واخيترتر و به په له په لتر کردوه - خو ينيکيش که له بن پيستی سه روچاو و لاملى سيامهندييه وه بلا و ده بۆره له وهى ده دا که ئه وويش که زوى هه ستى به چله دارى گيانيه وه کردوته جۆلانه و خه ريکى پالانه و له بهر ئه وه موو پالئانه يى گهرم داها توه...

دايه خانم به زمانى مش و مو شه وه رازى ده بى، ته لا به زمانى سه رنج هه ر پى داده گرى، سيامهندي فهران به رداره؛ له سه ر ئه ژنويان دانيشتوه جيى خوى له سه ر هه ر دوو پاژنان خو ش ده کا، قه نداغه کهى ده خواته وه، گه رووى ساف ده کا، و ده ست به گيپرانه ويى ده کا:

ئه همد ئاغاي باله کيان کورى نه بوو؛ مه حمود ئاغا برى بوو؛ ئه وويش مندالى نه بوون. ژنى ئه همد ئاغاي ناوى ((شه مى)) بوو؛ ده سالى ريك بوو ئه همد ئاغا داواكارى بوو و ئه وه - شه مى - رازى نه ده بوو. سه ره نجام ئه همد ئاغا هه ر هيئاي، به لام ده گه لى نه نووست و سه رجيى نه کرد. چونکه به لينيى دابوو تا ئه و ژنه به ده ستى خوى دوخينى نه کاته وه ئامبازى نه بى و ده گه لى نه نويت... چوارسال به سه ر ئه و رو داوه يدا تيپه رى، و ژنه هه روا هه ر کچ بوو... شيريك ده وه قه ره يدا بوو پياوى ده خوارد. ئه همد ئاغا گوئى: ((ئه من ده چم يا ده يکوژم يانه ئه و من تيکده شكىنى)). چوو؛ ده گه ل شيره يى تيك ده ئالين، و شيره يى ده کوژى، به لام له بهر ماندوه تيه يه و خو ين له بهر رو ينى به سه ر که لاکى شيره يدا به لا دا ديت و خه وى ليده که وى. که هه ر نايه ته وه خه لکى خيله هه ر کيان هه موو دل خوره يان ديتى و ده سته که ن به داد و فيغان و شيوه ن و له خو دانى، به خه يالى وهى که تازه شير ئه همد ئاغاي تيکشان دووه...

شه مى گوئى: ((ئه من ده چم، يا تو لئى ئه همد ئاغاي ده که مه وه يا ئه منيش ده کوژريم)). ده ستى دايه خه نجهرى و به دواى په يسه رى شيره يى که وت، کاتيك گه يشتى ديتى ئه وا شيره که که وتوه و ئه همد ئاغاشى له سه رپشتى راکشاوه. ده دلى خو يدا گوئى که دياره هه رده بى شيره که ئه وه يى تيکشان دى! به لام که سه پرى کرد، نا، ئه همد ئاغا شيره کهى کوشتوه و له بهر زور خو ين له بهر چوونى و ماندوو و شه که تيه يه ئه وويش له هوش چوو. ده دلى خو يدا گوئى: ئيستا که ئاگاي له خوى نييه و گيانى له هه موو شتيک بى ئاگايه واچاکه به تاقيه که مه وه و بزائم داخوا پياوه يان نا که سه رجييه من ناکات!... که وته دوخين کردنه ويى... هه رده و

دهمهيدا ئه محمد ئاغا چاوى هه لىنان. ئه وهى به هه ل زانى و هه ر له سه رپه شتى شىرى ده گه لى تىكه ل بوو- و لاسى با له كى له سه رپه شتى شىرى وه زگى دا كىنى كه وت... .

مه حمود ئاغاى برائى ئه محمد ئاغا ش خوا كچىكى دا يه، نا وىيان لىنا خانزاد. ئه و دووانه يان هه ر دووك لىك ماره كردن... ئه محمد ئاغا مرد... شه ش سا ل به سه ر ئه م به سه رهاته دا رابرد. پىاو يكى با له كى كه ده چىته نا و عىلى ((مامودىنان)) و ((خه زالى)) كچى مه لا نه بىيه ده بىنى، هه ر كه ده گاته وه نىوعىلى با له كىان يه كه سه ر ده چىته كن لاسى و ده لى: ((ئهى لاس، ئه وه بو وادانىشتووى، عومرت به زا يه چو وه...)) و ده ست ده كاته با سى جوانىيه كچى مه لا نه بى و ئه وهى ده لى نايلىته وه، لاسىش به دو اى په سه رى كچه يدا، عىل و ما ل و حا ل و كاشانه ي خو ي به جى دىلى... و ده چىته مالى مه لا نه بى و له وى ده بىته قلىاندار... لاس ده لى:

((ياى خه زال، نه گفتمت گفته و نه واده ت واده و نه دىنت دىنه.

((هه زاران نه حله ت له و دا كه پىره و له و برا كورته بنه و له و با به رىش خما وىيه ت!

((خو من له به رخا ترى ده تو ده چو ومه وه ده كو يستانى سه ر بىلند و ده گه و ره،

((چه پكىكم گول ه سو سن و لاله و نه سرىن ده چىنه وه،

((و ده سكم ده كردن و به قه يتانى نا و رىشمى سه ر دو كا نام ده به ست،

((كاروا نىك له كاروانى گه م كر ينىرا ده هاته وه،

((ئه من ئه و گولانه م به وى كاروانه يدا ده بو تو ده هه نار د نه وه،

((نا زانم دا خوا ئه وان گولانه ت پىگه يون يانه نا؟)).

خه زال ده لى:

((ئه و گولانه هىچىان گولتى سه ر لوتكه ي كىوى سه هه ندى و قولله ي قه زه نى و دو لى زه رزان و كىوى ته شو بىله و به رزا ييه به ران و گولتى سه ركانىيه خوداى نه بوون)).

لاس ده لى:

((ياى خه زال، ئه تو نا زانى، چوم هه ستا بوون و پىردىان هه موو رامالى بوون،

((ئه منىش مه له وانىكى وانه بووم به گزقولا نىيه نا وى رو وىار و چومىدا بچم.

((وهك بلئى، كىزو كال و كورانى وهك هه مزاعاى له من و تو ده ست رو يشتو ترىن،

((ئه وان ده پىش من و تو دا سه رى ئه وان گولانه يان هه موو پسان د بوون.

((خوا مالى عىله ساتى كا ول و وىران كا كه مىگه ل و كار و به رخان ئاوا به ر ده ده ن،

((تاسه رى ئه وان گولانه هه موو ئاوا بىسىن.

((ده ستى لاسى با له كىان كور ت بوو، به هه موو كو يستانان رانه ده گه بى)).

خه زال ده لى:

((لاسه شو، دل ت به ته وا وى په رىشان كر دووم،

((هه ندىك له وان گولانه به به ر پش تىندى خو وه كه،

((و وه ره به به ر ده ركى مه دا تىپه ره!

((هىندىك ده لىن خودا ده ستى له پش تىدا، هىندىكش ده لىن خودا يه لى پىر ز بىت،

((لاسى با له كىان لا وىكى گه له ك شو خ و جوانه!)).

لاس ده لى:

((هه ر له مالى مه لا يان تا مالى سو فىان،

((له مالى سو فىانرا تا مالى مه لا نه بىيه،

((ده لىم بىمه گه رىده و روم و هىندو ستانى لىكده م،

((ناى خو زىيه دره ختىك با ما يه له وان ده دره ختى دار قه سىيان،

((ده ياندامه ده ست وه ستا يه كى دار تا شى و به مشا ران يان داد ه هىنام،

((و ده ياندامه به ر ده مى ته شو ي و ره ندان،

((دوا يه به تا كه يه ك په ره تا و سىان ده رازاندمه وه و به ره نىگى سى و هك تو وكى قو وى ره نىگان

ده كردم،

((ئه وده مى ده يانها وىشتمه نىو چله ي كه وانىكى هىندى،

((و به ره و لوتكه ي كىوى قه زه ن و لوتكه ي كىوى قه ندىلى مامه نا كو زىان يان هه لده دام،

((و به منىيان ده كو شتنه وه بزه كىوى و دا كى كه له نىر يانه.

((نو و كه كم له بلندا ييه و په ره كه شم له نزمائيه ده خو ارى ده كه وت،

((له سه ر رىيه شو ان و گا وان و شه نىگه بىر يان،

((هه لىيان ده گر تمه وه و ده يان بر دمه وه سه ركانى و سه رچا وه و ئا وان،

((له خۆشییە من، مینگەلیان بەرھەڵدا دەکردن،

((و دەھاتنەو سەر دە بەردی دەم کانیی و ئاوان،

((سەرئیکیان دەبن خورجینی مەشکە و نیوەندیشم دە زالکی مەشکی،

((بەملی خۆیانەو ھەڵدەواسی و سەرەکە دیشم دەکەوتە نیوان

((ھەردوو نیوشانی بیرییە بەرھەنگیکی وا کە لەچک و سەرورچ و بسکیانم دەسەروروی ھەلسوا.ب.

((ئەودەمی چەند ھەوتویکان دەنیو خەلکی و کویتخای دەعیل و عیڵەساتیدا دەبوو بگۆ و مگۆ لەسەرە من.

((دواوە یەک لەوان کیژە بیتری دە زۆر موسولمان ئەمنی لەو عیڵە دەدزیو،

((و بەرەسمی دیارییە بۆیای خەزالی مەلا نەبیانی دەبردم،

((یای خەزالیش بەدەستی پیرۆزی خۆی وەری دەگرتم و دەیناردمە کن زێرینگەری،

((زێرینگەر سەرئیکی لە زێری و نیوەراستم لە ئەشرەفی و سەرەکە دیکەشی

((لە دور و گەوھەری دەگرتم و دەپرازاندمەو.

((ئەوجا، ئەمنی وەک دیارییەکی لەسەر ھەردوو دەستان دینایەو کن یای خەزالی مەلا نەبیانە،

((یای خەزالیش سەرئیکی لەسەرچالی گەردەنی و سەرەکە دیشمی،

((داویشتمەو سەرسینگ و نیوان ھەردوو مەمکانی،

((نارەقە لەش و لاری مەست و شەیدایان دەکردم، و ئەویش بەچمکی دەسالیی باوھشیی دەکردم،

((و کەم کەمە دەنیوان مووی سەرورچانیدا فرامۆش دەبووم

((ھەر دەمیکیشم لی وەرەز دەبوو دەھاویشتمەو نیو سندوقیکی،

((رەنگ کراو؛ رۆژانە بە نوقل و نەباتیی پەرورەدە دەکردم و شەوانەش،

((دەبوومە تەتەری نیوان سینگ و مەمکان،

((ئەو دەمیش لەویم لی وەرەز دەبی بامنیرتە کن وەستایەکی دەست رەنگین،

((و خەرەکیکم بۆ موو رستن لی دروستبکاتەو و ھەوت سالی تەواوم،

((ریسی ((زانک و چۆغە)) ی لاوان پی بریسی،

((کە لەویشم لی وەرەز بوو با کەنیزەکان ئەمن لە خەزالی بخوازنەو و بۆ خۆیانم لی داواوە لییکەن،

((و ئەو دەلی، ئەو تیریکی یەکجار جوان و سەرورمیتە، بە کەسی رەوا نابینم، نەکو،

((نازایی بدەن و ئەمن رۆزی قیامەتی لە،

((شەرمەزاریانی دەرئەچم،

((دەمیکی لەویش لەمن ماندوو دەبیتەو بەمھاویتەو بن پانییە پانی بەرزی سیمداری،

((و لەت و پەتم کاتەو و مھاویتەو دەوروبەری سەرکانی و ئاوان،

((و ئەمن لەوی شین دەمەو و دەبە یەک پەلە شۆرەبی،

((و رییوانی عیالی زاری و سورچیانم بەبندا دین و دەچن و رادەبرن،

((و یای خەزالی مەلا نەبیانیش ھەموو سالی لەدەمە دەمی پایز و بەھاراندا،

((دیت و لەبن سیبەریم دادەنیشی..

خەزالی دەلی:

((دلم لە غەم و ئیش و دەردان تۆقرە و ئارامی ناگری،

((ناوریکم دە دەروونی، و یەکی دیکەم دە دەروونخانی بەربوو،

((ناوریک نە بەبای و نە بە بارانی دانامریتەو،

((ھاواریکی دە خولای دەبەستم و یەکی دیکە دە پیغەمبەری ئاخیری زەمانی،

((لاسە، ئەمن ئەو بسکانەم بۆ تۆ ھیشتونەو، کە لەبەر جوانییە ھەردەلیی ئاوریشمی سەردوکانانن،

((ئەو ھەنیەم بۆ تۆ وارپیک خستوو، ھەزار و ھەوت سەت فریشتە دە دەستە و نەزەری داوە،

((ھەر دەلیی مانگی تابانە و رووناکییە خۆی دەداتەو لە زەمین و زەمانانە،

((ئەو برۆیانەم بۆ تۆ داناون؛ ئەتو دەبی کیشووری ھیندۆستانیان لە بەھای

((وھەسمی وان بەدی و دانیشی دە وھەسمەیان دە،

((ئەو چاوانەم بۆ تۆ ھیشتونەو کە ھەردەلیی ئەستیرە گەلاوێژین، لەسەر ولاتی ھەو شاری، و مەحالی تورک نشینان ھەلاتوو و ھەر ئاشقیکی بیانبینی رۆزی قیامەتی لە گوناھان

بەرییە،

((ئەو کولمانەم بۆ تۆ ھەلگرتوون، کە ھەر دەلیی چرایەکی دەرباری سولتانی ئەستەمبوولین.

تا میرزایه کی کارامه له بهر شهوق و رووناکیه ویرا قهله می بهرپوری قاقه زیدا بینی و دستخهت و فرمانان بۆ چوار دهوله تان بهرپیکات.

((ئهو لووتهم بۆ تۆ هه لئاوه، که مه گهر ههر ته یازی دانا مانایه ی بزانی و لیکتی داتهوه.

((ئهو لیوانهم بۆ تۆ پهروه ده کردوون، هیچ بازرگانیک مه گهر کلوری دنیا یه هه بی، دهنه ناتوانی بیته مهزاتی و نرخیان له سهردانی.

((ئهو ددانانهم بۆ تۆ واریز ریز داناون؛ که هه ریه که کیان گه وهه ریکه و بهها و نرخه هه ریه کیکیان به ته وای شاره کانی کشمیر و ئیرانی له کرین نایهت.

((ئهو چه ناگه بهرپهنگی چه لهری بۆ تۆ رازاندۆ ته وه، دلّم نایه بیده مه دهست هه مو وهستایه کی، ده بی وهستایه کی کارامه و دهست و په نجه رهنگین بیست، تا ورده ورده، و نه رم نه رمۆکه، کاری تیدا ده رازاندنه ویتیدا، مقالّ مقالّ خه ریک و نازاری نه دا.

((ئهو گه رده مه بۆ تۆ ره بهرچاو گرتوه، ده لیبی گولا و دانه،

چه ندخۆش ده بو لاس و خه زالّ ئهو گولا و هیان لیک بیژان دبانایه،

و لاس بلّی: یای خه زالّ، ئهو شووشه ی گولا و هم بۆ له سه ر تاقی دانی و بۆم هه لگره!

((ئهو ته ختی سینگه م بۆ تۆ وایان راخستوه و جووته لیمۆیه کی کالیان له سه ره؛

په شته مالیکی ئاوریشمی دهست چنیان به سه ردا هه لکشراوه،

و کلله شیان ده رزیله ی هه شته ر خانیه،

((چه ند دانه خالیکم به سینگییه وهن که،

به بی مامۆستا و رینماش ده یاغۆ نیمه وه: ئه لف و میمن، خه تی په زدانن.

((ئهم به ژن و بالایه م بۆ تۆ پیگه یاندوه، هه ر ده لیبی شتله ره یجانه ی په کسه لیه و ئاده میان

به شه ویتیان ئاو داوه و به گزنگی بهر به یانیه یان شه ونم به سه ر په لکاندا باریوه.

((نه رمیه ئهو رانانهم بۆ تۆ هیشته و نه وه، وه چه می و بۆ ماچ و خۆ تیه و رانیان سه رو پیکه.

((لاسه شوپ، و عه مرۆ من، و ره با که سه نه زانی ماچیکت ده می.

((گۆزینگی پییه کام سیوی به لکیونه، ئه وانه به سپارده و باغه وانیه به تۆ ده سپیرم که هه ر

له ئیوارپوه تا به ره بهری سه به یینیان ئیشکه لیبگری،

((و له سه به یینپوه شرا دووباره تا ده مه ده می ئیواره دره نگانیکیان ئیشک لیبگرییه وه، تا ئه وده مه ی که مه لا بانگی ئه لئاوه ئه کبه ری ده دات و سو فیان که لیمه ی شه هاده تیان به زار و زمانان دادیت.

((وهره، لاسی من، تا دوو ماچانت ده می: په کیکیان له باتی زه کاتی،

ئهو ویدیش له جیاتی که لیمه ی شاده و ئیمان).

لاس ده لی:

((یای خه زالّ، چه که م ئه تۆ له دیوی نیو مالی و ئه منیش له دیوی پیاوان،

((دلّم تا بلّی پره و ده روونم په ریشانه،

((تۆ خانه خوی و من بیگانه،

((ئه گهر راسته ده کی و ئه وان ماچانه م ده ده یه ی،

قیسپی ده وری چیغیت ده رکیشه و قه ده م ره نجه که و فه رموو ده وهره ...)).

ده گه لّ ئه وه شدا که زۆر کۆلای ئه و به یتانه بووم له ئه حوالی ته لا و سیامه ندیش غافل هه ر نه بووم. ئیدی له وه ی دلّنیابوم که چیژیان له دانیشتنی لای په کتری وهره گرت و هه ر دوو کیشیان ئه وه یان ده زانی و ئه و دووانه چاکیان په کتر ده ناسی. جا ئه و دووانه یان ده یانترانی، یا نه یانده زانی که له راستیدا ئه و به یتانه گفتوگۆیه کی نیوان خودی ئه و دووانه خویانن.

گفتوگۆی کام داستانیك له وه ی ئاشکرا و روونتره؟ کام په ریشانی و دلّراوییه ک هینده وا به پاکی و بیگه ردی و جوانی وه سفکراوه؟ وه سفی حالی هه ر دوو کان: ئه م بیگانه و ئه و خانه خوی؛

ئهم قلیاندار و ئه و کچه خان و خانه دان. کی ده لیّ که هه ر ئه و قلیانداره ش مالّ و حالّ و

کاشانه ی خوی به و مه به سه ته وه به جی نه هیشته وه و به و نیازه وه نه هاتوه؟ ده گه لّ ئه وانه شدا

هه ر دوو کیان لادی زادن، ئه وینه که شیان ئه وینیکی لادی بیانه یه له لادیوه هه لقا لوه، له لادی

زاده یه کی خانه دان و خانزاد و له لادی زاده یه کی کرمانجی بی خان و مانه وه، که وه ک قه ره جان

هه میشه مالّ به کۆله وه یه. ئه وینی ساده و ساکاری لادی بیانه له و ئه وینانه نییه پیوستی

به پیشه کی و ته تنه و به نه نه ی رۆمانتیکیان به، عاشق بیست و ده مانگی هه لپوانی و

سکالای ئیش و تازار و ده رده کان و غه می ده روونی خوی بۆ وی هه لپۆزی یا سوژ و سوتانی

ناخی ده روونی به شیوه ی بی ئارامیه چاوی و زمانی سه رنجه کانیوه به ویتدا بنیوی. خۆ

ئه گهر بشیانویستبایه نه یانده زانی، چونکه، نه زمانی ئه وه نه پتی ئه وه شیان هه بوو. ده و جوړه

ئەوینانەدا ئەو پېشەکی و داد و برۆ و غەم و بېر و خەيالانە ھەر دەکولەکەي تەپشیدانین. ئەوینیشیان ھەرەك ھەموو شتەکانی دیکەي جی لێ دەیکبوونیان سادە و ساکارە جی لێ دەیکبوونیان لادییە، کە پشتی بەکیویەوێ و داوینیشی چۆم و رووبارە، و لافاو کە ھەلدەستی لوس و لێک بەرەو خوار دەبیتەوێ ھەموو شتیکی دەشواتەوێ دەگەل خۆی رادەمالتی و لوولی دەداتە نیو خۆی و ھەلیدەلوشی. ئەوینی ئەمانەش ئاوايە - ئازادە و بێ پەرە.

لەسەرھێنان و بردن و گەردن بادانی سیامەندیرا دیاربوو کە چاوی لەدوو کییە و رووی قسانی دەگەل کییە، تەلای سەری بەردابۆو و یاری بەگولتی رایەخەکە دەکرد، بەلام روخسار و سووربونەو و بلیسەي چاوەکانی و چۆنیەتیە رەنگی دەموچاوی و لەرەي بی ھەستی ھەناسەي، ھەموو ھەر ئەویان پێشان دەدا کە دەنگەکان دەکەنە ھەوینی وینەکان و بەسۆزەو تیکەلیان دەکەن و دەیانھاوینە بەر و باوہشی یەکتەوێ و بەجۆریکی دیکەیان بەکار دیننەو. دەموچاوی سیامەندی، جاروبارە وەك گولتی گولە بەرۆژەي بی ئیختیار بەلای ویدا دەسورا و بەسەرنجیکی پەرشانەو لەجیاتی وی و لەلایەن وییەو دیاری پێشان دەدا: دەستی بۆ سینگ خۆی دەبرد: ((من ئەو سینگ و مەمکانەم بۆ تۆ راخستوو...)) جۆلەي پەنجەکانی تەلایە لەسەر گولتی رایەخەکە خیراتر دەبوو؛ روخساری وەك گولتیکی ناسک دەگەل وشەکاندا دەگۆرا: گەرم دادەھات، سورتەر دەبۆو و ھەرکاتی کە وای لیدەھات نەخشەي وینەکردنی لەسەرگولتی رایەخەکە ئالۆز دەبوو و لپی تیکدەچوو. ئەوہش بیدەنگیە تیک گەیشتنی ھاوہش، نەبوو: شەپۆل و ھەلچوون بوو، تۆفان بوو، کەفوکۆل بوو، پاشاوی شۆرێک بوو کە لە بازنەي ھات و ھاواریکەو سەری ھەلدابوو.

واپیدەچوو کە پالەوانەکە، ھەرەك پالەوانی ئەفسانان بە کەوش و دار عەسای ئاسننەو کیو و بەندەنی بەزاندبن و ھاتبیتەوێ تا بەیەك شمشیری ئەژدیھای لەت و پەت کات و شازادە خانمی بۆخۆی بەری. ئەژدیھا بەرووالت مستەفاخان، کە ھەرەك باوہ دەبوو دە ئەشکەوتیدا لەسەر گەنجینەي پەپۆکەي بەستی؛ بەلام ئەویش دەگەل پالەوانیدا زۆر لالووت نەبوو، ئەویش ھەر تا ئەوئەندەي کە زەبری شمشیری نەگەبوەتی و ھەستی بە ئازارەکەي نەکردوو. لەوانەشە بتوانین بلین کە ئەو ئەژدیھایە شابانوری مالتی بوو کە تریاک ھیچی وای لێ نەھیشتەوێ - وەك بلینی

پەری چاودیری پالەوانی، پێش ئەوہي پالەوان وەرێ کەوتی، ھاتبی و دەرمانی بپھۆشیە دەجامی شابانوری کردی.

تەلای ھەرکاتی کە لە نەخشەي گولتی سەر رایەخەکە ماندوو دەبوو خەریکی ئەنگوستیلە و دراوہکانی لیواری کولەجەکەي دەبوو و خۆی بەوانەوێ دەخافلاند. ھەرکاتی کە سەری دەسورا دە بە رووناکییە چرایەکەي، گوارەکانی چەندین جاریان چاودادەگرتن و لا رومەتەکەي دیکەشی لە (رقان) دەتاریکییەدا ون دەکرد: نا ((من ئەوانە لە تۆ قبوول ناکەم، نە گولەکانی سەرلوتکەي سەھەندی، نە گولەکانی... سەرکانییە خودای ھیچیان لەو چەپکە گولانەي تۆ نەبوون...)) ھەر لە ئیستاوہ بیانوان دەبینیەو!... زەنگ لیدەر، پەرت و پەرشان، دەنگی لە زەنگی ھەلستاندبوو. دەنگی ئەو زەنگولانەي دە دەروونیدا و ھاوار و دەنگ ھاتبوون گێژیان کردبوو؛ بی ئارام بوو. من گویم لەو دەنگانە نەبوو. بەلام ھەستم پیدەکردن. خۆ بەلاوہنانی ماسولکەکانی دەموچاوی تەلایە بوون کە دەنگەکانیان دەخکاند و زەنگەکانیان دەگرت، و بیلبیلەکانیش بوون کە ئەو ھەستانەیان دەردەخست و سیامەندبوو کە لە ترسی ھەلخلیسکان و بەلادا رویشتنی ئارەقەي دەردابوو و حالەتیکی جەزبەي دە دنیاہەي کییدا بەسەرنجی چاوەکانی دابوو، کە زۆر لەم دنیاہە دوور نەبوو، دەترسا سەیری ئەو دنیاہەي بکات و تەنانەت بەتاکە سەرنجیکی چاوەکانی ھەموو شتیکی لە دەست بچیت، و ھەلخلیسکی و بکەوینە نیو خەرەندی جودایی و کۆتایی بیت و بپیتەوێ. ئاوازیکی وەك پارانەویی بە گوتنەکەي دەدا: ((یای خەزال، چۆم و رووبارەکان ھەستا بوون، پردەکان ھەموو رووخا بوون ئەمنیش مەلەوان نەبووم کە دە قولاییە و دەنیرینەي رووبارەکاندا مەلەي بکەم... جا کەواتە، دەلیم باسەري خۆم ھەلگرم و بێمە گەپیدە بە ولاتی رۆم و ھیندستانیدا...))

نا، نابی ئاومید بی؛ دلێ یاریش ئاسوودە نییە: بە ئاوازیکی غەمناک و زەردەخەنەہەکی پەرشانەو لەباتی یاری وەلام دەداتەوێ: ((دلێ لەبەر وان غەم و کەسەران ناسرەوی؛ ئاوریکم دە دەروونی، و یەکی دیکانەم دە دەروونخانێ بەربوہ - ئاوریکي کە نە بەبای و نە بەبارانی دانامریتەوێ...)).

ھیچ گومانیک دەویدا نەبوو کە دەنار یەکتەریدا دەژیان و ھیچ کامیکیشیان بۆخۆی بەتەنی و سەربەخۆ نەدەژیا. بەھەر سەر و لیو بادانیکەو، سەرئەخەکانی تەلایە چەندین جاریان خۆ لە

لیواری جوگهلهی وشهکان هه‌لده‌سوی و جوگه‌له‌کەش بەرینماییه سیامەندی خوئی له سەرئەجەکانی وییەوه دەپێچاو دەچووە قولاییه گیانییەوه و وەک بۆنی پەلکە گولئی کە پیکەوه تیک دالین و دەبنە یەک ئاوی دل له ئاسمانیکی بۆخۆشدا، و بەدلنیاییه‌کی ئارام بەخشەوه داوەت دەکرد. تەماشەیه‌کی تەلایم کرد؛ چاوم لیبوو هەناسیکی قولئی هەلکیشا، دواپەش هەر بەهەمان حالەتی ژنانەوه، کە وەک بلینی هەموو هەر پەپرەوی یەک شت دەکەن، دەستیکی بە قزیدا هیئا. دەگەل ئەوه‌شدا کە ئەو سەیری منی نەدەکرد هەستم کرد کە وەک هەر ژنیکی هەستیاری دیکە چاوخاندنەکەمی بەسەر هەموو لەشی خزیدا هەستکرد.

خەزالا بیانوان دەگری؟ هەر وای بەهەمانەوه و دەیانینیتەوه؛ یەک لەو بیانوانەوه ئەوه‌یه لاسی بەدوای گولئیکی دەگمەنیدا دەنیریتە هەندەرانیکی دوور. رینگران ریی پێدەگرن؛ برینداری دەکەن- تیریکی وە رانی دەکەوی. بەلام ئەو بەلین و پەیمانئ دەگەلە خزیدا دەبەستی کە دەبی ئەو تیرە ی بەدەستی خەزالئی لەرانی بیتەدەری. زۆر بەشەپرزەبییەوه دیتەوه مألئ. خەزالا هەولده‌دا تیرەکە ی بینتەوه دەری، بەلام تاقەتی پیناشکی؛ بانگی حەکیمی دەکا، بەلام هەر بیسوود دەبی و لاس بەوتیرە ی دەچی و دەمرئ...

خانزاد و خەزالا خولئی وەسەری دەکەن.

لاسی هەلده‌گرن و دەبیەنە گۆرستانئ.

و دەیشارنەوه، و دینەوه.

خانزادە خان بەدلشکاوییەوه دەچتەوه نیو خیلئ باله‌کیان

بەلام خەزالا هەر لەوی دەمینیتەوه.

بە تەواوبوونی بەیتەکە ی تاوه بیدەنگییەکی قورس بەسەر ژوورەکەیدا دەکشئ؟ سیامەند دەستیکی بەنیو چەوانیدا هیئا، مستەفاخان هاتەوه سەرخۆ و بەدەنگیکی ئافەریناوییەوه گوتئ: ((دەم خۆش!)) و سیامەندیش گوتییەوه: ((سەرخۆش!)) منیش هەر وای لەوپەری واق وریدا هەرئەوهم دوویات کردەوه...

بەلئ ئەوه‌ش ئاوینە ی نەتەواپەتی، بۆ بەسەرکردنەوه ی رابردووی خود، بۆ بەسەرکردنەوه ی ئەوین و دلدارییە پینشنانی بە بلنداوییه کیتی و گەورەییە ژیانئ، دوویات کردنەوه ی تاسە ی گەیشتن بەسەر بلندییە، بەسەر بلندی و سادەبییەوه... ئەوەتا هەر ئەو دووانە، کەوه‌کانی ناو ئەو کیتی و بەندەنە ی دەکەنە شایەدی بەلین و پەیمانئ خویان و لەبن ئەو دار و درەخت و پەنا ئەو تاشە بەردانە ی ئەو کیتووه دەژین... و ابابوو، چۆن درەخت نیشانە ی سروشت و ملکەچی فەرمانی وییە کینیش نیشانە ی خۆراگری و بەردەوامی ژیان بوو... و ئەوەتا ئیستا بابە دەلئ کە ئەو بەیتانە پیاویکی رەش و رووت و پنداوی دایناوه و ریکی خستووە یا لەبەری کردوو! من تەواو دلنیام و لەو باوەرەشدا ئەگەر کەسیکی وا هیچ دەستیکی دەوکارە ی وەردابایە ئەودیرە جوان و پڕچۆش و خروش و ئەو هەموو دیاردە جوانانە ی ژیانە هەموو تیک دەداو خراپی دەکرد و لەناوی دەبرد- کە دیارە ئەو جۆرە کەسانەش هەر شایستە ی مەرگ و نەمان.

بەلای ئەوجییەمدا رووانی کە تەلاو دایکی لی دانیشتبون. دایکەکە وەک کۆنە سەماوەری شکاو هەر وزە و زوی بوو، بەروخساریکی سەیرەوه خەو بردبوویەوه و خەونی خۆشی دەدیتن، بەلام... تەلا لەوی نەمابوو- رۆیبوو!... بی ئیختیار لەوی نەبوونیم هەستییکرد- تا ئەو لەوی بوو ناسوودە بووم. ناکا هەستم بە کەمایەسییە کردبی؟ ئاخەر خۆ ئەویان بۆ من دانابوو! ژوورەکە بۆنی وی لیدەهات: بۆنی سملئ وشک، وەنەوشە و میخەک بەند؛ گولئ رایەخەکە شوینەواری جئ پەنجەکانی وی پیوه بوو- بەلام ئەو بۆخوی دیارنەبوو...

باشە، ئەوه‌شمان ئەوه... کیتی وەک داپیران فووی لە بن میچی ئاسمانئ دەکرد و بەو فوو فوو ی خوئی لەشی دەقالبی پەیامەکانی لاس و خەزالا و رواژای دەموچاوی سیامەند و خەزالئی دەدایە دەم باوه و من ئەمانەم هەموو بەبی رینمایئ و مامۆستا دەخویندەوه. چ هەستیکی قوول و رەگاژۆ! بە ئەستوری و گەورەیی و سەختی رەگی دار بەرووه‌کانی کیتی... پڕ گیا و گۆل بەلام سادە و لار و خوار بەلام خۆراگر، سەوز بەلام تاریک و تیر... و مانگ، ساردبوو. قۆری مانگی بە پیالە و ژیرپیالە ی حەوت برایانەوه (حەوتەوانە) لەسەر سینییە ئاسمانئ ریزکردبوون و سینییەکەشی لەبەر دەمی پەروردگاری ((سروشت)) راگرتبوو و ((سروشت)) چای دەخواردەوه... و خەلکی دە پرخە ی خەوی خۆشدا نوستبوون و سە ی نیومەری حەپە ی دەهات... شوانیش هەر نوستبوو؛ بەلام سیسرکەکان بە ناگابوون و نەنوستبوون، تەراتین و

خرتە خرتى مشكانىش ھەروا بەتاو و تىن بوو، و پشیلە، تورە... و منىش لاس بووم و چووبوومە سەر بلنداىيە كىيوى تا چەپكە گۆلئىكى لەوان گۆلە دەست لىنە دراوانە بۆ خەزائى خۆم بچنم... درەختەكان لەو بەرەوبەرەن بەرزىيەكەو وەك كۆلتۆكەى رىزيان بەستبوو و مەيلە و تارىكىيان دەنواند و دە تارىكىيە ئەنگوستەچاويدا ون دەبوون؛ كە دەگەيشتنە سەرلوتكەى كىيوى رەنگيان دەكرایەو و خۆيان لە ئەستىران ھەلدەسوى و سارد و فيئەك دەبوونەو. ئەستىرەكان بەشى زۆرى رىي شەورۆيە خۆيانيان برىبوو و من ھەروا بەردەوام دەگەلياندا دەرۆيشتم و گۆلم دەچنەو... ھەموو جىيەك ئارام بوو، سروشت دەوپەرى ھەسانەويدا بوو، روويار وەك زەردەخەنە و قاقايان كە ھەرگىز كۆتاييان نايە بەردەوام بەخوڤە خوڤەو ملى رىي خۆى گرتبوو و گشتەكى ئەو پىئەنيناى كە كۆتاييان نەبوو بەدواى خۆيدا رادەكىشا؛ مندالئىك لە دوورەو دەگريا- مندالەكەى دارگوڤ بوو!... و من ھەروا بە ئاگا بووم و نەنوستبووم، دەخەوتشدا، ھەر بەسەرھاتى لاس و خەزال و لاس و خەزالەكانى دىيەو خەريك بووم و بىرم لىدەكردنەو...

كاتى كە چام ھەليئا تەتەرى كازيوە گەيبووە بەردەركى قولەزەنگى شەوى لەترسى ھەرەشەى رۆژى خەريكى پىچانەو و پىر و پرىسكە و خەيمە و خەركاى بوو. كىسو بەپىئەشوازيە رۆژيوە سەرى دەتەشتى ئاسمانيدا بە كەفى بەرەبەيانى دەشوشت؛ پرىشكى لەشى بە دامىنى ئاسمانيدا دەپژاند و كەلەبابى لەخەو رادەكردن و بۆ ھەلگرتنەو دەنكە ستىرانى بانگەيشت دەكردن. كەلەباب باليان لىكەدەدان و بە باوھشنى باليان شەى شەمالئىكىيان بەرووى پەنجەريدا دەدا. ئىدى خەوم لىنەكەوتەو... كەوتەو كەويناى بىر و خەيالان...

بىستبوومان، دەيانگوت كە ناو و ناوبانگ و سەر و سامان و ئاوازە و شتگەلىكى لەو بابەتانەن كە كچۆلان شەيدا دەكەن...

ئەگەر ئەو ھەو ھەو راست بى ئەدى ئەمە چىيە؟ خۆ سىامەند چ ناو و ناوبانگ و سەر و سامانىكى نىيە- ئەدى ئەمەيان چۆنە!... نا ئىدى، ئەمە وانىيە... ئەو قسانە دە ئەوين و عىشق و دلدارىيەدا نىن و بناوانيان تىك ناكاتەو: لۆژىكى ئەوين و عىشق و دلدارىيە لۆژىكى باوى قبول نىيە: كوا تا يەكئىك يەكئىك دەناسى؟ لە تەواوى دنيايەدا دووكەس پەيدا نابن كە دە ھەموو شتىكىدا وەك يەك بن. رەنگە سەرەنجامىش ھەقى بابە بىت، سروشتىشە وابى، و كاتى

تۆ دەم و دە ئازادى و ئازادىيە ژنى وەردەى و دوايش ھىچ كاتىك لەمەلەو نەبى، سروشتىيە دوو لاو كە بەردەوام لە پەنا يەكەو وەك دوو جۆكەلەى لاپالئىك سەرەنجام رۆژىك ھەردى لىك نزيك بىنەو و تىكەلاوى يەك بن. پىشيانان گوتوويانە كچ و كور ئاگر و لۆكەن، لە تەك يەكەو بن گر دەگرن- جا وەرە تۆ بىت و بە باوھشنى ((دىموكراسىيە)) شى باوھشنى كەى!...

بە ھەنگاوانەو بەرەو لای رووبارىو چووم- گۆتم پىم خۆشە بە تەنىم، دەمەوى بچم رەوكەى ئەسپان بىينم- ئەو دەم ھەر بە مستەفاخانى گوت. رەوكە لەوبەرى چۆمىيەو بوو. تاوئىك لای پردە دارىنەكەو خۆم گنخاند. مېشك ھىشتا لە بەسەرھاتى دوىنى شەوى ساف نەبىو... ئاوەكە بە توندى خۆى بەگاشە بەرداندا دەدا و دەھات، و ھەر كە دەگەيبە بن پردەكە، وەك بىرېكاتەو، بۆ تىپەربوونى بن پردەكەى ھىواشى دەكردەو. لەو لاترەو ماسىي خۆركەيەك دەتەنكاويدا لەسەر جەگەنىكى ھەلئىشتبوو، دىاربوو و نەوزى دەدا. ئاوەكە دەگەيبە بن پردەكە، بەشىكى كە شەكەت و ماندوو و مردوو دىاربوو لە گىژەنئىو خۆى دەدايەو قەراغى، تا تاوئىكى وەحەسى. ئەمانە توخمى ماندوو و بى نەخشە و برىاربوون، وەك ئەوانەى وەك من، كە ھەر تۆژىك بە دەورى خۆياندا سوڤانەو، گىژانە، چاوپىن شەپۆلىك بىت و پالئىكىيان پىوئى و دەگەل خۆيان بىنئىتەو. ئەوانى دىكە وەك سىامەند و تەلابوون كە ھەروا، خىرايانە، رىچكەى ژيان دەگرنەبەر. ماسىي خۆركەكە و نەوز دەبىردەو... و من كە بەدەورى خۆمدا دەسوڤامەو سەيرم دەكرد و بى ئاگا چام لە شەپۆلىكىيەو بوو كە بىت و لەو سەرگەردانى و بى نەخشە و برىاربىم رزگاركات. ئەو تە شەپۆلەكە ھاتبوو؛ پالئانەكە ھەبوو- ئەدى بۆ ھەلئەدەقەنام و نەدەرۆيشتم؟... رۆيشتم، بەلام ھەروا چەند ھەنگاويك بەرەو خوارتر دىسانەو ھەمان گىژى و سەردەرنەكردنە و ھەمان سەرگەردانى. ھەرگىز نەمدەويست تا دنيا دنيايە ھەروا بەدەورى خۆمدا بسورئىمەو؛ يەكئىك دەويست كە لە دەورى بگەرئىم، و لە دەورم بگەرئى. دەمزانى كە گەيشتوومەتە تەمەنىكى ناچارم دۆست و ئاشنا و رۆشنايەك ھەبى، بەلام وەى كە نەكا، بىرئىك، كەسئىك، ئەوينئىك كۆت و بەندم كات و تا ھەتايە يەك رىچكە بگرم يا لە يەك نوختەدا بەدەورى خۆمدا بسورئىمەو، دەترسام... بەلام بە رامان و وردبوونەو يەكى زياتر زانىم جىي ترس و دلەراوكى نىيە: ئەمە تەنيا سوڤانەو يەكى سادە نىيە بەدەورى تەوەرئىكدا؛ ئەمە سوڤانەو يەكى پىچ و لولە؛ سوڤانەو يەكە بەرەو كامل بوون؛ ھەر سوڤانەو يەك و كەسئىك ھەروا زتر- ئىستا بىرئىك، يا كەسئىك چ جىاوازيەكى نىيە... ئەدى چاوپرئى چ بووم؟ ماسىي

خۆزكەكە لەپەر لەو نەوزدانى بۆو و گورپى لە ئاوى بەستەو و دواى ساتىك ماسى بە دندوكىو
 لە ئاوى ھاتەو دەرى؟ كەمنى دیت، بەرەنگى پەر و بالە شىنكاويەكەيەو بەرە و خۆز لە
 شەققەى بالیدا، بەرسىنگى دەبرىسكايەو و خۆزى بۆ ببوو ئاوتىنە و ئەویش بە پەر و بال
 راوھشاندىتو دەنگە مروارى روناكى بەرووى ویدا دەپژاند. چەند بالىكى لىكدان خۆزى لە خۆزى
 تەكاندەو و دوو دللى لە منىش - منىش دەبو وەكووى خۆم لە خەو كەردبايە. ئىدى تازە
 تىپەرى درەنگە؛ تازە دەبى بە چاويكى كراووە برۆم. لەپەردەكە پەرمەو و بەرەولای رەوكەيەو
 چووم. رەوكە دە دەللىكى ناچەندان دوور بلاوبیۆو - ھەندىك بەپىو، ھەندىك پال كەوتوو،
 بەشىكىش دە لەو پەيدا، راوھستا و پال كەوتوو، دەتگوت گويىيان بۆ چىرۆكى جەنگەل
 راداشتوو كە بۆيان دەگىرپتەو. بۆيە جارجارەيان بۆ پەسەندىيە گىرپانەو كە سەر بۆ پىش و
 پاشەو ھەلدەتەكاند. پەرە ئەسپى رەوكەى لە تەك جوانوو ماینىكى كوتتەو پال كەوتوو و
 سەرى بە كەفەللى كەردبوو بە ددانە پىر و زەرد ھەلگەراو و پىر تىن و تاو كەيەو بن كلكى
 دەخوړاند - ئەى فېلزان - و جوانوو ماینى تاین كە تەواوى لەشى بەو خوراندن و نەوازشە
 ئەسپارد بوو كلكى بۆ بلند دەكرد و جارجارەش بە نازووە گويىيەكانى بۆ دەلەقاند و چاوى سىس
 دەكردن - ھەروا راست وەك دارگوللى: ((وھىش، دەمەكە!)) لەبان درەختىكەو، قەلەرەشىك،
 وەك بللى ئەركى خۆزى بى، ((قار)) يكى كرد و بەبال لىكدان و قارەقارەو ھەستا... ئا! ئەو
 باوژنەكە بوو!... ئەسپەكە حیلەيەكى بەسەر رەوكەكەدا كىشا و گەردنى كىل كرد و ھەردوو
 گويى بەرەو لای منەو مووچ كردن؛ ئەسپەكان ھەموو گوى قولاغ بوونەو. جوانوو ماینەكە
 بەبى مەيلییەو راستبوو، خۆزى راوھشان، خۆزى لىك كىشايەو - پىرە ئەسپىش ھەروەتر...
 دورا و دورم سىامەند بەدى كرد... و بەولاو تىش، دەنا و دارەكاندا، پەيكەرىكى وەك
 سوئسەنى كە دەنىو مېرگىكىدا رابرى، بى ئەوئى ھەر لەرووى لوتفیشەو بى سەرىك بەراست
 و چەپەيدا وەرگىرى، بەلای بنكەدارەكاندا دوور دەكەوتەو... دللىيە كە ئەبوو؟... چى دەكرد
 لىرە؟... ئەمە چ پرسیارىكە... خۆ ئەو ئىش و كارەكەيت زىر و زىندوو وا لەبەرچاوانە.
 دياربوو قىسپى دەورى چىغى دەركىشا بوو و ھاتبوو تا وادە و بەللىنى خۆزى بەجى بىنى...)

ھەرەك نەخشەى مالى مەيە. بى ئىختىيار كەوتەو بەرى دار گوللى و بەسەرھاتى
 مانگايەكەو... لە ((ژىرخان)) پىيان چىشت لىدەنا؛ بۆنى سوورەو كەردنى ئەو ناوئى داگرتبوو.
 تەلا دياربوو ھەروى دەشوشتن و لەبن لىوانىشەو، بەدەنگىكى ناسك، لەبەر خۆيەو نارەنارى
 بوو، گوتنەكە، بەگويىيان ئاشنابوو: ((لاسەگيان، من ئەو چاوانەم بۆ تۆ رشتوون، كە ھەر دەللى
 ئەستىرەى گەلاوئىن... و ئەو ددانانەم بۆ تۆ رىزكردوون، كە ھەر يەكىيان گەوھەرىكە...)).
 كەمنى دیت سوورھەلگەرا، سەرى بەردايەو و چووە ئەو سەرى ژوورى... دارەراى بن مېچەكە
 مۆريانە تىيدا بوو، ھەمووى رى رى كەردبوو، ديارەكان قەلشتيان بردبوو، دە قەلشتى ديارى
 ھەسارىو مالىوچەيەكى بارىكەلانە، خۆزى ھەلئاسىبوو و ھاتبوو سەرلىوى ديارى و رى
 رۆينى لى گىرابوو...)

ئەو بەيتانەى بەتايەتى بۆيە گوتبوون تا من گويى لىبى؟ خۆ ھاتنم لە ھەسارىا دياربوو و
 دياربوو كە دەبى چۆنم ئا دەدەستى كا؟ يانى دەيزانى كە ئەوم لەكوئى ديەو؟ - ديارە، دىتبوو
 بۆيە رۆيىبوو...!

ھەر لە خۆو گەرم داھاتبووم. يانى چى؟ خۆ من ھىچم نەگوتبوو - داواى ھىچم نەكردبوو.
 ئەلبەتە نەيدەتوانى رازى نەبى. ئەوپەرى، ئەوئى لە دەستى ھاتبايە ھەر ئەو بوو بچى و خۆ
 بەچۆمى دادا. يا دواى ماوئىيەك بچىتە مالى قازى يا ئىمامىك يا شىخىك و لەوئى دالەدە بدن
 و دانىشى - بەم جۆرە من دەگەل سىامەندىدا دەبوومە دوژمن. و ئەو سەرشۆرى و ملكەچى و
 كەمايەسىش لەوئى راوھستى كە ئەو بچىتە مالى ئىمامىكى شارى و لەوئى وەمىنى و بللى
 ئەوئى دەوى و ئەوئى نائى، نا، ھىچ كاتى كارى واناكەم... ئافزەتتەكە دل براو... راست نىيە -
 ئەوئى وەزەكەى خۆمە... نا ئەمە راست نىيە - تازە ئىدى ھەرگىز لە شەرمەزارىيە
 دارگوللى نايەمە دەرى.

ئەمە، ئەلبەتە سەرەنجامى تىرمان و وردبوونەو بوو، دەنا ئەوئى ھەوئىم ھەر بىانوو بوو. ئەو
 رۆژەش مامەو، بەلام ديسانەو ھەر لەوئى نەبووم. دانىشتنەكە ھەرەك خۆزى و شىوئى
 دانىشتنىش ھەر ھەمان؛ من لەسەرەو، مستەفاخان لە خوار دەستى منەو، ماموژن لە
 بەرامبەرەو و تەلا لەخوار دەستى ويەو، سىامەند لە بارى بەرەوئى ژوورى، بەپىو يا لەسەر
 ئەزىيان دانىشتبوو. شتەكانى دىش زۆر و كەم ھەرەك دويى شەوئى بوو، جگە لەوئى كە

سیامه‌ند نه‌یده‌گوت، مسته‌فاخان هه‌روا به‌رده‌وام قاو و قیژی بوو یا لووتی به‌ده‌نگینی ترسناکه‌وه ده‌بگرت؛ مامۆژن مشه‌مشه‌که‌ی جارانی هه‌روه‌ک خوئی به‌رپۆه‌بوو، ته‌لاسه‌ری به‌ردابۆوه و ده‌گولئی رایه‌خه‌که‌وه رامابوو، یا به‌ په‌نجه‌ نه‌خشه‌ی نادیارای دیکه‌ی وینه‌ده‌کرد، یا زۆر به‌ ناسکییه‌وه به‌لایه‌کی سه‌رپۆشه‌که‌ی خوئی باوه‌شپین ده‌کرد. سیامه‌ند راسته‌وخۆ چاوی له‌ ده‌می من و ئاغاوه‌ بوو، و سوئی ئه‌ولکه‌ریمیش وه‌ک زیندانییه‌کی که‌ چاوپیکه‌وتنی هه‌بئی له‌ پشت په‌نجه‌رپۆه‌ ریشی پان کردبۆوه و پیکه‌نینی روخساره‌ پانکه‌له‌که‌ی ده‌گه‌له‌ وی لوول دابوو. ((دیده‌وان))ی لینه‌بوو بۆ ئیشیکی چوو بوو.

به‌و حاله‌وه‌ خو‌شبه‌ختانه‌ یا به‌د به‌ختانه‌ رووداوێک هه‌مووی داچله‌کاندین- رووداوێکی ناخۆش، به‌ حیسابی سه‌رگه‌رمییه‌ ته‌ماشاجیان، وه‌ک هه‌میشه‌ ده‌نگی سه‌گه‌ره‌ی سه‌گه‌رپۆی گوندی له‌ ده‌وره‌به‌ری مالمی تا ده‌هات تاوی ده‌ستاند. مسته‌فاخان به‌ سیامه‌ندی گوت ((با یه‌کێک بجی بزانی ئه‌و هه‌راو هوریا یه‌ چیه‌؟)) سیامه‌ند که‌ راوه‌ستا بوو سه‌رپۆی سوئی ئه‌ولکه‌ری کرد؛ به‌لالووتیه‌که‌وه‌ وه‌لامی سه‌رنجه‌که‌ی دایه‌وه‌... له‌ پلێکانه‌کانه‌وه‌ ده‌نگی ته‌په‌ی چه‌ند پیه‌ک هات؛ مامۆژن بیدار بۆوه‌ چاوه‌ خه‌والووه‌کانی به‌هه‌ر چوارلادا گیران؛ سیامه‌ند راپه‌ری و روئی، و هاته‌وه‌، و دوو کس به‌دواوه‌: یه‌که‌میان که‌لاکێک به‌ کۆلیوه‌ و ئه‌ویدیش ((بپچوو))یک به‌ باوه‌شیوه‌. که‌لاک به‌ کۆله‌که‌ که‌لاکه‌که‌ی له‌ بارێ به‌ره‌وه‌ی ژووری دانایه‌ عه‌ردی، و گوتی: ((سه‌ری خان سه‌لامه‌ت!)) به‌لام ئیمه‌ هه‌ر چاومان له‌ویدی و بپچوو که‌ بوو.

وه‌شه‌کێک و توله‌که‌ی بوو- پیده‌چوو توله‌یه‌کی چه‌ند رۆژه‌ بی. کاتی هینانه‌وه‌ی په‌وه‌که‌ی به‌ ((سێلک)) بیان کوشتبوو. مندا له‌که‌ی بپچوو که‌ی به‌ باوه‌شیوه‌ بوو و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پاک و ساده‌ و خو‌شی به‌ده‌موچاوه‌ ئاره‌قاویه‌ له‌به‌ر هه‌تاو سوتاو که‌یه‌وه‌ بوو زۆر به‌سپایی و خو‌شه‌ویستییه‌وه‌ بپچوو که‌ی دانایه‌ عه‌ردی. توله‌ی تاین هه‌ر که‌ گه‌یشته‌ عه‌ردی یه‌کسه‌ر به‌ره‌و دایکه‌که‌یه‌وه‌ چوو و پریدایه‌ گوانه‌کانی... هه‌موومان تاساین؛ مامۆژن تیکرپابوو: ((ده‌ک نه‌میتم خوایه‌! وه‌ی دایکت بمی!... مه‌یه‌لن... مه‌یه‌لن!)).

کورپژگه‌که‌ رایکرد بیگریتته‌وه‌، توله‌ ده‌ره‌په‌ی؛ به‌سه‌رنجیکی ئه‌و دووچاوه‌ زیتته‌له‌ جوانانه‌یه‌وه‌ یه‌کسه‌ر هه‌موو لایه‌کی ئه‌و ناوه‌ی تاقیکرده‌وه‌ و چوو بن چمکی کراسی ته‌لاوه‌ و خوئی مات کرد. چاوه‌کانی ته‌لا پر له‌ فرمیسک بوون. پش ته‌وه‌ی مامۆژن بیه‌وی شتیکی بلئی ته‌لا له‌

باوه‌شی کردبوو و رو‌شستبوو. هه‌روا له‌چاو تروکانیکیدا به‌خۆ و به‌ جامه‌ شیریکیه‌وه‌ هاته‌وه‌، توله‌که‌ی له‌ په‌نای خو‌یه‌وه‌ داناو جامه‌ شیره‌که‌ی خسته‌ به‌رده‌می و توله‌که‌ زۆر به‌ هه‌له‌په‌وه‌ ده‌ستی به‌ شیر خواردنه‌وی کرد. به‌لام چۆن! به‌و زمانه‌ سووره‌ بچکۆله‌ و ئه‌و ده‌مولیوه‌ بچکۆلانه‌یه‌وه‌: لوپ، لوپ، لوپ.

مامۆژن گوتی: ((ئه‌و که‌لاکه‌ی لابه‌ن، گونا هه‌- بپچوو به‌سته‌زمان!)) ئیدی ئه‌و خاو و خلیچکی و مشه‌مشه‌ی نه‌ما بوو. پیاوه‌که‌ که‌لاکه‌که‌ی تاودایه‌. مسته‌فاخان گوتی: ((که‌ولئی که‌ن، به‌لام ئاگاوی لیبی پسته‌که‌ی بریندار نه‌که‌ن- له‌لامی سه‌ریه‌وه‌ بیگروون. دوایه‌ش وه‌رنه‌وه‌ به‌خشیشه‌که‌تان وه‌رگرن)). پیاوه‌که‌ لاشه‌که‌ی برد و روئی. توله‌که‌ش ئه‌وه‌ هه‌روا خه‌ریکه‌.

که‌ گیانله‌به‌ریکی جوانه‌! من تا هیشتا گیانله‌به‌ری واجوانم نه‌دیوه‌: وه‌شه‌ک بوو، پسته‌تیکی زه‌ردباو به‌سه‌ر سپیایه‌تیه‌دا، خال خالی قاوه‌یی و گه‌وره‌، چاو زیت، سه‌ر و که‌له‌یه‌کی جوان، گوئی گچکه‌، و سمیل سوور؛ ده‌موقه‌پۆزیکی ریک و کلکیکی گۆلینگه‌یی- و چنگ و نینۆک به‌هه‌یز و توانا. بیستبووم که‌ زۆر زوو مالمی ده‌بی و له‌سه‌رده‌می پششودا له‌ جیاتنی تازییه‌یان به‌کاره‌یناوه‌ بۆ راوی. پسته‌که‌یان بۆ جوانیه‌ به‌ دیوارییه‌وه‌ هه‌له‌ده‌واسی یا ده‌یانکرده‌ سه‌رزینی ولاغی.

توله‌که‌ شیره‌که‌ی خواردوه‌وه‌ و ده‌موله‌وسی خوئی لسته‌وه‌. دوایه‌ش له‌سه‌ر پاشووان هه‌لتوته‌کا، هه‌ر راست وه‌ک ئه‌و سه‌گانه‌ی سه‌ر ده‌سک و قه‌وانی گرامافونێ. ماوه‌یه‌ک به‌و چاوه‌ زیتته‌له‌ و جوانانه‌یه‌وه‌ ده‌ سه‌رو رووی ته‌لایه‌ی هه‌لروانی، ئه‌وجا هه‌ردوو ده‌ستی هاویشتنه‌ سه‌ر کوله‌جه‌که‌ی و به‌ چاویکی پر له‌ خه‌نده‌وه‌ داوای گه‌مانی لیکرد. ته‌لا له‌پششدا که‌وایه‌که‌ی که‌میک کیشایه‌وه‌ دوایه‌، به‌لام به‌هاندانی مسته‌فاخانێ ده‌گه‌لی که‌وته‌ گه‌مان: سه‌ری ده‌نیو هه‌ردوو له‌په‌ ده‌ستی خوئی گرت؛ توله‌که‌ش گوئی خوئی لی خپ کردن و به‌خۆشه‌ویستییه‌که‌وه‌ که‌ له‌ چاوانیه‌وه‌ دیاربوو خوئی به‌ناز ده‌کرد.

ته‌لا ده‌ستیکی به‌سه‌ر و پششیدا هینا، و توله‌که‌ به‌ سینگ و به‌رۆکی هه‌لگه‌را؛ دوایه‌ خزیه‌وه‌ خواری، هه‌روه‌ک سه‌روپشستی به‌ تانیشکییه‌وه‌ دایته‌وه‌ و به‌ هه‌رچوار په‌لان له‌لایه‌کی دیکه‌ی سینگ و به‌رۆکییه‌وه‌ که‌وته‌وه‌ گه‌مان. ته‌لا ده‌موچاوی ده‌مستی گرتبوو؛ توله‌که‌ نه‌رمه‌ی ده‌ستی به‌لایه‌کی دانی گرتبوو- هه‌روا به‌ گالته‌وه‌- ده‌ حالیکیدا که‌ ته‌لا وه‌ک که‌سێکی که‌ ده‌گه‌ل

مندالتيكى تازه دگان هاتودا گه مان بكات ده موليتوى تيك دهن اوچاوى پيكه وه دهنان و سهر و رووى گرژ ده كرد و به دهنگيكي ناسكه وه ده گوت: ((وهيش وهيش وهيش!... وای له و ددانه تيزانه! وای، خو دهستم كون بوو!...)) و توله كه خو به ناز ده كرده وه جارى و ابوو ختوكه و ددها، و نهویش به ههر چوار په لان به دست و سينگ و بهرؤ كيدا هه لده گه را، ههروه مندالتيكى دواى تيربوونى كه ده گه ل دايكيدا گه مان بكات... .

چهنده به دارگولتى ده چوو... دارگوليش ههروابوو: نهویش جارى و ابوو ئاواخوى ريك دينا كه به گالته وه دهيهوى دهستی خه لكى بگه زى... .

ده وده مهيدا پشيليك له په نجه رپرا هاته ژوروى- ته لا ههروه ك دايكيكى كه به منداله كهى بلى، زور له سهرخو، گوتى: ((ناگره!...)) و ههر له و كاته وه نهو ناوه به سهر بيچووه (وهشهك)يدا دابرا- ((ناگره، سهر كه!)) و به په نجه ناماژه وى بو پشيله كه كرد. ناگره به چاوه زيته كانيبه وه، به بى هيچ مه به ستيك، سهرنجى به لاي جى په نجه كهى ويدا سوراند- و پشيله كهى ديت. ههر كه چاوى پييكه وت له كوشى ته لايه هاته خوارى و به گهردنپكى بلند و ئاوالتيكى گه مانى دوزيبته وه. بهر هولاى پشيله كه وه هه رپه شيهان ليكر دى جله كانى نه درپنى و نهو جهخت هه رپه شانه له گوى بگريت، كه چى حهز و ئاره زوروى يارى كردنى به سهردا زال بو بى. وهك جار جار هه ش چاويك به جله كانيدا بخشينى: ((وهى وهى، سهر كه چهنده جوانه!)) ههر بهو چاوه پر خه ندانه وه، نهو جا به دهم گه مه و گالته وه و ههر به هه مان پاريزيشه وه، بو نه وهى بن زمانى به رامبه ره كهى تاقيكاته وه و بزانى خولق و خووى چونه، چنگور كه كانى لى برده پيشى- ويستى له شى تاقيكاته وه. پشيله كه كشايه دواوه و خووى كوور كرده وه، و ده موقه پوزيكي ترش و تالى به خووه گرت. به لام نهو ههر حهزى له گه مان بوو و چوو پيشتر. پشيله كه پيفيكي كرد و دوور كه وته وه. ناگره چهنده ههنگاويكى به دوا كه وت، دوايه ش كه پشيله كه ده تاريكييه دا ونبوو به ملكه چيبه وه هاته وه. ده هاتنه وييدا وهك شتيكى تازه ديبته وه: چرايه كهى ديت، بهر هولايه وه چوو. ته لا دهسته وه ستان بوو: ((ئاي، خو نهو هه ريكه خو ده سوتينى!)) سيامه ند رايكرد و چرايه كهى هه لگرت. ناگره چرايه كهى تا ليتوى تاقه كهى سهر كرد، نه وسا بى نه وهى سهرى كه سيك يا شتيك يا ته نانه ت سهرنجيك بدات هاته وه كوشى ته لايه و كه وته وه گه مه و گالته: سهرى دهن قولى دهن او دهيه نايه وه درى و چاو شاركيى ده كرد: ماموزن ده ستىكى به بن زگه سپيه كه يدا هيتا و

زور به دلنه واييه وه لاواندييه وه. وهشه كه كه سهرى بلند كرده وه، و تيرپراما، ههروه مندالتيكى ده ستى بيگانكي ده كوشى دايكيدا بهر كه وى و وازانى دايكيه تى. ماوه يه كه هه روا تيرپراما؛ ماموزن گوتى: ((ئاي شه يتان! ئاي شه يتان!)) و زگى هه لپشاوت. وهشه كه كه سهرى برده وه بن قولى ته لايه، به لام كتوپر شيوه يه كه راشكاوانه وى به خووه گرت و له كوشى دهرپه رى. بهر وخسار و حاله تىكى وهك گوى بو شتيك هه لئا، ده ليتوارى حه سهرى ژير رايه خه كه وه راما. هه روا به و وردى و چاوه رپيه وه چوو پيشى، يهك دوو چر نوو كى هاويشتن... و راوه ستايه وه سيسر كه بوو.

به توندى چه پوكيكي به عهردى دادا- ((ئاي سه گباب!))... .

پيستی وهشه كه داکانه كهيان كه گروابوو هيتاو له سهر فهرشه كهيان فرپدا. ههر كه هيتايان ئاگره راستبوزه، و ده گه ل دانانيدا گه ييه سهرى، ده ستى به خو تيه له سوينى كرد. ژنه كان دووباره تيچوونه وه- هه موومان دلگران بووين.

ماموزن گوتى: ((دهك بمرم خوايه... مندالى به سته زمان! سيامه ند لاييه... گونا هه؛ ته لاييگره!)) پيسته يان هه لگرت و برديانه وه. بيچووه كه تا بهر ده ركيى پيسته كه به رى كرد؛ دهنگيكي له نهو كپرا وده درنا ههر راست ده تگوت بهر سيچكه يه (نزگره)- له وانه شه گريان بو بى. ته لا گرتيه وه و ده كوشى خو نايه وه- يهك له و دووانه وى كه وهشه كه كه يان كوشتبوو له سهر پليكانه كانرا گه رايه وه- به خشيشه كهى ودر گرتبوو. مسته فاخان گوتى: ((ها، چيه؟)).

لاوه كهى لاشه كهى هيتا بووه وه به دوو دليه وه گوتى: ((ئاغا، به كاكه سيامه نديشم گوتوه... گوشته كهى زور چهور و نهرمه حه يفه فرپده ينه بهر سه يان... له وانه يه بخورى... هه روا له دالائييه- چى ليبيكه ين؟)) مسته فاخان بيرىكى كرده وه... دايكى گوتى: ((تا تيسنا نه مبيستوه خورابى- ده گه ل نه وه شدا، قه يدى نيبه؛ يه كيكى بنيرن له مه لا عه زيزى پيرسى)).

مسته فاخان گوتى: ((بيريكى خراپ نيبه... بوخوت بچو له مه لا عه زيزى پيرسه...)).

پياوه كه خهريك بوو بروا، كه گوتيه وه: ((يان نا، بلى يا تا ئيره بى- بلى ئاغا گوتى هه روا به سهر پيه كه وه تا ئيره بيت)).

تا مه لا عه زيز هات ته لا هه ستا و بيچووه كهى به باوه شيوه و چوو نيومالى و دووباره هاته وه.

كۆلەجەيەكى مەخمەرى زەردباوى لەبەر كوردبوو كە كەمتاكورتىك لە پىستى پلىنگى دەچوو، بىچووه وەشەك زۆرى ئەو كۆلەجە لى خۆش دەهات: بەردەوام سەر و سىنگ و لاملى خۆى دەو كۆلەجەيەو هەلەدەسوى. قەيتانىكى سوور و زەنگۆلەيەكى زىوى بچكۆلانەشى دەگەلەخۆى هيتابوو يەككە لە زەنگۆلەكانى خراخەكەى خۆى بوو. قەيتانەكەى لە ئەلقەى زەنگۆلەكەى خست و هيتانى بە ملىووه كرد، تا هەموو كات و ساتىك بزائى لە كوئىيە، چونكە خۆ هەميشە ناتوانى هەر بە باوەشپىيوه بى. بىچووه وەشەك سەرەتا سەيرى پىهات لە دەنگەكەى دەگەرا. دوايه خۆى راوەشان و وەك مندالان ((پىكەنى)) - ئىمەش هەموومان پىكەنى. مامۆژن گوتى: ((ئىستا كە هەر واشت كرد دەسالمەكەشت بەرەو بەلاشەى داىكەكەيدا بىتە تابونى وى لە تۆ بكا، يەك دوو رۆژان نابا خووت پىتو دەگرى)) تەلا، ئاگرەى كە، رانەدەوستا دايه دەست سىامەندى و بۆخۆى بەدواى پەيسەرى كەلاكىدا چوو دالانى. هاتەو و يارى و گەمە و گالتە دەستى پىكردەو...

مەلا عەزىز هات. گوتى كە كەلاكەكەى ديوه، گيانلەبەرىكە چنگوركى هەن، هۆى بەرگرىيەى هەيه. كىتەب دەفەرموى هەر گيانلەبەرىكى هۆى بەرگرىيەى هەبى گۆشتى حەلال نىيە و ناشخورى... بەراست! كىتەبى وى و هەموو كىتەبەكانى وەك ئىوى هەر گۆشتى گيانلەبەرى بەستەزمانى بى بەرگرىيان حەلال كرووه. راستيشە هەر بۆ ئەوئەى نەخورى دەبى چنگوركەت هەبن - ئەگەر بتهوى نەخورى نەشتەن دەبى قەرزكەى.

زەنگۆلەش سەرقالىيەك بوو... بىچووه كە دەگەل هەر جوولانەوئەيهكى، سەرى بۆ پاش و پىش و ئەولاولايانەو دەبرد و جارى وابوو بەدواى دەنگەكەيدا، ئاورى بۆ دواو دەدايهو. هەر دەگەل تامى يەكەمىن كلۆقەندى رام بوو... نوستبوو و پەلەكانى دەحەوا برىبون و سەرى وەرپانى تەلاخامى كردبوو: هەموو كاتىك پىتوابوو هاكا وەك مندالى شىرەخۆرە پەنجەگەورەى پىيى خۆى دەگرى و دەزارى دەنى... سەيربوو، هەموو جوولانەوئەيهكى بە ئى دارگولئى دەچوو - من دە تەواوى ئەو ماوئەيدا هەر خەرىكى هەلكردەوى جوولە و هەلس و كەوتەكانى بووم - و ئىستا لەپر پەيم بەو وىكچوونانە برد: هەمان گالتەبازى، هەمان سەرىزوى و هەمان چوونە دەدلائەو... ئاخو ئەوئەى هەر سل بوو - سل بە مانا سەرىزوى، هەروەك مندالى بەناز و نووزو خودشەيرى و بى گويدانە سل و تەمەن... ئەها...

راستبۆو... و هەنگاويك بەولادەترەو پشتى خۆى كوور كردهو، و هەل مېزت. ((تف لەو سەرو رووت، بى ئابروو!)) ئەو تەلايو ((ئەو تەرىق نابىيوه!)) و بىچووه كە پىكەنى - هەر راست وەك دارگولئى. هات و خۆى دە كۆلەجە و سىنگ و بەرۆكى هەلسووه. هەروەك نەباى دىيى و نەباران و نەكارىكى خراپى كردى، يا خراپەيەكى دە سەروشتيدا هەبى. كەسپش ئەوئەى لى دە دلى نەگرت. ئەوئەى هەر خۆى دەلا كەلەكە و سىنگ و سەروكۆلى خەلكىيوه دەسوى و قامكى شادەى بەلا ددانپۆه دەگرت، بەلام نەيدەگەزى. واى لەو چاوه سامناكانە، جوان، قول، مالى، بلىسەدار و تارىك، نەرم و رەق! سەير دەكەى وركۆكەى چۆن هەلەدەستى و دەنەشپىيوه، چ هەناسە سوارىكە! ئەوئەى هەر كچە - كچە كىيوهەك. من هەموو كاتى چاوهرى ئەوئەى وەك دارگولئى ئەوئەى لاساى رەعنا خامى بكاتەو يا لە پرەمەى پىكەنىيدا. پىيەكانى لىك كىشاوتەو و خۆ دەگەوزىنى. لەپر بەدواى نەخشەيەكى خەيالىدا سەر و سىنگى دەردەپەرىنى، هەروەك دارگولئى، كە وەختى فوو لە چا كردنى پىرمىنى و سەر و سىنگى خۆى رەپىش كاتە پىشى تا چاىهەكە نەسوتىنى. ئەها، لەپر بەوچاوه شەيتانىيە پر لە پىكەنىانەو و بەو پاويلە پىسانەيوه، هەلەتووتەكى و سەرى بۆ پىشەو دەبات و دەچاوى تەلايه زەق دەبىتەو: ((چىرۆكىكم بۆ وەگىرە - توخوا، توخوا!)) - ((ناغا توخودا سابوونىكى لۆكسم بۆ بکەرە - دەيكەرى!))، كلكە گولئىنگەيەكەى تەپ تەپ بە فەرشەكەيدا دەدا... ئەها، گرژبوو چاوهكانى هيندەى دى ترسناكتر بوون. نازانم باوئەن چى گوت كە من نەمبىست. تەلا بە نووكى پەنجەى زەنگۆلەكەى وە دەنگ دىنا و ((دارگول)) بى ئىختيار سەرنجى دە كۆلەجە خالخالەكەيوه دەدا، و تىلەچاوان دەنيرى...

* * *

((سهیره!))

((بۆ چبوه؟))

((یه کیك هاتوه... به یانی ساعات (۱۰) ده، هه ده بی بیبینم...))

ئو یه که هه له تارانیهو را دههات. مسته فاخان به خه یالی ئه وه وه که سیته می شه هریوه له پیته خۆش حال بوو، هه ربویه ش نار ههت بوو ده ترسا شهوی نه گه مه وه، یا دره نگ بگه مه وه، هه رچهنده ئه گه ر به کسه ریش رژیامایه شهوی هه ر ده گه یه شتمه وه...

به په له پرۆزه وه سه یریکی سه عاته که مم کرد؛ سه عات یه کی دوا ی نیوه رژیه بوو؛ نا، پیماوی بگه مه وه...)) به ئه همه دم گوت زووتر ئه سپه کان له په وکه ی بینیتسه وه. مسته فاخان هه ستاو چوه ژوره که ی دایکی، منیش تاویک دوا ی وی چووم. مامۆژن یه کجار نار ههت بوو؛ بۆ مه گه ر چبوه، ئه وه قهت نه بووه سه ردان، نازام چ ناویکی لینیم، بلیم بۆ ئاوردووی هاتووی، باشه خه لکی ده لێن چی؛ وه لالا نایه لی- کابرای تاران ی سه ری به گۆزی بابی؛ ئه وه هیشتا منی چاک نه دیوه، هیشتا...

به لام مسته فاخان ده پیشتا وه به رگویی هه لاویشتبوو... ته لاش هات. ده سه روسیمایدا خویندمه وه که له به رووی رووم نه داوه تی نار ههت بوو. باشه راستیش بوو، هه رچی بی هه ر ژنه، ده یوست ئه گه ر رووشی نه ده می هه روا ی پیشانده م که له لام گرینگه و ده خه یالمدایه. ئاگره ی به خۆ و به زهنگوله وه به دواوه بوو... وای له و چاوانه... منیش وا خه ریکم به دوا ی ئاگره ی خۆمدا ده چم...

به لیواری چۆمیدا ده رژیشتین، گژ و گیای لیواری چۆمی به شه ی تانییه شه به یه کی نه رم که هه ر تاوه نا تاویک شتیکی به بن گویتدا ده چرپاندن و به خسه خسه وه دلداریان ده گه ل یه کتردا ده کرد و خۆیان دینا و ده برد و یه کتریان گر ددا و دوا یه ش به فیتیه یی و دوو زمانیه هه مان نه رمه باوه لیک ده ترازانه وه و لیکتر جودا ده بوونه وه و پشتیان تیک ده کرده وه... گولیلکه ده و سه وزه گیایه یدا روو بوون و ئاوه که به نار هه نار هه به ره و خوار ده بووه و مه ل و بالنده کان پیته که نین و دار کونکه ره ش به نوکی ده ندوویکی له ده رکه ی مالی دره ختی ددا و کیو سیبه ریکی خۆشی به سه ر لیپه واریدا هه لکی شابوو و دارستان با ی بالی خۆی ددا و خه ریکی هه سانه وی بوو...

(۲۸)

شهوی چاک نوستم، خه ونم دیت: ته لا ده کۆشی سیامه ندیدا خۆی کروشه کردبوو و وه مندالیکی که یاری به سینگ و به رۆکی دایکی بکات ده باوه شییدا راکشابوو و گه مه ی به چه ناگه ی ده کرد و مندالانه ده چاویه وه راده ما و سیامه ندیش ده ستی به سه روپشتیدا دینا... ته لا ئاوری دایه وه و سه یریکی کردم- نازام چی به گویتدا چرپاند بوو... هه روه که له سه یه کردنه م نارازی بووی. شهوی چاک نوستم؛ دهنگی حه په ی سه یان و قروسکه قروسکی له ترسان و پی لیه له پینام به شیوه یه کی نادیار و ئالۆزه وه ده بیست: زستانان که گه له گورگ روو له شار و لادیان ده که ن سه گه ل ئاوا ده قروسکینن و خۆ په نا ده دن و خۆ ده شارنه وه. پیانوا یه ئه وه نیره وه شه که و به و نیوه شه وه بۆنی که لاکیی کردوه و هاتوه. ته لا خانیش ده یگوت که هه ر راست ده و ده میدا توله که ش وه جووله جوول که وتوه و له جیی هاتۆته ده ری. سه گیکی دیش خنکی نراوه... منیش هه روا بی ئۆقره و ئارام بووم، دارگول هاتبوو و خیرا خیرا سه ره تاتیکی بوو و ئاماژه ی ده کردن. ئامۆزا گوتی: ((ئه وه چیه ئامۆزا، ده لێی بیرت زۆر جه نجاله، خیری!)) ئه مه مسته فا خان بوو که به دلنیا ییه وه پیکه نینی به خیری بوونی به پاناییه ده موچاویدا بلاویبووه. تازه مان نانی نیوه رژیه خواردبوو- ((ده گه ل خۆت ده دوا ی)).

بی گویتدانه قسه ی وی وه که بابه تیکی زۆر گرینگم وه بیره اتبیتسه وه گوتم: ((ئه مپۆ چه ند شه مه یه؟))

مسته فاخان گوتی: ((پیماویه پینج شه مه یه، بۆ چته؟))

سه روسیما یه کی سه رسورماوی و په شوکاوم به خۆه گرت و رووم له کاک سیامه ندی کرد:

((پیموانیه!))

((به لی، ناغا... پینج شه مه یه)).

ئاسمان وردە وردە پەلە پەمۆى ھەورى ھەورى سۈورباوى بەرەولاي خۇزاوايە رادەمالى و دەوروبەرى رۆژى سۈور ھەلدەگىپرا و بۆ مانگىيى ئارىشت دەکرد و من تەواوى لەشم دەماچى ئەو دەمولىتو سۈورباو ھەدا سۈوربىو - ھەك رەنگى روخسارى دارگولتى. دەنىو دۆلىكىدا كە ھەر تا دەھات تەنگر دەبوو و نىمەى زياتر بەخۆو دەگوشى. بەرەو مەبەست ھەنگاوم دەنا و دەپۆشتەم - سەر و دل جەنجال و خۆشحال... ھەر بەرەو تارىكى بوو؛ دوو كەلىكى مۆر ئەو دەشت و دەر و شىو و دۆل و لاپالەى داپۆشبوو، شەمالىكى فېنك ئەو دوو كەلەى تىكەو دەپىچا و كەشتى خۆرى بەرەو پىشت كىوانەو داژوا و خۆر بە ھەردو دەستان بە لوتكەى كىوبىيەو نوسابو - و كىو ھەك گەورانىكى كە مندا لىان بە كۆلەو بەى پىدەكەنى. گوتم ((ئىدى دەست لەوى ھەلناگرم)). با، قسەكانى گەيانە گويى داروبارى لىوارى چۆمى، ئاوپىكەنى، خۆر چاوى سوركر دەو، و دارو بارىش سەريان بادا...

دارودرەخت ھەرىكەيان قەبارەيەكى نادىريان بەخۆو گرتبوو، ھەر راست ھەك گيانلەبەران و وادەھاتنە بەرچاوان ھەك لەجىيى خۆيان بچولتەن... تا دەھات قەبارەى درەختەكان لەبەرچاوان ون دەبوو و بىدەنگىيەكى سامناك بالى بەسەر لىرەوارىدا كىشا. ھەرتاو ناتاوتك فركەى بالى بالندەيەك كە ديار نەبوو چىيە، ئەو بىدەنگىيەى دەشلەقاند، دووبارە بىدەنگىيەكى قورستر دەكەوتەو، تا دەھات دەنگى پىيى سى ئەسپەكان دەپتەدا زياتر دەبوو...

دەگەل ھەولەن ئەستىرەى شەویدا گەيشتەنەو چاخانەكە: ھەر كە گەيشتەنەو ئەستىرەكان لەسەربانىيەو سەريان خواركر دەو و دارگول كە لەپىش وندا ھاتبوو ھەيرانى لەپىش مانگىو گۆشەى كىشا و ھەدەر كەوت.

دۆلەكان سەريان وىك ھىنابوونەو و گويىيان بۆ نزاوگازە و پارانەو ھەلخستبوو، لە ترسى ھەى نەكا ئەو پىش دوا بەدوای گزنگى خۆرى ون بىت و پروات و نەمىنى. دارگولت گويى ھەلخستبوو، لە ترسى ھەى نەكا ئەو ئايندەيەى ويى من نەم، يا ئەگەر بشىم ھەروا رىبوارىكى سەپىيىم... دەپازدە ھەنگاوتك لەوى بەولاترەو دابەزىم...

دەستى ھەلئەكاند. ((ئەسپەكان لە كويى بەستىنەو)) دەمەويست ئەو دەمەى دەگەينە يەك ئەھمەد لەوى نەبى.

((لەپشت چاخانىو - تەويلە لەويە... ھەر لەجىيى جارنا!)).

ئەھمەد ھەر لەو پرا ئەسپەكەى بردن. بەرەولاي مەنو خزى - ئەستىرەكان لەسەر كىوبىو چاويان لىك داگرتن؛ و نىمە واقمان و پرا - دللى دارگولتى ھەك بىچوو چۆلەكەيەكى كاتى فرىنى كە لەسەردارىكى يا لەسەر گويىسەبانىكىيەو بەر بوو بىتەو، ئاواى لىدەدا. ھەروەك سەد سال بىى يەكترىمان نەدەتەى. ئەستىرەكان چورزانن - ئەستىرە دە چ دەگا؛ خۆ گول نىيە ھەر بەرەو گەرما و شەبەيەكى سارد بژاكى و سىس بىى و بژى... ئەستىرە ساردن، ھەر ساردىشە كە دە باوھش و ئامىز لىكدانى ناگا.

پىكەو ھاتىنە ھەيوانى. ھەر بە ھەمان ئاوازەى يا دەو ھەرىكەكانى پىشوو ھە گوتى: ((ئاغا چۆكەلە، ماندووى!)).

((نا، خانە بچكۆلانەكە، كە تۆ ببىنم، كىوتىكىش ھەل كەم ماندووتىم دەھەستىتەو)).

لەسەر جىيى نوستىنىكى كە لە ھەيوانى راخستبوو دانىشتىن؛ جامچىكى بە تەنافىدا دابوو و جىيى نوستنەكەى لە ئەگەرى رابردنى رىبواران داپۆشبوو. لە تەكەو دانىشت.

((يانى ھىندەت خۆش دەویم!)).

گوتم: ((بۆ خۆت دەزانى - نازانى!)) و دەچاوانى ھە راما.

ھەك مندا لان گوتى: ((باشە چەند؟)) و چاوە پىكەنىناويىيەكانى بەدەم چاوەروانىيەو وىك ھىنانەو.

لىدانى دەمارى لاملىم دەدەت. لەسەر ئەژنۆيان دانىشتبوو.

ھەك مندا لان ھەردو چاوەكانم زەق كرنەو و دەستەكانىم گوشىن، و گوتم: ((ھى - نەدە!)) و ھەردو كمان پىكەن.

خزى بوو، بەو پىكەن و سەماو بۆنە سروشتى و دەستكارانەو، كە ھەروەك گولتىكى بەبۆنى بەھارى سەر لەخاك بىنەتەدەرى و ماو ھەيك پىشكوى و دوايە لە پال كىوى بخزى و تاشىكى بىنى و پەلك و پالەكانى ھەبن دات و ماو ھەيك بىژاكىنى و ئىستاش ئەو بەردە بە ھەر ھۆيەكى دىيەو - بە بوومەلەرزە و خزىنىكى دىيەو - ئەو بەردە لاچىت و ئەو گولە بە ئارەزووى دللى

خۆى، و بەمىشكىكى ئاسودەۋە خۆى بداتەۋە بەر روناكى و شىنەى شەمالىكى فېنىك و گەشە بىكاتەۋە. ئەمە ۋەسفى حالى ھەردووكمان بوو: سالىك چاۋەرۋانى و سالىك ئاۋمىدى لەپەر بە يەك شىنە شەمالى، ئومىدى ژيانەۋە و چالاكى، روت، ھەروا لەخۆۋە بەدەمى پەر لە زەردەخەنەۋە و باۋەشى كەردبۆۋە. ئىستا رابوردو و ئايندە لە گۆرۋى نەبوون- ئايندە، ئىستا و ئىستاش ئايندە بوو... ھەروەك مىندالىكى كە شان و باھوو و تەنىشتىكى گەرم و بەھىزى گەرەكە كە خۆى پىۋە بلىكىنى و خۆى لى پەنادا و وردە وردە پى ھەلگەرى، ئاۋخۆى دەلەشم و سەرى لەبن قۆل و شام ھەلدەسوى و بەدوۋچاۋى پاك و بىگەردى گولەستىرەپەكى ناۋ گۆماۋىكىيەۋە تەماشى دەكردم، و سەرنجەكانى دە تاقگەى گىامدا دەشوشتەۋە و منىش ۋەك ھەر گەۋرەپەكى كە دەگەل مىندالىكىدا يارى بىكەت تەسلىمى ھەلس و كەوت و جوۋلە و سەرنج و ھەز و داۋايەكانى ۋى بووم. لىنگەرى با ھەرچى دەپەۋى بىكا، شەيتانىيان بىكەت، سەرم كاتەسەرى، تەنەت بەدەم گەمانىشەۋە باختوۋكەشم بدات، نقرچم لىبگى- ئىدى مىندالە. دەپويست دلتيا بى كە ئەۋە خەون نىيە. ئەۋەى دەپىنى گەۋرەپە و راستە و خەون و خەيال نىيە.

دەستىم گرت- گەرم گەرم بوو. ھەر ھەمان كراسەچىتە گولدارەكەى لەبەردابوو. ۋەك ئەۋەى بزانى يا نەزانى ۋەبىر منى بىننىتەۋە كە ھەر ھەۋە و نەگۆراۋە و گولەكان چۆن بوون ھەروان، گولەكان ھەروا پىدەكەن، ھەروەك دابرانىك نەكەۋتەبىتە نىۋانىۋە ھەروەك ھەمىشە پىبىكەنن و من نەيانىنم و ئىستا كىتوپر لەخەۋ راپەرىم و بىنم كە پىدەكەن! و خودى خاۋەن گولپىش، ھەروەك دارگولپىكى دۋاى رىژنە بارانى بەھارى تەر و تازەبوو، ھەمىشە بەھارىۋو و بىسكەى دەداپەۋە. ھەروەك جارەن بوو. بەكامى دل خۆى تەسلىم كەردبوو- تەسلىم بەلام گەرموگور، تاقگەى سەركىشى و ھەمو گەردىلەكانى بوونىان رەنەق دەدا و ھەمو پسان و لىك دابران و جودايەكانى نىۋانىيان پەر دەكردەۋە و ھەردوۋلا پەنجەرەى بوونى خۆى بەروومدا كەردبۆۋە، پەرچەكانى بۆن سابونى لۆكسىان لىدەھات و شانەى خۆشى دابوۋە دەست باى و ئەۋى بۆ داھىنانى سەر و پەرچى درەختانى دۆلى ھەناردبوو و با دەباۋەشى دۆلىدا پەرچى درەختەكانى دادىنا و دەستى پىدادىنان و منىش بە شانەى ساردوسپى پەنجەكەم لاسايىيەۋىم دەكردەۋە. ئىستا ئىدى دوۋبارە ئاگرى پىك گەشىتەۋەى شەيتانىيە مىندالانە دەگەل خۆشى و شادىيەدا دەستىان دەدەستى يەك نابۆۋە و ئاگرىان دە ھەمو گىانى بەردابۆۋە و رەنگى بە تەۋاۋى سورھەلگەراپۆۋە...

ھەندى ژن لە ماچان دەگەرپىن تاجىژى ئەۋ ماچانە بەجىپەكى ناۋ مىشك و گىانى خۆيان بسپىن: چاۋان لەسەرىكە دادەنپن و ماچەكە بە كۆلك و پىستەۋە ھەلدەمژن تا دە گىانى خۆياندا- لەجىپەكى دىارىكاراۋى ئەۋ گىانەيدا ھەلگەن و بەرامبەرەكەش بى ۋەلام دەھىلنەۋە- سەرەتاي يەكتر ناسىنىمان ئاۋابوو. دۋاى ماۋەپەك لەۋ قۇناغە تىپەرى و كە بە يەكجارى سەقامگىر بوو ئىدى ئەۋە ھەر مۆرى سووركراۋە بوو بە پەراۋىزى پروانامەى بەلپن و پەمانانىيەۋە دەناۋ دەپويست دە دەفتەرىكى دىكەشىدا ۋە نووسىن- راستىان گوتوۋە، ژن خۆشەۋىستىيە ناكات يا ئەگەر كەردى ئەۋە خۆشەۋىستىيەكەى سروشىتىكى بۆن و بەرامەى داىكانەى پىۋەپە. ئەۋ ھەزى لىپە بىتە داىك. سەرەتاي دەست پىكردى داىكايەتپەى دە خۆشەۋىستىيەدا دەپىننىتەۋە- ۋ ھەر لەبەر ھىندىشە ۋا ھىندە گەرم و ناسك و نەرم و نىانە. پىاۋ وانىيە، زۆركاتان ھەست و نەست و كەردارەكانى دەگەل ھەست و نەست و كەردارى گۆلە سەپەكىدا ۋەك يەكە. تۆى خۆى دەۋەشپىنپىت و دەپراۋ، بى ئەۋەى ئاۋر لە تۆۋەكە بداتەۋە، بى ئەۋەى گۆى بداتەۋە خاۋەن زەۋىيەكە. ئەۋە ھەر ژنەكەپە كە دەپىگى، چاۋەدپىر دەكەت، بەخپىۋى دەكەت، پىپى دەگەپەنى- بەرى ئەۋىنى خۆى گەۋرە دەكەت.

گوتم: ((خۆ ئەۋ سابونانەى دامىيەى بۆنى خورما و زەيتونىان لىدەھات كەچى تۆ بۆنى سابونى لۆكست لىدى...!)) بەشەرمەۋە پىكەنى: ((ئەۋانەى ئەۋدەمىن بۆت كرىبوم ھەرماون- لەبىرتە?...)) و ھەناسىكى ھەلگىشا.

ئەى بەستەزمان!

دەنگى ئەجمەدى ھات: ((ئاغا، خۆ ئىشىكت بە من نىيە؟)).

((نا، نانەكەت بۆ... دۋايە بچۆ بنوو، ماندوروى... ئالىكت داۋەتە ئەسپەكان؟)).

((بەلى ئاغا)).

دارگول ھەستا و بەلاى نانى ئىۋارىپوۋە چوو. چراپەكى ھىنا... نانى ھىنا- ماسى سووركەردبۆۋە. دەپزانى ھەزم لە ماسى سوورەۋە كراۋە.

((كچى ئەۋە ماسىت لە كوپرا ھىناۋە!)).

((له چۆمىم گرتوون)).

((بۆ خۆت؟...)).

((به ئى، بۆ خۆم؛ بۆ بۆخۆم چمه؟)) و ھارژنى پىنكە نىنىيى بەرەللا کرد. ((... ئاخىر دەمزانى دىيەو...)).

ھەروا لەو خوارەووە کە دەگاتە تەنکاوى بەرى ئاوەکەم گرت، ژار ماسىم تىدا کوتا... يەك سەبەتۆکەم گرت، ھەريەكى ئەھىندە گەرە!! و ەك مندالان ھەردوو دەستى پانکردنەو، باى دىبايەك خۆشەويستى و چاوەکانى وىك ھىنابوونەو، ەك گۆى خەرى زەوى كە جىيى تەواوى خۆشەويستى دىبايەى تىدا دەبۆو...

جىيى ئەھمەدى لەلای سەرەوى بانى راخستبوو. ئەھمەدى ئارەدە سەربانى و پەيزەكەى لىكردەو. چۆو ژورەكەى خۆيان؛ زۆرى پىچوو، دوو دل مام، ناکا ئەيەتەو... ديارە ھەرچوو مندالەكەى بنويىنى... ھەكايەتىكى سەيرە! ئىستا ئەوە من لەلایەكەيەو پابەندى ئايدۆلۆژيەكيشم و دەمەوى كۆمەلگای بگۆرم و دەگەل گەندەلەيە كۆمەلەيەتيەكان دەستەويەخە بيمەو- و ئىستاش ئەوە ئاوا... بەلام ئەمە خراپەكارى نىيە- ئەمە شتىكى سروشتىيە، و خۆ ئايدۆلۆژياش ئاينزا (مەزھەب) نىيە؛ بۆ مەزھەبىش بەو ھەموو ھىز و توانا خۆپارىزيەى لە خراپان ھىزى روبرووبوونەو دەگەل ھەستە سروشتىيەكاندا ھەيە؟ و ھەرەك ئەوە خودى مەزھەبەكە بى: ئەو ژنى شەرىعى من بوو، ھەموو دەيانزانى- ھەر لە مريشك و جوجكانەو بەگرە تا بابە و ژنى بابەى و گول و مەر و بزەكانىش؛ و ھەمووشيان ئاگادارى ئەوين و مەرچ و بەلئىن و پەيمانەكانمان بووينە- و لە رۆژى قىامەتدا ھەموو ئەركى گەواھىيەيان كەوتۆتە ئەستۆ... زۆرى پىچوو... بەدوو دلەو چووم تابدەزيەو لە پەنجەرەپرا سەيرىكى دىوى ژوروى بکەم و ئەگەر ھەلەكەوت ئەوە ئامازىتىكى بکەمى. ھىشتا نەگەيبوومە لای پەنجەرەكەو کە دەنگە دەنگىك و دەمە قالىيەكم ھاتەگوى...

داپەرەكەى لە قوزنىكەيەو دانىشتبوو و زۆر بەنا بەدلەو دەبخوارد. پارويىكى گەرەى دە زارە بى پووك و ددانەکانى نابوو و ھەرچارە بەلایەكيدا دەھىنا و دەيبرد؛ و ھەرچارەى يەكەك لە

گوپە سىسەکانى ھەلدەدامسا. ھەر راست وەك دەبەبە (مىزەلدان) يەكى ناشىرىن و ملچەملچەكەشى ژورەكەى پر کردبوو. دارگول سەرقالى لانكەكە بوو.

كەش و ھەواى ژورەكە تۆفانى بوو؛ يەك دەنكە رووناكى چىيە دە نىوچەوانى پىريژنىدا نەبوو. دارگول پشت بە پەنجەريو دانىشتبوو و مندالەكەى شىر دەدا. ((... كارىكى وامەكە چى ئابروويە بىريژم... خودا لەو سەرەو دەزانى، زۆرى لەسەرپرۆى پەتى بە پەيزەكەو ھەلدەواسم و خۆم و ھەمووان دەھەسىنمەو... من ھەرگىز نەمويستوو و ئىستاش ھەر نامەوى- چ قسەت ما؟)).

((ئىستا مندالت لىيەتى!)).

دارگول بە توندىيەو گوتى: ((باشە، ئەو ھەمبوو- چدەبى؟)).

((چ وەلامى خوا و پىغەمبەران دەدەيەو؟)).

((جا بۆ من وەلامى خوا و پىغەمبەران بدەمەو... ئىو بىدەنەو... ئىو كەى پرسىكتان بەمن كرد؟...))

خۆتان پىواتان و ھەر بۆخۆشتان برىتان... خۆ من گوتم كە ((دەزگىران))ى وىم نەنە، كارىكى وامەكە پىي لى ھەلپرم و ئابروو رىژىيە بکەم...)).

((ئەو عەتتىكەيە ئەگەر بىويستبايە گولت لەسەريدا ھەر ئەودەمى لىيدەدا و نىشانەى دەکردى...)) پارووەكەى دەچالە تارىكەكەى زارىيەو رۆھىشت و ھەروا بەدەم ھاش و ھوش و پف و مفعو: ((دەبىزانى دەگەل كى دەستەويەخەيە... چىديكەى لەسەرپروا دەيكاتە پەرۆى بى نوژىيە!)).

((لا ئىلاھە ئىللا لا! نە نە، گوتم ھىندەى تى مەنورسى، دەپسى... دوايەش پەشىمان دەبىيەو...))

كارىكى وامەكە ئەوە بەزارمدا بىت بىلیم... بەخوداى يەك وشەى دىكە بلئى سەرى خۆم ھەلدەگرم و روو لەكىو و بىبابانان دەكەم- دەرۆم دەچمە عىراقى...)).

مانهوه م له وهی زیاتر به چاک نه زانی، گه پرامه وه. زۆرم به سهر گه پانه ویدا نه چوو بوو که پهیدا بۆوه - پتت لیدا بایه ده ته قی -

گوتم چیه، ده لئی زۆر توورپه و نارپه ته تی... ده گه ل داپیره تان ده مه قالی بوو؟ - ههروهک زۆریشی ههز به من نهیه؟

شانی هه لته کاند. ((گۆی مه دهیه... دیاره که ههزی پیت نییه... باپی نه بی - ته وه داغ به دلی سه هۆله وه ده نی! من ئیدی ئیستا خۆ مندا لۆکه یهک نیم؛ بۆخۆم ده زانم چبکه م باشه... ته وهی ته وان ده بوویکه ن کردیان - ئیدی ههچ نه ماوه... گویت له و قسانه نه بی...)).

وا زمان له و قسانه هی نا و هاتینه وه سه رقه کانی خۆمان.

ساله ها و سه ده ها سه رگه ردانی ده گیزاوی با و بۆرانیکی سه رمه دیدا سه ره نجام به کۆتا هاتبوو و دوو هیزێ دژ به یهک، به لām یهک ناراسته، له کۆتاییدا گه بیوونه وه یهک و چه خماخه لیدابۆوه. ته وه په سه ندیه ک بوو، راگه یاندنی دۆزینه وهی سه رده مه یکی تازه ی ریه کان بوو، بۆ خۆپاریزی و گه یشتن به نوخته گه لێکی که ته وه پیره ی سه رگه ردانی و ناومیدی و نا کامیه کی بۆ کۆتا بوو؛ سه ره تای هه لایسانی بلێسه یه کی وا که هینده به رز بیته وه کۆتایی به ریه وان هه کان بینێ و بوون له نه بوونی رزگار کاته وه و ده ته وه ریکیدا و ده تاکه بوونیکی ئاویته ییدا به ره لندا کات، و سه وته مه نییه ده چرای ژیان کاته وه و بلێسه که خۆشتر و به رز و دیارتر کاته وه. ته مه په سه ندیه کی دوو لایه نه ی بوونیک و سه ره تای کۆتاییه کان و درێژه یه کی سه ره تا زۆره کان بوو و هه مدیس ده ست پیکردنه وهی ناسینه وهی بوون و په سه ندیه ی و و جه ختلێکردنه وهی و ی بوو و ده ست پیکردنه وه یه کی دیکه ی سه رگه ردانیه کانی دی، که سه ره نجام هه ر دۆزینه وه یه ک و نوخته یه کی نوییه له ریه کی بووندا. ئیستا هه موو شتی کمان دۆزی بۆوه: خود و خوده کانی دیکه شمان؛ و به رپوه بوون تا ته و دوو بوونه لیک ترازاوه، به لām هه میشه یه ک و یه ک گرتووه ده خوده کانی دیدا بشارینه وه؛ بسوتین و زیندووکه ینه وه؛ هه ر به و چه وریه ی دیواری مۆمه که، بلێسه که گه شتر راگرین و بلێسه کانی تریش هه روه تر: ته وه ریه کی سه روه ته ی رۆینی بوو ده ریه کی و ریه ی ناساده یه ریشته نیدا - و ته وه روه ی دیوه که ی تری به سه ره اته که بوو: خۆمان ده خوده کانی دیکه دا دیتبۆوه، که ئیدی ته و خودانه نه بوون که ومان کردبوون. ئای که دۆزینه وهی دوا و نکرندی خۆشه. ته وه ش ده حالیکیدا که سه ر ده مانزانی ون نه بوون، ده گه ل

هه موو ته مانه شدا هه روا چرا به ده سه ته وه و به ریه ی رونا کدا که تاریکیه کی ته نگوسته چاو بوو به دوا ی ونبووه کاندا چاومان ویک دینانه وه، به لām به ییچه وانیه ی ونبووه کان هه راسان نه بوون و پیکه نینمان به سه رگه ردانیه یه خۆمان ده هات و قاقا و پر مه ی پیکه نینه کاغان ته ته ریک نه بوون به ره و کۆتایی بچن و سارد و سه ر و په شوکا و بی هه وال و قولانگی ونبووه کان، بگه رینه وه: به سه ماوه ده گه رانه وه، ده گه ل بوونیکیان خۆ لیک ده دا که هه ر خودی خۆمان بوون، ته و جا به گیزیه مه و به لاریدا رۆینی خۆیان پیده که نین - که ده شیاندیت هینده لیک نریک بوون و هینده ش دوور رۆیشتون تا ده یه ک بووندا پیکه وه پیکه نن، و پیکه نینان به خۆیان ده هات!...

بولیلی به یانی تازه ده هات ده نگوت. هه رده گه ل کازیه ودا چاوی خه وێ هه لێنان. پیره مانگ به سه ره ته وه سه یری لاره تیسه مه ی ده کرد و به داخه وه هه ناسه ی هه لده کیشان و ته مه ی هه ناسه که شی به شیوه ی تووژیکێ زه رد به سه رچاوی جه نگه لی داده دایه وه؛ ده نگه ی نارنهاری روه یاری ده هات، نه رمه بایه کی فینک له جه نگه لپرا ده هات... و من له گه رمان حه جیم نه بوو - هه ناسه م گیرابوو، هه رده تگوت مۆته که م به سه ر سینگیه وه یه. رابووم، مۆته که نه بوو، به خت بوو - که نوستبوو، زه رده خه نه یه کی ته نکێ به سه ر لیوانه وه بوو، وه ک خه ونی بیینی - سه رلیوه کانی ورده ئاره قه یان ده ردا بوو، لاروومه تیکی له به ر تریفه ی مانگه شه ویه دیار بوو. هه روه ک مندا لیکێ که به ده م یاری به سینگ و به رۆکی دایکییه وه پیلوه کانی قورس بوون و به سه ر سینگیدا پیکه وه خه و بر دیتیه وه، نه رمه پر خۆکه کی لیوه ده هات... به نه رمه ی سه ره په نجان سه رلیوه کانیم سپینه وه، نه مه یشت زه رده خه نه که ی سه رلیوه کانی بشیوی و دایکانه ده ستیکم به سه ر و رویدا هی نا. نه مویست هه لیسیتیم، به لām هه ر هه ستا، چاوه جوانه کانی گپران و پیکه نی - هه روه ک هه میشه که ده خه و و بیدارییه دا پیده که نی، پیلوه کانی هی نا و بردن و به زه رده خه نه وه گوته: ((وا ی خودا مه رگ، ته وه نوستبووم! ته وه بۆ هیشتت؟)).

گوتم: ((کاریکی خراپ نه کردوه...)) و ده ستیم گرت و رامکیشا... سه ری بلند کرده وه. (با) ته م و مژی مانگی له دۆلی رامالی و چوو به سه ر و روه ی ته ستیره کانییه وه وه رکرد و ته ستیره کان که و تنه چاوترو کاندنی.

دارگول گوته: ((سه یرکه، سه یرکه... هه رده لئی هینده ی نه ماوه به ریه ته وه!)).

مانگ سه رسامانه چه ناگه ی ده لوتکه ی کیویه وه چه قاندبوو!...)).

((ناه!)) هه ر به و روخساره پاک و سه رسامیه یه وه.

((به لئی، ئەوێ من خەریکم ختووکی بدهم...)) ختووکی شەمدا.

بەنازەوێ ((ئێ ئێ، تێگەیشتم!)).

((ئەویش نازانی بکەوێتە کوێوێ... ئاگای لێ نییە کە هاوچەشنەکی لەو وریاتر بوو و جێبەکی گێداوێ)).

پێکەنی. ((راستییەکی... دەمەویست شتیکت لێ بپرسم - دەترسم پێت ناخۆش بێت و نارهەت بێ...)).

روخساری راشکاوانەتر بووێو.

((دەمەویست ئەوەت لێ بپرسم... بابە هیچ...)) و دوو دل مام.

((هیچ - چی؟!)).

((بابە ئەو جۆرە گومانەکی دەگەڵدا دەکردی - گیانەکەم!)).

بەروخساریکی زۆر دلنیاپانەوێ سەیریکی کردم. هەرەوێ روخساری لەبەر روناکییە رۆژیدا ببینم ئاوا ((نا... بۆچی... سەرەتا ویستی لێم نزیک بێتەو، بەلام من هەموو شتیکم دە دەستی نا...)).

((نا!)).

((ئەلبەتە ئەو... گالتهی دەکرد... دواپەش بووینە باب و کچ - تێگەیشتی؟!)).

و من تێگەیشتم. ئیدی هیچی دیم نەپرسی - دەمزانی، بابە چاوی تێوێتەتی و نەیدەویست کەس سەری بکاتەسەری. دەرکەوت کە بە بابە گوتووێ منی خۆشەوێ و بابەش نامۆژگاری کردووێ و پیتی گوتووێ، یا هەوێداوێ تێبگەینێ کە ئەو کێبە و من کێم و جیی وی لەکوێ و ئی من لە کوێبە، ئەوێ ئیستا دەزانم ئەو چەند رۆژانەکی کەوا پەشۆکابوو و بێجگە لە قەسە پیریژنی دەستگەرەوێش، ئەوێ بوو کە نارهەتی کردووێ، و بەمنیشی نەگوتووێ چونکە زانیوێتەتی کە من نارهەت دەبم و لەوانەبە دەگەڵ بابەیدا یەک و دوویکی بکەم.

سەپیدە وەک نەیلوفەری لەبەن کەلینی شەوێوێ هاتبووێ دەرێ و دەگۆلای ئاسمانییدا مەلە دەکرد. لکەبەرەکانی دار هەرمیەکان هەریە کە مەشتی ئەستێرەکی دەبن بانی خۆیدا شارەدبووێو و ئاسمان وەک مریشکی مالهەخۆمان گوستاخانە راوێستابوو و دەپروانی، و هیندەکی نەمابوو کە هەر

هاکا دەرەختەکان ئەستێرەکان بەرەهەڵداکەن و بەسەر جێبە کەمانیان وەرکەن. کەلەبابی چاخانەکی لەتاو هەرزنی جامی ئاسمانی بێ سەرەوتانە هات و هاواری بوو، و من ئەستێرەم لە چاوەکانی دارگۆلێوێ دەچنێنەوێ و پیرەمانگیش وەک هەموو پیریژناتی دی سەرسام و واق ورمای ئەوێ بوو کە ئەوێ ئاخزەمانە!

گوتی: ((دەزانی، من تەنیا یەک ئارەزووم هەبە، ئیدی هیچی دیم لە خودای ناوی)).

((باشە، دەی خانە بچکۆلانەکە، ئەو تاکە ئارەزووێ چیبە!)).

((ئاغا چوو کە لائە کە، حەزم لێبە تاکە یەک مندالم لە تۆ بێ...)) پێکەنیم ((مەترسە، هەر بۆ خۆشم وەک گۆلێی بەخێو دەکەم و پێیدەگەینم، هیچیشم لە تۆ ناوی...)).

((ئیدی لەو بارەبەشەوێ ئاسودە و دلنیا!)).

((به لئی!)).

ئەو پێدەکەنی - من دە دلێ خۆمدا بیرم لە هەلگرتنێی دەکردووێ. ((باشە، سوپاس بۆخوا هەر لە ئیستاوێ وایزانە کە ئەو خۆزگە و حەز و ئارەزووێ هاتوێتەدی! هیچ نیگەرانی ئەوێ مەبە، نەک هەر مندالێک دەیان دروست دەکەین، یەک لە یەکی جوانتر - بەلام ئەگەر هەموو بە تۆ بچن ئەو دەمی شەرمان دەبێ، ها!)) دووبارە پێکەنێبەوێ.

بەیان دەگەڵ دەنگی مەل و بالندە و تاکە کەلەبابی وی ئەنگووێ و دارگۆل دە هاتوچوون و جوجۆلێدا بوو: هەمیشە دەگەڵ کەری بەیانیان هەل دەستا و هەر دەگەڵ هەستانیشیدا ئیدی ئەوێ زەر دەخەنە وەک جوجوێلێ پتەپت بۆکراو بەسەر لێوێکانیدا هەروا بالەفەرە و بازەبازیان بوو: بەهار هیشتا مابوو.

((پت پت پت!)) هەرەوێ جارێ مریشک و جوجوێلەکان هاتن، و بە پێچەوانەکی جارانیشەوێ - تاو هەلکشی بوو و جی و بانی خەو بینینی کۆکردبوو، بەلام خەوێ کەکی من هەرەوێ خۆی بوو - خری.

منیش لەجیبی هاتمەدەرێ و بەشە خەندەکی خۆم وەرگرت.

لە هەیوانی دانیشتبووین؛ بە ئەحمەدیم گوت ئەسپەکان بەریتە دەم چۆمی و بیانەستیتەوێ.

دارگول منداڭ بە باوەشپۆه دانیشتیبوو. بەلام ئەمدەزانی جوۆری تەماشاکردنی ئەو منداڵەم چۆنا و چۆن بوو- ئەو هەچ کە رکاوی نەبوو- گوتی: ((ئەم بێنەواپە گوناھێکی نییە... خودا سەبەبکاری کوێر و زەلیل کا... بۆ من حەزم لەوەبوو!)) و دەستیکی بەسەری منداڵەدا هینا ((خودا سەبەبکاری کوێر و زەلیل کا... دانیشتم، چاوەرێ...)) دەستی منداڵەکەم گرت، منداڵەکە باوەشی کردەو. وەرمرگرت: ((ئافەزین، کچی چاک!)).

بەهەر حال نیویکی هەردەتگوت خۆیەتی. دارگول وەک مریشکی جوجکە لەبەر، بەسەر نیویکی پر میهرەبانییەو تەماشای بوو.

گوتم: ((ئەری خۆ تۆ ناوی ئەم کچە خانومانەت بێنەگوتم!)).

((وہی... خانومانی چی! خۆ ئەو هەر کەسێک بێینی دەزانی کچ نییە... کورە!)).

((نا، بابە!)).

((بەئێ!)) هەر وا بە هەمان چاوەگرد و سەرسام و جوانەکانیەو.

((ناوی چییە؟)).

هەمان سەرئەجە شەیتانییە کچانەکە جارانی هاتنەو دەچاوی و گوتی: ((ئەگەر زانیت!)) و داوی چەند ساتیک ((ئیراھیم... بابە ماچ کە!)).

ناوی منی لە کورەکە نایبوو! نارەحەت بووم- ئەک لەو کارە، بەلکە لە زۆر خۆشەویستیان- و لەو لەمپەرانی کە هاتبوونە سەر رێیە.

دەمەویست بارودۆخی خۆم و مەبەستی خۆمی بۆ روون کەمەو، بەلام دوو دل بووم. هەر وا بە مەزەندە زانی نارەحەتم. گوتی: ((بیر لە چی دەکەیتەو... دەلێنی نارەحەتی، وەنا!)).

گوتم: ((بەئێ!)) مەزەندە کەت راستە... بەئێ نارەحەتم... تۆ هەر بۆخۆت دەزانی چەندم خۆشەوویی...)) چاوەکانی گەرد کردنەو. گوتی: ((یەک دەقیقە راوەستە)). منداڵەکە تادایە و بەراکە پاکەو رۆبشت و بەسەما و خۆبادانەو هاتەو. لە تەکمەو دانیشتم، وردیلە وردیلە! وەک منداڵێکی بچکۆلانە کە بیهوی گوی لە چیرۆکی خۆش و بەتام و دەهەمان کاتیشدا ترسناک رابگری. لەسەر ئەزۆیان دانیشتم و بە دووچاوی پر لە ترس و گومانەو دەزارمەو راما.

گوتم: ((تۆ بۆخۆت دەزانی کە دەبێ بچمەو تارانێ، نیستا هیچی وای بۆ سەر وەختی گەرانی وێم نەماو- پایزی دادەمەزێم، مووچە وەردەگرم... دەبێ هەر بچمەو، رەنگە جارتیکی دی هەر نەشیەمەو... بەلام...)) سەیریکی کردم؛ رەنگی لە رووان برابوو، لێوکانی دەلەرزین، بەلام هیچی نەدەگوت. رەنگە پێی وابووئێ ئەو رێیە بە جێبەجێشتنی خۆش دەکەم و دەرۆم، ئیدی ناگەرێمەو. بەلام من خۆم دەمزانی وەک دەلێن رێبوارێک نەبووم داوی چەند سەعات شەکەتی و ماندووبەتی ری و تینوو و چاوەرێ قومه ئاویکی سارد لادەمە سەر کانی و ئاویکی روون و پاک و بێگەرد و داویەش کە بە جێم هینت بەردانی تێهاوێم، یا پیس و لیخنی کەم؛ نە ئەو کەسەش کە بێم هەر چوار دەوری بە وشکە کەلەکی هەلچنم و لەبارە سروشتییەکە خۆی بگۆرم- دەیزانی کە بە کولک و پێستەو خۆشەووی، بێ پەرژین و بێ شوورە بەند و بێ وشکە کەلەک، بێ لیل و پیل: خۆ ئەگەر لێلێش بایە دەبوومە ((ئاو روونکەرەو)) ی و روونم دەکردەو.

((لە مەبەستە کەم دەگە؟)).

گوتی: ((تێدەگەم- دەزانم کە هەر دێیەو)). ئەو دی بە دەنگێکی پچرپچرەو گوت. نارەحەت بووم ((دەزانم... هەر دێیەو!)) و هەناسیکی هەلکیشا.

گوتم: ((دەلێنی نارەحەت بووی؟)).

((نا، نارەحەت نیم...)) و زەردەخەنەکی سارد و سڕ و بێ رەنگ و رووی هینایە سەر لێوان: ((دەمزانی، هەر لە هەوێنەو دەمزانی... خۆزگە مەم شکا بایە...)).

((بۆ...؟)).

دیسانہوہ بیری بہلای ہمان پیرینئی فالچیدا چوہ بۆہ. گوتم: ((ئەمن دەمویست رییە خوۆشکەم، کەچی هیچ چاکەییەکم لى ناوہشیتەوہ... ئەوہ چت لى بەسەرہاتووە!...)).

((نازانم، سەرم دەگێژەوہ دى... دلم تیکەل دى... بۆ خوۆش نازانم... ئیستا چاک دەم...)) و خوۆی ھاویشتمە سەرشانى.

دەستم دە کەمەری وەرینا: ((زانیت کە راستم کرد و چاکى بۆ چووم!)).

گوتمی: ((نا، نا- وابیرمە کەوہ!... ئەگەر تۆم بە کەسیکی خراب دانابایە هیندەم خوۆش نە دەویستی...)).

((باشە، کەواتە ئەو گرژییەت لایە...)) زەر دەییەکی هینایە سەرلینوان، بەلام زەر دەخەنەییەکی کال و بى رەنگ و روو و بەزۆری ((ئیستا چاکە!)).

((بەلى، چاک بۆہ... بەلام هیندە نییە کە من دەمەوی... بەلى، گوتم دەبى بجمەوہ تارانى، و بى ئەوہی لەوہ شت زیاتر نارەحەت نە کەم- بە کورت و کرمانجى، تۆش دەبى دەگەلە مندا بییت... هەر لە هەولنى پایزیوہ دادەمەزێم... مووچەى وەردەگرم...)).

بەسەرسامییەوہ گوتمی: ((دەبى چبکەم!)).

((دەبى رەگەلم کەو- ببیە ھاوسەرم... تۆ لەراستیدا هەر ژنى شەرعى منى...)) هەوت بوو... گەرم داھات، سوورھەلگەرا. بەچاویکی سامناکەوہ بەلام شاد سەیریکى کردمەوہ و خوۆی دەباوہشى ھاویشتم. ((بە ئوتومبیلی!)).

((ئەدى... ناتەوى... لە ئوتومبیلی دەترسى...)).

((نا، تا لەگەل تۆم لە هیچ ناترسم... کە تۆم لى دوربى تەنانەت لە جوو جەلەییە کیش دەترسیم؛ سل لە سیبەری خوۆم دەکەمەوہ...)).

((ئەدى بۆ وا نارەحەتى!)).

((نارەحەت نیە- گێتم... بۆ خوۆش تێماوم... نازانم... نازانم چ بکەم!...)).

گوتم: ((تۆ وایدانى ژنى شەرعى و سروشتى منى... تۆیان بەزۆرى نەداوہتە ئەو پیاوہ، مەگەر نا!)).

گوتمی: ((بەرى وەللا، بۆ نا!... لەو دەمیەوہ کە لەکنیم تەنانەت سى جارانى دەگەلدا نەنووستووم... بۆ!)).

بەسەرہاتە کەم بەلای شوخییەدا شکاندەوہ؛ گوتم: ((ناکا لەوہى بترسى، کە نازانى چیشتى لىنى! ئەوہ نەبوو ئەو ((یارۆیەت)) دەیگوت تۆ تەنانەت هیلکە و روۆنیکت بى دروست ناکریت...)).

((بە بابییەوہ گوى خواردا! بۆوہی ژەھرە ماریکیش نازانم دروستکەم؛ هەموو شتیکی دەزانم- چاکیشی دەزانم... ئەو ماسییەى دوینی شوویت خواردا، ناخۆش بوو؟)) بە روخساریکی رەنجاوہوہ ((هیلکە و روۆنیش نازانى!)) و وەک وی لە خوۆی کرد- بەو جوانییەییەوہ- هەردەتگوت راست هەمان کچەکەى جارانه.

((باشە!)).

((چ باشە!)).

((وہلام... هەرچەندە وەلامیشى نارى، و هەردەبى بى... بەلام من چونکە ئیدى دەبى وردە وردە برۆم... دەبى قەرار و پرپەمان دیاری- یانى هەرچۆنیک بى هەردەبى بى... ئەگەر بۆ ئەوسەرى دنیاش بوو، تینگەیشتى!)).

لاویش بوونەوہریکی سەیرە؛ جارى وایە دە رکیدا لە درندەى درندەترە و جارى واشە وەک دایکى نەرمونیانە، من ئیستا وەک دایکىکی بووم کە هەرگیز نەمدەویست ئەو مندالەى بە دەم چارەنووسى خوۆیەوہ بەرھەلداکەم.

((من لە خودام دەوى... بەلام...)).

((بەلام چى؟ ئیدى تەوا... ئەمڕۆ چیبە!...)).

((ئىستا پەلەى مەکە، پیاوہکە ئەورۆش لیرەنییە!)).

((زۆرچاکە... ئەوہ ئیستا کچیکى چاکى! ئیدى تازە لاقان راست راکیشم، وەنا!)).

((بەلى... من تەنیا دەبیری تۆدام... لەلایە کەوہ ئەم مندالە، لەلایە کى دییەوہ نەنکەم (دایر)...

خوآ هه‌لده‌گري دوه ته‌مه‌نيدا بهو حال باله‌يهوه، نه ناواي به ته‌ماي خوداي به‌جي بيلم؟ خوآ هه‌لناگري... تو بؤخوت بريار بده- خوآ هه‌لده‌گري هه‌ر ناواي به‌جي بيلم؟))

((باشه، نه‌ويش بيته. خو تو يه‌كيكت هه‌رده‌وي لهو سه‌ري ناگاي له مندالنه‌كته بيت. به‌هه‌رحال هيته‌ده‌مان وه‌خت به‌ده‌سته‌وه نه‌ماوه؛ نابي كهس قولانغي نهو كارده‌مان بزاني و بؤنيكي بكا، دهنآ ديسانه‌وه ريسه‌كه‌مان لينده‌بيته‌وه خوري... ناسنامه‌كته له كوئيه؟))

((ناسنامه!؟)) چاوي گرد كردنه‌وه ((ناسنامه چييه؟))

((ناسنامه چييه... چورزانم... هه‌مان نهو ده‌فته‌رؤكه‌ي كه مه‌مور ديت... له‌بيرته كه خوشكه‌كه‌م له دايك بوو بابه‌چوو ده‌فته‌رؤكه‌كي بؤ وه‌رگرت؟- له بيرته يان نا، تو ته‌وده‌مي نه‌هاتبووي))

ناسنامه‌كه‌ي خوّم ده‌رينا و پيشاندا.

گوتي: ((نا، تينگه‌يشتم - نفوس؟...))

((به‌لي، نهو نفوسه... كوا له كوئيه؟))

((بو چييه... كارت پييه‌تي؟... فريمداوه، به كه‌لكي چ ديت)) و پيكيه‌نينيكي مندالانه‌ي به‌دوادا كرد.

سه‌ره‌تا راجله‌كيم؛ دوايه كه كه‌ميكم بيركده‌وه سه‌يرم كرد كاريكي خراپيشي نه‌كردوه؛ يه‌ك په‌ره‌ي بي مانا به كه‌لكي چي ديت... تا بزاني چييه و چ نييه؟ نه‌وانه‌ي كه ده‌يانناسي ده‌يانزاني كه نه‌وه دارگوله و نه‌وانه‌ي كه ده‌يانديت هه‌ر له دووره‌وه تيده‌گه‌يشتن و به‌بي ناسنامه‌ش ده‌يانزاني كه نه‌وه له بنه‌ماله‌ي گژ و گيا و گول و كيو و به‌نده‌نييه... ناسنامه بو خه‌لكي شاري باشه شه‌كري پي وه‌رگرن... به كه‌لكي چي وي ديت. چ خيرينيكي لي وه‌گير كه‌وتوه- تا بيني ده سيمييه‌وه پيچي و له‌سه‌رتاقيي داني؟ منيش بامايه تا ده‌ستم دينا فريمده‌دا ((وه‌للا!)) هه‌مان غونچه‌ي ليو و هه‌مان هيلي روخسار و هه‌مان ساردييه ماسولكه‌كاني قولتي، كه ساف و لوس و گوشت و سپي و سؤل و بيگه‌رد بوون ناو له‌پيان پر ده‌كردن و ده لا نه‌نگوستانيشرا ده‌هاتنه‌وه ده‌ري- كه‌چي بي ناسنامه.

گوتم: به‌راستي كچيكي كه‌مته‌رخه‌م و سه‌يري... ئاخو من ده‌مه‌ويست بهو ناسنامه‌يه‌ت داواي ته‌لاقيت بو بكم- ته‌لاقه‌كته وه‌رگرمه‌وه))

((وه‌رگرتنه‌وي ناوي- باشه نه‌گه‌ر هه‌ر ناوا بي عه‌بي چييه؟ هه‌روا بهم شيويه تا نه‌ويه‌ري دنيايه‌ت ده‌گه‌ل ديم؛ ته‌دي بابه‌ نه‌يگوت كيو و دار و بار و به‌رديش هه‌ر كه‌واهييه ده‌ده‌ن؟... نا، ديم))

چاو و ويك هيته‌نه‌وه و گوتم: ((به‌ئوتومييلي؟)) به‌لام دارگول چوو بووه ژيري.

((ديسانه‌وه چوويته‌وه ژيري... بير له‌چي ده‌كه‌بيته‌وه؟))

((له‌م پيريزنه. تو به‌چاكي ده‌زاني نه‌م شتانه‌ي ده‌گه‌لدا باس بكم؟))

گوتم: ((تو بو خوت ده‌زاني... خوت باشتري ده‌ناسي، به‌هه‌ر شيويه‌كه‌ بيت له چوار پينج رؤژانمان زياتر ده‌رفه‌ت نه‌ماوه. نه‌مرو هه‌ينييه. واينده‌چي مي‌رده‌كته پينج شه‌مه و هه‌ينييه‌كان له‌مال نه‌بيت... هه‌يني داديت چونه؟))

گوتي: ((باشه، من قسم نييه... تا ته‌وده‌مي كاريكي هه‌رده‌كهم. هات هات نه‌هات هيچ- ده‌چيته‌وه لاي براي كه‌ي...))

((هيته‌نيكيشي پاره بو به‌جي ده‌هيلين...)) هه‌ر نه‌وده‌مي هيته‌نيكم پاره‌دايه له‌كني بي تا نه‌گه‌ر هاتوشتيكيشي پويست بوو ناماده‌ي كات، هه‌رچه‌نده هيچيشي نه‌دويست. بريار وابوو نه‌جه‌د شه‌وي پينج شه‌مه ليره بي و به‌جوريك وه‌ري كه‌ون ده‌گه‌ل نيوه‌رؤيه له‌سه‌رجاده‌ي بن... ئيستاكه بريار ي هه‌لگرتنيم دابوو ترسيكم تينگه‌را؛ نه‌ويش هه‌ر په‌شوكا بوو. له‌وشتانه ده‌ترسا كه من له باره‌ي تارانپوه پي گوتبوو: له خانوي گه‌وره‌ي به‌به‌رد دروستكراو! له به‌رد و خشت... چهند نه‌وم... ئوي، به‌راستي ترسناك بوو! ته‌دي ده‌بي خه‌لكه‌كه‌ي چؤن بزني جا ژيان ده‌گه‌ل به‌ردوخشتان ده‌چته سه‌ري... بي دار، بي دره‌خت!... كه ترسناكه... چاوه‌كاني له ترسان گرموله كردبوون و روخساريكي ترسناك، به‌لام شادي به‌خوه گرتبوو- به‌لام من- هه‌رچه‌ند جاريكي كه دوو دليه‌كي ناديار چنگي ده‌هه‌ناوي ده‌نام نه‌وه هممو خه‌ون و بيك گه‌يشتنانه‌ي پيشووي له ره‌ونه‌ق و دره‌وشانه‌وه ده‌خست- هه‌رچه‌نده ويسته‌كاني دل و ده‌روون هه‌روا كه‌ف و كوليان بوو و رووباري شادي هيشتا دناخندا قولپي ددها... و هه‌ر ده‌جولامه‌وه نيدي نه‌وه پر مه‌ي پيكيه‌نينه‌كه‌يم ده‌هاته‌وه گوي و خه‌ونه‌كان ده‌رؤيشتن و دووباره ده‌هاتنه‌وه و ده‌شت و گول و سه‌بزه زار و تافگه‌كانيان ده‌گه‌ل خؤدا دينايه‌وه. ده‌نگي هاژه‌هازي تافگه‌م ده‌گويدا هاشه‌ي بوو، گوتيم ده‌زرينگايه‌وه، دارگول له‌به‌ره‌وه‌ي تافگه‌ي دانيشتبوو و چاوه‌رپي ده‌كردم، ورديله ورديله، پاك و بيگه‌رد، و جوان به‌خؤ و به‌چاوه شه‌يتانييه زيته‌له‌كانيه‌وه و بهو هه‌موو

لاوتى و ئەو دەنگە مروايبانەيەوۋە كە تاقىگەي يېكەننەكەي بەسەر پىلۋەكانى ۋەركردبوون... خۇي بوو، ئىدى تارىك و روونىيە پېكەننەكەي ديار نەبوو، هانكە هانكى هەناسەم زەنگى زەنگولەي خەندەكانى رەنەق دابوونەوۋە و شەويش بەداغى لېۋەكانى پەناگوئى و سەرسىنگى بەنیشانەي ((بىرەۋەرى))يەوۋە داغ دەكردن، تا ئەم جارە ھەرگىز لە بىرى نەكەمەۋە، كە چاۋەرپىتە... بەلام ھەمدىس دوو دلئى...

ناكا لەبەرەۋى كە نەخوئىندەۋارە نارەھەت بى؟ بۇ تۆ ئەوت بە خاترى خوئىندەۋارەۋە خوئىندەۋارە؟ يا رەنگە ئىستا كە دەزانى و دلئىيەي كەمالى خۆتە و تازە ئەوت دەتاقى ناۋە دلئەت ناسوودەيە؟... يان ناكا وىستىتت شتېك بى كە ئىستا نىيە؟... پىت شەرمە دەگەل ئاشنا و رۇشنا و ئاۋالەكانتا تىكەل بىت؟- دلە دەيگوت نا؛ من ھەزم لەو شتانه نىيە كە دەيانلېي، و قەتېشم ھەز لېنەبوۋە؛ من ئەوم دەۋىست، ھەرخۇدى خۇي، ھەر راست بەو روخسارو بەۋجال و جوۋلە و رەفتار و ھەلسوكەۋتەيەۋە.

ئەۋدەمى نەمدەزانى - رەنگە ئەۋە ھەر دەرھايىشتەي ئەۋانە بىت- كە دە زىانى دۋايەي لەمەۋپاشدا وىستگەيىكى دىكەش سەرھەلدەن و پەيدا دەبن؛ بەلام من ئەم روخسارەم بەھەمان ئاۋاز و بەھەمان جھوژلې، لەش و بەھەمان كەف و كولى گىيانەۋە خوئىندەۋارەۋە. ئەۋشتەي كە خۆم دەمەۋىست لىيى دروستكەم ھىشتا نەمدىبۇۋە و نەمدەزانى و تا ئەۋجىيەش كە سەرنج و ھەستەكام رىيان دەدا پەيم پىنە دەبرد. بەلاي مەۋە ئەۋ لەم لايەنەۋە و بەو كايە و مايەي ئىستايەۋە ھەرچى ھەبوو زىندوو و گىاندار و گىانبەخش بوو. بە جلوبەرگى مۆدە و قەسەي خوئىندەۋارەۋە لەۋانەبوو شتېكى سەيرى لىدەرچوۋايە، شتېكى ۋەك ھەندى لە رۇشنىرانى ئەم سەردەمە كە بەسەر و كەللەيەكى رۇشنىرەۋە گوايە لاسايە (رۇژئاۋايانە) رىشى دەھىلنەۋە و نەعلى بەسەرپىتە دەكەن... تا ۋەخۆھاتمەۋە بوۋە شەۋ بەدەنگ ئەۋ ((موچ))ەي دارگولپتە چووم كە منى پى بانگ كردهۋە ژوورئ... سەرەنجام، ئاسمان چراي نوستىنېي ھەلكرد و وردە وردە تاراي رەشى شەۋى بالى بەسەر كىو و دۆل و لاپال و لېرەۋاراندا ھەلگىشا. بەرەبەرى بەيانى بوو. كىو ھەروا دەبىر و خەيالانەۋە چوۋبوو؛ باي خىستبوو، دارستان خۇي دەخوراند و روۋبار ۋەك مندالېكى داىكى كرديتتە خەۋ و بۇ خۇي بەئاگا بىت، سەرگوزەشتەي بۇخۇي دەكېرايەۋە و منىش گويم بۇ ئەۋ سەرگوزەشتە شېرىن و خۇشە ھەلخىستبوو...

ھەمىشە چىژ لەۋ دەنگەي ۋەردەگرم؛ دەنگەكەي خۇشتەين بىرەۋەرىيەكام دىنېتەۋە ياد و شىرىنتر دەگەل شىرىنترىندا تىكەل دەكات و ھەر بۇخۇشى بەھەمان جوۋلەكانى جارائىيەۋە، ۋەك رابەرى

ئۆركىسترايەك. بەچاۋ و برۆ و دەۋمولىۋو بادانپتە، رستەگەلېكى مۇسقىقا لېرە و لەۋىي كەنارى گىاندا كۆدەكاتەۋە و ئەۋانە دەپارچە مۇسقىقايەكى ھارمۆنىك و خۇشدا، لىدەدا و گىانم بەۋ ئاۋازى مۇسقىقايە بال دەگرئ. بەلام بەپىچەۋانەي مۇسقىقا ژەنەكە، كاتى كە پارچە مۇسقىقايەكە تەۋاۋ دەبى نايەم لە ھارمۆنى و ھەماۋايە توخمەكانى گىيانى خۆم و چۆنەتى ژەننى پارچە مۇسقىقايەكەۋە رامىتم و لىيى وردبەمەۋە و خۆم بەكارىگەرىيە مەستانەيەكەي بسپىرم. ھەرۋەك پارچە مۇسقىقايەكە ناتەۋاۋ بى ئارامم لىپەلدەگرئ و بۇ بىستىنى پاشاۋەكەي ھەروا بى ئارام و سەرۋتم، چۈنكە تەۋاۋى گىانم دەگەل ئامىرى مۇسقىقايەكەيدا تىكەلە، دەگەل ھەموو توخىكى دىكەي دەرەكى دەۋرەۋەردا ناكۆكم و ھەر راست ۋەك جاران، كاتى كە ئەۋ پىمە پىمە پىندەكەنى و باۋەژن لە ركان پىالە و ژىرپىالەي پىكدادەدان و بابەي لەۋەنەۋەز دەكرد و مىنىكى كە بەۋى ھاتبوۋمەۋە سەرخۇ خۇي لى نەبان دەكردم، و خۇي بىرو بەۋىدا دەدا... ئەۋدەمى بابە سەرنجىكى ۋاي دەگرە باۋەژنى پىتۋابسو كە ھەرچى گەرمىيە سەماۋەرىيە ھىناۋىتەي و بەدەمۇچاۋيدا كردهۋە، و ئەۋە دارگولپش ھەروا خەرىكى مۇسقىقاي خۆيەتى و لەپىمەي پىكەننى دەدا- و من چاۋەرپى ئەۋ پىمەي پىكەننە بووم تا ھەيوانى چاخانى بەكپو و لېرەۋارەۋە بكاتە بە ھەشتىك كە گىيانى ۋى بوو... جوژىكى ۋابوو ۋەك بەيەك جوۋلەي كىتوپ كەۋتېنەۋە ناۋەندى سەرەتاي دروستبوۋنچەنەۋە، لەرپى سارد و سۆلەي ژيانەۋە بەرەۋە داستانى كۆن و بى ئاكامى خۆمان ھاتبوۋىنەۋە و دە بازنەيەكى نەرم و نورانيدا، گىژ و وىژ و شەيدا، بەدەۋرى بەكترىدا دەخولانەۋە... نە دەنگىك، نە كۆت و بەندىك، نە گوشارىك، دوور لە ھەموو شتېك، بە پەلە تىدەپەرىن و دەپۇشتىن و جىھانىش ئارام و بى ھەست و خوست بوو و كىو بەپىۋە چەقىبوو و ئىمەش دەۋ بىدەنگى و خامۇشى و ئارامىيەيدا، ژاۋە ژاۋى سررود، و نارەنارى ستايىش و سىرتەي ئەۋىندارانەيمان دەبىست و پەلەي زىاترمان دەكرد و بەرەۋە ناكۆتايىيەۋە دەچوۋىن- ئەۋ ھەرۋەك خۇي كچ بوو و دولبەر و دلبەر، و من ھەروا شەيدا و خوازيار- ھەرچى ھەبوو دلپەسەند بوو و منىش خوازيارى بووم. پاكى و كچىنەيەكەي بەشىكى سىروشتىي ۋى بوون و من بۇ قەرەبوو كردهۋى ئەۋەي تىپەرىبوو بى ئۆقرەۋە ئارام بووم و ئەۋ بەگوناهى بى گوناهىيەۋە لە من بى ئارامتر. درەۋشانەۋەي لەش و جوانىيە گىانم دەدەيت- و دەبىست، جا باشە دەكرا نەيىنم؟ ھەموو گىانم چاۋ و لووت و گوئ بوو. كانىيەكە لەۋەي روونتر بوو كە دەھاتە بەرچاۋان. پىم ۋابى ئەستىزەكانىش ئىمەيان دەدەيت كە بەنيۋاياندا دەپۇشتىن- دەياندىت و دەشيانىست و ھەرئەۋەش بوو كە بە ھەزاران چاۋ ھەموو گەردىلەيەكى لەشيان لە چەند ھەنگاۋىكى ئەۋلانرەۋە مانگەۋە لەبن تاراي تەموۋىتەۋە كە دەردەكەۋت سەير

دەکرد- دەیانەویست بە گەرمییە وی خو گەرم کەنەو- ئاخ ئەو گەرمی و رووناکییە دنیایەکی دیکەبوون کە ئەو دەگیانی خزیدا کۆی کردبوونەو و بەندی کردبوون و ئەو ئیستا شەپۆل شەپۆل ئازاد دەبوون... و هەموو دەیانەدیت و هەستیان پێدەکرد... من دە تەواوی ژياندا هیندەدی ئەو دوو شەوێ نەژیاوم. ئەو دوو شەو لە ژيانی دەریننەو هەچم بۆ نامییتەتەو. بۆ چاوی و جوانترین و پاکترین ئەوینێک بوو کە بوومە. نە مەکە و لاچۆیک، نە تورە بوونیک. نە چەپۆکێک،... هەچ شتێک لەوان دڵ شکانانەیی کە دە ئەوین و ئەویندارییە دان- هەچ کامیکیانم لەوانە نە بە ویک کەوتن و نە بە خیال هەستەنە کردوو. ئەو زۆر بە ئەدەبانەیی دەگەڵەمندا رەفتار دەکرد و منیش هەرەتر زۆر بە ئەدەبانەم دەگەڵە ویدا رەفتار دەکرد- ئەوەک ئەوێ کە کەسێک دەگەڵ خزمەتکارەکیدا رەفتار بکات. نا، هەرەک یەک هاویشیو؟ هەرچەندە ئەو شەو چ مانایەکی نییە، چونکە مەزۆ کاتی کە ئەویندارە، کاتی هیزە ناسک و نەرمونیانەکانی دەزگای بوونەو دەریەیی ئازاد دەبن ملکەچ و خاکەساری هەمووانە، ئیدی دڵدارەکی جی جی هەیه... بە ئەدەبی ئەوینداریکی پابەندەو رەفتارم دەگەڵدا دەکرد؛ رەفتاریکی خۆش، دۆستانە، خاکەسارانە. هەچ کەسی لە خۆی جوانتر نەبوو، جا چ لە خواردنی یا دەنوستنی، یا دەدەمی پێکەنینیدا- دە هەموو شتیکیدا... بەلام بە قسەیی خەلکی مە کەوتۆتە نیو گندۆران؟ لەسەر درەختیکی دەم جۆیە، کوندیکی سەرگەردان، دەبۆیند. دارگول لە پێکەووە لەو ئاسمانەپرا هاتەو سەر زەوی؛ بە ترسیکەو گۆیی هەلخست: ((ها، چ بوو؟)) و دەستەو دەستان ما. رەنگە هیشتا هەردەنیو پەنجەیی قسەکانی ژنە فالچیە کەدا بیست. بۆ سەرپۆش لە جی جی دەریەیی و بە پینخواستی رایکردە سەر رییە؛ داهاتەو، هەر راست وەک یە کەم رۆژی چاوپێک کەوتنیمان- ئەو دە حەساریدا و من دە پەنجەرەیدا... خێرکە بەردیکی هەلگرتەو و بە جوان چاکییەو هەرەک کچە ژومناستیکییەکی گۆرەپانی بەریکانی، بە ناھەنگی پیاوێی سڕوشتییەو، بەرەو لای کوندەییەو هەویشت. مانگ کە ئاگای لەو بەسەرھاتە بوو توولینی سپی شیر رەنگی بەسەر رووی خۆیدا؛ گا بەردی لوتکەیی کێوی برۆی تێکنان... دارستان کەوتە هەناسە هەلکیشانی، ئەستیرەکان چاویان زەق کردنەو، کوندەکە لە شەققەیی بالائی دا و دوورکەوتەو، کەڵەباب هەوایی دایەشیو و دۆلان، ئەویش بەراکە راکەو هاتەو، منیش باوەشم بۆ مندالە ترساو کەم کردەو...

لەوێ زیاتر هەچ شتێک ئارامییە مەیی نەشیواند؛ بەلام ئەم شیواویەش شتیکی کەم نەبوو- هەرەو ئەو دایکە حەوا بیست و کوند پەيامی هینابی، پەيامیکی شووم کە: ((لە بەهەشتی و دەدرکەو برۆ!))... پیاوێکی هاتەو... هاتەو و دووبارە گەراپەو سەرکارەکی... کێلگەییەکی لەو نزیکانەو

هەبوو. پینچ شەمە و جومعان بەرۆژ دەچوو وی. پیاویکی مەیانە سال بوو، رەش داگەراو و دەموچاو چرچ و لۆچاوی و لەبەر تاو سووتاو و گرژ... لەراستیدا ماندووی ژیان، کە ئەو هەموو نیشانانەیی دە سەر و روویا و دەدرخستبوون. هەر لە یە کەم ساتەو هەرچی چرچ و لۆچ و خەت و خوار و خێچی و جوانی و کریتییە دەموچاوی هەیه، هەموویم دەمیشتکیدا چەسپی. دەبوو واخۆ نیشاندەم کە رێبۆریکم و چام خواردۆتەو و خەریکم دەرۆم، هەرچەندە ئیستاش چاخانە کە بەشیویەکی فەرمی نەکرابۆو- پیاوێکی زووتر هاتبوو، ئەوانیدی دوو سی رۆژ زیاتر نەبوو هاتبوون... رۆیشتم.

ئەسپە کە دەرۆیی و من دڵم بەلای ئەو دەبوو؛ جگە لە ئیستا، دە هەفتەیی ئاینەمەو دەروانی، ئیستا ئەو ئەو نزیکە واناخ دەهاری، دڵم رادەکیشی و تادی تینی زیاتری تیدەکا... گەرامەو. راوہستابوو، هەوت و سەرسام... رایکردە پینچیم- دابەزیم. بە ئەحمەد گوت ئەسپەکان جەلەو کیش کات من بەپینان دەبەگەم. دەستم راداشت و دەستیم گرت و چاوم دەچاویەو بری و هەناسەییەکم هەلکیشا... ((پینچ شەمە ئەحمەدی دەنیرم...)).

ئەحمەد بە دەست هەلئەکاندنیو بانگ کردەو. ناتوانم روخساری دارگولی باس بکەم. ساتەکانی لێک دابراونی هەمیشە دەردناکن؛ بەلام ئەمەیان دەردناکتیرینیان بوو. وەبیرم دی جارێکی هەرەو دەسەفەریکیدا لە هەبوونی چاخانیکی دانیشتیووم؛ مریشتکی و چەند جوجەلەییەکی لە پینش هەبوونی پینچەکان دەکرد؛ لۆرییەکی گەورەیی قورس هات و بەناو جوجەلەکاندا تینپەری، تا لەبەر هەبووانە کە راوہستی. بای تاپەکانی یەکیک لە جوجەکانی وەبن تاپەییەکیەو دا. جوجەکە پان و پلێش بۆو: تاپەکی بەسەردا رۆیشت؛ جوجەکە سەریکی بەرز کردەو، هەر دوو چاوەکانی دەریەپانندن و بەسپامیەکی سەراپا سەرسامییەو، هەرەوکی بیەوی ئەو ئەندە تەمەنەیی ماویەتی تەواوی دنیایە هەموو پینکەو دەمیشتکی خۆیدا تۆمار کات و ئەوجا بری. هەرەوکی دوو نوختەیی سوورپیلووی چاوەکانی بەسەریە کدا دابن و ملی لاریو. حالەتی چاوەکانی دارگولیش دەدەمی دوورکەوتنەو ویتەییەکی لەم جۆرەیی بەبیردا هینامەو... بۆ هەینی دەهات!... سەرگەردان و دەستەو دەستان مابوومەو؛ نەمدەزانی چ دەخۆم و چۆن بیردە کەمەو گێژ و وێژ بووم؛ هەر ئەو ئەندەم دەزانی کە پەتی چارەنووسم تا دی لە ملی قايم و توندتر دەیی و جالجالۆکەیی چارەنووسم تادی زیاتر لە تەونە نادیارە کەیی خۆیەو دەپینچی... و من بە میشتکی پەرتەو هەمیشە چاوەپێی داوین تالی ئەو تەونەم... دەستەو ئەژنۆ دانیشتیووم و چاوەپێم. دیسانەو هەرەوکی هەوڵین رۆژەکانی یە کتر دینتییمان، گێژ و وێژ و میشتک بەتالم؛ وەلامی پینچەوانەیی پرسیارەکان دەدەمەو و هەر لەخۆو گەرم دادیم و ئارەقەیی دەکەمەو، و

سەرقالی و گرفتارییە گەرانهوئێ تارانیم دەکەمە بیانوی هەموو ئەمانە. بابەش هەرگیز بوو: ناکا پێی وابێ خوازیینییە تەلایەم کردییت و رەتیان کردییتەو- بەلام خۆی و رەسمیش نییە جەیلۆکە بۆخۆ بچنە خوازیینییە بۆخویان!... دەلێی تووشی نەخۆشییە دەروونییە بووم...

هەستی تەنیاییەکی سەیرم دەکرد! وەک سەد سال بێ دەگەڵە ویدا ژیا،م، خۆم لە مالتی بە غەریب و بێگانە دەهاتە بەرچاوان- تەنیا، و تەنیا تەنیا. مالهەکه چۆل بوو، لێواو لێو بێدەنگی، هەر راست بەپێچەوانە دەگەڕایە بەتال و پڕ لە شەپۆل و گێژەن و بێ نارامی بوو، و بەردەوامیش مستی لە چوار دیواری ژورەکە دەدا و خەریک بوو دەرگایەکی لەرێسمە دەبرد. ساتەوختەکانی شەوی وەک مۆتەکە خۆیان بە سینگمەو مات دەکرد و خەویان لێ دەزاندم. ئەو سات و دەقیقانه هەرەهە لەشکری میرووان دەگۆرستانی بووندا بە کۆڵەبارێکی پارچەکانی گیانمەو دەهاتن و دەچوون و منی مردووش، هەر و روتتر و قورس و سەنگینتر لە جارێ دەماممەو و ئارەقەم دەکردەو... بەردەوام چاوم دە پەنجەرێوە بوو و سانییە ژمییرم دەکرد کە داخواکە ئێمە تاریکییە دەپەیتەو و کازێو دەردەکەوێ. خەوم ئالۆز و پەرت و پەرتیشان بوو. جاری وا بەو خەیاڵەو کە ئەو لە تەکمەو نوستوو لە خەوی رادەچلەکم؛ لەپێشدا گویم لە دەنگی ببوو و دیتبووم و دەمزانی کە لەسەر سینەم دەگەوزی: ((تۆش گوناھت نەبوو؟ تۆ پێتوایو من هەمیشە لێرەم، هەرکاتی بتهوی ئی تۆم- هەر و بە موفت و خۆراپی!)) و خەندە.

((بەداخەوێم؛ بۆ خۆشت دەزانی- منیشیان هەلخەلەتاند...)).

((داخەکەت پەییوەندی بەخۆتەوێ... ئەدی من دەونیوەیدا چی؟)).

((بۆ من و تۆشی هەیه؟)) و بە قەڵەمی ماچان ((من)) و ((تۆ))مان لەسەر روومەتی یەکتەر دەنوسی. ((تەگەر پێتوایە من کەمتەرخەم و گوناھبارم ئەو بەخەشە...)) و ئەویش کە منی دە نیوان دوو لێوکانیدا بوو بە ماچێکی دووردریژی خۆم بەخۆم بەخشی... چاوەکانیشی لەسەریەک دانابوون یانی باشە، ئەو چاوپۆشیم لە گوناھکەت کرد. بەلام من پێنەزانانە بەخەشەگێیەکی ویم رەت کردەو و دامەو: ئەویش بە گەورەییە خۆی کە نەهەر نەرەحەت نەبوو خۆشحالییش بوو؛ پێکەنی، هەرەهە گەورەترین و بەرێزترین شتیکی ئەم دنیاوەی لەلای دانام و پێی سپاردیم و دواي سالانیکی دووردریژی بەبێ دەسکاری و تێمدا بێتەو- ساغ و سەلیم، وەکو خۆی، بێ دەسکاری.

رووم بەرەو ئایندە و بیریشم لە دوینی دەروانییەو و خود راستیی خۆم، بە هەموو بێر و هۆشەو وە جوجەلە دەستەمۆ، بە بالەفەرکەو بەرەو هەیوانی چاخانەکەو راکە راکەمان بوو تا رۆژانەکە خۆمان وەرگرتین...

بابە بە پەلە هاتەو، گوتی ژورەکە من و ژورەکە خۆی ئامادەکەن و قەرەوێلاتی لێدانین- مندالەکان بچنە خوار. کە سەرسامییە منی دیت گوتی کە دوو کەس لە خەمان - کاندیدی هەلبێژاردنی- هاتوون و چەند رۆژیکان لێرە دەبن و هەمدیس گوتییەو: ((تەم چەند رۆژانە کە لێرە دەمێنەو هەولێ هەر لێرە بی، لەرووی ئەمانە دادەمێنم؛ من بۆ خۆم ئیداریم، ناتوانم لە دوايانەو بپۆم، تۆ هەولێ ئەو چەند رۆژانە کە لێرە هەر لێرە بی...)) و من سێ سەمی دەبوو دەگەڵ دارگۆلێدا وەرێ کەوتبام! هیندیکم منە من کرد، بابە نارەحەت بوو، بە خەیاڵی وەی کە من کاری جیزییم هەیه بە دەموچاویکی سوورەلگەرپاوە گوتی: ((خۆ کفر نابێ، یەک دوو رۆژان لەجیاتی کارەکانی هاپوێ ستالینی بەکارەکانی مە، رابگە- ئێمەش هەقیکمان هەیه، برالە!)).

ئەلخوكمولیللا... پێنج شەممە هات ئەجمەدم نەنارد هەینی هات میوان هەر مانەو و من بەو خەیاڵەو کە دە هەردەمو سەعاتیکیدا رەنگە برۆن و یەخەمان بەردەن چاوەروان مام، هەرچەندە ئەجمەدیش بێکار نەبوو. دەبوو ئەسپەکامان ئال و ئەو جۆرەشتانە کردبان، چونکە جەنابی میوانان سەردانی ئەریاب و کاربەدەستان و گەورە پیاوانی ناوچەکیان دەکرد و گەورە پیاوانی ناوچەکەش هەموو لە گوندان بوون و بۆ چوونە گوندانیش لە ئەسپان زیاتر هیچی دی نەبوو پێی بچن... ئەسپەکانیش هەردوو سیپەک بوون. بەلێ پێنج شەممە تێپەرییەو و هەینی هاتەو و میوانەکان هەر و ماونەو. بەیانی رۆژی یەک شەممە یا دووشەممە بوو، لەسەر جادە بووم، لە دوورەو لەبەر دوکانی سۆفی عەزیزی پێنەدۆز روخساریکی وەک میردەکە دارگۆلیم دیت. بەدیتنی وی دلم داخوړپا- نەمزانی بۆ. بێ ئیختیار بەلایەو چووم. چوومە دوکانی ئەکبەرراغای کە هاوسی دوکانی سۆفی عەزیزی بوو، چاک و چۆنیم دەگەڵ ئەکبەرراغایدا کرد و لە حوسپینی کوریم پرسی. ئەوجا هەر کە پیاو لادیتییەکە لای کردەو، هەرەهە بەرێکەوت بێ، سەیریکیم کرد- خۆی بوو، بە تەنکە ریشیکەو و لە جارانی گرتتر. سلاوی کرد؛ هەوالتی مندالەکانیم پرسی. گوتی: ((لە سایە سەری ئێووە)).

گۆتم: ((دارگۆل چۆنە؟ زەجمەتیشماندا؟)).

پیاو کە چاوەکانی بەردانەو و بەروخساریکی زۆر غەماوییەو گوتی: ((قەزا و بەلائی ئێوێ برد!)).

((گۆت...؟)).

((به‌لئی، ژانی کرد، قه‌زاو به‌لائی ئیوهی برد!)).

زۆر به‌ساده‌یهوه!... به‌پێچه‌وانه‌ی شوینانی دیکه‌ی جیهانه‌وه که مردنیان لا گه‌وره‌ترین و سه‌رسو‌په‌ینه‌ترین په‌دیده‌ی ژیا‌نه، که‌چی ئه‌وه‌تا لی‌ره ساف و ساده با‌وه‌ریان وایه که مردنیش - هه‌ر به‌شیکه‌ی دیکه‌ی ژیا‌نه، هه‌موو روژی‌تی ده‌بینن؛ جا هه‌ر روژی به‌هۆیه‌که‌وه که چ‌جیا‌وازی‌یه‌کی ده‌گه‌ل هۆی روژه‌کانی پێش‌و‌تردا نییه: هه‌ژاری، نه‌خۆشی، رو‌به‌روو بو‌نه‌وه ده‌گه‌ل ((ده‌وله‌ت))ی، له داردانی ده‌وله‌تی، هه‌رای ژن و می‌ردان، هه‌را له‌سه‌ر نۆر ئاوی... و ده‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که مه‌رگ زی‌اتر به‌شپۆیه‌ی چا‌وه‌روان نه‌کرا‌و ده‌رده‌که‌وت و ئه‌وه هه‌موو هه‌ول و ته‌قه‌للا و کۆش‌شه‌ش به‌هیچ ده‌چوو که لێی غافلگیر نه‌ده‌بو‌وین تا نه‌قه‌ومی که‌چی هه‌ر ده‌قه‌وما و مه‌رگ هه‌ر ده‌هات... به‌لئی، ژانی کرد، و قه‌زاو به‌لائی ئیوهی برد - هه‌ر ئه‌وه‌نده و هی‌چی دی!

ئا‌وازی‌کی ساده و ئارامی قسه‌که نه ده‌گه‌ل گه‌وره‌یه‌یه رو‌دا‌وه‌که‌ی و نه ده‌گه‌ل توندی‌یه ئه‌وه ته‌کانه‌ی گیامی وه‌له‌رزه ئیخست، نه به قه‌دراییه سه‌ر و سه‌کوت و چلمنیه خودی ئه‌ویش - ده‌گه‌ل هی‌چیاندا نه‌ده‌هاته‌وه. هه‌روه‌ک کێوی ئاربابایان به که‌له‌ی دادا‌هم کتوپر فرمی‌سکم هی‌چی تیدا نه‌ما و وه‌ک بلی‌نی به په‌مپێکی هه‌رچی ته‌را‌یه له‌شم هیه مه‌زی‌بیتیان له‌جێی خۆم وشکه‌وه بووم و ره‌ق هه‌لام؛ سه‌رم ده‌گێژه‌وه هات، نا‌وده‌مم بووه ژه‌هره‌مار... بێ ئیختیار خۆم ها‌و‌ی‌شته سه‌ر لات‌ه‌خته‌که‌ی بۆیاغی ته‌که‌به‌راغای...

نا‌زام چ‌هند له‌وی بووم، هه‌ر هێنده‌ی ده‌زام که شه‌لائی ئاره‌قه‌ی بووم، و ته‌که‌به‌راغا ئاوی هێنا‌بوو و زوو زوو ده‌یگوت: ((حالتان باشتر بوو!)).

هه‌ر که توانای رو‌ینیم ده‌ خۆمدا هه‌ستکرد له‌پێشدا چوومه سو‌راغی دایه گه‌وره‌ی: زانیبووی و به‌چا‌وه کو‌یره‌کانیه‌وه فرمی‌سکی داده‌باراندن. هه‌رچی تال و سو‌یری و غه‌م و که‌سه‌ری‌کی ده‌دلما بوو هه‌موویم به‌وی رشت، ها‌تمه‌وه مائی - راستییه‌که‌ی نا‌زام چ‌م گوت و چ‌م کرد، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ده‌زام که با‌وه‌ژن وه‌ک په‌یکه‌ری بی‌او‌تی کارتۆنی، به‌رو‌یه‌کی سیسه‌وه، را‌وه‌ستا‌بوو و له‌جێی خۆی نه‌ده‌جو‌ولا و منداله‌کانیش پر به مائی ده‌گریان و ده‌یان زری‌کاندا - تا سه‌ره‌نجام له‌ ده‌نگی پێیه‌کی سه‌رپلی‌کانه‌که‌وه به‌خۆها‌تمه‌وه - میوان بوو... به‌گو‌ری بابی میوانییه‌وه! رو‌یشتم. می‌شک به‌تال - به‌تال له هه‌موو شتی‌ک و بێ هی‌چ پێشه‌کی و خۆ سازدانی‌ک. به‌رپێه‌کیدا به‌ره‌و ژو‌ورچووم، تا به‌رامبه‌ر باغی می‌رزا ره‌شیدی له هی‌چ جێیه‌کی رانه‌وه‌ستام. له‌وی له‌سه‌ر به‌ردیکی دانیشتم - له بێ تا‌قه‌تیان - له‌سه‌ر رێی لۆریه‌ی باری،

ئه‌گه‌ر هه‌بێ، ئه‌گه‌ر بی‌ت. دل‌م تی‌که‌ل ده‌هات خه‌ریک بوو ده‌رشامه‌وه، یه‌ک دوو ئۆقم کردن؛ سه‌رم ده‌سو‌را؛ شتی‌ک له نا‌وه‌وه له پشته سه‌ری ده‌دام؛ ده‌ماری لا‌جانگه‌کام به په‌له لێیانده‌دا و ده‌نگه‌که‌یان ده‌ گو‌یمدا ده‌زین‌گایه‌وه؛ که‌له‌م پر له ژا‌وه ژا‌وی به‌تال بوو، وه‌ک ده‌ ئاشیدا‌هم. تا ئه‌وه‌ده‌می به‌شپۆیه‌ی نادیار نه‌بو‌ویی بیرم له دارگو‌لی نه‌کردۆته‌وه... چۆن بووه؟ ئه‌وه کوتکی‌ش هه‌روا پشته سه‌رم ده‌کو‌تی، و می‌شک کۆکردنه‌وه‌ش کاری‌کی دژوار بوو.

هه‌ر که ده‌مو‌یست بیرکه‌مه‌وه می‌شکم به‌تال ده‌بو‌وه. می‌شکم وشک هه‌لا‌نبوو - هه‌ر ده‌تگوت بیابانی به‌ره‌هووتییه. چۆن بووه؟ خۆی کوشتووه تا من نازاد بم، چونکه گو‌تبووم ئه‌گه‌ر نه‌یه‌ت ئیدی من هه‌رگیز ژن ناهینم؟ - زۆری ری تیده‌چی ئه‌وه‌بێ. دا‌په‌ره‌ی له‌خشته‌ی بردبوو؟ - دوورنییه - هه‌رچی ده‌ریاره‌ی خورافاتای بلی‌نی لێیده‌وه‌شپته‌وه؛ هه‌رچه‌نده دل‌م فه‌توای ئه‌وه‌ی نادات. دیاره به‌رو بو‌خ‌چۆکه‌ی خر‌کردۆته‌وه و می‌رده‌که‌ی پێی زانیوه؟ یا نا‌کا دیاریه‌که‌ی ته‌لا و دایکی ته‌لائی لای وی دیسی و گو‌مانی لێکردبێ! - ئه‌وه‌ش هه‌ر دوورنییه... یا وای - ئیدی ئه‌مه‌شیا‌ن هه‌ر کوشتنده‌یه، ریسواییه، ئیدی ئه‌و ریسواییه به‌هیچ شتی‌ک نا‌شو‌رپته‌وه - دیاره چونکه چوومه‌ته‌وه لای، ده‌ دل‌ی خۆیدا وای به‌خه‌یالدا هاتووه که هه‌روا به‌ری‌که‌وت ئه‌وه شه‌وه لامدا‌وته مائی وان و ئیدی که رو‌یوم و نه‌که‌راومه‌ته‌وه ئه‌و پێی‌وا‌بووه له‌بیر خۆم بردۆته‌وه و گو‌یم نه‌دا‌وته‌ی.

سه‌رم ده‌نی‌و هه‌ردوو ده‌سته‌کام گرتبوو و بێ ئیختیار فرمی‌سکم هه‌لده‌رشتن... له‌پر بیرکی دل‌خۆشکه‌رانه له‌نی‌وان می‌شکه به‌تاله که‌مه‌وه سه‌ری هه‌لدا: نا‌کا می‌رده‌که‌ی بیه‌وی به‌و شپۆیه‌یه به‌ هێرهم به‌ری! دیاره بۆنی شتی‌کی کردووه و بۆ به‌هێره‌چوونیم هاتووه ئه‌وه هه‌واله‌ی هه‌لبه‌ستووه! به‌لام نا... ئه‌و هی‌چ نا‌گای له من نه‌بوو، ئه‌و نه‌هاتبوو من ببینی، ئه‌وه من بووم سو‌راغم له‌وی کرد. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش، گریانی پیرپێژنی راستییه قسه‌که‌ی ده‌رده‌خا - ته‌نکه ریشه‌که‌ی خۆشی هه‌ر نیشانه بوو.

هه‌رده‌بێ یارۆ قولاغی‌کی زانیبێ و بۆنی‌کی کردبێ و هه‌رایان بووه و دارگو‌ل به‌ده‌م شه‌ر و هه‌را و زه‌نا‌وه به‌هه‌مان ساده و سا‌کاری و گو‌ستاخییه خۆیه‌وه هه‌موو شتی‌کی گو‌تووه و پیا‌وه‌که‌شی غه‌به‌تی بزوتووه و خۆی به‌ قوریانی ئه‌و کاره‌ی کردووه... بێ شه‌ره‌فی... بێ ناموسانه!

*

*

*

كۆرى سلىماناغاى چووبووه گوندى مستهفاخانى و هاتبۆوه، لهبەر ميواندارییه كاندیدایانی هەلبۆردنى سەرپىيى نەبى نەيتوانیبوو ببینم و دەگەلى دانیشم و دوو قسانى دەگەلدا بکەم. كاندیداییهکان دووسى رۆژى خۇشيان له مالى سلىماناغاى بەترياک و ئارەق خواردنەوئوه بەسەربرد و چوونەوه. سى کەس بوون، هەرسىکیان پىک ناکۆک، هەرسىک خزمى يەك- و هەرسىک هاوسەفەر. هەرسىکیان به لۆرييهك و بهسى ((تاك)) زمان، بههەرچى هۆيهکەوه بوو، هاتن و قسهيان بۆ خەلکى کرد و لهباتى وانیش دەگەل ((تاران))ى دووان: گوتيان که خەلکەکه هەموو سەريان دەپىيى ئەعالى حەزەتدايه، هەموو شەيدا و که لەلای نیشتمان و هیندەيان ولات خۆشدهوى خەريکه هەروا بهخاوى و بهکال و نەکولپوى بيخۆن، ئاى که بهتامە، بهلام ئەوئەندەشيان هەيه، که پىيان بى ئەدەبىيه دەست دريژکەن و ئەو پارووه چەور و نەرم و بهتامە لەدەست لەخۆ گەورەتران بفرپینن و بۆ خۇيانى بخۆن، پارووى چەور و نەرم و بهتامە خوا هەر بۆ گەورە و سەرورە مالى و خانەدانانى داناوه- نۆشى گيانى وى بى! گوتيان ئەو خەلکە ئەو کەسانەشيان خۆشدهوين بەتاييهتى ئەو چەند هاوشاريانه که به سواری لۆرييه ئەو هەموو زەحمەتەيان کيشاوه و هاتوون. لۆرييهکەشيان هەر خۆشدهوى، خۆ ئەگەر بىت و هاو شاريانى بەرپىز لەرووى خۆشەويستىيهوه دەنگيان بدەنى ئەوه ماناى وايه دەنگيان به لۆرييهکەش هەرداوه، خۆ ئەگەر وايى ئىدى ئەوه قىرتاواکردنى تاکه شەقامەکەى شارى مسۆگەرە.

زۆريشيان به ناوووهواى شاريادا هەلدا: ئاوهکەى دەپرسى، هەر سەيره، نازانن چى تىدايه، هەر که پەرداغىكى دەخۆنەوه وەك كيونىکیان هەلکەندى هیندە برسى دەبن مەپرسە و هەر که نانىشيان خوارد و پەرداغىكى دیکەيان ئاوه بەسەردا کردەوه سەرلەنوى برسى دەبنەوه و هەر دەلپى قەت هيچيان نەخواردەوه... بەلام هەواى شارى- وەى وەى، لەو هەوايهى، لەو خەوهى ناو ئەو هەوايهى! بەراستى ئەوهى گوتوويهتى که ((بهيانى سەردەشت، ئىوارەى بانە، دەگەل نوستنى دەشتى رازيانە)) گولى لەدەمى بارىوه. ليرەش دەشتى رازيانەى ليه.

خۆشەويستان، دياربوو بۆگەنى زەلکاو پيش مالى سلىماناغاىان بهپىچەوانەوه له قەلەم دابوو... بهکورتى، هەرکامىکیان دەگرت لەو سىيانە، ئىدى ئەوه باسى ئەو دووهکەى دیکەى دەکرد و بەشاخ

و باليدا هەلەدان و ليوەشاوهى و دەست رۆيشتووى و کارزانى وانى دەردەخست و پيشينهى پيشنگدارى بنەمالهکەيانى له خزمەتکردن بەولات، دياره به والا حەزەتى هومايونى ستايش دەکرد. بەلام خۆشى... خۆشى ئەوهبوو که ((چاکیهك))ى ديشى بيچگه لهوانهى ئاوالهکانى هەبوو که رەنگه دەگەل زەوق و سەليقهى هەنديکان ريك نەکەوى و نەيهتەوه- يانى ئەگەر خودا نەخواستە ئەو هەندە کەسانە لەنيو هاوشارياندا هەبن، هەرچەندە که ئەو دلنياهەين- بەلى، دەگەل سەليقهى هەنديکان نەيهتەوه، و تەنانەت به عەيبىش دابنرى؛ بەلام چ باک، عەيبىکە سەچاکە دىنى، له هەر لايەکەوه سەريکەى جوانە، ئەويش ئەوهيه که شپت و شەيدا و کۆلا و وهيلانى خانەدانى سەلتەنەتیه... زۆريان سوپاسى ميوان نەوازييه خەلکى شارەکەى کرد و زۆريشيان به جوانيه شارەکەيدا هەلدا و ئەو گويدريژ و ولاغانەشى که به باره دارهوه لەسەرچەقى رىيه راوهستاوون، بى ئەوهى هيچ گوى بدەنه زهوقى جوانناسيهى ئاغاىان تەرسيان هەلپشتن و کەوتنە هورای زەرينى.

کوپانى شارى هەردەو سەرودەختەيدا شەونامەى کارىکاتۆرييان بلاوکردنەوه، که تىياندا ميوانەکان سوپاسى ميوان نەوازييه قەرەواشى مالى سلىماناغاىان تىداکردبوو. له يەکىک لەو کارىکاتۆرانەدا كاندیدايهک هۆقه و ماشەى تریاک بەدەسته، دووکهلى تریاکى به سەرچاوى قەرەواشيدا کردبوو، که سىنييه چايان لەپيش دەگىيى؛ دووهکەى دى به سەلامەتیه سەرى وى تەختە نەرد (تاوئە)يان دەکرد و تىي رامابوون. ئاغاى سلىمانى قۆپچەى پانتۆلهکەى کراوه بوو و دەچاوهروانىهيدا وهستاوون.

ئەوه ئاماژەى مەسەلەکەى مەلای مەشهور بوو، که دەلپن دوو ژن ئامبازى يەك دەبن، شەرتى دەکەن هەرچى وەبن کەوت گانیکى بداتە مەلای. مەلاش هەر دەستبەجى دەست دەباو دۆخينى دەکاتەوه؛ گوتيان ((ئەوه بۆ هەر لەئىستاوه مەلا؟)). ئەويش دەلى ئاخىرى يەك وەعەردى هەردەکەوى! بۆ ويش (بۆ ئاغاى سلىمانى) هەروابوو؛ هەريهکىکیان هەلبۆتيرابانايه، ئەو سەرۆکايهتیه ئىدارەکەى خۆى هەر مسۆگەر بوو.

ئىوارەى رۆژى دواى رۆينى كاندیدايان چوومه مالى سلىماناغاى، تا هەم کارىگەرييه کارىکاتۆرەکان دەپرووى سلىماناغايدا ببینم و هەم سەريکيشى له کورپەکەى دەم- دەمىک بوو وام نەديبوو لىي تىيرم، جگه لەو هەش بابەگيان دەگوت تەندروستىي تىکچوووه و حالى باش نييه... دەمزانى بەتەماى چوونە گونديه بەلام پيش رۆينى نەمدىبوو و نەمدەزانى بۆ چ دەچى.

چوم سلیماناناغا بهتەنی بوو؛ کەش و هەوای مائلی سارد و سربوو؛ نوکەر و قەرەواش و خودی سلیمانناغاش هەر دڤ و دەماغیکی وایان نەبوو- هەرچەندە هەر بە گەرمییە جارانهو پێشوازی کردم. هەردوای کەمێک بەسەرسامییە کەوێ دەو لاو لام رووانی. سەرئەجە کەمی قۆزقەوێ.

گوئی: ((دیاره چاو له هاورپیه کەت دەگێرێ؟)).

گوتم: ((بهلی- ئەو دیار نین؟)).

گوئی: ((چۆتەو... پێرێ چۆو- بۆ تۆش تاگات لی نییه؟)).

بەسەرسامییەو گوتم: ((نەخێر!)).

گوئی: ((دە فەرموو، ئەو تۆش تاگات لی نییه! بهلی، چۆو- خواحافیزی بی!)).

قسە کەمی واییدەچوو ئەویش تاگای لیئەبی، بەلام زۆرم خۆ تێو ژەند.

ئاوازی قسەکانی بۆنی تۆزانی لیئەهات. دلگێربوو، هەرەو کە مامۆستایەکی کە شەیتانییە قوتایییەکی بەپێچەوانەیی حەزی خۆیەو ناچارێ کردوێ لییدا، تادوایە ناپەرەت بیست و بەو ناپەرەتییەرا بۆی دەرکەوێ کە هۆی شەیتانییە قوتایییە کەمی مامۆستایە کە بوو لەگەلی پێوچووێ و دەمی خۆی دەگەلدا سپی کردۆتەو...)

ئیدی، ئەو دنیایە؛ دەوو بەرە کە خۆی وایە، دەورو بەرە کە نازادییە هەلناگێ؟ دەبوو ((مامۆستا)) هەر لە هەوێلێو، چەند جارێکان، بەپێی پێویست، چەند شوێنێکانی پێشاندا- دە ئەسپ بارهینانییدا هەر وایە: ئەگەر رێک و پێک بوو و بەباشی رەفتار کرد و هەموو فەرمانەکانی بەچاکی بەجێ هێنان ئەو کۆقەندیک یا دوو سی دەنکە کشمیشانی دەزاری داوێ، خۆ ئەگەر ئەو نازادییە قۆستەو و ویستی سەرپێچییە بکات یەک دوو قامچیانی هەوالێ بن تەنگەیی دەکەیی- سیاسەت مەرهم و درێوشە و شل و توندییە... بەلام من پەرت بووم، پێموابوو کاروباری حیزبی بۆتە هۆی وازوو و بەپەلە- بی خودا حافیزی- گەرانهوێی و ناغا چونکە میوانی هەییە، و ((کاری تاییەتی بەسەرکاری گشتیدا رەبەرچاو گرتوو))، ناپەرەتییە کەمی لەوێ کە ئەوی بە تەنیا بەجێهێشتوو.

گوئی: ((کەسی کە بە چاکی دە نازادییە نەگا هەر لەخۆی نا لە خەلکی دیش دەدوێ و باسی ئیدیش دەکات. بەراستی پیاو سەیری پێدێ؟ قسەو کرداریان یەک ناگرەو)). -منی لەو قسەیی بردە دەری-

مەبەستی حیزبییەکان بوو: ((کە لە گەلیان دەکەوێ قسان دەبینی بەقسەیی خۆیان هەرچی دیاردەکانی دەورو بەر و پەڕیەندییەکانی ئەو دیاردانەییە هەمووان رەبەرچاو دەگرن. بهلی، دەبی هەر دیاردەییە کە دەگەل پەڕیەندی دیاردەکانی دیدا لە ژینگە و دەورو بەری خۆیدا رەبەرچاو بگێرێ. بەلام کە نۆرە دەگاتە سەر خۆیان هەموو شتیکیان لەبەر دەچێتەو. ئەو دەمی ئیدی خۆیان لەسەر ووی دیاردەکانەو دەبینن و ئیمە ون دەبین. من نازانم ئەم دیاردەیی چ جانهوێرێکە... دەلێم حەزرتی ناغا، تۆ لیئەر دەو ژینگە و دەورو بەرەدا دەژیت؛ ژینگەیی تۆ هەمان ئەو ژیانەیی بنەمالەییە و دەگەل ئەو خەلکەیدا؛ تۆ هەمان دیاردەیی کە بۆ خۆت دەلێی، خەلکە کەش هەر وەرتر، منیش هەروا. ئیستا چ کەسیک و کام کتیییک گوتوویانە کە من و تۆ و ئەوانەیی وەک ئیمە لە کەسانی دی جیاوازیین؟... ئەو ناغایانەیی کە پێیوایە لە ولاتی فەرەنگیانە دەگەل کرمانجی دانیشتووێ و پێکان لیک دەدەن، ورده گەمە و سوووعەتان دەگەل نوکەر و خزمەتکاراندا دەکەن؛ پێیان وایە ماریی و سیغە و گریبەندییە ژن و میردایەتیییە چ مانایەکی نییه... ها، ژن و میردایەتی هەر قسە نییه: گیل و ویلە نازانی کە ئەو ژینگە بەو جۆرە بیروبووچوونانەو ئەم قسانە چی بۆدەکا. ئەمە دژایییە خوو و خدەو رەوشتی رەگ و ریشە داکووتاری ئیڕەییە، کرمانجیش بەوانە قایل نین. چونکە ئەوان دەگەل ئەو نەزمەیی راهاتوون. ئیستا بین و لەبەر دلێ ناغای هەرچی خوو و خدەیی خۆیانە تییەلەن... پفف!)) و سەریکی راوەشاندا؛ زۆر بە پەشوکاویەو.

((ئەوجا وەرە ئەوێ خۆیندەوارە ئاوا... ناغا تازە دەپەوی بناغەییەکی دی دارپێژی...)) هەر بە گالتە و لاقرتی و توپییەو: ((بهلی، ئیدی تاگیان لەوێ نییه کە خۆشیان و کەسانی دیش هەر هەمان دیاردەن، و بەندە بۆخۆم پێی لیئەنیم- بەلام بەداخەوێ درەنگم زانی. کەمترین زبانی ئەم جۆرە نازادییە بیجگە لە هەر شتیکی دیکە ئەوێ کە پیاو لە شوکری خواردنی ئەو نازادییەیی ژێوان دەکاتەو. وا لە پیاوی دەکا پشتی دەستی خۆی داغ کات کە ئیدی جارێکی دی هەلەیی وانه کاتەو کە مندالە کەیی بنیڕتتە خۆیندنی. یا بیست و لەگەلی دانیشی و وەک مندالی خەلکی دوو قسانی دەگەل بکات و بیوونێ. دەینیرییە بەر خۆیندنی تا بتهچی؟ تا شەوانمان بنووسیت و وینان دروستکات و بەدیوارانیانەو دەدا؟)) سووربوومەو؛ بۆ شوینە و نییه گوتم: ((ناغا، تۆ دلنای کە ئەو نووسیویەتی؟ ئەو لەوی ناوێشیتەو، من دلنایم کە ئیشی وی نییه)).

((دەزانم، بەلام فەرقی چییە؛ کاری هاورپییەکانیەتی؛ ناخ بە ناخیری گیانی ئەو سەر قافلەچی کاروانی فەرهنگی ئەم شارەیی... تازە ئیدی گرینگ نییه؛ بەزاراوه و دەمو دووی خۆیان دیاردە هەردەبی

دەنیو ژینگەدا رەبەرچاوی بگێری. بەندە ئەگەر پەیرەویم لە فەلسەفەی وان کردبایە ئیستا موحتاجی نانی شەوی بووم... ئەو شەوانامانەش لە چاوەروانییە بەولاولەتر هیچی دییان لێوە بەدی ناکرێ و هیچی دییان لە دەست نایە... و لەو سەرش هەر کرمانجە کە تووشی دەردەسەرییە دەبێ؟ چونکە هەرچۆنیک بیّت خۆ والا حەزەت ناتوانن هەم ((شا))ش بن و هەم ((ستالین))یش، دەبێ هەر یەکیک لەو دووانە بن، و ئەوانیش تائێرە سەلنەنتیان قبوڵ و هەر بەشایەتیە رازین. رەنگە رۆژیکیش بیّت چاویک بەم بیروکەیی خۆیاندا بخشیننەو- ئەوەیان مەسەلەیه کی دیکەیه؛ ئیستا بارودۆخە کە ئەمەیه کە هەیه. ئەوانیش ئەگەر رۆژیک ویستیان هەردوو رۆژ دەو زەمینەدا پیکەوه (شایەتی و ستالینی) ببینن ئەوە زیان لەخۆشیان و لە کەسانی دیش دەدەن... بەهەر حال جاری ئەوان دەچنەو لە ژینگە و دەورووبەرە کەمی خۆیانەو دیاردەکان تاوتووی دەکەن و بەقسە هی چەرییەکانی لای خۆمان دەچن خیری لی ببینن- با ببینن، خۆ ئێرەییەیان پێ نایەین، ئیمە حەسود نین!)).

کۆری سلیمانای رۆیشت و من ئیدی تا چەند سالیکان- رێرەویش- هەر نەمدیتەو و ئیدی هەر هەوالیشی نەما- نە نامەیهک، نە هەوالیک- هیچ. هەر جاریکی کە چووبامایە، سلیمانای هەروا زۆر بی کەیف و دەماغانە و بەنا بەدلیه کی شاراوو یادیکی دەکردەو.

سەرەتا کەم کەمە دەبارە رۆیشتیشی قسە و قسەلۆک کەوتنە سەر زار و زمانان. یەک دەیگوت چوو جیاز و ناومالی ژن هینان و جلوهرگی بووکی بکریت و بیتهوه. بووکی ئەو قسانەش تەلاخام بوو، کە کۆری سلیمانای لەپیشدا بەناوی ((دیدەنی))یە چوو بوو وی و دیووی و پەسەندی کردبوو. دایکە ئەوەیانی لە پوورە فامی بیستبوو. رەنگە هەر ئەو ئامانەش کە سلیمانای بە مستەفاخان و بە هەلسوکەوتی ژیانی بنەمالە کە دەکرد بۆ وی بووی. هەقی ئەوەم دادە کە ناپەزا بی (کۆری سلیمانای دەلیم) چونکە خۆم هەر لەو سەعاتەیرا کە گەیشتمە دیی لە کورە کە مستەفاخانیم گوی لیبوو کە گوتی کاکە سیامەند ختووکە پوورە تەلایە دی داو... خۆزگە ئەوەم پێدەگوت. لەبەر خزمایەتیەیان چاویۆشیم لیکرد، ئیستا ژێوام- کاریکی نایە جیم کرد. راستە ئەو نەپرسیبوو، بەلام ((هاورپێهەتی)) ئەو رێیە پێدەدام کە دەست دە تاییە قەندترین کاروباری ژیانییەو وەردەم و بۆچوونم هەبی- و کەچی من ئەرکی خۆم بەجی نەهینابوو!

دوای ماوەیهک ریوایەتیکی دی بەرپابوو، کە دەیگوت حەزی لە قەرەواشە کە پیۆشویان کردوو و گەفتی هینانی داوتی و باوەژنە کە کەویستوویەتی خوارزاکە خۆی بۆ بینی لە کاتی لەمال نەبوونی

وی و ناغای، هەستاو کچە کە لە مالی دەردکردوو- ئەوەش پێدەچوو لەوانەبی، چونکە زۆرجارانی دەقساندا دەگەل بای ئامازە بەو کچە کردبوو کە نیشانە دلبەندییە بوو پێهەو... هەر بەدەم ئەم ریوایەتە شەو دەیانگوت، کاتی کە بۆ دیدەنییە چۆتە گوندی مالی مستەفاخانە ئەو کچە کە میردی بە یەکیکی دی کردوو لەرێیە دیویەتیەو و دووبارە وادە و بەلینی هەلگرتن و هینانیی پێداوئەو و گەفتی لەویش وەرگرتوو کە حاشای بۆ لە میردە کە بکات و قەرار و بریەیان وابوو کە بەسەر وختییەو بەجیتەو کەچی سلیمانای میوانی هاتوون و ئەو نەپهیشتوو دە وادە خۆیدا برپاو کچەش چیدی کەمی خۆی پێ رانەگراو و خۆی کوشتوو و ئەویش دەگەل باوەژنە کەیدا لیبان بۆتە هەرایەکی قورس و هەستاو لیبداو و رۆیو.

سەرچاوەی ئەو ریوایەتەیان لە خانزادی دەگێرپایەو بەلام دایکە لەسەرکانییە نزیک ماله خۆمانەو خانزادی دیوو و ئەو سویند و قورئانی خواردبوو کە لە زاری نەهاتۆتە دەری و ئاگای لە مەجمودی بی زەواد نییە. ئیدی ئەو رۆیوو و قسە و قسەلۆکیش هەروا بەردەوام ئەو ماله و مال و ئەو زار و زاری بوو و دەگەل هەر هاتوونیکیشیدا وەک گلۆلە بەفری شاخی تا لەسەرپرا بە خلۆرکە دەگەیشتمە داوتی هیندە دیکی وای پێو دەنووسا و قەبارە کە و گەرە دەبوو، دەبوو نیو کیۆک.

وینە دیوای ریوایەتە کە دەیگوت گوایه چۆتە خوازینیییە خوشکی مستەفاخانە و ئەورازی نەبوو، بۆیه کە هاتۆتەو راست لیبداو و رۆیو، تا جاریکی دی نە پەیه نیدیان پیکەو بەییتەو و نەبیانییەو. هەر بەگۆرە ئەو ئامازە و پلارانی سلیمانای دەپهاریشتنە مستەفاخان و خاویزانی، ئەمە زۆر لە گوینتر بوو.

رووداو کە دیوای راستییە ئەو قسە و قسەلۆکانە سەلماند: هەروا کتوپر تا ئاورمان دایەو و چاومان هەلینا و دیتیمان بەلی، تەلا خانم دەگەل سیامەندی هاتوونە شاری و مالی قازی، و پەدووی کەوتوو! سەیر بوو، هەرچەندە بەلامی منەو هەسەریکی وانەبوو: ئەو هەموو ویک کەوتن و لیک نزیکی و پیک راهاتنانە لەو دی بەولاولە چیدی لی شین دەبیتهو؟ ئەم جۆرە کارانە رەنگە زۆر بەدەگەش پەسی و پیاو خۆی بەدەست خۆی نەمینێ و جلهوی لە دەستی بەرەلدا بی و ئەو دی نایەوی رویدات... ئەو تا ئیستا هەموو شتەکان گەبون و ئەو دی نەدەبوو بیی سوو و تەلاخانم لە مالی قازی دانیشتوو! مستەفاخان دەگەل ئەو هەموو فیشالانە کە بەدەم ئازادییەو دەکرد هەر هیندەت زانی کەوتۆتەو ناو ئەلقە خوو و رەوشت و خدەو نەریت و کەلتوری زیندوو و مردووی پێشیانەو: ئەو سوننەتانه،

هەر له سهردهمی باو و باپیرانهوه بگره بهولاتریشهوه، تا سهردهمی ئهوپوژی ئهوه ههچو و پهچپانه، هه موو سهریان بلنډ کردۆتسهوه و دهنپوه خۆیان گرتۆتسهوه و ههروهك چۆن ده خهویکی ئالۆژدا نوستوهه كه خۆی دهنپو جندووكه و رموزنه و دپو و درنجی سهیردا ببینیتهوه و ههیه كه لهو بوونهوه ره سهیرانه له هه چوارلاوه دهمی تیژهن و بوی بین و خۆی لی خیل و خواركه: رموزنه چاویان ده په پانډن و خۆیان خیل و خواركرد بههه پشه و گالته پتكردهوه كلکیان باداو ورده ورده ئه لقه كه یان تهنگتر كردهوه و ئه ویش ههروهك خهودیتوئیك، به سهه روو و لهشی شه لالی ئاره قهوه له خهوی راپه ری، به لām به پپچه وانهی ئهوه كه سانهوه كه لهو جۆره خهوانه راده پهرن و ههست به ئاسووده بیه و خۆشیه کی ده كهن، ئهوه نارحهت بوو. دیتی كه هه چهندیکی خه یالی لیده كاتهوه هه ئازاد نییه، یانی ئهوه ئازاده ته لām ئازاد نییه، چونكه ته لām ژنه، ژنیش هه ژنه، و ئهوه پیاوه و پیاویش راگری سوننهت و كهلتووری بنه ماله و خیزانه، خیزانیش چاری له ویه، و ئهوه ئهوه هه قه ده داته خاوخیزان تا چاویان له ویهوه بیت و ئه سپی خانواده هه میسه زین و لغاو به سه ره وه و ئامادهیه كه تانه و په ری دنیا به وه دووی په یسه ری عاشقانی هه لآئووی لاده ره لهو سوننه تانه بكهوی و توانای عه شیره تیش كه م نییه. چ شتیك له وهی چاكتر كه مرۆف پابه ندی ئهوه سوننه تانه بیت- كه روژ به روژ خهریكه بناغه و بنچینه یان ده رزیت و لیک هه لده ده شیته- جهختی له سهه ركردوه و رایگه یاند كه ری و ره سمی عه شیره تی هه ری و ره سمی عه شیره تییه و هه رده بی و هه رده مینی و ده بی په پیره ویشی لیبكری! سهیره كهش له وه دا بوو ئه وانهی كه به یهك گه بیشتنی ئهوه دوو دلداره یان له ناوه وهی دلپانه وه هه ز ده كرد و پپیان خۆش بوو كه چی له ده مارگه رییه عه شیره تییه دا، شه نده له مه ندهی كه متر نه بوو. چونكه ئه گه ر بیت و هه ر كچیک ئاوا به مجۆره قه شمه ری و گالته و گه مه به بنه ماله و گه وهی بنه ماله ی بكات، ئیدی ئه وه خاو و خیزان و بنه ماله ئه ها- پفف!

مسته فاخان به په له چووه سه فه ری و ده رباره ی ئهوه هه جو لآنه ی كه له ده وهی ده سوورانه وه ته لگرافتیکی بو (دهولهت) ی كرد و ((خزمه ته كان)) ی خۆی هه موو تیدا نووسی و كه م لوتفیه ((مه قامات)) یی تیدا یادداشت كرد، یهك دوو روژان چاوه ری بوو به لām ده له ت وهك په تای مه رگی گرتی، چ وه لām یکی مه رحه مه ت نه فه رموو، كه زانی هه چی له ده وله تی ده ستگه رنابی هاته وه. هاته وه نیو ئه وانهی كه هه جو لپیان ده ره ق ده كرد و ئیستا ئه رکی غه رده ت و پیاوه تییه ((عه شیره تی)) ئه وانهی كردۆته پالپشت و پارێزه ری وی.

یه كه م روژی هاته نه ویی دیتم له سهه رجاهی، له بن دره ختیکی، ده گه ل دوو نۆكه راندا كه وهك باوه، له پشته ییه وه، قیت و قنج، راوه ستابوون و دیاربوو په رت و په ریشان و بی حال بوون و جگه ره یان به جگه رییه ده كیشا. سهه رووی ئی وهی نه بوو لپی نزیك بیه وه و چاك و چۆنییه ی ده گه لدا بكه ی: له به رده می ده فه ری پادگانی راوه ستابوو. واپی ده چوو دیوار یکی ئه ستووری به چوار ده وری خۆیدا هه لچنیی و ده خهویکی قوولدا به خهون دهنپو ئهوه چوار دیواره یدا فه رمانه واییه بكات. دنیا ی ده ره وهی نه ده دیت. وهك بلپی بو ببینی؟ ببینی له په نا دیواره ییه وه راوه ستاوه... هه رچه نده نا- نه ییدیوو؛ هه ر له هه وه لپوه ده گه ل ئهوه دیواره یدا هاتبووه دنیا به: ئه وهی هه بیوو هه ر ئه وه و ته و بیژه و وشانه بوون كه له قه ره واش و نۆكه ر و دایکی بیستبوون- ئه وانیش كه هه رگیز راستییان تیرانایه. دیاره مرۆف خه لکی ((جههان)) یكه كه تیدا ده ژی و به شیكه لهو خه لكانه ی كه ده گه لپاندا ده ژیه ت، یانی خه لکی ((سه را)) و به شتیك له خه لکی ((سه را)) به تیکرای هه موو دیارده كانی ((سه را)) وه. ئیستا ته تو پیتوایه بهو رووداوه درزیکی بكه ویته دیواری میشكیه وه كه دنیا ی تیرا ببینی؟ من پیموانیه. به شیوه ی ناساده ده توانی بچیه سهه ری ئاریشه و كیشه ساده و ساكاره كانه وه. به لām به شیوه ی ساده و ساكاره وه هه رگیز ناكری گریه کی له ئاریشه و كیشه ناساده و ساكاره كان بكه یه وه. ئه م رووداوه ئه گه ر شتیکی پپكری هه ر ئه وه یه كه له ئه ستووراییه ئهوه دیاره ی زیاد ده كات و ئه وه له دنیا دوورتر ده خاته وه. میشكی ئهوه جۆره كه سانه شتیکی ته واو یه كپارچه یه، له كاتیكا كه شروقه كردنی تهنگ و چه لمه كان و هه لگردن و تیک گه یشتن ده گه ل دنیا به دا پتویستی به میشك ورد كرده وی هه یه. كه سیکی گونجاو- و هه ر له ناوه كه پرا دیاره كه پیاوی گونجانییه- ده بی له جیه کی هیندیك له پارچه ی گیانی خۆی به خشی تا له جیه کی دی له پارچه ی گیانی كه سانی دی وه رگریته وه؛ به قسه ی خه لکی مه بابیه هه میسه و له هه موو جیه کی هه ر یهك گه ز و یهك ربه نه بی.

گیان و میشكی یه كپارچه، به واتای مه، سهه ری له به ردی ددها و بی ئه وهی هه چی له باتیان وه رگریته وه ورد و هار ده بیت... ئه م شتانه م هه موو دوایه زانی...

به لām هه ر له پیر و پپشینیانه وه هاتوو كه به سهه رچوونی زه مانه ی پشته یان و یاریه ده ر و ده رمانی فه رامۆشی و بیرچوونه وهی بووه بو چاره سه رییه ئیش و ده رد و كو قانان.

ئهوه كاته ی كه كوتهك دیت ئه گه ر هه روا به هه مان شیوه ی هه وه لی به رده وام بیت پیاوی له بن دیتی. به لām هاوده ردی و به سهه رچوونی زه مانه ی ئهوه ئازارانه ورد و پارچه پارچه ده كه ن و ده گه له خۆیانی ده بن: خزم و كهس به شتیکی ئهوه ناخۆشی و ئازار و كو قانانه بوو خۆ ده بن- به لانی كه مه وه هه ر بوو

ئەوئە دەرىجەن كە ھاودەردن، ھەر راست وەك دانىشتنى پرسەى - و ئەوجا تېپەرنى زەمانەى دىت و تەمەنى شەرمەزارى و رىسواى و سوکايەتتەى كەم و كال دەكاتەوہ. ئەوہ دەبىنم دەبن درەختتەى سەرجادەىدا - نىك نوسىنگەى مەرزەوانى - راوہستاوہ، بەلام چۆن، ھەر وەك خانان، لىنگى لىك بلاوكردونەوہ و تەزىحى بادەدا، دوو نۆ كەرىشى لە دووواوہ، كە بەشىكەن لە دروستبون و بوونى وى، شل و شوق راوہستاون و دوو كەلى جگەرى بەبا دەكەن. ناموزا و نەوہ مامەكانىش ھەر كە سفرە راخرا ئىدى ئەوہ دەستە دەستە لەبەر دەر كى مالى قازى و ئىدارەى پۇلىس راوہوستن؟ دوو كەلى بەبا دەكەن، و ئىدى ئەوہ بە ھاودەردىوہ گول دەبىژن و گول دەژنەون، و ھەر بەھەوای ھاو دەردىەشەوہ، قاقا پىدەكەنن و جارى واشە ھەر بۆ جەخت كەردنەوئى پىكەنەنەكەش دەست بەرانی خۇياندا دەدەن و خۇ خواردەكەنەوہ و راست دەبنەوہ بە قاقاوہ سەر بۆ پىشتەوہ دەبنەوہ، دىسانەوہش ھەر بۆ ھاودەردىوہ و خۇ نواندىوہ، تا لەبەردەمى خەلكى شار و بازارىدا واخۇ دەر خەن كە پىيان وانەبى عەشىرەت لەو دارانەى بە ھەموو بايەكى دەلەرى. سىامەندى نايىنم، ھەر و دەردەناكەوى - لە ترسان. سەرەنجام: واسىتە و ئەملاوولاو ھىندىكىش بەر و بەرتىل و سىمىل چەوركردن و ھەرەشە و گورەشە تەلا خانى وەرگرتەوہ و دەگەل داكىدا نارديوہ گوندى؛ تەنانەت واسىتەكەشى ھەر بەروو خۇشەوہ بوو. من بۆ خۇم تەلا خانم نەدىت و نازام دووچارى چ ببوو - بەلام دەمدىت كە ژنان يەكجار زۆر بەتاسەى دىتتەىوہ بوون - دەپانەوئىست ئەگەر ھەروا بە تىلە چاوىكىش بىت ھەر ببىنن، ھەرچەندە كە ناوئىشان دىنا رووى خۇشيان تىكەدەنا. يەك دوو رۆژان لە مالى سلىماناغاي بوو - بەلام ئەو چەند رۆژانە من نەچومە وى - راستىش نەبوو بچم. بەلام وەك بىستم نەخۇش بوو و تەنانەت گەبىە سەر لىوى مردنى، و بىستىش كە مستەفاخان ھىچ درىغىيەكى دە چارەسەر كەردىدا نەكردوہ، و تەنانەت بەراسپاردنى داكى ناردى پزىشكىش ھات. و دىسانەوہ ھەر بىستەوہ كە تەلاخانم لەو ماوئەىدا ھەر ھاوارى سەرئىشەىكى زۆر توندىەتى و ھەمىشە دەستى ھەر بەنىو چاوانىوہەتى و دەنالىنى. بەرەو دوا مستەفاخان زۆر كەم، يا ھەر بەدەگمەن دەھاتە شارى ئەگەر ھاتباشايە ئەوہ نەدەھاتە بازارى، ئەگەر بشەتابەتە بازارى وەك جارن لەسەر دوكانان دانەدەنىشت... دە دانىشتنى پىكەتەنەوئى مالى قازىشدا رووى دەگەل سىامەندىدا ھەر خۇش ببوو و گوتبووى باوہك جارن ھەر وەك براىەكى بىتەوہ مالى و لەوئى خزمەتى بكا. بەلام سىامەند ھەر لەوئى رۆژتەوہ ونبوو و ئىدى شوئەنەوارىكى نەما - دەنگ و ابوو كە چۆتە عىراقى...

كەم كەمە قسەىەكى دى كەوتە سەرزاران: مستەفاخان تەلاخانى كوشتوہ! مستەفاخانيان بانگكرد. ھات. دەر كەوت كە تەلاخانم بۆ تەبدىل ھەواو چارەسەرىيە نەخۇشەى و سەردانى شەخسەىكى پىرۆز نارديوہتەى مالى داك براىەكەى لە عىراقى. ھەموو نىشانەكان راستىيە ئەو قسەىەيان دەسەلمانە. ھەمدىس ھىندىكى دىيان لى كىشايەوہ و بەرھەلدايان كەردەوہ...

زىستان ھات، و داىكوتا؛ نەدەرۆبى و نەدەرۆبى، ھەر وەك قەت نەروا وابوو. گرانى بوو؛ خەلكى نازربايجانى لەبەر نەبوونى و نەدارى و بى نانىيە، دەستە دەستە، ژن و مندال و پىر و لاو، بەپىخواسىتى و بەپىيان، رووت و رەجال و بىنەوا بۆ دەرزەى دەھاتنە دىوى عىراقى لەرىيە دەبەن دەچوون، يا نىوہگيان دەگەىشتە شارى. شارىش دەست كورت بوو بەلام دەگەل ئەو دەست كورتىيەى خۇشدا ئەوئەى ھەيان بوو دەگەلئان دەكردنە نىوہ. لە مزگەوتان دەنوئىن لە مالا ئىشيان دەست پان دەكردەوہ و دەرزەيان دەكرد. سەرەنجام دەولەت ((كۆمىسىون)) يىكى نار. ژن و مندال رۆژى چەند سەعاتىكىيان بەرىز لەبەر دەر كى پەخىدارى راوہەستان بە تەماى ئەوئەى كە دەولەت ھىمەتتەى بكات و نان و جلو بەرگىكىيان داتى. سەرەنجام، گا گووى كەرد و مەنجەلى پىاوہتەى دەولەتى وەجۇش ھات و كۆمىسىون برىارىكى تايەتەىدا كە ھەر نەفەرىك سەر و يەك تەمەنى ئەو سەككە بەنرخەى كىشەوئەى شەھەنشايى بىدرىتى! ((دەك خودا بىبىرى دەگەل خۇى و يارمەتەىيەى! دەك خودا بىبىرى ئەو دەولەتەى!)). ئەمە نزاو پارانەوئەى خەلكى ناوچەكە بوو.

ھەموو جىيەك سۆز و سەرما و سۆلە بوو و نەدەتەوانى سەبرى روخسارى ئەو پىرەژن و ژن و پىاو و مندالە بەستەزمانانە كەى و لەتاوان لەرزت نەىەتى... ئەوہ دەو نىوہشدا چاپەمەنى حىزى ھەروا دىت. جىهان بە چوار نالەكى بەرەو پىش دەچوو و ئىمەش بەوہمان دلخۇشەىيە خۇمان دەدايەوہ كە نەوتى رۇمانيا ھىندەى نەماوہ سەر و دەرنى و پۆلەنداش پىشەسازى خۇى دەستپىكردوہ و ھاوئى زىنەبى مىر عەلى شىرۆبىف، لە كۆلخۇزى ژدانىقى كۆمارى خەلكى ئۆزىگەستان، دووچار بۆتە قارەمانى لۆكە چىنەوئى و ئەوہ ئىستا خۇى بۆ جارى سىتەم ئامادە دەكات. خەلكى بىنەوا لە برسان و لەسەرمان ھەلدەلەرزى و پۆل پۆل دەمرن و تادى ھەر زىاد دەكەن. كەچى بەداخەوہ حىزب چاوى نايىنى تا ئەوانە تۆمار كات و دە چاپەمەنىيەكانىدا بىباختەروو. بەلام ئىمە - من و حىزب. بەسەرھاتى مە ھەر راست وەك ئەوئەى كچ و كورپىكىيە كە ھەردووكيان ئاشكراو بەروونى دەزانن كە يەكترىان خۇشەوئى و دە دىناى راز و نەپىياندا ھىچ شتەىكىيان لىك شاراوہ نىيە: خەلك و خواش دەزانن: دلدار دەزانى و زۆر جارن بەكەمترىن جوولەىەك و پىك گەبىشت و وىك كەوتەتەىكى ھەلدەچى و

ساده‌ترین و تهیه‌ک دایده خورپیتنی؛ دل‌داده‌ش وەك هەموو كاتێك هەر په‌ڕێشان و ئالۆزه؛ هەر له هەوڵبۆه و ابوو، ئیستا زیاتریش، په‌سه‌ندییه ئه‌و سه‌رسامی و سه‌رسوپمانه‌ش بوونی دل‌داره‌كه، كه هه‌روا به‌رده‌وام نازو نوزان ده‌كات و ته‌زووی پێدای. به‌لام- به‌لام هەر كه داواى شتیكى لێكرا ئیدی ئه‌وه كچه وەك هه‌میشه خۆی گیل ده‌كات و چاره‌كانی بێر و به‌ویدا تێك با‌ده‌دا و به‌نازوه گه‌رده‌نی ده‌سوورپیتنی و ته‌نانه‌ت ره‌نگێكیش دیتنی و ره‌نگێكیش ده‌با و بێ ئه‌وه‌ی ته‌ماشای وی كا به‌ ترس و له‌رزینگی زۆروه ده‌لی: ((وهی، ناگام له‌ خۆم نه‌بوو، فرسه‌تت لێدیتم!)) له‌ حالیکه‌شدا هەر كه‌می پێشتر به‌ نهرمه گۆشینیکی تۆزێك زیاده‌وه خۆی شل کردوه- چاكیشی خۆ شل کردوه. ئه‌مجاره‌یان نۆره‌ی كۆپه‌یه ره‌نگیکی بیتی و یه‌كی به‌ری و ده‌سته‌وه‌ستان بی. ئه‌وه چۆن ئه‌و هه‌موو ماوه‌یه نه‌یتوانی به‌رامبه‌ره‌كه‌ی تیگه‌ینی؟ ئاخ‌ر خۆ، به‌خۆوه گۆشینی ته‌نانه‌ت له‌ ئه‌ندازه به‌ده‌ریش با‌بوو... ته‌نانه‌ت جار‌جاره ماچی سه‌رپێشیشی به‌دا‌دا هاتوه- یانی ئیستاش هەر نه‌یزانیوه و ئاگای هه‌رلێنه‌بووه! ئیستا حیزب ببوو ئه‌و كچه خاتونه. هەر كه من ویستم ئه‌وین و دل‌دارییه خۆمی بۆ ئاشكرا كه‌م ئه‌و ها‌واری ((وهی)) كچتییه‌ی لێ هه‌ستا و ره‌نگی هینا و برد... ئاگای له‌ هیچ نه‌بوو و هیچی هەر نه‌ده‌زانی!...

به‌هه‌رحال، بریار بوو كه ئه‌گه‌ر باشم، موئه‌ده‌ب بم، ده‌گه‌ل خراپان هه‌لس و كه‌وت نه‌كه‌م، گوێ رایه‌ل بم و خولی تاقی‌کردنه‌وه به‌فهره‌یه‌کی باشه‌وه برم، به‌ فهرمی ماره‌بریه‌ بکه‌ین. بۆیه چومه‌وه تا چاك بم و موئه‌ده‌ب بم و گوێ رایه‌ل بم- و هه‌موو شتیك- و شه‌وانمه لێدان له‌جیبی دیاری‌كرا و به‌هیچ كه‌س و هیچ شتی‌كیشه‌وه نه‌لكیم... بناغه‌ی كار حیزبه، ئه‌وه‌ی دی هیچ- مال، خاو و خێزان... بۆچونه ناو حیزبیش ((پروانه‌می دایك و باب))انی وه‌رگرتبوو: هه‌موویان له‌ خوو و ره‌وشت و كردار و ره‌فتاری ((فرزه‌ند))یه‌ی رازی بوون، شایسته‌یی ته‌واو هه‌بوو، ته‌نانه‌ت له‌ روویه‌كه‌وه نه‌بی كه‌ ئه‌ویش كه‌م روویی و شه‌رمیونی بوو؛ كه ئه‌ویش گفتمی شه‌ره‌فی دا‌بوو نه‌یه‌یلێ و جی‌ په‌سه‌ندی ته‌واوی وان بی. ده‌و حاله‌یدا كه ((ته‌و)) خه‌ریکی نه‌هیش‌شتنی ئه‌و كه‌مايه‌سییه بوو رووداوی‌كی دیکه شارۆچكه‌كه‌ی هه‌ژاندین: شه‌و دره‌نگانێك ده‌نگی گولله‌یه‌ك هه‌مووانی له‌ خه‌وی راپه‌راند. هاوین هاتبۆوه خه‌لكی له‌سه‌ربانان ده‌نوستن. هه‌موو له‌جیبی هاتنه‌ده‌ری و رژانه‌ كۆلانی: ئه‌وانه‌ی كه به‌ده‌نگی ته‌قه‌كه‌ی هه‌ستابونه‌وه، ئه‌وانه‌یان هه‌ستاندن كه وەتاگا نه‌هاتبوون. شار پر بوو له‌ ژاوه ژاوه. یه‌كێك چوو‌بوو كۆپه‌ گه‌وره‌كه‌ی قازی له‌ با‌وه‌شی ژن و مندا‌له‌كانی‌دا له‌سه‌ربانی، كوشتبوو و بۆی ده‌رچوو‌بوو! گولله‌كه‌ی له‌ ته‌ختی سینگی دا‌بوو و به‌ په‌یژه‌یدا هاتبووه خوار و غه‌یب ببوو. كی‌ بوو- كه‌س

نه‌یده‌زانی؛ چوو بووه كوی؟- خوا ده‌یزانی. بۆکی چوو بوو؟- خۆی دا‌پینچا بوو؛ بالا‌ مام نا‌وه‌ندی بووه... سێ كه‌س بوون. دوویان له‌ خوارێ ئیشتی‌كان گرتوه‌- ئه‌وه‌ی كه چۆته سه‌ری به‌ مسته‌فاخانی چوه‌! سو‌بانه‌للا! جا مسته‌فاخان بۆ؟- چونكه رکی له‌ كۆری قازی بوو و لێوی لێ ده‌كروشت: ده‌و ده‌مه‌یدا كه مسته‌فاخان خه‌ریك بوو به‌ هه‌رچی واسیته‌یه‌كه ته‌لا‌ خانمی بی‌نیته‌وه سه‌ر رێبه و هینده‌شی نامی‌نی كاره‌كه‌ی به‌ ئه‌نجام بگه‌یه‌نی، كۆری قازی لێ راست ده‌بیته‌وه و به‌وی و به‌ ته‌لا‌ خانمی ده‌لی كه به‌ شه‌ری‌ خودا و پینغه‌مبه‌ران، چونكه كچه‌ بالقه و ته‌واوه ره‌وايه هەر كه‌سی‌كی بۆ خۆی بیه‌وی خۆی ده‌ قه‌به‌ل كا و می‌ردی پینكا. ئه‌وه‌ش هه‌یه كه سوننه‌ته‌ پرسى دایك و بابانیش بكریت و رایان له‌سه‌ر بی‌ت، ئه‌ویش هەر بۆ پرسى. ئه‌گه‌ر ره‌زامه‌ندیان دا ئه‌وه باشتر... ده‌وی‌نه و به‌ره‌و گف‌تو‌گۆیان‌ه‌شدا كه ژن و ژالی خێزانی خۆیان ته‌نانه‌ت دا‌یکیشی ریی نه‌بوو به‌شپۆیه‌کی تاییه‌تی بچیتته‌ لای و شه‌رمی بشكیتنی و دل‌ی بداته‌وه؛ كارێکی وای‌كرد‌بوو هه‌میشه یه‌ك دوو كه‌سی خۆیانی هەر له‌كن بی، هه‌روه‌ك بریاری ته‌واوی دا‌بی بۆ لووت شكانی مسته‌فاخانی هه‌رده‌بی می‌ردی به‌و ئۆكه‌ری بكات و ئاپرووی ئه‌و بنه‌ماله‌یه‌ی ببات. هه‌ربۆیه پێده‌چی له‌ مسته‌فاخانی به‌ولاوه كه‌سی دیکه نه‌بووی!...

دیتن و بیستنی پوور نامین و پوور نامانیش هەر ئه‌و بۆچونه‌یان وه‌راست ده‌گێرا. پوورامین بۆ پوورامانێ گێرا‌بۆوه كه شه‌وی كاتی ئا‌غازاده- كۆری قازی- ده‌چته سه‌ربانی لامپایه‌كه هەر له‌خۆوه كه‌وتوه و ئا‌غا زاده‌ش بۆ ئه‌وه‌ی به‌ره‌كه ئا‌گری نه‌گرێ پینی له‌ فیله‌ی لامپا‌كه خشانده‌وه تایی‌كوژنیته‌وه، به‌لام نه‌ك هەر نه‌كوژا‌وته‌وه به‌لكه به‌ گۆزێ سه‌ره لامپایه‌كه‌وه سو‌رپکی دا‌وه و به‌ قودره‌تی خودای دوو هه‌نگاو به‌ولاوه تره‌وه وەك بۆقی‌ بازێکی دا‌وه و چۆته سه‌رپشتی هه‌ردوو پینیه‌کانی: هەر ئی‌واره‌ی ئه‌و شه‌وه‌ش كه له‌ كانییه‌را، گۆزه به‌شانه‌وه، هاتۆته‌وه مالتی سه‌لامی له‌ كۆری قازی- کردوه، به‌لام كۆری قازی هه‌روه‌ك به‌ ئاده‌میشی دانه‌نی، وه‌لامی سه‌لامه‌كه‌ی نه‌دا‌وته‌وه و هەر ده‌گه‌له‌ خۆی گوتوه، هه‌روه‌ك ده‌میشکی خۆیدا ده‌گه‌ل یه‌كێکی دیکه‌ی، یه‌ك و دوو بی‌ت! و كاتی‌كیش ویستویه‌تی بچته سه‌ربانی- یانی كۆری قازی- به‌ قودره‌تی خودای، بزنی‌کی ره‌ش كه جاران ده‌تگوت جیوه‌ی تی‌كراوه و یه‌ك ده‌قیقه‌ش نه‌ده‌سه‌روت و دانه‌ده‌ساتا ئه‌وی شه‌وی به‌قودره‌تی خودای ده‌چی له‌سه‌ر پلی‌كانه‌كان و ده‌ده‌كه‌وی و وەك به‌رازی ده‌غه‌زری، كۆری قازی هه‌رچییه‌کی ده‌كا و ده‌كریتنی و نو‌وكه شه‌قانی ده‌ پش‌تی ده‌كوتی و ((بخه‌ بخه‌))ی لێده‌كا له‌جیبی خۆی نا‌جوولێ! پوورامان چه‌ند قونچه‌كه جگه‌ریه‌كیش له‌به‌رده‌می مالتی قازی ده‌بی‌نیته‌وه كه قونچه‌كه جگه‌ری كۆردی نه‌بوون و له‌وانه‌ی مسته‌فاخانی بوون كه جگه‌ری عی‌راقین ده‌یان‌كیشی. جگه له‌وه‌ش ئه‌و قونچه‌كانه، قونچه‌ك

نه‌بوون، دياربوو نه‌وهی کيشاوانی خانه‌دان بووه چونکه نيوه جگه‌ره زياتر بوون. به‌لئى، هه‌موو گه‌واهى و بوچوون و جرت و فرته‌کان ده‌ستيان ده‌ده‌ستى يه‌ک نا و مه‌قاماتيان هاندا ده‌ست پيش‌خه‌رييه بکات و هه‌نگاو هه‌لئىنى... له دووى مسته‌فاخانيان نارد.

ژاندارمه‌رى ده‌ستوورى وەرگرت به که له‌په‌چه‌کراوى بيه‌پننه شارى، هه‌رنه‌بى له‌به‌ر دلئى قازى، که سوئندى گه‌وره‌ى خواردبوو نه‌گه‌ر بيټ و که‌مترين که‌مه‌ترخه‌ميه‌يه‌کى ده‌سزادانى تاوانباريدا بيئى روو له فه‌له‌ستينى کا- هه‌ر بۆ سه‌رنه‌ويه‌يه پاشاى ئيسلامى!

پۆليس له پاسگای وده‌ره‌که‌وتن و چوون مسته‌فاخانيان هينايه پاسگای. به‌لام ره‌ييسى پاسگای به‌چاکى نه‌زانى که به‌که‌له‌په‌چه‌کراوى به‌نيو دييدا و به به‌رده‌مى نه‌وه هه‌موو ناموزا و بن ناموزايانه‌يدا به‌رن، برياريدا هه‌ر بۆخوى و به‌بى چه‌ک بيه‌پننه شارى، خو نه‌گه‌ر پيوستيشى کرد نه‌وه ده‌ده‌م چۆمى که‌له‌په‌چه‌ى کات و ده‌گه‌ل روژتاواپه‌يدا که سه‌رجاده چۆله بيباته ده‌فته‌رى گرووبانى و له‌وتى ته‌سليم کات- تا نه‌شيش بسووتى و نه‌که‌باب. به‌لام هه‌ر بۆ خويارترييه نارنجوکى ده‌گيرفانى نا، تا نه‌گه‌ر دنيايه بىرى هه‌لاتنيش به‌ميشکيدا هات به‌و نارنجوکى پيشى لي‌بگري... به‌هه‌رحال، مسته‌فاخان به‌و خه‌يالنه‌ى که به‌رامبه‌ره‌که‌ى چه‌کدار نييه هه‌لات ئيستيوار تيپرا خوڤى و هوڤيارى دايه به‌لام نه‌وه گوپى نه‌دايه نه‌وه قسانه، ئيستيوار زامنى نارنجوکى راکيشا و هه‌لیدا و بى نه‌وه‌ى بير له سه‌ره‌نجامى کاره‌که‌ى بکاته‌وه به‌ره‌و پاسگايه هه‌لاته‌وه. مسته‌فاخانيش که پيشى نه‌ختيک برينداربوو نه‌وه هه‌لات ماوه‌ى هه‌فتيکى له‌ناو خزمان له‌وه دئى بۆ نه‌وه دئى گوزه‌رانند. دواى ماوه‌يه‌کى قولاغى له عيراقى په‌يدا بووه.

گوپيان قاچيکى که ميک شه‌ليني ليپه‌يدا بووه و هه‌ر له‌وه ده‌ميه‌وه بووه مسته‌فاخانه شه‌له... ده‌نگۆى کوشتنى ته‌لاخانمى له نوئى داکه‌وته‌وه. ساليکى ره‌به‌ق بوو ناسه‌وارى نه‌بوو، ئيستاکه مسته‌فاخان روپبوو، خزم و که‌سوکار به‌زمانى چاو و برۆ و ده‌موليو بادان و سه‌رنجى بيده‌نگ و مانادار و ته‌نانه‌ت به ئاشکراش ده‌يانگوت که به‌لئى، کوژراوه؛ هه‌رده‌بوو بکوژى- هه‌قى خوڤى بوو. کاتى ته‌م ده‌نگۆيه وهراسه‌ت گه‌را، دايکمه وه‌ک هه‌ر دايکىکى دى قه‌لپ بووه: ((خودا ره‌حمى به‌دلئى دايکه بينه‌وايه‌که‌ى کا!)) و نه‌وه هه‌وره‌ى که ده‌ميک دلئى ده‌خويه‌وه پيچابوو هاته‌وه سه‌ر ده‌موچاوى و چه‌ند دلۆپه فرميسکيکى دايکه‌ى به‌يادى دايکىکى بينه‌واى ديه‌وه که دووچارى هه‌مان حالئى وى بووه هه‌لوه‌رانندن. به‌لام به‌داخه‌وه که باه‌گيان جگه له‌وه‌ى که هه‌ر ناره‌حه‌تيش نه‌بوو خوڤشاليش بوو،

منيش هه‌روه‌تر، راستيه‌که‌ى هيج دلگير نه‌بووم، هه‌رچه‌نده نه‌وه کارانه‌شم پيخوش نييه و ساليان ليده‌که‌مه‌وه- ده‌يانگوت گۆشا و گۆشى سه‌رپريوه! نه‌له‌ته نه‌وه‌م به‌زمانى پيناخوشبوونى راده‌گه‌يانند و هه‌ر به‌راستيش ناخوش بوو، به‌لام نه‌وه کاربگه‌رييه‌ى که ده‌بوو هه‌بيى من هه‌ستم پينه‌ده‌کرد.

باه‌گيان پيوابوو که بنياده‌مى هه‌موو جيه‌کى وه‌ک يه‌ک وان- يانى که جياوازى کچه پينه‌دۆز و خانه‌دانىکى نييه... به‌لئى، ده‌بى ديارده هه‌ر له ژينگه‌ى خوڤى و په‌يوه‌ندييه‌کانى ده‌گه‌ل هه‌موو ديارده‌کانى دايکه‌ى ژينگه‌دا ره‌به‌رچاو بگري). ره‌نگه مسته‌فاخانيش گوناهيکى نه‌بى، نه‌وه هه‌ر بۆخوى فه‌لسه‌فه‌يه‌کى هه‌بوو، که فه‌لسه‌فه‌ى ژينگه و ده‌وره‌به‌ربوو نه‌وه هه‌ر ده‌ستکاری نيو ژينگه‌ى خوڤى بوو. دياره و اچاکتر بوو که کاره‌که ريچکه‌ى سره‌شتى وەرگرتبايه و هه‌ردوو دلدار پيک گه‌يشته‌بان و نه‌وه هه‌ر به‌ پشتيوانييه نه‌وه فه‌لسه‌فه‌ هاورده ده‌ره‌کيهه خوڤى بنواندبايه و خوڤى ته‌قليدى نه‌وه فه‌لسه‌فه‌يه کردبايه، نه‌گه‌ر باه‌ره‌پى پييه‌تى. به‌لام ده ژينگه و ده‌وره‌به‌ريکى وادا، نه‌وه چاره‌پروانيانه له‌وه جوړه فه‌لسه‌فه‌ هاوردانه ناکرى. نه‌دى نه‌وه هه‌موو هه‌ستى خانه‌دانى و قه‌وم و تيره و تايه‌فهييه چ ليکا؟ نه‌دى چ له رابردوى بنه‌ماله‌ى بکا؟... به‌هه‌رحال ژيان و پيشينه‌ى ژيانى رابردوو گه‌ليک باه‌ندبوونى بۆ هينايه کايه‌وه- بيگومان نه‌گه‌ر نه‌وه چاره‌پروانى و بوچوونانه نه‌بن. به‌گه‌فتى يه‌ک له نوسه‌ران نه‌گه‌ر رابردوو ئيمه ژيربار نه‌کات، نه‌دى نه‌وه‌مى نه‌رک ماناى چى؟ نه‌وده‌مى هه‌ر که‌سه و به‌پي ناره‌زووه‌کانى خوڤى ده‌جوليتسه‌وه و کار ده‌کات- که نه‌وه‌ش ژيان له‌به‌ريه‌ک ده‌بات و هه‌لپه‌ده‌ته‌کيني. نه‌وده‌مى، نه‌وه هه‌موو باه‌ندى و چاره‌پروانى و بوچوونانه به‌ ناچارى ده‌گه‌ل رووداوه‌کاندا ليک ده‌ده‌ن و نه‌وده‌مى ده‌بى يه‌کيک نه‌ويدي به‌پارى؛ هه‌روه‌ک هه‌ميشه، که هه‌ست و نه‌سته‌کان ده‌گه‌ل واقيعدا پيکدادين؛ يا ده‌بى هه‌سته‌کان ده‌واقيعيه‌تيکى به‌هيژ و به‌تواناتردا ده‌رکه‌ون و نه‌وه واقيعيه‌تييه‌ى بشکينن، يا واقيعيه‌ته‌که هه‌سته‌کان ملکه‌چ کات و نه‌يه‌لئى ده‌رکه‌ون و خوڤ بنوئينن. نه‌گه‌ر نه‌مانه نه‌مان نه‌وده‌مى زه‌رده‌خه‌نه و سوور هه‌لگه‌پان و شيواوى و په‌شوڤاوييه‌که به‌سه تا دوو دل بگه‌نه يه‌ک و پيک شاد بن. کاره‌که‌ى وى- ئى مسته‌فاخانى- نيازىک بوو، کارى خوشکه‌که‌شى نيازىکى دى: نياز و مه‌به‌ستى خوشکه‌که نازادى بوو، نازادى له هه‌لپه‌ژاندنى هاوسه‌رى نيازى و يش هه‌ر نازادى بوو، نازادى له قسه و جنيو و سه‌ره‌نشستى قه‌وم و خوڤشان، نازادى له‌وه له‌که‌ى نه‌نگى و شووره‌يه‌ى که له دايکبووى سونه‌ت و پيشينان و سرکه‌رى سونه‌ته‌کان بوو.

هه‌رچى بى، به‌راستى روپوه و کوهمه‌ليکى له‌خۆوه خپرکردونه‌وه و ياغى بووه- بوته دار ده‌ستى خاوه‌ن زه‌وييان: هه‌ر هينده به‌سه فلان ناموزا يا بن ناموزا وه‌لام بدات که فلانه کرمانجه بى ته‌ده‌بى له‌روودا

کردوه يا داهات و بهراتى ددهدم و كاتى خۇيدا نهداوهتى! تهنانهت بيستمهوه كه مائه كرمانجيان تاگر تيبهرداوه و مال و بوك و تاژهلين يهك دهرنهچوه و هممويان سوتاون... بهقسهى سليماناغاي شهوانه همموى ههلهى بيت و فهرى نازاديبهين. بهلانى كه موهه زيانى نهم ((نازادبخوازي)) يه شهوهبوو كه بوئيدى زيانبهخش بوو. نهگه شهويه كه شهو كچوله بينگونههى ((ههلهدابهيه)) و بهو قسه سپ و پوچانه شهو كور و كچهيان له خشته نهربدانايه شهو ناريشه و بهسهرهاتانه روويان نهدهدا و نهدهقهومان. كچهى بينچاره گونهى چيهه بينبوو شهو نهگه شهو نازاديبه شتتيكى بينه كرى ناغا واى رانهدهگه ياند و ناواى بانگه شهو بونهده كرد چ بينويست بهوه بوو؟ ئيدى نهيدنه زانى كه شهو نازاديبه بو و بوجينى وان نييه و تاكامه كهى ناواى ليدى- ههرچه نده بو تاك و تهرا و يهك دوو هاوپريهك و تهنانهت سهده كه سانجيكيش ناريشه بهك نه بيت...

شه مانه شهو ده يگوتن و من ده مويست تيبگه م و بزائم و شتتيكى لى ههله كرپينم، تا شه نندازه يه كيش كه وتبوومه سه رى تيبگه يشتتى. بهلام كه شهو و شهوانه و هك وى لايه نى راستييان ده گرت بى ئيختيار بهرگره يهك دهناخى مندا پهيدا ده بوو كه ههزار و يهك بهلگه ي به كلكتوه بوو، بو شهوه ي ههرچى شهو و شهوانى هك وى ده يانگوت بهر په رچ بدهينه وه ره تكرينه وه.

* * *

(۳۰)

چهند ساليكه نهچومه تهوه شاره كهى خومان، هيچ ههوا ئيكيشى نازام. ئيستنا له جياتيان ژم هينساوه و له شه قامى نه ميريبه ده ژيم.

له دايره ي ده هاتمه وه: ههروا له خوزه گويم له خوړه خوړى جوكاويك زرنگايه وه كه به تهوژم تيده په رى و قور و ليته و چيلكه و چهويل و قوتوى به تال و گهسكه شكاو توپكله كالهك و شووتى دهگه له خويدا راده مالى و دهرويشت. بريم ده كرده وه خوړه خوړى ناوه كه برابوو و من تاگام لينه مابوو. ئوتومبيليك به خيراى تيبه رى. ههرچى قور و چلپاو بوو بهسهر و روو و جله كانيدا پزاندم لهو شاره چكوله ي خومانه وه هاتمه وه سه ر شه قامه كهى پيدا دهرويشتم: هيئديك توپكله كالهك و شووتى بهرى ناوه كه يان گرتبوو و جوكه له كه راوه ستابوو. ماوه يهك ههروا ده پششى ئوتومبيله كه موه ههله رانى و ههرچى ناگوتى ههواله ي سندوقه كهى دواوهم كرد، ههروهك كه ستيكى پايسهكل يا مؤتور سواريك بهدهم روئينيوه جنيو و قسه ي ناسكى پيدا بى و تيب ته قاندى بى و شهو يش كه دورا و دور ده ستي نا يگاتى و له داخان خهريكه شهق بهرى كه نه يتوانيوه جنيو و قسه ناسكه كانى بى بلتته وه كه وتوته كاوينه وه ي جنبوآن. سه يريكى شاقه لى پانتول و چاكه ته كه مم كردي ئيختيار قاچم داته كاند و بهدهم بيكه نينه وه پاشماوه ي شهو جنبوآنه ي مابوونه وه بياندهم له بهر بيى خومم تفانده وه. شاگرد نانهوايه كهى كه له بهرده مى دوكانى خوى ويك هينا بووه كه وزيكى داو هيندى شتى هه تهر مه ته رى گوتن- به روويه كى ترش و تاله وه و به خيراى هاتمه وه نيو دنيايه كهى خويه وه، ههروهك يه كيك ده خويدا قولى راكتشابى و ههليستاندى. بهره و لاي سهوزه فروشه كهى نزيكمانه وه چووم و شهپكه دارنكم ليوه رگرت، و دهن ههنگليم نا و چووم ههرچى شهو زبل و زاله يه هه مووم لادا... تا من راست بوومه وه جوكه كه ده ستي به سروده كهى خوى كردي بووه. ماوه يهك ههروا بهدواى ناوه كه و تيكه وه گلانى زبل و زال و لادانى شهو بهلك و پاله ورد و درشتانه وه بووم، ههر راست وهك شهو كاته ي كه ده گونديدا به لاي پرده كه وه راوه ستابوو. شهو جا گه رامه وه و چووم شهپكه داره كه م بدهمه وه سهوزه فروشى.

((سه لاو!...)).

((سه-لاؤ!...)) له جیبی خۆم وشك بووم. ((چۆنت مالتی مه دیتهوه؟!)) و ئهوجا ماچ و مووچ، و سهسرورمان و واق و پرمان: ((چۆنت مالتی مه دیتهوه?!)).

((له کویم دیوهتهوه. ئیستاش هه پیتی نازانم... ریکهوتیککی سهیره! خۆزگه هه موو ده می ئاوا مه خسووم حاصل ده بوو- هه روا تاویکه دهیر و خه یالی ئیوه دا بووم... سویمانه لالا!)).

ئهوه حوسین بوو، کورپی مامه مه شه دی- مه شه دی ته که به راغا. راهه ستا بوو و سهیری ده کردم، گومانای هه بوو داخوا ئه وه من بووم یا یه کی دی. که سهرم بلنکرد، هه روا راهه ستابوو و به سه رسامییه وه سهیری ده کردم.

((باشه، دهی، نه تگوت، چۆنت ئه وه رییبه هه له کردوه؟ که ی هاتووی؟)).

دیاریو به کاروباری حیزیبیه وه هاتبووه تارانێ و وینه ی گرتبوو و ئیستاش هاتبووه لای وینه گره که وینه که ی وهرگرتیه وه: ماله که ی مهش به سهر دوکانی وینه گره که یه وه بوو، سهری چوار ریانی گومرگی.

((ریکهوتیککی سهیره! ئه وه ی بیرم لی نه ده کرده وه و به خه یالمه دا نه ده هات- ریکهوت به داوی ریکهوتدا!)).

((نه منیش هه روا تاویک له مه وپیش له ولای بووم. ده خه یالی ئیوه دا بووم، تووشی تو بووم... دیاره ههردوو کمان دلمان پاکه!)) و پیکه نین.

کهوتینه قسان، نه من له بابهم پرسی و نه ئه ویش به لایدا چوو و هیچی گوت. به گرتیم هاته بهرچاوی... به لام هه موو به و گه رمایه ی وه زاله هاتبوون...

گوتی: ((یه که دهقیقه راهه سته تا وینه کان لای ئه وه وینه گره ی بیئمه وه، ته گه ره له ویش بی- هه ر ئیستا دیئمه وه...)).

گوتم: ((کهواته رییبه که مان یه که، مالتی مهش له سهر دوکانی وینه گره که یه. نیوه رۆژیش پیکه وه ده خۆین، با ماله کهش پی بزانی و ده گه ل خیزانیشم یه کتر ده ناسن)).

حوسین ئه وه پیشنیاره ی زۆر به لاوه خۆش نه بوو. دیاریو که کاری ((حیزی)) هه یه، که به لای ئه وه جۆره خاوه ن باوه رانه وه قسه ی حیزب ئیلهامی خوایه و سهروینی کاره کهش هه ر ئه وه نده بوو چه ند پارچه کاغه زیکان بیئنی و بۆ رییپوانی سه به نیی دروشمانی له سهر بنووسی.

گوتم: ((ئه وه ئاسانه: قه له می نووک پانم هه یه، چه ند په ره کاغه زیکان و که میک که تیره ش له و دوکانداری ته نیشتمانه وه ده کپین و ههردوو کمان پیکه وه داده نیشین و به نیو سه عاتی ته واوی ده که یین، به ده م نو سینیش ه وه قسه ی خۆشمان ده که یین- ئاخه ئه وه ماوه یه که یه کتریمان نه دیوه)).

زۆرم هه ز ده کرد هه وال و دهنگوباسی ولاتی بزاتم و له لا به لای ویشه وه سووسه یه کی له بابیه وه بزاتم، هه رچه نده واشم پیشان ده دا که به یه کجاری لیتی دا براوم، ئه و دل نیشانه شم به مل ((ده ره به گایه تی)) یه دا دیتنا. به لام، باشه ته بیعه ت ده رمانی نییه- به تاسه وه بووم. به هه ر چۆنیک بوو پیم لیداکرت و برده مه وه- و دانیشین- هه ر که نانه که مان خوارد بۆ ئه وه ی دلنیای که مه وه چه ند پارچه کاغه ز و مقه بابیه کم هینا و ده گه ل خیزانه که مدا بریمان و کاغه زه کافمان به که تیره ی له مقه بابی دان و له بهر هه تاویم دانان تا وشك بینه وه، دروشیش هه مان دروشه ده ستور ییه کان بوون: ((ئه رلینگو به رلینگوی نازاد که ن!))⁽¹⁾ له کاتی که ده ی که داوای به ردان و نازاد کردنیمان ده کرد نه مانده زانی کییه و چ کاره یه و خه لکی کوئیه و بۆ گه راوه و بۆ ده بی له نیو ئه وه هه موو گه راوانه ی دنیاهه دا هه ر ئه و نازاد کری و ئیدی نا. ته له به ته و امان خۆ پیشان نه ده دا که نازانین، هه زیشمان له پرسینی نه بوو، پرسین مانای دواکه وتن بوو له کاروانی، له کاتی که ده که ئیمه پیشه وه و سه رقافله چی کاروانی بووین حوسین ئیستا زۆر کارابوو ((کادیر)) بوو و هه ر به و کادیر بوونه شیبه وه لووتی ده هه موو شتیکیه وه و ده می ده قسانه وه وهرده دا، هه رچه نده له حاندی من هه روه ک جارن بوو، به لام ده گه ل ته مانه شدا ناراسته و خۆ پرسیاره که ی هینایه گۆری:

((هاوړی، ئیوه به دریتی هیچ ده رباره ی ژیان و تیکۆشانی ئه رلینگو به رلینگو ده زانن؟ من له چ جیئانم نه خویندۆته وه؟ کتیبیک، سپیاره یه که له م باره یه وه ده ست ده که وی؟)).

گوتم: ((نه هه منیش له چ جیئانم نه دیوه. نه منیش زۆرم پیخۆش بوو بزاتم... هه روه ک یه کتیک له هاوړیان ده یگوت گوایه له هاوړییانی ئه سپانیایه، گوایه سه رۆکی پارتیزانه کان بووه و به م داویانه گه راوه و ده یانه وی له سیداره ی دن- خۆ ((پارتیزانه کان لوانت)) ت خویندۆته وه)).

گوتی: ((جا ئیستا جیاوازی چیه... بزانی یا نه زانین، هه رچی هه بی، ئیدی ئه وه گیانی هاوړیبه که و ده خه ته ردایه، ئیدی هیچ پیویست ناکا هه ر بیشیناسین)).

⁽¹⁾ نه ریکۆ برلینگویز: رابه ری له ده ست چووی حیزی کۆمۆنیستی ئیتالیا.

حوسپن بهووی قایل بوو، بهلام نەمن و نە ئەو هیچ کامیکمان لە خۆمانمان نەپرسی - رەنگە هیچ ھاوڕێیەکی دیش هەر لەخۆی نەپرسیبی - کە ھەیاران بۆ ئەو ھەموو زیندانییانە خۆمان ھاوڕێ نین و بۆ ئەدی ئەوانیش ژنیان دە خەتەردا نەبوو، بۆ ئەوانیش مالا و مندالا و خێزانیان نەبوو کە ھەردەبوو تەنیا بۆ ھاوڕێ ((ئەرلینگۆ بەرلینگۆ)) دروشمان بنوسین و خۆبێشانان و رێبێشان بکەین؟ لەولاو زۆر خێزان نانی شەوێیان نەبوو کەچی ھەر تەنیا رێبێشان و خۆبێشانانیککی سی ھەزار کەسی - کە جاری واشبوو دەبوو سەد ھەزار کەسی - کە دەبووایە ھەرکەسە یەک تەن بۆ دروشم نوسین و کاغەز و پلاکارتان بدات. لەوانەشە پرسباری ئەمە کرابی، یا رەنگە زۆری دیکانە ھەم و ھەم و حوسپنی بی قسە و گەتوگۆ و ھەروا لەخۆوە گەشتبەنە ئەو سەرەنجامە کە ((یەك گرتنی کریکارانی جیھان)) و پێویست بکات کە ((ئەرلینگۆ بەرلینگۆ)) لە ھاوڕێ سەمەد عەلی داداش ئوغلیزادە مەرەندی لەپێشتەر بی. چونکە لەوانە یە ناوی ھاوڕێ ((ئەرلینگۆ بەرلینگۆ)) بۆ دروشمان لەسەر زمانان خۆشتر بێت بۆیە ئەویان کردۆتە سەر دەستە و نوامیندە و ھەلبەشاردە تیگراپای ھەر ھەموو زیندانییەکان؛ ((ئەرلینگۆ - بەرلینگۆ بەرەللا کەن!)) ھەو، کیش و سەر وادارە، کەچی ناوی ((سەمەد - عەلی - داداش - ئوغلی...)) دەگەڵ هیچ بڕگە یەکیدا نایەتەو و دەزاراندا وەرنا سوپری، لەسەر زاریش خۆش نییە، جا کەواتە با ھەر دە زیندانیدا بۆ چاکترە. دەتۆ وەرە و تویی و ئەو خۆدایە سەیری ناوە کە ... سەمەد عەلی! دەگەڵ ناوی بنەمالە: داداش ئوغلی زادە مەرەندی! توخودا ئەوەش بوو ناو، نە بەرپێکی بڕگە دەکری، نە لەسەر زاری خۆش دیت، نە بەگوتیان خۆشە! جا تۆ ھەر زار و زمانت بادە و ھەك ئوستاد دەبەھمی دەستت راوەشێنە، تا سەر وایە کە یەک خەمی... کەچی ھەر رێک نایەتەو...

نیو ڕۆژەمان خوارد و دەستمان بە قسەو باسان کردن: لەبارە نەوت و موسەددیق و دەربارە ئەووی کە موسەددیق سەر بە ئەمەریکایە و کەچی ئەمەریکا ھەر گویشی ناداتی و پشستی تێدەکات و دەربارە رێککەوتنی نیوان ئەو و دەربار، کە حیزب زۆر چاک ئەوە دەزانسی و دەربارە یەکیەتی شۆرەوی و شۆرش زۆر دواین. کاریکاتیرێک کە وینە موسەددیقی بە خۆو دار عەسایە کەو ھەك سوالکەران لەسەر پلێکانەکانی بەر دەرگای کۆشکی سپی خۆی بەسەر دار عەسایە کەیدا داو، پێشان دەدا، زۆر شت و زۆر لایەمان تاو تووکردن - زۆریش پێکەنین - راستییە کەشی ((تاکە ھەر چاوەروانی)) پیاوی چاک، رێبەکی بۆ خۆت وەبێنە - تاکە؟ دەکاتێکیدا کە دلتیابووین کە ھەرگیزا و ھەرگیز نایەتەو سەر رێبە - ئەو ئەشەرفاوانە تا شەوانە چەند کچۆلە یەکی ناسک و نازدار نەیانیشیلن خەویان لێناکەوی، دەتەوی چ رێبەکی بێننەو و پێیدا بڕۆن؟ ئیدی تازە موسەددیق و سەسەلئەنەبە!

من و خێزانی زۆر پێکەنین، بەلام ھەك ئەووی حوسپن ھەوسەلە و تاقەتی نەبی. پرسیم داخوا هیچ تیگراویەکی ھەبە، گوتی نا هیچ تیگراویەکی نەھاتۆتە پێشی، زۆرم بەلە دەگەڵ کرد و زۆریشم پێ لێداگرت، بێسوود بوو.

گوتی: ((نە بە گیانی ئێوە...)) و بی ھەوا گوتییەو: ((بەلام راستییە کە پیاو شاخی دەر دەکا!)).

((باشە دە، تۆ لە یەکیکی ھەك موسەددیقی، چاوەرپێ چی!)).

گوتی: ((نا، مەسەلە کە موسەددیق نییە - خۆزیا ھەموو ھەك وی بان...)).

دەدلی خۆمدا گوتم: ((سەرە! ناخری و ئۆخری چۆو سەر قسە یابە... دەمزانی کە قسەکانی بابە ی کاری خۆیان ھەردە کەن! بەچاو پرسینکەو سەیریکیم کرد. غەماوی بوو، نەك توورە.

((چۆن؟ ئیستاش بەلای تۆو موسەددیق ھەر بەراستی نیشتمانییە!)).

((نا، ھاوڕێ، مەسەلە کە موسەددیق نییە، ئیدی ئەو مالا کە دیارە!)).

گوتم: ((ئەدی چی؟ لە دەست ھاوڕێیانی بەرپرست شاخ لی روواو؟)).

گوتی: ((نا... ئیدی ھەلە ھەردەبن، بەلام شاخ دەرکردن نا...)) و لەبەنەو پرا سەیریککی ژنە کە ی کردم.

ژنە کەم تێگەبی، و ھەستا.

گوتم: ((رازبەش بێگانە نییە - ئەویش ھاویری خۆمانە)).

ژنە کەم گوتی: ((باشە لەوانە یە شتێک ھەبی و پێویست بکا من نەزانم. منیش ھەر ھێندیکم ئیش لە ئاشپەزخانە ی ھەبە)).

حوسپن دەنگی لێو نەھات و بەو بێدەنگییەشی گومانێ ژنە کەمی وەرست گێرا. کاتی کە ئەو پێی.

گوتم: ((دە ی باشە؟)).

گوتی: ((وہللا چ بلیم - ھەر نەگوتنی چاکترە - لەوہی زیاتر کە پیاوی نارەحەت کا ھیچی دیکە ی لی شین ناییتەو)).

گوتم: ((باشە، دەگەڵ ئەمانەشدا...)).

گوتی: ((خۆ ئەو ناپیاوەت لەبیرە... ئەو دەبیوسەى شارەكەمان؟)).

((جا ئەوى ناپیاوى زۆر بوون= كامەيان، ئەبولفەتخ خان يا بەواتاى بابەى ئاغای سوسمارى؟.

ئەمە يەكەمىن جارىشم بوو بابەم بەزاريدا بىتەوه.

((نا ئەو ناپیاوه گەوادە كە... كەلايى رەجەب)).

((كەلايى رەجەب! ئەوه چۆنە ئەوت وەبىر هاتۆتەوه؟ بىستوومە دەلێن ئىستا لە تەجرىشې خۆ بە عەرديدا داوه، بەلام چۆن زۆر لە جارن بەولاولەتر)).

((نا... بەپىچەوانتەوه بىستووه... يا رەنگە گۆرپىشەتەى - بەلێ، هېچ دوور نىيە، هەردەبى گۆرپىشەتەى - ئەمەيان بەسوودتر دەزانى، من ئەوه ئىستا لەلاى ويەوه ديمەوه)). و زەردەخەنەيەكى توپەبىانەى بەلپوى داها.

بەسەرسامبىيەوه گوتم: ((نا... لە دەروازە قەزوينەوه^(۲)! بەلێ تۆش! - چاومان روون - هەرگىز پىموانەبوو تۆش ئەهلى ئەو كارانە بىت!)) ئەوانەم هەموو بەگالتە و بۆ گالتەى گوتن.

((خۆزىا و ابابە... ئەو پياوه ئىستا بۆتە گوربەى تۆبەكار. كە هەرگىز ئەووم بەبىردا نەدەهات واى لىبى - پياو لە حەژمەتان شاخى دەردەكا!)) و دواى ئەوهى ئەو تالەمووهى سەرنىوچەوانى لە حەژمەتان وىستيان بىنە شاخ و بۆيان نەكرا، باسى ئەوهى كرد كە لە نزيك دايبەرەى تووتنى لەسەرى شەقامەكەوه. لەبەردەمى موغازەى كۆنە فرۆشان بەگۆرەى بريارىك چاوەرپى يەكێك لە هاوڕىيان بووه؛ دەدەمى چاوەرپاوانىيەدا بىگومان سەبرى دەر و دىوار و موغازەكان دەكا لەپەر سەر و سەكوتىكى دەبىن وەك بىناسى وايە. بەلام وەك واتەى ئەم سەردەمە پرۆا بەچارى خۆى ناك، بەتايبەتەى كە تەنكە رىشكىشى بەرداوتەوه و كلاوىكى لەسەرى ناوه و لەبن چوارچىووى ((ئىننا فەتەحنا)) يەكدا تەزىبىحاتى كردوو و لىوى جولاندوو. كە وەربۆتەوه دىوبەتەى هەلەى نەكردوو و خۆبەتەى؛ دووبارە دوو دل بۆتەوه. سەرهەنجام قىروسىيالى لىدەكا و دەچىتە ژوروى موغازەكەيهوه، هەروا قەزا و قەدەر ناو و نىشانى مالىكى پرسىوه و شاگردەكە تۆزىك رادەمىنى و سەرهەنجام لە حاجىباغای پرسىوه و حاجىباغاش بى ئەوهى زىكر و تەزىبىحاتەكەى راگرى بە بىدەنگ وەلامى نەرى نەزانىنى دەداتەوه و ئەویش لە

^(۲) دەروازە قەزوين: ناوى ئەو گەڕەكەيه كە لە شارى رەزايىيە (رومى) دا زۆربەى ژنى لەشفرۆش لەوى نىشتەجى بوون و كارى لەشفرۆشيان دەكرد...

شاگردەكە دەپرسىتەوه كە داخوا ئىرە موغازەى حاجى رەجەباغا نىيە؟ شاگردەكە دەلێ بۆ نا، هەر ئەو ئاغايە حاجى رەجەباغا خۆبەتەى و دەستى بۆ رادەدەبىر، بەلام هېچ خانووىكى نەوتۆى وا دەو كۆلانەيدا نىيە - حاجى رەجەباغاش هەر بەو سەروچاوه پان و پۆر و هەل پىنماوه و دووكەلى ترىاك لىدراوى و بەو چاوه نامەردانەيهوه قەسەى شاگردەكەى تەئىيد دەكاتەوه، حوسىن وەرەز دەبى و تاك تاكەى هەموو نىشانەكان يەك بەيەك دەلێ و حاجىباغا توورە دەبى و بەدەم لاهولەولەلاوه بەسەرسامى و توورەبى و گرپى نىوچەوانىيەوه گوتوىه: ((فەرموو ناغا - فەرموو - خوا بتداتى!)) و بانگى كردوو (هۆى كورە)) و حوسىنى بەو روخسارە گوناھو چاوه شەرمىون و سلاڤەوه، لە موغازەى وەدەرنال!

گوتم: ((هەر باشە، چاك نىيە لە كەنارى شارىيەوهى خۆ بە عەرديدا داوه و بەرەى لى راخستوو. ديارە هىشتاش هەر لە بازنەى بەكىشكردنى جارنەوه دوور نەكەوتۆتەوه...)).

((ولائىكى سەيرە! ديانەتتىكى سەيرە! جا... چاك نەبوو چووه مەكەش! كەس نازانى ئەم وائە كەى چاك دەبى!... بارەرت بى، هەندى كات - چتان لىوەشپىرم - بە تەواوى ناوئىد دەم... جار هەيهە وا ناگرى دەگرم پىم خۆشە دۆ و دۆشاوى تىكەل كەم و ئەو زەوى و ئاسمانى وا بە سەريەكدا كاول كەم ئادارى بەسەرپادارىيەوه نەهينم... جارى وايە قەسەكانى ئاغام وەبىردىتەوه - لەبىرتە كە؟)).

((كامەيان... ئاخىر خۆ قەسەكانى وى هەر يەك و دوو نەبوون؟)).

((كە دەيگوت نابى لاوان تووشى بەسەرھاتان بن و بكەون؛ دەبى زوويان پىرپاگەين و سووديان لىوەرگىن، چونكە لاو هەر بەو خىرايىيەى كە گر دەگرى هەر بەو خىرايىيەش لە كەف و كول دەكەوى، جا بۆيە دەبى سوود لەو كەف و كولە وەرگىر - لەلايه كەوه هاوړپىيان دەبىنم بە قسان، واپىشان دەدەن كە گوايه هەروا يەك دوو هەفتە يا يەك دوو مانگى دىكە نابا حوكمەتەى دەرگىنە دەست، لەلايه كى دىكەى كاردا جۆرپەكە كە تەنيا هەردەبى خۆپىشاندان و رىپىوانان وەرپى خەين و كوشتە و برىندانان بەدەين و بچىنە زىندانى. باوەر كە جارى وايە و ابىر دەكەمەوه كە ئەم وائە نەفەرتى لىكراوه و هېچ كاتى چاك نابى. لەجىياتى ئەوهى رۆژ بەرۆژ و سەعات بە سەعات باروودخەكە چاك بى كەچى هەر خراپتر دەبى. لەو دەمى مەپرسە. ئەوكاتەى كە تۆ لەوى بوى دەگەل ئىستادا هەرگىز بەراورد ناكرى. تەنيا يەك شتمان كەم بوو ئەویش لە سايەى سەرى دامودەزگاي ئەمىنيەتەوه. ديارە كە ئىو ئەگاتان لى نىيە، هەروا چەند رۆژىك لەمەو پىش فەرماندەى پادگان چەند كەسىكى لە هاوړپىيان، هەروا لەبەر دەر كى مالى مە - نزيكى گۆرپى غەربىيان - قامچى ئاژن كرد - ئەویش بە چ تاوانىكى ئەوانەيان

گرتبوء، هه موو تاوانه كه بيا نئو هه بوو گوايه ناره زاييان پيشانداوه و دهو ناره زايه تيبه شدا له باره ي دستوره وه قسه كراوه. سه روكي ته لگرافخانه ي له جياتي ئه وه ي بچيت ته لگرافه كه بنيريت چوه ته لگرافه كه ي له به رده مي سه رهنگي داناوه - ئه وئيش گوايه به گويزه ي ده ستوره ئه مه ي كردوه! ... له دو اييشدا ته لگرافه كه شي هه نه كردوه. ئه وجا هاوړپيان وه ي كه وتون - كه ره جيمي و به هرام نه ژاد بوون - بچنه سه قز و له وي ته لگرافه كه بو تاراني ليندهن. جه ناب سه رهنگ ده نيري له ريبه به لپالي شاخيه وه بيا نه يننه وه و له ژير چاوه ديريان داناون و ئه وجا له به رده مي خه لكي بازارپان قامچي نازو كردون. ((تيره ناوچه يه كي سه ربازيه - هه ره كه سيك راستبووه ناماقووليه كي بكا ناي... من كارم به سه ر قانون مانوانه وه نيبه!)) كه س نازاني ئه م ناوچه سه ربازيه ئي كام ده ولته ته تا خه لكي بتوان هه له ي تيدا بكه ن... به هه رحالا ئيمه ده گه له نه فه ره كاندا به سه ره ات و رووداوه كه مان به دوور و دريزي بو روزه نامه كاني خومان نوسي و ناردمان، به لام نه مزاني له به رچي هاوړپيان به به رزه وه نديان نه زاني شتيكي بنوسن، و نه شيان نوسي. دياره ديسانه وه شتي گرينگر هه بووه جي ئه مه ي گرتوته وه بويه ئه م شتانه جيان نه بوته وه... به لي، هاوړي، ئه وه تيره ئاوا، ئه وه ش ئه وروپا، ئه گه ره له وئيش هه ق و حيسابيك هه بايه ئيدي من و توش ئيست دانه ده نيشتين دروشمان بنوسين، يا ريبوني ريك خه مين و داواي به رداني يه كيني ديار و ناسراوي وه ((ئه رلينگو به رلينگو)) بكه ين. من تيناگه م ئه و سازمانه نيو ده ولته تيبه چ كارويه و چ شه كرئكي ده خوا. وه كه ئه وه ي بلي ئاغا راستي ده كرد. سازماني نيو ده ولته تي كوي؟ كام نه ته وه كان؟ به قسه ي وي ده بايه ناويان نابايه سازماني ده ولته تان. چهنده ده ولته تيك ليك خر بوونه ته وه، به گه ز و ربه ي خويان نه بي ناپيون، هيشتا ولايتيكي وه چين به وه هه موو حه شيمه ته يه وه به فه رمي نه ناسراوه جه نابي ئيلسقادور ئه وه هه موو خه لكه ي به وه گه وريه وه چاو لي پوشيوه و به هيچي ده زاني - بو خوشي ده لي حوكمه ته كه ي حوكمه تيكي سه پاو و زوره ملييه و دوولينگه ي به ملي خه لكيدا شور كر دوونه وه - و خوي سه پاندووه، و به زوريه سه ره نيزه ي سواري ميلله تي بووه! به لام كه نوره دپته سه ره كيشوره ي خومان و ئه وه ي وه كه مه ئيدي ئه وه حوكمه ت هه ره به نوقل و نه بات و شيرنايه تيبه وه به ره وپيري خه لكيبه وه دي، و خو ئه گه ره بلي حوكمه تي زوره ملييه و ته نگاري هه يه، ئه وده مي به گويزه ي ماده ي فلائه بلاوكراوه وه هه قى ده ست تيوه رداني كاروباري ناوخوي ولاتاني نيبه! ئه وده مي به سه ره اته كه ده بيتته كاريكي ناوخوي و سازماني نيو ده ولته تي هيچي له ده ست نايه... به قسه ي ئاغاي، چوخ موباره كه! نه ته وه كان ده بنه ده ولته تان و ده ولته تانئيش ده بنه نماينده و نويته ري نه ته وان - و ده ست تيوه ردان نه بووه و نابي! خه لكي بينه وا ئه وجا بابچنه ئاسمان و

له وي بو خوتان بزبن. كه گه يشتنه ئه وئيش له وئيش هه ري ژيانپيان نيبه، چونكه ئه وده مي له وئيش سه روكه لله ي ئاغايان په پيدا ده بيت و هه مان تاس و هه مان حه مامي سه ر عه رد ي چونكه ئاسمانه كانئيش هه ري ده ولته تان!)).

((به لام ئاوالي خوشه ويستم با ئه وه ي له بير نه كه ين كه ئه و شتانه هه موو په سه ندي ئه و شتانه ده كه ن كه ئيمه ده يانليين. ئه مانه هه موو نيشانه ي ئه و بي ياسا و ريسايانه يه كه ئيمه و مانان په نجه يان له سه ر داده نيين و بو به ئاكام گه يشتنيان تيده كوئين. ئه و شتانه نه كه هه رنابي ساردمان كه نه وه به لكه ده بي هانده ر و بزوينه ريكي تازه ش بن. هيز و تين و تاو و گيامان وه به ر نيته وه. ئه گه ره ئه و بي ياسا و ريسايانه نه بن تيكونشان چ مانايه كي ده بوو?)).

حوسين ئيدي له م باره يه وه هيچي نه گوت: دياربوو كه هه ست و هوشي هه ردوو بيكه وه نين. منئيش زورم بي دانه گرت. له مسته فاخانيم پرسى:

گوتى: ((هه روايه كه خوت ده زاني، هه روا خه ريكي ياغييه تيبه خويه تي)).

((ياغي!... ئاكام له وه ي هه ر نيبه، ئه وه له تو ديبه م)).

((ياني ئاگات له به سه ره اتى ته لاخامى و ئه و ناريشانه ش هه ر نيبه!)).

((نا - ته لاخام، بو مه گه ره چ بووه?)).

حوسين به سه ره اته كه ي به دوور دريزي گيړاپه وه: هه ره له هاتنى ته لاخاميوه بو شاري و مانه وه ي له مالي قازي و كه ف و كول و هه لچوون و داچوونى ئاموزا و بن ئاموزايان و خويادان و هه لسوراني خزم و كه سانه وه تا ده گاته تايه فه و فه رمانده ي پادگاني و سه روكي ژاندارمه ري ئه وه ده نگوي مردنى ته لاخامى و هوي سه ره له لداني ئه و قسه و قسه لوك و راستيبه كاني هه موو هه ر گيړانه وه. به سه ره اتى كوشتنى كوري قازي و هه لاتنى مسته فاخانيشى هه ره باس كرد.

ئه مانه م هه موو به لاوه تازه بوون. هه ره ده تگوت ته فسانه ن، هه ره راست وه هه موو ئه و به سه ره اته انه ي لاي خومان، كه ده لي ته فسانه ن. ده گه له هه موو ئه مانه شدا من ئه م كاره ي مسته فاخام، كه داواي ئه و هه موو تازاد بخوازيه ي ده كرد به دوور ده زاني. من له قسه كاني حوسينيم ئه وه هه لينجا كه دوست و خزم و كه سوكار، منيشيان به گونا هباري مه ركي ته لاخاني له قه له م دا بيت. ده بگوت له بابه شي بيستوه كه گوتويه تي ئه و چونه ي من بو گوندي كاريكي هه له بووه، ئه گه ره نه چووبام ئه و هه له يه

رووی نەدەدا، خۆ ئەگەر رووشی دابایە، بەو شیوێ و بەو نزیکانە نەدەبوو، هەرچۆنێک بۆوه خودی بابەش دەیزانی کە من دەو نیویدایا چ گوناھێکم نەبوو و سوربوون و پێداگرتنی بابە و باوەژنی بۆون، ئەوەیان لێ شین بۆتەو. دەگەڵ ئەمانەشدا هەر، پیتی منیشی تێوچوو بوو! لە سەر و بەسەرھاتەکە وادیار بوو کە باوەژن بەسەرھاتەکە لەلای خۆیەو بە کۆتا هیناو و براندووویەتیەو، ئەو دوو وردبوونەو و لووت تێو ژەنینه بێ مەبەست و سەرپێیانە منیش دیارە بوونەتە هۆی نینگەرانێ ئەو و سیامەندی- و کارەکە پێشتر خستوو ئەللاھو ئەکبەر- رۆژگارێکی سەیرە- دەور و بەریک- و خەلکیکی سەیرن! ئەو دارگۆل، ئەو تەل- کچە بەستەزمان و بیچارە... ولاتیکی سەیرە! ئەو تەل خانیکی ئازادبۆوا بۆتە دار دەستی، دەستی خاوەن زەوی و زاران، و لەبەر خاتری وان کرمانجی دەکوشتن و مائی ئاگرەدان و دەبستاندن! حوسین لە کۆتاییە قسەکانیدا هاتەو سەرقسەکانی بابە و دەربارە بەخراپ دە ئازادی گەشتنی و گاریگەرییە ئەو خرابییە لەسەر دەوروو و ژینگە، هەموو لەبیرمابوون، هەرەك دوینی بیستین.

زۆری نەمابوو بۆ خۆرئاواوونێ ئەو هەستا و مالتاوا بێ کرد. ئیستا خەیاڵی ئاسوودە بوو، کارەکە بە تەواوتی سووک ببوو. چەند شەپکە دارێکی دەویستن کە لەلای دارتاشی گەرەکی بیانھێنی و پلاکار تەکانی لیدات و بۆ ئازادییە (ئەرلینگۆ بەرلینگۆ) ی هەنگاویکی کاریگەرە بوو. هەستا و مالتاوا بێ کرد و رۆی. دە تەواوی ئەو ماوەیدا کە هەرما سەرزارەکی دەنیو قساندا ناوی بابە هاتبا، دەنا بە هیچ جۆرێک نە لێرسبوو نە سەرو سۆراغێکم کردوو- نەك هەر حال و بای و، ئی هیچ کەسیکی، ئەمە جگە لە دایک و بابی خۆی. هیشتا دلم هەر پێوو، بە جۆرێکی وا جیسی هەوال و دەنگوباسی پرسینی تیدا نەمابوو. هیشتا دەرگای دالانە کەم دانەخستبوو کە بەپەلە پروزە هاتەو، پیمابوو شتیکی لەبیرچوو.

گوتم: ((شتیکت بەجێهێشتوو؟))

((نا... لەبیرم چوو لە حال و ئەحوالی ئاغا پیرسم، گوتم با بگەرێمەو هەواییکی بزاتم- داخوا چۆنە؟))

پیم سەیریوو: ((تۆ بۆخۆت دەزانی کە ماوەیەکی زۆرە هیچ پەیوەندییە کمان پێکەو نەبێ، ئەو چ بۆ واکەراییتەو... خێرە هیندە دە خەمی، ئەو لە کەنگیو هیندە پێکەو رێکن؟))

گوتم: ((باشە، بەلێ... بەلام...)) و دوو دل بوو.

گوتم: ((بەلام چی؟)) کتوپر دلم خوریی کرد و تێکچوو. ((بۆ هیچ بوو!)).

حوسین کە بەشۆکاییە منی وادیت گوتم: ((نا، هیچ نەبوو، ناپەخت مەبە- من پیمابوو ئاگاداری)).

((من ئاگام لە هیچ نییە...)) و بەترسیکەو سەیریکی کرد ((... بلی- هەرچی هەبە بلی- خۆ هەردەبێ بزاتم!)).

((نا، شتیکی وانییە... پێری هیناویانە تێرە- وەك دیارە بۆ نەشتەرگەرییەیان هیناو...))

((بابە؟ نەشتەرگەری!))

ژنەکم دەو دەمەیدا کە لە ژووری هاتیبوو دەری بە پەشۆکاییەو لە پشتمەو راوەستا بوو- هەرەك هەموو ژنیکی دەو سات و کاتانەدا هاواری کرد: ((کی؟ بابە؟ دەك بزم!)) هەرچەندە تا ئیستا بابەشی هەر نەدیوو.

گوتم: ((بەلێ... مەیکە بە هەرا، لێگەرێ بزاتم چ بوو. دە. جا ئیستا بردوویانەتە کام نەخۆشانه؟))

((نازاتم من ئەم هەوالم لە میرزا سادقی بیست...)) میرزا سادق، بەرپرسی دارایی دایەرەکە خۆی بوو، کە لە زۆری سەفەرەکانی دەگەلیدا بوو و بەکارەکان رادەگەبی. ((من دوینی لە ناسر خەسەرەویم دیت)). ((تەدی نەتپرسی؟))

((نا، نەمپرسی. هەر هەوالم پرسی. گوتمی سوپاس بۆخوا باشە، بەلام ئەگەر راستییە کەت دەوی نەخۆشخانە کەم نەپرسی)).

((نەترانی نەشتەرگەری چی... چونکە ئەوەندە من بزاتم نەخۆشییەکی تاییەتی وای نەبوو)).

... ئیدی هەرچۆنێک بوو، دواي ماوەیەکی تێرامان و وردبوونەو، ئەو دەم بەخەیاڵدا هات کە بچمە مائی ئاوالە نمایندەکە ئەنجومەنی، لەوی پیرسم. دەگەڵ ژنە کەمدا پێکەو رۆشیتین. دەرکەوت کە لە نەخۆشخانە (میهره) کە لە مالهەکی خۆمانەو نزیك بوو. هەر لەوێرا چووینە نەخۆشخانە. بریار بوو بەبیانی نەشتەرگەری بکەن... لە پشکینیەکی دیاریکراو کە ((فتق))یەتی و دە شەو درەنگانیکی شەویدا کە کارەبا کوژاوەتەو، کە لە پلیکانەکانی حەساری هاتۆتە خواری، خزیو و کەوتوو و پێستی زگی بەشیوێکی ترسناک بلقی کردوو و دەریپێو. زۆریش بە ئازار بوو.

هەر ئەو شەو شەو یەك دوو ھاوڕۆی پزیشكەم هینانە سەری و تا ئەوان دلتیایان نەکردمەوه كە نەشتەرگەرییەكەى هیچ مەترسییەكی نییە، دلەم دانەكەوت و ئاسوودە نەبووم- پەنا بەخو!.

نەشتەرگەرییەكەى، سەرکەوتوانە بوو، كە وەهۆش هاتەوه ژنەكەمى لەلامایەوه و منیش چومە تەلگرافخانە و سەلامەتییە ویم بە مالى و مندالەكان راگەیاندا. كاتی كە هاتمەوه ئەو بەتەواوتى وەهۆش هاتبوو. پێم گوت چومەتە كۆی، زۆرى پێخۆش بوو، گوتى: ((بەپێچەوانەى هەمیشەتەوه، ئەمجارەیان كارێكى زۆر رێك و پێك و چاكت كردووه)). پێكەنى ((پێموانەبوو- نینگەران بوون، كارێكى چاكت كردووه. خراب نییە، ناشتیش بووینەوه!)) ئەمە یەكەمى جاربوو ئاماژە بەرپراردوو دەكرا ((... كۆپینە، ئێمە تازە پیربووین، هەروا وەك پیاوان هیندەمان سەرمەكەنە سەری و بەرسینگەمان لى مەگرن... ژێوان دەبنەوه!)) چاوەكانى پیربوون لە فرمیسك و رووی وەرگێرا- تەریق بوومەوه... پێكەنى.

((ئێمە لە حیزب نادلسۆزتر نین، ئێمەش هەرەكە خەزم و كەسێكى حیزبى دوور سەیركەن... ئێمەش هەرەكە یەك لە ھاوڕۆی حیزبى كان دانین... تاخر خۆ ئێمەش لەبەر دلایى ئێوه كەمان كتیبى حیزبى نەخۆیندۆتەوه)) هەردوو كمان پێكەنین.

حەوتوویكى لە نەخۆشخانەى ماپەوه. دواپە هینامانەوه مالى. حەوتوویكىش لە مالى مە ماپەوه.

دە تەواوی ئەو ماوەیدا چ لە نەخۆشخانە و چ لە مالى ژنەكەم بە بابە بابەوه بەدەر و خولیدا دەهات و لەبەردەستى هەلەدەسورا، دەیگوت ئەگەر بەمجا كچی وەك وى هەبایە هەرگیز پیر نەدەبوو- كۆرپیش بوو شت!

ئێستا یەكجار زۆر چاكه، ئارەقەكەشى دەست پێكردۆتەوه. پارەى ئارەق و مەزە و شپرو شالائەكانى بۆخۆى دەدان، ئێمە پێمان هەلەدەسورا. بەپێكەنینەوه دەیگوت ئارەقەت نەبین، پارەى قەرەوێلە و جى و بان و ژوروو كەش هەر دەداتەوه. هەر لە سەرەتاوه دەگەل ژنەكەم پێكەوه زۆر رێك بوون و بابە هەرچییەكى بگوتبا یەك لایەنى وى دەگرت و ئەویش هەر كارێكى كە ژنەكەم بێكردبا یەك لایەنى دەگرتەوه. دەیگوت قایل نابى، ئاھەنگمان نەگێراوه، ئەو شایبەكەى نەدیوه- قایل نابى، ئەو ((دادەگولە)) ی كچی خۆى (هەر لەخۆوه تێكرا بووم) ئاوا لێناگەرى، دەبى زەماوندی بکەینەوه، خۆ ئەو پلاوى بوو كیتی نەخواردووه. نا، ئەوە حەلێى نییە؛ ئەو حەزى لە شایبە، ئاوا نابى- حەلێى نییە. دادە گولێ دەبەینەوه و شایى و لۆغانیكى بۆ ساز دەكەینەوه ئەو سەرى دیار نەبى. بارپۆین. ئوتومبیلیكى یەكسەرى تاییەتیمان گرت و لێماندا رۆشتین. شەوى دەریبەدا نوستین و بۆ سبەى بەیانى كەوتینەوه رى

و دواى نیوهرۆ درەنگانێك گەشتینەوه. شایى و لۆغانمان داوەست- بە سەلامەتییە ئاغای، بووك گواستەوه ومان نوێ كردهوه! ئەو و پورى (باوەژن) دیارییان دا یە بووكى و بووك تابلێى خۆشحال بوو. زۆر لەو سەفەرى رازى بوو و دەیگوت ئەگەر دەیزانى باپێكى ئاواى هەبە هەر بۆخۆى بەتەنى مىلى رێبەى دەگرت و ئاوپى لە كەس نەدەدا یەوه و گوتى نەدەدا یە قسەى كەس و دەهاتەوه. پیاو باپێكى ئە ئاواى هەبى غەمى چیهتى! بابەش هەر دەیگوت سوپاس و شوكرانە بۆ خودای، بە خۆراییان نەگوتوو خێر دەویدایە خێرى بەداتەوه... خودایە زۆر شوكر، دادە گول بەراستى دادە گولە... و هەر كاتى ئەم وشەییە بەسەر زاریدا دەهات من بەتوندى دلەم دەگوشرا و دەكەوتەوه بیری دادە گولێكى دیکەوه كە لە ژێر بارەگلیكیدا چاوى تا هەتایە لێك نابوو...

دەوینویدا قسە بێرە و بەویدا و بەهەموو لایەكیدا وەرپوو: هەرەكە باوه، دەریارەى سیاسەت، دەریارەى ئەوین و دلدارى؛ دەریارەى خەلكى- لە هەموو بابەت و شتیکییەوه، بێگومان دەریارەى مستەفاخانیش. دەمدیت كە پورى بەو قسانە زۆر گرژ و ئارەقەتە، هەقیشى بوو. بەلام هەر قسە بوو قسەى رادەكیشان، دەنا چ قسە یەك بە ئەنقەست نەدەهینرایە گۆرى: پێم كارێكى زۆر سووكانە بوو هەروا بە ئانقەست بەوى ئارەقەتى كەم، چونكە مەسەلەكە مەسەلەى مەرگی لەوانە یە دوولوا بیئ و لەو هوش بەولواوه زۆر كارێكى نامرۆژانە بوو كە مەهەوى بە شادی و خۆشحالی مەرگی وانەوه ئازارى وى بەدم. لەراستیشدا ئەك هەر بە مەرگیان شاد و دلخۆش نەبووم بگەر یەكجار زۆریش بە داخ و كە سەربانەوه بووم. ئەوانەم بە قوربانییە نەزانین و ستەم و دەمارگێرییە كۆمەل و بنەمالەى دەزانی، بنەمالە یەك كە خۆى لە كەسانى دى بە زیاتر دەگرت و خۆى پى لە كەسانى دى جیاوازتر بوو. جگە لە هەموو ئەمانەش هەر بەدل نەمدەویست ئازارى بەدمەوه. ئیدی ئێستا بە واتای بابە ((گەرە)) بووم و چاك و خرابى لێك دەكەمەوه و دەزانم كە ئەویش بەلانى خۆیەوه كەمتاكورتە زەحمەتێكى پێوه كێشام و ئەم وردە حیسابانەش ماپەى ئەو بەرچا و تەنگیانەن كە ئەو دەوربەرە بچكۆلەیه سەپاندوو یەتى.

گوتم: ((بابە، ئەدى ئەو كۆرە تپووە چۆن، بەلای ئێوه ئەویشیان هەر كوشتوو؟)).

((پێموا نییە؛ هەر ئەو دەمى هەلات و چووه عێراقى... پێموا بى هەر لەو دەور و بەرانە بیئ... هەر دەبى لەو دەور بەرانەش بیئ)).

كەوتەوه یادى بەسەر هاتێكى ئەناوا. دواى بیستی مانگی شەهریوهر بوو، ماوەیهك ون بووین، و بەمالەوه چوینە ئەو دەوربەرە لای سەردەشتى... چوینە مالى خزمیكى. من شەو و رۆژ لەبەر رەوكەى ئەسپان

بووم... سی دانهبوون، ههمووی ئی خوومان و ئی مائه نامۆزایه کان بوون-، به لآم چ ژیانیکی ساده و ساکار و بیگمرد بوو! شهوانه شوانه کان دههاتنهوه و ئاگریان دهکردهوه و یهك دوو مهریان ده دوشین و سه تله شیریان وه پال ئاگریهوه دنهنا. ههر كه شیره كه مان ده خواردهوه داده نیشتن و ده بلوژیانیانهوه ده توپاند. ئهسپه کان سهریان ده دوو روونا کاییه ئاگره که یهوه دنهنا و دههاتن و دههریان لینه دابین: بهو چاوه گه و رانه یانهوه ده ئاگره که ی راده مان و وهك بلئی ده بیر و خه یالانهوه چووبن، گوئیان بۆ دهنگی بلوژی شل ده کرد. مه ره کان له ولاتره وه ههر ده له وه ران، به لآم ئهسپه کان تا روونا کاییه ئاگری مابایه ئه وه ههر ده گه له مه دا بوون. ئه وه ده مانه ی که زۆر نزیك ده که وتنه وه چهنده خړکه بهردن کمان ری ده هالاندنی. ههر که ئه مه بهرده که مان داویشتنی ((سه ره)) ی ئهسپه کان که پیش ره که یه به عاله می ئاشکرا چاوه کانی زهق ده بوونه وه و پرمه یه کی له تفنکانرا دههاتی و به دوو گوئی مووچ و ههر دوو چاوه کانیه وه رووی ده لای راست ده کرد و ههمو بیته که ده رده په رین و به غار ده رویشتن. به لآم زۆری نه ده برد، یهك یهك و دوو دوو، و به پاریزه وه، نهرم نهرمه، ههمدیسه دههاتنه وه و ورده ورده باز نه که یان تهنگر ده کرده وه و تا سنووری جاری پیشوویان دههاتنه وه و به تهك یه که وه، راده وه ستانه وه، که ناو ره که داده مرده وه ئه وانیش لیک بلاؤ ده بوونه وه، به لآم زۆریش له جی ئاگره که ی وه دوور نه ده که وتنه وه. به یانیسه کیان تازم چاوه له خه وی هه لینه بوو که په یوایی لادیی، ههمو ساری جوانوه ماینیک به دهسته وه په یدا بوو. جوانوه ماینه ی هینابوو ((چاک)) ی بکات. ده یزانی که من هه چی لی ناستینم و کاره که ی به خوژیایی بۆ رایه ده که م بۆیه له و ریبه دوور په ریا هاتبوو. جوانوه ئه سپیکی زۆر ژیکه له و غوردمان هه بوو، تازه پشتمان گرتبوو، به واتای ئه ورۆ تازه مان ((گرتبوو)) و تا ئه و جیه ی که من ده مزانی ئه وه یه که م ئه زمونی په رینی ئه و جوانوه ئه سپه ی بوو که له جوانوه ماینیکی بیته.

چووم جوانوه که ی بینم. ههر که منی دیت گوئی مووچ کردن، ههمو ساری به دهسته یه وه نه دیتیم، بۆیه زۆر به زینه له یه که کی تیکه له به خو شه ویستی و چاوه رانییه وه سه رینی کی کردم. چهنده کلۆ خو یسه کم له به رکی خۆم ده رینا، به چوار نالییه وه هات و یاله که شی هه روا به خو شیییه وه شه نه ویا ده کردن.

کلۆ خو یسه که م له به رده می راگرت، ئه وی خوارد، دهسته یکم به شان و ملیدا هینا، یالیم گرت و به سوار یه وه هاتمه وه لای کابرای لادیی. جوانوی تاین ههر که جوانوه ماینه که ی دیت گه رده نی کیل کرد و له خو شیان له حیلیدا- حیلانیکی پر ئاره زوو- و به هه لبه ز و دابه زیکه وه چوه پیشی و خو ی خړ کردبوو. کابرای لادیی هه روا بۆ پاریزییه سه ری ههمو ساری جوانوه ماینه که ی ده مه چه کی خو ی نالاند. به لآم به پیچه وانه ی بۆچوون و چاوه رانییه وی جوانوه ماین له جیی خو ی نه بزووت به نازه وه گوئی خه پاندن

و چاوی ده بریسکانه وه. ئه و جیه ی لی را وه ستابوو که مۆکه ک لیژ بوو. ههر که دابه زیم و جوانوه ئه سپه م به ره له دا کرد، جوانوه ماینه که پاشوه کانی که میک لیک بلاؤ کردن و خو ی توند و ئاماده کرد. جوانوه ئه سپ دهسته وه ستان بوو.

به پیچه وانه ی ئه سپه ئه زمونیدیده کان که به چوارنالییه کی نهرم و شله وه به دهوری یاردا دین و ده چن و زۆر شوخانه سه ر و گه رده نی هه لدینن و سه ریان راده وه شینن، ئه و جا له دواوه وهك گوژی به سه ستنه وه، ههمو له شی تیکرا گرژ ببوو و به رده وهام- نهرمه حیل- ی بوو. جوانوه ماینه ی تاینیش ده چاوه رانییه دا ده له رزی- له ره ی سمت و که فه لی به ئاشکرا ههستی پینه کرا. جوانوه که بی ئه وه ی گوژی به سه ستینه وه هه روا له جیوه هه ر دوو دهستی هاویشتنه سه ر که فه لی جوانوه ماینه یی و کوتکی لی ئاودبوو کرد. به لآم زۆر به هه یواشی و له سه ر خو وه و به ده م نهرمه حیله کی په ر په ر و وردیلانه و گرژ وه. جوانوه ماینه ش به له رزه له رزه ههر که فه لی دینانه پیشی و خو ی پیوه دنه نو ساند... دوا ی چهنده ده قیقیکان ریچه کی باریکه خو یینیکی به لابه لای زیندا تکه تکه که وته سه ره ردی. مه لا حه سه ن گوته بووی که خودا وه ندی عاله میان ((په رده)) ی کچینییه ی هه ردا وه ته موسولمانان و به س!

سالیکی ته واه به سه ر ئه م روو داوه دا چووبوو که جوانوه ئه سپه که ونبوو. ههمو جیه کمان لیکرد هه رچی شوینه وار و قولاغ بی نه یبوو. له بیرمه ئه و کاتیش بابه له تهك په نجه ره وه دانیشته بوو و ده بخوارد وه. گوئی: ((ئه و جوانوه یه که مین جاری له کو ی جوت بووه!)) گوتم بۆ. گوئی: ((چۆته وه هه مان جی)). هه مان جی! تا ئه وی یهك دوو روژ ریبه! هه رده بی قاچاغچی دزیبیتیان... نابی ئه و ههمو ریبه چووی- ئه ویش به و سارد و سه رمایه! ئاوه راستی پاییزی بوو. بابه گوئی: ((هه رده بی چوویته وه وی!)) یه کمان نارد- له وی بوو! ئه وه ی نارد بوومان ده یگوت تاك و ته نیا ده هه مان ئه و کو یستانه ی بۆمان دیاری کردبوو ده له وه را... خودا ره جمی کردبوو که وه بهر چنگی گورگان نه که وتبوو...

((پینوایی ههر له و دور و به رانه بیته... ههر ده بی له و دور به رانه بیته...)).

چتان لی بشارمه وه منیش ده مو یست ((ههر له و دور به رانه))، منیش ده مو یست له جی زا وایه تییه م نزیك بم، ده مو یست ههر له نزیك گوژی لاوه تییه به با چوومدا بم: له نزیك چاخانه یه کی که نیوه ی ته منه ی لاوه تییه ده خه یوکی ئالۆز و بلۆز و ترسناکی میژووی ئه و جیه دا ناشته بوو. نیوه که ی دیش سونه ته ی به ئاگا و بی ئاگای ده ور به ره که رزاندی. نیوه ی؟- نا، ههر ههمو لاوه تییه که م له وی نیژرابوو. ئه دی ئه وه نییه هه ر دوو نیوه که پیکه وه به ندن و لیک جیانابنه وه، ههر راست وهك ئه و ژن و میردانه ی سه رده مانه ی

پيشووی کۆن که پينکهوهيان دهگهل گۆزه ئاويك و نردووه نانتيكى ده گۆر دهنان و پينکهوه سهريان دهنايهوه.

منيش دهمويست بجمه دهگۆرهكهي خۆمهوه، لاي تهوهي ديكهم، كه دهبن گلیدا دهگۆر دابوو- بهبي نان و ئاو. نا... نان و ئاو ههر بۆ هيئندييه كه ههليك ههلهكهي لايهكهي دي لتي روون بيت كه بهبي تهو نيوهي دي ناتواني بزيت، تا بزاني كه بهبي جووتي دلپهسهند زيان مهرگيكي لهسهرهخويه، مهرگيكي كه ههموو دهيمي ههر مهرگه- وهك تهوان ههنده ((جووت))انهي كه به زيندووه تيبه چاوان يه كترى دهكوژن و مردني له زيان دروست دهكهن- تا تيبگا كه ههركاتي مهرگ يه كتيكاني بردوه تهوهي ديش تيبگهيهني كه دهيباتهوه، كه چي من دهمزاني كه تهو ((جووته)) نه تهنيا دل پهسهند، بهلكه بهرجهستهي ((جووت))يكي تهواو بوو و بهرپيشتنى وي ((جووت))هكه يه كپارچه له بهين چوو؛ دهمزاني كه تهو ژنهي ئيستامه بهو تاييه تهنديانهي نزيك لهو شتانهي تهو كچه پاكه بهسته زمانهوه ههلبزاردووه، تهوه نيوهي كارهكه له دهستداوه، تيبگهيووم كه بهخوشي و ناخوشي ههر مردووم... نا، پيوستمان به تويشووي ناو گۆرنييه- ههركاتي تهو كچه بهسته زمانهه بېرديتهوه- كه بهديتنى ههر جوجهله و گوليك وهبيرم ديتتهوه- ههركاتي كه، بابه ژنهكه بهنيوي داده گولهوه بانگ دهكا ناگرم تيبهر دهبيت، سووردهمهوه و دهبرژيم. ههر ياديكي خهتي روخساري، ههلسوكهوتي، پينكهينهكاني، ساده و ساكاريهكهي... رهنجيك و ئيش و ئازاريكن بارتهقاي ههزاران جار مهرگ... و من ههموو رۆژ و سهعاتيك ههر مردنه و تاقيدهكهمهوه.

وهك هه ميشه، و وهك هه موو خهلكي، بيريكي ديكه بۆ تهغامداني كاريكي ديكه دروست دهكهم. دهلييم: ((بابه، تهگهر گازندهيهكت نهبي پيم خۆشه سهريكي له ماموژني ههليئمهوه- داخوا بيت چاكه يا نه نا؟)).

بابه تهو پيشنيارهي پينخوش بوو: ((بهلي، دياره- كاريكي زۆر بهجييه... بيچاره به تهنييه، خۆشحال دهبي... بيئنهوايه، تهوويش پيري ناخر شهري بوو)).

پووريش ههر يهكجار زۆر خۆشحال بوو.

* * *

(۳۱)

چاخانهكه هه مان چاخانه بوو، ههويش نهبوو: ههر بۆخۆي ويرانه بوو هيئندهي ديش كاوترببوو- مريشكيك بهرهو نهولايهه ههيوانيوه كه جتي ههر دووكماني لي راخستبوو دهچوو، مريشكيكي دي ملي ههليئنابوو و ههر كه مني ديت دهستي كرده گارهگار و قهقدويه، كورتانيك پالي وه ديواريهوه دابوو، ژنيكي سهروپرچ ئالۆز و دهموچاو سيس و چرچ و لۆچاوي لهسهر جۆيه كۆخهليسي به زيخ و چهوي ناوه مهغهلتيكي دهسووهوه. خشتهكاني كۆخهليسهكهي ههموو گرژ و مۆن و سووره بسون، روخساري ههموو جييهك غهماوي و دلتهنگي پيوه بوو و شوينهكه- ههر وهك تهو ههموو كاوي و ويرانى و شهپريويه گوناهي من بي- به زماني ههر درز و كهلهبهريكيهوه به روخساريكي ترش و تال و مرچ و مۆنهوه تانه و تهشهرين له من دها، ههر وهك تهو خانووه كونيئنه پيشيناني زوو كه لهبهر سستي و ليئنه هاتووي و هيرشي بينگانان رۆژيان رهش دهبيت و دهبيت عاجباتي... هيچ شتيك بۆني ناشنايهه ليئنه دههات. نيشانهي دۆستايه تيبه بههيچهوه ديار نهبوو. خۆلي مردوانيان بهسهر ههموو جييه كيدا كردبوو... ههموو جييهكي تهو شوينهي مردبوو- تهناهت بهردى سهر لوتكهي كيويش كه شوين جي پيني مانگ بوو، تهويش نيوچهواني تيك نابوو- تاخر مانگيش مردبوو. ههر وهك دار گول گياني شوينهكه بووي و تورابي و ههموو شتهكاني جي هيشتبي و رويشتبي، شوينهكه بي دايك مابوو. نيشانهي ههتيويه به ههموو جييه كيبهوه دياربوو: نه دهنگي تريقانهوهي پينكهنينيك، نه دهنگي ((پت پت))يكي نه ترپه يييهك- ههر راست وهك مردواوي ژيزه مينتيكي چۆل كه دهنگي پتي ريبواران بداتهوه، ئاو چۆل و بهتال بوو، ههر دهق وهك ميتشكي ناو كاسه ي سهري من كه ههر دنگه ي دههات، هيچي ودرنه دهگرت، ههر جييهكت دهكرد- دههاتي و دهچووي يا ههر شتيكت دهگوت يا تهناهت تهگهر پيشكه نيبي- تهنيا وهلامتيكي كه دهيدايهوه ههر تهنيا ((نهماوه)) بوو و بهس.

چايه جييهكه پيره ميژديكي نهخۆش و كه له لا بوو... خۆزگه ميژده چلمنهكهي بايه، خۆ ههر نهبايه دهمتواني مهرگي وي بهدوور و دريژي لي بېرسم، خۆزيا ههر مندالهكهي بايه خۆ ههر نهبايه بهديتنيكي ويم نيوه فهراموشييهكي دايكي دههات!

ماوهيه كم خۆ گنخاند؛ پیره مېرده چای هیئا. چایه کهم وەرگرت، بهلام نه مخوارده وه. تا ئەو بۆ کارێکی چوو دهري چایه کهم رشت. ئەم کونجه کۆلته که رۆژنیک له رۆژان درهشاوترین جیبی هه موو دنیایه بوو چی لی به سهرهاتبوو! یانی ئەوه ههر ئەو جیبه خۆش و پر شادی و روناییه یه که من بۆ ساتیکیشم دل لی بهرنه ده بۆوه و ئەوا نیستاش دهگه له ههر پیندا روانینیکیدا دلیم دهگوشی! و نهگهتی له سهرووی مریشک و جوجکه کانیه وه دهباریت و دیتنی چایه کهمی دلان له ژیللا دیتنی.

ههروا به دهه قسانه وه له پیره مېردهم پرسى که ته گهر قهزاو قه ده در دوور مردوونیکیان هه بوو له کوینی ده نیژن- ده مویست گۆره کهمی ببینمه وه و بچمه سهردانی. پیره مېرده به ده دست نامازهی کردی و دهستی بۆ لای بیسه لیتنی که ناری ریبه، بۆ ئەو شوینیهی که ریبه که پینچی لینه کردوه و چاخانه کهمی لینه ون ده بوو راداشت. چاوی ویک هیئانه وه، برۆیه سپیه کانی دهگه ل پیلوه سپسه کانی هیئا بهر نیوچه وانى و گوتی: ((هۆو وى، تاغا... ئەو ((شه خسه))ی که ناری ریبه... ئە گهر یه کیک به لا دوور، فه رمانی خودای به چی هیئا له ویتی به خاکی ده سپین)).

خۆشبه ختانه ئەهجاره یان ئەو سواره ی که له گه لم بسو یه کیک بسو له کوره جحیله کانی گوندی. گوتم ته سپه کان ههروا راکیشی تا من دهیگه می، نیدی بۆ خۆم دهنه و گۆره کان و ده نیو چه ند پیره داره برووینی که که سایه تیبه ئەو شه خسه ی له برینیی پاراستبوون وهیلان بووم: هه مووی ویرانه، هه موو کۆن... دهنه و واندا گۆرێک سه رنجی راکیشام، که به گۆرێه ی گۆره کانی دیکه تازه تر دیار بوو... تازه! چوار سال به سه ر ئەم روودا وه دا چوو!... بهلام دهی، ده رده که تازه بوو، گۆری ده ردانیش هه رده بی تازه بییت. هه ره وه داکى ئەو قاچاغ جیبیه ی که ده یانگوت ههر که چاوی به گۆری کوره کهمی کهوت ناسیبه وه بسى ئەوه ی له پینشداش دیبه تی هه ره وه شتیکیش به من بلێ که ئەو گۆره گۆری و بیبه. ده رختیک به ته ک گۆره که وه بوو. له سن ده رخته که دانیشتم و ده گۆره که یه وه رامام... خه لکانیک ناشت بوویان و به خاکیان سپارد بوو و نیستاش من هات بووم و داوای نه سپارده کهمی خۆم ده کرده وه! خۆزیا من مناشت بایه، ئەوه نه رکی من بسو، ناخر خۆ مردنه کهمی ((ده سکار))ی خۆم بوو... تازه جیاوازی چی بوو؟ ناشتن ههر ناشتنه، ته نیا ئەوه نده هه یه ئە گهر من مناشت بایه ئەوه نده هه قه م به خۆم ده دا که وه ک دایکان گله بی و گازانده م له گل و خۆلی گۆره کهمی هه بی نازاری نه دن. یا چاوه رپیی ئەوه ی بم به نه رمونیانی له نامیژی بگری و ده گه لیدا روو خۆش بی. ئە گهر خۆم کرد بایه خاوه نی به لانی که مه وه ئەوه نده هه قه م هه بوو...

سهیری گۆره کهمی ده کهم... جیبی باوه رپیی نیبه- ئەو له ش و لاره و ئەو هه موو کهف و کول و حفز و تاسه و ئەو هه موو جمو جوله و ئەو هه موو شوخی و شهنگی و ئەو هه موو گولیی جوانیبه، ئەو داره گوله قه شهنگه و بن ئەو خاک و خۆل و گلّه و له ناو ئەو زینده وه ر و مار و مېروانه دا! سه رنج و لیوه غونچه کراو و ئەو گنجه جوانیه لا لووتی ده بن ئەو چه ند بسته په رده خاکی که هه موو جارێ ته ژدا و نابادی باوه ژنی پی ده ر دینا- نیستا ئەوه تا له و دیو هه زاران کیتی خا که وه ی ده بینم، و هه ست ده کهم- ته واوی ئەو له ش و لاره ی به و هه موو ته رو ناسکی و سفت و سو لیبیه وه و به و چاو و برۆ و زه رده ی سه ر غونچه ی لیو و ده میه وه، ده گه ل ئەو هه موو چاو و گه ردن گېران و هیئان و بر نه یدا- و سه رتا پای داره گوله کهمی- هه مووی هه ست ده کهم، هه مووی ده نامیژ ده گرم- باوه ش گول- هه رده وه ده مه شدا که به دوا ی پاشا وه که یدا ده گه ریم، ده ست دیره و ده وی ده کوتم و لیرو له ویتی ده کیترم. هیئنده خۆش و جوانه پیم خۆشه تا دنیا دنیایه ئەو هه سته ته واو نه بی و کۆتایی نه یه ت و هه میشه جیبه کی به تال بۆ خۆشیان ده که لیتنیکی گیاندا دیلمه وه... هه موو ئەو شتانه ی ده نامیژ ده گرم و ورده و یه کسه ره به کولک و پیسته وه ی ده خه مه نیو دلمه وه، که به راستی به رین و هه راو و گه وره یه و هه رگیز پر نایسته وه و جیبی هه موو شتیکی تیدا ده بیته وه. ئەو ده مه ی ئەوی ده باوه ش ده گرم په له ی زیاتر مه...

سه رنجم چه ته وه ئەو دیوی رابوردو وه کان، له هه موو شته کانی ده گه رپ، له ساده و ساکاری و له گیانی و له هه موو شته زیاده کانی بوونی، تا هه موو ئەو شتانه له کاو له تاریکه کهمی بیره وه ریبه کانه وه بیئسته وه ته ک گیانم و له ویان جی کاته وه و دایان نیت، ده پرسم: ((چۆن بوو؟)) قاقا پیده که نی، ئەو جا برۆیان تیک ده نی: ((هیشتا دیگه له ی نه دیوه چه ند ماله...)) باوه ژنی ده گوت.

ده لیم: ((عه یبه کچی! عه یبه! تۆ کچی، ئەو قسانه چن!)).

ده لی: ((جا با کچیش بم... باشه! به گۆری بابیه وه... من بام خان بووه! به گۆری بابه وه!)) وای چ لاسایی کرد نه وه یه کی جوان! ((دنیا ناو بیبا تاغا خه و ده بیاته وه!)).

چ ژیر چه نه یه کی چکۆلانه! ئەوه نه قلی قسه ی باوه ژنیبه ((چ بلیم وه لا!)) ده لیم: ((ناخر ئە ته وش زۆر پی لی هه لده بری... باشه چ ده بی ته وش که میکی گولینگان به پالوی وه که...)) به هه مان تال و شیرینی به وه ده لی: ((به ریشی بابیه وه! ناخر هه روا م خۆ شل کرد بۆیه حال م واخۆشه. ده بی رۆژنیکی وای له ده می ده مه وه هه ردوو چاوی بکه ونه ده ناو ده ستی ده میه وه!)).

نا ره حه ت ده بم، ده لیم: ((کچی نه کهمی که رایه تیبه کی بکه ی و هه موو شتیکیان له کیس ده ی!...)).

ھاواری باوہ ژنی تا ئاسمانی بەرزە: ((ئەمی خاکی ھەموو دنیایەت بەسەری، بی باوان! دیسانەو ھیندە ئاوەی دەسەماوەرە کەمی نەکردووە ئا تەشخانە کەمی نەسووتی... دەک ملت شکێ بابان وێرانێ!)).

لەپەر بەدەستە ناسک و بچکۆلانە کەمی، وەک ھەر بە گالتهووە رووی خۆی برنیتتەووە و چنگورپکان لەروومەتی خۆی بگری: ((ئێستا چ قورپێکی بەسەری خۆمدا کەم!)) و بەدەم پێکەنینەووە لێوہ کانی دەگەزی ھەرودەک شارەزای ھێچ کاریکی نەبی بەتەواوی، دەلێنی دنیا کۆمیدیایەکی سەرگەرم کردنی و خۆ پێوہ خافلانندییە و ئەویش دەو کۆمیدیایەیدا ھەم ئەکتەرە و ھەم تەماشای چێ...)

((وا ھاتم، خانم... بەلێ- ئەو ھاتم!)) و لەبەن لێوانەووە پێدەکەنی: ((ھیس ھیس)) بە یەک دووپرەمەوہ... دەست بەدەمەوہ و پشت راست، دەترسی پێکەنینە کە زۆریە بینی و دەریەری.

دەترسم ھەرایەک بقمومی دەلێم: ((پووری من گوتبووم دەستەسپەرە کەم بۆ بشوا- من ناردبووم...))

ھەوا ھیلەمی بوو و شەپۆلی دەدان، دەتگوت لە گەرمان جینگلی دەدا، و من و دارگول لە پشت سیبەری ئەو کاوانە کە جوانیمانی لەبەندا نێژراوہ دانیشتووین. قەلینک بە بالە فرکانەوہ دیت، لەوولاترەوہ لەسەرداریکی دەنیشیتتەوہ، دارگول گلیئەمی چاوە کانی بەرەو لای وی دەسووتینی و قسانی دەگەلدا دەکا: ((تاغا قەلە، شیلان خان چایە کەمی خواردۆتەوہ، نەشگریاوە... کە دەست و دەموچاویشی بشۆم ھەرنایگی، ماشەللا ھەر خاتوونیکە بۆخۆی- وەک بیچووہ کانی تۆ نییە! دەی شیلان خانم بلێ، بلێ ھۆی نازی نازی!)) و شیلان لە دوورەوہ دەگەل دارگول، دەستە خەپە بچکۆلە کانی ھەلدەتە کینی و دەلێ: ((ھۆی نازی، نازی، نازی!)) و من لە پەنجەرە ئولای کاوولە یەوہ چاوم لێیە، و دەزام کە منیش بەرەو کاکە قەلە کەمی دەگەلەوان ئەوا دەستان ھەلدەتە کینم! قەلە کە بەدوو چاوە زیتە کانییەوہ سەری وی دەکا- و لە شەققەمی بالان دەداتەوہ و دەروا تا بچێ ھەوا لە بەداتە بیچووہ کانی...

لە تەکمەوہ دانیشتووہ، لە تارانێ دەترسی- بەلام ترسانییکی پەر لە تاسە... ((وا! ئەوانەیان بۆچییە و چیان لێدەکەن!)) خانو و بەرە گەورە و زەبەللاحە کانی دەگوت: ((وہکو مە سەراو و کانییان ھەییە؟)).

((ھەموو شتیکیان ھەییە)).

باری سەرنجە کانی دەگۆری، ھەر راست وەک باری بزە کوشتیری تازە زاوی لیدی، کاتی کە کاریلە کەمی لە دوورە خۆیەوہ بە باوہشی کەبیانوی مانیوہ سەیر دەکات- نەرم و شل و شاد و شەنگول و ھەردەو دەمیشدا غەمناک؛ دایکانە و کیژانە و بەتاسەوہ تەماشای دەکات...

مامۆژن- ئەگەر بتوانی بلێی- لە ھەموو کاتیکی داوہشاو و شل و شەپۆتەر بوو. ھەر راست بە پەیکەرە مۆمییکی ناشرین و بەد رەنگ دەچوو کە پەیکەرەسازە کەمی لەبەر گەرماوی کوروەی ئاگرە کەمی لەبیری چوویتتەوہ و بەجیی ھیشتیبی. نەیدەتوانی سەروخواری بە پلێکاناندا بکات، دیارە منیش چاوەرێتی ئەوہم لێنەدەکرد؛ ھەر کە منی دیت باوہشی کردوہ و ھەولیدا چەند دلۆپە فرمیسکیکان لەو بوونە وشکەمی خۆیەوہ ھەلپێژی، بەلام بیسوود بوو. من لەجیاتی ویم لافاوی گریانێ بەرھەلدا کرد: بۆ تەنیایی و بێکەسییە دارگول دەگریام؛ بۆ تەنیاییە کاتی مردنیی و بۆ بێکەسییە ئازارە کانی، بۆ سووکایەتییە دەکردنیی لە مانی... بۆ تەلا خانیش ھەر گریام- بۆ سووکایەتییە ھینانەووی... بۆ سیامەندیش ھەرودەتر- بۆ سووکایەتییە ھەلاتنیی. بەلێ، بۆ دارگول دەگریام، تا ئەو دەمەمی لەسەر گۆرە کەمی بووم خۆی و بێکەنینە کەمی دەرفەتبان نەدەدام بگریم، ئێستا کە ئەو دیارنییە دەتوانم پەر بەدل ھەرچی تال و سویری دەروونم ھەییە ھەلپێژم.

مامۆژن شەرمی لە من نەدەکرد. ئەو تریاکی خۆی دەکیشا و منیش خلتە و خالی دەروونی خۆم بە فرمیسکان پاک دەکردوہ- تاوتیک دانیشتم، دواوە چوومە دیوہ خانێ- چۆن بوو ھەروا بوو، دیاربوو کەمیک شیواو و ئالۆز و پیس و پەلۆختەر. سەرکارە پیرەم بەخۆ و خیسەخیسی سینگی و فیسەفیسی لووتییەوہ دەگەلدا بوو، چاپەزی لێنەبوو، کچە قەرەواشە کە چای ھینا. مشووری خواردنەوہشیان خوارد بوو... ئێستا ئیدی پیاووبوم، ژن و مالم ھەبوو، ھەرچەندە بە مامۆژنیشم نەگوت. سەرکار گوتی بیستوویەتی کە ژنم ھیناوە، بەلام بە خانینی نەگوتووہ، پێویستیشی نەکردووہ پێی بلێ. ئەوہ راسپاردەبەک بوو بۆ من. راستیشی دەکرد- ئاخەر ئەمانە راویژکار و رازگری مانیش بوون- راستی دەکرد، چ پێویست بوو برینە کانی سەرلەنوی بکولێنمەوہ، ئەو گریانەشی کە دیبوی دیاریبوو ھەمووی بەشتییکی دیکە لیک داوہ.

گوتم: ((ئەوہ بۆ ھەر پەرداغیکت داناوہ- خۆ خواردنەوہ بە تەنی ناخووتتەوہ!)).

ھەستا و چو پەرداغیکی دیکەشی ھینا. بە زۆری و بە بیانوی ئەوہی کە بۆ سینگە کەمی باشە- لە کاتی کەمدا کە ژھریکی کوشندە بوو بۆی- یەک دوو پینکم پێ ھەلدا... مەبەستم ھەبوو. رەنگی گەش بۆوہ و چاوە کانی سوورتربوونەوہ. وردە وردە ئامازەم بەو قسە و قسەلۆکانەمی سەرزاران کرد. سەرکار سەری بەردایەوہ و بەروخساریکی نھینی پارێزەوہ گوتی: ((وہللا تاغا چتان عەرزکەم. زاری خەلکی ناگیری، خەلکی بی ئیش و کار زۆرن، ھەموو شتیکی دەلێن)).

گوتم: ((ئەو راستە. بەلام تا شتتیکیش نەبى شتتیک ناگوتى)). دەو نۆپەیدا دووبارە پەرداغە کاتم پەرکەنەو. سەرکار دیاربوو پىي ناخۆش نىبە، ئەوئەندە دەبى و نابىبەشى ھەر بۆ ھىندى بوو تا ئەگەر ھاتو خانم پىيزانى، ئەو سوئىدى بخوا و سوئىندەكەشى لىئەكەوى كە پىيان خواردۆتەو. بۆيە دەستی بەسىنگىيەو نا و داواى لىبوردنى کرد، يانى تا چا و لە نه خواردەنەوى پىوشم. من پىم داگرت و ئەو گوتى: ((تەلخوكموليللا كاتى ئاغا زۆرىيە بكا ئىدى نۆكەر دەسلاتى نامىتى)). و پىئەكەوى ھەلدا... و ئىدى ھەروا يەك بەدواى يەكدا پىكى ھەلدان و نەبىساندەو.

گوتم: ((سەرکار، ھەروا كە تۆ پابەند و رازگرى ئەم مالا و بنەمالەيەى - كە ئەمەش ديارە نىشانەى پىاوئەتى و بە ئەمەكى و ھەق شوناسىيە - منبىش ئەو ديارە بەلگەى ناوى كە لە تۆ زياتر بەو مالاو پەيوەندى دارم، چونكە ھەر چۆنىك پىت نامۆزام و ئاپرووى ئەم بنەمالەيە بە ئاپرووى خۆم دەزام، خۆ ئەگەر ئەمنىش وانەزام ئەو خەلكى ھەرواى دەزانن و بمانەوى و نەمانەوى ئەو رووداوە و بەسەرھاتانە ھەر بە ئى تىمە دادەنن - جا ھەر لەتۆو بەرگە كە خزمەتكارى مالىتى تا دەگاتە نامۆزا و بن نامۆزايانى وەك من. ئىدى ھەرچۆنىكى من دەمەوى ئەوئەى لە دەمى تۆو بىيەم كە ھەم لە ئاغا و ھەم لە من لە ھەردووكمان نزيكى)).

(واى پىشان دەدا كە لەپىشدا لە كەن بابەى نۆكەر بوو، ئەو دەمەى كە من مندال بووم، سەدجارى لە كۆل و قەلاندۆشكان كرووم و مېزم بەشان و كۆلیدا كروو - و كە ديارە ئەمە ھەقىكى بۆوى و ئەركىكى بۆ من دروستكردبوو) ((دەزام، ھەقتە، تۆ خزمەتكارى ئەم بنەمالەيەى و دەبى راز و نىياز و نەپىيەكانى وەك راز و نىياز و نەپىيەكانى مالا خۆت دانىتى و بىپارىزى، و ھەرواش بوو. بەلام تاگاشت لىيە كە پەيوەندىيەكانى من و مستەفاخانى جگە لە پەيوەندىيە نامۆزايەتییەش، پەيوەندىيەكى دىكە بوو، ئەوئەش ھەر دەزانى كە ئەگەر ئەو بۆخۆى لىرەبايە ئەو زەجمەتەم ئەدەدايە بەر تۆ. حەزم لى نىيە لە مامۆزنى پىرسم، راست نىيە برىنەكانى بكولىنمەو. ئىدى ھەر چۆنىكە پىم خۆشە لە دەمى تۆوئەى بىيىسم، و دەنا پىاو ناچار دەبى يەكىكى بىرى و لە ھەر جىيەكى ھەيە بىلەزىيەو...)) سەرم گەرم بوو، و قسەكاتم شىوئەى فەرمانىيان پىو دياربوو.

گوتى: ((بەچاوان، ئاغا، ھەرزى دەكەم - ھەروا تۆزىك راوئەستن، ھەرزى دەكەم)).

گوتم: ((ئەوئەش دەزانى كە ھەروا چەند رۆژىكى دىكەيە و ئىدى من دەگەرپەمەو تارانى و دلنىاشت دەكەمەو كە ئەو شتانەى دەيانلپىت لە من و لە خۆت و لەو ژورەى دەرنەچى. بەقسەى لای خۆمان مەگەر گۆر لىم بىسى)).

پىكىكى دىشم بۆ تىكردەو، پەرداغەكەى ھەلگرت و بە داواى لىبوردنەو يەكسەرە ھەلدا و گوتى: ((بەچاوان ئاغا، ئىستاكە ئىو دەفەرموون، سەرم دە پىدايە)). كەوچەكە ماستىكى خوارد، ماوئەيەكى لەسەر پازنان خۆى ھىنا و برد، چاوىكى بەرەو لای دەرتەو گىرا، كەمىكى بىرکردەو ئەوئا گوتى: ((تازەكە ھەر دەفەرموون با لە ھەوئەو پىدايىم - كە ھەر لە سەرەتاوە ئەو رووداوە چۆن قەوما)).

گوتم: ((بەلى، بىنگومان)).

((بەلى ھەرزى بە خزور پىت...)) گەرووى ساف کرد ((ھەرزى بەخزور، كۆتايىيە بەھارى - يا ئەگەر ھەلەم نەكردى - ناوئەراستى يەكەم مانگى ھاوئى بوو. ھىشتا بەرپىزان نەچوونەو تارانى... يا رەنگە گەراشبوونەو، ئەگەر لەبىرم مابى ئەوئەمى رۆژىكى ھاتمە خزمەت ئاغای: قسەى پارەيەكى بسو دەيانەويست بە يەكىكىدا بىننە بانكى سەنى و لەوترا بىنن... بەلى، ھەرزى بە خزور ناوئەراستى يا كۆتايى مانگى ھاوئى بوو. ئەوى سالى رەنگە پىيان راگەياندىن، بەراز زۆر بسو. مەرزە نەمابوو نەيانشىلابى. ئاغا داواى لە ((ئەمنىيە))ى کرد و مۆلەتى دوو تەفەنگانى وەرگرت... ئەلەتە بۆ خۆشان تەفەنگمان ھەبوون، بەلام ھەروەك بۆ خۆشان تاگادارن بە چاك نەدەزانرا و دەدەياخەين - ئەوانەى كە مۆلەتیشمان بۆ وەرگرتن ھەر ئى خۆمان بوون - مۆلەتەمان لەوان وەرگرت. بەلى پاسى دوو تەفەنگانمان وەرگرت و ئاغا دوو سى كورە جىلەى گوندى بە چەند سەگىكى گورگ خنكىنەو كەردنە مەئورى راو بەرازى. داواى نىوەرەيەكىيان، ھەروەك ئىستا، كە بۆ خۆيان تەشرىفيان لىرە نىيە، بەرەبەرى نوئىزى ھەسى، يا شايەد و زووترىش بوو كە دەنگى تەق و تۆق و ھەپەى سەيان بلند بوو. خانمى گەورە راکشابوو، لەو ھەراو زەنايەى وە ئاگا ھاتەو و فەرموويان ((سەرکار)) بزائە ئەو ھەراو ھۆريا و زەنايە چىيە، مېشكەم چو!) ئەولكەرىم و سىيامەند لەوى نەبوون. كە چووم ھەراو ھورايەكە ھەروا لە پەنا گۆرستانەكەى سەر رىيەو بوو... كە نزيك كەوتەو دىتم ئەو خەلكى دىي بە ورد و درشتەو، بە ژن و پىاو و مندال و پىر و جوانەو خپوونەتەو و ھەرايە. تا دوابە روون بۆو كە راوچىيەكان و رچىيان برىندار كروو و بەرەو ناو گوندىان ھەلپىو. جەنابەعالى لە بەندەى چاتر دەزانن كە تەفەنگى ساچمە دەروەستى و رچى نايە و پىي ناكوژى، تەناتە ھەر زۆر بەزەمەتیش پىستەكەى دەرووشىنى - ئەوئەش ئەو و رچە، كە بە تەواوى مانا

لەندە ھۆرنیکە. عەیب نەبێ لەسەر پاشووان دانیشتیبوو- ھەر راست وەک جوانەگایەکی، دیز، کولکن، باوەر بفرموو ھەر تیسکیکی ئەھا ئەھ، ھێندە درێژ!) (چاوی زەق کردنەو و بەنووکی قامکی لەسەر دەستپرا ھەتا ناو چالێ جووگەیی قوڵی راستی ناماژە کردی) بەلێ، قەپۆز رەش و کەللە ئەھە ھێندە!) دەستەکانی بە ھەردوو لایاندا لێک بلاؤکردن، بەقەدراییە دوو باوہشان.

((عەیب نەبێ، بۆ سەگ دەبیۆرا لێی وە نزیک کەوی! ھەر لە تەماشای کردنیی دەپەوینەو، رووی لە ھەر لایەکی کردبایە، بێ ئەدەبیشە، کلکیان دەگەلۆزی دەنا و وەک قەرەواشی کەوگیر لەسەری دراو بیترە و بەویدا ھەلدەھاتن. راوچیپەکان لە دوورییە ھەوت ھەشت ھەنگاوانەو، راست و چەپیان لینگرتبوو و سەگەکانیش لە دەورووبەریو و ھەشیمەتەکەش لە بەرامبەریو ھاوہستا بوون... ئاغا باوەر بفرموون شت لەوہی سەیرتر و خۆشتر ھەر نەبوو. ھەر کە راوچیپەکان تەنگەکانیان ھەلدینانەو و لوولەکانیان رادەداشتی ئەو گیانلەبەرە بەستەزمانە وەک مەوۆتیکی خاوەن ھەست و داك مرده دەستی کرد بە ھات و ھاواری... خۆلی خێ دەکردەو و بەھەردوو دەستان وەسەری خۆی دەکرد، و دەبیۆراند و دەپاراپایەو- چ پارانەوہیەک ئاغا، موسولمان نەبیینی، و گاوار نەبییسی دواپەش ئاغا، بەگیانی تۆ نا بە گیانی ھەر سێ مندالەکانم، کە ھەرسێکیان قوربانی تۆزی پیلای ئاغا دەکەم، وەک مەوۆتیکی زۆر بە ھەست خۆی دەکرد بە مردوو- چاوەکانی لێک دەنان و لە ھۆش دەچوو. ئەگەر بتدیتبایە دەتگوت ئەو نەک ھەر ئیستا سەدسالە مردووە!)).

سەرکار بەداوای لیبوردنەو پێکیکی دیکەیی بۆ خۆی تیکردەو و عەرزێ کرد: ((جەنابعالی، ئیوہش نافەرموون پێکیکی دی تیکەنەو؟- دەبوون عەیب نەبێ- ئیوہ بۆخۆتان ئەو گوستاخییەتان بە ئیمە فەرموہ)).

گوتم: ((با، بۆ منیش تیکەو)).

پێکەکی بە داوای لیبوردنەو لە ئاغا بەسەریو و نا و پارچە نانێکی بە کوته گۆشتیکی مریشکییەو ھاوکا کرد و درێژە دایەو داستانەکە: ((بەلێ... نەک ئیستا سەدسالە مردووە. عەیب نەبێ، بەجۆریکی واوہ چوو بوو مە ناو ھەرایەکەو ئاگام لیبابوو کە خانمی گەورە ھەر ھەشە و منی ناردووە تا بێم و بزائم چ باسە و جا بچمەو و ھەوالبەکی بۆ بەرمەو... بەلێ، خۆی دەکرد بە مردوو. بەلام ھەر کە لوولەیی تەنگەکان دەھاتنەو خواری، سەگەکان بەپشتیوانییە راوچیپەکان ھێرشیان دەکردی کتوپر زیندوو دەبوو و لەسەر پاشووان دادەنیشتەو، و گوئی قوت دەکردنەو، و بەراست و چەپەیدا دەوانی، و چاوی زیست

دەکردنەو و دەبگرماند- و سەگەکان ھەلدەھاتنەو. سەری موبارەکتان نەبەشیتم، جھیلێ گوندیش تاوێکیان سەر دەکردە سەری: بەو بیل و بەرچیغانەیی کە دەگەلە خۆیان ھینابوون، وەک تەنگی نیشانەیان پێ لیدەگرت و دەیانکردە قریوہ. بەلام ئاغا، بەسەری ئیوہ نا، بەگیانی ھەر سێ مندالەکانم، کە بە قوربانی سەری یەک تالە مووی سەری ئاغا بن، ھەرودک مەوۆتیکی زۆر ئاقل و بە ھەست و نەست و تەواو، لوولەیی تەنگی و کلکە بیل و بەرچیگی زۆر چاک لێک دەکردنەو، تا ئەوکاتەیی کە جھیلەکان بیانیستبایە پێکەو ھێرشێ بکەن، ئەودەمی دووبارە ھەر بەھەمان دەستوو رووداوە کە دووبارە دەبوو: دەپاراپایەو، خۆلی وەسەری خۆی دەکردەو، ئەو بەستەزمانە بەو گیانلەبەرییە خۆیو دەگرا و لە ھۆش خۆی دەچوو. دەوئوہیدا تەنگەچیپەکان دەرفەتیان دینا و تەنگەکانیان دادەگرتنەو. ئەو ھەشت درۆ عەرز ناکەم، ھەر کە سمارتە (سپارە)یان لە جی تەرەقەیی تەنگەکان دەدا، ئەو گیانلەبەرە زۆر بە غەمبارییەو ھاواری دەدایەو و دەپاراپایەو، ھەرودک ھەستی بکا بۆ ئەوکارەیی دەکەن. بەلێ، ئاغا، ئاغام ئاغا بێ ھەردەو سەر و بەندەیدا سەرم سوپاند، دیتم، بەلام چ بیینم، ئەوا خانم و تەلا خانمیش لە پێشەوہی ھەشیمەتەکی راوہستان و خەریکی تەماشای کردنی ئەو بەزەمن! ئەودەم زانییەو کە بەخیری ناگیانم ھاتبوو ھەوا و باسان بەمەو! بە کورتییەکی... سەرتان نەبەشیتم، جھیلێکمان ھەبوو ناوی مستەفای دەرویش رەسووی بوو، ماشەللای لیبی بە بەرزی دارچناریک- ئەگەر ریک کەوت، و ئیجازەتان لەسەر بوو، دەلێم بێتە خزمەتتان بۆ خۆتان بیینن... ماشەللای پەیکەرێکە!... بەلێ، عەرزێ بەحزور، ھاتە پێشی و مۆلەتی لە خانمی خواست کە بچی دەگەل ورجەیدا پەنجەیی لێکدا و زۆرەبانییەیی دەگەلدا بگری و ملی دەبەر ملی نیت...)).

بیرو بۆچوونێکی سەیرە! ھەرودک دەسەردەمی ھەزار سال پیش ئیستادا بژیت، ھەرودک ژیان ھەزار سال پیش ئیستا چۆن بووبی و لەجیبی خۆی نەجوولای! ھینشتاش ئەو پیر و کۆنە سالە بە تەمەنانە ھەر ماون کە بەکەسەرەو دەلین: ((نای رۆژگار! پیاو و پیاوہتیش تێپەری و نەماوہ- ئم!- ئیستا دین و خۆ دەپشت بەردیکیوہ دەگرن و لە دوورییە دووسەد ھەنگاوانەو سەیرە لەو گیانلەبەرە بەستەزمانەیی دەگرن و دەیکوژن! تەنەت کە تەقەکەشیان کرد تا ماوہیەکی زۆریش ناویرن ھەر سەیری لاشەکەشی کەن! ئەوہ بەوہی دەلین راو- بەوہش دەلین پیاوہتی! پێستەکەیی دەگروون و دەرکە و دەرکانی دەکێرن و دەستخۆشانەیی پێوہدەگرن! راست دەکەیی، پیاوی، وەرە پێشی و وەک پیاوان، ملی دەبەر ملی نی، تا ئەودەمی قیتر بیی و بزانی راو یانی چی!)).

له راستيشدا دژواره پياو ههروا لووت و بزووت بچته پيشى- جا ورچه هه رچييهك و هه رچوژنيك بيت- ملي له بهر ملي ورچى نيت، دنا ههروا له دوورههش هات و هاوار و قاو و قيريش كاريكي پياوانه نيهه.

((... خانم سهريكي ورچه و سهريكي مستهفای كرد. دوو دل بوو. فهرمويان. ((كوره، سهقهتت دهكا!)) مستهفا عهزى كرد: ((نا خانم، كى دهلى ته من سهقهتى ناكمه!)) حهشيمهته كه هه موو پيئكه نين- نهوشتان عهز كه كه هه ره لوى كۆمه له جحيله يه كى ديش كه مه ره زهيان له لوى نزيك بوو نه وانيش خرپوونه وه و هاتبوون... ته لا خانم له سه ره خامى رانه وه ستا، گوتى: ((برۆ، بابزانين چۆنى سهقهت ده كهى!...)) بهنده چۆن له لاي جه نابتانه وه دانيشتووم ناواش له لوى راهه ستابووم و ناگام لهو گفگوگويهى بوو- ههروهك دوينى بى، ئيستاش روو داوه كه له بهر چاوانه... بهلى، تاغام تاغا بى خه لكه كهش هانيناندا. مستهفا كه مەرى راست كرده وه و قۆلى هه لمالى و به سه رى كه لانگوچكى (سوزانى) سه رده سته كهى له قۆلى شه ته كدا. غيره تى ده وى، ورچه شه ههروا له سه ره پاشوان قيت دانيشتووه و وهك مرۆ قيتكى وريا گوتى قوت كرده و نه وه، ههروهك كه سيكى چاوه پي راويژ و نامۆزگارييه كى بيت. بهلى، مستهفا ههروا چه ند ههنگاو پيكان چوه پيشى و راهه ستا و رووى ده مى ده ورچهى كرد و گوتى: ((پيرۆز⁽¹⁾. خۆت بگره وا هاتم!)) تاغا باوه رتان بى ته گه ره به چاوى خۆم نه ديتبايه، پياوى وهك به ريزتان ناليم، دنا هه ره كه سيكى دى ههزار سويند و نايه تى بو خوار ديام باوه رم نه ده كرد. ورچه وهك بيست سان مه شقى پالؤه وانيه تيه يه كردبى ده ستى هه لئاننه وه و هۆراندى. به كورتيه كهى تاغا سه رتان نه يه شيئم، هه ره كه مستهفا چوه پيشى ورچه هه ستايه سه رجووت پاشوان- و تيك تالان- هه ره راست وهك دوو پالؤه وانان. به لام تا مستهفا خوى خر كرده وه ورچه پيئه پانييه كى ليئا و خستى، و له سه ره سينگى دانيشت. تا ئيمه وه خو كه وتين ورچه شه ژنوى به سينگيه وه نا و به هه ردو ده ستان ده ستى مستهفاى گرت و وهك چيلكه دار پيكي به شه ژنويان بشكىنى تاواى ده ستى مستهفاى ((قرچ)) شكاند و دوايه شه ده سته كهى ديكهى ههروا بهو جوړه قرچ تيك قرماند. نهوچار ويستى لاقه كانيشى هه ره به ده ردى ده سته كانى به رى. كوره جحيله ده رفته يان نه داو پيى وه ريوون...

⁽¹⁾ لاديهه كان: به زورى ده كه كايه تاندا ورچى نير يا مى بهو ناوه وه (پيرۆز) ناو دينن و بانگى ده كه ن و تيوه د خورن.

((ته لا لهو ته كه بهر! ورچه وهك عه رزم كردن كه هيرى خه لكه كهى ديت وهك پيشان ده ستى كرده وه به خۆل وه سه ره خۆ كرده وه و هاوار و پارانه وى. چه ند ههنگاو پيكان كشي وه، و دوو باره خوى كرده وه به مردوو. ئيدى هيج گوتى نه دايه سه كه كان و سه كه كانيش وازيان لهو هيتنا)).

سه ركار هه لوئيه ته يه كى كرد، مؤله تى داگير سانى جگه ريه كى خواست. جگه ريه كه دايه جگه ره كهى وه رگرت و ده ستى ماچ كردم و ناورى دا. يه كه دوو چه سپى له جگه ره كه يدا. ويستم پيئكه كهى بو تيكه مه وه گوتى: ((ته گه ره فه رموى، با بو تاويكى ديكه بى)).

((باشه، دوايه تيد كه ينه وه)).

((به لى، عه زى به حزوور بى، كه له شى مستهفا يان ده حالى حله وه لايه دا واوه هيتنايه وه! خانم كوره جحيله يه كى بانگ كرد، ده ويست به تفه نگوچييه كان بلى كارى ورچه ي يه كه لاهه نه وهو برپيئته وه. به لام جحيلان نه يان پيشت... بو خۆتان چاك ده زانن ده وه ختى خۆ نواندن و خو هه لشه نگانديندا جحيل گوتيان لهو شتانه نيهه. نه مجاره يان خه سه روى كورپى عه زه شوانى هاته پيشى. چوه پيشى و مؤله تى له خانم وه رگرت. خانم هه مديس دوو دل ما- دياره نارپه حه تيش بو، چونكه دياربوو ره نكيان له رووان برابوو و هه ره راست وهك گه چى ديارى سپى هه لگه رابوون- به تا ييه تيش كه تاغا له ما ل نه بوو. به لام ته لا خانم وانه بوو، ههروا گوتى له رووان ده بارى- كيژ و كالى شل و مل و هه رزه ركار و تازه پيئكه يوى لى زوربوون... و مستهفا و نهو خه سه ره وه شه هه ريه كه و ده نكيكيان له لوى بوو، له راستيدا وهك ده لئين شه خو نواننده- زور داواى ليبورن ده كه م، شهو خۆتان فه رمووتان دنا بهنده هه رگيز ريم به خۆم نه ده دا)). به تامزه ي سه رگوتم قه يناكا با ليئت و رانه وه ستى ((به لى، شه م زوران بازى و ململانييه شه وهك ده لئين ململانيى راكيشانى دلى ياربوو، شهو خه سه ره وى كه عه رزم كردن لاويكى قوچاغ بوو... شوان و شوانزاده شه بوو، كورپى كيو و بهنده نان بوو، له مستهفاى كه متر نه بوو. دياره هيتنده وى چاپوك و چوست و چالاك و به زيبك و زاكون نه بوو به لام زور له وى ره سه نتر بوو. ته مجاره شه ته لا خانم ده رفته تى برى و گوتى: ((ده برۆ، بزام توچ ده كهى!)) خه سه ره ويش چوو، هه ره كه له ورچه ي نزيك بووه ده ستى بلند كرد و گوتى: ((پيرۆز خۆت بگره وا هاتم!)) پيرۆزيش ههروهك جارى هه وه لى ده ستى بلند كرده وه و هه ستايه سه ره پاشوان. سه رتان نه يه شيئم- تيك تالان. نه مجاره يان، هينان و بردن ماوه يه كى كيشا: كوره شوان هه ردوو لاقى واليك بلاؤ كرده بوونه وه هيج ده رفته تيكى پيئه پانيانى نه هيشتبوونه وه به لام دياربوو كه ورچه ده ويست ده سته كانى بادات و سينگى له خوى نزيك كاته وه و تيكى بشكىنى. كوره كان له دووره وه ديا تمولاندى و

ئاگادارىيان دەكردهو: ((نههئىلى راتكىشىتته بهرهخۆى، وەرەو دوايه... بېئله پانېيهكى لېنده!)) دياره خەسرەوېش زۆرى هەولدا بەلام سەرئەكەوت، و ئاخرى ئەو دېرئەيه رابكىشايه پېشه خۆى و تا كورە جىئەلەكان پېئراگەيشتن وەك جارى پېشوو ((قرچە قرچ)) هەردوو باسكى تېك فرماند... و هەرەك هەول جارى تا كورەكان گەيشتنى ئەو چەند هەنگاويكان بەولترەو چوو و لەسەر پاشوى هەلتوتەكا و چاوى لەسەريەك دانانەو و خۆى كردهو بەمردوو... هەرچۆنېك بوو جىئەلەكان چوون و كەلەشى ئەوەشيان هېئايەو. تا تېرە بوونە دوو...

((خاتم تابلىنى نارهحەت بوو، زۆر بەتورەبى و ناقابىليەو بە يەكېك لە كورە جىئەلەكانى گوت بچى بە تەنەنگچىيەكان بلى، ئەو چاوپرېي چين! هېشتا قسەكەى تەواو نەكردبوو كە سىامەند- هەمان ئەو سىامەندەى كەلەى جەنابان ديارە- هاتە پېشى. ديارە من نازام، هەرگېزېش ئەو رېيە بەخۆم نادەم بلىم داخوا لەبنەو دەگەل تەلا خانمېدا كاكە و برالەيه كيان هەيه يان نا- بەندە ناس خوايه، خوا هەر بوخۆى دەرزانى- بەندە هېچم بە چاوى خۆم نەدېيوو بەلام، دەى، هەروا كە دەرزان و ئاگادارن لاويكى بالابەرز و تېكسەمراو و بەخۆو بوو، دەنگىكى پىاوانەى گرى هەبوو و هەرەك بەرپزېشتان تېيىنيتان فەرموو لاويكى زۆر بەرەفتار بوو... بە مندالە كرمانجان نەدەچوو... كى دەلى، رەنگە هەر كرمانجېش نەبووى، چونكە خەلكى دەورەبەر و لاى خۆمان نەبوو، خەلكى دەورەبەرى لاى ((تالان))ى بوو... بەلى، سىامەند هاتە پېشى و لەبەرەدمى خانى و تەلاخانمېدا ئىكلامى كېشا و مۆلەتى خواست- خاتم زۆرى پېئاخۆش و نارەحەت بوو، تەلا خانمېش هەر رەنگى پېئەمابوو. بەلام خاتم دەگەل ئەوەشدا كە زۆر نارەحەت بوو هەر كە سىامەندى ديت زۆر لەسەرخۆ فەرموى: ((ئەو تۆش دەتەوى بچى؟! زۆر چاكە، بېرۆ بابزانېن تۆ چ دەكەى!)).

سەركار بەلچكى مېزەرەكەى مل و لاملى خۆى سېرەو و داوى تۆزىك ورك و گىپال هەلتەكاندى، بەدەم دېرئەى داستانەكەو گوتى: ((بەلى، سىامەند زەرەخەنەيهكى كرد و ئىكلامى كېشا و بەرەو لاى ورجەيهوچوو... ورجە گوتى قوتكردەنەو... داواى لېبورن دەكەم، تېستا ئىدى بەسەرھاتەكە هاتە گۆرې دەنا بەندە رېم بەخۆم نەدەدا. بى ئىختيار ئاورېكەم دايهو و سەيرىكى روخسارى تەلا خانمېم كرد، رەنگى ببوو زەرەچىئە- وەك بلىن بۆ دۆپە خوينىكى دەو دەمچاوهيدا دياربوو، بەندە بى ئەدەبى نەبى دەلېم نەخېر، تەننەت بە قەدرايە يەك سەرە دەرېشى خوين و سوورايى تېدا نەمابوو. ئالغەى گەردن بەندەكەى دە مستى گرتبوو، پشورى سوار ببوو، دەى باشە، بەلى، لەلايهكەيهو هەقى بوو، چونكە هەرچۆنېك بى راستىيەكەى سىامەند كورې ئەو مائە بوو بەلى... سىامەند چوو پېشى- زۆر بەسەنگىنى و

لەسەرەخۆيەو- هەرەك هەمېشەى خۆى. چەند هەنگاويك لەولا ترەوى دېرئەكەو راولەستا و دەستى هەلېنا: ((پېرۆز، جا ئەگەر پياوى بۆم راولەستا، ئەوە من هاتم!)) پېرۆز ئەمجارەشيان بەدەست بلىد كوردنېى ئامادەگىيە خۆى راگەياندەو و لەسەر پاشووان راولەستايەو. بەلى، تېك ئالان. بۆ خۆتان كاكە سىامەندتان دىبوو. لاويكى خۆ هەلتەكېش و خاكەرا بوو، دەگەل ئەوەشدا تا بلىنى چوست و چاپوك بوو، زۆرترېن سەرو سەرداى هەردەگەل جوانووە چەموشاندا بوو- هەر ئەبوو پېئەگرتن... ناغا ماندوو بوون؟ ئەگەر دەرزان سەرم تېشانوون ئەو بەفەرموون با پاشاوهى داستانەكە بۆ كاتىكى دى لېگەرېن، تېستا تاويك وەحەسېن...)).

((نا، نا- بەهېچ شېئەيهك. زۆر سەرنج راکېشه؛ حەزم لېيە هەرگوتېم لېيى)). پەرداغەكەم پېر كردهو، و هەلماندان.

سەركار دەستىكى بەدەمولەوسيدا هېئا، گەروى ساف كردهو و دە دېرئەى داستانەكەيدا گوتى: ((بەلى، تېك ئالان- چ تېك ئالانېك! كەس دلى پېئەمابوو... بەندە خۆمتان عەرز دەكەم، هەقم بەسەر كەسى دىيەو نېيە، ئەوان هەرخوا بوخۆى دەرزانى- بەلام ئەوەندەى دەرزانم كە هەموو خۆشيان دەويست و ناخۆشەوييان نەدەويست. تەلا خانمېش ئەو هەرەك عەرزەم كردن ئەلغەى گەردانەكەى دە مستى گرتبوو و زۆر بەلى ئارامى و نېگەرانيەو سەيرى ئەو پېئە و بەرەو بگرە و بەردەى دەكرد. بە كورتىيەكەى ئاغام ئاغابى هېشتا چەند دەقىقەيهك نەچوو بوو كە سىامەند هوويهكى كېشا و ورجەى لە زەوى بلىد كرد و ورجە بەسەر پېئەتېدا تەبەى لە عەردىيەو هېئا. بەندە پېمابى هەر ئەو دەمى و هەر بەو تەكانەى كارى لە كارترازا- چونكە بەندە دروست چاوهديرى زۆرانەكەيان بووم، هەر كە پېشتى وە عەردى كەوت، بى ئەدەبىشە، لېنگى قوچ بوونەو. بەلام هەردە دەمەيدا كە ورجە خەرىك بوو پېشتى وەعەردى كەوى سىامەندىش وەك كەسېكى ئەنگواو كتوپر شانى كېشايە دواو... بەلى با ئەوەش عەرزكەم. ئەو دەم دوايه لە ((حەمەلاو))ى بېست- راولچىيەكى لېئەشاوئە... عەرزى دەكرد بۆ گرتنى ورجى چاكترېن رى ئەوئەيه كە پياو خۆ بكا بە مردوو و كاتى ورجە دى بۆنى پېئەكا تابزانى مردوو يا زېندوو لەپەر لە بناگوتى بشېرېتى. عەرزى دەكرد وا رادەچلەكى كە تا چەند ساتەوختىكان هەر لە هۆش دەچى... ديارە دەبى هەر دەو دەمېشدا چەند كورە جىئەلەكى لەوى ئامادەبىن تا جەوالپكى بەسەرى رۆكەن و گوريس پېچى كەن... پېمابى سىامەند ئەوئەى دەرزانى، كە لەپەر لەبن گوتى ورجەى شېراند... پېمابوو هەر ئەوەش بوو ورجەى لە عەردى كردهو...)).

سەيرە ھەر راست وەك كودەتاي... دەبى خۆت بىكەيە مردوو و ئەوجا لەپەر لەبن گوئىيى ھوكمەتى نارەتەي ليدەي و ھەر كە لە ھۆش چوو گوريس پيچى كەي...)

((بەلئى... ئاغام ئاغام وەرچە ھەردە دەمەيدا كە سىامەند شانى دادەچە كيتى پىرى دەداتى و قەپيىكى ليدەگرى- ديارە ئەو دەم داوايە زانى... بەلئى ئاغام ئاغام، سىامەند لەسەر سىنگى وەرچە دانىشت و ھەردوو ئەزىزى لەسەردان و بەدەستىكى قوت قوتۆكە (خىن خۆكە) ى گرت و دەستەكەي ديشى بۇ بەر پىشتىندى برد و خەنجەرى راكىشا و تا كورە جىلەي پىرا گەيشتن وەرچەي گۆشتا و گۆشت سەربىرى، و ھىشتا سەردەكەي ھەر خويىنى لى دەچۇزا بلندى كرد و وەك سەردارىكى پىرۆز مەند و سەركەوتوو، دەنيو تەلە خانىيدا ئىكلام كىشا و سەرى وەرچەي خستە بەر پىيانيان- و قۇلئى خانىيى ماچكرد، خانىيش نيۇچەوانى ماچكردەو. تەلە خانىيش دەستى برد لەو لىرانەي بەلئىيى كۆلەجەكەيوە درويىون چىنگىكى لىكردنەو- راستىيەكەي نازام چەند دانەبوون- و دانىيە وى، بەنیشانەي دەست خۆشىيە...)) سەركار ھەناسىكى قوولئى ھەل كىشا، كە ديارە لەبەر ھالى سىنگى لە يەك دوو ساتىمەتران زياتر لە چالى بەر گەردەنيىرا نەچووە خوارتر و تۆزىكى خۆ جوولاند. دەكاتى گىرپانەوئى داستانەكەيدا ھىندەي دەست رانەكاند بوون و ھىندەشى خۆ ھىنابوو و بردبوو و ھىندەي دەموچا و روخسار و چا و برۆ بىر و بەويىدا ھەلسوراندبوو سەرتاپاي شەلالئى نارەقەي ببوو، چاوەكانى سوورھەلگەراپوون و خويىيان تىزا بوو، جى دەنكى ئاولەكانى دەموچاوى ھەموو رەش دياربوون. بەسەر دەستەي كراسەكەي نارەقەي دەموچاوى و لاملى سىرینەو، ئەوجا دەستى بۇ قوتووى جگەرەكەي برد، لە جگەرە پىچراوئەكانى خۆم فەرموودە كرد و پىكەم بۇ ھەردوولامان تىكردەو.

گوتم: ((با جارى جگەرەكانمان بكيشين، پىكەكانمان ھەلدەين- تۆش ھەناسىكى تازە كەووە پىشويىكى بدەو)).

گوئى: ((سوپاس، خوا دەست بە تەمەن و پايە بەرزىتانەو گرى)).

جگەرەكانمان كىشان. پىكەكانمان ھەلدان، ھەر كە چاوى بە چاوى چاوەروانىيەم كەوتەو، دەستى بە داستانەكەي كردهو و گوئى: ((بەلئى، ھەروا كە عەرزم كردن، بەلاي مەنوە داستانەكە ئا ئەلیرەو دەستى پىكرد. رەنگە لەو ھەو پىشيش شتىك ھەبوويى، بەلام ئەم رووداوە ئاگرەكەي زياتر خۆشكرد- بەلاي بەرپىشتانەو ھەروا نىيە؟)).

گوتم: ((بۇ نا... ھەرواشە، چەند سالىك لەمەوپىش كە ھاتم شتىكەم ھەستكرد: ھەستەم كرد كە پەيوەندىيەك دەنيوانيدا ھەيە... ئەرى بەراست ئەو بەسەرھاتەي كە گىرپاتەو پىش ئەوە بوو يان دواي ئەو؟)).

((مەبەستى فەرمایشتهكەتان ئەمەيە كە پىش تەشرىف ھىنانتان بۇ تىرەيە؟)).

((بەلئى، ئەو جارەي كە بۇ دواجار ھاتم)).

((بەلئى... دواي وى بوو... بەلئى، وەك بلئى دواي وى بوو...)) چەناگەي دەنيوان ھەردوو پەنجەي گەورە و قامكى شادەيوە گرت، چاوەكانى وىك ھىنەنو و لۆچىكى ھاويشە نيۇ چەوانىيەو، بەلام پىدەچو بۇي نەچنەو سەريەك. گوئىيەو: ((بەلئى، پىدەچى دواي ئەمە بوويى... ئەگەر درۆم عەرز نەكردبىن چاكي ناچمەو سەرى، چاكام لەبەر نەماو...)).

دووبارە لەسەر پاژنە پىيانەو كەمىك جوولايەو. گوتم: ((چاك دانىشە!)) نەيسەلماند، ھەر بەو جوۆرە دانىشەو. دواي تاويك بەروخسارىكى وەك پارانەويو بەلام گەش سەريىكى راستىيەكەي، بەندە بۇخۆشم لىرە بەدواوئەم زۆر متمانە بەراستىيە مەسەلەكان نىيە...)).

گوتم: ((باشە، منيش ھەر چاوەرپى نىم ھەرچى ھەيە نەديتە و نەبىستەم بۇ بگىرپىيەو)).

گوئى: ((دەك خوا دەوامى تەمەن و سەرفىزايەتان دات... پىتان خۆشە بەسەرھاتىكى كە دواي ئەو رووداوى قەوما بۇتان وەگىرپم؟)).

((بەلئى)).

((بەلئى، دواي ئەو رووداوە- يانى ماوەيەك دواي ئەوئى كە بەرپىزتان تەشرىفتان برد و گەرانەو، ھەروەك كە ئاگادارى تەلە خانم و سىامەند خويان ھاويشە مالى قازى و لەوى گىرپوون. دوايەكەشى ئەو بەرپىزتان بۇ خۆتان ئاگاتان لىيە. دوايەش ئاغام تەلە خانمان ھىنايەو مالى. ماوەيەكى پىچو- خۆ ئەگەر دەو ماوەيەشدا كەسيك عەرزى كردبىن كە لە گوئى كالتريان بە تەلەخانئى گوئى ئەو راست بزەنە كە درويان عەرز كردوون- تەنەتە كە نەخۆشيش بوو نارديانە دواي ھەكىمى و ھەرچى پىويست بوو كرديان...)).

((دەزام... دوايە؟)).

((دوايه، روژنيكيان منيان بانگکرد - ئاغای عەرز دەكەم... فەرموویان ((دەمەوی تەلانی بنیرمه ئەودویو عیراقي، سەر ((چاک))ی، بەلکه ئەوە خوايه سەر ئیشەكەي له کۆل بێتەوه. ئاماده به دەگەلێ بچي)). ئامادهبووم... ئاغای تو سەری ئاغای ئەو شتانی پیتانی دەلیم با هەر لای خۆتان و لەنیوان خۆماندا بێت و نەچیتە دەری چونکه بوختان باش دەزانن که مەرگی خزمەتکارییه ئەوە نییه هەرچی نەیتنییه کی نیو مائیه بچی دەکۆشی خەلکی کات)).

گوتم: ((خراب کارییه کانی تو هەر ئەوێه که شتیکت هەر لەبیر دەچیتەوه - ئەوەت لەبیر دەچیتەوه که ئەو بنەمالهیه، بنەماله ی منن، راستییه که یایه، وەك رووداویك بهی ئاگادارییه من رویدا بێت و ئیستاکه هاتوومهوه تو دەتەوی بۆم بگێرپیهوه)).

گوتم: ((هەرواشه که دەفەرموون - خوا سیبەری ئیوه مان لەسەری کەم نەکا. بەلێ، ئامادهبووم، ئەسپم زین کردن: ئەسپی ئاغای و ئەسپیکیش بو تەلانی خانمی. بریار وابوو ئاغامان تا بەشیکی ریه دەگەلدا بێت و ئەوجا لەویشرا من جلهو کیشی ئەسپی تەلانی خانمی بچم و هەروەك جەنابتان شارەزان و وەك باوه دەگەلە خۆی بەرم. بەلێ دەگەل ئاغایدا کەوتینه ریه، له داوینی لێرەواری... تو سەری خۆتان ناکری لەوهم لینگەرپی نەییگێرمهوه...؟

((قسە ی سەیر دەکە ی!... هەموو دەزانن - خۆ ئەو نەیتنییه کی شاراو نیه. ئیدی هەرچۆنیک بی، خۆ ئەگەر خەلکه که درێژیه کەشی نەزانن ئەنجامه که ی دەزانن)).

((بەلێ، هەرواشه - بەرپێرتان راست دەکەن. بەلێ... گەییوینه داوینی لێرەواری ((دارساوین))ی که ئاغای فەرموویان: ((تەلانی، دابەزه... سەرکار، سواری ئەسپه که ی تەلانی دەبی و دەچییه لای کەریم بەگی - ئەوه که تو دەرۆی منیش هەر حەزم لیه دەگەلە تو دا سەریکی له هەباساغای هەلینم... دەچی به کەریم بەگی دەلێی ئەویش دەستویرد وەرپی کەوی و له ((کانییه رهش))یمان بگاتی، هەر که راستییه که یانسی، تەقله کۆت دەگەرپیهوه... چاوەرپیتم)). سەیرم کرد، وە ی - وە ی! ئەو ریه ی که ئاغای دەفەرمووی کاری سەعاتیک و دوو سەعاتان نییه. هەر بوئەوه ی بن زمانیشی تیبگەم گوتم: ((ئاغای، تا ئەودەمی، ئیوه هەروا به پیتان تەشریف دین!)) گوتم: ((باشه ئیدی ورده ورده و لەسەر خۆ دیم تا تو دەگەرپیهوه... تو بەغار دەچی و دیتیهوه... زۆر خۆمەوه خرین)) و چاوکیشی لێداگرتم، یانی برۆ، له خۆرا قسان مەکه. تیبگەیشتم که پیلانیکی دەبن سەریدايه، بەلام تەلانی خانمی بەستەزمان که چارۆگە ی بەسەریهوه بوو ئاگای لەو چاو داگرتنه نەبوو. من رکینم لێدا و رویشتم...)).

هەلۆستیه کی کرد و له گوئی قالیه که وه راما. گوتم: ((باشه؟)).

((وہللاً ئاغای... دوايه... دوايه سەلامەتییەوه... بەندە که هاتەوه خانمی گەرە هیندە گریابوو که هەرچاویکی لەبەر گریانی هیندە یە هەلۆوژە ی لێهاتبوو. به کورتییە که ی، چ عەرزکەم، دەو ناویدا بەندە لەبەرچاوان کەوتم. هەتا ئیستاش که ئیستایە خانم چاوی به من هەلنايه تەوه، دەحالیکیشدا خودا بوخۆی لەو سەرەوه ئاگاداره - بەسەری موبارەکتان - هەرچی ناگا و خەبەرە لەو رووداو و بەسەر هاتەمدا نەبووه...)) دووبارە هەلۆستیه کی کردەوه، حەزی نەدە کرد ئەم بەشەیان باس بکات و بیگێرپیتەوه. پیتم داگرت.

گوتم: ((ئەلخو کمولیللا، که هەر سووری لەسەر گێرپانهوی، چاره چییه، تازه که عەرزم کردن، هەموویان هەر عەرز دەکەم - بەلام ئاغای، من ئەم شتانی هەر بیستون، بو خۆم نەمدیتون. ئەگەر دەوینۆهیدا بابەتیک به پێچەوانەوه راست نەبوو گوناھی بەندە نییه. نە کەن بفرموون پیتان وایی زانیومه و بەدرۆوم عەرز کردون)).

((دەزانم...)).

((بەلێ... گوتم - بیستم - له نۆکەر و قەرەواشانەوه که... به کورتییە که ی، ئاغای سەری تەلانی خانمی لەسەر سینییە کی دەبات و لەپیش خانمی گەرە ی، و گوتم... بەندە بیستم، راست و درۆیه که ی خوا دەزانی... فەرموویان: ((فەرموو، ئەوەش کچه کەت، که ئابرووی بنەماله یه کی برد!)).

هەروا لەخۆوه دەستم بۆلای نیوچەوانیوه چوو، تیرەقە ی پشتم بروسکاندی و روخسارم تیکچوو - چاوه کافم نوقاندن... چ دیمەنیکی به نازاره! چ درندا یه تیبیه که! ئەوه ئیمه له کوین، بەرهو کوئوه دەچین... هەر دەلێی ئەفسانیه! روخساری تەلایم هینایه پش چاوان، بەر دوو چاوه کال و پاکانه یهوه و بەو دەموچاوه تەرپه و ئەو قامکه ناسک و بی نارامانه ی که بەسەر گوئی قالیه کهیدا دیتانهوه...)

((بەندە دەمزانی که ناراحت دەبن، هەر بۆیهش بوو که نەمدەویست عەرزتانی کەم، بەلام ئەوه هەر بو خۆتان بوون پیتان داگرت.

((دە ی باشه... ناپه حەته، بەلام کاریکه و تازه قەوماوه - دوايه؟)).

((دوايه... دوغای سەرتان... نەمزانی له کوینان ناشتوو، هیچ کەسێک هیچی نەدەزانی تا...)).

((تا چى؟))

((ئاغا، ماشەللا! كە تۆش گىرى! تازە خۆ ئەوئەندەشم ھەر دەگىزايەو. ئاغا، ماشەللا! بە قودرەتتى خىواي ئاغا، پىياو سەرى لەكارى خىواي سوردەمىتى... ئاغا، پىياو ئەگەر گاورى ھەوت دىنان بى موسولمان دەبى)).

((چۆن؟))

سەركار بە ژارە خەندەيەكى بىر و باوەر پىئو ديارەو گوتى: ((بەلى... ئىدى پىئوانىيە جەنابەالى ئەمەيان بزانن. بەلى ماوئەيەك رابرد. ھەرەك پى دەھسەين سىامەند ھەلات. ماوئەيەك رابرد)) بۆ جەختى درىزىيە ماوئەيەك چاوى وئىك ھىنانەو و سەرى لە خوارپرا بۆ سەرەو ھەلئىنايەو، يانى كە ماوئەيەك! ((ئاغاش دەو ماوئەيەيدا، ھەرەك لەسەر روو و روخسارىيەو دياربوو و بەندە ھەر لە مندالىيەو چاكم دەناسين و شارەزايان بووم، لە دلئى دەرئەدەچوو، خۆى مات كەردبوو و لە ھەلئىك دەگەرا.

رۆژئىكيان لە خەلئى گوندىم بىست كە ئەويان (سىامەند) لەو دەور و بەرانە ديەو. كام دەوروسەر؟- ھەر ئەودەم چۆم و كەنار دىيە. سوبجانەللا! دەدلئى خۇمدا گوتم: ((عەجەب لاوتىكى بى مىششكە، ئەجەلى ھاتو، بەدواى مەرگى خۇيدا دەگەرى!)).

((راستيان كەردبوو- ھاتبوو، تەنەت تابەردەمى ئەم پلىكانانەش ھاتبوو: فیتورى لىدابوو، گۆرانى گوتبوو، دەگەل شوانان دوابوو. ديسانەو لە كەللە داپۆە! ئاغا فەرموويان، ھەرچۆنئىك بوو و بەھەر نرخیكى بوو، بىگرن. چەند شەوئىكان ئەولكەرىم و يەك دووئىكان لە كرمانجە باشەكان دەورەى گوندى گەران- بەلام ھەموو جارئى بەدەستى بەتال ھاتنەو...)

((شەوئىكى دانىشتبووين، ئاغاش لەوئى بوو، دواى نوئىزى خەوتنان بوو، ھەرەك ئىستاكە لە خزمەتتان دانىشتووين، دەنگى تەقتىكى ھات. گوئمان ھەلخست- نا، ھىچى دى بەدوادا نەھات: لە تەقەى گوللەيەكى زياتر نەبوو، لە دەنگەكەشى را دياربوو كە تەقەى دەمانچەيە. فەرموويان بچمە دەرى بزاتم چىيە. چورم. يەك دوو كەسى گوندى لە مالى ھاتبوونە دەرى. دەنگەكە لە گۆرستانئوپرا ھاتبوو. چووينە گۆرستانەكەش. ھەموويان پشكىنى... ھىچى لىنەبوو، تارىكانى شەوئى بوو، چاچاوى نەدەدەيت... خەرىكى گەرانەوئى بووين كە يەكئىك لە كرمانجەكان كە لە پىشەو بوو كتوپر راوئەستا و پاشە و پاش كشيەو. گوتم: ((چىيە؟)) گوتى: ((وئەك مردوو بى!)) گوتم: ((كام مردوو؟)) گوتى: ((وئەك مردووئىك

لېرەكەوتى!...)) داھاتىنەو، بەرئىكەوت ھىچ كامان شخارتەمان پىنەبوو. يەكئىك نارەدەو فائوسى ھىنا... بەلى سىامەند بوو گوللەكەى راست لە لاجانگى خۆى دابوو- دەمانچەكەى لەوئى لە تەنەشتىو كەوتبوو- لەو ھەوت تىرە بەلچىكياىە بوو... گىرفانەكانى گەرام- سى لىرە و دوو ئەشەرفى دەگىرفانىكياىە بوو، ئەوانەى ھەموو دە دەستەسرىكى گولدارى لىوار چنراوئەو پىچابوون- پىمواى ھەر ئەوانە بوون كە عەرزىم كەردن... ئەوانەى كە ئەو رۆژە تەلا خاتم دابوونە...)

((كرمانجەكام ھەر لەوئى بەجىھىشتن، پىم گوتن كە لەوئى نەبزوون، بۆ خۆم ھاتمەو و بەسەرھاتەكەم عەرزى ئاغاي كەرد. فەرموويان ((مەيەنە ھەرا. پاچ و پىمەرە و خاكەنازان بەرن و ھەر لەو جىيەى كە لىيى كەوتو و بىشارنەو)). ((جىيەكى دىكەى پى پىس نەكەن)). بۆ خۇيان نەھاتن. فەرموويان ((وا پىشانەن كە بەمنتان ھەر نەگوتو، وئەكەن كە من ھەر نەشزانىو)).

((بەلى... پاچ و خاكە نازمان بردن و ھەر بەو يەك دوو كرمانجەى كە بەلامى تەرمەكەو بوون گۆرەكەمان ھەلئەند- ھەر راست لەو جىيەش كە لىيى كەوتبوو. بەلام ھىشتا يەك دوو بىستمان ھەلئەكەند بوو كە- پەنا بەخا- كەللە سەرىك لەبن عەردى و دەدەكەوت!... وەى، ئاغا، دوژمنىشتان نەبىيى، سەرى تەلا خاتمى بوو!...)).

ماوئەيەك بىدەنگى بالئى بەسەر ئەو ناوئەدا كىشا، كە ھەردە دەمىدا دووبارە دەستىم چووبۆو بەر ھەنيام. ((بەلى، ئەومان لەوئى ھەر بەجەلەو شارەدەو، بە تەك ھەمان سەرەو... كرمانجەكان لەپىشدا تۆزئىكيان خۆ ھىناو برد كە گوايە ئەو كارئىكى شەرى نىيە و ئەو فلائە، ئاواو وا. گوتم ئۆبالتان بە مىلى من. يەك دوو ھەنگاو روو و قىبەلە رۆيشتىم و راوئەستام و گوتم خوايە سۆز دەدەم كە رۆژى قىامەتى من بۆخۆم وەلامى ئەم كارە بدەمەو!... ھەرچەندە ئەوئەشى نەدەويست چونكە خوا بۆخۆى واى قەلەم لەوكارەى دابوو و ئاوا بەو شىئەيەى پىك گەياندبوون- وانىيە ئاغا؟)).

گوتم با.

((بەلى، ئەوئەش قودرەتى خىواي! كورتىيەكەى، سەرى موبارەكتان لەوئى زياتر نەبەشىنم... كرمانجەكام سۆنددان كە ئەو بەسەرھاتەى تەنەت بە كەمترىن ئامازەيەكەش ھەتا لەلامى ژنەكانىشيان نەدەركىنن... ئىستا لەوانەيە بفرمبون باشە چۆنى زانىو و ھاتو و لەو جىيە خۆى كوشتو؟ بەندە راست و رەوان نازام، بەلام ھەرەوئى بۆ دەچم لەپىشدا بۆئىكى ئەوئەم كەردبوو كە سەرى تەلا خاتمىيان لە كوى شارەدۆتەو.

پیموایی ئاغا. به خانمیی گوتبوو- ئیدی دابکه، ناکری پئی نه گوتری... بهئی، ئاغا شوینه کهی پئی نیشان دابوو، دیاره جه ختیشی له سهر شوینه کهی کردبوو- خۆ ئه گهر جه ختیشی نه کردبایه چونکه دهستی ئاغای ده کاره کهدا بوو هیجیان ههر نه دهرکاند. به لام ده مدیت ههر چه نده که زۆر که میش له مائی وده درده کهوتن- بۆ خۆتان ئاگاتان لییانه- ههفتهی جاریک ده یانگوت خهفه بهورن ده ژوریتیدا دها بهر هه رایه خان بهرن و له بن هۆ و دار بهرووانه یان راخن و چایه کی لی لنینین، ئەوی جییبه کی خۆش و بهر والا ئیه و ههر که ده چنه وی دلیمان ده کریتهوه. بهئی ده چونه ویندهری و له وی داد نه یشتن و زۆر جارن هه روا دوا نیو سمعاتیکان ژن و ژاله کانیا ن ده نارندهوه مائی و بۆخویان به تهنی ده مانهوه- ئیستاش جاروباره ههر ده چن و له وی داد نه یشتن و به ناخی خۆیاندا شۆر ده بنهوه... رهنگه- یان بهنده ههر ده دلی خۆمدا وای بۆ ده چم- رهنگه دوا نیو که ژن و ژاله کانیا ن نارده یتهوه دانیشتن و له سهر سه ری ته لا خانمیی خوالیخۆشبوو گریابیتن و رهنگه له یه کیک لهو رۆژانه سیامه ند لهو دهوروبه رانه بوو بیت و شوینه کهی دۆزیبیتتهوه... به ههر حال، ئیستا خانم بی ئەوی بزانی له سهر ههردووکیان ده گرین!... با ئەوهش ههر بلیم؛ ئاغا، به قودرتهی ئەو خوایی، له سهر یانگانیوه یان هه روا دار سیوکی لا سووره شین بووه، که رهنگی سیوه کانی له بهر سوریه هه رده لیبی خوینی لووتیه! ئاوه که سیو کهوتوه و به قودرتهی خودای شین بووه!...

((به ههر حال، ههروهک بۆ خۆمان دامان نابوو و چاوه رپیبووین مه سه له که چوه دهری و کهوته سه رزاران و بلا بووه- چونکه ئاغا، کرمانج ئه گهر گیانی له گیانی دهی ههر کرمانجه و جینی متمانه و پشت پیسه ستنی نییه- هیچ کاتیکی ده گهل پیاویدا راست و رهوان نین، له بنه وه را کاری خۆیان هه رده کهن ههر چه نده خوا بۆخۆشی ده زانی. ئیدی به ههر حال مه سه له که بلا بووه. ئەمنیه هاتن، ویستیان گۆر که لیده نه وه، به لام خۆشبه ختانه مه لای گوندی ده وته و فه رمایش تانییه وه پیچان، تا ئاغا خۆی گیانده ئیستیوار شه ره فی و بن زمانی تاقیکرده وه. پیاویکی خراب نه بوو- مه به ستم ئیستیوار شه ره فییه- پیاویکی به ده سته وه بوو، ههر پاره ت دابایه ئیدی ههر کاریکی بترکدبایه قه ییدی نه بوو. دوا رو داوی هه لاتنه کهی ئاغای که رویدا شتیکیان لیه گیر کهوتبوو. له راستیشدا دیار بوو هه لکه نده وه و لیدانه وهی ئەو گۆر هه ههر بیلانیککی خودی (شه ره فی) خۆی بوو، رهنگه هه روا له خۆشیه وه وایگوتی دنا خۆ ئەو جینی گۆر کهی نه ده زانی- ههر به راستیش پئی نه ده زانی دنا خۆ ئه گهر پییزانیبایه هه روا به ئاسانی ده سته ردار نه ده بوو. به ههر حال، وه خیر گه را، ئاغا دهو به سه رهاته یدا زۆر زه ره مه ندبوو. پیموایی دووسه د تمه نی دایه به شی ئەمنیه ی، ئەوه شم له بیر نه چی که کیشیه ی لیدانی ئەمنیه ی و هه مو ئەو کیشانه ی دیکه ی که بۆخۆتان ده یانزانن ئیداره ی ئەمنیه ی هه میشه له هه لیک ده گه را و بیانوی ده دیتنه وه

تا رك و کینهی خۆی پئی وه مرئیتته وه و تۆله ی خۆی بکاته وه، دیسانه وه خودا له بابی ئیستیوار شه ره فی خۆشبیته که زۆری پئی دانه گرت)).

دواین پیکنان هه لدا، له پر به دیتنی پیستی (وه شه ک) یکی که به لای په نجه ره که یانه وه راخستبوو پیچوه وه شه که کم وه به ره اته وه. گوتم: ((ته ری به راست ئەو پیچوه وه شه که چی لیته ات؟ ناوی ئاگره بوو- وه نا؟ هیشتاش ههر ماوه؟)).

((نه خیر ئاغا، لییداو رۆبی)).

((پاشی چه ندی؟)).

((ئاغا، نزیکه ی دوو سی مانگان مایه وه- زۆر خۆشه ویست بوو، ئاغا. هه مو ده می به دوا ی ته لا خانمیی به سته زمانه وه بوو. له ههر جییبه کی بایه دهنگی زهنگوله کهی ملی ده هات. ئاغا بهو دوو سی مانگانه هینده ی داکی لیته اتبوو- داکی یادی به خیر؟)).

((به ئی، ده ی)).

((به ئی، ئاغا. ئەوه ته ختی ده موچاوی بوو- هینده پان!)) ههردوو دهستی وه کاتی دابه ستنی نوژی لیک بلاوکردن. ((ئاغا، گیانله بهری هینده جوان نه بوو، پیاو له ته ماشا کردنی تیرنه ده بوو، باوه ر به ره موون پیاو چه زی ده کرد چه ند سمعاتان ههر دانیشی و تیپرامینی.

ته لا خانمیی خوالیخۆشبوو خویبه کی سه یری پیوه گرتبوو. ئەویش هه ره تر، لیی نه ده بووه- وه ک مندا لان هه میشه سه ری له له ش و لاری هه لده سوی و گه نجه فه و گه مه و یاری ده کردن. باوه ر به ره موون، ههر که ئەوی ده دیت، و سه یری ده کرد، خۆشه ویستی له چاوه کانیه وه ده باری.

به یانییه کی که هه ستاین سه یرمان کرد که به ئی، جییبه که ته ره و پیچوه که نییه... جا وه ره لیره وه له وی بگه ری، نییه و نییه، وه ک زه وی قلیشاییته وه و قووتی دابی. ده رکی چه ساری، ده رکی ژوروی- هه مو جییبه ک- داخرا بوو. له ژوروی ته لا خانمیدا ده نووست. پیده چو نیره وه شه ک هاتبی، لایه کی په نجه ره ی کرابووه و ههر که ئەویش بۆنی ده کا به په نجه ره ی سه ر چه ساریدا ئاودبو ده بی- و رۆبی! دیار بوو به ویدا هه لاتوه، چونکه لا و لا وه کان هه مو هه لکه ندرابوون. به داخه وه یه کیک له سه ی شووانان له بهر مه ری دایدی تی و ده یدری. تاریک و رووان وه ئاگا هاتین... ههر ئەو ئاگره بوو، له زهنگوله کهی ملی را دیار بوو. دیار بوو چونکه مائی بوو، هیچ بهر گریه ک و چه نگه چه ره یه کی وای نه کردبوو... خوا ده زانی... پیسته کهی وا شو و

ببوو به کەلکی هیچ شتیکی نە دەهاتهوه... و نجر و نجریان کردبوو. تە لا خانمی بەستە زمان، زۆر گریا- ئەو بەسەر هاتە ی بە گەشینی و بەرەشینی یهوه گری دەدا... بەلێ، ئەو هەش دەربارە ی بیچووه وەشە کی!)).

بە کۆتایی هاتنی داستانە که گفتوگوییە که ساردبۆوه، شتەکانی کۆکردووه و جییەکانی راخست: جییە کە ی خۆی لە خوار ژووریۆه راخست زۆری پیتنە چور پرخە ی لی هەستا. بیدەنگی ماله کە ی داگرت. لە پرخە پرخی ئەو و دەنگی سەگۆهە ی بەر دەوامی سە ی شوانان یا تریه ی پیتنە کی دووراو دووری ژیرخانی، یا شورە شور ی بەر دەوامی ناوی چۆمی و تەراتینێ مشکان و جیرە جیری سیسرکان بەولاهه هیچ دەنگیک ی دی نە دەهاته گوی... یانی چ دەنگیک ی دیکە نەبوو تاییتە گوی. رشتە ی بیرە وەریه کانی که دەگەل گێرانەوه ی داستانە که دا سەریان هەلدا بۆوه و دەگەل رینچکە ی خەوه کە ی تیکەل ببوون. دەگەل هەر هەناسیکیدا قسە ی تیکەل و پیکەلی دەکردن و دەبیزرکاند: ((تە لا خانم... سیامە ند...)). ((عەرزبێ)) و ئەوجا ناله و نرکە و دووبارە ((ورچ- بە قودرەتی خودای... ناغا، دارسیۆتکی سیۆه لا سوورە...)) و مینگە مینگ- هەر وە ک شتیکی بجوی...

* * *

خەوم لیتنە دە کەوت، هاتمە دالانە کی. دەموست خۆم لە ئیستای خۆم بدزمهوه. بەلام ئیستاکە مە هەر لە بەر دەمی قوت دەبۆوه. هەموو ساتە کام ببوونە ئیستا، هەموو ساتە کام وە ک زیندان ی هەست پیتنە کە م. زۆرم پیتخۆش بوو هەموو شتیکم لە بیر چووبایهوه- بەلام ناتوانم. لە لایه کەوه ئی دەمتوانی، چون پیتشینە ی هەبوو، هەر بەراستی دەمتوانی. بەلام فەرامۆشی و لە بیر چوونەوه دەبی بۆ خۆی بیت، پیتشتریش هاتبوو، بۆ خۆم ئەو دەم دیبوو- تاقیم کردبۆوه. ئەگەر بیر چوونەوه نەبوايه ئەو هەموو دەغەلی و خۆشیانە مان لە بن سیملیتو نە دەهیتانە دەری، ئەگەر فەرامۆشکار نەباینايه، لیرە نە دەبووین- دەگەل هەمووانمە. بەکۆن و نۆیوه: لیاندا و کوشتیان و سوتاندیان و رویشتن. ئەدی دوايه؟- دوايه، هیچ، لە بیر چۆوه. لە مندالە کانیانمان ((بەندە ی خودا)) دروستکردن، که گوايه هەروا بەرێکەوت بوونە تە بەندە ی خودا و گوايه نازاری تەنانەت مێروولە یه کیشیان نە داوه! بەگی گەورە مان دروستکرد که ماشه لالا ماشه لالا شیعر دۆست و ئەدەب پەرورە بوو و بیجگە لە هەوالی سەرزەوه ی ئاگای لە تەواوی حال و بان و هەوالی ئاسمان و مانگ و ئەستیرانیش بوو- خشتە یه کی بۆ ئیمە نە خشە کیشا که دەویدا دانیشین و هەر نیرگە له (قلبان) ی تیکە یین و دەبن میچی ئاسمانیۆه ی بەبا کە یین...

ئەو هەش هەر لە بیر دەبەینەوه- خۆ لە قەلانی بە کەلله سەران خراپترینییه- دژندە و تۆقینەر و نازار دەران دەبە خشین، و دووبارە دینینەوه، بەقسە ی کابرای شاعیر، بە گولای و نەوشە و نیرگزان، دەگەل نازار دەراندا لەری گەیشتن بە پیتشکەوتن پەیمان دەبەستین و مۆری رەزامەندی بە نازار و ئەشکەنجە ی مۆشەوه دەننینهوه! دەبی لە بیریش بجیتنەوه- دەزانن که لەبیری دەبەیهوه. دەزانن که ئەو هەش بەسەر دەچی. جا سوودی چییە که تۆ لە بیری نەبیتەوه و کەسانی دی لەبیری بەرنەوه. ئەو دەم دەبنە دوورگە یه که تەنانەت لە دووریشەوه یه کتر نابینن و سەیری یه کتری ناکن. ناخر با تۆ هەرچە نندیک دەرابردودا بژیت کەسانی دی دە ئیستادا دەژین. رابردوو ئەو دەمە ی خۆشە و باشە که بەقسە ی فەرەنگیان وە ک رستە مۆسیقایه که دەگەل ئیستادا بیتنە ناوی و مانا و مەبەستیک ی تازه بەسەر دەمی ئیستا بدا. دنا ئەگەر بیت و هەروا خۆ تیتە لکیتش بکات ئەو ((ناوازه که)) خراپ و کاول و ویران دەکا.

کۆرەکان (زیندانییە کان) هەموو دە رارەوه کەیدا نوستوون، وە ک وینە ی ئەو فلیمانە ی ژۆردوگا سوتاووه کانی سوور پیتستە کان دەچن- ریزی سەد کەس بە تەنیشت یه کەوه، وە ک کۆمەلە تەرمیک، پال کەوتوون- تەرمی بەهۆش و گۆش و زیت و وریا، که لە سۆنگە ی یا دەستی نەنقەستی ((رابەر)) وهه رۆژە گەیشتون! لە هەر هەنگاویکا چەند کەسیکت دەکەونه بەرپیی- بی هیچ هیل و نیشانە یه کی تاییه ئەند بەسیما و سەرو رووهوه- نادیار، دوور لە ژینگە و دەورویەر، وە ک روخساری مردووان، سیس و ژاکاو و چرچ، خالی لە هەست و نەست و سۆز و هەندی جار گرژ و مرچ و مۆن، وە ک روخساری بەسیداره وه کراوان که نازاری ساتەکانی گیانە لایان پیتو مابن. بەلام هەر که وەری کەوتی، ئەوه هەر لاشە یه وه دلاق و لە تەرتەوه ده ئالی- لە کوی؟ بۆ نابینی، بۆ هەستی پیناکە ی؟ بۆ نابینی که من لاشە یه کم، بۆ تیناگە ی که من لاشە یه که نەبووم؟ تۆ ئەگەر بتویستبايه، من ئەگەر بمویستبايه، نە دەبووینە لاشە، نە دەبوومە لاشە، تۆ ئەگەر سەرنجت لە چەندان کەوتنی ئەوانە ی دەدەمی گیانە لادابوون بدابا یه هەرگیز نە تەدەویست بمری، نە دەمردی- بەم شیۆه یه نە دەمردی.

کۆمەلە گۆریتک، گۆری سەر ئاوالی پیاوانی نازاو بە جەرگ، پیاوانیک که دەیان توانی نازاو چەلەنگ بن و نەمرن... ئیستا لە ترسان مردوون- مردووی بەهۆش و گۆش و بەهەست- و بیهۆش... ئای که ئەوه ترسناکه!

پیری و لاوتی هەردووکیان دەرواندا تیکەل یه ک بوون- بەشیۆه یه کی زۆر دزیۆه وه نە، وە ک گەلایه کی وشک بە تە ک گەلایه کی سەوزی تەر و تازەوه- نا، هەردووکیان تیکدا، نە ک پیکه وه، هەویریتک لە ساردی و

سړی و سیسییه زستانی و له سهوژی و شیرنییه بهاری! کوره کان همر به جوانی پریبون، باس باسی دوو سال و ده سال نییه، لیره نیمه هلدان و گوره بوننی به سال ناژمیرین، دهقیقه به دهقیقه گهوره دهبن- دهقیقه کان جیتی ساله کانیاں گرتوتهوه. وهک تهوهی تهمن همیشه همر به سال حسیب نه کری. سال یه که یه کی دریزه کاته، که چی ته منی ناده میزاد پانی و قولی و ره هند و زور شتی دیکه شتی هیه و تیدابه- و ئیدی بو حسیب کردن و پیوانه سیس بوونی گیان هیچ پیور و یه که یه کی پیوانه له نارادا نییه، مەتر پتو ناکری. همر سه عاتیک لهو ته منه ی بو مانه و هه مانه چندين و چندين ساله... چوون به دواي ژيانیکی به خورایی به سه رجوو و هیچه دهو ته منه رابوردووه دا، نیمه یان فیره ژيانیک نه کرد تا له پیوانیدا بمرین... مشتیك قسه و قسه لوك.. و دوايهش ته سلیم و دوايهش، قوچی قوربانی- که سه ره نجامه که ی تا هم سوو کایه تیه ییه...

بیر و میشکمان گورستانه، گورستانی بیره دریسه کان، سوو کایه تیه یه کان، و ته سلیم بوونه کان... که هه مووی همر مهرگ و تالی و سویرییه- و ئیستا په یان ددهن که راپه رین خه ریکه سه ریپ ده که وی دهک خوا بیبری، همر که راپه رین به ریابوو و سه ریپکه وت وهک وا دیاری کرابی، هاورییان دین و وهک نه رکیان ته وهی، دین و راپه رینه که له پهل و پو د خه نه وه و ده یخه نه وه... له جیاتی تهوهی که راپه رین به ریا بۆته وه، بین شایی و لوغان بکن، چیه بابه، وهلا بهره ریبه ری گشتی گزراوه! و دهی له جارن توکمه تر دهو ری لیده- و وهک په پوله ی بسووتین... په پوله بال نه خشینه کان بسووتین تا سبسرکه بۆگه نیوه کان بمینسه وه و بژین!

دیسانه وه همر شهو چاکتره: همر چوینیک بیته شه وانه ده خه وی، به شیوه یه که همر ده نووی، یان خوت ده که ی به نووستوو، ئیدی به همر حال به گویره عاده تی هلدان و گوره بوننی تهو گهوره بوون و هلدانه ی راده گری. روزه کان ترسناکن- ناخر روزه کان وهک عاده ته، همر ده بی بویه ت- به لام چوون؟ بهم هه موو سوو کایه تیه یه وه، بهو هه موو ملکه چی و سه رشو پیوه وه، چوون!؟

به همر پیوره یکی که دهی گونجینی به هار هاتبووه، وهرزی بوو، زستان دبوو هه رپروا- به لام نه ریوی. په ره سیلکه یه که نه هاته وه تا تهو پروات. شاره که ی من په ره سیلکه ی نه بوو- خو نه شده کرا په ره سیلکه ی له دهره ورا بیینی- ویستیان به لام نه بوو- په ره سیلکه دهی بۆخوی بییت، بۆخوی بوونی به هاری بکات و خه لکیش به یلن له نیو ماله کانیاںدا هیلانان بکن... په ره سیلکه نه هاتنه وه، خو به کونده به بویانیش به هار نایه ته وه. کوند هاتن و هیلاننه په ره سیلکه کانیاں داگیر کرد و پیار ماقولانیش ده نیو ماله کانیاںدا

پیشوازیان لیکردن و دان و ناویان بۆ روکردن- و به هاریش تووره بوو و له نیوهی ریبه را گه راپه وه، همر راست وهک تهو پیاهوی که ده چته سه فه ری و کاره که ی زوری پیده چی و که ده گاته وه مالی پیاهوی بیگانه ی مله ستور له مالیدا دهینی- تهو پیاهو میردی ژنه که یه تی. ری و ری ده گه ریته وه، دلشکاو و شیواو، نارپه حهت و غه مبار و تووره به لام تیماو. تهوهی ئیستاش دناخ و هه ست و نه ست و بوونی نیمه یدا هیلاننه کردوه، نه قل و تووره یی نین که دوو هاو ده م و هاو ریپی سه رکه وتننن تیمان و ناو میمدین- دوو یاری به ته مه کی دۆران و به زینی...)

((ته مه چوناو چونه، هه روا به ده ست به ستراییه وه ده تان نیرنه قه سا بجانان؟ ته وه بو و اخاو خلیچک بوونه ته وه؟ خو هینده شاره زا بوون ده نگیکتان لیپی؟ که واته جیاوازی نیوان سه ی بهر مه ری و سه ی ناو سالونان چیه؟... و ئیوه ش بوونه ته تهو سه که سالونیا نه ی که تا خاوه نه کانیاں دیاره ته وه همر واقه واقیانه و میشکی خه لکی ده بن، به لام وهی بهو ده مانه ی که خاوه نه کانیاں دیارن!... ئیوه شیان همر بو ناو سالونان په روره ده کردوه و پیگه یاندوه.

ته مه قسه ی بابه یه، راستی ده کرد. ده گه ل ماله ئیرانییه کی خوو فه ره نگیدا بوومه ناشنا. خام سه گیک کی هه بوو، که هه میسه ده کوشییدا کروشه بوو و هه رچیه کی که بۆخوی نه یخاوردبا بۆ ((ژولی)) راده داشت. به لام همر بۆته وه ی پیشانیدا که ژولی چهندی پیوه پابه نده به ده نگیک کی پر ناز و نوز و خو ته سک کردنه وی ژنانه نه وه که له سه رجیته خه وی به گوئی سه که که ی ده گوت:

Jolie ce monsieur m'en veu- u- t!

((تهو پیاهو رکی له من ده بیته وه- وه!)) کوتایی رسته که ی زور به ناز و نوز و چاو داگرتنه وه، دهره بپری، ژولی همر که تهو ناوازه ره نجوریه ی ده بیست به ره لای تهو پیاهوی که گویا خامی به هیچ نازانی زیست ده بووه و به روخساریکی تووره و توسنه وه دهی واقاند: ((وق، وق، وق- وق، وق!)) بۆ خومان ده سانزانی، هه موو همر ده یانزانی. هه موو ده یانگوت که گیرانمان له هه له کان و هه له ی لیپرسینه وه کانه وه یه. به لی ((ده بوو بمانزانی بابه، و ههستی خه تر و ته له زگه کامان بگرد بابه)). ته مه قسه ی تهو بنه ماله تیه که ده یانگه ن. ((ده بوو خومان له خه تر و ته له زگان دوو ریگرت بابه- وهک تهوانیدی. به لام تهوانیدی نه یانده زانی که ته مه هه له ی تاکه که سی نه بووه، که سی که ده حیزد بابه ئیدی که س نییه، هه رچه نده تهو کوبوونه وهی که ده شیانگوت کوبوونه وهی کی زوره ملی و تو بزیا نه نه بوو، کوبوونه وهی کی ساده ی تابه ت بوو...))

شته سهیره کانی زیندانی تا دههات کهم کهمه شوینه واریان وهدر دځخستن... ههموو شتیک گؤراوه... ریسوایی گهوره ماوهیه که دهستی پیکردوه. ئیستا ئیدی به شیوه به کی واما ده گه لدا ده جو لینه وه که ههروهک ئه وهی شتیکین و دنا ههر مرۆفیش نین، شتیک پیس، شتیک گلاو هیچ و پوچ. ئیستا ئه وه خهریکن ههر به سووکایهتی پیکردی، ده مانسرنه وه له پيشاندا ئه شکه نهج و نازاردان بوو- ئیستا سووکایهتی پیکردنه، ئیستا ههر گیانه وه بهر هیرشان دراوه، ئیستا ئه وه به قسهی ئه وه رۆشنیهره فهرانسه و بییهی، ته مایانه پشتگویمان خهن و به نه بوومان دانین. ئیستا ئیدی به پیچهوانه ی جارانه وه که ده چوینه دادگایه، سینه مان پر ناکه یین له ههواو به سهری بهرز و گهردی کینه وه بهر پیسه دا نارۆین... ئه وه ده مپش رهنگه ههر ویستبیتمان به نیوه سهر و گهر دنیکه وه ((منی)) ناماده ده دادگایدا تۆزیک زیاتر هه لگشپین و دیارتر بین- تاخر له ویش ههر خۆمان نه وهی ده کرد، خوار، زه بوون، بۆ ههواو ئومید. هه لئه له تاو به به لگه وه. ههر چه نده که سانیکیش هه بوون به بی خۆ نه وهی کردن و ههر به سهری بهرز و گهردی راسته وه مردن، هه رواش به نازایه تی و وره و پیاوه تی خۆ یانه وه سهریان نیه وه. ئیستا ئیمه ههر کانی که بهر پیسه دا ده رۆین خۆ کوور ده که ینه وه و تا بتوانین خۆمان چوکه له تر پيشانده دین نه کا وهک مله وریکی برۆز ده رکه وین و خودانه خواسته ((دام و دهزگا)) له شوینیکه وه چاوی تیوه بیته و ((برۆ)) یان تیک نیته و پیتی وایی که خهریکین لاسایی مرۆفی نازاد و سه ره به ست ده که ینه وه و شانسی ناوه کافمان له چوونه نیو لیستی گهراوه حوکم سووک کراوه کان لی بسه ندریته وه- خیزان و هاویری کانی له ده ریرا راده سپین، ههر چی سووکتره چاکتره، نازایه تی باوی نه ماوه، سه ریلندی بازاری که ساده و کپاری نییه، ئیستا ئیدی بۆ سه رنه وی کردنی سه ره ره زه کان و شوپتر کردنه وهی سه ره شوپره کان، بۆ خۆمان که وتوینه گیانی یه کتره وه- دامو دهزگا ههروهک هه مپشه لاوه کان ههر به لاوه کان ده کوژی و گه وره کانی ئه نجه مهنی پرسه و خه می به وینه هه لواسینه وهی به دورودریتری بۆ ده گیرن... سه یری روخساره خه مۆکیه کانی کوپه کان ده که م و قسه کانی باهه م وه بیر دینه وه: ((هه ی پساو ئه وه هه موو ئه فسهرانه تان ده نیو سوپایدا هه بوو، باشه ده تانویست به وانه شه وه که له ده رباریدا هه تانبوون- خۆ هه تانبوون، وه نا؟)).

ده ئیم: ((به ئی)).

((ده تان توانی به وان دوا بریاریک له سه رمیزی شای دابنن و هه ره شه ی ئه وه ی لیکه یین که ئه گهر بیته و دلۆپه خوینیک له لووتی ههر که سیکه وه بیته ده کوژین- ئه وه ش بزانه که نه یانده کوشت- هه مووی نازاد و به ره له دا ده کردن و ته نانه ت یه کیکیشی له و گیراو و به ندرکراوه ده زیندانییدا نه ده هیشتنه وه- خه لگی گیانی خۆیان خۆشه وه ی. نیوه ئه م ولات و مه مله که ته تان نه ناسیوه.

پیاوی ئه م ولاته، به ده ردی ژن ده لپن له ((قولته)) ی گۆزه ی ده ترسن. روو له ههر که سیکی نیی باوه ر ناکا، کالتت پنده کهن- ئه م هه موو ئه فسهرانه، ئه وه هه موو لاو و جیپلانته- هه رده لپی ئه فسانه یه! به رووتدا هه لده شاخین و ده لپن، نا براله وانیه، هیشتا گهرمه ته ریه تی، قورساییه راستیه کان وهک خۆی هه ست پیناکه ی. له راستیدا ئه رکی رابه ره کانتان ئه وه بوو که به ههر جوړیک و شیوه یه کی گونجاوه هه موو ئه وه هیتر و گوپ و تینه نه کۆبکه نه وه و ئه وه لافاوی هه لچوون و خرۆشانه له راسته ری خۆی لاری کهن و به لایه کی دیکه یدا به رن و ههر به ده ستووری ئه ربابان هه موو ئه وه هیتر و توانایانه ده به ستی کهن و له نیوی به رن؟ ئه دی ئه گهر وانیه بۆ وای لپهات؟- من ده زانم، تۆ نازانی، سی سال یا چل سالی دیکه ههر ئه وه هیتر توانایانه یه و ده شته...)).

وه لامیک نییه. ئه وه به ئه زمونی خۆی ده زانی که ههر به یه کبوون و پال و پیکدانی سه رکه وتن وه ده ست دی و حیزب له هه موو جیبه کی ههر ناکۆکی ده نایه وه: ئه وه لیدانی ریکخواه کان، لیدانی موسه دیق، تاوانبارکردنی راپه رینی نه وت، لیدانی ئه موئه...)) کام سه رکه وتن؟ سه رکه وتن به راپه راپه تی موسه دیق- ههر گیز)) ئه وه ده زانی که به بی نامانچ ملمان لینه وه- ده زانی که به چووکترین و که مترین کاریکمان به گویره راسپارده و فه رمانه، ده یگوت ده زگایه ک بتوانی له ده رکردنی ئه ندامیک و لاهردنی یه کیکی دی و دانان و دامه زراندنی که سیکی دی ده ستی بروا چۆن ناتوانی ده ست بخاته ناو ئه وه سه ریچییه گرینگانه ی رووداوه کانی نه وت و هه موو ئاریشه و کیشه کانی دیکه و چۆن ناتوانی تییاندا بالا ده ستیش بیته...)

به لام ئیمه ش گوناهییکمان نه بوو. دۆسته کافمان که سانیک گه وره و ریزدار بوون، ههر له بهر ئه وه ریزه ش که لیمان ده گرن- یانی ئه وه کۆمه له دۆستانه ی که ئه وانیش ههر ده حیزیدا بوون به لام حیزب ئه وان نه بوون، چونکه دوايه له وهی گه یشتین که حیزب له راستیدا چه ند که سانیک بوون که ههر ته نیا فه رمانیان ده رده کردن... ئه دی، هه ربۆیه بوو که هه موو له هه موو له ژن و مال و مندال و خاو و خیزانی خۆمان دابرابووین و چاومان بریبووئه وه پیری ئه وقیانوسه کان و شتیکیش که ناوی ((حیزب)) بوو، که هیچ کهس ره نگ و روو و روخساره نادیاره که ی نه ده دیت... که چاومان کردوه له وه ئه وقیانوسه نادیاره که م تروسکه ی هیوايه تیپه ریوین، لیخوړاوین. ژانیک گران و سه خته. یانی ئیدی هیچت بۆ نه ماوه ته وه و ده ستت له بنی هه بنانه ی هاوتۆته ده ری... جارن دۆستایه تی و برابه تی ده چاوه کانرا دیاربوون و ده بریسکانه وه، که چی ئیستا هه مووی ههر رک و کینه و نه فره ته، خۆ ئه گهر نه فره تیش نه بیته دۆستایه تی و خۆشه ویستی و گهرمییه میهره بانیمان تیدانییه.

حيزب رۆيى، بەقسەى پيشيان بوو تاگرى دواى كاروانى. جارى وايە بەشەپۆلىكى كورت دەنگى بانگىكى ناديارى پەراکەندە، ھەرەكەت نووزەى قولايى بىباينىك، پيشكىكى كز و لاواز لە و تاگرە خامۆشەيەو ھەلەدەستى، ئەو پيشكە لە ئاوردووى خۇيەو دەردەپەيىت و تۆز و خۆل و وردە خۆلەميشەكەى بەدەموجارى من و حوسين و حوسينە كانى دىكەدا وەردەكات- و ئىدى ئاھ، پوفف! ئەو خۆلەميشەكەيەتى بەھەر چوار دەورى ولات و مەملەكەتيدا كراو: لە ھەر زىندانىكى نوينەريىك، و دەھەر كەلاو كدا دانىشتوانىك، و دە ھەر ئوستانىكى (پاريزگا) بى سەر و سامانىك ھەن- و ديارە لە زۆر جىيانىش خوا پيدا و دەست رۆيشتوو و لە ولاتە ئوروپايىە كانىشدا ((چالاکانىك)) ھەن- و ديارە لە زۆرينەى گۆرستانە كانىشدا جا بەواسىتە و بى واسىتە كۆرگەلىك ھەن وەك گۆرى: دارگول: و تەلا، و ھەزاران گول و تەلايە كانى دى... و ليەرش لەم گۆرستانى غەربىيەشدا ئيمە...

وەك راستيان فەرموو بى: ((ئيوە وەك بارىكە ئاويكىن لە درزى بن تاشە بەردانەو ەينەدەرى و خۆتان بە لافاويكى پرتين و تەوژم و بەھيژ بزانن. چونكە بە ئاستەنگ دپنە دەرى، پيتانوايە دەبى ھەرچى پانتايىە زەوى ھەيە داگىرى كەن- بەلام ئاگانان لى نيبە كە ھەر كە گەيشتنە سەرزەوى وشك دەكەن... ديارە جارى واشە ھەرەكە فليم دەردەردنى كە دووربىنى كاميراكە بەرامبەر خۆتان رادەگرن و باق و برىقيكتان ليە دەردەكەوى- و ھىچى دى!)) ئەمە قسەى ھاوريان نەبوو، ھاوريان و ايان لە خويان و لە خەلكى گەياندبوو كە ھەر بەراستى لافاويكى توورە و ھەلچوو و بى بەستين. ئەو شە قسەى ناحەزان بوو.

((تروسكايەكتان ديە بەلام ھيندە بەئاگا نين دوورى و نزيكىيە ئەو رووناكايىە دەستنيشان كەن. ئەمە قسەى بابەيە. راستى دەكرد، ھەرچەندە ئەو بەگالتەو دەيوبيست بلى: ((بۆنى كەبابتان كردوو نازانن كەرى داغ دەكەن)). بەلام مەبەستەكەى راست راست بوو. دەو ژينگە و دەوربەرە تاريك و نوتەكەيدا تروسكايىەكى رووناكايىەمان بەدى كردبوو كە بە ھەلپەو ەئيمەى بەرەو لاي خۆى رادەكيتشا.

نازانين نە ھەوايەكە ھيندە تاريك بوو نەميشكى مە ھيندە پاك و بىنگەرد بوو كە پيمان وابوو لە چەند ھەنگاويكائمان زياتر ليە دوور نيبە و ھەروا تاويكى دى دەيگەينى.

بەلام ھەم ھەوا تاريك و ھەم ميشك و بىرى مەش پاك بوو، و ھەم تروسكايىەكە كز- رى شاندرەكەشمان ھەر ھانى دەداين و ئەو بۆچوونەى لەلا بەھيژتر دەكردين و ئەو تروسكايىەى نزيك پيشانندەدا. دەنا ھەر ئەودەمى چ بەقسە و چ بەكردار پىي رادەگەياندين كە ھيندە بەسە تەكانيكى بەدەينە بەرە خۆمان و بگەينى- ھەروا يەك تەكان بەسە- ھا، دەى، گيانەكەمى! و ئەو تەكانەى وى ھەر رپپىوان و ھەوالگريەك

بوو... و نەگەيشتيني. لاوەتى و بى ئەزموونىيە كاروانى و نەشارەزايىە چۆنيەتى تروسكە و رووناكايىە و نەبوونى رابەر و جەلوگيشىكى راستگۆ، كارەكەى خراپكرد... نەگەيشتيني... ھەرچەند رووناكى و تروسكايىەكە ھەرەكە خۆى بوو... ئەو راستىيەكە و ھىچ پەيوەنديەكى بە بەرەو ژوورترەو نەبوو، ئەو رووناكى بوو، و ھەر رووناكيشە، ئەوانە ھەر خويان بوون و ئيستاش ھەر بۆخويانن و بە كەسانىكى ديەو پەيوەند و وابەستەن... و ئيمەش ھەروا دەتاريكىيەدا پەلە قاژەمانە... و ژيانىش ھەروا دەپرات و سەرەنجام ئيمە بە بەسەرھاتە زىندوو كەنەو گرى دەداتەو، جا با دۆستەكان چەندى دەتوانن لە ھەندەران پەيكەرى شەھيدان دارپيژن و وينان چاپ بکەن و جاروبارە شيعرانىش بليين...

بەلى پاپۆرى ھىوا و ئاوات و ئوميدان تەقيەو پارچە پارچە و ھەرپروون بە ھەرپروون بوو و ھەر پارچەى بەلايە كيدا پەرت و بلاؤبوو و ھەريەكە خۆى بە پارچىكەو گرەو و كەوتە جىھانىكى دىكەوى جيا لەم جىھانە. ئىدى ئەو نەماو ھەر كە تىگراويەك پەيدا بوو و سەرى ھەلدا لە دوور و نزيكەو چەند كەسانىك خۆ بکوتن و بيين خۆ بکەنەو دەمراست و دەست بەسینگەو ەرزى خزمەت بکەن. نانى رۆژانەيانن دەگەلدا لەت كەن، و بتكەنە ھاوبەشى ناسودەى نيو خوا و خيزانى خويان و دۆستانە بەدەمتەو بەليكىنەو. حليكانەو دەگەل ئاواتەكان چوون. ئەگەر ھىوا ئاواتىكىش بە نايندەو مابى، ئەويش ھەر ديار نيبە، ھىچ شتىك دوور و نزيك ديار نيبە. خۆ ئەگەر خەيال پلايەكيش ھەبى، ئەو ھەر تاكە كەسيە و ھىچ لايەنىكى ھاوبەشى دەگەل خەيال پلاوى رپچكەى ئايندەى ناديارى تۆدا نيبە... پىنكەرى و ليك بىنگانە بوون بۆتە نەفەت، نەفەت. كەم كەمە بەرەو لاي رك و كينە و دۆدۆنگيەو دەچى- لە ھەندى جىيان لەو ش تپپەريو... بەلام خودى حيزب، و ئەو مانايەى كە ھەيەتى، و لەو جىيەى كە ھەيە، ھيشتاش ھەر لەسەر ئەو باو دەپە كە نەروخاوە و ھىچ شكستىك لە ئارادا نەبوو - راستيش دەكا- و ھەموو شت وەك خۇيەتى- ئىدى چى دەوى! نا، بابە نا نە ھەلەيەك، نە شكستىك... ئەو ھەموو شتىكى لە بەرايىەو پيشبىنى كردبوو. زۆر جارانى گوتبوو- بەلى، ھىلەكە راستبوو... ئەو شى ھەر بەمانايەكى راست گوتوو، گوتبووى، ئەو وەك رەو بەلندىكى كە بەدەم فرينيو جيقنەى بکەن، ئەويش ليە و لەوى و بە كۆمەل كۆمەل و تاك و تەرا، ئەو شىيان ھەر بۆيە كردوو تاخويان بۆ گورپكى دىكەى فرينى ئامادەكەنەو وەك گوتم جى پييان خۆش كەنەو!

ئەورۆ چەند نامەيەكى حوسينى ھاتن، لەسەر داوايەكى بى ئەندازەى ((عەمو مەشەدى))- نووسىبووى بابەگيان زۆرى پيداگرتوو كە ھەر دەبى بنوسم ((عەمو مەشەدى)) دارام ليەداكا رپى حوسينى بەدەم ژنى بخوازى- بووك، رووناكى پورە خاتوونىيە.

خۆشحال بووم- ھەر بەراستی زۆر خۆشحال بووم... زۆر زۆر پیرۆزە! باسی ویم لە حوسینی بیستبوو- ھەروا چارەدا پازدە سالانیك دەبی- ((تف لەو سەرو چاوەت من ئەو تازە ماندوو و مردوو لە کیویرا دیمەو، کەچی تۆی بی ئابوو ھەروا دەین جییدی!)) چاوەکانی ویک دینیتەو- چاوم لیبە کە زەرەخەنە دەچاوەکانیدا ھەروا شەپۆلان دەدا، بەھەرەشەو قامکی لەچاوی زولەیحایە دەباتە پێشی و دەلی: ((کوپرای ئەو چاوە بی ئابوویمانەت دابی! شەیتان دەلی بەو قامکانەمیان دەرتنم... وای دا وەرە، بابزەم، ھەنیات نارەقە دەرداوە!)) ترس و لەرزى ئەنقەستییەشى دەروخساریدا دەبینم ((وہی خاکی دنیایەم، ئەو بەو بەو و تیکچووی و رەنگت لە رووان براوە!...)) ھەرەو کە دایکیتی زۆر مېھربان لێوکانی ویک دینیتەو ((نا، کچە جوانەکەى خۆمە... نەگرەى کێژۆلەى دایە!)) پوورە خاتوون شېرە ژنە- تۆ پیتتوایە دەستتیک ھیندە بە تاسەى کارو ئیشەو بی، خرابەى لى بووھشیتەو؟ زۆرم ھەز دەکرد روخسارى ئەو و پوورە گولبەھاری دەدەمى بیگومان ئەو رۆژە پشٹی پوورە گولبەھاریش راست دەبیتتەو... ئەو گرمۆلەبوونەو ئەو رۆژەى سەردانى زیندانى ھەرگیز لەیاد ناکەم: ھەردەتگوت مشتتیک چل و چووی پیتت و ئیسقانە، دەگەل ئەو ھەموو بەسەرھات و چەرمە سەرى و دەردە سەریانە بەسەریدا ھاتبوون، کەچی ھەرگیز بەکەسانى نىو داستان و ئەفسانان نەدەچوو... دەگەل ئەو ھەموو دەرد و تازار و ئەشکەنجە و ماندوو بوونانەى کە یەك لایەنە بە کۆلپى دادابوون و بەرگەى گرتبوون کەچی ھەرگیز خەرمەنەى تریفەى کى بەپشٹی سەریەو و ھەك شازنان تاجى بەلاتیلاکى سەریەو و ھەك بانوان دەست و پەپوھند و یاسا و لى بەدەورو بەرەو نەبوو و نە لوتیشى دە ھەوابوو و نە لەش و لاریکى رەعنا- ھیچ، تەنیا پیرۆزى تىکى شل و شەپۆی تىک قىرماو، لەرو لاواز و بی تووک پالى بەو مېردەپوھەو دابوو کە لەخۆى چاکتر و توند و تۆلتر نەبوو.

دە دالانەکیدا راویچکەمە، دە سینەمای بیر و مېشکەدا دانیشتووم، جگەرەى بەبا دەکەم و سەیری فلیمی بیرەریبەکەم دەکەم... فلیمی یادەریبەکەم. نا، ئەو پوورە خورشیدە- خیرا خیرا لیفکەى دەکیشى، دەستى سۆزانیبەى گرتووە، دەستتیکى بى تین و توانا و سارد و سەرو بى بەرگرى، بە لاتەنیشتیدا بەردەبیتتەو، ھەر راست و ھەك مندالیکی ماندوو دەپرەخەى خەوى شیرندا کە دەخەوتیدا جلوبەرگ لى دادەمالن... ئاھ سلاو! ئەوھش ئەو لارە تەن و مەندە- عەجەب دلاوەرەك، ماشەللا، ھەزار ماشەللا! بەراستی ئەمىرى لەشکرى تۆقاند- رەنگە ساتان (دەری)ى پى زەردکردى!

ئەوھش مامە مەشەدى... دەگەل بایدا، کە بە فەرمانى یاساکانى مەشرووتەى چوو زیندانى، دەوتیدا مرد... چ سەردىکی دەگوت- چ شایبەکى دەکرد!... تومەز زىانی پىخۆش بوو و ھەزى لىدەکرد. خۆزکە بەوانە- ئەو پیاوانەى کە ئىمە نەماندیتوون- ئاى رۆزگار!

مامە مەشەدى بەپشتە کورەکەىوھ لەودویو مېلە ئاسنەکانەوھ راوہستاوھ، لەبەر دلئى حوسینی دەخنیتەوھ و پىدەکەنى، بەلام خەنەوھەکى ئەوتۆ کە ناچیتە نىو چاو و دلائتەوھ، ھەر راست و ھەك خەنەوھى یەکىکى کە لە پشست سەرى یەکىکى دىبەو پىکەنى... لە دوو دەستى لە چەند لاوھە پىچراو و روخسارىکی تىک و پىک قویا و کە رەنج و ئەشکەنجەى رۆزگار ھەموو، تەنات ئەو بەشە رووتاووھى کە شوپنەکانى بوونەتە دىراو دىراو لەو بەولاو رۆزگار ھىچى دیکەى بۆ نەھىشتتەوھ. کىلگەى لەشى ھەموو تىکرا شو دراوھتەوھ و بۆتە دىراو، چ بکا کىلگەى مېژوو شوژەزار بوو... دەنىو کىلگەى شوژەزارى مېژوو دا نەى ساغ دەرزى...

ئىدى ھەرگیز ناوى محمد عەلى و عالیەى بەناوى خۆیانەوھ نەدەھینا، ئەگەر ناویشى ھىتابان و ھەك شتتیکى تازىز و خۆشەویستى دیکەى کە دەشکین و نامانەوئ سەیری بکەین، یا ھەك شتتیکى کە، ون دەبى و نامانەوئ سەیری جىگاکەى کەینەوھ، دەگوت ((رەجمەتیبەکان)).

وہى وہى، ئەوھش دارگولەکەى خۆم! و ھەك ((ئادەم))ى نىو داستانان بووم و چوومە باى پالى خۆدانى و تا ھاتبەوھ خودا ((ھوا))ى بۆ دروستکردم... لە خۆشيان دەست و پىسى خۆم لى ونبوو ون. بابە ئەو کىژۆلەى لە کوپرا ھیناوە؟- ئەو ناور تىبەر بوو کارى کوپتە... چەند جوان، ھەسارى دەمالى! لەپەر ھەر کە دەبىنم خەشى گەسکەکەم لىدەبیتتە خۆشترىن دەنگى مۆسیقا، دەگەل ھەر جوولە و بزوتتیکیدا، و ھەك پەنجە بەسەر ژىبەکانى گيان و بوغدا بىنى، خۆشترىن ئاوازیان لى ھەلدەستىنى... پىم خۆشە بۆ من بى- بىخوام- ھىشتاش ھەروام- ئاخىر پىم خۆشە نىوچل نەم. ھەموو ھەول و تەقەللای مرقۆ بۆوھە ئادەمیزاد تەواو بىت و پىبگات دەنا ئەو ھەموو تراژىدیایە بۆجیبە؟ ئەو ھەموو ھەز و ئەوین و دلدارىبە ناکامە خۆیناویانە بۆ؟- بۆ ئەوہى کە ژن یا پیاو نىوھەکى دیکەى خۆى وەبىنى، بگاتە نىوھەکى دووھەمى خۆى و خۆى تەواو کات. ئەوجا؟- ئەوجا ھىچ، بەقسەى خۆمان، دوغای سەرت... ھەروا بۆتەت و رىچکە و رىبى خۆى بىبوئ و بروات و جىبەکەى خۆى بۆ یەکىکى دى بەجى بىلئى و بىداتە یەکىکى دى- ئا بەم جۆرە!

شەمەندەفەر دەروا و ئەوھ منیش بە ھەسەرەتەوھ سەیر دەکەم، کە ئىدى ناگەرپتتەوھ، ئەوہى جارىکی دىش دىت و رادەبریتتەوھ ئەوھ ئەو شەمەندەفەرەى ھەولئى نىبە- شەمەندەفەرەى دیکەى، تازە جىبى تۆ و ئەوانەى دابەزىون دەوتیدا نەماو، و دووبارەشى ئەو شەمەندەفەرەى دیکەى کە دىت ھەر شەمەندەفەرەى تۆ نىبە- تۆ تازە دابەزىوى- دە ژياندا لە جارىکی بەولاو زىاتر ھەقى بلىت کرىنت نىبە... تازە ھەردەبى

ئاوا راوهستى و رابردن و تىپهپرېنى شه مەندە فەرەكان سەير كەيت... ئەو دەناو شە مەندە فەرە كەيدا لە دوورە بە دەم رىوھى كاتى تىپهپرېنى دەبىنى روخسارە تارىكە كانە كە دە تارمايە كى دوورە دەستدا ون دەبن و دەسپىنەو و ئەو دەنگانەى لىشيانەو دەيت هات و هاوارىكى ناديار و بى مانان و ئەوانەى دەسروكانىش هەل دەتە كىنن پىت دەلەين كە ئەو رۆبى، رۆبى و رابردو رابردو و هەرەك ژاوه ژاوپكى دوور و دوو كەلە هەورىكى چر، كە وردە وردە بلاو و تەنك دەبىتەو و ئىدى نامىتى... ئەو هەش هىشتا كە تىنە پەربو... ئاھە، ئەو راوھستا، كاكە سىامەندى دا بە زاندا...!

كاكە سىامەند بە دەم زەر دەخەنەى سەرلەنەو دەتە پىشى... لەسەر خۆ و ئارام و سەنگىن. نارەحەت دەم، نازام پۆ- لەبەرەوى ئاگای لە سووكايە تىبە مە؟ -نا، رەنگە هەروا لەبەرەوى ئەمەك و وەفای رابردو و ئەوینى وى بە جەفای خۆم پىشوازی دەكە مەو...!

دوو كەلە كەى لا دەدەم تا چاكترى بىنم... پاسەوانە كەى سەربانى، تەنیشت تاوهرى پاسەوانىيە دەنگى لى هەلەناو: ((گلهىم لەرووى جوانى- تۆبە... ئەى مانگى -ئاس- مانى)). ئەو هەش مۆسقىاى فلىمىكە... تەلا دانىشتوو، كەمان دەگەل گولەكانى رايەخە كە دەكات، سەرى بەرداوتەو. ئارامم لى هەل دەگىرى، دەلەيم: ((نا، ئىدى- وىژدان شتىكى چاكە، تۆ ئىدى بۆت نىبە بلەى من ئەو گولانەم لە تۆ قبوول نىبە!)) چاوەكانى پىر شنگان دەدەن، رەنگان دىنن و دەبەن و بەدەنگىكى نەرم و ناسك و نازى كچانەو دەلەى: ((نا، من- هىچ كاتىك نالەيم... ئەو دەمىش ئەو دەزانی... باشە گول لەو جوائتر و بەنرختر؟!)) ئەدى ئەوانە كىت!... ئا، هاوړپىيانى سەروو- تازە لەرپۆه دەگەنى، تۆزواى، دەست و پەل كەچاوى و هەريەكە پەيكەر و وینەيەكى نىو قەدى دروستكراوى شەهیدان بە دەستەو، جا هەر لەوردە بۆرژوازی و لىبرال و جاسوسى سىاوه، بگرە دەگەل ناو و تۆمار و حىساب و كىتابى سەردەمانى رەنج و هەلاتن و كۆچ و سالاننى زىندانى كە پىيان وابوو هەمويان رىزكردوون و هەلىانگرتوون، كە بەلئى ئەو تىمەين و ئەوانە- ئەوانە بوون كە گوئيان بابۆى... و ئەو هەتا ئەوان مردوون و تىمە زىندووین و ماوین... دەلەين: ((ناھ- تىمە مردوو تۆبە زىندوو!)).

لەو بەولواو لە خۆشيبە چاوپكەتەنەوى چ قەسەى دىم نىنە. هاوړپىيان ماندوون، بەلام شادن، رىك، دە سەرەختى خەرمانىدا گەپشتن. كۆمەلە لاشەيەكى دىش بەپىشوازیيەو هاتن- گۆرستانى غەربىيان هەروا جەمەى دىت لە حەشیمەتى خەلكى غەربىيە و غەوارە و لاوھى و دوورە زىندان و شەپۆلان دەدات... گوليان هیتاون، لە گولەكانى زىندانى، كە هەر دەلەى بنەدركى مردوون. ژمارەيەك چاويان دە دەستى هاوړپىيانەو

بپوھ، دەلەين چاوەرپى شتىكى. دەلەين: ((كو؟ هیتاوتانە؟)) هاوړپىيان دەلەين: ((چى- چى؟)) لاشەكان دەلەين: ((پاكى و ئاېرووى ژن و نەنگىيە كچەكانمان، كە شان بەشانى سوكاىە تىبە مە بوون و هەر بە پاكىش سات و سەوداتان پىكردن)).

هاوړپىيان پىدەكەنن: ((... هاوړپى... كەى وەختى ئەم قسانەيە، ئىستا شوپشە، كارى سەرەكى تەمان لە پىتە... ئەوانە لىگەرپىن بۆ دوايە...)) و پىكەنن، و تىمەش پىكەنن، و چالى ناودەستى بلقى داىهەو و پارەو كە پر بوو لە بۆگەنىو- دەبايە يەكە بچىت و دەنكە شخارتىكى لىدا، تا هەواى دەمى ناودەستەكە كەلپە بكات و بسوتى... بىزم لە بۆگەنىوى دەبىتەو، دەمولووتەم هەل دەقەرچىنم، كورەكان دەخەویدا دەمولووتيان هەل دەقەرچىنن، و هاوړپىيانىش هەروەك بە حوسىنى پىكەنن، كە دەو بگرە و بەردە و وەرە و برۆپەيدا ژنى هیتاوهو بەرژەوئەندى تايبەتى خۆى خستۆتە پىت بەرژەوئەندى رىكخستەو و ژيانى خۆى دەست پىكردوو!... ژيانى؟!... ژيانى من و حوسىن و حوسىنەكانى دىش... دەو ولائەيدا كە بە شارستانى پىنج هەزار سالە بەناوبانگە و هەر رۆژەى جەژنى يادى هەزار سالەى كەسىكى تىدا دەگرن ئەم شتانه هەر هىچ نىن.

بىگانە دەرەكەيەكان دەلەين داد و يەكسانى بە شەلەشەل دەرۆن بەلام هەر دەگەنەجى. تىمە لىرە دەلەين داد و يەكسانى زوو دەگەنەجى بەلام كە دەگەنى ئىدى نەدادە و نە يەكسانى، هەموو شتىكى لەبىر دەچىتەو: لە رۆبى ستهمكارىدا يەككى دىكە ناوھەكان دەگۆرئى: ئەوانەى كە تازار و ئاومىدى و تالى و سوړپىيان دىوھ ئەشكەنجە دەردىن. دەگەل هەموو ئەمانەشدا دەلەين باشە، داد و يەكسانى دەگەل شوپشدا جىاوازان، ئاخريەكەى رۆژتىك شوپش هەر دەقەومى و ئەو زىندانانە هەموو دەبنە باغ و باغچەى ساوايان و نەخۆشخانە و دانىشگا...!

هەردەو راپەويدا دەتو ئەو هەموو لاشە زىندوو دەوورە نىشتمان و زىدانەدا دانىشتەم و ولەمى نامەى حوسىنم نوسىيەو. لەناخى دلەو پىرۆز بايىم لە مامە مەشەدى و پوورە گولبەهار و پوورە خاتوون و روناك كرد، هەروەك جاران ئومىدى دوارۆژتىكى خۆش و بەختەوهرىترم بۆ خواست و بەلەينم دا كە تارايەكى تەنكى برنجۆكى جوانى بۆ بووكە خانى بچنم و بۆى بنىرم.

ئىدى ئىستا فېرى ئەوەى بووین كە لە كارەكانماندا لەجىاتى مېشك دەست بەكارپىنن...!

* * *